www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-98668

Demosthenici Operis Graecolatini Tomus VI. Et Ultimus

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

DEMOSTHENICI OPERIS GRAECOLATINI TOMVS VI. ET VLTIMVS:

Qui habet

I. *Hieronymi Vvolfij annotationes in loca obſcuriora omnium operum Demoſthenis & Aeſchinis.*

II. *Varias lectiones totius operis Demoſthenis, è quatuor diuerſis codicibus collectas.*

III. *Caſtigationes Obſopœi.*

IIII. *Veteres præfationes & epigrammata.*

V. *Indicem totius uoluminis accuratum.*

BASILEAE, M. D. LXXI.

IN GNOMOLOGIAE ET ANNOTA-

TIONVM SPECIMEN, ANNO M. D. L.

editum, Hieronymi Vuolfij Præfatio.

QVVM ſententias ex Iſocrate collectas, præter expectationē meam, eruditis non ingratas accidiſſe intellexiſſem: ſtatuerā eandem in toto Demoſthene explicando rationem ſequi: neque Latinas duntaxat afferre, ſed Græcas etiam, ubi res facultatem haberet, aſcribere. Quod quum per ocium in præſentia præſtare non liceat: ea ſolum in hoc tempore uiſum eſt edere, quæ ex prima Olynthiaca deprompſi atque annotaui. Quæ ſi doctis & æquis lectoribus non improbabuntur, & ſi quando his ærumnis, quibus iamdiu conflictatus ſum, liberabor, ea quæ reſtant in adoleſcentiæ gratiam pari diligentia perſequar. Quanquam, ſi ſtudium non deſit, facilè quiuis demonſtratam à me uiā, aut ſi qua eſt (ut fortaſsis eſt) breuiorem & meliorem, ſuo Marte ingredietur: quod genus ſit, ſi quis ad certa quædam capita uirtutum & uiciorum (quod ut laborioſius, ita etiam artificioſius, & ad uitandam ſuperuacaneam earundem rerum repetitionem & confuſionem, aptius fuerit) omnia reuocarit, & locos communes, quos uocant, inſtruxerit. Nam ſimplex ille inſignium ſententiarum delectus: qualem olim, quum Demoſthenem primùm legerem, ut eas inter deambulandum meditarer atq; ediſcerem, mea cauſa potiſsimùm confectum, habeo: diligentiæ cuiuſdam potius eſt, eiuſq; nec iniucundæ, nec inutilis, quàm alicuius artificij ſingularis, aut ingenij. In hoc autem opere plus fuiſſe cogitationis ſuſcipiendum, ſæpe ad ueterum, ſæpe ad noſtrorum temporum hiſtorias reſpiciendū, ſæpe ὑπόθεσιν ad θέσιν transferendam: attentus Lector facilè deprehendet. Quo facilius autem quiuis meum hoc inſtitutum, ſi placuiſſet, imitaretur: ea Græca uerba, quæ mihi ſententias pepererunt, appoſui: neque alienum huic operi putaſſem, addere alicubi ἀλλοιολογίας, exempla, & ſimiles aliorum ſententias, quod paruo ſanè labore mihi conſtitiſſet: niſi modus uideretur adhibendus, & cauendum Lectoris faſtidium: cum alioqui minutiſsima quæq;, ſcrupuloſius etiam quàm fortaſsis oportuerit, ſim perſecutus. Quanquā, qui cogitabit, Demoſthenem plus habere in receſſu, quàm prima fronte promittat: is negligentem diligentiſsimi ſcriptoris lectionem uicioſiſsimā eſſe putabit: idemq;, ſi plura prætermiſiſſe nos, quàm obſeruaſſe credet, id uoluntate mea non eſſe cōmiſſum ſciat: ſiquidem huius operis initio, μικρολογίας quàm ἀμελείας nomine malui reprehendi: præſertim, cum hic contrà quàm alibi fieri ſolet, in progreſſu minuatur labor, iiſdem & uerbis & ſententiis ſubinde recurrentibus, acuelut in orbem redeuntibus. quæ repetere ſuperuacaneum fuerit, niſi uel elegantia dictionis, uel alia quæpiam cauſa ita faciendum eſſe ſuadeat. Quod idem & de Annotationibus intelligendum eſt: quarum initio quędam inſerui, propter commonefaciendos & excitandos rudiores: quæ nec ad eruditos ullo modo uolui pertinere, nec in cæteris eandem ſequi rationem conſtitui. Nec enim eos docendos mihi ſumo, qui alios docere poſſunt: neq; iis inculcandis, quæ cuiuis in promptu mediocriter erudito eſſe poſſunt, ocio abuti uolui: ſed eos in primo limine admonere uiſum eſt, qui cum diſcendi cupidi ſint, neminem habent à quo erudiantur. Ac magna quidem ipſe quoq; laboris parte leuatus uideri poſsim ab Vlpiano & Libanio: quorū hic argumenta omnium, ille quarundam orationum, earumq; ferè principum inter cæteras, enarrationes ſcripſit: autor uterq; non parui nominis. Iam Vuilhelmi Budæi, doctiſsimi uiri, Græcæ linguæ commentarij in hoc uelut ex profeſſo conſcripti uidentur, ut ſine ullo commentario, ſuo Marte quilibet in Græcis autoribus liberè uerſari poſſet, hoc præſertim literatiſsimo ſeculo, quo Græcæ literæ paſsim docentur. Verùm ſi ſpecioſis titulis ſepoſitis, & conceptis opinionibus repudiatis, res ipſa ſpectetur: ſudandum ei nihilominus eſſe apparebit, qui Demoſthenem uelit nedum explicare diligēter, ſed uerè duntaxat intelligere. Nam Libanius breuitati, ut ſuſcepti operis ratio poſtulabat, dum ſtudet, cauſarumq; tantum ſummas attingit: neq; partes orationis, neq; ſeriem argumentorum, neq; ferè quicquam aliud, quod intelligendis orationibus ſeruiret, expoſuit. Vlpianus, ſiue temporum uitio, ſiue incuria & petulantia librariorū, & mutilatus, & uehemen-

ter deprauatus ad nos peruénit. Qui tametsi haud dubiè de nostro Demosthene est bene meritus, multaq; illustrauit, quæ sine eo tenebris essent obruta: sæpe tamen (si uerum fateri libeat) plus habet inanium uerborum (id quod nescio quo modo quasi peculiare uitiũ est Græcorum interpretum) quàm utilium rerum: & in artificio explicando ita non raro scrupulosus, ita intricatus, ita obscurus est, ut non ipse Demosthenes magis commentariũ requirere uideatur. Quæ quum ita essent, atq; ego reputarem, quibus mihi laboribus, quibus uigilijs post lectos non modò Budæi commentarios, sed post Harpocrationem etiam, & Hesychium, & Pollucem, & Suidam, & Phauorinum, & alios eius generis autores euolutos, Demosthenis interpretatio constitisset: cum quorundam conuersiones in publicum editas inspexissem: cum, quo pacto diuersis in locis quosdam Græca docentes audiuissem, recordarer: operæprecium facturum me putabam, si pro tenuitate ingenij mei, & quantulocunq; in Græcis literis usu, lucis aliquid afferre locis obscurioribus, & studiosæ iuuentutis siue laborem leuare, siue diligentiam excitare, & occupati lectoris commodis consulere, nec Demosthenem solùm, sed Libanium etiam & Vlpianum eádem opera declarare, & mendas codicum uel indicare, uel tollere, si cubi & fieri à me posse & opus esse uideretur, studuissem. Neq; enim cuiuis statim in promptu ea fore putabam, quæ me diligenter cogitantem, aliquandiu torsissent. Itaq; in animo erat, hortante præsertim quodam doctissimo uiro, quamprimùm hoc Opus absoluere, ut cum editione Latini Demosthenis & Vlpiani commentarijs coniungeretur. Sed quum animaduerterem plus in eo esse difficultatis, quàm ut sine multa lectione optimorum utriusq; linguæ scriptorum (ad quos per annos iam complures, in hunc usq; diem docendi scribendiq; molestijs occupato, uix respicere mihi, nedum incredibilem legendi & relegendi ardorem restinguere licuit) quicquam aliquo nomine dignum conscribi posset, ocium autem & tempus ad eam rem deesset: unà cum perficiendi spe, abieci etiam faciendi uoluntatem. Specimen tamen hoc qualecunq; nunc libuit emittere. Quod si nec eruditis improbari, & non ingratum esse studiosis intellexero: fortasse posthac aliquid amplius & eruditius conabor, nisi fortuna & ualetudo studium meum interruperit: operamq; dabo, ut controuersa uel rationibus, uel autoritate, uel exemplis confirmando, neq; necessaria transiluisse, neq; superuacanea inseruisse uidear.

Sed iam præfationum satis, μὴ τὸ πίσαγμα μεῖξον ἡμῖν γένοιτο τοῦ θυλάκου.

GNOMOLOGIA, SIVE SENTENTIAE;

COLLECTAE EX ARGVMENTO LIBA-

nij primæ Olynthiacæ.

ΑΥΝΘΟΣ.) Nomina sæpe temerè, sæpe ab eA uctu facta, tam hominibus quàm urbibus, omen habent. Sic Olynthus, cum spem de se non insuauem præberet, euersa fuit antè quàm ad iustam imperij maturitatem peruenirent.

ὦ.) Clarissimæ olim urbes, nũc nihil sunt: quæ nunc maximè superbiunt, eandem aliquando fortunam experientur.

ὥσπερ.) Vt homines, ita etiã urbes, suo quodam fato tandẽ intereũt.

ἐπὶ δραχμῇ.) Coloniæ in barbaras prouincias potissimum deducendæ cùm ut nostræ inopiæ consulatur, tum ut illæ ad ueram religionem & humanitatem perducantur.

ἀλλοῖόν.) O duram paupertatis conditionem, quæ patria, legibus, institutis relictis, considere cogat inter barbaros.

ἀλλοῖόν.) Magna uis institutionis & naturæ, laudata patriæ instituta in medijs etiam barbaris retinentis.

ἄβλωβον.) Prudens fuit Athenienſium institutum, inopem suæ ciuitatis multitudinem mittendi in colonias.

ἄπειρον.) Athenæ, quæ olim passim colonias dimiserunt: nunc Scibyna dictæ, præter arcem & oppidulum, cuius incolæ aut rapina, aut piscatu uictitant, aut piraticam factitant, nihil habent. Vide Hugonem Fauolium Byzantini bodœporici lib. 3.

πολλοῖ γὰρ πόλεμοι.) Raræ felicitatis est, multa bella, eademq; prosperè & cum laude gerere.

καὶ ἐν ὀλίγοις.) Etiam ij tandem pereunt, qui res præclaras gesserunt.

ἀβλωβέστερον τὸ καὶ πολεμηθέντας.) Potentes & celebres aduersarios superasse, ea demum magna laus est.

ἀβλωβέστερον.) Spacio temporis & infinitate propagationis exoleſcit coniunctio familiarum & urbium: & hostes fiunt, qui olim fuerãt inter se coniunctissimi.

ἀβλωβέστερον.) Metropolis & coloniæ bellum, quid aliud est quàm rixa matris & filiæ?

ἀβλωβέστερον.) Quos nobis defensores paramus, ij hostilia sæpè faciunt.

ἀρχαί.) Imperia pleraq; uiolenta sunt, & magis armis quàm iure constituuntur: potentior imbecilliorem opprimit.

Ἑλλάδων.) Natio Græcorum etsi libertatis amantissima, non tamen dominatum aliorum euitare potuit: aliàs Athenienſium, aliàs Lacedæmoniorum, aliàs Macedonũ, aliàs Romanorum, at nunc acerbissimo tyranni Turcici oppressa imperio.

τὸ πολυχρόνιον.) Nullus dominatus est perpetuus, præsertim uiolentus: ab alijs ad alios imperia transferuntur.

εἰρήνην περὶ πλείονος.) Pax diutius retineri non potest, quàm finitimi patiuntur.

εἰρήνην.) Rebus, bello potissimùm bene gestis, augetur urbium celebritas & potentia.

χρόνῳ τι.) Nemo repentè magnus fieri potest: magnitudo quidem subitò se nonnunquam conspiciendam præbet.

διὰ φιλοπονίαν πρόσοδοι.) Industria & diligentia & assiduitate (numinis tamen fauorem in primis exorari atq; accedere necesse est) tam priuatæ opes, quàm publicæ crescunt.

πρόσοδοι.) Qualis est sors mortalium? Vrbis florentissimæ opes, multis annis auctæ, uno die subitò perierunt.

τὸ συγγενῶν.) Nulla æqualitas fortunarum, potentiæ, dignitatis, diuturna esse potest. Natura ita ferì, ut aliqui tandem emineant, cæterisq; dominentur.

πολύ τι γὰρ.) Vt coniugiorũ, ita etiã urbiũ dispar est fœcũditas.

χαλκείαι.) Ad fodinas metallicas multi confluunt: ac tandẽ crescente hominum multitudine magis quàm pecunia, ob locorum angustias, alias quærere sedes coguntur.

βασιλέα συμμαχίαν.) Fœdera & societates ciuitatum præsertim cũ principibus coniunctiones, quibus miseri mortales res suas in tuto collocare student, multis perniciem attulerunt.

τῷ μακεδόνι.) Finitimorum societas plerumq; expetitur.

μετ' ἀνάγκης.) Commune periculum sæpè coniungit eos, qui alioqui inter se dissident.

μετ' ἀνάγκης πρόσ.) Quanta est miseria mortalium, qui nonnunquam eorum quos oppugnarunt, opem implorare coguntur?

ἀλυσιτέλη.) Dona principum sunt autoramenta seruitutis.

ἀλυσιτέλη.) Muneribus initiò nihil est iucundius: sed tristẽ aliquando sui memoriam relinquunt.

παρὰ τῶ μακεδόνι.) Hostium dona non sunt dona. τὰ τῶ ἐχθρῶν δῶρα ἄδωρα.

ἀμφισβητήσιμον.) Homines callidi, & de suo iure cõcedere, & liberalitate uti non dubitant in eos, quos suis rebus opportunos fore putãt.

ἀμφισβητήσιμον.) Vrbes & regiones imbecilliores, in medio potẽtiorum sitæ, materia sunt bellorum, & pila quædam fortunæ.

ἀπολειφθέντας.) Tyrannorum liberalitas ferè non aliud est, quàm translatio pecuniarum à iustis dominis ad alienos.

ὕστερον.) Rerum progressiones ostendunt multa, quæ initio prædiderì haud facilè potuerunt.

ὑποπτεύειν.) Tyrannorũ est initio tanta simulandi dexteritas, ut dolus eorum nullus metuatur.

ὑποπτεύειν.) Sæpe quodam animi præsagio diuinamus, à quibus nobis uel bona uel mala impendeant.

Quorum principum subita & magna incrementa cernuntur, fides autem dubia: ij terrori & suspecti esse solent socijs infirmioribus. ὑπὸ πτοοῦντι οἱ βασιλῆς, ὧν ἐφίενται οἱ σύμμαχοι ταχέως καὶ πολλῶ πλέω αὔξησιν, ἢ πίστιν ἢ τὸν γνώμων.

ταχέως.) Raræ felicitatis est, celeritas & magnitudo incrementorum: rarior diuturnitas & constantia.

ἢ πίστιν.) Difficile est sanctam societatem & fidem esse regni.

καὶ τυχόντας.) Fatales calamitates nullo humano consilio possunt uitari.

ἀπόντων.) Per absentiam principum, si qui nouis rebus studẽt, aliquid moliri solent.

πίστεως.) Mira inconstãtia humani ingenij, societatem hostiũ, sociorum inimicitias, quasi permutatione quadã, pro re nata, expetẽtis.

διατηροῦσιν.) Respublicæ tutius societatẽ rerumpublicarũ, quàm principum colunt.

παρὰ τὰς σπονδάς.) Perfidiam non excusat iniuriæ metus, sed infelici conatuum euentu plerunq; Deus ulciscitur.

ἕνωσις.) Ea societatis ratio est, ut communi consilio bella & suscipiantur, & deponantur.

ἔχθρ ἄλλο τι λέγειν.) Amicitiæ & inimicitiæ mortaliũ nõ sunt immortales: humana consilia regũtur temporibus, mutãtur ratione utilitatis.

πρόφασις.) Tyrannis, ad opprimendos imbecilliores, nihil deest, præter honestam speciem & occasionem. πρόφασιν μόνον εἰ τύραννοι, ὅτι τὸν ἀδύνατον.

πρόφασιν ἀνάμενον καιρὸν λαβών.) Cupidè arripiuntur diu quæsitæ, ac oblatæ tandem occasiones.

πρὸς τὸν ἐχθρόν.) Ad reprimendum communem & potentiorẽ hostem, etiam hostium societas expetitur.

τὰς σπονδάς.) Turpissimum est perfidiæ crimen.

παραβαίνουσι.) Dictorum conuentorumq; uiolatione, rumpuntur fœdera, bellorum non iniustæ causæ suppeditari uidentur.

ἀπὸ ἀβλαβῶς.) Coloniæ, tametsi rebus secundis oblitæ ueteris coniunctionis, tamen in periculis ad metropolim, ut filij contumaces ad parentes, confugiunt.

ἀπὸ ἀβλαβῶς.) Insignis Athenarum humanitas, ad quas in rebus afflictis omnes penè Græci tanquam in portum se recipiebant.

B

οἷς δημοσθένης.) Qui à principibus aut ciuitatibus aliquid impetrare studẽt, consiliarios & oratores in primis sibi conciliant.

συναγορεύει.) Qui adducti muneribus, alijs patrocinantur, honestã defensionis speciem quærunt.

Pannoniarum incolumitas est Germaniæ propugnaculum. ἡ τῶν παννονίων σωτηρία, τῶν γερμανῶν ἀσφάλεια ἔστιν.

λυσανίας.) Orator in bona causa, imperãdi autoritate præditus est.

θαρσύνων.) Nostris animũ addere non melius possumus, quàm aduersariorum uiribus extenuandis.

Publica pecunia ad defensionem Reip. conferenda potius, quàm in spectaculis consumenda est. τὰ δημόσια χρήματα δεῖ ποιεῖσθαι στρατιωτικὰ μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς θεωρίαις διανέμεσθαι.

ὁ παράδοξος.) Ignotos ritus ueterum, & historias explicare, uel in primis est opus.

ἀνάγκη.) Veterum in ædificijs, cultu & uictu, maior simplicitas fuit, & frugalitas: maior item prudentia & fortitudo.

πόροι.) Angustiæ & incommoditates locorum, rixas pariunt.

σπουδάζωσι.) Ad uoluptates magis festinatur, q̃ ad officiũ faciẽdũ.

πλυγέα.) Magnæ stultitiæ est, propter leuem & breuem uoluptatem cum alijs digladiari.

τοῦτο λωλύσαι.) Magistratuũ munus est, prohibere ciuiũ dissẽsiones.

ἀνητὸς ἐποιήσαντο.) Pecunia in emendo & uendendo æquat summis infimos, tollitq; dissidium.

C

λαμβανόντα.) In emendo, tempore qui prior est, potior quoq; iure putatur. A

οἱ νόμοι δεῖ.) Diligenter cauendum, ne quæ leges rogari, ne quæ instituta recipi in fraudem pauperum uideantur.

τῷ αὐταλώματι λυπεῖσθαι.) Pauperibus, imò ditissimis etiam, impensæ insolitæ molestissimæ sunt.

προβολή.) Largitiones à paruis profectæ initijs, in immensum crescunt: nec priuatorum modò loculos, sed ærarium etiam ciuitatis exhauriunt.

ἀλάμβανον.) Auræ popularis captatores, de alieno sunt in plebem liberales.

Οὐδὲν γὰρ πόλει τῶν πρὸς τὰς.) Nulla maior pestis rerumpublicarum esse queat, quam uulgi, natura ignaui, ferocis, luxurioſi, collocupletatio.

Ciues stipendijs datis pro defensione reipub. militare debẽt. Διὰ τοῦτο πολίτας ὑπὲρ σωτηρίας δεῖ παρίεσθαι τραπομένους, μισθὸν λαμβάνειν παρὰ δὲ πόλεως.

ἐν ταῖς θωρίαις.) Vulgus, nisi urgeret inopia, nec opus faceret, nec militaret: sed in ocio, spectaculis, lusibus & epulis indulgeret.

θωρίαις.) Aurium atq; oculorum uoluptas minimè illiberalis est.

Qui habent unde uiuant, grauatè militatum abeunt, & pericula reformidant. οἱ τὰ ἱκανὰ τοῦ βίου ἔχοντες, ἐπίστασθαι θέλουσιν ἄδικα καὶ λυπηρὰ πάσχειν.

θεσπίσαι.) Vulgus eas leges pertinaciſsimè defendit, per quas licet indulgere genio.

σύλαβῶς.) Cautè suadenda, quæ lege aliqua interdicta, aut alioquin populo ingrata sunt.

μὰ Δί' ἐπαγωγῶς.) Nemo nisi desperatus, ea uerba proferre uolet, quæ per iugulum autoris reditura sint. B

διάλυσις ἐστί.) Nihil prætereundum est, quod ad rem pertineat.

διάλυσις.) Dialectici est, totius negocij naturam complecti animo, & proferre in medium.

Nisi ciues ipsi defendendæ patriæ studioſi, unà militent, mercenaria, qui solam mercedem spectant, rem plerunq; malè gerunt. τὸ μὴ τοὺς πολίτας αὐτοὺς στρατεύεσθαι, ἀλλὰ διὰ ξένων ποιεῖσθαι τὰς βοηθείας, ἄτοπον ἔστι τὰ πράγματα ἀπόλλυσθαι.

ἄτοπον.) Qui rem in integrum restitutam uolunt, causam malorum inuestigare & tollere debent.

SENTENTIAE E' PRIMA DEmosthenis Olynthiaca, & Vlpiani enarratione.

Δημοσθένης.) Nomen cum re cõsentit. Verè enim Demosthenes præsidio fuit populo, & patriæ libertatis acerrimus defensor.

ῥήτωρ.) Magna eloquentiæ uis, ut quæ potentiſsimos etiam reges oppugnet.

ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.) ὦ, excitat minus attentos: ἄνδρες, commonefacit fortitudinis: ἀθηναῖοι, felicitatis & sapientiæ.

νομίζω.) Cauenda est oratori, in rebus dubijs præsertim, affirmandi temeritas, quæ contentioſiorem efficit auditorem.

ὑμᾶς.) Quo animo sint auditores, probabili coniectura est è dictis & factis eorum indagandum.

ὑμᾶς τιμᾶσθαι.) Honorificè de auditoribus nos sentire, præ nobis ferre debemus.

πραγμάτων.) In arduis deliberationibus, magno emendum esset prudens & fidele consilium.

Reipublicæ utilitas magnis priuatis opibus præferenda est. ἀντὶ πολλῶν ἰδίων δεῖ χρημάτων, τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει.

Vtilitas pecunijs solet anteponi. προτιμῶσιν οἱ ἄνθρωποι χρημάτων τὸ συμφέρον.

πολλῶν χρημάτων.) Solet Demosthenes in exordijs 1. spargere semina argumentorum orationis. 2. Labefactare ea quæ incommodare sibi præuidet. 3. Aduersariorum rationes ad suam utilitatem pertrahere.

φανερόν.) Quid expediat, latet atq; obscurum est: sed sapientis uiri cogitatione eruitur, hominis eloquentis oratione declaratur.

ἀγαθοῦ.) Optandum est, in arduis deliberationibus habere, quorum fidelibus & sapientibus utare consilijs.

τὸ μέλλον σωθήσεσθαι.) Non tam uidendum, quid in præsentia blandiatur, quàm quid deinceps sit è re futurum.

περὶ τῶν νῦν.) In deliberationibus reipub. alijs affectibus repudiatis, bonum publicum duntaxat est spectandum.

ὅτι τοίνυν.) In arduis negocijs attentè cupideq; audiendi sunt, qui consilium dare uolunt. χαλεπῶν ὄντων τῶν πραγμάτων, προσήκει προθύμως ἀθύλειν ἀπάσιν τὸν βουλεύσειν.

τὸ δ' ὅτως.) Grauis est deliberatio coeundæ belli societatis: cum ijs præsertim, qui statim armis defendendi sunt.

ἀγαθ.) Optabile est deliberantibus, uel à meditatis afferri, uel ab impræmeditatis offerri, utile consilium.

λάβοιτο.) Vtilitas quauis ratione oblata, repudianda non est, nisi pugnet cum honestate.

Non temerè irruere, sed aliquid utile meditati, accedere debemus ad deliberandum, aut dandum consilium. Διὰ τί χρήσιμον ἐνεμέμνην ἦκεν τὸ βελόμενον συμβουλεύειν.

τοῦτ' οὐ ἀνήσονται λάβοιτο.) Non fugienda est audiendi molestia, quæ aut lucro utilis consilij doctrinæq; beat: aut certè nihil incommodat, nisi quod perit tempus.

Οἱ Ἀθηναῖοι.) Athenienses, quanquam sapientiſsimi habebantur, plura tamen fortunæ benecuolentia, quàm consilij prudentia conficere uisi sunt.

τύχης.) Fortunæ, quæ omnibus in rebus dominatur, in deliberationibus etiam quædam est habenda ratio.

τύχης.) Fortuna prudentiam non raro uincit: etsi prudentiæ munus est, fortuitos casus prouidere & moderari.

τύχης.) Recordatio rerum secundarum superioris temporis, addit animos uulgo: prudenti non item, rerum humanarum inconstantiam consideranti, fortunæq; temeritatem.

τύχης.) In exhortando prodest, auditoris prædicare uires & felicitatem. (citatem.

πολλὰ τῶν δεόντων.) Vt non omnia prudenter dicantur, aut fiant: at in pleriſq; fungi officio, præclarum est.

πολλὰ τῶν.) Quis nam sagittarius artis suæ tam est peritus, ut nunquam aberret à scopo?

ἐν τῷ παραχρῆμα.) Magni est ingenij, statim in re præsenti uidere atq; intelligere, quid dicto & facto sit opus. Turpe conuicium illud, πρεσβύτης μετὰ τὰ πράγματα: hoc est, re acta demum intelligere, quid fieri debuisset.

νέοις.) Quorundam, non omnium, est ea ingenij celeritas, quæ statim uideat quid deceat.

ἐν τῷ παραχρῆμα νέοις.) Quorundam subitæ cogitationes meditatis aliorum consilijs antecellunt.

αὐτοῦ ἐπιλήψεων.) Subiti motus ingeniorum, animorumq; impulsiones, plerunque sunt, si pareas, magni aut boni aut mali causa (excitantur enim aliàs diuinitus, aliàs ab hoste humani generis) raro mediocritatẽ seruant, raro nullas significationes habent.

αὐ ἐπιλήψεων ἀπάντων.) Is demum in magnis uiris est habendus, qui quid è republica sit, intelligit, atq; idem dicendo explicare potest. Quòd si id quoq; accesserit, ut strenuè conficiat: nihil ad eius laudes accedere posse uideatur.

Multa opportuna dictu, fortunatis & ingenioſis subitò ueniunt in mentem. πολλὰ τῶν διένθων ἐν τῷ παραχρῆμα τοῖς σύνεγγύς τι πρὸ σφῶν αὐτοῖς ἐπιλήψεων ἐπῶν.

Prudentes ex omnium sententijs utilia facilè deligunt. ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίᾳ γίνεται τοῖς εὖ φρονοῦσιν ὁ τῶν συμφόρων αἵρεσις.

ἐξ ἁπάντων.) In deliberationibus, animus in omnes partes est uersandus: omnia perſequẽda sunt tam commoda quàm incommoda, quæ in rebus insunt.

ῥᾳδίαν.) Multitudo rationum prudentes expedit: hebetiores intricat, & inopes consilij facit.

τῶν συμφόρων.) Multa speciem habent utilitatis, sed unum quidam uerè expedit.

τῶν συμφόρων.) Vtilitas (Cicero dignitatem tradit) finis deliberatiui generis statuitur.

αἵρεσις. on, nisi rebus probè deliberatis, decernendum est.

αἵρεσιν.) Facilius est inuẽta cõsilia cõprobare, quàm noua inuenire.

Inuentio, est prudentis oratoris: delectus consiliorum, non stulti auditoris. τὰ μὲν δὴ εὑρίσεως, φρονίμου ῥήτορος· τὰ δὲ αἱρέσεως, ἐπ' αὐτῷ ὄντι ἀκροατοῦ.

ἀγαθὸν μόνον.) Oratori cauenda est arrogantiæ opinio, ne uel solus audiri uelle, uel suas rationes optimas credere uideatur.

ἐμὲ δεῖ.) Res ipsa ultrò monet, quid fieri oporteat: consiliumq; attentis longè melius suppeditat, quàm perplexæ oratorum coneiones.

ὁ παρὼν καιρός.) Grauißimæ sunt, & sapientißimæ occasionis coneiones: eædemq; perspicuæ, nec sine pernicie negliguntur.

μονονχί.) Maior est oratorum in fingendis personis uerecundia, quàm poetarum.

λέγει, φωνὴν ἀφιέσ.) Stulti non audiunt uocem clamantis sapientiæ.

φωνή.) Occasionis uox non aliud est, quàm diligens temporum, & omnium, ut uocant, circumstantiarum consideratio.

καιρός.) Occasio, est diuinitùs oblata rei bene gerendæ cõmoditas.

Occasionis concio hæc est: Rerum tuarum ipsi tibi suscipiendam esse curam, nisi perire malis. ὁ καιρὸς λέγει, μονονχὶ φωνὴν ἀφιείς, ὅτι σαυτοῦ τῶν πραγμάτων σὺ αὐτὸς ἐπίτροπος δεῖν, ἐπεὶ τἄλλα σωτηρίας ἕνεκα βουλεύσει.

Oblata

Oblata opportunitas non est amittenda.) ὁ λᾶ τ' παραπιπτωσάτα καιρὸν ἀφεῖναι, ὡς ὄψη λαιψὸς αὐτὰ πάλιν ὀψὲ τ' πραγμάτων.

σωτηρίας αὐτῶν.) Ut sedulò tuendi sunt, quibus perditis & tibi sit pereundum.

αὐτῶν.) Auditor non melius excitari potest, quàm si salus ipsius agi dicatur.

αὐτῶν.) Etiam summæ opes negligentia dilabuntur.

ἀφροντίστου.) Incredibile est, cuiquam tantam socordiam innatam esse, ut suam salutem negligat.

ἐν οἷς.) Tam perplexum & mutabile uulgi est ingenium, ut quid constanter uelit, aut nolit, non facilè possit intelligi.

ἡμᾶς.) Demosthenes plerunq; in reprehensionibus se quoq; complecti, laudes in uniuersum populo transcribere solet.

τρόπον ἔχειν.) Artis est, citra offensionem auditorum (id quod fit tectis & mollioribus uerbis) in exordijs præsertim, uitia castigare.

ἡμᾶς δ' ἐν οἷς.) Quanto cum dolore boni uiri uident socordiã & uecordiam eorum, quibus optimè consultum uolunt?

τάχ' ἂν οἰσθ'.) Orator suum consilium ita proponit, ut nemini, qui melius aliquid attulerit, obstet.

Deliberatis rebus, citra moram instrui, & exequi negocia debemus. ἀλλ ψηφίσασθαι μὴ παρασκευάσασθαι πλὴν ταχίστου.

Cauendum ne sæpius in eandem fraudem nostra culpa incidamus. φυλάττεσθαι χρὴ, μὴ πάθωμεν ταυτὸν, ὅπερ μὴ πρότερον ἄλλα πολλάκις πεπόνθαμεν.

πρεσβέων.) Decretis auxilijs, apparatu celeri, legationib. facundis & promptis, trepidantes socij confirmantur.

καὶ παρόντα.) Eorum legatorum magna est autoritas, qui nõ uerba duntaxat nunciant, sed rebus etiam gerendis intersunt.

ὡς ὀξὺ μάλιστα.) Callidi aduersarij diligentißimè sunt cauendi.

μὴ πανοῦργον.) Homines callidi, & in rebus gerendis acres, ampli ficare solent imperia.

τὰ μὲν ἄκων.) Homines callidi aliàs cedunt ijs, quorum coniunctionem ambiunt, aliàs minitantur, aliàs criminantur aduersarios: obsequio, minis, calumnijs pugnant.

ἐνίκα.) Tempori est ubiq; seruiendum.

Principum minæ non sunt contemnendæ. εἰ τύραννος ἀξιόπιστος ἀν ἀπέφαινετο ἀπειλῶν.

πλὴν ἀσφαλῶς.) Qui socijs periclitantibus non succurrunt, facilimè deferuntur.

πρίψαιτο.) Quum hostium potentia penitus destrui non potest: at opera dari debet, ut eorũ incrementa impediantur, & aliquid de summa rerum detrahatur.

παρασπάσαι.) Sociorum alienatio, est ueluti membri à corpore auulsio.

ὁ μὲν ἀλλ' ἑπομένως.) Omnis commoditas sua fert incommoda secũ. & contrà: Incommoda - am habent aliquid commodi.

Vnius imperium ad conciliandam liberarum ciuitatum societatem, non accommodatum est. ἡ μοναρχία πρὸς τὰς καταλλαγὰς, τὰς πρὸς ἀλλήλους ἀμεταμελήτους, ἀνεπιτηδείως ἔχει.

καὶ βέλτιστον.) Acuti oratoris est, etsi nonnulla concedere cogitur, aduersariorum tamen & uires eleuare, & argumenta inuertere: & ea quæ auditores terrent, ad consolandum adhibere.

Regum summum præsidium, & prærogatiua est, ad bella celeriter & in tempore gerenda: quòd unus homo omnia & aperta moderatur: quòd idem simul & dux est, & dominus, & quæstor: quòd ipse ubique adest exercitui. τὸ, ἕνα ὄντα, πάντων ἄνευ λύσειν, καὶ ῥητῶν μὴ ἀπορρήτων, καὶ ἅμα στρατηγὸν, καὶ δεσπότην, καὶ ταμίαν, καὶ πάντα χὼ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι· τοῦτο τὸ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν βασιλέων, καὶ πρὸς τὸ τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι, πολλὴν ῥοπὴν ἔχει.

ἄρμα & πολίσασθαι.) Aliquid habere uirium eos necesse est, cum quibus rexta gratiam redire cupit.

πρὸς ἀλωλίσε.) Incitandi cunctantes optima ratio est, apponere æmulum, qui quod ipsi accidere dubitent, intercipere studeat.

Vigilandum est, cum non de finibus aut gloria, sed de excidio dimicatur. ἐγρηγορέναι δεῖ οἷς οὐκέτ' ἔστιν ὅτι οὐ πρὸς δόξης ἀλλ' ὑπὲρ μὲν φεύγειν πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ καὶ πατρίδος.

ἀνατίνει.) Quibus & clades, si uincantur, perniciosa, & reconciliatio cum hoste, periculosa est: eorum in tuenda societate inconstantia non est metuenda.

ἀνατίνει ἔχει.) Videndum inter quos possit, inter quos non possit esse amicitia.

ἀνατίνει.) Inæqualium non esse potest diuturna societas.

καὶ ἴσασιν.) Felix quem faciunt aliena pericula cautum.

καταίσχει.) Crudelitas & perfidia, deterrent & à deditione, & à reconciliatione.

A τὸν τύραννον ἐξ ἀμύνης.) Non tutum est tyrannum cum exercitu intra mœnia recipere, tametsi nihil hostile præ se ferat.

Omnino, mea quidem sententia, unius imperium liberis ciuitatibus, finitimis præsertim, est metuendum. μὴ ὅλως, ἀπίστου, οἶμαι, τοῖς πολίταις ἡ τυραννὶς, ἄλλως τε καὶ χώραν ὅμορον ἔχουσι.

Demosthenes exẽplis sententias solet subijcere. Δημοσθένης ἀπὸ τῶν μερικῶν παραλόγματα, τῷ καθόλου δὲ γνώμας ταῦτ' ἐπιφέρεσθαι.

ὅμορον χώραν.) Ipsa uicinitas li- & controuersias & bella parit.

ὅμορον.) Principes, finitimos primùm oppressos & subactos uolunt, uel quòd ipsorum rebus maximè sunt opportuni, uel quòd per eos transitum habere possunt ad alienos.

Vrgente necessitate, uelle & excitari, & in bellum Turcic si unquam, nunc certè, incumbere, pecunijs alacriter conferendis, i ue aciem descendendo, & omni officio faci do, debemus. γιγομένης δὲ, αὐάγκης, ἡμᾶς φημὶ δεῖν ἑλέσθαι, καὶ παρεξωθεῖν, καὶ τῷ πολέμῳ δὲ πρὸς τὸν τύραννον προσέχειν, ἄπερ ποτὲ καὶ νῦν, χρήματα εἰσφέροντας προθύμως, καὶ αὐτὸν ἰόντας, καὶ μηδὲν ἀλλάττοντας.

Auditor non à solis oratoris uerbis pendere, sed ipse, quæ opus sunt omnia, considerare debet. ἀλλ τοὺς ἀκούοντας μὴ τῶν τοῦ λέγοντος ῥημάτων ἠρτῆσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τἄλλ' ἃ προσῆκε, σκοπεῖν ἐνθυμεῖσθαι.

Cum ultrò eueniunt, quæ expetimus: nulla neque ratio neque excusatio nobis superest, quo minus officio fungi uelimus. γιγομένων ὧν ἐφ' ἡμῖν αὐτομάτων, ἁπλῶς λέγω, ἐν σπουδὴ ἐμοὶ, τὰ μὴ τὰ λυσιτελοῦντα ποιᾶν ἐλέσθαι, ὑπολείπεται.

B ὑπολιμῶσαι.) In hostes, quibus par esse solus haud possis, alios concitare, artis esse creditur.

ἐφυλλάξατο.) Turpe est, noti factum compotem, ea negligere quæ optaris.

γίγνεσθαι αὐτόματον.) Vltrò nonnunquam fiunt, quæ magno labore uix possent confici.

συμφέρει.) Non tam refert fieri quod optauimus, quàm nobis utiliter fieri.

Qui ab alijs impulsi bella suscipiunt, infirmi socij sunt, & ad tempus in eadem sententia manent. οἱ ὑφ' ἑτέρων πεισθέντες αὐτολέμιοι πόλεμον, σφαλερὸν σύμμαχοι, καὶ μέχρι τοῦτ' ἰσχυρότατοι εἰσίν.

Criminationes, mutua inter nos odia pariunt. ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήμασι, μισοῦμεν ἀλλήλους.

Firmæ permanent inimicitiæ, quas metus & odium continent. βεβαίαν ἀνὴρ πλὴν ἔχθραν τοὺς αὐθρώπους, ὑπὸ ὧν φοβοῦνται, καὶ πιστεύθασιν, ἔχειν.

Si ab initio statim prudenter & diligenter administraremus omnia, res nostræ loco meliore essent: & molestijs, quas parit socordia, careremus. ἐπὶ ἀρχῆς ὑπὲρ ἁπάντων φρόνησίν τινα καὶ προνοίαν παρεχόμενοι· βέλτιον ἂν σχοῖμεν τὰ ἡμέτερα, καὶ πάντων τ' μετὰ ταῦτ' ἂν ἄνευ ἀπαλλαγμένοι πραγμάτων.

παραλαμβάνειν.) Magnæ stultitiæ est, quod offertur, repudiare: aut amittere per socordiam, idemq; postea magnis sumptibus & laboribus uelle recuperare.

ὑπὲρ ἡμῶν.) Sunt qui alijs melius consulant, quã sibimetipsis: salutem alienam curent, suam negligant.

C πολεμοῦμεν.) Principijs obstandum, nisi uelis hostem indies progredi longius.

ἵνα μὴ καθάπαξ λέγω, διατρίβω.) Qui omnia persequi uolunt, in infinitam incidunt loquacitatem.

διατρίβω.) Solent oratores ueras causas dissimulare, cur aliquid dicant, aut non dicant, & alias sæpe fingere, quæ causæ seruiant.

Qui eorum qui opprimuntur uni primo strenuè, & (quemadmodum decuit) ipsi tulerunt opem: post aduersarijs utuntur multo facilioribus & humilioribus. εἰ ἐν τῶν ἀδικουμένων τῷ πρώτῳ προθύμως, καὶ ὡς προσῆκεν, βοηθήσαντες αὐτοὶ, πολὺ ῥᾴονι ὕστερον καὶ ταπεινοτέροις χρῶντα τοῖς αὐτιπάλοις.

Homines socordes præsentia negligunt, futura ultrò bene processura putant. οἱ ῥᾴθυμοι τ' αὐθρώπων, τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ προΐενται, τὰ δ' μέλλοντα αὐτόματα εἶναι σχήσειν καλῶς.

ὠυξήσαμεν.) Aduersariorum ignauia sæpe magis, quàm suis opibus, crescunt aliqui.

καὶ κατωρθώσαμεν.) Egregia laus est, maiorum omnium splendorẽ, siue industria, siue fortuna, siue uirtute superasse.

μακεδονίαν.) Miræ uicissitudines imperiorum: Macedonica gens olim contempta, summum adipiscitur imperium.

ἑλλάς πω.) Vnus heroicus uir totam gentem illustrat.

ὠυξήσαμεν.) Quorum opes ignauia nostra auxit, easdem uigilantia destruet.

φιλίππου.) Industriæ & fortitudinis Philippi testis esse cogitur etiã inimicus Demosthenes.

'νων δ' ὀλιγοῖς.) Paucis contingit amissam occasionem recuperare.

Etsi multa non ita se habent, ut oportebat: tamen si quis uerè consideret, iurè Dei opt. max. liberalitati magnam gratiam habebit. ὅμοιον δ' ἂν εἰκὸς εἴη τὸν ὀρθῶς λογιζόμενον τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ὑμῖν ὑπαρχόντων κατασκευάσματα. καίτοι πόσῳ ἂν ἔχοντων ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν, ὅμως μᾶλλον αὖ ἔχειν αὐτοῖς χαρίσαιντο.

ὅμοιον δὲ καὶ.) Pij oratoris est, animos auditorum ad reuerentiam & cultum Dei immortalis excitare.

Iactura facta, negligentiæ nostræ: dilatio incommodorum, & amissa recuperandi facultas, diuini benignitati accepta referenda est. τὸ μὲν πολλὰ ἀπολωλεκέναι, τὰ ὑμέτερα ἁμαρτήματα αὐτὸν τις θήσεται ἀναίτιον· τὸ δὲ μή τι πάλαι τέτ' ἐπανορθῶσαι, τίσιν ἂν τις ἄλλοις ἢ τοῖς θεοῖς τοῦτο προσθείη; τούτων αὐτέξουσιν· τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ σύνοιδα σύμμετρα· αὐτὸν ἔγωγε θαῦμα.

Vt in parandæ pecuniæ, sic in rebus etiam gerendis fit. Qui enim parta conseruat magnam fortunæ gratiam habet. Qui uerò per incuriam consumpsit: is unà & accepti à fortuna beneficij memoriam consumpsit. ἀλλ' εἰκὸς παρόμοιόν ἐστιν, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν χρημάτων κτήσεως. αὐτὸν μὲν γὰρ ὅσα αὐτὸς λάβῃ, καὶ σῴζειν μεγάλων ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν· αὐτὸν δ' ἀναλώσας λάθῃ· σωζομένων καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν.

Eadem est & rerum gerendarum ratio. Qui enim non rectè usi sunt occasionibus: etsi Deus eis bene fecit, tamen non meminerunt, καὶ περὶ τῶν πραγμάτων ἐστίν. οἱ μὲν χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς, ἀλλ' ἀπὸ συμφορᾶς τινὸς παρὰ τοῦ θεοῦ χρηστὸν μνημονεύουσι.

Ex ultimo euentu ea quæ præcesserint omnia solent æstimari. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβαῖνον, ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων, ὡς τὰ πολλὰ λέγονται.

ἐκβαῖνον.) Casus in euentu est: careat successibus opto. Quisquis ab euentu facta notanda putat.

Eo diligentius cætera curanda sunt, ut ijs ritè confectis, susceptum dedecus exteramus. σφόδρα δὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φρουτίσαι· ἵνα ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι, τὸν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀνοσίαν ἀποτρίψωμεθα.

ἐν ᾧ πρόκειται.) Et tua res agitur, paries quum proximus ardet.

Nisi Pannonios defenderimus, atque Viennam Turca subegerit: quid impediet, quo minus in Germaniam irrumpat? ἐὰν προέσθαι, ὦ ἄνδρες γράμματα, τὸν Παννονίους, ἅπαξ βίσσαν ὁ τοῦτο κατατρίψας· φράσάτω τις ἡμῖν, τί τὸ κωλύον ἔτ' αὐτὸν ἐπὶ βαδίζειν ὅποι βούλεται.

ὅποι βούλεται.) Serum est hostium demum occurrere, quum finitimi omnes subacti sunt.

ὅποι βούλεται.) Cùm mala omnia odiosa sint: prodest res asperas mollioribus lenire uocabulis, aut occultius indicare.

Prodest considerare incrementa Turcica, & causas incrementorum. συμφέρει λογίζεσθαι καὶ διωρᾶν τὸν τρόπον, ᾗ ὁ μέγας γέγονεν, ἀφ' ὧν τὸ παραρχὰς ὁ τοῦτο.

τὸ πρῶτον, μετὰ ταῦτα.) Demosthenes rerum naturam dictione imitatur: moram coniunctionibus interponendis, celeritatem ijsdem adimendis significans.

τὸ πρῶτον.) Principia rerum gerendarum difficultatem habent, post alia negocia, alijs uiam muniunt atque aperiunt.

Magnæ potentiæ est, omnia suo arbitratu constituere. μεγάλης τιμωρίαν ὄντι δυνάμεως, πάντ' ἂν αὐτῷ τις βούλοιτο, συνεπίσασι τρόπον.

τοὺς μὲν ἐκβαλών.) Etiam regum fortuna potentioribus ludibrio est.

ἐνδίδωσι.) Præclaros magnorum uirorum conatus morbi si non euertunt, aliquando tamen interpellant.

Morbus non afferre debet socordiam, sed recuperata sanitas augere diligentiam. δεῖ τοὺς ἀσθενήσαντας μὴ πρὸς τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀποκλίνειν, ἀλλὰ ῥᾳΐσαντας τοῖς καλοῖς τῶν ἔργων ἐπιχειρεῖν.

ἀφύμβαν.) Ambitio & auaricia nullam necessitudinis rationem habet.

τί δῆτ' ἂν τίς αὖ.) Generosi animi, hostium successus prædicari, æquis animis non ferunt.

λίγειν νυνί.) Cauendum est, ne quid extra causam inutiliter atque intempestiuè commemoretur.

Quàm perniciosum est, semper aliquid negligere? τὸ προϊδεῖν καθ' ἕκαστον δεῖ τι τῶν πραγμάτων· ὡς ἁλυσιτελές;

Homines acres nunquam ocium agunt, semper aliquibus negocium facessunt. οἱ φιλοπράγμονες τῇ φιλοπραγμοσύνῃ πρὸς ἅπαντας χρῶνται, καὶ συζῶσι.

Alacritas homines acres nunquam rebus gestis contentos, quiescere patitur, οἱ φιλόπονοι καθὸ δὴ φιλοπραγμοσύνης ἐν ἕτερα ὅπως ἀγαπήσαντες τοῖς πεπραγμένοις, ἡσυχίαν ἄγωσι.

Si Turca hoc animo erit, ut semper res maiores gerendas sibi censeat: Christiani autem nullius rei curam & defensionem seriò suscipient: quem tandem exitum fore sperandum est? ἐὰν ὁ μὲν τοῦτο ὡς

A ἀλά τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσται· εἰ δὲ χριστιανοὶ ὡς ἀδρῶς αὐτιλαμβάνοιεν ἑρρωμένως τῶν πραγμάτων, σκοπᾶν χρή, μὴ τί ποθεν ἐλπὶς ταῦτα τελεσθήσεται;

τίς ἁπλοῦς ὤν.) Nemo ita simplex est, quin bellicosum principem, si nemo prohibeat, proxima quæq; inuasurum existimet.

Quemadmodum ij qui facilè magnis usuris mutuam pecuniam accipiunt, paruo tempore copiosi, tandem fortunis omnibus euertuntur: sic ignauia tandem magno constat, & qui ad uoluptatem omnia referunt, in necessitatem ueniunt faciendi multa quæ nollent, atque de aris & focis periclitantur. ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἔπειτα τίσι μεγάλοις τόκοις, μικρὸν σύνοψοντες χρόνον, ὑστερον ἠναγκάσθησαν ἅπαντα τινὶς ἐπὶ πολλῷ ἀποδοῦναι φανῆναι ἐνδεεῖς, καὶ ἅπαντα πρὸς ὀλεθρίων ἁπτόμενοι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ ὧν οὐκ ἐβούλοντο ὑπομεῖναι ἀναγκάζονται ἀλγεῖν ποιοῦσι, καὶ μισθοῦσθαι τὴν αὐτὴν τὴν χώραν.

Reprehendere, facile & cuiusuis est: sed quid de præsenti negocio statuendum sit, pronunciare, id uerò consiliarij munus est. τὸ μὲν ἔπαινεῖν ῥᾴδιον, καὶ παντός· ὅστις τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅτι δεῖ πράττειν, ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' ἤδη συμβούλου.

Homines importuni sæpe non sontes accusant, sed eos qui postremi de rebus uerba fecerunt, si quid ex sententia non successerit. οἱ πρεσβευταὶ τῶν εὐθυνόντων, πολλάκις ὁ τὰς αἰτίας ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων ἀπόντας ὑπ' ὀργῆς ποιοῦνται, εἴ τι μὴ κατὰ γνώμην ἐπράχθη.

Boni ciuis non est, metu priuati periculi non utiliter consulere Reipublicæ. ὃν οἰκεῖά γε λῆψιν τινὸς ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπεῖν· ὑποστέλλεσθαι περὶ ὧν τῇ πόλει συμφέρειν τὶς ὑγιᾶ.

Foris gerendum bellum, & cùm noster defendendus, tum hostium ager infestandus est. ἔξω χρὴ πολεμεῖν τὴν τῶν ἐχθρῶν κακῶς ποιοῦντα χώραν, τὴν τῶν εἰρήνην ταύτην ἀδίκως παρεσκευάσαντα.

καὶ τρίβωσι.) Terra mariq; bellum Turcis est inferendum.

ὀκνῶ μέν.) Miserrimum est, bellum mouisse frustrà: quid dicendum, si infeliciter?

δίκαιον.) Iniquum interdum est petendum, ut æquum feras.

ὑπομένας τόσο.) Magnæ stulticiæ, atq; adeò impietatis fuerit, oppugnare alienam ditionem, tuam non defendere.

Vrbes uel ipsa obsidionis mora tandem expugnantur. οἱ πολίται προσκαθήμενοι καὶ προσιζάνουσι τοῖς πράγμασι, τῷ χρόνῳ πλείονα τῶν πολιορκουμένων.

ἀπονοίας.) Qui foris bellum gesturus est, operam det, ut domi omnia in tuto sint collocata.

τῷ χρόνῳ.) Diuturnitas obsidionis utrinq; magnos sumptus, magnã animorum constantiam requirit.

ὄντι χρήματ' ἄμεν.) Pecunia, si rectè collocetur, non deest: si malè, deest, ac potius nulla satis est.

τοῖς ὀρθῶς παρασκευάσιν ἀδίκως προσβᾶσι πόρου· τοῖς δὲ μὴ, πρόσβασις, μᾶλλον δ' ἐνδεᾶ πάντας τὰ πόρου.

ὡς βάδιον.) Vulgus accipere pecuniã ullo opus facere, capere molestius, adire pericula, non ullo.

σὺ γράφεις.) Quantæ miseriæ est, metu legum tyrannicarum iniecà linguæ calamoq; frænos, ueritatis & reipub. amantibus!

ἐγὼ μὲ γὰρ ὀκνῶμαι.) Nihil antè suscipiendum est, quàm rebus ad id negocium necessarijs sis instructus.

C Eadem ratio esse debet & accipiendi & officij faciendi. χρὴ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα.

Exhausto ærario, id reliquum est, ut tributum conferatur. si magna pecunia est opus, magnum: paruum, si res patietur. τὰ λημόσια κενὰ ὄντων. δεῖ δ' ἢ λοιπὸν οἴεσθαι πάντας εἰσφέρειν. καὶ πολλῶν ὄντων, πολλὰ· καὶ ὀλίγων, ὀλίγα.

Omnino pecunia est opus, sine qua nihil rectè potest confici. δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ οὗτοι τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ τὰ πλεῖστα.

E multis optima ratio est eligenda. ἄλλων ἄλλα τινὰ λυσιτελέστερα, ἂν μετρίως ὑπάρχῃ τὰ συμφέροντα ἔχειν.

Operæ pretium est considerare & reputare, quo in loco nunc sint res aduersariorum. ἄξιον ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι τὰ πράγματα, ἐν ᾧ καθέστηκε νυνὶ τὰ τῶν ἀντιπάλων.

Non ut uidentur, neq; ut is dicere queat qui non accuratè consideret, optimo in loco res sunt principum. ἐχόντως δοκεῖ, καὶ φύσει τις οὖσα, μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς, σύμπαντας, δὲ ὡς ἂν κάλλιστα τὶς τυράννου τὰ πράγματ' ἔχοι.

Tyranni bella nonnunquã inferunt, non gerendi, sed terrendi causa: ita primo impetu confecturos omnia. ὥστε τὸν πολέμων ἐκφέρεσθαι οἱ τύραννοι, ἀ πολεμεῖν ἐπίστανται, ἀλλὰ τῷ δόκει αὐτὰ ὡς ἐπόντες, ἅπαντ' ἐλπίσαντες τὰ πράγματ' ἀνορίσασθαι.

λίαν.) Etiam sapientissimos frustrantur sua consilia.

παρὰ γνώμην.) Sic parati esse debemus, ut quicquid acciderit, nihil animo sit nouum.

Frustratio

Frustratio spei, & alius eventus quàm expectaris, perturbat, ac magnopere debilitat animos. τὸ διαψεύδεσθαι, μὴ τὸ παρὰ γνώμην γίγνεσθαι, παράληψε τὸς αὐδρας, καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐτοῖς παρέχει. A

ἄπιστα.) Vnius hominis aut temporis scelus, nonnunquam toti nationi perpetuam labem & dedecus inurit.

ἄπιστα.) Oratores solent aliquid dare auribus multitudinis, siue laudando, siue uituperando, dissimulata sæpè ueritate.

Quæ natura hominum animis ingenerauit, semper & in oĉs sunt eadem, nec alia quisquam ea experitur. τὰ φύσει ἐν τῆς ψυχαῖς ἐνόντα πᾶσιν αὐθρώποις, ἀεὶ τοιαῦθ' ὑπάρχει, λανθάνει δ' ὥσπερ ὄθνειν, καὶ ὀθ' τῶν ἑκάστων.

λανθάνει.) Nemo mirari debet, se ab improbo homine deceptum esse: non esse deceptum, id uerò magis esset mirum.

ἀπιστῶν.) Accepti beneficij memoria non est apud homines improbos diuturna.

ἁρπαστέον.) Beneficia eripienda sunt insidiatoribus, & abutentibus aliorum liberalitate.

μαγγανικὸν.) Tyrannicæ calliditatis est, simulare, se ijs consultũ uelle, quorum libertati struunt insidias.

τειχίζειν.) Arcium extructio in urbibus, non tam munimentum est salutis, quàm firmamentum seruitutis.

ὄνειρον δ' ἐγεγε.) Nihil uetat oratorem sui commodi causa quosdam rumores fingere.

Vrbium sustentationi, non tyrannorum rapacitati seruire debent reditus et uectigalia. τὰ λοιπὰ τ' πόλιν ἀπὸ τ' προσόδων δᾶ διοικῶν, ἀ τὸς τυράννους λαμβάνειν. B

Principes, si tributa eis nulla penderentur, haud facilè alerent militem peregrinum. αὐ τῶν ἐν τῶν ἀσφαλῶν ἀποτροπῶσιν οἱ δυνάσθαι χρημάτων, ἢ τ τυρὸν λοιμολῦ τὰ τῆς φοφῆς τοῖς ξένοις αὐτοῖς διαπαγήσιται.

Existimandum est in uniuersum, mortales omnes liberè, suis ſq; legibus malle uiuere, quàm seruire. ἅπαντας ἁπλῶς αὐθρώπους ὑγιᾶδοκ χρῆ, αὐτονόμως ἄθιεν εὖ καὶ ἀλυθρῶς, ἢ δόλως ἄναν.

Qui non assueuerunt ad nutum cuiquam parêre, molestè ferunt superbi hominis imperium. οἱ ἀήθεις τ' διαπαύειν τινὸς ὄνθ' ἄχθονθ' ὑπ' αὐθρώπ ὑβριστῦ ἀρχόμενοι.

ὡς φασι.) Tutius est famam autorem citare, quàm ipsum aliquid affirmare.

Non incredibile est, hominem rebus secundis insolescere. μὰ Δί, ὃ δὴν ἄπιστον ἴσως, ἄνθρωπον εὖ πράττοντα ὑβρίζειν γρᾴδαι.

Hominis superbi & contumelioſi est, quibus imperare populo. ἀνθρὸς ὑβριστῦ ὄφιν, ὁτισῦν ἐπιτάττειν τοῖς ἀρχομένοις.

Liuius: Si in secundis rebus bonam mentem quoque donarent dij, non ea solum quæ euenissent, sed ea etiam quæ uenire possent, reputaremus. τὸ οὖ πράξαι παρὰ τλιὸ ἀξίαν, ἀφορμὴν τ' λαπῶς φρονᾶν τοῖς αὐθύτοις γίγνεσθ.

Non minor est uirtus, quàm quærere, parta tueri:
Casus inest illhic, hic erit artis opus.

πολλάκις λοιδ τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τ' λαβέσθαι χαλεπώτερον ἄνθ.

Hostium incommoda, nostra esse commoda ducere debemus. Δᾶ ἐμᾶς τλιὸ ἀκαιρίαν τλιὸ τ' πολεμίων λαμβὸν ὑμέτερον νομίσαι.

Fortuna duce, comite uirtute. Δᾶ ἑτοίμως σωφρόσθαι τῇ τύχῃ τὰ πράγματα. C

Legati mittendi sunt, si quò est opus, & ipsis ciuibus militandum, & cæteri omnes sunt concitandi contra Turcos. χρὸ πρεσβεύεσθαι ἐφ' ἁ δᾶ, καὶ στρατεύεσθαι αὐτὸς, καὶ παροξύνειν τὸς ἄλλους ἅπαντας λαῖὰ τῶν τόκων.

πρὸς τῇ χώρᾳ.) Tum commodissimè inuaduntur hostes, cum ipsorũ fines infestantur.

Turpe uidetur ea per occasionem non audere in hostes, quæ ipsi ab hostibus, si possent, pateremur. ἐπ' ὀκ αἰσχυνοίμεθα, ἃ μὴδ' ἃ πάθοιμεν ἄν, ἃ διώκοντο οἱ ἐχθροὶ, ταῦτα ποιῦσαι λαμβὸν ἐχονθ', ὃ τολμήσαμεν.

Illud etiam intelligere debemus, optionem dari nunc, nobis ne in Turcia, an Turcis apud nos bellum sit gerendum? ἔτι τοίνυν μέθ' τ' ἡμᾶς λανθάνειν, ὅτι νῦν αἵρεσις ἔστιν ὑμῖν, πότερον ὑμᾶς ἐν τῇ τ Ἕρκων χρὴ πολεμᾶν, ἢ παρ' ὑμῖν ἐκείνους;

τις αὐτόν.) Vigilandum est ijs qui finitimos habent partim infestos, partim imbecilles ad externam uim propulsandam.

μὴ λίαν πικρὸν ἀπᾶν ἦ.) Acerbitas orationis condienda est præfatiuncula.

ἐχὶ βλάπτῃ.) Nihil est ab eorum potentia periculi, qui nocendi uoluntatem non habent.

Quæ rex, etiam cum stulticiæ opinione, tamen eloquitur: ea quis eum, occasione data, facturum haud credat? τῶν ἀτοπωτάτων αὖ ἔνι, ἃ ἃ νῦν ὁ βασιλεὺς μωρίαν ὀφλισκάνων, ἔμως ἐκλαλᾶ, ταῦτα διανοᾶσ μὴ πράξει;

Qui quicquid animi fert impetus, eloquuntur, stulticiæ reprehensionem non uitant. οἱ, ἅ, τι αὖ δ' νοῦ ἵμπίπ, ἐκλαλοῦντ', μωρίαν ὀφλισκάνοσι.

Quantum interfit, foris an domi bellum gerere: nihil opus est uerbis. ὁλίκα γ' ὀχὶ τὰ διάφορα, ἐξὸν ὃ ἐν τῇ οἰκίᾳ πολεμᾶν, δεῖ λόγου πρόσθεν.

ἀ γὰρ ὑμᾶς.) Exercitus, amicorum etiam, nusquam, uel breui tempore esse potest, sine magna clade agricolarum. στρατόπεδον καὶ φιλικοῦ, ἐὰν βραχὺ ἐν τῇ χώρᾳ χρόνον ἦντ, πλᾶστα ζημιοῦται οἱ γεωργοῦντ.

τὸς γεωργοῦντας.) Agricolæ & mercatores ab admittendo bello melius deterreri non possunt, quàm si his negociationis euersio, illis agrorum uastatio proponatur.

πλέον ἂν οἶμαι.) Ad terrorem incutiendum quædam ultra ueri fidem, uerecundè tamen, amplificantur.

ὅσα ἀς ἀπαστα.) Potius quàm de iure nostro cedamus aduersarijs, aureo piscamur hamo, necessariò nonnunquam, raro feliciter, sæpissimè impulsi affectibus.

Hostes non contenti ex agris petere necessaria, quod superest, proteruè denastant.

οἱ πολέμιοι ὃν ἀγαπῶντ', ὅσα αὐάγκη πραπόλῳ χρωμένους, τ' ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν, τὰ λοιπὰ ὑβρίζοντ' διαφθείρουσι.

Rei malè gestæ dedecus, quouis damno grauius est, cordatis quidem hominibus. ὑ τ' πραγμάτων αἰσχύνη ἀδιμιᾶς ἁπάντων ὀχὶ ζημίας, τοῖς γε σώφροσι.

Omnibus ijs quæ res postulat, ob oculos positis, omnes operam dare decet, ut bellum amoliantur. πάντα τὰ δέοντα δᾶ σωιδέντας ἅπαν τας βουλᾶν καὶ ἀπαθᾶν τ' πόλιμον.

Diuites paruis impensis magnas opes tueri non grauatè debent. τὸς σὺν πόρος δᾶ ὑπὲρ τ' πολλῶν ὢν ὑχυσι, μὴ ἀχθομένους μικρὰ εἰσφέρειν, ἵνα τὰ λοιπὰ διαπαντὸς ἀσῶσι.

διαπᾶν φειδοῦντ.) Cauenda est oratori maleuolentiæ & inuidentiæ suspicio.

Adolescentes decet rei militaris in hostili terra parta peritia, terribiles incolumis patriæ custodes esse. τὸς ἐν ἡλικίᾳ δᾶ τλιν τῶν πολεμᾶν ἐμπειρίαν ἐν τῇ τ ἐχθρᾶν χώρᾳ κτησαμένους, φοβερὸς φύλακας τ εἰκείας ἀνδρᾶς γενέσθαι.

εἰ ἐν ἡλικίᾳ.) Optima ætas est adolescentia, si quis ea rectè utisciat.

Oratori danda est opera, ut actorum in Republica suorum commodè possit rationem reddere. παρατέον τῷ λέγοντι, πὰς τ' πεπολιτευμένων εὐθύνας ῥᾳδίας ἑαυτῷ ποιῆσαι.

Vt cum populo agitur, sic de actis oratorum iudicari solet. ὥσπὰτ' αὖ τὸς πολλὸς πρίστῃ τὰ πράγματα, τοιῦτοι μετὰ τ' πεπραγμένων τοῖς λέγουσιν ἴσονται.

τοιοῦτοι μετά.) Dura conditio est eorum, qui in dandis consilijs & gerendis rebus uersantur, cum eorum fides ex euentu soleat æstimari.

μετά.) Quale uerò est iudicium, euentum & fortunam, res in manu Dei situs, homini imputare?

Enumerationes & perorationes è firmamentis, & ijs quæ causam continent, sunt petendæ. Δᾶ ἐκ τ' ἰσχυρῶν ἀεὶ, καὶ τ' συνισταμένων τὰς ἀνακεφαλαιώσεις καὶ τὸς ἐπιλόγους λαμβάνειν.

Optima consilij conclusio: Vtinam officio suo nemo desit, & adsit Dei immortalis fauor. χρηστὰ ἂν τὰ πράγματα, θεοῦδὸς ἄνωθ.

Hæc hactenus. Proferamus nunc Annotationum specimen: ut Demosthenis Opus, quod ultra iustam penè magnitudinem excreuit, tandem concludatur.

ANNOTATIONES IN LIBANIJ Argumentum.

Λιβανίς.) ὁ λιβανωτὸς, uel τὸ λιβανωτὸν (utroq; enim genere dicitur) thus. λίβανο & arbor thuris est, & Arabiæ mons, qui cũ Antilibano λοιπῷ συρίαν, id est, cauam Syriam includit. Hinc λιβανίτ, siue à monte Libano, siue à thure nomen habet: quem Latinè fortasse (quod tamen in proprijs nominibus, quæ suæ linguæ relinquenda sunt, fieri non debet) Thurinum appellare possis. Fuit autem Antiochenus patria, sophistes celeberrimus: floruit temporibus Iuliani imperatoris. Eius orationes, declamationes, & ecphrases perelegantes extant: quas aliquando Germanis etiam communicabit, ut spero, noster Oporinus: eoq; magis, quòd Augustana respublica anno 1564. manuscriptum codicem triplo maiorem illo qui editus est, comparauit, haud grauatim typographo diligenti eius usum communicatura. Vitã suam copiosè & ornatè, ut omnia, ipse descripsit. Quare nos hic non erimus longiores.

ναθήσοις.) Aliàs θέσις, hoc est consultationi, propositio seu infinitæ quæstioni

quæstioni opponitur, ac Ciceroni causa & controuersia dicitur: aliàs fundamentum, & quoddam quasi fulcrum: aliàs principium, institutum. hic πρόχειρον, id est, materiam, argumentum, summam, breuemq; negocij expositionem significat. Hoc loco monitos studiosos uelim: primùm, uarias eorundem uocabulorum significationes, diligẽter esse colligendas, et exemplis probatißimorum autorum illustrandas. Deinde, uix posse fieri, ut uocabula pleraq; per se, quid propriè significent, intelligantur, nisi & phrasis & tota sententia consideretur. Traduntigitur uerba & sententiæ mutuas operas: & ut ex uerbis sententiæ, sic è sententijs uerba sæpe sunt intelligenda. Postremò, in cõiunctis uerbis ad Latini sermonis consuetudinem esse respiciendum, qui Græcum nõ per omnia sequitur, sed quædam mutat & inuertit, quædam detrahit, quædam adijcit, ut alibi commodius ostendemus.

Ἐπ.) De usu & collocatione articulorum, ijs magis laborandũ est, ut & de ratione accentuum, qui scribere ipsi, quàm qui legere Græca instituerunt: & in prõptu sunt præcepta grãmaticorũ, quanquã in hac parte usus tã est uarius, ut haud sciã an se certis astringi legib. patiatur.

ὀλυνθιακῶν.) Vndecim Demosthenis orationes in Philippum, Macedonum Regem, Græcorum libertatem oppressurum, una in eius filium & successorem Alexandrum, extant: quanquam una atq; altera falsò tribui Demosthenipu tantur. Hæ igitur appellationibus distinguũtur: ac nonnullæ indicant, nõ in quẽ, sed qua de re sint habitæ: ut Olynthiacæ, pro defensione Olynthiorũ: Chersonesitana de tuẽda Chersoneso, & Diopithis exercitu retinendo: alia de Haloneso, alia de seruanda pace, alia de Philippi literis, alia de Alexãdreo fœdere uiolato. Quare nõ miraberis, quũ quatuor duntaxat orationes, uulgò Philippicæ inscribãtur, ab Vlpiano mentionẽ aliquando fieri Philippicæ sextæ, aut nonæ.

ὀλυνθιακῶν.) Ab Olyntho fiunt ὀλυνθιακὸς & ὀλύνθιος, adiectiua: sed illud ferè rebus, hoc personis accommodatur: ut, συνηράτησε γὰρ λαθίτης ὀλύνθιος, τῆς παρθένου προλέγει λόγος, ὃ πόλεμος ὀλυνθιακός.

Obseruandum igitur, quæ adiectiua personis, quæ rebus adiungi soleant, quæ utrisq;.

πρῶτος.) Tres esse Olynthiacas, nemo ignorat: an uerò hæc prima sit Demosthenica concio, nostra uel nihil, uel parum interesse censeo.

πρῶτος.) πρό, πρότερος, πρότατος, elisa τ litera, πρόας, & per διαίρεσιν ο & α uocalium, πρῶτος. Ac superlativi de pluribus: de binis usitatius comparatiua dici, notum est.

λόγος.) λόγος uerbale nomen, orationem significat, & forensem pro orationis rationem: cuius uerbi significatio latißimè patet, ut alias apud Ciceronẽ & alios Latinos habet multiplicẽ, ut illud apud Græcos: definitionẽ itẽ & causam, aliaq; plura, quæ persequi nostri instituti non est. Illud tamẽ studiosos tenere uelim, ut, si compẽdiariam Græcæ linguæ cognitionẽ peruenire cupiunt, primas origines uerborum studiosè inquirãt: primitiuis deriuata (libet enim artis uocabulis uti) cõposita simplicibus subijciant, & ab his ad illa respiciãt. Omnino enim statuendum est, uocabulorum alia esse prima, nec aliunde oriri. Alia uerò à primis illis quasi fontibus deriuari: ut à ui, primitiuo, fieri uidetur uigeo, uita, & uir, eo quòd uiribus præstet mulieri, quã quasi mollẽ aerem dici uolunt. Quamobrẽ etiã maiore cũ uenia mulieres uoluptati & nugis operam dare possunt. Quod si uerum est (ut per me quidem uerum erit, nec enim his de rebus magnopere laboro) Græcis eodem modo erit ἀνὴρ, ὁ ἄνω ἀήρ, id est, superior aer, nõ aquæ terræq; uir muliebris, sed igni & cælo uicinus. Est igitur uiri, despectis rebus terrenis, altè spectare, & originis suæ meminisse: ut sit reuera ἄνθρωπος, hoc est, ἄνω ὁρῶπα ὤπα. quam Platonis etymologiam, & disputationem de usu oculorum, Ouidius eleganter exposuit his uersibus:

Pronaq; cum spectent animalia cætera terram,
Os homini sublimè dedit, cœlumq; uidere
Iußit, & erectos ad sidera tollere uultus.

Altera nominis ἀνθρώπου ratio, quam affert Plato, ὅτι ἀναθρεῖ ἃ ὄπωπε, philosophandum esse monet, & ea considerandaquæ uideris. Auiro descendit uirtus, tum quòd in uiro potißimùm reperiatur, tum quòd uirum maximè deceat: id quod & Virg. innuere uidetur, his uerbis:

Multa uiri uirtus animo, multusq; recursat
Gentis honos. —

Sic ταῦρος primitiuum esto (neq; enim, tametsi pueri, mali præsertim, uerberibus cum primis egeant, uel à ταύω formari crediderim, uel à ταύλω, etsi ludis & nugis gaudent pueri: magis placet ταῦλα dici quasi βαῦλα: neq; Græci & Latini, siue rectè, siue arroganter, linguam suam Hebræis acceptam referũt.) Ab eo deriuatur uerbum ταυλίζω, à quo ταυλίαι, ταυλίσμα, ταυλίσεις, ταυλίστης, ταυλιστήριον, ταυλίστρια, ταυλιστικός: item ταύλιον, ταυλάριον, ταυλαριώδης, ταυλίων, ταυλία, ταυλινὸν, ταύλω: atq; alia composita & deriuata complura, quæ recensere nihil attinet. Equidem superstitionem non probo, & de multis dubitari, primane sint an deriuata: in multis, etsi deriuata esse appareat, eorum tamen originem non ostendi posse uideo: quid tamẽ uetat intueri uerba, & scrutari naturam eorum subtilius & accuratius? præsertim quum diligenti, nec prorsus hebeti, & Græcæ linguæ non ignaro grammatico, tales etymologiæ ultrò sese offerant. Nam deriuata pleraq; primas saltem syllabas primorum retinent, & ipsa cùm terminatione tum multitudine syllabarum sese ferè produnt. Sylua, sus, fagus, mus, à Græcis, ὕλη, ὗς, φηγὸς, μῦς, ueniunt: milito, à milite: miles autem fortasse à mille. nec enim pauci constituunt iustum exercitum. Leopus, quasi leuipes: cura, eo quòd cor urat. Iupiter, iuuans pater. Luna, à lucendo. Sol, à solitudine (alij audacius, quòd super omnia luceat, dictũ uolunt.) Mauors, quòd magna uortat. Gradiuus, quasi grassator diuus. Deus à δέω. unde Statij Capaneus: Primus, inquit, in orbe deos fecit timor. Neq; sanè dij ueterũ, benefaciendo magis quàm nocendo uim suã declarãbat: quod utinam hominum nemo imitetur, nisi quis à δίειν formari putet, quod uel ἀπὸ τοῦ διᾶδαι, uel ἀπὸ τοῦ διᾶραι: ut & αἰδὼς, non παρὰ τὸ ἄϊδειν, sed παρὰ τὸ αἰδεῖσθαι, dici putant. Hæc & huius generis alia, si quis superuacaneæ diligentiæ esse putat, cum eo ego nõ magnopere contendam: sed idem meminerit uelim, Platonẽ & Aristotelem, philosophorum principes: Euripidẽ & Sophoclẽ, sapientißimos poetas: Varronẽ & Ciceronẽ, Romanorũ alterũ doctißimũ, alterũ eloquentißimũ (ne alios cõmemorem) ab hac ratione adeò nõ abhorruisse, ut eã laudi sibi ducerent, & in grauibus operibus ostentarent. Nã Hebræi quidẽ, quorũ uetustißima esse lingua creditur, nullũ penè uerbum habent, cuius rationem reddere non soleant. Quòd si cui tanti uiri alicubi frigère uidentur: is primùm uideat, ne suam opinionẽ illorum iudicio arroganter anteponat. Deinde, aut calidius ipse aliquid proferat, aut nos lusu hoc nec inamœno, nec inutili, frui patiatur. Denique præstare putet, inuitari pueros ad meditationis diligentiã, quàm ad socordiæ licentiã, ad quã alioqui sumus propensiores. Illæ certè grammaticorũ præceptiones de speciebus & figuris, nequaquã sine reprehẽsione possunt negligi. Nemo, qui periculũ nõ fecit, credit, quantũ hæc res, in speciem leuis ac puerilis, & intelligentiam uerã, & memoriam, & copiam uerborũ iuuet. Quæ tametsi tironi initiò paulo difficilior uidebitur: ipso tamẽ usu facilima fiet: præsertim si grammatica præcepta perdidicerit: quæ cùm alij cõplures, tũ uerò Nicolaus Clenardus (cum quo Ioãnis Varennij syntaxin cõiungi uelim) magno ingenio breuiter accurateq; tradiderunt. Subsidio itẽ sunt Græcolatina Lexica, & tota Græca, ut Hesychij, Suidæ, Phauorini, Etymologicon magnũ, aliaq; cõmentaria Græcorũ: quæ utinã ab homine docto & diligẽti in unũ Opus ordine alphabetico (qui, etsi non eruditißimus, expeditißimus tamẽ est) cõflarentur, ut & tenuitati & cõmodis studiosorũ consuleretur. Quòd si nõ singula uerba duntaxat, sed loci etiã modi peculiares, aut obscuriores, proprijs atq; elegantibus Latinè (quantum ullo modo fieri posset) redderentur, atq; ita unum uolumen, quod quatuor fortasse iustis partibus constaret (quum nunc Lexicorum & dictionariorũ, & obseruationum tanta moles sit, ut plaustro uix uebi queant) totã & Latinã & Græcã linguã cõplecteretur: is demũ uerus esset utriusq; linguæ Thesaurus, hoc Cornucopiæ suo nomini respondens: & tale Opus, quo nihil unquã uideretur editum uel perfectius, uel utilius, uel posteritatis memoria dignius, in hoc grãmatico genere studiorũ, à quo cætera pẽdent, ac oriũtur omnia: quãuis parenti ac nutrici suæ grãmaticæ, reliquarũ artiũ magistri & doctores, uulgò parum æqui aut grati sint. Tale Opus si qui squã his tẽporibus ingeniose, fideliter, eruditè, addam etiam celeriter, conficere posset, Ioannes Oporinus posset: atq; idem uellet, nisi ei rei familiaris tuendæ necessitas, ocium & tempus, quibus in primis ad tantum negociũ opus est, inuideret. Ac principũ profectò esset, ac rerumpublicarũ, tales uiros, qui ornandæ rei literariæ, & barbariei (pestis omniũ deterrimæ) propulsandæ, tã uoluntatẽ, quàm etiã facultatẽ habẽt, liberalitate sua iuuare: in quos nõ modò sine detrimento Reipublicæ, sed magna etiam & immortali cum gloria pecuniæ nonnihil conferre possent, quæ in res superuacaneas longè sæpe deterius profunditur. Sed ut ad institutum redeam: studiosus adolescens cognitione grammaticarum præceptionum instructus, & cùm eorum quos dixi, Lexicis, tum uerò Pollucis etiam & Budæi cõmentarijs, & optimi cuiusq; autoris fideli conuersione aditus, Græcæ linguæ cognitionem, sine qua manca est omnis eruditio, facilè assequetur: si præsertim eam, de qua diximus, compositionis & deriuationis rationem obseruarit. quam cuiusmodi esse uelim, quo rectius intelligatur, ascribam nonnulla propter rudiores, quæ ipse olim in meum usum annotaui. Verba igitur, ut dixi, alia prima sunt, alia deriuata: quædam simplicia, composita quædam. Cum autem simplicia & primitiua non ita multa sint: facilè possunt mãdari memoriæ: & ijs probè intellectis, infinita penè multitudo deriuatorum & compositorum cognosci. Itaq; lexici tã copiosi uix decima pars necessaria erit homini studioso, & hãc rationẽ obseruãti. Sed tamen illud in primis præstãdum est, ut primarũ uocum πολυσημίαι percognitæ sint: quæ plerunq;

etiam

etiam in derivatis & cõpositis remanent, ut γράφω & scribo & pingo significat: ἐπιγράφω uel inscribo uel appingo: μετεπιγράφω uel muto inscriptionem, uel renouo picturam. Et quidem in his, quæ ex pluribus uocibus constant, sæpe uera significatio uerbi est ex contextu orationis indaganda. Interdum etiam deriuata, propter licentiam loquendi, longiusculè à significatione originis suæ recedunt, ut ῥυτήρ, quod sit à ῥύομαι, id est libero, non significat liberatorem, sed lorum aut flagellum. στέμμα à στέφομαι, non coronam tantum, sed etiam seriem generis apud Latinos: unde Germanicum, Stammen. In talibus igitur, quæ non adeò multa sunt, ut & in loquendi modis minus peruulgatis, ad Lexica recurrere necesse est: λάβε τοι συνίλω πολλάκις ἐπικρέων ὕπα.

Deriuatorum autem species (quanquam uel plures uel pauciores possent) septem à Grammaticis plerisq; numerantur: comparatiua, superlatiua, patronymica, diminutiua, possessiua, denominatiua, uerbalis: in quarum postrema, cum maxima sit utilitas, de ea, omissis cæteris (quã-

A

iam earum quoq; terminationes, forma[illegible] significationes diligentius collectas & indicatas esse uell[illegible]s Grammaticis) uberius pauca dixerimus, & compositi[illegible] breuiter attigerimus, ad institutas Annotationes reuertemur. Cæterum igitur pleraq; formãtur, ut apud Latinos à supinis, sic apud Græcos à passiuis præteritis, ijs quos παρακειμένους χρόνους uocant (nam παρωχημένον generale est, & sub se complectitur παρατατικὸν, παρακείμενον, ὑπερσυντελικὸν, ἀόριστον πρῶτον καὶ δεύτερον, qui non significatione uariant, sed terminatione.) Atq; in his à singularis numeri persona prima, secunda & tertia. Deinde à παρακειμένοις medijs. Sed priusquam ad formationem accedimus: obseruationes quasdam tradamus.

Annotatio I.

Etsi præterita passiua & media omnium fœcundissima sunt, diligentissimeq; excutienda: tamen etiam à reliquis temporibus quædam deduci uidetur, ut à uerbis in σύω uerbalia in άα penacuta, ut ψαλσύω ψαλάα, τραῖσύω, τραταία. A uerbis in ίω adiectiua in ός & ήρ & substantiua in ία per ι, ut ποιῶ, τειχοποιέω, hinc fit ὁ καὶ ἡ τειχοποιὸς καὶ τὸ τειχοποιόν, & ἡ τειχοποιία: à λίχομαι, λιχῶ, à λέξω fit λέξα, ab αὔξω, αὔξη, ab ἕδνα, δύνη, unde σωδύνη, διαδύνη, προδύνη, à μνάω ἡ μίνω τὸ ὑπομιμνήσκω, ἡ μνέα, unde μνέαν ποιεῖσθαί τινα: à λύσω, λύσυρ, cognomentum Antigoni uana pollicentis. à δύναμαι, δύναμις, unde ἀδυναμία, ἐνδυναμόω, & alia fortasse, quæ suapte quisq; industria obseruabit.

2

Non omnia uerba gignunt de se tot uerbalia, quæ quidem à bonis autoribus usurpentur, quot analogia terminationes suppeditat: in causa est usus:

Quem penes arbitrium est, & ius & norma loquendi.

3

Verbalia quædam extant, quorum uerba nõ usurpentur, ut ἀδλεγαλμα: cum ἰώδλεγαλμαι nõ dicatur. Sunt etiam, de quibus dubites, ipsane à uerbis, an ab eis uerba fiant: ut φωνὴ, φωνέω, βολὴ, βόλομαι: in quibus fortasse dialecticorum ἡ λύκλω λάξις locum habet. Sed parum refert: & Priscianum libro hac de re octauo consulis licet. Participia & ipsa uerbalia nomina sunt, cum significatione temporis.

4

Deriuata, ut modò attigi, interdum à significatione primitiuorum degenerant, ut ῥυτήρ, ἡ ῥύομαι: nisi quis παρὰ τὸ ῥύομαι τὸ ἑλκομαι flectum uelit: quod & probabilius est.

5

In exercitatione grammatica perlustrandæ sunt omnes uerbalium terminationes, atq; una uidendũ, quæ receptæ in unoquoq; uerbo, quæ repudiatæ sint: etsi in hoc genere Græci multò liberiores sunt, quàm Latini: & analogiam in plerisq; audacter sequuntur.

6

Deriuata ipsa gignunt sæpe de se alia deriuata, ut τύπτω, τύπτω, τυπικὸς, τυπώδης, τυπέω, τύπωμα τύπωσις, τυπωτὸς, τυπωτὸς, τυπωτικὸς, τυπτίον, τυπωτὸν: ut σώζω, σῶσαι, σωτὴρ, σωτῆρι, σωτηριώδης, σωτηριακὸν, τετίτι, τὸ ἀεὶ ἐνφορᾶν νηπὸ διδόμενον, Hesychio autore.

7

Interdum simplicium uerborum deriuata non usurpantur, sed compositorum, ut ῥῆμα non dicitur, ut opinor, sed κατάστημα, σύστημα, παράστημα. Sic ab ἵστατα fit στατὸς & στάτης, unde στατὸν ἄχρηστον, sed ἀπόστατον πρόστατον (προστάτης aliud est) item προστάτης, πρωτοστάτης ἐπιστάτης σύχρηστα sunt. A τίθεται fit θετὸς & θετικός. Sed θέτης & θετὸν ἄχρηστα· νομοθέτης, ἀγωνοθέτης, νομοθετῶ, ἀθετῶ, σύχρηστα. A βίβαται fit βατὸς βατικὸς, βατίον. Sed βάτης, βατῆρι, βατὸν, βατῶ ἄχρηστα· ἐπιβάτης, ἐπιβατῆρι, ἐμβατεύω, ἀμφισβητῶ, σύχρηστα.

8

E contrario etiam composita quædam repudiantur, quorum simplicia usitata sunt: ut τύμω dicitur, sed διατύμω aut παρατύμω non item.

B

9

In deriuationibus & compositionibus fiunt (id quod exempla ostendent) crebræ detractiones, additiones, immutationes & transpositiones literarum, syncopæ item & ἀπεβλίσεις.

10

Verba composita si usitata sunt, suos accentus & terminationes retinent etiam in uerbalibus, ut διαπλώτης διαπλωτὸς διαπλωτικὸς ἐκπλώτης ἔκπλεξις facit, unde αὐτοπλεξία, σύκατάπλευσις & ἀκατάπλευστος, παροξυτόνως, quia αὐτοπλώτης, συναπλώτης, ἀκαπλώτης non dicitur. & sic de similibus.

C

11

Fœminina uerbalia in ὶς acutum, itemq; denominatiua quædam in ὰς & ὶς, & masculinis & fœmininis substantiuis iungi solent, ut, πρόφυτιδὸς παρθένοι, στρατηγίδος πύλαι, porta prætoria, ἑλλωίδος πόλεως, λυτρίδος ναῦς, ἑλλάδα γῆν, ῥωμάλις γυνὴ. Hæc igitur & id genus alia, in exercitatione Grammatica nihil habent periculi. Nã & plurimi casus nominum, & tempora certa uerborum complurium, quæ Grammatici non excipiunt, in nullo uideas esse usu. Equidem παρακέλευσιν imperatiui actiui, cũ omnes Græcos codices, quos nancisci licuit, euoluerim, nullum unquam me legisse memini extra grammaticos libellos. Quare is cui Græcè loqui & scribere propositum est, non nimis fretus esse debebit analogia, Lexicis item et collectaneis grammaticis, absq; optimorum scriptorum autoritate. Vt autem ad id, de quo cœpi, redeam: λόγ& sit à uerbi λίγω, præterito medio, λέλεγα, syllabico incremento λε abiecto, & α in & conuerso. Sed omnium personarum terminationes, & quasi propagines ordine uideamus.

1. Prima persona præteriti perfecti passiui in μαι desinens, gignit terminationem μή acutam, ut στίγμή ab ἔστιγμαι.

2. μη penacutam, ut γνώμη φήμη μνήμη, ab ἔγνωσμαι, πέφημαι & πέφαμαι μέμνημαι. Hinc etiam fiunt βαρύτονα in μος, ut φῆμος, unde σύφημος δύσφημος, πολύφημος. Vnde σύφημία, σύφημίω, σύφημίσμα. Item φημίζω.

3. In μα βαρύτονον, ut τὸ στίγμα φάσμα μίασμα, ab ἔστιγμαι, πέφασμαι μεμίασμαι. Ab hac terminatione fiunt alia, ut, à στίγμα στίγματίας στιγματικὸς, στιγματῶ &c. à φρένημα, φρενηματώδης, φρενηματίας, unde φρενηματίζομαι. ab εἴνημαι, εἰνηματίας, ab ἔσπαρμαι, σπερματίας, σπερματίζω, σπερματικὸς: à πρᾶγμα πραγματὸς, πραγματῶδης, πραγματόομαι, πραγματάω, πραγματικὸς. Hæc terminatio & diminutiua in ιον gignit, ut σπέρμα σπερμάτιον, ποίημα ποιημάτιον, δράμα δραμάτιον, γράμμα γραμμάτιον. Ab hac uoce fiunt etiã γραμματὸς, γραμματῶν, γραμματικὸς, γραμματιστής.

4. μός acutum, ut δεισμός, βαπτισμός: & quidẽ huius generis multa & in μα & in μος desinunt. Dicitur enim & σχισμὸς & σχίσμα, & βάπτισμα: & ut μολυσμὸς, ita & μίασμα. A βίβαμαι ἡ βίβημαι fit non modò βῆμα βηματίζω, unde βηματιστὴς, sed & βαθμὸς & βαθμὶς. ab ῥέῤῥυσμαι ῥυθμὸς σύρυθμος, σύρυθμία, ἄῤῥυθμος, ῥυθμίζω, ῥυθμινές. ab ἕστραμμαι ἡ ἕστρημαι ἡ ἕστασμαι (fingenda enim sunt quædam inusitata nunc themata, sed olim, ut probabile est, usitata: id quod deriuata indicant) fit στῆμα, σύστημα, παράστημα, στέμμα, στὴμη, unde ἐπιστήμη, ἐπίστημα, ἐπιστημονικὸς, ψευδεπιστήμων, ψευδεπιστημοσύνη. στασὸς & κατ' αὐτιστοιχίαν σταλὸς, ἀποστάλος, σταλὴ, σταλίω, σταλμός, ἀστάλμητος.

5. μων penacutam, quæ quidem adiectiua sunt, & in compositione maximè usitata, ut ἀπράγμων fit præter ea, quæ paulo antè recensui, etiam πράγμων, cuius composita sunt, ἀπράγμων, φιλοπράγμων, πολυπράγμων. Sic ab ὄρνις sine ῥίω, ut alijs placet. fit ῥῆμα ῥηματικὸς. ῥηματίσμαι, unde ὑπερῥηματίσθαι Grammaticorum uerbum, quasi dicas adverbiascere, id est, in aduerbium degenerare, & ῥήμων: unde μεγαλορρήμων, σύνυῤῥήμων. Ab his fiunt substantiua in σύνη desinentia, ut ἀπραγμοσύνη, & in ωσύνη, ut μνημόσυνον, & adiectiua in μονὸς, ut πολυπραγμονικὸς, γνωμονικὸς μνημονικὸς, & uerba in ίω, ut πολυπραγμονίω, μεγαλορρημονίω, σύγνωμονίω. & in σύνω, ut ὑγιμονσύνω.

Secunda persona in σαι desinens, gignit terminationem σις, ut λέξις, τάσις, à λέλεξαι ἕστασαι. à τάσις fit τάσιμος, & compositum ἰσοτάσιος & τασιώδης. τασιάζω, unde alia plura eodem ordine, ut τασιασμὸς, τασιαστὴς, ἀτασίαστος, &c. A φρένησις, δόκησις, ὠφέλησις, fiunt φρενήσιμος, δοκήσιμος, ὠφελήσιμος, & κατὰ συγκοπὴν, φρένιμος, δόκιμος, ὠφέλιμος. A βρῶσις, πόσις, βρώσιμος, πόσιμος, pro quo πότιμος κατ' αὐτιστοιχίαν dicitur. ἀμφισβήτησις, ἀμφισβητήσιμος, γνῶσις γνώσιμος & γνωρίζω. βάσις, βάσιμος. à πέφασαι ἡ πέφησαι fit φάσις, hinc πρόφασις & προφασίζομαι. Ab ἕστασαι ἡ ἕστησαι, fit στάσις & στῆσις. unde στρίζω, κατ' αὐτιστοιχίαν, & στήριγμα, ἀστήρικτος. δόκιμος composita habet εὐδόκιμος, εὐδοκιμέω, παρευδοκιμέω

ἀοκιμέω, ἀδόκιμος, & deriuatum ἀοκιμάζω, unde ἀποδοκιμάζω. Sed pro ἀφρόνιμος, αὐωφέλιμος, dicitur ἄφρων, αὐωφελὴς, sicut nec ἀδοκιμέω, sed ἀδοξέω dicitur.

2. Secunda terminatio est ία, in compositis frequentior. Sed tamen & simplicia quædam in ία desinunt, ut διδοκίμασαι, δοκιμασία, γιγύμνασαι, γυμνασία, & γυμνάσιον neutro genere, diminuendi forma, ut ψόσις, ψόσιον, συμψόσιον. Complura utramq; terminationem habent, ut θρύμψωσις, θρύμμασία, ἰσχνάνσις, ἰσχνασία, ὑγράνσις, ὑγρασία, φλίγμανσις, φλιγμασία: quorum terminatio in α, τὸ ν abijcit.

Composita, ut dixi, plerunq; in ία desinunt, ut τάσις, διατάσασις, ἀκαταστασία, λύσις, σύλυσία, ὅρασις, ἀοράσια, πρᾶξις, σύμπραξία, ἀνσπραξία ἀπραξία, πλῆξις, ἀποπληξία: tametsi & ἀπόπληξις, quia & ἀποπλήττω dicitur.

3. Fiunt à uerbalibus in ις desinentibus propria masculina in ις, ut λυσίας, σωσίας, ἰατσίας, ἀ σώσω σῶσις ἰάομαι ἰατῦσις, λύνσαι λύσις, & adiectiua in ικός, ut διάθαρσις διαθαρσικός, ἰατῦσις ἰατύσικός, λύσις λυσικός. Sic ἄρσις & ἀρσίμος & ἀρσικός. unde compositum apud Suidam προπρσία, τὰ πρὸ τῆ ἀρσικῶ θύματα, καὶ προπρσία θυσία. à λύσις, ἀνλύσιμος.

4. Fiunt ab eadem terminatione diminutiua in ιον, ut λικώμασαι, λώμασις, λωμάσιον. unde φιλοκωμάσιον, πόσις συμπόσιον, φρόνησις φρονήσιον, τάσις τάσιον, & κατ' ἀντιστοιχίαν, τάλιον, unde ταλισῦς, ταλιτῶς, ταλιοδρόμος, τάλλω. unde ὁ συτάλλω μάχη, & παραταλόν. Sic multa fiunt aduerbia in λω definentia, ut συλλήβδλω, ἰφύβλω, βάλλω, αὖλλω, à συλλαμβάνω, ἰφύπτω βάπτω, ἀνίημι.

A[3] tertia persona uerbalia fiunt in της penacutum, ut ὀνπλάτης, ἀποστάτης, ὑφαύτης, συνεφαύτης, συμπότης, ἀφίτης, αὐαιρίτης: in τὴς acutum, ut διαβατὴς, ὀθνητὴς: in τὴρ acutum, ut σωτὴρ, χαρακτὴρ, ἰρατὴρ, ἐλατὴρ. τωρ penacutum, ut ῥήτωρ, ἰατήτωρ, αὐτιλήπτωρ, ναυδαμάτωρ, &c. ρ: in ῥον, ut λίθακτρον, μίθυρον, φίλτρον, pro φίλτρον διατὰ σ) πλῶ: in ῥα penacutum, ut φλογίστρα & σῦστρα & σφαιρίστρα: in ήριος & ήριον antepenacutum τ σωτήριος, διαβατήριος, ἀλιτήριος, ἐλατήριον, ποτήριον, δισμωτήριον, ὄργαστήριον: à δισμώτης & ὀργάτης quod τὸ σ abiecit. In ύς per ύ acutum, quæ fœmininorum Ionica formatio est, ut διβαρισύς, ὀργισύς. Sed ὁ διβαρισῦς & ἡ διβαρισῆς ἡ διβαρίσεια, & ὁ ὀρχηστὴς & ἡ ὀρχηστὴρις communia sunt, id est, nõ pertinent ad Ionicam dialectum. ἡ ὀρχήστρα autem non saltatricem, sed locum, in quo saltatur, & scenam significat.

2. τὸς τὺ μ est adiectiuorum, passiuè significantium, ut αἱρετὸς, αἱρετὺ, αἱρετὸν, πρακτὸς, πρακτὺ, πρακτὸν, τμητὸς, ἡ ὸν, σχιστὸς, ἡ, ὸν. Hæc aliquando per uerbalia in ILIS uertuntur, ut τμητὸς sectilis, σχιστὸς fissilis, ἀνεκλήγητος (quod ob compositionem accentum mutat) inenarrabilis, inexplicabili Horum nominum ea uis est, ut aliquid posse fieri & confici ostendant: & aliàs per participium δυνάμενος ἡ οἷός τι ὢν, & infinitiuum actiuæ uocis, etsi rarius, explicantur, ut παθητὸς, ὁ δυνάμενος ἡ οἷός τι ὢν πάσχειν. Sic & δυνατὸς. passiua uoce sæpius, & quidem plerunq;, ut διδακτὸς σύετὸς, ὁ δυνάμενος διδάσκεσθαι, σύρισκεσθαι. τὸ γνωστὸν ἔτ διῦ, τὸ γιγνώσκεσθαι δυνάμενον πρὸ ἔτ διῦ.

Annotatio I.

terdum hæc usurpantur pro participijs passiuis, ut in Euangelio, ἐν τοῖς γεγενημένοις ἐν γυναικῶν. pro, ἐν τοῖς γεγεννημένοις ἐν γυναικῶν. Et apud D. Paulum, τὸ ὀφειλόμενον ἔτ νόμε γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἔχοντες, pro γεγραμμένον.

2

Hæc admittunt in compositione particulas α, συ, ανυ, frequenter. sicut & terminatio in ις, ut ἰρατὸς, ἄπρατος, σύπρατος, ἀνύπρατος: sic & ἰρᾶσις, ἀκρασία, σύπρασία ἀνυπρασία, ἐγκρατεία.

3. ικός acutum, ut ποιητικός, συστατικός, αὐαιρετικός, ἡ όν. hæc actiuè significant, & explicantur participio δυνάμενος, οἷός τ' ὢν, πιφυκὼς, ἐωθὼς, & similibus, cum infinitiuo actiuæ uocis, ut ποιητικός, ὁ δυνάμενος ποιεῖν. Veteres hæc uerterunt per adiectiua in iuus aut orius, ut ἐπιδεικτικὸν ἔδος, genus demonstratiuum, παρακλητικὸς λόγος hortatoria oratio, ῥητορικὰ λέξεις, orato a uerba. Sed Cicero his terminationibus rarò utitur, ac potius aut in participia in ns, aut uerbalia in tor & trix mutat, ut τὸ ποιητικὸν αἴτιον causa conficiens uel effectrix. ἀπόφανσις καταφατικὴ ἡ ἀποφατικὴ, propositio aiens uel negans. ἡ φιλοσοφία ἕξεως τικὴ καθαίρεσις, philosophia expultrix uitiorum. ἀνὴρ ῥητορικὸς, homo orator. παπύρος ὁ δρομικὸς, Papyrius cursor: aut circuitione aliqua exprimit, ut ἀδλητικοὶ, qui uiribus ad luctandum: δρομικοὶ, qui uelocitate ad cursum ualent.

Annotatio I.

Siue imperitia recentium scriptorum, siue librariorum culpa, terminationes τὸς & λὸς sæpe confunduntur, ut προαιρετὸς, προαιρετικὸς, & similia, cum plurimum interfit, ut ἡ δικαιοσύνη προαιρετή ἐστι, iustitia potest eligi, est in potestate hominis. ὁ δίκαιος προαιρετικός ἐστι τῶν δικάων, uir bonus amplectitur res iustas, uel, est iustitiæ studiosus.

1

Fiunt & denominatiua in ικὸς eâdem cum uerbalibus significatione, ut δρομικὸς, qui celeritate ad cursum ualet, νομικὸς legumperitus.

4. ίον penacutum, quæ aduerbia διτικὰ Grammatici uocant, respondentia Gerundijs in DVM, & rborum suorum casus asciscentia, secus quàm apud Latinos fit, ut, γραπτέον μοὶ ἐπιστολήν, quo modo & ueteres fuerunt, scribendum mibi est epistolam.

5. ίος, ία, ίον, ut ποιητίος, ία, ίον. Hæc respondent participijs in DVS, faciendus, da, dum, ut γραπτία μοὶ ἐστιν ἐπιστολή. Sed tamen aduerbia in ίον frequentius à ueteribus Græcis usurpantur.

6. A masculinis tertiæ personæ fiunt fœminina uel in α uel in ις, ut σωτὴρ, σώτειρα, λοτὴρ, λότειρα, ποιητὴς, ποιήτρια, διβαριστὴς, διβαριστρὶς ἡ διβαριστεία, λητὴς, λητρὶς. unde λητρικὸς adiectiuum, λητρεῖον, λητρεύω, λητρία.

7. Interdum idem uerbum, diuersæ terminationis uerbalia gignit, ut à δίδοσις fit δώτης, κατ' ἀντιστοιχίαν ἡ ἔκλασις. Hesiodus,

δώτη μὲν τις ἐδωκεν, ἀδώτη δ' ὅτις ἐδωκεν.

& δότης, unde πλειτοδότης apud eundem. Apud Homerum δοὶ λωτῆρες ἐάων, & λοτὴρ, Hesiodus:

δῶς ἀγαθὴ ἀρπαξ ἢ διακὴ, θανάτοιο δότειρα.

δώτωρ apud Homerum: ἱρμία, δὸς ὦ, διάκτορι, δῶτορ ἐάων. A δότης fit etiam δωτίνη, idem quod δῶσις, δόσις, δῶς, quod à δίδω ἡ δίνη fit. A πίπρακται, πρατὴρ, & Ionicè πρητὴρ, ἐσπράκτωρ. Ab στατὴς fit & στάτης ut ἀποστάτης, & στατίω ut προστατίω, & στατόω torreo, à sistendo succo, ut opinor, quod & per δ scribitur, & στατὸς, & στατικὸς, & σταθρὸς, & σύσταδις, σύστάθια, σύσταδιν mutato τ in δ: & ἄστατος, ἀστατίω, ἀστατία, ubi τ retinetur. Vnde ἀκατάστατος, ἀκαταστασία.

DE TERMINATIONIBVS uerbalium, quæ fiunt â uerbo Medio.

ὴ acutum, ut βολὴ, συμβολὴ.

αιον antepenacutum, ut συμβόλαιον, τρόπαιον, quod & τροπαῖον dicitur.

αῖος penanflexum, ut πυγμαῖος, παρὰ τὸν πυγμὴν.

αιος antepenacutum, ut προτρόπαιος, ἀποτρόπαιος.

& antepenacutum, ut παράβολος, ἐπιτρόβολος.

& penacutum, ut διαλιγράφος, ταχυγράφος. ζωγράφος. Hinc fiunt fœminina in ία penacutum, ut ἐθελογραφία, & uerba in ίω, ut ζωγραφίω, ἐθελοτομίω: & alia adiectiua in ικὸς, ut ἐθελογραφικὸς. Neutra in ον uel penacutum uel antepenacutum, ut σύμβολον, unde συμβολικὸς. in ιον, ut συμβόλιον, παρὰ τὸν συμβολὴν καὶ τὸ βίβλα.

Substantiua in σὺς acutum, ut γραφσὺς, ὁ ζωγράφος, ραφσύς. ῦον penanflexũ, ut γραφῶν. & diminutiua in ίδιον antepenacutum ut γραφίδιον. Et hæ terminationes uerbaliũ nunc occurrerunt, quamuis multo plures esse putẽ, sed rariores, quas studiosi priuata industria obseruabunt oblatas: ijdemq; exempla tredecim coniugationum ordine persequentur ad hunc modum: ut si sumant uerba γράφω, λίγω, φράζω, πράττω, σπείρω, ἀκόω, ῥίω, ἀγαπάω, ὀργυρόω, ἵημι, ἵστημι, δίδωμι. Quarta in μι, cũ tempora mutuetur à primitiuis, nulla de se gignit uerbalia: nam ζεύγνυμι à ζεύγω, facit ζεῦγμα, ζεῦξις, ζευκτὸς, ζευκτικὸς, ζευκτέον. ζευκτέος. itẽ ζεῦγος ζεύγλη ζυγὸς, ζυγὸν, ζυξ ζίγνομαι, &c. Atq; etiam uberior fuerit hæc exercitatio, & fructuosior, si omnes omnium cõiugationũ terminationes excutiantur, ut in prima λέβω γράφω, πίμπω, ῥάπτω, & sic in reliquis. Sed quia in optatissimis discendi occasionibus detestanda est ignauia plurimorum & nonnulli discendi cupidi, occasiones discendi non magnas hab & hanc uiam imperitiæ quasi digito demonstremus. Neq; uerò profiteor, me complecti omnia (id enim haud facilè fuerit, nisi pellectis omnibus Lexicis, tantam uarietatem diligentissimè & quidem acri iudicio adhibito obseruaris) sed quæ memoria minus firma & ampla quàm uellem, diligenter cogitanti suggessit, bono studio, quocunq; euentu, in studiosorum gratiã annotaui: eò præsertim, quòd grammatici (quos ego quidem uiderim) in hac parte uidentur non satis fuisse accurati.

PRIMAE CONIVGATIONIS terminationes. βω, πω, φω.

α. λέβω, libo, stillo, sacrifico, λᾶμμα, λᾶψις, λειπτὸς, λειπτὸν, λειπτικὸς, λειπτέον, ίος, ία, ίον, ἄχρηστα, ὡς οἶμαι.

β. λέπω, linquo, λᾶμμα reliquiæ, ut & λέψανον, λᾶψις, unde ἐλλειψις, ἔλλειψις. λειπτὸς, λειπτὸς (unde ἄλειπτος & ἀλείλειπτος) ἄχρηστα, ὡς οἶμαι, λειπτικὸς, unde ἐλλειπτικὸς, λειπτέον, λειπτίος.

γ. πῶ,

γ. τύπ̃ω τύμμα, flagrum, ictus, τύψις, τυπ̃ὺς τυπ̃ὸς, τυπ̃ικὸς, ἄχρηστα ὡς εἶμαι. sed ἀ τυπ̃ὸς, τυπτίω, idem quod τύπ̃ω.

δ. ἀλάφω, ἄλειμμα, ἄλειψις, ἀλάπ̃ης, ἀλάπ̃ρια, ἄλειπτρον, ἀλειπ̃ὶς, ἀλειπ̃ικὸς, ἀλειπτήριον,

ἀλαπτί { ον / ⊙, α, ον.

α. Ab ἀορ. β ἴλιβον, fortasse fit λιβὰς, unde ἀλίβας, τὸ ὄξ⊙. ἀ παρ. medio λειβὸ, λειβᾶδαι λοιβάσιον.

β. A futuro 1. λέψω, λέψανον. παρακ. medio λοιπὸς, ὸ, ὸν, λιπλοιπ⊙, ὑφίλειπ⊙.

γ. παρακ. medio, τύπ⊙, τυπικὸς, τυπώδης, τυ[illegible]ύπωμα, τύπωσις, τυπωτὸς, τυπωλικὸς, τυπωτίον, τυπωτί⊙. Hinc νωθρυπόω, ὑποτύπωσις: quæ propter ordinem doctrinæ huius puerilis repeto.

δ. Ab ἀλάφω fit ἄλαφα ὄ ἄλαφαρ. unde ἀλαφατίτης ἄρτ⊙, & ἀλαφόω: unde ἀλάφωσις. ἀ παρακ. medio ἀλοιφή.

II.

λέγω, πλέκω, βρέχω, λέχω, τίκ̃τω.

α. λίλιγμαι, λίγμα, λιγμὸ, λιγμὸς, λίγμων, λιγμενικὸς, λιγμοσύνη, λιγμονίω, ἄχρηστα. λίλιξαι, λίξις: unde αὐτολεξὲὶ totidem uel ipsidem uerbis.

λίκτης, λίκτωρ, ἄχρηστα ὡς εἶμαι. λικτὸς, λικτικὸς, λικτίον, ἰ⊙, α, ον.

λίλεγα, λέγ⊙, λογαρίον, λογίδιον ὄ λογύδριον, λογὺ, λογὰς, λογάδλω, ἐκλελογάδλω, λογίον, λογία, λογσὺς, λογίζομαι, λογισὺς, λογικὸς, λόγιμ⊙, ἰλλόγιμ⊙, λέγι⊙, λογιότης, λογιστίον, λογισύω, λογιστήριον, λογιτὸς, λογίω, ἀλογίω, σύλογίω, μακρολογίω, σύλογ⊙, ἄλογ⊙, μακρολογία.

β. πίπλιγμαι, πλίγμα, πλιγμάτιον· πλίξις, πλικτὺς ἄχρηστα ἴσως, πλικτὸς, πλικτικὸς, πλικτίον, ἰ⊙. πίπλοκα, πλοκὸ, πλόκ⊙, πολύπλοκ⊙.

γ. βίβρεγμαι, βρίγμα βρίξις βρικτὺς βρικτὸς βρικ̃τικὸς, βρικτίον, ἰ⊙. βίβρεχα βρεχὸ βρέχ⊙, nomen primitiuum idem quod ἀγχόνη, sed uerbale βρέχ⊙, compositum habet διάβρεχ⊙.

δ. λίχω, λίλιγμαι (coincidit enim formatio cum uerbo λίγω) nihil fit, nisi forte λίκρον, λίκ̃ω unde ἀλίκ̃ω gallus gallinaceus sine lecto & exigui somni: qui & ἀλικρυὸν, unde ἀλικ̃ορίς, &, quod ridet ut nouum & affectatum Aristophanes, ἀλικρύαινα, λίκρι⊙, σύλικρ⊙. A λίλοχα, λιχὼ, & λίχαι γυναῖκλε αἱ λίχνε ἐριγάμβραι. λίχ⊙, λιχᾶ⊙, λιχπόδες, λόχ⊙, λοχᾶ⊙, λόχι⊙, λοχσύω, λοχία, λοχσύρια, ηχὶ τὰ λοιπά.

ι. τίκ̃ω nihil de se gignit, sed à τίκω fortasse fit τίκνον, τίκνιον, ἄτικν⊙, δύτικν⊙, σύτικν⊙, φιλότικν⊙, τικνόω τὸ τικνοπειᾶμαι: unde τίκνωσις ὑ ψαυλοπειΐα. A τίτιγμαι, τίγμα, τίξις, τικτὺς, τικτὸς, τικ̃τικὸς, τικτίον, ἰ⊙, ἄχρηστα ἴσως. A τίτοκα, τόκ⊙, τοκετὸς, τοκὰς, τοκίζω, τοκισμὸς, τοκιστὺς, ηχὶ τὰ λοιπά.

III.

ἄδλω, πλήθω, αὐύτω.

α. Ab ὖσμαι, ἄσμα, ἀσμάτιον· ἄσις, ἀστὸς, ἀστικὸς, ἄχρηστα ὡς εἶμαι. ἀστίον, ἀστί⊙. Ab ἴδλα fit λατ' αὐτιστοιχίαν, non ἀδλὸς, sed ὠδλὸς, ὠδλὺ, ὠδλᾶον, ὠδλικός. ἀοιδλὸς uerò, ἀοιδλὺ, ἀοιδίμ⊙, ab ἀάδλω.

β. A πλήθω fit πλῆθ⊙: unde παμπληθὴς, & ὑ πληθὺς ἐστί: unde πληθύω ηχὶ πληθύω. A πίπλησμαι, πλῆσμα, πλήσμη, πλησμοσύνη, πλᾶσις, πλησίγναθος, πλησιφαὴς). Vnde uidetur & πλήρης λατ' αὐτιστοιχίαν fieri. Vnde πληρόω, πλήρωμα, ηχὶ τὰ λοιπά. πλητὺς ἄχρηστον, πλητὸς: unde ἄπλητ⊙, ἀπλησία, ἀπλησύομαι, πλησικὸς, πλησίον, ἰ⊙.

γ. Ab ἰώνυσ[illegible], αὔυσμα ἴσως ἄχρηστον, αὔυσις, αὐύσιμ⊙ (αὐυστὺς) αὐυστὲς [illegible]ὔυτες, ὅθεν αὐλώνι⊙, αὐυστικὸς ηχὶ αὐυτικὸς, αὐυσίον, ἰ⊙.

IIII.

φράζω, σημαίζω, φραδσω ἢ φράπ̃ω, πραδσω ἢ πραπ̃ω.

α. A φράζω, πίφρασμαι (φράσμα, φρασμὸς) φράσμων, sed κατ' αὐτιστοιχίαν, φράδμων dicitur: unde συμφράδμων, φραδμοσύνη. φράσις, ὁ φραστὺς, ὁ φραστὺς ὁ φραστὺς, φράστωρ, φραστὸς, φραστικὸς φραστίον, ἰ⊙. πίφραδμα, φράδη, φραδὺς, σύφραδὺς, ἀφραδὺς, ἀφραδίω, &c.

β. σημαίζω, σήμειγμαι, σήμειγμα (σημειγμὸς, σήμειξις, σημικτὺς) σημικτὸς ἀσύμικ̃⊙ (σημικ̃τικὸς) σημικτίον, σημικτί⊙.

γ. φράσσω ὑ φράπ̃ω, πίφραγμαι, φράγμα, φραγμὸς, φραγμίτης, (φράξις, φρακτὺς) φρακτὴρ, φρακτὸς, σύφρακ̃⊙, κατάφρακ̃⊙, φρακτικὸς φρακτίον, φρακτί⊙.

δ. πράσσω ὑ πράπ̃ω, τὸ πωλῶ (etsi πιπράσκω, ἐπίπρασμαι, ἐπ

A hac significatione potius usurpantur) πίπραμαι (πρᾶμα) πρᾶσις, ἀπρασία, πρατὴρ, πράτης, πρατία, πράρια, πρατὸς, ἄπραπ̃⊙ (πραπτικὸς) πρατήριον, πρατίον, ἰ⊙.

V.

σφάλλω, νέμω, μερίνω, πτείρω, τέμνω.

α. σφάλλω, ἴσφαλμαι, σφάλμα (σφάλσις, σφάλτης, σφαλτὸς, σφαλτικὸς) ἴσφαλα, σφαλὺς, ἀσφαλὺς, ἀσφάλεια, ἀσφαλίζω, σφαλρός.

β. νέμω, νέμ⊙ νενέμημαι (νέμημα) νέμησις: unde νέμησις, νεμέσις, νεμισάω, νεμισίζω, &c. (νεμητὺς, νεμητὸς) νεμητικὸς, νεμτίον, νεμτί⊙. νένομα, νομὺ, νομᾶ⊙, νέμ⊙, αὔνομ⊙, αὐομέω, αὐομία, παραύομ⊙, παρανομέω, ἔννομ⊙, σύνομ⊙, σύνομία, σύνομόομαι, νομὸς, νόμιμ⊙, νομίζω.

γ. μερίνω, μέμερισμαι, μερὶς, μερὶσις, ἀμερισία, μερίσιμ⊙, μεριτὺς, μεριτὸς, μεριζικὸς, μεριτήριον, μεριτίον, μεριτί⊙· μέμερινα, σύμερινὺς, σύμερίνεια.

δ. σπάρω, σπάρα, ἴσπαρμαι, σπόρμα, σπορμάτιον, σπορματώδης, σπορμάνω, σπορμόω, σπορματίας, σπορμάζικὸς, σπορματίζω· ἴσπορα, σπέρ⊙, σπέρι⊙, σπορὰ, σπορὰς, σπορσὺς, σποραδικὸς, σπορητὸς, σπέρμ⊙, σποράδλω.

ι. τίμνω, τέτμημαι, τμῦμα, τμῦσις, τμητὺς, τμητὸς, τμητικὸς, τμήδλω, τμητίον, τμητί⊙· τέτομα, τομὸ, τόμα, τομᾶ⊙, τομάω, τομᾶον, τομικὸς, τομίας, τομὶς, τομὸς, τόμ⊙, σώτομ⊙, σωτομία, ἀπότομ⊙, ἀποτομία.

VI.

τίω, λύω, ῥύω, παίω, ψάω, σείω, ἱππεύω, οἴω, μρτόω, ὀπτάω.

α. τίω (τίμα) τιμάω, τιμὺ, τίσις, τισίας, (τιτὺς) τιτὸς, ἄτιτ⊙, παλίνδι[illegible]⊙, ἀτιτίω, τιδικὸς, τιτίον, ἰ⊙.

β. λύω, λύη, λέλυμαι, λῦμα, ἴνλυμα, λύσις, λύτης, λυτὸς, λυτρὸς, λυτικὸς, λυτίον, ἰ⊙.

γ. ῥόω (pro quo ῥωννύω ηχὶ ῥώννυμι) ἐρρωμαι, ῥώμη, ῥωμαλί⊙, ῥωμᾶ⊙, ῥωμαϊκὸς, ῥωμαϊστὶ, ῥῶσις, ῥωστὺς, ῥωστήριον, ῥωστὸς, σῖρωστ⊙, ἀῤῥωστ⊙, ἀῤῥωστία, ἀῤῥ[illegible]ω, ἀῤῥώστημα, ῥωστικὸς, ῥωστίον, ῥωστίως.

δ. πάω. Quod hinc formetur, nihil occurrit (A πάίσω quidẽ fit πᾶγμα, πάγμων, unde φιλοπάγμων, παγυία, πάγνιον, παγνιώδης, ὁ παγνίων) nisi forte παιαὺ ηχὶ πάιων ἐλευσὸν, ηχὶ παιήων inde formetur.

ι. ψάω, ἴψαυμαι (ψαῦμα) ψαῦσις (ψαυστὺς) ψαυστὸς, ἄψαυστ⊙, ψαυστικὸς, ψαυστίον, ἰ⊙.

γ. σείω, σέσεισμαι, σεισμὸς (σᾶσις, σαστὺς) σαστὸς, ἄσαστ⊙ (σαστικὸς) σαστίον, ἰ⊙.

δ. ἱππεύω, ἱππσὺς, ἱππεία· ἵππσυμαι, ἵππσυμα, ἵππσυσις (ἱππσυτὺς, ἱππσὺστὸς, ἱππσὺστικὸς) ἱππσυτίον, ἰ⊙.

κ. οἴω τὸ φρόω, ὦμαι, ὦ μαι, ὦσται, οἰστὸς, ἀπρόσοιστ⊙, αὐύποιστ⊙, οἰστίον, ὠφέλπιστίον.

θ. μρέω, μέμρημαι, μρῦμα, μρυμαστικὸς, μρᾶσις, μρυστὸς, μρυστικὸς, μρυστίον, μρυστί⊙.

ι. ἐπύω, quod hinc fiat, nihil scio. ἄγονον γὰρ τὸ ῥῆμα παρ' ὑμῖν γε τοῖς ἀγάμοις.

γεγάω, τελέω, ποιέω, ὁμόω, χρυσόω.

α. γιλάω, γεγίλασμαι (γίλασμα) γιλάσις, γιλάσι⊙, γιλασῖν⊙, γιλασινὸς, γιλαστὺς, γιλατὸς, καταγίλαστ⊙, γιλαστικὸς, γιλαστίον, ἰ⊙.

β. τιλίω, τετίλεσμαι, τίλεσμα, ἀποτίλεσμα, ἀποτιλεσματικὸς, τίλεσις, τιλεσιεργὸς, τιλεστὺς, τιλεστὸς, ἀτίλεστος, τιλετὺ, τιλεστίον, τιλεστί⊙.

γ. ποιέω, ποιὸς, ποιῆα, ἐφοπειὸς, ἐφοπειΐα· πιποίημαι, ποίημα, ποιημάτιον, ποίησις, ποιητὺς, ποιήτρια, ποιητὸς, ἀποίητ⊙, ποιητικὸς, ποιητίον.

δ. ὁμόω (pro quo ὀμνύω ηχὶ ὄμνυμι in usu est) ὁμώμοσμαι (ὁμοσμα) ὅμοσις, αὐτωμοσία, ἀλωμοσία, σωωμοσία· ὠμότης, σωωμότης, ὠμοτὸς, ἀπώμοσ⊙ (ὠμοσικὸς) ὁμοτίον.

ι. χρυσόω, μεχρύσωμαι, χρύσωμα, χρύσωσις (χρυσωτὺς, χρυσωτὸς, χρυσωτικὸς) χρυσωτίον, ἰ⊙.

ἴημι, ἵστημι, γνῶμι, μορίνυμι.

α. ἴημι, εἶμαι, ἷμα, ἵνιμα, ἵσις, ἄφισις, σίνισις. ἵτης, ἀφίτης, ἰτὸς, ἄφιτ⊙, ἀφιτηρία, ἰτικὸς, ἀφιτικὸς, ἰτίον, ἀφιτίον, ἰ⊙.

β. ἵημι. huius derivata suprà exposita sunt.

γ. γνῶμι (pro quo γινώσκω dicitur) ἔγνωσμαι, γνώμη, γνωμικὸς, γνώμων γνωμονικὸς, ἀγνώμων, ἀγνωμοσίνη, ἀγνωμονίω, γνῶσις, γνωρίζω, γνώρεμ⊙. γνωστὸς, γνωτὸς, ἄγνωστ⊙, γνωστικὸς, γνωστίον, ἰ⊙.

δ. μορίνυμι, μενόρισμαι (μόρισμα, μόρισις, μορισὺς) μορισὸς, ἀνόριστ⊙ (μορισικὸς) μορισίον, ἰ⊙. Sed quia πλησμονὴ ἀπαύτων, ipsum hoc satiandi uerbum nos admonet, manum de tabula: ne ijs,

quorum studijs consultum uolumus, molesti simus. Studiosos autem rogatos uolo, τὸ δ' ἀρίστευσας, αὐτὶ μὲν τοῦ εὐαγγραμμένων χάριν· αὐτὶ δὲ τοῦ παραλελειμμένων, συγγνώμων. Ocium enim & diligentius colligendi, & accuratius digerendi, mihi defuit. Interpretationem autem Latinam de industria prætermisi, cùm uitandæ prolixitatis causa, tum ne ignauis omnia in os ingererentur. Qui enim paratissima Lexica consulere grauabitur: ne nostra quidem annotata magnifaciet. Sed tamen propter studiosos addamus unius uerbi progeniem, in speciem parum fœcundiùt uideant, quantam hæc inuestigatio & obseruatio, uerborum copiam gignat: quantoq; compendio ad Græcæ linguæ cognitionem perducat.

μνάω ἢ μνῶ, τὸ ὑπομιμνήσκω, in memoriam rediго, commonefacio, ut εἰ ἰλ. τῶν νιῶ μὲν μνώσασα, παρίστο. His in memoriam ei reuocatis, assideto. μνάομαι, ambio, μίμνημαι, memini, μνῆμα, μνῆμα, ὑπόμνημα, μνημεῖον, μνόημα, μνημοσύνη, μνημόσυνον, μνημόνευμα, ἀπόμνημόνευμα, μνημόνευσις, μνημονευτὺς, μνημονευτὸς, μνημονευτικὸς, μνημονευτέον, μνημονευτικὸς, α, ον. ἱσρομνήμων, ἀμνήμων, ἀμνημονία, ὑπομιμνήσκω, ὑπομνηματίζω, ὑπομνηματισμὸς, ἀναμιμνήσκω. μνῆσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις, μνησικακῶ, μνησικακία, μνησικακέω, μνῆστις, ἀμνηστία, μνηστὴρ, μνηστὺς, μνήστωρ, μνῆστρον, ὁ μνηστὺς, προμνήστεια ἢ προμνηστίς, pronuba μνηστὸς, ἀάμνηστος, μνηστεύω μνηστέα, μνηστευτὺς μνήστυμα, μνήστυσις, μνηστὴρ, μνηστὸς.

Veniamus ad figuras, in quibus consideratur, utrum uocabulum seipso contentum sit ἵππος, ἄγω: an aliud, siue unum siue plura ascisсat, ut φίλιππος, αὐτεισάγω. Crebras autem fieri, ut in speciebus, sic in figuris etiam, literarum mutationes, additiones, detractiones: item multa esse composita, quorum simplicia non utraq; sint in usu: & à simplicibus adiectiuis, sæpè composita substantiua, & contrà è substantiuis adiectiua nasci, & quæ sunt eius generis alia, facilè docebit obseruationis diligentia. Nos quia Grammatici in ea re minùs accurati, & pueri (quorum hic rationem potissimùm habemus) nisi admoneantur & excitentur, negligentiores plerunq; sunt: uideamus quæ partes orationis inter se iungi soleant.

I. Reperiemus igitur, nomen componi cum nomine, ut ἀνεψοδίκαιος. Atq; hic obseruanda sunt, adiectiua compositionibus apta: ut πολὺς, ὀλίγος, μέγας, μικρὸς, ὑψηλὸς, ταπεινὸς, μακρὸς, βραχὺς, ταχὺς, βραδὺς, ἁλιὸς, λιγνὸς, φίλος, ἄξιος, ἕτερος, ἑξὺς, ἀμβλὺς, παχὺς, λιπαρὸς, ἀρχαῖος, ῥάδιος, μόνος, πρῶτος, ὕστερος. & substantiua, ut ἀνὴρ, λαὸς, μῦς, θὴρ, ἰχθὺς, ἵππος, βοῦς, λιμὸς, ἀγρὸς, ὕψος, λάλος, πλοῦτος, δῖος, νῦς, θεὸς, &c.

II. Nomen cum uerbo, aut nomine uerbali: ut ταχυπαθὴς, μεγαλορρημονῶ, μεγίλαος, ἑτεροβαλὴς ἀδελφός.

III. Cum aduerbijs ὄρθι, βα, ἀφι, νι, νι, ξα, ζα, δὶς, σὺ, ἀ, αὖ uel ἀμ pro αὖσυ, χάω, λάτω: quanquam hæc tria postrema inter præpositiones numerari possunt: ut ὀρθιγάτωρ, βυκέφαλος, ἀρίζηλος, νηπόλος, ῥάβυμος, δάφοινος, ζάπλους, δυσδάμων, σὺδάμων, ἄτυχὴς, αὐάτμος, ἀμβροσία, λαζαχρόνος, αὐάθημα.

IIII. Cum participio: ut λειμόλων.

V. Cum articulis, & pronomine: ut ἅτερος, id est, ὁ ἕτερος, θατέρου, id est, τὸ ἕτερον. αὐτοδίδακτος αὐτοπρᾶτωρ φίλαυτος.

VI. Cum coniunctionibus: ut λαλοσυνάγαθὸς, & λαλοπαγαθία.

Sed latissimum campum præpositiones obtinent, tam in nominum & uerborum, quàm in reliquarum partium compositionibus: ut ἐνδύω, ἐμψυχος, ἐμβαίνω ἔσοδος, ἀσθρόχομαι, ἐκλείβω, ἐβάρω, ἐκβασις ἔξοδος, προβάινω, προπὸ, προσυχομαι, πρόσοδος, συνθρόχω, συγγράφω, σύμβασις, αὐαγράφω, καταγράφω, ἐπιγράφω, αὐτιπιγράφω, περιγράφω διαγράφω, ἀμφιλαβὸς, μεταγράφω, ἀπογράφω, παραγράφω, ὑπογράφω. αὐτιγράφω, ὑποθρόφω. Sed præstat in his ordinem alphabeticum sequi: ut ἀμφίβολος, αὐαφθρω, αὐτιπράτω, ἀποχερῶ, διασάλλω, ἐσβάλλω, ἐκλείβω, ἐβάρω, ἐνδικάτω, ἐμπρήχω ἐπισπάω, καταβάλλω, μεταπρίκω, ξυμπάλω παραλαμβάω, περιθρόχομαι, προσκυάνω, προσαναγκάζω, συσθωχῶ, συμπάγνυμι, ὑπολογίζομαι, ὑποπολογέομαι.

Hæ præpositiones, si uis earum diligenter sit cognita, & sua singulis compositis deriuata subijciantur, immensam uocabulorum copiã sine ullo negocio suppeditant. Neque tamen omnes cum omnibus aut uerbis aut nominibus componi possunt: ut in nostro themate λίγω dicere licet. περιλίγω, ἐκλίγω, συλλίγω, αἰαλίγω, ἐπαλίγω, ἐκλαλίγω, διαλίγαμαι, ἀπολίγω, ἀντιλίγω. ἐλλίγω autem, & παραλίγω (unde tamẽ extant ἀλλάγιμος & παράλογος) προσλίγω, περιλίγω, ἀμφιλίγω (unde ἀμφιλικὸς ὄρθι, nisi malis nomen esse compositum) ὑπολίγω, ὑποθρολίγω, aut in nullo, aut minus frequenti usu sunt. Iam ut ἀλίγω simplici, nomina deriuantur, sic etiam à compositis: ut, à συλλίγω fit σύλλεξις, συλλικτὸς, συλλικτῆρες, συλλικτὴ, συλλογὴ, σύλλογος, συλλογίζομαι, συλλογισμὸς, συλλογιστικὸς, & sic in cæteris, quæ quisq; Grammaticæ non imperitus, ipse per se facilè & intelliget, & colliget atq; uno mentis obtutu, posthabita non longam exercitationem, oblato primitiuo & simplici uocabulo, deriuata & composita percurret, atq; ab his ad primam statim originem recurret. Quod unum quàm ego fructuosissimum fuerit expertus sum, tam multis imitari libeat. Sed hæc de re satis accurate potius. Sunt enim hæc adolescentibus in exercitatione grammatica & demonstranda & inculcanda, ut & phraseologia: de qua pauca ex annotationibus in Euagoram Isocratis (quando earum differtur editio) ascribamus.

Grammatica uerborum & rerum explicatio, facit ad intelligendam sententiam & dictionem autoris. Restat, ut eadẽ ad loquendi scribendiq; usum accommodentur. Quæ res partim in ijs ipsis quoq; posita est, quæ modò annotauimus: sed maximè pendet à phraseologia, & collectione loquendi formis. Eius porrò collectionis ratio maximè triplex est: una, ut omnem uarietatem constructionis & significationis eiusdẽ uerbi conquiramus, cuiusmodi est: τιμᾶν τινὰ honorare aliquem: τὰλαθὲς, id est, ἀληθεύειν non dissimulare ueritatem: θεοῖς, id est, ἱερὰ consecrare: τινὶ τοσέτε tanti æstimare aliquem: τί ὑ τινὰ πλέτε maximi facere aliquid uel aliquem: πλ ἀξίας tanti quanti est: πρὸ πάντων anteponere omnibus: πρὸ πολλῶν χρημάτων, magnæ pecuniæ anteferre, quod Demosthenes dixit, αὐτὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι τὸ μᾶλλον συμφέρον τῇ πόλει· τιμᾶν πρὸ πάντος χρήσασθάι τινα nihil malle rerum omnium, quàm subigere aliquem. Apud Homerum est:

τίων ἢ μὲν ἐν λαοὺς ἄσης.

id est, non pluris eum facio quàm mercenarium militẽ. τιμὴ enim, unde τιμάω fit à τίω, quod & ulcisci & aliquando idem significat quod τιμᾶν. Τιμᾶν ὑ τιμᾶσθάι τινι ἐλάτσονος, minorem alicui mulctam irrogare, minoris æstimare litem. τιμᾶν ὅ τι χρὴ παθᾶν ὑ ἀποτίσαι τινὰ, pronunciare quid alicui uel corpore luendum, uel quanta pecunia soluenda sit. Hæc ab homine studioso è Lexicis colligere, non est difficile, modò illis ubiq; tutò fidere liceret.

Altera ratio est eruditior & difficilior, cum loquendi modi ad certa quædam rerum capita ita reuocantur, ut eadem de re dicendi uarietas & copia maxima suppetat, optimi cuiusq; scriptoris autoritate cõprobata: sine qua, qui copiam affectant, sæpè fluunt (ut Horatij uerbis utar) lutulenti. Latissimè patet hæc ratio, & non modò acre iudicij, sed & uariam lectionem & singularem obseruationis diligentiam postulat. Conatus eam sequi bono quidem studio quidam est: sed defuit illi & iudicium in colligendo, & eruditio in intelligendo, & facultas in conuertendo. Nos unum locum sumamus, qui studium, curã, diligentiã significat, Græcè σπουδάζειν, φροντίζειν, ἐπιμελᾶσθαι, σπουδάζειν μᾶλλον πρὸ πλέτε ἢ λόξης ἢ τ' βίε, pluris facere gloriam quàm uitam: πρὶ τῶν πολιτάων ἐχ ὕτιον ἢ πρὶ τῶν σωτηρίαν ὅλως πλ πόλεως· πρὶ τινα αὐθρωπον studiosum esse alicuius: ἐπὶρ τινος alicui rei aut homini studere: ποιήσασθαι σπουδὴν μεγάλην πρὶ τι, magno studio incumbere in aliquam rem: τί μάλιστα σπουδῆς ἄξιον ἐνά τινι, aliquid alicuius multũ interesse, permagnam rem alicuius agi: ποιήσασθαι σπουδὴν πρὶ τι λόγον ὠφέλιμον ἑνά τινι, uel πᾶσαν ποιᾶσθαι τῶν σπουδῶν πρὶ, &c. omni studio in id incumbere, quod è re alicuius fore uidcatur. ἐχειν σπουδὴν ἐκλέξασθαι βελτίω τ' ἄριστον, singulari diligentia iudicem deligere quàm optimum. Eodem pertinet, φροντίζειν μηδὲν, ὑ ἐλάγον τινὸς ἀνθρώπε ἢ πράγματος, οἷον τ' σωμάτων, πλ σωτηρίας &c.

μέλειν τῷ βασιλεῖ τ' πλήθες. μέλειν τινί ἐσ πλ ἀναλῶσαι ἀπορῶ πέντε ταλάντων μηδὲν μέλειν ὑμῖν τ' λοιπῶν πραγμάτων· ὃ, φροντίζειν δ' αὐτ'. scilicet, ὑμᾶς. Notentur hic uerba diuersæ constructionis duriusculè coniuncta.

τοῖς αὐτῶ προσίχειν τὸν νοῦν· διαλύσαι καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. τὸν βασιλέα λύεσθαι τῶν οἴνων τῶν ἰδίων· τὸς πρεσβεύτας λύεσθαι τῶν οἴνων τῶν μεγάλων, ὥσπερ τῶν σφετέρων αὐτῶν. προνοιαν ἔχειν τινὸς· πολλὴν ποιᾶσθαι πρόνοιαν πρὸ τινος· ποιᾶσθάι τινα πρόνοιαν καὶ μὴ παραμελῆσαι πλ περὶ τὰς προγόνες ὑσίας.

μελετᾶν τὰ περὶ τ πόλεμον, exercere se in re militari: μεμελετηκέναι φάσθαι καὶ ὀργάζεσθαι· ἐμμένειν τοῖς ὅπλοις, εἰς πᾶσθε ἐνεδ' ἐμελέτησαν αὐτὶ τ τότοις ἃ ἐμελέτησαν· διαμελᾶσθαι τί τᾶς μελέτας.

ποιᾶσθαι λόγον τινὸς ἀνθρώπε ὑ πράγματος, rationem habere.

σύρίσκειν τίνας περὶ τὰ ὄντα.

περὶ παντὸς ποιᾶσθαι ἐξαρχεῖν τοῖς ἐπιταττομένοις.

τὸς νέος τυγχάνειν ἐπιμελείας πολλᾶς, adolescentium diligenter curari.

διαρρίβειν περὶ τῶν τῶν ἰδίων· ἐπιμελεῖσθαι περὶ τινος· τί πολλῆς ἐπιμελείας δᾶσθαι· τὸς θεὸς ἔχειν ἐπιμέλειαν τῆς τῶν τίκτων ἀρετῆς.

ἐπιμελᾶσθαι πλ σωτηρίας.

ἐπιμελᾶσθαι τ' λοιπῶν ὥσπερ τ' οἰκετετάτων.

τῆς ὑγιείας πλείω ἐπιμέλειαν ἔχειν, diligentissimè curare ualetudinem.

ἐπιμ-

ἐπιμελᾶσθαι τ῀ σῴζοντος βίον ἀπαράτων, curam suscipere rerum quæ ad uitam degendam pertinent omnium.

πεπᾶσθαί τινος τῆς ἐπιμελείας.

πεπᾶσθαι ἐπιμέλειαν πρός πρᾶγμά τός τινος. Hæ formæ ex uno Isocrate sunt depromptæ, quibus ex alijs bonis autoribus complures aliæ possunt adiungi.

Obseruatio.

Casus personam designantes non ubiq; necesse est præponere uerbis, nisi uel historiam aliquam, uel præceptum uitæ contineant: historiam, ut, ὁ ἀρταξέρξης ἀπέκτεινε τ῀ Δαρεῖον: munus atq; officium, aut contrà, ut, ὁ βασιλεὺς ἐπιμελᾶται τῆς σωτηρίας τ῀ πλήθους: contrarium, οἱ ῥήτορες λοιδοροῦνται πρὸς μισογυνικάτως ἀφίσιν αὐτοῖς, καὶ λιχθῆν παρῆνται τῆν πόλιν. Nam ad hunc modum & historiæ, & utilia præcepta, & exempla tam sequenda, quam fugienda, memoriæ mandantur. Stulticiæ autem fuerit, simplicem laboris tui capere fructum, cum multiplicem possis. In alijs uerò, ubi nulla talis causa subest, satis fuerit, particulas τὶς & τὶ adhibere, ut τινὰ φροντίσαι τινὸς aliquem curare aliquid uel aliquem. Etsi τὸ τινὰ personam significans, cum antecedit uerbum, nihil attinet adiũgere. Nominatiui autem aut accusatiui rem significantes, nunquam sunt omittendi, quòd plerunq; peculiarem obseruationem postulant, neque sunt æquè liberi, ac casus personam significantes, ut, ὁ πλοῦτος ἀδίκως ἐν τῆν πόλιν ὑσιλθών, προσαπόλισε καὶ τὴν λιπάνως ὑπαρξασαν.

2. Annotatio.

Nihil uetat, alicubi cognata uocabula & contraria (ubi scilicet locus aliquis minus latè patet) coniungere, eodemq; capite complecti: ne obseruatio hæc in infinitum uagata, grande uolumen desideret. exempli gratia: primum huius orationis uerbum est, ὁράω, huic licet adiungere synonyma, βλέπειν, ἰδεῖν, ὁρᾶσθαι (etsi poeticum hoc est) & si qua sunt alia. Et quia τὸ ὁρᾶν sensum significat, licet adiũgere cætera quoq; uerba sensuum, ut, ἀκούειν, ὀσφραίνεσθαι, γεύεσθαι, ἅπτεσθαι. Et quia sensus corporis ad animum, animi sensus ad corpus transferuntur, nihil uetat his adiungere, τὸ κατανοεῖν, τὸ καταλαμβάνειν, τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ μανθάνειν. Sed tamen, si qua ex his fœcundiora sunt, magnamq; formularum uarietatem suppeditant: peculiaris eis locus est assignandus: quò sit inuentio expeditior.

3. Annotatio.

Non tãtum casus puri uerbis iungẽdi sunt, sed & substantiuis adiectiua sua, & præpositiones cum suis casibus, & aduerbia cohærentia uerbo. συναπτέον ῥήματα deniq; omnia, quæ ad sententiæ perspicuitatem, & formulæ integritatem requiruntur.

Tertia ratio est tam ad inueniendum, quàm ad utẽdum expeditior, cum insigni alicui nomini substantiuo & adiectiua, & certa uerba cum suis casibus & aduerbijs & præpositionibus, subijciuntur, cuius rei exemplum sit hoc: χάριν πολλὴν, πλέονα, πλείστην, μεγάλην, μείζονα, μεγίστην, τοσαύτην, ἀξίαν.

χάριν { ὁμολογεῖν, ὀφείλειν, ἔχειν, ἀπαστᾶν τινὰ, ἀποδοῦναι } τινί, τινὸς, ὑπέρ τινος, αὐτί τινος.

Hæc ratio facilius incurrit in oculos, & magis excitat memoriam, quàm cum nomen in magna turba quærendum est. Quis enim non facilius reperiat, gratiam habere, quàm habere gratiam, cum ei uerbo nomina penè sexcenta iunguntur? Etsi eius quoq; incommodi remediũ hoc fuerit, ut casus ordine alphabetico & maiusculis scripti literis, subijciantur uerbis. Harum trium rationum deligat eam quisque, quã sibi aptissimã putauerit. Ego omnes coniungendas existimo ei, qui puritati & copiæ Græci Latiniq; sermonis studet. Potest & quarta his adijci, omniũ quidem illa facilima, & rudib. accõmodatissima: sed ita demũ utilis, si annotationes aut memoriæ mandentur, aut ordine alphabetico digerantur, aut indice adiuuentur, aut tandem ad aliquam trium superiorum rationem reuocentur. Sumamus exempli causa, primam Eugoræ periodum.

ἐρᾷν τινὰ τιμῶντά τι. Licet & generale uerbum subijcere, ἐρᾷν τινὰ ποιοῦντα ἢ πράττοντά τι. Est enim hæc Grammatica constructio eiusmodi, ut peculiarem obseruationẽ quæ periphrasecon maximè propria est, non desideret. Si libet τὸ ἀδικεῖν, quod est in autore, ponere, nihil uetat. ut ὁ ἰσοπεράτης ὑφῆκε τὴν ὑπεροψίαν τιμῶντα τὸν πάφον ἢ πατρὸς (hic casus specialis est, τὸ τὶ uerò generale.) Adhærent participio τιμῶντα non tantum accusatiuus πάφον, sed etiam datiui complures, modum gerendæ rei significantes, quorum nonnulli adiunctos habent genitiuos, ut, τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν ἐπιφερομένων· καὶ χορεῖς, καὶ μουσικῆ, καὶ γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ἵππων τε καὶ τριηρῶν ἀμίλλαις. Prolixa hæc sunt, sed γρυικῶς paucis comprehendi possunt: τινὰ τιμᾷν τι, ἢ τινά τινι, aliquem aliquid, uel aliquem aliqua re honorare.

A Tertium uerbum est ἐπαίρω hic ἀλληγορικῶς positum, ut suprà diximus. Qui τὰ γυμνικοὶ ἀγῶνες: nam substantiuis quoq; non quæuis adiectiua rectè iunguntur, nihilo magis quàm omnes accusatiui uerbis adiectiuis aut quæuis aduerbia quibusuis uerbis. 5. ἔπαινος τοῦ καὶ τριηρῶν ἀμίλλας. Nam & genitiui iungendi substantiuis, aliquando postulant obseruationem & delectum. 6. τινὰ λέγειν τινὸς πράγματος ἀλλοίως ὑπερβολῆ, aliquem in utramque partem eum se præbere, ut ab alijs nihil addi possit: ut ad magnitudinem & amplitudinem facti aut rei alicuius nihil possit accedere. 7. τινὰ ὑγιᾶσθαι. 8. τινὰ ἀποδιχιᾶσθαί τι. & coniunctim, τινὰ ὑγιᾶσθαι, τινὰ ἀποδιχιᾶσθαί τι. 9. τινὰ ἀποδιχιᾶσθαί τι σύμβωσις. 10. τινὰ χάριν ἐρῶντά τι. 11. ἢ ἐπιμέλειά τινος πρός τινα αὔξησιν. 12. τινὰ πολὺ ἔτι πλείω χάριν ἔχειν τινὶ ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. 13. τινὰ λυπεῖσθαι λιπεῖν. 14. τινὰ λιπεῖν πρός τινος πράγματος ἀξίως τῶν πεπραγμένων τινί. 15. τὰ ἐπιτηδεύματά τινος καὶ οἱ κίνδυνοι. Videndum enim est, quæ nomina & quæ uerba coniungi soleant. Sic paulo antè tria cohærent, ἀποδιχιᾶσθαι, χάριν ἔχειν, quæ omnia ad eandem personam & rem pertinent. 16. ἀνάτινι ἄδικεῖν τινα πρός τινος πράγματος, αἰτί τ῀, τινὰ αἰσθάνεσθαί τινος. 17. τί γίγνεσθαι ἐνδεᾶ, ἢ ἅν τινι τόπῳ. 18. Obseruetur & particula, ἀ, ἔστις ὄφελον ἄδικοις, ἔστις λυπεῖν. 19. οἱ τὸν βίον τετελευτηκότες, ἐκλελοιπότι τὸν βίον, quæ & νικροὶ & κεκμηκότες & θανόντες dicuntur.

ADMONITIO DE GRAMMATICA repetitione cum differendi & dicendi arte coniungenda: ex annotationibus Vuolfij in Græcam Clenardi Grammaticam.

B I. Vt natura, ita & ars, naturæ imitatrix ab imis & minimis ad summa & maxima quæq; progreditur. Ea igitur ratione in arte Grãmatica, primum Orthographia, inde Prosodia, post hãc Etymologia, perfectè explicanda esset, ac ità demum ad Syntaxin perueniendum.

II. Sed captus auditoriũ, ipsiusq; doctrinæ ratio, hunc ordinem mutat utiliter, ut Etymologia, & in hac ipsa, inflexiones nominũ & uerborum, in primis tradantur, summoq; studio inculcentur, quòd reliquæ tres Grammaticæ partes, quamuis ab artis præceptis non abhorreãt: usu tamen atq; exercitatione & imitatione facilius propemodum discantur & certius.

III. Sed tamen Etymologia cognita, & exercitatione percepta, iustus artis ordo prosequendus, nec Anteſignani tantum scholia percurrenda sunt: sed & alia, quæ in utriusque linguæ Grammatica minus accuratè tradita uidentur, conquirere & addere profuerit. Exercitatio Grammatica complectitur Orthographiam, Prosodiam, Etymologiam, Syntaxin: quæ quatuor partes in uno quolibet uocabulo considerandæ sunt, si cum alijs iunctum perfectam sententiam declarat.

Huius exercitationis exemplum hoc esto: σοφία μόνη τῶν ἰατημάτων ἀθανάτων. Hîc Orthographia me docet, scribendum esse σο non σω, φι non βυ, α non ᾳ. Deinde Prosodia me docet, σο esse breue, φι eodem modo, α esse longum, & accentum & acutum in syllaba φι collocandum. Etymologia sequitur, quæ uim uocabuli declarans, σοφίαν interpretatur sapientiam, doctrinam, solertiam. Ostendit nomẽ esse appellatiuũ, substantiuum, ergo neque moueri neq; comparari, generis esse fœminini, numeri singularis, figuræ simplicis, speciei deriuatiuæ. Fieri enim à σοφὸς, quod à σαφὴς deducunt. Adiectiua autem in ος substantiua seu abstracta gignunt in ια, ότης, σύνη, ut σοφία, δεινότης, δικαιοσύνη. Deriuatio hæc nihil obstat, quò minus alia inde deriuentur, ut, σοφῶς, σοφίζω, σοφιστής. Sic, quia antè dixi, figuræ simplicis esse nomen, addere licet ἄσοφος, πάνσοφος, χαρίσοφος, δόξασοφος. Casus esse nominatiui, declinationis secundæ simplicium, & hoc inflecti modo, σοφία, σοφίας, &c. Cur uerò non σοφίνς, ut μῦς? Hîc canones in promptu ubiq; esse oportet, cũ non una & simplex alicuius accidentis est ratio. Hactenus Orthographiæ, Prosodiæ, Etymologiæ satisfactũ, cuius postremæ propriũ munus est, omnia cuiusq; partis orationis uocabula singulatim explicare atq; inflectere. Transeamus ad Syntaxin, quæ in una uoce spectari nõ potest, sed minimũ duabus pluribúsue inter se iunctis. Cohærent autẽ in hac sententia inter sese, σοφία μόνη· μόνη ἰατημάτων· τῶν ἰατημάτων ἰατημάτων scilicet ἀνθρωπίνων· σοφίαν scilicet ὄφελον ἀθανάτου· σοφία ἀθανάτου· ἀθανάτου scilicet πρᾶγμα uel χρῆμα. Hæc regulis defendenda sunt. Neq; enim τὸ ὅτι satis est, sed etiam τὸ διότι accedere oportet. Nulla enim ars, quæ præceptis & regulis constat, in Pythagoreo illo αὐτὸς ἔφα, acquiescit, sed αἰτιολογίας postulat, quæ scientem ab ignorante distinguunt. Iam Grammaticæ satisfactum est, omnibus eius legibus obseruatis. Transeatur ergo proximè ad Dialecticam: & quia in uerbis error nullus est, sed summa potius elegantia: consideretur iam res ipsa, & sententiæ ueritas, cuius indagatio, inuentio, explicatio, cõfirmatio, cũ mẽdacij refutatione, proposita est Dialecticæ. Quærendum igitur imprimis σοφία, quæ κατηγορία est, id est, quod sum-

mum genus habet σοφίας: Respondeo, qualitas est. Quæ uox seu prædicabilē species seu forma ὑπάλλαγῆς. Quod est eius propinquum genus? Noticia, cognitio, scientia. Quæ species infima? σοφία θεῶν (loquor enim nunc profano more, non Christiano) ἀγγέλων, δαιμόνων, ἀνθρώπων ζώων, si tamen sapientia animalibus tribui potest: in quo sermonis usus obseruandus est. Neque enim, dum sermonis genus controuersum fuerit, de reipsa unquam constabit. Quæ individua? σοφία τοῦ ἀπόλλωνος θάλητος, σωκράτους. Quæ differentia est σοφίας: Differt ab opinione, quia certa noticia est: à prudentia, quia in contemplatione rerum æternarum uersatur (sunt enim hic definitiones necessariæ) differt à demonstratione, ut effectus à causa, &c. Quod proprium? Si credimus Isocrati, esse immortalem. Quæ accidentia? esse perpaucorū, anteferri opibus & uoluptatibus, ijsdemue postponi, ornari præmijs aut negligi, aut etiam male tractari. Vnde sapiens queritur, ὅτι ἡ σοφία τοῦ πάντος ὄχλῳ θηρεύεται, & uulgare est, pleriq; audaciam esse pro sapientia.

Obseruatio.

I. Iterum hoc loco repetendum est, non satis esse τὸ ὅτι attulisse, nisi quæstiones singulæ ex artis præceptis confirmatæ fuerint. Δεῖ γὰρ ἕκαστον τῇ σαφηνείᾳ προσάγειν.

II. Pleraq; hactenus ex prædicabilibus & prædicamentis allata, in methodo simplicium quæstionū repetuntur. Itaq; illa omitti potuissent, nisi monendi fuissent tirones de usu simplicium illarum uocum.

QVAESTIONEM SIMPLICIVM methodus.

EST ne aliqua sapientia? Hoc constat inter omnes, qui seu stulti seu sapientes habentur. Quòd si quis hoc ceu dubium ponat, quod & Socrates & Pyrrhon fecisse uidentur: rationes excogitandæ erunt, quibus sapientiam aut esse, aut non esse demonstres. Vnde aūt eas rationes sumes? Loci quidem Dialectici te monebūt, quid quærendum sit, & qua uia, quoq; ordine. Ipsa autem argumenta, aut ex fonte ingenij tui, aut aliorum riuulis, hoc est, scriptis eruditorū haurientur: quod ita deprehēdes, si duobus pari Dialecticæ cognitione instructis, quorum alter neq; ingenio, neq; doctrina ualeat, alter utraque excellat, aliquod thema tractandum proponas. Quid ibi fiet? hebes ille & inops dialecticus, aut obmutescet, aut perpauca quædā & mutilata afferet. Ille uerò alter è diuite penu præstantis ingenij reconditaq; doctrinæ, magnam copiam argumentorum depromet, eaq; optimo ordine & forma conueniente, ex artis Dialecticæ præceptis disponet, atq; communiet.

II. Etymologia, hæc in Grammatica examinatione tractata est, ut superuacua futura sit repetitio. Illud tamen hoc loco denuò inculcādum, nunquam fore probum dialecticum, qui nō fuerit Grammaticus, hoc est, nisi uim omnem & multiplicem eorum uerborum usum, quæ in quæstione uersantur, ex optimis autoribus perceperit. Hi igitur consulendi erunt, uidendūq; quot & quibus rebus, & quomodo uox quæque tribui soleat. Vnde colligi p[illegible], disputaturo de rebus, aut multa lectione, firmissimaq; memoria, [illegible] accuratis probatisq; lexicis fore opus. Nam & uerborum & rerum uis atq; explicatio non à cuiusuis libidine, distortóue ingenio, sed à prudentia atq; autoritate ueterum magna ex parte pendet. De uerbi quidem germano & legitimo usu nisi constiterit: de re ipsa nunquam constabit.

III. Sapientiæ definitionem tradit Cicero 2. de Officijs his uerbis: Sapientia (inquit) ut à ueteribus definitur, rerum est diuinarum et humanarum, causarumq; quibus hæ res continentur, scientia.

Annotatio.

Ipsæ definitiones sæpè uocantur in controuersiam, unde Rhetores τοῖς ἐκ συμβολαίων ἀδικήμασιν ἀδίκως συμβᾶσι, ut iudici etiam atq; etiam uidendum sit, Reus ne an accusator, rem uerius circumscripserit? Iudicium autem hoc tantam ingenij uim, tantam doctrinæ copiam postulat atq; flagitat, præter Dialecticorum formulas: ut, qui unam rei obscuræ & controuersæ ueram perspicuamq; definitionem suo Marte protulerit, itaq; defenderit, ut nihil contrà dici possit: is in doctissimorum numero recenseri posse uideatur. Facilè quidem est in definiendo afferre aliquid, quod generis & differentiæ loco esse uelis. Illud uerò difficillimū, uerum genus, legitimamq; differentiam atiudisse. Idem hoc de cæteris quæstionibus etiam intelligatur

IIII. Causæ humanæ sapientiæ (nam de hac loquitur Isocrates) numerari possunt αὐτομαθία φύσεως, liberalis institutio, magnus rerum usus, & consuetudo sapientum, continentia & temperantia in uictu, diligens & assidua meditatio: ac potius (ut propiores & magis proprias causas attingamus) ut demonstratio in rebus humanis, sic patefactio in diuinis uera sapientiæ causa statuetur.

V. Formæ seu species seu partes sunt (neq; enim hæc, Cicerone autore freti, accuratè distinguimus) sapientia diuina, diabolica, humana, & (si uidebitur) etiam bestiarum. Possunt & ab obiectis uariæ sumi species, ut sit alia militaris, alia politica: alia in doctrinæ studijs, alia in aliarum artium operibus uersetur. Nam his etiam, nisi fortasse minus exquisitè, sapientiam communis loquendi usus tribuit, ut est ab Aristotele obseruatum.

VI. Officia sapientiæ esse statuo, contemplari ueritatem, constantem atq; perpetuam: mentem illustrare, hominem à terris ad cœlū reuocare, & ad qualēcunq; Dei similitudinē perducere: quæ in hac uita, utcunq; inchoata, in altera, ipsius Dei consuetudine perficiatur.

VII. Cognata sunt, recta opinio, prudentia.

VIII. Contraria. Stulticia, falsa opinio, inscitia, inertia.

IX. Exempla. Sapientes Thaletis, Platonis, D. Pauli, &c. Hæc omnia (ut dictum est) quanquam uarijs agitari quæstionibus & controuersijs implicari possunt, alijs alia reprehendentibus siue ut falsa, siue ut methodo male accommodata: nos tamen ea fingamus esse certa, rectèq; exposita, iamq; à simplici uoce ad quæstionem compositam, seu propositionem transeamus.

Quæ est propositio ista?

Categorica.	Quanta?	Indefinita.
	Qualis?	Verane an falsa?

Dubitari potest de ueritate. Primùm sit ne ἀτοπον, cum sub aspectum oculorum nō cadat? sit ne immortalis, cui & homines moriantur, & ex sapientibus nonnulli stulti fiant? Sit ne sola immortalis? ac non potius immortalitatem, siue natura eius, siue fama & memoria posteritatis spectetur, id bonum cum uirtute, imò etiam cum stulticia, & uitio commune habeat? Celebratur enim non minus stulticia Corœbi, quam sapientia Salomonis. Plura discrimina propositionis persequi, non est instituti nostri, quod monendi causa tantum suscepimus.

Obseruatio.

Huiusmodi διαιρέσεις, διαλήμματα, προβλήματα, ὑπολήμματα, διαπορήσεις, seu quocunq; alio nomine appellare libet, gignunt αὐτιστοφὰς καὶ περιλαβάς, hoc est, ἀντιθέσεις καὶ λύσεις siue ἀναπαυάς τι καὶ ἀνασκευάς. Reiam probata, firmaq; materia comparata: Rhetorica, dissimulatis & Grammaticæ & Dialecticæ muneribus, sibiq; uendicatis tanquam proprijs, ornandam suscipit sapientiam ex suis locis, partes orationis oratoriæ, & uerborum sententiarumq; figuris adhibēdo. Hinc apparet, Grammaticam optimorū uerborū syluam congerere, eandē à Dialectica in suas classes digeri: Rhetoricā elegantē inde domum & uarijs signis picturisq; illustrem extruere. Id quod fieri nullo potest (sæpius enim tam necessaria admonitio repetenda est) nisi & copia uerborum à Grammatica, & solida cognitio rerū à multiplici doctrina, iudicium & censura ueri à Dialectica suppeditetur. Sed hæc hactenus (πολλὰ γὰρ σχολῆν τὰ παράδοξα τοῦ ὄχλου) quæ bono studio in medium attuli. Nunc ad institutum est redeundum.

Λιβανίου ὑποθέσεις λόγων.) Nihil uetat binos genitiuos hoc modo coniungi, ut apud Ciceronem: L. Syllæ, & C. Cæsaris translatio pecuniarum à iustis dominis ad alienos. Significat enim prior autorē, hoc est, personā, seu rē agentē: posterior personā, seu rem patientem. Quod ita deprehēdes, si nomē uerbo cōmutes, hoc modo: L. Sylla transtulit pecunias à iustis dominis ad alienos. Vel, à L. Sylla pecuniæ translatæ sunt à iustis dominis ad alienos. Posset etiam tertius accedere, λιβανίου ὑποθέσεις δημοσθένους λόγων: sed apud Latinos durius uideretur, Libanij argumentum Demosthenis Olynthiacæ orationis primæ. Quare δημοσθένους in adiectiuum conuertas licet, δημοσθενικαί, Demosthenicæ, hoc modo: Libanij argumentū Demosthenicæ primæ orationis Olynthiacæ. Sed quia hic quoq; tria cōcurrunt adiectiua, non magna cū suauitate: genitiuus λόγων mutari potest in accusatiuum, εἰς λόγον, sic fiet oratio dilucidior: Argumentum Libanij in primam Demosthenis Olynthiacam orationem. Possunt enim sæpe iungi nominibus in utraq; lingua præpositiones siue κατ' ἀλλαγήν siue alia quapiam ratione, quæ uerbis eorundem nominū iungi nō possunt. ut apud Latinos, amor in te meus, rectè dicitur: amo in te, pro amo te, non dicitur. sic apud Græcos, τὸ πρὸς ἀλλήλους εἰς τοὺς βαρβάρους μῖσος, dicere licet. οἱ ἕλληνες μισοῦσιν εἰς τοὺς βαρβάρους, non item, sed μισοῦσι τοὺς βαρβάρους dicendum est. Similia perse quisq; obseruabit, quæ multa sanè sunt, in quib. à curiosis aliquid Grāmaticis maiorem diligentiam requires.

ὄλωβος.) Grossi sunt Latinis, ficus, ut alij uolunt, immaturæ: ut alij, non matureſcentes. Pausanias, qui præclara monimenta & historias totius Græciæ descripsit, eaq; continet plurima quæ apud nullū alium scriptorem reperiantur: quem (ut studiosis rem lætam nunciem) ab egregiè docto iuuene Abrahamo Læschero diligenter eōuersum, Opporinus breui editurus est. Is igitur Pausanias in Messeniacis sic scribit: τὸ δὲ ἄκανθον τὸ ὀρεινὸν πολλοὶ τῶν ἑλλήνων ὄλωβον, αὐτοὶ δὲ οἱ μακεδόνες τράγον καλοῦσι: hoc est, Caprificum arborem multi Græcorum olynthum, ipsi autem Messenij tragum, hoc est, caprum uocant.

ὦν.) Obseruandum, una uoce tria tempora comprehendi imperfectum, perfectum, plusquamperfectum, ne semper interpreteris, erami

sed

sed aliquando etiam, fui, & fueram: ut hic ὦ, fuit. Est enim Olynthus (ut Diodorus lib. 12. tradit) condita Olympiade 86. πρὸ Δίωνος, inquit, μικρῶν πάνυ χαλκιδέων ἐλωβοῦ συνοικίσεων: ab Euthycrate & Lasthene ciuibus, prodita, capta à Philippo, & æquata solo: quam eius ui ctoriam cum quidam celebraret, quòd præclaram urbem uno die euertisset, alius respondit, Atqui talem urbem nondum condidit, significãs, extruere præclarius esse, quàm destruere. Rectè sanè. Vt enim ulcisci hostes, & securitati suæ consulere iniustum non sit: quæ uasania est, urbes euertere potius, & cum saxis ac lignis bellum gerere, quàm colonos in eis collocare? Sed ædificia fortasse, commissa in eis hominum flagitia & scelera luunt: & fatales omnium rerum, quæ infra lunã sunt, conuersiones, nihil esse perpetuum patiuntur.

καὶ θρᾴκης.) Id est, ἐν τῇ θρᾴκῃ, in Thracia. non est exponendum, ad Thraciam: tum enim Græcum esset, πρὸς τῇ θρᾴκῃ. sed hic nihil uetat dicere, Olynthus fuit urbs Thraciæ. Amplior enim & frequentior est Græcis præpositionum usus, quàm Latinis. Diligenter igitur obseruandum, quando in genitiuos, aut ablatiuos: quando in adiectiua nomina, quando in alios casus sint conuertendæ.

θρᾷκες.) θρᾷξ pro θρᾴξ. Ionicè θρῄξ. θρᾷσσα uel θρᾷττα & θρῄσσα, Thracia mulier. θρᾴκη, Thracia regio. θρᾴκιος & θρηΐκιος adiectiuũ. Horatius: Ocium bello furiosa Thrace, pro Thracia, Græca terminatione dixit. Est autem Europæ regio amplissima, finitima Macedoniæ. Descriptiones petẽdæ sunt è Strabone, Mela, Plinio, Ptolemæo: situs, è tabulis Geographicis. Superuacaneũ enim est, in singulis locis autorũ totius artes & historias explicare, quæ rectius è suis quæq; scriptoribus sumuntur. Breuiter admonere lectorẽ, est satis. Quare nos in hoc genere, nisi postulare necessitas uideatur, nusquam erimus longiores.

ἀλλωνίμ.) ἄλλωα quidam Deucalionis, alij Phthij Thessali, Iouis alij filium faciunt, atq; ab eo ἄλλωας & ἀλλάδα nomen accepisse dicunt: quũ prius singuli populi suis quibusdã appellationibus, ut Bœoti, Thessali, Attici, Arigiui, &c. uel γραικοί (quod uocabulum & Latini retinuerunt) nominarentur. Ab ἄλλως fit adiectiuum ἀλλωνικὸς, ὴ, όν. Sed τὸ ἀλλωνικὸν, & τὰ ἀλλωνικά, (quod & in alijs plerisq; fit adiectiuis) substantiuè accipi ἀντὶ τ ἀλλώνων, pro ipsis Græcis, aut rebus Græcorum gestis ponuntur.

δ') Verò, autem, sed, ac, at, atq;. Quæ particula quum Græcis frequẽtissima sit, & toties sine molestia repeti non possit: aliàs omittenda, aliàs plures clausulæ uno ambitu comprehẽdendæ uidentur. Sed de hac plura diximus in paræneſi Isocratica.

τοιαύτῃ τ ἐνοικήσῃ.) Pro τ οἰκήσῃ ἐν ταύτῃ. Verbo composito resoluto, & præpositione suo casui iuncta. Sic propter concinniorem sonum naturalis ordo constructionis, sæpe nonnihil immutatur: quæ res minus in bonis scriptoribus uersatos aliquando perturbat. ταύτῃ dativus ab ὅτ& αὕτη τότε, sæpe aduerbiascit, & significat, hoc loco, hac de causa, in hac parte.

γένο&.) Genus, gens: ab inusitato uerbo γίνω. Sed Græci sæpe dicũt ἄλλ&, ubi Latini genus: ut, πολλὰ ἄλλα τ συναλλαγμάτων, multa genera contractuum.

ἀπὸ χαλκίδ&.) A Chalcide, scilicet ἀπολυθὲς ὑφιμένου, Chalcidicum, Chalcide profectum. χαλκὸς, æs. χαλκίδες igitur plures urbes dictæ sunt, à fodinis metallicis, quæ apud Germanos à montibus aut ualibus plerunq; nomen habent, addito diui alicuius nomine: ut D. Annæ mons, Ioachimi uallis. Sic nostra lingua dicuntur Halæ (quod à Græco ἅλς fit) oppida salinarũ: ut Hala Sueuica, Saxonica, in Oeni uallibus.

τὴν εὐβοίαν.) Scilicet ἔσαν, uel γενομένην: Eius quæ est, uel fuit, in Euboea, Euboicæ. εὐβοϊκὸ&, (quod & εὐβοϊκὸ&, ut apud Sophoclem εὐβοΐδα χώραν) εὔβοινος. εὔβοια dici uidetur à bonitate bouũ, ut & Italiã uolunt (habet & βοιωτία nomen ἀπὸ τ βοός) Insulam eam esse maris Ægæi, Atticæ, Bœotiæq; uicinam, notum est: hodie Nigropontũ uocãt: cum olim μακρὶς diceretur, quòd porrecta esset in longitudinem.

ἀθλωάων.) ἄθλιον & ἄθλωα, cõtractè ἄθλα, quæ alio nomine ἆθλα, à ubranda hasta, ut Latinè Minerua à minando, in contentione cum Neptuno uictrix, urbi olim & belli & sapientiæ gloria florentissimæ à Mahumete Turcico tyranno ante annos ferè centum funditus deletæ, nomen fecisse perhibetur. Vnde Plato 1. de Legibus: ὦ ξένε ἀθηναῖε. ἐγὼ γάρ σε ἀτεχνῶς ὑπολαμβάνω αὖ προσαγορεύειν. δοκᾶς γάρ μοι δι᾽ ὑπερβολὴν εὐφημίας ἄξι& ἄναυ μᾶλλον ἢ πονομάζεσθαι. hoc est: O hospes Atheniensis: neq; uerò te Atticum appellare uelim, quum deæ (id est Mineruæ) sis cognomento dignior. Verè igitur poeta:

Conueniunt (inquit) fatis nomina sæpe suis.

ἄποικ&.) Colona: adiectiuè, ὁ καὶ ὁ ἄποικ&, καὶ τὸ ἄποικον. Item substantiuè, οἱ ἄποικοι, coloni. Vnde uerbum ἀποικίζειν, mittere in colonias: ἀποικεῖν, ire in in colonias: ἀποικία, colonia. cui ὁ μητρόπολις opponitur.

τὴν ὑνθοξοι.) Scilicet ἐσοὶ, uel γεγόνασι. Multa uerò bella Olynthi, & celebria sunt, uel fuerunt. Verbum ἐμὶ sæpissimè à Græcis omittitur.

Demost. to. 6.

Ὀλυνθίοις.) Olynthi, τ ὀλυνθίων, διὰ τὸ συνικλοχὼ, id quod cõtinet, pro eo quod continetur, est positum. Accõmodata captui rudiorum docendi ratio est, Græca totidẽ uerbis, ijsdemq; casibus & tẽporibus (tametsi nec sententia, nec constructio sibi constet) exprimere. Sed si id sõlum fiat, nihil esse queat ineptius. Progrediendũ igitur paulatim est, ac primùm cõstructio, pòst etiã phrasis corrigenda, denique etiã elegantiæ & cõcinnitatis habẽda ratio. Hic igitur iterum in cõuertendo, cõpendio sum usus, ne bellũ gerere, sæpius esset repetendum: & rei loco personam posui, quò planior, & minus molesta esset oratio. Nã hoc licere debet interpreti, si sententiæ nec accedat nec decedat quicquam, ut suo arbitratu uerba quædam omittat, quædam addat, alia mutet, alia transponat. Magis tamẽ (si fieri nequeat, quin in alterã partẽ peccetur) probanda est superstitio, quàm licentia, quæ rarò caret erroribus, id quod multis exemplis non obscurorum interpretum possem planum facere.

ἀθλωάοις τι.) Hæc αἰτιολογία refertur ad ἐνδοξοι. Nam Athenienſiũ & Lacedæmoniorum semper summa fuit inter Græcos autoritas, usq; ad Alexandri Magni tempora. Possunt etiam ἐνδοξοι πόλεμοι intelligi de uictorijs. πολλοὶ autem, quia plura fortassè gesserunt bella, quæ nos, amissis ueteribus historicis, ignoramus. Quanquam fieri potest, ut sæpius cum ijsdem Athenienſibus & Lacedæmonijs sit belligeratum, ut pòst annotabimus. Diodorus lib. 12. προσβοηθησάντων τοῖς βοιωτίοις ὀλυνθίων, ἐτροπώσαντο τοὺς τότων πάντας οἱ τ ἀθλωάων στρατηγοί. & ὀλυνθίοις στρατοσαντ᾽ ἐπὶ πόλιν μικρὰν οὖσαν, φρουρουμένην ὑπ᾽ ἀθλωάων πλὴν μ φρουρὰν ἔβαλον αὐτοῖ ἢ πλὴν πόλιν διέσωσαν. Isocrates Panegyrico, λακεδαιμόνιοι ὀλυνθίοις καὶ φλιασίοις νῦν πολεμοῦσι.

ἄρχουσι.) ὁ ἄρχων substantiuè, princeps. sed hic accipio pro participio, οἵ τινὸς ἄρχουσι. qui imperarunt: uel ἔτι ἄρχουσι, cum imperarent.

τὸ πάλαι.) διὰ τὸ πάλαι, hoc est, πάλαι. refertur hoc adiectiuum, aduerbij uice positũ, mea quidem sententia, rectius ad ἄρχουσι participium, quàm ad uerbum ἀπολίμοντο. Nam ætate Libanij parebant tũ Athenæ, tum reliqua Græcia, ut & Africæ, & Europæ & Asiæ magnæ partes, Romanis: qui nunc præter imperij nomen, nihil ferè habẽt imperij, nisi quòd ciuili administrationi regnorũ successit religionis autoritas: quæ nec Europam totam amplectitur, & ab Asianis iam olim est repudiata. Meminit huius belli Demosthenes Olynthiaca secunda.

τὴν αὖθις λακεδαιμονίοις.) Scilicet ἄρχουσι τ ἐλλήνων ἀπολίμοντο. Iõgua enim esse puto. Nam pòst deuictum Xerxem imperarunt Lacedæmonij: à quibus propter Pausaniæ Spartanorũ ducis libidines & uiolentiam, dominatus ad Athenienſes translatus, tandẽ ijsdem ferè de causis Lacedæmonijs restitutus est: quos cum Thebani ad Leuctra superassent, imperiũ Græciæ Philippo Macedoni & Alexandro, atq; successoribus eorũ cessit, donec, Perseo deuicto, ad Romanos fatorũ serie deuolutũ est. Belli à Lacedæmonijs dũ Græcis imperarent, illati Olynthijs, meminit Isocrates in Panegyrico. Locũ hũc declarãt Demosthenes atque Vlpianus, in oratione πρὸ παραπρεσβείας, quorũ uerba superuacaneũ esse duxi huc ascribere. Velim im studiosos in legẽdis bonis autoribus ipsos sibi cõficere cõmenta eodẽ autore à capite usq; ad calcẽ diligẽter euoluẽdo, & cùm uerbis, tum sententijs inter se cõferendis. Quã rationẽ qui fugit, indignus est cui scribãtur cõmentarij. Quod de ijs etiã intelligendũ est, qui easdẽ uoces, sententias, historias, in priorib. orationibus expositas; quoties recurrunt, iterũ de integro explicari sibi uolunt. Sed & horum pigritiæ succurrunt indices alphabetici.

χρόνῳ.) σὺν τῷ χρόνῳ, cum tempore, progressu temporis, tandem. Datiui sæpe degenerant in aduerbia.

ὡς δύναμιν πρὸς λῃ μεγάλῳ.) Loquendi modos quisq; per se facilè obseruabit: ut, πρεσβεύειν ὡς δύναμιν, πολεμεῖν τινί. facile item uidebit, à Latinorum consuetudine quomodo differant. nec enim nos dicimus, belligero tibi, sed bellum gero tecum, bellum gero contra te. Sic, urbs in potentiã progressa est magnã, nolim ego dicere: sed, peruenire ad potentiã, crescere, augeri potentiã alicuius, adipisci potentiam. Neq; uerò perinde facile est, quæ intelligas, cõmodè interpretari. Summopere igitur necessariũ est, magnã Latini sermonis copiã in prõptu esse Græcæ linguæ interpreti, quæ sine assidua optimi cuiusq; autoris lectione neq; parari, neq; retineri potest. Quare hoc negociũ non tantũ eruditionem & diligentiam, sed legendi etiam ocium requirit. Quod quia mihi defuit, sæpe minus expolita dictione uti sum coactus. Sed si uita superfuerit, operam dabo, ut in hac quoq; re lectoribus æquis satisfaciam.

ὑπερῆρχεν.) Eminuit, excelluit, sicut Virgilius de Roma,

Verùm hæc tantum alias inter caput extulit urbes,
Quantum lenta solent inter uiburna cupressi.

πολύ τι γέν&.) Multum quoddam genus, hoc est, non parua multitudo, magnus numerus. Vlpianus docet. 32. Græcas urbes Chalcidici generis fuisse in Thracia.

φιλίππῳ ᾗ.) Quia ᾗ toties apud Latinos sine molestia repeti non potest, ego pro autem, posui pòst. Philippus autem notior est, quàm ut quicquam de eo sit scribendum. Atq; hic Lectorem Demosthenis mo-

nitum uelim, Iustinum, Diodorum Siculum, Æmylium Probum, Plutarchum, Pausaniam, sæpe esse consulendos. Quòd si Theopompum & Ephorum haberemus, multa loca Græcorum scriptorũ nobis essent planiora. Sed quum testimonijs historicorum destituimur, ipsis autoribus credamus licet (quod idẽ & in Ciceronis lectione faciendũ est) aut boni consulamus nostrã ignorantiã, præsertim cũ res capitis non agatur.

συμμαχίαν.) Ab unà pugnando fit nomen, & tam inferendi quàm propulsandi belli societatem complectitur. Συμμαχία, propulsandi duntaxat, ut apparet, ex Thucydide.

ποιησάμενοι φιλίππῳ.) Pro, πρὸς φίλιππον: eò nimirum, ne Macedonem hostem habere cogerentur, & ut cæteris hostibus facilius resisterent. Sunt enim coactiæ sæpe magis, quàm uoluntariæ, societates & amicitiæ.

πολεμοῦντδε μετ' αὐτ.) συμμαχοῦντδε αὐτῷ, id est, coniunctis cum eo uiribus, adiuuantes eum in bello. Nam gerere cum aliquo bellum, est πολεμῶ τινί, uel πρός τινα.

πρὸς ἀθλιώτατ.) Contrà. ut Cicero: Vnus furiosus gladiator, cum teterrimorum latronum manu contra patriam, &c. gerit bellum.

τὸ μετ' ἀρχάς.) Capitur aduerbialiter, pro ἐν τῇ ἀρχῇ, πρῶτον. Articulus τὸ, elegantiæ causa ex superuacaneo accedit. Quædam exempla uno uerbo & accentu, τοπαλαρχάς: id quod in multis accidit, ut uel ὑφὴν uel λιαφάντως legantur.

τὴ τοῦτο μὲν, τοῦτο δ'.) Partim, tum, aliàs, modò, nunc, &c. atq; aliæ particulæ geminari solitæ, quas suspensiuas Grammatici uocant, his articulis respondent.

αἰθιμοῦντα.) αἰθιμόεις, ὀπέας, ἀμαθόεις, ῥαπιδόεις (εις in ντ contrahitur) masculina terminatio est. Ouidius tamen fœminino genere dixit,

—Grauidamq; Amathunta metallis.

Strabo lib. 14. Samum insulam αἰθιμοῦσαν fuisse dictam ait: sed hoc, de quo nunc agitur, oppidum, sicut & Potidæam, in Macedonia recenset Plinius lib. 4. cap. 10.

ἀμφισβητήσιμον.) ὃν ἑκάτεροι αὐτιποιοῦντο, de qua inter eos contentio erat, controuersam, quam utriq; sibi uendicabant. Socrates philosophiam suam ἀμφισβητήσιμον ὄναρ nominabat: hoc est, ambiguum somnium.

ἀληφθέντδ.) Accepta, cum accepissent: uel, τῷ ἀληφέναι, διὰ τὸ ἀληφέναι, ob acceptam, eo quòd acceperant. Nam sæpe causam significant participia.

ἠχθέσθαι.) ὅτι ἔχειν.

πεπιδιαίτου.) Vide Olynthiacam secundam.

πολλὰ τῶν αὐξήσιν.) Nos non multum incrementum, sed uel multũ incrementi, uel magna incrementa dicimus.

ἀλωβήτους παρέλωκεν.) Sic legendum est, non ἀβλωβήτους. παρέλωκεν autem, αὐτὶ τ ἀλωφήσαλο. In prima Olynthiaca παραδόναι deditionẽ significat, ut ex Philippi epistola colligitur.

ὑποπλεύσειν.) ἐκπλεύσας πρὸς αὐτ ἔχειν.

ὃ πιστὸν ἦν τῶν γνώμων.) Perfidia Philippi exagitatur secunda Olynthiaca. Secutus est Philippus (id quod usitatum est hominibus bellicosis) Eteoclis Euripidei sententiam. ἔπρ γὰρ ἀδικᾶν χρὴ, τυραννίδ& πρὶ μάλιστον ἀδικᾶν, τἄλλα δ' εὐσεβᾶν χρών. Quos uersus Officiorum 1. conuertit Cicero. Nam si uiolandum est ius: regnãdi gratia uiolandum est: aliis rebus pietatem colas. Cæterùm obseruandum est diligenter, quæ adiecticia quibus substantiuis iungi soleant: ut γνώμη ἀγαθὴ, μανὴ, πιστὴ. & forma loquendi, κατὰ γνώμην, παρὰ γνώμην.

ἀποδημοῦντα.) Cum obseruassent absentem, peregrè profectum: id est, obseruata eius absentia, dilato consilio suo donec peregrè abijsset. Cogitare debebant, eum qui abesset, redire posse: longas item esse regũ manus, & multos oculos, atq; aures.

πίμψαντδ πρέσβεις.) Rectè Pausanias: διὰ τί πρὸ& ὄφιν αὐθρώπου, παραβῶσι τὸ κελῦσον ὑπ' θεῶν. Frustra igitur suspicantur, frustra fidẽ frangunt, frustra bellum parant infelices Olynthij, quum uenisset, ut Virgilius ait,

—— Summa dies & ineluctabile fatum. Sic Herodotus de Candaule, ἐδόκει ἄρα κακῶς χρᾶσθαι τῷ κνδῷ.

τὰς πρὸς φίλιππον.) Scilicet πεποιημένας. Nam articuli iuncti præpositionibus, participia sæpe includunt: sicut paulò antè, τ πρὸς αὐτὸς πόλεμον. ubi γενόμενον, aut tale quippiam subintelligitur.

πεισθῆναι.) Pro πεῖσαι δ'.

συνετίθεντο.) Pepigerant. Posset etiam legi συνετίθεσθο impersonaliter, conuenerat inter eos.

διόμενο&.) πρόφασιν ἔλεγεν μόνον ὁ πονηρία. Quæ sententia copiosius in oratione Megalopolitana declaratur. Significat autem πρόφασις Ein fyrwort, prætextum, interdum causam, occasionem, unde uerbum προφασίζεσθαι. λᾶδαι autem hîc idem est quod ἐπῦν, ὀΐχεσθαι.

σπάσασθαι, ὑποπεσόντας, λαβὼν, ἐπλώτιγξε, πιπέμφασι, παραβὰς βυσίν.) A uerbis σπάνω, λαμβάνω, ὑπαφέω, πίπτω παραβαίνω.

ἐπλώτιγξε.) Rectè igitur diuinarunt Olynthij, sed non rectè consuluerunt: primùm, qui cum tyranno belli societatem coierint (quanquã ignoscendum est uel necessitate coactis, uel fraude circumuentis.) Deinde, qui nimio rerum futurarum metu pacta & conuenta uiolarint. Pœnas igitur dederunt & stulticiæ & perfidiæ suæ, non modò uicti, sed & deleti à Philippo: ut in oratione πρὸ παραπρεσβείας etiam Demosthenes indicat.

τὸς ἰωνᾶς.) Scilicet ἀνᾶ τ φιλίππε. In Latino, si dicas, suis, ambiguum est: sed sententia tamen docet, ad Philippum, nõ ad Olynthios esse referendum.

οἱ δ' πιπέμφασι.) Obiter etiã hic obseruabis, huius narrationis seriem. Orditur à situ Olynthi, & primis conditoribus. Deinde res gestas, incremẽta, periculũ, defectionẽ, legationem, ac deniq; causam, & summã orationis explicat, inserta etiã theatralis pecuniæ ratione.

πρὸ βουθέας.) Id est, βούλεσαν εἰπεῖσθαι. Sciebant enim Olynthij, Philippum sibi non magis esse formidabilem, quàm Atheniensibus.

βουθῶν λιλοῦσιν.) Hæc est propositio: Defendendos esse Olynthios, olim hostes Atheniensium, nunc lubricæ fidei socios Philippi, μᾶλλον δ' ἀποστάτας. Quare aduersarij Demosthenis plausibiliorem causam defendisse uidentur.

λέγ φησι τλῶ.) Confirmatio ab utili: quod unum à Græcis ciuitatibus spectari, nõ sine insigni criminatione suæ gentis, in Philippica testatur Isocrates: nec multò aliter Demosthenes in Megalopolitana & Rhodiaca.

τλῶ ἐλευθίων σωτηρίαν.) Vtinã olim Romana ecclesia de Cõstantinopolitana cogitasset idẽ: & uel nunc Germani Pannonias defenderent, ac recuperarent, quo ipsi à Turcorum incursionibus tutiores essemus. Sed ambitio & ignauia nostra nobis hactenus obstitit, & ira Dei, nostra flagitia punientis.

ποιᾶσθαι τ πόλεμον.) Id est, τ πολεμᾶν. Facere bellũ, Latinis aliud est.

ὑπὸ φιλίππε γίνεσθ.) ἐὰν ὁ φίλιππ& καταφρόνεσθ πλῶ ἔλαττον, καὶ αὖθι ἐγκρατὴς γίνεσθ.

ἀνθᾶσθαι.) παρακ. infinitus, ab ἀνίημι, ἀνῖμαι: remissam, laxatam, apertam esse uiam. pro ἀνέῳγθαι. Vtilitas contrario illustratur.

φασὶ δ'.) Occupatio, pertinens ad locum facultatis, qui copiosius in secunda quàm in prima Olynthiaca tractatur.

ὀχ ὡς ὑπάλαβε.) Sic legendum, non ὅτως. Sed in exemplari quodam, siue Romano, siue Florentino (est enim ἀνώνυμον) paucarũ Demosthenis orationum, legitur: φασὶ δ' μὲν ἀνομάχειρ εἶναι τ φίλιππον ὅτως, ὡς ὑπάλαβε. Quibus in uerbis, tametsi ὅτως abesse potest, ferri tamen idem etiam potest, ut sententia sit: Esse quidem potentem Philippum, sed non inuictum.

ὑπάλαβε.) Scilicet ὁ φίλιππ&, quàm existimetur: ab ὑπολαμβάνεσθαι. ut in Busiride Isocratis: οἱ μεῖζόν τ ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ὑπολαμβανόμενοι: quorum maior est existimatio, quàm merentur. Potest etiam ὑπάλαβε capi impersonaliter, ut λέγεται, &c.

παρασώσω.) ἵνα παρασώσῃ, τ παρασῶσαι.

διάλυτδ.) A διαλύομαι. Obseruandum, παραπεμπτικὸς & ἀορίστοις sæpe uti Græcos, ubi Latini præsentibus magis delectantur. Hæc pars in tertia Olynthiaca tractatur maximè. Sic uides hanc hypothesin non ad primam duntaxat, sed in uniuersum ad omnes pertinere Olynthiacas.

πρᾶττόντα αὐτὶ θεωρικῶν.) Militares pro theatralibus: id est, quum nunc sint theatrales, efficiendum ut sint militares. θεωρία spectaculum est, in festis deorum potissimùm (aliàs contemplatio, quæ τῇ πράξει opponitur) unde θεωρεῖ, & τὸ θεωρικὸν πλοῖον apud Platonem. Spectaculares dicere non licet: abutamur igitur theatralibus, quo uerbo & Cicero est usus.

καὶ τὸ ἦθο&.) Verba sic ordines licet: καὶ κἀγὼ σαφῶσα τὸ ἦθο&, ὃν ἐχρῶντο ὁ πρόπαλον ὤν: morem, qui non ita notus est. Potest etiam ὁ πρόπαλον ὤν, pro ὁ προπάλαι ὄντ& τ ἤθους, capi. ὁ πρόπαλαι, subobscurum.

κἀγὼ σαφῶσα.) Misera est conditio Grammaticorum, à quibus quum infinita postuletur eruditio, & obscurissima quæque explicandi dexteritas, ea etiam quæ apud nullum scriptorem extant, requiratur nemo tamen est, qui eos præmijs uel mediocribus dignetur.

λέγω&.) αὐτὶ τ, ὄφιν ὅπο, ὃ ὄφιν ὅτι hic poni uidetur.

λιθίνα.) ἐκ λίθων διαφανομένων.

οἱ πρεσβῶτδ.) διαλαβὼν τι καὶ ὑφὼν, οἱ πρεσβυτέρ, à uerbo πρεσβεύομαι, præsum.

διαβαλόντα.) διαβάλλειν, non tantum deijcere & prosternere, sed etiam numerare & soluere debitam pecuniam: sicut nostra lingua dicimus: Das gelt erlegen. Vnde ἡ πρέσβα, λυτρία, τρίτη διαβολὴ,

τριτὴ, prima, secunda, tertia pensio (quem uulgò terminum uocant) frist, zil, zalung.

Θεωρίαν.) Spectaculum habere, pro, τὴν διάθεσιν τόπου τῆς θεωρίας, spectandi locum & facultatem.

Ὀβολός.) Hoc nomine nostrate lingua abutimur, pro uilissimo nummo: cum obolus Atticis fuerit sexta drachmæ pars, quarum octonæ aureum Rhenensem conficiunt, denæ Gallicum coronatum.

μένοντες.) ὁ στρατευόμενος. Potest participium hoc omitti, aut in uerbum mutari: manebant domi, & partiebantur.

Διοίσουσι.) Διδίδωμι, διμίσιον: formatio media est, significatio hoc loco actiua. Differunt tamen (non semper, sed aliquando) sic ab actiuis media, ut illa eum qui ipse facit aliquid: hæc, eum qui faciendum curat, significent. ut, ὁ βουλὴ ἐποίησατο τὰς τριήρεις: senatus curauit faciendas triremes. ὁ τέκτων ἐποίησε, faber fecit. ὁ καταψευδομάρτυς, qui falso testimonio oppressit. ὁ καταψευδομαρτυρόμενος, qui falsos testes subornauit. καταδικάσαι, iudicis: καταδικάσασθαι, accusatoris est. Germani pro ποιήσασθαι, machen lassen: interdum simpliciter machen, καταχειροτονοῦσι dicunt: curatori id tribuentes, quod fit ab artifice.

ἐπ' ἀργυρίῳ.) Alia exemplaria habent ἀργυρίου, sed nihil refert.

Καθίσησαν.) Καθίζω & καταζῶ, καταζάω. ἀόριστος β. uerbi actiui καθίζημι, passiuè pro καθιζάνω, καταζάνω, καταζὰς, crebrò usurpantur. Sed enumeremus tam actiua quàm absoluta seu passiua. Actiua igitur ferè sunt ἵστημι, ἵστω, ἵστανα, ἵστανεν, ἵστασα, στὰς. Absoluta seu passiua: ἕστηκα, ἀνέστηκα, ἕστω. Eadem est & participiorum, quæ hinc descendunt, ratio.

περὶ τὰς.) Circa expeditiones, in expeditionibus, uel, ad expeditiones obeundas. quanquã dubito, an pro περὶ, legendũ sit ἐπὶ, uel πρὸς.

στρατευόμενοι.) ὅτι ἐστρατεύοντο, uel, διὰ τὸ στρατεύεσθαι: additio articulo, εἰ στρατευόμενοι, interpretari oporteret, ἢ qui militant, uel militabant. Ratio enim participia præsentia eo modo usurpant Latini, quo Græci. Actiuis quidem præteritis Græcorũ respondent deponẽtia præterita Latinorũ: ut ἀποδημήσας, ἐπανελθὼν, ἀναπήσας, ἀφικόμενος: profectus, reuersus, cœnatus, pransus. Quòd si deponentia defuerint, circuitionibus est utendum: ut, ἀληφὼς μισθὸν στρατεύσασθαι, stipendium accepit, eumq; in bello iuuit: uel, quum accepisset stipendium: uel, accepto stipendio. Sed hic persona agens non exprimitur: ut si dicas, tyrannus hospitem malè mulctatum interfecit: ambiguum est, ipsene tyrannus hospitem malè mulctarit, an alius. sed in Græco est certum, τὸν ξένον ὁ τύραννος ἀφειλῶς κρεμάμενος, ἀπέκτεινεν.

μισθόν.) Mercedem, id est stipendium, pecuniam quæ numerabatur militibus. nam cibaria etiam data esse militibus, quæ σιτηρέσιον appellarentur, è Philippicis, & oratione πρὸς Ποληκλέα uidetur posse colligi, ut alio loco indicabimus. Est & apud Cæsarem frequens, metiri frumentum militibus.

ἕξω δὲ χώρας ὧν πόλεως στρατεύεσθαι.

νόμον ἔθεντο.) Θεῖναι νόμον, est legem ferre, rogare. Κεῖσθαι νόμον, iubere, sancire, comprobare. hoc populus fecit, illud legislator Bubulus. τῷ Κεῖσθαι, contrarium est τὸ λῦσαι καὶ καταψηφίσασθαι, abrogare, improbare, repudiare legem.

Διὰβαλὸν ἀπελθεῖν.) Breuius dicere licuisset: capite sanxerũt, ne quis, &c. sed cum Græca phrasis retineri potuerit, nulla mutãdi causa fuit.

τάξιν.) τὴν στρατευομένης λαμβάνειν μισθόν.

καὶ γράσθαι.) ἐπιξήνησις.

ὅτι σὺ γράφεις.) ὅτι & ὡς & γὰρ sæpe abundant in Latino sermone. Nec enim. quòd tu. sed, Time? tu igitur? dicendum est.

Ἐπιφορὰ.) Infert, subiicit: cuiusmodi figura est subiectio.

τοσαῦτα βοῦς.) Alia exẽplaria, ταῦτα βοῦς. subintelligitur ἀρύσω. Atq; hæc de theatrali pecunia scilicet dicta sint.

πολιτικῆς.) πολιτικὴ δύναμις opponitur τοῖς ξένοις, aut ξενικοῖς στρατεύμασι.

ἀώθησαν.) Pro ἀώθεσαν, ab ἀόω, ἄωθα, ἀώθειν.

τοῦτο γὰρ.) τὸ μὴ αὐτοὺς στρατεύεσθαι.

τὰ πράγματα.) Scilicet τῶν ὑγιαινόντων. Apud Xenophontem, ἠρέα τὰ λαλά, perierunt bona, id est, res nostræ sunt afflictæ, mutata est fortuna reipublicæ.

ANNOTATIONES IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

Ἀντὶ πολλῶν.) Verbum uerbo, Pro multarum, ô uiri Athenienses, pecuniarum: uos elegisse existimo, si perspicuum factũ sit futurum profore urbi, de quibus nunc speculamini. Quis hæc non derideat? sunt enim manifestè absurda. Sed sæpè occurrunt non multò aptiora: quæ mediocriter literati, boni consulunt. cuiusmodi sit, si πολλὰ χρήματα multas pecunias interpreteris, aut multum pecuniæ. Quæ tametsi non reprehendo, malo tamen dicere, magnam pecuniam. Talia linguarum discrimina diligenter considerãda sunt interpreti, ne modos, numeros, personas, tempora, partes orationis, uocabula, loquendi modos, collocationem uerborum, & si qua sunt huius generis alia, ubiq; superstitiosè consectanda sibi putet: sed ut perpetuò meminerit, quomodo probatissimi quiq; autores loqui soleant.

ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.) Has particulas non esse otiosas, in Gnomologia ostendimus. Sed tamen, quum Cicero ubiq; ferè dicat, Quirites, Iudices, C. Aquili, Patres conscripti, Pontifices: & ego particulas, ô uiri, omitto, ut aut Latinis minus usitatas, aut Græcæ linguæ peculiares. Quanquam in antiquis exemplaribus, ὦ ἀθηναῖοι tantum reperiri, affirmat Obsopœus. Nomen ἄνδρες, etiam Aeschines ferè omittit.

χρημάτων.) χρήματα, pecunia, pecuniæ. Singulari numero χρῆμα rem significat, ut μέγα χρῆμα, magna res. μέγα τι χρῆμα δυσίν, pro μέγα δυσίν, elegans loquendi modus, quem Cicero penultima ad Appiũ epistola his uerbis uidetur imitatus: Non horum (inquit) temporum, nõ horum hominum atq; morum negocium. ὁ τύπος τῶν λαιῶν χρῆμα, ἐπὶ δεξιὰ δέτοι οἱ λαιοί.

ὑμᾶς.) ὑμφατικῶς accipiendum esse, docet Vlpianus.

ἂν ἐλίσθαι.) ἄν, quam δυνατικὸν μόριον appellant Græci, potentialem, seu potentiatiuum, ut uocant, complecti modum, ac omnibus (imperatiuo duntaxat excepto) modis & participijs etiam iungi, notum est. Significat aũt, posse, uelle, debere, prout sententia postulat: ut hic, ἂν ἐλίσθαι, pro ἐθέλειν ἐλίσθαι. Latini per omnia subiunctiui tempora hoc genus locutionis pronunciant, Linacro autore. ἂν etiam pro ἐὰν ponitur, ut ἂν δὲς ἐθέλοι. λάβῃ, λάβῃς, sine. sine. λάβῃ, tametsi, saltem. interdũ & λάβῃ pro ἐάν. λάβῃ, καὶ ἐὰν. ἐλίσθαι, à uerbo αἱρῶμαι.

γένεσθε δὲ.) Vides Demosthenem mentis seruire magis quàm auribus? πρόσχετε τὸν νοῦν, σκοπᾶτε ὅτι. Item, προσέχειν προβούλοις. paulo pòst, ἐθέλειν ἀκούειν. atq; iterum, ἐπιθυμῶ ἁπάντων. Item, ἄπορ ἔοικε. Atq; adeò non multo pòst, quasi gustata Hesiodi lauru, poeta repentè nobis exsilit. τὰγαθὰ (si δὲ interponas, uersus erit integer) τὴν λεῖσθαι χαλεπώτερον ἀνάγκη. Huius generis apud Demosthenem & Ciceronem permulta reperiuntur. Aequum igitur fuerit, eos etiam nobis interdum ignoscere, aut putare nos quoque dissimulandi artificij caussa fecisse, quorum tantum est aurium fallidium.

πολλῶν αὖ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων.) Inter adiectiuum & substantiuum hic uerba quatuor interponuntur. Sic pòst, inter articulum & nomen: τῶν τοιούτων & ὑμῖν ἁρμοττόντων. Elegantes hæ traiectiones uerborum, sonoræ item circumductionum clausulæ, ut συμβουλεύειν, γνῶσθαι, sunt obseruandæ, atq; in loco imitandæ.

ἐλίσθαι νομίζω, ἐκ φανεροῦ γένεσθε.) Prælaturos arbitror, si perspicuum fiat, ἐλίσθαι κατὰ τὴν αἵρεσιν διαλλαγῶν χρόνου. Deinde ἐλίσθαι ἐκ γένεσθε: particula ἐκ cum optatiuo. sæpe loco accusatiui, aut alicuius casus quem uerbũ exigit, ponitur: quod & in Isocrate notauimus. Nam τὸ ἐλίσθαι certè accusatiuum, aut, qui idem ualeat, infinitiuum postulat, ut hic: ὑμᾶς ἐλίσθαι τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει, φανερὸν γενόμενον, hoc est, τὸ συνοῖσον, τὴν ὠφέλειαν τῇ πόλει. Quoniam igitur uerba autoris Græca, totidem Latinis reddita, duriuscule cohærent, ego interpretatus sum: rationem, qua perspicuum fiat: aut (quod tantundem est) declaretur, explicetur. Nam, ut nihil facilius, sic nec puerilius quàm est, & ineptius, quàm uerbum uerbo annumerare: si quã ea res uel dictionis absurditatem, uel sententiarum obscuritatem pariat. Alioquin optarim me omnia totidem syllabis, atq; adeò literis posse reddere. Modos loquendi insigniores per se quisq; obseruabit: quod genus et hic est, τί ἂν τι μᾶλλον ἐλίσθαι χρημάτων, aliquid magnæ pecuniæ anteferre. In eodẽ sensu interdũ & προσέχειν ponitur, ut Clem. pædag. 3. τὸν ἀνθρώπειον λιμενοτεχνίαν πρὸ τῆς θάλασσης αἱρεῖσθαι δυμισγίας.

τὸ μέλλον συνοίσειν.) Nota circuitio futuri per uerbum μέλλω cum infinitiuis, non abhorrens à pleonasmo: pro, τὸ συνοῖσον, à uerbo συμφέρει. Similis est et Germanorũ loquendi ratio. μέλλω τοῦτο ποιεῖν, ich wirt es thun. ἃ μέλλω ὑποίσειν, ich wirt es nit leidẽ werdẽ.

πρὸς ὧν.) Virum an ἐξόπιθεν, ὧν πραγμάτων: Item considerandum ὧν plurale, an pro ὃ singulari sit positum, licèt ἐπίθεσιν numeri, usitatam Græcis.

πρὸς ὧν νυνὶ σκοπεῖτε.) De quibus nunc deliberatis. Est & hoc propter breuitatem obscurius. Ego igitur conuerti: In hoc negocio, de quo deliberatis. Eius enim superstitionis legibus, ut Latina Græcis commatibus & colis uerborum, atq; adeò syllabarum numero & mensura respondeant, me solutum esse uolo. Neq; enim Ciceroni probatur, nimis magnum studium multamq; operam in res obscuras atq; difficiles conferre, easdemq; non necessarias. Reprehendit & Dionysius Halycarnasseus in Isocrate. ὅτι ἀκολουθεῖ ὁ διωνύσιος πολλάκις τῷ ῥυθμῷ τῆς λέξεως, καὶ τῷ λεπτῷ λήγοντας τὸ ἀκολουθέν. Quare nos dimensiones istas syllabarum iis relinquemus, qui abundant ocio: sententias bona fide appendisse atq; annumerasse contenti.

περὶ ἔρ.) περὶ ἐκείνων ἄ, uel περὶ ἐκάνων περὶ ὧν. Dicitur enim utrunq; σκοπῶ τόδε, & σκοπῶ περὶ τόδε. Est aut ἐπίρρωσις numeri, aut ἔλλειψις an eced. ις, ἐν τούτοις περὶ ὧν. Sed si legas περὶ ὅ, scilicet τῷ συμφέροντι & τῇ πόλει: nihil opus est argutias quærere. Sententia est, deliberari nũc quid sit futurum è republica: cui priuata lucella sint postponenda. Ad constructionem quod attinet: antecedẽs in huiusmodi loquendi modis omittitur: & in eius casu, qui casus ad antecedens uerbũ pertinet, relatiuum ponitur, etiamsi uerbum sequens, alium casum postulet: ut χρῶμαι οἷς ἐκτησάμην βιβλίοις, pro χρῶμαι τούτοις βιβλίοις ἃ ἐκτησάμην. Nam χρῶμαι dativum, κτῶμαι accusativum postulat.

ὅτι.) Aduerbium temporis, quum, quando: cui nonnunquam respondet τότε, tum. Hic, pro ἐπειδή, ut etiam Latina illa sæpe, uidetur capi. Sequitur enim τὸ δ', quod sententiam non generalem aut ὑποθετικὴν esse finit, sed affirmatiuam facit, & ad præsens negocium astringit.

ἀκούω τ βουλομένων.) Verba sensuum iungi genitiuis, notum est. interdum etiam accusatiuis ἀτλικῶς.

ὑπομιμνῶ.) ἀ σπένδομαι. Academicorum, qui ὑποπτικοὶ dicebantur, uerbum, ὑπέχω περὶ τότε, ἠδὲ διασκέπτομαι: id est, nondum hac de re pronuncio, sed amplius deliberandum esse censeo.

ἦκεν.) Dubitari potest, an legendum sit ἧκοι, per οι, aut ἦκε, per ε. Quanquam enim sæpe indicatiuis utuntur Græci subiunctiuorum loco, aut optatiuorum: ea res tamen non rarò librarijs accepta referri potest. Quid enim facilius (indoctis præsertim, aut parum attentis, atque petulantibus) quàm uocales, diphthongos, accentus, distinctiones inter se permiscere, crucemq́ue figere (ut Virgilius dicere solebat) grammaticis?

τῦτο αὖ.) Fortasse, τοῦτ' αὖ. Sæpe enim oscitantes aut scioli librarij, uocales pro apostrophis, & contrà, scribunt: id quod in carminibus facile deprehenditur.

τοῦτ' αὖ ἀκούσαντος λάβοιτε.) λάβοιτε αὖ τοῦτο, ἀκούσαντος. Nam participiũ hic, pro ἐπειδὰν ἀκούσητε, scilicet ὃ τ ὑπομιμνῶ χρήσιμόν τι ἦκον τυγχάνω, Id accipere licebit, ubi eum audieritis: absolutè ponitur, aut ἐλλειπτικῶς. Potest & τοῦτο ad utrunq; referri uerbum, λάβοιτε τοῦτο, ἀκούσαντος τοῦτο: quam figuram Græci Grammatici ἀπὸ κοινοῦ uocant, Latini ζεῦγμα, Græco uerbo & ipsi.

ἀκούσαντος λάβοιτε.) ἀκούσητε καὶ λάβοιτε, audiatis & amplectamini: uel, audita re accipiatis, auditum sequamini.

συμβουλεύειν.) Absolutè hic ponitur. aliàs iungitur datiuo, accusatiuo, infinitiuo: ut συμβουλεύω σοὶ τοῦτο, uel, συμβουλεύω σοὶ ποιῆσαι τοῦτο.

εἰ ὑμιτέρας τύχης.) scilicet ἔργον ἢ ἴδιον ἂν εἴη: id est, πῶς ὑμετέραν τύχῃ ἂν εἴη τοιαύτη, ὑμᾶς ἅπαντας εὖ πράττειν. Demosthenes sæpe testatur, in Philippicis præsertim, & oratione de Corona, fortunatos esse Athenienses: multisq; in locis eorum & ignauiam & temeritatem haud obscurè reprehendit. ὃ τ ἀθλιώτατον Δυσβουλίαν olim prouerbio exagitata, contraq; ὃ εὐτυχίαν, celebrata fuit, noctuæ Palladiæ beneficio. Potuit igitur & illa respublica dicere: δίκαιον τύχης τάλαγμον, ἢ πίθον φρενῶν, ὅτε μὴ παρόσης Δυσευχοῦσιν αἱ φρένες.

πολλὰ τ δέοντων.) Pro, πολλὰ τὰ δέοντα. participium δέον fit ab impersonali δεῖ, decet, debet, oportet, opus est, opportunum est, requiritur, ad rem facit. Vnde etiam participij significatio nota est, quod tamen sæpe absolutè capitur, pro, quum oporteat, oporteret: ut, δέον σπουδάζειν, τὰ παιδιὰ παίζει: Cum seriæ res agendæ essent, pueri ludunt. Pericles quum in bello Peloponnesiaco magistratus Lacedæmoniorum corrupisset, πεντήκοντα τάλαντα εἰς δέον αὐτοὺς ἀνηλωκέναι ἔφη, hoc est, se quinquaginta impendisse talenta dixit, quò fuisset opus.

ἐκ τ παραχρῆμα.) scilicet χρόνῳ, ex eo tempore, quod iuxta rem est: id est, extempore, subitò, impræmeditatò.

ἐπιλαβεῖν.) subijsse, succurrisse: id est ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν, in mentem uenisse, uenire, uenturum esse. Licet enim non rarò præterita Græcorũ, præsentibus, aut etiam futuris reddere: & contrà, præsentia præteritis aut futuris: prout sententia postulat, cui perpetuò seruiendum est, et à nimia seruitute uerborum recedendum.

ἐπιλαβεῖν ἁπάν.) Succurrisse, dixisse: id est, dicturis in mentem uenisse: uel, quæ dicant. Ego, dictu opportuna conuerti, non quòd δέοντα ἁπάν cohærere necessariò putarem: sed quia sic opportunius uerba collocari, & sententiæ nihil decedere uidebatur. Quanquam me non fugit, Ciceronem in Academicis eodem modo locutum esse: Illud autem (inquit) mihi ante hoc tempus nunquam in mentem uenit à te requirere, id est, ἐκεῖνο δ' ἐμοὶ πώποτ' ἐμοὶ πρότερον ἐπῆλθε παρά σε ἁπαιτῶν ἢ ἐκμαθών.

ὧν ἁπάντων.) scilicet τ λεχθέντων, τ συμβεβουλευμένων.

αἴρεσιν.) Sicut dicimus, αἱρεῖσθαι ὧν ἁπάντων τὸ συμφέρον: sic, αἵρεσις τ συμφέροντος ὧν ἁπάντων. Posthæc coniunges, γενέσθαι ὑμῖν ῥᾳδίαν: non, τ συμφέροντος ὑμῖν. quanquam hoc quoq; tam sententia quàm constructio patitur.

A ῥᾳδίαν.) ῥᾴδιος, ῥᾴων, unde ῥᾳδίζω, ῥᾴστος. Ionicè ῥηϊδίως, ῥᾳδιουργῶν, ῥᾳστώνη.

τ συμφέροντος.) conferentis, utilis, utilitatis, eius quod expedit.

ὁ μὴ δέον) sequitur in redditione, ὑμᾶς δέ.

ἔχι.) Dicimus, ἐ, ἐκ, ἐχ, ἐχί: prout consonans, aut uocalis, eaq; uel tenuis, uel aspirata sequitur. Nam in huiusmodi uocabulis, quæ plurib. scribuntur modis, non tam discrimen significationis, quam compositionis elegantia consideratur.

ὃ μὴ δέον παρὼν κεφάλαιον.) χρόνος, tempus & mora: καιρός, pars & qualitas est τ χρόνου, ac sæpe pro temporibus & qualitate negociorũ, seu circumstantijs, interdum etiam pro modo & mensura capitur: ut, καιρὸς δ' ἐστὶ πᾶσιν ἄρισ, modus est pulcherrima uirtus. Item μικρῷ ἄγαν καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά. Suidas καιρὸν definit, τὸ ἐφ' ἑκάστῳ πράγματος ἁρμόττον καὶ χρησιμώτατον: id est, opportunitatem, & cõmodissimum cuiusque rei gerendæ tempus: quod non aliud est quàm εὐκαιρία, occasio. sed & πλὴν ἀκαιρίαν complectitur, τῇ εὐκαιρίᾳ contrariam. ac simpliciter sic usurpatur uariè, ut Latinis tempus. Quare quã Cicero in Officijs nominat insciti temporis, Græcè fuerit ἄγνοια τ καιροῦ: quanquam & ἀκαιροκαλία dici queat. Potest igitur ὁ παρὼν καιρὸς exponi, hæc occasio, ut referatur ad Olynthiorum auxilij petitionem. Potest etiam intelligi de conditione præsentiũ rerũ omnium, ut respiciat non modò Athenienſem rempub. sed ad totius Græciæ statum, & ad Philippi grassationes atq; insidias: id quod mihi magis placet. Neq; tamen eum qui occasionem interpretetur, reprehendendum puto. Nam quum nec in sensu quicquam absurditatis est, & natura uocabuli multiplicem explicationem patitur: liberum suum cuiq; iudiciũ esse debet. Is tamen maximè probandus erit, qui & Græci scriptoris sententiã acutissimè perspiciet, et uerbis maximè proprijs atq; ornatis eloquetur. In quo tãta est difficultas, ut à paucissimis (ne nullis dicam) utrũque uideam præstari: & me cum uenia, & citra notam ignominiosam, inter cæteros posse interpretes tolerari existimem.

ἀφικνεῖς.) præsens, ἀφικνῇς, ἀΐς β. ab ἀφίκνημι.

ὅτι,) quòd, quia, eo quòd: sed plerunq; Latinè per infinitiuũ redditur. Apud philosophos, τὸ ὅτι, nuda præcepta: τὸ διότι, causas præceptorum significat: & si dubito an pro eo dicendũ sit, διὰ τί, quod nec Petro Cõtomeo, uiro doctissimo, & principi poetarum, qui nostra ætate uersus græcos scripserunt, displicet.

τ πραγμάτων ὑμῖν ἐκάνων.) Quarum? scil τ ἀλωβίων συμμαχίας, ἢ τ ἀλλίων αἰρέσ. Si ἐκάνων ad Olynthios refertur, respicit non ad præsentem deliberationem, sed ad situm urbis: alioqui τάνυν dicendum fuisset.

ὑμῖν αὐτοῖς.) quasi dicat: Non sunt istæ occasiones negligendæ: nec sperandum, cætera ultrò rectè habitura.

αὐτιλαμβάνεσθαι.) Ab αὐτιλαμβάνεσθαι, defendere, suscipere, iuuare, Die sachen angreiffen.

ὑπὲρ σωτηρίας αὐτ.) αὐτ, si tenui spiritu legatur, subintelligi potest πραγμάτων, ut referatur siue ad conseruationem principatus Græciæ, siue ad defensionem Olynthiorum, ut sit sententia: Si rei bene gerendæ occasionem non uultis amittere, sed malo αὐτῶν, cum aspiratione, ut de ipsis Athenienſib. intelligatur, ac pro ὑμῶν αὐτ accipiatur.

ὅν τινα τρόπον ἔχειν.) ἁπλῶς pro καθ' ὅν τινα τρόπον, pro πῶς, quo pacto, quomodo: aut actiuè, ἔχειν τρόπον, præbere se. Nescio quales nos præbeamus, quomodo simus animati, affecti erga negocia hæc. Ex his uerbis apparet, causam Olynthiorum Athenienſibus non admodum fuisse cordi. Quod hic tectè ac dissimulanter, id in 4. Philippica liberè eloquitur, his uerbis: ὃ λέγω δεῖν, ὦ α. α, τ πάντων δυσκολώτατον ἐστὶ τὸ παρόν, ἢ ὅτι τῶς γνώμας ὑμῶν ἀφιστήκατε τ πραγμάτων, &c.

ἔχειν.) habere, scilicet nos. Sæpe idem ualet quod ἔναι τόδ' ὅτως ἔχει, hoc ita habet: id est, res ita est. προθύμως ἔχω, promptè habeo: id est, sum promptus. Sententia est: Nescio quî fiat, ut simus negligentiores quàm par est.

τὰ δοκοῦντα.) τὰ αἰρίσκοντά μοι. αὐτὴ ἡ γνώμη μέ ὅτι sic censeo.

ψηφίσασθαι.) pro, ψηφιστέον ἔναι, ὅτι δεῖ ψηφίσασθαι.

ὅλα.) ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ μηδὲν ἀναβαλλομένους, ἢ πρεφασιζομένους.

καὶ παρασκευάσθαι.) Scilicet πλὴν βοηθεῖαν, comparanda esse auxilia: uel ὑμᾶς, nos instrui oportere ad bellum: ut sit, παρασκευασθέντας ὡς πόλεμον. Sententia plana est: sed ego hæc inquiro & tracto scrupulosius, tum ut appareat me in conuersione præstantiß. autoris non obiter, nec temerè uersatum esse, sed singula penè uerba ad libellã auorificum expendisse: tum ut studiosos ad similem diligentiam incitẽ. Est enim iustum mihi tempus defuit ad Demosthenem conuertendum: tamẽ ipsa assiduitas, & perpetuæ lucubrationes, idem mihi præstiterũt, quod alijs præstare solet ocium, meditandi uidelicet, & expendendi singula facultatem. Genus ipsum quidem orationis limare simul haud licuit: sed licebit, ut spero, aliquando, & quidem breui.

πλὴν

τῶν τάχιστα.) ἀκατὰ τῶν τάχιστα ἐλέγ. Quasi dicat, celerrima uia. sic enim exponunt Grammatici. Vtcunq; fit, idem est quod ὡς τάχιστα, quàm primum, primo quoq; tempore. Obseruabis etiam hic particulas, ἤδη, & τῶν τάχιστα: quarum prior ad decretum, posterior ad apparatum belli refertur, prudenter omnino. Rebus enim ab omni parte satis cognitis, decernere procliue est: sed in Athenienſi republica, multæ moræ intercedebãt, quo minus ea quæ decreta erant (ut ex oratione περὶ στεφάν. ἢ ἔκατ' αὐλρωπίων & intelligitur, atq; ex alijs pluribus) naturè absoluerentur. Quare ait, πᾶσαν σπουδὴν ποιήσασθαι τῶν τάχιστα, nõ ἤδη.

ἐνθένδε.) ἐξ αὐτῆ ἢ πόλεως: hinc mittendis ciuibus, non alibi mercenario milite conscribendo.

βοηθῆσαι.) βοηθεῖν πέμψαι, ἤγουν πολιτικῶν ἀνάγκην, ἀλλ' ὁ ξένοις. Miserunt tandem Athenienſes Olynthijs auxilio, ut in oratione Falsæ legationis autor est Demosthenes, decies mille conductitios, quater mille ciues, quinquaginta triremes: quæ tamen eis omnia, proditorum scelere, nihil profuerunt.

καὶ μὴ πάθητε.) Et non patiamini: id est, admittatis, uobis accidat, eueniat.

ὑπὲρ καὶ πρότερον.) Infrà uerbum repetit, ὑπὲρ ὧν πολλάκις πέπραται.

πρότερον.) Fortasse quum amissa est Amphipolis, Pydna, Potidæa, Methone, Pagasæ: quæ loca paulo pòst ipse recensebit.

πρεσβεῖαν δὲ πέμπειν. Et legationem mittendam.) Nihil uetat, pro legatione dicere legatos. Licet nomina rerum & personarum sæpe inter se commutare.

ἤ τις τῶν ὁρῶ.) Scilicet decreta esse auxilia, delectus hactenus Athenis, apparari bellum.

καὶ παίσας τοῖς πράγμασι.) Quibus? deliberationibus Olynthiorũ de propulsando Philippo, ut consilio iuuent Olynthios.

τοῦτο δέ.) Pro τοῦτο φοβητέον: hic metus, pro, hoc maximè metuendum.

πανοῦργον.) ὁ πᾶν ἔργον τολμῶν τι καὶ μηχανώμενον, qui nihil nõ audet atq; experitur, callidus, improbus, ueterator.

ὥν.) ἐπειδὴ ἔστι quum sit. existere non est ἄναι, sed ἀναίτιλλαν, φάναι ἀρχέσθαι. Quare ὧν ineptè redditur, existẽs, est & ens nihilo melius. sed hoc participium, ut & alia, Latini sæpe dissimulant: aliquando circuitu uerborum exprimunt. ut, ἐμοῦ ὑπατεύοντος, quum ego essem consul, in consulatu meo: ἐμοῦ ὑπάτου ὄντος, me consule.

δεινὸς πράγμασι χρῆσθαι.) Peritus utendi rebus, qui scit uti foro, qui nullas amittit occasiones. Verba sonant: peritus utendi rebus.

ἴκων.) τῷ ἴκαν cedens, id est cedendo. Nam participia Græcis etiã gerundi, ut uocant, modum continent: sæpe etiam per uerba coniunctionibus, aut relatiuis, qui, quæ, quod, additis, reddduntur commodius. quod quando & quomodo fieri debeat, usu discetur melius quàm præceptis.

ἀνότως.) ἀνὰ τ ἀνότων, neq; mirum, meritò, haud iniuria, non abre, probabile est. A Demosthene sæpe in fine circumductionis collocatur ἀνότως absolutè, & significat, neq; id iniuria, idq; meritò.

ἐνίκα ἄν τύχῃ.) Quando acciderit, alicubi fortasse, ubi res ita tulerit. Videtur impersonaliter capi, pro ἐνίκα ἄν συμβῇ. In oratione Rhodia: ὅρα, inquit, παραδίνυσθ καὶ διαλαχθέντες, ἐπὶ πολλῶν καιρῶν ἡ ἄδικα πολλοῖς αἰτία γίγνηται, τάχ' ἄν ἐ τύχοιεν (scilicet οἱ ῥόδιοι personaliter) σωφρονίσασθαι πρὸς τὸ λοιπὸν ἢ χρόνος γένοιντο. Potest & hoc personaliter exponi: ἐ φίλιππ & ἀκὼν ἐνίκα ἄν τύχῃ, cedendo ubi & quando ei uisum fuerit: ubi putarit se id sine suo detrimento facturum. est ἀφ β. subiunctiui, ἀ τυγχάνω.

ἀξιόπιστ.) Scilicet ἀπολῶν, minitãti ei fides haberi potest. quasi dicat: satis perspecta est Philippi in malefaciendo benignitas.

ὑμᾶς διαβάλλων.) Nos criminando, non quidem ut insidiantes aliorum libertati (nam id crimen in ipso Philippo hærebat magis) sed aut ut parum potentes, aut (quod magis probo) ut ignauos, negligentes, parum fidos & acres societatis atq; amicitiæ cultores.

ὑμᾶς καὶ τὴν ἀπιστίαν.) Declarat τὸ διαβάλλων ὑμᾶς, atque ideò uaticinatur. Nam ἡ τῶν ἀλλοτρίων ἀπιστία nonnulla ex parte & ipsa in causa fuit, ut Olynthus excinderetur: quum eorum quadraginta triremes uenissent seruatum, & cætera auxilia parum firma essent, ut in Midiana refert Vlpianus.

τρίψῃ.) In Vlpiano legitur φήσῃ, actiua, non media uoce. quod si rectum esset, legendum putarem, φήσῃ τι καὶ παρασπάσῃ τι. Sed parũ refert, & παρασπάσῃ sonum habet ampliorem.

φήσῃ.) Scilicet τι, uel τὰς γνώμας τ ἑλλήνων: uertat ac mutet aliquid, auertat animos Olynthiorum à nostra societate.

παρασπάσῃ.) Reuellat, conuellat, surripiat.

τὰ τ ὅλων πράγματα.) τὰ ὅλα πράγματα, totæ res, summa rerum. Fortasse Græciæ principatum innuit, aut alioqui rem maximi momenti. Sententia est: Ne Olynthios à nobis alienatos ad suam pelliciat amicitiam, atq; ad nos oppugnandos firmior ueniat. Maxima subtilitas est huius orationis, & nonnulla etiam ex breuitate obscuritas. Sed Atheniensibus rerũ illarum gnaris omnia declarare copiosius opus nõ fuit.

ἐπικῶς.) Alioquin est, æquè, ualde, commodè: hic tantundem ualet, ac si dicas, bene cecidit, bene habet.

ἀνοσμαχώτατον.) Expugnatu difficillimum, in gerendis cum eo bellis nobis incommodissimum, id quo tutissimus est, quo maximè nititur. Sic eius potentiam callidissimè extenuat.

τ φιλίππ πραγμάτων.) Quasi dicat: quod ad cætera attinet, pertenues sunt eius opes.

καὶ βέλτιστον.) Scilicet ὄξιν, etiam optimum est uobis. τοῦτο γὰ idem est. Nota καὶ sæpe redundare, sæpe per etiam aut uel interpretandum.

ἕνα τινα ἕνα ὄντα.) Illum, qui est unus: eum unum, quòd is unus. Sententia est: Vnius imperium ad res gerendas opportunum, liberis ciuitatibus suspectum esse. Plato Theæteto, μέλλοντα γὰ οὖν καὶ τὸν ἄλλον, εἰ ἐν ἐθέλουσι λέγουσι τὸ παῦ, ἀδοκιμάζων & μὴ φορτικῶς σκοπῶμεν, ἵνα μὴ σχίζωμαι, ἵνα ἕνα ὄντα παρμενίδην.

καὶ ῥητῶν.) ῥητὰ καὶ ἀπόῤῥητα, sunt dicenda & tacenda, aperta et arcana. Neq; reprehendendũ putem: si quis fas & nefas, fanda & nefanda interpretetur. Quia honesta uulgari, flagitiosa celari solent.

ἢ ἀπορρήτων.) Facilius tacẽtur & latent ea quæ unus nouit, quàm quæ plures. Quanti autem interfuit, imperatorum ignorari consilia, declarauit Cæcilius Metellus, cum diceret, se tunicam in ignem conjecturum, si sciret arcanorum esse conscium.

στρατηγὸν καὶ διοπότην.) Athenienſium duces non erant διοπόται καὶ αὐτοκράτορες, non licebat eis suo arbitratu quiduis agere, ut dictatoribus: sed metuere iram populi cogebantur, qui decem aliquando duces, ut & ante illos uirum de republica præclarè meritum Miltiadem Cimonis patrem, refragante Socrate, capitis condemnauit. Sic fiebat, ut aliquando facerent, non quæ esse optima, sed quæ facilimè probari posse populo credebant.

καὶ ταμίαν.) Quæstorem, qui ipse claues habet ærarij, nec expectare cogitur, dum tributa extorqueantur, ut uestri duces. uel, ταμίαν appellat administratorem, eum qui negocijs præest, ut Homerus:

Ζεὺς ἀνθρώποις ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

Iupiter & belli & pacis mortalibus autor.

Quam sententiam etsi Plutarchus suo quodam consilio reprehendit: tamen poeta sapientissimus, bella non existere tantum consilio numinis, mortalium scelera punientis, sed eorum euentus etiam regi diuinitùs significat. Sic Philippus excitatus est ad punienda flagitia, socordiam & arrogantiam Græcorum, ac in primis Athenienſium, qui oracula Socratis, Platonis, Isocratis, Demosthenis, & aliorum (omnes enim uiri sapientes uaticinari multa, non minus quàm Delphicus Apollo quondam, & possunt & solent) contempserunt. nec ætati nostræ exempla desunt. Sed hæc ἐξω τ ὑπολόγου.

ταχὺ δὴ καὶ διαμέν.) Vno iubente, omnes in officio sunt, non intercedunt prolixæ disputationes: nõ expectanda est aliorum, eorumq; nõ rarò dissentientium, & malorum ciuium autoritas. Monarchiæ cõmoda, Democratiæ incõmoda, uide copiosius in Isocratis ὑμβλευτικῶ, & in oratione περὶ στεφάν. ubi Demosthenes acta sua & copias, cum actis & copijs Philippi, eleganti contentione comparat.

καὶ ἐκατὰ καιρόν.) In tempore, maturè. Nam celeritas in bellis plurimum ualet. unde Lucani Cæsar:

Tolle moras, semper nocuit differre paratis.

Demosthenes autem sæpe queritur, Athenienſes apparandi tempus in deliberando consumere, atq; actum agere.

πολλῷ πρόσχει.) Multum excellit: sicut dicunt μικρῷ μάλιον, paulo maior. τῇ κεφαλῇ μακροτέρῳ, capite longior, Des kopffs, oder vmb den kopff lenger.

τὰς διαλλαγάς.) διαλλαγὰς, quod magis est proprium, sed illud sonantius: ἐκ τοι ὲ τὰ νομίσματα μένον, ἀλλὰ καὶ αἱ φιλίαι καὶ διαλλάττουσι reconciliationẽ, pacificationem. Nam Philippũ Olynthijs intulisse bellum, docet Libanius:

ἅς ἄν ἄσμεν.) Cupidus, libens: nomen ex participio. uidetur à uerbo ἄδω, placeo, uenire. unde ὁσμίν, & spiritu accentuq; mutato, ἄσμαι, ἀσμένως, ἀσμενίσθην, ἀσμενίσατε, ἀσμενίσω ἐδίαν, αὐτὶ τῆ, ἄσμαι ἐδίαν.

τρίτου.) Philippica tertia, ἐλαυθέρους πεποιῆσαι ἀπάντων ἐκ πόλεως τάλλα ἔπαγε, ἔστι δὲ ἀνοῖν θάτερον ἢ ἐκείνοις μὲν αἰσθῆ, ἢ αὐτὸν ἐν μανίαις. Videtur igitur hic Demosthenes non historiæ ueritati, sed causæ seruire: nisi fortasse pòst hanc orationem habitam, demum ea dixerit, cum illi postulata eius repudiassent.

ἀνεπιτήδ.) οὐ μόνον οὐ πολλῷ πρόσχει, ἀλλὰ καὶ ἀμεθόλως ἔχει. Quia tyrannis cum liberis ciuitatibus diu conuenire non potest, cum illi dominari omnibus, hæ seruire nemini uelint: In tanta autem diuersitate studiorum & uoluntatum, constans esse societas nulla potest: & simulatio pacis atq; amicitiæ multis exitio fuit;

κίνητος

ἀναστάσεως.) Aliàs resurrectio, hic excidium: unde πόλις ἀνάστατος A
γεγονυῖα, urbs euersa, è qua ciues pelluntur.

ἀνδραποδισμῷ.) Quum ciues sub corona ueneunt, atq; in seruitutem abducuntur. In oratione Chersonesitana utrunq; uno uerbo complectitur: ὡς οἰῶ, inquit, ἅπαντ' ἐστὶ τοῦτο ἀγῶνος, ὅτῳ προσόντες γινώσεσθε. Illud etiam hic monendum est, nihil interesse, tametsi pro excidio & seruitute salutem & libertatem dicas, nisi quòd illa uocabula quodammodo ad terrorem augendum atrociora sunt.

ἀμφιπολιτῶν τὸς παραδόντας.) Pro, ἀμφιπολιτὰς τὸς παραδόντας. ut postea, πυνθάνῃ τὸς ὑποδεξαμένους, pro, πυνθάνει: ut Plinius, Nigræ lanarum, canum degeneres: pro, nigræ lanæ, canes degeneres. Non enim puto certos aliquos deditionis & receptionis autores, sed totam ciuitatem significari: ut partitio fiat, non inter ipsos Amphipolitas & ipsos Pydnæos, quasi per seditionem aut proditionem res actæ sint: sed inter Amphipolitas & Pydnæos, & inter τὸ παραδοῦναι καὶ τὸ ὑποδέξασθαι. Quomodo Pydnæos tractarit, ex historia mihi non constat: sed oppidum uel direptum esse, uel in seruitutem redactum, facile hinc colligitur. Amphipolitanos clementer à Philippo habitos, electis tamen aduersarijs scribit Diodorus.

τὸς παραδόντας.) παραδοῦναι τῇ πόλει, dedere urbem, deditionem facere. Nam Philippus in suis ad Athenienses literis scribit, ἀποδιοῤῥύσας ἁλαβον τὸ χωρίον. Pòst, Amphipolitas in fidem & clientelã Athenienſium committere se uoluisse dicit: διαδύοντὸς ὑμᾶς ἀπολῦσι, καὶ παραλαμβάνειν τῇ πόλει.

τὸς ὑποδεξαμένους.) Qui oppido tanquam amicum receperunt. Historia de Pydnæo, quod ego sciam, non extat: sed satis apparet, Philippum hospitem pro hoste se gessisse. sicut apud Ouidium Tarquinius: Hospes ut hostis init penetralia Collatini. Et patrum memoria magnus quidam princeps, urbis non paruæ proceres monuit, ne in posterum quenquam cum exercitu ipsis fortiore intra mœnia, quamuis amicum, reciperent.

καὶ ὅλως.) Denique, ad summam, in uniuersum.

ἡ τυραννὶς ἄπιστον.) Scilicet χρῆμα. ut Virgilius,

—Varium & mutabile semper
Fœmina.— &,
Dulce satis humor.— Item,
Triste lupus stabulis.—

ἄπιστον.) Id est, οἱ τύραννοι ἄπιστοί εἰσιν τοῖς πολίταις. id est, tyranni non sunt fideles, non seruant fidem rebuspublicis. Sed malo paßiuè interpretari: Respublicæ tyrannis fidem habere non debent, non tutæ sunt. Hæc sententia secunda Philippica declaratur his uerbis: ὅτι ἀσφαλὲς τοῖς πολίταις αὐτῆς πρὸς τὸς τυράννους αὐτῆ λίαν ὁμιλίαι.

ἐὰν ἔχωσι.) Si etiam habeant, ἐὰν ἔχωσι καὶ.

ὅμοιον.) Sic Plutarchus de Thebanis & Athenienſibus loquens: ἧκιστα, inquit, τοῖς διὰ τὴν γεγενῆσθαι ἀψιμαχίας, αὐξανομένην ἑκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλλήλας διαφορῶν τοῖς πόλεσι. & Vlpianus: αὐτὸ, inquit, τὸ πλησιάζον ἢ τόπῳ, ὥσπερ ἔνθεν τὰ ἐγκλήματα τίθεσθαι. Interpretationem eò non ascribo, quòd utrunq; locum rudis Lector ex mea conuersione potest petere.

ἔχωσιν.) Scilicet αἱ πολιτεῖαι. Nam ὁ τυραννὶς singularis numeri est: sed sententia eòdem recidit. Nam si ager Olynthiorum uicinus est Philippi, ergo & Philippi ager Olynthijs. τὸ γὰρ ὅμορον τῶν πρός τι ἐστί. C

ταῦτ' ἐγνωκότας ὑμᾶς φημὶ δεῖν.) Id est, ἐπειδὴ ἐγνώκατε ταῦτα, φημὶ δεῖν ὑμᾶς: si Latinè conuersum uelis.

ἄλλ' ἃ προσήκει.) Scilicet ὑμῖν. Quæ nam illa sunt? Gloria maiorum, Græciæ principatus, oppreßis opitulandi consuetudo, grassationes & iniuriæ Philippi, periculi magnitudo, nisi ei resistatur.

φημί.) Dico, affirmo, censeo.

ἐβιλῶσαι.) Scilicet αὐτὸς αὐτιλαμβάνεσθαι τῶν ὀλωθιανῶν πραγμάτων, καὶ βουλῶν τοῖς ὀλωθίοις.

παροξωθῶσαι.) Scilicet κατὰ φιλίππου, excusi, excitari contra Philippum, siue ad iracundiam, siue ad rem strenuè gerendam. Nam utroque modo uerbum hoc exponi potest.

τῷ πολέμῳ προσέχειν.) Scilicet τὸν νοῦν, bello intendere animum, toto animo incumbere in bellum: sic & Latini dicunt, uel aduertere, uel animum aduertere.

ἔπρᾶττε ποτε καὶ νῦν.) Si unquam, & nunc, id est, si ullum unquam fuit necessarium gerendi belli tempus, nunc certè est. Sic enim rectius distingui puto, quàm si, ἔπρᾶττε ποτε καὶ νῦν χρήματα ἀσφόρητας, coniungatur.

χρήματα ἀσφόρητας.) Pecuniæ sunt nerui bellorum, non minus quàm diffidentia sapientiæ: quàm ægrè autem, & minimè προθύμως Athenienſes tributa contulerint, ex multis nostri autoris orationibus apparet, Androtioniana præsertim.

ἀσφόροντας.) Conferendo, exeundo, omittendo.

ἔστι γὰρ λόγος.) Videtur λόγος ueram causam, rationem, defensionem, excusationem: σοφίσις, prætextum, commenticiam atq; inanem & simulatam significare. Quod discrimen, si cui displicet, συνωνυμίαν et uerba idem significantia esse dicat.

ὑφ' ὑμῖν.) ἔτι ὑμῖν, κατ' ἀπόστροφον.

ἀποπολεμῶσαι.) πολεμίους ποιῆσαι, hostes reddendos, ad bellum Philippo inferendum concitandos. ἀποπολεμῶ per ω, expugno: ἀποπολεμῶ per ο aliud est. Hæc eò annoto, quòd compertum habeo, magnos, ut habentur, doctores, in huiusmodi minutis rebus, ex fiducia ingeniorũ, doctrinaq; persuasione minus diligentes, hallucinari. Ego uerò censeo, ei qui docere uelit, accuratè intuenda esse omnia, nec suo duntaxat fidendum ingenio, sed consulendos omnes omnium eorũ qui haberi possunt, commentarios atque interpretationes. Alioqui se modò turpiter dabit, modò minus præclarè suo fungetur officio. Scio quid, & cur dicã. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ταῦθ' ἱκανά.

αὐτόματον.) ὁ καὶ ὑφ' αὐτόματον, καὶ τὸ αὐτόματον, id quod ultrò & sponte fit. ὑπὸ τύχης, καὶ τὸ αὐτόματον, quorũ hoc casum, illud fortunã interpretantur, prolixius in Physicis Aristoteli disputationes pepererũt.

καὶ ταῦτα.) ἄλλως τε, præsertim, idq;, amplificandi particula ex aliqua circunstantia. ut Cicero: Quanquam te M.F. annum iam audientem Cratippum, idq; Athenis, &c.

πεισθέντος.) ἀ πάθομαι, persuasi (quod participium in Rhetoricis ad Herennium sæpius usurpatur) adducti, impulsi, consilio & impulsu nostro. Hinc oratorum argumenta dicuntur πίστεις, id est, ad persuadendum accommodata.

ἀνάλωτος.) Ab ἀναιρᾶσθαι. Sed obseruandum, quæ tempora uerborum, in qua notione sint usitatiora. Deinde considerandũ, an ἀπραγμονῆσαι (ut Libanius) & ἡσυχάσαι (ut Demosthenes postea) ἢ πόλεμον, idem sit quod ἀναλίσθαι. an uerò hoc, propulsare bellum, nec reformidare: illa, inferre significent? An uerò inter ἀμύνειν καὶ ἐπαμύνειν tale discrimen sit, quale illud Liuianum est: Nec ostenderunt, inquit, belli primam intulerũt. In secunda quidem Philippica, πῶς οὐχ ἕξομεν πῶς πρὸς ὑμᾶς, αὐτὸς ἀνῄρητο. quum ait, ἔχθραν ἀναιρᾶσθαι πρός τινα, est suscipere alicuius, uel cum aliquo (nam utrunq; dicitur) inimicitias. Dubitationes huiusmodi nulla ratione melius explicari possent, quàm si omnes eiusdem uerbi loquendi modi ex optimis quibusq; autoribus congererentur. Quale opus à me annos abhinc duodecim institutũ atq; inchoatum, crebræ migrationes & occupationes interruperunt.

καὶ μέχρί τινος.) Pro, μέχρί τινος χρόνου, ad tempus: ὑβριστικῶς. non constanter. Sub finem huius orationis, ὡς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον. ibi τοῦ non pro τινὸς, sed pro τότε ponitur. Quanquam dubitari potest, an πρὸ τότε πρότερον, uel πρῶτον πόλεμον potius sit legendum. Nam ἡ λακωνογραφία καὶ ἀγνωσία, multus nobis parit (si dijs placet) elegantias, & obseruationes.

ταῦτ' ἂν ἐγνωκότες.) Hæc sentirent, in hac sententia manerent. ταῦτα, hæc: ταὐτὰ, pro τὰ αὐτά. eadem, & ταὐτό.

ἐπὶ τοῖς πρὸς αὐτὸς ἐγκλήμασιν) Ob crimina illata sibi à Philippo, qui eos ut perfidos & fœdifragos criminatur, ob pacem nobiscum factam. Si non πρὸς αὐτὸς, sed πρὸς αὐτὸν legeretur: sententia esset, propter iniurias, quibus se ab eo affectos esse queruntur.

μισεῖσι (τὸν φίλιππον) ἐχεῖν.) αὐτὶ τοῦ ἔχειν.

τί γὰρ ὧν) ἐνέσων ἄ. quæ sunt illa? ἃ ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς ἦ παρῆν. Ecce iterum uaticinatus est Demosthenes. Euenerunt enim ea, quæ timere dixit Olynthios.

καὶ πιπόνθασιν.) ἀ πάσχω, uel antiquo uerbo πίνθω. Colligitur ex hoc loco, non inani suspicione impulsos Olynthios, pacem fecisse cũ Athenienſibus: sed ex aliquibus sibi factis iniurijs perspexisse Philippi mentem, grauiora cogitantis.

παραπεπλωκότα.) à παραπίπτω, casu oblatam.

ταυτὸν ὄνειρ.) Cicero, Non eadem est collocatio accusatoris & rei.

ἐνίκα ἀ τότε.) Obseruandæ sunt tales particulæ.

ἔδ'.) ὅτι, quando: non, ὅτι, quod.

ἥκομεν βοηθησόντες.) Veniremus auxiliati, scilicet, pulsis Thebanis. Vide in oratione Chersonesitana concionem Timothei. Nisi fortè intelligendum est de Macedonibus, autore Demosthene, pulsis. cuius rei Plutarchus meminit in uita nostri autoris.

παρῆσαν.) Aderant. Posset etiam legi παρῆσαν, prodijssent. Est enim παρεῖναι, uerbum de ijs usurpari solitum, qui surgunt, ac in medium prodeunt, ad habendam concionem. τοῦ pro τότε, ut suprà ταυτὸν pro ταυτό. Non ignorari puto, illud esse Atticum: in hoc ν ἐφελκυστικὸν, ut uocant, accedere, ad uitandam τῶν παφάλληλον ἢ φευκτὴν ὄψιν, ut Dionysius Halicarnassæus loquitur.

ἀμφιπολιτῶν.) Scilicet πρίσβεις.

ἃ παρεχόμεθα.) Si exhibebamus: pro, exhibuissemus. ἀναλλαγὴ Græcis & necessaria, & frequens. & mox sequitur, εἶχε' ἄν, haberetis, habuissetis. Carèt enim optatiui & subiunctiui imperfectis & plusquã perfectis:

perfectissimeq; supplent imperfectis indicatiui, aliàs addito ἂν, aliàs omisso. Sic etiam παρακειμένοις καὶ ὑπερσωτηλίκοις καὶ ἀορίστοις utuntur: ὡς ἂν πεποίηκῳ, ἐπαισθάνει, ἐποίησε.

τέως.) Quasi dicat, statim: sine ullo sumptu & labore, missо tantum instructo adhuc, & uictore exercitu.

τῶ μετὰ ταῦτα.) Scilicet γενομένῳ, ὑπολειπομένῳ.

ἀπαλλαγμένοι.) Ab ἀπαλλάττομαι.

πραγμάτων.) ἀσχολιῶν, λυπῶν, ἀπανωῶν, πολέμων. Amphipolitanum bellum constitisse Athenienſibus mille ducētis talentis, docet Vlpianus, plus ſexta parte æſtimationis agri Attici, quæ fuit, ut in oratione περὶ συμμοριῶν legimus, ἑξακισχιλίων ταλάντων. Illud igitur uerè fuit hamo aureo piſcari, quod & noſtra ætate factum meminimus. Demoſthenes Olynthiaca ſecunda 1500. ταλάντων meminit, τῶν μάτην ἀναλωμένων. Bellum autem illud fuiſſe tam Philippo quàm Athenienſibus graue, tum ex Demoſthene conſtat, tum ex Iſocratis etiam noſtri Philippica.

πύδνα.) Amphipolis inter Macedoniam & Thraciā: Pydna Macedoniæ, Potidæa Thraciæ, Methone Achaiæ, Pagaſæ Theſſaliæ oppidum, ſicut & Pheræ, & Magneſia.

ἑκάστοτε.) ἑκατὰ ἕκαστα, per ſingula, ſingulatim.

τελειομένοις ἀπαγγέλλετο.) Atticum, pro ἀπηγγέλλετο. ἐτερώσεις numeri, quanquam optimus quiſq; ſcriptor perpetuò ſic loqui ſolet, ac neutris pluralibus uerba iungere ſingularia.

τότων ἐνί.) Scilicet τῶ χωρίων, τῶ πόλεων.

ὡς προσῆκεν.) Maturè, ac iuſtis copijs, niſi quis ita malit intelligere, ὡς προσῆκεν βοηθῶν, ut ſignificet, ex officio debuiſſe Athenienſes illis ferre opem.

αὐτοί.) διὰ πολιτῶν, καὶ μὴ διὰ ξένων ποιούμενοι τὰς βοηθείας.

αὐτόματα.) αὐτομάτως, ἀργύτων ὑμῶν, καὶ διανυσιαζόντων, ἐν ἡρεσμέναις ἑκαταζόντων, καὶ χορεῖα ἐρριμμένων πρὸς τὸν ὀρχηστήν, καὶ τὸ τελεσθὲν, ut Lucianus ait.

πωὶ δὲ ἑκαστὸς ὕπει τίς; ἄτος ὁ.) Alij ſic diſtinguunt ὕπει, τίς ἄτος; ὁ. Alij, ὕπει τίς, οὕτως ὁ. quæ haud ſcio an rectiſſima ſit. Neſcio enim quomodo hic interrogatio mihi aſperior uidetur. τὸ τίς idem quod ὅτι ὀκταραττόμενος.

αὐτόματος.) Quaſi dicat: Quanquam ſtultum atq; improbum eſt uotum ueſtrum, tamen idipſum factum eſt quod expectaſtis. αὐτόματα σχεδὸν ἑκάστων, & ἑκαστὸς ὕπει αὐτόματος, ſe mutuò reſpiciunt.

τῶ πρότερον.) Etiam ſuprà monui, articulos cum aduerbijs degenerare in nomina adiectiua. Eſt igitur ὁ ὦ τὸ πρότερον, idem quod ὁ πρότερος, ὁ πρωτέρα, τὸ πρότερον. Ac τῶ πρότερον, ἀλλωικώτερον μὴ τῶν πρωτέρων ἦ, συμφωνότερον.

ἑκατὸν ἔτεσι.) Sequitur uerbum ἔχειν, non ſubintelligitur ὡς.

ὑπηργμένων.) Ab ὑπάρχω, cuius multi ſunt & elegantes loquendi modi: ἑκατασὰς, pro ἑκατασταθὰς, γενόμενος.

τὸ ἀπολωλεκέναι.) Perdidiſſe, id eſt, quòd perdidimus. Sic commutata ferè eſt Græcis & Latinis infinitiui ratio. Nam quod hi per infinitiuum efferunt, illi per ὅτι, & contrà, non ſemper, ſed ſæpè.

ἂν ἔχειν αὐτοῖς χάριν, ἀκόντως.) ἔχειν ἀκόντως coniungi poſſunt. Sed ſi ante ἀκόντως interpungatur, eaq; uox abſolutè capiatur: ἀμφοδεξιακότερον ἂν εἶναι λέξει.

ἀπολωλεκέναι.) Ab ἀπόλλυμι, uel ἀπολίω, ἀπωλόλεκα, periſſe: hoc paſſiuæ, illud actiuæ ſignificationis.

πολλά.) Vt Amphipolim, Potidæam, Haloneſum, Pæparethū, Cardiam (cuius quidē iactura grauiſſima eſt: αἱ γὰρ ἑκάστοτε ἀπολωλύσαι ἀδίκως ἔσην ἄφιλοι, καὶ ἀλόγιστοι) atq; alia.

ἀθύμητότερος ἀμείνων θέα.) νομίσειεν ἄν τις. Verbum θέαν reſpicit nomen λογισμός. quaſi dicat, in hac ratione ineunda calculos ponet ad ſocordiam noſtram, ad diuinam beneficentiam, &c.

παρῳχήκει.) ἀ φάναι, præteritum medium: formandi ratione pete à Grammaticis.

τότων.) Scilicet ὧν ἀπολελοίπαμεν καὶ παρόνθαμεν.

ἀντίῤῥοπον.) Depultricem horum, exæquantem hæc, quæ ſit paris ponderis & momenti. translatio, à trutinis ſumpta.

ἢ παρ' ἑκάνων.) Id eſt, ἑκάνων. ſuprà παρὰ τῶν θεῶν, id eſt, θειότερον, diuinitùs.

εἰκὸς.) Hoc uerbum, ut & δοκεῖ, φαίνεται, ὡς ἐκὸς, apud Græcos ſuum habet uſum & elegantiam: ut & γε, δὲ, δὴ, τοι, alia huius generis. ſed apud Latinos aliquando ſine ſententiæ detrimento, ut ἰδιωτισμοὶ neglegi, aliquādo alia forma orationis poſſe inſeri uidētur.

παρόμοιον ἔσῤῥ, καὶ περὶ τῶ πραγμάτων ὅτως.) Obſeruāda eſt hæc ἀπόδοσις. pòſt, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ.

κτήσεως.) Non tam poſſeſſionem ſignificat, quàm acquiſitionem.

ὅσα λάβῃ καὶ σώσῃ.) καὶ, etiam: Si quam acceperit, eam etiam conſeruarit.

ἀναλώσας λάθῃ.) Ab ἀναλίσκω, uel ἀφαλίω & ναυλαίνω. ναυλαύω

A ἀναλίσκω, uel ἀναλίσκω ναυλαύω, imprudens conſumo, non animaduerto me conſumere. id quod philoſophis facilimè accidit, tum quòd pecuniæ non multum eis dari ſolet: tum quod idipſum quod datur, minus curant: tum quòd fortunam non tam propiciam habent, quàm animū liberalem. Sic ναῦλα βιώσας, uel βίωλ ναυλαύω.

σὠκανάλωσεν.) Vnà abſumpſit: pro, abſumit, ut in Iſocrate annotauimus.

τὸ μεμνῆσθαι τῆ τύχη τῶν χάριν.) Memoriam accepti à fortunà beneficij.

μὴ χρησάμενοι ἀρθῶς.) Id quod fit uel ſocordia, uel ſtulticia. Vnde etiam Germani dicunt, Multos à Deo ſalutari, qui eum reſalutare neſciant: id quod non aliud eſt, quàm τοῖς λαοῖς καὶ τοῖς παρὰ τῶν θεῶν ὑπηργμένοις μὴ χρῆσθαι ἀρθῶς.

τὸ ἐκβαῖ.) Ab ἐκβαίνει, euenit. Sic Cicero: Id conſilium ita nobis probabatur, ut de eo homines ex euentu iudicaturos uideremus.

ἔκαστον τ.) pro, ἑκάστα τὰ προὐπαρξάντα. id eſt, λαοῖ, σὺν αἰσίοις.

ὡς τὰ πολλά.) Plerunq; fere, ὡς ἔπη τὸ πολὺ, τὸ πλέον.

ἀφνιστ) Scilicet à uulgo. Nam eruditi in cauſis rerum intuentur.

διὸ καὶ σφόδρα.) καὶ hic eſt ἐπιτάσεως: ut cum dicunt, καὶ μάλα.

ταῦτ'.) τὰ ἠμελημένα, correctis ijs quæ negleximus. niſi quis malit ταῦτα referre ad τὰ λοιπὰ, & ὑπανορθώσασθαι interpretari pro λαθεῖν, ritè adminiſtrare: in quo & ipſo nihil ſanè eſt incommodi.

τῶν ἔπι τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν.) Scilicet γενομένων. apud Latinos certè, niſi dicas, ſuſceptum ob rem malè geſtam dedecus, horridius fuerit.

προεσόμεθα.) Proïciemus (nam hoc uerbo & Cæſar utitur) deſeremus, amittemus, deſtituemus, negligemus, à προΐημαι.

προεσόμεθα, διατραφήσεται.) Non improbo hanc lectionem, ſed malim ſubiunctiuo per ω & η, προεσώμεθα, διατραφήσεται. Suſpecta enim mihi eſt inſcitia & oſcitantia librariorum, qui τὰ χαρακτηριστικὰ γράμματα modorum non obſeruant, ο ι ει ὰ indicatiui: οι αι optatiui: ω η ſubiunctiui: qui certè modus hic requiritur, τῶ ὁποτέρως λεγομένων τότων, ἀλλὰ μὴ ἀποφαντικῶς. Neque neceſſe eſt ad χρόνων ἐναλλαγὴν confugere.

τί τὸ λωλύσαι.) ἐμφατικώτερον, quàm ſi dixiſſet, τί λωλῦσαι; τὸ λωλύον βαδίσαι, prohibens, quòd prohibeat ire, quo minus eat.

ὅπως βούλεσθ.) Quòd ualdè διὰ ῥημισμὸν, ne malè ominetur, ſi dicat, eum etiam in Atticam ire & uelle & poſſe.

τὸ διὰ ἀρχῆς.) διαῤῥήτως. Alij ὑφὴν ſcribunt τοπαταρχὰς, ut & ὁπωσδήποτε, παραχρῶμαι, ἐντινοῦν, δηλονότι, τουτέστι, παραχρῆμα, τοπρῶτον, ὑπαρχῆς. Alij ſingulis uocibus ſuos ſpiritus atque accentus tribuunt.

λαβὼν, &c. ἔστε ἐνέβη.) Cum cœpiſſet, &c. demum ingreſſus eſt in Theſſaliam.

πανδ'.) Scilicet τἆλλα, uel ταῦτα πάντα.

ἐνβαλὼν.) ut Terem et Cerſobleptē, ut apparet ex Philippi literis.

διατρῆσαι.) Fuerunt etiam alij duo, ut ex Ariſtocratea oratione apparet, ἀμάδοκος καὶ βιθυσάδης: quibus, an uerò alijs, regna confirmarit, ego affirmare, propter hiſtoriæ ignorationem, non poſſum. Sic talci tamen regnum confirmaſſe uidetur.

C ἐμνήσθη.) ἐνόησε. Meminit & in Philippicis: τέθνηκεν ὁ φίλιππος· ἐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ. τί δ' ὑμῖν διαφέρει; τὸ ἀσθενεῖν, κἂν τῶ ἐτησθῶσι τῆ μάχη τῆ πρὸς ὀνόμαρχον: uidetur & uerbo & ſententiæ alienū. Eſt & ῥᾴδιόν aliud, quàm ἅπασαν τὴν δύναμιν ἀναλαβεῖν, id eſt, omnes ſuas copias educere.

ῥᾴδιον.) Vbi cœpit habere melius, leuato morbo. ῥᾴδιον triſyllabum fit à ῥᾷον. ῥᾴδιον diſſyllabum, lacero. λυπεῤῥαιστὰ λώβη, in Euripidis epitaphio.

ῥᾳθυμία.) Quaſi ῥᾴδιος θυμὸς, facilitas animi, omiſſior animus, nō ſatis acer & intentus, atq; ad uoluptatem pronior.

ἐπιχέρησε.) Manus attulit, aggreſſus eſt.

ἤλυσε.) Illyris Italiam, Germaniam, & Macedoniam attingit.

παίονας.) Pæonia, ut ſtiō Macedoniæ pars eſt. non multum abludit à Pannoniæ nomine. Zonaras οἱ παννόνιοι, inquit, νέμονταί μὲν περὶ τὴ λαλματίᾳ, παρ' αὐτὸν δὲ τὸν ἴστρον, ἀπὸ Νωρίκης μέχρι θρᾴκης μυσίας, &c. πρὸς δὲ τῆ ῥοδόπη καὶ πρὸς αὐτῆ τῆ μακεδονίᾳ τὸ τῶ παιόνων ἔθνος ἔσχε.

ἐνέμβαλε.) Alij ἐνέββαλε, ut Pauſanias, non per μ, ſed per duo ββ. Scribunt nonnulli υ, ut parum à μ diſtet. fuit patruus, θεῖος πρὸς, Olympiadis, uxoris Philippi, Epiri princeps. Plutarchus ἐνέβαλε uno β ſcribit, eiq; tribuit filium Aeaciden, nepotem Pyrrhum. Frater Arymbæ fuit Neoptolemus Olympiadis pater.

ἔπη τις εὖ ἔπη.) Quò quis dicat, id eſt, Et quò non?

γνῶτι ὡς ἀλυσιτελὴς καὶ τῶν φιλοπραγμοσύνων.) Eiuſdem uerbi diuerſa conſtructio.

φιλοπραγμοσύνη.) Animus alacer, inquietus, ſtrenuus, qui delectatur

latur gerendis rebus. πολυπραγμοσύνη, tametsi multas occupationes significare uideatur, tamen in malo plerunq; ponitur, ut Latinis curiositas & importunitas.

ἢ συζῇ.) Cum qua uiuit: id est, quæ individua eius comes est, in qua omne suũ studium & ætatẽ consumpsit. συμβιῶναι idem ualet quod συζῆν, ut in oratione de Corona: ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτης συμβεβίωκα τύχης.

ὑφ' ὅτ.) Præ qua non est, ut cõtentus rebus gestis, ocium agat, id est, Quæ cum quiescere non patietur. ἀγαπᾶν καὶ σχολὴν cum datiuo, acquiescere, æqui bonique facere: aliàs amare significant.

σχήσει.) Abstinuerit, uel σχέσει.

τῶν ὑπαρχόντων.) Τ ὄντα πεπραγμένων, ἢ λόγους τινὰς καὶ δυνάμεις.

ἐρρωμένως.) Vt αὐταμένως, ἐντεταμένως, aduerbiũ è participio: quod comparatur, ἐρρωμένον, ἐρρωμενέστερον, ἐρρωμενέστατον. unde formatio aduerbij non obscura est.

σκοπεῖσθε ἐς τί ποτε ἡ πρᾶξις (scilicet ὅδε, uel ἥδε) ταῦτα τελευτήσει;) In quid tandem hæc finitura esse, spes sit. Verbum τελευτᾶν absolutè ponitur, ut & apud Plutarchũ in Conuiuijs, διαγωγὴ ἔστιν ἐν οἴνῳ τὸ συμποσιον, ἐς φιλίαν ὑπὸ χάριτος τελευτῶσα. Idem in Theseo: τὸν μὲν φίλον καὶ ξένον ἁρπαγὴν, πολίτην μὲν ἐπαινῆσαι τὸν ἀστικὸν· αὐτῷ δ' ἐς φυγὴν καὶ ἔλεγχον τελευτῆσαι.

τὸν ἐκεῖσε.) Bellum illic gestum. ἐκεῖθεν, illinc, ὁ ἐκεῖθεν πόλεμος. Nos nullum tale adiectiuum possumus fingere. ὄντα, pro ὄντα. Sæpe Græci accusatiuis participiorum utuntur, ubi Latini infinitiuis: in ijs maximè uerbis, quæ Moschopulus, τὰ γνωστικὰ, καὶ τὰ ἐπὶ δηλώσεως appellat, ut οἶδα, σύρισκω, ἐρῶ, &c.

τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ.) Positi etiam legi ἔνθεν.

οἱ δανειζόμενοι.) Qui mutuum sumunt: οἱ δανείζοντες, qui dant mutuum.

ἐπὶ τόκοις μιγάλοις.) Varia fuisse usurarum genera, ex forensibus Demosthenis orationibus apparet, de quibus ibi agetur commodius.

τῶν οἰκιῶν ἀπέστησαν.) Domo profugiunt. Suidas οἰκεῖα τὰ διαφάλαια τῶν τόκων, interpretatur. Sed Vlpianus τῶν οἰκιῶν exponit, τῶν ἐνεχύρων, pignoribus cedunt. quod genus sunt ædes, prædia, uestes, &c. pro ἀπέστησαν alibi usurpat, ἐξέστησαν, οἱ δ', inquit, ἐπειδὴ διαλύειν ἐδίκασαν οἷς ὤφειλεν· ἐξέστησαν ἁπάντων τῶν ὄντων. Item Aristophanes ὑφίλαις· ἰὼ δειλαίαι ὦ βολοστάται αὐτοί τι καὶ ταρχεῖα καὶ τόκοι τόκων. ἀδίκως γὰρ οὐ μι φλαῦρον ὀργάσασθ' ἔτι. Budæus ταρχεῖα τὰ παρῶα exponit.

ἐπὶ πολλῷ.) Scilicet τόκῳ, βλάβει.

πολλὰ καὶ χαλιπά.) Multa difficilia. τὸ, &, non incommodè omittitur. Quæ autem sunt illa? tributum conferre, opem ferre periclitantibus, ipsos militare, excubias agere, stare in acie, uel uincere uel occumbere, in perpetuo esse metu de patriæ seruitute & excidio.

ὧν ἐπεβουλόμεθα.) ἐπέων ἁ. genitiuus partitiuè positus. ἐβουλόμεθα pro ἐβουλόμεθα, ἀτικῶς. Verba sic ordinanda sunt, δίδοικα, &cætera, μὴ ἐλθωμὲν ὕστερον ἐς ἀνάγκην ποιᾶν πολλὰ καὶ χαλιπὰ ὧν οὐκ ἐβουλόμεθα.

ἐβουλόμεθα.) Scilicet, μίχει τοῦδε, quæ hactenus facere noluimus. non est, ὧν οὐκ ἂν βουλοίμεθα, quæ nollemus. quanquam eódem ferè sententia recidit.

ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.) Id est, τῇ ἀτικῇ, Τ, scilicet ὄντων, uel ὑπαρχόντων. est ἐπεξήγησις. Quasi dicat, de aris & focis.

αὐτίκα ὑστάτας.) ὑστάτας, in Aldino codice oscitantia librarij omissum puto. Nam sententiæ non incommodat, & in προοιμίοις δημηγορικοῖς eodem modo usurpatur. Cæsar in Catilinaria: Plerique mortales, inquit, postrema meminere. Vulgus proxima quæque meminit, cætera obliuiscitur: cuius ingenium in oratione Falsæ legationis egregiè describitur. In hanc sententiam etiam secunda Philippica: ἐρῶ γὰρ, inquit, ὡς τὰ πολλὰ ὑμῖν, ὃν ἐς τὸς αὐτίκα, ἀλλ' ἐς τὸς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὼν ἐργῶν ἀφίντας.

ἐπόντας ἐν ἐργῳ ποιᾶσθαι.) Id est, τοῖς ἐπεῖσιν ἐργίζεσθαι.

κατὰ γνώμην.) Ex sententia, ita ut uolebatis. subintelligitur, τῶν ὑμετέρων. contrarium huius, παρὰ γνώμην.

ἰδίαν.) Propriam, id est suam, uel meam potius, τὴν ἐμαυτοῦ. Sequitur enim primæ personæ uerbum ἡγοῦμαι: priuatam, priuatæ securitatis ratione habita, priuati periculi metu. Sic etiam οἰκεῖα sæpe usurpatur.

ὑποστέλλεσθαι.) Dissimulare μηδὲν ὑποστελλόμενον ἐπεῖν, aperte dicere: ab ὑποστέλλομαι.

δίκῃ βουλητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν.) Gemini datiui eidẽ additi aduerbio. βουλητέον ὑμῖν τοῖς πράγμασιν: id est, ὑμᾶς δεῖν βουλᾶν τοῖς πράγμασι.

δίκῃ.) ἐν δίκου τόπου.

τὰς πόλεις.) δύω καὶ τριάκοντα Τ χαλκιδικὰς γίνας.

κακῶς ποιᾶν τὴν χώραν.) Malefacere regioni, infestare, uastari, populari.

παραστήσεται.) Coget ad deditionem.

οἰκίαν.) Scilicet χώραν, id est, κακοδαιμονίαν.

προσκαθιδᾶται.) Futurum secundum medium, ἀ προσκαθίσομαι. Ineres gerendas incumbet.

τοῖς πράγμασι.) τῇ πολιορκίᾳ καὶ τῷ πολίμῳ, ducet bellum. De bis enim rebus loquitur.

τῶν πολιορκουμένων.) ἐμφατικῶς: obsidionis mora intolerabilis. Troia decimo, Numantia tertio demum & decimo anno expugnata est. Sed rara hæc sunt exempla, nostro præsertim seculo, quò mœnia magis ad ostentationem, quàm ad defensionem comparata esse uideri possunt.

πολλὼ καὶ διχῇ.) Bifariam, id est, διπλῶ, uel διτ̃λῶ, gemina esse auxilia.

πόρῳ δὲ χρημάτων πόρε.) De pecuniæ autem commeatu. Sic etiam Cicero sæpe loquitur: id est, quod attinet ad parandæ pecuniæ rationẽ.

ἴσιν, ἴσιν.) ἐμφατικὴ repetitio.

ἀλλοτ' ἀλλῶν.) ὑποβολή. Non plus quàm Philippo, non plus quàm regi Persarũ. Sed respexit ad Græcos, quorũ opes fuerũt tenues.

ἅτως ὡς βέλεσθε.) ὑποσιώπησις. Noluit enim dicere, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ τοῖς ἰεροῖς.

ταῦτ' ἀποδώσετε.) τὰ δημόσια, ὥσπερ χρέος ἐφειλόμενον.

οὐδενὸς προσδεᾶ.) Id est, δεᾶ πρὸς τοῖς δημοσίοις· αὐτάρκη ὄντα τὰ προσοδευόμενα τῇ πόλει χρήματα.

τί οὖν.) Sic ordina uerba, ἔπειτ' εἰς αὖ, τί οὖν; σὺ γράφεις ταῦτ' εἶναι ἀντὶ στρατιωτικά; Sicut dicit Cicero, Quid? Quid ergo?

σὺ γράφεις.) γράφειν, scribere, decernere, decretum facere, ferre legem.

ἐπ' ἐγγυᾶς.) Scilicet γράφω, ἀλλ' ὀγδοήκοντα. Argutia sententiæ sita est in uerbis γράφειν, quod capitale erat: & ἐγγυᾶσθαι. quod etsi odiosum, periculi tamen expers. Nec enim cogitationis pœna cuiquam, ut iurisconsulti dicunt, patienda est.

καὶ ταῦτ' εἶναι.) Si igitur iam antè sunt militantium, quid opus est nouo decreto? Sed hoc negabat plebs Atheniensis. Potest etiam repeti uerbum δεᾶν, ut sit sententia, ὀγδοήκοντα δεᾶν ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά.

καὶ μίαν εἶναι.) Hæc sententia in tertia Olynthiaca repetitur, & clarius explicatur: τὸν αὐτὸν Τ λαβᾶν, τὸ στρατεύεσθαι, &c. τάξιν ποιῆσαι. Extat huius argumenti tota oratio περὶ συντάξεως, ubi de hoc uocabulo plura dicturi sumus.

πολλῶν.) Scilicet χρημάτων. Recenset Plutarchus Crobyli dictum, ὅτι ὁ πόλεμος τιταινόμενος οὐ σιτᾶται: bellum demenso non pasci. & Thucydides: ὅτι ὁ πόλεμος ὃν ἐπὶ σμικρὰ ῥητοῖς προχωρεῖ. id est, incertos esse bellorum euentus. uel, ut Liuius loquitur, euentus nusquam minus respondere quàm in bellis.

ἅτω πως αὖθις πραγμάτων.) αὖθις Τ ποιεῖν τὰ δέοντα μᾶλλον ποιοῦντες Τ δεόντων. ociosi, nihil administrantes & gerentes. Quis istuc nolet? sic certè ἐν τοῖς μακάρων νήσοις uiuitur.

ἀλλ' ἀπὸ χρημάτων.) Scilicet, ἀς τὸν πόλεμον. quanquam in pace etiam. Eget autem pecunia frugalissimus quisq; minimè, luxuriosissimus maximè. Ita enim fit, ut canit Ouidius:

Quærere ut absumant, absumpta requirere certant,
Sic ipsæ uitijs sunt alimenta uices.

Nemo tamen, ut nunc uiuitur, sine pecunia commodè potest uiuere.

Τ δεόντων.) Scilicet, τῷ πολίμῳ. Referendæ sunt enim pleræq; sententiæ ad id negocium, cui adhibentur.

ἄξιον.) Dignum, id est, operæpreciũ. ἐνθυμητέον, ἐνθυμᾶσθαι χρή. ἐνθυμηθῶσι.) Cogitationem suscipere.

τὰ πράγματα.) Sic ordinabis: ἐν ᾧ (scilicet τόπῳ) τὰ πράγματα τὰ φιλίππου, διεστηκε νυνί. quo in loco sint res Philippi, qui sit status eius.

οὐδὲ γάρ.) Verba sic ordinabis: τὰ πράγματα αὐτοῦ οὐκ ὀνήρως (scilicet ἔχει) (ὡς δοκᾶ, καὶ φύσει τις αὖ, μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς) οὐδ' (οὕτως, scilicet ἔχει) ὡς αὖ ἔχοι διάλλοτα. Res eius non decenter (ut uidetur, & dicere queat is qui non accuratè inspexerit) neque ita se habent, ut haberent, si essent præclarissimæ. Potuisset breuiùs dicere, τὰ πράγματα αὐτοῦ ὄντ' οὐκριπῶς, ὄντι διάλλοντ' ἔχει, ὡς δοκᾶ, &c. Status rerum eius non est pulcherrimus: ut Cicero dicit, In senatu pulcherrimè cum staremus.

ἀβλώτηκεν.) ab ἀφόρω.

τῦτον.) τὸν ὀλιγοδεᾶ.

πολιτᾶν αὐτόν.) scilicet Τ πόλιμον. notus Atticismus.

ὠθεῖ.) ab οἶμαι.

ὡς ἐπιών.) Tanquam uel statim aggressus. id est: Tum cum bellum susciperet, sperabat se primo impetu confecturum esse omnia: quæ spes eum fefellit. Hoc igitur quia præter spem euenit, &c. Possunt etiam (quanquam aliquanto coactius) uerba sic ordinari: ἀλλ' ἐλπίσας αὐτὰ φύσεσθαι πάντα τὰ πράγματα, ὡς τότε, ἐπιών. Sperabat omnia se negocia

negocia confecturum esse, ut tunc (scilicet, quum Amphipolim, Pydnam, Potidæã, &c. cepit) primo impetu: uel, quum primum inuasisset, sperauit fore ut Olynthij statim sese dederẽt. Quod Lucianus in laudatione Demosthenis sub Antipatri persona dicit, λώλυμά τι καὶ πρόβολον ὑμῖν ὁ ἄνθρωπός ἐστι, μὴ παύτ' ἔχειν ἡδὴ ἐπιδρομῆς: idem est.

λᾶτα.) καὶ ἔπειτα. δίψονται, ἀ διαψεύδομαι.

παρὰ γνώμλω.) præter expectationem, aliter quàm uoluit. Suprà, κατὰ γνώμλω, est huius contrarium.

τὰ τῶν θετταλῶν.) Vlpianus hic argutias quærit. sed ut dicimus, τὰ τῆ δικαιοσύνῃ, pro iustitia: sic etiam τὰ τῶν θετταλῶν, dici puto pro Thessalis.

ταῦτα γὰρ.) id est, ἔτοι οἱ θετταλοί.

ἀσὶν ἠψηφισμένοι.) id est, ἠψήφισαντο.

τεχίζειν.) ὀχυροῦσθαι, φρουρεῖν τοὺς πολεμίους.

τὸς λιμένας.) τὰς προσόδους τ λιμένων.

τὰς ἀγορὰς.) τὰ τέλη τ ἐμπορίων.

λίοι.) Latinis hic utendum esset infinito λᾶν.

διαπᾶν.) administrare, sustentare.

τὰ κοινά.) τὸ κοινὸν, Respublica. quanquã & Cicero commune hoc modo dixit, ut & τὸ ἰωμικὸν καὶ τὸ τραγικὸν, Comicum & Tragicum, durè satis.

ἐς τοῦτο κομιδῆ παλαιότητος αὐτῶ.) In admodum arctum redigentur. Sicut Comicus: Nunc meæ in arctum coguntur copiæ.

τὰ ἀλφοῦς τῶν ξένων.) id est, ἡ φορὰ τ ξένων.

τότε ἅπαντας.) scilicet τὸς ὑπὸ φίλιππον ὄντας καὶ ἀιδουλωμένους.

αὐτονόμους.) Sic ordina: ἥδιον αὖ ἄνευ αὐτονόμους ἢ ἀνδραποδώδεις. Neq; enim puto multum inter αὐτονομίαν καὶ ἀνδραποδίαν interesse. Pæonib. imperabat Philippus. Non igitur ij suis, sed regis legibus uiuebant. Erant enim eius mandata leges. sicut uerè dicit Isocrates: ἰσχυρότατον ἅπαντα νόμον τὸν βούλητ βασιλῆως. Iam si ab alienis mandatis pendebãt, non erant liberi (habebant enim dominum) si non liberi, ergo seruit quod uerbũ statim sequitur. Sic ὁ μὴ αὐτόνομος ὢν, ὅτι ἔστιν ἀνδραποδώδης, ὁ μὴ ἀνδράποδος ἄλλος. quod de ijs duntaxat intelligẽdum est, qui nõ legi, sed regi siue tyranno parẽt. Alioqui ueniemus in Euripideam disputationem, & Stoicè concludemus, neminem prorsus esse liberum, cui ullus uel homo uel affectus dominetur. Quod equidem parum abest quin uerum esse cõfitear.

ἀγύιεις.) ut homines bellicosi, & hostes uincere soliti. Magis autem dolent insueta mala: &, ut Virgilius ait, Quondam etiam uictis redit in præcordia uirtus. Sed ij qui uirtute carent, rectissimè faciunt, si æquis animis ferant seruitutẽ. Sic quoniã leue fit, quod bene fertur onus.

κατανέμειν.) ἀμφατικῶς. quasi dicat, πάνθ' ὑπηρετεῖν καὶ τὰ δίκαια, καὶ τὰ ἀνάντια: Morem ei gerere in rebus omnibus, siue iustis, siue iniustis. Id quod Creon apud Sophoclem τυραννικῶς à ciuib. postulat.

ἄνθρωπος.) id est, ὁ φίλιππος ὄντιν' ὑβριστής. sic malo, quàm ὁ φίλιππός ἐστιν ἄνθρωπος ὑβριστής. articulus ὁ & uerbum ὄντιν omissa, turbant rudiores.

ὑβριστής.) ὑποκύφαν, ἄδ ν τύραννος. cuius cantilena est: Sic uolo, sic iubeo, sit pro ratione uoluntas.

ὧς φασιν.) Cautus est Demosthenes, ac uanitatis opinionem cauet, in uituperando Philippo: cui laus humanitatis, siue ueræ, siue pro re nata simulatæ, tribuebatur.

ἀδίκ.) pro ἄκ. sed illud maiorem habet ἐμφασιν.

τὸ δὺ πράττειν.) ἡ δύπραξία, ἡ δυτυχία.

παρὰ τὴν ἀξίαν.) ἄξιος, α, ον: dignus, a, um. ἡ ἀξία substantiuè, dignitas, precium, meritum. κατ' ἀξίαν, id est, ἀξίως, pro dignitate, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν supra dignitatem. παρ' ἀξίαν, contra dignitatem. Significat igitur, Philippum ob improbitatem indignum esse tantis successibus. In β δὲ λοιπὸν εἰ παρὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἀνδραδικμένοι διάκεινται. Quos, cum hic perfidos uocet, ibi tamẽ Philippo anteponit. Atq; hæc uulgaris expositio uocabuli est: sed mihi nescio quomodo interdum non tam dignitatem, quàm aliquid, quod modum & consuetudinem excedit, significare uidetur. ut, τὸ δὺ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν, sit immodica & inusitata felicitas, παράλογος δυτυχία, quam ipse etiam Philippus apud Lucianum sibi tribuit, his uerbis: τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆ τύχης τῇ πολλὰ πολλάκις ὑμῖν σωσιπεραμένῃ νικητήριαμαι. Pausanias item in Messeniacis, διὰ ἣν τὴν λυφότητα τὰ χαλκῶς ἀπεφθεγμένων τῶν μεσσηνίων, ἀπορία τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ ἀπ' αὐτῆ ἄλλη καὶ ὀργὴ γίνεται, ὥιφθήκασι δ' ὡς οἱ ἄνθρωποι μάλιστ' ἔχειν ἀκρατῶς πρὸς τὰ παρ' ἀξίαν. hoc est (ut ego quidem interpretor: qui uolet, transferat aliter) Cum autem Messenij, ut homines expediti, haud difficulter refugerent: æstuare Lacedæmonij, atque ex eo iam etiam irasci cœperunt. Natura enim ita fert, ut ea maximè commoueant homines, quæ ab usitata ratione recedunt. Indignum scilicet facinus iudicabãt Lacones, se à fugitiuis Messenijs ita uexari, ut Antonius à Parthis: quos in stataria pugna facilè cõfecissẽt.

ἀφορμή.) Occasio, initium, ansa. μεταφορικῶς. interdum ὑλὴ,

A id est, sors mensæ argentariorum.

τῶ κακῶς φρονεῖν.) desipiendi. τὸ εὖ φρονεῖν, sapere. Nam φρονεῖν uerbum est mediæ significationis, declarans quamcunq; mentis & uoluntatis affectionem. unde μέγα φρονεῖν, superbire, fretum esse aliqua re.

τοῖς εὐήθεσιν.) incogitantibus, minus attentis. Nam οἱ μωροὶ perpetuò κακῶς φρονοῦσι. Potest autem interdum etiam uir prudẽs uel ex incogitantia, uel perturbatione animi aliqua præpeditus, κακῶς φρονεῖν, præsertim in rebus secundis. Vnde poeta: Difficile est, inquit, æqua cõmoda mente pati. Declaratur autem hæc sententia in Areopagitici Isocratis exordio: & Cicero primo de officijs sapienter præcipit, prospera fortuna quo pacto sit ferenda. Eusebius ἐν τῷ συλλόγῳ· ὁ ἄφρων πλοῦτος ἐμπόδιον πρὸς τὸ καλῶς φρονεῖν ὑπάρχει. & Aeschylus, ὃ βαρὺ φέρημ' ἄνθρωπ& συντυχῶν ἄτρακτον.

διόπερ πολλάκις.) His uerbis innuit, Philippum socios amissurum esse. τὸ φυλάξαι τῶ κλῆσαι, pro, τὸ φυλάττειν τῶ κλᾶσθαι. ἀδρίστου loco ἐνεστώτων. In oratione πρὸς συμμαχίαν· τὴν ἀγῶνα τὸν ἐπὶ τ πολέμου ῥᾴδιον αὖ συμβαίνειν, pro συμβησόμενον ponit, ut infrà μεμνῆσθαι pro μνησθῆναι.

πλὴν ἐκείνης.) τ φιλίππου. Quæ autem est illa ἀπιστία? Bellum Olynthiorum, Thessalorum perfidia, Barbari studentes nouis rebus, quorũ fidem lubricam etiam Alexander initiò regni est est expertus. Vide Arrianum libro 1.

σωθῆναι.) ἀ σωθήσομαι, adiuto. Præpositio σὼ ferè perpetuò etiam in compositione datiuum postulat, cui sæpe accedit accusatiuus: ut, συμβαλεῖν σοι τὰ λέοντα. Potest igitur hic etiam datiuus τῶ καιρῶ, uel, B τῇ τύχῃ (ut Vlpianus monet) uel, τοῖς ὀλωθίοις subintelligi.

περισβυομένης.) τῶ περισβύσθαι.

ἐφ' ἅ.) scilicet χωρία, pro, ἐφ' ἃς τ ἀλλότριον λᾶν.

καὶ παροξύνοντας.) τῶ παροξύνειν.

λογιζομένης.) καὶ λογίζεσθαι.

τῇ χώρᾳ.) τῇ ἀτιμίᾳ, τῇ ὑμετέρᾳ. Si uester ager bello infestaretur. Est declaratio eius quod præcessit. Quæ optatior Philippo dari contra Athenienses posset occasio? Si, ut ille nunc in Macedoniæ uicina Thracia Olynthiaco bello uexabitur: sic in Atticæ finibus hostilis esset exercitus.

λογιζομένους πῶς αὖ οἴσεσθαι.) Hæc malè cohærent. Dicendum enim fuisset, λογιζομένους πῶς αὖ ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἔλθοι. sed Demosthenes αὐτὸν οἴσεσθαι ex affectu interposuit. Affectus autem leges grammaticæ nõ minus negligunt, quàm reipub.

ἔπειτα.) postea, deinde, demum. sæpè &, ut Virgil. Et dubitamus adhuc factis acquirere famam? ἔπειτ' ἀνεμῦμεν ἔτι ἀλλὰ καλῶν ἔργων λέξει κτήσασθαι;

ἃ πάθοιτε τοῦτα.) Vsitatè apud Græcos, nec apud Ciceronem raro, prius relatiuum antecedente ponitur, ut in Epistola ad Curionem: Expectationem tui una re facilimè uinces, si hoc statueris, quarum laudum gloriam adamaris, quibus artibus eæ laudes comparantur, in ijs esse elaborandum. Naturalis enim ordo talis esset: In ijs artibus esse elaborandum, quibus eæ laudes parãtur, quarum gloriam adamaris.

τολμήσειε.) Quia præcessit αἰσχύνεσθαι, utrumq; indicatiui modi. Sed quia πάθοιτε suprà scriptum est: posuit & hic τολμήσαιτε καὶ αἰσχύνεσθε legi.

C ἢν τὰ τῶν ὀλωθίων αὐτίχ.) ἢν εἰ ὀλωθροὶ μὴ ὑπηρξῶσι, μὴ ἐπεκπεμψῶσι.

πλὴν ἐκείνης τῆς ὑπαρχούσης.) Id est, πατρῴας χώρας τῆς μακεδονίας. λὼ νῦν ἔχει· quasi dicat: Adeò non licebit Philippo Atticam inuadere, ut de Macedonia ipsa, regno patrio, sit uenturus in periculum. ὑπάρχουσα χώρα Philippi, est Macedonia, cæteræq; quas subegerat: μέλλουσα, Olynthus & Athenæ, si rem bene gessissent.

καὶ τῆς εἰκαίας καρπώσεως.) Etiam fruentes. alioqui si καὶ, & exponas, constructio postulabit non καρπώσεως, sed καρπώσασθαι. Quare si qui τῆς ὑπαρχούσης καὶ τῆς εἰκαίας ταύτης coniungunt, & ad Atheniensis referunt, nihil delinquunt. quanquam prior illa expositio mihi magis placeret, si coniunctio καὶ abesset, ac tota periodus sic distingueretur. καὶ τῆς ἐκείνης κακῶς ποιήσειε, τῆς ὑπαρχούσης· καὶ τῆς εἰκαίας ταύτης, &c. Sed hoc si displicet, sic distingue: κακῶς ποιήσειε· τῆς ὑπαρχούσης καὶ τῆς εἰκαίας ταύτης, &c.

αὖ δ' ἐκεῖνα.) Scilicet τὰ ἐπὶ θράκης, τῆς ὄλυνθον.

ἁδρῶς.) Suprà dixit, ὅπου βέλτιον, sic audacius & apertius in progressu loquitur.

βαδίσειν.) Lene uerbum est. sequitur declaratio satis grauis, καὶ συνεισβαλεῖν. Est enim ἐισβάλλειν, hostiliter inuadere, impressionem facere.

μὴ ᾖ.) Ne sit, ne uideatur. petit ueniam libertati orationis. Qui μὴ ᾖ exponunt, ἐὰν μὴ ᾖ πρεσβευτὴς ἐπεῖν, λέγοιμ' ἂν ὅτι καὶ συνεισβαλῶν: de suo ba Demosthenem largiuntur.

ἀλλὰ φωκῆς.) Scilicet κωλύσουσιν αὐτὸν ἁδρῶς βαδίζειν. In Phocide

fuerunt uiginti duæ urbes, & inter cæteras etiam Delphi. Est autem Phocis Bœotiæ finitima.

εἶ πλέω.) Breuitate utitur. Sententia clara est, sed uerba sic absolui possunt: πῶς ἂν πλέω ἀπλήκλω φυλάξωσι; Atticam quo pacto tuebuntur? πλέω οἰκείαν.) Scilicet χώραν, πλέω φωκίδα.

εἶεί τι ὄντ' ἄν.) Id est, δωνάμενοι, οἵ &, qualis, cũ particula τὶ & ἐὰν μὲν significat δύναμαι: & declinatur per omnes casus, numeros, & genera, more aliorum adiectiuorum. in secunda Olynthiaca, αὐδὲν ἐδεῖ ἐμὲ μᾶς εἶναι ψιλάνθρωπα, participiũ ὄντ& est omissum: & ipsum εἶναι, non tam pro δυναμένους quã βουλομένους uel ἀξιοῦντας uidetur poni. Quis enim est, qui mẽtiri nõ possit? quũ paucissimi sint, qui, cõmodi præsertim sui causa, mentiri non & uelint & soleant. Nam scitè mentiri, quod eius esse dicit Plato, qui rectissimè uera possit dicere, aliud est.

βουλύσασθε.) Scilicet αὐτοῖς.

ἀλλ' ὦ ταύ.) ὦ ἑταῖ, ὁ bone, ὁ socie, heus tu. Vocatiuus irregularis ab ἕτης, socius, ciuis, amicus, æqualis, necessarius. ἀλλ' ὦ ταῖ: at uerò, at hercule.

τῶν ἀτοπωτάτων.) Id est, ἀτοπώτατον

μέντ'.) μέντοι.

αὐτὸν ἐφλισκάνων.) Incogitantiam debens: id est, cũ incogitantiæ reprehensione, ob quam iactantiam parum prudens habetur: parum considerate. Pertinet hoc etiam ad consolationem Atheniensium, & eorum potentiæ celebrationem. sic ἐφλισκάνειν γίλωτα, μέμψιν, esse deridendum, esse reprehendendum. ἐφλισκάνειν δίκλω, οἱ ἐφλέντες & ὠφλικότες, quid sit in Forensibus commodius dicetur.

δικωνδάς.) ἰκὸν δικυνδῇ.

ἀλλ' ἀλλ' λόγ' περοσλῶν.) sicut alibi, ἐδ' πολλᾶ ἀλλ, scilicet λόγ'. quanquam alij aliter exponunt, pro πολλοῦ καὶ ἀλλ. de quo alibi commodius disputabimus.

ἀλλ' ἀσεσγ.) ἀ ἀλλ.

ἔξω.) scilicet ἀλ πέλιος, ἐχὶ ἀ' ἐμ μακιδονίᾳ.

καὶ ὅσα.) Verba sic ordina: καὶ λαμβάνειν τ' ἐκ ἀλ χώρας ὅσα αὐτὰ γκα (scilicet ὄφ' λαμβάνειν) χρωμένους στρατοπέδῳ id est, τότε οἱ χρῶνται' ἵνα λαμβάνωσιν οἱ χρώμενοι. Nulla mihi esse causa uidetur, cur χρωμένοις dativum per οι scribas, pro χρωμένους accusatiuo per ν.

τῶν ἐκ ἀλ χώρας.) Articulus elegãtiæ causa accedit, & genitiuus partem significat: Hostes non τ'. sed τὰ ἐκ ἀλ χώρας rapiunt.

ξημιοῦσθαι.) ζημιοῦσθαι.

τὸς γεωργοῦντας ὑμῶν.) τότε ὑμῖν οἳ γεωργῶσι: Eos è uobis qui agros colunt, qui prædia foris habent, agricolas uestræ urbis, agricolas uestros. Etsi enim ὑμῶν hic non possessionem, sed partitionem significat: non tamen uideo cur sic interpretari non liceat, quum Latini scriptores in ijs sententijs, quas à Græcis mutuantur, propter uitandas uerborum ambages, aliàs minus propriè, aliàs obscurius loqui soleant. Quanquam ea ratio etiam ad dissimulanda eorum furta non parum facit: idum ipsi autores uideri, non accepta referre Græcis uolunt, quæ conscribunt.

ὑμῶν.) Legitur & ἡμῶν per υ, quæ permutatio frequentissima cũ sit, ex sententia facilè plerunque dijudicari potest.

πρὸ τ'.) πρὸ τότε, Amphipolitanum. in quod, autore Vlpiano, 1200. talenta sunt impensa.

δαπανᾶται.) Impensum est: impersonale, à δαπανάομαι. uel δαπανήκατε. C

ζημιοῦσθαι.) Scilicet τὸς γεωργοῦντας ὑμῶν. Aut absolutè, quantũ damni datum iri. à ζημιόω.

ὅσον.) αὐτὶ τ' πόσα, sicut dicunt, μεγάλα, μικρὰ, πολλὰ, ὀλίγα. ὠφελᾶσθαι βλάπτεσθαι, aduerbialiter.

καὶ προσέσεσθαι.) Aldus προέσεσθ', sine καὶ legit. ac omitti καὶ, mihi nõ displicet: malim tamen προσέσεσθαι futurum, quàm προέσεσι præsens.

ὑβρεῖς.) Scilicet ὑ τ' πολιμίων, proteruitas & petulantia illa militaris: quod genus hominum ingluuiem suam explesse non contentũ (ut de stupris & cædibus taceamus) uinum effundit, frumentum in uiam abijcit, instrumentum & supellectilem dissipat, segetes conculcat, arbores frugiferas succidit, uillas incendit: omnibus denique modis declarat se pestem et perniciem esse humani generis, rerumq; à Deo nostris usibus conditarum: summaq; contentione id agit, ut ferocissimarũ belluarum superet immanitatem. ὕβρις hic non significare contumeliam, aut dedecus, quod suscepturi sint Athenienses, uel ex Vlpiani περολιγομένοις intelligitur, cuius (ut nos quidem restituimus) hæc uerba sunt: τίνα ἂν ὀργάσονται οἱ πολῖται, καὶ αὐχηκάως, καὶ ὑβρίζοντες, πλέω χώραν. Idem in oratione περὶ παραπρεσβείας, ubi de Phocensium agitur excidio, ἔχει ἄν, inquit, καὶ δι' ὕβριν τ' πολιμίων ἁμφασιν, ὑ γὰρ κατὰ σκαφὴ περιεργότερον ἀλλ& δι' συμφορᾶς.

καὶ ἔτι.) Atque insuper rerum pudoris est, rei malè gestæ atque ignauiæ & socordiæ dedecus. Hoc iam ad Athenienses pertinet, ὕβρις ἐστ' πειόντων, ἐχ' ἢ τ' πασχόντων.

A τοῖς γε σώφρος.) σώφρων sæpè non tam est modestus & temperãs, quàm cordatus, ὁ σῶν ἔχων πλέω φρένα. Homines bruti gloria non ducuntur, dedecore non mouentur.

σωιδόντας.) ἴδλω, οἶδα, noui. ἄδον, uidi. ἰδὼν, σωιδών, qui in conspectu habet omnia. cuius notionis est & σώφρων nomen, à σωόφρος μαι, uel σωφρῶ.

ἀπωδᾶν.) ἀπωδέω, uel ἀπώδω, amolior.

ἐκεῖσι.) ἐκ μακιδονίαν.

ὑπὲρ τῶν πολλῶν.) Scilicet χρημάτων, ὑπαρχόντων, ὄντων. Volunt etiam πλέσιον παρὰ πλέω πολλῷ δεῖαν dici, ut locupletem à plenis loculis.

καλῶς ποιοῦντες.) Bene facientes. Ego hic nõ accipio pro σὐτυχῶν, quod Latini nonnunquam dicunt facilimè agitare: sed formulam esse puto, qua exprobrationis & inuidẽtiæ suspicionem deprecetur. quasi dicat: Quas opes equidem eis non inuideo. id quod paupercula plebecula facit, diuitibus obtrectare solita: sine quorum ope tamen uiuere non potest, tranquillo reipublicæ statu. Sic Cicero in Verrinis aliquoties, quum clari uiri mentionem facit, hac parenthesi utitur: Quem, ut eius uirtus meretur, honoris causa nomino. Est interdum approbationis, ut apud Lucianum in laudatione Demosthenis: καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν ἀδυνᾶσι, χάριτα μὴ καὶ διοπάθω καὶ πρέξωσιν, καὶ τοιῦτο τὸ νὰς ἀποδεικνύοντ' στρατηγῶν: Rectè faciunt, qui duces creent. Philippica quarta: μετὰ ταῦτ' ἐ τύχῃ καλῶς ποιοῦσα, πολλὰ πιπόνηκε τὰ κοινά. Qua ratione Liuius: Rempub. inquit benignitate deũm esse gratiæ referendæ. Ibidem paulo pòst: ἐχεντῇ μιδὲ ξοντ' τότε, μὴ καλῶς ποιοῦσιν: hoc est, in quo nihil delinquunt.

B τὸς δ' ἐν ὀλιγίᾳ.) τὸς νῦς. ὁ γὰρ νῦτος κατ' ἐμὲ χλὸ ὀλιγία λέγεσθαι, καὶ δὰ πρ πειστὸς μὴ ὄμοιόν ἐστ' ὁ δημοσθένης.

πλέω τὸ πολιμεῖν.) Hæc una causa excusare posset milites, si non aliud ipsi spectarent, nec illam rei bellicæ peritiam tantis sceleribus emerent.

ἀπρόβλ.) ἀφιόλω ἀχόσπε, καὶ μὴ περδομένους.

τὸς ἐλίγοντας.) τὸς ῥήτορας, μὴ δημαγωγὸς, qua forma ueteres Hebræi τὸς προφήτας, ἐρῶντας ἰκάλεν.

τῶν πιπολιτευμένων.) τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ λεγθέντων τι καὶ πραχθέντων αὐτοῖς.

σὐδεῶσαι.) ἐν γὰρ τῇ τ' ἀθλιώτῳ πολιτείᾳ μᾶλλ τῶν κοινῶν τι ἀμελοῦσιν ἰδιωτικότων ἓν αὐσύνων, ἀλλ' ἕλει τὸς κληδόνας μὴ χρεμίσει ἐπαιτιᾶσθαι, καὶ πρόχειρ ταύτλω πλέω τιμιὸν· τὸς δὲ πάνυ διοικήσαντας, μηδεμίᾳ συγγνώμῃ τυγχάνειν, ἀλλὰ ταῖς μεγίσταις ζημίαις περικεῖσθαι, ut in Areopagitico noster ait Isocrates, & Aeschynes κατὰ τιμοκράτους.

ἀπολ' ἄτλα.) Pro ἀποιά τινα ἄτλα, pro ἄτινα sicut τ', τῶ, pro τινὸς, τινὶ, sæpe usurpatur. ἄτλα ἰδιοτισμῶ ἀτλικῶ apud Platonem ad fastidiũ usque inculcatur.

πρίτῃ.) Sic Virgilius: Nec quæ circumstent te deinde pericula cernis? ἢτ' ἐχ ὁρᾶς ὁποῖοί σι λίνδυνοι πόρισταν; Hæc addo, ut pueros moneam, esse eis Græca Latinè, Latina Græcè reddenda, & interdum proprio marte circumductionem unam atque alteram Græcè scribendam. Neque enim sola lectione Græcæ linguæ cognitionem assequentur, nisi etiam styli exercitatio (utinam & loquendi consuetudo) accesserit.

χρυσά.) Scilicet τὰ πράγματα.

ἔθε.) ἄθε subintelligitur, utinam.

ἑαυτός.) Scilicet αὐθρώπ, τῶν πλησίων, τ' ἐν ἑλλάδι, τ' μγότων. Vtinam diuites liberaliter tributa cõferant, adolescentes strenuè militẽt, oratores rectissimo consilio meo non aduersentur. Nam ut in exordio ad dicendum inuitauit omnes, sic à contraria sententia dicenda nunc eosdem deterret.

ἑαυτὸς ἕνεκα.) μηδ' ὠφελῶν πωλύοντ& καὶ ἀμποδὼν ὄντ&, ἀλλὰ πάλιν συμπροθυμούμενον. Habet τὸ ἕνεκα perelegãtem sæpè usum, de quo alibi dicemus: nunc ad πλέω τ' λόγ' σπευσμέναν transituri. Nam cætera quæ hic omisimus, partim ex Vlpiano, partim è Lexicis, partim è grãmaticis præceptionibus sunt petenda.

ALIAE ANNOTATIONES in primam Olynthiacam.

ARgumentum ab Vlpiano & Libanio copiosè est expositum. Causæ genus esse suasorium, nemo non intelligit. Propositio est: opem esse ferẽdam Olynthijs. Confirmatio sumitur ab utilitate Atheniensium: illustratur contrarijs, similitudinibus, exemplis: aspersas habet adhortationes & reprehensiones. Quæ omnia pertinent ad uoluntatẽ excitandam: id quod fieri non potest, nisi etiam facultas adesse demonstretur: in qua sunt & hostium, & nostræ uires considerandæ. Demosthenes igitur Philippi potentiam extenuat, pecuniam non deesse Athenienses (nam de ea potissimum laboraba tur) & quanto præsidio futuri sint Olynthij, ostendit. Hæc autem capita utilitatis & facultatis uariè implicantur, & sæpe repetuntur: quod magis

magis ipsa res infigatur auditorum animis. Exordium ad beneuolentiæ captationem minus, magis ad attentionem est accommodatum. Nam auditor iam antea docilis est, quum quæ res agatur, non ignoret: eam tamen (ut socors est uulgi ingenium) minus curet. Propositionem confirmatio sequitur, in qua sunt & narratiunculæ, & occupationes, & confutationes nonnullæ. Peroratio nō enumeratione argumentorum, aut affectuum commotione, sed distributione constat, qua officij sui tria genera ciuium, adolescentes, diuites, oratores admonet, ac uoto breui orationem concludit. Etsi enim Vlpianus in præfatione ab his uerbis, ἀλλὰ τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἀ. ἀ. πλὴν ἀκριβείαν πλὴν ἱκάνης, &c. Demosthenem ἀπολελοιδορῆσθαι τοῖς λόγοις ait, ego tamen eidem magis assentior (si tamen idem autor est) cum in enarratione dicit, eum πληρώσειν πλὴν βραχείαν δωρεὰς πρὸς πιτιλλῶν. Illum igitur μέρος μόνον, hunc πάντα δὴ ταῦτα δὰ σωτιλόντας, ὅλως δὲ λόγῳ ἐπιλεγειν esse censeo. Sed de hoc, suo quisq; arbitratu statuat. Nam in hoc artificij genere οἱ λόγοι διαπεπαλάισται τὸν λόγον. Genus item dicendi quod sit, difficile est iudicium. Ferè nullam puto esse orationem, quæ tota uel grauis, uel attenuata, uel intermedia constet figura: sed sunt aliæ partes alijs tenuiores, aut grandiores. In hac tamē seruari uidetur maxima ex parte mediocritas, sic tamē, ut (id quod causæ magnitudo postulabat) nonnunquam assurgat altius. Cætera suis quæque locis breuius et commodius explicabuntur.

ἀντὶ πολλῶν.) Sumitur exordium à re, quam innuit esse magnam. Admiscetur & Athenienſium persona, ὑμᾶς: & oratoris, νομίζω: quæ ad beneuolentiæ captationem pertinent. Vt enim odij uituperatio, sic amicitiæ laudatio principium est. Argumentum ex aduncto.

ἰδίαν.) Noema: Publica utilitas anteponenda est magnis priuatis opibus. νομίζω.) Curi quia estis magnanimi, quia reipub. amantes. Sic Athenienſibus id tribuit, quod etsi in eis non erat fortasse, tamen debebat esse, maius publicæ quàm priuatæ rei studium.

νομίζω.) Temeritatis est, affirmare tibi perspectum esse auditoris animum. Interdum tamen id callidè fingunt oratores.

χρημάτων.) Athenienses in hac re utile consilium magnæ pecuniæ anteferrent, ergo ardua est deliberatio.

ἀφανῆ γίνεσθε.) Ergo dubitant & ignorant auditores, quid sit è republica.

τὸ μέλλον.) Ergo non præsentis duntaxat temporis habenda ratio, sed in longitudinem consulendum, neglectis illis binis obolis.

συνείσειν τῇ πόλει.) Vide quàm callidè præ se ferat, Reipub. causam agi potius quàm Olynthiorum, quibus patrocinatur.

πρὸς ὅν.) Ergo rectà est, repudiatis alijs cogitationibus, in bonum publicum intuendum.

ἀντὶ πολλῶν.) Hoc exordiū enthymemate cōstat, hoc modo: De re ardua & obscura deliberatis, ergo cupidè audiēdi sunt suasores. Maior propositio: In reb. arduis & obscuris cōsilia sunt attentè audiēda: cū per se nota sit satis, dissimulatur. Sed cōsideranda sunt singulorum uerborum pondera. Neq; enim quicquam est in Demosthene ociosum.

ὅτι ὅπως ἔχει.) Suprà dubitanter proposuit, uerbo νομίζω: nunc asseueranter concludit, & arduam esse deliberationem, & attentè consilia esse audienda. Sic in progressu fit animosior oratio.

προσήκει.) Officij uestri est, ergo faciendum.

προθύμως.) Ergo non aduersandum suasori, non oscitanter audiendum.

ἑκόντων.) Ex animo igitur, non defungendi gratia faciendum.

ἐὰν βουλόμενον.) Ergo etiam uoluntas boni consulenda est, & nemo excludendus.

συμβουλεύειν.) Sacra res est consilium, & cum religione quadam tum dandum, tum accipiendum.

ἀγαθὸν μόνον.) αἰτιολογία, Cur omnes audiendi sint. Argumentū ex fine, quod tractatur distributione partium. Sed in oratoribus non tā spectandum est quid, quàm cur quisq; dicant.

τὶ χρήσιμον ἑαυτῷ.) Semetipsum innuit, qui diligentior quàm ingeniosior habebatur, & uerecundè ostendit, se utile consiliū afferre, magna diligentia quæsitum. sed iudicium non suū, sed populi esse profitetur: et alijs etiā dicēdi potestatē dat. Sic neq; alios oratores alienat, & populum simul & conciliat, et attentum facit. Notabis hic obiter, meditationis finē esse utile consiliū: quod, tametsi non semper assequimur (multis enim sæpè rebus honesti conatus impediuntur) plus tamē est constantiæ rationis tribuendum, quàm fortunæ temeritati.

ἀκόπως δὲ λάβοιτε.) Quasi dicat: Nullus est audiendi labor, quam magna esse possit utilitas.

εἰ ὑμῖν δρᾶν τύχοι.) Fortunati sunt Athenienses, ergo neq; supplices deserere, neque hostem metuere, & cum spe optima esse debent. Sic miscet affectus inter se contrarios, injicit solicitudinem, & postea consolatur.

ἀναλαμβάνω.) Iterum fugit affirmandi temeritatem.

A πολλὰ τῶν ἀλόντων.) Vide ut non plus tribuat ingenijs oratorum, quàm urbis felicitati.

ἐνίοις.) Vt Demadi, qui excellentissimo & promptissimo fuisse ingenio perhibetur.

ὧν τὰ ἀπαράτων.) Tum ijs quæ præmeditati, tum ijs quæ ingeniosè ex tempore afferunt.

παλαίων.) Pertinet & hoc ad consolandum simul, & excitandum auditorem.

ὑμῖν.) ἀμφοτικῶς, Græcorum prudentissimis. Nam Pausanias Democratiam Athenienſium ideo diutissimè durasse dicit, quòd & prudentia & obseruantia legum reliquis præstiterint.

αἵρεσιν.) Est igitur oratoris ὑ εὕρεσις, auditoris ὑ αἵρεσις. sed utraq; requirit ingenium, fortunam, animi attentionem.

ὲ μόνον ἀλλὰ καὶ.) Distributio bipertita consiliorum, in meditata & subita.

ὧν τὰ.) Enthymema est inuersum, antecedens posteriore loco positum habens, quod sic recto proferas ordine licet: Ex multorum sententijs facilis est optimi consilij delectus. Ergo sunt omnes audiendi.

ὁ μὲν δὴ πρῶτον.) Exordio aptè annectit propositionem, neq; eā nudam, sed ornatam & instructam, ac poetica fermè licentia tractatā, sic tamen, ut oratoria uerecundia seruetur. Est autem propositio generalis: Græciæ principatus est recuperandus uestra industria. additur circumstantia temporis opportunissimi: ut non Demosthenes, aut quisquam alius orator, sed ipsa occasio consiliū dare uideatur. hanc si quis προκατάστασιν appellare mauult, non impedio. Sequitur enim huius argumenti propria, his uerbis: ὃ γὰρ δὴ τὰν' ἐμοὶ δοκῶσιν.

μονονχί.) Hoc additur, ne poetam potius quàm oratorem agere uideatur. Cicero 10. Epist. Et postquam de meo cursu, Reipublicæ sum uoce reuocatus: nunquam per M. Antonium quietus fui.

λέγει φωνὴν ἀρτίαν.) Occasione ipsa clamante, quis cunctetur? quis oratorum perplexis disputationibus potius moueatur?

ἡμῖν ἱκάνων αὐτοῖς.) Quasi dicat: Non est quòd speretis deos dormientibus uobis omnia confecturos.

ἔσχατον ἅπαντος.) Grauissima appendix, siue, ut Vlpianus, διαπαισμὸν καὶ ἀσβολὴν τῶν συμφορῶν. Nō igitur, ut uideo, res Olynthiorum, sed salus Athenienſium agitur. quis hic non uigilet? quis in se quicquā desiderari patiatur?

Propositio: Res strenuè gerenda. Ratio: quia non poteritis alioqui esse incolumes.

ὑμᾶς δ' ἐκ οἶδ'.) Modesta socordiæ reprehensio, mitigata primùm suæ personæ admixtione: deinde dubitatione, seu dissimulatione, quam ὑποσιώπησιν uocat Vlpianus. Germanus orator fortasse dixisset: Sed flagitiosa est uestra socordia. Sententia certè est: Et salus nostra, & præsens negocium parum nobis curæ est: securi sumus, & negligētes: non exaudimus uocem excitantis nos occasionis.

ὑμεῖς δ' ἐκ οἶδ'.) Vos autem scitis melius: uos non ignoratis, ocium & priuata lucella uobis esse maiori curæ, quàm reipub. dignitatem & salutem. Obserua ordinem, primùm exponit, quid oporteat fieri. Deinde reprehēdit officij neglectū. Vulgò inter uerba et res multū interesse dicitur: idq; uerū est. Plerisq; enim aliud præ se ferūt uerbis, quàm animo clausum gerūt. Ita etiā, si per omnes humanæ uitæ actiones uageris, ea minimè fieri deprehendes, quæ fieri maximè oportebat: & contrà.

ὅσῳ δὲ.) Propositio, quam Vlp. γνώμης ἀναφανείης uocat.

τὰν' ἐμοὶ δοκῶσιν.) Magna uerecundia orationis. quasi dicat: Si quis aliquid habet melius, facilè patior.

ψηφίσασθαι.) Quatuor partes propositio complectitur: decretum, institutionemq; celerem, & ciuium expeditionem (est autem in paucis uerbis magna uis, ὅσα τῶν παρόντων, ὑμῖν δὲ: quibus αἰτιολογίαν subijcit, ab ipsorum Athenienſium exemplo) denique legationem, eamq; & disertam & strenuam. Admirabilis est oratio Demosthenica, & paucissimis uerbis ingentem uim sententiarum complectitur.

καὶ μὴ πάθητε.) Vaticinatur Demosthenes. Accidit enim, ut exclusis hyeme Athenienſium naubus, Olynthius caperetur: quæ si uenissent maturius, seruari potuisset. Vsqueadeò nihil proficiunt optimi & prudentissimi uiri apud degenerem populum. est αἰτιολογία, sumpta ab exemplo superiorum temporum.

ὡς ἔστι μάλιστα.) Declarat id quod suprà dixit breuius, τὴν μὲν πάλαι τύχην, eò deducit, ut innuat, societatem Olynthiorum magis ambitē dam esse Athenienſibus, quàm Olynthijs Athenienſium: qui, si non inuenitur, facilem receptum habeant in Philippi gratiam & societatē. Callida enim ratio est excitandi cunctantes & tergiuersantes, apponere æmulum, ut si ipsi cessent, alium præreptum esse intelligant.

μὴ παρῆτε ὧν.) Non Olynthiorum leuitatem, sed Philippi calliditatem adducit. Argumentum ab ingenio & moribus sumptum, referri potest ad causam efficientem, aut ad coniuncta, in quibus latent attributa personarum.

τὰ μὲν ἄκυρ.) Distributio, tres rei gerendæ modos significans.

ἀξιόπιστ@.) Valet hæc parenthesis ad conflandum Philippo odiũ, & incutiendum terrorem Athenienſibus.

ὃ μὲν ἀλλ'.) Terrori conſolationem miſcet, ac Philippi calliditati prudẽtiam Olynthiorum opponit, atq; illas rationes eis affingit, quas fortaſſe non conſiderarunt, ſed conſiderare debuerunt.

ἀνυμαχώτατον, μὴ βίᾳτιστον.) παρισόζευξις, ſiue ἀπροσδοκήτου ſpeciem habet: ſed nihil uetat, eandem rem diuerſa ratione & commodare & incommodare. Sic ingraueſcens ætas & prudentiam affert, & corporis debilitatem. Adoleſcentia, cùm uigore animorum & corporum alacritate ualeat: affectibus rapitur, non ratione ducitur. Vnde Poeta,

ἄφρονός ἐσ ξανθὰς, ἐσ πολὺ ἀδρανίαν. id eſt:

Pauca iuuenta ſapit, pauca ſenecta ualet.

Et Horatius:

Omnis commoditas ſua fert incommoda ſecum.

Item:

Multa ferunt anni uenientes commoda ſecum:
Multa recedentes adimunt. ——

Id eſt, οἱ ἐπερχόμενοι, οἱ ἀπερχόμενοι. non, ὅτι ἐπερχόντ@. ut hic obiter uideas, maiorem eſſe Græcorum proprietatem propter articulum, uel adiectum, uel omiſſum.

ἀνυμαχώτατον.) Extenuatio potentiæ Philippi, quaſi dicat: Hoc uno potens eſt Philippus, quòd unus rerum potitur. Quãquam hic reſpõdere Philippus poſſit illo uerſiculo: πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖν@ ἓν μέγα. Rectè enim Pindarus: ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις μεγάλοι, τόδ' ἴσχατον λαγυφῆτ᾽ βασιλεύειν. Et apud Aeſopum, cani de fœcunditate gloriãti: leæna, ſe unum inquit parere, ſed leonem.

τὸ μὲν γὰρ.) Prioris partis αἰτιολογία, diſtributione ſiue enumeratione conſtans. Nam quum duarum partium propoſitio ſit, duplici etiam ratione, ſeu potius expoſitione declaratur. Monarchiam enim bellis gerendis opportunam eſſe, pro confeſſo ſumit.

πρὸς ὃ τὰς.) Alterius partis declaratio.

ἐς αὖ ἐκεῖν@.) Videtur παρ' ἱστορίαν ἄγαν, confictum ad terrendos Athenienſes: ſi ipſi repudient Olynthios, præſtò eis fore Philippum, intercipiendæ ſocietatis cupidum.

δῆλον γὰρ.) ἐπαγωγὴ ἀπ' αἰτίας. Confirmatio alterius partis, Philippum eſſe monarcham uobis prodeſt. Cur? Quia Olynthij cum eo non redibunt in gratiam. Quamobrem? quòd nec deditionem, nec reconciliationem ſibi bene ceſſuram præuident, partim exemplis edocti, partim diuerſa imperij popularis, & regni ratione admoniti. Sunt autem infirmi per ſe, & in ſummo diſcrimine uerſantur. Ex his concluditur, fore ut conſtanter ſocietatem colant Athenienſium, & Philippũ prohibeant, quo minus inuadat Atticam: id quod uehementer ſit expetendum Athenienſibus.

ὅτι νυνὶ ἀ.) Exaggeratio periculi per negationem, ſeu collationem.

πρὸς ἴσασιν.) Vnde? Ex Philippi minis, & eius ingenij crudelitate, in alijs declarata.

πρὸς ἕλλας.) Hæc ſententia propriè ad illud, πρὸς τὰς διαλλαγὰς ἐναντίως ἔχει, confirmandum pertinet. ſed interſeruit periculi magnitudinẽ, eamq; exemplis approbauit, quo firmior eſſet illa propoſitio.

ταῦτ' ἴσμεν ἐγνωκότας.) Concluſio prepoſitionis, ipſorum auditorum aſſenſu firmata, atq; amplificata copia uerborum, & repetitione.

ἐγνωκότας.) Quaſi dicat: Ipſi intelligitis uera eſſe quæ dico.

εὐθυμεῖσθε.) Tribuit eis prudentiam, quod eſt σύνεσιν παρασκευαστικήν. Rectè enim Cicero beneuolentiam, attentionem, docilitatem, etſi maximè in exordijs, non in ſolis tamen illis, ſed per totam orationem, captandam eſſe monet.

ἐπιθεῖναι, παροξῦναι.) Incrementum.

ἔστι ποτε.) Quaſi dicat: Nullum unquam fuit magis neceſſarium gerendi belli tempus.

διαφόρησις.) Diſtributio, modum gerendæ rei declarans.

μὴ μόνον ἀλλὰ πολλάκις.) Sic complectitur etiam ea quæ non enumerat. Hæc igitur, ut dixi, eſt propoſitionis repetitio, ſpecie concluſionis.

δεῖ γὰρ.) Ratio à turpi, ſeu neceſſario. Nam & turpe eſt, ea quæ exoptaris negligere: & cauere turpitudinem, neceſſarium.

καὶ ταῦτα ὡς εἰκός.) Amplificatio à modo.

ἐπεὶ μὴ γὰρ.) Declaratio amplificationis, illuſtrata contrario.

ὑφ' ὑμῶν.) Ratiocinatur à cauſa efficiente, ſeu impellente. Perſuaſio infirma, odium & metus, conſtans cauſa eſt inimicitiarum. Id igitur quod ſuprà dixit, de conſtantia Olynthiorum, hic repetit. Nam ad tria illa incommoda, quæ in præfatione recenſet Vlpianus, bellum eſſe alienum, deeſſe pecuniam, potẽtiem eſſe Philippum: quartum etiã hoc, ſuſpicio de inconſtantia Olynthiorum, uidetur adiungi poſſe (neq; enim alioqui & primo loco poſuiſſet, & repetiſſet) ne quis pertineret malit ad tacitè amplificandum Olynthiorum periculum, quibus euerſis, in metu futuri ſint Athenienſes.

A ὃ δὴ δᾶ.) Concluſio, cui ſtatim ſubijcit ætiologiam, à perniciosa ceſſationis, & ſalutaris induſtriæ exemplis.

ἀ γὰρ ἔδει.) Collatio contrariorum, quid fieri debuiſſet.

ἐξέβη.) Effectus, ſiue euentus induſtriæ.

νυνὶ δ'.) Quid non fieri debuiſſet.

καὶ ἀνεξόπαυμεν.) Effectus, ſiue euentus ceſſationis.

νυνὶ δ' καιρός.) Conſolatio. Iterum inculcat occaſionem, atq; amplificat felicitatem Athenienſium, quæ eò pertinet, ut oſtendat uires eis non deeſſe, ſi uoluntas non deſit: neq; præſentia ſolùm, ſed ſuperiora etiam tempora laudat.

καὶ αἰσχύνη δοκᾶ.) Verecundè proponit, deorum benignitati habendam eſſe gratiam.

ἄλογ@.) Ergo iniqui ſunt, qui diuina beneficia non agnoſcunt, qui fortunam accuſant.

λογισθῆς.) Ergo non uiuendum more pecudum: non minus accurate, uel magis potius ineunda ratio diuinorum erga nos beneficiorum, quàm pecuniæ.

ἵνα μὴ προκαλύψω.) προκαλύπτειν. Occurri enim ei potuiſſet: Quid? Tu dijs haberi gratiam iubes? tu urbis felicitatẽ prædicas, poſt tot acceptas clades? in tanta perturbatione reipublicæ?

τὸ μὲν γὰρ.) Aetiologia, conſtans translatione. remouet enim culpã à dijs, & confert in Athenienſium negligentiam.

μέχρι πάλαι.) Ergo incommodorum dilatio eſt in bonis numeranda. Sic pius ille Hieroſolymorum rex Ezechias, quum è uate cognouiſſet poſteritatis excidium, quo haud dubiè grauiter angebatur: Sit pax, B inquit, in diebus noſtris: de cætero fiat, quod æquum & bonum Domino uidebitur.

ἀλλ' εἶμι.) Iterum, poſtquam dixit quid fieri debeat, ſubijcit collationem, quid non fiat, aut non rectè fiat. Omnino amplißimus hic eſt locus, & nunquam non dicendi copiam ſuppeditat. Nam & ſemper officium facere debebamus, & nunquam ferè facimus.

παρόμοιόν ἐστι.) Apta ſimilitudo. Nam & pecunia facilimè conſumitur, & rei bene gerendæ occaſio paulo momento elabitur. Vide ut non ſit ſimplex & quotidiana Demoſthenis oratio, ſed ſuis ornamentis in magna etiam breuitate & ſpecie ſimplicitatis conſtet: ut collationibus contrariorum, occupationibus, ſimilitudinibus, ſententijs, exemplis illuſtretur. Potuiſſet enim ſic dicere: Nos, cũ agendæ eſſent Deo gratiæ, beneficiorum eius ſumus immemores.

πρὸς γὰρ τὸ.) γνώμη: quæ non quid debeat fieri, ſed quid uulgò fiat, indicat. ἔστι γὰρ αἱ γνῶμαι, τὸ μὲν ἐν προλήψει, τὸ δ' ἐν πραγματείᾳ. Sic Cicero: Vulgus ex ueritate pauca, ex opinione multa iudicat.

διὸ καὶ σφόδρα.) Concluſio in hanc ſententiam: Quò ſuperiori tempore negligentiores fuimus, eò nos nunc alacriores eſſe conuenit.

ἵνα τοῦτ'.) Aetiologia: Tum ut rem in integrum reſtituamus, tum ut infamiam aboleamus.

ἃ δ' ἂν προσόφλωμεν.) Iterum confert officij cultum & neglectum, atq; utriuſq; euentus: & in ipſam cauſæ arcem (ut Cicero loquitur) inuadit: oſtendendo, non tam Olynthiorũ quàm Athenienſium ſalutẽ agi.

ἐξαγγελίᾳ τινί.) Narratio hiſtorica rerum Philippi geſtarum, qua credibile facere ſtudet, uenturum eſſe Philippum in Atticam. id quod ſocordes Athenienſes non prius credere potuerũt, quàm ad Chæroneam uicti ſunt. non tamẽ id apertè dicit, ſed ad diligentiam & C negligentiam, eam accommodat: quia non tam perterrefacere, quàm expergefacere ciues ſuos conatur, eorumq; offenſionem cauet.

τίς ὑμῶν.) Quaſi dicat: Ita ſecuri eſtis, ut nemo ueſtrùm id conſiderare uideatur: alioqui futuri eſſetis diligentiores & cautiores.

διαλλαγὰς.) Quaſi dicat: Oppidis captis potentißimam nationem eſt aggreſſus, ut Iſocrates in oratione de Pace his uerbis declarat: διὰ ταλοὶ μεγίστας πλάτης παραλαβόντος, μὴ ἱκανὸν μεγίστην μὴ πλείστην ἔχοντος. Et paulo pòſt: ἔνιοι, inquit, αὐτοῖς πλέον ἢ ἕξ ἢ χιλίων ἐπίπλων, μὴ πιλτασῶν αὐκημάτων. τί ἂν τις αὖ εἴποι; εὐδυναμερά. Conciliat autem hæc interrogatio, & orationi uarietatem, quæ ad cauendũ auditoris faſtidium aptißima eſt, & ætiologiæ aditum præbet cõmodiorem. ὑφ' ὧν.) Argumentum à natura Philippi, naturam aũt eius ex actionibus conijcit: ac ſtatim è natura & actionibus tam Philippi quàm Athenienſium, colligit euentũ: ac uaticinatur id, quod, quanquã ſerò, tandẽ tamen accidit, ſub Antipatro, Alexandri Magni ſucceſſore.

σκοπεῖτε.) ἐπιφορά. Primùm auditoribus iudicium permittit: pòſt ipſe pronunciat apertè, id quod hactenus rectè dixit. ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ τούτου.) Oſtendit, Philippum Olyntho capta inuaſurum Atticam: nunc eã calamitatem, uerecundè tamen, cautèq; amplificat.

μὴ τὸν αὐτόν.) Similitudo. καὶ ἄπαντα.) Elegans antitheton.

τὸ μὲν δύν.) παραλάλυψις, ſumpta à diſcrimine reprehenſionis, & proprio conſilij. ἐγὼ δ'.) Nouo quaſi exordio captat beneuolentiam auditorum, cum modeſta reprehenſione iniquitatis eorum, ſeu cõqueſtione potius, & ſui erga rempublicam ſtudij commendatione.

φημὶ

φημὶ δὲ δίκῃ.) Repetitio propositionis, & declaratio. Suprà enim in hoc loco, ἵνα μὲν τάχ' ἡμεῖ δεῦτε, censuit opem ferendam esse Olynthijs: nunc, quo pacto id fieri debeat, ostendit. κἀ τρόπον δὴ βοηθάτε ἀσυγῶτ, δῆτ' δ' ὅτῳ τ' ἀωαῖτ' ἀιφαλές.

δίκῃ.) Vlpianus putat, Demosthenem iniquum postulare, ut æquũ ferat. & fortasse accommodat se ambitioni Athenienſium, τ' ἐν τοῖς ψηφίσμασι τὰ μίγιστα αἰρεμένων, ut in Philip. ait. Sed nostra nihil interest diuinare, nec incerta pro certis habenda sunt.

νεωμένας τ' τε.) Quis uerò rex ita sit immanis, ut alienæ ditionis cupiditate, uastari suam pateretur? Pericle tamen autore hoc fecerunt Athenienses, ut Atticam ab Archidamo uastari paterentur, et ipsi interim classe missa Peloponnesum infestarent, itaq; Lacedæmonios domum reuocarent. Thucydides lib. 2.

δὲ λέγ.) Conclusio.

κὴ πρῶτ μ.) Hactenus tractata est uoluntas, cur Athenienses strenuè iuuare debeant Olynthios: nunc transit ad alteram partem, facultatem.

ὄχιν ὧ ἀνδρες.) Cum asseueratione & amplificatione proponit, Satis esse pecuniæ.

ἀποδώσοντι.) Pecunia reddenda est, ergo non est uestra.

ἃ μ ὄν.) γνωθυτικὸν λίπυλον.

μᾶλλον λὶ πάντες.) Correctio & παρωνομασία. Malo autem λὶ πάντες legere, quàm λ' ἅπαντ⊙: ut & suprà, ἀποδώσιτι, quàm ἀὸ ναποδώσιτι.

τί ὄν, αὖ τις εἴποι.) ἀυθυποφορὰ, cui respondet distinctione uerborum, γεάφω & ὑγῦμαι λέαν.

σώτα ξιν ἄναι, &c. ὑμᾶς λὶ.) Iterum confert, τὸ λέον μὰ τὸ γινόμενον.

ὅτι δὴ λοιπόν.) Euentum ignauiæ ostendit: & tacitè monet, ut alienam pecuniam non accipere, quàm suam amittere, malint.

λᾶ λὸ χεημάτων.) γνώμη ἀποφαντικὴ, cui qui fidem non habet, is abeat in forum rerum uænalium sine pecunia: imò in curiam etiam, & ecclesiam.

λέγοσι λὶ κὴ ἄλλτ.) His uerbis & arrogantiam uitat, & Athenienſium facultatem auget.

κὴ ὥσε ἔςί.) Iterum admonet occasionis.

ἄξιον ἐνθυμηθῶαι.) Ostendit, pecuniam non deesse Athenienſibus. Sed id nondum satis est ad animos eorum confirmandos, quos potentia Macedonis solicitat. Eam igitur & ipsam nunc conuellere & labefactare conatur: idq; ijs rationibus, quas ordine uidebimus.

ὅτι γὰρ ὡς δυνατ.) Primùm inficiatione proponit, Philippum non esse reuera potentem, aut hoc tempore fortunatum, sed falsò putari talem ab imperitis. Deinde remotione partium idipsum comprobat.

ὅτ' αὖ ὀβδώκοντ.) I. Olynthiorum rebellio inopinata.

ὅτα τὰ τ διτταλῶν.) II. Perfidia Thessalorum. Diodorus lib. 11. fol. 283. de pugna ad Tanagram, τ μ διτταλῶν μεταβαλόντων ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τὸς λακεδαιμονίους.

ἀλλὰ μὲν τέν γι.) III. Barbari excutiendi iugi cupidi.

κὴ μὰ λί'.) προλαβλήψις.

τὸ γὰρ οὐ πράττειν.) Refutatio eius quod obijci poterat, Philippum esse humanum, & iustum: sumitur ab adiunctis. Comitatur enim felicitatem insitatam plerunq; insolentia, insolentiam odium: odiũ defectio, nouarumq; rerum studium sequitur.

λέπερ πολλάκις.) Conclusio. Ergo uerisimile est, Philippum non tam facilè retenturum esse potentiam, quàm parauit. sed aut deceptus est, aut decepit Demosthenes. Aut enim manserunt hi omnes, aut ui certè retenti sunt in fide, atq; in officio.

δὲ τοίνυν ὑμᾶς.) Loco facultatis absoluto, in quo & Athenienſib. belli neruos pecuniam no deesse, & Philippi res non in optimo esse loco, probare cõtendit: ad exhortationem accedit, id quod usitatè fit. Vt enim in ædificando, fundamenta primùm iaciuntur, ac tum demũ parietes, tectum & ornatus adduntur: sic etiam in suadendo primùm docenda res, & confirmanda est, post ad exhortationem ueniendum.

σωαφόδια.) Iterum distributione utitur.

λογιζόμενος.) Ab exemplo hostis Philippi, quo & terrorem eis ineutit, & odium in eum atq; indignationem inflammat.

ἔτι τοίνυν.) Amplificatio per collationem. Primùm autem affirmat, omnino esse bellum cum Philippo gerẽdum: idq; sic probat, quòd Philippus & cupiat impressionem facere in Atticam: & eum nemo, nisi ipsi Athenienses, prohibere aut possit, aut uelit. Deinde ostendit, quanto præstabilius sit, foris quàm domi bellum gerere.

τὶ ἀῶτόν.) Remotione partiũ probat, nihil Philippo obstare posse.

μὴ λέαν.) πρόληψις, προδιόρθωσις, siue προδιόρθωμα.

κὴ σωστροβλῶσιν.) Inuersio.

εἰ τῶ οἰκέαν.) Argumentum à minori ad maius, & ab absurdo.

ἢ ἄλλ⊙ τις.) Thessalos tacuit, quia eos à Philippo esse alienos ostendit. Quare propensiores in Athenienſium amicitiam uideri poterant. Hactenus igitur ostendit, Philippo non defore facultatem, Olynthio capta, in Atticam inuadendi. Nunc cum etiam uelle, probandum est. Voluntas enim & facultas, ut in omni genere actionum humanarum, sic in coniecturis etiam & consilijs dominantur.

ἀλλ' ὦ τάν.) ἀυθυποφορά. Fortasse nolet, etsi possit.

τ ἀτεπωτάτων.) Refutatio sumpta à signo. Aut se facturum: ergo uult. sed multa dicuntur aliàs uanitate quadam ingenij, aliàs certo cõsilio, & terroris causa. Quare hoc argumentum non perpetuò uerum est, & in Philippicis certiores coniecturas affert Demosthenes.

ἃ νῦν μυρίαν.) Argumentum à minori ad maius. Iactat se facturum, quum non possit. Quanto magis faciet, quum poterit? Incidit & absurdum: Iactare te facturum, quæ nolis, non conuenit.

ἀλλὰ μὲν ἤλικα.) Iam tandem explicat discrimen, idq; διὰ παράλειψιν, amplificatum à circumstantijs temporis & personarum, & alia collatione, adiecto argumento à minori ad maius, & à turpi.

ἀδιμίας.) Vt enim inter utilitates laus & gloria, sic uituperatio & ignominia inter damna recensetur. Plato ια. πολιτειῶν· τῷ ἀτιμωθέντι, παρὰ τ νομοθέτης ψόγ⊙ κὴ ἄνευ⊙ διάδω πολλῶν χεημάτων τῶν διπλάσια μίνῳ ζημία βαρυτέρα.

παύτα δὴ ταῦτα.) Peroratio, distributione, ut initiò dixi, constans trimembri, singulis partibus ratione addita, διὰ παρεσκεύασεν.

χεῆσθαι δ' ἄν.) εὐχή. Vt autem Demosthenes comprecatione claudit orationem: sic mihi etiam uota facienda, uel cãdidi lectores potius rogandi sunt, ut operam meam, quam in Demosthene interpretando posui, æqui bonique faciant. Merebatur (quod & ipse fateor) ac requirebat præstantißimus autor, conuersionem luculentiorẽ: ac talẽ, qualẽ nemo facilè dabit, nisi & ingenio, & doctrina, & eloquẽtia floreat, ocioq; abundet. Ego uerò, & quàm illa tenuia, uel nulla potius in mẽ sint, agnosco, & tali commoditate locorum & temporum sum usus, qualem illis precor, qui me ut alterum Herostratum calumniabuntur, nec ipsi tamen edent meliora. Quo genere hominum nihil est nec arrogantius, nec odiosius. Neq; ego ad eos quicquam lucubrationum mearum pertinere uolo. Delectentur illi sanè ocio & fastu suo, & supercilia erigant, nasumq; corrugent, quantum uolent: ac me siue inseruire Demosthenis amatoribus, siue etiam frustra laborare patiantur. Vt enim, quod uolui & debui, non sim assecutus: id mihi cum multis commune erit. Conatus tanti Operis, cum paucis, ac nullis potius.

Neq; idem hic facere poterunt maleuoli homines, atq; alienæ laudis obtrectatores, quod in Isocratis mei conuersione facere quosdã audio. Qui, quum ego locos (id quod tam æquis animis accipi uelim ab omnibus, quàm uerum esse fatentur multi, docti & æqui laborũ meorũ æstimatores) amplius bis mille (quanquam duplicem, aut maiorem etiam numerum uerè possem dicere) ab alijs interpretibus, etsi doctißimis uiris, siue propter festinationem & occupationes, siue temporũ uitio, siue etiam quòd neruos suos in opere grammatico, maioribus rebus pares, intendere noluerunt, parum dextrè perspicueq; conuersos, summa diligentia & fide sim interpretatus, atq; illustrarim: me taxẽ ut corniculam Æsopicam, alienis pennis instructum & ornatum, subitò in publicum prouolasse cauillentur. Nam eos ex animo loqui, persuadere nullo modo mihi possum. Alioqui se & omni carere iudicio, & neq; Græcum legisse Isocratem, neq; cõuersiones aliorum, & meã uel inter se, uel cum archetypo contulisse faterentur. Quum igitur eorum arrogantia & uanitas obscura non sit: quàm boni docti q; sint homines, equidem nescio. Neq; enim à meis mihi rebus tantum est ocij, neq; ea ingenij curiositas, ut in alienas aut uacet inquirere, aut libeat. Sed hoc tamen affirmare non dubitem, eos uel temeritatis & inscitiæ, uel maleuolentiæ à semetipsis condemnari. Quòd si mihi non credunt, scisciteutur doctos: aut ipsi legant alias interpretationes, & conferãt: atq; intelligere discant, nõ tam referre quid quisq; primus, quàm quid optimè fecerit. Atq; in ea collatione, si me ullam circumductionem ab alijs esse mutuatum deprehendent, si alios fidelius & dilucidius interpretatos esse intelligent: non recuso, quò minus & alienas lucubrationes compilasse, & superuacaneum cæpisse laborem dicar. Sin praua multa correxi, multa obscura illustrauí, à sententia ne longè recederẽ, sedulò caui, & quæ loca mihi nõ satis essent explorata, lectorem ipse monui: quid habent isti cur de mea existimatione detrahant, meumq; laborem aspernentur? Illorum quidem reprehensiones æquiore ferrẽ animo, qui genus orationis ornatius, & ad imitationem ueterum magis elimatum, à me postularent. Sed hæc de re quia suo loco egi prolixius, nunc pluribus non est opus. In Demosthene autem, à turpißimo furti crimine & suspicione (quod ego ex animo detestor, & ignotus omnibus esse mallem, quàm aut superuacaneo labore perdere tẽpus, aut alienæ gloriæ falsam quasi hæreditatẽ, cernere) cùm res ipsa me, tum illud etiam uindicat, quòd etsi nonnullæ orationes ab alijs conuersæ sunt, eæq; paucæ: nemo tamen (quod ego quidem cognoscere potuerim)

tuerim) iam bis mille annorum ſpacio Demoſthenem totum interpretandum ſuſcepit, alijs alij rebus deterriti: opinione difficultatis, ut mihi perſuadeo, pleriq;. Ego uerò, etſi alicubi dubitationem, ignorationem nonnunquam meam ingenuè confiteor: & nuſquam id ſcire uideri uolo, quod ignoro (quo uitio, & ſuo & aliorum malo, non pauci laborant) in ſpe tamen optimæ ſum, æquos lectores (in tãto præſertim Opere) ueniam & fortunæ meæ (quam cum ſocratem ederem, ſatis deploraui, & fruſtrà quidem. In eodem enim adhuc luto hæremus, idem ſaxum etiamnum uerſamus) & occupationibus, & ingenij tenuitati daturos. Ita enim ſum paratus, ut & candidè, quæ ſcio, docere ſtudeã: & quæ ignoro (quæ plurima eſſe haud nego) uerecundè ab alijs, & animo non ſolum æquiſſimo ſed etiam gratiſſimo diſcere cupiam. Neque faculeatem ademptam mihi uolo eam, qua pleriq; tum ueterum, tũ recentium ſcriptorum uſi ſunt, atq; utuntur, ut meum hoc Opus per otium aliquando retexam, & accuratius, ornatius, atq; uberius omnia pertractem. Cum enim Solonem, uirum ſapientiſſimum, profiteri non puduerit, ſe diſcendo ſemper multa, ſeneſcere: cur ego, ſi longior ætas, aut maior commoditas ſtudiorum, & doctorum conſuetudo aliquando plus doctrinæ mihi contulerit, dubitem id quoq; ſtudioſis impertiri? Cur ſtudioſi, quod nunc pro tempore præſtiti, etſi minus abſolutè & A ornatè quàm uellem, & decebat, id aſpernentur, ac non potius boni conſulant. ſe aliquid à nobis habere quod proſit, quam ſi nullum prorſus ex noſtris laboribus fructum capiant: id quod ſæpe accidit eruditis. qui dum nihil niſi omnibus numeris abſolutum in publicum emittere uolunt, aut morte intercepti (id quod Oporinus ſæpe mihi occinuit) aut alijs negocijs impediti, nihil omnino emittunt. Denig. cum nihil in rebus humanis ſit perfectum, & nemo niſi planè impudens, uel Epiſtolas familiares Cic. ſe penitus intelligere profiteri audeat: ueniã dandam eſſe cenſeo noſtris quoq; ſcriptis minus expolitis: neq; inceſſendam, ſi qua nos fugerunt in Demoſthene, autore grauiſſimo & difficilimo, inſcitiam: ſed uel boni conſulendam, uel emendandam. Hoc enim polliceor omnibus, qui priuato aliquo ſcripto, & ſine cõuicio atq; acerbitate me de erratis aliquibus aut parum exquiſito genere dictionis admonuerint, aut ea mihi explicarint quæ ignoro: eos me ſummo beneficio deuinctum ſibi habituros. Quæ autẽ ijs à me gratia debeatur, qui me uel pro ſuggeſto aut benè de ſe meritum, aut ſaltem per calumniam proſcindunt, uel ſcripta ſua Vuolfiani nominis ſuggillatione exornant: ὧν ἧ οὐδὲν ἧττον ἐλαττώμαται, λυγκίως ἐξευλαβήσει, ἃ τιθέντος, μυρία ἂν ἁλῶτ' ἐμοὶ ἁμαρτήματα, τοιούτοις τυφλέτοσι παρεθέντος: iudicent alij, nec ipſi mirentur, εἰ πολὺ ἔργα παλίντιτα αὐδὶς ἐλαττῆ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΩΤΙΓΓΙΕΩΣ

ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΣΒΕΥΙΑΣ ΡΑΙΤΩΝ, ΚΑΙΝΟΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΑ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥ Δημοσθένους λόγους, ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΝ, ΤΗΝ ΑΠΡΙΒΕΙΑΝ ΤΙΣΙ ΠΑΡΕΧΕΙΝ ΔΟΚΟΥΝΤΩΝ, ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΑΛΙΣΤ' ΑΣΧΟΛΟΜΕΝΑ.

ΕΝ ΤΕ ΤΟΙΣ ἔμπροσθεν χρόνοις, πλείστοις ἀγνωμονεστάτοις κειμένοις πρὸς τυχόντων, ὧν νῦν ἐπὶ πλείστοις ἔστεθαι οὐ συνοφαντοῦντας ὅσον τὸ ἐγχείρημα, τὴν χάριν ἀπομνύω, πρωτίστους· ὃ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πρωτίμενα· ἀλλὰ νῦν δυνάμεις, ἅπερ τὸ εἰκὸς καὶ τότ' ἐτόθ', ἐπηγγελμένοι τυγχάνομεν, ἐκτελέσαι φιλοπονησόμεθα· ὀφλήσας ἅτε κερδῶν ὅτε δοξασίᾳ ὀρεγόμενοι, ἀλλὰ τοῖς φιλέλλησι τὴν μεισακίων χαρισόμενοι· ἐφ' οἷσπερ ἂν ἡμῖν ὁ θεὸς τὴν τε ζωὴν καὶ ἰσχὺν συγχαρίζηται χορηγήσειε. καὶ τὰ μὲν δεινότητος φιλοσοφουμένοις λόγοις, καὶ τὰ πανοῦργα τῶν ῥητορευμάτων, τὰ τοῖς μὲν ὄντως, τοῖς δὲ ἐκείνως τεχνολογούμενα, τοῖς πλείονος σχολῆς δυπορῶσι, πολυπραγμονεῖν παρεσόμενα· τὰ περὶ τὰς λέξεις καὶ τὰς φράσεις, τὰς ἀσαφῶς ἔχειν δοκούσας, ἐφ' οἷσπερ ἂν οἷοίτ' ὦμεν, ἀκριβωσόμεθα, τάς τε τῶν πάλαι σοφῶν τὰ τοιαῦτα, καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πεπαιδευμένων ἀνδρῶν μαρτυρίας, ὅτῳ ἂν πύκνα, πρὸς ἀποθήσθε. τοῦτα τοίνυν ἀσφαλείας προοιμιασάμενοι, ἐπ' αὐτὸ πάλιν τὸ ὄργανον τρεψόμεθα, ὧπερ τῇ θέας χρησότητι μᾶλλον, ἢ τῇ ἰδίᾳ σοφίᾳ πεποιήσθε.

ΚΑΙΝΑ ΕΙΣ ΤΟΝ Α' ΤΩΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΩΝ
Δημοσθένους λόγων σχόλια.

ΑΝΤΙ πολλῶν αὖ χρημάτων ὑμᾶς ἡδέως ἂν οἶμαι νομίζω ἀφανῶς γίνεσθαι τὸ μέλλον σωθήσεσθαι τῇ πόλει, φανερὸν γεγενόμενον. παρατηρητέον τοῖς φιλέλλησι, τὰς τοιαύτας πορίσεσιν διὰ τί ἀσωθήσεται, ἐπὶ τί σωθήσεται, ἵνα ὅπερ αὖ τὸ προκείμενον ῥῆμα ἀπαστῇ, μεμίνηται. ὧ αὖ ὁρᾶτε ἀθηναῖοι.) ἐλλωισμὲς Δημοσθένει σωτῆρας, ὦ προδότα, ὦ ἀπόλωλε, ὃν οἱ ῥωμαῖοι σπανιώτερον μιμοῦνται. τὸ μέλλον σωθήσεσθαι.) πορίσεσιν τὸ σωθήσεσθαι αὖ δὲ καὶ τὸ μέλλον συμφέρον διὰ τί ἐνιαυτῶν ἀπὸ σωθῆναι. περὶ ὧν νῦν ἐκκλησίαν ποιεῖται.) ἤγουν τῶν μελλόντων σωθήσεσθαι τῇ πόλει πραγμάτων, ἢ τῆς σώζεσθαι τὸ σωθήσεσθαι μᾶλλον ἢ τῆς λέγειν, σοφάζεσθ'· ἢ ἐλλιπῶς τὸ σωθήσεσθαι τάττεις, περὶ ὧν. ἤγουν τῶν συμμαχίας τοῖς Ὀλυνθίοις τι ἢ ἀνύχνοικτὶς ἐνικῶς πρὸς τὸ, τῶν μέλλοντων σωθήσεσθαι τῇ πόλει ἢ χί ἢ ὅτι τοῖς Ὀλυνθίοις ὅτι τοῖς τῶν Θηβαίων ἐριτιμένοις; προσκλικὸν γὰρ τὸ ῥητόν. τῶν ὑμετέρων τύχης ἐπιλαμβάνω.) ἤγουν, ἴδιον ἔναυ τὸ ἐπιλαβεῖν ἐνίοις τὸ ἐπὶ νῦν ἐλθεῖν, ἁπᾶν ὅλως αὐ ἄπωσι. ἐκ τῶν παρακρεῶμα.) ὃν ἰσυμμένοις ἀκαθάρτοις ἐμοὶ. πολλὰ τῶν ἀλόντων.) πολλὰ τὰ ἁλόντα, καὶ σωθέσονται τῇ πόλει. ὧν τῶν ἀπαύτων.) τῶν τι μετὰ σκέψεως, καὶ τῶν χωρὶς ταύτης ἐρημένων, δι' ἃ τὸ σαφὲς τῶν πραγμάτων καὶ ἀκριβῶσιμον. ἢ, αὐτί τῶν, ὅτι ἅπαντα ταῦτα. τὴν ἄρισιν γενέσθαι ὑμῖν.) ὧδ' ὑμᾶς ἀρᾶσθαι λώιόν τε ῥᾴλιος τὸ συμφέρον. ὁ μὲν ὃν παρὼν καιρός.) εἴ τι συμμαχίας εἴ πρὸς τὸν Ὀλυνθίους, καὶ ἴσα δ' ὅτι φίλιππος τοσοῦτον ἰσχύων, πυρανεῖν ἁπαύτην ἐπιχειρεῖ καὶ ὑμᾶς ταπεινὰ πράττειν. πῶς ἢ ἀπόρησιν οἱ ἀθηναῖοι τῶν καιρῶν ἅτως ἐναργῆ ὄντων; διὰ τὸ ῥᾳδίμους αὐτοὺς ἔχειν καὶ ἐκπίπτειν τὴν φιλίππου λώιαμιν ἀληθινότατ.

μονευσχίλους φωλὼν ἀφιέις.) σχολὴν λέγει, ἢ σωνῆ, ἢ βοᾷ ἐπιτάνας τὴν φωνὴν, ἢ λιαίτερον ὁμῶν διὰ τὴν σκοπὴν τὴν πρὸς ὑμᾶς, φοβούμενος, μὴ ἰσχὺς τὸ ἀσθὲς παραμιλήσηται τὰ πραγμάτων, ἃπερ ἀναλιῶντες ἢ ἀπολοκαπῆντες. τὰ πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων.) πότερον τὰ ἐπὶ θρᾴκης; ἢ δὲ τὰ ἐλλώνων ὑγεμονίας; ἢ τὰ πρὸς φίλιππον πολέμους· διό τοι πάντα ταῦτ' ἐχθρά πως ἀλλήλων. ὑμῖν αὐτοῖς.) τοῖς νῦν μὴ βαθυμῶσιν, ἀπ' ἀλλοις B δέτισι τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν.) πότερον ἑαυτ', ἀλλὰ νικῆσόμεν ὅτι λυσιλωσόσιν; ἢ αὐτὰ τὰ πραγμάτων τὰ αὐτὰ ὠφελίμων;

ὄντινα βέλτιον.) ὅπως ἢ ὁποίως. ἔχειν.) διακεῖσθαι πρὸς αὐτὰ βαθέως πολεμοῦντι καὶ ἀμελῶς, ἁδῶς σαφῶς γε. ἐκνῶν ἢ δεήσειν. καὶ μέχρι τοῦ προῆκτ' τὸ ποιήσειν, τῇ ὡς πρὸς κεῖνον, τῇ ἢ κῇ ὑρίμα ἐπιτηκτικὸν ὑποκρχον. ἐνάν δ' ἂν ἴσως καὶ σύνεπίνοτι λιά τι τὸ ἐστ' λέγειν. καὶ τῶν ἐπεκεῖνο πορεῖται ἀκροατ' ὑπόλημμ. ἴσιτα λιπόντα.) ταῦτα δ' ἀκούσει. αὖτα ἡ παρίβολὴ τῶν λόγων, καὶ γνώμης ἀπόφανσις· βρίμβει δοα ἐς τὸ δύτερον μόνον αἰτιολογῶν. τάγ' ἴσει.) τάγα ἀρίστρωσι δεκόντα, ἀμήπω ὑκόσαζι ἀκόσιοδί γε μετ' ὀλίγων. ψηφίσασθαι.) ἤγουν ὧν ὑμᾶς.

ὕδη.) ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ μηδὲν αὐαβαλλόμενος. ἢ παρασκευάσασθαι.) πότερον τῶν βουθεύειν ἢ ἑαυτός; ἢ τὰ πρὸς τὸ πόλεμον; ἢ μᾶλλον ἅπαντα ταῦτα; τῶν ταχίστων.) ὡς τάχιστα. ἐπως ἰούσιδι.) διὰ πολιτικῆς στρατιᾶς, ἀλλὰ μὴ διὰ ξένων ἢ μισθωτ', ἢ ἐπιστολιμαίων δυναμένων. βουθύσητ.) τοῖς θεοῖς. ἢ μὴ πάσητ.) ἰδιωτικὸν ἐς λῶιτος, καὶ κατὰ ῥωμαίους ἢ λειτέον· ἅπως μὲ συμβῇ ἢ συμπίειν ὑμᾶς. ταῦτο τὸν ὅπερ.) πικάνθαζι. ἢ τὸ πρότερον.) ἐν τοῖς αὖν χρόνοις ἰλιατέτυπον ὑμῖν τὰ παθήματα μαθήματα γενέσθαι, ἅπερ ἰσωρρουῦσι. πρὸς σβέαν ἢ πίμπειν.) πρίσβεις, πρᾶγμα αἰτὶ πρόσωπα. ἤγουν πρὸς τοὺς θεσσαλοὺς τὸ ἢ πίμπειν πρισβέαν, κατὰ τὸ πρισβεύειν, λόγῳ αὐτ' ἐνίμασ τῳ. ἅτις ταῦτ' ὀρᾷ.) τὸ ψηφίσασθαι ὑμᾶς τῶν βούλεσθαι, ἢ παρασκευάσασθαι πότερον ἢ ταῦτα ἢ ταυτά; καὶ παρίσασι τοῖς πράγμασι.) πᾶς τι συμβολᾶς, ἢ πᾶς παρασκευᾶς τὸ ἀλυσιτελοῦν, πᾶς πρὸς τὸ πόλεμον. ὡς ἴσι μάλιστα τὸ τοῦτο.) λᾷ μάλιστα τοῦτο φοβᾶσθαι, αὐτὸ ὑπερτασκευὴ ὅτι βλαβερὸν τὸ πρεσβεύειν ἀλυσιτελοῦντα, ἐτι συμφέρον, τὸ πρόσεσθαι. μὴ, ἀνὴρ ὢν.) ἐκ τῶν φίλιππος φύσει καὶ τὸ πολιτικὸ αὐτὸς τὸ λυσιτελοῦν τὸ μετασπᾶσθαι τὸς ἀλυσιτελοῦντας

διαδρὰ καὶ ἐπιφερῶν ἢ, αὖ χρεία ἢ λαθάπερ ὁ λύσανδρος ἔλιγε, δεῖν τοὺς
μὴ παῖδας τοῖς ἀτραγάλοις, τοὺς δ' αὖ ἄνδρας τοῖς ὅρκοις πείθειν. τὰ μὲν
οὖν.) τὰ μὲν δὴ σὺ ναυμαχίας καὶ σὺ δυνάτου. οὖν.) ῥωμαϊστί, τῷ
οὖν, τῷ ἀπεῖναι τῷ διαβάλλειν δηλονότι γὰρ ὁ ῥάθυμος σὺ πράξεως. ὑνί-
κα αὖ τύχοι.) ὅγε ὁ φίλιππος ὅταν αὐτῷ κακῶς ἢ ἢ δόξαι συμφέρειν. ὁ
φράσις, ἐνίκα αὖ ἐγὼ τύχω, σὺ τύχοις, ὁ δεῖνα τύχοι ὑμῖν τύχωμεν, ὑμῖν
τύχοι, εἰ δεῖνα τύχοιμι. ἰσοπράττειν ἀφοσπαγιτικῶν· ὁπότε ἢ τύχοιεν, τὰς
πατρίους θυσίας ἀβίλιπον. ἀξιόπιστος δ' αὖ ἀκόντως φανείσῃ.) ὅγε ἀν-
πεῖθεν μᾶλλον, ἢ ἐπαγγιλλόμενος, ἢ οὖν τὰς ἀξιώσεσι τῶν δηλωδίων.
διαβολὴ φιλίππου ἐς ὠμότητα ἐκφοβῆσαι δηλωσάμενοι καὶ κὐνηγέραι καὶ τὸν
ἀβλωδίας. ἀξιόπιστος.) ὅτων καὶ ὅμορος ἱμεάτων γὰρ βασιλεῦς, ὅτι χώ-
σειν αὐδρὶ χρῆναι ἅπαξ γάρ τι χέλευγε καὶ αὐτῷ μακραλαπίψαι· ἀλλάγι καὶ
μετέπειθεν ἔχει λύσιν, ἔρρα τινίασιν ἐν σφύσιν ἐείσι. τὰ δ' ὑμᾶς διε-
βάλλων.) ὡς ῥαθύμως ἔχοντας καὶ ὑστέροντας τ ἥκειν καὶ προδιδόντας
τῷ μελλήσει τὸν συμμάχους. τί δ' ἂν λοιπὸν τοῖς δηλωδίοις μὴτι ἐκὰ αὐτὸν
ἀξιομάχοις ὄσι πρὸς φίλιππον καὶ ὑφ' ὑμῶν ἐγκαλεπεμένοις, ἢ παρα-
δῆναι σφᾶς αὐτὸς φιλίππῳ χρῆσθαι ὅτι αὖ βάλοισε; δηδενὶ γὰρ συμμαχᾶν
ἐκὰ ὑμῖν; ῥίψητά τι καὶ παρασπάσητ τ ὅλων πραγμάτων.) τίνα ἢ
τὰ ὅλα πράγματα; ἀρ' ἢ τ δηλωδίων συμμαχία τοῖς ἀβλωδίοις; πῶς ἢ ῥί-
ψιτ φίλιππος; ἐχὶ τὰς δηλωδίας ἑκατῷ μὴ ἐπιχειρίσ ποιησάμενος ἀ-
βλωδίων δ' ἀποφήσας; αὐτίστητ ἐν τοῦτο ὅπερ ἐν τῷ ὑπερ λεπτομερῶς
διαῤῥήδην ἔρηκεν· ὅτι ὁ αὐτωνύμων καὶ ταχὺ τὰς παρ' ἀβλωδίων ἀπει-
λαυνομένας προσδεξέμενος, καὶ χρήματα προδώσων, ἵτινα ὑπάρχει.

ὁ μὲν ἀλλ' ἐπιπαῖς.) μετὰ τὸν ἐκπλῆξαι παραμυθία· ὅτι οἱ δηλώδιοι
ἐκ ἐνδώσουσι τῷ φιλίππῳ ἀλ' ἀποτύσουτ τ ἀβλωδίων· ὅπερ ὑπονοῆ-
σαντάς τινας ἀκὸς, ἀπροθύμους σχεῖν πρὸς τὸν βοήθειαν. ἐπιπαῖς.)
ἐκατ' ἐπίκαιαν δὲ τύχης καὶ τὸν τ θεῶν σύμπνεαν. ἐπιδὰς ἐπιπαῖς, τὸ πά-
νυ, τὸ παρακλῆξις καὶ παρ' ἐλπίδα· τὸ μετ' ἐπιπαίας καὶ χρηστότη[ς]. τὸ
μετρίως, συμμέτρως, ἱκανῶς. ἧδ' ὅπερ ἀνσυμαχώτατόν ὄτι.) ἦτο δὲ
ὅπερ ὁ φίλιππος χαλεπώτα[τ]ος προσπολεμῆσαί ὄτι. καὶ βέλτιστον.) ὅγε
γὰρ δεῖν ὑμῖν ἐχ ἁπλῶς ἦ, ἀλλ' ὅσον πρὸς τὸν παρεῦσαν συμμαχίαν. ὅ,
τι ἢ τ' ὄτιν, αὐτὸς ἤδη σαφῶς δηλώσει. τὸ γὰρ ἄνευ παύτων ἱκανόν.)
τὸ αὐτοκράτορα ἄνευ τ φίλιππον. ἵνα ὄντα.) βασιλία καὶ μοναρχίαν.
πλάτων διαττήτω μίλιτον μὴ καὶ τὰς ἄλλας, οἳ ἐν ἴσῳ λίγουσι τὸ πᾶν,
αἰσχυνόμενος μὴ ζοβλικῶς σκοπῶμεν, ἢ τὸν αἰσχύνομαι, ἢ ἵνα ὄντα, καρ
μηνίδην. κἀτὶ δὲ τὸν ἀβλώσιον ἐχλυκρατίαν ἐν τ ἐξυφῶντ ὑπὸ τ
ἀβλωδίων πολιτάς, καὶ τὰ δὴ ἰσοκράτης νικοκλίδι ὑπὲρ μοναρχίας σύγ-
κεινται τούτοις. λύσιον καὶ ῥητ καὶ ἀπερρήτων.) ῥητὰ μὲν ὅσα καὐτὰς γνῶ-
ναι μηδὲν ὄτι τὸ ἐκλύειν· ἀπερρήτα δὲ, ὅσα μόνος ἀδίνει προσήκει, τὰς
τοῖς πράγμασιν ἱστικότας. τί δ' αὖ ἂν ἐν δημοκρατίᾳ ἀπερρήτον; ἐν
τῷ ὑπὲρ στεφάνου φησὶν ὁ ῥήτωρ μόνων τ λεγων γεγίσθαι λύσιν. καὶ ἄ-
μα τραπέγων.) ἐχὶ δ' ἐξαγγεῖς ἀπατιθεῖσα τὰ ὅλα πράγματα διαβάπερ οἱ
ἀβλωδεῖς ποιῶν φιλᾶσι. καὶ δισπότην.) τὸ ἰδιοσίαν ἔχειν, λιτικῶν ἅπαν
τον διαβᾶς βάτητ. καὶ ταμίαν.) τὸ ἕτοιμα ἔχειν τὰ χρήματα, μηδ' ἀπ
ταγκάζεσθαι ἀσφορὰς ποιεῖσθαι ὥσπερ ὑμᾶς. καὶ πανδαχῆ αὖτ παρῶ-
ναι τῷ στρατοῦ μάλι.) ἦτ' ἴδιον αὖ καὶ τὸν ἀβλωδίας μιμεῖσθαι, ἐπειδὴ τὰ
λοιπὰ διὰ τὸ δημοκρατεῖσθαι ἐν ἀδωύ ησαν παρατήρησον ἐνταῦθα τὸν
πρόφρασιν τ μοναρχὸς ἢ ἀπαριθμήσεως τ μερῶν σωτηρίαν εἶον, ἂς
λύει ὅγε, στρατηγὸς δισπότης, ταμίας ἀεὶ παρών. τὸ γὰρ ἅπαν ἀπαύτων
ἐπαινον.) διότι δεῖν ἐπαῦν ὅπ αὐτων λύει ὅγε, ἢ λυρεύτης ἐκεῖνος, ἀ λίγων
δεῖν. τὰ γὰρ ἀπαρίμφατα αὐτ' ἀνομαστικῶν ἐνταῦθα λεῖπ. πρὸς μὲν τὸ
πρὰττεσθαι.) ὅπως αὖ πραχθῇ. τὰ τ πολίμια) πράγματα πλευτεῖ,
τὰ πολιμικὰ ἔργα, αὐτ τ πόλιμον. ταχὺ καὶ ἁπλᾶ καιρὸν) λᾶ γὰρ
σκύλλειν βρασίδας τ στρατηγὸν τοτίσι, μίλλειν μὲν ὀδακᾶς, μὴ φθάνειν
μήποτ τ καιρόν. αὐτίδοτ[ος] τοῖς τῶν τ ἀβλωδίων μίλλουσιν ἢ μὴ ὑστρῆσαι.

πολλῷ πρόϊκτι.) σωφρονεῖ· τῷ διαστήματι δὲ δημοκρατικῆς πολυαρ-
χίας, μὴ δειγορίας, μὴ ἀκτοίας, μὴ ἀχρηματίας· τὸ πολλῷ μὴ τὸ πολυ μίξᾳ
τ συγκειμένων μὴ ἀσφαλίστικῶν· μὴ τ τέτοις ἰσοδωκμόνων σωτάσεστ[ος].
ἰσοκράτης, πολὺ ἁπλούστερα δὲ λέξις· μὴ πολὺ μιγίστῳ διαφερεῖ ἐκ πο-
λύφασιν. πρὸς ἢ τὰς ἁπλαλλαγάς.) τὰς διαλλαγὰς, καὶ τὸ διαλύσα-
σθαι τ πόλιμον. ἂς αὖ ἐκᾶν ποιεῖσθαι ἄσμεν.) πάλιν ἐκφοβᾶ τ
ἀκρεατίω τ αὐτωνύμων παρατιθεὶς ἅμα ἢ δηλῶν, ὅτι οἱ ἀβλωδεῖοι μᾶλ-
λον χρήζοσι δὲ τ δηλωδίων συμμαχίας ἢ ὅπερ ἕτοι δὲ τ ἀβλωδίων. ἄσο
μὲν ποιήσῃ.) προδυμᾶτ[ος] μὴ ἐφιστῇ ποιεῖσθαι ὁ φράσις πόριφρασικὸν
τινὰ ἄσμενον ποιήσασθαι τὰς διαλλαγὰς, αὐτὶ τ, διαλλάττεσθαι πρός
τινα ἢ τινί. ἐναντίοις ἔχει.) ἦγεν ὁ μοναρχία· ἐναντία δεῖν, ἐναντίως.
αὐτίπιστ[ος] τὸ ῥητ, τῷ, πολλῷ πρόϊκτι. δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς δηλωδίοις.) ἐκ
ἢ διαλλάξοιντο πρὸς φίλιππον· ἀλλᾶς δὲ τὸν ἑαυτ εἰπεῖν φάντις αὖ.
ἀλλ' ὁ ῥήτωρ σύνυς ταὐτὸν ὑβρισμένα τὸν ὑπόληψιν, τὸ δὲ ἀπιστίας φρά-
μασιν ἐγκαλαμένους. ὁ πρὸς λέξις.) ῥίπτ τ πολίμων ὕλας περίστασιν,
ὧν τὸ μὲν πρῶτον φιλόπολιν καὶ ἰσχνόλεξον· τὸ δὲ ἀυτόδρομον ἢ πλουσιακὸν·
τὸ ἢ τιλευτᾶον, αὐαγκαῖον καὶ ἄρυτον. ἀλλ' αὐ σάσεις) ὑ τ νικῶν
αὐάγασις παρὰ τοῖς δηλόγοις, ἕτερον. ἐνταῦθα ἢ τὸ αὐαγῆσαι ταὐτὸν
τῷ ὑβρίσαι καὶ τὸ κὐαγλῶσαι τῷ ὑβρίζεσθαι, καὶ αὐάσταλον γγίσθαι, ἐκλα-
σρίφεσθαι, πορῆδαι. καὶ αὐδραποδισμᾶ.) κὐλράπολα οἱ δῆλοι, παρὰ
τὸ μὴ ἁρπιτύειν, ὥσπερ οἱ σκύλλαπαρ' ὑρολέτῳ τὰς ἐναγὰς ἀδρατέταλα

A αὐδράποδα ἐκάλων. Διογένης ἢ πάλων ὑτυμολόγει, διότι αὐδρῶν πέδας
μὴ ἔχοσιν οἱ δῶλοι, ὀχὶ ἢ νῦν. ἀφ' ὁ αὐδραποδίσειν, τὸ τὰ αὐδράποδα
ἀπάγειν, ὃ ἐκλαδεσθῶν· καὶ αὐδραποδίζεσθαι καὶ ὀδραποδίζεσθαι ὀδγρ
αὐδραποδιστὴς καὶ αὐδραποδισμὸς, ὃ ἐκλαβάλωσις καὶ αἰχμαλωσία. πῶς
ἢ πολιμῶσιν ὀλιώδιοι ὑπὲρ αὐτάσεως καὶ αὐδραποδισμοῦ; μὼν βελόμε-
νοι αὐάσταλον γγίσθαι καὶ ὀδραποδίζεσθαι τῶν παρῴδα; μηδαμῶς, νὴ
δία, ὀχ' οὕτω μάνονγ'. διὰ τοι γίγονε ἕτο, ὥσπερ μαῖλικῶς τὰ δυσεύνοτα
ταῦτα τίθεκέ τ ὀνόματα ἕ ῥύτορος μᾶλλον ἢ τὰ σύφημα τῶν σωτηρίαν
καὶ τῶν ἰλευθρίαν· ἀλλὰ δεῖ προσκινεῖν· ἐ ἐκλαπολεμηθέντων καὶ, προ-
λιμῶσιν, ὑπὲρ ἕ μὲν αὐάσταλον γγίσθαι καὶ ὀδραποδίζεσθαι τῶν παρῴ
δα, ἀλλὰ σώζεσθαι καὶ αὐτονομᾶσθαι. διὰ δὲ πολεμεῖσθαι καὶ ἀπὸ τῶν
λιμῶσιν, ὑπὲρ ἕ μὲν αὐάσταλον γγίσθαι καὶ ὀδραποδίζεσθαι τῶν παρῴ-

σιν. συμέωσαι, ὅτι ἐκ μὲν τ̄ ἐγκλημάτων, μῖσο⊙, ἐκ δὲ τ̄ καθυμάτων, φέβο⊙. ἐξ ἀμφοῖν δὲ τούτοιν, ὑχθρα βέβαια γίγνετ̄.

ἐ δεῖ δὴ τοιοῦτον.) συμπέρασμα τ̄ πρηγματικ̄. παραπεπλωκέναι.) αὐτομάτως γεγράμμενον. ἀφῶναι.) παραμιλᾶν αὖ τ̄. ἀκάζεσθαι τ̄ κακῶν ὀργῇ δοκᾶ, ὑποχειρίᾳ μὲν γεγομένῳ, σύνιτῶς δὲ αὖ, ἐὰ μὴ ἱρατικ̄ῇ, πάλιν ἀφιπλαμένῳ. δὲ καθᾶν ταὐτὸν ὅπερ.) αἰτιολογία παραδειγματώδης, πλὶ ἐν τ̄ ὀλιγωρίας βλάβῃ σωιζῶσα. ἀ γὰρ, ὃ᾽ ἄκομβ⊙ σύβουσι βιβουβικάζ.) ῳ̄ μὲν ἐγκωμιαστικὰ ταῦτ᾽ ἐγι τ̄ τι αὐθᾶδες καὶ τ̄ φιλανθρωπίας τ̄ ἀδυνάτων· ῳ̄ δὲ ἐπιτιμητικὰ, λίτι σωτεταγμένῳ ἐτὶ ἐχοντ⊙ καὶ λαλλίνικον πλὶ ὧν ἐώκαμεν, ὑμίλησαν τ̄ κακῶς ῥᾳδίως αὖ σώσαντ⊙ τὰς ἰκίτας, καὶ πλὶ ἐν τοῖς ἕλλησιν ἡγεμονίαν αὐαλαβόντ⊙. ἀμφικολιτῶν ἴδρᾳξ.) γεγικὸ ἐπὶ μέρισμῶ λιμῶνα· ἀμὸ ἄρα σωιγνοεῖν δεῖ πρίσβεις. παρῦσαν ἐπὶ τοτὶ τὸ βῆμα.) παρὰ τὸ παρόν εἰμι, τὸ παρὸν ἀμι. ἢ παρῆσαν, παρὰ τὸ παρεῖναι, τὸ προιλθᾶν. σημάνωσαι, ὅτι οἱ πρίσβεις ἀθλώσεσιν ἀπὸ τ̄ βήματ⊙ ἰδιωτικ̄ῶν.

λιπαύοντ⊙.) μονονὸ προστάτοντ⊙ ἐπὶ τῷ συμφέροντι ὑμῶν.

ὑπὸρ δὲ τ̄ σύβουλον σωτηρίας.) Πλάταρχ⊙, Δημοσθένει· Δημοσθένης ἀς σύβουλον ὀβώρμησε τὸν ἀθλώντα, καταδικαζομένῳ ὑπὸ τ̄ τυραννῶν φιλίππῳ. καὶ τὰ ἑξῆς. ἐγκωμιαστικὸν ὅτι τοτὶ τὸ παράδειγμα, καὶ διὰ τ̄ σύνοιδεν ἅμα καὶ συστατικὸν τ̄ δικαι τ̄ ἀθλούντων. σημάνωσαι δ᾽, ὅτι οἱ ἀθλοῦσι μᾶλλον ὑπὸρ ἑτέρων ἢ ἑαυτ̄ προσυμᾶσθαι λέγουσι· ἐχὶ μὴν τοι τοσοῦτον ἴσως διὰ ἐπιπόνειαν τ̄ ῥόπε, ὅσον διὰ τὰς τ̄ δημαγωγῶν λωροδοκίας καὶ πλουτομήσεις, ἢ καὶ δι᾽ ἰδίας ἀσφαλίας καὶ δικαστέας ἕνεκα. τ̄ μετὰ ταῦτα.) γεγομένων. πραγμάτων.) ἀσχολιῶν ἢ πολέμων ὑπὸρ ἀμφιπόλεως· πρὶ ὅς, ἰσοπράτε τ̄ πρὸς φίλιππον προοίμιον αὐαγνωστέον. ποτίδαια.) σίφαν⊙, πόλις θρᾴκης. πλίν⊙ ἢ μακεδονίας ἀνά φησι ταύτῃ, ὡς ἂν αὐδρείαν πρόλω λιγομένῳ. βαλλάσσουσ᾽ ἢ τὰς προσαγορίας ἅτε χῶραι καὶ αἱ πόλεις κατὰ τὸ δοκᾶν τοῖς ἱρατᾶσι. μιθώνη.) πλάσις ταύτῃ ἔχον τέκμα. ναυτίον δ᾽ ἐνταῦθα πλὶ ἔτ᾽ ἐπὶ μακεδονίας ἔτ᾽ ἐπὶ θρᾴκης. παγασά.) θετταλίας, πλησίον πυλίς τ̄ ὄρους, ἀφ᾽ ὧν ὁ παγασίτης λιμὴν ὠνόμασται. τἄλλα.) χωρία, ἴσως τὰ ἐπὶ θρᾴκης πρὶ ὧν ὕστερον. ἵνα μὴ μακῆναι λέγω.) ἀποδίωξις, μιγάλης καὶ συχνῆς ῥαθυμίας ἀλιγκτικ̄ή. ἀ τότε τότων.) τ̄ τόπων ἢ χωρίων ἰνὶ. τῷ πρώτῳ.) τότε γὰρ ἀποκεκριθέᾶς, ἐκ αὖ ἤλθομ ἐπὶ τὸ λύτερον. ὡς προσῆκεν.) αὐτὰς βουλᾶν. προθύμως.) κατὰ πρεσβᾶν, καὶ μετὰ πλ προσηκόντως παρασκευῆς. αὐτοί.) ἀλλ᾽ ἀ διὰ ξένων. ῥᾳδίως καὶ πολὺ ταπεινοτέρῳ.) ῥᾳθύμως αὖ ἵν προσποιεῖσθε, καὶ πολὺ ταπεινότέρ⊙ καὶ ἀδρᾳότέρ⊙. ἐχρώμεθα.) πειρώμεθ᾽ αὖ αὐτ̄ τ̄ κατὰ τ̄ πόλεμον. νυνὶ δ᾽ τὸ μὲν παρόν.) τῷ λίγοντι ὑποτάττει τὸ γεγενημένον. τὸ παρόν.) τὰς παρακαλ̄σάντας πρεσβᾶς, καὶ συμμάχους τὰς παραγεγομένους. σχέσειν.) ἕξειν. σὺν ἐλπισία αὐθύτων αὐθρῶν. καὶ ἠυξήσαμεν καὶ κατιγήσαμεν τιμικ̄τον.) μὴ λωλύσαντ⊙ λόγῳ αὖξησθῶσι καὶ μέγαν γεγόᾶσι. ὀλίγ⊙ ἐδέησεν.) ἀλλ᾽ ὁ πολλ̄ῷ ὕστερον μέγιστ⊙ ἁπάντων τ̄ πῶποτε γεγομένων, ἀλίξανδρ⊙ ἐγένετο· τὴν δύναμιν παρασκευάσαντ⊙ αὐτῷ φιλίππου, καὶ βάθρ᾽ ἁβιδὸν τῷ πολομῶντι πλὶ πρίσβειαν εἰς πλὶ τ̄ ἐν ἰσοσολόμοις ὀνομαστάτην καὶ κατασκυλῶ. νυνὶ δ᾽ ἡμεῖς ἥκει.) τ̄ λυθιλᾶν, καὶ πάλιν μικρὸν κατασῆσαι φίλιππον, καὶ τ̄ πολὺ ταπεινότερ⊙ χρῆσθαι αὐτ̄ῷ, τίς; ἑτ⊙ ὁ τ̄ ὀλυνθίων. αὐτόματ⊙ τῇ πόλει.) διαφωνεῖτ̄ ἡ διάτιξις. ἵνα μὲν γὰρ σωίζωσιν ἐξαντίας ὅτ⊙· ἐπὶ σύξαντ⊙· ὁ τ̄ ὀλυνθίων. ἕτερος δὲ μυρίαν ὀρώτησιν, ἐφιξῆς αὖγνωσαν ὅτως· νυνὶ δ᾽ ἡμεῖς ὅπως τις τυτίσιν, ἐκ σὺν αταφρόνητ⊙, ἑτ⊙ ὁ τ̄ ὀλυνθίων, αὐτόματ⊙ τῇ πόλει, καὶ ὁ μὲν νῦς ὁ αὐτὸς ἀπωσῶν, αὖτις αὐαγνοίᾳ· δεμυστόρα δ᾽ ἡ ὄρᾶτησις. ὁ ἥκων τ̄ ὀλυνθίων αὐτόματ⊙ ἦκε τῇ πόλει.) ἐν τοῖς αὖω, ἥκων παρακαλ̄σάντα ἔλεξεν. ὁ δ᾽ ἥκων τ̄ ὀλυνθίων τότοις μὲν αὐτοῖς ἀκυρία ἐγένετο (ἃ γὰρ σύντυχὸς δωκτωτόρῳ πολιμᾶν) τοῖς δ᾽ ἀθλωτάτοις σὺν ἐλπίδ᾽ ἐδέξι παρασχᾶν τ̄ κατακωνίσασθαι φίλιππον, καὶ τ̄ πλὶ ἡμ τοῖς ἕλλησι δυνασθέαν αὐαλαβᾶν. ἀλλὰ καὶ ἄτοι ἐψύδωσαν τ̄ ὀλπίδων, ἐναντιωθέσης δ᾽ ἐκπέδῳ πλ φορᾶς τ̄ ἡμερῶν. τ̄ προτέρων ἐπιέσνων.) γράφετ̄ καὶ, τ̄ πρότερον, τ̄ λόγῳ τ̄ ἀμφιπολιτ̄, καὶ τ̄ τ̄ πυθναίων καὶ τ̄ λοιπῶν. καὶ, ἐμοιγε δοκᾶ.) ἡ τάξις ἢ λογιτ⊙ τις λόγῳ τ̄ ὑπαρχόντων παρὰ τ̄ θεῶν ἡμῖν, αὖ ἐκατὰς· δοκᾶ μοι ἔχειν αὖ ἀπόστως αὐτοῖς χάριν μεγάλην ὁμῶς. ἐλάττ᾽ ὀφλῶν ἐκ ἐχόντων ὡς δᾶ.

αὖ ἐκατὰς.) αὐτὶ τ̄, ἀ ἐκατὰ θάτις· σημάνωσαι, ὅτι τὸ ἵστημι, ἵστω, ἵσταμαι, ἵστασθαι, ἵστημι, ἵστην, ἵστω, ἅμα πᾶσι τοῖς σωδίτοις· ἐνδρυπτικῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλᾶστον λαμβανόντ̄. τὸ δὲ ἵστηκα, ἱστήκειν, ἵστω· νυνὶ μὲν ἀδιτικῶς ἐκ, νῦν δὲ καθετικῶς. ἐμοιγε δοκᾶ.) ἠδίκως, καὶ ἐκ αὐθάδως, ἀλλὰ προπαταλαπεπῶς. λόγῳ τ̄ λογιτ⊙.) ὁ ἀ μόνον τὰ διδαπανημένα καὶ ἀτυχηθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ σύνοιδέντα καὶ κατορθωθέντα λογιζόμενο⊙. προφητικ̄ῇ τινὶ καὶ ἀποστολικ̄ῇ τοικὶ νοθισίᾳ τὸ ῥητὸν, τ̄ τ̄ αὐθρώπων μεμψιμοιρίᾳ καὶ ἀγνωμοσύνῃ καὶ ἀχαριστίᾳ τῇ ἐς τὸ θᾶον, δι᾽ ὃ καὶ τ̄ ἐπιτιμόν. εἰ πολλοὶ γὰρ τ̄ ἡμερῶν ἐχ ὁρῶμεν, ἢ ὁρῶντ⊙ ἀφίεμεν, ἢ λαβόντ⊙ ὃ᾽ ὁσίως ὅτι σωφρόνως αὐτ̄ῷ χρώμεθα. ἐκτὸς δὲ τ̄ ἑαυτῶν ἀφροσύνῃ καὶ ῥᾳθυμίᾳ καὶ ἀβιωτορίᾳ ἐργιζόμεθα, ἀλλὰ τῇ θάᾳ προνοίᾳ καὶ διοικήσει τ̄ αὐθρωπίνων, ἐγκαλῶμ⊙ ἀτυχήσαντ⊙, ἢ μὴ ταὐθ᾽ ὅσα ἠβουλήθημεν, κατορθώσαντ⊙· ἀθηνῶται λογισταὶ καὶ ἄγαν φίλωτοι κῆ μιμψίμοιροι ὑπάρχοντ⊙. τ̄ ὑπαργμένων παρὰ τ̄ θεῶν ἡμῖν.) τῶν θάνων σὺν ὀργισιῶν, τ̄ παραπεπλωκότων ἡμερῶν, καὶ αὐτομάτων ἐκόντων τῇ πόλει. ἡ φράσις, τινὰ ὑπάρχειν τί τινι, μᾶλλον δὲ, τινί τι ὑπᾶρχον παράτιν⊙. διάτοι καὶ τ̄το σπανιότερον· ἰσοινότερον δὲ, τὸ ὑπάρχειν τέ τινι παράτιν⊙. ἐν ἑτέροις, τὸ ὑπάρχειν πρότερον, τῷ ἀμύνεσθαι αὐτίπαιτ̄. νυνὶ δὲ ἡμερός.) μετὰ πλὶ ἐπιτίμησιν τῇ ὀλιγωρίας καὶ πλὶ διὰ ταύτλω βλάβης διήγησιν, παραμυθία, παραβαρρῦντικὸν τ̄ ἀκροατῶν, ὡς διοφιλῶν ὄντων καὶ σύντυχάντων· καὶ προτρεπτικὴ ἐπὶ σὺν χαρίσιαν καὶ προθυμίαν πρακτικλίω. τὸ μὲν γὰρ.) λύσις αὐτιθέσεως μεταστατικ̄ῆ. ἐ νῦς, ὅτι ἑτέρου ἔχει τὸ ἀμελεῖν τ̄ ἀτυχεῖν· καὶ ὅτι νῦν ἐκ ἐπὶ παρὰ τῶν τύχλω, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἰδίαν ὀλιγωρίαν. ἕτερον γὰρ καὶ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τ̄ σύντυχεῖν.

τὸ ἀπολωλικέναι.) ἡμᾶς, ἢ, τὸ πολλὰ ἀπολωλέναι ἡμῖν. τ̄ ἀπολωλικέναι πολλὰ ἐν τῷ πολέμῳ· ἡ αἰτία ἀμέλεια ἢ ἀμιτρία. πολλά.) καὶ χρήματα καὶ χωρία, ἔτι ἢ στρατιώτας καὶ δόξαν.

δι᾽ ἀμετρίαν ἀμελείας.) ἔργον ἢ ἰδιον ἐναι. δέον τὶ αὖ.) νομίσαι πλῶ ἀμετρίαν ἀμέλειαν αἰτίαν ἔναι, καὶ αἰτιάσασθε ταύτλω ἀπεβοολῆς, ἀχὶ δι᾽ τῶν τύχλω. τὸ δὲ μήτι πάλαι τ̄το πεπονθέναι.) καὶ πρὸ τ̄ φιλιππικ̄ῆ πολέμῳ, καὶ ἐν αὐτῷ τότῳ χρονιότερον· ἰδ᾽, ὅπως καὶ ἡ αὐκαβολὴ τ̄ κακῶν ἐν ἀγαθ̄ῇ μοίρᾳ τίθητ̄. πόσῳ δὲ σύχαριστότερον λίγεσθαι δεῖ πλῶ τ̄ διὸ ἐς ἡμᾶς μακροθυμίαν, χάριν ἡμῖν τ̄ μετανοῆσαι διδόντ⊙; τὸ μὴ πεπονθέναι.) ὅτι ἐκ ἐπάθομεν, ὅτι ὑφηγε. παρακάμπτ⊙ μὲν τ̄ φάνομαι. δεῖ δὲ τὲς σχηματισμὲς τ̄ ῥημάτων, καὶ τἄλλα τὰ γεγενημένα, ἐν τ̄ γραμματικῶν προμαθόντα λαβόντα, ἀὐ᾽ ὅτως ἐπχειρῶν τῇ ἀκροάσει εὐαγνώσει· ἀλλὰ μὴ παρ᾽ ἡμῶν τὰ τοιαῦτα προσδεκτέον.

ὁ γὰρ τὰ πλ γραμματικῶς τέχνης ἐκ ἀπειρεβημένῳ, ἐλάχιστ᾽ αὖ ῥύτων ἀγαθὲς γένοιτο. τότων αὐτιῤῥέπων.) θησάζων δυναμένῳ, καὶ αὐτὸ συκῶν τὰ ἀπολωλότα, καὶ πλῶ ἡμῶν πλάστιγγα θέσις κατασῆσαι τῇ φιλίππ, καὶ ἰσοβαθμον καὶ ἰσόῤῥοπον ἀποργάζεσθαι.

αὖ χρῆσθαι.) αὐτῇ τῇ συμμαχίᾳ. πλ παρ᾽ ἑκάνων.) ὅσης ἡ ὑπαρχέσης ὑμῖν· πλ τ̄ θεῶν, ἢ, πλ θάνς σύνοιας ἐς ἡμᾶς.

σύβουλ⊙τικα.) ἔναι. ἴνα γε θέλω.) ψηφισάμην αὖ, θέλω αὖ τῶν τ̄ ψῆφον μὴ πρὸς τῶν ἀτυχίαν ὑμῶν, ἀλλὰ πρὸς τῶν τ̄ θεῶν σύνοιαν.

ἀλλ᾽ οἶμαι παρέμοιόν ὄζιν ὅπερ καὶ πρὶ.) πλ ὁμοίωσιν παρίστη τῶν αὐθρωπίνων ἀμέλειαν τι καὶ ἀχαριστίαν, ἐπιπεσοῦν καὶ ἐναργίστερον ποιῶν τ̄ λόγου. παρέμοιόν ὄζιν ὅπερ καὶ.) παρατίρει τὰ ἀπόλαστικὰ μέρια· οἷς ἐν τῇ ἑξῆς πρὶ δ᾽ ὑπὸρ δυξέως· καὶ πρὸ τ̄ πραγμάτων ἔστως. λυτήσωσι.) ποιήσωσι, ὅταν τὶς ἅπερ ἐπορίσατο, ταῦτ᾽ ἴσως καὶ διαφύλαξε. λάβῃ καὶ σώσῃ.) πρὸς τῷ λαβεῖν σώσῃ καὶ πρικτεύσῃ.

τῇ τύχῃ.) τῇ παρὰ τ̄ θεῶν σύνοια· ἡμῖν μὲν γὰρ τύχη ὀρθὴ καὶ αὐτίματον· τῇ δὲ αἰτίᾳ, τῷ θεῷ φημὶ, τῷ δικαιότατα ἀ παραιτίῳ, ἀλλὰ πανταπλῶς λιγομένῳ, καὶ πρὸ παύτων αὐτῶν παύτα τά, τι μίγιστα καὶ τἀλλάχιστα προσωρακότι τε καὶ διακάξαντι, μήτε τύχη μήτε αὐτόματον ἐλέᾳ, ἀλλὰ σοφία καὶ πρόνοια τὸ παῦ. αὖ δ᾽ αὐαλώσας λάβῃ.) ἐαν ἐκατὸν λόγῳ κῆ μὴ ἀαδανόμ⊙ αὐαλώσῃ, ἀεὶ μὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν δὲ προστιθείς.

σωαναλωσει.) αὐαλῶσει συὸ τοῖς χρήμασι. καὶ τὸ μιμνῆσθαι πλῶ χαρίν.) πλῶ μνήμλω πλ σύβουλίας. καὶ πρὸ τ̄ πραγμάτων ὅτως.) ἡ λωφήθη αὖ διὰ μιᾶς πρὸ ὀλίγ ἀπαρτίσαι πλῶ ἐννέαν, ἐτησίαις ὕσπερ ἐπὶ πλ τ̄ χρημάτων λυτήσεως, αὖ μὲν ὅσα αὖ τις λάβῃ, ταῦτα καὶ σώσῃ μιγάλω ἔχει τῇ τύχῃ πλῶ χαρίν· αὖ δὲ αὐαλώσας λάβῃ, σωαναλῶσι καὶ τὸ μιμνῆσθαι τῇ τύχῃ ἐπὶ χαρίν· ἕτω καὶ ἐπὶ τ̄ πραγμάτων, εἰ μὲ χρεσάμενοι τοῖς ἡμερεῖς ὀρθῶς, δεῖ᾽ ἐ σωῦβῃ τί παρὰ τ̄ θεῶν χρυσίον, μνημονύσουσι. δοκᾶ δὲ διακόψαι καὶ μόρισαι πλῶ πρίσβεσιν διὰ τὸ πολύκωλον.

πρὸς γὰρ τὸ τιλευτᾶον ἰπεῖν.) πρὸς τὸ ἐκβαῖ τιλευτᾶον, ἐπῆρκεματικῶς οἶμαι. κατὰ τὸ τιλευτᾶον. ἕκαστον τ̄ πρόσπαρξάντων.) ἕκαστοι τ̄ πρὸ ὑπαρξάντων. ὡς τὰ πολλά.) ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, σχεδὸν ἀά.

λιρίνητ̄.) ὑπὸ τ̄ ἀλίκων λογιτῶν. πλ μὲν γὰρ τιλευτᾶς χρεστὸς ἔσει· χρηστὰ κῆ τὰ προυγεσάμενα φαῦλα, λιρίνητ̄. φαῦλας δ᾽ φαῦλα κῆ ταῦτα, διά τοι διάλιπτα γεγόμενα. ἐν ἅπασι γὰρ τοῖς ἔργοις (διαβάφειν ἰσουρά τις) ἐχ ὅτω πλ ἀρχῆς μνημονύσομεν· ὡς πλ τιλευτᾶ διάθεσιν λαμβάνομεν. διὸ καὶ σφόδρα δᾶ.) ἐπεὶ δὲ πολλῶν, φησίν, αἰσχρῶς ἰατρευθέντων· δᾶ σωφρόνως ἐπιμελᾶσθαι τ̄ τι παρόντων καὶ τ̄ μελλόντων.

ἵνα ταῦτα.) πότερον τὰ λοιπὰ, ἢ τὰ ἰατρευθέντα πρότερον; ἡ καὶ μᾶλλον ἀρίσκει. τὸ μὲν γὰρ ἀκανοτρεφώσασθαι, τοῖς ἀπλασμένοις τὸ ἂν ἰατροβῶσαι, τοῖς ἐν χροσὶ μᾶλλον οἰκειότερον ἔναι δοκᾶ. πλῶ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις.) γεγομένῳ ὑμῖν. πεπραγμένοις.) αἰσχρῶς ἀκλεοτέρως μᾶλλον ἂν ἰατρευθέντες. ἀλοξίαν.) πλῶ μᾶλλον αὐτῶσαν ἀβλωδίας τῶν βλάβως, ἐχὶ τοσοῦτον φιλοχρημάτως ἐχοντας, ὅσον φιλοτίμως, ἢ φιλιγκαλοῦντας. ὁ μὲν πρώτη πίστις ἐν τ̄ συμφέροντ⊙· ὁ δὲ τρίτ⊙ ἂν τ̄ ἐνδέξ· ὁ δὲ τρίτ⊙, ἐν τ̄ ἐπιπονώτερ⊙, ἢ νῦν τυθεσιμένη. ἃ ἂν προσθέμενα.) ἀπιλάσομεν, ἀβουλήτως ἀποπέμψομεν, ἐ προσδεξόμενα συμμάχους.

ἢ τότους τοὺς αὐθρώπους.) τοὺς ὀλυνθίους, τοὺς πλιναίους πλίονας ἔχοντας, πόλεις μὲν λβ᾽, ἱππέας ἂν α φ᾽, τοὺς βεβαίως ἡμῖν συμμαχήσαντας αὖ.

ἐκεῖν⊙.) φίλιππ⊙, ὁ λοιπὸς ἐχθρός. καταγρίψετ̄.) ἐκπολιορκήσαντα ὀλυνθον, δωκατῶσθαι γιῶν πολλῷ. φρασάτω τὶς ἡμῖν.) αὐακίνησις διαβιβαστικὴ. τί τὸ ἐκλύον ἔστι.) τί ἐκλύσα.

ἔστι.)

ἐτι.) μετὰ τὸ χειρώσασθαι ὀλυνθίους, τὸς ἀλλοτρίους τῶν ὑριτερμένων φιλίππ τ, τῶν μακεδονίαν τοσοῦτον ἀφελησάντας αὐ. βασίλειον.) ἢ μετὰ τρατεύματος ὁ ἀλεξάνδ. ὅτοι βάλιτ.) ἄτοι ἐπ' ἄλλας ἐλλωίδας ἤλθες, ἄτι ἢ ἐπ' αὐτὰς τὰς ἀθήνας. ὁ πρόθυσις ⸗ ἀλι τῷ τόπ· ὅτι φίλιππ⊙ ὀλυνθίους λαβὼν ἐφρούρησεν, οὐδὲ ἴσται ἐλθὼν ἐπὶ τῶν ἀττικῶν. ἀρά γε λογίζεταί τις ὑμῶν.) νῦν ὑρίμα λαβὼν συνάξει ἐν ⊙ φύσιως ⊙ φιλίππ, ⊙ ἐν ⸗ ὑπὸ τῶν συμμάτων ἐγνωσμένης, ὅτι καὶ βυλόμενος βασίλειον ἐπ' ἀθήνας.

ἀδρῶς ἄν.) ὁ νεῖ μὲ λίαν ὅτι τὸ σῶμα, ἄτι τῶν ψυχῶν, ὥσπερ ὁ Δημοσθένης (ἐρρῶτο γὰρ ἄμφω ταῦτ' ἐχώς ἐτυχεν, ἀλλ' ἐναμίλλως τοῖς μάλιστα πρὸ ἑκάτερον τότων ὑυτυχηθέσιν) ἀλλ' ὀλίγῳ ἡδέως ἔχων, παρελαβὼν, ὅτ' ἐς τῶν ἀρχῶν λαθέσατο, τὰ μὲ βασίλεια χρημάτων ἱερὰ, καὶ ⸗ αὐτὰ ἐκτὸς ἀκολουθούμενα· τὰ πράγματα ⸗ τάραχῆς μισᾷ, καὶ θέλῃς ἐπαμῶλαι λεόμενα, καὶ φυλακῆς καὶ ἀπάτης.

τὸ λαθραῖος.) ἐπιῤῥηματικῶς, ἐν τῇ ἀρχῇ ⊙ ἀρχῆς. ἀλέξανδρ⊙ ἐν τῇ ἀρχαίων ⸗ φιλίππ⊙ παραλαβὼν ὑμᾶς (τὸς μακεδόνας) πλανήτας καὶ ἀπόρως ἐν λιφοδόρας τὸς θέλοντας νίμονται αὐὰ τὰ ὄρη πρόβατα ὀλίγα, καὶ ὑπὸρ τότων ἀκῶς μαχομένης ἰλλυριοῖς τὶ καὶ θριβαλλοῖς καὶ τοῖς ὁμόρους θραξί: χλαμύδας μὲ ὑμῖν αὐτὶ ⸗ λιφοδρῶν φορᾶν ἐκέλευε. καὶ τὰ λοιπά. λογίζετ.) ὅπὸρ ⊙ διανοίας ἔχῃ.

τὶς ὑμῶν.) ἀ πανύτ⊙ ὁ λέγων. καὶ θυμοῦ.) ὅπὸρ ⊙ αὐθέσιός ἔστ. τὰ μὲ γὰρ βασίλεια φιλίππ, τὸς γάτονας πρῶτον ἀκολουθήσαθαι βέλεται, ἀδικητέρα τοῖς πολλοῖς· τὰ ἢ πεπραγμένα, φυσικὰ καὶ τοῖς αὐθένταις καὶ ῥᾳθύμως ἔχουσιν, ὥσπὸρ τὰ ἐν τοῖς θιάσοις γιγνόμενα. ὁ δὲ δημοσθένης πρὸ πολλοῦ ⊙ φιλίππ προαιρέσιως αἰσθόμεν⊙, καὶ τῶν ἀρχῶν ⊙ τυραννίδ⊙, ⊙ ⸗ μακεδόν⊙, τῇ ἰλλάδι ὑποφυομένης, ἰᾶσθαι σπεύδοντα, ἀλίπως τὸ ⊙ πολυπραγμοσύνης ἔχειν ἐγκλημα δοκεῖ· ἀς τὸ προνοητικὸν καὶ φιλόπαρρ διηκριβότρ⊙ ὠνομάσθαι.

⸗ ῥόπον δὲ ἔν.) ὄντινα ῥόπον. μέγας.) δυνατός. αὐτίπαιτ γὰρ τῷ ἀδήλῳ, τῷ ἀδυνάτῳ. τὸ πρῶτον ἀμφίβολον λαβών.) τὰ ἰσοσικὰ ταῦτα ἐν ⸗ συγγραφέων, ⸗ πᾶσι προκειμένων, συζυτάτωσαν οἱ σπεδαῖοι, διαλήψει φημὶ ⸗ σικελιώτης, πλατοράχης, ἰσοκράτ⊙, γεμῖνος, καὶ ἄτινες ἄτροι. τὸς γὰρ πολλοὺς διέφυγον καὶ ἔφορον καὶ ἄλλος, ἄτι ὁ χρόν⊙, ἄτι ὁ ⸗ μόνος φθόν⊙ ὑμᾶς ἀπέτρεψεν, ἴτι δὲ, ἐν ⸗ λιβανίς ὑποθέσιων, καὶ ⸗ ἀλπιανῶ βυζάνων, διὰ τοι ἀ πανταχῆ σύλλογισμῶν. ὁ ἢ ⸗ βιβλίων ἀς πεῖρ· ἄμεινον βελτίονι, τὰς δημοσθένης διεγίνας ἀποδεχόμεν⊙, ἢ ⸗ σχολιαστῶν, ⸗ τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πονήσαντα μάτλον αἰτιώμεν⊙. εἰ μὲ γὰρ ἐφυσιογράφοι καὶ ῥήτορες, παρεκαράξησιν ἂν· ὅπὸς ἐπὶ νίκη ⸗ προκείμενος, τῶν ἀλήθειαν βιαίπτηδες. τὸ ἢ παρατιθέναι τὰ βιβλία τῶν συγγραφέων, τοῖς μὲ ἀμιλῆσι τότοις ἐντυχεῖν, σύνεδυ· τοῖς ἢ προειδόσι, πόρισμ· τὸ ἢ λαθεῖν διέξοδον ἀπεμνημονεύειν, ἀπρᾶγμον ὁμῶς, καὶ διὰ τῶν μακρηγορίαν, ἀνιᾶν ἔοικεν. ὑπομνήσομεν δ' ὅμως ⸗ ἀναγνώστ, ὅπως αὖ καιρὸς ἦναι δόξειεν.

λαβών.) λατὰ λῆρ⊙ ἰῶν, λατὰ διέδρομον, ἐχὶ ἢ παραδέντων ⸗ πολιτ. νύλλειν.) ἰὼ χειρωσάμεν⊙ καὶ ἰδιανδραποδισάμεν⊙, παρὰ ἑλλησι τοῖς ὀλυνθίοις. ποτίδαιαν.) ἰὼ ὠμολόγησι μὴ πρὶπεμένειν ὁ ὀλυνθίοις, παραδιδόναι δ' αὐτὸν ταύτῃ, ὁ διαῤῥήδην λέγει δείδυμος⊙. μιλήσιον.) τῶν θρακίαν, ἰὼ ἰατίσησιν φίλιππ⊙. ἐχὶ ἢ τῶν ἐν τῷ ἑρμονικῷ διάλογ⊙ τῶν ποσοννήσι. γράβων τῇ δ'. εἰς προσθῆκαι διάδηλος⊙· παγὰς ἢ χειρωσάμεν⊙, ἰὼ ἀγήσασθ ὑποδιαγῶναι.

ἔστα δυτζαλίας ἐπῆβη.) ὑπὸ ⸗ ἀλυσκάδων παρακαλόμεν⊙ καὶ ἀλυπόρων⊙ καὶ τισιφόνης, ⸗ ἀλέξανδρον ⸗ φῤῥῶσαν ἀποπέμψαν αὐτῶν. διάδηλος⊙ τῇ σ. συλλήψεσ. συγγραφὸς πλέστ ⸗ ἄξι⊙ διὰ τὸ σωμαποιῆσαι τὰς ἱστορίας, ἃς ἔστ ὁ χρόν⊙, ἔστ ὁ φθόν⊙ αὐάπαλιν διεμίλισεν· ἀ παράχῃ δὴ, διὰ τὸ μιγαλεπίβολον καὶ παντοδαπὸν, σύνεμεν ἀκεῖ βώσασθαι, καὶ διαῤῥῆσαι τοῖς τι πρεσβεῖς καὶ τοῖς τόποις, τὰς λαθὰ μέρ⊙ ἱστορίας. φθρας, παγασὰς, μαγνησίαν.) δυτζαλικὰ πόλεις. ἑτέρα ἢ μαγνησία, ἢ ⸗ μυγδονίας ἢ μακεδίας, ἡ πρὸς μακεδόνα ποταμῷ.

παῦδ' ἓν.) τὰ λοιπὰ ⸗ δυτζαλίας χωρία. ὑπ' ἐβόλιτ· σύμπασας φόρον.) λαθὰ τὸ δοκεῖν αὐτῷ διεκρίνας. ὄχιτ' ἐς θράκην.) διέδρομ⊙ τῇ ῥ β', σιλλήβι λαθὰ πόλιν μακεδονίαν γ' βασιλεῖς σωίσησαν ἐπὶ ⸗ φίλιππον, ἤ, τι ⸗ θρακῶν καὶ παιόνων, ἢ ἰλλυριῶν. ἀλλ' ἀ πρὸ τότων ἐστὶ νῦν ὁ ῥήτωρ, ἀλλὰ πρὸ τύρε, καὶ λυσιμαχείας, καὶ σιτάλκη· ὧν αὐτὸς ὁ φίλιππ⊙ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μέμνητ. τὸς μὲ ἐκβαλὼν.) τύρλω καὶ λυσιμαχείαν. τὸς ἢ λαθόντας.) σιτάλκην οἶμαι. ὑοδόκησι.) ἐνέσησι, ἐῤῥύησι. τῶν γ' ὀλ. ἐγγύλιν φίλιππ⊙ ἀσθενῶν καὶ τιθνώσ. ἢ ἐν τῷ ⸗ φίλιππικῷ· τίθνηκι φίλιππ⊙· ἀ μὰ δί, ἀλλὰ ζῇ. τί δ' ὑμῖν δίκαιον φῆναι; ταχὺ γὰρ ἕτερον φίλιππον ποιήσετι. πάλιν ῥᾴδιος.) ῥᾴον⊙ γεγονὼς ⸗ νοσήμας⊙. ἐκ ζάτ τὸ ῥᾳθυμεῖν.) τῶν ῥᾳθυμίαν, τῶν αὖτ⸗ σιν ⊙ ψυχῆς, τῶν ἀπραξίαν ἢ φιλυδονίαν. ἀπίνλινεν.) ἀπὸ ⊙ πρώλω φιλοπραγμοσύνης ἐκὼ ⸗ λαῦ ὀλίγον ἐῤῥῖψι. ὀλυνθίοις ἐπιχάρησ.) πολιμῶν, ἢ ἀπολύτως, ἐπιχειρῶν τινί, τὸ ἐρχεσθαι ἐπ' αὐτὸν, λαθαγωνισόμενον. ὑπομνηματιστὴς ἔστιν ὅτ⊙ ὁ τόπ⊙, οἷόσπερ καὶ παρ' ἰσοκράτει, ⸗ φιλίππ λαθεῖν ὠμάτων· ἀ μὰ διὰ λαπ' σύνεσιν τῶν πρὸς ἐκεῖνον παροσφρηδὸς, ἀλλ' ἅμα μὲ πρὸς ἐκπλῆξιν, ἅμα δὲ πρὸς ζῆλον ⸗ ἀθλιάνων ἀσαχθές. τὰς δ' ἐπ' ἰλλυριὸς.) παραλειπτικὴ προδήκη πλειόνων στρατειῶν.

A ἀρύμβαν.) ἐνιοι ἀρύβαν, ἐνιοι ἀρύββαν διπλασιαζομένης ⸗ β, γράφουσι. Σεῖλας· ἀρύβας, ἀλκίτης μὲ ὧν πάϊς, μολοσσῶν δὲ βασιλεύς. πανσανίας ἐν ἀττικοῖς· πύῤῥ⊙ μὲ ὃς αἰακίδης ⸗ ἀρύββα, ἀλέξανδρ⊙ δ' ὃς ὀλυμπιάδ⊙ θ' νεοπτολέμου θυγατρὸς ἐγεννήθη. νεοπτολέμος δὲ ἦν ἀρύββα πατὴρ ὧν ἀλκίτας ὁ θαρύπ. τί ὦν, τὶς οὐ ἔπει.) λαθὰ πρακτέα λαμβάνειν ἢ ἐπιδιόρθωσιν αἰτιολογίας, καὶ ἁρμονικὴ ⸗ δικαιώματ⊙ τῇ ὑποθέσει. νῶν.) ὅτι τὸ γενόμενον ἐκ οὐ ἀγίνυτον γίνεσθο, καὶ μᾶλλον ἴσως πλέον ἀκέσασιν ὑμῖν. ἵνα γνῶτι.) τῇ διανοίᾳ. καὶ ἀδικεῖ.) τὰς ἀδικήσεσι λαθαλάβητι, ἐκ ἀπόντος μόνον, ἀλλὰ σχεδὸν ἐρῶντος καὶ ἀπόμενοι. ἐν τοῖς αὖν· ἆρά γε λογίζεταί τις ὑμῶν ἢ δικαίωμα

ολαυσεισαύτων) τ' τ' ἀρχαίων ὀνόματ@, ὀχυρότερον τῶν παρόντων ὀσίαν, ὃ τὸ ἀσφαλέστερον σημαίνον@. ἡ μὲν γὰρ ἀεὶ τ' ἀθλωόντων ῥᾳθυμία, τόκοις μεγάλοις. τὸ δὲ τ' ἀρχαίων ἀποστῆναι, τῇ πανοπλίᾳ παρόμοιον, ἀριστοφάνους νηφάλιος· ἰὼ ὀλαύτ' ὦ βολοσάτη αὐτοί τι καὶ ταρχαῖα, καὶ τόκοι τόκων, ἀλλὰ παρὰ ταῦτα τὴν συμβολὴν ποιοῦντα. ὑποτίλλεσθαι.) ἀποσιωπᾷν ταῦτα, μὴ παρρησίᾳ ἀπᾶν. ἰσοκράτης, οἱ δὲ δεῖ μηδὲν ὑποστελλόμενον ἀπᾶν, ἀλλὰ παρρησίᾳ χρησάμενον καὶ πάντα πάσιν αὐτοῖς λέγοντα. τὸ μὲν ὄν ὑπάρχειν.) ἡ ὑποφορὰ, παύει ὑπάρχων (παροξυντικὸν γάρ) ἄρξαι δὲ συμβουλεύειν. ἐγὼ δὲ ἐκ ἀγνοῶ μὲν.) ἀπόκρισις συγκαταθετικὴ, τὸ μὲν@ παραπεμένη, σύνεσιν δὲ μηνύουσα.

φημὶ δή.) ἡ μὲν πρώτη γνώμης ἀπόφασις ἐγίνετο πρὸ τ' δεῖν βοηθεῖσαι· αὕτη δὲ ἡ δευτέρα, πρὸ τ' πῶς δεῖ τ' τοιεῖν, τὰ τ' τρόπῳ, ὅπερ πολίτης φρονήσεως ἔργον, καὶ προνοίας ὃ τῆς τυχόσης διόμενόν ἐστιν. ἡ τάξις· φημὶ βουλεύσασθαι ἔναι ὑμῖν, τοῦτ' ἐστιν, ὅτι δεῖ βοηθεῖν ὑμᾶς πρῶτον τοῖς πράγμασι. τίσι καὶ τίνων; τοῖς ἑαυτῶν τε, καὶ τοῖς τ' ὀλυνθίων. πῶς δὲ καὶ τίνα τρόπον; τῷ τι σώζειν καὶ τῷ ἱκανῶς ποιεῖν. πῶς δὲ ἱκανῶς ποιεῖν; καὶ χρήμασι καὶ στρατιώταις.

δίχα.) τὸ γεγενημένον. τῷ τι σώζειν.) τὸ ἀδικεῖν ἀ. πῶς δὲ; χρήμασιν ἢ ψηφίσασιν; ὃκ, ἀλλὰ δυνάμει πολιτικῇ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐκπέμπειν δηλοῖ πολλάκις, τὸ ἐκ τῆς πόλεως πέμπειν, ἀχὶ δὲ ἐξελογᾶν ἐτρόπῳ.

καὶ τῷ ἱκανῶς ποιεῖν.) τὸ ἀδικεῖν β'. πῶ δὲ; καὶ τελέσει καὶ στρατιώταις. τὰς πόλεις.) τὰς λβ', τὰς ἐπὶ θρᾴκης, τὰς τ' χαλκιδικὰς γενομένας ὅσας. τῶν ἑκάστων.) τ' νεοπλούτων καὶ πλουσίων. τ' φιλίππου χώραν.) τῶν μακεδονίαν. καὶ τελέσει καὶ στρατιώτας.) ναυτικῇ δυνάμει, τῇ λυσιτελούσῃ τὰ παράλια τῆς χώρας. ἴσως δὲ, τάχα μὲν τοι τελέσει τῶν παραλίων· τοῖς δὲ στρατιώτας καὶ τὰ μισόγαια. ἀλλὰ προδιορίζειν ἄδηλον ἀκριβολογίᾳ. εἰ δὲ δεῖτρόπων τούτων.) αἰτιολογία τῆς γνώμης ἐν τ' ἀναγκαίᾳ, σύναψις μέντοι δή τι τὸ μίγνυσθαι τῆς παρασκευῆς, καὶ διὰ τὸ ἄδηλον τῆς ἀνάγκης. ἄπειρα γὰρ ὑμῶν.) διασάφησις τ' ἀναγκαίας σχεδιασμὸν κατὰ διλήμματα. δεῖτρόπων.) δεῖτρόπων, τὸ ἕτερον κατὰ μέρος.

ὀνῶ μὲν μάταιον.) ὥσπερ καὶ γιγνώσκει. ἴδε καὶ πάλιν τὸν μαύτιν τῶν ἱκανῶν. πρὸς δὲ τῆς καταστροφῆς τῆς ὀλύνθου, ὅρα τὰ ἐν τῷ πρὸς παραπρεσβείας, πρὸς τ' προδοτῶν.

ὑπωμόσατ' ἔτο.) διὰ τὸ σφόδρα ἐπιθυμεῖν μέρος τῆσαι τῆς ὀλύνθου. ἐπεὶ δὲ ἀγγέλλειν αὐτοῖς ἐκέλευσεν, πρὸ τῆς ἁλώσεως, ὅτι δυοῖν δάτερον, ἢ ἐκείνους ἐν ὀλύνθῳ, ἢ αὐτὸν ἐν μακεδονίᾳ μὴ δῆ εἶναι.

ὄλυνθον παραστήσαι.) ἀφήσει, ἵνα τὰ στρατιῶτ' παραλήψεται· ὁμολογίᾳ δ' ἴσως μᾶλλον, ἢ ἵνα τὰ πράτ@. ἐπὶ τῶν εἰκάζειν.) χώραν. ἀμωσεῖ.) ἐν διώξει τὰς παρ' ὑμῶν στρατιώτας. βουλεύσασθαι δὲ ὄλυνθον.) τοῖς ὀλυνθίοις, μᾶλλον δὲ τῇ πόλει αὐτῶν. ἀπενήνοθεν ἔχοντα.) ὁ λιτόδυνος ἐστὶν, ἐν ἐσφαλεῖ ἵνα βιάσωνται. τὰ εἰκεῖ.) τῶν εἰκάζειν χώραν, τὰ εἰκαῖα. προσκαθεδεῖται καὶ πρεσβεύσει τοῖς πράγμασι.) μπιωεῖ τῶν πολιορκίαν, ὥσπερ σχολὴν ἄγων· ἰωλύων μέντοι βουλόμενος ὑπὸ ἐπαίτισιν μὲν ἀσιλεῖν, ἢ τὸς ἐγκλείσμενος βιάζε

πρίσασθαι τῷ χρόνῳ.) ἔτι ἐπιλιπ[illegible] αὐτὸς τ' ἐπιτειλάμενον, ἔτι τ' πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν πρὸς ἀλλήλους παροξύνοντας, ἔτι τὰ δὴ πολιορκίαν παλαίπωρα συσχρανόντων, ἔτι καὶ λοιμὸ ἅμα λιμῷ ἐπεκύψαν@. ταῦτα γὰρ ἀναβιβάσα τ' πολιορκίᾳ.

τῷ χρόνῳ.) τῷ ἀμβλύνοντι τὰς προθυμίας καὶ τ' ἀνδρειοτάτην ἕνα μοκόντων, ἄλλως μηδεμίας ἀλλαχόθεν ἐλπίδ@ ὑπολειπομένης· λύτος ὀχυρᾶς ὅσης καὶ λυσαλύτης τῆς πόλεως. ἀλᾶ δὲ.) συμβρασμαζ γνώμης. πολλῶν ἄναν τὴν βοήθειαν.) τοιαύτη καὶ γίγνεσθ, μυρίους μὲν ξένους καὶ τελέσει πεντήκοντα τ' ἀθλωόντων βοηθησάντων αὐτοῖς, τ' πολλῶν δὲ τυράννοις ἐπίσης. καὶ ἐξῆ.) τοῦτο δὲ πότερον γίγνεσθ, ἐκ ἐγ διϊσχυρίζεσθαι. ἐπὶ πρὶ μὲν δὴ βοηθάσι.) μετάβασις ἀπὸ τ' λόγου@ ἐπὶ τὸ θωπτέον, ὅπερ ὁ τὸ λάχιστον μέρ@, ἡ τ' χρημάτων εὐπορία, τὸ νεῦρα τ' πολέμου, τ' μεμερισμένα ὁ σιτοῦντ@. ἐκατὸν γὰρ τὸς χρέος πολυανθρωπότατοι ἦσαν οἱ ἀθλῶσαι, καὶ πολύ τι πλεῖ@ τ' ἐχθρευόμενων καὶ πλανωμένων ἐλλίωμ· ὡς ἐν τοῖς ἰσοκράτης ἐγνωμεν.

πρὶ δὲ χρημάτων πόρε.) ὥσπερ πειθόντων μὲν ὑλα τ' ἀθλωόντων, ὅτε δεῖ [illegible] ζητόντων δέ, πόθεν ὀρίψουσι τὸς στρατιώτας· ταῦτα λέγει.

πρὶ πόρε.) πόθεν δεῖ πορίζεσθαι χρήματα, γινώσκει ὅτι ὄζῃ ὑμῖν ἔτοιμα. ἡ πρόθεσις τοῦτ' τ' τόπε· ὅτι σύνεσσι μὲν στρατιωτικῶν χρημάτων ἀθλωόντων, ἐκ ἂς δέον δ' αὐαλίσκει ταῦτα. ἔφη.) ἐπαναλῆψις ἁπλᾶ βιβαιωτική· τοσαῦτα ὅσα. ὀφεῖ τ' ἄλλων.) ὀλίγοι ἄλλῳ κιθήρωνος λιπεῖ λόπε. ὡς ἐν τῷ πρὶ συμμορίων· ἐν ταύτῃ τῇ πόλει χρήματα ἔνεστιν ὀλίγα δέον πρὸς ἁπάσας τὰς ἄλλας ἐπᾶν πόλεις. χωρὶς γὰρ προσδιεξόμεθα, ὑπερβολικώτατον αὖ ἄν τί γὰρ τὰ τ' ἀθλωόντων ἴσως πρὸς δυνατοὺς καὶ χιλίας καμήλους ἂς βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν ὅτοι; στρατιωτικά.) ἵνα μὴ πρὸς τ' ἰδιωτικὸν λέγειν δοκῇ. ὅτως ὡς βέλτιον.) ἀφ' γῶντ@ καὶ πανηγυρίζοντ@, αὐτὶ στρατιωτικῶν διωρικὰ ποιούμενοι.

τοῖς στρατευομένοις.) ἔτι τ' πολιτῶν, ἔτι τ' ξένων. ἀποδώσει.) ὃν ἀφέλιμον παρὰ τὸ προσῆκον. ὑμῖν προσοφᾶ.) ὀλίγοι δ' ἄδικον πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι χρήμασι. μᾶλλον δ' ἅπαντος.) ἐπανόρθωσις αὐξητική. ἐ[illegible]δᾶ.) ὀλίγ@ πόρ@ βαρκίσει. τί δ' ἂν αὖ τις.) αὐτίθεσις, ὅτι σὺ παραῦ.μα γράφεις, πρὶ ψυχῆς λυσιτελοῦν. ἡ τάξις· τὶς ἔπει αὖ, τί δ' λέγεις; σὺ γράφεις.) νόμον ἀσφῆρες, λυσιτελοῦντα ταῦτα ἔσται στρατιωτικά.

μὰ δί' ἐγώγε.) γράφω, ἔγωμε νομοθετῶ, ἀρνησις τ' ὑποφερομένης, μᾶλλα διαφορᾶν· ὅτι ἕτερον μὲν τὸ γράφειν, ἕτερον δὲ τὸ ἐγᾶδαιτί ἐστι. καὶ ταῦτ' εἶναι.) τὰ χρήματα ἀλαμβάνειτε. μὴ μίαν σύνταξιν εἶναι.) ἐπιγέμα. τὶς αὐτὶ ἔτι.) τ' μὲν λαμβάνων χρήματα στρατεύεται ἡ ἀργῶν, ἀπορᾶτο, τότε δὲ γενομένης, πολλοὶ αὖ τ' τῶν σύνοράντων πλουτήσειαν, πολλοὶ δ' τ' ἀπορούντων, πλατήσειαν. νῦν δ' πολλάκις ἄμεινον πράξαι ἀργία δὲ φιλοπονίας. ὑμᾶς δ'.) τῷ λέγειν αὐτίθεσι τὸ παρὰ τὸ δέον γιγνόμενον. ἀς τὰς ἑορτὰς.) τὰς ἐπὶ μὲν τῇ τιμῇ τῇ τ' θεῶν λαθεῖσας, ἀς ἀργίαν δ' τ' πολλῶν δὲ μέθυ, δ' ἀπόλαυσιν τελοῦσας. ἴσως δὲ λεπτὸν εἶναι.) διδάξας, ὅτι πολιτῶν αὐάγκη, πρόδηλον δ' ὄν, ὅτι χωρὶς χρημάτων σύνοδος τ' ἀθλώσεως· ἄρνησις τοῖς ἀπροπαῖς ὄζῃ ἔτι ἀποστῆναι θεωρικῶν, ἵνα τ' ἰδίων ἐσφορέων· ἂν ἐκάτερον μὲν ἐφ' ἑκατέρου δ', τὰ μὲν τάλλότρια, ἄλλως μικρὰ ὄντα, τ' λαπανᾶν πολλὰ τ' ἑαυτ'. αὖ πολλῶν.) χρημάτων. λίμ.) ἐς τὰς πρὸς τ' πόλεμον δαπάνας. πολλά.) ὅπερ ἀληθές. αὖ ὀλίγων.) πῶς δ; δωσᾶ τ' μὲν ὄντ@ τ' φιλίππου· αὐάγκης δ' ὄσης, πολλῶ μᾶλλον ἢ λίχνου τῶν βοηθεῖαν ἔναι, μικρομόνων δ' ὡς τὰ πολλὰ τ' πολίτων· πρόκλησις ἢ τῶν ἰδίαν γνώμην, ὅτι πολλῶν φύσει ἐκτὸς σωφρονῶν ἢ καὶ τῶν τ' ἀκροατ' ὑπόληψιν ὅπως ἐνίσχυσεν, ὥσπερ σύχόμενο@. ἀλᾶ δὲ.) ἕτερον, ἀλᾶ ἢ. ὁ νῦς· τὸ μὲν τ' χρημάτων, ὁ μόλις γόμενον· τὸ ἢ, ὁπόσων· ἀμφισβητόμενον. ἱερᾶτερον δ' ἀν πρωτεύει τι τῶν ἀλῶν· ἰσάτοι τότε τ' λογισμὸς ἀπλησίας παρατίς γινομένης. καὶ ἄνδρ τότων.) γνώμη πρὸς τὸ παρὸν ἀρμόσασα. ἴσως δ' ὁ λέγ@ πρὶ πολιτικῶν ἢ πολιτικῶν πραγμάτων. ἅτω ἢ ἀριστοτέλης πρὶ δὲ ἰσοβρίστου τ@ διαλεγόμεν@· ἀθλώσαιμ ἢ μὲν ῥᾴδιον τὰ ἰσοκρατ πράττειν ἀχεῖνον ὄντα. λέγουσι ἢ.) τ' λυπόντων, αὐαγκαίως μὲν σύλαβῶν ἢ ἀπ[illegible]ῆφα βάμβν@, εἶναι, μήπως ἀποδειλιάσειαν διὰ ταῦτα τὸν στρατεύειν· ἢ παραμυθίας ἐπάγει. καὶ ἄλλος τινὰς ἄλλοι πάρεστ.) ὁ πρὸς ὑμῶν ὄζῃ τέ, ὁπόσοί τινες ἔτοι αὖ ἔσῃ. πολυπραγμονᾶν, ἀλλ' μὲν διαφέρειν ὑμῖν, πολλῶν δὲ τ' ἱκανὸς τὸς ἰσοκράτ@· ἐν ὁ ἀγωνιούμενον. αὐαγκαιότερον δὲ καὶ χρησιμότερον ἴσως, σκοπᾶν, τίνων ὑμῶν οἱ πάροι καὶ πόθεν. καὶ πῶς ἂν ῥᾴστ ἐς τὰς ἱκαδ' ὑμᾶς χράσε ὑμῶν διαρκέσειαν, ἢ ὡς τὸ μέλλον παραμένειαν ὑμῖν; ὧν ἐλεῖν.) ἐπιτροπὼ, ὡς πρίσεως πάρεσ ὄντ@.

ἢ ὡς ὄζῃ ἡμερὸν.) τὰ τ' ῥᾳδίως δὲ βουλόμενα ἐκδίκ, ἢ πρὶ πάρεστ χρημάτων

τῶν διαλυθέν. ἐπὶ τῶν προτροπὴν ἐπανορθοῦται ἢ τὸ μὴ κίφαλαιον τοῦ λόγου, ὅτι συμμάχοις βουλῶν ἀλυσιτέλειος, τοῖς βιβλίοις συμμάχοις ἰσομένοις ἢ τὸν μακεδόνα δι' ἀτιμίας ἀποσχίσθαι παρασκευάσουσιν. ἐπὶ δὲ τὸ συμμαχῶν πλεονεκτεῖν· ἐπάγει ὅτι καὶ χρημάτων σύμπορος εἶναι, τούτων δ' οὐκ ἀναπίπτουσιν, εἰ ἀνυπάτου ἢ ὁ αὐτοκρατὴς ἐμπεσόντος· ἐπεὶ δὲ ἐκαιρότερον εἶχε τοῦ καὶ τῶν πολεμίων μισῆσαι διάνοιαν, ἐπὶ δὲ τὸν ἐκ

δυβᾶσι;) εἰ ἀλ πως τοῖς ἀβλωδεσι πολιμίως ἐχοντες. μὴ λίαν πιπρόν.) A
μὴ νομίζετε μίσει τῶν ἐκείνων, σὺν οἷς ὑμῖν ἐχθροὶ, ταῦτά μ ειν.

καὶ συμπεισβαλεῖν.) τῷ φιλίππῳ ὡς πλὶν ἀτζιπλῶ. ἑτοίμως.) ὃν ἀ-
ναβαλλόμενοι. διὰ τὸ ἐμφανὲς εἶναι ὑμᾶς μῖσος, λιαρᾶ μόνον ἀπόμενοι
κὴ προφάσεως. ἀλλὰ φωτᾶς;) οἱ κατὰ τὸν ἱσρὸν καλούμενον πόλεμον
κακῶς φρονοῦντι καὶ πιλουτοῦντες πᾶν ολιθρία σχεδὸν πᾶσι κινδύνευσαν.

εἰ πλὶ εἰκάζειν.) χρῆναι, πλὶ φωκίλα. ἐχοῖεν τι ἔντες.) ὁ Δημάμι-
νει, ἀπλωσατᾶντες. φυλάτζειν.) ἀμύνεσθαι τὰς ἀσβολὰς τ δυβάνου, τ
τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Δελφοῖς βουλέντων, ὑπὸ φωκέων κατειλημμένῳ διὰ πλὶν ὑ-
πὸ τ ἀμφικτυόνων αὐτοῖς ἐπαγομένην ζημίαν. ἀλλὰ ταῦτα μαθᾶν λᾶ ἐκ
δ ις διολόγε, καὶ ἑτέρωθ τ πρὸ ἐκείνε τ πολίμε γραψαύτων.

ἰαὐ μὴ βουθήσειτε ὑμᾶς.) αὐτοῖς ὅσ καὶ ἐποίησαν. ὕστερον, μ ναῦς
κατὰ φιλίππ, καὶ πρόξενον ναύαρχον, ἀλλ' ὑστερήσαντα τ καιρᾶ διὰ τ
χειμῶνα, πίμψαντες ὡς ἐκ τ πρὸ δ πάρεσαν γνωσόμεθα. ἀλλ'
ἆ τῶν ἐκ βουλήσεται;) μέχρι τ δεῦρο, ὅτι Δημόσιται φίλιππ ἐλθᾶν ἐπὶ
πλὶν ἀτζιπλῶ. δ λάξας νῦν κατ' αὐθυποφορὰν ὅτι κὴ βουλήσεται, διὰ βρα-
χέων λόγων αὐτὸν φίλιππον μάρτυρα παρεχόμενος. τῶν ἀτοπω-
τάτων) ἐν ἀπὸ τ ἀτοπωτάτων τετάρτην ἀτοπώτατον. μίνθ' αὖ ἄν.) μίν
τοι αὖ ἔπ. ἀ ἄ.) ἡ τάξις ἐν δημοσθ (ἐὰν Δημοσθέν, ἀτοβιτικῶς) μὴ πράξει
ταῦτα, ἀ νῦν, κἀν πρὸ αὔριον ἢ ἰσκαύων, ὅμως ἐκλαλᾶ. αὔριον δὲ
φλισκαύων.) αὖτε ἄνεμ δοκῶν διὰ τὸ μέγεθ καὶ πόλιος καὶ Δημά-
μους καὶ ὑμετέρας. διπαιότερον δ' αὖ οἱ ἀβλωδεῖσι, ὃς φυσὶ τέτοις λεξιδί-
οις βωπόνει ὁ ῥήτωρ, αὔριον ὠρλίσκηνον, ἀλιώτατον ὀδύρεσθαι τ' ἄνεμ τῷ
μακεδόνι, ὅπερ ὀλίγε δεήσαντες κατὰ τὰ πρὸ χαιρώνειαν ἐπεράθησαν.

ἐκλαλᾶ.) λιρατᾶν καὶ γλισχ ρὸν, διὰ τὸ σφόδρα ὀργίζεσθαι καὶ ὀνειροπο-
λᾶν πλὶν καὶ ἀτζιπᾶς καβάλλψιν, ὁ Δημάδης ἴσως δ' ἐπλασι τοῦτ' ὁ ῥήτωρ
ὡς ἐκπλήξειν τ ἀπροσκόπων. ἀλλὰ μὰν ἠλίκα δεῖ τὰ διάφορα.) σύγκρισις
τοῦ πολίμου, καὶ ἀπόλειψις, ὅτι ὁ ὑποβρύχιος πλείστῳ ἀξιωτέρᾳ τᾶ
ἐχχυρίς. ἀλλὰ γὰρ προσοπᾶν.) τ ἀποδιδόντες τόδε· αὐτόπτην κὴ φα-
νερὸν εἶναι πᾶσι. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς.) παραλειπτικῶς μᾶ προῖδητε· νῦν ἐγὼ
τὸ παραλιπᾶσθαι δοκῶν δηλῶσαι κατὰ μέωσιν καὶ αὔξησιν. ὑμᾶς
αὐτὸς.) τὸς ἐς Δημόκριτ φησὶ μένας τ ἰδίων λιπαμάτων. ἑκατὸν ἢ
μύρας μόνας.) ὀλίγοι ἦ πόλιμοι ἐνί μλωί ἢ καὶ δύσιν ἢ τρίσιν ἐλήφασι τὸ
πίλω. ἔχω γρίζειν.) ἔχω δὲ πόλιως σχατοπιδεύεσθαι. καὶ δοκ.) καὶ
λαμβάνειν ὑμᾶς τ ἐκ δὲ χώρας ὄντων τοσαῦτα ὅσα λαμβάνειν αὐχνᾶς
ἐν ὀξὶ τὸς σχατοπιδεύοντας. ὅσα αὐάγκη.) οἷον ξύλα, σῖτον, οἶνον, ἰ-
λαιον, χυλὸν τοῖς ὑποβρυγίοις καὶ τὰ λοιπά. μαλχᾶς ὄντ ἐν αὐτῇ) τῇ
χώρᾳ, γράφηται ἦ καὶ ἐν αὐτοῖς, δηλονότι τοῖς ἀγροῖς. ἀλλ' ἡμαρτῆσθαι
δοκᾶ ἡ γραφή. πλέον αὖ ζημιωθῶσι.) ἀόριστ αὐτὶ μέλλοντ, μετὰ
τ δυνητικῆς μερίδ πλέον ζημιωθήσεσθαι τετίχει βλαβήσεσθαι. τὸς γεωρ-
γοῦντας ὑμῶν.) πολλοστημόριον ὄντας δὲ πόλιως. ὑμῶν.) τέτες ὑμῶν ὅ-
σοι γεωργοί ἐσι. πλέον ἢ ὅσα.) πλεῖν τέτων ἅ. τὸν πρὸ τ.) πρὸ τέτε,
τὸν πρότερον, ἔτι τ ὑποβρ δὲ ἀργίας καταγωγῆς, ἔτι τ πρὶ ἀμφιπόλι-
ος γενόμενον. διὰ παύται.) ὑφ' ὑμῶν τ γεωργούντων ἢ καὶ συμπά-
σης δὲ πόλιως. τ δ' αὐαλωμάτων τὸν ἀριθμὸν, ἁλπίσαι ὃς αὐτογράψῳ καὶ
αὐτὸς ἦ ῥήτωρ ἐν τῷ γ τ δὲ πλείω δ' ἢ χίλια καὶ τριακόσια τάλαντα
αὐπλώκαμεν ἐς ἄλλο ἔτος καὶ ἰσοπράτης ἐν τῷ ἀρεοπαγίτικῷ πλέω δ'
ἢ χίλια τάλαντα μᾶλλον ἐς τὰς ξίνας ἀπαναλωκότε. ἐὰ ἦ δὴ πόλεμός
τις ἥξει.) τ πολεμίων αὐτεξρατοπεδευομένων ὑμῖν. πόσα.) αὖται αἱ
αἰτιατικαὶ, πόσα, ὅσα, ὀλίκα, πηλίκα, τοσαῦτα πηλικαῦτα, μεγάλα, μι-
κρὰ, ὀλίγα, πολλὰ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα ῥοπαί, ἐπιῤῥηματιζόμενά πως, τοῖς
ῥήμασι προσπίπτουσι. ζημιωθήσεσθαι.) ὑμᾶς. χρὴ νομίσαι.) νομιστέον,
λατινιστί. προσίσται ἡ ὕβρις) τοῖς αὐχνολόγοις ἐκ ἀριθμοῦντι· ἀλλὰ θεωρῶ-
σι τὰ πρόντα διαφθείρεσα, καὶ λυμαινομένη ταῦτα οἷς αὖ ἐντύχῃ ὅσ-
τω πως πλὶν ὕβριν καὶ ἀλπιαύσ ἰδίλαβεν, ἐν τοῖς προλεγομένοις ἀπῶν· τί
ναι ἦ ὀργάσονται οἱ πολίμιοι, καὶ αὐχνολόγοι καὶ ὑβρίσοντες πλὶν χώραν.
καὶ ἐς τ πρὸ παρακρισβάλλειν· ἔχει ἦ καὶ δὲ ὕβρεως τ πολεμίων πλὶν ἐμ
φασιν ἡ γὰρ κατασκαφὴ πρὸ πρόγονον ἦν δὲ συμφορᾶς. ἡ τ πρα-
γμάτων αἰσχίων.) ἤγεν προσίσται τῷ πολίμῳ τῷ ἐγχωρίῳ πῶς ἦ διότι ῥᾳ-
δυμᾶν δε, κἀμελᾶν ἐς, κἀ παύτας τὸς καιρὸς τὸς παρακρουσθέντας ἀφίν
τε, κβριεύσομεν ἑαυτὸς ἐς ἅπαντα πόλεμον καταστάν ας, ἐγχωρόμενον πρὸ
ρωθεν ἀμύνεσθαι μακεδόνα. ἡ αἰσχύνη τ πραγμάτων. ἡ αἰσχύνη ὑμῶν
ἐπὶ τῷ κακῶς χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν. ἡ τ πολεμίων ὕβρις μὲν ὅτι μι-
γάλα ἐλάψει, ἀλλὰ κὴ καταισχυνᾶ ὑμᾶς. ἀδίκως ἐλάτ ων.) τὸ ποιῆσαι τ
πλὶν βλάβην αἴτιον, φαῦλον ὑπάρξαν αὐτῇ τῇ βλάβῃ ἰσοφάσιον, μᾶλλον ἦ
κὴ βαρύτερον πλάτων ἢ πολίσιν τῷ ὑπεύθυνοι, παρὰ τ νομοθέτ, ψόγος
κὴ ὄνειδ λιθόδω· πολλῶν χρημάτων νῦν λειπομένων ζημία βαρυτέρα.

τοῖσγε σώφρεσι.) τοῖς σῶς τὰς φρένας ἔχουσι, καὶ δόξις καλῆς ὀργιζο-
μένοις, ὅς ἀμελᾶσιν εἰ μεθύοντε καὶ ἀπόλαστοι καὶ μισθίων τ μισλέντων ἐκ
σιδαι ὑποδεχόμενοι. τὸ ἐνθύμημα ἐκ τ αἰσχρᾶ καὶ τ βλαβερᾶ.

ταῦτα δὴ ταῦτα δᾶ.) ἐπίλογ προσοικείως ὅπ τὰ δέοντα κατὰ
μέρισμὸν τ ἀπροσᾶτ. δᾶ σωισθέντας βουλᾶν.) δεῖ σωισθῆν κὴ βουλεύε-
σθαι. ταῦτα ταῦτα.) τὰ ἀρημένα, ἅπερ ἐκ αὐαντιφαλαιοῦ, ἐπεὶ σύμνημό-
νευτ διὰ τὸ σύντομον ὁ λόγ. ἢν ἦ τὰ μάλιστα κατεπείγοντα, ὅ, τι καὶ
μὲς ἰσχυρᾶς καὶ βιβαίας συμμαχίας, καὶ ἡ δύναμις δὲ πόλιως καὶ ἡ ἐκ
πολις τ αὐαλαβεῖν πλὶν ἐν τοῖς ἕλλησιν ἡγεμονίαν, κὴ ὁ φόβ ὁ παρὰ τ μα
κεδόν, καὶ δὲ πάντων ἀνθρώπων, καὶ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀλοξίας. καὶ ἀπιθᾶν.) ἅπερ ἦδη
ἐπικείμενον ὑμῖν. ἐκάσει.) ἐς ὄλιωθρον, μᾶλλον ἦ ἐς μακεδονίαν.

ἵν' ὑπάρ.) τὰ πολικὰ ἄκτια προτρεπτικὰ ὄντα. τ πολλῶν.) κτεμά-
των καὶ χρημάτων. ὧν ἐχθροὶ.) τὸ ὑποτακτικὸν ἀόριστον ἀγὶ τ ἐποιή σ,
ἀλλὰ τ προγεγενημένων δὲ πίσωσι σοφίζεται, λατινιστὶ δ' ἀπᾶν ἴδοι, ἀ ἐ-
χθροί. παύν τυγχανικῶς ἦ μικρᾶς δαπανᾶσι, ἀσφαλῆ κτῆσιν τ πολλῶν προ-
ξενήσας, αὐτὶ βίκης, πλὶ τι φιλοτιμίαν καὶ αὐδὼ ἐπιγέρμα, κἠ τ κινδύνου
μέσῳ τ αὐαλωμάτων ἰσόμενον, ἃ μὴ προῦντο τὰ χρήματα, αὐτιζόμενοι·
θαυμαστὸς ὢν ὁ ῥήτωρ, νῦν πλᾶστον ἐν ὀλίγοις ῥῆμασιν ἐκφέρων.

καλῶς ποιοῦντε.) ἐχὶ σημαίνει τὸ, σὺ πράττοντε, ἀλλὰ φράσις ὀξεῖα
ἐπ' εὐφημισμῷ λεγομένη κὴ ἀποδοχᾶ, ἅμα ἦ καὶ τ φθόνε ἀποσυλήσασα
πλὶν ὑπάρχειν. τὸς δ' ἐν ὑλικίᾳ.) ὄντας τῇ νεανικῇ, τὸς νεωτέρους, τὸς ἔ-
τι αὐξηθέντας. φεβρόι.) τοῖς πολιμίοις, διὰ πλὶν αὐθράσειαν καὶ πλὶν
ἀκμαιρίαν· ὅπως εὖ φοβῶνται τοῖς ἀ.λωάδεσι ἐπιχειρᾶν, συγκινδυνεύσειε
τὰ πολιμικά. δὴ εἰκάσας.) χώρας ἀκριβέστερ ἔσαι, κὴ ἀπορέβετο ὑπὸ τ πο-
λιμίων. τὸς ὑλίγοντας.) τὸς ῥήτορας, τὸς ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντας, καὶ
συμβαλσύοντας τῇ πόλει. ἵν' αὖ τ πεπολιτευμένων.) τ ἐν τῇ πολιτείᾳ
συμβαλσυβέντων κὴ πραχθέντων. σὺ λώσει.) ἐκλέξει γὰρ ὅτι τ λιγόντων
ἅτι τ πρατζόντων αὖνα σύμφορ ὧν ἀβύνησι. ἀκλῆσι ἦ τὸ δ' ἀπαρὰ τοῖς
ῥήτορσι κατηγορίαν. ὡς ἐποίησ.) αἰτιολογία λίαν λωρο ἀπειλῆσα τοῖς ἐ-
ναντιεμένοις τῷ λόγῳ, καὶ βαρ ὧν τ ὑπομφάνεσα ὑποφ τ συμβέ-
λουμένων. ἐποίησ.) ἐποίησ τινα. ἄπλα αὐτὶ τ ἄτινα ἀτζιπτὶ· ἅτι πε-
ρὰ ἅτε χρηστά. ὑμᾶς πρίσῃ.) ὑμῖν συμπίπτῃ ὁ νῦς, ὅτι σὺ πρατζόντε
μᾶ πλὶ πόλιως ὀγίνοιτ' ἀξιοβούλους αὐτῇ τοῖς ἐλωδίοις, σὺ λοκιμήσουσι
δυσχόλους ἦ κὴ πολιμεμένης ζημιωθήσονται. τοιοῦτοι κριταί.) ὃν ἐκ
ἀσφαλὴς συμβολεύειν, ὥγε λᾶ καὶ πλὶ τύχης δοῶναι λόγον· ἀσαθμητάτε
τε πράγματ. ἰσῶδι.) δικαιοῦται μᾶ τὸ γιγνόμενον ὡς τὰ πολλὰ ὑπὸ
ἦ κὴ προῤῥίπει ποιεῖν τοῦτο τὸν λᾶον, τ καταπλῆξαι ἑνικὰ τοὺς ἐναντι-
ομένους. χρηστὰ δ' ἄν.) τὰ πράγματα· δεῖ σὺν τυχεῖ ἡ πόλις. παντὶ ἑ-
νικα.) μηδενὸς μᾶ ἐμποδὼν γενομένης τῇ σὺν πραγίᾳ πλὶ πόλιως· παύτων ἦ
συμπροβυμεμένων, τ τὶ πλησίον, καὶ τ νεωτέρων καὶ τ ῥητόρων τὰ δ-
οντα ποιούντων, πρὸ ἦ τ θεωρικῶν σὐδὲς λόγ, ἐπειδὴ πλείονων ἕ-
των τ ἀπόρων, ἐ σωτηρίαν ὡς τὸ πᾶσαι τὸ ἐνδιατρίβειν τῇ μυᾶτέτῳ.
δικαιοῦσι δοκᾶ μεμνῆσθαι τέτων, ὅπως αὐ δικαίως σχῇ τὸ αἰτιατικὸν πρὸ
δὲ ἀσφορᾶς ἀπᾶν δὲ ἐκ ἦ τοῦ τὸς σύπορος λυπήσει, ἢ δὲ τ θεωρικῶν δὲ
φαρίσεως τὸς πίνητας.

Claudite iam riuos, pueri, sat prata biberunt.

Reliqua & breuius & Latinè tractabuntur: ne rudiores dicant, ad ipsum commentarium legendum sibi opus esse commentario.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in secundam Olynthiacam.

Επὶ πολλῶν.) πραγμάτων.

αὔτις ἰδᾶν.) δίωκε δὲ ἀρᾷν. Obserua, ἐπὶ πολλῶν μᾶ ἐχθροὺς
τα δὲ ἐν τοῖς παρᾶσι πράγμασιν, αὐτὶ τ, καὶ μάλιστα.

πλὶν παρὰ τ θεῶν) δοκεῖν ἢ ὑπαρχόντων. πλὶν τῶν θεῶν πλὶν θέλειν.

φανερὰν γιγνομένην.) Cæcus igitur & amens sit oportet, qui eam non cernit.

τὸ τὸς πολιμοῦντας (alij πολιμοῦντας.)

γιγνῶσθαι ἐκπεπληγμένους.) τέτοιον, ὅτι εἰ πολιμοῦντε λίαν τολμηρῶς· ἢ δὲ
πάλιν μᾶλλον, ὅτι οἱ ἐκτημένοι κὴ χώραν ὅμορον, κὴ ἑώνημίν τινα, πο-
λιμοῦσσι φιλίππῳ.

δαιμονία τινὶ κὴ θέᾳ.) Semideorum, ac potius Deorum uidetur esse beneficentiæ. Dæmonum naturam inter humanam & diuinam mediam esse, hac inferiorem, illa præstantiorem, ueteres crediderunt. Fortunæ commode reddi non potest, nisi uertas admirabilis, insignis, singularis, &c. Nam angelicam dici, Latinus sermo non sinit. Græci Aristotelem δαιμόνιον, Platonem, quem illi præferunt, θεῖον olim cognominarunt. Sed discrimen θείων κὴ δαιμόνων ueteres sæpè confundunt nec mirum: cum eorum dij dæmones fuerint.

ὥτι τὰς πρὸς ἐκεῖνον.) Etiam ex hoc loco apparet, Olynthiorũ fœlicitatem nonnullis fuisse suspectam fuisse.

αὐτὸς.) ὑμᾶς.

τῶν ἐναρχόντων.) Id est, δὲ τύχης, τ καιρῶ, δὲ θέας εὐεργεσίας: intendum occasionibus, & fortunæ benignitate; diuina liberalitas amplectenda est.

ὡς ἔτι τῶν αἰσχρῶν) ἐν ἀπὸ τ αἰσχρῶν, autore Moschopulo, idem quod, ὡς αἰσχρὸν ὄν.

καὶ τόπων.) χωρίων, λειμώνων ἐρυκτηρίων τ πολίμου.

ὧν ἦμῖν πότε λύσει.) Latinè dicemus μᾶ διὰ πλησονεξίαν, μὴ φυλαξάμε-
νοι δι' ἐπιμέλειαν, ἀλλ' ἀκοβαλόντε δι' ὀλιγωρίαν: κὴ αὐανδρίαν.

φάνεσθαι προϊσμένους πόλεως.) Videri prouidentes urbi, more Latinorum, cum participia in nomina degenerãt, ut apud Sallustium Catilina, sui profusus, alieni appetens: τ μᾶ, ἰδίων φειτικὸς ἢ πρίσιν τ
τ δ' ἀλλοτρίων ἐρικτικὸς ἢ ὀρεγόμ. Nam alioqui πρόϊσμαι accusatiuo iungitur, ut α. αὐ. ὑ δὲ πρεσβύμενα, ὧ α. α, κὴ τάττε τὰς αὐθρώπε, etc.

φάνεσθαι

φάσκοιδαι προϊέμενος.) φασκόντων προϊέσθαι.

τ ὑπὸ δὲ τύχης.) Suprà, ὅ πανταχοῦ ἐβρύλλαν, &c. γίγνεσθαι αὐτόματον: & τοιοῦτον παραπαίοντός τι ἡγεμόνος.

τὸ μὲν δὴ, ὦ ἄ. α, πλῶ φιλίππου ῥώμην, Philippi uires & potentiam commemorare.) Quæ initio parua cum esset, nunc amplificata est eius sedulitate: quam si uos imitaremini: uestrum etiam imperium cresceret. Apparet, aliū aliquē oratorem hac exhortādi ratione fuisse usum, quā Demosthenes κατὰ παράλειψιν perquàm ingeniosè repetit.

ὑπὲρ τούτων.) Fortassis, ὑπὲρ τούτου, uel, ὑπὲρ τ φιλίππου πεπραγμένων: ut non ad uerba, sed ad sensum referatur constructio.

ἱκάνην μὲν ἴσχειν φιλοτιμίαν τινά.) ἐᾶναι φιλίππῳ ἐπὶ τούτοις φιλοτιμεῖσθαι: ταῦτα λέξαν καὶ τιμὴν φέρειν φιλίππῳ ὥσπερ καρπόν.

ὑμᾶς δ' οὐκ καλῶς πεπρᾶχθαι.) σὺμφέρειν, αὐτὶ τοῦ, ἀτιμίαν καὶ ἀδοξίαν ὑμῖν προξενῆσαι. Propositio præteritionis: non hortabor uos exēplo Philippi. Ratio, quòd ea oratio illi honorifica, nobis ignominiosa est. Hanc rationem πρεσαποδόσει eleganti illustrat & αὐτιθέσει.

ὑπὲρ πλῶ ἀξίαν.) Supra dignitatem, plus quàm ab eo quisquam expectare aut postulare debuisset. Sicut in priore oratione οὐ παράλογα καὶ κατὰ πλῶ ἀξίαν, Eximia & insolita fortunæ benignitas potius, quàm successus uel improborum uel stolidorum hominū: etsi nemo est, quin hos bona fortuna indignos iudicet.

τοσούτῳ θαυμαστότερον.) Tantò admirabilior apud omnes existimatur: tantò in illustriore loco sita est eius laus.

τοσούτῳ πλέονα αἰσχύνην ὠφλήκατε.) Tantò maius dedecus suscepistis. Sicut suprà μυρίαν ἐφλισκάνων. Egregia αὐτίθεσις effectuū induſtriæ & incuriæ.

ταῦτα μὲν δὴ παραλείψω, καὶ γάρ.) Repetitio propositionis, & alia αἰτιολογία: qua callidissimè & res Philippi extenuat, & populum excusat, & aduersarios perstringit & terret: idq; παραλειπτικῶς & ipsum facit.

μικρ' ἀλλ' ἐάν σκοπεῖτε.) Suprà σκοπῶν ἀνεύρω.

ἐνθυνδὶ' αὖ.) Hinc, id est, ἀπὸ τ βήματος, καὶ τ ἐκκλησίας: nostræ cōciones, eius opes auxerunt: Mercenarijs oratoribus, & ascitantibus ac ignauis auditoribus acceptam referre debet potentiam tantā, non suæ uirtuti atque industriæ.

ὧν δὴ ἐκεῖνος.) ὧν ὀφείλει χάριν, ὧν λαβὼν ἀπίοι, pro, ὑπὲρ ὧν, ἀπὶ ἃ. τούτων τ ἀκριβῶς.) αὐτὶ τ, τ λέγειν ταῦτα τ ἀκριβῶς ἐχὶ ὀρθῶς νῦν ἔνια.

καὶ χωρὶς τούτων) τ περὶ τ φιλιππιζόντων ῥητόρων, καὶ τ ποιουμένων τῷ φιλίππῳ ὑπὲρ πλῶ ἀξίαν αὐτῶ.

ἐνι.) ἐνιστι λέγειν. Vnde, τὰ ἐνόντα, ea quæ in re insunt, & ἐν τ ἐνόντων, τὸ ἐνιστι, κατὰ πλῶ δύναμιν.

καὶ βιαιότερόν ἔστιν.) ἀπὸ τὸ ἀεὶ ἀλαζονεύεσθαι δύπτειν, ἢ τ φέβον ἐμβάλλειν ὑμῖν. Attentionis & beneuolentiæ captatio. Grata enim & iucunda erat Athenienſibus criminatio Philippi: nec minus extenuatio uirium illius. Hæc enim duo se facturum proponit.

μεγάλα ἐνάδα.) ἀπορία καὶ ἀπιστία.

τὸ μὲν δὴ ἀπίστορον.) Videtur hoc alij oratores feciſſe αὐταπολογούμενος, καὶ αὖ ἐλέγχων: quod se alia ratione facturum (ne eadem inculcare uideatur) profitetur.

ἐρεῖς δοκιμάζων.) Non euentum ſpectando, ſed cauſas & rerum geſtarum rationem intuendo.

αὖ τ τὰ πεπραγμένα δεικνύων.) Iſocrates Panathenaico, μὴ μετ' ἀκολάξεως ὠρημένα, eodem ſenſu dicit.

λοιδορίαν.) Notatur definitio: τὸ καλεῖν τινὰ πονηρόν, αὖ τ τὰ πεπραγμένα δεικνύοντα λοιδορία ἐστίν ὅτι. τ αὐτὸν ἑκάτερον, καὶ τὸ ἐπαινεῖν τινὰ, μᾶλλον ἕτερον ἔχοντα ἐπιλέξαι, κόμπος πλῶ ἄλλως καὶ ἀλαζονεία.

τὸ δ' αὐτό' ἐστι.) Verba ſic ordināda ſunt, mutato propter relatiuū pronomen participio in uerbum: τὸ λιπεῖν ταῦτα ὅσα φίλιππος ἐν πράξει πέπρακται, καὶ ἐλέγχειν αὐτ ἐφ' ἅπασι τούτοις· συμβαίνει μὴ δεῖσθαι λόγου βραχέος, καὶ οἶμαι συμφέρειν ἐρεῖσθαι, ἕνεκα δυεῖν.

ταυτό' ἐστι πόντοι.) Hyperbolica propositio, referenda tantum ad ἐπίσημα μὴ ἄπιστα ἔργα, quorum tria tantum. ſed magna recenſet, deceptos Athenienſes, Olynthios, Theſſalos.

καὶ ἐλέγχειν.) δεικνύων ἀπίστορον μὴ ἄπιστον γεγονότα ἐν τούτοις: uel, ἐλέγχειν διὰ ταῦτα.

ἐρεῖσθαι) αὐτὶ τ ῥηθήσεσθαι.

τ τι φάσκειν.) S. ἕνεκα, ἵνα φάσκητε.

φαῦλον.) πονηρὸν, καὶ σαθρῶς εἰλημμένον καὶ τ μηδενὸς ἄξιον.

καὶ τ ἐλάττω.) S. ἕνεκα· ἵνα ἐλάσσω οἱ ὑποφοιτικλημένοι φίλιππον, ὡς ἔμοιχέ τινα, id est, ἀδύνατον ὄντα καὶ ἀκαταγώνιστον, ᾧ μάχεσθαι ἀνθρώπων, ᾧ μὴ συμφέρον. Quid igitur superest, niſi ut pax & amicitia illius expetatur, & ſupplices deferantur?

τὸν ὑπερφυικπεπλαγμένους.) Supra modum admirantes & formidantes. Hæc uox ea, quæ ſtatim ſequuntur, τό, τι φεβερὸν καὶ τὸ δεινότερον complectitur.

ἔτι ἀνεξελήλυθε.) τὸ ἀνεῖναι μὴ ἀνελεῖν ἢ ἀνεξελεῖν, aliàs est τὸ λέγειν

A γειν καὶ δυνῆσθαι: hic uerò τὸ διὰ περιβλῶν, κατὰ μεταφορὰν τοῦ πανταλῶσαι πάσας τὰς πανουργίας καὶ δεινότητας.

ἐκεῖς παραπεπόμφασι.) S. τὰς χρωμένους αὐτῷ ἀπατᾶν μὴ φυλάσσων. πρότερον.) ἐν τοῖς αὖθις χρόνοις.

ηὐξήθη νῦν μέγας) ὥστε ηὐξῆσθαι τῷ παρακρούεσθαι, ὥστε νῦν εἶναι μέγαν αὐτόν. Suprà, μέγαν γεγενημένον.

καὶ πρὸς αὐτῶν) ὅτι τὰ πράγματα ἦκεν αὐτῷ πρὸς πλοῦτον, id est, ὅτι ἡ εὐπορία καὶ ἡ ἀπιστία αὐτῶ, δόλια αὖ ἅτι παρακρούσατο καὶ ἀπατήσει. Sententia huius loci est: Nulla fore posthac Philippi incrementa: nullos eum sibi socios adunctūrum: consumptos esse omnes eius dolos. Hæc propositio est.

ἐγὼ γάρ.) Confirmatio, tractata ἐκ βίαιος καὶ ἀδιορίστως. Argumēti summa est, Philippi imperium malè partum non fore diuturnum: ductī à causis efficientibus, & illustrati contentione contrariorum & similitudine.

ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον.) τὰ γνωριστικὰ ῥήματα (inquit Moſchopulus) καὶ τὰ ἐπὶ ὄψιος· μετὰ μετοχῆς σωτάσσοντας. Sed eum participij accusatiuum Latini rarius retinent, ut Cic. 2. de Fin. Idq; Socratē audio dicentem: ſæpius infinitiuo commutant: ut Virgilius in Bucolicis:

Non ego te uidi Damonis, peßime, caprum
Excipere inſidijs?——

σύρισκω πλῶ.) Difficilior locus, proinde uerba in primis ſimpliciter ordinabimus: σύρισκω ſcilicet τ φίλιππον, πρεσαγόμενον (πρεσαγωγέναι) πλῶ ὑμετέραν σύνθεσιν (ὑμᾶς σύνθετος ὄντας) τὸ κατ' ἀρχὰς (πρῶτον) ὅτι τινὲς ἀπήλαυνον ἰνδίνδι (ἀπὸ τ βήματος καὶ τ ἐκκλησίας) ὀλωλότας βουλομένους ὑμῖν διαλιχεῖν. Quomodo πρεσαγωγίζειν: τούτῳ, ſcilicet τῷ φάσκειν παραδόσειν ἀμφίπολιν καὶ κατασκευάσειν τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἐκεῖνο ἀπόῤῥητον πλῶ τ ὀλωθίων φιλίαν, ſcilicet σύρισκων πρεσαγόμενον, &c. Video Philippum nobis ſtultis os ſubleuiſſe primū, cum quidam Olynthios apud nos uerba facturos, hinc repulerunt, hac fraude, quòd iactabat ſe nobis Amphipolim traditurum, & confectum arcanum illud, quod aliquando iactabatur. inuenio item eum Olynthiorum amicitiam ſibi conciliaſſe, &c. Nunc ad partes ueniamus: καὶ τὸ θρυλλούμενον.) Hic uerò locus obſcurus est, & haud ſcio, an quiſquam ſit, qui eum à ſe planè intelligi affirmare auſit. Cauſa obſcuritatis est, primùm ignoratio hiſtoriæ, cuius fit mentio. Deinde ἀπόῤῥητον & θρυλλούμενον pugnare uidētur. Poſtremò ambiguum est ἀπόῤῥητον, ſit'ne ad θρυλλούμενον, an uerò ad κατασκευάσειν· ἐπιῤῥηματικῶς referendum? Ac quod ad hiſtoriam attinet, credamus ſanè Græco interpreti Vlpiano. Deinde θρυλλούμενον intelligi potest non id modò, quod omnium ſermone celebratur, ſed quo de inter eos uerba fiunt, quorum negocium agitur, aliis ignotum. Ita unū & idem Athenienſib. & Philippo θρυλλούμενον. Pydnæis, Potidæatis & Amphipolitanis ἀπόῤῥητον eſſe potuit. Potuit etiam fieri, ut Philippus pollicitaretur, ſe collaturum quoddam in Athenienſes beneficium, quod tamen, ob adiunctum periculum, uulgandum nondum eſſet: ſicut Pericles in referendis rationib. ad populum dixit, ſe aliquot talenta εἰς δέον αὐτλῆσαι, id est, utiliter & tempestiuè inſumpſiſſe, quibus Lacedæmonios quoſdam corrupe-
B rat. Poſtremò κατασκευάσειν τὶ ἀπόῤῥητον pro ὑμῖν ἀποῤῥήτῳ uel ἀποῤῥήτως, ſuſitata & plana conſtructio est. Hæc ſi cui non ſatisfaciunt, is planiora & certiora quærat. Socrates ſcholaſticus Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. 1. locutionem habet non diſſimilem admodum: ὧν ἡ δίωγμὸς θρυλλούμενος ἐν τοιούτῳ καὶ ἀπόῤῥητος: ὑπόπτου τί τῷ λόγῳ, καὶ ἔργων ὧν φανερός.

C ἢ τὰς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀλλᾶσθαι.) Alterius mēbri ſumma est: Philippus Olynthios ad ſuam amicitiam pellexit. quomodo? Potidæam, noſtram ciuitatem ui captam abſtulit (in quo fidem ſocietatis uiolauit, & uanis pollicitationib. nos circumuēnit) Olynthijs tradidit. nullus ſcrupulus reliquus est, modò intelligas: eo tēpore, quo iſta facta ſunt, Philippum fuiſſe Athenienſium ſocium. In epiſtola certè quidem ſua ſcribit: ἵν' ὑμμάνωμεν τοῖς ὅρκοις, ἢ τὰς ὁμολογίας, etc. Sed Chronologia fortaſſe repugnat. Posit τὸ ὑμᾶς, aſteriſcus additus indicat, dubitatum eſſe de lectione. Quid ſi ὑμῶν: ut de Potidæatis intelligatur, ſocijs Athenienſium. Sed cum ποτίδαιαν ὅσαν ὑμετέραν præcedat: fortaſſe parum conuenit, eoſdem & ἀπαιόνας & συμμάχους dici. Sed hæc hactenus.

θετταλοὶ γ.) Nam & hi non minus quàm Thebani templi Delphici defenſionem ſuſceperant.

τὰ τιλοῦντα.) τιλοῦντ, ὅτι καὶ τιλοῦσι· ἀλλεπαλλήλως καὶ κατὰ, καὶ ὅτι ῥηματικῶς, ſicut τὰ πρῶτα.

ἕως γ ἀλλά ὅτην.) Prolixiorem commemorationem præcidit.

πλῶ γὰρ ἀπάτην αὖσιαν.) συνωνυμία πρὸς παλλακίδα καὶ διὰβολὴν βαυλικήν. Fraudibus inquit & impoſturis, non alia ratione, ſocios perfidiæ ipſius ignaros, ſibi comparauit.

ὥσπερ ὅταν.) A' contrarijs: quem ignoratio hominum euexit: eundē cognitio deprimet.

λωρεῖ μὴ δὲ πρὸς τοῦτο.) τὰ πράγματα παρίστι φιλίππῳ πρὸς τοῦτο ηκειρῆ, id est, τοιοῦτ☞ ηκειρὲς ☜ φιλίππε πραγμάτων ἔχι. Fortasis etiam παρίστι à παρίστημι, legi possit. Res astiterunt ad hoc temporis, prohuc deductæ sunt.

ἡ παρελθών.) Fiduciam dilemmatica interrogatione præ se fert.

τὰ πρῶτα, τὰ τελευτῶντα.) ἐν τοῖς πρώτοις ηκὶ τελευτάοις.

πιστεύσουσιν αὐτῷ.) Si saperent isti: non facerent.

παρὰ τὴν αὐτ☞ ἀξίαν.) Præter dignitatem suam, indignis modis, cõtrà quàm expectarant. ἀξίαν, id est, dignitatem hic tribuit Thessalis, quos priore oratione ut perfidos criminatus est: ut ostendat, Thessalos, quanquã improbos, tamen Philippo esse meliores, & digniores, qui eidem imperent, quàm seruiant. Quantæ aũt opes Thessalorũ fuerint: in oratione de pace exposuit Isocrates: & in Philippica, minimè cum hoc loco Demosthenis cõsentit: cũ sic scribit: ὁ θετταλὸς μὴ, τὸς πρότερον ὑπαρξάντας μανιδονίας, ὅτως οἰκάως πρὸς αὐτὸν διακεῖδθαι παιρίπηγε ὥδ' ἐκάστες αὐτ☞ μᾶλλον ἐκείνῳ πιστεύειν ἢ τοῖς συμπεπολιτευομένοις: & epistola 2. ἀνδυμᾶ ἢ ὅτι πολλοῖς κακῶς βεβουλεῦδθαι δοκᾶς, ὅτι οἰκάως κὴ χρήσαι διαλεῖπε μὴ συμφερόντως ἐκείνοις: αὐ δράσιν ἂν σὺ μεταχειρίστοις, ἀλλὰ μεγαλοψύχοις, κὴ τάσιως πιστοῖς. Quanquam τὸ διαλελωμένοις referri potest uel ad Philiadæ Tyranni liberos, quos pulsos à Thessalis, Philippus restituit, uel ad quosdam Thessalos malè tractatos. Nam in oratione de Haloneso scribitur: ὅτι φιλέων ἀφῆρηται πλῶ πόλιν· κὴ φρεαῖ ἐν τῇ ἀκροπόλει κατέσπορε· ἵνα δὴ κτένωμεν ὧσιν. & Isocrates, ☜ πόλεων ☜ περὶ τὴν τάπον ἐκείνην, τὰς μὲ τῶς σὺρπολεμίας πρὸς πλῶ αὐτᾶ συμμαχίαν προσῆκδαι τὰς ἐμφρόνας λυπέσας, ἀναστάτες πεποίκε; μάλιστα ἐ κατέσκαπται;

κὴ μλῶ ἅπες ὑμῶν.) Postquam ostendit, socios, cæterosq; Græcos malè uelle Philippo: refutat opinionem de ui & potentia: sumpto argumento à natura & ingeniis hominum, maximè Græcorum. Locum hunc Cicer. 2. de officijs copiosius tractauit: quem his uerbis concludit: pessimum diuturnitatis custodem esse metum: beneuolentiam uerò fidelem uel ad perpetuitatem.

φέρειν τὰς συμφορὰς.) Ferre casus, id est, non tantũ tolerare labores: sed, ne cladibus quidem acceptis, à societate recedere solent.

ἐν πλεονεξίαις.) διὰ. Plura sibi præter ius & æquum uendicando, & improbè agendo.

ἡ πρῶτη πρόφασις.) ☜ διαλελωμένων.

κὴ μικρὸν πᾶσμα.) ἀτύχημα ☜ τυραννίδ.

ἅπαντα.) τὰ πρότερον κατωρθωμένα, κὴ πατειλημμένα.

αὐτχάτιον.) ὥσπερ ἔπεσε τῇ χάιτῃ ἐς τὸ πίσω ἕλκυσε, ἐς τὰ πρόσω ὀρμῶμενον.

κὴ διένυσεν.) τὰ καλῶς συμπεπῆχθαι δοκῦντα.

ὁ γὰρ ὄχλος.) ἐκπεπλῆχθαι διαβεβαιωτικὸν, κὴ γνώμη ἀποφαντικωτέρα ἴσως ἢ ἀληθεστέρα, παρ' ὑμῖν γε, τοῖς σωτηρίως τεθαρρυνμένοις, κὴ ἅπαντωμένοις.

ἀδικῦντα.) τῷ ἀδικεῖν, διὰ ☜ ἀδικεῖν.

ἐκτῆσθαι κτήσασθαι.) ἔχ εἴδητι ἢ δικαστὴν ὅτι κτήσασθαι, id est, ὅπως αὖτις κτήσηται, ἢ ὁ δικαστὴς τις κτήσασθαι.

ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα.) τὸ ἀδικεῖν, κὴ τὰ λοιπά.

ἐς μὲ ἅπαξ.) ἅπαξ γεγραμμένα, μᾶλλον δὲ σπανιάκις αὐτέχει, τυτέστι, διαμένει, κὴ ὁ κατηγωνίστη ἢ καταπίπτει. Notetur præpositio aduerbio iuncta. ἐς ἅπαξ διαιρέτως: sed ὁσαεὶ ὑφ' ἓν.

κὴ σφάλερά γε λύθυσον.) αὐθεῖν ἔωθεν.

εὐ τύχῃ.) Si res ita tulerit: fieri aliquãdo potest: ☜ ἐνδεχομένων ὄντων αὐξῆσαι τὰ τοιαῦτα τῶς ἰδίοις.

τῷ χρόνῳ ☽ φωρᾶται.) ἐλέγχεται, τὰ ῥᾴδια καταλαμβάνεται.

περὶ αὐτὰ καταῤῥᾷ.) Malim aspiratè αὑτὰ, pro ἑαυτὰ, circa seipsa diffluunt uel defluunt. haud scio an legendum sit παρ' αὑτὰ per seipsa, id est, ipsa sese destruunt, sua sponte dilabuntur, decidunt instar floscu lorum, cum uel aruerunt, uel uento agitantur. Sic in Psalmis impiorum felicitas pulueri, quem uentus dissipat, & gramini tectis innato comparatur.

ὥσπερ γὰρ.) Illustris similitudo.

εἰνίας.) Meminerit quisq; suas actiones fundamentum esse domus & familiæ suæ: quod ne in arena locetur, cauẽdum: ne à uentis & imbrib. euertatur. Fœneratorũ opes rarò diuturnas esse uidemus, ob Mercurij infirmitatem & leuitatem. Sed tyrannica & Martialia durabiliora esse solent.

κὴ πλέις.) διὰ τάς τι ὑφάλως πίτρας, κὴ τὸ ἐπικᾶδαι τῇ ῥᾴδιλι ἅπαν τὸ πλήρωμα κὴ βαρ☞ ☜ ἐν τῇ νεΐ.

☜ πράξεων τὰς ἀρχάς.) Quæ sunt actionum principia? Nonne consilia? Nam quis uerò est, qui sibi malit esse melius quàm alteri? Itaque non Philippum solùm, sed plerosq; mortalium ad semetipsos referre omnia constat. Iustitiæ uerò eatenus ratio haberi solet, quatenus iniustitiæ uitetur opinio, & fama:

Qua semel amissa: postea nullus eris.

A Sed & hanc contemnit tyrannica potentia, donec præstitutus illi à Deo terminus aduenerit.

κὴ τὰς ὑποθέσεις.) ὄχὶ τὰς τῶν λόγων ὑποτεχὰς. ὑπόκειται τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων· ἀλλὰ τὰ κάτωθεν κὴ τὰ ἐν μέσῳ. μεταφορικὸ γὰρ ἐνβάδην λέξις.

ἀλυθᾶς.) κινχωρισμένας ἢ σύλλε κὴ ἐπερήκες.

κὴ διπλάκες.) ὁ πλεονεκτικὰς.

τῶτο δ' ἐκ ἦν.) ὁλόκληρος ὁ συλλογισμὸς ὑπόκειται γίνοιτ' ἂν ὁ λιμὸς ☜ ἀλλήλων δυνάμεων βιβαίως ὄχῃ. ἢ τοίνυν φιλίππε ἄλλος, ἢ ἐκ βιβαίως. τί δὲ τὸ συμβαῖνον ἐντεῦθεν, ὅτι τὰ βίβαια κινεῖται μὲν, ἀλλ' ἐκ ἔστιν ἄμαχα, ὁδὶ φερῆ δέ.

φημὶ δὴ δᾶν.) ἀρξάμεν☞ μὲν ☜ λόγε, διὰ ☜ δηλῶσαι ὅτι βάκε δύσοργός ἐστιν ὁ ☜ ὁπλοβίων συμμαχία· ἅμα κὴ ὅτι βουλᾶ αὐτῶν προσόντων, ἀλλ' ἔχουσι δὴ, ἀποδῶναι πειραθῶσι, ὅτι κὴ δυνήσονται φιλίππε ἀντιδᾶναι· ἐπιλογιζόμεν☞, κὴ τὸ ☜ τρέπε, ἢ πῶς δῶ ποιεῖδαι τὴν βοήθειαν, ἐκτίθεται.

ἅμα μὲν.) λιμὸν δ' ὑπόλοιπον ☜ πρῶτον μὲ, πρὸ βουλᾶς, δοὺς τρόπον δὲ, πρὸ πραβάκε λίγων, μετὰ τρόσλοιπον· τὰς τῶν λόγε δίκας τοῖς ἔργοις πιστώσαδαι παρῆσία γὰρ λέγεται ὁ ῥήτωρ.

ὅτως ἀρίστοις μοί.) Scilicet μάλιστα. Sicut τὸ ὅτως superlatiuos habet, τάχιστα κὴ κάλλιστα.

ἢ τὰς μὲ διδάξει.) Quæ perfidiámne & imbecillitatẽ Philippi ac nostros conatus? an potius utrunq;?

τὰς ☽ παροξυνῶ.) Eos qui, cum ipsi rem omnem intelligãt, metu Philippi quiescunt.

B ὄχλυλυθότων ὑμῶν.) Ὃ μὲ ὅλων ἐν ☜ πόλιος ἐκπεπτωκότων.

ἀξίως ☜ πόλεως.) μετὰ μεγάλης ☜ δυνάμεως καὶ δὴ μεγίστ☞ κὴ ἀξιομαπικωτάτ☞ ἡ πόλις.

ὡς ἅπας μὲ λόγ☞.) Alludit ad ignauam Atheniensium eloquũtiam. Sic Isocratis Archidamus ἀεὶ ἐνθυμοῦ τὸς περὶ τὸν λόγον διατριβόντας, ἐν γοῦν τοῖς ἄνευ τὰς πράξεις, ubi multum uerborum, ibi plerunq; est parum rerum: nec ab re Turnus Drancen obiurgat his uerbis:

—An tibi Mauors
Ventosa in lingua pedibusq; fugacibus istis
Semper erit?—

Huic Ciceronianum dictum opponatur: Vbi rerum adsint testimonia: nihil opus esse uerbis.

ὅσῳ ἑτοιμότατα.) αὐτὶ ☜, πολλῷ ἑτοιμότερον ☜ ἄλλων· πολλὰ μὲ ὑπαγγελλόμενοι, ὀλίγα δ' ἐπιτελοῦντες.

πολλῷ ☽ πλῖ μετάσασιν.) Isocrates de pace: ὧν μεταβαλόμενα τὸν τρόπον, κὴ δόξαν βελτίω λάβωμεν, &c.

ἐπὶ πρὸσίξει.) αὐτὶ ☜, ἐπὶ βελέμενα προσίχειν τινὰ ἡμῖν.

ἕως τούτων ἐπιλήσεται.) Hactenus consilium: cuius nunc fructum exponit, & magis etiam Macedonum uires extenuat, quòd & per se paruæ sint, & Philippo parum fidæ.

τὰ συμμαχικά.) πράγματα, τὰς συμμάχε.

ὧ μὲ προσθήκης μέρει.) προστιθεμένη ἑτέρα δυνάμει.

ὀ σμικρὰ, οἷον ὑπερβολῇ πολ.) τὸ, οἷον, aduerbium. Alioqui dicendum εἶα.

ἐπὶ τιμοδίε.) Historiæ fides sit penes autorem & Vlp.

τῶτο σωαμφότερον.) Scilicet ὅτι μακεδονικὸ κὴ ὁ θετταλικὸ λόC γαμες.

θετταλοῖς νοσοῦσι.) Scilicet πλῶ ψυχλῶ διὰ πλῶ τάσιν ☽ ταραχλῶ.

ἐπὶ πλῖ τυραννικλῶ εἰπέιν ἐβούθησε.) Aduersus Pitholaum & Lycophronem, qui cum, sorore Thebe adiutrice, affinem Alexandrum occidissent, tyrannicidæ habiti: non multò pòst ipsi eandem tyrannidem occuparunt.

κὴ ὅπη τις αὖ.) ὁ λιμὸς ὀχύρωτον ἔχει ☽ μακεδονικὴ δύναμις.

πεῖσ' ὠφελᾶ.) πότερον ἡ δύναμις ὠφελᾶ πεῖσα ταῦτα αὐξήσασα; ἢ πεῖσα τὰ προσηκόντα ὠφελᾶ;

κὴ χαῖ δι☞.) παράδοξον & minimè consentaneum concioni Alexandri Magni, quam supra citauimus. Quia igitur præuidebat, increDibile hoc (sicut reuera fuit) uisum iri: σοφὸν φάσμα adhibet, ac σοφιστικῶς in animos populi inquirit, & è dissimilib. eius & Regis studijs, dissidium & odium colligit: ex his, periculum & infirmitatem.

ἐπισφαλεστέρον.) ἐπινενδωκοτέραν.

κὴ τῶτο ἰδίωμα.) τὸ δόξαν λαβεῖν. Nã δόξης ἐπίθυμᾶ, præcessit.

πρόνυτα πρόειδεν.) Decreuit agendo & periclitãdo, id est, rebus gerendis & periculis adeundis, si quid acciderit, pati, id est, mori nõ recusat. Suprà ☜ τὸ ἰδίωμα pro πλῖ δόξαν ἰδίωμα, gloriam admiratur, summũ bonũ in gloria collocat. Ci. 1. Offic. de fortitudine agẽs, Est, inquit, in hoc genere molestiæ, quòd in maximis animis splendidissimisq; ingenijs, plerũq; existũt honoris, imperij, potentiæ, gloriæ cupiditates.

μακεδόνων βασιλεύς.) Scilicet διαπράξεται.

αὐτὶ τῆς ἴδιης ἀσφαλείας.) αὐτ' ἀσφαλὲς ἑαυτῷ.

τοῖς δὲ μίσει.) ὁ πεισιστρᾶτος δὲ φιλοτιμίᾳ, μᾶλλον ☽, ὁ φρονίσεται-

τοῦ-

σι τούτοις, φίλοικοι μᾶλλον καὶ φιλοχρήματοι ὄντες, ἢ φιλοπόλιμοι καὶ φιλόδοξοι.

καταπονούμενοι.) καταπονούμενοι, μᾶλλον δὲ τιτρωσκόμενοι καὶ φονευόμενοι.

τὰς ἄνω τε καὶ κάτω.) τὰς συχνὰς καὶ παντοδαπὰς. Vide expeditiones Philippi superiore oratione. Prouerbialis locutio est, Sursum deorsum.

ὅτως ὅπως.) τὸ ὅτως uidetur à scholiaste additum.

ἔχοντες διαβιοῦσι.) διωκάμενοι πωλῆσαι.

διὰ τὸ πόλιμον.) φοβουμένων τὸ ἐμπόρων, μὴ λῃστὰς πόλεμιοντες καὶ πορθῶσι τῶν σωμάτων ἐμπλωσόντες.

εἰ μὴ δὴ πολλοὶ τῶν μακιδόνων.) Postquam & sociorum & Macedonum fidem in dubium uocauit: etiam mercenarios milites in contemptum adducit.

στρατιῶται.) Sic dicti, quasi pedites socij: sicut optimus & fortissimus imperator Maximilianus I. Augustus milites suos, conciliandæ beneuolentiæ causa, modò filios, modò suos nudos, id est, malè uestitos puerulos appellasse fertur.

συγκομιστέον τὰ τῶν πολίτων.) δεῖ καὶ πολιτικά. Hesychius συγκομίσαι, συμπράξαι, σωτῆρα. συγκομίσαι, σωθῆναι. συμπράξαι. Varinus ἔστι τῶν χαλκίων ἐμπίων, καὶ ἀπὸ τούτου, ἔστι τῶν συμφωνούντων. συγκομίσαι δύναμιν cogere copias. συγκομιστέον, ἐσκευωρημένοι, συνεσκευασμένοι. Videtur non tam fortitudinem & peritiam rei militaris (etsi has quoq;) quàm cõcordiam & mutuas operas significare.

εἶναι ψεύδεσθαι.) Id est, ἀνθρώπου, qui minimè solet mentiri, qui minimè talis est, ut mentiatur. Nam omnis homo mendax, & sæpè imprudentes & inuiti mentiuntur nonnulli.

οἷον ἐμπειρον.) τοιοῦτον οἷον, id est, ἅτις ἐμπειρός ἐστι πολέμου. Elegantis pleonasmi speciem habet. Sic paulo pòst, τοιούτους εἶναι μεθυσθέντας ὀρχήσασθαι id est, τοὺς ὀρχησομένους ἐπιδεικνύναι μεθυσθῆναι.

ἀγώνων.) πολεμικῶν, μαχῶν, ἐμπολέμων.

ἢ τις αὐτῶν, τάττε.) Obserua mutationem numerorum.

πλὴν φιλοτιμίαν ἀνυπόβλητον.) ἀ τοίνυν ἐπαινετὸν διὰ τὸ ἄγαν.

ἀλλ' εἴ τις σάφρων.) Propositio est, Satellites nihilo præstantiores esse alijs. Confirmatio constat remotione partium: 1. Viri fortes pelluntur ex æmulatione. 2. Viri modesti negliguntur. Restant igitur latrones, adulatores, ludiones, scurræ, fæx & sentina hominum.

ἀ δυνάμενον φέρειν.) ἔτι διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀδυνεσίαν, ἔτι διὰ τὴν τῶν πόνων καλοκαγαθίαν.

ἐν δὲ τούτοις ἕνεκα μέρος.) ὑπολαμβανόμενον ἕνεκα καταφρονεῖσθαι, μηδεμίαν ἔχειν παρὰ φιλίππου τὴν ἀξίωσιν, μηδαμοῦ μηδένος ἕνεκα.

λοιπὸν δὲ σοὶ αὐτόν.) Ecce tibi aulicum comitatum, & disciplinæ specimen.

λῃστάς.) Homines insidiosos potius, quàm fortes & strenuos.

ἐρχήσασθαι τοιαῦτα.) Post ἐρχήσασθαι distinguit Bruciolus, qui ebrij saltent: ut τὸ τοιαῦτα, κατ' ἀλληψιν τοῦ ποιοῦν, καὶ παράλειψιν accedat: atq; alia agant flagitiosa, &c. Posset etiam contungi, ἐρχήσασθαι τοιαῦτα, saltare ad eum modum: ut de repræsentatione mimica intelligatur, quæ manuum potius fuit, quàm pedum artificiosa agitatio, ut ex Luciano apparet. Ouidius item:

Si uox est, canta: si mollia brachia, salta:
Et quacunq; potes arte placere, place.

δῆλον δ'.) Noti hominis flagitiosi exemplo narrationem probare studet, ut Aeneas Virgilianus:

Accipe iunc Danaûm insidias, & crimine ab uno
Disce omnes.—

τὸν δημόσιον.) δῆλον. Vide Vlpianum. Suidas δημοσίους ἀλγεῖν τοὺς δι' πόλεως λούλους. Et Aeschines, ἀνδρωπον δημόσιον, εἰπεῖν δι' πόλεως.

ἀσμάτων, ὧν ποιοῦσι.) αὐτίπτωσις ἀλληγορικὴ, αὐτὶ τοῦ ἀ.

τοῦ γελοιοποιῆσαι ἕνεκα.) Siue impersonaliter, ut rideatur, siue γελοιοποιοῦντας τοὺς σωθέντας, ut rideantur ij qui cantantur, aut ipsi quoq; poetæ, risus certè excitandi gratia.

καί τοι ταῦτα ἃ καὶ μικρά τις.) Occupatio qua narratiunculã hãc amplificat. Vulgus enim beatam uitam iudicat perpotare, saltare, ridere, ludere, &c. Sed homo seuerus Demosthenes, uaecordiæ & infelicitati talem uitam tribuit, sicuti reuera est amens & infelix: ac tandem libidinum suarum pœnas dedit Philippus.

δι' ἑκάστην γνώμης.) ἐκ ὑγιοῦς ἔσης.

καὶ καταλαμονίας.) δι' ἀπομένης ὡς τὰ πολλὰ τῇ ἀφρεσιῶν.

τοῖς σὺ φρονοῦσι.) τοῖς τῶν ψυχῶν μᾶλλον ἢ τῶν τύχων ἐπιβλέπουσι.

ἀλλ' εἶμαι.) μετάστασις δι' αἰτίας τοῦ διαμεῖναι τῶν δώσαμιν: non est Philippi sapientia, sed fortuna in causa, cur eius consistat imperium τί γὰρ ἂν μεθύων αὐτὸς βουλεύσατο καλῶς;

ἐπιστατῶ τούτοις.) συνῆγε ἐπάγει, ἐρᾶσθαι ἐκ ἴσης. Isocrates, ὁ ἐρῶν

A τῶν δι' ψυχῆς ἐπιμελέστερον ἐπισκέπτεσθαι.

αἱ γὰρ εὐπραξίαι.) αἱ εὐτυχίαι καὶ εὐπραγίαι, ἐχὶ δι' αἱ κατ' ἀρετὴν ἐνέργειαι.

δίχα συγκρύψαι.) Scilicet ὡσεὶ δύο μιγνύντες μιγάλῳ τῷ συγκρύψαι.

συσπάσαι.) προφάσει τροφῆς καὶ ψυχαγωγίας τινὲς ὑποβαλόντες ἄγουσιν αὐτῶν.

τὰ τοιαῦτα ἐνδιάθ.) τὰς σωτηρίας τοῖς πονηροῖς, τὰς μίξεις καὶ τὰ λοιπὰ τὰ προειρημένα.

ἐὰν δέ τι πλήσωσι.) ἐὰν ὑπερβῇ ἅπαξ.

αὐτὰ ταῦτα.) τὰ πράγματα καὶ ἐνάλια, τὰ νῦν λανθάνοντα τοὺς πολλούς.

ἐξιταδήσεσθαι.) φανήσεται, ὅτι φαῦλα ὄντα ἐκφανῆ γενήσεται.

λοκᾶς δ' ἐμοὶ δόξειεν.) τὰ ἑαυτοῦ τετίστι, πλάσειεν.

εὖ εἴ τις θεοῖ.) Pia & prudens appendix, cum fauore numinis auditorum industriam coniungens, ut sequatur euentus.

ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι.) Similitudo ualetudinem & fortunam inter se comparans: ut nulla calamitas, ita nulla inualetudo sola est: & è contrario.

τῶν καθ' ἑκάστας σαθρῶν.) τῶν ἐν ἑκάστοις μέλεσι σαθρῶν ὄντων. Hesychius σαθρὸν, ἀδύνατον, λελυμασμένον. Suidas ἀπὸ τοῦ σάθαι ῥαδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ σάθαι τὰ ἄρθρα. σαθρωθῶσι, σαλευθῶσι σαθρὸν, παλαιὸν, φθαρτόν. Varinus σαπρὸς, σεσηπὼς, παρὰ τὸ σαπῶσαι, σαπρὸς καὶ σαθρὸς, κατ' * αὐτίφρασιν.

λῷον ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρῶν ἢ.) Sic habent codices 4. Sed ego lego πᾶν ἄλλο τι τοῦ ὑπαρχόντων, τετίστι, τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἢ σαθρὸν.

B ὅτω καὶ τῶν πόλεων.) οὕτω καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἄφρονι ὄντι τοῖς πολλοῖς.

ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ.) πόλεμος γένοιτο πρὸς τὴν χώραν αὐτῶν.

συμπλακῇ.) ὅτω περιστοχίσοιτο αὐτὸς ὥστε μὴ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι τὸ καταλῦσαι τὸν πόλεμον, ὅταν βουλόμενοι αὐτοῖς ᾖ.

πάντα ἐποίησεν.) ποιεῖν ἄνθρωπον, ἁπλῶν φαῦλα.

ἀλλ' ἢ τις ὑμῶν.) Ademit Philippo fidem sociorum & Macedonum, ademit bellicosos milites, ademit sobrietatem & sanam mentem, sola fortuna relicta. Quæ cum & ipsa uel una terreat Athenienses: primũ concessione utitur. Deinde suorum ciuium fortunam Philippicæ anteponit, & ignauiam, quæ illis obstet, repudiare eos iubet, uel hostis exemplo, non tam fortunati, quàm laborioſi atque industrij. Nihil ergo illi obstitit ebrietas, aut non tanta tamẽ; crebra fuit, quantam fecit Demosthenes.

ταύτην φοβοῦμαι.) ἐπιρρηματικῶς.

φοβοῦμαι πρεσπολιμῶν.) Isocrates Paneg. τὴν βασιλέως χαλκίδα πρὸς τὸ πολιμῶν, quanquam ibi quoq; fortasse legendum est πρεσπολιμῶν: oppugnatu difficilem: non sine magno metu & periculo ac difficultatibus posse bello peti.

μεγάλη γὰρ.) Hãc sententiã Cic. eleganter 2. Off. interpretatus est, Magnam uim esse in fortuna in utranq; partem, uel secũdas ad res, uel aduersas, quis ignorat? Nam & cùm prospero eius flatu utimur, ad optatos exitus peruehimur: & cum reflauit, affligimur. Plin. etiã lib. 2. cap. 7. Fortunæ omnia expensa, omnia feruntur accepta: & in tota ratione mortalium, sola utranq; paginam facit.

ὡς τὸν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοιαν.) Definitio: Felicitas est beneuolentia diuina.

ἀφορμὰς ἐνόσας ὑμῖν.) ἴσως διὰ τὴν καλοκαγαθίαν καὶ εὐφυΐαν· ἢ τοὺς πατέρας καὶ τοὺς συμμάχους ἀφορμὰς λέγει.

ἐνόσας.) ὑπαρχούσας, ἐν ὑμῖν εἶναι ὄσας.

ἀλλ' εἶμαι παθόμενα.) προκαταλαμβάνει ἀετιολογία δι' ἀσυνόσους ἀλεεινάων ἀτυχίας.

ὃν ἐγὼ δ' αὖ τὸν ἀρχόντα.) γνώμη ἐν τῷ ἐλάττονι ἐπὶ τὸ μεῖζον. ἴσον πράττειν πρὸς Νικομήδη. οὗτοι δ' αὖ τις αὐτοὺς ἐν ταῖς ἐρημίαις ἢ βλαυτομύσας, ἀλλ' εὐχομένους. δεῖ ἢ κατὰ τὴν παροιμίαν, τὸν χῆρι ποτιφέροντα, ἐν πικαλεῖσθαι τοὺς θεούς.

ὃν ἐγὼ ἐπιτάττειν.) ὃν ἐξιστιν, ἢ πρέπει.

ἢ ἢ φίλοις.) ἴσοις ἔσην.

μή τι γε.) μὴ ὅτι πόσῳ ἧττον θεοῖς, τοῖς ἱρεάττοσιν ὑπαρχόσιν ὑμῶν.

ὑμῶν πορρωγίγνεται.) ὑμᾶς νικᾷ.

καὶ πωλουμένων.) ἐχὶ τοσοῦτον τί χρὴ ποιεῖν, ὅσον τί γίγνεται ὑπὸ φιλίππε, ἢ ξένων, ἐπὶ μισθῷ στρατευομένων ὑπὸρ τῶν ἀλλοτρίων.

τὸναντίον γὰρ.) πορρωτέρω.

ἀλλ' ἐκάνε παραμυθία.) Adhortatio ab exemplis maiorum, & à minorib. ad maiora, & per cõtentionẽ, non sine socordiæ reprehẽsione.

ὑπὸρ τῶν ἑλληνικῶν εἰρήνης.) Isocrates oratione de Pace, hac ipsa de re: ἃ πρότερον πολεμοῦντες ἐκακουργοῦμεν, ἢ κινδυνεύοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νῦν ἡσυχίαν ἄγοντες λαμβάνομεν· ταῦτα σωθῆναι, τὰς πόρους τῶν αὐτονομίας.

αὐτήρατι.) ἤρατι τὰ ὅπλα κατ' αὐτοῦ, ἐπολεμήσαμεν, αὐτηγωνίσασθαι· αὐτάρκεια ἢ σωφρονεῖν ἐναντία. Supra ἐτέμως σωφρονεῖν τὰ πράγματα.

καὶ πολλὰ ἰλίξ.) Lego ἰλίξ. ἐπιῤῥηματικῶς. Sic Isocrates Panegyrico, μόνοι λύ τῶν μεγάλων λύναμιν ἐχόντων προιέδομεν ὑμᾶς αὐτὸς ἀπορώτερον ζῶντας τ δουλείαν αἰτίαν ἐχόντων.

καὶ τὸς μ ἄλλος διοώκατι.) Hæc petantur ex Isocratis Panegyrico & Panathenaico.

ταῦτα διαμάῤῥω.) Emphatica repetitio, occasionem præbens expositionis peruersæ administrationis rerum.

ἰ γὰρ δύπς τ δ'.) Imago stultæ cessationis.

ἄτα ὅτως ἀγωμόνως ἔχιτι.) ὅτως αὐόητοί ἰφι: καὶ μιδὶν γινώσκειν δύνασθι τ λόντων. Argumento à repugnantibus & comparatis dehortatur ab ignaua peruersitate.

ὅτ' ἔχομ δίκ φύσιν.) ὅτι φύσιν ἔχει· παρὰ φύσιν ἔχ.

φημὶ δὴ λᾶν.) Clausula reprehensionis & adhortationis.

μεθίνας λ' αἰτιᾶδαι.) Translatio culpæ in ipsos accusatores.

πρὶν αὖ τῶν πραγμάτων μρατήσοντι.) πλὶν ὑγιμονίαν αὐαλάβητι, ἢ, τά γε ἀπολωλότα αὐανπήσασθι, καταπολιμήσαντβ τὸν μακιδόνα.

τὰς προφάσεις λ' ἀφιλᾶν.) Scilicet τ πρατηγῶν. Curãdum: ne quid de uestra cessatione queri possint duces: quorum & contumaciam & auariciam ita perstringit, ut quodammodo excuset.

τ πον μ φύγαν τ πόλιμον.) τ πρὸς φίλιππον.

ἰλίξ δ' ὑρίσκειν.) Sicut Chares, omissa Amphipoli, insulares oppugnauit.

μιδὲς λ' ἰκέτι.) Potest intelligi uel de Athenienſium negligentia, qui stipendia non mittant, uel (quod magis probo) de ducibus & militibus, qui non contenti stipendijs, prædam etiam desiderent. Post dicet, ἀπολώλατον δ' ἄχειν ἀμίδων.

λάμψακον.) Vbs Hellesponti, ubi Priapus colebatur, unde Hellespontiacus dicitur.

ἀκτίον.) Troadis promontorium.

ἃ συλῶσι.) ὃ τοίνυν δαλατζοπράτορις, ἀλλὰ καταποντισταὶ καὶ λῃστάι εἰσι.

τ ἰφιππικότων.) τοῖς πράγμασι· τ πρατηγῶν.

κρίνιτι.) εἰς διμαστήριον ἄγιτι, εἰς ἀγῶνα καθίστατι.

δόντβ λόγον.) τοῖς πρατηγοῖς, ἐάσαντβ ἀπολογίας τυχεῖν αὐτὸ ἀλλὰ μὴ ἀκρίτως ἀποκτάναντβ.

τὰς αὐάγκας ταύτας.) Malo, τότες, τὸς πρατηγὸς ἀφίνι.

τότες ἀφίνι.) τὸς ἰφιππικότας duces, aut etiam cæteros, quibus publicum aliquod munus est mandatum, atque etiam trierarchos, quos in prædæ societatem uenisse probabile est.

πόρίνιτι τοίνυν.) Negligentis administrationis effectus.

κατὰ συμμορίας.) Quid συμμορία sit, & Vlpianus hic enarrat, & in oratione πρὶ συμμοριῶν explicabitur. Significat autem Demosthenes dissensiones & factiones esse in ciuitate, reipublicæ pernicioſas.

ὑγιμὼν ἑκατόρων.) τ πάσιων, τ ἰσοζόντων ἀλλήλοις ὑπὸρ τ πολιμᾶν ἢ μὴ πολιμᾶν.

καὶ πρατηγὸς ὑπὸ τότω) πειθόμνω τῷ ῥήτορι, τῷ λίγοντι ὑπὸρ αὐτ.

Duces sunt oratorum clientes & suffragatores.

οἱ τριακόσιοι βοησόμνοι.) Trecenti qui clamitent scilicet. ὑπὸ τῷ ῥήτορι εἶσι. De locupletissimis ciuibus hoc docet Vlpianus esse intelligendum: quorũ alij alijs factionibus faueant. Heruagiana prior editio habet, οἱ βουθησόμνοι, adiuturi, pro, οἱ βουλήσοντβ, ut puto: nisi pasiuè accipiatur, adiuuandi: qui præsidia oratorũ ambiunt, ut, restinctis bellis, conferre tributa & instruere triremes non cogantur. τὸ βοησόμνοι est durum, & ut puto, mendosum. Mallem οἱ βουλοὶ ἰσόμνοι.

οἱ δ' ἄλλοι προσυχόμνοι.) οἱ λοιποὶ πολῖται ἐν προσδύκις μέρει ἐστι, ὃ ψηφίσοντβ καθ' ἑαυτὸς, ἀλλὰ τὰς τ ῥητόρων καὶ πρατηγῶν κ τριακοσίων ἐπιψηφίζοντις γνώμας.

ὡς τότες.) ἀττικῶς, αὐτὶ τ πρός. οἱ μὲν τότοις σωηγορήσοντις, οἱ δὲ ἐκένοις.

διὰ δὴ ταῦτα ἐπανίντασ.) παράνοισις μετὰ πλὶν ἐπιτιμητικὴν διήγησιν, τὰ λίοντα τοῖς ἐκ ὀρθῶς γιγνομένοις αὐτιτιθᾶσα.

ταῦτας.) τὰς συμάσιας, καὶ τὸ κατὰ συμμορίας πολιτεύισθαι.

ἐπανίντας.) ἐχὶ ὑπτέναντας, μᾶλλον δὲ παραλιπόντας καὶ ἀφίντας.

καὶ ὑμῶν αὐτ γνομένις.) ἐλευθέρως τὰς γνώμας γνομένις, ἐχὶ δὲ τοῖς ῥήτορσι δεδουλωμένις.

ἔτι καὶ νῦν.) καὶ ὀψὲ τ καιρῷ.

κοινὸν καὶ τὸ λίγειν.) πλὶν εὐβέλη δημαγωγίαν εἰς τυραννίδα διαβάλλει, ὡς τὸς ἄλλος παῤῥησίᾳ λίγειν, ἃ ἐγνώκασι, κωλύοντ.

κοινόν.) Cõmune, id est, liberum facite, id est, æquis animis accipite orationes, consilia & facta quorumuis ciuium: non certis quibusdam estote addicti quos suspiciatis tãquam Deos, alijs cõtrà infensi, ut eorũ recta consilia & facta improbetis. Vincat apud uos non affectus, sed reipublicæ utilitas. Sicut Melanopum dicere fuisse solitum, Plutarchus scribit, ὁ μὲν αὐὴρ ἐχθρὸς, τὸ δ' ἅ πόλιως νικάτω συμφέρον.

ὥσπρ ἐν τυραννίδ.) ὥσπρ ὁ δημοκρατούμνος, ἀλλ' ὑπ' ἐκένου

A νων τυραννουμένης ἅ πόλιως.

ἐν τυραννίδ ὑμῶν.) Suspecta lectio est. Quid si ἐμὲ ἐπιτάττιν: Sin τυραννίδ ὑμῶν rectè scribitur: sensus est, quasi uos tyrannidem illis decreuissetis. Fortassis τὸ ὑμῶν redundat.

ἀποδώσιτι.) σύβολα μὲν αὐτὶ τ δωρεὰν νόμι καὶ τ κολακείων μισθὸν ὑπορμιγίθη, τὸν δ' ἀμισοκρατίας αὐάμιγιν ὄντα· τοῖς δ πλουσίοις αὐτὶ τ λειτουργιῶν, ἀναλώμ καὶ ψυχίαν.

ἀποδώσιτι.) Refertur ad tres infinitiuos, ἐπιτάττιν, αὐαγκάζισθαι, ψηφίζισθαι.

τοῖς δ.) τοῖς ῥήτορσι.

ψηφίζισθαι κατὰ τότων μόνον. Vt contra hos (quibus munera publica mãdata fuerint) tantũ decreta faciant, ipsiq; interim sint

ἐχὶ γιγνόσιται.) τὰ ἐκβησόμνα. Iſtam, inquit, administrationem eõ plura sequentur incommoda. Mutanda est igitur.

ἀλλείψι.) ὁ ποιήσει τὰ λίοντα.

τότες.) τὸς ἀλλείποντας.

κολάζιν αὐτὶ τ ἐχθρεῖν.) τὸς μὲ ἐχθροὺς καὶ πολεμίους μὴ ἀμύνισθαι, τὸς δὲ πολίτας τιμωρεῖσθαι, τὸς τὰ ἀλίκως προσταγμένα μὴ ποιήσαντας. Vide Isocratem in Philippica, ubi de Argiuis scribit: ὅτι τὸς ἐν θήξις καὶ πλησιαστάτους τῶν πολιτ ἀπολλύοντις ὅτω χαλεπὸν, ὡς ἀδίκως ἀπολοιτο τὸς πολεμίους ἀποκτείναντις.

λίγω δὴ κιφάλαιον.) Peroratio enumeratione breui constans.

κιφάλαιον.) κιφαλαιωδῶς: ὡς ἐν κιφαλαίῳ.

λίγω ἀσφαλῶν.) φημὶ δεῖν ἀσφαλῶς.

ἀφ' ὧν ἅπαντ ἔχει τὸ ἴσον.) ὁ μὲν πίνις ἀπ' ὀλίγων, ὀλίγα· ὁ δὲ πλέσι ἀπὸ τ πολλῶν, πολλά. ὅτω γὰρ ἂν ἴσα γίγνοιτο τὰ ἅ ἀσφαλῆ.

παύτας ἡγῆναι.) Si scilicet necesse fuerit, bello tamdiu duraturo. Quod cum incertum esset: probabile est, eos primos mil sse, quibus ea sors obtigisset: ut ne alij alijs deteriore conditione essent.

πᾶσι τοῖς παριδοι.) ἐπὶ τὸ βῆμα.

λόγον διδόναι.) τὸ λίγειν ἐξουσίαν. (νομ

ὁ δεῖνα.) σκοπεῖν χρὴ, ἐχ ὅστις ὁ λίγων ἐστὶν, ἀλλ' ὁποῖόν τι τὸ λεγόμνον καὶ ταῦτα ποιεῖτι.) τὸ ἐκβησόμνον. καὶ ὁ μισθὸς ἅ συβολίας.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in tertiam Olynthiacam.

OYXI ταυτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν.) ἱστορία νομιζομένη ἐμφρονῶ, ὅταν τὰ πράγματα σκοπῶ, ἢ ὅταν ἀκούω τ λόγων: Oratorum uerba cum rebus consentire mihi non uidetur. Sic M. Cato in Catilinario, uerba Demosthenis Sallustio penè interpretatur: Longè (inquit) mihi alia mens est, P. C. quum res atq; pericula nostra consido, & quum sententias nonnullorum ipse mecum reputo. Fxordium reprehensione aliorum, attentionem captat, & à pericul

μὴ ποιούμιθα.) μὴ ὑπομένωμεν, μὴ συμπίσωμ ἐμῖν παρὰ τὸ πάγν, ἐχ' ἡ τὸ βέλτιον.

ὥστι σκέψασθαι δίκιον.) Scilicet ὀρθῶς, ἢ ἄλλως.

ἀλλὰ δ' ἄλλο.) Sic ordinanda sunt uerba, οἱ τὰ τοιαῦτα λίγοντις δοκῶσί μοι ἀλλὰ ἄλλο ἁμαρτάνειν ἢ πλὶν ὑποθέσιν: ἐχὶ πλὶν ὅσαν πρὶ ἣν βουλεύισθι, παριστάντις ὑμῖν, pro, ἢ ὅτι ὁ παριστῶσα. Qui igitur talia dictitant, non in alio delinquere mihi uidentur, nisi quòd à scopo totius uestræ deliberationis aberrant. Vel, nihil aliud facere, quàm errare mihi uidentur, cùm à totius uestræ deliberationis scopo aberrent. πλὶν ὑποθέσιν ἐχὶ πλὶν ὅσαν, id est, ὁ πλὶν ἀλυθῆ, πρὶ ὃς βουλεύισθι: proponunt uobis argumentum non uerum illud, de quo deliberatis. Erat autem ὁ ὅσα, ut Olynthij strenuè iuuarẽtur: quo clamosi oratores omisso, ad Philippum ulciscendum hortabantur. Sic in Chersonesitana, ἢ μὴ ἦν σπουδὴ πρὶ τ ἐν χρυσονήσῳ πραγμάτων ὄντι, καὶ δ πρατέας, δίκαιον μᾶλλον τοῦτον ὁ φίλιππ ἐν θράκη ποιεῖται. τ δ λέγων οἱ πολῖται, πρὶ ὧν διοπέμπις πρέσβις καὶ μέλλει ποιεῖν. Hic quoq; oratores πλὶν ὑποθέσιν ἐχὶ πλὶν ὅσαν πρὶ ἣς ἐβουλεύοντο, παρίσασαν. Quid autem stultius, quàm ignorato scopo deliberationis, dare uelle consilium? Ere hoc est ἄσκοπα πράττιν, & à ianua aberrare, ac potius, toto cœlo errare. Quod ne contingat: teneatur præceptum Philonis in libello ὅτι πᾶς σπουδαῖος ἰσόθρ καταλαβόντα πρὶ ὃ ὁ λόγ τὰς ἀποδείξις οὐσιώτατ φαρμάττωμεν.

ἀλλ' ἄλλο ἢ ἁμαρτάνειν.) Quod prima Olynthiaca suasit, & Olynthios defendendos, & Macedoniam uastandam bipertitis copijs: non uidetur obtinuisse. Cum autem exercitus & minor esset, quàm ut diuidi posset, & sine Olynthiorum clade aliò transferri nequiret: periculum ipsis Athenienſibus imminere affirmat, si turbulentis oratoribus obtemperetur. Sed hæc è Libanio & Vlpiano petantur.

ἐγὼ δ' ὅτι μέν ποτε ἐβλῶ τῇ πόλει.) Propositio est: Errare oratores, qui ultionem Philippi suadeant. Ratio sumitur à distinctione temporum, quòd nunc

sint eæ uires Athenienſium, quæ pridem fuerint, admisto affectu. Nam dolenter hæc dicit. Controuersia inter Demosthenem & alios est, non quid expediat (nam & ipse Philippum cum

primis

primis oppressum uellet) sed quid hoc tempore fieri posit.

ἐπ' ἐμοῦ γάρ.) ἐμοῦ ζῶντος ἡ περὶ πολιτευομένης ἦλθ. Cur igitur prima Olynthiaca Macedoniam uastari iussit, quod certè est ulcisci Philippum? Num interea diminutæ sunt opes populi? an cum Vlpiano dicendum, oratorem ibi iniquum postulasse, ut æquum ferret?

νυνὶ μὲν τοί.) Verba sic ordina: οἶμαι μέν τοι προλαβεῖν τὴν πρώτην (scilicet ὁ λόγ, τστίν τὸ πρῶτον, ὑπορηματικῶς) τοῦτο, ὅπως σώσω μὲν τοὺς συμμάχους ἐναι νυνὶ ἐκείνην ὑμῖν. Hæc est propositio Demosthenis: Olynthij nunc sunt defendendi.

προλαβεῖν.) κατεργάσασθαι πρὸ τοῦ τιμωρήσασθαι φίλιππον.

πρὸς δὲ τὴν ἀρχήν.) τὴν τῶν ὀλυνθίων σωτηρίαν.

πρὸς δὲ τὴν τάλαντ.) ἢ τὴν τιμωρήσασθαι φίλιππον. Hæc enim hypothesin thesis includit.

ὃ μὴ ἔν παρὼν πρεσ.) Perseverat in loco attentionis, & insinuatione quadam beneuolentiam captat, commemorandâ solicitudine sua, et studio bene consulendi, & acumine Athenienſium laudando, & cessatione molliter castigando.

ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ', τι.) ἐγὼ δ' ἀπορῶ, οὐκ οἶδ', τι, &c. Significat se confidere causæ, timere iudices: πεποιθήσει ἄμ' ἀπορήσει χρώμενος.

ἃ δ' ὧν παρὼν μὴ ἀπὼν σώσειλα.) ἐκ τούτων ἃ ἴγνωκα παρὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸ ἀπόντων ῥητόρων.

τὰ πλέω τ πραγμάτων ὑπιφθονήσαι ὑμᾶς.) ὑμᾶς μὴ καταλαβίσθαι τὰ πράγματα, ἀτυχῆσαι, μὴ κρατῆσαι, πόλλ' ἀπολολοιπέναι κατὰ τὸν πόλεμον. Metaphora sumpta est à uenatoribus, aut ijs, qui aliquid persequuntur.

τῶ μὴ βδλιδθαι.) αἰτιολογικῶς, διὰ τὸ διότι μὴ βεβλήθητε. μεταφορικὴ ἡ ἔννοια. Tribuit suis ciuibus & fortunæ fauorem, & intelligendi prudentiam, quæ nihil ualeant propter eorum socordiam atq; ignauiam: eaq; ratione, bona spe iniecta, torporem illis excutere studet. De negligentia Democratica uide Isocratis Nicoclem, & orationem nostri autoris περὶ συμμορίας πρὸς ἀφοβίαν.

ἀξιῶ δ' ὑμᾶς.) Petit ueniam liberiori illi quidē, sed utilissimæ orationi. Est hæc προθεραπεία ἀπὸ παῤῥησίας σύνεινύ.

ὑπομένειν.) Scilicet αὐτὸν, ὃ, μὴ δεῖν βεῖν, μήθ' ὑπβάλλειν ἐμὲ αὐχμηδάς με παῤῥησιαζομένους.

τοῦτο διαφέρουσας, ἡ ἀλλοῖ λέγω.) A qualitate seu forma & fine orationis προσωπικόν.

ὁρᾶτε γάρ.) κατ' αὐτίβιον ἀπὸ τ πολλοῖς βλάβης.

ἐς πᾶν μεθοδρίας.) ἐς πᾶσαν μεθοδρίαν · μεθοδρόμενα ἐγένετο τὰ πράγματα, πρὸ ἀνυσχίστατα τὰ πόλεως.

ὑπολαμβάνω.) Sicut in prima Olynthiaca, ita & hic narrationem instituit, non ab instituto aberrātem, sed maximè ad rem pertinentem: cuius hic scopus est: cum cessationem & socordiā suis periorib. temporib. reipublicæ plurimū nocuisse constet: nisi nunc atq; deinceps rerū cura suscepta fuerit, maiora detrimēta & plura esse metuenda.

ἀναγκαῖον ἦ.) Scilicet ἄναι. (tuenda.

τρίτον ἢ τέταρτον ἔτ τστί.) πρὸ ἐτῶν ἢ πλειόνων ἢ τεσσάρων.

ἡρῶον τάχ.) Latinè, Iunoniā munitionē, aut castrum. Sed haud scio an præstet, Græcum relinqui, Heræum tichos. Nā & Solinus Heretum in Italia à Iunone habere nomen: Suidas ἡρῶον τάχ, castellum aut oppidum Thraciæ esse scribit, à Samijs conditum: de cuius deæ cultu & Virgil.

Hanc Iuno fertur terris magis omnibus unam
Posthabita coluisse Samo: hic illius arma,
Hic currus fuit, &c.

ἀπαγγέλθη πολιορκῶν.) Philippus nunciatus est, pro, nunciatum est, Philippum obsidere, uel, Iunonium castrum à Philippo obsideri.

μὰν μὲν μαιμακτηρίων.) Hybernum mensem esse Mæmacterionа scribit Vlpianus, eumq; Ianuarium interpretatur Suidas. Ego Theodorum Gazam, uirū doctissimum secutus, Septembrē uerto, donec inter Grammaticos debellatum fuerit. Malo enim indoctior, & Athenienſium imitatione, ignauior haberi, quàm huiusmodi controuersijs explicandis, parua cum spe indubitatæ ueritatis, occupari: eoq; magis, quòd à Macedone Philippo nihil nobis est nūc periculi: nisi fortè nūc alius quispiam ibi extiterit ἀνὴρ ὀμόνυμος. Vtinā uerò Turcos formidare nihilo magis necesse esset, ac potius iram Dei, quæ impietatem, flagitia & scelera nostra, quæ in cœlum clamitant, diutius impunita esse non patietur. Sed ut ad rem redeam: aliorum in hoc genere studium et coniecturas æqui bonique facio, &, si quid afferunt, quod probandum uideatur, gratum acceptumq; habeo. Interim obseruentur membra & quasi articuli narrationis. 1. Res, obsidio Heræi castri. 2. Persona, Philippus obsidens. 3. Tempus, annus tertius aut quartus: mensis Mæmacterion. 4. Decretum Athenienſium. 5. Tenuis instructio & occasionis amissio.

πολλῶν γ λόγων καὶ δοξούσης γγνομένης.) Siue quod Samū & Sami coloniam sibi uendicabant, siue quòd Philippi conatibus plura subinde

A appetentis, obuiam esse eundum censebant.

ἐψηφίσαθ' καθέλκειν.) Scilicet ἅλῶν ἐκ τ νεωρίων ἐς τὴν θάλατ ἐν. Quod apud Hircium lib. 4. belli Africani, detrahere naues ad terram, uidetur esse καταγειν τὰς ναῦς ἢ τὰ πλοῖα.

αὐτὸς ἐμβάνειν.) Scilicet τὸς πολίτας ἐς τὰς ῥήρεις, ἐχὶ δι' αὐτὸ σφῶν αὐτ μισθοφόρος ἐσβιβάζειν.

ἐσφέρειν.) τὸς πολίτας δεῖν.

διαλθόντ ἔ ἐνιαυτ τότε.) χρονολογίας nō parum turbant diuersa & spacia & initia annorum apud alios atq; alias nationes, & nonnunquam etiam apud eosdem. μαιμακτηρίωνα quintum Athenienſibus fuisse mensem tradit Suidas.

ἑκατομβαιῶν, μεταγειτνιῶν, βοηδρομιῶν.) Et hos, autore Gaza, uerto, Iunium, Quintilem siue Iulium, Sextilem siue Augustum.

μετὰ τὰ μυστήρια.) τὰ δ' δημητρ. de quibus (nisi fortè alia sint τὰ βουσοφόρια) Plutarchus in uita Demosthenis: κατέφευγ ντα ἐπὶ δεῖνα τῶν πανυψίων μλως· ἐν ἢ τλῶ συνθρωποτάτλω τ βουσοφορίων ὑπομόχλον ἄγοσα παρὰ τῇ θῷ, νυστάσειν αἰ γωνῶνθ.

δεῖνα ναῶς.) Ordo hic est, ἀπιτάλαντ χρεὶ ἡμῶν, ἔχοντα δεῖνα ναῶν ἡρᾶς. Scilicet ἔπβαντ ἢ στρατιωτ, ξένων δ' ὑπαρχ μισθοφόρων πληρωθέντα. Vide alacritatem & magnificentiam decernendi, cum exequendi negligentia & sordibus.

ὡς γὰρ ἠγγέλθη φίλιππ ἀφῃρῶν.) Philippica 1. τίθνηκ φίλιππ; ἀ μὰ Δί, ἀλλ' ἀφῃρῶ. τί δ' ὑμῖν διαφέρ, ταχὺ γὰρ ἕτερον φίλιππον ὑμᾶς ποιήσατ. & Olynth. 1. ἠδέν, πάλιν ῥᾳδίως ἐκ ἔσθ τὸ ῥαθυμᾶν ἀπόλλυσι. Vtrum uerò is morbus fuerit, cum excussus illi est oculus, an cum πλῶ πλεῖα κατάγη, an alius (sæpius enim & uulneratum fuisse & ægrotasse hominem bellicosum & luxuriosum probabile est) scire nostra parum interest. Illud nobis satis est, Athenienſes reprehendi, qui occasionem neglexerint. cætera curiosa sunt, nec ad institutum propriè pertinent. Quod idem & de Chronologijs Demosthenicarū orationum, ut & Isocraticarum, etsi dicere non possum (magnā enim lucem afferunt oratorib. historiæ suis distinctæ temporibus) illas tamen ijs exquirendas relinquo, qui ocio & industria me superant. Ego si id effecero, ut uerba & sententiæ autoris mediocriter intelligantur, me non pessimā studiosis adolescentib. nauasse operam putabo.

ἦλθε γὰρ ἀμφότερα.) Scilicet ἅ, τι νόσ ἡ θεύσατ φιλίππ διὰ τί φύμης πρὸς ὑμᾶς, τστίν, ἠγγέλθη ὑμῖν.

δεῖτι πρεῖον ἐκείνα ἔ βοηθεῖν.) Scilicet τοῖς ὑραιστεχίταις. Non putastis esse necessarium. Exercitum enim, duce sublato, soluturum obsidionem, & dilapsurum esse.

ἀφύκατ τὸν ἀπέστολον.) ἐκ ἐπληρώσατ τὰς τριήρεις, ὃ προσάχτ τῷ πολίμῳ Ob incertam famam & inanem spem, omissa suscepta expeditio. καὶ τοῦτο ᾗ τὸ γγόμενον.

ἴσως δ' ὅτ ὁ καιρὸς αὐτός.) Inuersio Athenienſium argumēta quædam καὶ τὸ ἀνῦσον. Debebant enim, ut prima Olynthiaca monuit, πλῶ ἀναιρέν πλῶ ἐκείνᾳ, καιρὸν ἐκείνων νομίζειν. Sed sic solent, qui nec bella gerere didicerunt, & pacem parum æquis conditionibus redimere recusant.

ἐβουθύσαμεν.) προθύμως, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα προθύμως.

τὰ μὴ δὴ τότ πραχθέντα.) Accommodatio narrationis, & opportunus transitus ad adhortationem.

ἵνα μὴ ταυτὰ πάθητ.) ἅπερ καὶ τότ· ἵνα μὴ τ παραπεπωκότα καιρὸν ἀφῆτ.

τί δή.) Id est, πῶς; τίνα τρόπον;

χρησώμεθα τότῳ.) τῷ τὶ καιρῷ καὶ τῷ πολίμῳ.

τί δὲ χρησώμεθα τότῳ;) Non dissimile ueri est, aliquos respondisse, βουθύσομεν (nam concionatores Græcos olim interpellare licuit) id igitur responsum approbans, subiungit.

ἀ γὰρ μὴ βουθύσητ.) Propositio: Omnibus opibus adiutandos esse Olynthios. Ratio: Alioqui eos hostis opes auctaros esse. Vtitur autem odioso uerbo, ὑπραυξηκότ ἰσιδι τῷ φιλίππ, quasi eius mercenarij duces & mancipia essent: quod & turpe est & perniciosum.

πανταδύνει, κατὰ τὸ δυνατόν.) τὸ, κατὰ τὸ δυνατὸν, si scholion non est, synonymia est, ἢ ἐκ παραλλήλ.

ἀνῦχρον δλιώδιον.) Redit ad narrationem aliā, qua ciues suos, ipsorum, quod aiunt, gladio iugulet, hoc est, ut demonstret, eos id optasse, quod euenerit. Itaq; sine leuitatis & inconstantiæ reprehensione, non posse cessare. Sed hic locus & in prima tractatus est.

ἀνῦχρον λειπομένοι) ἐκλιπτωτο. Obseruentur membra narrationis sine coniunctionibus continuata.

δυνάμίν τινα.) ἐκ σύνταφρέντον.

ἢ δίκαιεσθ ἅτω τὰ πράγματα.) ὅτως ἔχειν τοιούτη δὴ ἡ κατάστασις τ πραγμάτων.

ὅτι φίλιππ ἐλάῤῥει τότε.) Si diuinationi uenia daretur: suspicarer legendū, ὅτι φίλιππος ἐλάῤῥει τότοις, ᾗ ὅτοι φιλίππ: id est, & Philippus

lippus Olynthijs, & Olynthij Philippo diffidebant. Nam si utrinq; hostilibus animis fuerunt, mutuo metu ab inferendo bello deterriti: quî cõuenit, Philippũ, quos solos inuadere non ausus fuit, Athenienſium ſocietate aut amicitia certè auctos, oppugnare fuiſſe auſum? Sed quia uia tritiſſima tutiſſima: retineamus uulgò receptã lectionẽ. Eſt aũt θαῤῥᾶν τινὰ, cũ accuſatiuo, fidere, ſe alicui parẽ, aut etiã ſuperiorem fore, nõ metuere. Plato in Phædro, τὸ γὰρ τοιοῦτον σῶμα (loquitur aũt de corporib. in ocio et umbra educatis) ὑπ' πολέμου τὰ μὴ ἄλλους χρήμασ', ὅσα μεγάλα, εἰ μὴ ἐχθροὶ θαῤῥοῦσιν, εἰ δ' φίλοι μὴ αὐτοὶ οἱ ὁρᾶν ἀὶ φοβοῦντ': id eſt, Eiuſmodi corpus tũ in bello tũ alijs negocijs arduis ab inimicis contẽnitur, amicos uerò, atq; ipſos amatores ſolicitos habet. Idẽ θανάτου θαῤῥᾶν nõ reformidare mortẽ. Sic θαῤῥᾶν τῷ μάχῃ, θαῤῥᾶν τάξει ὑπόπτως. θαῤῥᾶν τινὶ cũ datiuo, eſt aliquo fretũ eſſe, alicui confidere. Vlpianus, οἱ φωνᾶς ἐθάῤῥησαν τῷ μακεδόνι. Et Chryſoſtomus. ἐπὶ τούτῳ ἐθάῤῥησεν ὡς σωτηρίαν τ αὐξώπων.

ἐπράξαμεν ὑμᾶς.) S. ἀριθμῷ πρὸς ὀλυνθίους. Conſiderandũ, utrum τὸ πράττειν ἀριθμῷ ſit idẽ quod ποιᾶν μὴ σωθῆναι: an uerò τὸ μηχανᾶσθαι ſignificet, id eſt, callidis rationibus pacem eſſe conciliatam, cum bellum inter eos interceßiſſet, animis utrinq; exulceratis?

ὥστ' τοῦτο ὥσπερ ὑμπόλισμα.) τοῦτο ὄχυρωμ, τὸ μιγάλῳ πόλιν, ἀντιλαμβάνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, τὴς φιλίππου πολιμοῦσας, ἐφερμᾶν τοῖς λαφροῖς αὐτ, ὥσπερ ὑμπόλισμά τι καὶ ἀυσχώρισ φιλίππου. Sed Philippus non multo pòſt, τὸ ὑμπόλισμα ὑκποδὼν ὑποίησεν, deleta Olynthorum quidẽ prius denunciaſſet ciuibus, aut illis Olynthi, aut ſibi in Macedonia non fore habitandum.

ἐφερμᾶν τοῖς ἐαυτ λαφροῖς.) Quaſi in procinctu ſtare ad eius occaſiones impediendas: paratã eſſe ad ipſum inuadendũ ſicubi impegerit: captare opportunitatẽ aduerſus ipſum: in ſtatione eſſe: Polybius, τόλμᾳ ἐφερμᾶν τοῖς τ φιλίππου ἐπιβολαῖς.

ὑκπολιμῶσαι.) Sic prima Olynthiaca, νυνὶ γὰρ ὁ παύτ' ἐβουλᾶτ, ὡς ὀλωβίως ὑκπολιμῶσαι δεῖ φιλίππῳ.

τοῦτο πάπρακτ' νυῶ ὅπως λήψετ.) Supra γίγνεσθ αὐτόματον. τὸ ὅπως λήψετ, non tam ſignificat hic τυχόντως temerè & fortuitò, aut μόλις καὶ ἀυσκόλως καὶ ἀτελῶς, uix, ægrè, minus abſolutè, quàm παράλειψιν quandam. q. d. Factum eſt, qua autem ratione id factũ ſit, non exquiro. Libanius autem rationem explicat.

τί ὖν ὑπόλειπετ.) A' narratione tranſit ad confirmationem, propoſitione per interrogationem ἐπιλογικῶς repetita.

χαρὶς γὰρ.) Argumentum à turpi παραλειπτικῶς inſerit, periculum magis urget. χαρὶς δ' αἰσχύνης, πόρρωτάσω αὖ, αὐτὶ τ, πόρρωτερον ὄντος αὖ, διατ' ἀναλλαγὴν χρόνου.

ἀ διαβυφέμενά τι τ πραγμάτων.) τὸ διαβυφῆσθαι, ἰδιολεκτικᾶν, ὑπὸ φίλιδθαι, διαπροῆσθαι, προδιδόναι. Alibi actiuè, τ διαφθεῖραι τ πραγμάτων διαβυφᾶναι μὴ προδῶναι τοῖς ἐναντίοις, μὴ διαβυφᾶναι τὰ δ' πόλιως.

τ τ μετὰ ταῦτα.) Subaudi μέλλοντα ἢ γιγνομένων αὖ.

τ φόβον τόν.) Articuli repetitio.

ἐχόντων μᾶλ.) Declaratio rationis: Metuendam eſſe Philippi in Atticam impreßionẽ: quòd illi hoc molienti neq; Thebani uelint, neq; Phocenſes poßint obſiſtere.

ἐχόντων ὡς ἐχοσι.) σὺν ῥημισμὸς, αὐτὶ τ, δυσμενῶς ἐχόντων ὑμῖν. Suprà, μὴ σωσιοβαλᾶσιν ἑτοίμως.

ἀπειρηκότων ἢ χρήμασι.) ἀπειρηκέναι τῷ πολέμῳ γύρε, διὰ χρόνον, ὑπὸ λύπης τὸ λιπηκέναι, μὴ ὀκέτι δύνασθᾶί τι πονεῖν ἢ διατρῖβν. ἀπειρηκέναι χρήμασιν, αὐτὶ τ, ἀπορῆσαι χρημάτων. 1. Olynth. ἀλλὰ φυκᾶς: οἱ τῶν εἰκότων ἐχόντ' ἔντονον φυλάττειν, ἐὰν μὴ βουθύσητε ὑμεῖς. Iſocrates in Philippica propemodum ſtulticiæ condemnat Thebanos, qui ſe ſperarint τ χρημάτων τ ἐν ἀλλοφύλοις πεπριγχημένους τοῖς ἐκ τ ἰδίων δαπανᾶσθαι. Quòd ſi χρήμασιν αὐτὶ τ πράγμασιν hic interpretari liceret: uerterem: cum ſpem rerum ſuarũ abiecerint, id eſt, ἀδυμοῦντων τοῖς παρδσι πράγμασιν, ut eſt in 1. Philippica.

μηδ' ἐν ἀ' ὑπεδῶν.) Enumeratione oſtendit, ſolos Olynthios eſſe propugnaculum Atticæ.

τὰ παρόντα διαλαφυψαμένων.) ἐὰν τὸν ὀλωβίον διαλατρύψητ.

πρὸς ταῦτα ἐπικλίναι τὰ πράγματα.) ἐπιχειρῆσαι τῇ ἀτ̃ιμῇ.

ἐπικλίναι.) ὥσπερ παράβασίν τα τ πρὸς τὸν βαρβάρον πολίμων, ἐπὶ τὸν ἀθλιώτατον ἑρμῆσαι. 1. Ol τίς αὐτ διωλύσει βασιλέα ἔπει βάλητ;

ἀλλὰ μὰ, ἄνδρες.) Præſtare indicat, ut & in 1. foris gerere bellum, quàm de aris & focis dimicare.

ἀναβάλλητ ποιήσειν τὰ δέοντα.) Obſeruetur conſtructio cum futuro & ſine articulis, quod quidem frequens eſt Demoſthenis, cum infinitiuis loco nominũ utitur. Fortaßis etiam dubites, an pro ποιήσειν, legi poßit participium ποιήσων. Vſitatius dici uideretur. ἀναβάλλητ ἢ αὐτὰ βαλᾶτ τὸ ποιᾶν ἢ τὸ ποιῆσαι τὰ δέοντα, τουτέστι, τῶν ποίησιν, ὡς ἁπᾶν, τ δέοντων.

τὰ δεινά.) τ πόλιμον μὴ τὰ ἐκ τούτου φοβερὰ καὶ βλαβερά.

ὅτι μᾶλ γὰρ ἂς τοῦτο πορισθήσετ.) ἐπιμονὴ διαβιβαιωτική.

ἀλλ' ὅτι μᾶλ δὴ δεῖ.) Hactenus, opem ferendam eſſe Olynthijs, quia & neceſſarium ſit, ad uitandum dedecus, & utile ad incolumitatẽ Atticæ, docuit. Nunc ad locum facultatis tranſit. Nam uoluntas quidẽ adeuerſandi Philippo, non deerat Athenienſibus, ſed neruus belli, pecunia deerat, quam uulgus in ſpectaculis conſumebat. Qui locus quia odioſus eſt, & plenus offenſionis, neq; etiam periculi capitalis expers: longa inſinuatione tandem eò peruenit, ut dicat, abrogata lege theatrali, pecuniam ad belli ſumptus tolerandos non defuturam.

τὸ ὖ ὅπως.) Scilicet, διὰ βεβᾶν.

μὴ τείνω.) περιπάλαψις ἢ περόβραπέα προσωπικέ.

παράδοξον τοῖς πολλοῖς.) μᾶλλον δὲ ἀπηχθημένον καὶ βδελυκτόν. Neq; enim plebs Athenienſis adeò hebes fuit, ut non uideret meliora probaretq; : ita quidem ignaua & corrupta luxu fuit, ut deteriora quereretur: id quod noſtra ætate quotuſquiſq; non facit?

νομοθέτας διδιγᾶτε.) διδιγᾶτε à διδίγμα. Nam à διδίγμα formaretur διδιγᾶτε, προπαροξυτόνως. Propoſitio huius loci: Non ferendas eſſe leges nouas, ſed ueteres quaſdam abrogandas eſſe, Reipub. perniciоſas. Hoc quia obſcurum eſt & generale minore cum offenſa, nominatim quas intelligi uelit, deſignat.

ἐν ὖ τούτοις.) Hoc eſt, διὰ τούτων.

τὸν ὡς τὸ παρόν.) ἐν τῷ παρόντι μᾶλλον, ἤ, πρὸς τὸ παρὸν πρᾶγμα.

μὴ θῆθε.) τὸ μὴ τεθῆναι μὴ θᾶναι, νομοθέτ τὸ ὖ θεῖναι νόμον, τ δῆμα ἔνεκά φασι. Quia ſequitur λύσατε, M. θεῖναι imperandi modo, & mox, μὴ τ περὶ τ πρατθεμένων ἐνίσε, uel, omiſſo articulo, μὴ περὶ τ π.τ.

λέγω ὖ σαφῶς ὅτασί.) παῤῥησίαν fiduciam cauſæ præ ſe ferens.

τὰ πρατιωτικὰ διανέμεσι θεωρικά.) διαβατικὸν ἢ σύνταξις.

τὰ πραλιωτικά.) τὰ χρήματα, τὰ τοῖς πραλευομένοις ὑπὲρ δ πόλεως προσόνεσθαι δοθῆναι.

θεωρικά.) ὡς τὰς θεωρίας.

τὸν ἀτακτοῦντας.) Suidas ἀτάκτοι ἐν τῷ πλείονων σωτηρίᾳ εἰ πρόῤῥηγοι, καὶ παρὰ τὸ προσῆκον τί ποιοῦντ. εἰ ῥᾳθυμοῦντ ὖ καὶ τὸν ἐν τῷ πολίμῳ μὴ λαγὰ τάξιν τῶν συμβολῶν ποιοῦνται, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν καὶ φύρδην, ἀτάκτους λαλοῦσιν, eos qui diſciplinam militarem labefactant, emanſores, deſertores ordinum pœna liberant.

ἀθῶος λαβεῖν ἀξιοῦσιν.) ἀζημίους ἀφεῖσαι, τιμωρίας ὀφ ἀξίους.

ἔτα καὶ τὸν τὰ δέοντα.) Noxa duplex malarum legum, quòd & improborum ignauiam alunt, numerumq; militum minuunt, & ſtrenuorum induſtriam hebetant. Propoſitio: Leges iſtæ ſunt abrogãdæ, quia perniciоſæ Reipublicæ.

ἀθυμοῦντας ποιοῦσιν.) ὅτ' ἄλλο προθύμους ἂς τὸ πολιμᾶν. Cur uerò? Quia & pauciores ſunt, & ignauos meliore conditione eſſe uident, quàm ſe, qui belli ærumnas & pericula tolerent. Hic indocti uulgi affectus eſt. Eruditi autem ſciunt, eos optima eſſe conditione, qui officio ſiunguntur maximè.

ἐπειδὰν ὖ ταῦτα.) τότε τὸν νόμον. Quod dicit, nõ dicere uideri uult, ſed dicturum polliceatur, periculo remoto, ipſis auditoribus teſtibus citatis.

ὑπὲρ ὑμῶν, ὑφ' ὑμῶν ἀπολίδται.) O malam gratiam, quæ (ut poeta ſcripſit:)

Funeris officium uitæ pro munere reddit.

ὁ γὰρ σύβουλος.) τ ἔτω ῥιψοκίνδυνον καὶ αὐθέκαστον ὀνόματος. Propoſitio: Nemo ſuadebit optima. Ratio, quia priuatim cum capitali periculo ea res coniuncta eſt: & publicè non modò non prodeſt, ſed etiam obeſt. λογισμοὶ ἀπόῤῥητικοὶ δ ἀλόγ τέλμης, ὑπ τ τίλος καὶ τ ὑπνωσομένων ἀλημμίνει.

τ ταῦτ' αὖ ἐπόνλα.) ὑποθετικῶς, ἔτις ἆρα ἔπει ταῦτα ὁ γράψας.

μᾶλλον ὠφιλῆσαι τὰ πραγμάτα.) τῶν πολιτῶν. Delectatur hoc nomine Demoſthenes γνησίως ὄντι αὐτὶ τ ἀληθῶν.

ὡς τὸ λοιπόν.) ὡς τ λοιπὸν χρόνον, μετὰ ταῦτα.

μᾶλλον ἴτι ὖ νυῶ φοβερώτερον.) Obſeruentur particulæ ex ſuperuacaneo additæ cõparatiuo αὐξητικῶς, αὐτὶ τ, μᾶλλον ἴτι φοβερόν, uel, omiſſo μᾶλλον, ἴτι φοβερώτερον ὖ νυῶ.

καὶ λύσαι γε.) Amphibolia quædam eſt in uerbis, propter ἀλλοῦν, ut dubites utrum uelit, Athenienſes poſtulare debere, ut Eubulus legem à ſe latam ipſe abroget, an ipſum Eubulum poſtulare, ut ſua lex à populo abrogetur. Sed prior ratio magis mihi placet.

διὰ τούτου αὐτὸς ἀξιῶ.) διὰ ἀξιῶ ὑμᾶς, τούτου αὐτὸς λύσαι, id eſt, ἵνα αὖ ὅτου αὐτοὶ λύσωσι τὸν νόμον τούτου. Poſtulandum eſt, qui haſce leges rogarunt, ut eadem uti abrogent.

ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος.) αἰτιολογία ab iniuſto: contentione conſtans utilitatis & noxæ, gratiæ & odij.

τῶν ἀπήχθειαν γενέσθαι ξυμέαν.) διαβατικὴ σύνταξις. Sed alter accuſatiuus à Latinis ſæpè non incommodè dativo commutatur: Inimicitias eſſe fraudi. Iſocrates, ἀπίσταλκά σοι τόνδ' τ λόγον δῶρον. Hanc orationem muneri tibi miſi, dono dedi.

πρὶν λύσαι ταῦτα σύγκρισιν ποιήσασθαι.) πρὶν αὖ σύγκρισιν ποιήσασθαι. Repetit argumentum

mentium à periculoso, supra positum, sed dilemmate tractatum, hoc fere modo: Qui legem hanc abrogare sine uestra autoritate instituerit: aut tyrannus sit oportet, aut amens, si exitium ultrò sibi accersierit.

μαλίστα ἀξιῶτι τηλικοῦτον.) τοῦτο γὰρ κατάλυσις αὖ ἂν εἴη δημοκρατίας, καὶ τυραννίς.

ὅτι τὸν νόμον τόνδε παραβαίνετε.) Transgredi legem, haud scio an Latinè dicatur: Discedere à lege, fraudem facere legi, negligere, uiolare, irritam facere legem, & αὐξετικῶς perrumpere, conculcare, perfringere.

ὡς πρῶτον καιρόν.) πρόσχημα, πρόφασιν ὄψεως δεῖν, πρόλημμα, φαντάσματος.

ὃ μὲν δὴ ἀπ' ἐκείνης' ὑμᾶς.) Postulauit ut decernant abrogationem legis. Nunc decretum exequendum esse monet: non ignarus ingenij populi, & ὧν τοῖς ψηφίσμασι τὰ μέγιστα αἴρεται, τούτοις ἧττον ἀεὶ τὰ τῶν λόγων διαπραττόμενος.

τὸ ποιῆσαι βέλτιον προβούμενος.) τὸ δίκαιον καὶ ὃ προσυμία & ποιῆσαι τάχιστα.

ἀ γὰρ αὐταρκη.) αἰτιολογία σκηπτική πως ἐν τῷ αὐταρκέσι. Decretum, est imperfecta rei conficiendæ causa, nisi executio accesserit.

αὐταρκη αὐκηκέναι, διαπράξασθαι.) ἀντὶ τοῦ αὐκηκέναι, ἢ, ὥστι αὐκηκέναι καὶ διαπράξασθαι.

ἃ περὶ ὧν γράφει.) ἃ ταῦτα διαπράξασθαι περὶ ὧν γράφει. τὸ ψήφισμα γράφει περὶ τούτου, uidetur durum. Quid si γράφῃ, ἀορ. β. ὑποτακτικῷ ἀοριστικῷ: Quibus de rebus scripta fuerint, ad eas res conficiendas.

ἐνιαχοῦ ψηφισμάτων.) & ψηφισμάτων ἐν ἐλλιπέντων, ἐν κωλυόντων.

τὸ γὰρ πράττειν.) Sententia est, consilia, orationes, decreta referri ad agendum: actionē, finē esse & cogitationū et concionū & decretorū: quæ sine illa, irrita sint omnia. Sic & uirtutis laus omnis in actione cō & τ' ἔν.) τὸ πράττειν. (sistit.

πρέσβεις.) πρεσβεύεσθαι.

τὰ δ' ἄλλα.) αὖτοι συμβολὰ καὶ αἱ χρεστονίαι καὶ τὰ ψηφίσματα.

ὑπάρχει.) Scilicet ἡμῖν. ἐν ὑμεῖς ἐστὶ τούτων ἕξις.

καὶ πράξαι ἢ διωρίσασθαι νῦν.) Scilicet τὰ δέοντα.

ἐὰν ὀρθῶς ποιῆτε.) ἐὰν ποιῆτε τὰ δέοντα, & διωρισμῶν ἀπεσταύθη, καὶ αὐτοὶ πρατσυόμενοι.

τίνα γὰρ χρόνον.) Ab occasione & necessario: quod & periculum & probrum includit. simul etiam odium in Philippum concitat.

ἀ πολιμήσαιεν.) Si ipsi ultrò lacesserent Philippum.

ὅτοι πολιμῶνται.) Scilicet ὑπὸ φιλίππε. Tanto igitur magis adiuuā di, quanto maiore in periculo sunt. (cedonia.

ὁ Βαρκαῖος.) Non à gente Herculea Argis oriūda, sed à patria Ma

ὀχ. ὅτι αὖ ἄποι τίν.) Plura in Philippum probra congessisset, si potuisset: & si quæ hæc probra sunt, non esse Athenienſem, inimicum esse Athenienſium, illisq; eripuisse illa, quæ & ipſi olim per iniuriam rapuerant? Sic causa bona superior est eloquentia inimici.

συγκατασκευάσαντες αὐτῷ) τῷ φιλίππῳ τὰ πράγματα μὴ πλὴν αὐτοὺς ἁπάντων τούτων ἀναιτίους, καὶ συγκατασκευαιτίους ὑπάρχειν. Sententia est, culpam esse penes ipſos Athenienſes: neq; in duces, neque in oratores, neq; in fortunam conferri posse.

τότε.) ὅταν οἱ ἰδιῶται ἀπέλειντο.

τὸς αἰτίος οἵτινές ἀσι.) αὐτάπόδοσις ἑλληνική, αὐτὶ &, τίνες ἀσὶν οἱ αἴτιοι τούτων:

ὁ γὰρ αὐτοί γε.) ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀπολογητική τις ὑπὲρ ἑαυτῆς, καὶ μετατατική τὰ αἰτίας ἐς ἑτέρους.

ἀλλ γὰρ ἐν τοῖς & πολέμοις κινδύνοις.) ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς μάχαις. Noto exemplo rem illustrat, quod & ipſe ad Chæroneam imitatus, ἐν τῇ μάχῃ καλὸν ἀλλ, ἀλ' ὁμολογούμενον ἔργον εἶς ἅπαν ἀποδεξάμενος ὡς χιτὸ λιπὼν τὴν τάξιν, ἀποδρὰς αἰσχιστα, καὶ τὰ ὅπλα ῥίψας, ἀλλ τῶν ἔπτα γραφὴν & ἀσπίδ ἀσχυνθεὶς, ὑδιγγραμμένης γράμμασι χρυσοῖς, ἀγαθῇ τύχῃ. Verùm ille iambico uersu id conuicium eludere solebat, cum diceret, αὐὐχ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται.

ἀλλὰ καὶ τὸ σρατηγ.) Sic in funebri oratione Thebani accusantur, ὅτι τῇ δημάμει ἐν ὀρθῶς ἐχρήσαντο: & Archidamo Isocratico, ἅτ ἐν τοῖς ἐπιπλαιπλαιμένοις διὰ τὸς ἐν ὀρθῶς ἠγησαμένους.

ἀγαθῇ τύχῃ.) σὺν ἀγαθῇ τύχῃ, σὺν τυχῶν.

ἀλλ' ὀχ' ὁδία ταῦτα.) Excusat orationis libertatem, & culpam à se in rem ipſam transmouet.

πλὴν ἀ, ἄλλον σὺξαθαι, παραλάπει.) Scilicet & το, τὸ σὺξαθαι.

σὺξαθαι μὴ γὰρ.) Scomma satis acerbum, sed dignum tanta socordia. M. Cato in Catilinario: Non uotis neq; supplicijs muliebrib. auxilia Deorum parantur: uigilando, agendo, benè cōsulendo recte omnia ceduntubi socordiæ atq; ignauiæ te tradideris, nequicquam Deos implores: irati infestiq; sunt. Sententia est, Res ipſa postulat acrem orationem, quæ non est oratoris acerbitati tribuenda. Omne quidem (ut inquit Horatius) tulit punctum, qui miscuit utile dulci. Verùm id ubi fieri nequit, illud alterum teneamus:

Pauca uoluptati debentur, plura saluti;

A ὧν ὀλίγων.) χρόνων.

ἰλιαδικὰ δὲ.) τὰ κατ' σὺχλὼ λαβὼν · ἐπ' ἴσην ὑμῖν αἵρεσιν ὧν βουλόμενα, ἀλλ' ὧν δυνάμενα.

ἀ δέ τις ὑμῖν ἴσχει τὰ θεωρικὰ ἰέναι.) ὑποφορὰ. de alia ratione sumptuum exquirenda. Sicut in 1. λύσει ἢ καὶ ἄλλος ἕτερος πόρος.

φημὶ γάρ.) Conceßio hypothetica, cui mox subijcit inficiationem: sine theatrali pecunia non suppetere belli sumptus.

ἀλλ' οἶμαι μέγα.) Est & hoc σκηπτικόν. Significat enim eos amātium instar sibi somnia fingere.

μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις.) ὁ βέλτιστος ἑκάστη μεγάλῳ ἰσχυῷ παρέχεται τοῖς τοιούτοις λογισμοῖς.

αὐτὸν βιαπατῆσαι.) Sic etiam ἑαυτὸν βλάψαι ῥᾴστον ἁπάντων: contrà; difficillimum τὸ ἑαυτὸν γνῶναι. Videntur hæc naturæ humanæ repugnare, quæ sibi ipſa est proxima, seq; tenerrimè diligit. Imò hæc ipſa φιλαυτία cæcitatis, erroris, læsionis causa est, cum appetitus rationem subegit. Alio loco scribit, τὸ ἑαυτὸν βιαπατᾶν χαλεπώτατον εἶναι, τοῦτο βλαβερώτατον ᾧ ἅπαντα πρέπον αὐθρὶ σὺ ἅπαντι ῥᾳδίων.

ὁρᾶτε ἔν ταῦθ'.) σκώψασθαι & τὸν τρόπον, grauissima admonitio.

ἐνδέχεται.) ἐπιτρέπει, οἷόν τε.

καὶ δικαίως ἂν εἶναι.) αὐτὶ τοῦ γνώσιμον, ὅτι δὲ ὑμᾶς αὐτὸς τρατσούσθαι.

καὶ μισθὸν ἔξετε.) αὐτὶ & θεωρικῶν.

ὅτοι σωφρόνων.) Iterum dedecus inculcat, & ipſorū exemplum amplificat: Si, inquit, Megarenſes rectè oppugnaſtis: quanto magis oppugnandus erit Philippus?

B ἀλλά ποντάς τι.) Sic ordina: ἀλλά ποντάς τι & πολίμιον δὶ ἐνδείαν χρημάτων: & mox δὶ ἀπορίαν ἀφορίων τοῖς πρατσυομένοις, scilicet δεδυσωμένων, ἃ αὐαγκαίων ὄντων. ἀφορία uerò intelligo τὰ στρατήσια, de quibus Philippica 1.

καὶ ταῦτ' ἔχ' ἵνα.) ἐπανόρθωσις, qua excusat asperitatem orationis à fine, & exemplo maiorum, cum insectatione aduersariorum.

τὸν δημόσιον ὑμαυτῷ.) δημοσθένην τὸν ἐς σικελίαν πρατηγήσαντα, λάνᾳ ἀποθανόντα, ἅμα τῇ νικᾷ. ἀφιστάθην τὸν λίπαιον ἐπικλινθέντα, ὡς οἶμαι λέγει.

τὸν πρόκλεα.) Huius facere non possum, quin ex oratione πρὸς ζεύγας Isocratis elogium ascribam: πρόκλεα πεποίηθ' αὖ ὁμολογήσαιεν, ὡς σωφρονέστατον καὶ δικαιότατον καὶ σοφώτατον γεγενῆσθαι & πολιτῶν. Solebat is quidem optare, ne quod sibi uerbum excideret, quo populus offenderetur: sed & τὸ κίνδυνον ὑπατίλειπε τοῖς ἀκροωμένοις, καὶ ἀ-
C πράπλων καὶ βροντᾶν σωκύπα πλὼ ἁλλάλα.

πρεσβεύσαι.) ὥσπερ ἐν συμποσίῳ ὁ οἶνος ὅτω καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ πολέμῳ τὰ πράγματα κατυάλωται, ἢ οἱ πρεσβεῖ ὑπαφύγασιν. Delectatur hac metaphora Demosthenes, πάντοι ὁ ποῦν συμποτικός γε ὤν. ὕδωρ καὶ ὕπνον, καὶ πρὸς λύχνον διεπόνει τὸς λόγος.

& παραυτίκα ὑδονῆς.) Scilicet ἕνεκα · διὰ πλὼ παρῆσαν καὶ ἀπαλειμένοι ἡδονῶν.

καὶ τοιαυτί συμβάνει.) τοιαῦτα, οἷα νῦν, τὰ ποῦτα ἀμιλᾶσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι. Posit etiam ad ea referri quæ sequuntur.

λέγεται ὑπίφασθαι.) Collatio reipublicæ maiorum & suæ ætatis: qualis est apud Isocratem, sed multò copiosior in Areopagitica, & oratione de pace. Hunc autem seruat ordinem, ut primùm de Græca, deinde de urbana administratione dicat. Deniq; magistratuū priuatas res conferat. & populo torporem excutere studeat.

ἴται ὁ βραχύς.) προσωπικὴ προπατάληψις.

καὶ γνώσιμον.) καὶ διὰ τοῦτο βραχύν.

ὁ γὰρ ἀλλοτρίοις.) τὸ πιλικοῦτον αἴτιον & δυνάμεται ὁ ποιητὴς ἀπορίσαι. σὺ δὲ νοεῖν ὁ τοῦτο. Sic Isocrates παραινέσει τὰς & πατρὸς προαιρέσεις αὐτὰ μυθεῖσθαι, οἰκεῖον καὶ καλὸν ἕξεις παράδειγμα & νῦν ἡμῖν λεγομένων: & in Philippica, ἐνδυμᾶ ὁ διότι μᾶλλον ἀλλοτρίοις παραδείγμασι χρώμενον, ἢ παρακαλῶν τυγχάνω.

ὑμῖν ἔξεστι γνῶσθαι σὺλλάμασιν.) Obserua pares casus, qui uerbum antecedunt & sequuntur. Isocrates τῶν πρεσπεποιαμένων εἶναι σοφιστῶν. Martialis:

Nobis non licet esse iam disertis.

πίνει μὲν καὶ τετραφάνεται ἵππ.) Isocrates in Panegyrico habet ἐβλομένους. in Panathenaico πίνει ὁ ἐξήκοντα. & Obsopæus in ueteri exemplari legi ostendit ξ'. Fortassis hic legendum ὁ ἐξήκοντα. Tertia Philippica uerò scribit, ὅτι εἰ ἀθλωᾶσι πρεσβεῖαι ἐβλομήκοντα ἔτη ὁ ῥία τῶν ἑλλήνων ἐγίνοντο. Chronologiam à Pausaniæ Spartani interitu usque ad cladem Helleſponticam puto perducendam: poſt quam captis à Lysandro Athenis, Lacedæmonij terra mariq; rerum potiti sunt, donec ijsdem uictis ad Gnidum, Conon patriæ opes & dignitatem aliqua ex parte recuperauit: quas ſociali bello Chares denuo euertit, nec multò pòſt Philippus in Græcia graſſari nō armis magis quàm auro Macedonico & proditione, ac dominari cœpit: cui Demoſthenes, quantum potuit, est aduerſatus:

ὁ τῶτλω ἔχων τλῶ χάρᾳν βασιλσύτ.) Historiæ fides sit penes autorem & enarratorem.

ὥσπερ ὀδὲ προσῆκεν.) Quo autore? Philautia & arrogantia Græca. Barbari enim respondeant, uel sua cuiq; nationi tenenda esse, uel, qui plus armis posßit, rectè uictis imperare.

καὶ πῶς.) Scilicet μαχόμενοι.

ἀλέξειν περέτλω τ φθόνου ντων.) τ φθόνε, λῶ οἱ φθονεροὶ ἐν ἰλυμένανται.

ἐπὶ μὴ ἀλὺ τ ἰλλωτικῶν.) Transitio ab administratione Græca ad urbanam & uitam magistratuum priuatam.

ὥστε μυσῆσαι τ ἐπαγγνομένων.) Isocrates Areopagitico: ὥστε ἔτι καὶ νῦν τὲς ἀφικνυμένες νομίζειν, αὐτῶ ἀξίαν εἶναι μὴ μόνον τ ἰλλώων ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ τ ἄλλων ἁπάντων.

ἐν τῷ δὲ πολιτάας ὄφει.) ὄγκον τῷ δημοκρατικῷ, ἐν ᾧ αἱ ἰσότητες σύνδεσμοι.

τῶ ἀρισάλα.) De ædibus principum Athenienſium, quas non uidimus, dicere nihil poſſumus: ſacerdotũ quidem & mercatorum quorũdã ædes cũ regum palatijs certare, in pleriſq; magnis urbib. uidemus.

ὁ γὰρ ἐς πρότερον.) ἐν ἀπολιτεύοντο διὰ χρημαῖσμὸν τῶ πολιτέυκν ἐν ὀργασίαν, ἀλλὰ λειτεργίαν εἶναι νόμιζον.

ἐν ὄ τ τὰ μὴ.) Partitio & effectus administrationis.

τότε μὴ δὲ.) Tranſit ad antitheſin corrupti ſtatus & improborum magiſtratuum: quos ad hunc modum arguere, in democratia quondã licuit. Nunc uel mußitare quicquam contra eos, crimen læſæ maieſtatis habetur.

ἐκείνοις.) τὲς προγόνοις ὑμῶν.

χρωμένοις.) ὡς ἐχρῶντο, ὃ διὰ τὸ χρῆσθαι.

ἐις ἅπερ προτάτας.) τότοις ἃς ἅπερ προτάτας. διαβατικὴ ἡ σύνταξις ἀς διτῶ διτικῶ. Sic Cicero, ut equis facilioribus poßint uti. Sed in Græco duo ſubſtantiua ſunt: in Latino alterum adiectiuum.

ὑπὸ τ χρητῶν.) De Eubuli hoc cognomento nihil mihi conſtat, ſed de Phocione ſic ſcribit Plutarchus: ὥστε δαιμάζειν, ὅπως καὶ ὀπόθεν τραχὺς ὢν τὸ φύσει καὶ συνθρωπὸς ἐκτήσατο τῶ τ χρηστ προσηγορίαν.

ἐρώτα ἐμόνος.) Interrogatio negans & propoſitio huius loci: Noſtri magiſtratus ſunt ueteribus diſßimilimi: κατὰ παράλειψιν.

ἀλλ' ὅσης ἅπαντες ὀρᾶτε.) Et Græciæ principatum neglectum, & reipublicæ opes immmutas eſſe, queritur.

ἀλλ' ὅσης.) ἀλλ' ἐπελελμμένοι τοσαύτης ἐρημίας, ſcilicet τ ἰλλάδ, ὅσῳ ὀρᾶτε ἅπαντες. ἐπιλαμβάνεσθαι ἐρημίας idem quod τυχεῖν, παραπλησίως ὑμῖν τοσαύτης ἐρημίας. Cum in tantam Græciæ ſolitudinem inciderimus: cum ſoli ſimus inter Græcos, qui principatu digni uideamur. τὸ ἐπελελμμένοι, αὐτὶ τ ἐπειλφότες, κατ' ἀναλλαγὴν ἀττικήν.

Sed ſi quis paßiuè malit intelligere, à quanta ſolitudine ſimus circumuenti: is cogitet, legendum ſibi fore, ἀλλ' ὑφ' ὅσης ἅπαντες, &c. Nam ὑ ἐλλειψις duriſſima fuerit. Sic dicũt ἐπιλαμβάνεσθαι προφάσεως, arripere occaſionem: τ θριχῶν inuadere in capillos: τ ἀτελείας ἐπειλημμένοι conſecuti immunitatem: ἐπιλαμβάνεσθαι τ λόγ reprehendere orationem.

καὶ λακεδαιμονίων μέν.) Ob cladem Leuctricam, quam & Cicero ſcribit, Lacedæmonijs fuiſſe peſtiferam: qua, cum Cleombrotus, inuidiam timens, temerè cum Epaminonda confixiſſet, Lacedæmoniorum opes corruerint. Vide Diodorum 15. & Iſocratem in Philippica & Archidamo.

ὑβάλων ὢ ἀσχέλων ὄντων. διὰ τὸν φυσικὸν πόλεμον. Vide Philippicam Iſocratis.

τ δ' ἄλλων ἁπλῶ.) ὅτι οὐ γάμω, ὅτι ἀρπάλω, ὅτι διτῶ, ὅτι περιβάλλων, ὅτι μιγάρων. ὧν ὁ λόγ λέγ.

ὄντ ἀξιόχρεω αὐτιτάξασθαι ὑμῖν.) ἀτελὴ γενικὴ ἡ σύνταξις ἐπὶ ἴτε πρὸς ἀναρίθμητον, ὥσπερ ἐν τοῖς αὖθις, ἐξέτασιν γνῶναι τὰ ῥηθέντα. ἡ αὐτάρκη αὐαγκάζειν, διαπράτεσθαι· ἰσοπρατὲς καὶ ἰσοδυνάμες ὑμῖν.

βέβν ὑμῖν.) βεβσίαν ἡ παιρὸν ἐχόντων ὑμῶν.

τὰ τ ἄλλων διάνοια βραβεύειν.) τῶ τ ἰλλάδ ἡγεμονίαν αὐαλαβεῖν.

ἀπιστρύμεθα ἂν χώρας οἰκείας.) Amphipolin puto intelligendam. αὐτολύπαμεν. Vlpianus 1. Ol. bellum Amphipolitanum mille ducentis talentis conſtitiſſe Athenienſibus dicit: ubi fortaſſe legendum χίλια καὶ πενταπόσια, ut habet Demoſthenes, cui res patriæ notiores fuerũt.

ὡς ὀλίγον δέον.) ἵν τοι μάλω, ἡ μικρὸν ὑμῖν αὐτοῖς ὡς τ δικαιοδοσίαν πράξαντες ἢ πρατήσαντες τ ἐπιβολῆς· ὃν ἐν δέοντι, ἡ χωρὶς αὐάγκης: cum neceſſe non eſſet. Potuiſſent enim ea urbe, deditione ſponte facta, potiri, ut in 1. dixit.

ὡς δ' ἐν τῷ πολέμῳ.) Vtrum bello Xerxeo, an Laconico?

ἀπολωλίπασιν ὅτοι.) ἐπέπεισαν ἀποστῆναι ὑμῶν διὰ τὸν τ χαρτ πολυπραγμοσύνην καὶ ὕβριν. Vide argumentum orationis Iſocraticæ de pace, & 16. Diodori.

ἐχθρὸν δ' ἐφ' ὑμᾶς.) Idem & in 1. & in 2. dixit.

ἀλλ' ἃ τοιαῦ.) Hactenus τὰ ἐλλωπικὰ, in quibus recenſendis: & παρα

A λάψει uſus eſt, & Græciæ principatum amiſſum, prouinciã amiſſam, pecuniam inutiliter inſumptam conqueſtus, ad extremum Philippi incrementa non prohibita, ſed aucta, magiſtratibus obijcit. Nunc ad τὰ πολιτικὰ tranſit, ijſq; extenuatis & contemptis, inuidiam conflat tribuniſplebis, qui populi ignauia ad ſuas opes augendas abutantur: eaq; occaſione ad rem gerendam eum excitat, & ad priſtinam libertatem & dignitatem recuperandam.

τάχ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει.) Iſocrates περὶ ἀρίστης· ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν πόλιν αὖ τις ἰδὼν καλῶς διοικήμενα, καὶ περὶ τ ἄλλων βελεύσεται·

ἐσοὶ κατασκευαζόμενοι.) κατασκευάσασι.

τί δὴ τὸ παύτων αἴτιον.) Finis huius reprehenſionis eſt, indagatio cauſæ morbi, quò remedium ei adhiberi poßit.

ἅπαντ' ἔχει καλῶς.) ὑπερβολὴ ὑπερβολῶν, παρὰ τὸν παγκόσμιον ἰσηρίαν. Sed tamen aliàs eadem reſpublica eſt officioſior & florẽtior, aliàs uitioſior & calamitoſior.

ὅτι τὸ μὲν πρῶτον.) Populum bellicoſum atq; induſtrium, eſſe dominũ magiſtratuum & ducum.

νῦν ὁ τἀναντίον.) αὐτίθεσις.

ὑπ' ὀνήτης καὶ προδύκης μίσθ.) O' dedecus & flagitium: imperatores Græciæ, facti miniſtri, & additamentum.

ὅτοι.) οἱ δημαγωγοὶ καὶ θρασύτοι.

καὶ τὸ παύτων αὐαυδρότατον.) ὅλως ὀρθῶς ἔκειτ πρίτον αὐδρὸς ἀνδρὸς αὐθρώπε. Si αὐδρότατον legas: ἐφυνικῶς erit accipiendũ.

τῶν ὑμετέρων αὐτῶν.) ἡ φράσις, ἐφάλω σοὶ χάριν τότο, ἢ ὑπὲρ τότε, ἢ ἐπὶ τότῳ, ἢ διὰ τότο.

B τ ὑμετέρων.) Vniuerſorum quidem ſunt publica uectigalia, & in ea conferuntur, non quæ ſingulis, ſed quæ uniuerſis proſint, neq; nunc tantum, ſed etiam in poſterum. Verùm uulgo quod præſens tanquam in manu datur, iucundius eſt. τὸ γὰρ εἰκῆ ον ἡδὺ ἐλλειπὲς ἀλλαχόθεν ἢ ἐ μέλα. Nam homines inopes & agreſtes rempublicam parum ad ſe attinere putant.

προσοφείλετε.) ὀφείλετε πρὸς τῷ εἶναι ὑμέτερα, πάντες ὄντων ὑμετέρων ἃ κοῦ διῶσι.

εἰ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει.) αὐτοὶ δ', εἰ δημαγωγοί.

καθάρξαντες.) ὥσπερ ἐς ἀμετῶ ἐμβαλόντες.

ὑπάγουσιν.) πάντων νοσεῖν ἐπὶ τοῦτο ἐλθέσθαι, παρεσκευάσθαι καὶ ἀσθένειαν ὑμῶν.

καὶ τιθασευόντες.) ἐλθ τῶν τ ἰχνῶν τῶ τ ἀνωτέρω.

ὅτι δ' ὀδ' ποτ' εἶμαι.) αὐτίθετος τῇ ἀλωπικῇ τῶν λεόντων. Sed quæri poßit, utri magis accuſandi ſint: ij ne qui ferocem populum, efferatis (ut Liuius ait) militia animis, mitigandum armorum deſuetudine rati ſunt: an qui eundem, iam imbellem & effœminatum, & repugnantẽ, ad eadẽ reſumenda incitarunt? Dignitas imperij præclara ſanè res eſt, ſi ſis & dignus & par gerendo tuendoq; imperio. Sin minus: alia omnia & facienda & ferenda. Sic ſenſit Aeſchines, nec diſſenſit Iſocrates: hanc ſententiam euentus ipſe cõprobauit, teſtis grauior, quàm iudex.

μίγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν.) Veriſſima ſententia. Minutæ & ſcrupuloſæ actiones quaſi comminuunt & diſcerpunt animos, & humi abijciunt. Magnæ autem res eoſdem erigunt & dilatant. Sic Ci. 1. de Officijs: Quæ cura (defendendi & iuuandi plures) excitat eo C tiam animos, & maiores ad rem gerendam facit. Idem eodem libro negat, magnitudinem animi declarari poſſe niſi in republica. τῇ γὰρ ὄλῃ τῇ ἐπωνειμένῃ σωτηρίᾳ πιζόντα ἡ ψυχὴ, ἔξιν τινὰ ἀναμεταλήπτεν, καὶ ἰσομεγέθη τοῖς πράγμασιν ἐγχαρατομένη.

τοιῦτον αὐάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. De eo quod fit, loquitur, περὶ τ γινομένων. Sed & ad Officium, ὡς τὸ δέον referri queat. Nam malè ſe res habet, cum ſutor ultra crepidam: cũ rana bouem æquare inſtituunt.

κακοζηλία γὰρ καὶ πολυπραγμοσύνη πλέον ἢ μεγαλοψυχίας διαφέρειτον. Adoleſcenti quidem induſtrio, quamuis obſcuro & humili, alta ſpectare conceſſum eſt, ad eaq; nisi honeſtis rationibus.

ταῦτα μὰ τῶν δύο μητρα.) ἐπιδιόρθωσις τ παῤῥησίας. Ordo eſt, ἐκ αὖ θαυμάσαιμι μὰ τῶν δύο μητρα, εἰ ταῦτα γένοιτο παῤ ὑμῶν ὑμῖ τῷ ἀκόλτι βλάβη μέζων, τῶν πεποικότων, τετύφθαι, ἢ τοῖς πεποικόσι χριζθαι ταῦτα, τετύφθαι, ἵνα γένωνται. Si quis argutijs delectatur, nihil obſtat, quò minus uertat: Hæc uerba maior noxa mihi eſſe poterunt, quàm quanta noxa ij ſunt, qui harum rerum autores fuerunt, cum ſint homines peſtilentiſſimi, καὶ λυμῶνες τ πολιτάας, ἀλάστορες, ἄτν.

ἀλλ' γὰρ παῤῥησία.) Iſocrates περὶ ἀρίστης· δημοκρατίαν ὅστις ἐπαινεῖ τι παῤῥησίαν, ἀλύω, &c.

ὅτι καὶ νῦν γίγονε.) Scilicet παῤῥησίαν μεῖ. Poßit etiam legi: δεῖ μὲν γὰρ ὅτι γίγενεν, τετύφθαι, ἢ δ' ὁ γίγονεν, βεβσίαν δύναται τ παῤῥησιάσασθαι. Sed illud melius. Hac comprobatione attentionis, & quaſi aſſentiuncula reconciliat auditorem.

ἐπὶ τὸν.) Accedit ad peroration. Sunt n. præcipuæ duæ partes huius oratiõis: una, quæ breuiter abſoluitur, Olynthios eſſe defendẽdos, quã uis ſit

uis sit principalis: altera, theatralem pecuniam, faciendam esse militarem, hoc est, conuertendam esse in stipendia ciuium pro republica militantium.

ἀλλὰ νῦν γ' ἴτι.) Hæc uerba coniungenda sunt, nunc saltem: q. d. quamuis serò. Erigit populum in spem rerum meliorum: modò obtemperet.

τούτων τῶν ἰδίων.) τοῦ διαχειρίζεσθαι τὰ δημόσια χρήματα, καὶ μὴ στρατεύεσθαι.

καὶ πράττειν ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν.) ἀξίως δὲ ὑγιαινούσης δὲ ἑλλάδος. ἀλλ' ἦν,

ἀλλ' ἀμισθίαν καὶ ὑπάρχον ἐμοιγε ἄλλων.

Potest non solum ad officium, sed etiam ad euentum referri: si uoluerit is pro dignitate uestra agi uobiscum.

τῶν εἰκοσι (ὅσαις) ταύταις.) τῶν οἰκείαις, τῶν δημοσίαις προσόδοις.

ἐπὶ τὰ ἐξω τ' ἀγαθῶν.) ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐξω δὲ ἀτίμητα ὄντα, καὶ διὰ στρατειῶν ὠφιλημένα.

ἴσως δ' ἴσως.) ἴσως ἢ μὴ μὲν τ' γὰρ τοιούτων ὁ τύχη βραβεύτρια.

τίλεσθ' τι.) ὑπορβολικῶς. ἀτιμῶν γὰρ πάντα τ' αὐθρώπινα.

καὶ μίγα.) τ' πρός τι, κατὰ τὸν ἑκάστ' ὑπόληψιν.

ἃ τοῖς ἀδικοῦσι.) ὁμοίωσις, σύνταξις τὸ λῆμμα ἀποδεικνῦσα.

διαρκῆ.) ἀρκοῦσαν εἰς τὰς χρείας, καὶ διαμένουσαν.

ὅτ' ἀπογνόντας.) καταφρονήσαντας τ' τοιούτων λημμάτων, τ' ἐλπίδων τ' ἐκ τούτων ἀποσφαλέντας.

ἄλλοτι πράττειν.) ἑτέρως πώρας ἔχειν.

ἴσι ταῦτα ἐπαυξανόντα.) ἐπαυξάνει.

ἐκεῖνο οὐ μεδοφορᾶν λιγάς;) ὑποφορὰ, Σὺ ἐκείνοις ὑμᾶς ἐπὶ μισθῷ τ' ξένων δίκην στρατεύεσθαι;

καὶ παραχρῆμά γε.) Non tantùm se stipendia facere, sed omnem perturbationem disciplinæ publicæ tolli iubere fatetur, fiduciam causæ præ se ferens.

πῶν αὐ τῶν σώσασθαι.) Vtrum, ὑπὲρ τ' στρατευομένων; ut militibus, sic cæteris etiam officio fungentibus pecuniam numerandam censeo.

ἐξεῦρεν ἄγειν ὑσυχίαν;) Sub persona eius qui detrectat militiam.

εἶναι μένειν ἃ βελτίων.) Responsio: Meliorem eius esse conditionem, cui domi manere liceat sine dedecore.

ἃ βελτίων.) ἀχὶ σπουδαιότ', πῶς γὰρ παράγει τὸν τόπον; ἀλλ' ἄμεινον πράττειν.

ἀπαλλαγμένῳ τ' ποιεῖν αὐάγκη αἰσχρόν τι δίκυδεῖν.) ὑποβυσσίως. Videtur theatralem pecuniam relinquere in pace: tantùm in bello auferre à populo, eidemq; restituere, sed addito militiæ labore: ut sit dilemmatica responsio: Benè tecum agetur & in pace & in bello.

τί τοῦτον οἶον καὶ τὰ νῦν.) Id est, ὡ πόλιμός τις συμβάινει, ὥσπερ νῦν συμβέβηκε.

οἶον χὴ τὰ νῦν.) τὸ, χὴ τὰ, elegantiæ causa crebrò adduntur.

στρατιώτης.) Scilicet ἀμάνων ἀ, ἄμεινον πράττειν ὑπαρχον αὐτὸς (ὅσ χ' ἢ ξένος μισθόμενος) στρατιώτης ὑπὲρ δὲ παρίδ, ἀπὸ τ' αὐτῶν λημμάτων, τ' δημοσίων δύπο χρημάτων, ὥσπερ ὄδι δίκαιον. Iustum est defendere patriam: iustum est, qui commodum percipit, laborem ne recuset, & quia iustum, etiam honestum. Honestius item est, militantem pro republica, fortis uiri fungi officio, quàm publicos reditus domi in ocio & per luxum absumere.

ἴσι τὶς ἐξω δὲ ἡλικίας.) δὲ στρατιωτικῆς, καὶ ὥς φασιν, ὑπὲρ τὸν καταλογον.

ὅσα ὅτ' ἀτάκτως.) ἐκ τὰς θεωρίας.

ἐκ ὠφιλῶ.) πῶν πόλιν.

ἐν ἴσῃ τῇ τάξει.) ὅσον πρὸς πῶν ἑκάστ' δώαμιν χὴ ἡλικίαν.

ταύτ' ἐφορῶν καὶ θεικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι.) βελτιωτικὴ ἦδι ἡ τάξις καὶ γεροντικὴ· ὥσπερ ἡ πρωτόβρα στρατιωτικὴ καὶ νεανική, ἴσι ἢ κατὰ τ' παρεμπίπτουσι ἴσχον:

ἐργανίων· βελαὶ ἢ μέσων· σὺχαὶ ἢ γερόντων.

ὅλως ἢ ὅτ' ἀφιλῶν.) Scilicet τ' ὑπαρχόντων πραγμάτων, καὶ δὲ παρέσης καταστάσεως.

ὅτι προδάς.) τοῖς ἤδη παροῦσι.

πλὼ μικρῶν.) τοῖς γε ἰδίοισι τὰ δέοντα ποιεῖν. Nam homines ignaui & officij erga patriam sui negligentes, militiæ laborem & reipublicæ curationem onus Aetna grauius esse ducunt. Mallẽt enim ociosè indulgere genio & fruges consumere.

πῶν ἀταξίαν αὐτῶν.) Quid uerò hoc maius? quid præstãtius? Quid uitæ mortalium utilius & magis necessarium? Res enim optimè constitutæ paulatim uergunt in deterius, donec penè in contrarium mutentur. Vnde præclarè Virgilius:

—Sic omnia fatis
In peius ruere, & retrò sublapsa referri:
Non aliter quàm qui aduerso uix flumine lembum
Remigijs subigit: si brachia forte remisit:
Atque illum in præceps prono rapit alueus amni.

A Qui igitur perturbatione sublata, honestam disciplinam restituit is diuino quodam in terris fungitur munere: Anaxagoreũ uẽp imitatus, τὸν διακεσμήσαντα καὶ εἰς τάξιν ἀγαγόντα πῶν ἀταξίαν.

εἰς τάξιν ἄγαγεν πῶν πόλιν.) Hoc generale ceu totum.

πῶν αὐτῶν τοῦ λαβεῖν.) Hæc enumeratio partium, καὶ μερισμὸς τ' δὲ πολιτάας.

πῶν αὐτῶν τ' λαβεῖν.) Ergo pecuniam non adimit populo, sed ei adiungit officij faciendi necessitatem.

τ' δ' ὅ,τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστ' ἔχει, καὶ ὅτε καιρὸς ἦν.) Ο' præclarum cõsilium: Nulli ætati concedere ignauum ocium: nullã admittere deficiendi officij excusationem. Nemo enim est (nisi fortè mentis inops, & omnibus membris captus ac debilis) quin suo loco utilis esse reipublicæ possit. Nullum tempus officio uacare debet. Non dissimilis locus est Areopagitici: ἐκάνη ἢ ἔνλ' ἀπήλλαξε τὸς μὴ πίνητας τ' ἀποριῶν τᾶς σὺν ὀργισίας, καὶ τᾶς παρὰ τ' ἐχόντων ὠφελίας· τοὺς δ' νωτόρους τ' ἀπολασιῶν, τοὶς ἐπιτηδ' σύμασι, καὶ τᾶς αὖτ' ἐπιμελέας· τοὺς δ' πολιτευομένους τ' πλιονεξιῶν, τᾶς τιμωρίας· τοὺς δ' πρεσβυτόρους τ' ῥαθυμιᾶν, τᾶις τιμᾶις τᾶς πολιτικᾶις, καὶ τᾶς παρὰ τ' νωτόρων ὑβρακέας.

ἐκ ἴσιν ὅπα τοῖς μηδὲν ἐγὼ ποιῦσι.) παρρησιαστικὴ ἐπιτίμησις τοῖς ἀργοῦσιν. Est urbana & faceta oratio: Negat se usquam dixisse ignauis esse largiendum, hoc est, se censere nunc, nullam eorum habendam esse rationem.

ἐκ ἴσιν ὅπα.) μηδαμῶ.

τὰ τ' ποιησόντων.) τὰ δέοντα, χρήματα. Notetur locus: τὰ χρήματα τ' ποιησόντων ἴσι. & ἐκ ἴσιν ὅπως τοῖς μηδὲν ποιῦσι δᾶ νέμειν.

ἀργῶν.) ἄδρυον ἄναι, μηδὲν ἔργον ποιῶν, ἢ πρατεύεσθαι.

σχολάζειν.) σχολὴ ἄγειν τὴ ἀφροντιστῶν τ' κοινῶν. Prius illud ad corpus, militiam, opificia pertinere uidetur: posterius hoc ad animũ, prouidentiam, solicitudinem.

καὶ ἀπορῶν.) Ο' dignum, aiunt, patella operculum. Nam quæ alia merces debetur ijs, in quibus nihil uirtutis, nihil animi, nihil neruorum est, nisi ut despiciãtur, & contemnantur, & spe reciperandæ amissa, egeant? τὸ γὰρ ἀπορᾶν ὁ δὲ τύχης μᾶλλόν ἐστιν, ἢ καὶ δὲ ψυχῆς.

οἱ τ' δᾶν.) τ' στρατηγῶν τινὸς, οἷον οἱ τιμοθέου, ἰφικράτους, χαβρίου, προξένου, χάρητ', χαιρωνίδου, διοπείθους, καὶ τ' λοιπῶν.

ξένοι νικῶσι.) ἴδια δὲ τοὺς ἀθλωδεῖς νικᾶν. De industria uerbo plausibili est usus ad excitandos gloriæ & uictoriæ dulcedine animos.

καὶ ὀχὶ μίμομαι.) προκατάληψις μισαττικὴ, hæc à se dici, non odio peregrinorum militum, sed Atheniensium studio.

καὶ μὴ παραχωρᾶν.) Adhortatio ab exemplo maiorum, & à turpi. αἰσχρὸν γὰρ, τὸς μὲ γραφᾶς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τ' ζώων· τὸς δ' πλουσίους δ' μιμεῖσθαι τὸς σπαθίζοις τ' γονέων.

δὲ τάξεως.) τ' ἀξιώματ' καὶ δὲ εὐδοξίας.

σχολὴν ἔρηκα.) Scilicet ταῦτα, ὅσον γε πρὸς πῶν παρεῦσαν ὑποθέσιν.

ὑμᾶς δ' ἀλοιδι.) Ἐπιτροπὴ ἐπιπνὺς, σὺνοϊκύτι ἅμα καὶ προσηκούσῃ. Significat enim se iudicare, hanc sententiam & reipublicæ & ciuibus uniuersis profuturam: τοῦτο τὸ λύντερον ἡγαλαλιπὼν τοῖς ἀκροωμένοις.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in Libanij argumentum primæ Demosthenis Philippicæ.

C Πῶς αὖ ἄρισα τῷ πολίμῳ προσωνιχθᾶν.) κατὰ συγκοπὴν, αὐτὶ τ' προσηνιχθάησαν. Dixit autem de re, καλῶς προσφδᾶσθαι τῷ πολίμῳ, sicut aliàs de persona dicitur, φιλανθρώπως τοῖς αὐθρώποις προσφδᾶσθαι, humaniter tractare homines, uti humanitate erga eos.

λιλοίπει δ' δυνάμεις.) Manutij editio habet, λιλοίπει δὲ δύο δυνάμεις. Quod quidem & in prima Olynthiaca suadet. Sed illic iubet & Olynthum defendi, & Macedoniam uastari: hìc & emissarios copias Athenis ali, & alias comparari, quæ Philippum continenter oppugnent.

πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας.) πρὸς τὰ καθ' ἕκαστον καιρὸν αὐαγκαῖα πράγματα.

παραμεμιγμένων δ'.) Scilicet τοῖς πολίταις τ' ξένων, uel παραμιμιγμένων τ' πολιτ' τοῖς ξένοις: quod perinde est.

τὰς ἐντυίας.) Scilicet αὔρας, παρὰ τὸ ἐτ& rectius opinor, quàm παρὰ τὸ ἐθ&. Tum enim ἐθισίας scriberetur. Neque uerò ut ab ἐτ& fit ἐτήσ& annuus; ita ἐθ&σι&, solutus, consuetus, ab ἐθ& formari puto. Plinius aquilones uocat lib. 11. cap. 2. Caniculæ, inquit, exortum diebus octo fermè Aquilones antecedunt, quos prodromos uocant. Post biduũ autem exortus, idem Aquilones constantius perflant, diebus quadraginta, quos Etesias uocãt. Hos Aristoteles libello de Mundo permistos esse scribit ex Aquilonibus & Fauonijs. Strabo uerò libro 3. σύρος, id est, subsolanos appellat Etesias. Cum autem Athenæ meridionaliores sint (ut docet tabula Cosmographica) Macedonia Septentrionalior: Athenis in hanc nauigaturis aduersi erunt Etesiæ: ex Macedonia Athenas;

nas, secundi. Hyberno autem tempore, quamuis Austri familiarius flent, periculosa per se est omnis nauigatio.

IN PRIMAM PHILIPPICAM.

Δημοσθένης κατὰ φιλίππου λόγος πρῶτος.) Quòd Vlpianus adscriptum esse dicit, ὅλος συμβουλευτικός, uidetur grammatici aut Rhetoris alicuius, esse additamentum.

κατὰ φιλίππου.) Τῶν μακαριόλεκτων βασιλίων, ὧν ὁ μὲν ὀλυμπιάδος, ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἐγεννήθη. Harum orationum tanta fuit celebritas, ut et M. T. Cicero, quas in M. Antonium habuit, infelici & exemplo & æmulatione, Philippicas, quàm Antonianas inscribere maluerit. Nam & Philippi atque Alexandri successor Antipater ad necem compulit Demosthenem: & Cicero crudelius etiam interfectus est. Nostra verò ætate Ioanni Dobeneno Cochlæo, minus malè cessit imitatio: qui Philippicas non in eum qui proscribere posset, scripsit: sed in eum, qui ne stylo quidem, ne dum gladio illum ulciscendum esse duxerit.

λόγος πρῶτος.) Vtrum omnium Demosthenicorum prima? An uerò ex ijs tantùm, quæ Philippicæ inscribuntur? sed hæc ab Vlpiano petantur. Nam certas chronologias omnium orationum proferri nõ posse existimo: etiam 16. Diodori libro adhibito: propter uarios & multiplices Græcorum tumultus, & minuta bella, scriptione fortasse parũ digna ἐν ταγκοσμίῳ ἱστορίᾳ. Veteres autem, Ephorum, Theopompum & alios amisimus. Philippus Macedoniæ regnum suscepisse traditur Olympiade 105. quæ (Functio autore) in annum Mundi incidit 3605. Anno autem Mundi 3965. cum natus tradatur Christus: regnare cœpit Philippus annis ante Christi incarnationem 357. annis ab hinc (id est, ab hoc anno 1548. quo hæc scribo) 1905. occisus 24. regni anno, ætatis 49. Bella uerò ab eo tempore, quæ & quoto quæq; anno gesserit, requirantur ex eodem Functio (cui quidem singularis & ingenij & diligentiæ laus à plerisq; uiris doctis tribuitur) aut alijs Chronologijs, quæ præter Eusebium complures extant, ratione temporum è Biblicis oraculis maximè petita: quibus neque Aegyptij, neq; Chaldæi, & si nescio quot secula myriadas (quas quis infinitas esse dubitet, Mundi æternitate concessa) iactantes, quicquã antiquius demonstrare ullo scripto fide digno possunt.

ἃ μὴ πρός τινος πράγματος.) Vide exordium orationis Aeschineæ contra Ctesiphontem, ubi citatur Solonis lex de disciplina oratorum: in quam peccare uidebatur Demosthenes, nondum grandis natu: & præconium: τίς ἀγορεύειν βέλτιστα τῶν πρὸ ἡμῶν πεπολιτευμένων γεγονότων. Hac igitur de causa præfatur, se, quamuis nunc primus sententiam dicat, non primũ tamen dicere, quòd res noua non agatur: simulq; & odium propulsat, & attentionem captat, cum significet, se aliquid melius cæteris, quorum consilia rempublicam nihil iuuerint, in mediũ esse allaturum. τὸ τοίνυν προβιμιον τῆ μὲν διὰ προπατορικὴν ἀξίωσιν καὶ διασυρμὸν τῶν πρότερον ἀπόντων, ἰυνοϊκὸν: τῆ δὲ προσικτικὸν μετ' ἐπαγγελίας.

ἐβουλήθητε λέγειν.) ἐν ᾧ πρόσοδον ἀπεγράφατο, ὡς ἰσονράτης ἐν τῷ ἀρεοπαγιτικῷ. πρεσβύτατος scilicet ὑπὸ τῶν πρυτανέων λέγειν, ἵνα λέγωσιν οἱ ῥήτορες.

ἐπισχὼν αὖ.) Scilicet ἐμαυτὸν, πάλαι πρὸ ἐπιθυμῶν τὰ συμφέροντα τῆ πόλει λέγειν.

τῶν ἐνθάδε.) Scilicet λέγειν, ἢ γνώμην ἀποφαίνεσθαι, τετίμηται τῶν πρεσβυτέρων ἡ ἐνδοξοτέρων αὐδρῶν.

εἰ πλεῖστοι.) σωφρονίσας ἐνδεικτικὸν: ἐχὶ δὲ ἵνα μόνος ἢ πλέω, ἢ τρεῖς. Si qua noua res ageretur, non modò non primus uerba facerem, sed in postremis potius.

ἐμὲ μὲν ὕφισκέ τί μοι.) Hoc & scriptoribus librorum faciendum erat: ut antequam calamum arriperent, omnia & ueterum & recentium eiusdem argumenti scripta conquirerent, ijsq; lectis, superuacaneo labore supersederent.

πάνυ αὖ αὐτὸς ἐπαιρώμενος.) Obseruetur modestia uerborum.

ἃ γινώσκω.) ἐχ' ἃ εἶδα, ἀλλ' ἃ συμφέρειν ὑπολαμβάνω: ἐπαιρώμην αὖ γνώμην ἀποφαίνεσθαι.

ὅτοι πρότερον.) οἱ ἀνδρὸς λέγειν.

καὶ πρῶτος αἰσχύνομαι.) ἐν καὶ πρῶτος αἰτίαν ἔχω, ἢ τῶν πρώτων αἰσχύνομαι καὶ παρίναι ἐπὶ τὸ βῆμα.

ἀκούσας συγγνώμης τυγχάνειν.) Scilicet παρ' ὑμῖν: ὑμᾶς ἐμοὶ δικάσας αὖ συγγνώμην νέμειν.

ἐν γὰρ ἐκ τῶν παρειλημμένων.) ἐν τῷ παρειλθόντι χρόνῳ. Eandem formulam paulo pòst repetet.

τὰ δέοντα ὅτοι.) ὧν τῆ πόλει δεῖ καὶ ἃ τοῖς πράγμασι συμφέρει.

πρῶτον μὲν ὅν.) Hactenus producitur exordium, quod syllogismo cõstat: In rebus non nouis licet iuueni uel ante seniores dicere sententiam: Philippicæ res sæpius ad deliberandum propositæ sunt. Ergò mihi uitio uertendum non est consilij dandi studium. Dialectica τautologiam de industria abstineo. Propositionum enim sententia debet esse eadem: uerba eadem esse, nihil est necesse: ac potius concessum est & usitatũ, A omissa repetitione maioris, conclusionis loco id ponere, quod ex ea sequitur, & alio syllogismo probari posset: cuius rei mox exemplũ subijciam. Cæterum maiorem negat Vlpianus esse ueram: quæ nititur siue autoritate legis & consuetudinis, siue officio & decoro ætatis. Posset & alter syllogismus contexi: Inutilia sunt eorum consilia, quæ rem nõ expediunt. At senum istorum sententiæ nihilo nos certiores dimiserunt. ergo alia ratio propulsandi belli Philippici quærenda est. Conclusio puerilis esset: ergo senum consilia sunt inutilia. E' qua sequitur, alia cõsilia esse capienda. Sed quorsum attinet obtundere auditorem hoc modo: Repudiatis inutilibus sententijs, amplectendæ sunt meliores: senum sententiæ sunt inutiles. ergò sententiæ meliores sunt amplectendæ. Cæterum quia primus hic orationum tomus suasione maximè constat: studiosi Ciceronem (id quod & in cæteris faciendum) consulant de locis & dictione huius generis: cuius pauca uerba ex partitionibus ascribere libet: Principia in sententijs dicendis breuia esse debebunt. Non enim supplex ut ad iudicem uenit orator: sed hortator, atq; autor. Quare proponere, qua mente dicat, quid uelit, quibus de rebus dicturus sit, debet, hortariq; ad se breuiter dicentem, audiendum. Tota autem oratio, simplex & grauis, & sententijs debet ornatior esse, quã uerbis.

πρῶτον μὲν ὅν.) Duæ sunt præcipuæ huius orationis partes: quarum altera, principio & fine tractatur, adhortatione constãs, ad rem magnis animis & strenuè contra Philippum gerendam, multis reprehensionibus cessationis pernicioſæ, & desperationis indignæ tanta republica, admistis: altera in medio adhortationum posita, rationem instructionis & apparatus bellici continet: quæ ferè difficilima consiliorum B pars est, quòd tum usum rerum nõ uulgarem, tum hominum, locorum, temporum, facultatum ab omni parte cognitionem exquisitam, tum ingenij maximum acumen postulat. Vt enim quisq; maximè non modò perspicit, quid in re quaq; ueri simum sit: sed & acutissimè & celerrimè potest & uidere & explicare rationem, hoc est, ἐν φρόνει τὰ διαπραξασθαι τὰ δέοντα, καὶ μετ' εὐλογιστίας αἰτιολογῆσαι: is prudentissimus & sapientissimus ritè haberi solet. Cic. 1. de officijs.

ὃν ἀδυμαθέστερον τοῖς παροῦσι πράγμασιν.) διὰ τὸ καινὸς φαίνεσθαι ὑμᾶς τῷ πρὸς φίλιππον πολέμῳ, κατορθοῦντα τὰ πολλά. Propositio prior.

δεῖ δὲ παύου φαύλως.) προσκαταλαμβάνουσι. Natura enim fert, ut rebus aduersis animi deijciantur.

ἔχειν δοκεῖ.) Scilicet τοῖς τὰ μὴ ἐκβαίνοντα βιαίως, τὰς ἐν τούτῳ αἰτίας ὀρθῶς ἐπισκεπτομένοις. Ita significat, res ipsas, id est, fortunam Atheniensium, non esse malas, sed uideri. Fortunatis non est desperandum. At inquiunt Athenienses, nos calamitosi sumus, rebus totiès malè gestis! Refutatio translatione à fortuna in ignauiam, constat, adiecta concessione, Si functi hactenus essent officio, non iniustam desperationis causam habituros.

ὅ γαρ' ὅτι χάριστον αὐτῶν.) Τῶν πραγμάτων, ἐν τοῖς πράγμασι. Quid autem illud est? ipsa calamitatum causa, imprudẽtia & cessatio: qua sublata tolletur effectus, ipsæ calamitates. αἰτιολογία κατὰ πρόσληψιν παράδοξος. Sicut ἀ ελ. ζήτει ὡς τοῦθ' ὑπὲρ δυνάμεως τάξει τῶν φιλίππου πραγμάτων, καὶ βέλτιστον ὑμῖν.

ἀδύνατον τῶν ἐνόντων πειθόντων ὑμῶν.) παῤῥησία nostra ætate intolerabilis. Quis enim ferat, si quis dicat, antiquissimam, amplissimam, potentissimam, sapientissimam ciuitatem, nulla in re fungi officio? Quis non C insanire putet, oratorem tam contumeliosum & arrogantem? Videndum tamen non modò rebus publicis, sed etiam Ludimagistris & patribus familias, ne uerè hoc in eos dici possit. Sæpè enim à scopo aberratur, & uitia non perspiciuntur, consuetudine caliginem animis offundente, & tenebras oculis obducente.

ἄλλῳ τῶν ἐνόντων.) Mitigari potest acerbitas generalis sententiæ, addito προσδιορισμῷ ἐκ τῶν Olympiaca, μᾶλλον πειθόντων, ὧν τοῖς πολιτευομένοις προσήκει.

πρατόντων.) Scilicet ὑμῶν, μᾶλλον ἢ ὑμῶν. Sic enim mitigatur acerbitas reprehensionis. ἀπράτους, ἢ ἀπράτους μέν. Observa synonymiam: ποιεῖν τὰ δέοντα, & πράττειν ἃ προσήκει.

πάνυ δ' ἃ προσῆκε.) Obsoletus προσήκει.

ὅπως ἔχειν.) ὥσπερ ἔχει, φαύλως διακεῖσθαι.

ἀλλ' αὖ ἀλπίς.) Difficile quidem est seruare, cum irriti sunt honesti & prudentes conatus omnes. Videntur enim fata repugnare, & homini infelici, nihil agere, semper esse optimum. Quam cantilenam ipse mihi adolescens sæpè occinui. Verùm ne sic quidem desperandum est: sed fungendum officio, quocunq; euentu: cauenda προπετὴς μετάνοια: cedendum aliquando temporibus, & occasio melior, æquo animo expectanda. Fortuna enim mutabilis cum sit:

Nec quos clarificat, perpetuò fouet:
Nec quos deseruit, perpetuò premit.

κατὰ τύχην εὐτυχίαν.) Primum argumentum à spe fortunæ melioris sumptum, quia parum firmum est (Quid enim spes est, nisi uigilantis somnium?) exemplis Atheniensium & Philippi, confirmatur: qui & Lacedæmo-

Lacedæmonios potentissimos uicerint, & ab hoste imbecilli, cum ipsi potentissimi essent, sint superati. Quod quidem terrorẽ augere posset, nisi causa euentus consideraretur. Nam si Philippus, tum infirmus, Athenienses potentissimos superauit: quid nunc fiet, illo potentissimo, his infirmissimis?

ἐλίκην ποτ' ἰχνύτων.) Isocrates Areopagitico: λαβόντων μὲν γὰρ πλῖν καὶ τὰ γῆ καὶ πλῖν κατὰ θάλατταν ἀρχήν.

οὐ δ' ὁ χρόνος ὁ πολύς.) ὄξιν, οὖ, Aristophanes, non ita olim: ὁ πρὸ πολλοῦ χρόνου.

ὡς καλῶς.) Honestum enim est defendere Græciæ libertatem cõtra tyrannos: & si ea defensio eiusmodi fuit, ut si quis secum in libertatem assertum sibi seruire cogeret. Tales enim Græcorum fuisse patronos tã Athenienses quàm Lacedæmonios, passim docet Isocrates.

καὶ πρεσβύτατοι.) Vt qui & principes Græcorum ab antiquissimis temporibus fuerint, & urbem suam tanquam asylum patére calamitosis semper uoluerint.

ἀδίκῳ εὐάξιον.) Siue metu consternati cessissent Lacedæmonijs: siue largitionibus corrupti Græcos deseruissent.

ὥσπερ τῶν Δικαίων.) τῶν Ἑλληνικῶν. qua de re uide Vlpianum 2. Olynthiaca.

τίνος ἔμ' ἔνεκα.) Accommodatio exempli ad institutum, & ἐκβασία ex contrarijs: ut attentis (inquit) nihil timendum: sic cessantib. nihil sperandum.

ἀ δέ τις ὑμῶν.) Occupatio. Potentiam Philippi nõ esse extimescendã. Ratio ab ipsius hostis exemplo: quòd is, cũ uires Athenienſium non reformidasset, rem suam benè gesserit. Quas autem cogitationes Philippo tribuit: ijsdem uti iubet Athenienses.

τὰ χωρία.) τὰ ἁρμοττόντα καὶ ἐπιτηδειότατα opportuna loca ad uim tum inferendam tum propulsandam: quorum quædam hic attinguntur, cum plura sint 1. Olynthiaca exposita.

τειχίσματα ἐπιτηδειότατα.) τὰ προβεβλημένα magis ad defensionem nostri: τὰ ἐπιτετειχισμένα ad oppugnationem hostium extructa castella significare tradunt: quibus ego non assentior, hoc quidem loco, ab ἐπιτειχίζω sit & ἐπιτείχισις, & ἐπιτείχισις.

ἅρμοσον ὄντα συμμάχων.) refertur ad τὸ βουλεύεσθαι, ὡς χαλεπὸν ὄντ', τινὰ ὄντα συμμάχων ἅρμοσον, βουλεύεσθαι ἀδύνατον, id est, ὅπως οὐ βουλεύσῃ: uel, αὐτὶ τοῦ ἁρμὸς ὄντος συμμάχων uel φίλιππος ἁρμὸς ὤν. Latinè per datiuum commodius efferretur, ὡς χαλεπὸν ἰσχὺν αὐτῷ, ἁρμῷ συμμάχων ὄντι, βουλεύεσθαι ἀδύνατον.

ἀλλ' εἰ λῷ ὦ α.α.) λεγισμοὶ φιλίππου.

καὶ γὰρ τοι ταύτῃ χρυσάμοιτο.) Euentus consiliorum.

καὶ γὰρ συμμαχῶν.) posterioris membri comprobatio, sumpta ab experientia: sicut & superior. Plerunq; enim ita fit, & si non semper: & apud mobilia Græcorum ingenia, & in liberis rebusp̃ublicis magis locum hæc habuerunt, quàm apud hebetiores, & seruitui assuetos Barbaros.

αὖ τοίνυν.) Consimilium factorum consimilem fore euentum affirmat. Nam fortunæ Athenienſium se non diffidere, multis locis ostẽdit.

ἐπὶ δὲ τοιούτοις γεγένηται γνώμης.) τοιοῦτον διανοεῖσθαι, τοιαύτῃ χρῆσθαι τῇ γνώμῃ, ut paulò antè dixit.

ἀπειλήφασι δὲ πρότερον.) γίγνεσθαι ἐπὶ τοιούτοις γνώμης: ὁ προήρηται τοιαῦτα πράττειν.

ἑτοίμως πράξειν ὑπαρξει.) Lego ἕτοιμον. Sic enim & Veneta editio habet, & hoc postulant uerba infinita πράξειν, ἀσφαλῶς, πρατεύεσθαι: etsi Obsopœus etiã pòst, ἅπασας ὑπαρχειν ἑτοίμως, pro ἑτοίμας, in suo codice extare, annotauit. Sed ὁ & ὡς sæpè permutantur.

ὃ δεῖ.) ὧν ᾧ καιρῷ καὶ τόπῳ, καθ' ὃ.

Συνιόντι δ' ἁπλῶς ἀπᾶν.) ἵνα δὴ συνιὼν τὸν λόγον, ἁπλῶς εἶπω. Peculiaris formula est, in significatione breuis & ponderosæ orationis.

ὧν ὑμῶν αὐτῶν ἐτιλήσητε γενέσθαι.) τὸ ἑαυτοῦ ἄνευ ὑ γίγνεσθαι, ὅ ἐστιν ἐλεύθερον ἄνευ, καὶ αὐτὸν ἀντιλαμβάνεσθαι τ πραγμάτων, ἀλλὰ μὴ ὑπ' ἄλλων ἀρτῆσθαι. Nota, seruile esse, pendére ab alijs & cessare: ingenui uerò animi, ipsum suscipere curam rerum, itaq; se quasi asserere in libertatem.

τὰ παρ' ἐρρωμένα.) διὰ ῥᾳθυμίας προειμένα ὑφ' ὑμῶν, ἢ ἀπολωλότα.

πάλιν ἀναλήψεσθε.) Nota geminationem particularum πάλιν & ἀνὰ, ut si dicas rursus recipere.

μὲν γὰρ ὡς ἐπῷ.) Verum hoc quidem, sed ualde incertum, quandiu duratura sit potentia tyrannica: qua interim multi affliguntur.

καὶ τ πανυ νῦν δοκούντων δικαίως ἔχειν αὐτῷ.) Et ad proceres aulicos, & ad Olympiadem uxorem, & ad Alexandrum filium hæc pertinere possunt. A' Pausania certè satellite in solenni pompa Cleopatræ nuptiarum est interfectus: cũ quidem expeditionem Persicam animo agitaret. de qua consulenti Apollinem responsum fuit:

ἑστᾶμεν μὲν ὁ ταῦρος· ἔχει τέλος· ἔστι δ' ὁ θύσων.

Quod ille oraculum non de Pausania, interfectore suo, sed de se & rege Persarum est interpretatur: quòd ipse illũ taurũ esset immolaturus.

ἀπειλᾶ γὰρ λόγῳ ὑπορύττων.) ὅτι ἀμβολὰς δὲ τῶν ἀδικημάτων, τιμωρούμενος τοὺς ἀδικοῦντας. Vide ad ol. & epistolam Philippi.

ὧν ἔχοντα ἀπιστοφῶν) Res pro personis. ὅτι εἰ μισεῖτε, ἔστι εἰ λυπεῖτε, ἔστι εἰ φοβεῖτε, ἔχει καταφυγὴν. ἀλλ' ἀσφάλειαν.

ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων.) τὸ ἔχων uidetur Atticismo abundare, ut λαβὼν ἔχων. Sed & interpretari sic licet, ἔχων ταῦτα ἃ κατέστραπται καὶ μένειν ἐπὶ τούτων, id est, αφῃρῆσθαι τούτους, τ δόγματα ταῦτα.

νυνὶ δ' τί χρὴ.) pro τί δ' χρὴ τὰ νυνὶ γιγνόμενα ὑγιᾶσθαι, ἢ χρὴ νομίσαν ἀνάγκην εἶναι ἥττω ἡμῶν εἶναι;

πλῖν ὑπὸ τ πραγμάτων αἰσχύνομαι.) τὰ αἰσχρῶς πεπραγμένα, διὰ αἰσχύνομαι διὰ ἀπειρίαν τοῦ πράγματος τὸν νοῦν.

αὐτῶν πεπλεῖσθαι.) ἀλλήλων, πορρωτέρω παρὰ πλῖν ἀγορᾶν, ἐπὶ μείζω. Hoc μιμητικῶς dicitur.

λίγιστά τι καινόν;) ἆρα λίγιστα; ἢ τί λίγιστα καινόν; Quid noui? γένοιτο γὰρ.) Hæc responsio Demosthenis est. Sic Isocrates in panegyrico indignatur, ὅτι ὁ Πέρσων βασιλεὺς ὄψιν ὁ δικαίων τὰ τῶν Ἑλλήνων.

τίθυμι φίλιππος;) Alia μιμητικὴ interrogatio cum responsione. Huiusmodi fabulæ multæ fuerũt sparsæ ab otiosis & factiosis hominibus de Carolo 5. suò & post bellum Germanicum.

τί δ' ὑμῖν διαφέρει;) Hæc uerba Demosthenis sunt.

οὐ πρὸ ὅτου πρεσίχετε.) ἢ ὅτου ἀμελοῦντι τῶν πραγμάτων. Sunt enim hæc κατ' αὐτίφρασιν intelligenda.

πάντες καὶ τότε.) S. ὁ θρυλλεῖσθαι εἰ πολλοί, ὅτι τίθυμι φίλιππος, ἢ συμπίσοι. Videtur enim aut ἀλλαχοῦ, aut redundans.

καὶ γὰρ ὠδρόγασσατο.) Si pro γὰρ legas τότε (ut habet Obsopœus) cõ iungere licebit: καὶ ἀ τὰ θ τύχης (ἀ ὑ τύχη) ὑπαρξει ὑμῖν. καὶ ὠδρογάσσατο τότε, S. ἅπερ ἔρεξατο. Si fortuna nobis fauerit, & huic etiam beneficio quasi summam manum addiderit, id est, si Philippus ex morbo decesserit. Licet & ἀναπτικῶς exponere: fieri enim potest, ut Fortuna quod cœpit perficiat & αὐτικῶς, utinam uerò absoluat id quod instituit, id est, perimat eum quem prostrauit.

ἅπερ ἀεὶ βέλτιον.) ἀδυναίων λυσβελία καὶ αὐτυχία.

ἴσ' ὅτι.) ἴσ' ὅτι παρὰ τὸ ἴσαμι ἴσατι ἢ ἴστι, κατὰ συγκοπὴν.

πλησίον.) ἔτι μακεδονίας, ἔτι ἀμφιπόλεως.

ἀπεστομένοι ἢ ταῖς παρασκευαῖς.) πεχωρισμένοι, πεπεμένοι, μακρὰν ὄντες: μήτε παρασκευαζόμενοι μήτε βαλόμενοι.

ἄπιστο βέλτιον, διεπεπόηκασι.) At hoc, occiso Philippo, nõ accidit. Aut igitur cessatores fuerunt Athenienses, aut falsus uates Demosthenes.

ὡς μὲν δὴ.) Παύομαι μὲν δὴ λέγων, ὡς ὑμῶν ἐγνωκότων καὶ πεισθέντων τί δεῖ; ὡς δὲ ἅπαντας παρεῖναι ἑτοίμους, ἐλθόντας τὰ προσήκοντα ποιεῖν.

διὰ ἀπαλλάξαι αὖ.) ἀπαλλάξειν, δι' ὃ ἂν ἀπαλλαγείημεν τούτων τῶν πραγμάτων.

τεσοῦτον ἐπαιδεύθη.) ἵνα πρίνητε, ἐπαιδεύθη.

καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε.) S. πλῖν πρίσιν μὴ πρίνητε πρὶν ἀκοῦσαι, καὶ μαθεῖν πλῖν ἐμοὶ γνώμην.

ἀναβάλλεσθέ με τὰ πράγματα.) Quomodo? cum paruæ copiæ citius comparari possint, quàm magnæ? An quia his bellum duci potius quàm confici potest?

ὁ γὰρ εἰ ταχὺ τὸ τέμενος ἀπέσβεσε.) Est ἀλληγορικῶς: S. δεῖ παρασκευὴ σκεδαί. Vult bellum maturari Demosthenes: sed id tam subitò apparari posse negat.

ὡς δέον λέγεσι.) τὰ δέοντα.

τῇ νικῇ βοηθέᾳ.) Ergo copias aliquas iam paratas habuerunt: sed minores quàm quibus accepta clades resarciri posset.

ἀλλ' ὅς αὖ.) ὅτ' μάλιστα ὡς δέον λέγει, ὅς, &c.

πειθόντοθ.) ἐγὶ ἢ βιαζόντοθ.

τῶ λοιπῶ.) ἐπερήματικῶς, ὡς τὸν λοιπὸν χρόνον, μετὰ ταῦτα.

ὅτω μεγάλω.) τηλικαύτῳ.

τὸ πρᾶγμα.) Rem appellat explicationem consilij sui.

τὸν ἰλιγγον δώσει.) ἰλιγγιᾷσιτε, γυαθήσιτε. πότερον ἀληθὲς ἢ ὑπόσχισις αὐτὸ δόξει.

κρατεῖ ἐσιθῆτι.) κρινεῖτι.

ἐστ' αὐτὸς.) Verba sic ordina: ἐστά φημι δεῖν αὐτὸς (ὑμᾶς τὸς ἀδικοῦντας) ἔχειν ὅτω (τοιούτοις) τὰς γνώμας (alias ὅτῳ γνώμας ἔχειν cũ genitiuo) ὡς αὐτοῖ ἐμβᾶσιν ἐς ταύτας (τὰς τειήρεις) πλοῦτον (ὄχι) ἰσχύν τι δή.

καὶ ὄλυνθον.) Ergo hoc tẽpore adhuc incolumis ea urbs fuit.

διὰ γὰρ ἐκεῖνο τότε ἐν τῇ γνώμῃ παρασκεῖν.) διὰ ἔτο πεπαῦσθαι φίλιππον καὶ πρεσβεῖαν.

ἐκεῖ ἀμελᾶσι ταύτης αὖ ὁρμήσατι.) μετὰ πλῖν ἀμέλειαν, ac potius, ἀφίμεσι δὲ ἀμελᾶσι ταύτης omissa & repudiata ista socordia.

ὥσπερ ἐς δύβοιαν.) Vide uitam nostri autoris. De Haliarto credamus Vlpiano. De Pylis uide orationem πρὸς παρασπρεσβέας.

ὅτι

ἔτι πωτιλῶς.) M. ἔ τοι uel ὃ δή. Sententia est. Tametsi hoc non se A ceritis (id est si non strenuè excurreritis, sicut olim) id quod ego tamen omnino censeo faciendum: non tamẽ in ea re parum momenti erit.

ποιήσαιτ.) ὑμᾶς: non ad Philippum pertinet. Nam ᾽ per apostrophum abiectum est, non o: ποιήσαιτ᾽ lege non ποιήσαιτο.

ἀλλὼς συνεπᾶς ὑμᾶς.) Non dubito, quin legẽdum sit, ἀδὼς συνεπᾶς ὄντας ὑμᾶς, addito participio, quod sæpè perperam prætermittitur.

μηδενὸς ὄντ᾽ ἐμποδὼν.) cum nihil, uel nemo impediat.

ἀναδέχθαι καὶ παρασκευάσθαι.) Enallage ἐμφατικὴ, ad tollendam cunctationem. Alij παρασκευάσασθαι: quod non displicet. Nam τὸ δι᾽ ἀόχθου ἄγειν iam præsto esse potest: τὸ παρασκευάσθαι nõ itẽ. Sic mox pro πρὸς τούτοις, alij πρὸ τούτων. Ante hæc.

μὴ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δωσάμεις.) cõductitios exercitus, uereti. ἀπόστολος ueteribus classem significat: unde ἀποστολιμαῖος classicus, classiarius, emissarius ἐπιστολὴ literæ, mandatum ἐπιστολεὺς γραμματοφόρος tabellarius uel ὁ ἐπὶ τ῀ στόλ διάλογος τ῀ ναυάρχ classi præfectus: ἐπιστολιμαῖος, epistolaris, τὸ δὲ ἐπιστολὴν γιγνόμενον ἢ διαπραττόμενον, ἐπιστολιμαῖοι δωσάμεις, copiæ (ut opinor) quæ, cum est opus, foris contrahendæ, & missis literis aut legatis accersendæ sunt. Apud Eusebiũ lib. 7. ecclesiasticæ historiæ legitur: ἐπιστολιμαίων δ᾽ ἐμοὶ γραμμάτων. Sic ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ, ἐπιστολιμαῖα σωδήματα, ὠδὶ στολιμαῖοι κατηγορίαι.

ἐπιστολιμαίους δωσάμεις.) Scilicet λιγίτωνὶς, ἀλλὰ ταύτῃσι δώσαμιν ἐοικότας ἢ ἅ πέλτας ὅστισι, τοξόταις, πελτασταῖς: Hermogenes τόμῳ ἢ σύρισιν addit πρόσφορα.

ἀλλ᾽ ἢ πέλτας ἴσαν.) M. ἀλλ᾽ ἢ πέλτας ἴσαν, καὶ ναῦ. Videtur B enim necessariò, quamuis καποφώνως addenda coniunctio.

τούτῳ πέλονται.) Scilicet ἡ πελτικὴ δώσαμις. Vnde apparet, mercenarios milites non cuiuis duci parére solitos.

καὶ τροφὴν ταύτην πορίσαι κελεύω.) τῇσι τροφῇσι etsi in uniuersum de sustentatione exercitus intelligere licet: tamen pro annona seu cõmeatu, quod σιτηρέσιον posthea dicet, intelligo: ut & cibaria, uel certam pro uis pecuniam ad sustentationem corporis, & aliam pecuniam pro laboribus & periculis dederint militib. quæ coniuncta τὸν ἐντελῆ μισθὸν integrum stipendium cõfecerint. Suidas σιτηρέσιον, τὸ διαλεμόμενόν τισιν εἰς τροφήν. Hesychius τροφεῖον. Budæus militarem annonam & stipendium, & tesseram frumentariam interpretatur. Apud Cæsarẽ est frequens, militibus metiri frumentum, τὸ σιτομετρεῖν, ἢ σιτοδοτεῖν: cuius locum ascribere libet: Ingresso ciuile bellum, centuriones cuiusq; legionis singulos equites è uiatico suo obtulerunt: & uniuersi milites gratuitam & sine frumento stipendioq; operam, cum tenuiorum * iuuelam locupletiores in se contulissent. Neq; in tam diuturno spacio quisquam omnino defuit: pleriq; capti, concessam sibi sub conditione uitam, si aduersus eum militare uellent, recusarunt.

καθ᾽ ἕκαστον τούτων ἀτιξιῶν χωρὶς.) καθ᾽ ἕκαστον singulatim. Isocrates ad Nicoclem καθόλας ἢ τ῀ ἐπιτηδευμάτων, item cum genitiuo: pro ἕκαστα τούτων ἀτιξιῶν χωρίς.

Ξένους μὴ λέγω, &c. λέγω δὴ τοὺς παύτας.) Repetitio uerbi eiusdem, propter hyperbaton, & interiectam siue parenthesin, siue prolixam ἐπιμβολὴν. Sed αὐτὶ ξένων, substituit στρατιώτας, eodem sensu.

ἅπαντ᾽ ἐλάττω νομίζοντος ἄνευ τ῀ ἀνδρὸς.) Nihil satis magnũ uideri dicit Atheniensib. Omnia minoris æstimare, quã oporteat, aliud est.

ἐν διαλοχῇς ἀλλήλοις.) ὅτι ἀλλήλαις διαλοχιοῦμαι.

πλὶν ἐνάνω παρατεξομένω.) ἐν παρατάξις μαχησομένω, quæ acie cum illo decernat, collatis signis dimicet.

πλὶν πρώτω.) τὸ πρῶτον, sicut πλὶν ἀρχῶ.

ἢ γὰρ ὅτι μισθὸν ἢ τροφήν) πότερον ἐν παραλλήλοις, ἢ κατὰ διαστολήν; Si denæ drachmæ fuerunt σιτηρέσιον, id est, si pecunia pro cibariis data est: nihil aliud dicit, nisi deesse pecuniam, qua stipendia militibus soluantur.

ξυνιὼν ὑφεῖναι ὧν πορίνθων.) Extat Lysiæ ἐπιτάφιος τοῖς πορινθίων βουλοῖς. & Diodorus lib. 14. meminit societatis ad Corinthum initæ à Bœotijs, Atheniensib. Corinthijs, Argiuis contra Spartanos. & lib. 15. refert, Timotheum, Chabriam, Callistratum (non Polystratum) duces esse creatos contra Lacedæmonios.

εἰ λὰ ἀκήκοα.) ὃ δ᾽ ἀκοὴς ἴγνωκα. Nihil habeo præter auditũ. Dissimulat historiarum lectionem: etsi è Xenophonte hoc utiq; cognorat.

μὴ παρανίψαντ᾽ ἔλθωσι) & cum ad bellũ nostræ urbis obiter respexerint: id est, statim nos deserunt: tã diu non inseruiunt, quàm nobis esset opus. Cũ neminem habent alium, qui stipendia numeret: exorto nobis bello, ad nos accurrunt, ad breue saltẽ tempus: dum locupletiorẽ & liberaliorem dominum inuenerint: sicut Lucanus egregiè cecinit: Nulla fides pietasq; uiris qui castra sequuntur, Venalesq; manus: ibi fas ubi maxima merces. Vnde Isocrates eos πειθὸς ἀπαύτων αὐθρώπων ἐχθρὸς nominat. quanquã etiam πειθοὶ ἀπαύτων φίλοι sunt, uel solius pecuniæ potius amici. Idem 2. ad Philippum epistola, σωφλήτου, inquit, ὅτι τὰ τ῀ ξενιτευομένων στρατεύματα πλέιστα ἠδίκηκε τ῀ πιστευόντων αὐτοῖς ἢ ὁπόσων. Sed uersus illos Lucani uir fortiss. & dux, cùm alibi, tum re contra Turcas anno 1532. in Pannonia bene gesta, clarus, facetè eludit, eos non ad milites, qui antecedant, sed ad lixas & calones pertinere. Hos enim castra sequi.

πρὸς ἀρταβαζον.) Satrapam persicum.

γίλως ἰοῦ᾽ ὡς χρῶμιλα.) αὐτὶ τ῀ γιλοῖόν ἐστιν, ἢ γιλοίως χρώμιλα.

λίνα ταξιάρχῃς.) τάξις Suidæ continet uiros 128. quorũ dux quondam ταξιαρχ& nunc ἑκατόνταρχ&. Ista ratione milites conscriptos oportuit 1280.

μὴ ὑπάρχῃς δύω.) utrũ τὸ δύω duos an binos, ut & ad τρακτὸς, et ad φυλάρχῃς referatur? ἱππαρχία equitum 512. fuit. φυλαρχῶν quod minus in exercitu fuerit, mihi non liquet. Romani non tribunos plebis modò, sed militum etiam & tribunos ærarios, & consulari potestate habuerunt. Significat autem, hos nomen inane habere, sine re.

ὥσπερ τὸς πωλίνδε.) αὐθεριεύτας τ῀ τρακτῶν. (λιμῆν.

ἀς πλὶω ἀγορασὼ.) ἐκ ἐπὶ τ῀ πόλιμον, ἢ διαθλῶ αἰ ἵνικα μᾶλλον, ἢ τ῀ μετὰ τ῀ ἱεροποιῶν.) ἱεροποιὸς Hesychius interpretatur ἐπιμνήστ. ἐπιμνήσαν ᾗ ἢ ἐπίμηνον, θυσίαν καθ᾽ ἕκαστον μῆνα τῇ νεμνία ἐπιτελουμένην ὁ γὰρ ἰχρλῶ.) Interrogatiuè & affirmatiuè: Summam rei militaris esse penes ciues Athenienses oportere.

ἀλλ᾽ ὡς μὴ λῆμον.) Hæc sine interrogatione. Queritur enim mercenarys militibus credi omnia.

τ῀ ἀγωνιζομένων ἱππαρχεῖν.) ἵππαρχον ἄναι.

τοῦτο δὴ μὴ πρᾶνεν.) παρὰ τὸ πράττειν μὴ τὸ πρᾶσ τὸ πλῶ.

χρήματα τοίνυν.) Cõstructio & collocatio uerborũ insolẽtior. Sed accipio sic. πορὶ χρημάτων τοίνυν, de pecunia, quod ad pecuniã attinet, ἢ μὴ φορὴ τῇ δωσάμει ταύτῃ (quod sequitur, κατ᾽ ἐπιξήγησιν accedit. σιτηρέσιον μόνον τοῖς στρατευομένοις) ὀβολὸν τάλαντα ἐνενήκοντα, id est, ἢ τροφὴ δι᾽ δωσάμεως ἁπαντᾶ τάλαντα τοσαῦτα. 100. drachmæ minam, minæ 60. talentum, talentũ 600. aureos facit. Hinc suo quisq; arbitratu rationes Demosthenicas supputet: & illud notet, equiti triplum σιτηρέσιον esse datum, drachmas tricenas, pediti denas: quorum carnes esse uilissimas uulgaris iocus affirmat: & ipsi milites suam luxuriam & licentiam excusantes, aiunt eadem se conditione esse, qua porcos, qui seginati iugulentur.

πρεσπορείᾳ.) ἐκ δι᾽ λέως καὶ τ῀ λαφύρων.

ὅσ᾽ ἔχειν μισθὸν ἐντελῆ.) Integrum autem stipendium quantum fuerit, mihi non constat.

πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμ&) S. ἀμὶ, ἐκ αὐάνομαι.

ἃ παρ᾽ ὑμῶν κελεύω, γεγένησται.) Fortasse legendũ ἅπερ ὑπάρχειν κελεύω. uel ἃ παρ᾽ ὑμῶν ὑπάρχειν κελεύω. Videtur enim significare, tributum esse conferendũ, & sequitur posthea, αὐτεὶ τ῀ χρημάτων ποιεῖσθαι μὴ ταμίαι γιγνόμενοι: & si τὸ ποιεῖσθαι ad latrocinia & prædas agendas fortasse pertinet.

πόρος ἀπόδειξις.) Obsopœus in suis castigationib. hic asscriptũ suo codici fuisse ait: ἐντοῦθ᾽ ἐφ᾽ Διονύσι& ὁ ἀλιαρνασσὸς, ἐπ᾽ ἐμοῦ λέγει ὅτι ἀρχὼ ποιοίμην δι᾽ φησιν ἂν ἔχει: ἐπειδὴ δ᾽ αὐτοβολεία ὄζει ἐμοὶ δοκεῖ τὸ πλῆθος ἂν ἀεὶ ποιοίμην.

ἃ μὴ ὑμᾶς.) Talentis 92. fore opus dixit: quæ (uti probabile est) populus conquiri iussit à quæstoribus. Qui ratione inita exposuerunt, unde ea pecunia petenda esset. Catalogus aũt de scripto, ut apparet recitatus, hic prætermissus est, ut & leges & decreta & testimonia, & alia scripta cõplura: quæ nobis nec inutilia, nec inuicunda lectu essent, si extarent. ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας.) Cum sententias suffragijs uestris comprobaueritis, facta discessione: uerbi causa: diuersas sententias dixerint Demosthenes, Demades, Phocion. Quæritur plures è populo assensores habuerit: τότε ἡ γνώμη ἐπικειροτονεῖται).

δοκᾶτε δέ μοι πολὺ βέλτιον) in hoc genere magno usu sunt tabulæ Cosmographicæ & Chorographicæ.

μὴ βοηθάσας πολεμίῳ) ἐούθεια, tumultuarius miles. ad propulsandos hostes subitò coactus. σωνεχὲς παρασκευὴ ἡ μὴ δώσομις, ὄστans & perpetuus exercitus, qui semper in procinctu stat, quouis in loco paratus adiuuandum & inferendam & repellendam. γενικὰς πολεμίῳ præstigijs belligerare. & si scomma non infacetum est minus tamen placet.

ὑπάρχει δ᾽ ὑμῖν χρῆσθαι λύμ῀ ᾧ χειμαδίῳ, τῇ δωσάμει.) Licet uobis uti Lẽno, &c. hybernis exercitui, id est, ut exercitus ibi hybernet. Notetur triplex datiuus, à χρῆσθαι τέταρτον τὶ β᾽ χειμαδίῳ ἐπὶ τὸ παρέχειν ἢ τῇ δωσάμει, ὅπως αὖ ἡ δώσαμις παρὰ χειμαδίοις ἦτε.

μὴ ἃ χρὴ στρατεύμασι.) scilicet ὑπάρχειν. πλὶω δ᾽ ὥρων ἔτους.) Eo uerò anni tẽpore, quo & ad terrã accedere facile est, & nullæ procellæ metuẽdæ sunt: tũ ad ipsam regionẽ, tũ ad oras mercatus noster exercitus facilè accedet: ῥᾴδιόν ἐστι &. ἡ δώσαμις πλὶω ὥρων pro, καῖα πλὶω ὥρων πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι appellere ad littus. πρὸς αὐτῇ τῇ χώρ Macedonia (Nũ de hac infestanda agitur) uidetur intelligẽda. λιμενίων σίματα uidentur εἰ λιμένις portus dici, ἃ εὐκόλαι μὴ ἔασθαι. Si legas ῥᾴδιον ἔασθαι, facilè

εἰλ᾽ uos Athenienſes ſcietis. aut, ἔστι, ſcilicet ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ῥᾳδίως ἴσα ſuſpectũ eſt, niſi addatur γνῶναι. Malim quidem ῥᾴδιον ἴσται. Sed & id antè poſitum eſt, & quocunq; te conuertas, nulla uia bona eſt. Locus uidetur corruptus, & uatem potius quàm interpretem poſtulare. Principiò ſic uerteram: Eo autem anni tempore, cum & appellere ad terram, facile eſt, & à uentis nihil periculi: ad ipſam regionem & mercatuum aditus facile milites accedent. Hegendorphinus, ac potius Melanchthon Hegendorphini nomine, ſic interpretatur, neglectis uerbis: Anni tempeſtates & ſecundos uentos, & omnia quibus opus erit, prouidebit imperator. Alius quidam anonymus: Et facile erit obſeruare anni tempus, in quo non difficile terram attingere, & uidere uentorum conſtantiam circa eandem regionem & circa oſtia ciuitatum oberrare. Paulus Manutius uir doctus & diſertus, quẽ honoris cauſa nomino, ut meretur, hunc locum. ſi non uerè, perſpicuè certè & eleganter tranſtulit, hoc modo: De anni uerò tempore, cum ſcilicet ad terram liceat accedere: aut quibus uentis ipſam regionem & emporiorum oſtia petere ſit tutum: non difficilis erit animaduerſio. Pertinent hæc ad eũ, quem uos exercitui præfeceritis: qui & de re & de tempore conſilium ex occaſione capiet. Ego, quæ uos agere oporteat, expoſui. Afferant alij, me uolente & cupiente, meliora & certiora. Ego meam dubitationem, ac potius ignorationem ingenuè confiteor.

ἐ τούτων λύσει & διαταξάς ὑφ᾽ ὑμῶν.) Sic Baſilienſis. Manutianus, ἐ λύσει & διαταξάς ὑμῶν: quod magis placet, cum ſignificet, imperatorẽ Athenienſium Athenienſem eſſe oportere. Mox pro αὖ ταῦτα, lego, αὖ δι᾽ ταῦτα.

καὶ τἆλλα πάντα παρασκευάσαντες, τὸς στρατιώτας, τὰς τριήρεις, τὸς ἱππέας, ἐντιλῶ: πᾶσαν τὴν δύναμιν.) Coniungo παρασκευάσαντες τἆλλα πάντα ἐντιλῶ: Manutius ἐντιλῶ πᾶσαν τὴν δύναμιν interpretari maluit: copias planè uniuerſas lege lata diſcedere à bello prohibueritis.

πάνσοφοι ἀεὶ περὶ τ᾽ αὐτῶν.) Tandem iſtarum deliberationum finẽ facietis, & aliquid proficietis.

ἄγειν καὶ φέρειν.) ἄγειν ἢ φέρειν τὸς πολίτας, ἢ τὴν χώραν, eſt honeſtiuiter graſſari, abducere iumenta & homines, diripere opes, uel agere & rapere.

ἐξ γεγένσθαι.) ἀπαλλαγήσεσθαι τ᾽ πάσχειν κακῶς.

πρὸς τῷ γράῳ.) Obſopœus γράιῳ per αι. Ad Geræſtum Eubœæ promontorium. Sed locorum nomina petantur è Xylandri noſtri onomaſtico geographico.

καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τ᾽ χώρας ὥχετ᾽ ἔχων τριήρη.) Intelligo τὸ Δηλιακὸν πλοῖον, de quo eſt apud Platonem: quo ſacrificia Delum ab Athenienſibus peruehebantur.

ἀς τὸς χρόνος βουλῆν.) διατὰ, ἢ ἐν τοῖς χρόνοις, διατὰ διαιρὸν τὸν ὑφ᾽ ὑμῶν προωρισμένον.

διά τοι τί δήποτε νεμίζετε.) διὰ τίνα ποτ᾽ αἰτίαν.

αὖ τι δεινοὶ λάχωσιν, αὖ τι ἰδιῶται.) οἱ μὲ δεινοὶ ἐνταῦθα οἱ ἐμπροσθοι δι᾽ διαβίωσιν τ᾽ ἑορτῶν: οἱ δ᾽ ἰδιῶτ, οἱ ἄπειροι τ᾽ τοιούτων. Exemplo ſit in oratione διατὰ νικίας, Stephanus δεινὸς, Theogenes rex ſacrificulus, ἰδιώτης: qui (ut alibi ſcripſi) opponitur τῷ τι πολιτευομένῳ καὶ τῷ τι παιδευομένῳ, καὶ τῷ τιχρίτῃ ἢ δεινῷ ἢ ἐμπείρως ἔχοντι ἢ σύμοιρίαν φύσεως ἐντυχηκότι.

καὶ προῆλθ᾽ ἐκατ&.) M. προέιδεν præſcit, antè nouit, ſicut σύνοιδα, ἐξοιδα, præterito medio. προεάδον, prouidi, proſpexi, unde προιδεῖν, ſed à προοιδα προοιδήσω, ει in ει mutato.

ἐκ πολλ.) πρὸ πολλ᾽ χρόνου, πρὸ δι᾽ ἑορτῆς.

χορηγός.) Aedilis, qui Bacchanalibus gregi ſaltatorum ſumptus ſuppeditat. Sed huius munus è Midiana rectius cognoſcetur. γυμνασιάρχ& eſt, qui oleum in palæſtra ſe exercentibus præbet. Tribus autem fuiſſe decem Athenis illo tempore, docet oratio funebris.

ἐν δι τοῖς περὶ τ᾽ πολίμου.) ἐν δι τῷ πολίμῳ, ἢ τῇ τότε παρασκευῇ, quam poſteriorem clauſulam Obſopœus in ſuo codice extare ſcribit: ſicut τὸ δι αἰτίας, ἡ αἰτία, Græciſmus elegans.

καὶ τούτοις αὐτιλέσεις ποιήμεθα.) Vide Iſocratis, & huius autoris argumentum τ᾽ περὶ αὐτιλέσεως λόγου.

τὸς χαρὶς οἰκοῦντας.) S. τ᾽ πρώλω ἀπιστοτῶν ἀπελευθέρους, libertinos, qui relicta patroni familia ſuum ipſi negocium gerunt.

τὸς μετοίκους.) τὸς ἀβλίωσι μὲ οἰκοῦντας. δι᾽ ἢ πολιτάας ἀ μετίχοντας.

ἀτ᾽ αὐτός.) S. ἀβλωδίως ἢ πολίτας, αὐτὶ τ᾽ μετοίκων ἢ ἀπελευθέρων.

ἀ μένσι.) Obſopœus ἐκ αὐαμένσι.

ὅσα καὶ τὰ πράγματα ἐπαρρήσιτ.) S. τότων.

ἀλλ᾽ αὐτὸς ἐμπροσθ᾽ ἄνευ τ᾽ πραγμάτων.) ὑγιᾶδαι, βελεύεσθαι πρὸ ὄργ, ὅπως μὴ μωρὰ πίλητ, ut ait Phocylides.

καὶ τ᾽ αὐτὸν τρόπον ὥσπερ.) M. ἔνπερ.

ἀλγεῖτε δ᾽ ἀπελαύνεσθε.) Aſſectamini omnes, id eſt, in tergo hæreditis hoſti, ſequimini, quò uos aduerſarij ducunt.

ὥσπερ δι οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν.) Non multum ab hac ſimilitudine abhorret, quod eſt apud Ariſtotelem ἀ. τ᾽ μετὰ τὰ φυσικὰ εἶναι (φασίν) ἐν ταῖς μάχαις οἱ ἀγύμναστοι πείους. καὶ γὰρ ἐκείνοι πειῳβρόμενοι τύπτουσι πολλάκις καλὰς πληγὰς ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἐκείνοι ἀπ᾽ ἐπιστήμης ὅτι ὅτοι (οἱ πάλαι φιλοσοφήσαντες) ἐοίκασιν ἐλάττοι λέγειν, ἀ λίγοι.

ἐὰν ἐν χρῄσθαι πύθωνται φίλιππον.) S. ὄντα ἢ ἔναντα.

δεῖ περὶ τ᾽ χρημάτων προσῆκε δεῖν.) Cum pecuniæ ſint nerui belorum: non incommoda eſt hæc lectio. Malo tamen cum Obſopœo, πραγμάτων, quod omnia complectitur. & quid ſi legas, δεῖ πρὸ τῶν πραγμάτων;

ἐκεῖσι ἐσὶν αἱ χῶραι.) αὐτὶ τ᾽ ἐκεῖ.

ἐν αὐτῷ ἥκει τῷ ἀκμῷ.) In ipſum rerum diſcrimen uentum eſt, ἐπὶ ξυρῷ ἵσταται ἀκμῆς τὰ πράγματα.

μήτ᾽ ἐνθυμῆσ μήτε λογίσησ.) Obſopœus μήτε ἐργίσησ.

ἁπ᾽ μὲ πᾶσα παρῇ.) Scilicet ὑ πόλις, τότε γε ἅπαντες οἱ πολῖται. Tametſi non omnes ciues adfuerint.

διατριλῶσι τὸς ἀποστόλους.) Hæc coniungo, etſi fortè legendum, τ᾽ τοιούτων ἀποστόλων. & poſtea οἱ σύμμαχοι τιθῶσι τῷ δίκει. Durũ enim fuerit, τιθῶσι τὸς τοιούτους ἀποστόλους, αὐτὶ τ᾽ διὰ τὸς, ὑ ἕνικα τ᾽ τοιούτων ἀποστόλων, ἐλάμπως θαῤῥοῦντες τούτοις.

ῥᾳδίως ἐνθένδι ὦσι.) Lego cum Obſopœo, πρὸς ὑμᾶς ψυλλόμενοι ῥᾳδίως ἐνθάδι ὦσι.

τὰς πολιτάας διασπᾷν.) ὑ ὀλιγαρχίας ὑ τυραννίδας ἐγκαθιστάντα ταῖς πόλισι. Nam fuit hæc Græcorum ratio: Reges, urbes gubernari à ſingulis: Oligarchici, ut Lacedæmonij, à paucis: Democratici, ut Athenienſes, à multis, hoc eſt à plebe uoluerunt. Hoc illud eſt, quod ait Thucydides τῇ ἀ. τὸς λακεδαιμονίους βέλεσθαι τὸς συμμάχους ἑκάστοις ἐπιτηδείους σφίσιν αὐτοῖς πολιτεύεσθαι, τοῦτ᾽ ἐσὶν, ὀλιγαρχεῖσθαι.

ὡς περίσβεις πίεσεν ὡς βασιλία.) Nam cũ Iſocratis impulſu bellum Perſicum animo agitaret: probabile eſt, & eius ingenio dignum, per ſpeciales prius eũ res repetere uoluiſſe: hoc eſt, τὰς διατὰ τὴν ἀσίαν ἑλλησίδας πόλεις καὶ νήσους ἀξιῶν ἐκείνου ἐλευθέρας ἀφέναι, καὶ δι᾽ σὐῤῥώπης πανσιλῶς ἀποστῶναι, ἀρκούμενον τῇ τ᾽ ἐν τῇ ἀσίᾳ διατεικύντων βαρβάρων ἀρχῇ.

οἱ μ᾽ πειθόντες.) Similis eſt locus περὶ τ᾽ λογοποιούντων in Philippica Iſocratis, cum hoc conferendus.

ἐλπίσαμέν τινα.) Haud ſcio an hæc de Philippo, an de aliquo duce aut ſatrapa Perſico intelligenda ſint. Ac multa ſanè, mea quidem opinione, apud Græcos & Latinos autores occurrunt, hiſtorica præſertim, in quibus præſtet in ipſius ſcriptoris uerbis acquieſcere, quàm ſeſe fruſtra fatigando, incertas coniecturas perſequi.

οἱ δ᾽ λόγοι πλάττουσι ῥᾳδ& πειθόμεθα.) Etſi & hæc lectio excuſari poteſt: malim tamen ῥᾳδίως. Sic in oratione περὶ εἰρήνης, μὴ πάντες, περὶ τῶν ἰδίων ἕκαστ& ἐργιζόμεν&: ſeruata numerorum congruentia.

τὴν χρημίαν ἐρῶντα τ᾽ κωλυσόντων.) Cum ſolitudinem uideat prohibiturorum, id eſt, cum qui prohibere aut uelit aut poſſit, uideat eſſe neminem.

νικῶν δ᾽ ὅτι.) Opportuna clauſula, qua & Melanopum Calliſtrati aduerſarium in republica, cum ab illo corruptus largitionibus de ſententia decederet, uſum eſſe, Plutarchus tradit: ὁ μ᾽ αὐτῷ ἐχθρὸς, τὸ δι δι πόλιως νικᾶτε συμφέρον. Quæ uictoria ſi omnibus propoſita eſſet (fieret autem hoc, ſi appetitum rationi obedientem præberemus) facilè in concordiam rediretur, & capitales inimicitiæ in ſummam beneuolentiam & mutuum amorem conuerterentur. Deus enim charitas eſt: & qui in charitate manet, in Deo manet: qui autem fratrem ſuum odit: homicida eſt, & ex patre diabolo. Sed pleriq; fratres agnoſcunt non niſi aſſentatores (aſſenſores dicere uolui) ſuos, & omnium cupiditatũ miniſtros. Reliqui, inimici habentur & perduelles.

ANNOTATIONES IN ORATIONEM de Pace.

HIERONYMVS VVOLFIVS candido Lectori.

IPſa res & operis, quod conficiendum reſtat magnitudo, orationumq; multitudo me admonent, ut ſtudeam breuitati poſthac, nec annotem quicquam niſi neceſſarium. Ea porrò iudico neceſſaria, quæ neq; ex interpretatione mea ſatis cognoſci poterunt, & aliquid habent dubitationis. Artificium autem rhetoricum καὶ τὸ δεινότητα τ᾽ Δημοσθένους λόγων, quis aut paucis ſe exhauſturum confidat, aut, ut prolixè agat, ſe ſcopũ attigiſſe, accuratioribus in hoc genere & moroſioribus probaturum? Itaque præſtare cenſeo, nihil, quàm non ſatis dicere. Oſtendit Vlpianus (quem cur nonnulli tantoperè contemſ-

contemnant, equidem non uideo) uiam cogitandi nõ pessimam, mea quidem sententia. Quam qui, Hermogene præsertim & Libanio comitibus ascitis, ingressus fuerit: in cæteris etiam orationibus, quid spectandum, quò contendendum sit, non ignorabit. In historijs autẽ, quę ex scriptoribus rerum ab Athenienſibus, Lacedæmonijs, cæterisque Græcis, & à Philippo & Alexandro gestarum facilè deproſſent, ipse sibi ferè commentarius est Demosthenes. Iam locos communes, qui sæpè amplissimam declamitandi, & nostra tempora cum Philippicis conferendi materiam præberent, seorsim annotatos, prudentis Lectoris cogitationi de industria reliquimus. Verba & res, ne eadem sæpius repetenda sint, cauebit index alphabeticus: è quo requirenda erũt ea, quæ nos consultò, μὴ ἅπαξ ὑμᾶς ἐμβαλεῖν δοκῶμεν, prętermisimus. Quæ cum ita sint: & nostro & Lectoris ocio atque commodis, breuitati studentes, sine cuiusquam iusta, uti spero, reprehensione, consulemus.

IN ARGVMENTVM.

ἀπιστηλύθη δὲ ἀσόδως.) Id est, ἀπιστρόφη, ut habet Obsopœus.

βουλεύσειν αὐτός.) Lego αὐτοῖς scilicet ἀβλωβέσιν. βουλεύειν τινὶ bellum cum aliquo gerere: ἐπιβουλεύειν τινά τινι, Aliquem ad bellum alicui faciendum concitare.

ὅτι δ' ὁ λόγος παρεσκευάσθη μὴ ἀ μὲν ἐρῆσθαί μοι δοκῶ.) M. παρεσκευάσθαι, ἀπαρεμφάτως παρῳχημένων.

IN ORATIONEM.

κατὰ ταὐτὰ ὑγιᾶσαι.) ἐμοιγωμονεῖν, συμψήφους εἶναι, consentire de eo quod futurum sit è republica.

τὰ δὲ πράγματα, καὶ πρὸς ὧν βουλεύεται.) ὁ καὶ σιωπῶν ἀντιλέγοντι ἔοικεν.

καὶ τὰ προσειμένα συμβήσεται.) Plus pollicetur, quàm præstat. Nam de recuperandis amissis nihil dicit: tantùm bellum Amphictyonicum caueri iubet.

ἀκριβῶς δὲ.) περιεργολογίαι alioqui odiosæ sunt, sed hic perstringit arrogãtes ac turbulentos oratores, quos Athenienſibus esse gratos, etiam alibi queritur, suamq; modestiam commendat.

τὴν σύβοια παρασκευὴν πραγμάτων.) Vide τὸν αὐτοπάλως λόγον, de expeditione Athenienſium in Bubœam.

μετὰ τοῦ προσόφλειν αἰσχύνην.) O. προσοφείλειν.

ἅπαντας ἠδῆσθαι.) O. γινώσκειν.

ἀλλ' ἔτι γε.) Accedebat impunè ad Philippum, ut histrio, proditor cum esset ac ibi edoctus, quid facto esset opus, curabat per oratores atque alios, ut Athenienses consilia sequerentur, tam suæ libertati pernicioſa, quàm regno Philippi amplificando opportuna. Quanta autem in gratia Philippi histriones & poetæ fuerint, è secunda Olynthiaca, & falsæ legationis oratione apparet. Pro τὰ παρ' ὑμῖν, malim τὰ παρ' ὑμῶν, quanquam parùm interest.

ὧν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν.) ἀφανὴς οὐσία, Pecunia siue domi recondita, siue apud mensarios collocata, siue in negociationem collata. φανερὰ, ædes, fundi, prædia, domesticum instrumentum.

οὐδὲ ἂς γὰρ ἔφη.) Accipi potest pro οὐδείς, id est, nemo defendit Neoptolemum, sed ipse causam suam egit, uel, plurimi fuerunt eius defensores, id est, totus populus, uos ipsi eum defendistis.

ἐν Διονύσου.) Scilicet ναῷ in Bacchi æde, aut, ἑορτῇ festo, & sic ego uerti. Nam ex oratione πρὸς στεφάνῳ constat, in theatro actas fuisse tragœdias. Sententia est, Vos ita fauistis histrioni proditori & perduellionis reo, ac si tragœdiam ageret, non capitis causam diceret, uoluptatis studioſi cum pernicie reipublicæ.

τοῖς λόγοις ἀποφανθέντα.) Scilicet, τὰ πράγματα: per eas orationes declarata esse negocia.

τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν διοικεῖν.) Thebanorum urbem administraturum, id est, seruitute oppressurum, coacturum in ordinem. Sed censeo legendum διοικιεῖν, à διοικίζω, & non à διοικέω, ἀνάστατον ποιήσειν, dissipaturum, euersurum, in pagos redacturum. Sic Isocrates, κακοδαιμόνιος μαντεύεσθαι λέγεται. τῷ διοικίσειν contrarium est τὸ συνοικίσειν ἢ οἰκίσειν, ut paulo ante διοπτεύειν καὶ πλαταιεῖς οἰκεῖσθαι. Sint cauti Lectores in præteritis & futuris & aoristis uerborum οἰκέω, quod ε, & οἰκίζω, quod ι in illis temporibus habet: ut ᾤκουν, ᾠκήκειν, ᾤκησα, οἰκήσω: & ᾠκουν ᾠκίκειν, ᾠκισα, οἰκίσω. quæ librarij plerũq; cõfundũt.

οἴχεται φέρον καὶ καβάλλουσι.) τὸ φέρον nõ tam eleganti pleonasmo additur, quàm celeritatem quandam & impetum significat.

εἰ γενήσεται πόλεμος πρὸς ὑμᾶς αὐτούς.) Lego πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς: Si ipsi bellũ contra nos sumant. Stupor Bœotorũ in prouerbiũ abijt. Pindarus πλὴν πάλαι λοιπογείων, βοιωτίων ὕπ, ἀποβλήψαντες. et Horatius,

Bœotum in crasso iurares aere natum.

τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφιλοξένων καὶ λαβεῖν.) παρὰ τὸ λαβέσθαι. O. λαβεῖν, παρὰ τὸ λαμβάνω: Alium, captantem occasiones, bona illa deuoraturum. Sed prior lectio magis placet.

ἂς πλὴν οἰκάδαν ἔστις ἐμβάλοι.) ὃν αὐτῶν τ συμμάχων, ἀλλὰ τ πολεμίων, ἔστι δυβάων, ἔστι ἀβλωβέων.

ἔτι ἐχθροτέρως.) Hoc malo, quàm ἐχθρωδιστέρως, aut ἐχθρῶς. Nam & comparatiuus requiritur: & ἐχθρώδως parum usitatum, & ἐχθρὸς non tantum ἐχθίων ἐχθιστος, sed etiam ἐχθρότερος, ἐχθρότατος facere potest κατ' ἀναλογίαν.

ὡς ἔνεκα καὶ μαρτύρων.) Id est, ἵνα, μὴ ἀναστάτως γένηται, σῶν ὑπαρχόντων: quã uocem subintelligi arbitror, ut & apud Ciceronem 1. de Officijs Verbum ESSE ponitur: Sic cum Celtiberis, cũ Cimbris bellum ut cum inimicis gerebatur, VTER ESSET, non, Vter imperaret. Vbi fortasse legendum, Vtri essent, non, Vtri imperarent.

ἐμποδίζεσθαί τι τ ἐκείνοις πεπραγμένων.) Impedire quædam acta illorum, non consentire in omnia. Aliàs est τὸ διακωλύεσθαι: hic uerò ἀπάγειν καὶ ἀνιέναι, ut & Suidas exponit. quasi dicas intercipere, & inoterruertere.

πρᾶα τ.) M. καὶ πρᾶα τ, id est, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, nõ πρᾶ τ.

ὥσπερ καὶ περὶ φυτίας.) S. γίγνεσθαι. Significat Phocenſis belli ſocietate multos cum detrimento ſuo implicatos. Aliquid mali propter ſocium malum non minus quàm propter uicinum.

τὰ αὐτὰ ταὐτὸν ἐπραξαν.) Vel, eadem egerunt, uel, eodem modo cum illis actum est. Nam utrunq; & sententia patitur, & uerbi uis.

πλὴν χώραν ἔχειν.) Phocidem intellige, quam Philippus eis donarat aut certè de Orchomeno & Coronea, reliquáque Bœotia, quam eis ſubegerat.

ἀλλ' οὐ αὐτοῖς ἀλόντες ἦναι.) S. πεπραγμένων, ἀλλ' οὐ διαπράξασθαι ἢ κατασχήσασθαι, nihil eos recuperaturos fuiſſe: nec; Coroneæ nec Orchomeni, nec Phocidis potituros.

ταῦτα ἴσ.) S. τὸ ἐσφῆσθαι δὲ λέξεις. Noluerunt rerum gestarum gloriam ſibi à Philippo intercipi: de qua retinenda non minus, quàm de ſtabiliendis & augendis opibus ſuis laborabant. Qua de re uide Iſocratis Philippicam ab hoc loco: ἀλλὰ πλὴν μάχῃ νικήσαντες, καὶ μυρίῳ λέξαι ὧν αὐτοὶ λαβόντες, &c.

ἐρρῆσθαι.) χάριεν, hoc est, eos falsũ dicere puto, rẽ ita ſe habere nego.

ἐμιλλεν.) Legendum ἐμιλεν à μίλος.

καὶ πλὴν λέξεων τ πολέμου, τ δοκῶν δι' αὐτὸν ἀρίστου ἀληθῆναι.) ἀντίπλωσις quædam: αὐτὶ τ πλὴν λέξεων τ δοκῶν τ πόλεμον ἀρίστου ἀληθῆναι δι' αὐτὸν, τετίσθαι, πλουτῆν καὶ σωτήριον. Alia est ἀρίστου ἰατρικὴ, alia πολεμικὴ, sed utraq; rei finem spectat.

καὶ τὰ πύθια ἄθλα δόξαι δι' ἑαυτῶν.) Ludos Delphicos in Apollinis honorem institutos, quorũ summã fuiſſe celebritatẽ notũ est. ἆθλα τὰ πύθια, ἐστὶ ἀγωνοθετῆν ἄναι, qui maximus honos apud Græcos habebatur.

ἐφ' ἑαυτὸν ὑγιὲς ἔναι.) ἁδ' αὐτ: ἀνέμιξεν βλαβέσθαι ἐν τότῳ.

πυλαίας.) Ius Amphictyonicæ dignitatis.

ἀνοῖν.) δι πυλαίας καὶ τ πλουσιοπλημάτων λύσει γενέσθαι. τὰ ἐν Δελφοῖς πλουσιοπτώματα intelligo, partem agri Delphici eos accepiſſe. Alioqui τὸ ἀνοῖν, παρέλκειν putarem. Δυοῖν ψόφοιν ὁ φίλιππος λύκος ἐγένετο, ὀχλῶν, ὡς οἶμαι καὶ οἱ θετταλοί.

καὶ τὰ λίναια λέγειν.) Malim ποιεῖν, aut λέγειν μὲν τὰ λίναια λέγειν: uel καὶ τὰ λίναια λέγειν ἐμέ.

πρὸς ὄν τόν.) F. πρὸς ὄν, S. τότοις, τόν. Adhæc. Alioqui malim τὸ, πρὸς δὲ, omitti, & legi, τὸν ὀλοφύρσε, &c. βάλλεται λογίσασθαι. Nã βάλλεται λογίσασθαι πρὸς τὸν ὀλοφύρσε, uidetur insolens.

ὑπομένειν δεῖν.) O. ὑπομᾶναι, quod est mollius.

ὑμᾶς δυβάσε ἐῶμεν ἔχειν τ ὠφελῶν. Sententia est: parum & ſapienter & conſtanter eos facere, qui cum ad maiora & ſua conniuentes ſummum ius in minoribus & alienis uelint perſequi.

πρὸ δὲ τῶν ἐν Δελφοῖς σηκῶν.) Sic Amphictyonum ſeu Pylæam per cõtẽptũ appellat. Alludit aũt ad ὕν σηκὸν: & ſi quid est aliud ſummus ille conſeſſus regum & principum, niſi umbra quædam, brẽ ante futura? quæ ubi præterijt, perinde est ac ſi nulla fuiſſet. Sic umbra umbræ succedit, Philippus Phocẽſibus, Antipater Philippo, & deinceps alijs alij, donec unà cum umbris ipſe etiam locus est redactus ad nihilum.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in ſecundam Philippicam.

In argumentum Libanij.

Καὶ τῶτο αὐτῶ καταμαρτυρῶντ παράξειν φασί.) Haud dubiè, cõtra codicum conſenſum, legendum, καὶ τῶτ' αὐτῶ καταμαρτυρῶν τὰς πράξεις φασί, ut & Cicero, Vbi rerum (inquit) teſtimonia adſunt, quid opus est uerbis?

πόθεν δ' ἔτοι, καὶ πρὸς τίνων.) O. παρὰ τίνων, à quibus. Sed illud melius. Nam τὸ πόθεν & locum & perſonas complectitur. Pòſt lego, ὡς ἀπαγγελάμενον πολλὰ. & ἐδὲ γὰρ ὑπισχῆσθά φασιν.

ἀλίγως

λαίγχει ἀπιστᾶ.) Postulat se conuinci uanitatis & insidiarum, si o- A
mnino tacere non possint.

συγκρετᾶ.) Suidas συνάγει, αὔξει, συνίστᾳ ἢ συνδᾶ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγα, συνίχει, συμπράττει. quòd Lacedæmonijs applaudat, adiutor sit.

IN IPSAM ORATIONEM.

τὸν ὑπὲρ ὑμῶν λόγον.) ὅτι ὑμᾶς καὶ δίκαια καὶ φιλανθρωπα πράξαν τὸν τυγχάνοντι φίλιππος ἢ ταὐαντία τούτων.

ὡς ἐπὶ ἐπᾶν.) ὡς φάσκοντι, ὡς ἐνί λόγῳ ἐπᾶν (sic enim legendum) ὡς τύπῳ περιλαβᾶν. Vide Suidam. ὡς ἐπὶ, ὡς λόγου, scilicet ὄντων, ut dicitur. Platoni ἄρχων ὁ ὡς ἐπὶ ἐπᾶν (τὸ ἐπᾶν uidetur delendum) est, ὁ δημοτικῶς λεγόμενος, is scilicet, qui rerum potitur, qualiscunq; est: ὁ τῷ ἀκριβᾶ λόγῳ ἄρχων, uerus princeps, qui sapientia & uirtute alijs antecellit. ἀ. πολιτειῶν.

δεῖ ὧν ἄνευα.) δεῖ τοιοῦτα γιγνόμενα, δι' ἃ.

προλίγχει παραβάντα.) ὅτι παραβάνει. Sic ἐρῶ φανομένης, ὅτι φάντῃ, ἐρῶ φάνιοθαι Latinè.

πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἐπιβουλεύουσι.) ἵνα μὲν μὴ καταδουλώσωνται αὐτὸς, μὴ ὑπομείνῃς λάβῃ.

ὑμᾶς οἱ παριόντος.) Scilicet ἐπὶ τὸ βῆμα, οἱ λέγοντος, οἱ ῥήτορος, οἱ συμβουλεύοντος.

ἀφίσταμεν.) μετὰ συγκοπὴν, αὐτὶ ἦ ἀφιστάμεθα. ἀορ. β. esset ἀπίστημεν διὰ ἦ π καὶ κ.

ὡς δεινὰ καὶ χαλεπά.) Scilicet ὄντα ἃ ποιεῖ.

οἱ μεθύοντες.) Scilicet ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ ἀκούοντος.

συνίστι.) αὐτὶ ἦ συνίῃτι. Dicitur enim præsenti subiunctiui ἐὰν συνίῃ ἦς ᾖ, ut ἐὰν τιθῶ τιθῇς.

ἐφ' ὧν δεῖ νεῖν.) ἃ πράττει, περὶ ἃ σπουδάζει καὶ ἀσχολεῖται.

ἀργῶς ἔχοντι.) ἀργοὶ ἐσί.

συμβάνει πρᾶγμα, etc. ἔχειν ἄμεινον.) συμβάνει πρᾶγμα. τὸ ποιοῦν· τὸ ἔχειν ἄμεινον, μετ' ἐπιξύνεσιν, ὥστε ἔχειν ἄμεινον.

ἐκάνῳ μὲν οὐ πράξεις, ὑμῖν δ' οἱ λόγοι.) S. ἄμεινον ἔχοντι. Alioqui antithesis erit, cum constructio postulet, συμβάνει ἄμεινον ἔχειν ἐκάνῳ μὲν τὰς πράξεις, ὑμῖν ἦ τοὺς λόγους.

καὶ πόνῳ ἄδικος.) Res facilis & nullius negocij est.

καὶ μὴ προληφθέντα.) ὅπως μὴ τὰ πράγματα προληφθέντα λύσει ὑμᾶς, μὴ προλήψει ἐκ αὐδομένων ὑμῶν.

ἐπιῤῥώσῃ.) S. ὁ φίλιππος ne adducat contra nos, uel μήτε ὅλως ἐπιῤῥώσῃ, ne magnitudo copiarum ingruat, id est, ne tantis copijs & uiribus oppugnemur.

δεῖ αὐταρκῆ.) δεῖ παρατάξασθαι, καὶ αὐτιπέμπειν τοῖς πολεμίοις, διὰ τὸ μὴ ἀξιομάχους ἐκάνους εἶναι.

τὰ σώσοντα.) τὰ σωτήρια salutaria.

αὐτὶ ἦ ῥᾴστων προκριτίων.) Cõpositũ pro simplici διὰ τὰ πλεονασμόν. Sic Isocr. Panegyrico, ἅμα τούτοις διαλλάττειν ἔναι ἦ λόγων προκρίνας. etc. ἐφ' ὑμᾶς.) διαδ' ὑμῶν, εἰς τὸ διαβαλεῖν καὶ διαβαλῶσαι ὑμᾶς.

βέλομαι διαβλῶσι ὑμῶν, ἀκῆσαί μου.) ἵνα ἀκήσῃτί μου. Multa uerba Græcorum feruntur in infinitiuũ, qui Latinè per ut τελικὸν est exponẽdus.

μοὶ παρίστημι προσδοκᾶν.) Sic γ. ὀλ. ἐὰν τὰ παρίσταλά μοι γινώσκειν.

βέλτιον ἦ ἄλλων προσῆκεν.) S. τὰ μέλλοντα. et βέλτιον αὐτὶ ἦ μᾶλλον.

εἰ δαῤῥοῦντος.) S. αὐτῷ, aut absolutè, οἱ μηδὲν δειδίτος, securi, imperterriti.

ἦ ὑμῶν φυσῆσι πραγμάτων.) ἢ ἀμφικτυονίας καὶ ἢ διαθήσεως ἦ νῦν μᾶλλον ἢ, ὅλως ἢ φυσιᾶ. C

τὸν λογισμὸν ὀφειλόντων.) λογιζόμενος, καὶ σκοπῶν, πῶς αὖ πλεονεκτῇ σει· τὸν λογισμὸν αὐαφορῶν ἐπὶ πλεονεξίαν.

τοῖς ὁμιτρόποις ἤθεσι.) αὐτὶ ἦ, ὑμῖν τοῖς τοιαῦτα ἤθη ἔχουσι.

πρεᾶδι.) σὺν ἵππῳ, πρέσδει ἢ, ὑποσταπικῶς. ἀόρ. β.

αὖ τι.) ἐαὐ τι.

ὥσπερ αὖ.) S. λίαν ὠθυτι.

καὶ ἐχ ἕπως.) ἢ μόνον ἐκ ἀλλὰ καὶ.

ταὐτὰ, etc. πλεονασμὸς.) ταὐτὰ, eadem sentiens.

ὁ καὶ μιγιτόν ἐστι διαδ' ὑμῶν ἐγκώμιον.) διαδ' ὑμῶν, αὐτὶ ἦ, ὑμέτερον, ἢ ὑμῶν. τὸ διατὰ αὐτὶ ἦ ὑπὲρ in bonam partem. paulo pòst aliter, ὑπάλληλοι περὶ ὑμῶν in bonam: διατ' αἰγάνων, in malam.

ὡς ἱτόρως.) τὸ ὡς abundat eleganter.

λίπειδι προέσθαι.) αὐτὶ ἦ, λίπειμι φίλιππος ὑμᾶς προήσεσθαι.

ὄδον αὐτοῖς ἦ λοιπῶν εἴρχειν.) Fides sit penes autorem. Scribit idem Isocrates in Panegyrico. Sed Herodotus huius rei nullam, quod sciam, facit mentionem.

ὑπανύειν βασιλᾶ.) πολυαρχίαν. Dicitur etiam ὑπανύω σᾶ, ut Thucydides, ὑπανύοντος ἦ ἀθλωτάων.

ἀλίξανδρος ὁ τότων πρόγονος.) Fortasse τότε. aut τότων, ἦ μακηδόνων: Series generis, Amyntas, Alexander, Amyntas, Philippus, Alexãder. Vide Herodoti Polymniam.

ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἀρήσεσθαι.) Eam amicitiam iusticiæ limites nõ excessurã: uos neq; ministros libidinũ fore, neq; adiutores ad iniurias.

τειύρεις ἐνόσας.) Fortasse ἔσας, aut παρόσας. Quomodo enim triremes mierunt Thebanis aut Argiuis?

δεῖ ἐν μὲν τῇ μισογαίᾳ.) Sententia est, Cum Philippus terra imperiũ affectet, multò magis eum uelle mari dominari. sed quanquam uos ad parandum maris imperium sibi nouit esse opportunissimos: tamen diffidit uestræ integritati.

δεῖ ἀμυνομενᾶ.) Hoc est, mauult fidem frangere, quàm nos, qui adiutores iniuriarum non sumus, habere amicos, & deuincire sibi beneficijs. ἐτυχεν dixit, ut significet, Athenienses precibus & pollicitationibus Philippi uictos, pacem ei concessisse: cum ipsi bello essent superiores, ac minimè defatigati.

παῦτα ταῦτα δαῶτ.) Et maiorum nostrorum uirtutis gnarus, nec oblitus pollicitationum.

ἀλλὰ τῷ δικαιοῦντος ἀξιῶν.) αὐτὶ ἦ λείνειν, durũ uidetur, quòd iustiores iudicaret Thebanos. Malim, τῷ δικαιότητ' ἀξιῶν, quòd æquiora postularent. μαλῶν.) Vide Archidamum Isocratis.

λακιδαιμονίοις διαδῦναι ἀφίνας.) διαδῦναι σοί, ferri potest. Sed malim λακιδαιμονίους.

ἀλλ' ἰβιάδη, νὴ Δία.) Ironica refutatio. Hic obseruabis formulas ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα, pro ὑποπτεύειν, suspectũ habere, diffidere. Deinde uerba μέλλει, μελλήσει, ὁ μέλλει. Significat μέλλω & futurũ tẽpus & moram. Eleganter igitur ludit amphibolia significationis. Sic in oratione πρὶ ἦν χερρονήσου· ὡς καὶ ἦ μελλῆσαι δώσοντι δίκην, ut qui rationẽ reddere cogatur etiam de futuro, id est, de his quæ acturus esse putatur, aut dicitur.

B δεῖ προσδεόμενος.) προσδοκᾶτ' expectatur, est in expectatione: speret eum cum magnis copijs aduentare.

τὸν μὲν ἔν ὕλας.) Refutat fabulas quorundam, ut absurdas & repugnãtes. Sententia est: Cum hostes Thebanorũ reliquos, Lacedæmonios, tollere studeat è medio: quî consentaneũ est, eũ Phocenses penè ad internecionẽ, in gratiam Thebanorũ deletos, uelle in integrũ restituere?

ἀπιγίνωσκει.) Si eos improbaret et suspectos haberet, si eis diffideret.

ἐν παύτῳ δ', ἅ τις ἐρθῶς θεωρεῖν.) Puto legendũ, ἐν παύτῳ δ' (αὖ τις ἐρθῶς θεωρεῖν) ἄλλο μ, ὅτι παῦτα πραγματεύεται, διαδὲ δὴ πέλιος σωτάττων. S. ἑαυτὸν ἢ αὐτὰ, αὐτὶ ἦ, σωτασσόμενον ἢ παρασκευαζόμενον. Adiungit sibi socios, per quos nos oppugnet. Felicianus habet, ἐν παύτῳ δ' αὖ τις ἐρθῶς θεωρεῖν, ὅτι. Quod ferri potest, si τὸ ἐρθῶς deleatur.

μὴ τὸν ἀβ αὐάγκης φόβου τινά.) Sic C. Memmius apud Sallustiũ in Iugurthino: Nam fidei quidẽ & cõcordiæ quæ spes est? Dominari illi uolũt: uos liberi esse. facere illi iniurias: uos prohibere. Potest ne in tam diuersis ingenijs pax aut amicitia esse?

τὸν ταὐτὰ βελομένοις τούτοις.) τὸν ἐμενοῦντας διβάσεις. Nisi placeat τούτῳ pro αὐτῷ.

πλὼ πρὸς ὑμᾶς αὐτός.) Malim ὑμᾶς, ut de Athenienſium inimicitijs à Philippo propter Potidæam susceptis, intelligatur.

πολιὼ δὲ ἰαυτ.) μᾶλλον ἦ τ παῦτα. Neq; enim (quod sciam) instaurata est Olynthus illa ætate.

ὑπ' ἀλλήλων.) A' Lasthene & Euthycrate.

δεκαδαρχίαν.) Decemuiratũ nunc apud eos institutum. Philippum decuriones singulis ciuitatibus præfecisse intelligo, id quod & Lacedæmonij fecerunt.

πλὼ πυλαίαν ἀποβάντα.) Hinc apparet, eos Pylæam amissam recuperasse Philippi opera, cum & ipsi prius fuissent Pylagoræ.

θεωρᾶτε.) Cauete, quia latet anguis in herba. Inescat uos pollicitationibus: inescatos malè perdet. Sirenes cantus suauitate nautas delinitos & consopitos lacerant.

ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγορίας.) Quasi uerò regnũ & libertas inter sese pugnent: ac non potius & legum & regum serui simus, ut liberi esse possimus. Sed è regno procliuis lapsus est in tyrannidem: ut & nostræ ætatis exempla docent.

καὶ νόμοις ἐναντιῶ.) Isocrates παραινέσας ἰσχυρότατ' νόμῳ ὁ τᾶ βασιλέως ῥόπῳ.

ὡς ἐν ἦ μηδὲν.) τὸ ὡς puto redundare, et ex superioribus huc quoq; per incuriã inculcatũ. Nã πιειτεχίσιδι uel πιεισοιχίσιδι (utrũq; enim legitur) protasin periodi finit. Sed uos, &c. quia nunc socordiæ indulgetis, non prius expergiscemini, quàm hæc omnia uos oppresserint.

ταῦτ' ἤδη λέξω.) Responsa hæc non sunt inserta huic orationi: sed illius loco insectatio legatorum.

καὶ πάλιν' ἱτόρας.) S. λίπαιον αὖ λῖν.

τίνας; τὰς ὅτ' ἐγὼ.) F. τὰς λέγοντας, ὅτ' ἐγὼ.

χερρόνησον ἢ τοῖς πῶ τίλεσι διεφύξαι.) τῶς ἰδίους διαπαύσας. Cur uerò? An ut Hellespontum immittat? an ad distinguendos Macedonum et Athenienſium limites? πρὶ δὲ ἦ ἰδμῶ δίκας extat Luciani libellus: & uetus oracului: ἰδμὸν ἢ μὴ πυγεῖν, ἐρυσσῖτι.

ὁ ῥᾳδίως γ' ἤθεσι νῆσον, εἴγ' ἠβέλετο.

διάπερ ἔντος ὁ λευκὸς μιμνῆσθαι.) ἐπιλανθάνεσθαι ἀνθρώπος. Sed de

Cherſoneſi perfoßione uide orationem de Haloneſo.

μεμνῆσθαι τῆ τὸ παύτων ἀσχετον.) Videtur aliquid deeſſe ciuiſmo diſit cõmemoratio, quã admodũ Athenienſes iſta mõdacia approbarint.

τῆ τοῖς ἐγγόνοις (ſic enim malo quàm ἐγγύοις: quæ ſcripturæ depra uatio nata uidetur è pronũciatione literæ η pro ι) πρὸς τὰς ἐλπίδας.) Etiã poſteros, ad quos pertinet eius ſpei, quã uos habetis hereditas, iſto fœdere obſtrinxiſtis. Amplificatio dedecoris à longitudine temporis.

ἐχ ὕνα ἐις λοιδορίαν.) Non tam ut paſsim dicatur in triuijs: quàm accriter inſectatus eſt nos Demoſthenes! quàm eſt maledicus cõuiciator! quàm, ut, ubi quæ uolucro, dixerem: ea quæ nolo, audiã. Nam Aeſchines uicißim pro concione Demoſthenem inſectatus fortaßis eſſet.

ὄναρχῶς λεγέω.) inanem. Alij ἐναγὲς nouam, rectius, quàm ἀεὶ uiũ. & paulo pòſt, pro τ αὐτίων σισωπηθέντων, rectius legitur, τ πρίσβεων.

ἃ τὰ νυνὶ.) S. παραῤῥησιασμένα, quàm ea quæ nunc à me ſunt dicta liberius. τὰ νυῦ γεγενημένα, uel τὰ νυῦ, αὐτὶ τ νυῦ. Aliquando iſta uobis moleſtiora futura ſunt, quàm nunc ſunt.

ἀς τὰς πρὸ χέρας) Hic locus facit, ut retinendum cenſeam in prima Olynthiaca uocẽ ὑστάτας: ἀλλὰ τὰς ὑστάτας πρὶ τ πραγμάτων ἀπόντων: ut ſignificet eos proximè dicta duntaxat meminiſſe: ſicut uulgus noſtrum cum redit è concionibus. Sic in epiſtolis queritur, ſe ideò condemnatum eſſe, quòd primus cauſam dixerit: impetu iracundiæ iudicũ in ſe effuſo: in cæteris linguefacto & reſtincto.

πρὶ τ ἀνδρῶν.) Fortaſſe τ ἑλληνικῶν ἀνδρῶν, non de iure Græcorum tuendo, & exteris ditionibus defendendis.

ναυσὶ μρατήσας) Athenienſes in mari fuerũt exercitatiores & melioribus nauibus. μετὰ δ ῥωμαίας τ ἀπαύτων. (ius inſtructi. B

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationẽ Demoſthenis de Haloneſo.

In argumentum.

Ἁλόννσ.) Inſula ſalinarum, ἁλωπηκόννσ, uulpium, μυόννσ, murium, πρωόννσ ceruorum. πρὲξ γὰρ ὁ ἔλαφ.

ἀπαιτῆσι) Obſerua argutias, αὐτῶν, ἀπαιτῶν, δόναι, ἀποδόναι, λαβῶν ἀπολαβῶν. de quibus in uita Demoſthenis diximus.

καὶ σύνδυο νομίσεσθ τὸ ἐν τοῖς μραταίοις.) Alij καὶ σύνδυο τὸ νομίσαν ἐν τοῖς μραταίοις ἔχειν. Non uſqueadeò fortaßis abſurdè dictum, cum priores duæ cerebri cauitates penè ad aures deſcendant. Profert autem animus, poſtquam efferbuit, ad oſtendendam rei indignitatem, nõnunquam atrociora, cuiuſmodi fuit illud, quod Plutarchus refert, ἐμμεῖναι Demoſthenis iuſiurandum.

μὰ γῆ μὰ λεῴους, μὰ ποταμοὺς μὰ νάματα.) Et ſenex ille apud Terentium exclamat, O cælum, ò terra, ò maria Neptuni. Hyſici tradũt, ſues & aſinos cerebrum in temporibus habere: homines ibi duntaxat medullare cerebrum.

σὐτίλειά τι αὐτῷ.) S. τῷ λόγῳ Ecce Syro iſti rhetori Atticus orator dict. onem ſuam non probat. Quid ergò de nobis in media Germania natis fiet?

ὡς ὁ τ ῥήτορ.) S. ὄντα ὑ, ὅτι ὀκ ἴσι.

IN ORATIONEM.

ὅτι γὰρ ὑμιν ἐβούλοντο, ὅτι λαβῶν, ὅτι νυῦ ἔχων.) Recte. Cur ea ignauia fecerunt Athenienſes, ut nec ſua tuerentur, nec mare pacatũ redderent? Philippo certè gratia deberi, & ſumptus in eam expeditionem facti reſtituendi uidentur. Sed ignaua ſuperbia neutrum horum æquũ C eſſe cenſet.

γιλοῖον γὰρ αὖ ἴλη τὸ τό γι τὸ σὐβγένεμα.) At plerique noſtrates reguli res furto ablatas, capto fure, ſibi uendicantes, nec dant, nec reddunt iis, quorum illæ fuerant, in magni beneficij loco ſua recepturis.

τὸτο ὖν ὑμῖν ὀ ποιητέον.) Sed ignauiæ iuſta comes eſt ignominia. Vigilantem hominem & ſtrenuum poſtulat imperium.

ἀβλωβίας ἔντας πρὸς τ ἐν πόλλυς.) Vide ignauæ nobilitatis ſupercilium. Quæ enim olim ui potius quàm iure occupata, per ſocordiã amiſerunt, ſtulta perſuaſione adhuc ſua eſſe iactant.

ὁ λώβαμις ὁ ὑμετέρα.) Vbi uerò illa eſt? πάλαι ποτ' ὄσαν ἄλλοι μιλήσιοι. Vide ultimam Aeſchinis epiſtolam.

οἱ λύγιοι δ ψόφ.) τῇ λωβάμει πλὼ ῥώμην opponit: q.d. Si copiæ noſtræ maris imperium tueri nequeunt: quomodo iudices reſtituent? Vel, Turpe eſt, ea iure perſequi, quæ armis recuperanda ſunt.

ἐαὐ μὴ πρίνῃ αὐτός.) χρήμασι διαφθέρῃ δωροδοκοῦντας, καὶ πιπρά σκοντας ἑαυτός.) Nam πρίασθά τινα eſt corrumpere largitionibus: ut πράσηται ἑαυτὸν, corrumpi. Eſt enim merces autoramentum ſeruitutis.

τ ἐν τῇ ὑπάρχ.) ἐν τῇ μισογέᾳ. Lacedæmonij terra magis, mari Athenienſes tyrannidem in Græcos exercuerunt. Si ergò mari cedent Athenienſes, quanto magis terra?

ὅτι ὖ πρὸ συμβόλων.) σύμβολα Suidas interpretatur. συμβήναι ἀλλ ἀν πρὸς ἀλλόλας ἀ πόλεις ὁμόσαι τάττοι τοῖς πολίταις, ὥσ διδόναι καὶ λαβῶν τὰ δίκαια. Aliàs ſunt teſſeræ hoſpitales, theatrales, nummariæ, frumẽtariæ, caſtrenſes: de quib. uide ea quæ Robertus Conſtantinus A in ſuo Lexico prolixè annotauit: præclara multis in locis nouata opera.

ἰφίσιμον τλὼ γνῶσιν.) ἰφισις aliàs ὑ ἐπιβυμία. Sed hic, ὑ ἐς ἕτερον ἀνασύρον ὅ ἕτερα μεταγωγὸ, ὑ ὑ ἐκκλησ & λαλρίνη παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι ὑ παραιτᾶσθαι, ὑ φεύγειν τὸ ἕλατον ὑ πρέτερον δικαστήριον. Appellatio, prouocatio. Hinc ἰφίσιμ, ſicut αὐθέσιμ, ἀφίσιμ, ab αὐθέσις ὑ ἄφεσις, id quod ad alium ſuperiorem refertur, illius autoritate confirmandũ. ἰφίσιμ δίκη idẽ quod ἰφισις, ſicut παραινετικὸς, παράκλ τικὸς, προτρεπτικὸς λόγ, idẽ quod παράινεσις παράκλησις, προτροπή.

ὅτι τ πρὶ ποτιδαίαν γεγενημένων ἀδικημάτων ὀλίγ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὡς ἀδικοῦντι.) Neſcio quomodo hæc cohæreant: Athenienſes Philippum patiuntur confirmare teſſeram ergo, Potidæatis colonis ſuis, nullam ab eo eſſe factã iniuriã confitentur: niſi forte confirmatio teſſerarum conſtituat αὐτοπεράτορα, cui quod libet, liceat.

ταῦτα ὖ βέλτιστ τὰ ἀδικήματα.) φίλιππ δὴ βέλτιστ βεβαιώσασθαι παντα χόσ παρ ὑμῖν, ὅτι ὅτι ἐγκαλεῖ αὐτῷ ταῦτα τὰ ἀδικήματα, ὅτι ὑγιᾶδι ἀδικεῖσθαι.

ἐν ἡμῖν γὰρ ὧν ὑ μανιολονία.) Hoc nuſquam me legere memini, niſi apud Demoſthenem. Iphicrati quidem ſupplicem fuiſſe Eurydicen, Philippi matrem, ſcribit Aeſchines ἐν τῷ πρὶ δ παραπρεσβίας.

ἐμπορικὰ δίκαι ἃ λατὰ μῶα.) S. γιγνόμεναι νυῦ. Iudicia quæ propter mercatores conſtituebantur.

ποιῆσαι.) καὶ ποιῆσι μᾶλλ κἄδδα, ὅπως ἂν μᾶλλ δίκωσ.

τὸσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας.) μακεδόνας καὶ ἀθηναίους. Sed cur hanc clauſulam addit? Quia Athenienſibus in Macedonia: Macedonibus Athenis ius ſuum perſequi, graue erat. Macedo in Athenienſem in Macedonia negociãtem Macedonicis legibus agat, nec neceſſe habeat Athenis illum accuſare, &c.

τὸς παρ ἰαυτ φυγάδας.) Exules Macedonicos, uel, eos qui ad Philippum, aliunde pulſi, confugerant. Nam cum δύο ἀγαθὼ in prouerbium abierit:

Felix exilium quàm locus ille fuit?
Sed fumus patriæ eſt alieno clarior igni.

δοθῆναι πλὼ ἄλειαν λιμενικήν.) αὐτὶ τ, τ κομίσαι.

ἄλλῳ ἄλλο ὑ πιπεισμένοι.) Alia ſubintelligitur, aut fortaſſe legendum, ἀ λί' ἄλλο.

πρὶ δ ἐπανορθώσεως δὲ ἔδοσαν ἐπανορθώσασθαι.) ἐπανορθώσασθαι ἐπανόρθωσιν, notus Atticiſmus.

πλὼ λατα ψευδομένῳ γνώμλω τ πρίσβεων.) Non, ementitũ decretum, ſed γνώμλω πλὼ λατα ψευδομένῳ τ πρίσβεων, decretũ quod de legatis mentitur, ſic infrà, αὐτεῖ ὧν λατα ψεύδεσθε τὸ ψήφισμα, ipſi in quos mentiebatur decretũ. hæc intelligenda ſunt de cõficticis querelis, & falſis excuſationib Philippi, qui dicat, Athenienſes alia perſcripſiſſe in ſuo ſenatuſconſulto, quàm quæ legati ſui habuerint in mandatis, aut Athenienſibus polliciti fuerint.

ἔπ ξενίαν αὐτὸς ἐκαλεῖτο.) Hoc malim, quàm ἐπὶ ξενία, et ſi id quoque ferri poteſt, αὐτὶ τ ξενικῶς ὑ φιλοξένως.

ἔτι λακεῖν ὕπνον, ὑμᾶς δ' ἀποδικχάδι, παραπαίοντ.) Μ. ἀποδικχάδι, παραπαίοντ.) ὡς ἅπαντα φίλιππον ποιήσοντ.) αὐτὶ τ, ὡς φιλίππ ποιήσοντ.

νυῦ ἐξαρνός ἐσι) S. διομόσαντα πλὼ ἐπανορθώσειν.

ὴ ὁ βασιλεὺς Πέρσῶν.) De pace ab Antalcida facta hæc intelligenda ſunt. Sic & Archidamus, ex Perſico fœdere Lacedæmoniorum eſſe Meſſenam, affirmat. Vide Panegyricum Iſocratis de autoritate Perſæ inter Græcos.

ὑγέμενοι ὴ δίκαιον ἔναι μὴ μόνον, τὸς ὴ μόνι.) ἀναπόδοτον. Sequitur enim ὑ ἀπόδοσις poſt ἀπόλυσθαι, quod membrũ interiectũ eſt.

φθάνω τι ῥ.) τὸ τι, abundare uidetur.

ὃ ἐσι νυῦ.) M. ὃ ἐσι καὶ νυῦ.

ἀλλὰ πᾶσι γνώριμα, πρότερ.) F. ὅτι uel, ἃ πρότερ μᾶλ ἐσι, uel, πότερ πρότερ μᾶλ ἐσι.

τ ῥ λαφύσιον.) Caryſtus urbs Eubœæ, unde λαφύσι. Sed hic uidetur proprium eſſe nomen.

ἅτι ἐπισίλλει.) F. ἅγε, niſi forte ſit Hegeſippi idiotiſmus, inculcare, τ ἐξω ἀγορᾶς.) Puto loci eſſe proprium nomen. (τὸ τι.

τ Διὸς τ ὁρίου.) Montani Iouis. Fortaſſe, quod eius ſanctũ in mõte ſitũ eſſet. ſi ὁρίου legeretur παρὰ τ ὄρον, uerterẽ terminalis aut finitoris Iouis.

ὅς ἐσι μῖλξὺ πλιτῶν, ἡ λευκὴ ἀκρή.) Locorum Cherſoneſi propria nomina eſſe puto. Aliàs πλιτῶν ulmum: λευκὴ ἀκρὴ, album littus, uel alba ora ſignificat.

ὃ ὑ λιμενικόν.) Hinc illud intelligitur β. φιλ. χρέσασθαι ὴ τοῖς αὐτοῦ πλοῖσι διερύξει.

ἀμμερίης ὖ.) ἀμμειρίαν ὴ ἔμμειρίαν interpretantur πλὼ λαπλὼ μέρος. Quo ſignificatu intelligi poteſt, Iouem prohibere calamitatẽ, quòd utring; arceat hoſtiles impetus. Sed cum ἄμμορ idem ſit, qui ὁ μέτοχος expers, non particeps, ut apud Homerũ αὖτ ἐλα ἄμμορός ἐσι λοετρῶν ὠκεανοῖο. quid ſi ἀμμορίη ſit ἡ ἔρις mes, terminus, qui utrinque Cherſoneſitas excludat, ne ulterius progrediãtur? Poſſit & ſcribi cum aſpira-

aſpiratione ἀμμορίν, παρὰ τὸ ἄμοιρ ὁ ἐς: quaſi ὁμορία confinium.

οἱ εἰκῆ σιν ἐων ἀγορᾶς.) Alij ἐξω. ſed hoc uidetur rectius.

ἐγκλήματα, λυτήματα.) Ipſe autor diſcrimen ſatis declarat.

ὑμᾶς ἀπιψηφίσασθαι.) S. αὐτὸ.

ἀλλ' αὐαγκάσαι.) M. ἀδλ' λαφλιαυὲς αὐαγκάσαι.

ἀδύειαν ἐνλάνωσιν.) Supra, ἐμφατικώτερον, εἰ ἐπ αἰσχύνοντ φιλίπ πῳ ſῶντδ, καὶ ὁ τῇ ἐαυτ παρίδι.

αὐ ἐχσαν.) αὖ γεγραμμένον, ἀφωνικῶς.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolſij in orationem Demoſthenis de militibus in Cherſoneſo.

Περὶ τ ὑπ χερρονήσ.) S. στρατιωτῶν. hoc enim nomen additur Philippica 3. Poßis etiam interpretari de Cherſoneſitanis. Sic enim articuli ſubſtantiuis locorũ & gentiũ nominibus, et præpoſitionibus uel aduerbijs additi, ſæpè cõmodè, interdũ etiam neceſſariò redduntur, ut οἱ ἐν ῥώμῃ Romani, quod b ius eſt, quàm ſi dicas, hi qui Romæ ſunt, οἱ πρὸς τὸς ἐ ω πόλεμοι externa bella Ciceroni dicũtur. Vt aũt fatear, præpoſitiones huiuſmodi ſæpè cõtinere diſtinctiones & exceptiones aliquas, ut Cherſoneſitani milites intelligi poſſent è Cherſoneſo oriundi potius, quàm aliunde in Cherſoneſum miſſi: tamẽ ab interprete poſtulandum nõ opinor, ut omnes ſyllabas annumeret: præſertim ſi conſtet, probatos autores ἀκρίβειαν illam Græcorũ tanti non feciſſe, ut propterea moleſtè, & parũ Latinè loquerẽtur: etſi & ipſi proprietatis ſtudioſi. χερρόνησ & peninſula eſt, quarũ quatuor potiſſimum celebrãtur, Thracia, de qua hic agitur, Taurica, Aurea, Cimbrica. Strabo & Peloponneſum annumerat, cum & ipſa peninſula ſit, quamuis Cherſoneſus appellari non ſoleat.

IN LIBANII ARGVMENTVM.

καὶ ὧν.) καὶ γὰρ ἐκείνην ὤν.

λυμρόχρε ἑαυτῶν.) Id eſt, λυμρόχρε ἀθλιάτε, uel λυμρόχρε, ὄντας πολίτας ἀθλιωτάτε. λυμρῦχον Suidas interpretatur γεωργὸν agricolam, colonum. Rem declarat ipſe Libanius. Dicuntur autem παρὰ τὸ λῆξιν ab habẽda hæreditate ſeu ſorte, quod eis apud exteros prædia aſſignabantur: idq; ſortitò fortaſſe factũ eſt. Inter λυμρόχρε & ἀποίκρε hoc intereſſe uidetur, quòd hi uel pulſis ueteribus incolis terrã occupabant, uel in uacua uenieb.nt: illi, à ueteribus recipiebantur in cõmunionem opũ, ut ex ſequẽtibus Libanij uerbis apparet. ἀποικῶν Phauorinus inquilinũ in urbe, ex Thucydide interpretatur. Nos inopia uerborũ coacti λυμρῦχον, ἀποικον ἄποικον, colonũ interpretamur ſine diſcrimine.

ἀκτήμονδε.) Sine poſſeßionibus, nõ prædiati, quo nomine Apuleius utitur. quod propter autorẽ non repudiandum cenſeo, cum Cicero Prædiatorium ius dicat, horridiore etiam uocábulo.

πιμπόμενοι.) ὅτι ἐπίμπεντο. Cum mittebantur, ſed malim addi articulum οἱ πιμπόμενοι, qui mittebantur.

ἀδικᾶδαι.) Aut legendum ἀλικᾶδαι, aut ἰδικῦδαι per ι in penultima, ut docet grammatica ratio.

πρὶ τὴν μισόγαιαν τὴν κάτω θράκην. In mediterraneis, ſuperiore Thracia. poteſt exponi ſic λατ' ἐπεξήγησιν. Poßit etiã legi ἡ κάτω θράκης genitiuo caſu, in ſuperioris Thraciæ mediterraneis.

ἐφθη κἀναχωρήσας.) Anteuertit reuerſus, id eſt, prius receſſit quàm, &c. à uerbo φθάνω.

ὁ τιχνικός.) Artifex uel artificioſus. Cognomentũ eſſe puto, ſicut illa ſunt, Νικανώρ ὁ τιμματίας à cura diſtinctionum. Δίδυμ & ὁ χαλκέντερ & ob indefatigabilem induſtriam.

πλέονα τὴν συμβολήν.) Sic cauſæ ſtatũ Fabius iubet indagare, lib. 3. cap. 6. Statũ eſſe in eo iudicabo, quod dicerẽ, ſi mihi plus quàm unum dicere non liceret.

ἀγαθ ῖν παρισωνικῶς.) Hoc nõ abhorret à præceptis Ariſtotelis, qui ἀ.ριθμικῶν, genera cauſarum genere auditorum diſtinguit, quorũ alij ſunt θεωροὶ, alij ἐκκλησιαστὰι, alij δικασταί.

προσκόπτων.) Impingens, offendens, προσκόπτων promouẽs, neutrum huc quadrat. Lego igitur προσκοπῶν rationem habẽs. Sic προσκοπᾶν τὰ λοιπὰ conſulere reip. προσκοπᾶδαι τὰ ἑαυτ ſuũ agere negocium.

διὰ δ πρὸς ἑτέρους ἀσυγκρισιν per introductionem ad alios.) Aenigmati ſimilia ſunt uerba. ἀσύγκρισιν interpretantur συμβολὴν, διδασκαλίαν, νυθέσιαν, παράινεσιν, conſiliũ, doctrinã, admonitionẽ. Ducitur aũt hoc exordiũ, ſi rem ſpectes ἀπὸ παραινέσεως. Quare Demoſthenes, dum hoc exordiũ, ſi rem ſpectes ἀπὸ παραινέσεως. Quare Demoſthenes, dum reliquos oratores uel perſtringit uel admonet, hoc ſtudet efficere, ut ſibi tanquã in ſolius reipub. cõmodum intento, nec affectib. indulgẽti, fides habeatur. Turpe enim eſt doctori cũ culpa redarguit ipſum. In hoc argumento notata hæc ſunt ab Obſopœo: πολέμιοι λαφλιανοῖς. & ἔγ φαν δικᾶδαι. & ἐν ἀσφαλεῖ γενόμεν.

IN IPSAM ORATIONEM.

ὧδε πῃ.) Tale ferè eſt exordiũ Cæſaris apud Salluſtiũ: Omnes homines, Patres conſcripti, qui de rebus dubijs conſultant, ab odio, amicitia, ira atq; miſericordia uacuos eſſe decet. Haud facilè animus uerum proA uidet (malim peruidet) ubi illa officiunt: neq; quiſquam omnium libidini ſimul & uſui paruit.

τὸς λίγοντας ἀπαυῦσαι ἐν ὑμῖν.) Ordo eſt, ἀπαυῦσαι τὸς λίγοντας ἐν ὑμῖν. Neq; enim iungo, πειθῶδαι ἐν ὑμῖν λόγοι: etſi id quoq; hic fieri poſſet. Verũ aliquãdo fit, ut huiuſmodi uerborũ tranſectiones nõ animad uerſæ, diuerſam gignãt ſententiã. Sic paulo pòſt: ὃς λαβὰ τὸς νόμος ἐφ' ὑμῖν ὀδὸν, ὅταν βόληδε, λολάξαι: rectius iungitur λολάξῃ λατὰ τὸς νόμος, quàm, ἐστιν ἐφ' ὑμῖν λατὰ τὸς νόμος, legibus uobis licet.

πρὸς ἐχθρὰν, πρὸς χάριν.) Δι' ἐχθραν ἢ χάριν: ἐχθρὰς ἢ χάριτος ἕνινα.

ὑμᾶς τὸς πολλούς.) Vos multos, id eſt, τ πλῆθος, uulgus, multitudinẽ, populũ. In latino ſermone uel nomẽ uel pronomẽ uidetur omittendum. Coniũgi enim utrũq; nõ poteſt. οἱ λίγοντδε, id eſt, οἱ ῥήτορδε, οἱ σύμβολοι, oratores cõſiliarij. ſunt quaſi duces: οἱ πολλοὶ, id eſt, ὁ δῆμ & reliquus exercitus. Sed quid faciat τὸ ἄλογον, id eſt, multitudo, ſi τὸ ἡγεμονικὸν, id eſt magiſtratus uel erroribus uel prauis affectibus ducitur? Quidã Alexandri magni exercitum, illo ſublato, Polyphemo excæcato non inſulſe cõparauit. ἄρωτ.) ἄρτιον legendum.

λὸ ἐνδέκατον.) Poſſet intelligi, ſi uerba ſola ſpectes, menſe ab hinc undecimo, ut, infra τρίτον ὃ τέταρτον τετὶ ἔτ, anno ab hinc tertio aut quarto. Sed ſententia cogit, ut ſic accipias: Philippũ iam undecimũ menſem uerſari in Thracia. Sequitur enim pòſt, δέκα μλῶας ἀπογνομένους τ λολάξαν.) Hic finio περίοδον periodi. (α ἐρώπ: λαὶ σμικρὸν ἐπίσχωσι.) S. οἱ φιλιππίζοντδε ῥήτορδε. Felicianus legit, ἐπισχῶσι datiuo plurali, ut ad ὑμῖν referatur. ſiue uobis iam eos punire, ſiue moram interponere uiſum fuerit.

B καὶ ὰ πάνυ δᾶ.) Poteſt ita legi, ut à ſuperiore periodo ſeparetur. ſed ſi legas δᾶν, pendebit à uerbo ἐγῶμαι, & erit opinor, aptius.

σῶσαι: περὶ τέτων δ'.) τὸ σῶσαι, abſolut antecedens periodi. Particula ἢ nõ eſt aduerſatiua, ſed ἐμφατικὸν hoc loco, ut, uerò, apud Latinos.

τοῖς περὶ ἄλλων δορύβοις.) S πραγμάτων, de alijs rebus minus neceſſarijs διὰ τὸς δορύβς, uel περὶ τ ἄλλων πολιτῶν, qui minus nocere poſſunt.

ἀπὸ τέτων ἀποδρᾶναι.) Ab his aufugere, hæc ſubterfugere. αὐτὶ τ, παῦτα παραδραμεῖν καὶ παραλιπεῖν· καταμιλεῖν τέτων.

ὀλιγὸς ὀτ'ον τιθεῖμαι.) αὐτὶ τ, ἐν τοῖς μάλιστα. Non eſt ὀλιγὸς αὖ βρώτ, ſed ὀλιγὸς πράγματ ὀτ'ον.

ἔστι ἢ μ.) S. πλὴν ἀφλῶν ἁπλῶς ἄγειν. Licet aũt pacem ſimpliciter ſeruare, &c. κἀφ' ὑμᾶς· ὀλὶν δᾶ λέγειν ἐστὶ ἀσώφλητον, cum aſſeuratione accipiendum, ſic: nihil dicendũ eſt. alioqui ἔστι ἢ, & ὀλὶν δᾶ λέγῳ, αὐανακόλεθος cõiungi uidebuntur, niſi legas, ἀ μ γὰρ ὁσυχίαν φιλιππ. Poßit etiam ἔστι ἢ; negatiua interrogatione legi. Id uerò licet: ſed prior diſtinct mihi magis probatur.

καὶ τάχ' ἂν ὑμῶν.) αὐτὶ τ, καὶ ὑμᾶς γ ἑτοίμως ὑπαρχόντας ἐμ πλὴν ἀφλῶν ἄγειν.

ὑπὲρ ὧν (ſcilicet ἀδικημάτων τ φιλίππ) ψηφισαδ' ὑμίτορα ἰγνᾶ λῦνλα λύφια ταυτί.) λύφια non ſine cauſa additur. Multa enim fiebant irrita decreta. Vult Athenienſes ſuo ipſorum gladio iugulare: quaſi dicat: Vos ipſi decreuiſtis, pacem eſſe à Philippo uiolatam: & tamen dubitatis adhuc, an pro hoſte ſit habendus?

τὰ τ ἄλλων ἐλλήνων.) Intelligi poteſt uel de inita cum illis ſocietate, uel, Philippum, illis uictis, factum potentiorem, bellum inferre cogitare Athenienſibus.

C νὴ Δία, ὡς αὖ.) F. νὴ Δία, ὅτι, ὡς αὖ.

καὶ πλὴν ἀφλῶν τούτω.) Rectius legitur τούτῳ, hoc eſt, τετνεὶ τ ῥόπον, paulò pòſt pro ὑφ' ὑμῖν, lege ἐφ' ὑμῖν.

ἐ μὲν ἀλλ' ἐναντία συμβάνει.) Verbum uerbo: Quin etiam ita fit, ut cõtraria accuſationibus, quibus Diopithen inuadunt, etiam hæc ipſa dicant, hoc eſt, dum accuſant, excuſant hoc ipſo, quòd Philippum atrociora deſignantem non accuſant.

τὰς λατηγορίας ἃς διεπέμψω λατηγορῶσι.) Alibi lectum eſſe dandi caſu, ἅς oſtendit Obſopœus: ut reſpondeat caſui antecedenti. λατηγορῶν λατηγορίας τινὸς, Atticiſmus ſatis notus.

ποιῶν αὐτὸν φήσομεν;) Cum interrogatione.

ἀλλὰ νὴ Δία.) μίμησις ἐφωνικὴ.

περιπέπλοντδε τὰ ἐν ἑλλησπόντῳ.) συλῶντδε τὸς ἑλλησποντίους καὶ πορθοῦντδε πλὴν χώρων.

λατάγωμ τὰ πλοῖα.) ἵνα δ θαλάττης ἔτι τὸς λιμένας ἄγωμ καὶ διαφπάζωμ. Suidas citans octauam Philippicam, hoc eſt, Chærſoneſitanam hanc, exponit, πλήξιδας καὶ λακῶν κὴ μὴ ἐᾷν τὸς πλέοντας, ὅποι βέλοιντο, πλεῖν: ἀλλ' ἐς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύσι λατάγειν.

δι' ὃ τὰ παριλθόντα πράγματα.) Ο. τὰ παρόντα.

ἔτι πᾶσι δικάοις συμβαλοῦσι.) δικάως κὴ ἐλικρινῶς, ἀκαβήλως, ἀδίκασοι, ἀδωροδόκητοι ὑπαρχοντδ.

δύναμιν συνεγκῆσαι.) Perpetuum exercitum, quem alibi nominat συνεχῆ παρασκευήν.

ὅτι κὴ νυν τἄλλα μὲν ἔστι λόγοι ταῦτα κὴ προφάσεις.) ὅτι τἄλλα ταῦτ

τα, scilicet τὰ λεγόμενα, ὅτι λέγει, ὕστερ ψεύδη αὐτὸ παρεκπλήττειν τῇ προφάσει, ἢ προδοσίας προκαλύμματα.

ὡς φασιν οἱ παρόντες, ἀπὸ.) Vt ij dicunt qui adsunt. μεταπέμπεται ἀπὸ μακεδονίας, accersit è Macedonia. sic malo, quàm οἱ παρόντες ἀπὸ μακεδονίας, qui è Macedonia huc uenerunt, uel, qui apud Philippũ fuerunt, αὐτὶ τ παραγενομένων, accipere.

τοὺς ἐτησίας.) S ἀνέμους, quasi dicas, annuos uentos, de quibus suprà.

ἐπὶ βυζαντίοις.) Huc pertinere opinor senatusconsultũ illud Byzantiorum, quod in oratione πρὸς τιμαῖον habetur.

ἐπὶ δὲ αὖθις ἀποίας.) Defectionem in bello sociali intelligo.

ὥσπερ νυν.) Quid sit, ὥσπερ νυν.

τὴν τότε ἀσφάλειαν.) τῇ πόλει ὑπαλλάττεσθαι ἐπὶ φρυγὸς, ab ἀσφάλης, ἀσσίχαμαι, ἀσάγω, λαυχῶμαι, μετὰ στερήσεως ἀσφάλεια.

ἀκῶ.) ἀκῶ.

νὴ Δία, λακεδαιμονίοις γὰρ ἄνδρασι.) τῷ σὺ λακεδαιμονίῳ opponitur τὸ λακεδαιμονίᾳ. Sed malim λακεδαιμονίοις per ι παρὰ τὸ λακεδαιμονᾶν: quod & Phrynichus probat. Significat autẽ τῷ θεῷ ἀπεχθῆ εἶναι, Deo inuisum esse, malis intemperijs agi. Aduersarius ait, Rectè eos perituros propter amentiam suam. Νὴ Δία, scilicet οὐδὲν λυλύσει αὐτοὺς ἀπολλύναι.

ὑμῖν ὑμῶν ποιῆσαι.) Iubent uos Hellesponto cedere: Hellespontũ à uobis deseri.

συνυπορᾶν.) Suppeditare de nostro, opes & uires eius auxere.

τἄλλα οἰκάδε.) ὡς τοῖς ἄλλοις ὡς λᾶ, in cæteris, ut usus postulat.

τοὺς ἁπανταχόθεν (ἁρπαγὴν γὰρ αὐτιλέγω.) Hinc apparet, milites illos fuisse rapacissimos & insolentissimos.

τὰ παρόντα.) Sic ordina, τὰ πράγματα τὰ παρόντα τῇ πόλει.

καὶ ὅπως χρήμασθε αὐτοῖς.) τοῖς παροῦσι πράγμασι τῇ πόλει.

τ λοιπῶν ἀπέχεσθαι.) S. χρημάτων, quæ in Olynthiacis διωρεὰς nominantur, uel abstinere à gerenda Republica. Quam παῤῥησίαν ergà totum populum, etsi fortassè nec Demosthenes usurparet, nec populus patereturitamen, quod sequitur ὅτι τὰ ἑμίτομα αὐτῶν πράττειν ἐθέλομεν. sic fateor posse intelligi, ut certos quosdã homines importunos perstringat: nisi τὰ ἑμίτομα αὐτῶν πράττειν, intelligendum sit, ut etiam in republica suo quisq; munere fungatur, & alios non impediat.

τὰς συντάξεις.) Tributa intelligo, ut etiam alibi οἱ φέρει hoc nomine appellantur.

ὡς καὶ περὶ ὧν, &c. καὶ περὶ τούτων.) Vt & quas res, &c. ijs etiam de rebus. Obserua hunc usum particulæ καὶ.

ὅ,τι τοίνυν διώκετε.) Quidnam ista ualeant, articulus compositus est non coniunctio.

ὁρυθραίων.) Non sinus Persici accolæ, sed ciues Erythræ urbis Ioniæ. Stephanus uarias Erythras recenset, ut hanc Ionicã, aliam Libyæ, aliam Locridis, aliam Bœotiæ, aliam Cypri, quæ nunc Paphus dicatur.

αὐτ' ἀδήλως.) Pro nullo, re nulla, nihilo, id est, nihil gratis aut temerè largiuntur.

τὰ τοιαῦτα.) Scilicet χρήματα διδόασιν, eam pecuniam dant. Vel, quod malo, τὰ τοιαῦτα, scilicet ὄντι τὰ πράγματα, ita se res habent, uel διὰ τὰ τοιαῦτα, propter eius generis alia. si qua sunt eius generis alia.

ἀπὸ τούτων διάγει.) S. τοὺς στρατιώτας, de ea sustentat milites, uel ipse uictitat cum suis. Vsurpatur enim hoc uerbum & actiuè & absolutè, ut in Nicocle Isocrates, χρὴ τοὺς ἐρῶντας βασιλεύοντας, τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ παραδοὺς διάγειν.

ὡς καὶ τῷ μιλτιάδῃ γε.) Hoc est, πρὸ ὧν αὐ φασι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, ut suprà dixit.

μᾶλλον γε.) Pro quo aliàs μὴ ὅτι nedũ. pro συγκαταπραξαμένῳ, quod ad datiuum ἐκείνῳ refertur, malim, ut Fel. habet λαβπραξαμένῳ.

τοῦτ' ἐστὶν οἱ λόγοι.) Hoc est, τοῦτο διώκουσι, quo uerbo suprà usus est.

μέλει γάρ τινι τούτων.) τ διαβαλλόντων ἀκροᾶσθαι.

ἀμάνυε λήθεσθαι.) Vt Virgilius,

Et cantare pares & respondere parati.

καὶ τόγε ὡς ἀλλήσποντον.) ἀρρώστιαν esse puto, quasi dicat: Egregiam uerò solicitudinem de Græcis. Diopithem. strenuum & fortunatum ducem, reuocare uolunt: alium ignauum & futilem illi successorem dare, qui euertat omnia.

ταῦτα τὸν.) τὸν ἀθλιοποιοῦντας ταῦτα, ne quem inuersus ordo uerborum turbet.

λέγουσιν.) Id est, λυπῆσαι ὑμᾶς φυλάττεσθαι αὐτὸν, scilicet τὸν ἀθλιοποιοῦντας.

παράλου.) παράλον sacram triremem fuisse scribit Suidas, tum ad alios publicos usus accommodatam: tum uerò etiam ad duces peregrè accersendos. Phauorinus à Paralo, quodam heroe nominatam esse ait, & remiges eius nauis παράλους uocari. Vulgata Lexica (nescio quo auctore) addunt, fuisse iudicia per tribus facta. quod si cui tributa iudicia (sic enim Latinè, tributa comitia dicimus) displicent: iis παράλου reuocationem interpretetur licet.

A ὥσπερ ἀπολλιώνατί.) Eum qui uerum dicat, rempublicam lædere. Et coargui se, & opinionem sibi præconceptam extorqueri, facturam quandam esse putant. Tenerius amant opiniones suas quàm pecunias.

ἓν ἴσως ὅτι λήψεσθε.) Quem uos capturos scitis, id est, si ciuis aliquis accusetur, qui uobis elabi non potest.

ἓν κρατήσαντας τοῖς ὅπλοις.) Sententia est, Philippum malorum omnium autorem, non minis aut decretis, sed armis uincendum esse & puniendum.

ἐγκρίνω τὸν πολίσσοντα ὑμῖν ὑμᾶς ἄναι πρᾶξαι, &c. & ἐπιδεικνύναι ὑμᾶς, &c.) Sic uerba ordinanda sunt. M. ἀποδεικνύοι.

αὐάγκη φάσκειν.) S. ὑμᾶς necesse erit nos assentiri, & fateri, legatos mitti à nobis.

ποιεῖμεν γὰρ ταῦτα.) Est ambiguum, dicatiúrne μιμητικῶς facere nos, an uerò αἰτιολογικῶς, facimus enim ita. Quæ sequuntur, ἀτ' ὢ πεπόνθατων, iterum sub persona sociorum dicuntur.

ὑγιάνειν.) Correctio nascens è polysemia uerbi, quod tam ad mentis integritatem, quàm ad ualetudinem corporis refertur. ὑγιαι νῦ τῶν ἀθλιὰ τῷ βίῳ λύο.

ἐπὶ Σκιάθῳ.) Sciathus insula è regione Magnesiæ. Stephanus, σκιάθ & νῆσος σύβοιας. F. αὖτις σύβοιας.

ἀπιλύσασθι.) ἀπιλύσασθι, ab ἀπολύω, uel ἀπιλάσασθι ab ἀπιλαύω, repulistis, propulsastis.

ἴ παριόντα.) Progressum, eum qui concionaturus est. qui σύμβουλος, & συμβιλεύων, & λέγων, etsi pluraliter ferè οἱ λέγοντες, ut & cætera participia, & δημήγορος & δημηγορῶν nominatur.

καὶ ὅπως ὥσπερ.) Et ut uelint: modò uelint. ἀλλαπτέον est, ut subintelligatur ἐρᾶν χρὴ, uel παρατέον: uel ὅπως ἀβιλήσουσιν accipiendum pro ἀβιλίτωσαν.

γνῶναι.) Pendet à uerbo χρή. etsi fortassè id non incõmodè repetetur: χρὴ τοῦτο παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βιβάσας γνῶναι.

ἀπολώλασιν.) Notum est dictum Philippi in Olynthi proditores, qui Macedones, homines rusticos esse dicebat, quòd scapham scapham nominarent, & ficum ficum.

ἀπολώλασι.) Propter ignominiam, ut opinor, de qua uide orationẽ falsæ legationis. Etsi nihil uetat, ac potius consentaneum est, eos exitio factis suis digno periisse.

αὖ γίνηται.) Non est ἀναπτικὴν ἀᾶ, sed pro ἐᾶν capitur, ut sæpe alias. Caue igitur ne fallaris.

ἐδὲ πολλῶ λᾶ.) S. λόγῳ, neque multis est opus. Alij interpretantur quasi esset πολλῶ γε καὶ λᾶ, multum certè abest. Huic simulem locutionem, ἐδ' ὀλίγῳ λᾶ, eodem modo intelligo, scilicet λόγῳ. Ne paucis quidẽ uerbis opus est, hoc est, superuacaneum prorsus est, hac de re dicere.

Es bedarff nitt vil wort. Es bedarff nitt red.

ἐν τῷ βαράθρῳ.) Locus Athenis, in quem præcipitabantur malefici, ut Spartæ καιάδας, Romæ Scalæ Gemoniæ. Sic appellat Thracici cæli inclementiam per translationẽ, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ, perinde ac si in peste uel interitu dixisset, ut Suidas annotat.

βουβάσιος.) Tumultuarium & subitarium exercitum ita uocat: cuiusmodi misera nostra est cum Turcis & pernicioſa bellandi ratio.

ὁ μὲν γὰρ ἔχει τις.) Malim ἔᾳ.

ἐᾶι πολλῷ.) S. τόνῳ, ut in prima Olynthiaca.

τιλευτὼν ἐκὼν & ἄξια.) Tandem, deniq;. participium per genera et numeros aduerbialiter usurpatum, τιλευτῶσα, τιλευτῶντες, τιλευτῶσαι, τιλευτῶντα. Masculinam & neutram uocem putant acuto scribendam, ad discrimen participij: quod tamen discrimen in obliquis ut & in alijs compluribus euanescit. ὁ φὼς ὀξυτόνως, ὁ αὐὴρ: τὸ φῶς περισπωμένως, τὸ φάος: in obliquis & φωτὸς, τῷ φωτί, utrunq; habet.

καὶ τ ὑπαρχόντων τῇ πόλει.) & ἀξιώματος & καὶ δυνάμεως ἁπλῶς. Sunt enim τὰ ὑπάρχοντά τινι, ea omnia ornamenta & præsidia & facultates, quibus aliquis nititur: itidemq; in malam partem incõmoda & impedimenta omnia: etsi de his τὰ ἐνόντα, τετίγι, τὰ δυνατὰ sæpius dicuntur.

ποῖ καὶ φυγόμεθα;) Quo subterfugimus? id est, quem receptum habituri sumus? Suidas καὶ φεύγω, καὶ ἀναβάλλομαι, μεταβάλλω. Varinus. ῥαθυμῶν ὑπορρίπτομαι, προΐεμαι & ἐπιτίθεσθαι ἀμελῶ τ πράξεως, ἀναβάλλομαι, προσαναβάλλομαι, μέλλω.

ἀφ' ὧν καὶ ἀναβάλλεσθαι ἢ ὑμᾶς.) ὀκνεῖν καὶ ἀναβάλλεσθαι ποιῶσι, καὶ τ ἐκ ἐῶν ὑπορρῶν.

ἀπὸ χαρίτων.) S. παρ' ὑμῶν.

ὁ μιλτιάδης.) παρὰ φιλίππου.

ὁ τούτων.) S. τ λόγων, id est, διὰ τούτους.

συμβάσεις, ἐκκλίναι.) Pendet à uerbo οἶμαι δεῖν.

τοῦτον ἐπῶν ὡς ἀθλιῶ.) Pro ἐπῶν ὅτι ὅτ & ἀθλιῶ.

ἵνα τούτους λείπωσι.) Vt defensores uestrorum cõmodorum apud uos accusati, periclitentur, capitis periculum adeant.

ὁ Διαθὼ

ὁ διαλλακτικός.) Disceptatio, interceßio: sic appellare uidetur crimi A nationes proditorum, Philippi commoda propugnantium. Hesychius, ἀμφισβητησις, ληϊσις, ὑπηκοις τ ἐπιτιθέναι πρὸς λοιδορίαν, καὶ πρὸς τὸ ὑβριστικῶς. ὅτι δὲ ἐγράψαντο. (ἄλλα.

ἀτε βιαίγχοι.) Hoc est, si nostra de pace opinione refutata, palàm profiteretur se bellum nobis intulisse.

ἀ μηδὲν ἄλλο, βλακεύετε.) Si nihil aliud, decipere: si non euertit, decipit tamen.)μακρῶ.

πολίμις πολλῶ.) Phocense seu sacrum intelligendum, πολλῶ. αὐτὶ τ ἀν ἴσως ἀσφαλῶς.) Fortaßis ἀν αὖ ἴσως non fuisset. σωσυκιποιεῖτε, id est, ἃ μὴ σωσυκιπεποιήθατε. sed potest etiam simpliciter intelligi. Non fuit tutum, priusquam, &c. διὰ τοι δὲ ὑποθιγικῶς φράσεως τὸ διωγμικὸν μέρος ἀπαιτῶν δοκήσεις.

εἶδ' ὅ,τι αὖ πόλι συμβῇ, φάσεσθε.) Id est, nõ dubium est, quin cos male tractaturus sit. quo autem modo, id est incertum.

κὴ τᾶν τότων τροφίδαι.) S. ὑμᾶς. Annotatum est legi, καὶ ἀν ταῦτα φρίδαι. S. τ φίλιππον, ἢ φρίδαι ταῦτα διὰ ῥᾶν, κὴ μὴ διωλύειν.

τῷ τὸς τυραύνους.) Addendus articulus τοιαράτους legendum.

τῇ μ τ ὠνίῳ.) Vilitatem annonae & copiam intelligo, quae populo gratior est, quàm decus & laus. Sic Cicero. Nihil prorsus aliud curant nisi agros, nisi uillulas, nisi numulos suos.

τότων δ' ἀμφοτέρων.) δὲ τὶ τύχοις κὴ τ λογισμῶν.

τῶν πόλιν ὑμῶν.) Legendum, addito articulo.

προάγιδαι.) προάγειν actiuè accipendum.

τὰ βίλτιστα ἐπιτύμ λίγειν) Accipi fortasse potest pro ἐπιτιμᾶσθαι. sed malim hunc locum sic legere: τὸ δὲ τὰ βίλτιστα λίγειν παρὰ, omisso B uomine ἐπιτῦμι, & τὸ articulo addito.

ἔχει τ θορυβῶσαι.) Vsq; ad applausum & laudationem rebus intenti, hoc est, si tantùm laudabitis oratorem, eius uerò consilium non sequemini.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in tertiam Demosthenis contra Philippum orationem.

Φ ιλαύτιαν γ' αὖ.) Et cum satis sciam, neminem negare posse. S. si seriò rogetur, & quod sentit, uerbis præ se ferat.

κὴ τοῖς λόγοις αὐτοῖς.) M. αὖδὲ. S. δὲ παῤῥησίαι.

ὄβιλιλάπασι.) S. τῶν παῤῥησίαν.

ἀ μ ἔν κὴ νῦν ὅτω διάκεισθε.) S. ὥστ' ἐρωτᾶν κἀὶ διολακυίδαι βέλιδαι, Si his animis estis: si hæc uobis cordi sunt: si in hac sententia permanetis: nisi aliam audiendi rationem inieritis.

ἕτοιμ λίγειν.) S. ἀμί, ὑπαρχν. ἀλλ' ὀδὲ διωίνυδι.) ἀ διωίνυδι. Hanc appendicem Manutianæ editionis puto repudiandam.

ἀ μ ἔν ἅπαντ' ἐμολογῆμεν.) Suprà, πάντων δ' εἶδ' ὅτι φησαύτων γ' αὖ. Videtur ὑπερβιβασῶς dici. quare malim ὡμολογῆμεν si cõfiteremur, cõsentiremus, in præterito imperfecto per ω quàm in præsenti per ι.

εὐάγκη φυλάττιδαι κὴ διορᾶδαι πρὶ τότε.) Cautione uehementer est opus, & ut hoc rectè constituatur. quod hic διορᾶδαι, paulò pòst διορίζιδαι, distinguere dicit.

κὴ τ ταῦτα λίγουσα.) Sententia est, proditores dicere quidem, & simulare, pacem esse: sed non ea decernere & agere, quæ ad ueram pacẽ pertineant.

ἰκάνω παρ' ὑμῶν.) Id est, nos seruare pacẽ cũ Philippo iubet: Philip C po nõstri oppugnãdi dat potestatẽ. Feliciani editio ἀφλῶν λίγει habet, uerbo ἄγειν omisso, quod non magno sanè discrimine sententiæ, uel adesse uel abesse posse puto: etsi pro eo legere malim, ἄναι.

τῶν παρόδων.) S. ἔσω τ πυλῶν, ingressum intra Pylas.

Πυθαύιδαι γὰρ αὐτὸς, ὡς νοσῶσι) αὐτὶ τ, πυθαύιδαι, ὡς νοσῶσιν, ἢ, νοσοῦν αὐτός. μὴ παθῶν. S. ὥστε μὴ ἱκανόν τι παθῶν.

τὸ δ' οὐσιβὲς κὴ τὸ δίκαιον.) Hinc Stoicorum παράδοξον, ὅτι ἴσα τὰ ἁμαρτήματα κὴ διαφθήματα. προσέλκυσι.) Iam tenet, legi posset etiam, προσέλκυσι, cæteris adiũxit.

ἀφ' ὑμῶν αὐξαμένοις.) Id est, inter quos primi uos estis, τετίσιν, ὑμῶν τότε αὐξαμένων.

ἱβδομήκοντα ἔτη κὴ ῥία.) Principatum Athenienſiũ alij diuturniorem faciunt, alij breuiorem. & facilis lapsus est in numeris.

ἰνὸς δέοντα.) Pro δέοντ. διατ' αὐτὶπλωσιν καὶ ἀναλλαγὴν ἀριθμῦ: quale est illud Comici: uereor ne quid absente nobis turbatum sit.

ἀλλὰ ἕτο μ ὑμῖν, &c. κὴ πάλιν, &c.) Pro ἕτο ἦ. Sic Isocrates in Euagora. ἕτο μ γὰρ ἀκαιδε, &c. posthea sequitur, τότε ἦ πᾶλλον ἦσαν. Ita uides ἕτο ἦ, non semper respondere τῷ ἕτο μ.

πέρα τ μιρὶς) πλεονάζειν insolescere, plus sibi quàm oportebat, arrogare. Sic Isocrates de sophistis ἃ κὴ νῦν πλεονάζουσι. Tametsi nunc insolenter sese iactant.

τὰ διαφερόντα ἰκάνην.) ἀναγκάζουσθε τὲς συμμάχους ἐπιμελέως σφίσι πολιτεύεσθαι, τετίσιν, ὀλιγαρχᾶδαι, μᾶλλον ἦ δικαιαρχίας διαφερόντως. Vide Isocratis Paneg. & Panath.

μαθόντα πρεσβεύσαι ἄνευ ῥάβδου ἀπῆν.) Pro μαθεῖν πρεσβεύσει, ἐὰν πρεσβεύῃ. ἐν τὰς πόλεις.) Lego ἀφῄρηται. Per urbes, intelligo Pagasas & Magnesiam: per πολιτείας libertatem.

κὴ τὴν Θετταλίαν.) Totam Thessaliam in quatuor præfecturas diuisit, ut non modò oppidatim sed etiam regionatim (ut ita dicã) seruiãt. Vide calumniam. Athenæ diuisæ fuerunt non seruitutis, sed boni ordinis causa in decem tribus, & municipia, seu curias complures.

ἐμοὶ δ' ἐξὸν ἀρχαίοις.) ἀεὶ τοίνυν συμφέρει ἀκούειν τ ἀρχαίων.

συγχῶραι.) S. ὑμᾶς Nos non concordiam inimus. pro συγχωρῶμεν.

πρόσιεσθαι.) Non impedimus incrementa potentiæ Philippi.

ὥσπερ πρόσιδε.) S. πυρι τ. Galenus πρόσιδές ἐστι χρόνῳ ἐπιδοῦναι ὡς κὴ αὔξησιν ἐν νοσήμασι γινόμενον.

ἡ διαβολή.) ἀσβολὴ accessio & impetus: παρὰ τὸ διαβάλλειν τ πυρίτερα, ταυτὸν σχεδὸν τῷ παροξυσμῷ.

ἀφιγμένοι.) S. πλὴν διαβολῆ ἰσως τ, vel ἰσως τ δὲ διαβολῆς τ πυρετός.

ἀλήκ τι μὴ διαλῶς.) Si rẽ familiarẽ dissiparet: si male tractaret familiã, &c. ἀλλ' ἐχθρὸς φιλίππ.) S. Græci iã nõ ita sentiũt de Philippo, & eius actis. Græci Philippũ hominẽ barbarũ et subditiciũ, insultare impunè sibi æquo animo patiũtur. Est accusatio ignauiæ Græcorũ. Fel. & Manutius cũ interrogatione legunt ἐχέτως ἔχοντι; quã lectionẽ quanquã minus probo, subintelligi tamen potest, τὰ πράγματα. Nonne uerò talis est Philippi cõditio, id est, nonne meruò habetur pro seruo & subditicio, qui opes alienas perdit, et contumeliosè grassatur? Sic enim exponendũ est τὸ, τὰ μὲν προσήκοντα ἀπώλλυσι κὴ ἠλυμάνιτο. τὰ δὲ μὴ προσήκοντα, id est, τῶν ἀλλοφίων ὄντων, rẽ familiarẽ cuius ipse legitimus hæres nõ est. τὸ ἠλυμάνιτο nõ ad ὄντων refero: sed τὲς αὐθρώπους τὲ ἐν τῇ οἰκῳ, subintelligo. Athenienſibus & Lacedæmonijs hoc tantùm tribuit, eos alicubi aberrasse in gerendo principatu. sed Philippum uastare Græciam, & contumeliosè insultare Græcis ostendit.

ὀλίθρ.) Perditi, pernicioſi, αὐτὶ τ ὀλιθρίν.

ὅθεν ὀλ' αὐλεάπολον.) Hæc Macedonũ laus esse potest. Ingenium enim & magnus animus seruilibus ministerijs parum aptus est.

ἶν πρότερον.) Sunt fatales mutationes imperiorũ: neq; fortuna solũ nationũ, sed & ingenia hominũ mutantur. Quare Athenienſes ignaui strenuos Macedones frustra calumniantur. Quòd si desidiam suam & molliciem accusare nollent: saltem Homericum illud usurparent:

ζεὺς ἀφέντιν αὖ ἀρετὰων ἀφίλλει τι μινύθα τὸ.

Iupiter ipse uiris animos facit, eripit idem.

πλὴν προμαντάων.) μαντάα Diuinatio, oraculũ. προμαντάα uidetur πλὴν προμαντάων principem locum in accipiẽdis oraculis significare. Exempli gratia, si Athenienſes, Spartani, Thebani, &c. unà cũ Philippo simul oracula petijssent: primo loco Philippo responsa data essent.

κὴ τὲς ἄλλες ἀμφικτυόνας.) Vide Suidam. ἐς προθμὸν) Hesychius προθμὸς σχοῖνος δαλάσσης: ἐν μίσῳ δὲ γῆς διαφράγμα.

ἀλλ' ὑμὸς ταῦδ' ἐρῶνθ' οἱ ἄλλοσθ', αὔριστ.) Coniunge ἐρῶνθ' ταῦτα, αὔριστ scilicet τότων.

ὅτι πίσης μάχης ἐδίμιᾶς ἔστᾶτο.) αὐτὶ τ, ἐν πισομαχίᾳ.

κὴ αὖω κὴ ἰκάτω πιποίκι.) Id est, perturbant, confudit, permiscuit, inuertit omnia. Νῦν δ' ὥσπερ ὄχ ἀγορᾶς ἐκπίπρατ) S. διὰ τ πολέμων, ἀφ' ἐκπεπράσκω. ἀπόλωλε κὴ νενόσκι.) ἀπόλωλε grauius cum sit, antecedit, sed νενόσκι sequitur, ut significet & principiũ mali & exitium à corruptelis profectum.

ἃ ἐκάνει διατίθητο, ὡς τῆλω χαλκῶ γράψαντθ', ὡς ἀπρόπολιν.) ἃ γράμματα διατίθητο ὡς ἀπρόπολιν γράψαντθ' ὡς τῆλω χαλκῶ.

ὡς τ πιλοπόννησον.) Aldinum rectius, ὡς πιλοπόννησον. quod si artificium retinere placuerit, πλὴν repone.

ὠν ἀβλώπας.) Homines qui lucro metiuntur omnia, suspicari queant, Arithmiũ ideò proscriptũ, quòd Lacedæmonijs potius quàm Athenienſibus aurũ attulisset. Verùm sententia Demosth. plana & perspicua est: Athenienſes dedisse operã, tanquã Græcorũ principes, ne qui Barbarico auro corrumperentur, etiam extra Atticam. ὦ τί τὸ ἀξίωμα.) Dignitatem hic appellat, magnifica facta, tanta republica digna.

ἔστι δ' ὄβλῳ, ἐχλῷ) Ea uerò est nõ simplex ignominia. i. Alia est eius ignominiæ ratio, quàm qua ciues notãtur. intricata hæc sunt: uerba sic ordina: ἔστο δὲ, S. τὸ ἄτιμον ἄναι, ὠνὶ ἔστιν S. ἀτιμίᾳ λῷ ἀτιμίαν τὶς ἔτωσι αὖ φόσῃ. Posthea in parẽthesi (τί γὰρ τῷ Ζηλότῃ τ' ἰμιλφ, ἢ τ ἀβύνητοι λοιπῶν μὴ μιθέξῃ ἰμιλλι;) ἀλλ' ἐ ἔστο λίγῃ S. τὸ γράμμα, Nõ ea uerborũ sententia est. ἀλλ' ἐν τοῖς φονικοῖς S. νόμοις, γίγραπτ, ὡσὶρ ὧν S. ἐγκλημάτων, τὶς αὖ μὴ διδῷ δίκας φόνου διδάσκεσθαι S. δίκῃ ἀλλ' σύαγλε, (τετίνσιν ὅσιον λῷ κὴ ὑφεῖτο) ἀποκλῆναι S. τ μὴ λέντα δίκας. Vnde id cõstat? κὴ ἄτιμός φησι, (S. ὁ φονικὸς νόμος) τιθνάτω pro ὁ ἄτιμ. Aliàs, τὸ ἄτιμ τιθνάτω de negata restitutiõe in integrũ posse intelligi. Sententia est, Nõ simplex est illa ignominia, sed capitalis. Nobis in mutilatis uetustissimarum legum citationibus satis esse debet, qualemcunq; afferre sententiã, imò condonandum in huiusmodi locis uidetur interpreti, etiamsi neglectis uerbis consentaneum sensum attulerit.

ἐ γαρ̀ αὖ αὐτοῖς ἡμιλῦν μὴ δ' ὑπολαμβάνωσι.) ἀ μὴ τοῦ' ὑπειλάμ- A
βανον.

ὥστε ἡ στρατιας ποιεῖν.) ὥστε ἐγγράψαι τὰ ὀνόματα αὐτ' ἐν στήλαις, ὡς
λακήσεται ἡ λαξαλιπαδιτῶν.

τὸν ἄπω;) Scilicet βαλῶν.

ὑφίστατο δ' οὐδ' αὐτός.) Id est, αὐτιπέστατοι ἦσαν, ἡ ταύτην ἀπράτην:
quibus nihil obsistebat: contra quos nemo arma mouere, nemo se defen
dere audebat. εἰ δύναμιν αὐτιπέστατον ἔχειν ἐλέγχειν.

ἐλληφότων ἐπίδοσιν.) Cuiusmodi incrementa? Non tam uirtutis &
potentiæ, quàm uitiorum & ignauiæ.

ὑποδιδωκέναι.) Felicianus cum Obsopœo legit ἐπιδιδωκέναι, haud
sanè incommodè. sed illa rei bellicæ incrementa quæ fuerunt? perfidia
& proditiones & assiduitas Philippi.

ἐπίταις ἡ πολίτικοῖς στρατεύμασι.) Grauis armaturæ militibus &
ciuilibus exercitibus, id est, in quibus ipsi ciues militarent.

ἀφελῶς ἔχον.) Id est, tanta erat eorum simplicitas, uel potius ciuilio
tas, id est, integritas,

τὴν ὡραίαν αὐτὴν.) Tametsi me formulam hanc alibi legisse non
memini, nec apud autores, nec in ullis Lexicis explicatam: tamen quia
ex collatione eius quod sequitur ἡ σιωπᾶν ὀφρ& ἡ χειμῶνα ὡς ἔστιν διὰ
φέρει, δεῖ' ὅλην διατρίβ& ὥρα τις, ἵν διαλάπει satis intelligitur, αὐτὴν
τὴν ὡραίαν, ipso belli gerendi opportuno tempore, id est, æstiuo aut e
tiam uerno, intelligi debere. Nam τὸ ὡραῖον maturum & tempestiuum
est. apud Thucydidem lib. 1. καλιπῶς ἔφερε ἔχεσι τὴν παρασκευὴν τῶν
ὡραίων· & apud eundem æstiuo tempore susceptas esse expeditiones,
subinde legitur, ut lib. 4. ἔτ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους περὶ σίτου ἐκβολήν. & B
2. ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, & ἔτ ὄ θέρους αὖθις ἀρχομένου οἱ Πελοποννήσιοι, etc.

ἀλλὰ τῷ ψιλὸς, ἱππίας, τοξότας, ξύνδ.) In singulis uocibus puto in
terpungendum.

θωρῆῦσθαι.) Ab θωρᾴσσομαι. Sed lego θωρητοῦσθαι ab θωρᾴσσομαι instru
ctum esse, per υ in penultima.

δεῖ' ὅλην διατρίβ&.) Nullas ferias agit, nunquam cessat.

μηδ' ἐς τὴν σύνθεσιν.) Quia sine proditionibus, & statis anni tem
poribus ea bella gerebantur: hoc nomine utitur. διό τοι ἡ ῥᾳθυμία ἡ
πάλαι ἐς δεον αὐτὴν ὠφέλησε φύσαν& ἀρχίδαμος ἐφυγε προδοσίας,
ὥς φασιν οἱ ῥήτορες.

πρὸς πόλεμον, &c. ἐς ἀγῶνα, &c.) πόλεμ& bellum, etiam cum nõ
conseruntur manus. ἀγὼν prælium, cõflictus. hoc discrimen seruat De
mosthenes etiam in oratione περὶ συμμορίων· ubi dicit, ἔτ μὲν πρὸς πόρ
σας πόλεμον χαλεπὸν· ἔτ δ' ἐπ ἔτ πολίμιν ἀγῶνα ῥᾴδιον αὖ ἐσόμενον· in
[illegible] dammodo hac sententia, ob diuersum genus hostium.

[illegible] &c. ὑ φύσις, &c. ἀλλὰ μυρία.) πολλὰ generale est. ὑ φύσις,
ὑπ[illegible] subiicitur. ἄλλα μυρία, ὑπερβολικῶς. Nam si illa enumeran
da essent: fortasse uix unam atq; alterã cõmoditatem addere potuisset.

μέτι ἀμείνων.) Planè uates hic est Demosthenes. Vidit fatalẽ esse
Græciæ stulticiam Demosthenes, & imminere patriæ seruitutem: &
tamen aduersandum esse duxit, dum ulla salutis spes superesset. Neq; du
bium est, quin uir patriæ amantissimus, summum ex ea re dolorem cœ
perit. Alij oscitabundi fuerunt eo feliciores.

ἐν τῷ φρονεῖν γαρ̀ μὴν ἥδιστ& βί&·
τὸ μὴ φρονεῖν γαρ̀ λυπεῖ ἀνώδυνον λαχεῖν.

Sed in multa sapientia multa est afflictio, & uiri prudentes, longeq; in C
posterum prospicientes, magis anguntur, cũ ex moribus hominũ de futu
ris euẽtibus diuinant: unde perquam elegãter Ouid. nec minus uerè.

Augurium ratio est & coniectura futuri:
Hac diuinaui noticiamq; tuli.

Hunc Demosthenis locum imitatus Iacobus Sadoletus, Ira Dei, inquit, & amentia nostra nobis aduersatur, cum uideret uniuersum Christia
nũ orbẽ quasi ueterno flagitiorũ oppressum, minimè cogitare de crude
lissimis & assiduis Turcorũ grassationibus prohibendis. De Philippo
etiã Isocrates sic scribit: ὑγοῦμαι δ' ἡ γὰ πεπραγμένα πρότερον ἐκ αὖ ποτέ
σοι γράψεσθαι τηλικοῦτα τὸ μέγεθ& ὡ μότις ἔτ θεῶν αὐτὰ συγκαθώρθωσεν.

ὥστε λοιδορίας.) Vide leuitatem uulgi. Fel. post σκώ[illegible]7& recte ad
didit ἐνιχ' subintellecto τὸ ὕ.

τὰ τείχη πρεσβεῖα ἔτ πόρμος.) Freti portus muniti utiq; fuerunt.

ἔτ ἐν τοῖς πράγμασι.) Scilicet ὄντων. M. ἐπὶ. hoc est, ἔτ πολιτευομένων
περὶ πραγμάτων τ ἐς. ἀκόντ' δ' ὑ τούτων τὰ πολλὰ lego.

ὅλη βεβούλευται σώζεσθαι.) Scilicet τὸς ὀρθρίας cum iam tandem serò
sapere uellent. Fortasse cum expeterent amicitiam Athenien sium.

ἡ ἐπίχαιρε.) Insultabat Euphræo, delectabatur eius calamitate.

τυραννῦσι.) Absolutè accipiẽdum. quod sequitur τὸς τότε σώσαντας.)
Pro ἔτ τότε σωζόντων αὐτὸς ἡ ἔτ ἀνδραπόδων, ἑτοίμως ὕπας ὁ Ἰησῦς ποιῶν, etc.
τὸς βλ. Imperant: eos qui tum (cùm urbs oppugnaretur) & se tuebãtur,
id est, defendebant patriam, & Euphræum, id est, uinculis liberabant:
qui pro defensione patriæ nullum periculum recusabant, partim ecce
derunt, partim occiderunt.

συμπράττησιν, ἀσφρέειν.) Hunc locum sic distinguo: συμπράττησιν.
ἀσφρέειν ἐκίνουν: (S. οἱ ὑπὲρ ἔτ βελτίστ λίγοντες) οἵδ' ἀδὴν (S. οἱ συμ
πράττοντες φιλίππῳ) ἄδην ἔφασαν. πολιμᾶν, καὶ μὴ πισθύειν: (S. φι
λίππῳ) οἵδ' ἄγειν ἀρῶνα, &c. De sententia constat, utcunq; uerba di
stinguantur. Ait enim libertatis assertores tributa imponere, & bellũ
mouere: proditores utrunq; prohibere.

οἵδ' ἃ ὧν ἐμελλον σωθήσεσθαι.) Addẽda ex Veneta Feliciani editio
ne & Obsopœi annotatione hæc clausula: οἷς πρεσβῦσαν ἀπέχθεσθαι.

ἐπεσθαν ἀδῆτι.) Id est, ubi uos omnia consilia destituerint.

ἐώθεν.) Pellebant, id est, repudiabant, auersabantur.

ὥστε μήδ' αὖ ὁ, τιδ' ἃ λεινὸν πάσεσθαι.) ὥστε τὴν πόλιν τηλικαύτην δ
μηγιθ& ὄσαν, ἀώκεσθαι μηδεμιᾶς ἀρνὸν πάσχειν, ἀλλ' ἐξὸν παντὸς λυ
μαίνεσθαι.

Νὴ ἔτ Δία.) Hæc ἀφωνικῶς ἢ μιμητικῶς à Demosthene respõdentur.

ναύτων.) Pro ναύτας. Nec enim in naue singuli remiges sunt ut gu
bernatores.

ὁρᾶν ἢ γράφω.) Referam & autor ero.

ἐδ γαρ̀ ἔτ ἰκάνην.) Plutarchus indicat Demosthenem fuisse suspectũ,
quasi largitionibus à rege Persarum, Philippi successus metuente, cor
ruptus, Athenienses contra Macedonas conciuaret. Sed fieri potuit, ut
ideò Demosthenes Philippo se opponeret: quòd, quò potentior, Persico
imperio subacto, fieret: tantò magis in Græcos grassaturum, prouide
ret: idq; ipse cõprobauit euentus: contrà quàm putauit Isocrates. Quan
quã huius fidelissimis consilijs neq; Philippus neq; Græci paruerunt.

ἀλλ' αὐ πρόνοι πρεσβᾶται.) Scilicet ἄχ[illegible]νται ἀγίνοιο.

τούτων τι βελτίω.) [illegible]ατά τι βελτίω. S[illegible]lim τούτων τι βέλτιον.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in quartam contra Philippum Demosthenis orationem.

IN ARGVMENTVM.

Πολίτευμα.) Vrbanum siue domesticum consilium. Verbalia in
ma ferè significant unum aliquod factum aut unã rem, ut, τρα
τύγημα, ματόρθωμα, πανοὖργημα, αὐθεραγάθημα, ποίημα.

IN ORATIONEM.

ἡ σπεδᾶται.) σπεδᾶς ἄξια, Vt Isocrates de pace: ἅπαντες βουλό
μεθ οἱ παρεόντες ἐνθάδε, ταῦτα μάγιστα. φάσκειν εἶναι, καὶ μάλιστα σπε
δᾶς ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν αὖ αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλεύειν.

δέλιν ὄγτ ἔτ παύτων ἀυσπολώτατον.) αὐτὶ ἔτ ἀυσπολώτερον, ἢ, ὅτω
ἀύσπολον, ἢ, ἔτ ὁ παύτων ὄγτ τὸ ἀυσπολώτατον.

ὅτι ταῖς γνώμαις ἀφιστήματι ἔτ πραγμάτων.) ὅτι ὁ σπεδάζετι περὶ τὰ
πράγματα. Suprà ἀπεστημένοι ἡ ταῖς γνώμαις ἡ ταῖς παρασκευαῖς.

ἡ τοσοῦτον χρόνον σπεδάζετι.) At nostrorum studentium utinam nõ
multi Athenienses essent nequiores. Nã aut non intersunt prælectio
nibus, aut, si intersunt, non auscultant, sed uel dormitant, uel garriunt,
uel aliud agunt. & ut audiant, parũ curãt: & quia nõ curãt, nõ memi
nerũt. Quis ergò miretur plerosq; ἐπὶ μανθάνειν πρεχρῆν; Quis nõ
indignetur, doctorum uirorum loca & dignitates ab istis fucis ac po
tius crabronibus occupari?

ὅτι οἱ ἐκ ἐνίοι.) ἐκ ἐνίοις, ἐχ εἶεν' ἔστι τινὰ ἐπισχᾶν φιλίππειν ταύτης
ἢ πλειονεξίας.

ἐκ λόγ.) ἀλλ' λόγ λόγῳ.

μήδ' ἀφ' ἑνὸς ἔτ ἄλλων.) ἀπὸ μηδενὸς ἔτ ἄλλων.

πορίσομεν τῷ λόγῳ.) τῇ δικολογίᾳ, τῷ λοιπῶν δικαίτερα λέγειν ἔτ
ἄλλων· ἀλλὰ μὴ, τῇ λειπότητι ἔτ λόγων. Nam hic non de eloquentia præ
cipuè agitur: sed de æquitate causæ & iure reipublicæ.

πᾶσι τοῖς ἔσιν ἑτοίμως λυπωδύνη.) In belli discrimen omnes fortu
nas & opes, mas adducere nihil dubitans.

ἐτι ἢ ταῦτα δικάμενα.) αὐτὶ ἔτ δίκαιη ταῦτα μᾶλλον εἶναι. Sic γ'
ελ. ἀλλ' ἐστι ταῦτα τῶν ῥαδιμίαν ἑκάστ ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. Sic in Eua
gel. ἢ ὧν ἢ πορίπατ ὁ ἰησῦς παρὰ τὴν θάλατταν. Sic & Cicero in Ora
tore [illegible] (ut scis) quasi in extrema pagina Phædri his ipsis uerbis lo
quens Socrates: εἰ τὲ est αὐτὶ ἔτ πιτοίητ ἢ δεάγιτ capi potest.

τῷ τὸς βουλομένους χρήματα λαμβάνειν, ἐχειν ἔτ δώσουσα ναῦς αὖτ.) εἰ
βουλόμενοι λαμβάνειν χρήματα sunt proditores urbiũ: ὁ δώσων est Phi
lippus: τὸ ναῦς αὖτ, intelligatur de ijs, qui regnum affectant.

μανδραγόρεων πεπωκόσιν.) Sunt ista ναυσώδη, pleraq; etiã ναρκω
τικὰ ἡ δηλητήρια, nisi opportunis remedijs maturè illis occuratur. ὁ μαν
δραγόρας. sicut ὁ χάρτης, ὁ λαγώπους, ὁ μαργαρίτης, apud Latinos in fœ
minem genus transiit. Descriptionem uide in Dioscoride Matthioli.

ὥσ ἔτ ἐν αὐτῷ τῷ λυπωδύνῳ ὄγτων.) Fortassis ad Lacedæmonios
hæc pertinent, quos oppugnaturus putabatur Philippus. Nam neque
de Thebanis, neq; de Thessalis, neq; de Argiuis, neq; de Megalopolitis,
de Megarensibus uerò multò minus, οἵ τινές ὅτι φίλοι, ὅτι τίτταρες, ἀλλ'
ὅτ ἐν λόγῳ, ὅτ ἐν ἀριθμῷ, intelligenda uidentur. Sed historiæ fides sit
penes autorem: τὸ ἢ ἐν αὐτῷ τῷ λυπωδύνῳ ἄγειν, est in ipso discrimine
uersari, periculo esse proximum.

τὸν ἢ

ἐκλῆ τ̃ πῶ συνιόντων.) De concilijs seu conuentus loco, id est, utrũ A
ijs sit Athenas, annos aliò unà cum ipsis uenire debeamus?

μικρὸν ἐπανορθοῦσθαι μᾶλλον.) id est, μόνον ἀμύνεσθαι ἵνα φίλιππον, ἵνα μὴ ἄλλας τινὰς, τὰς πολιτικὰς ἀπολέσωμεν αὐτοῖς. Nos minutias istas perpetuorum Græciæ tumultuum neq; scire posse, neq; indagare curiosius, operæ pretium esse existimo.

ἔτι ἡ μικρὰν ὑμῶν ῥᾳστώνην.) Sic Isocrates Nicocle: μηδὲν ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσι πλεονεκτεῖν, μήτε μικρὰ προσπορίζεσθαι τ̃ παρεστηκότων· ὑπολαμβάνοντες, ὡς ὁ παρὰ τῶν ὀλίγων· ἀλλ' ὡς παρ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἢ μικρὸν ἢ μικρὸν ἔξεστι τὸ σύμπαν.

περὶ μὲν οὖν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Φίλιππον ἐκεῖνος ἀπολελόγηται· περὶ δὲ τῆς εἰρήνης ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν ὑμῖν.) Hæc ex Æschine sumpta sunt

προϊεμένους ἑκὰς ἑκάστου.) Videtur esse παράλλαξις. sed tamen τὸ ἑκὰς ἑκάστου potest ἐπιδρομαστικῶς exponi. A

ὄχλησιν ἀνάλωτο.) Scilicet ὥσπερ λίνῳ, per aduersarij absentiam uictoria potius est. metaphora sumpta à iudicijs.

ἀλλὰ τῇ τῶν ἄντων αἰτίᾳ ταῦτ' αὐτοὶ διακαθάραι.) Græca constructio nominatiui cum infinitiuo. Sic apud Sophoclem in argumẽto Trachiniarum. φάσκων ἔτι τὸ γῆρας ἀλυφίνειν παρὰ θεῶν διὰ τὸ λίνεσθαι ἄναυ.

πόλιν δ' ὧν ἀπέλιπεν.) Ordo hic est, ὃ μὰ Δία δεινιμάζειν δεῖ ἐπὶ τῶν ἀνίων, εἰ ταῦτα διακεῖται ἔχει, πόλιν, ὧν ἐπᾶν, ὃς αὖ ἀεὶ βέλτιστα ἄρχειν τῶν ἄλλων, ἀπέλιπεν μόνον αὖ ἐναντιωθῶναι, &c. τὸ ἀεὶ peculiarem uim hic habet, & refertur ad omnia ea tempora, quibus existunt oppressores libertatis.

ἀφιστᾶσι δ' ἔνιοι.) πόθεν; τῶν αὐτοποιμένων τῶν προῳδοῦσιν.

ἐπιτήρησις.) ὑπὸ τῶν προδοτῶν ἀφέθησαν οἱ παραπλησιότατοι καιροί. Perfidia proditorum singulae occasiones rei benè gerendæ, & parandarum utilitatum sunt amissæ.

τὰ πρὸς τἄλλα.) Scilicet ὕλας, hoc est, τὰ ἄλλα.

βασιλεὺς ἦ.) ὁ τῶν Περσῶν. Nam ad Philippum hæc minimè pertinẽt.

ἄχρις ἐ τοῖς ἐτέροις ὄντος πιστοῦσθαι, διαπιστοῦτο.) Tantisper ei fides habebatur, donec uictos uictoribus exæquasset. Persici reges beneficia in se collata in commentarios referebant, ut nulla temporis longinquitas gratiæ statueret modum. Sed Græci certè nimis ingratos, ut hoc loco Demosthenes & in Panegyrico Isocrates meminit, & ex historijs apparet. se illis præbuerunt: etsi insidiosa (ut uerum fatear) illorum fuit liberalitas, nec alia fortasse remuneratione digna.

ἕτεροι ἦ τὰς τιμὰς ἔχουσι.) Alij honoribus sunt potiti, id est, Philippus eam autoritatem & potentiã in se transtulit, quibus uos olim floruistis. B

ὡς οἴονται.) Vt putant, scilicet οἱ πολλοί, non incommodè subintelligitur, si sententiam spectes. Alioqui de oratoribus, ratione cõstructionis, acciperetur. ὡς οἴονται scilicet οἱ φιλιππίζοντες τῶν λεγόντων. & οἴονται pro δοκοῦσι. nec enim ignorãt nebulones, quid mẽtiantur. Quid uerò si pro οἴονται legendum sit, ὡς οἴόν τε; quàm fieri potest uerissimè. Sunt enim permulta ut pacis commoda, sic belli mala.

λωλύσειν.) Puto legendum λωλῦσαι uel λωλύειν. &, ἀφιστάναι pro ἀφιστανέναι. Sic autem construes, διὰ δὲ λωλύειν τὸ διαφαδήσεσθαι τὰ χρήματα τῷ σώζειν φυλακὴν, ὁ τῷ ἀφιστάναι τ συμφέρον. Prohibenda est autem direptio pecuniarum, inuenienda custodia, non deserenda utilitate, id est, Si sint qui ærarium depeculari belli occasione studeãt: non ideo non est gerendum bellum utile & necessarium: sed opera danda est, & ea ineunda ratio, qua peculatorum rapacitati occurratur. Obseruetur τὸ διαφαδήσεσθαι futuro tempore loco nominis πλὴν μέλλουσαν ἢ προσδοκωμένην διαφαγὴν.

τ ἀδιαβολίαν, τόπον.) Emphatica repetitio, & αὐτίπλωσις pro, ἅπαξ ὡς ὅτῳ ἀδικεῖ.

τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις.) Malim ἀρεσμένοις. Felicianus legit ἀβισμένοις, ut & Manutius.

ἀπὸ τ πρώτων θορύβων.) A primis tumultibus, id est, cum primùm tumultus aliquis fuerit ortus: uel cum primùm ipsi tumultum concitarint, & nos calumniati fuerint.

ἀμφότερα ἕξειν.) Quæ sequitur ἐξηγητικῶς accipio, ὑγιὲς ἦν δοκοῦσι σύλλογισμόν, Si quis, τὸ σύλλογισμὸν ἢ σύλληψιν μᾶλλον τὴν πλὴν λῆψιν: non impedio. Sæpè enim fit, ut, nec uerbis nec sententijs repugnantibus, idẽ locus uariè possit exponi, diuersa constructionis ratione, sensu eodem.

ἐγὼ ἦ οὐ οἶδα ἀνειθῶς.) F. τὴν ἀνειθῶς, aut alterutrũ abundare uidetur.

ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὁ πολιμᾶν,) Scilicet φήσει ὥσπερ ὁπόταν, scilicet ἔφησι πολιμᾶν. De Philippi dissimulatione hæc omnia sunt intelligẽda.

ἐκεῖν' ἐπόλοιπον ἀκούσῃ;) Respondet ipse sibi Athenienſiũ nomine: nihil certè deterius est metuendũ. Id responsum Demosthenes refutans, Imò, inquit, excidium nobis imminet. Potest tamen ὁ γὰρ ἄλλο γι ἦν ἔνι sub persona Demosthenis dictum uideri, Si non resistemus, superati redigemur in seruitutem: ut deinde addat siue per correctionem. siue per amplificationem. τὴν μὲν οἶσθ' ὅτι ἀκούειν μὲν ὑμᾶς ὅτι ἐβιάσατο.) Scilicet αὖ ἐπίστασθαι. Sic Cicero, neq; uellem si possem, neq; possem si uellẽ.

φανερῶς.) Referri potest ad μισεῖν, sed ego malim ad πεπρακέναι referri.

ὥσπερ προβόλοις.) Fit ἀ προβάλλω. Significat in genere impedimẽtum, siue sit scopulus in mari, siue uallum in terra.

διαβάσεις τὰ νεῶν.) Sicut τὸ νεῶν ἔχειν idem quod νεῶν.

τῇ πόλει ἦ προύδοσαν ταῦτα.) τὴν φιλοτιμίαν τὴν λέξεν. alij.)

ἀ μισθὸν τ ἄλλων πλέον, πορισάμενος.) Præter cæteros, plus quàm ἵν σοι διαλαθῶσα.) Scilicet σιωπᾷ τ ἢ αὐτὶ τ διαλανθάνειν.

Σοὶ μὲν ἔπεσθ' ὁμοίως σοι.) Hermogenes λύπλον appellat hanc figurã.

τῇ πόλει δ' ὑμῖν.) Scilicet ὑπάρχει παῤῥησία καὶ παππῶα λέξεν. Nisi placeat: τῇ πόλει οἱ ἄλλοθι ὑπάρχοσι σεσωσμένοι ὑπὸ τ προγόνων, ὡς πάντοθι ἴσασι.

ὀλιγωλισπῶς.) ἀμπεπαλισπῶς. ἐν γὰρ ταῖς ἀμπερπείαις αἱ ἰσχύσεις μάλιστα ἰσχύσι. (rare.

ἑαυτὸς ἀγνοεῖν.) id est, splendorẽ assecutos, ueteres sucs sordes ignoscere.

ἀλλ' ἵνα αἰτιασάμενοι τότε.) τὸς ὑπὲρ τῶν βιαίτατα ὡς ἀληθῶς λιγόντας.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in Philippi epistolam.

Οὐ τοῖς παρανομοῦσιν ἐπιτιμήσας ὅτι πλὴν δίκην ἄλλα.) Felicianus & Manutius, ὅτι παρὰ πλὴν δίκην, scilicet ἐβιάσαντο, ut fontes ob ius uiolatum castigaueritis. Sed quid sit ὅπερ ὧν δίκαιον. id quod æquum fuisset.

καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ σῦ δοκοῦντα.) Scilicet πεπράχθαι, ἐποίησε, ἢ συνεδοκοῦντα.

ἐμβαλὼν εἰς πλὴν χώραν.) S. πλὴν ἐμοὶ, πλὴν μακεδονίαν: etsi fortasse ἀμφιβύλη καὶ τυρίσασις Thraciæ fuerunt oppida, cuius partem non exiguam tenuit Philippus.

εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν.) F. εἰς τοῦτ' ἐργῦς ἐλήλυθεν. Tanta iracundia populus exarsit.

ἐν ᾧ οἷς πανθάνουσι.) Aut τὸ ἐν abundat, aut pro αὐτὸς φάναι, legẽdum, ἐν αὐτοῖ φάναι, secunda persona, ut est ab Obs. annotatum.

περὶ τ ἐπισυμμαχίας.) συμμαχία societas est & inferẽdi & propulsandi belli: ἐπιμαχία propulsandi tantum, ut explicat Thucydidis interpres. hic uerò legendum περὶ τ ἐπ' ἐμὶ συμμαχίας.

τύραν καὶ διρσοβλάπτων.) De his Thraciæ regibus uide orationẽ contra Aristocratem & primam Olynthiacam.

τὸν ἐκβαλόντας ἑκατόν.) Dionysium iuniorem à Dione pulsum cõstat: de Nicocle (Nam Euagoram in regno suo esse mortuum, Isocrati credo) mihi non liquet. Ælianus quidem eum unà cum Stratone, cum quo luxu certarit, male periisse scribit.

τὸν ἦ φρυνᾶ.) O. τὸν ἦ φῶρας, τύτοις τὸς λῃστάς. Idẽ ἐπισκύψασθαι pro ἐπισκύψασθε. F. τότοις ἅ, ὅταν ἐπισκύψασθε. Sed φρυνᾶ rectius legi existimo. Nam Philippus Sostrato expulso, utiq; præsidium insulæ imposuerat: quod Peparethij in suam potestatem redactum detinuerunt.

παραῤῥύοι.) Strabo lib. 9. Contra Magnesiam quidem frequentes incumbunt insulæ. Nobiliores sunt Sciathus & Peparethus, & * Irus, & Scyrus, cum eiusdem nominis urbibus.

πλὴν ἦ τιμωρίαν ἀνειβῶσ ἀλόντοθ. καὶ τοι.) Fel. πλὴν ἦ τιμωρίαν, ἀνειβῶς ἀλόντοθ, ὅτι. Ego malim sic, ἐπισκύψασθε, ἀνειβῶς ἀλόντοθ· πλὴν ἦ τιμωρίαν διαβάλλει uel διασύρᾳ, uel νῦν συκοφαντῶτι. Videtur enim et inuersus esse ordo uerborum, & deesse uerbum aliquod.

καὶ διαγγέλλειν πρὸς ἅπαντας ὅτι πάλιν.) Rectè Felicianus καὶ διαγγέλλοντ & πρὸς ἅπαντας ὅτι πολεμᾶν.

Θασίους καὶ μαρωνέτας ἀναγκάσαι περὶ τρύμης.) Thasus insula Ægæi maris. Maroneum uinum apud Homerũ celebratur. Stryme urbs Thraciæ, autore Stephano.

ἅ παρ' ὑμῖν πολιτέας ἔμποροι.) Vestræ Reipub. mercatores, nundinatores, caupones. Legendum utiq; ἔμπειροι, gnari. οἱ γὰρ λίγοντοθ οἱ τὰς πολιτέας ἔμποροι εἰσιν, ἐχί ἦ, οἱ ἀπαγγέλλοντοθ φιλίππῳ. Oratores, quod turpissimum esse scribit Cicero, quæstui habent rempublicam.

πλὴν μὴ ἀριθμὸν πόλιμον αὐτοῖς εἶναι.) Vide annotationes in Philippicam Isocratis.

C ὑπὲρ αὐτῆ, ἐγνωκότοθ.) Lege ἐγνώκασι. & mox, ὅτι μὴ πεισόμενοι, ἔχοντ & ἀ ἐμοῦ.

Διαλήψομαι περὶ τ διαφερόντων ὑμᾶς.) S. πραγμάτων ἢ διαφερόντων Distinguam uel dijudicabo res uestras, hoc est, transigam controuersiam & litem decidam. Conferant studiosi quædam loca Panegyrici Isocratis, et Archidami cũ hac epistola, ubi illic de iure principatus & Messenæ, hic Amphipoleos agitur.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in Demosthenis ad Philippi literas orationem.

Φαρσαλίοις.) Pharsalos Thessaliæ oppidum, pugna Pompeij et Cæsaris nobilitatum. Halos fortasse una ex illis Thessaliæ urbibus, quarum meminisse Strabo non operæpretium esse censuit. Sed Stephanus ἅλο & πόλις ἀχαΐας καὶ φθιώτιδ & ἀπὸ δ συμβάσεως ἀβάμεως ἅλης. Sed Demosthenici codices ἅλον aspirant, ut à salinis id oppidum dici potius, quàm ab erroreuideatur.

τὰ περὶ φωκέας.) Phocense bellum, quod & sacrum dicitur, uel ex Iustino nemini est ignotum.

Περινθίων καὶ βυζαντίων.) Perinthus clara urbs in Propontide, olim Thraciæ metropolis, postea Heraclia dicta. Byzantiũ clarissima Thraciæ ciuitas, quæ hodie Constantinopolis, anno abhinc 95. Turcicæ dictionis facta.

ὄναρ ὀλυνθίοις.) Notum Olynthiorum excidium, de quo dictum illud memorabile fertur, Philippum non tam facilè conditurum talem urbem, qualem euertisset.

Νικάεν.)

Πυλάων.) Vrbs prope Thermopylas. τῶν Ἀμφικτυονίδων λοιπῶν hic intelligatur: non Bithynica. A

ἀμφικτυονίαν.) Amphictyones qui circum Delphos habitabant & ad Pylæam conuenientes, πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες dicti, id est, Pylææ præsides & legati. Pylæa uerò est congressus Amphictyonum, in Pylis, quæ & Thermopylæ, fieri solitus, Hesychio autore. Vide Strabonem libr. 8 & 9. copiosius hæc explicantem. ἀμφικτυονίαν hic non tam locum, in quo conuenire fuerint soliti, quàm ipsam dignitatem Amphictyonum τὴν πυλαίαν intelligo, de qua uide orationẽ περὶ εἰρήνης.

τὴν Ἀρκάδων συμμαχίαν.) Arcades fortasse intelligit, quanquam etiam alij ex Peloponensibus cum Thebanis coniuncti fuere.

ὑφορᾶσθαι καὶ διαβιβλῆσθαι πρὸς αὐτ.) 2. Philip. μᾶλλον πρὸς τὸν διάβολον αὐτ' ἐπάρξας ἔχειν. & paulò pòst, τὰ συμμαχικὰ τῷ φιλίππῳ πρὸς ἐπωφελίαν ἤκοντα καὶ ἀνσμένειαν, hoc est, ὑφορᾶσθαι φίλιππον καὶ ἀνσμενῆ ὁσυδαι αὐτῶ.

ἐν ὀρῶ μὲν ὡς ἐ διὰ τὴν ἀφελίαν.) Concessio est, ἐν ὀρύσσομαι. Occupauit ille quidem multa: sed minimè ei profutura. Ea quæ sequuntur, repetita pleraq; sunt è secunda Olynthiaca.

φίλιππον ἐρῶν σὺν τύχῃ.) Sallustius in Catilinario: Sed profectò fortuna in omni re dominatur: ea res cunctas ex libidine magis quàm ex uero celebrat obscuratq;. Cicero 2. Offic. Magnam uim esse in fortuna in utramq; partem, uel secundas ad res uel aduersas: quis ignorat? Nam & cũ prospero flatu eius utimur, ad optatos exitus peruehimur: &, cum reflauit, affligimur.

ἐπ' ἀλάχιστον.) Malim ὅτ' quia sequitur καὶ.

μηδεμιᾶς ὑπαπάνης.) Malim uel μηδενὶ uel ἀπάνευ simplex uerbum. Nam ὑπαπάνευ genituo iungi, uidetur insolentius: etsi autorum exempla non desunt, suspecta tamen: & Suidas cum datiuo construi monet. Paulò suprà, pro ὡς προσύνει, rectius legi uidetur ὧν προσύνει: & tamen sic quoq; uidetur cohærere durius cum τὸν πολιτεύσας. sed uerbum ποιεῖν subintelligitur. B

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem Demosthenis suasoriam siue περὶ συντάξεως.

Σύνταξις, apud Isocratem tributum, τὰς συντάξεις διδόναι: quo nomine Græci, profligato Xerxe, eam pecuniam uocabant, quam pro defensione Græciæ à Barbaris, pendebant Atheniensibus, repudiato nomine τῶν ἀσφορῶν καὶ φόρων.

Grammaticis est, apta consecutio uerborum. aliàs quicquid ordine fit & aptè, σύνταξις dicitur. Ego inscriptionem, eò minus de ordinanda republica, uertere sum ueritus, quòd 3. Olynthiaca de his ipsis theatralibus pecuniis agens, τὴν ἀταξίαν (inquit) εἰσιόντων εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτῶν τ' λαβᾶν, τ' στρατεύσασθαι τ' δικάσαι, τ' ποιῆν τὸ ὅτι καλὸν ὑλικίαν ἅπαντ' ἔχει καὶ ὅτε λαιπὸς ἦν, τάξιν ποιήσας: quod certè non est aliud, quàm ordinare rempublicam. Budæus descriptionem in classes ciuium tributa conferentium interpretatur.

περὶ μὲν τ' παρόντ' ἀργυρίου.) Præsens pecunia, est ἕτοιμον ἀργύριον, Par gelt. De hac pecunia.

τοῖς νέμουσι καὶ διδοῦσι.) Puto συννυμίαν ἢ παράλυσιν ἄναι. Si esset, τοῖς νεμομένοις: hoc de populo intelligerem: τοῖς διδοῦσι, de tribu nisi plebis. C

συνεπῶσθαι.) Scilicet τὰ πράγματα.

ὃς χρείας ἔχουσι.) Sicut ἕτω γνώμης ἔχω, suprà, τινὰ ἐν χρείᾳ ἄναι τ' λαβᾶν, id est, χρείαν ἔχειν δόσθαι.

τὸ γὰρ ἦθ' μέγα.) Sic Plato, ut delictum paruum sit: at parua non est peccandi consuetudo.

ἐκκλησίαν ἀπολώκαμεν.) Obseruentur modi loquendi, ἐκκλησίαν ἀποδοῦναι, ποιεῖν ἢ ποιεῖσθαι, σωάγειν, συλλέγειν γίνεσθαι, ἀς ἐκκλησίαν ἀναβλῶσι.

μηδὲ τ' δεῖνα πυθέσθαι δι πράττει.) Antiptosis Græca, pro, μηδὲ πυθέσθαι τί ὁ δεῖνα πράττει. Sic Terentius sæpè.

τὸν δ' ὑπὲρ τ' ἡλικίαν.) Emeritos, rude donatos, qui annũ ætatis 45. excesserũt. εἰ ὑπὲρ ἡλικίαν sunt iuuenes, quorũ militaris est ætas. Vnde

Quæ bello est habilis, Veneri quoq; conuenit ætas. (Ouid.
Turpe senex miles, turpe senilis amor.

τὰ μὴ προσιόντα.) τὰς προσόδους, τὰ προσοδεύομενα χρήματα.

ἀζήτητον.) Quasi dicas inquisitiuum, ἀζήτησιν, Hesychius ἔρευναν καὶ ἀρώτησιν interpretatur, id est, iudicium & quæstionem. Tertiæ Olynthiacæ peroratio, quam modò citauimus, locum hunc declarat. Sic igitur τὸ ἀζήτητον uerti, ac si ἀναγκαῖον esset: quamuis plura cõplectatur, omnia nimirũ publica munera, quæ in toga possunt administrari.

συμβάνει.) Malim συμβάνη. Quod sequitur τοῖς πράττουσι ἐρίσηται: est ἀγωνιστέον. Ante καὶ πρόσταγμα colon ponendum. Ego enim ἵνα συμβάνει καὶ πρόσταγμα pro ἵνα συμβάνῃ καὶ πρόσταγμα scribere non ausim. Potest etiam ἀλλαπλῶς accipi, ἵν' ὑμῖν μὴ ταῦτα scilicet γένηται. (Sequitur enim ἀλλὰ τί ὑμῖν γένηται;) ἄπορ νυνὶ συμβάνει: ἵνα τοῖς πράττουσι ἐρίσηται.

ὁ δεῖνα τ' δεῖν' τ' δεῖνα.) Ille nescio quis, filius nescio cuius, illum nescio quem. ὁ δεῖνα uel ὁ δεῖνα loco proprij nominis ponitur, quod exprimere aut nolumus aut non possumus. Latinis erit hoc intellectu facilius, si propria substituas, exempli grãtia: αἰσχίνης ὁ ἀτρομήτου δεῖνα πύθου γραφὴν παρανόμων ἀπέγνωκε καὶ Δημοσθένης τ Δημοσθένους Παιανιέως, hoc est, Æschines Atrometi filius Cothocydes uiolatarum legum reum fecit Demosthenem Demosthenis filium Pæaniensem.

πολέμου, οἰκεία χρῆσθαι δυνάμει συμφορᾷ.) Lege πολέμους & συμφοραῖς, in accusatiuo & infinitiuo. Vel, καὶ αὖθις τ' ὅτι, συμφορᾷ.

ὄρημίας ὑμῶν.) ἐγκαταλειφθέντες ὑφ' ὑμῶν, desertus à uobis. hoc malo quàm ἐρημίας: ut quadret πρὸς τὸ ἐπισπάσθαι καὶ φυλάττειν.

ὁ μιτυληναίων δῆμος.) Hinc Isocratis epistola τοῖς μιτυληναίων ἄρχουσιν, ἐγχί δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ inscribitur.

ἢ ληξῆλθον ὡς αὖ σωπαχθέντες εἶτα ἀπλίτ.) Prima Philippica hac de re agitur.

ὅτι πολλῶν καὶ μεγάλων ὄντων τούτων ἀπαόντων: τ ἢ ἄλλων.) τούτων ἀπαόντων scilicet πρὸ ὧν πρότερον ὑμῖν ἀπελέχθη καὶ ληξῆλθον.

ἀλλ τοι τὸν ἢ.) Scilicet λόγον ἐβόλου. Nec enim de certo hominum genere intelligendum: etsi omnino uerum est, homines ignauos ne quidẽ esse precij duorum obolorum: sed deportandos potius in desertas insulas: si reipublicæ non modò conferre nihil, sed ærarium etiam diripere studeant. Idq; sapienter animaduertit Antipater: qui captis Athenis, 23000 turbulentorum & mendicorum hominum in colonias deductis, urbeq; locupletioribus tradita, Reipub. statũ effecit tranquilliorẽ.

ἃ μὲν τὰ τούτων ὧν ἄπορ.) Lege aut τὰ μὲν τούτων ὧν ἄπορ, aut ἃ μὲν τὰ τούτων ἄπορ.

ἀπαλὴ τὸ ἢ ἄπαυστος μισθοφορᾶν.) Controuersia uerbi, ut & initiò dixi, περὶ συντάξεως καὶ φόρων.

καὶ προδῶναι.) Lego καὶ προδόναι à προτίθημι.

τ διαῤῥηγνυμένων.) Rumpendorum, ex eorum numero, quibus ilia rumpentur. Innuit duitem aliquem proditorem.

πλείω τ' ἂν οἶμαι τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά.) πότερον ὁ Δημοσθένης ἐπραξεν ἂν τὴν πόλιν ἀγαθά; ἢ ἡ πόλις ἐπραξεν ἀγαθά; Vide annotationes Panegyrici. Sequitur mox eodem, ut opinor, sensu, τ βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν. πράττω ἃ ποιῶ σί τι ἀγαθόν, το σὺ ποιῶ σί. τὸν ὀπισθόδομον.) Posticum, posteriorem domum. Hanc Suidas partem fuisse dicit arcis Athenienſium, ubi fuerit ærarium, post Minervæ templum. & Aristophanes Pluto: ἰδιωτικωτάτ' ἦν αὐτίκα, ἀλλὰ πρῴην, τὸν πλάτην, ὅπερ πρότερον ἦν ἰδημόσιον, τ ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων ἦ δι. Locus hic de abrogatione status popularis habetur etiam in oratione Midiana.

ὥσπερ ἐκεῖνοι.) Scilicet φασὶν, ut illi aiunt.

ἡρατῆσθε τοὺς ἐχθρούς.) Suprà ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ ἡρατῆν τ ἐχθρῶν. Suidas ait, ἡρατῶ ἀντὶ τ λυμαίνω, γενικῇ: αἰτιατικῇ δ', ὅτι σημαίνει τὸ νικῶ. Varinus ἡρατῶ τὸ βουλεύω καὶ τὸ νικῶ γενικῇ: ἡρατῶ τὸ ἁπλοῦμαι καὶ φείδω, αἰτιατικῇ. Exemplũ Suidæ μάχας ἐκράτησεν ὀλίγας, id est, ἐκράτησε καὶ τὰς μάχας prælia obtinuit, τὸ pauca, est aliud quàm si dicas, πολλὰς μάχας ἐκράτησεν ὀλίγας. In 2. Olynthiaca, πρὶν αὖ τ πραγμάτων ἡρατήσητε: & in epitaphio: καὶ γὰρ τῶν ἀμαζόνων ἐλθόντα στρατὸν ἐκράτησαν, hic paulò pòst εἰ μετὰ τούτων (τῶν ὅπλων) ἡρατοῦντο τοὺς ἐχθρούς: ut uideatur promiscua esse constructio: nisi forte ἢ ψευδολογαφία τὸ ὦ καὶ ος, ista permisceat.

φαύλως ἠγμένοι.) Contrà τὸ οὐ ἔχθαι. Proba educatio Platoni magnum habet momentum ad uirtutem.

ὃ γὰρ τὸ ψηφίσασθαι ζῆν ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει νικᾶν.) ὃ ποιήσει ὑμᾶς νικητὰς τ ἐνόπλων ἢ ὡπλισμένων πολεμίων.

μᾶλλ ἢ μετ' ἐμοῦ τ.) ὃ φιλοσόφως καὶ ῥητορικῶς, ἀλλὰ πολεμικὸς καὶ στρατηγικὸς λέγειν λέγεις, ὃν ὧν στρατηγόν. Caute scomma Hannibalis in Phormionem peripateticum de imperatoris officio disserentem.

αὐτὸ τοῦτο ἐρᾳδῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ.) ὑπολαμβάνω αὐτὸν ἐρᾶν ἐρᾳδῶς. Priore loco τὸ δοκῶ τὸ φάναι significat. Posit fortasis legi αὐτὸ τοῦτο ἐρᾳδῶς ἔχον αὐτῷ δοκῶ.

τ γὰρ ὑπὲρ τ πολιτῶν.) Sic & in oratione περὶ στεφάνου.

ταῦτας λέγει ταῖς προφάσεσι, ἐγὼ.) Lego ταῦτα λέγει, ταῖς προφάσεσι ἐγὼ, &c. & facilis est lapsus: & nisi corrigatur, inepta & constructio & sententia.

οἱ μὲν πρὸς αἰχμαρισίαν.) Sic Isocrates de pace: παριλήλυθα γὰρ ὁ χαριούμενος ὑμῖν, ὐκ χειροτονίαν μνησθήσων: ἀλλ' ἀποφανούμενος, ἃ συγχαίρω γιγνόμενα.

ἆρ τ' ἀναντιωσομένων ἡδημίας ἀπολωλώς.) Vtrum τ λεγόντων ἢ τῶν πολιτῶν;

τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτάνυν ἄλλο δ' ἢ.) Scilicet πράττων.

ἄλλο δ' ἢ δλίγ, ἀληθῆ προσομόσεσθαι.) Post ἢ comma ponendum, ut habeat felicianã

Feliciani editio. Alioqui tota sententia erit inexplicabilis. Deinde pro A
ἠρὶ τοῖς ἐν τότῳ (ut est in priore Heruagiana) legendum cum Aldo ἢ
τ' ἐν τότῳ. quanquam enim & Felicianus non malè, ἠρὶ δ' ἐν τότῳ
τιμᾶς. illud tamen, ἠρὶ τ' ἐν τότῳ, puto esse uerius: ut non tantùm ho-
nos (tametsi eo quidem generosis animis non est aliud quicquam anti-
quius) sed omnia uictoriæ præmia intelligantur. Pro ἔξειν constructio
postulat ἔξεσ͂ιν ut ad Athenienses referatur: etsi nõ nego retineri posse,
respectu τ' στρατηγῶν.

τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις.) æquam cum cæteris partem ut laborum: sic &
præmiorum habituros, οἱ ἄλλοι sunt, si τὸ ἔξειν στρατηγὸς referas, οἱ
πολῖται. Sin ἔξεσ͂ι placeat τοῖ στρατηγοῖ ἠρὶ ξένοις.

ὑμῖν, ἀφιν͂σθ'.) Post ὑμῖν comma ponendum. sic enim ordinanda
sunt uerba ἀφιν͂σθ' τὸ λέγειν ἃ βέλτιστα ὑμῖν.

ῥήτωρ ἀγεμὼν.) Scilicet δῆ. & ἱκανὸς ὢν, id est, utriusque factionis,
necessario hic etiam legendum, ut in secunda Olynthiaca.

ἐπᾶνοι δημοσθένη.) Sic & in Aristocratea, & tertia Olynthiaca.
& in oratione Æschinis ἐπᾶσ' ἀπασιφῶν͂τ'.

ὁ λᾶνα χαλκῆς.) Scilicet ἕστηκεν ὁ ἕστως ponitur illi ærea statua, ut
Eubagoræ & Cononi. Nisi malis pro inuicto accipere: sicut ἀλίπλης
χαλκῆς, quod non probo. Est enim usitata formula χαλκῆν ἱστάναι æreũ
statuere, pro æream statuam ponere.

ὁ λᾶνα σὺλάμων.) Scilicet λέγεται ὃ γέγονται, σὺλαμενεῖ ὃ σὺλα-
μενίζεται.

ὑπ' ἐν τῖ πόλει.) In altiore dignitatis gradu collocati, quàm reipu-
blicæ libertas patiatur: ueluti tyranni quidam in republica: uel potius,
maior est illorum dignitas & autoritas, quàm ipsius reipublicæ. B

δι' ὑμᾶς ῥαθυμίας, &c. πρόκειται.) ῥαθυμίας genituus est
precij, uendidis socordia, abiectis per ignauiam, sicut dicũt μισθ͂ φιλᾶν
mercede amare.

ὃν ἴσα.) Id est, πολὺ μέῖζω multò maiora.

ἐφεσταμένους.) Aut ἐφεστασμένους aut ὀφεστασμένους legendum.

ἀλλ' ὡς ὃν͂μ.) Pro ἀλλ' lego ἐδ': alioqui secum ipsa pugnabit ora-
tio, cum ὑποῤῥητέμων sequatur, quod maius est, quàm ὑποῤῥηγάπων.
Quanquam si ante ὑποῤῥητέμων negationem ἐχ addas, benè sententia
constabit.

τῖν μέρων λοχίσεων ἱρισμάτων.) Partes quasdam exercitus aut or-
dinem appellari μέρων scribit Hesychius, & addit, qui olim παρίλοχοι
(si modò pro παρὶ nõ legendũ est πρὶν πρ͂ν, uel πάλαι λόχοι) di-
cerentur apud Lacedæmonios, postea mutato nomine μέρων fuisse dic-
tos. Æmylius. Hoc exercitu moram Lacedæmoniorũ intercepit, quod
ipsum maximè tota celebratum est Græcia: de mora loquitur, quasi
esset oppidum aliquod. Xenophon lib. 4. ἑλλωπῶν Phliasiorum me-
minit, quos occiderit Iphicrates: & postea de nuncio loquens, λέγει τὸ
δ' ἐν λεχαίῳ μέρος πάθ', ubi 250 circiter sint occisi.

τῖν πρὸ Νάξου.) Νάξ& insula maris Ægæi.

ἐπ' ἰών͂ι.) ἰών, ἀκτή, αἰγιαλός, ψάμμ&, ἔχθυ, id est, littus, arena, ri-
pa. ηκὶ τὸ βάσιμον μέρ& δ' θαλάσσης uadum maris. Item ἰὼν urbs
Chersonesia, & alia Strymonica. Vtrum hic proprium sit, an appella
tiuum, haud affirmare possim.

πρέσβεις.) Hi Thessalorum serui fuerunt, ut ἅλῶθ' Laconum, λλα-
ρῶτὰι & πόρκοικοι Cretensium.

ἐκ Πλαταιέων.) B Platæensibus, id est, è finibus Platæensium: nisi C
fortè Πλαταιῶν sit legendum, Platæis.

πάσης μάζονα σὐδρησίας.) Hoc est, nullum esse tantum beneficium,
pro quo ciuitas Atheniensis dari debeat.

οἰκοῦβιβων οἰκέτβιβας.) ὁ οἰκέτρις οἰκέτης, Seruos seruis natos.

τιμὼ ὥσπρ ἄλλοι τινὲς.) Hoc necessariò penè fit in ijs urbibus, ubi
est opificum multitudo, ut possint elocari filiæ.

ὑμῶν ὁ πρόκειτ' τοῦτο) πῶς τοίνυν ὁ χείρους τῖν φύσιν οἷς ὁ παρέσκευ
μέγα φρονεῖν ἐφ' ἑαυτοῖς; Sed orator ait, eos esse deteriores non natu-
ra, sed consuetudine, quæ naturam depressérit.

ἔστι δ' ὁπότε οἶμαι λυσᾶτ'.) In tertia Olynthiaca ἔστι δ' ὁπότε
οἶμαι μέγα &c. omisso λυσᾶτ'.

ὥσπρ ὃ λαλᾶ.) Hæc antithesis in tertia Olynthiaca prætermis-
sa est.

εἰ ἄρα ὑμῶν αὐτῶν ἐν τότῳ γε λωήσεσθε μρέσθαι γνῶσθαι.) Malim
ὑμῶν γνῶσθαι, ut 1. Philip. omisso & μρέσθαι & βιαίως, an uos posi-
tis asserere in libertatem: definatis pendêre ab alijs. Videtur huius loci
quædam ex oratione πρὸ ἀρχίδου Isocratica Demosthenes mutuatus.

πάνυ γὰρ τετραράκοντά ἐτῶν.) Isocrates in Panegyrico septuaginta,
in Panathenaico sexaginta quinq; annorum meminit, Demosthenes in
Philippica tertia 73. Proinde pro XLV legendum puto LXV. εἰ nõ
μέ: nisi quis fortè cauilletur, legitimũ imperium 45 durasse annos: re-
liquis, in tyrannidem degenerásse. Sed & perpetua tyrannis illa fuit,
aut certè πεπλανάγκει: & hæc exceptio non decet laudatorem.

πίσοι.) malim πίσῃ per η, ut in prouerbio:

πίσῃ βαδίζω νᾶν γὰρ ἐκ ἐπίσταμαι.

Eo pedes, natare nanq; nesci o.

nisi placeat ἐξευτένως scribi πίσοι pedites, terrestri prælio: quod non
placet.

τ' ἑλλήνων ἀπέρσεσ.) Græcos mendicos. sic appellat mercenarios, ut
puto, milites, τὰς μισθοφόρους, τὰς ξένας.

ὃς δ' ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχοις.) Si hæc ad sociale bellum non per-
tinent, historiam mihi non liquere fateor. Isocrates in Areopagitico
τὰς δ' ὁμονοίας αὐτ' συμμάχους ἀπολωλεκέναι.

τῷ δὲ πολιτείας ἀνόμασι ἀκολάβες.) Id est, δημοτικὰς plebeias, mini-
mè tyrannicas.

πλῖν ἐργάλλα.) Suidas ἐργάλλα, fœcundam, consitam, pinguem, robu-
stam; tellurem interpretatur: & postea, nescio quo autore, citat Peri-
clem dedisse crimini Megarensibus, quod ἐργάλλα, hoc est, consecratum
agrum colerent.

μὴ ἔπιρρέπειν τοῖς σφαγεῦσι.) Cohercendos esse grassatores & ho-
micidas. Sic odiosè uocari puto Lacedæmonios. τὰς ἐν ὕλιδι σφαγὰς
in Philippicis commemorauit. Minuta ista & ferè perpetua Græco-
rum latrocinia exquirere accuratius, non est operæprecium. Ac uere-
or, ne posteri quoq;, nostræ ætatis tumultus omnes commemoratione
indignos existiment, & detestentur, ut manifesti furoris & plus quàm
ferinæ immanitatis argumenta.

Σιφνίοις ὃ λυθνίοις.) Siphnos insula una ex Cycladibus in Ægæo ma
ri, Cythnos item.

τὸ πλῖν λώαμιν.) Lego, μᾶλλω πλῖν λώαμιν.

βελευομένους.) Melius βελομένους.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in Demosthenis orationem

περὶ συμμοριῶν.

HVius orationis conuersionem anno 1535. dictatam in schola Tybingensi à doctissimo in omni genere literarum ac dili-
gentissimo uiro Ioachimo Camerario, edendam illius iniussu, Oporino conces-
si: quòd nostra ætate puto esse neminem, à quo Demo-
sthenes Latinè loqui se edoceri mallet. Etsi autem fidelis & perspicua
interpretatio uice commentarij est: ipsius tamen orationis obscuritas
pluscula nos annotare cogit.

Συμμορία, Libanio autore in oratione περὶ αὐτοκλέους πρὸς φάι-
νιππον apud Atticos fuit cœtus, ordo seu classis eorum, qui munera pu-
blica grauiora sustinebant. Cuius ordinis seu classis socij συμμορῖτ dic-
cebantur. Plura uide cùm in enarratione Vlpianica secundæ Olynthia
cæ, tum in hoc ipso commentario.

ὧν ἐφικνεῖσθαι.) Quæ assequi, id est, quorum magnitudinem dicendo
æquare.

πλῖν τ' λοπᾶν σὺ λέγειν δόξαν ἐπφέρειν.) Gloriam uidendi, id est,
ut uideantur benè dicere, hoc est, eloquentiæ laudem auferunt, appro-
bationem auditorum oratione sua emerentur.

ἐλάττω δὲ γεγενημένης.) Scilicet περὶ αὐτ' λόγος, non est πρεσβεμ
μένης præcepta gloria: sed ἐλάττω ἢ γεγένηπτ minore quàm existima
tur esse uirtus eorum. Isocrates Busiridi ἴσοι μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ὅτω λα-
τισχημάτισαν, ὥστι ἢ λαῖς φιλοσοφίαν ἢ λατ' ἄλλω τινὰ ἀρετλν ὑπερ-
λαμβάνεσθαι μείζονος ἢ λαῖς πλῖν ἀξίαν. ὅτοι βλάπτουσι τοὺς θαπαῖνο
τας. ὅσοι γ' τ δέων πραγμάτων ὅτω πρόκεινται, ὥστι ηκὶ τὰς ἐπιμελέας
ηκὶ τὰς τιμωρίας εἶναι λοπᾶν ἀκριβεστέρας τ συμβαινόντων. οἱ γὰρ τοῦτοι
πλεῖστα τ τ ἀνθρώπων βίον ὠφελῆσιν. Hic, τινὰ ὑπερλαμβάνεσθαι τ
ἀρετλν μείζονος ἢ λαῖς πλῖν ἀξίαν, est, de uirtute alicuius maiorem esse
opinionem, quàm is mereatur: Virtutem alicuius non respondere homi
num de ea conceptæ opinioni.

παραδέχεσθαι.) Suscipere, sustinere, ὑπομένειν, διαπράξασθαι ἢ γὰ
μάσθαι ηκὶ διαθέχεσθαι.

λέγειν δεινοί.) Vehementes oratores, elegantes esse uideamur.

λίλυτ'.) ἀντὶ τ λυθέν αὖ.

ὡς ἔχω γνώμης.) Id est, quid sentiam: quæ mea sententia sit. Postea
ὀχ ἥκιστα ὑμῖν ἐνίων ἐχόντων cum quidam uobis non amicissimi sint. no
ta constructio est uerbi ἔχω cum genituis & aduerbijs.

πρὶ τ πρὸς τ βασιλία.) Scilicet πραγμάτων de regio negocio.

μένοις τ ἄλλων ὑμῖν.) Id est, uobis si ab alijs non adiumemini, si uos
alij destituant: ὁρμοις συμμάχων ὄσι, ηκὶ ἐγκαλεσθῆσιν ὑπὸ τ ἐλε
λύθων.

ἐσιν͂ὸς φίλος.) Ex æquo inter sese omnes amicos esse.

ἧττσιν αὖτ'.) ἧ ἐνίοις σφῶν αὖτ', quàm quibusdam inter ipsos, id est,
Magis diffidunt quibusdam Græcis, quàm Regi Persarum.

πλῖν ἀρχῶ τ πολέμε πρεῖν ἔπως διπλάσια.) Pro πρεῖν ἔπως ἢ ἀρχὴ τ
πολέμε διπλάσια γενήσετ. Sic qui nominatiui sequenti uerbo respondere
debebant, in accusatiuos mutati, cum priore uerbo construuntur: idq;
sæpissimè Terentius imitatus est: ut, Populo ut placerent, quas fecisset
fabulas.

πῖν

ἐῤ ὑποκάθθαι τῇ γνώμῃ.) Subiacere sententiæ, id est, de hoc esse deliberandum.

τοῖς πρὸ αὐτ ἡμιτ' αὐτ.) Nō opus est τὸ πρὸ mutare in ὑπὲρ: Ante se & secū, id est, nos nō modò socios, sed etiam duces belli futuros.

ἀ δέ τι.) Lego ἀ δ' ἔτι Si uerò adhuc.

προαπιχθησόμεθα.) Autores inimicitiarum extiterimus. Si legas πρόπαλαι χθησόμεθα priores concitabimur, scilicet ad bellum faciendum: eadem erit sententia.

ἔπασχὼν ὧν ὑφιμεν.) Repressō impetu, uel mora interpositā suis conatibus.

ἰκαναφορθώσασθαι.) Priuata bella corrigere, id est, uel resarcire factā iacturam, uel maioribus copijs administrare.

ἐπ' ἴσοις τῶν βολῶ ἄνδρα.) ἐπ' ἴσοις scilicet μοίραις, ἐπ' ἴσοις μέρεσι, non ea nobis consilia, quæ cæteris Græcis capere licet. Non est eadem deliberandi ratio.

λαβὼν, ἐᾶσαι τινὰς.) Pro ὥστε ἐᾶσαι, ut sinatis.

ἐπ ἴσοις.) S. τοῖς αὐτοκάλοις, non pares aduersarijs, hostib. inferiores.

ἀώναμις βιβλασμένη.) Copiæ delectæ & instructæ spectabuntur. βιβλάζειν ἀώναμιν delectum agere militum, conscribere milites, qui ἐς βίτασιν ἴσαι dicuntur, cum nomina dant militiæ, & à ducibus inspiciuntur aut lustrantur.

φάσκοντ' ἂν λίπαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει.) Id est, ad propulsandam iniuriam parata: non ad fœdera uiolanda propensa. Lectio uariat. Nam pro τῇ προαιρέσει legi αἱρεμένη annotatur. τὸ φρονεῖν alioqui, sed adiecta uoce μέγα, τηλικοῦτον, ὑψηλὰ, & similibus, ad elationem animi refertur. Hic λίπαια φρονεῖν, est ea quæ iusta sunt cogitare. προαίρεσιν uocat consilium illud institutionis, quanquam malim παρασκευῇ.

λόξαν ἀνδρείας λαβεῖν.) Consequi opinionem fortitudinis, id est, uideri uelle fortem. simulare uel præ se ferre fortitudinem.

λεινὸν ἀπεῖν φανῶσι.) Videri eloquentem, eloquentiæ laudem consequi, eloquentiam ostentare: ut suprà λέγειν λεινοί.

ἢ πόλεμον, ἢ ἐκ ἢ πολέμιος ἀγῶνα.) πόλεμος est, quàm diu hostes utrinq; infestis animis in armis sunt: ἀγὼν prælium, conflictus, dimicatio, à qua uictoria pendet.

συμβαίνει αὖ.) ἀντὶ ἢ συμβησόμενον. Nondū enim pugnatum erat.

ἀγαθῶν ἀνδρῶν.) Id est, πολιτικῶν μεγαλοψύχων, ἀνδρείων. Boni uiri, λίπαιοι, σπουδαῖοι, καλοκαγαθοί, à iusticia non à fortitudine nominantur.

ἐπειτως αὖ ἴσως φανοῦσι πρὸς ἐκεῖνον ἐγνώμεθα ἀντιτασσόμενοι.) Sententia est: Rex nos uiolatæ pacis accusare non poterit, etiamsi nos parauerimus. Quare? Quia profiteri licebit, eum apparatum contra hostes alios fieri: cum nō alia ratio sit belli aduersus Barbaros gerendi, quàm eius quod cum Græcis geritur.

ὁμολογοῦσας ἐχθροὺς ἐχοῦσθαι, ἑτέρους ἐκείμενον.) Ii hostes qui sint, mihi non liquet. fortè Thebani aut insulares sunt intelligendi.

οἱ πρίσβεις.) S. οἱ ὑμέτεροι nostri legati.

ῥαψῳδήσουσιν.) Eandē cantilenā subinde cantabunt, ἀπὸ ἢ ῥάπτειν τὰς ᾠδὰς, uel ἀπὸ τῆ ῥάβδος. Sophocles ῥαψῳδὸν λύσσα Sphingē uocat.

ἃ νῦν εἰόμεθα.) Quæ nunc opinamur, scilicet, esse facienda, id est, si tum cùm necesse erit, instructi erimus ad id bellum, quod modò nobis ipsi fingimus, propulsandum.

ἐκεῖ ἢ λαβεῖν) S. συμβήσονται ἢ πορίσασθαι τὸ λαβεῖν τὸ ἁρπαμαρτεῖν. Postea, ἐπισχεῖν μετὰ ἢ, &c. coniungere.

πάντας ἠξίουν.) ὅτι ἠξίουν πάντες. Sic mox, ὡς ἕκαστον ἐκέλευσε ποιήσειν, ὅτι ἕκαστος ποιήσει, uel ὡς ἑκάστῳ ποιήσουσι. et ἢ ἢ πλησίον πράξουσα, αὐτὶ ἢ, πράξουσι. Posset etiam legi ἕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς, uel τὰς γνώμας ὡς ἕκαστον ὑμῶν.

αὐκαπληρωσάμενοι.) Hinc apparet, cōplures illi numero 1200 defuisse, alijs ad egestatem redactis, alijs alio atq; alio casu ab eo cœtu auulsis. Itaq; diminuto numero, reliqui grauiora onera sustinebāt, maioresq; sumptus facere cogebātur: quos subleuare studet Demosthenes.

ἔκπαιδος.) Puella orba hæreditatem consequitur: sed non ex sese genus propagat. De hac Suidas ἐπίκληρον, inquit, puellam pupillā, parentibus & fratribus orbam, in cuius potestate opes sunt, uocant, &c. ἐπίκληροι etiam uocantur, siue binæ siue plures fuerint.

ἐφφανῶν.) Hos igitur, qui hic recensentur, immunes fuisse apparet.

ἢ λαχυχικῶν.) λαχυχοι qui sint, uide Libanium in argumēto πρὸ ἢ ὑπὲρ χερρονήσου. Suidas λαχυχικὰ, inquit, Demosthenes dicere uidetur, bona eorū, qui in aliā quancunq; prouinciā, obtinēdi agri nomine, mittūtur. Quid n. fieri potest, ut qui peregrè abest, triremē Athenis instruat?

τὴ ἢ λοιπωνικῶν.) Suidas λοιπωνικὸς Demosthenes uocat siue fratres, qui hæreditate indiuisa fruūtur: quorū pater munera obire publica potuit, cum eiusdem hæredes singuli triremes instruere propter fortunarum tenuitatem non possint: siue etiam eos, qui uoluntariam coiuere societatem uel mercimoniorum, uel rei cuiuspiam alterius, quorum singuli totum communium opum censum non habebant. λοιπωνικοὶ igitur emolumenti & detrimenti sunt participes. Gesellschaffter.

ἄτις ἀδύνατος.) S. λειτουργῶν. Si quis pauperior est, quàm ut reipublicæ inseruiat.

ἀλλᾶν λιλοῦν πόνῳ μέρει.) Lego ἀς πόνῳ μέρει, quanquam posteà sequitur ἅπαντ ἐκ ἢ διαγράμματος & νέμει λιλοῦν μέρει ἴσοσι etsi & hic ut à librario sit omissa præpositio fieri potest: dura certè est cōstructio. Sic & apud Platonem legitur de legibus νόμειν πάντα ἐκ γῆς γινόμενα ἀλλήλοις μέρει. Vbi ego malim: νόμειν πάντα τὰ ἐκ τῆς γῆς γινόμενα ἀς ἀλλήλους μέρει. Incredibile est, quoties articuli & aliæ minutæ particulæ à librarijs omittuntur: id quod ostēdit cōdicū diuersorū collatio.

αὐτανακλησύνας.) Vt pauperrimi cuiusque inopia ditissimi copijs ita pensetur, ut fiat inter eos æqualitas: & perinde sit, ac si pauper tantundem contulisset, quantum, si cæteris æqualis foret, conferre debuisset: ac potius, ut plures pauperes tantum conferant, quantum unus ditissimus: multorum re familiari quasi in unum acerium collata: ut si Crassus conferret decem talenta de 120 talentis: alij 120 uiri quorum singuli non ultra talentum possideant, uni Crasso æquentur, decem & ipsi talentis conferendis.

λαῖα τῶν πεντηκοντόρων.) Quasi dicat, quindenauiam. Est enim compositum à πεντηκόντορος & ναῦς, ut Euripides χιλιόναυν πόλεμον, id est, millenauiam (si nobis ita ut Græcis nomina fingere liceat) classem. Vicies autem quindena seu (quod perinde est) decies & quinquies uicena, trecenta conficiunt (quanquam posteà singulis cēturijs, quinas adijcit naues) ut suprà quinquies duodena uel duodecies quina, sexaginta: uicies sexagena uel sexagies uicena, mille ducenta.

ῥιανοσίας ἀποδιδόξασθαι.) S. ὑμᾶς, ἐπειδὰν ἀποδιδόξητε, ἢ, ἀποδιδόξασθαι ἢ ποιῆσαι ἕκαστος μέρει λαῖα τῶν πεντηκοντόρων.

ἅπαντα συγκληρῶσαι συμμορίας συμμάτων ἑκάστῃ.) ἑκάστοις ἐξέκειτο αὐδρασί, διὰ ἢ λαχεῖν παραδῦναι, ἢ ἁπλᾶς, προσνέμαι.

ἐπειδὴ τὸ τίμημά ἐστι τὸ ἐπὶ χώρας.) Suidas τίμημα, ἡ λαῖα δίκη, ζημία, ἐνίκυρον, τιμωρία, λειφάλαιον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς συμμορίᾳ (Sic enim legendum, non συμμάχων) καὶ τὸ ἐπὶ τῇ οὐσίας ἀποφερόμενον παρ' ἑκάστου.

ἑξάκις χιλίων ταλάντων.) Thucydides Atticam λιπαρόγαιον uocat: & est tamen non parua æstimatio ipsius soli, præter ædificia & reliquas opes: si singula talenta, ut Budæus tradidit, sexcentenis coronatis æstimes, singulos uerò coronatos cruciferis circiter 75. aut 76. Sic enim talentum florinos Rhenenses, superiori Germaniæ usitatos, qui uel pazios quindenos, uel cruciferos sexagenos continent, ualebit 750. Talenta 10 conficiunt fl. 7500. Talenta 100, fl. 75000. Talenta 1000, fl. 750000. Talenta 6000, fl. 450000. hoc est, tonnas auri 45. aut Milliones 4 1/2. Haud igitur stultè sapuit Philippus, si Athenas (ut criminatur Demosthenes) in suam redigere potestatem uoluit.

ἵν' ὑμῖν πρὸς τὰ χρήματα ἢ σωπεταγμένα.) Quomodo? Nec enim solent possessores fundorum tantùm habere præsentis pecuniæ, (quam bella non postulant, sed flagitant) quanti sunt ipsa prædia.

πόνῳ ὑπνοπαλαιταίας.) ὑφὶμ legatur. Est enim composita uox, ut πεντηκοντόρου.

ἐς ἑκάστῳ τ μεγάλῳ.) Magnæ classes sexagenûm uirorum naues quindenas: paruæ duodenûm uirorum, ternas habebant naues. Magnis attribui uult quinquies sexagena talenta, id est, trecentena. Paruis quintam horum partem, id est, sexagena. Cum autem paruæ sub magnis contineantur, easq; constituant: uidetur hæc distinctio, ordinis & perspicuitatis causa esse instituta. Sed repetam (ut uel rudioribus uel segnioribus gratificer) omnem hanc Demosthenis arithmeticam.

I. Viri qui triremes instruant sint mille & ducenti. Adiungit autem his octingentos, ut si qui inter illos immunes quacunq; de causa fuerint, numerus ille 1200. compleatur.

II. Hi 1200. sunt diuidendi in uicies sexagenos. ita fiunt ex his mille ducentis 20 symmoriæ, id est, cœtus, ordines seu classes, quarum classium singulæ sexagenos uiros complectantur.

III. Hæ singulæ sexagenariæ classes ut ita dicam, in quinas partes duodenarias distribuantur: in quibus partibus tenuissimus quisque cum locupletissimo coniungatur.

IIII. Triremes sint trecentæ. Hæ diuidantur in uicies quindenas naues. Addantur autem singulis nauium centurijs quinæ naues, ita naues conficientur 315. Cur autem hæ 15. adduntur? Eandem ob causam opinor, ob quam suprà 1200 uiris, 800 sunt adiecti: uti nimirum, si quæ naues minus utiles essent, aliæ illarum loco haberentur.

V. Vnaquæq; συμμορία quindecim naues instruat, ita unaquæque pars duodenaria, tres naues instruet, id est, quaterni uiri singulas naues.

VI. In has uiginti sexagenarias, quæ sunt centum duodenariæ,

distribuenda sunt sexies mille talenta. Idq; hac ratione fieri debet: 1. A hæc sexies mille talenta diuidenda sunt in centies sexagena talenta. 2. in unamquanque συμμορίαν quinquies sexagena, id est, 300 talenta sunt dispartienda. 3. ita unaquæq; duodenaria 60 talenta accipiet, id est, in singulas triremes uicena talenta impendentur. Solet enim Demosthenes tanquam à summis generibus ad infimas species, sic à tota summa ad minutißimas partes, perspicuitatis gratia, descendere. Sed hæc hactenus satis perspicua & intellecta esse puto. Quæ uerò sequuntur, intricatiora illa quidem, explicare & ipsa conemur. Proposuit Demosthenes, perinde ac si summa urgeret necessitas, 300 triremes instruendas, easq; diuisit in uicies quindenas, & singulis quindenis 300 talenta attribuit, & singulis ternis sexagena. Deinde ab imo iterum ascendit ad summum, hoc modo: Naues 100 postulant talenta 60. Trierarchos 12. Naues uerò 200. talenta 30. Trierarchos 6. Naues 300. talenta 20. Viros 4. Sed quâ fit, ut aucto nauium numero, & hominum & talentorum decrescat numerus, cum potius adaugendus uterq; unà esse uideatur? & cum antea quindenis nauibus, 300 talenta assignarit, nunc tantum 60. centenis attribuat? Quia crescente numero triremium, decrescit numerus & uirorum & talentorum: ut quaterni uiri de uicenis talentis tantundem conferant ad trecentas naues, quantum uiri duodeni de sexagenis, in centum nauium classem contulissent.

καὶ τὰ νῦν ἐφαλόμενα τ σκευῶν.) De illis hoc intelligendum esse, qui mutuò accepta instrumenta, ut sunt, remi, uela, rudentes, mali & id genus alia, nondum reddiderunt: & uerbum ἀσπράξαντας quod sequitur, innuit, & apparet fieri solitum è Midiana, & ex oratione περὶ τ στεφάνε τ Δημοχάρες. B

Quæ autem hic cùm de nauibus, tum earum instrumentis & instructionibus, atq; adeò tota comparandi belli, tributiq; conferendi ratione dicuntur, nobis, qui classem aut bellum nunquam uidimus, nec ullam reipublicæ partem attigimus, obscuriora sunt: intelligi tamen de ijs tantum è conuersione potest, quantum ad linguæ Græcæ cognitionem à nobis requiritur. Quod uerò ad numeros attinet, magnis arithmeticorum subtilitatibus nihil est opus, sed animi quadam attentione: quam cum omnes Demosthenis orationes postulent, hæc etiã flagitat.

ἄπαντα ἀπ' διαγράμματος νόμου λυσιτ.) Suidas & μίσθωμα interpretatur, id est, mercedem meretriciam, ab ædilibus cuiq; constitutam: & (quæ significatio huc pertinet) constitutionem quantum cuique classico, belli temporibus, pro modo facultatum, tributi nomine conferendum esset: cui æstimationi qui præerat, διαγραφεὺς appellabatur.

μέσῳ ἐν χρηστὸν ἑκάστῃ) Commodam. Quia fortasse triremes non omnes fuere pares, aliæ maiora uela, malos, remos postularunt: aliæ, minora eadem.

τ ἐνὸς μέσων) duodenarijs ex æquo.

ἀσπράξαντας.) S. ab ijs quos τὸ διάγραμμα iubet. πλήρωσις sunt ὁπλῖται, ἐπιβάται στρατιῶται.

λαμπὰ τριάκοντα νεώσοικοι) tricenaria naualia, id est, tricenarum triremium capacia.

τὸν τριήραρχον ἕκαστον.) Malim τ τριηράρχων ἑκάστε singulos trierarchos in sua naualia.

ὃν αὖ ὁ φυλὴ.) Malim ὃν δ' αὖ, addito δ. Est autem hic sensus, Vna C tribus continet triginta triremes. hæ in tres decurias sunt distribuendæ, nimirum uitandæ confusionis causa.

ἐπιλαχοῦσα τὰς τρίτας.) Sors ducenda, quæ tribus tertia pars quam naualium partem occupare debeat?

πῶς σύρᾳ.) πῶς quomodo, πως aliquo modo, sine accentu, adeò exactè.

μία συνταξις.) Id est, ordinatis partibus tota classis ordinata fuerit.

ἐφ' ὃσ τότε ὑπάρχειν.) Id est, ὑπὲρ ἐκεῖνον τ χρόνον.

τ περίσσα νῦν ἀποσχήσομεν.) A nunc exigendo aberimus. παρὰ τὸ ἀπέχω τὸ ἄπειμι.

πρὸς ἁπάσας.) Quæ conferri queant.

ὀλίγου δέω ἀπεῖν.) Parum abest quin dicam.

ταῦτ' ἄλλως ἔχειν.) Scilicet quin sit tributum pendendum.

ἴσοι τὸ πλῆθος τούτοις.) ἴσοι τούτοις λαμπὰ πλῆθος, id est, τῷ πλήθει totidem.

χρησμωδοῖσιν.) Hinc apparet iactata esse aliqua oracula, quibus (ut apud Thucydidem est) tametsi à scurra aliquo conficta sint, mirum est quantum à stulta plebecula tribui soleat: ut ea ultrò decipi se uelle uideatur.

δεινὰ λόγων φοβερά.) Terrores uerborum, nuncij terribiles.

ἔργῳ πρατομένα.) Ad rem conferri.

ἱκανὸν δοῖεν.) Multum det, liberaliter numeret.

αὐτὸς ἀπολωλέναι.) Ipse perire unà cum suis opibus.

τ λοιπῶν.) Opibus post tributum reliquis.

χρήματα μὴ δεῖ φάναι εἶναι τότε.) αὐτὶ τ ἐστιν.

μηδὲ ζητᾶν.) Ne quidem quærendum.

πολὺν ὄζει γέλωτ μηδενός.) Maior risus est nihilo. Potest intelligi, ὑπὸ τινος τῶν γελοιοτέρων, omnium maximè ridiculum, magis ridiculum quàm quicquam aliud. Sed malim τ μηδενὸς πεπεισμένε, quàm si nulla omnino pecunia exacta esset.

ἑκατοστὸν τιν ἀσφάλειαν ὁρᾷ.) Centesima, talenta 60: quinquagesima, 120. duodecima, 500 talenta. Sed quò refertur ista ἀσφάλεια? Ad 6000 talentûm, quorum duodecima pars sunt talenta 500.

ἑκατοστὸν.) S. μοῖραν τ ὑπαρχόντων centesimam rei familiaris partem, scilicet de 6000 talentis.

πολυτελέστατον.) S. τ ἐξακισχιλίων ταλάντων.

ἀλλαχοῦ γὰρ οὐκ ἐν λαλλίοις) Nusquam enim commodius. ἐν λαλῷ, λαλλίοις, λαλλίσῳ.

ἐν λαλλίοις.) S. τόπῳ, λάλλιον ὄ λαλλίονος.

ἑκατοσίους ἑκατοστὸν, ὧν ἑκατὸν παρισχέμεθ' ἡμᾶς.) Herodotus Calliope, id est, lib. 8. ἀθλωτὰς πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι τῶν ἐγκόνου/α καὶ ἑκατὸν μέρος. & post, ἀριθμὸς δ' ἐγένετο ὁ πᾶς τ πᾶν, παρὰ τ πρότερον, ἑκατόσιοι καὶ ἑξακόσιοι καὶ ἑκατόν. Non solent oratores diligẽtiam historicam in numeris adhibere. Isocrates Panegyrico ad Herodoti sententiam propius accedit, πλέον, inquiens, ἡ πόλις ὑμῶν συνεβάλετο ἑκάτερα ὡς τ λοιπῶν τ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἢ πάντες οἱ ναυμαχήσαντες. τοῦτο δ', ἂν διαθῶ, ζητήσει.) τετάγμεν, ἀποδόσει χρημάτων. Quasi uerò omnem regis pecuniam 1200 cameli uexerint. ζητήσει requiret, desiderabit, id est, carebit, antecedens è sequenti colligitur. Nam qui pecuniæ sat habet, pecuniam non quærit.

φρέατα ἐπιλιπεῖν.) Cicero, Fons liberalitatis facilè exhauritur.

ἅθρόα καὶ πολλὰ) Et multum simul, & sæpe, αὖτι τ ἅθρόως καὶ πολλάκις.

ὑμῖν ἢ τὸ τῆς χώρας τίμημα.) Quid uerò Attica est, cuius amplißimi reditus 400 talenta 4. Philip. memorantur, cum Asia & Ægypto & nonnulla Europæ parte collata? satis igitur apparet, eum ita muscam cum elephanto conferre, ut nec stulti offendantur, & prudentes intelligant, quantum Athenienses regis Persarum opibus sint inferiores.

ὑπὲρ ὧν ὡς μὴ τὸν ἐπαίνους ἑκάνων ἀμωσόμεθα.) Alij rectius opinor, ὡς μὴ οὐ ἐπαίνε ἱκάνον ἀμωσόμεθα.

οἱ ἐν μαραθῶνι.) Hoc auribus Athenienstum gratum est. Sic Isocrates de Euagora: τοσούτε τ πολιτῶν ἀπώλεσεν, ὥστε πολλὸς τῶν πρὸσθεν, περιβύσαντας τὰς ἑαυτῶν συμφορὰς μιμνῄσθαι τῆς αἰχμῆς τ ἐκείνε.

ὡς δ' αὖ ὑρατῶμεν.) Quasi uerò id exploratum sit: aut decorum quispiam sponderit. Sed & hoc uulgi auribus datur, de quo Isocrates oratione de pace: λέγειν τινὲς μοι δοκοῦσιν ὑρμῶσθαι πρὸς τ πόλιμον, καὶ τὰ λοιπά.

ὀρρόντιδα.) Vide Diodorum.

ἔστι δὲ τῶν ἄλλων ἐλλάδα.) Artificiosa dehortatio ab oppugnanda patria: eas ratiocinationes militibus tribuendo, quæ uiris cordatis & patriæ amantibus dignæ sunt.

δηλοῦσα;) Malo ut Felicianus interrogatiuè legerit.

ὅτω δυστυχὲς.) αὐτὶ τ ἄφρων & sanè stultitia non in minima parte infelicitatis numeranda est: si modò rectè finitur φρένωσις ἀφιτὸ τ λογιστικᾶ, παρασκευαστικὴ τ σωζομένων πρὸς σύλλογισμὸν. Comicus, αὐτὸ δυστύχημ' αὐθάδιστον βροτοῖς. Sed calamitas hæc & de prælio & de inopia potest intelligi.

ἕνεκα λοιδόρε βραχέος.) Vulgari ioco dicitur nulla caro uenire minoris, quàm militum. & ego è quodam Care audiui, eandem esse militis mercenarij conditionem, quam saginati porci.

οἱ γὰρ ὑμῶν στρατεύσαντες.) ὑποβολικῶς τῇ σοφιστικῇ. Græci enim illi mercenarij, Persæ ἐν προδήλοις μέρεσι futuri erant, non soli rẽ gesturi.

τὰς προτέρας ἀναλύσεως τ.) M. ἀπολύσεως τ. Intelligenda est autem eorum cum Xerxe conspiratio: quæ sunt eorum πρὸς τοὺς ἄλλως ἁμαρτίαι: etsi & post Leuctricam uictoriam satis insolenter se gesserunt. Vide τ περὶ εἰρήνης Isocratis.

ἴσε ἴστω ἐχθρὸς.) Lacedæmonios opinor intelligẽdos, aut Phocẽses.

ὅρα ὅτι φοβῶσθαι.) Vide, ut concitationem populi timori tribuat, & confirmandis eius animis à bello dehortetur.

ὅσα ἂν δεῖ διαπράττεσθαι.) Hæc de bello Peloponesiaco uidentur intelligenda.

δεῖ δ' ἐκεῖνόν ὑμᾶς ἔθυνα ἐπαινεῖν.) Sic & Isocrates in Panegyrico.

τ τὰ δίκαια ζητᾶν.) Hoc declarat mox, ἀνάτως ἂν δοκεῖν τοῖς ἄλλοις ἕλλησι φίλοι & εἶναι βέλεσθαι.

ὅσον νῦν ὑπερέχουσιν.) M. ὑπερέχει.

ἄρχειν ἢ μισεῖσθαι.) F. ὑπάρχειν, ἢ ἄρχεσθαι. Sed & ἄρχειν χειρῶν δεῖ ἄνων, est apud Isocratem & Demosthenem.

ἐ γὰρ ἐργάζεσθαι αὐτοῖς ἦν τότε, νῦν ἁμαρτάνετε.) ὑποβατικῶς, ἐ νῦν ἁμαρτάνετε, πειθόμενοι αὐτοῖς.

ANNO-

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem de libertate Rhodiorum.

IN ARGVMENTVM LIBANII.

Πέλιμον πρὸς ἀθλωσίους.) Lege cum Fel. πέλιμον ἤρξατο πρὸς. Nã omnino huius generis aliquod uerbum deest. Alterũ argumentum quod est sine autoris nomine, cum penè ad uerbũ in orationis huius enarratione extet: nihil est, cur actum, quod aiunt, agamus.

IN ORATIONEM.

ὡς γὰρ ἁπᾶν ἁπλῶς.) Aliàs ὡς ἅπαν ἁπᾶν, eodem sensu.

βλασφημίας.) Conuicia, maledicta. Nam quod Suidas βλάσφημος ἀπὸ τοῦ βλάπτειν, quod Hesychio est λέγειν, λοιδορεῖσθαι, ut sit, βλάσφημος ὁ βλάπτων τὴν φήμην, qui famã alterius incessit, infuscat & denigrat: aut quasi βλάπτων τὴν φήμην, qui famæ nocet.

ἀπὸ τῶν σωτηρίας.) Pro ἑαυτῶν suæ salutis.

τοῖς ἀτυχήμασιν αὐτῶν.) Hoc malo, quàm τοῖς ἀτυχέσασιν: etsi oligarchici felices uidebantur. Sed fit hic mentio τοῦ δήμου τῶν Ῥοδίων.

ἀπὸ σωτηρίας αὐτοῖς ἄττει γιγνομένοις.) Hoc participium & sententia, & compositio, & priora duo, ἀφηρημένον, βιβουβυκόστοδ, requirunt: ne tertium membrum sit mutilum & λακόφωνον.

τὸς πολλὸς τῶ ἀπάσας.) Id est, τὸς δήμους, τὸς δημοκρατουμένους, multitudinem liberam.

αὐτοπάτας τυχᾶν σὺν οἷς.) S. τοῦ ἐπιβουλεύειν αὐτοῖς ὑμᾶς ut nobis & B bene cupiant, & nos suæ libertati insidiari minimè suspicẽtur, omnisq; tyrannidis suspicione liberent.

διαμάλλων τοὺς ῥήτορας.) Perstringit oratores, ut qui sibi parum constent.

ἀπὸ τῶν πρόσθεν ἀπολογίαν ἀπὸ παρασκευῆς.) Confer huc locum præcedentis orationis: Quòd si alia copiarum esset ratio, qua ulcisci liceret Barbarũ, alia qua Græcos: fortassè palàm fieret, nos aduersus eum instrui, &c. Nam ibi uult institutionem ita fieri, ut de oppugnando Persa, fœdere intercedente, cogitare nihil uideantur.

πρὸς τὸς ὑπαρχοντὰς ἐχθροὺς.) ὑπαρχόντὰς ἐχθροὶ & ὁμολογουμένοδ ἐχθροὶ, sunt haud dubij hostes: quorum odia non prouocanda, sed uindicanda sunt.

καὶ ὅπ᾽ ἐγὼ μὲν ταῦτ᾽ ἔπον.) Id est, Non ego modò hæc dixi: sed uobis & placuit, & probata mea fuit oratio. Vel, quemadmodum hæc ego dixi: sic uos probastis.

ἀνόλοθος τοίνυν.) ἀνόλοθος substantiuum, puerum pedissequum significat: θεράπων seruus, qui domini corpus tuetur. ἀνόλοθος adiectiuum ὅμοιον, similem, consentaneum, ἀνολοθοῦσα, ὁμοίως διαπράξασθαι, rem eodem modo gerere: ἕπεσθαι sequi: ἐνέχεσθαι in aliqua re contineri & inesse. ἀνόλοθον ἀπέβη τὸ τέλος τῶν προτέρων ἐνεργείαις, Consentaneus fuit exitus prioribus actionibus, & Polybius βεβούλομαι ἀνόλοθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν, ut res ipsæ uerborum pollicitationi responderent. Ex Hesychio & Suida. ἀσυνόλοθον τὸ μαχόμενον dissentaneum.

τούτων μὲν οὐ τιμωρεῖσθαι τὴν ἀρχήν.) His uerbis probare uult, non consentaneum esse, regem Persarum Rhodiorum magistratuum defensionem suscepturum.

τινὰς τῶν ἐν ταῖς πόλεσι.) Quarundam ciuitatum magistratus.

δηλόσει τόδε.) Scilicet τοῦ πολεμᾶν.

ἀγωνιεῖδε ἤδη ταῦτα.) Statueritis hæc, scilicet ὅτι ὑπὲρ τῶν δικαίων πολεμᾶν χρὴ ius bello tuendum.

τῶν σωζομένων.) συμφορὰν aliàs conferre, id est, prodesse, quòd ea ferat, quibus iuuemur. συμφορὰ casum significat, sæpius aduersum, nõnunquam tamen euentum simpliciter, sicut & τύχη. Posßis igitur hic τὰ σωζόμενα, ἀντὶ τῶν συμβάντων pro his, quæ euenerunt, interpretari. Melius tamen est ut ἀντὶ τῶν ὠφελησάντων pro his quæ profuerunt, accipias.

τῷ μὴ, ἀπόγνω μὴ βουλᾶν.) Est Græca negationis geminatio, uehemẽtius negans, Minimè committendum censuit, ut Ariobarzanem adiuuaret. Huius & in Aristocratea fit mentio: quem Vlpianus Persicum satrapam fuisse scribit. Alius est ille ἀριοβαρζάνης ὁ σὺν Βύβλῳ καὶ φιλοσώματος βασιλεὺς τῶν Καππαδόκων, à Cicerone defensus.

ὑπὲρ τι τῶν πλειόνων.) Pro amplificando imperio.

ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν.) Lege ἑαυτῶν.

ὅτι δ᾽ ὀρθ᾽ ἐναντιοῦσθαι.) Pro ἐναντιωθήσεσθαι, sic paulò pòst, σφόδρα εὖ παραβοῦναι, ἀντὶ τοῦ παρέσεσθαι.

ἐπὶ τῶν πραγμάτων εἶναι.) In rebus esse, id est, ἀντιλαβέσθαι τῶν πραγμάτων rerum curam suscepisse.

πράττουσιν ὅσα.) ὑποθετικῶς accipiendum: Si regi quæ molitur ex animi sententia succederent. Sequitur aduersatiua, πράττουσι δ᾽ ὡς λέγετ᾽, cum uerò ita uti fertur cum eo agatur, eiusq; conatus sint irriti.

Vide Panegyricum Isocratis.

πρέσβυς.) ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι ἀλ παρίδα, quòd extra patriã sit, dicitur Latinè hospes, tã is qui excipit, quàm qui excipitur, peregrinus. πρέσβυς qui alicui rei cuiuspiã seu bonæ seu malæ est autor. πρέσβεις ut dicebantur, qui publicè in hoc cõstituti erant, ut exterarũ ciuitatũ legatos exciperent. Sed usitatissima & huic loco apta significatio uocabuli hæc est, ut is intelligatur, qui exteræ ciuitati est amicus, eiusq; negocia curat. et sic accipiendũ esse declarat id quod sequitur, ὅτι ἰδίᾳ ξένος quẽ alioqui cõposito uocabulo nominãt ἰδιόξενον, cũ quo propter priuatas rationes amicitia uel hospitiũ intercedit. Διοξένους ἐλέγοντο τὰ τῶν πόλεων ἐπιμιξίας τοῖς γνῶσιν ποιουμένους, ein spiessgesell.

τοῦ διαπράσασθαι τὰ ὑμέτερα.) S. qui pendere tributa detrectarunt, nostrãq; societatẽ repudiarũt uel, qui nostras opes nobis restituere uoluerũt. Isocrates in oratione de pace, ὅτι τὰς ἐν ταῖς πόλεσι οὐσίας διαπράσασθε.

βελτίοσιν ὑμῖν αὐτῶν.) Vobis qui dignitate illos antecellitis.

παρῆντο.) Pro παρέπεσαν admiserunt, receperũt, à παρίημι, παρεῖμαι, παρῶσα, παρῆν, παρέντο.

ὕβριδε ῥάδιοι.) Id est, homines pertinaces & superbi. Homerus ῥεῖα ἀγορήσε cognominat. & Liuius Decad. 5. lib. 5. Tradidere quidam, legatos Rhodios nondum missos, post uictoriam nunciatam, uelut ad ludibrium stolidæ superbiæ, in Senatum uocatos esse. Isocrates Plataicos, ἀλλὰ τολμῶσιν ἔντοδ ὀνβᾶσι λακωνισμὸν ὑπόροις ὀνειδίζειν: & noster autor paulò pòst ἀθλωσίους ὕβριδε.

ταχ᾽ οὖν ἂ τύχοιεν.) Fortassè, si ita ceciderit, si fors ita tulerit. ἀ τύχοιμι, τύχοις, τύχοι, τύχοιτον, τυχοίτην, τύχοιμεν, τύχοιτε, τύχοιεν, per omnes personas & numeros, aduerbialiter accipitur, pro, fortassè: ut τάχα participium τάχα fortassè, ἀ τύχοιεν si fors Rhodiorũ ita tulerit. Est ferè pleonasmus. Sic in 2. Olynthiaca. τὴν σφάλειαν ἰδίως ἐπὶ τοῖς ἐλπίσιν, οὗ τύχῃ, id est, fieri potest, ut res bonas spe floreant. οὗ τύχῃ τὰ πράγματα, si fors negociorum ita tulerit, id est, fortassè, uel, fieri potest ut, ἐνδέχεται. ἐ διωνδίνων (S. τοῦ δήμων, & si fortassè rectius, ἐ βαλλεύντων) δημοσίᾳ διαλύσασθαι ταῦτα. Cum non possent aut uellent (S. οἱ δῆμοι) ea publicè diluere, aut pro ijs satisfacere. ἰδίαι ἐγκλήματα utrum ea uocat, quæ à priuatis hominibus sunt commissa: an quæ ad solos Athenienses pertinuerunt?

ἀ δὶ ὀλιγαρχίας ἅπαντα συτύχοιτ᾽.) Id est, si paucorum dominatus passim inualescet.

ἁπλᾶ τὴ δίκαια.) αὐτὶ τοῦ δίκαιον, ἱστόρησις ἀριθμᾶ, aut librarij error.

ἀ γὰρ τοῖτε τὴ ξυμφάτιαι ἀλ πόλεως.) Hoc nõ ad excidiũ Athenarum bello Xerxis: sed ad alias clades bello Peloponesiaco acceptas pertinet.

πλῶτι πόλιν λαν.) Lego cum Feliciano διὰ λαν.

πρὸς ἀλιάρχον τὴ ξυμμαχ.) Vide ἀνάβασιν Xenophontis, & Isocratis Panegyricum & Symmachicum.

ὅτ᾽ ἐπιβουλεῦσαι σωφρόνεσιν αὐτῷ.) Potuisset & per participium dicere: ὅτ᾽ ἐπιβουλεύσαντι σωφρόνεσιν αὐτῷ.

οἷς οὐ πρόσηκ᾽.) S. ἀχθὲς εἶναι, ἢ πολεμᾶν. (ri audaciam.

τί ἀπόσχ᾽ ἂν βυζαντίων.) Sententia est, impunitate, proditorũ cõfirmatos αὐτὸς σωτῆρα ποιεῖν.) Pro πρὸς, sibi uendicare, obnoxiã facere, σωτηρίαν παρ᾽ αὐτοῖς ἀναγκάσαι. Vide Plataicum Isocratis.

αὐτονόμους.) S. ἐνένδε ὧν τὴν χώραν ἐρίσσειν εἰ βουλοίατο.

δὶ μαυσώλου ζῶντ.) Lego δὶ μαύσωλον ζῶντα qui uel Mausolum uiuentem, uel, eò defuncto, Artemisiam docuerit. Nisi fortè γυναικοκρατούμενοι fuerit. Sed & tum nomen saltem imperij penes ipsum fuit, ut nunc penes maritos, quamuis hi ipsi ferè mulieribus pareant.

ὁ ἐνένδε διοστάτης.) τ, τὸ μαυσώλου τὴ ἀρτεμισίας.

ἀμφοτέροις αὐτοῖς.) Tam Artemisiæ quàm Byzantijs. Fuit & alia Artemisia antiquiòr, de qua Xerxes nauali prælio sibi mulieres uiros; uiros è contrario mulieres esse factos, dixisse fertur.

τὰ δίκαια ποιᾶν ὑπομενόντων.) ὑποθετικῶς accipiendum ἀ ἦσαν ὑπομενόντες: Si omnes magnum studium haberent iusticiæ.

ἀλλ᾽ εὐδείαν.) Rectè Felicianus, εὐανδείαν.

πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν.) Vi geritur res: ius est in armis: prout quisq; potest, ita ius adipiscitur.

ἀμφοτέροις ὑπῆρχεν.) Si nihil deest ex ijs, quæ sequũtur, intelligendũ: τοῖς ζ ἄλλοις λοιπὸν, μὴ ταῖς πόλεσιν ἰδίαις: aut τοῖς ἀσθενέσι μὴ τοῖς ἰσχυροῖς.

ποιᾶν τὰ δίκαια μὴ πράξαι.) Prius significat, abstinere iniuria & præstare quod debeas: posterius efficere ut & alij iusta faciant. malim tamen pro ποιεῖν legere ἀπᾶν.

ὑπολαμβάνετε.) Existimemini ab ὑπολαμβάνομαι.

παρὰ τοῦ μισθοδοτοῦντ᾽ αὐτοῖς.) Nomen uerbale sui uerbi casum retinet, αὐτὶ τοῦ μισθὸν διδόντων αὐτοῖς.

ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν.) ἀνέρες, μὴ αὖ χεσθαι συμβουλεύοντα.

τὸς αὐτὸς.) M. τὰς τὸς αὐτὸς. & posteà φίλος ὑμῖν, M. φίλος ἔχειν ὑ ἔξειν ὑμῖν. τὸς δὶ πόλεως ἐχθρὸς ἠγημένος.) S. αὐτὶ ὑμῶν προτιμῶντας τῶν πολίτων. λατηγορήσαι, ζητήλῦξαι.) M. λατηγορήσαι, ζητήλῦξαι: ἀλλ᾽ ἐὰν ἃ προέρηδι.) S. τὸ αὐαλαβεῖν τὴν ὑγιμονίαν.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in Demosthenis pro Megalopolitanis orationem.

IN ARGVMENTVM.

Παρακαλῆσθαι γὰρ ἐαυτ.) Id est, petitum auxilium. Potest etiã παρακαλῆσαι legi ut ad legatos, non ad Megalopolitanos oratio referatur. Xenophon ϛ' ἑλληνικῶν, tradit ἀρχὰς ἀδυνάτων ξυμμάχων γενέσθαι. & ὅτι ἀβλαβεῖσι βοήθειαν μανθάνουσι.

μὴ περιορᾶν ἀμεληθέντας.) Non despicere captam. Atqui capta non erat, sed in obsidionis metu. Expones igitur ἀμεληθέντας pro ἵνα μὴ ἀμεληθῶσι περιληφθέντας, pro ἵνα προϊδόμενοι μὴ περιορᾶν ὡς ἀμεληθησόμεθα μὴ περιληφθῶμεν. Vsurpantur enim hi aoristi loco futurorum. περιορᾶν autẽ, quãquam si uocem spectes, circumspicere significat. Vnde Phauorinus περιορᾶσθαι expectare, prospicere, circũspicere, curare interpretatur: tamẽ pro ὑποροᾶν uel παροροᾶν, id est, negligere & despicere, crebrò accipitur. παροροᾶσθαι tamen Suidas ὑποπτεύεσθαι (F. ὑποπτεῦσαι) καὶ ὑφορᾶσθαι existimare uel existimari & suspectum esse uel suspicari interpretatur. Latinis περιορᾶν est committere, pati, non prohibere, conniuere, desistituere.

IN ORATIONEM.

ἀφ' ἑκατέρων.) Alij à Lacedæmonijs, alij ab Arcadibus missi.

πρὸς ὑμᾶς.) Scilicet ὑμᾶς, cum apud nos illi utriq;, tam Arcades quàm Lacedæmonij legatos agant.

ἐάν τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκειν, Si quis eis ademerit cognoscere & uoce atticè dicere.) Hæc, obscuritatis uitandæ causa, liberius mihi uertenda fuerunt.

τὰ βέλτιστα λέγειν.) Optima dicere, id est, suadere salutaria. χαλεπὸν hic non tam difficile significat quàm ἐπικίνδυνον periculosum. Nãque uir sapiens quid in re non perplexa dici expediat, facilè perspicit. Pertinet igitur τὸ χαλεπὸν non ad facultatem oratoris, sed ad approbationem auditoris, optimiq; consilij euentum. Sic Isocrates in Trapezitico: βούλῃ ὦ, ὦ ἄνδρες δικασταί, πάντων χαλεπώτατον, τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν. Vbi certè significat, non esse difficile inuenire aduersarium, qui multum sit molestus (nam uel ille adolescens in Pasionem incidit, minimè quidem litigandi causa quæsitum) sed hoc dicit, ciusmodi aduersarios difficillimè conuinci & superari posse. quare nos ibi uertimus: Est autem iudices omnium molestissimum in tales aduersarios incidere.

συνεξαπατώμενον.) S. τοῖς ῥήτορσι. Cum unà cum oratoribus decepti sitis, alij cum his, alij cum illis coniuncti.

τὰ μεταξύ.) Ea quæ in medio sunt, quæ intersunt inter oratorum sententias, id est, quæ cum neutrius factionis sententia congruunt.

ὑπὲρ ἃ.) Malo περὶ à præter uel contra ea quæ, &c.

προϊδεῖν τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι.) Obijcere quibusdam uos decipiendos, id est, committere ut uos aliqui decipiant.

ἐχομένων τὴν Θεσπιῶν τὴν Πλαταιῶν.) Sic legẽdum est. Nam Θεσπίων, Πλαταιέων, Thespiensium & Plataensium significat, à nominatiuis Θεσπιεύς, Πλαταιεύς: Ipse uerò urbes, ad quas participiũ οἰκοδεσπῶν, refertur, Θεσπιὰς, Πλάταια: quas nondum fuisse instauratas, sed instaurandas, illud declarat quod sequitur, τὰς μὴ Θεσπιὰς καὶ τὴν ἐχομένην καὶ τὰς Πλαταιὰς ἐᾶσοι πρᾶξαι φῶμεν δεῖν. οἰκοδεσπῶν igitur, ut suprà in argumento monuimus, ὑποθετικῶς est accipiendum, si instaurentur. Cautus igitur eris in huiusmodi participijs interpretandis, & sententiam inprimis spectabis, à qua uera uerborum intelligentia pendet.

πλείονι μέρει ἢ ὅσῳ ἐλάττοσι.) Multò maiores, quàm quantò minores, id est, ne longè maior accessio ad potentiam Lacedæmoniorum quàm utilis decessio & diminutio de uiribus Thebanorum fiat.

ἐν μανθάνειν.) Vide ϛ' ἑλληνικῶν, & argumentum Isocratici Archidami.

ἐναντία ἐκείνοις contraria illis.) Id est, κατ' ἐκείνων. contra illos.

προσθεῖναι δέ τι τὸ.) Malim δ' ἔτι τό, ut referatur (quanquam id quoq; durius est) ad βεβούλωμαι. τό enim (quod in diuersis lectionibus annotatur) locum non habet, nisi legas aut τὰ λοιπὰ ποιῶν βέλτιον τὸν ἕτερον, alteros, scilicet Lacedæmonios. Nec enim puto esse causam, cur ἑτέρους per αι, id est socios legere malis (quòd ea uox αὐτὶ συμμάχων satis accipi commodè nequit) aut τυχηρῶς accipias, ϛ, τυχόντι δὲ προσθήναι ταύτας. Nec incommodum fuerit interpretari: προσθεῖναι δ' ἔτι τι, id est, τινὰς τὰ λοιπὰ, &c.

τὸ νῦν χαλεπῶν τοῖς μεγαλοπολίταις.) F. A. ἔσται, τί τέθ'.

αὐτιπαραξαμένους.) Parum refert utrum sic, an συμπαραξαμένους legas. intelligendi certè sunt Arcades, qui Thebanis coniuncti, Athenien sibus restiterunt.

ὡς φασι.) S. Lacedæmonij.

λοιπὸν μὴ ἔ.) S. πρόσθεν μεγάλῳ πλήμ.

πέμψαι.) S. ὑμᾶς, ut uos missam faciatis.

ἀλλ' οὐδὲς ὄψεται.) Sed nemo dicet. quid? utrum non defendendos esse Megalopolitanos uel potius Messenios? ἀμυνεῖσθαι uerò, nemo de re non uerba facturus est? sed uos ultrò bellum susc ipietis. (λιμ.

ἐᾶσοι πάθειν ταὐτὸν τοῖν πόλιν.) Messenã potius quàm μεγάλῃ πόλει.

ἀρχὴν ϛ' μὴ ἐπιτρέπειν ὑμᾶς.) Principium non concedendi uos, id est, ut uos non concedatis.

ὅπερ ὧν ὑπόλοιπον αὐτοῖς.) S. τοῖς Πελοποννησίοις.

ἢ οὐδένες εἰσὶν ἀδικοῦσι.) M. repeti negationem ἢ ἐν οὐδενὶ ποιεῖσθαι ἀδικεῖσθαι;

ἅμα τι καὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ δύνασθαι λέγειν πρᾶγμα.) Sic elegãter Cicero ad Lucullum: Non idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus.

δι' ἡδυπάθειαν.) δι' ἡδυπάθειαν, autore Stephano.

ἐπιπάροινον.) ἐρέθισμα δι' ἀκολασίαν.

ἐλλείπει δέω.) S. ἀλλὰ πολλῷ, id est, plurimum abest: quod alioqui πολλοῦ γε καὶ δεῖ solet dicere.

ἐφ' ἡμᾶς γὰρ αὖ φιλαίτιον.) Rapacitatis & uiolentiæ Laconicæ accusationem. Vide in Isocratis Panathenaico.

ἐν γὰρ αὖ ὑγιὲς περὶ τούτου μέντοι.) S. de Messena. Quod reliquum erat: sed de excidio nostræ urbis: subticuit, & subiecit περὶ πολλοῦ.

πεπράχθαι τοῖς.) Facta esse Megalopolitanis hostilia contra nos, id est, Megalopolitanos hostiliter contra nos fecisse.

ἀσυλήτων αὐθεμίτων.) Annotatur legi ἀσυλήτων. ego puto βλαπτῶν legendum, id est, amentium.

φημὶ ὑμᾶς ἐᾶσθαι συμμάχους ϛ' δυνάμενον.) Sic innuit Lacedæmonios daturos operam, ut Thebanos interneccione deleant. idq; prohibituros Athenienses.

τὸν δυνάμενον συμμαχίαν παραλαβεῖν.) Legi queat & προλαβεῖν ἢ προσλαβεῖν. Isocrates Areopagitico Athenien sibus obijcit, ὅτι τοὺς μὲν βάρβαρον φίλους σώζειν ἐπιχειρήσαντας: τοὺς δ' ἑαυτ συμμάχους ἀπολωλέκασι. & Xenophon ϛ' ἑλληνικῶν μεταπέμπεσθαι ἀβλαβέων ξύμμαχον. et paulò pòst τὴν ἀβλαβεῖσι βοήθειαν τοῖς μανθάνουσι. Sed hæc fortasis ad aliud tempus pertinent.

τὴν τοὺς Θηβαίους μισεῖν φασκόντων τὴν τοὺς.) M. utrobiq; ϛ τι τοὺς, τὴν ϛ τοὺς. Non enim hoc uult, quosdam utrorũq; odiũ profiteri, sed esse nõnullos, qui Thebanis, nonnullos item, qui Lacedæmonijs inimici uideri uelint.

τί πρᾶγμα ϛ λοιπῶ.) Id est, παραπάγμων intempestiuè & ultra modum.

ἄνευ ϛ λαμ. ἰσχυρὸν λαβεῖσθαι.) Sine firmos Lacedæmonios consti tuendo, id est, etsi nõ firmi cõstituantur, non cõfirmetur eorum potẽtia. malim λαβεῖσθαι per ι, quàm λαβεῖσθαι per ι. quia hoc passiuè, illud actiuè significat, ut ad oratores referatur: etiamsi isti non confirment Laconum potentiam. sed parum refert.

ὡς δ' ἐγὼ.) Pro ἵνα ϳ: quo autem pacto: id ego dicere conabor uel, ὡς δὴ ἐγὼ ut ego sanè.

μίχει τότε γε.) Eò quidẽ usq; quousq;? ego nõ satis assequor. si enim τότε exponas ϛ εἰσχώρησαν, tautologia uidetur, quanquã τὸ ἐχόμενον, quod sequitur, eã expositionẽ probat. Quid enim est iusticiã nõ simpliciter, hoc ϛ, ex animo colere? Id enim quod rectè fit, tũ demũ est iustã, cùm est uoluntariũ. μίχει ϛ εἰσχώρησαν, id est, uerecundiæ causa. Velle ἐν ἄναι, ἀλλὰ δοκεῖν ἑτέρους: nõ esse, sed uideri optimũ. Fel. legit μίχει τόγε aliquousq;, ad tẽpus. hoc est, dissimulãt aliquandiu ingenia, & iusticiæ studiũ præ se ferũt: sed erũpunt tandẽ iniustæ cupiditates. ἵνα τοίνυν μὴ ϛ τοῦτο ἐμποδὼν γένηται τῷ. (Sic enim lego cũ Veliciano pro τὸ) τὸν δυνάμενον) ϛ τε, id est, τὸ μὴ ἐᾶσαι τὰ λοιπὰ περίεσθαι ἁπλῶς, id est, ne Thebanis tergiuersandi relinquatur occasio, quò minus urbes illas instaurari sinant, si Lacedæmonijs grassandi cõtra Messenios & Arcadas licẽtia dabitur. Sic Archidamus apud Isocratẽ queritur de Thebanis, ὅτι πλάταιαν μὲν καὶ Θεσπιὰς ἔχθρας καὶ πολέμου ποιήσαντες ἀνάστατοι μισθοῦ δι' ἀναισχυντίαν ἐτῶν διακοσίων, id est, quòd Plataeas & Thespias nuper admodum euerterint, & Messenam post annos trecentos instaurari iubeant.

συμπαράσχωμεν αὐτοῖς.) τοῖς ἐχομένοις.

ἐβανισώσας.) ἐβανισμένας, ἀναστάτους γεγενημένας.

μόλ' ἐᾶι τῇ προφάσει.) Verba satis perspicua sunt, sed sensus obscurior est. Nec enim uideo, cur necesse sit, Plataeis non instauratis, euerti Megalopolin & Messenã. Sed quod sequitur locũ hũc declarat: δεῖσθαι δὲ πᾶσιν ἡσυχῆ, ἐχ ἵνα Θηβαῖοι διακωλύωσι ποιεῖσθαι τὴν στάσιν, &c. Vnde apparet, Laconas ursisse instaurationẽ Thespiarũ, conquestos, iniquè secum agi, si Thebani in Bœotia dominentur, ius ĩdem in Peloponneso sibi non permittatur.

λαθὼν ἢ πρόδηλα ταῦτα.) S. ὅτι τοῖς πάπαισιν ἐπεξελθόντων ἀδικῶν: Si palàm factum fuerit, Laconum grassationes prohibitum iri à nobis.

πρὸς ἐκείνα τότε.) τὸν δυνάμενον πρὸς τὴν ϛ πλαταιῶν διακοίνειν (sic enim per ι, non διακοίνειν per ν, in penultima legendum censeo.) Thebani Platæarum instaurationi aduersabuntur.

ἀνύσιμα πράγματα.) Irrita negocia habebimus, id est, frustra labores atq; molestias capiemus. τὰς πύλας λέγει διελεῖν.) S. τὰς τῷ πάθει, pilas, quib. fœdera inscripta erãt, demoliendas esse à Megalopolitanis.

τίς

τὸν ἄλλα μετὰ τ῀ ἐπιλύσωμ.) S. ποιεῖν τὸ προστιθέμενον, hos defende A mus, qui noſtris mandatis obtemperabunt. Sic Cyrus apud Xenophontem ἀναβάσεως de Chaldæis & Armenijs loquens πᾶν ἀλλ' ὑμῶν ἐπιστρεπτέον, σὺν τοῖς ἀδικουμένοις ἐπίμαχα ὑμᾶς: Vtri utri ueſtrũ ius uiolarint, nos opem affectis iniuria feremus. Fel. perperàm habet, μετὰ τ῀ ἐπιλύσωμεν uerò & Arcades erant & Lacedæmonij. Sic utriſq; mittẽda erant auxilia. quod eſt abſurdum.

πρεσβευτὰς & διβάσεις.) M. διβάσεις ut alibi conſtruitur hoc uerbũ. τ῀ πολίσαι τότε.) S. ſi urbes illas inſtaurari uetuerint.

τὸ μὴ διβάσων συμμάχους ἔναι.) τὸ ἔναι ſi ſint, ἐὰν ὦσι. Videtur aliquis Arcadum patronus dixiſſe, ſi Athenienſes Megalopolitanos non receperint, eos coniunctos cum Thebanis, fore Athenienſibus formidabiles. id argumentũ ſpecie confutationis in ſuũ cõmodum uertit, quodã ferè dilemmate, ad hunc modum: ſiue ſuccubuerint Arcades: illorum opibus auctι Lacones nos inuadent: ſiue reſtiterint, firmiores Thebanorum ſocij, acriores noſtri hoſtes erunt. Defendendi ſunt igitur.

διεσπασθῶσι.) Diſſipata eorum urbe, & in uicos redacta. Sic in Iſocrate ἀφ' ὧν ὅσους μανίας διῴκισεν.

μετρίως μεθ'.) S. à nobis. Non dicamus de noſtris, ſed de Thebanorum & Laconum commodis aut incommodis.

αὐχήσωσι.) S. ἐν ᾧ τῖλος τ῀ φωκικῦ πολέμ. niſi fortè αὐαφόρως hic impropriè ſit uſurpatum, pro αὐτίχωσι, & intelligendum ſit non de præterito Phocenſi, ſed de futuro Athenienſium bello.

μᾶλ' ἄλλως ἁπλῶς.) Lego aut τ῀ ἄλλως, aut ἄλλως per ὁ.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem Demoſthenis de fœdere Alexandreo.

IN ARGVMENTVM.

Ἀτιῶται, φησί.) S. ὁ ῥήτωρ.

τὰς παρ' ἀθηναίοις τὴ ἕλλησι γεγομένας.) M. τὰς πρὸς ἀθηναίους καὶ τὰς ἑλλήνας γεγομένας.

IN ORATIONEM.

πιπεισμένοι.) S. ὅτι μᾶ ἠμένειμ τοῖς ὄρκοις, Si ex animo ita ſentiũt, & citra ſimulationem. Iſocrates Nicocle: αἱ δημοκρατίαι τὰς ἰσότητας ἑαυτῶν τοῖς μετέχουσι τ῀ πολιτειῶν.

τ῀ ἐξετασμὸν.) Inquiſitionem, diſceptationem, id eſt, nunc excuti & explorari ſuum conſilium patiantur.

χρῶδι τῷ συμφέροντι.) Id uerò quod eſt? τὸ ἀμύνεσθαι τὸς παραβαίνοντας τὰς σωθήκας. (πάντας;

ἀνιγκλήτως.) Vtrum ἀνιγκλήτως πρὸς ἅπαντας; an χρῶδι πρὸς ἅποι παραβιβηκότθ.) S. τὰς σωθήκας ἠ τὸς ὅρκους.

ἤ τις αὐακαλέσει αὖ, &c. ἠ ἤ τις ἐβιάσ῀ται.) Ordo uerborum ſatis confuſus eſt. Sed quia meam interpretationem commentarij uice eſſe confido: nihil eſt cur plura annotem. Quis enim non uideat, ἅποτ' ἂν ὑμᾶς ἁρπάσαντας ὅπλα, ὑπομῦναι, &c. coniungi? & τὸ ἂν ὑπομῦναι, ἀντὶ τ῀ ὑπομεῖναι poni?

ὑβριζομένους ὑπ' ἀθηναίων.) ἀντὶ τ῀, τοὺς ἀθηναίους καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ὑβρίζεσθαι.

ἀλ' ἴσως.) Legendũ, ut habet Fel. ἀ δὲ μᾶ ἀ μ῁ τις ὑμᾶς ταῦτα βιάσοιτο, μάλιστα ἀγανακτῆσαι, καὶ φυλάξασθαι τὸς ὅρκους. (Sic enim lego pro φυλάξασθαι ἕ῀το, quod perperàm etiam ad inferiora translatum C eſt) ἀλ' ἱκανῶς ὡς γίγνεται παρὰ τοὺς ὅρκους, πρέπως ὑμᾶς ἔχειν καὶ τοὺς ὅρκους μὴ φυλάξασθαι. Verba τὸς πρὸς ὑμᾶς, & ut ſuperuacanea, & ut falſa (Nam ad omnes Græcos pertinebat iuſiurandum) & παρὰλογα καὶ ἀκόφωνα, reijcienda puto.

καὶ ὑμῖν μ῁.) S. ἀ δὲ μᾶ.

πλὴν ἀθηναίων.) Pendet ab ἀ μᾶ. Poſtea pro πολεμίῳ, malim ὡς πολεμίῳ. etſi & in epiſtola quadã Philippi legitur: τοῖς ἢ μὲ σωσαντήσασι, πανδημὰ χρησίμοις: τοῖς ἢ συμβόλοις ὑμῖν μὲ * ἀεμένοις, ἐπισημίοις. Sed is locus corruptus eſt, & inexplicabilis.

οἱ τυραννίζονθ'.) οἱ τὰ τ῀ τυραύνων φρονοῦνθ' Tyrannorũ ſtudioſi.

ἀρίσ.) Legendum ὁρίσ. hinc Theophraſtus ὁρίσιος apud Laertium dicitur.

ὑφ' ἃ ὑμᾶς παρακαλῶσιν.) S. οἱ τυραννίζονθ'.

ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑμῖν λαβεῖν τὰ ὅπλα.) ὑμῖν λαβεῖν, Latinè ὑμᾶς λαβῦν, uel ἵνα λάβωμεν, uel ἀλλαμμένων τ῀ ὅπλων.

ἐπὶ τὸς παραβιβηκότας.) S. τὰς σωθήκας.

μετὰ τ῀ βουλομένων.) S. συστρατεύεσθαι, καὶ διαφυλάττειν τὰς σωθήκας, τὰ τι ἀδικοῦσα ποιῶν.

ἰσχύειν.) Sic cõſtrue ἰσχύειν πράττειν τὸ συμφέρον ἢ αὖ σ῀ δικάζειν. &, ἰσχύειν fortaſſe αὐτὶ τ῀ ἰσχύσειν. ἡ φράσις, ὁ μικρὸς ἰσχύει πράττειν τὸ συμφέρον, τοιοῦτ', οἷόσ' ὄγε.

Νῦν δ' ὅτ' ἐς αὐτὸ τὸ δίκαιον.) Sententia eſt, coherceri Macedones & iuſtum & utile & tempeſtiuum atq; opportunum eſſe. (ρίας.

χρόνον αὐαμεῖναι αὐτιλαβέσθαι.) μικρὸν τ῀ αὐτιλαβέσθαι τῶ ἰδίων

δίκαιον τ῀ μὴ ἐπὶ τὰς σωθήκας.) Quia σωθηκῶν δίκαιον non licet dicere.

τὰς ἐπὶ τολιτείας μεταλλύσωσι.) Atqui apud Ereſios & Antiſſæos πολιτάα τυραννὶς fuit, qua ipſi Græci euerſa, pacta & conuenta uiolarũt. Sed arguitatur autor, ὅτι ἡ τυραννὶς ἐ πολίτευμα, ἀλλ' ἀδίκημα.

μεταλλίνῃ τὴν πόλιν.) Malo cũ Feliciano legere, τ῀ δῆμον, aut τὴν πολιτείαν.

ἐ φάσκων.) S. μᾶν πολεμίοις αὐτοῖς χρήσασθαι, negans bellum eis inferendum eſſe, &, τίς τούτων τ῀ μισθοφορούντων βελτιρούσ῀ι, ἐ φάσκων, τετύχηκ', ἀρνούμενος.

διημαρτήκασ.) τὰς μεταλλικαδίνας ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

τοῖς δ' ἐνέμασιν αὐτῶν.) S. τ῀ νόμων ἢ τ῀ ὅρκων, μεθάπερ οἱ πλῆκτοι ἐν τοῖς μεθ' ὑμᾶς μεταροῖς ἀποχρώμενοι τοῖς δι' ἐκκλησίας καὶ τ῀ συναγωγὰς, καὶ ἔπως, τ῀ χρησιανισμῷ ἐνόμασι, διατιθῶσιν, ἐπικόρσιοι ὄντες τάτε λόγους καὶ τὰς βίας.

ἀτάρ γε μεγάλης.) Addo γε cum Feliciano.

τὸ μὲν δίκαιον ἀδικεῖσθαι.) M. τὸ μὲν δίκαιον ἀδικεῖσθαι.

ἐδίκαια δ' οἴονθ' ἀδικεῖσθαι.) F. ἐδίκαια δ' οἴονθ' ἀδικεῖσθαι, codẽ uerbo repetito. Quî enim talia nõ animaduerti ab ullo potuiſſent? Quẽ locũ ſic uertas licet: Nemini faciendã eſſe iniuriã: et iniuriã fieri nemini, cum tyrannides pro Democratijs cõſtituuntur, & reſpub. abrogãtur.

τὰς συνεδρίους.) In Plataico Iſocratis eſt, ἀθλίους, γεγενῆσθαι συνέδριον: quòd ſcilicet ſociorum legati ibi conuenerint, de republica Græciæ deliberaturi.

καὶ τὰς ἐπὶ τῇ εἰρεν῀ φυλακῇ τεταγμένους.) S. τ῀ συνθηκῶν καὶ τ῀ ἑλλήνων ἐλευθερίας.

ἀπιλευθερώσας ἐπὶ νεωτερισμῷ.) Additur προσδιορισμὸς, ne ademptum uideatur dominis ius manumittendi eos, qui ſeruunt liberaliter: ſicut paulò pòſt, ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ, τετύχηκ', πολεμικῶς, ἀλλ' ἐν ἐμπορικῶς, ἢ συμμαχικῶς.

αὐτοῖς τοσούτοις ὅσοι.) S. τοῖς συνεδρίοις.

ἐπέταξεν.) Lege cum Feliciano ἐπέταξαν S. αἱ συνθῆκαι.

ἔστι γὰρ γεγραμμένον.) Sic ordinãda uerba ſunt: μὲν ἐξεῖναι φυγάδας, ἐμβήσαντας ἐν τ῀ πόλεμον, τ῀ εἰρηνευσόντων δι' ἐκείνους, ἐπιφέρειν ὅπλα ἐπὶ τὸ πόλεμῳ πόλιν μηδεμιᾷ τ῀ μετεχουσῶν δι' ἐκείνους. Sententia enim eſt, exules ui reditũ in patriã (ſi ea ſit ex fœderatis ciuitatibus) ſibi patefacere ſtudentes, in fœderatis ciuitatibus neq; ferendos neq; adiuuandos eſſe.

ὅσον ἐν προστάγμασ῀.) προστάγματι, προστάσσων, τῷ προστάγματ῀. δρύνα.) Fel. χαρώνα.

τ῀ παιδοτρίβου.) Non literatorem ludimagiſtrum, ſed laniſtam, qui palaſtræ præeſt, intellige.

αἱ μακεδονικαὶ.) S. πόλεις. Hæc à Macedonicis urbibus eſſe facta.

ἐφ' ὃν ἂν αὐτὸς προστάττον῀ πράττειν.) διαλῦσαι, διαγίγνονθ', διαμένειν, ἐ παύονθ'. αὐτὸς, αὐτὶ τ῀ αὐτὸν ὃ αὐτὸς ὥσπερ τιθέναι, παρὰ τὸ αὐτόμ.

οἱ τῷ μακεδόνι ὑπηρέτ῀.) Pro ὑπηρετοῦσ῀: de qua loquendi formã ſatis in Iſocrate multa notauimus. (λοίωρ.

διὰ τίνος ἐπιβουλεύει.) ἐπιβουλεύω διά τινος, τετύχηκα διατιθῶ ἐπιβουλὰ ἢ πράττειν.) S. ἐναντία τὰς σωθήκας. Niſi malis, ταράττειν S. τὴν ἑλλάδα, Græciæ perturbatoribus.

μᾶν ταῦτ' ἔτως ἔχειν.) τετύχηκεν ἐκπόνδους ποιῆσαι τοὺς μακεδόνας.

τὴν δικαίαν δι' πόλεως ὅσαν.) Quæ uerò pactio eſt contra Athenienſem rempublicam? An quòd ſuis rebus contenta imperium in alias urbes ſibi uendicare non audebat?

δικαῖόν μέν τι ἦ πρὸς τ῀ ἐχθρῶν.) Pro ὑπάρχ. Si quid ab hoſtibus ſtat.

ὡς ἐν τοῖς ὄρκοις.) τὸ ὡς puto redundare. M. τ῀ ἐν τοῖς ὄρκοις.

πλοῦον δικαίαγεν.) Lege πλοῖον. De ipſo loquendi modo ἐν τῷ πρὸ τ῀ ἐν χρόνου sæpe diximus. ἅπαντα τὰ ἐκ πόντ.) S. πλοῖα.

συσπουδάζοντες πρὸ αὐτὰ.) συσπουδάζοντες, ἐπιβουλεύονθ', πονηρεύοντες, δικαίαν μικρὸν ὑφ' ἑαυτοῖς ποιούμενοι τυραννοῦντθ', δικαίουντθ', μᾶλλον ἢ τὰ ψευδῆ προφασιζόμενοι falſas cauſas, cur eas detinerẽt, cõminiſcẽtes, ἃ διορθοῦνθ' ἅπαντα τὰ συμβαίνοντα, τετύχηκε, τὰ φορτία καὶ τὰς γόμους.

πρὶν ἔ.) F. πρίν γ'. Nã prius illud nunquã uſquã me legere memini.

μενεσθέα.) Huius nominis & olim dux Athenienſium fuit, cuius meminit Homerus in catalogo, his uerſibus, de Athenienſibus ſcribens:

τ῀ αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς πετεῶο μενεσθέος:
τῷ δ' ἅπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνήρ
δικομῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας
Νέστωρ δ' οἶος ἔριζε. ἐ γὰρ πρεσβύτερος ἔην.

μὴ ἱκάνειν ἀποδείκνυμ.) ὅτω μὴ διαθ' ὑμᾶς οἱ μ῁ παρακαράττειν τὰ θεῖα λόγια λεγόμενοι, βαρέως φέρουσιν βδελυττόμενοι καὶ ἐπιτιμῶμενοι: οἱ ἢ τότε βδελύττονθ' μὴ ἐπιτιμῶντθ', αὐτὸς ἱκάνειν αὐτῶν τ῀ μὲ ποιεῖσθαι ἐβίλγμ βδαμυρταύοντας: ὡς μὴ ὁ παῖ σοφοκλ῀ς ἐκπέλνει:

ὄλοιθ': μισῶν δ' ὅστ' ἐκπλαθ῀σομαι
γυναῖκας: ἃ δ' ἓ φησί τις μ' ἐὰ λέγειν
καὶ γὰρ ἦν πῶς ἀσὶ δεξιὰν ἔχειν ἐλαιάν.

ἢ νῦν τὶς αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω:
ἢ λεχθὲν ἐάτω τῶν δ' ἐπιμβάνειν ἀεί.

ἐμμένειν τοῖς ὅτῳ ὠλιγωρημένοις.) Eodem argumento & Isocrates in Panegyrico utitur aduersus Persas.

πῶς δ' ἐχ ἅμα παρεσόμεν ἐκεῖνοι.) αὐτὶ τ παραγενομένοις, ἢ αὐδέποτοι γένοντο. Detentionem illam Ponticarum nauium & iniustam fuisse, & incallidè factam ex eo probat, quòd parum abfuerit, quin à Græcis principatus maris Macedonibus eriperetur.

πλικῆτον παρίβυσαν τ ὅρκων.) Aut πλικῆτον τ ὅρκων iungẽdũ, aut παρίβυσαν τὰς ὅρκους: ὃ ἱποῖσι παῤ ἐλάχιτον, ὥτι ἐλαχίτοις ἐλιύθυσαν.

ἀφαιρεῖσθαι.) ἢ ὑπὸ τ ἐλλώνων ἢ ὑπὸ τ ἀβλωδῶν. Hinc apparet, Alexandro iam tum decretũ fuisse principatũ, de quo Isocrates in Philip.

δικαίως.) S. propter intercepta nauigia Pontica.

ἢ νῦν ἔτι.) Hic est uerborum ordo, ἢ παραδιδόναιμι οἱ μακεδόνες ὑμῖν πράττειν αὐτοκελεύτως ἔτι ἢ νῦν τῶτο τὸ δίκαιον, τὸ ἀφαιρεῖσθαι αὐτ τὴν ὑγιμονίαν, ὅταν βουλεύωμεν. Sed si quis mauult coniungere, ὅταν βουλεύωμεν πράττειν, ἀλλὰ μὴ ῥαθυμεῖν ἢ ἀργεῖν, nõ obsto. In fine est, ἅμα ἢ τῷ δικαίῳ ὑμᾶς αὐτοκελεύτως χρῆσθαι.

τῇ δίκῃ τ δικαίων ἀπολαύειν προσηκούσῃ.) μὴ αὐτίχεσθαι τ δικαίως ἅμα καὶ σωφρόντως.

οἱ νεόπλουτοι.) Non tam Alexander & Macedones, quàm horum stupidi oratores, quos suprà ἰδιῶται τ ἀβλωδῶν πλουτοῦντα dixit.

ὥσπερ ἐν ἀβδήροις ἢ μαρωνείταις.) Abderitica mens pro stupida, prouerbio celebratur. Abdera et Maronea sunt oppida Thraciæ, prius patria Democriti, posterius uiri præstantia nobilitatũ ab Homero, iure certè optimo: cum Vlysses Cyclopem Polyphemum αὐτοματοφάγον eo inebriatum excæcarit.

ἅμα δὲ μικρὰ τὰ ἡμέτερα πράγματα ποιῶσι.) πότερον λέγω; extenuant nostras opes, Macedonum augenti: ἢ ὀρθῶς: dum autores sunt continendi ad iniurias.

ἅμα δ' ναυβατοῦσιν ἐκείνοις.) Significat, eorum orationem secum pugnare. Quomodo autem? Dicunt urbem esse imparem Macedonibus, quibus metuunt, ne suarum iniuriarum pœnas dent, si Athenienses ius suum persequi uellent, eosq; hos quiescere iubent.

τὸ δίκαιον ἢ δικαίως διαφυλάττειν.) Ius nõ iustè seruare. Ænigmati hoc simile uidetur, quod sic intelligo: Iustum per se est stare pactis: sed frangenti fidem seruare fidẽ, iniustũ est. Non dissimile huic est illud ex Megalopolitana ἐχ ἁπλῶς ποιᾶν τὰ δίκαια: quod est, non simplicis iusticiæ esse amicum: sed dum huius studium præ te feras, aliud spectare.

προϊδεμένων.) γνωσθησῶς, ἃ προέλεσθο.

ἢ μόνων αὖ ἀμφισβητήτων.) Suprà dixit Alexandrũ fuisse in periculo amittendi marini imperij. Hæc igitur uerba sic accipiẽda sunt, ut uel classe plurimũ ualere significet Athenienses (Nam 100 triremium nõ parua uis est) uel ut de principatu maris recuperando Athenienses laborare uelit. μόνων aũt hanc uim habet, ut eos mari tantùm potitos extra periculum esse statuat, etiamsi terra nulla subsidia habeant: nisi forte legendum sit, ἢ μόνοις, & ad Lycios referatur.

προσβολὰς.) Impetus, aggressiones. Sed hic προσβολὰς, αὐτὶ προδυκῶν uidetur posuisse, facilè posse subsidia alia cõparari, quibus paratæ copiæ confirmentur. ὃ ναυάρχοσα δύναμις, est classis 100 triremium. προσβολαὶ erũt cæteræ copiæ terrestres. προβολαὶ sunt propugnacula, munitiones. Sapientiè πρὸ ει πρὸς nõ sine incõmodo sententiæ permutãtur. προβολὰς ἑτέρας τοῖς δικαίοις γλῶ σὺρίδαι si rectè legitur, sententia est, ut existimo, Athenienses classe inuictos, pedestres copias facilè propulsaturos.

τ δεμφορεμένων.) Qui sint isti, mihi non cõstat: nisi quod de aliquibus Atheniẽsibus ciuibus proditoribus potiùs, quàm de exteris Græcis, intelligendum uidetur.

τ ἢ ὁμοιολογημένων δόξης ἀξίων ἔνεκεν.) De hac similitudine casuum cum uerbo ἄναι & participio ὤν, in Isocrate admonui. Potuisset dicere, ὅτι δόξῃς ἄξιοί ἐσμι.

ἢ ναυφοπληκώταλον τ μανιολόνων.) διὸ δ' οἱ μανιολόνδε τ λοιπῶν μάλιτα διαφερουσιν. ναυφοπληκώταλος & τ πλήθους est summus contemptor populi. τὸ ναυφοπληκώταλον τ σὺγχῶν est fastus extremus, quo nobiles aduersus alios utuntur, uel, quo cæteri à nobilibus contemnuntur. Obseruanda uerba sunt, aliàs actiuè, aliàs passiuè posita.

πρὸ τὰς δοινὰς.) Leges παρὰ.

παράδυσις.) F. παράσδυσις, ut in celebri illo Metrodori dicto, sed arrogantiore: προκαταλαμμιάσ ες ὦ τύχη, καὶ πᾶσαί ες ἀφόρμαι πλὼ παρέσδυσιν. Sed & illud à παραδύω formari potest.

αὐτὶ τ ἀσπλᾶν τὸ σὺδὲν ἐνδεὲς ἄναι.) τὸ ἀσπλᾶν requirebat ex fœdere petitionẽ facultatis appellẽdi. Sed Macedo nõ petita potestate appulit, & postea petijt, quod uoluit: ne uiolenter egisse & contra fœdus uideretur. ὡς ἔνδων, ὡς ἐπιλοιπότων.) Pro ὡς ἐσί, ὡς ἐπιλοίπασι.

σὺτιλίσαλα διαδιτομένη.) ωιπραστόν, id est, minimo uendenti per υ ψιλὸν, non per N.

A πληρώσιδαι.) Vel uiris uel mercibus: fortasse legendũ etiã πυκνωθῆσιδαι. διεγκμένης.) Cum expressum sit, id est, διὰ τοι διάγκη.

ἢ ταῦτα ὀθνεῖα.) Noua periodus, nisi legendum uideatur, καὶ ταῦτα ὀθνείαδαι scilicet ὄντα.

καταπεφρονηκότως.) Contemptim, cum contemptu. aduerbium factum è genitiuo participij plurali, υ in ο mutato. sic νενικήσως, λῆθομένως, διαφθρένσως, &c.

ἐκεῖνοι χρῶνται.) S. ὑμῖν τοῖς ἀβλωδέσιν.

ὅτω δὴ διαμαρτάνασι.) Rectè quidè sensertũt, nisi Demosthenes ubique mentiatur, qui talẽ nobis depingit Athenienscm populũ, ut asino ignauissimo qui uix contis & fustibus excitari queat, cõparandum [illegible]atur.

διαβεβαιοσάμην.) Malim διαβεβαιωσάμην per ω in optatiuo.

τὸ δ' ἐκὼν βουλόμενα ὀδὲν ἅμα ἢ τἐναντίον.) αὐτὶ τ ἐμφάνει ἢ δηλοῖ ἢ παρίτησι νοεῖν ἢ τἐναντίον. Si hæc agenda sunt ijs, qui fœderis participes esse uolunt: ergò qui hæc agere nolunt, sunt fœderis experies.

ἀλλὰ μηδ' ἀναμνησθῆναι.) M. ἀπολελῦσθαι ἢ μηδ'. Cõtraria sunt, ali quando desistere alienum ductum sequi: & abijcere gloriam maiorũ.

τοῖς παραβεβηκόσιν.) S. αὐτὰς, τὰς συνθήκας.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem Dinarchi contra Demosthenem.

Ινα ὀθιλιγχθῇ.) F. λαὺ. & ἔτ & φανερῶς ὀθιλύλιγκτ.

παρὰ τούτων εἶς ἐναντία πράττειν.) παῤ ἀράλε μακεδόν & ἢ ὄν & ἀποτάτ ἢ κὰι ἀγαπᾶτε. &, αὐτῶς δ' ἀποφαίσεως. pro quo perpetuò legitur ἀπόφασις in hac oratione: cum inter ἀπόφασιν & ἀπόφανσιν plurimũ interfit. Etsi non nego etiam φάσιν αὐτὶ δ' φάσεως dici, ἀπ ἀπὸ τ φημὶ, ἀλλὰ παρὰ τὸ φάναι. & διαινῇ πᾶσιν ὑμῖν. &, μᾶλλον παροξυνόμενοι.

διότι.) αὐτὶ τ ὅτι, ut sæpe in Isocratis Archidamo.

ἐκ ἐκ τ προκλήσεων μαθόντα τὸ δίκαιον.) F. παρακλήσεων. Sin προκλήσεων de mancipijs in quæstionem postulatis, aut alijs siue prouocationibus, siue latis conditionibus intelligere libet: non impedio.

ἢ πλὶν πίστιν πλὶν πρὸι αὐτοὺς.) M. πλὶν πρὸι αὐτὼν, id est, πλὶν ἐαυτῶν πίστιν. &. διαλῶς καὶ συμφρόνους.

ὃτι δ' ὁ πόλις ἄπασα.) Non assequor, quid hoc sibi uelit. Quid enim uetat mẽtiri in eũ aliquos, qui ui cogi nõ potest? An hoc significat, Nihil in eos dici falsò posse, qui ab omni æquitate sint alieni, & facinorosit

καὶ ἀποφλὼν σῦ.) F. ὁ καὶ ταῦτα σε.

σωιχώρεις βαύαλον ἐαυτῶ πλὶν ζημίαν.) S. ἄναι, quod aliàs ὀρθῶς ἐαυτῷ τ βαύαλον ζημίαν dicunt.

Mox, ἢ διὰ τί πολλὰς αὐθρώπας.) Vt Antiphõtẽ, cuius meminit Plutarchus. Mox, σὺ βαβαλύες ὁ ἀμφίπολε. &, ὃ S. σωτῆρίαν διαπεφίλαχι nominandi casu. &, ὁ φυλάττε τὰς.

τὰς ἀπορρήτους διαθήκας.) Διαθήκη aliàs testamentum est. Vt autem συνθήκας interpretere, nihilominus quid rei sit, ignorare me fateor. Neq; uerò mea interest scire arcana Athenienstum, qui iam nulli sunt: ut & nos breui futuri sumus. Si ὀθνείας legas, possint intelligi αἱ δίκαι τ διενύσει ὁρᾶι καὶ τῶν δικῶν.

ἃ πρὸι ὀνβάλας προδοσίας ὀθιλιγχθέσης.) Videtur significare, 300 illa talenta Thebanis subsidio missa, reseruata à Demosthene & eius C factione. Sed Plutarchus Thebanos ab Athenienstibus proditos & desertos tradit. Mox, ἢ ἀ ταῦθ' ὑμᾶς. &, ὡς ἐγὼ ὀνβάλε ὑμῖν.

ἐφ' οἷς.) S. πράγμασι, uel ἀλ ἀ. Sententia est: Cum iactet ea sua acta, quæ toti Græciæ pernitiosa fuerunt: quæ futura fuit eius insolentia, si rem benè gessisset?

καὶ τιμοθέῳ ἢ ὃν ἐποιήσαδε νεανίσκον.) M. νεανίσκον ἐκ ἐποιήσαδε αὐτὶ τ, ὃν ἐφέσαδε τιμοθέε διὰ ταῦτα. (ντ).

τ τοιτο τολμώντων ἀκούειν.) νεανιευομένων, ὃν ἐκνέντων. Mox, συμνὸν ὄργοις μεγάλα τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας.) M. πλὼ πόλιν. Sapit enim Latinismum: etsi alibi quoq; occurrit hæc constructio. Sed nihil uetat plura loca esse deprauata.

οἴσειν πλὼ ψῆφον.) A. F. ἐπιφερῆν, ἀλλ' ἐνεγκόντων διαχειρίσδαι.

καὶ ἐ διαιρὲς λίγων.) Nec διῤῥᾶδιος scilicet ἐννοια aut χρημάτων placet, nec quicquam melius uenit in mentem. διὰ διαιρὲς λίγων certis temporibus uerba faciens: id quod reprehendit in Æschine: διαιρεμένως λίγων ποιητικώτερον: διαιρὲς φαύλων, non cedens temporibus. Cùm uia multa patet, tum uia nulla bona est.

ἐν οἷς.) M. ἐφ' οἷς ἤκιστα διακοῖς.

ἀλλὰ πρὸιεῖδεν ἐτέρους λέγειν.) Fortasse Macedones, aut eorum ministros intelligit. (νάγκασεν.

ἐπισχεῖν ἐπ' οἰκήματος.) μισθαρνῶν καὶ ὀργάζεδαι τῷ σώματι διατελοῦντα ἐνίοις ἐπετυθεικότοι.) M. ἐπιτυθεικότοι. &, ἐκ πολλῶν.

οἷς.) F. ἐς ἐμόσπονδ &, ni subintelligas non πόλεως sed ὀνβάδος.

ἐμόσπονδ &.) σὺν οἷς ἐσπάσατε τοῖς θεοῖς ἐπ' ἐν ἐνοικίας, ἐπ' ἐν ἀνυχίας.

καὶ

ἢ λαμπάδιτανίων ἰσχνύνων.) λυκνύνων. Sed malim ἰσχνύνων, τοῦτ' ἐστι, λεπτύνων. & mox ὡς αὐτίκα φύσει.

μεθ' ὧν ἕτοιμος.) Horum criminum refutationem uide partim in epistolis partim in oratione de corona.

ἀναλαμβάνων αὐτὸς.) πῶς ἦν ἐμοῦ, ἢ ἑαυτῷ διαλλάττων; ἢ τῷ ἐγκλήματι ἐπιβιβάζων; ἢ ἁπλῶς δραπετεύων ἢ ὑποδιαχλεύων;

ἢ ἐπὶ τοῖς δημοσίοις.) A ἢ ἐπὶ τοῖς δημοσίοις.

ἢ ἐπιγεγραμμένων.) Inscriptum ob calamitates, hoc est, ἢ ἀτιμίαν γεγενημένων ἢ ἀτυχημάτων. Videtur significare Demosthenis decreta perniciem attulisse reipublicæ.

μεταστρέφεσθαι.) Quasi malũ augurium à uobis in eos transferte. Videtur hoc ex ueterũ sacrificiorũ superstitione sumptũ, qui sua scelera uictimis pecudũ, & sæpè etiã hominũ expiabãt. Dicũtur & hodie magi quidã suas furias & ægritudines à se in alios transferre, aut certè cũ iis cõmunicare, ut ipsi uel ex societate uel imminutione cruciatuum tã animi quàm corporis aliquid leuamenti percipiant. Neq; uerò quibuslibet insultare posse feruntur: sed certis quibusdã, quorũ aut συμπάθεια, aut naturæ atq; animi imbecillitas sit huiusmodi præstigiarum capax.

ἀεὶ τοῖον γάρ.) F. A. λαμπρὸν ἀποβήσεσθαι.

βαλόντας.) F. συμβαλόντας.

ἢ Νικοδήμῳ δανείσαντα λαβόντα συκοφαντίαν.) Fortassis αὐτὶ ἢ λαβόντα συκοφαντίαν. Vt sit ordo uerborũ, ὁ δημοδίωκος βίβλον ἢ ἀρίσταρχον ἐπὶ τῶν ἀσχήτων κτίσας. ἢ λαβόντα συκοφαντίαν ἢ δανείσαντα Νικοδήμῳ, ὃν ἴσως πανοῦργον. Huius Nicodemi mentio fit & in Androtioniana & Midiana.

ὡς δήμωνα αὐτῷ.) F. λαικοδήμωνα. Certè non bonus, sed malus genius hic intelligitur. &, ὁ δημαγωγὸς ὁ χρήσιμος αὐτοῖς φύσιν ὑμῖν. B &, ὑπὲρ ὑμῶν. Nam oratio ad solos auditores conuersa, plus ferit animos. &, λυσιλύσιτ' ὑμῖν. &, παρασυνάσαι, πρὸμὲν ἕτερ. &, τὰς ὑπὲρ ἢ δήμου πράξεις. &, μὴ ταῦθ' ὑμᾶς ἐρωτᾶν.

εἶα λέγ' αἰγὸς.) F. A. πεῖσαι δὸς. Sed utcunq; legatur historiam desidero. Nec enim de uetere illa clade Atheniensium hic agitur, qua urbis opes à Lysandro sunt euersæ, & mœnia diruta.

ὡς εἰ λέγοντος.) F. ὡς ἐλέγετο.

ἢ παρεσκευάσθη.) M. ἢ πρεσκευάσθη. &, παρ' ἑκὼν ἢ γράφων ἕκαστα λέγω. Post hæc uidetur aliquid deesse. Nam quæ sequuntur, male cohærent cum superioribus. Mox, μὴ ἐπὶ φοράς.

εἰ πολιτεύσασθε τῶν πόλιν.) F. τῇ πόλει. Hoc certè usitatius est.

ὑπὲρ ἢ ἢ δημοσίᾳ συμφορᾶς.) F. ἢ δήμου.

μὴ ὅλης.) F. ὁλιοδώρου. φερωνοῖς puto cognomentũ πεφὰ ἢ δήμου esse.

ὧν ἕνιοι ἔτι καὶ νῦν ζῶσι τὰ σώματα.) ὃ μόνον τὰ ἐνόντα, αὐτὶ ἢ, ὧν ἕνιοι ἔτι μὴ νῦν ζῶσι τὰ σώματα αὐτὶ αὐθράπων ἢ προσώπων sæpe Græci ponunt, ut in oratione πρὸ συμμοριῶν. Quædã gentes contrà, animas, pro hominibus & iumentis usurpant.

ὅτι τὸ λυκλωσύειν μὴ τὸ γράφειν.) F. ὅτι μὴ τὸ γράφειν, omisso τὸ λυκλωσύειν. Nisi fortè legendum sit, ὅτι ὃ μόνον τὸ λυκλωσύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν.

λυκάδην δὲ ποιοῦνται.) τὸ λύκλος ὁ Αὐτόβουλος. Aut igitur constructio refertur ad sensum, aut legendum ἀ.

ἀλημμένοι ἁλιφέτου λῆρα.) φαρμάκιον ὅτι ὄλβρα ἀλύφασι.

μὴ πλὴν πρὸς τότε τύχῃ.) Aut παρὰ τότε, aut (quod malim) πλὴν πρὸς ἕτερον, τοτέ τι, πλὴν τότε τύχῃ.

μὴ τὰ μὲν ἀπόλει, ὧν ἀλύφει πλὴν τιμῶν.) πλέον ἄρα ὁ παλιγκάπηλος C ἐγένετο: Si precio fixit leges, precioq; refixit.

τὸς μὲν αὐτῷ.) αὐτὸς πολίτας. De Taurosthene uide Æschinem λαβὰ πλουσιῶνος. Paulò pòst λαφισοφῶνα.

ἐσαγωγίμους τὰς ἀνῳολογίας.) αὐτὶ ἢ ὑποδίκους μὴ ὑποσυβώτας. Aliàs ἐσαγώγιμος δίκη usitatè dicitur. &, τὰ ἐσαγώγιμα μὴ ἐξαγώγιμα de mercibus. Paulò pòst, λαβὰ δὲ πόλεως ἀλυφῶς.

παρὰ πλὴν αὐτόν.) δὲ ἀρᾶς λυκλύσεως.

συμβολὰς, κοῦδις.) F. ἐκ κοῦδις, τετίκτην, ὕστερον, ὃ μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐμὲ γὰρ τὴν τύμβον ὑμοῦ. Mox, τῷ ψευδηλάθαι. &, ἐδίκαν αὐτῷ μίλητα.

ἔλεγε τοῦτον ἐκ.) ἐμὲ ἢ λέγων. Ab ἄμι τὸ παρεύρημα, non ab εἰμὶ τὸ ὑπαρχῶ. &, χειροτονήσαντος ἢ δήμου, παρ' ὧν νῦν.

λαβόμενος μίνως.) F. ἢ λαβόμενον μίνωα. Verùm hic cogita, si Timocles, homo priuatus, unum Areopagitam corrumpere potuit: an non Macedones & Macedonici proditores, totum senatum corrumpere potuerint Græcæ nationis: quæ nullam (ut ait Cicero) iurisiurandi religionem coluit?

ἀ ἰσχυρὸν αὖ.) ὑποθετικῶς μὲν ἀλλεπαλτικῶς, ἀ μὲν ἄρα ἰδύλιξα ψευσάμενον πιστέον, ἄπιστον μὲν ψευλομαρτυρεῖν γεγόμενον. μὴ τὰ γιγνομένα παρ' αὐτοῖς.) M. παρ' αὐτῷ. & mox, ἄδικον τῷ συγγνώμην πλέον.

τοῖς ζημιώσεις, μὴ ἢ ἐποιοῦν.) F. A. ἢ ἐνεχυρὸν ὕλα τοῖς ζημιώσεις ἀποφάνει, μὴ ἢ ἐποιοῦν ὑπὸ λιπαρέτα. &, νομίζοσα ἢ ἐν τοῖς μικροῖς.

Διόπερ ἢ παρ' αὐτῶν ἀποστρέψασθαι τὸ ναῦλον.) τὸ, παρ' αὐτῶν, fortassè redundat. Me certè, quid ad sensum faciat, non intelligere fateor: nisi fortè naulum ab Areopagitis datum ille retinuerit. A

ἢ πλὴν πρεσβείαν.& ἢ πλὴν μβίδα πλὴν δὴ ἀρεοπάγα.) Historiis hic desidero & institutа Attica. Mox, ἀποδόσθαι παρὰ τὰ νόμιμα. &, τοῖς μὴ ἄλλοις ὁμολογουμένοις συμβιβάσῃ, ἀξίαν ἦναι.) F. ἀλλὰ ἦναι, aut, ἀποδοχῆς ἀξίαν ἦναι, aut potius, ἀξιόπιστον ἦναι.

Σεῖ δὲ μόνῳ τὰ περὶ αὐτὰ ἐναντιοῦσθαι.) S. συμβίβασῃ, ὥστι ἐναντιώθης: σὺ μόνος τυγχάνεις ἐναντιούμενος τοῖς παρ' αὐτὰ S. ἀποπιφασκόμενος. Sic enim lego pro τὰ παρ' αὐτὰ & mox ἢ ὁμολογουμένων.

τοῖς παρόντες νόμοις.) F. τοῖς παρίοις. Sæpè enim hæc inter se permutantur.

τῷ ἐπὶ τῷ ἐρύγματι.) S. ἔνδε. ἴσως τῷ βαράθρῳ, τῷ λιμένι.

μαρτύρεμαι.) M. μαρτυροῦμαι, quia de re futura ὑποθετικῶς loquitur. & πολιάλα, quæ πολιῦχος aliàs dicitur.

ἀς ἢ ἴδιον.) F. A. εἶνον. sed malim, ἀς ἢ οἶκον.

τί δ' (αὐτίκα δῶμεν γὰρ ταῦτα.) F. τί δ' (τιθῶμεν γὰρ ταῦτα) καὶ λαβὰ δὲ τὰς πᾶλλας λαβαπίμψῃ.) Fortassè ministri Harpali sunt intelligẽdi.

γράφεις.) M. γράψεις. &, ἕκαστον ἀσφαλῶν. &, ὥσπερ ἐφοδα σὺ γράφων. &, καὶ δὴ ἐν ἄστει.

ἐν ἢ ἀλιξανδρείοις πραγμάτων.) F. χρημάτων. (ἐσίας.

Διισχυρίζεσθαι πρὸς ἢ δῆμον.) χωρίσαι πλὴν σανὶς ἐσίαν δὲ ἢ δήμῳ ἢ ἐν τοῖς ὑρίσεσιν ἕνεκα γεγραμμένων ὅρκων.) Fortassè pertinent hæc ad consuetudinem illam, de qua est in tutorijs actionibus, ἐμοῦσαι λαβὰ ἢ πάλαι, παρασκευάζων.

τιμόλαος ὁ τούτων φίλος.) F. τούτε, ὕγων, ἢ Δημοδίωνος. Sin τούτων, ἢ ἀνοσολοιούσῃ λαβὰ δὲ παρίδος.

ἐπὶ τοῖς ξένοις.) Ordo est, ὅτι πρόξενος ὁ προδότης, ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις τοῖς ἐς ἄμφισσαν συλλεγοῦσι. Intelligenda sunt hæc de Phocensi bello, quod & Amphissense à primaria Phocidis urbe dicitur. ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις, αὐτὶ ἢ ἡγήσατο ὁ ἐσφαλῶγος ἢ ξένων. Alius fuit Proxenus Atheniensiũ dux, cuius sit apud Demosthen. & in Philippicis historijs mentio. etsi & illum mulctatũ esse ab Atheniensibus tradit Vlp.

ἐγεμὼν δὲ φάλαγγος.) F. A. ἕ, δ' ἡγεμών.

διαγένης.) Hunc, ut utrum fortem celebrat Plutarchus, qui ab hoste fugiente rogatus, μίχρι τοῦ διώκειν; responderit, μίχρι μανιδείας: cuiusq; TIMOCLIA soror, captis ab Alexandro Thebis, tribunũ, à quo stuprata fuerat, per speciem monstrandi auri in puteum præcipitatum obruerit.

πλὴν λακιλαμονίων μοῖραν.) μέρον apud Demosthenem legitur in Aristocratea. ὁ ἰφικράτης πλὴν μέρον λατίνοψι. &, ὅτι χαβρίας ἐν Νάξῳ.

ὁ δὲ λαβαλυθεὶς ὑπ' ἐκάνων δήμου.) Loquitur de constitutione XXX tyrannorum.

ἐμβιβλημένον.) αὐτὶ ἢ ἐμβιβλικέτα.

καὶ μιβαλιάδαι.) αὐτὶ ἢ μιβαλιβλῶσι.

λέγει πλὴν μαρτυρίαν.) μανδάμ & μανδάμ legendum. (ὕπατον.

τὰς ἠρημένας.) Lego τὰς ἠρημένας delectos legatos. &, ἐπειδὴ δὲ συνηγορασάμενος δὲ λειπόντων.) οἱ ἐπὶ δὲ λειπόντων S. ἢ δημοσίων χρημάτων, sunt quæstores seu tribuni ærarij, cuiusmodi fuit Lycurgus orator, cuius uitam uide apud Plutarchum. &, ἐδόκει φρονῆσαι.

λαβὰ πλὴν μάχλων.) F. μιβὰ.

διὰ δὲ ἀρχιθωρίας.) Θιωροὶ qui sint, notum est. ἀρχιθωροὶ legati publicè ad Olympia missi, principem Græciæ celebritatem.

βιλβᾶν ἐδόκει ἢ ἕτερον πόλα.) αὐτὶ ἢ, ἐδόκει τῷ ἑτέρῳ πολί, nisi fortè subintelligatur, ἐκβιβάσαι aut simile quoppiam uerbum. &, ἀλίξανδρον ἔφασαν, & ἀπίδωμι τῇ βυλῇ.

πρὸς αὐτὶ τὴν ὑμῶν.) F. ὑμῶν. &, ἐς τὰς ὑμιτέρας. &, τὸς ὑπὲρ ἢ Δήμου συνειλημένους. nisi magis placeat, ἢ ὑπὲρ ἢ Δήμου συνειλημένων, μὴ ἢ ἐμπροσθέτων. pro, ἐς τὰς ὑμῶν, ἢ. Sic Horatius:

Cum mea nemo scripta legat uulgo recitare timentis.

&, λαβαφρονῦσ' ὑμῶν. &, ἀτιμώρητον.

μὴ ταῦτα.) M. ταῦτα τὰ δίκαια.

μὴ αὐτὶ νεῦ.) F. μὴ ἢ αὐτῷ νεῦ συμβησομένων.

ἔθηλο παρὰ πλὴν μιτόρα ἢ δεῶν.) Id ædificium μητρῷον inde dictum, in quo monimenta publica asseruabantur.

ὧν εἰκὸς πλὴν αἰτίαν τούτοισιν αὐαβᾶναι;) Quorum culpam in istos censetis conferendam? τὸ, ὧν ad talenta 64, direpta ab oratoribus, pertinere uidetur: τὸ εἰκὸς ad λαφοδόκους: τὸ τούτοις ad iudices. Sed me dubitare de ueritate sententiæ fateor. πρὸς δ'.) S. τούτοις. atq; etiam.

εἰ ταύτων ἄναι φάσκανεῖς συνβίβασαι.) αὐτὶ ἢ συνβίβασαι Latinè quidem more. &, ἀποπιφασκόμενοι μηδένα αὖ ἀπᾶν.

διακοδιμονῶμεν.) διακοδιμονεῖν intemperiis agitari: de quo uerbo alibi dictum. Paulò pòst μισθῶν.

ὁ προσηκτέον δῆτα ὑμᾶς αὐτοὺς.) αὐτὶ ἢ ὑμῖν αὐτοῖς. ut Isocrates Euagora: ὁ δὲ δὲ τοῦτον τὸς γε νῦν ἔχοντας τοῖς ὅτω διακῶς φρονῦσι. Sed putò legendum: ὁ προτέον ὑμᾶς αὐτὸς, παρὰ τὸ προτίμα: non cõmittendum, ut uosmetipsi precibus eius quasi condonetis, hoc est, ut ijs moueamini: sicut dicunt, πρεῖδιν χρήματά τινι.

ἀλλ᾽ προσιτέον.) ἀ προέσθαι τὸ προσδέχομαι. Sed sensus postulat, οὐ προσιτέον, ἀ προϊέμαι. Vnde προσεῖμαι, προσᾶσαι προσᾶται, προσιτός, προσιτικὸς, προσιτέον, ut ratio grammatica docet, cuius ignaros, aut nó satis peritos, uersari in oratoribus & poetis, magnæ temeritatis est.

πραγμάτων ἄπειρον.) M. ὄντως ἄπειρον. &, καὶ τοῖς πολιτικοῖσιν ὑμᾶς λυπήσεις.

καὶ περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας.) De Harpali pecunia direpta à republica Athenienſium. Mox καὶ πολιμοῦντα τοῦτον σώσειν ὑμᾶς. &, καὶ ἀπαγορεύων. &, λελλιμένιστα.

αἰτίας δ᾽.) Ordo uerborum παρασκευάζων δ᾽ αἰτίας ἵνα μὴ φεύγοντ᾽ ἀγῶνα.

ἐν ταῖς πολιμικαῖς πράξεσι.) Quid si τάξεσι; &, ἅπαντα διαπεπραγμένους.

προϊωνται.) Analogia poſtulat προεῖνται, ſicut τιθῶνται. Sed & πρίωνται ſcribitur αὐτὶ τοῦ προῶνται ut δῶνται. Mox ἰδίᾳ ἢ ταὐτὰ πράττωσιν. &, ἀ λέγειν αὐτὸς; & reliqua cum interrogatione. &, ἔχειν οὖν ὅ, τι πεποίηκατι τοῦτον, αὐτὶ τοῦ, ἀράτι τοῦτον πεποίηκατι; &, ἢ δ᾽ ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.

καὶ λῶρα ἀληφίναι.) Scilicet ὁμολογοῦντας. Mox τοσοῦτον τολμηρότερον Δημάδης. & καὶ μόνον, οὐκ ἀληφέτα σὺ. &, καὶ τίς αὖ ταῦτα πεισθήσεται; &, τί μέλλετι. &, τὰ λίπαια τὰ παρὰ τῷ δήμῳ. &, αὐαδίξεσθι. &, τῶι ἀπάσης δ᾽ πόλεως σωτηρίαν. &, λαμβανέιν λαδ᾽ ὑμῶν, τ. &, δεῖ ἀπολογᾶσθαι νῦν. &, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας. &, καὶ ὅταν ἀναβάνῃ τὶς συκοφορήσων δημοδίνει. &, τῶι λαδ᾽ αὐτ.

σωφρόνα.) F. σωφρόνια, aut, σωφρέια.

ὅτι μᾶλλον.) F. ἢ τι μᾶλλον. &, καὶ τὸς μέλλοντας.

τρίψιτι καὶ ὕστερον ἐγκαλῶτι.) μέλλων β. αὐτὶ τοῦ ἐγκαλέσιτι. Mox ἀς τὸ μέρος τὸ μέν.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in Demosthenis epistolas.

IN PRECATIONEM Demosthenis.

Τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις.) Diis deabusq; omnibus eadem uerba sunt in orationis περὶ στεφάνου principio, θεὸς genere cõmuni Deus & Dea. quanquam & θεὰ peculiari terminatione dicitur: θεὰ παροξυτόνως ſpectat. Idem.

In I.

Hanc epistolam, ut et cæteras ferè omnes, apparet in exilio scriptã, de quo iude uitam eius à Plutarcho descriptam.

ἡ ἐπιστολὴ ἐμφαίνει συμβουλήν.) Id est, per literas datum consilium probare iudicio concionis. Non dissimilem collationem orationis scriptæ, & ab ipso oratore pronunciatæ, uide in Isocratis Philippica, & epistola prima.

πολλοῖς γάρ.) Id est, multa prius refutatis quàm ea satis cognoueritis. Meliore conditione sunt nostri concionatores, qui pro imperio quicquid uel in buccam uenit, proclamant.

καὶ σὺν θεοῖς.) τὸ καὶ redundare puto, Diis propicijs, diis approbantibus.

ὅ, τι αὖ τύχωσιν.) Vel, quicquid oblatum fuerit, id est, quacunq; de re, uel quicquid in mentem uel buccam uenerit. Fortasse Demadem notat.

τοῖς προηρημένοις λέγειν.) His qui dicere in publico decreuerunt. προη à uerbo προαιρέομαι, non προει, à προϊέμι, scribendum in secunda syllaba.

τὸ μηδὲν μηδ᾽ ἁπλῶς.) Id est, prorsus nihil. negatio Græco more geminata est. F. A. τὸ μηδὲν προθύμως aut βιβαίως μηδ᾽ ἁπλῶς. &, μήτε τὴν ἐπάρχην τῆς πόλεως σωτηριωτέραν τοῖς λαβιγυπόσι μηδεμὶ μήτε. &, ὡς ἀναγκαίοις ἔσι τοῖς.

γιγνῶσθαι δὲ τῶι χρέαν πρὸς τὰ συμβαίν᾽ ἀπὸ τοῦ θεῶν.) Verbum uerbo, Factum autem esse usum, indigentiam, utilitatem, uel necessitatem, secundum ea, quæ euenerunt à diis. Quid sit τὸ τῶι χρέαν γιγνῶσθαι: me non satis intelligere fateor. Verti quidem: id prælatũ esse consilium, quod cum Deorum uoluntate congruerit: hoc est, diuinitus esse factum, ut uel hoc uel illud consilium auditores amplecterentur, prout eos dij uel perire uel incolumes esse uoluerint. Videtur certè culpam à suasoribus transferre in fati necessitatem: ut Cicero in oratione pro M. Marcello. χρέαν Suidas interpretatur, τὸ θέσιμον, πρόνοιαν, Hesychius ἀνάγκαιον, χρεία.

ἢ λεμιδῆ τινὰς αὐτὸς αἰτίας ὄντας λαταλειφθῆναι.) Aut admodum quosdam ipsos autores relictos esse. Nec quid hæc sibi uelint, assequor. Verti, aut omnino aliqui in culpa esse ipsi uideantur: quasi scriptum esset λαταλειφθῆναι, à λαταλαμβάνομαι, non λαταλειφθῆναι, à λαταλάπομαι. Sed ipsi mihi nec hoc satis placet.

καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθαι.) καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienses admonere, & alienum huic loco, & superuacaneum fuerit. Illud uult, ciuium non tantum uniuersorum, sed etiam singulorum esse curam suscipiendam: in quo numero sui quoq; rationẽ habendam esse, admonet.

προπολᾶς.) Propinatus. Vehementius est quàm προλελοιδορημένος. Sic legere malo quàm ἐρημωτέρα. Mox τῶν αὐτὸς οἴομαι λῆψιν πρῶτον ποιεῖν. M. πρῶτον.

σύντυχῆ τ᾽ ἀλιξανδρέων.) Hac de re extat egregia Plutarchi declamatio περὶ τῆς ἀλιξανδρέων τύχης ἢ ἀρετῆς.

πρὸς αὐτὸν ἀπάτω.) Ad semetipsum dicat. Fortasse πρὸς αὐτὸς scilicet τὸς ἡγεμόνας. Id apud duces profiteatur.

μηδὲν ποιήσητι τοῦτο μηδέν.) Non assequor quid hæc uerba sibi uelint. Verti, Ne uerò tale quippiam committite: quasi scriptum esset: μὴ δὲ ποιήσητι τοιοῦτο (uel τοῦτον) μηδέν.

λατὰ τ᾽ νικητηρίων σὺξάμενοι.) Et hic sententiam potius quàm uerba secutus, uertit uotis pro uictoria nuncupatis.

In II.

ἐπειδὴ δὲ ὅπω γέγονεν.) Quando autem nondum factum est. Lege ὅτω. quando ita accidit.

πρὸς τὰ ταύτης ἀπόῤῥητα.) Significat opinor ab Areopagitis conspiratione quadam facta, falsis indicijs circumueniri & opprimi insontes. Neq; ueterem in illo concilio sanctitatem illa ætate fuisse, uel ex Isocratis Areopagitico apparet, etiam improbos & cæteris in rebus intolerabiles, in eum ordinem admitti solitos, confitentis. Quod autem addit, eosdem illius loci institutis potius quàm improbitati suæ parere: id nihil fortasse uetat, inter paradoxa Stoicorum numerare.

στόργειν ὑγῶμαι.) F. A. λᾶν. aut, στόργειν εἰλόμην.

ἀνάξια ἐκάνων.) τ᾽ ἐμοὶ πεπραγμένων.

ἐμοὶ δ᾽ ἐλπίδα προσλοκᾶσθαι.) Pro ὑπ᾽ ἐμᾶ, à me. Beneficia Demosthenis in oratione περὶ στεφάνου copiosius explicantur.

πρὸς Πύθωνα.) Vide περὶ στεφάνου, & Plutarchum in uita, & Lucianum in encomio Demosthenis.

ἕτερος.) S. ἢ γέγονα, si fuissem alius quàm fui.

τ᾽ σεσωπότων τὸς ἄλλους.) Quæ saluti fuerunt aliis.

ἀ γὰρ ἔσχεν ἄλλος.) Non quisquam est, qui iustiorem defensionem habere posßit.

ὑμᾶς οὐδένα.) Vos nullis in rebus. Malim legere οὐδέν, uel ὑμῶν οὐδένα.

δὶ ἀνηκλήτου.) Sine actione uel accusatione. Atqui hoc παρ᾽ ἱστορίαν καὶ ψεῦδος ἀναίσχυντον. Est enim & à Stratocle & à Dinarcho, & fortasis ab aliis accusatus. Neq; dici potest, ei causæ dicendæ potestatem non esse factam cùm paulò ante dixerit, se innocentiam suã in iudicio declarasse (in concione quidem obturbatum illi fuit.) Lege igitur δὶ αὐτεξηλέγκτου non euicti, non probati & demonstrati criminis. Neq; enim placet ἀνέγκλητον αἰτίαν, αὐτὶ δὶ ψευδῆς accipere.

τῇ λατ᾽ ἐμὲ ἀγνοίᾳ.) Ἐπὶ τῇ ἀγνωμοσύνῃ ὑμῶν λατ᾽ ἐμέ. F. τῇ τῶν λατ᾽ ἐμὲ ἀγνοίᾳ, hoc est, ἀγνοοῦντος τὸν διάνοιαν μου, ignari animi mei.

τὸν δὲ εἰς τὸ παρὸν βώθειαν.) ἐν τῷ παρόντι. Sed quid si, αὐτὶ τοῦ, εἰς τὸν παρόντα βοηθοῦσαν ἐμοὶ συμφορᾶς, ad hunc casum subleuandum, ad defendendam salutem meam contra inimicorum potentiam.

μὴ αὖ.) Malim αὖ.

ἄνυρ ἐμοῦ.) ἀ ἐυρία ἐμοῦ in me potestatem non haberet.

παρ᾽ ὧν γὰρ ἁπάντων λαλῶν.) Sic illa Bacchis in Hecyra: Multa ex quo fuerint commoda: eius incommoda æquom est ferre.

τοῖς μάλιθ᾽ (Scilicet σὺνοις) ὁμοίως.) Bene uelle multitudini ut qui maximè.

ἃ χρῆν.) Pro ὅπως χρῆν.

ἐμοὶ δὲ.) τὸ δὲ propter emphasim, nulla constructionis necessitate additur.

ἐγω δὲ ὑμᾶς αὐτοῖς πεπρᾶχθαι.) Hoc est, συγχωρῶ, καὶ ἐν αὐτὶλογῶ, ὅτι δὲ ὑμᾶς ἐκεῖνα ἐπραξαν: ὑμῶν χαριστοτικοτάτων, καὶ λιλοτοτάτων, ἐμοῦ λατηγορήσαντος.

In III.

πρὸς φιλονεικίαν.) φιλονάκως, contentiosè, aduersandi studio.

τ᾽ λυσέργου.) Malim τὸς. Huius benè meriti de republica uiri uitam uide apud Plutarchum. Liberos eius missos esse factos, ære alieno condonato, scribit Aeschines epistola ultima.

περὶ τῶν διοίκησιν.) Fuit enim quæstor ærarius.

ἐν τῷ φῆσαι.) Fortasis ἐν τοῦ φῆσαι, ex affirmatione Lycurgi. Quale fuit illud Pythagoreorum αὐτὸς ἔφα. Hunc honorem & Xenocrati ab Athenienſibus habitum tradit Laertius, ut iniurato liceret dicere testimonium: etsi is ob non solutum ex inopia inquilinorũ uectigal, ab ijsdem uenundatus, à Demetrio Phalereo redemptus aliquando fuisset. Is Fortunæ ludus est: ea temporum uicissitudo.

ἐγὼ

ἐγὼ δ' οὐ καὶ τοιοῦτον, μὴ λοιπὸν ὑμῖν.) Nec enim talem, nisi uisum A uobis fuisset. mutila est lectio. Itaque diuinare coactus sum, hoc modo: Id quod minimè feciſſetis, niſi uobis uiſus fuiſſet uir integerrimus.

ἐλέγχῳ.) Malim ἐλέγχῳ δι' ἃ λέγω. Id uerò quod per calumniam & exinuidia factum est (scilicet captiuitatem liberorum Lycurgi) quo nomine appellem nescio, uel, de eo quid statuam, &c.

αὐθέντητον ὄντα ἀκόντως.) At præceptorem Lysidem Pythagoricum, & condiscipulum Epaminondam, omnis officij exemplum, habuit: nec ignorauit, quibus rationibus uel odia Græcorum mitiganda, uel studia allicienda essent.

οὐκ ἐτόλμησεν διαλῦσαι.) Non ausus fuit prodere: cum quidem & quorum, & qui essent, exploraſſet. ἐξιτάσας licet exponere, διά τοι ἐξιτάκει, quamuis nosset: & ἐξιτάσας καὶ διαλῦσαι: non ausus fuit, hoc est, uerecundatus est, inquirere & prodere.

ἴσως, ὁμοίως.) M. ἐχ ὁμοίως. Nam Demosthenis aduersarij uolebãt utiliatis sine dignitate rationem haberi.

ἄτα τὸ ταῦτα ποιῶν.) Ineptam similitudinem exagitat. Sententia est, ut opinor, cuiusmodi apud Terentium in Adelphis extat, his uerbis.

——Multa in homine Demea
Signa insunt, ex quibus coniectura facilè fit:
Duo cum idem faciunt, sæpè ut possis dicere:
Hoc licet impunè facere huic: illi non licet.
Non quòd dissimilis res sit: sed quòd is qui facit.

Negat esse iudicandum ex euentu: sed animum cuiusq; spectandum, & merita in rempublicam.

τοῖς παισὶ πλὴν ἐχθρῶν.) Liberis inimicitias tradent: eas q; ad posteros propagabunt.

παρόντα.) Malim παρόντι: ut sit, μίχει τοῦ χρῆσθαι παρόντι, ἵνα παρῇ τι.

ἃ δὲ μὴ φύσει τόνε οἷόν τε ἦν λέγειν ἐκ τῶν νόμων αὐτῷ προσήκοντα ὧν τι.) Ex his uerbis certi nihil colligere potui: diuinare utcunque coactus: quasi scriptum fuisset: τότε οἷόν τε ἦν, οὐχὶ δὲ λέγειν, ἐκ τῶν νόμων αὐτῷ προσήκειν, scilicet τὸ οἷόν τε ἦν. Præsentia posita sunt loco præteritorum.

πλὴν ἐναντίων δέξεσθαι ἔχειν λώιόν.) Malim ἔλαττον: ut compleas, ταύτῃ λώιόν, aut ἢ πρὸς ἐκείνους. & ἐάσω. παρὰ πᾶσι γὰρ. & πατρικήν.

ἥδιον δ' ἂν ὑμᾶς ἐν πολλῶν ἑτέρων ἀπογένοις.) Videntur duo uerba aut subintelligi, aut abesse: τοσούτοις ἥδιον, & ἀπογένοις ἀπολέσθαι. & προκαλοῦσι per ν in fine, secunda persona.

ἐκείνως τιμῶντι.) Vt illius merita postulabant: ut merebatur: quod equidem gaudeo, quod minimè improbo.

ἀλλὰ καὶ τὸν βίον.) Sed & uitas conseruabatis eorum hominum qui leges constituerunt. Quæ horum uerborum sententia sit, nõ uideo. Verti quasi esset τὰς βιβλίους.

τῇ τοῖς θεοῖς ἀποδεδεγμένῳ.) Vtcunq; uerba sint, significat, ὅτι ἐκ χρεὼν ἀπιθάνως.

μίχει δὲ παρόλα.) Vsq; ad progressum in concionem, id est, in concionibus simulabat ac præ se ferebat populi studium.

ξυτίας.) Peregrinitatis: quòd non esset ciuis germanus.

μίχει φθίας.) Hoc est, libidine sic exhauserunt & macerarunt, ut contabuerit. Caueant macilenti & effœti philosophi exemplum infelicis oratoris uel potius amatoris.

ἀνέξεσθαι.) Malim ἀνέσχετο: & τὰς παρούσας δυσκλείας. & ὡσ' αὐτῶν ἐγκαθίστω, τετίσθαι, λελύσθαι, διατεθεικέναι. & ἀλλ' ἀπὸ δὲ αὐτῶν σκευδῶν καὶ προσρίσεως. & ὅσον περ χρόνον ἐκ πλὴν ἐπίσιν. & ὅτι ἐπάδειν ὑπογράψασθαι τὰς διαβολάς.) Cum persuaderi mihi passus sum, ut solutionem subscriberem, id est, ut me illorum nomine satisfacturum reipublicæ sponderemut fideiiuberem pro illis.

τὰ πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς ἔναι.) Locus suspectus: sed nihil occurrit melius.

ἓξ τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίγμαι.) Sic habet Aldinus codex (quem hoc anno demum M. D. LXIX. uir doctrina & humanitate singulari Theobaldus Theodoricus Argentinensis, mihi communicauit) id est, quibus cedo. Sed si rectè memini, Parisiensis (quem Oporino missum recuperare non potui) habuit, ὧν ἀφίγμαι: unde uerti, præter eas quæ notæ ereptæq; mihi sunt.

In IIII.

ἀνδανόνδά τι τοιούτων.) Sententiam spectaui magis quàm uerba, quæ mendo carere non uidentur.

ἀνδανόνκινα.) ἀνδανόνκινα. Nam illud actiuum est.

βουλομένων.) Malim βουλομένων. quæ duo uerba sæpe confusa uides.

ἐκεῖ ἀνάσκετον λυσιφρανία ταῦτα.) Puto ἐκεῖν ταῦτα saltem hæc, coniungi debere.

In V.

ὑβριασμένα παύτα.) αὐτὶ τ' ὑβριάσασκ ἢ ὑβριάζειν ἀνθῆκε.

In VI.

προσρίψασαν.) Fortasse προσριψάσαν, uel ῥίψασαν.

ANNOTATIONES HIERONYMI VVolfij in Epistolas Æschinis.

I.

Εἰς νύμφαιον πλὴν λέσβου.) S. πόλιν. Plinius lib. 4 Cei seu Ceæ insulæ urbes recenset Iulidem & Carthetam: Coressum & Pœessam intercidisse scribit. Vnde fortè λοιπαὶν legendum.

ταῦτα δὴ ἐπύθοντο.) Audierant, consulto scilicet oracuio, uel ἐπέθοντο credebant.

II.

βλέποντα πρῶτον μή.) Ea quæ sequuntur, arguunt legendum βλέπων, ut non ad Ctesiphontem, sed ad Aeschinem referatur. & καὶ ἐς τὸ πρόσωπόν σου, σκυθρωπὸν ὄν. & ὅτι ἐς πλὴν τύχην ἀποβλέπων (non βλέπεις) quia sequitur, ἐπαγωνίσῃ. & ἀτιμίαις, non ἐπιθυμίαις.

ἐπιεικέστερον ἴσως νομιεῖτε.) Locus hic ita emendari posse uidetur: ἐπιεικέστερον ἴσως νομιεῖτέ μοι: διά ποτε μὴ ἀλλ' ὕστερον ἐγγράμμου: νυνὶ δ' ἀδημίαν ἔσχε ἡμῶν φωνή.

ἐς γε πλὴν ὑπάρχειν ἐπιτίμια ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδ' αὐτὸς σῶσαι ἐπὶ δωρεάσεσι.) F. ἐφ' ὑμῖν ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδ' ἑαυτὸς: ut significet actum esse de se, qui spem suam in Atheniensibus collocarit, qui ipsi in periculo excidij uersentur, propter & Macedonum inuicta arma, & oratorum peruersa consilia. Sic monet Ctesiphontem, ut sibi caueat, non insultet calamitosis. & μίασμα τοῦτο μὴ προδῶσε, addita negatione. & πολὺ uel πολλῷ λαμπρότερα.

III.

ἐν ἀδοξίᾳ γιγενῆναι.) Rectè sic legi puto. Nam & iniquum exilium uulgò ἀδοξία habetur: εὐδοξία uix apud sapientes.

IIII.

παύσῃ γὰρ ὁ προῖκα πολυπραγμονῶν.) τὸ οὖ uidetur παρεῖναι. Si legas παύσῃ γὰρ: cognosces enim te non frustrà inquirere: constructio dura est, πολυπραγμονῶν, pro ὅτι πολυπραγμονᾷς. Neutra lectio placet.

ἀνεμάχητον ἄγει.) F. ἄδικα.

ἀλλὰ καὶ ὑγιαίνουσαν σωτηρίαν.) Pro προσῆκε δεῖσθαι constituisse laudare.

V.

πυρῶν μεδίμνοις.) F. καὶ τοσούτοις πυρῶν μεδίμνοις δοῦναι ἐγὼ ἐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πολίτας ἐκέτας ἐκέτας διάγειν (uel διαῤῥιφεῖν pro διαφθεῖν) οὐ βουλοίμην.

πεποιημένα ἐν τύποις βαγήματα.) Facta in formulis bellaria, fortasse quòd in capsulis aut uasculis quibusdam uel asseruata uel expressa fuerunt: sicut & hodie moris est, impressis etiam imaginibus quibusdam.

πρὸ ἄλλης τινὸς ἀδουῦς.) ἢ τ' ἀρχεδικίου, quem locum in ἀνδρολήπτου Platonis, in Catone citauimus.

καὶ (ἔπρ. &c.) ὥσπερ ἀπελλάχθαι ποιεῖ.) F. ὧδ' (ἔπρ) ἀπελλάχθαι λοιπὸν.

VII.

σοὶ δὲ τὸ μίχει δὴ χθὲς καὶ πρώην διαμυθιτοῦντ& ὕλη ος, πρεσβεύειν πλὴν μητρός.) Verbum uerbo: Tibi autem, usq; quidem heri & duodum, cum iam sexuir esses, præfuisse matrem.

μίχει χθὲς καὶ πρώην.) Significat procurationem illam rei familiaris maternam fuisse breuem: ideóque minus uituperanda fuit. Itaque referri uidetur τὸ μίχει χθὲς καὶ πρώην διαμυθιτοῦντ&, coniungendum, ut significetur brewitas Sexuiratus, quo ob flagitia excederit: & ὕλη σον πρεσβεύειν πλὴν μητρός: bonis illi interdictum esse ob luxum & rem malè gestam. Sed uidendum, an tali concione habere liceat πρεσβεύειν αὐτὶ τ' ἔπαγατεῖν usitatum est. Quod si prostare, τετίσθαι ὀργάδιδα τῷ σώματι καὶ προαγωγοῖδα interpretari liceret: sententia esset, matrem eius, quamuis hircosam anum, scorium esse publicum.

VIII.

ἐγὼ δ' ἅπαξ ἀδιάσομαι.) F. ἀδιαβλήσομαι. etsi futurũ mediũ & passiuam significationem habet. Sententia est, se non curaturum posteà tergiuersationes & excusationes illius: at que etiam eius amicitiam non magni facturum: ut in quo candorem desideret, ueramq; beneuolentiã.

IX.

ἀλλὰ μικιώων.) F. ἀλλ' ἔτι μικιώων.

εἴην ἐμαχεσώμην.) F. εἴην ἂν μαχεσώμην, optatiui præsenti μαχεσοίμην.

X.

γράφειν σιωπήσω.) Aut τὸ γράφειν expungendum, aut pro σιωπήσω legendum ἀφήσω uel παραλείψω, uel simile quippiam.

καὶ ὁ

ηκὲ ὁ λέγ. ὑμᾶς ἐπὶ τὴν λακωνικὴν σύνταξιν.) ὑμᾶς σὺν φρενὶς ἐπὶ δίκῃ paratæ & instructæ insidiæ. Videtur prouerbiale quiddam esse, ut apud Terentium, apparare de die conuiuium: quod Donatus exponit, repente, neq; antè prædictum, nec pridie constitutum: quasi esset αὐθήμερον.

λατιῶν δ' ἔφη.) Verti, Carionem aiebat Musicum. Vnde cõiicio Lutetianum exemplum habere λαρίωνα ἔφη τὸν Μουσικόν.

ηκὲ, & c. ἰδίων.) Aut ηκὲ ἄλλον, aut, βώρῳ ὕδατι νεμόντων ἰδίων.

ὅς μοι τὰ ἐν ἰλίῳ.) Fortasse τὸ μοι redundat. Aut ὡς μὴ, ne sint res Iliacæ.

παθεῖν δέ τι ἐμᾶς.) Fortasse δεῖν τι ηκὲ ὑμᾶς. Si τὸ παθεῖν, ad amoris affectum referre libet, uertes: & nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam, ut Horatius loquitur.

ὡς τὸν ξενῶνα αὐτὸν λατύχθαι μόν. ξενὼν, λαταγώγιον, λατάλυμα, λαταγωγὴ: non puto loci esse proprium. Si de utro loquitur, προπαροξυτόνως scribendum erit, ὡς ξενῶνα. τὸ, αὐτὸν, puto alteram editionem non habuisse. Verti enim: Deinde ad hospitium appulimus, quod, & cætera.

φεύγω τὸ λακώνειον ἄγ.) Facetè alludit ad τὸ λυκώνειον ἄγ. quod Athenienses iussi sunt ἀλαύειν à Lacedæmoniis, ut est in prima Thucydidis.

XI.

μὴ ῥᾴθυμόν τισι) ποιητικώτερον. Μ. μὴ ῥᾴθιον μηδέ τισι τῶν ἐχτιπλάνων. & pro ἕτοιμον ἔχθη M ἑτοιμόν ἐστι μοι.

νομίζεσθαι δίκαιον.) Imperatiuum esse puto, ut sit παραινετικὸν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν.

ἀσπαζόμενοι δὲ ὑπ' ἀλλήλων.) Annotatum est in margine, ὑποθησόμεθα, si assentatione delectati fuerimus: quod non admodum displicet.

προπαλοῦντος τὴν αὐτιγράφην) τὸ αὐτίγραφον est exemplum: ὁ ηκὲ ὁ αὐτιγραφὸν adiectiuè. ut αὐτίγραφον τύλη, αὐτὶ τῆς, αὐτίγραφον τὸν ἐν τῇ τύλῃ γεγραμμένων. F τὴν αὐτιγραφίαν.

ὡς ἀσμενὰ ηκὲ θαυμαστά.) Fortasse ὡς λαλὰ quam præclara & admirabilia.

ὅσον ἐς ἃ βέλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν δυνάμενα φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν.) F ὡς ἐς ἃς βέλονται τῇ πόλει πράξεις συλλαβεῖν δυνάμενα: λεῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. &, ὑμᾶς δ' ἐ τοῦτο δεῖ σιωπᾶν.

μήτι συστρατέας.) F.A. τίνας πολιμοιῶτδε, αὐτὶ τοῦ, τίνας συμμαχίας.

αὐτίνα νομίσομεν.) F.A. αὐτίνα τῶν ἐκπλήξων νομίσομεν.

ἀλλὰ ηκὲ τούτων φεύσει πρᾶξιν ἃ δεῖ βουλόμενοι) ἀλλὰ φεύσῃ πρᾶξιν ἃ δεῖ βουλόμενοι (ὑμῖν) βουλόμενοι πρᾶξιν ἃ δεῖ, ηκὲ τούτων, S. τῶν λεψαύων.

ὡς οὖν τὸ δηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα.) Quod uerò illud fuit? ut urbs ab Alexandro excinderetur, cum præsidium à Philippo impositum eiecissent.

μᾶλλον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν.) Hæc olim Thebanorum sententia fuit, in concilio Græcorum, de Athenienſibus à Lysandro uictis. Sed Archidamus noluit τὴν ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γενομένην πειρᾶσθαι.

ἃ γὰρ ἃ λακῶν ἔχει τὰ πράγματα.) Hanc sententiam & Cæsar Ferdinandus in ore habuisse fertur: Tametsi ea quæ uolumus, obtinere per temporum difficultates, non possumus: eóne ad omnia conniuendum, omniáque amittenda sunt? Sed hæc elegantius in nostra lingua dicuntur:

Ob die sachen schon übel stehn/ vnnd wir nicht alles erhalten kõnnen/ das wir gern wolten: sollen wir darumb hend vnd füß fallen lassen/ vnnd vns vmb keine sachen nit annemen?

XII.

ἐ τελέως ἀνιστᾶν μαλῶν.) Hæc in τῶν αὐτιπάλων λόγων cognoscãtur.

ἀλλ' ἐντανῦθα μένας, ἐν ῥόδῳ.) Quid est ἐντανῦθα, ἐν ῥόδῳ hoc scholion in contextum irrepsit, ut & paulo pòst, τοσούτων παλαιτων, λυσεῖν: ubi τὸ λυσὶν declarandi causa ab aliquo est adiectum ex epistola nona.

ἀλλὰ δὴ τῆρίας ἐλομένες τι μικρὸν φρόντιον ἄμμιν.) Rhodus insula tres præter Metropolim Rhodum, urbes habuit, λίνδον ἰήλυσόν τε ηκὲ ἀργινόεντα λάμειρον, ut scribit Homerus. Videtur igitur τῆρια locus insulæ quispiam fuisse dictus.

τὴν ἀθλιότατον πόλιν.) Videtur esse scholion.

γενομένων αἰσχρῶτα.) Lego γενέσθαι ἀφῃρῶται. &, τοὺς ὑ ἐν βοιωτίᾳ.

ἔστα τηλαυτήσαντδε.) Suspecta lectio. &, ἐ γὰρ αὖ δὴ τ' ῥέπων. &, ἐλ' εὖ μηλαύνω & ἰσχύει πλέον.

νὺ δ' ὀκνηλὸς πάρεσι.) Fortasse, οὐδ' οὖ πιφυκὼς, uel ἐπιήλης & πάσιν.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in Demosthenis exordia concionum.

In I.

INitiũ huius exordij ferè conuenit cum exordio primæ Philippicæ.

οἱ πλεῖστοι τῶν ἐωθότων.) Plurimi solitorum. Hæc sat commodè reddi nequeunt. Nam & eandem breuitatem latinus sermo respuit, &, si participio infinitiuum, qui subintelligitur, subijcias, molesta est repetitio. Sed ego meum tenebo institutum, ut non temerè ullum uerbum, cuius aliqua modò uis sit, prætermittam, Lectorem orans, ut asperitatem dictionis non tam oderit, quàm ueritatem interpretationis amet.

λατὰ τότε) Secundum hos dicere, id est, illis assentiri. Legendum μετὰ τότε, ut sit antitheton τῶν πρώτων &, primus, post hos.

ὡς ἐπ τοιούτων.) Hoc est, δυσκολίαν ἐχόντων πραγμάτων: ut talium, hoc est, arduarum rerum natura patitur.

ὄντ' ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντδε.) Dum in bellando essetis. Sic Terentius: Ctesipho totus in amore est. ὁ λτησίφων ὅλος ἐστὶν ἐν τῷ ἐρᾶν, ἢ ἐπὶ τῇ ἑταίρᾳ ἐστ: uel, ἐν τῷ ἐρᾶν.

ἃ γὰρ ἐκεῖνα.) τὰ ἐπὶ τῷ πολεμεῖν.

βέλτίω.) Scilicet τὰ πράγματα.

προσάττοι τούτων, ἐρρῶς.) Lego προσάττοι, τοῦτον ἐρρῶς λίγειν mandet, eum rectè dicere.

ηκὲ ξυμπίμπλοι, ταῦτα λίγε.) Ante ταῦτα, comma ponendum. Est autem familiare Demosthenis, relatiua priore, antecedentia posteriore loco ponere, ἃ ταῦτα. Similis ferè sententia est in 2. Olynthiaca, & oratione περὶ τῶν χερρονήσου.

αὖ ἦ μὴ προσύηκσα, δέγω ξυμία γίγνεται.) Sic distinguendus hic locus, ut interpungas, ante αὖ, & post προσύηκσα. Mox ἀθλιοτὰς lege ab ἀθλιοτής.

In II.

παρίσατά μοι.) Absistit mihi, id est, δύναμαι, possum, in promptu mihi est. ut in Olynth. 3. annotauimus.

τό, τι δ' πολιτάας ἕνεμα ὑμῶν ἀκούσω.) Ambiguũ est ὑμῶν utrò referatur, ad πολιτάας ne, an ad ἀκούσω. malo tamen exponere: audito è uobis reipublicæ nomine: quàm, audito reipublicæ uestræ nomine. Sequitur enim τὴν πολιτάαν δημοκρατίαν ἐνομάζετε. rempublicam democratiam nominatis.

ἀκούσαντας.) Malim ἀκούοντας.

ὃ ηκὲ θαυμάζω τίς ὁ πρέσβεις) Pro δι' ὅ, τίς τότε. est Græca breuitas & ἔλλειψις: nisi fortè legendum sit ὅ.

πότερον προῖκα.) Vtrum gratuitò dicere illa ipsos putatis? perstringit oratores aduersæ factionis, ut largitionibus corruptos.

ηκὲ πλέω σιωπῇ) Plura etiam silentio potius darent; id est, tacentibus quàm dicentibus. & fortasse legendum σιωπῶσι. Hoc non ita intelligo, ut Demosthenes in Harpali causa, Plutarcho autore, uiginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modò esse corruptos, sed etiam ineptos, ut qui illis noceant, quos defensos uelint. Præstat autẽ taceri omnino, quàm malè agi causam?

τὸ τοίνυν φυλάττεσθαι μὴ πάσχειν.) Sine interpunctione legendũ, μὴ πάσχειν τοῦτο, αὐτὶ τοῦ, μὴ ὅτω διαπᾶσθαι τὴν ψυχήν.

λύσιν ἐλάττω ὑμῖν πλέον ἔσται.) Quando uobis nihilo plus erit, id est, λύσιν ἐλάττω ἀφιλύσει cum intellecto errore nihilo uobiscum agetur melius. D. Basilius huic formulæ datiuum participij addit: ἔταν τὸν ἐλάττω πλέον αὐτωμένοις.

In III.

τὸ δὲ μηδετέρῳ μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον.) At rei prorsus nullius participem esse populum, id est, sublatam esse populi autoritatem. Potest etiam exponi: illud autem quòd populus nihil omninò mutat, nullum hisce malis remedium quærit. &c. Sic uerbo μεταλαμβάνειν usus est Isocrates in Panathenaico ηκὲ μηδεὶς ὑπολάβῃ μὲ ταῦτ' ἐξενίκαν πρὸς ταύτας, ὡς αὐαγκαδίντδε μετελάβομεν. Ne uerò de ea me republica quisquam dixisse hæc existimet, quam coacti pro altera suscepimus amplexi. Dubitari tamen potest an ibi legendum sit potius μετιβάλομεν ἀ μεταβάλλειν, non ἀ μεταλαμβάνειν, quod Hesychius μεταλαγχάνειν ηκὲ μετίχειν exponit.

τὰς αὐτοπράττοντας περιεῖναι) S. τῷ λέγω, eos qui populo aduersantur superiores esse, uel superstites, non tolli è medio. Nam utrumque est uerbi περιεῖναι significatio.

In IIII.

Hoc est primæ Olynthiacæ exordium, paucis duntaxat uerbis mutatis. Lego & hic ἐβιλεττὰς ἐξυτένως. pro αὐτὰς fortasse legendum, ἀπάντων τῶν βελομένων.

In V.

ἀλλὰ ὦ ἄνδρες ἀθλιώτατοι.) Aldinus codex habet ἐγὼ δὲ ὦ. Sic cõtinuat rem

retur cum quarto. Parum autem refert, siue nouum hic exordium faciat, siue cum superiore (quod quidem non ineptè fieri potest) coniungat. Ego in ijs quæ separaui particulas connectentes, οὖν, δὲ, & similes deleui.

ἅπαντων ἀκοῦσαι.) S. τ βελομένων συμβελεύειν.

καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνει.) M. αὖ συμβαίνει, uel συμβαίνει per ει.

ὑπόθεσιν δί τι) S. ἐρθῶς.

ἐκ μὲν οὖν τ θορυβᾶν.) Hoc est, τῷ θορυβᾶν καὶ ἀνσχεραίνειν, dum tumultuamini & fastiditis ea quæ dicuntur. Nihil opus est subtiliter disputare, utrum τὸ θορυβᾶν antecedat, & τὸ ἀνσχεραίνειν sequatur, an τὸ ἀνσχεραίνειν causa sit τ θορυβᾶν: cum utraq; coniungi soleant.

παραλήψιτι) παραλάψιτι legendum per ει à παραλάπτω non per η à παραλαμβάνω: quorum uerborum tempora, quæ η & ει habent, crebrò permutantur.

In VI.

ὁρῶν μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.) Videtur hic nouum esse exordium. Fel. legit, ὁρῶν μὲν γὰρ, ut cum superiori connectatur. Sed haud dubiè legendum ὁρῶ. alioqui cum sequatur ὁ μὲν ἀλλὰ, esset ἀνανταπόδοτον.

ὅς τι αὖ ἀκόσκοτι λέγοι ὅδιος.) Atticum pro ὧν τι λέγων.

ἃ τις οἶνη χαριεῖσθαι.) Ea dicere quibus te gratiam inituru putes.

ὑφίστασθαι πρὸ ὑμῶν.) πρὸ ἐκείνων ἅ. Sustinere propter ea, quæ prodesse putet, siue explodi, siue quid uobis aliud uisum fuerit.

ἀλλὰ ἄλλο τί βάλλ' ὑμᾶς.) F. ἀ ὑπομένειν.

χρήσασθαι τούτῳ.) Malim χρῆσθαι uel χρήσασθαι propter particulã ἵνα.

ἀνδρὸς ὀλίγου τοιούτου.) Malim τοσούτου. particulam ὀλίγου nõ puto reiiciendam, tametsi ὀλί negatio præcesserit. Sed duriusculè cohærent τοσούτου ἢ ἀ. F. τοσοῦτον, &c. ὅσον ἀ.

ἄλλως τι καὶ συνειδότας.) Pro συνειδότων, ἐπειδὴ συνοίδατι, præsertim cum noueritis.

μετεγνωκότας.) Mutasse sententiam.

ἀντιλέγειν.) Lege αὖ τι λέγειν, tribus uerbis.

In VII.

παρὰ πάντων τ συμβεβηκότων.) Ab his. M. περὶ, de his quæ acciderunt, uel de euentis. Sed legendum censeo, συμβεβηκότων.

ἥκιστα ἐγγυτέρω τ τι πρακτέον σύρῃσθαι.) Esse propiores ut quid agi debeat, inuentum sit, id est, nihilo propius acceßisse ad inuentionem, uel, æquè longè abesse ab eius inuentione, quod fieri conueniat, &c.

ἀναβλῶσαι.) Videtur idem esse quod ἀνω βλῶσαι ascendisse. Vnde & λύρις καὶ ἀλιξανδρὶς ἀνάβασις dicitur à Xenophonte & Arriano descripta expeditio contra Persas: & Plutarchus in uita Demosthenis τῷ δ' ἀνθρὶ ἐκ Σόσωνος καὶ ἐκβαταίων ἐπιβατὸς χρυσίῳ γιγνώς. Vnde apparet uerbum ἀναβάνειν de loco editiore propriè intelligi. Et Isocrates in Panegyrico de Persis loquens, τοιγαροῦν, inquit, οἱ καταβάνεντδ αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, ὅς ἐκελεύσαι σκῆπτρα, ὁ καταισχύνοι πλὶν ἐκείνων πάλαι δυοιν.

ἑαυτῶν κατηγοροῦσι.) Id est, ἀλλήλων, mutuò accusant, uel, se inuicẽ.

ὅτι ἢ ὑμῖν.) Quia uerò uobis non confert, scilicet, aures præbere utilitigatoribus.

τ αὐτῶν τούτοις ὀλίγ.) Nihil eorundem illis faciam, id est, eos minimè imitabor.

In VIII.

Hoc est exordium orationis πρὸ συμμαχιῶν, uerbo uno duntaxat atq; altero mutato.

In IX.

Hoc est exordium orationis ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν.

τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀτεχνῶς.) In oratione ἀτεχνῶς.

ὑπ' αὐτῶν.) S. τ τε τοῖς λόγοις καὶ τ τοῖς ἀρχαῖσι σωφρονέστερ. In oratione est ὑφ' ἁπάντων.

In X.

διὰ τὸν λοιπὸν ἐνίων ὑπερφανῶν αὐτῶν.) Libet ad huius loci declarationem pauca ex epistola Ciceronis ad Lentulum ascribere: Neque permanendum, inquit, in una sententia, conuersis rebus, ac bonorũ uoluntatibus immutatis: sed temporibus assentiendũ. Nunquam enim præstantibus in Republica gubernanda uiris laudata est in una sententia perpetua permansio. Sed ut in nauigando, tempestati obsequi, artis est, etiamsi portum tenere non queas: quum uerò id possis mutata uelificatione assequi, stultum est eum tenere cum periculo cursum, quem cæperis potius, quàm eo commutato, quò uelis tandem peruenire. Sic, quum omnibus nobis in administranda republica propositum esse debeat (id quod à me sæpissimè dictum est) cum dignitate otium: nõ idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus.

In XI.

ἁμάρτημα τὸ συμβεβουλεύειν προτιθῆναι.) Erratum fuerit, conuocare senatum, proponere deliberationem, dare consulendi potestatem.

ὡς δοκιμάσαι δίκην.) Quasi probandum sit.

τὸν βελόμενον λέγειν.) Quæ sequuntur, sic legenda sunt: παρὰ μὲν γὰρ τῶν ἄλλως ἀποφαίνεσθαι ἐν τοῦ τοῦτο ποιεῖν, &c. & postea pro εἶδέν τι, lege οἴονται.

In XII.

κατηγορίας προέσθαι.) Accusationes abijcere. malim ὑποφέρεσθαι differre, in aliud tempus reijcere.

κατ' ὄτου πέπεικεν.) Contra quem. malim κατ' ὅ,τι prout uisum fuerit.

τοῖς πεπραγμένοις.) Malim τ τοῖς.

In XIII.

ἐκ τὸ.) ὅτι.

τῶ τοσοῦτον.) τῶ delendum.

προσύπειν.) προσύπει.

ἀξιόχρεώς ὄντι.) Sententia est, euersionem legum, rem esse tantam, ut nullo satis magno supplicio coerceri possit & uindicari: neq;, etiamsi mulcta irrogetur delinquenti, propterea quicquam consultum esse reipublicæ.

In XIIII.

ὅτι μόνον.) ὅτι ὁ μόνον lege.

ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἄνεσι.) Sed nec propè esse rectè sentiendo, id est, multum abesse ut rectè sentiant.

ὥσπερ ἐκ γένους.) Tanquã è familia uel genere, hoc est, hæreditariã.

In XV.

βελείμην τοίνυν αὖ.) τοίνυν rectè uidetur omitti, alioqui hoc erit cum superiore coniungendum.

καὶ τὰ τ ἄλλων.) S. ὁρᾶν τὰ προσήκοντα τοῖς ἄλλοις. Quid alij præstare debeant.

ἰδίᾳ.) καὶ ἰδίᾳ.

ἐπιτιμᾶν, σύλαβεῖσθαι.) Malim ἐπιτιμᾷ, σύλαβεῖ.

καθυπόντων ἅπαντδ ἐσιδι.) Censeo legendum καθυπόντων ἅπαντδ διαπεπραγμένοι, uel πεποιημένοι δ ἐσιδι.

ὃς ἔσω τ λαθωνάκος,) Quod intra istam dißimulationẽ ueniat, id est, interpellet, abijcere cogat.

προσάγοντα.) προσάγειν οἱ πολέμιοι dicuntur hostes cum exercitũ admouent. Legi etiam queat, προσιόντα.

In XVI.

πρὸ μὲν τ παρόντων.) Pleraq; sumpta exoratione πρὸ σωτάξεως.

ἐχ ὡς ὁ σωσισόντων, ὅταν τις λίγη.) παρὰ τὸ συμφέρειν. Non quasi non utilia dictu futura sint. Sed malim, σωκσόντων παρὰ τὸ σωίναι. Non quin intellecturi sitis. Ita enim sententia postulat. Etiam 3. Olynt. tribuit Athenienßibus intelligendi acumen, sed cum ignauia: hîc uerò cum peruersitate coniunctum. Vides una litera permutata ει αντὶ τ η, quantum discrimen faciat?

ἀλλὰ τὲς ὑπάτους.) Bellè inter se respondent, ἀτίμους, ὑπάτους, ὁμοιόπτωτα.

In XVII.

ταὐτὸν τὶ ἀλυθῆ.) Similem sententiam in Panegyrico habet Isocrates, cui Demosthenes opportunè hic illud peruulgatum adiungit, μισῶ σοφιστὴν ὅστις ἐχ αὑτῷ σοφός.

In XVIII.

πρᾶνειν.) Malo παραινῶν.

τότ' ἀφέντας.) Lego, ἀ δὲ μὴ, τότ' ἀφέντα. Sin minus, tum omißis.

μήπω τότε διωκότας πᾶσαν.) De quibus id nondum compertum est. Sententia est, ueteres magistratus emolumẽta, nouicios gloriam habere propositam: neutros spectare utilitatem publicam.

διδοξῶσι.) Lego δὴ δόξωσι.

ἃ παραινῶ.) Quid si ἅπερ αἰνῶ, ea quæ probo, legas?

In XIX.

αὖ ὑμᾶς.) Quæ sequuntur, sic legi & distingui uelim: βραχύτ μοι παιδῦτι παῦν.

ἢ πρὸς.) Malim ἢ τ. aut certè subintelligitur hæc particula: non minus quàm eius. Alioqui significaret, non minus quàm is, &c. quod est ineptum.

ὁ γὰρ αὐτός.) Lego ὁ αὐτός. Similis sententia est in exordio Isocraticæ orationis πρὸ ἀρείνης.

τί πρῶτον λοιπὸν συμφέρει;) Si legas, καὶ τ σκέψασθά τι, πότερον ἀ.σ.uertes: & cõsiderandi quippiam, utrũ id profuturũ esse uideatur?

In XX.

βελευόμεν.) M. βελευσόμεν. & ὑπομένατι.

In XXI.

ἐφ' ἡσυχίαι.) Per ocium.

περιόργως.) Superuacanea. παρόργως præter rẽ, aliena ab instituto.

ἐαὐ ἄρα τι.) Pro τινὲς, si alicuius rei mentionem fecero.

In XXII.

ἀ καὶ τ ἄλλον χρόνον ὦ α.α. μαλλον συμπολιτευόμενοι.) Si sine studijs partium & factionibus curaßemus rempublicã, συμπολιτεύεσθαι & ἀντιπολιτεύεσθαι contraria sunt.

λόγ τὺς

λόγ τυχῆν.) Dicendi potestas datur.

ὡ μὴ οἰῶ δὰ ταῦτα πωπλανῆσθαι.) Corruptum esse hunc locum existimo, nec habeo tamen in præsentia quî emendem. Diuinandũ igitur hic potius, quàm interpretandum fuit. Veneta Francisci Brucioli editio hic tria ferè magna folia, & exordia circiter quindecim, non quidem prætermisit, sed in alium locum transtulit, & cum hoc exordio, eius exordij, cuius initium est, ὁ μοι δοκῶτι, ὦ α.α. περὶ ὧν οἶδα, &c. hæc uerba ἐν τῇ παρελθυθότων χρόνων ἀκροάσει τεμήσεις, continuauit: & postea hoc exordium subiecit: οἶμαι πάντας ἂν ὑμᾶς ὦ α.α. ὁμολογῆσαι, &c. Quæ editio, quia Io. Bernardi Feliciani uiri doctissimi, & de Demosthene præclarè meriti industria, infinitis prope locis longè est quàm aut Aldina aut Heruagiana uetus emendatior: operæprecium esse putaui in hac postrema recognitione, à mei exemplaris ordine recedere: ac Brucioli editionem, quam Heruagiana posterior, à me cum annotatiunculis meis ad Oporinum missa, imitata est, sequi. Habet autem hoc exordium lemmata quædam Philippicarum orationum, in quibus hæc corrigenda uidentur.

καὶ σκοπεῖν) καὶ μὴ σκοπεῖν.

καὶ πάσχειν.) Β καὶ φάσκειν. & πιεῖσθαι.

ἱρίνιτι δ' ὧν.) ἱρινᾶτι δ' ὂν ἄν.

ἐγὼ ἢ βέλομαι.) Μ. ἐγὼ ἢ βελοίμιλο ἄν.

μὴδ' ἀναλαβεῖν.) μὴδ' ἀναβάλλειν.

In XXIII.

ὅσλω ἀνδρ.) Μ. ὅσλω πδρ.

ἀς ὃς ἂν ἦκωσιν.) S. ἀὶ πράξεις, ad quos eæ uenerint. Res enim in eorum potestate sunt, à quibus administrantur.

παρὰ τἰν αὐτὶν γνώμιν.) Ob eandem sententiam, id est, negant alios ita esse defendendos, ut ipsi, necesse si sit, defendi nos uelimus. quid uerò si legas, καὶ παρὰ τἰν αὐτῶν, contra sui animi sententiam?

In XXIIII.

φύσιτι.) Malim φύσαιτι.

τ' ἐπιτιμώντων.) Id est, ἢ τὰς ἐπιτιμῶντας. Sic Aristoteles: τοῖς ἀκόσιμ ὑλίων ἢ διαγωγὴ τ' ἐντέντων, id est, ἢ τοῖς ἐντῦσι.

ὑπολυπῆσθαι ἄνα.) Existimandum esse. hæc duo uerba undecunq; in contextum orationis irrepserint, superuacanea esse puto.

καὶ μέχρι τε.) Et quò usq; tandem hæc progredientur? μιμητικῶς hæc accipienda sunt.

In XXV.

ὡς ἀτύχημα ἂν φάιν.) Aut φανέν, aut φάιν τίς.

ὑπὲρ αὐτῶν μὴ ἔχειν.) S. ἀπεῖν. At sua facta non posse, ut cuiusque dignitas postulat defendere.

πλουτικτῶσιν ἀνῦδίας.) Vestra bonitate fruuntur. hoc malo quàm ἀνῦείας, quod Bruciolus habet.

οἵοις δὲ ἴσιν ἂν τ' ἄλλων.) Bruciolus ἀδίτις ἄν. Ego malim οἵοις ἀδίσιν ἂν τ' ἄλλων, qualibus aliorum nullis uti queant. ac propè affirmarim, ita esse legendum. Nam & facilis lapsus est δὲ ἴσιν pro δίσιν scribere, & alioqui constructio non quadrat.

τότες ῥᾳδίων.) F. τ' τ' ῥᾳδίων.

διαπολεῖσθαι βουλόμινοι τὰς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλουσιν ὑμᾶς.) Qui suos ciues opprimere seruitute studeant, calũniari nos. comma non post βυλόμινοι sed ante διαβάλλουσι ponendum. præpositionem πρὸς, redundare puto. nam uerbum διαβάλλειν è superioribus liquet, ad Athenienses pertinere.

In XXVI.

πράξασιν.) Id est, ἐὰ αὖ ἐπράξατι, si felix esset euentus. (λίγειν γὰρ σὺφύμως πάντα δᾶ) omnia enim placidè sunt dicenda, id est, non est utendum uerbis asperioribus, aut uocibus mali ominis. Hac parenthesi rationem reddit, cur dicat potius σὐτυχῶς καὶ διακῶς: quod alterũ membrum hac de causa prætermisit.

τὰ δ' αἰτίας.) Causa hic potius ut de rebus prosperis, quàm crimẽ.

ἐξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτός.) Ab eis seduci uos.

ὡς ἀνθρωπ& (non ἀνθρώποις) καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀπεῖν.) Vt homo & coram uobis auditoribus.

προσυποσχεῖν.) S. λέγον, Fortunam quoq; præstare. Sic Cicero: Nihil est sapientis præstare præter culpam.

ὑσπελακότας) ὑσπελακότ& in genitiuo.

ὡς σύνοιδ.) S ὅτι, se esse beneuolum, bene uelle.

σύχομαι δι.) Alij δὲ.

In XXVII.

ἂν ἄναι.) Id est, διώκοιντο ἄναι. Fieri queat, ut eadem & probentur uobis, & utilissima sint.

καὶ ὄντων ἀληθῶς.) ὄντων pro imperatiuo accipio ὑποθετικῶς. Esto sanè, reuera ita sit. Quid uerò, si pro καὶ ὄντων legas λεγόντων, scilicet ὑμῶν, si uerè iudicetis? Aut, ταῦτα καὶ δοκεῖν τὰ βέλτιθ' ὑμῖν, καὶ ἄναι ἀληθῆ.

πᾶ μὲν τοι) Iam concessioni correctionem subijcit.

A βελομένους καὶ δυνῶς.) βελομένους καὶ δυνῶν, scilicet πραγμάτων. Sin δυνῶς ad uerbum ἀκόειν referes, particulam καὶ omissam uelim. Mox τ' αὖτ' τότων τ' πιπραγμένων, addito articulo.

νομίσω δι καὶ ὑμᾶς.) S. ἀδίκνυαι.

ὅτι ἢ τοῖς μάλιστα πιπικκόσιν ὑμᾶς ταῦτα, ἐφ' ᾧν νῦν ἐσι, τότοις καὶ μάλιστα συμφῆσον τὸ λόγ τυχεῖν τὸς αὐτολίγοντας. Est autem qui ista in quibus nunc estis, maximè persuaserunt, bis uel maximè utile, ut qui contrarium sentiunt, audiantur, τότοις pleonasmus elegans, καὶ μάλιστα uel maximè ἐχρῆσιμα. Similis sententia est in fine orationis περὶ συμμοριῶν. διαῦ ταῦτα ποιῆτι καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς τοιαύτοις πάθεσι τὰ συμφέροντα πράξετι. ἐ γὰρ ὀργισθήσεσθε αὐτοῖς ὕστερον, νῦν ἁμαρτόντες.

τῦτο πράξαντες.) Id est, αὐτιλίξαντες.

ποιήσουσιν αὐτοῖς.) τοῖς ὑμᾶς πάθεσι.

ἀβλάβς τὸς διναδίκους.) Innoxia pericula, id est, uel non accusabũtur, uel absoluentur sententijs iudicum.

ἄκυρ γ' ἔξουσιν.) Saltem non poterunt.

ἶν ὄργον.) ὄργον, Audire, quæcunq; hominis officium fuerit: fortassis ὑπεῖδαι, ut auditi sunt. Nam audire licuit omnibus: perorare nõ uẽ.

In XXVIII.

οἶμαι δᾶν ὑμᾶς.) Est exordium orationis de libertate Rhodijs restituenda.

In XXIX.

αὖσι λογισμῦ τί πιπονθέναι.) Quibus sine ratione uulgus nonnihil esse affectum uel motum. ἐν πάθι γιγένηται.

μοὶ καὶ μετὰ.) Lege μὲ.

B τ' ἐπιθυμιῶν ἐρᾶτε.) Affectus rationi obedientes præbẽdi. & Catot Pauca uoluptati debentur, plura saluti.

ἐν ὑδονῇ πράττειν ὄδ'.) ὑδέα ἄναι esse uoluptati.

δοκιμάζοντες.) τῷ δοκιμάζειν, non inopia iudicij, sed prauitate ingenij. Mox lege, καὶ μεταπειθέσθαι.

ὁ μὴ ἀγνοῶν ὑμᾶς τὸ συμφέρον, ἀδ'.) Sic legendum puto, pro οἱ μὴ, οἱ δ'. Sin minus, alius us dicet in ignoratione uersari, alius, quod aliquis uoluerit, id dicet: id est, Erunt qui uos reprehendant, erunt etiam qui uobis blandiantur & assentet.

In XXX.

δ' τινες.) οἵ τινες lege.

ἀκόσιτι.) Lego ἀκόσαιτι.

πάσχοντες.) Lego παρασχέντες.

In XXXI.

ἐγὼ μὴ δὸ.) Videtur cum superiore posse coniungi. sed perũ refert.

αὐτοῖς ἐπεῖν.) Aut his qui à me dissentiunt, aut pro ὑμῖν positum, aut (quod maximè probo) aliunde irrepsit particula αὐτοῖς. nisi forte placeat, αὐτὸς ἐπεῖν, ut ipse dicam.

In XXXII.

ἐσδ' ἀρα μὲ πρόσκλ& ἶν.) Scilicet ὁ πόλεμ&.

ἐβελσύσθι; ὑπὲρ αὐτ.) Ante ὑπὲρ colon ponendum, τότ perplexmasmum quendam emphaticum accedit, ut suprà de pronomine οὗτ& admonui.

ὡς ἀπολωλεκέναι.) Quasi perdidisse, quasi esset, πάντας ἢ pro ἀπολωλεκότας ὅσοι perdiderint.

C τῦτ' ὑμῶν.) Vestram istam excusationem accipiet nemo. Vel, istuc à uobis accipiet nemo. ὑμῶν non ungendũ est nomini δέος sed uel pronomini τῦτο, uel uerbo ἀποδέξετ.

ὅσλωπερ ἐπ' αὐτῷ χρόνῳ ἀμελήσας.) Aut ἀμέλειαν, aut ὅσουπερ ἀμελήσας.

ἐπὶ πολλῦ.) S. χρόνῳ, hoc est μετὰ πολὺ χρόνον longo post tempore.

ἀλλᾶ.) Verbum ἀπωθοῦσα addit Bruciolus. quod sine & sententiæ & constructionis incommodo uel adesse uel abesse potest: nisi quòd abesse, magis Demosthenicum uidetur.

In XXXIII.

αὖ ἄναι βελτίους.) Pro ἐσθαι.

μὴ φασιάζειν.) Μ μὴ συφασιάζειν.

ἀ ἕτεροι) Lego οἱ ἕτεροι, uel ἄτεροι alterutri.

τὸ γὰρ διαφάσασθαι συμβαλόντι.) Id est, ὅπως ὁ συμβαλὼν διαφάσῃ. Non decuerit consiliarium deuouere quenquam, uel diru persequi. Magna fuit religio ueterum, ne qua uel in auspicandis rebus, ominosa, uel alioqui propositæ rei minus cõgrua uox audiretur. Vnde in epitaphio noster auter Bachum nominare: nuptiarũ item prolixius meminisse, nefas ducit.

In XXXIIII.

ἀτιασάμιλο μὲ οὖν.) Lego pro οὖν, ἀδίκνα. Sequitur enim ἀλλ' ἐ. nec aliter sententia constabit.

In XXXV.

δόξοι.) Et hic δὴ δόξειν. δόλοξᾶν (sed δόκιμᾶν usitatius) est florere gloria, cuius contrarium ἀδοξᾶν uel in obscuro esse, uel etiam, malè audire.

ἐσθ' ὅτ&

ἀλλ' ἐπὶ τῷ.) Neq; hoſtium infirmitate fretos eſſe: ſed etiamſi poten A
tes illi ſint, tamen ſperari victoriam debere: ἐπὶ τῷ κρατῆσαι, cõiunge.
& poſtea, καὶ ὑμῶν τα S. εἰ ἐκδοῖ.

καὶ πρὸ ἐμοῦ ἡγουμένους ὑμᾶς.) tametſi uos duci uideo. ἡγοῦμαι nunquam paßiua ſignificatione legi. quare κωλυμένους legendum cenſeo, id eſt, demulceri: uel πειθομένους perſuaderi, uel potius (quod eſt & ſcripturæ & pronunciationi propius) ὑδομένους τούτοις (S. τοῖς βραχέσιν ἕτερ ῥητόρων: uel τούτοις τοῖς λόγοις: quod perinde eſt) delectari. Inter enim dictandũ librarius facile ἡγε pro ὑδε accipere potuit. & ex ea re, cum uel anagnoſtes obſcurius locutus eſt, uel librarius ſurdaſter fuit, conſentaneum eſt, multos bonos autores malè eſſe deprauatos.

λόγου καταδῦσαι.) pertimeſcere orationem, id eſt, diffidere oratio ni, ſi ſis meliora dicturus. Obſerua etiam hoc, λόγον τὸν μέλλοντα λέγειν o rationem dicturam: & ſi fortaſſe uerba ſic ordinanda ſunt: σύνδυο, ἕτερ μέλλοντα λέγειν λόγον βιαίῳ, &c. καταδῦσαι: ut is ſibi metuat, qui me liorem & utiliorem habiturus eſt orationem.

In XXXVI.

ἀλλ' ἄρα.) Quod ſi alibi uſpiam uel alia quapiam ratione eueniret. Satis obſcurum eſt, quid ſibi uelit. Sentẽ etiam eſſe puto: ſi id minus perſuaderi uobis poſſet: ego tamẽ rectũ cõſiliũ nihilo minus mihi laudi ducerẽ. ἄλλῃ πῃ.) Quod ſi alio quopiã modo, hoc eſt, ſi ſecus eueniret, ſi malus euentus eſſet conſilij. ἐμαυτῷ γ' αὖ εἰρῆσθαι, pro ἐμοὶ γ' ἐμαυτὸν εἰρῆσθαι, à me eſſe dictum: ſententia erit abſurda. Quis enim autor infelicis eſſe conſilij uelit? coactius etiam illud eſt, ſi ἐμαυτῷ γ' αὖ εἰρῆσθαι cum mea pernicie eſſe dictum, mihi id nocere potius quã reipublicæ. Puto igitur addendam eſſe negationem ἐμαυτῷν' αὖ οὐκ εἰρῆσθαι, à me certè non eſſe dictum illud, rebus omnibus anteferrem. ἄλλῃ πῃ pro ἄλλῃ τινὰ ῥᾴστην accipio, tametſi & localiter ſignificet.

ἐφ' ὧν ὄχει.) lego ἐφ' ὧν εἶ in quibus eſtis; quæ tractatis.

ἐπιεικὴς.) Vir bonus quàm clarus orator haberi mälit.

ὅτῳ τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο.) Sic aliquid mihi bonum fiat, ità me Dij benè ament, Sic mihi feliciter eueniat.

ἐπειδὴ ἐνθύμημί μοι.) Cum in animum induxiſſem ab ἐπαμί, id eſt, προσχομαι unde ἐπιλῆθον in exordio ἀ ὀλυνθ.

πολλὰ ἐπᾶν καὶ ὤμην.) multa poſſe dici & uidebam & uideo. Verbum ἐπᾶν accipio pro οἷόντε ἦναι ἐπεῖν, ut ſi latinè dicas, dicenda uidebam.

πείσαντα.) aut πείσαντ' αὖ, aut πείσοντα.

ἅτ' ἄ.) Cum, ut orator alicuius ſuaſor negocij ſit, requiratur. Vide ne te ordo uerborum turbet.

τὸν σωιζομένους.) uos qui adiuuetis, pro ἕτερ σωιζεσθαι, ut adiuuetis. niſi fortè τὸν σωιζομένους per ι eſt legendum pro οἷς αὖ σωιζοῖ τις, eis quorum cauſam agas.

In XXXVII.

ὃν ἄλλον λῶ.) Videtur nouum exordium.

ἐροίην.) F. ἐροῖην ab ἐρέω.

τοῖς τότε δέξασιν σωσπᾶν.) M. αὐτεπᾶν. Nam ſi eadem probarunt: cur contradicant poſteà?

πάλιν ταῦτα.) S. quæ nunc audire detrectatis.

In XXXVIII.

ἀ μήτι.) Sententia eſt, ſi neq; decreta ueſtra irrita uidebuntur: neque uos ea quæ profutura ſint, ſic egeritis, ut utilia omittatis: neq; certis C
quibuſdam oratoribus, tanquam hiſtrionib. in ſcena regnantib. addicti fueritis: & res ueſtræ meliore in loco futuræ ſunt, & uos habebimini prudentiores. Multitudo negationum perturbat minus attentos, quæ ſi in affirmationes cõuertantur: omnia erunt planiora: ad hũc modum: ἀδαμῶς χάρω, id eſt, πολλῷ βιαίῳ ἀν ἀτοπώτερον, id eſt, φρονιμώτερον: μὴ μᾶλλον πρᾶγμ' ἔχειν, id eſt, πρᾶγμ' τί ἔχειν: μηδ' ἀφίντε. id eſt, καὶ φυλάξαντε: ἔστι δ', id eſt, καὶ μὴ ἔστι. hic enim negatio repetenda eſt è ſuperiore membro μήδ' ἀφίντε. Sic nullus opinor ſcrupulus reſtabit. Nam in ſequenti exordio ἀλυσιτελέστατον eſſe dicit τὸ πρᾶγμ' μηδὲν ἔχειν ἕτερ τοῖς ἀδυνάτοις δοξάντων: & in fine huius ipſius exordij monet Athenienſes, ne rectam ſibi ſententiam extorqueri ſinant, & oratorum improbitatem accuſat.

μηδ' ἀφίντε ἃ συμφέρει, ἕτερ πρὸ ὁδοῦ τί πράττειν.) τὰ πρὸ ὁδοῦ ſunt τἀλυσιτελοῦντα, ea quæ adiuuant & expediunt rem. Videtur ſignificare, alias utilitates ſic amplectendas, ut aliæ non negligantur. Sed argutior eſſet ſententia, ſi τῶν πρὸ ὁδοῦ τί, ἀντὶ τοῦ ἕτερ, τῶν τυχόντων τί liceret interpretari.

ἔστι δ' ὥσπερ.) repetenda eſt, ut dixi, negatio μὴ, niſi fortè legendũ, ἔστι δ' ἐκ ὥσπερ. εἰ τὰ ἐναντία καταλαμβάνεσθε uidentur eſſe comœdi & tragœdi. Qui, quamuis explodi nonnunquam ſolent, tamẽ illis ſolis uacant & oculi & aures auditorum, præſertim cum præclarè ſe gerunt, & nunc riſum, nunc fletum, nunc indignationem, nunc miſericordiam mouent, deniq; ſpectatores, tanquam tyranni, in quemuis affectum trãducunt. Sic intelligere malo, quã τὸ κατίχειν τὸ ἐναντίον πρὸ

καὶ καταλαμβάνειν. Quod ſi cui placeat: ſententia fuerit: in theatro, quem quiſq; locum occupat, eum teneat: ſed apud uos ita fieri nõ debet, ut primo cuiq; ſententiã dicenti pareatis, excluſis poſterioribus. & quidem uidentur uerba quædam deeſſe, ut ἔπειτ' ἀ' ἐνίων ἕτερ λιγόντων ὥσπερ: uel ἔπειτ' ἐν ἕτερ πρώτων ἐπόντων, ὥσπερ. Locus mẽdo uacare non uidetur: ſequatur quiſq; quod uidebitur.

πειθόμενοι τῇ πόνῳ.) F. πονήσαντες, quod magis atticum uidetur. & βέλτιόν τι ἕτερ. τυγχανέτω.) τυγχανέτω malim.

συμφέροντας.) συμφέροντα.

In XXXIX.

ἔχειν κατιγνώσεται.) Duplex conſtructio, præcedẽte infinitiuo ſub iungi per coniunctionem indicatiuum. Quare niſi autores interdum et hoc & alia indulgere ſibi ſciremi legere malim, παρανοίας δ' ὑμᾶς καὶ ταχυτάτην ὑπόνοιαν ὑμῶν αὐτῶν μεταβαλουμένους: uel, ὅτι μήτι πρᾶγμ' ἔχει, &c. ſed ſententia plana eſt.

ἃ ὦν παρανᾶν.) Legendum haud dubiè ἃ δὴν παρανᾶν cum liceret monere. eadem ſententia grauiter urgetur in oratione πρὸς τιμοκράτη actorum Demoſthenis & conſiliorum calumniator Aeſchines.

καὶ μανίαμάτ.) (Neq; uerò uelim, id quod dicã, exiſtere iurgij principium.) ἐπαινοῦντας. ἐπαινοῦντε. &, ἄγαθαι. (cipium.)

μάχει μὴ ἕτερ δόξαι.) eò uſq; dum ſtatuatur, id eſt, antequam uel tantiſper dum decreta fiant.

ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ.) S. ὁ γνώμη cũ aliqua ſententia comprobata & decreta fuerit.

ταῦτα ἅπαντας.) malim ταὐτὰ eadem.

ἐπαινᾶν, καὶ.) eadem laudare omnes, rerumq; gerendarum eſſe adiutores illos etiam, qui aduerſati fuerant. B

πολλοὶ μὲν ὄντε, ὁ πολλοὶ πρᾳγίνονται.) Suſpecta mihi lectio eſt, nec tamen uenit in mentem certius aliquid. Interim ſic expono: quamuis multi ſint, non multi tamẽ uincunt, id eſt, Maior pars non uincit melior em, ut Liuius loquitur. Quòd ſi tranſpoſita negatione legas, τοι γάρ τοι ὁ πολλοὶ μὴ ὄντε, πολλῶν πρᾳγίνονται. id eſt, cum multi non ſint, multos uincunt: ſententia erit, eos prudentia & concordia potius, quã numero cæteris eſſe Græcis ſuperiores. Præclarum ſanè inſtitutũ Laconum: SENTENTIAS DICERE LIBERAS: CONCILII LIBERI DECRETA CONCORDITER TVERI. παρανᾶν.) legendum πρᾶναι.

In XL.

δύξειεν.) legendum δύξαιεν in optatiuo, per αι.

ἃ μὴ φιλαπέχθημον ἦ.) lego φιλαπέχθημον ἦ, niſi eſſet odioſum.

ἕτερ φράσαι.) non poteſt paßiuè ſat exprimi cõmodè: decipiendi ueſtri tempus, id eſt, ut uos decipiamini: ſi quàm minimum illis ſpaciũ decipiendi uos dederitis.

In XLI.

οἶμαι λόγον ἔχειν.) Fortaſſe λιγεῖν ἔχειν, τυτίσιν, ἅπᾶν διώκαθαι; ſed & λόγον, nihil habet incommodi.

βραχὺς δ' ὁ χρόνος.) S. ἕτερ ἀπόν. Quid ſit ὁ λόγος.

In XLII.

καὶ βραχέα.) Nouum exordium.

καὶ ὅτι τὰ παύτα ἐρῶ. Neq; omnia dicã.) Suſpecta mihi lectio eſt, ſed nihil habeo melius.

ὑμᾶς τρέπον τὸν ἀπόντας ἡμᾶς.) Lego ὑμᾶς τρέπον τὸν ἀπόντας πρεσβύτας καὶ. Omnino enim tale aliquod uerbum deeſt.

συγκρύψητε.) Lego συγκρύψητε.

In XLIII.

πρῶτον μὲν.) Nouum exordium. ῥᾳδίως.) ῥᾳδίως. πρὸς ἕτ.) τὸ, χαλεπωτέρως.) χαλεπωτέρως difficilius.

In XLIIII.

τὸ μὲν δὴ ὀργίλως ὑμᾶς.) Particula δὴ ablata: ſtatuo hic nouum exordium. ἕτερ ἀτιμοῦ ἕτερ.) Prius ἕτερ delendum.

In XLV.

τὸ δ' ταῦτ' ἐπανορθῶν αὐτὸς, ἐγᾶδαι πρεσῦκον. ἅπ.) αὐτὸς ἐπανορθῶν, id eſt, ἵν' αὐτοὶ ἐπανορθῶτε. uel, τὸ δ' ἐπανορθῶν, αὐτοῖς ὑγᾶδαι προσῦκον: ἅπ &c. deleto καὶ, ante ἅπ ὑμ. & χρὴ δ' τὰς ὄντας, οἷσι φύσαι' αὖ.

καί τοι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπίκατο ὥσπερ πίπρακται.) Sic lege & diſtingue: καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπίκατο: ὥσπερ, &c. & hoc fato quodã inſtiterat. quanquam pro ἀπίκατο etiam ἐπίκατο urgebat, legi poteſt.

καὐτὸ τοῦτο πρὸς.) καὐτὸ τοῦτο legendum, etiam hoc à uobis fuerit, id eſt, profuerit uobis.

In XLVI.

καὶ τὰς ἕτ αὖτ.) καὶ ἑαυτὰς ἕτ αὖτ lege.

ἐβουλεύμενοι.) βουλευόμενοι, aut certè βεβουλευμένοι.

πραγμάτων, ἁπάντων.) Lego πραγμάτων ἁπάντων, ἑξῆς. Atq; harũ rerũ omniũ caput ſunt duces, quorũ pleriq;, ex his q claſſe hinc ſoluũt.

τὰς ὑμετέρας φίλας, ὅτι, &c. τότε εἶεντα.) τότε per pleonaſmum accedit.

τὲς αὐτῶν.) malim αὐτὲ. quanquam propter nomen ὑμας Θ, etiam αὐτῶν legi potest.

ἐχθροτέρως.) sequitur μᾶλλον ἐχθὲς tolerari potest hæc lectio: Neq; enim inimiciores, neq; quos uobis magis inimicos esse necesse sit, inuenietis. Vt hæc sit sententia: & inimici sunt uobis, & necessario sunt inimici, S. εἰ πρακτέον. Sic & Philippum necessario Athenien sib. inimicum esse, alibi dicit. Si igitur ipsi duces inimici sunt: eorum assentatores amici qui sunt habendi? Sed pro ἐχθροτέρως fieri potest ut aliud nomen scriptum à Demosthene fuerit.

In XLVII. Cuius initium est, ὀλίνα ὦ ἄνδρες ἀθλωτάς.

ὅπως μὴ ταῦτα.) lego ταὐτὰ.

πάσασθι.) hic finitur periodi πρότασις.

νυῦ γιγνομένων.) Lego ὑπὲρ τ νυῦ, uel, νυῦ ὑπὲρ τῶν.

τὲ ταῦθ' ὅπως ἴχειν.) F. λυπᾶσθαι ὑμᾶς τὲς γιγνομένοις. quædã huc translata sunt è prima Olynthiaca, & oratione Chersonesitana.

τὲς ἐχθὲς αὔριον.) nobis desertis inimicos euehit.

αὖσυ μεγάλας τινὲς ἔσεται.) S. κακὲ. Fieri nequit, ut hæc sine magno malo consistant, id est, profecto in magnum aliquod malum erũpent. Sententia eadem extat 4. Phil.

In XLVIII.

ὀλίγ' ἔστιν ὦ ἄνδρες.) Videtur nouum exordium. aut certè legendũ ὀλίγ' ἔστιν.

αἰαμένειν παθόντες ἀκοῦσαι.) Expectare dum uestropte malo sentiatis.

In XLIX. (tatis.

βράτιστον.) παρὰ τὸ βρατίω. legendum, ἰσχύτιστον.

ἀλλ' ὅτι.) Fortasis ἢ ὅτι.

τὲς ἧ πλησίον.) Eos uerò qui prope peccata sunt, id est, qui animad uertunt errata sua, sic intelligere malo quàm, qui nuper deliquerũt. aut fortè ἀτυχημάτων pro ἁμαρτημάτων legendum: qui non ita pridem clam dem acceperunt.

σώφρονας παρέχει.) S. τὸ κακῶς πράττειν. Ille ipse malorũ sensus sobrios & moderatos eos facit. Simile est exordium Areopagitici Iso-

In L. (cratis.

ταῦτα ἔτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δίοντα ἐδοκᾶτε.) Lego ταὐτὰ. Si in eadem sententia essetis omnes. Sed τὸ ὅταν ἢ τἐναντίον, cum cõtrarium fuerit, uel, si contrà res sese haberet, quò referendum sit, quid ue sibi uelit, nescio. Totus hic locus confusione interpunctionum obscuratus. sic distinguendus uidetur: ἐν μὲν ἔγ ἅπαντὲν ἐγινώσκετε ταὐτὰ. ἔτ' ἂν (pro ἐαν) ἐμοὶ τὰ δίοντα ἐδοκᾶτε προσαιᾶσθαι, ἐν (pro ἔτ') ἂν παρῆλθεν: πρόδρομον ἡγέμενθ', τὲς ἀφ' αὐτῶν ἃ χρὴ ποιᾶσι, λέγειν: ἔδ' ὅταν ὦν τἐναντίον, id est, καὶ μὴ τὰ δίοντα ἐδοκᾶτέ μοι προσαιᾶσθαι, uel, addenda negatio, ἔτ' ὅταν μὴ S. τὰ δίοντα προσαιᾶσθαι. Hanc lectionem retinebo tantisper, dum melior offeretur. Nec enim ita sum (cognita præsertim librariorum incuria & imperitia, sæpè etiam temeritate ac petulantia) religiosus (quanquam licentiam interpretum minimè probo) quin audẽdum potius aliquid existimem (admonito lectore tamen in primis) quã ea uertere, quæ peruersa esse omnibus appareat, quæq; à nemine intelligi possint.

μετὰ τότων.) S. τ ταὐτά ἐμοὶ γιγνωσκόντων, cum his qui mecum faciunt.

τὲς ἑτέρως.) diuersum sentientes.

ἀκοῶ μᾶ.) Legendum uno uerbo ἀκουᾶμεν S. ἐγὼ τι καὶ οἱ ἐμοὶ σύμψηφοι. Postea post ἐσταδὶ πεπεισμένοι: colon ponendum, &, αὖ ἐφ' εἷς τὶ: Nisi malis, αὖ γὰρ ἐφ' εἷς, nouam ordiri periodum. Alioqui legendũ φανῇ: καὶ μετ' ὀλίγχα. Est aũt μετ' ὀλίγχα διδομένων, consiliũ non fortuitum ac temerarium, sed nixum suis rationib. & munitum. Sic apud Isocratẽ in Panathenaico: τὰ μὲν μετ' ὀλίγχα ἠρημένα: sunt uerba temerè fusa, nullis fulta probationibus.

In LI.

ὑμῖν τὶ ἀγαθὸν βέλομαι αὖ γενέσθαι.) M. ὑμῖν τὶ ἀγαθὰ βελοίμαν αὖ γενέσθαι.

μὴ πεχωρισμένων ᾖ.) ne separatum sit: id est, ne non simul & salutaria dici, & iucunda possint. λόγων ἁπᾶν οὖ est diserta oratio, quæ uulgo tum maxime probatur, cum assentatur. Separat igitur hic Demosthenes eloquentiam à sapientia, & quidem, si uera fateri uolumus, nihil prohibet, quò minus etiam falsa & pernitiosa ita fucentur, ut hominibus inertib. & imperitis, non audientibus modò, sed ipsis etiam discentibus sanè quàm egregia uideantur. Stultis enim & improbis non minus suppetunt suæ rationes commenticiæ atq; falsæ, quàm sapientibus & bonis uiris ueræ atq; firmæ. Nam & Cicerone autore 2. de diuinatione, Paucis est bona ratio, mala plurimis.

τ γὰρ ἀθισμένων.) S. λέγειν. Eorũ id munus est, qui usu dicendi exercitati sunt.

πᾶτ' ἐμπειᾶσι.) S. τὸ νᾶν ἔχειν. Prudentiã parit experientia & multa uidisse. pro quo ego posui, multarumq; rerũ usus, quòd sententiæ per hanc libertatem nihil decedat, & oratio sit latinior.

A ἐν τῷ παρόντι χρὼ) Videtur pleonasmus.

ἔ ῥήματ Θ τότε) S. ἔ μὴ ὑπάρχειν τοῖς ἀδικοῦσι.

πρότ τ ἔ λέγειν.) ante orationem & ante rerum administrationem, id est, orationes & res ipsæ non pari labore consistent.

ἐπειδὴ τίνες ὑμιλᾶτι ἔ διαγωνίσασθαι.) quoniam cũ id factum oportuit, prælium cõmittere neglexistis. τίνες exponit Hesychius ἕως donec, μέχρι usq; πρὸς τὸ παρὸν in præsentia, uel hactenus, ὅμως tamen, τότε ποτὲ τλιπαθότα tunc, ἐν τούτῳ tali statu rerum uel tali tempore, interea, πρότερον prius.

In LII.

ὅσον ἐμὶ ὦ ἄνδρες ἀθλωτάς.) Nouum hoc exordium est.

πλὴν γὰρ ἓν ἔχω τίν Θ ἄπιον, τἆλλα πάντα.) Excepto enim uno nescio quo, cætera uobis omnia accepta referre studuerunt. Præter enim (scilicet, unum quiddam) non habeo, quod dicam (id est, nescio quid) cætera, &c. est græca breuitas.

ἔχετι ἀκούειν.) ἄχετι legendum.

παραβαίνοντὲν.) malim ὑπὲρ βαίνοντὲν præterentes. nam illud de uiolatione fœderum legumq; sæpius usurpatur.

In LIII.

τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς.) Malim τὰ προσόντα αὐτοῖς. Alij dum admonentur, uera sua probra tam æquis animis non accipiunt, quã uos ea, quæ falsò in uos congeruntur. Hanc lectionem in uertendo sum secutus. Quæ si displicet, τὰ μὴ προσόντα exponas licet, aliena delicta, quæ inter admonendum exempli gratia proponantur. Sed φαῦλον hoc σοφώτερον ἢ ἀληθέστερον ἔναι mihi uidetur.

B ἀκουόντατε ἀκόειν.) facilimè audire, id est, minimè ægrè ferre, æquissimis animis accipere. ἀκούόντατε ἔτ pro μάλιστα ἐθέλειν, καὶ ἄδειν. Sed plura de hoc uerbo in paræneſi Isocratis dicimus.

τῦτ' αὖ ἔπ.) S. λοιπὸν ἐγένετο facilitatis nostræ supplicium id fuerit, audire probra nostræ ciuitatis.

ἔτι δίκαιον, si quid æquum sit, id est, ea quæ æqua sunt.

In LIIII.

βελόμην δ' αὖ.) Hæc periodus non malè cum superiorib. cohæret. sed cum sequentia nihil ad rem facere uideantur: omissa particula δ' nouum exordium statuo.

προσῦχθαι τὲς λόγες ἐπαινέσαι τότων.) Lego προῦχθαι τὲς λόγες ἐπαινέσαι, πρὸ τότων. Vellem uos non propterea quòd impulsi estis ad orationes laudandas, de eis inter uos litigare: scilicet, qui orator omniũ optimè disseruerit. Sed & illa retineri lectio potest: τὲς λόγες ἐπαινέσαι τότων, φιλονεικῆν, ut τὲς λόγες τότων S. ἔ ἀπέντων, cõiungatur, uerbo φιλονεικῆν absolutè posito. Notatur uulgi stultitia, uerba magis in audiendis consiliis quàm rem ipsam intuentis: id quod etiam Solon hoc disticho Atheniensib. exprobrat. ἐς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ ἐς ἔργον δ' ἐλὶν γιγνόμενον βλέπετε. Callida uerba uiri linguæq; uolubile plectrũ Respicitis: sed res uos minus ipsa mouet.

In LV.

μὴ κατ' αὐτὸ.) F. κατὰ ταὐτὸ eodem modo. Similis sententia est Isocratis in oratione de pace, ubi τᾶς λέξεως διαφόρως ἀλλήλων, nihil aliud est, quàm μὴ κατὰ ταὐτὸ κινῆσθαι παρὰ πᾶσι τὸ βέλτιστον. κατ' αὐτὸ per se, αὐτὸ ἔ, καθ' αὑτό.

τὲς ἀναλήφοτας συμφορᾶν.) S. λέγειν: esse operæprecium ut sentenC tiæ dicantur.

παραύτα, λωποδύτας.) Lego παρόντα, λωποδύτ Θ.

πρὸ ὑμῖν αὐτοῖς τ πεπεισμένος.) Sic legendum, nõ πεπερασμένος apud uosipsos aliquid persuasum habere: sententiã domo uobiscũ attulisse.

In LVI. (lisse.

ἀλλ' οἱ μὴ παθόμενοι) Sic & Euripides festiuè admodũ τὸ μισογυνάκες crimen in Hippolyto coronifero eludit.

τοῖς ὑμετέροις.) ὑμετέροις uestris, legendum. sequitur enim ἃ ὑμᾶς προσετάξατε.

ὀλ', ὡ τὸ δεύτερον, αὖθις.) neq;, si secundo feciſſent, rursus, id est, tertiò fuisset opus uerba facere.

τὰ πρεσήκοντ' ὑμῖν.) F. ὑμῖν ea quæ nos decent. quanquam utrunq; abesse posset.

ἀρχὴ κἄλλα λέγουσι.) Citatur & in oratione περὶ στεφάνου Sophoclis in hanc sententiam elegantes uersiculi, quos in ipso autore studiosi requirant. ἀλλ' ὀδὶ τὸ μηρέτατον.) τὸ ἀλλ' redundare puto.

ὅπως ἐλύφεντα. ἃ μᾶ ὄν.) possunt hæc κατ' ἀποσιώπησιν excusari, sed eius figuræ nullam uideo causam. addendum igitur, ἔτο μόνον σπάνσι, μιλιτῶσι, σκοπῶσι, uel simile quippiam.

ἐπλεξεν.) ἐπέπλεξεν. δᾶ προσθῆσειν αὐτοῖς.) me ipsis additurum, id est, largiturum aliquid ultra debitũ reipublicæ muniis: uel potius plura facturum quàm debeam.

In LVII.

ὀλίγον γὰρ πλέον (S. δεῖ.) ἄναι ἔ.) nihil proficitur, si sit.

ἐς αἴ τις.) Lego ἐς αἴ τις, aut cum Apostrophe, ἐσ' αἴ τις.

ὑμᾶς

ὑμῶν αὐτῶν ἕνεκεν.) ἑαυτῆς εἶναι, sui iuris, liberum nemini addictum esse. ἐκνεύσεσθαι sese uelut in libertatem asserere. Contrarium τὸ ἐν ἀρχῇ ἄνευ ὑγρίδων εἶναι, αὐτὴ δ' ἀδούλευτον.

ἐλεγχομένους ἀληθεστάτους.) comperta & comprobata.

αὐάγκην πράττειν, ἢ ἃ ποιεῖ.) Puto sic legendum: αὐάγκη πράττειν ἢ, ἢ, &c. necesse fuerit agere: neq; iterum ex ijs quæ restant, mutare consilium licuerit.

In LVIII.

τῶν ἀπολογίαν προτεινομένους.) Non est, nihil aliud in ore habere, aut subinde gloriari solere: sed, ad rationes reddendas perpetuò se paratũ profiteri.

πρὸς ὧν ἁμάρτητε.) Tale argumentum est, ductũ è loco contrariorum: Ipsi rectè facta sibi laudi ducunt: peccant igitur, cum uos præcipitatione consiliorum in delicta impellere student.

δι' μετὰ δ' χρόνου βασάνου.) diuturna probatione. ea probatione, quã temporis longinquitas affert. Recte Publius,

Ad pœnitendum properat, qui citò iudicat.

τῶν δ' τούτων σπουδῶν.) Ac quid isti quærant, studeant, propositum habeant, uenentur.

In LIX.

πάντες ἀξίαν.) omni re digna, quantiuis precij.

οἶδα ἀκούσας.) scio me audisse apud uos: memini audire, μέμνημαι ἀκούσας. μὴ τὰ ἢ τὰ.) ne hæc uel illa, sed hæc: hoc est, cõsilia imperatoris non esse debere temeraria, fortuita, incerta: sed unum habere scopum proposita, nempe sine clade uictoriam. De Iphicrate consule Aemylium Probum, scriptorem non improbandum.

παντάχοθεν.) F. παντάχοθεν uel παντάχοθεν, ab omni parte, legendũ.

μᾶλλον ἢ νῦν ἐλπίδων.) propter futuram, hoc est ambiguam & incertam spem.

In LX.

ἀλλ' αὖ.) pro ἀδύνατα αὖ. Caue legas ἀδύνατ neutro genere. Mox ἆρ' τὰ τῶν αὐτίκα μᾶλλον σὺ λογιεῖ. Pòst, fortasse legendum: αὐτίκα θαι, τί ὑμᾶς τὸν ὑπάτικὸν τὰ λέγωμεν;

In LXI.

πῶς ἴσως ἔχειν.) legendum πῶς ἴσον εἶναι uel ὑπάρχειν.

ὑπηρεσίαι.) ministeria S. τῶν προδότων.

In LXII.

ἔχοντες τούτοις, &c. ἀλλ' ὑμῖν.) αὐτὴ δ', ὥσπερ ὑμῖν.

ὧν αὖ ἀλλήλων.) lego ἂν.

ἀλλὰ αὖ δάτερον ἕτερον.) F. ἄτερον ἕτερον.

φασι ποιοῦντα.) pro ποιεῖν.

αὖ λιν δεινότατ' αὐθρώπων ποιεῖν.) Si oporteat atrocissima hominum facere, id est, etiamsi summum scelus admittendum sit.

ὦ αὖθρες ἀθλιώτατοι;) Censeo cum puncto interrogatiuo legendum, ut ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν, per subiectionem dictum accipiatur. alioqui pertur batior est ordo uerborum.

δι' λίαν ἐρρωστίας ἀπολλάγητε.) M. ἀπαλλαγῆτε.

κυρίως.) constãter, quod in reipublicæ potestate & sit & maneat.

ἀλ' ἐρῶντες αὐξηθῆ.) pro ἐρᾷν Latino more. Similis locus est in oratione Isocratis πρὸς ἐρίνην.

κὴ χοῆ.) χοὴ libamen significat & inferias. Sed hic legendum puto χοὶ à χᾶς, quod & χοῦς pro certa uini mensura. Similia habentur & in Olynthiaca 3.

In LXIII.

ἅπερ ὑμᾶς ἐποήσατε, καὶ ὑμᾶς προνοεῖν.) ut id quod uos soletis, nos quoq; prouideamus, curemus.

τυθέντα.) pro βυθέντα quia binæ crassæ in binis syllabis cõiungi rarius solent. Vnde etiam in reduplicationibus tenues aspiratarũ loco repetuntur. Sed in multis uerbis hoc non obseruatur: ut καταβέβλημαι, καταπεφθόημαι. In LXIIII.

ἀλλ' ὄραμα.) uisionem, spectaculum, fortasis σῦρμα. Erat id populi inuentum præclarum: ac potius, populus in præclaro lucro id deputabat. ἅρμαιον εἶναι ἐνόμιζον.

αὐτὸ.) F. ἀυτῷ. εἴτι γὰρ συνωχᾶς εἶλε.) Nam & hi continui. fortasse legendum συνοχᾶς à nominatiuo συνοχὸς, qui equum iugalem significet, παρὰ τὸ συὼ καὶ ὀχῶ, ab unà uehendo, quod eidem currui cum alijs equis sit iunctus. atq; ita esse legendum, testatur participium παραζευγνύμενοι.

δι' ἰδίων.) F. δι' αὐθρώπων σπουδῶν.

σφίσιν.) pro αὐτοῖς τοῖς τὰ πλείω παρασκευάζεσθαι βουλομένοις.

σύλαβιστέρους αὐτὸς.) Infinitis locis αὐτῆ pro αὐτῆ uel ἑαυτῆ legitur. hic autem αὐτὸς legendum S. τοὺς πονηρούς.

μὴ ταῦν δ' οἷοίτε.) qui se impudenter ingerere & ambire suffragia minus possunt.

ἅπερ τὸν ἱερέα.) ἱεροσύνην otiosam & non difficilem fuisse functionem ex Nicocle Isocratis apparet: sed quæ fuerit sacerdotes eligendi apud Athenienses ratio, amplius quærendum censeo: nisi quòd sorti tò illos fuisse delectos ex oratione contra Neæram apparet.

πόρριτε.) superfitis, uincatis, malim πόρρητε, obãbuletis, circumeatis.

χώραν ἀτέλειτον.) Locum inanem, infinitum, imperfectum, immunẽ. Suidas ἀτέλειτον, ἀμύητον, βίβλον, αὐοργίαστον, τὰς τελετὰς μὴ πεποιημένον. Varinus addit, τελεσθῆναι μὴ δεδόμενον, ἀμέτοχον. Puto hîc αὐτὶ τ, ἀτελῆ χώραν, poni. Habere & nomẽ & dignitatem publici muneris, nec operæ quicquam nauare.

αὐτὸ τετελεσμένον.) F. αὖτε, ea uerò perfecta stulticia est. Captauit παρανομασίαν. ἀστυνομήσων præfectum urbis egerit. populare est hoc exordium. Fuit ἀστυνομία plebeius quispiam magistratus: sicut Augustæ urbis magister dicitur, Der Stettmaister, qui purgandis plateis præest: secus quàm Argentinæ, ubi honorifica est ea appellatio. ἀγορανόμων rebus uænalibus præfuit.

ἀλλὰ κὴ ὑμῶν αὐτῶν.) S. τινὰς uel ἢ ὑμῶν.

προσάγειν.) S. ἐπὶ τὰς ἀρχάς.

ὥσπερ ἐπὶ ζυγὸν.) tanquam trutinam statueritis, id est, si uirtutis ratiò habebitur, ulrò apparebunt boni uiri, & improbis præponderabũt.

ἕτερ μετὰ ταῦτα.) Dignus eo quod sequitur, id est, magistratu, qui illi est mandandus. In LXV.

πέσοιθαι.) M. πέδοιθαι. &, τὸν παρόντα λέγειν. &, ἄλλως τῶν ὥσπερ. &, καὶ πότερα.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in Funebrem siue Demosthenis siue cuiuspiam alterius orationem.

B Ἐπὶ τῷ ἐν τῷ Χαιρωνείᾳ.) ad Cheronæam cum Philippo cõmisso, de quo præter Diodorũ Siculum, & Iustinum, uide Plutarchum in uita nostri autoris: & aduersarias etiam Aeschinis & Demosthenis orationes.

ἦν τι ἕτερ ἀδωμάτων.) Isocrates in oratione κατὰ σοφιστῶν, ὅμερ ὑμῖν ἐνδέξασθαι ἐβουλόμενος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἦν τι τοῦτο (τὸ τὰ μέλλοντα προγινώσκειν) ἕτερ ἀδωμάτων ἔφη.

ἀρχαιότερον ἐνδάλλει.) Extat oratio Periclis funebris τῇ β' Thucydidis συγγραφῇ, & Menexenus Platonis, quẽ edicto iussum esse recitari quotannis publicè Athenis ferunt, propter sententiarum grauitatem, quibus ad uirtutem, atq; amorem patriæ, defensionemq; ciues accenderentur: & Lysiæ ἐπιτάφιον τοῖς ἕτερ κορινθίων βουλοῖς: cui multa non dissimilia habet Isocratis Panegyricus. Eiusdem generis est & ciusdem Isocratis Euagoras: qui à studiosis & utiliter & iucundè inter se cõferentur. Huius autem instituti primi autores fuerunt Agyptij, autore Diodoro Siculo lib. 1. quorum institutum æmulatum Solonem ex Diogene Laërtio apparet, cuius hæc uerba sunt: ἀπορώκαλον ἐξάρειν τὰς ἕτερ ἀνθρώπων τιμὰς: ἀλλὰ μόνων ἐνάνων ἕτερ ἐν πολίμοις τελευτησάντων, ὧν καὶ τοὺς υἱοὺς δημοσίᾳ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι: ὅθεν καὶ ἱππέων καλοὶ καγαθοὶ γενέσθαι κατὰ πόλεμον.

τούτοις ὠφέλησαν.) S. οἱ τελευτήσαντες. αὐτοὺς pro ἑαυτοὺς, sed quia præcessit ἡ πόλις: malim omnino legere ᾗ πόλει: dq; in uertendo sequi non dubitãi, tametsi ᾗ πόλει ἧττον bellè sonat.

φιλοτίμως.) præclarè, honestè. φιλοτιμία enim studium honoris & laudis significat rectum etiam & uerum, nec semper eam, quæ in uitio ponitur, ambitionem. Vnde φιλοτιμεῖσθαι τινί τινι rem aliquam sibi ducere laudi significat.

ᾗ ὥσπερ ἐφύσαν.) actiuum pro passiuo ἐφύθησαν, uel à uerbo quod absolutè capitur φῦμι: unde ἔφυν potius, quàm à φύω & ἔφυσα.

πλὴν ὅσα ἐπαρχόντων πατρίδα.) Laudes αὐτοχθόνων, quos indigenas uerto, alij Aborigines dicere malunt, uide in Isocratis panegyrico.

ἀς τὰς ἐπιλύτας.) ἐπίλυτον Hesychius προσήλυτον, ἐποικον, ὁ κὴ μέτοικος autore Suida: ἐπιλύδας, ξένους νυστὶ ἄλλοθεν ἐληλύθοτας, ἐπήλυδες, interpretatur, hoc est, aduenam, inquilinum: hospites nuper aliunde huc profectos, ascitos, aut non indigenas. Est autem ἰθαγενὴς ὁ ἐντεῦθεν γεγονὼς, αὐτόχθων, γνήσιος πᾶς, ὁ ἀδιάφθορον ἔχων τὸ γένος, id est, hîc natus, indigena, germanus filius, incorrupto genere ortus. Sed ad rem, si τὰς ἐπηλύτας πόλεις aduentitias urbes exponas, ineptum fuerit: sin ἐπηλυτὰς cũ accentu in ultima passiuè legas, quasi aduentas urbes (si ita liceat dicere) uel in quas aduentum est ab alijs, hoc est, in quas alij aduenerunt, idẽ erit quod ἀποικίαι coloniæ. Quod si durius uidebitur: mutato uerborum ordine, τὰς μὴ ἐπήλυδας (sic enim habet Aldinum exemplar per δ non per τ) ἐληλύθατας ἐς τὰς πόλεις. eos qui aliunde in ciuitates uenerunt. sed ego Brucioli retineo lectionem, transposito tantùm accentu τὰς ἐς τὰς ἐπηλυτὰς ἐληλύθατας πόλεις, hoc est, ἐς ἀποικίας qui profecti sunt in colonias.

ταῦτα γὰρ τὰ τίκτοντα.) Sic Plutarchus πρὸς πάλων ἀγωγὸς: Σόφων (F. σοφῶς) inquit, ἅρα ὁ πρόνοια, ἀπεδὼκε γυναιξὶ τὸν μαζὸν, ἵνα καὶ ἀδύναται τίκτοις, δ' ἔτας ἔχοις τὰς δ' φορᾶς πηγὰς, hoc est, sapienter certè Prouidentia bina mulieribus indidit ubera: ut si forte gemellos peperissent, geminos haberent alimoniæ fontes.

ξῆλον ἴχει πολλὰ) quæ admodum gloriosa sunt. Sed quia sequitur A
περὶ μῦθον λόγου ἄλογον ἴχοντα: quid si pro ἴχει legas ξηλόν ἐστι; ut iungas, ὄγκῳ ἴχοντα, αὐτὶ τοῦ ἴχει.

ἐπὶ κεφαλαίων.) id est, summatim & distincte.

ἐκ τοῦ τῶν γένει.) à cognatis, ab his qui ex eadem sunt oriundi familia. intelligi autem debent non tam οἱ δῆμοι περὶ τὰ φυλὰ, secundum quas Attici distinguebantur, quàm gradus cognationum in linea, ut uocant, descendente: cuiusmodi sunt, Trita uus, atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, &c.

ἀδίκησαν ἢ ἀδίκησαν.) ῥᾴδιον ἐγκωμιάζειν ἀδίκους ἢ ἀδίκους.

πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις καλοῖς, κ' ἀγαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις ὄντας.) cõma post ἀγαθοῖς delendum, ante καλοῖς ponendum est. Nam præter cætera omnia, insigni etiam bonitatis & iusticiæ laude florebant.

ἐν τοῖ οἰκείας.) id est, τοῖ αὐτοῖ κῶς. De his siue fabulis siue historijs Isocratem & Pausaniam consulito.

οἱ πρὸ ἡμῶν οἰκοῦντες πρὸς ἑσπέραν.) πρὸς Λύσιν. Eumolpum Thracem fuisse, & Amazones ad Thermodontem Themiscyræ seu Cappadociæ fluuium habitasse tradunt. Qua autem ratione uersus occasum aut septentrionem progressi sint, & quos populos subegerint: nostra nihil interest. Illud nostra interest, cauere ne Scythicæ gẽtes toto Christiano adhuc reliquo orbe, propter intestina bella nostra, potiantur.

ωὐτόν δ'.) pro ὁ λύσιν. Sic Isocrates ὃς ωὐτὸν ἐν τόλμων pro ὁ δ'ινὸν. quanquam ωὐτόν, ἐμφατικώτερον est propter antithesin, quasi dicat, soli Athenienses uicerunt eos, quibus alij uniuersi resistere non audebant.

τῶ ἡρακλέους) Ex de re extat elegãs Euripidis tragœdia, Heraclidæ. B

τὸν δ' ἐπὶ θήβας.) Σ. στρατόν κλῆσε. εἰ ἐπὶ τὰ ἐπὶ θήβας dativo, ut subintelligas ἀπαθανόντῶ apud Aeschylum inscribitur Tragœdia. Vide Ἱκέτιδας & Phœnissas Euripidis, & Antigonen Sophoclis.

τῶ ἀεμύθου αἰνιγμάτων ἔργων) ab αἰνάσσομαι. Alij ἀεινυγμένων ab ἀεἰκφέρομαι. Sic Isocrates ἀ περὶ μυθόδους ὁ λόγος γίγνεται.

τὸν ἐμμίτρους περὶ τὸν τῶ ἀλεμένων ωοιητὰν) malim τὸν ἐμμίτρους τὸν τῶ omissa περὶ coniunctione, cum τὰ ἀλέμενα sint fere ἐμμετρα. & τὰ ἀλέμενα non tam pro cantatis quàm pro laudatissimis accipio, αὐτὶ τῶ φημισμένων καὶ σὺφημημένων. Nam τὸ ἄλειν Varinus exponit ψάλλειν, φημίζειν, & poeticè capi pro ἀάλειν hoc est, ἐμμέτρως περὶ ἐμμελῶς λέγειν, cum certa mensura & modo dicere. Licet igitur, ut ἐμμίτρους ποιητὰς intelligas hoc loco eos qui ligata oratione scripserunt: τὸν τῶ ἀλεμένων ωοιητὰς autores cantilenarum.

τῆ αὐτῶν μουσικῆς.) eruditionis & eloquentiæ suæ, ut etiã ad συγγραφὰς id est, rerum gestarum scriptores referatur.

ὕπω μεμυθολόγηται.) nondum à poetis celebrata sunt. quanquam inter Aeschyli tragœdias est, quæ Πέρσαι inscribitur. Quòd μῦθον esse aiunt λέγειν ψευδῆ, τῶν ἀληθεύειν ἐπιστήμην: huc non pertinet, sicut nec eò ubi dicit Isocrates ὡς εἰ μῦθοι λέγοιεν περὶ ωὐτῶν ωοιηταί. ut poetæ, uel, arcanæ literæ tradunt. Sed ibi plura de hoc uocabulo, quæ consulas licet.

μόνοι δὲ ὑμῶν ἠγώνατο.) Pugna Maratonia & expeditio Xerxis uel pueris notæ sunt.

προέρηται δ' ὁ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων.) Sic Isocrates in oratione ad Philippum, Herculem Agamemnoni præfert, in hanc (ut nos quidem uertimus) sententiam: Susceptaq; aduersus Troiam expeditione, quæ tum in Asia potentissima erat: tantò præstantior imperator fuit illis, qui pòst eandem oppugnarunt, ut quam illi totius suffulti Græciæ uiribus decimo demum anno uix expugnarunt: eam ipse intra dies pauciores quàm illi annos, facilè ui in potestatem suã redegerit. Paulò pòst lege. Δᾶ ὑμᾶς νυῦ.

τὰς φύσεις ὥσαν συγγενῶς.) Quomodo ut maiores & posteri. Nam ad Chæroneam interfecti, ab illis Persarum uictorib. oriundi fuerunt.

κἀκάνοις ἢ μᾶλις' ἀμφοτέροις.) Nescio quomodo hæc uerba mihi non placent, & tamen nihil habeo melius κἀκάνοις accipio, τοῖς προγόνοις, pro μᾶλιστα malim legere μᾶλλον, uel potius, atque adeò utrisq;. τεναντίον ἄ Λᾶ) ἰκάνε ὁ Λᾶ.

αὐταρκεῖς ἴχει τὰς ὐήσεις) uberes suis possessoribus fructus suppeditant, nec alienis adminiculis egent. αὔταρκες, ipso contentum, quod ipsum sibi satis est, quod nihil aliunde requirit ad se tuendum.

ἠνίγκαι) malim cum Bruciolo ἤνιγκε καὶ χάριν προσποιᾶ legere. Est autem in his uerbis ῥᾳδιᾶ, ὑπερβάλλ, προσίστ, repetenda ὑπὲρ τοῦ λέγων ποιεῖν.

προσίστ τοῖς ἀκούσι.) offendit audientib. id est, offendit audientes. de hac phrasi diximus in Isocratis uita.

προϊστάμαι μοι.) id est, ὑπερτελέσαντα, eminentia, ingerentia sese. προϊστασθαι cum genitiuo præesse tueriq; significat. Vnde προστάτης patronus, defensor. προϊστασθαι cum genitiuo, similiter exponit Varinus: sin dativo iungatur ἐμποδίζειν ἐναντιοῦσθαι, id est, impedire & aduersari. Fortasse παρεστάμενα, τετίστιν, ἐπὶ τὸν ὀρχομένα: unde formula ἐν τῶ παρεστάμενα λόγων.

ὅσα ἴσχυν γνωρίζουσα) Memoria cognatorum eis, uestigia recognoscens, &c. S. τῶ παθουμάτων exercitationum. Si pro τετυχηρῶς legeretur τύτων ἔτι plantor esset latinis constructio, huiusmodi ἑλληνίζων insuetis.

ἔστι γὰρ ἴδιον ἀπάσης.) Cicero pro Sestio, Hoc sentire prudentiæ est, facere fortitudinis: & de inuentione: Sapientia est moderatrix omnium rerum. ὅτ' ἐνδὲ τοῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὴ.) cum liceret illa (τὰ ἔτα κίνδυνα pericula) sine periculo prohibere, partim nõ prospiceret, partim dissimularet τὰ μὴ, τὰ ὃ aduerbialiter accipienda sunt.

οἱ τὰ ἀμφότερα ἐναντίον ἐν τάξει.) qui ex utrisq; id est, utring; in acie occumbunt, tam in uictore quam uicto exercitu.

τῶ ἀμαρμένου ἴσχυς τῆ τύχη.) Fatum habuit fortuna, id est, fortunæ arbitrio naturæ debitum exoluit. Potest etiam post ἴσχυς, comma poni & coniungi, τῆ τύχη τὸ συμβᾶναν ὑπονοῆ, id quod accidit, Fortunæ perpessus est arbitrio. Licet etiam (sed id minus probo) ὑπονοῆ τὸ συμβᾶναν id passus est quod fieri solet, id est, nihil ei noui accidit, multi fortissimi uiri in acie ceciderunt: Mars fortissimum quenq; pigneratur.

πρὸς τῆ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνη.) præter hostium imprudentiã. Sic Pœnus ille ad Hannibalem, cum post insignem uictoriam, Roma abstineret, Vincere, inquit, scis Hannibal, uti uictoria nescis. ἀγνώμων, autoribus Hesychio & Suida est incogitans, inconsideratus, inconsultus, stupidus, ingratus, dissentiens, negligẽs, errans, indignus uenia. quòd additum σύμπας nescio quam benè τῆ ἐναντιογνώμων quadret, fortassis ἀσυμπαθῆς legendum, aut ἀγνώμων pro ἀμαγνώμων, ut ἀνδραποδῶν pro ἀμαναποδῶν. σὺ δ' ἐν χαρίτων. σύνει, εὐβρώπων. γνῶσι. σὺδιάδετον, id est, gratus, beneuolus, humanus, germanus, benè affectus. hinc σύγνωμοσύνη, ἀγνωμοσύνη, substãtiua, & aduerbia, σύγνωμόνως. ἀγνωμόνως. Quod ad historiam attinet, Athenienses in maxima fuisse trepidatione, ex Lycurgo & alijs Græcis oratoribus apparet, ne Philippus hostiliter in Atticam irrumperet, ut alibi annotauimus.

κατ' αὐδρα) Viritim enim experti.

ἀνδρὸς δ' ἐχ ὑπάρχει) Humanitas quidẽ Philippi in causa fuit, ut & Diodorus & Plutarchus testantur.

τῆ παραδόξῳ καὶ χαλεπῆ.) S. τοῖς ἀγαθοῖς κὐδρᾶσι. admirabili & iniqua fortuna. Vnde Virgilius, siue quis alius in eam nõ immeritò inuehitur, his uersibus:

O' FORTVNA potens
Tantum iuris atrox quæ tibi uendicas
Euertisq; bonos, cuchis improbos
Nec seruare potes muneribus fidem, &c.

Eadem penè Lucianus in encomio Demosthenis.

τῶ περιφανεστάτω αὐτῶν.) Philippũ acerrimus eius hostis Demosthenes summis laudibus, etiam inter accusandum, uehit. Quare necesse est, eum excellentem fuisse uirum: tametsi callidior in gerendis rebus quã in seruanda fide religiosior fuisse perhibetur.

ὅν τιν' αὐτὶ ωοιήσεσθαι) F. ὅστις αὐτιποιήσεται: uel, ὃς' αὐτιποιήσασθαι. qui sibi uendicet, ascribat.

ωαίτας ἀρῶσθαι παίδας) Idem in horum epitaphio carmine, quod in oratione ωρὶ στεφάνου citatur, hoc disticho dicitur perquã eleganter

ωαῦτα κατεβλῦσ' ὄβρι θεῶν καὶ μοῖρ' ἀμαρτῶν
ἐν βιοτῆ μείρων κ' ὅτι φυγὰν ἐπέρσε.

Dij bene perficiunt quicquid uoluere, nec usquam
Errant: mortales fata maligna trahunt.

ἐξ ἁπάσιν) malim τῶτο ἐκ, & posteà γιγνώσκω φανερὸν sine distinctione post γιγνώσκω: Hoc uerò æquè omnibus, qui sunt, hominib. cognitum est, totius Græciæ libertatem, &c.

ἐν τῶ καθ' ἡμᾶς κόσμῳ.) Ex hoc in quo uiuimus mundo. Cicero in Lælio: Solem è mundo tollere uidentur qui amicitiã è uita tollant: quo nihil à dijs immortalibus melius habemus, nihil iucundius.

ἐὰ λιὰ τῶ ὀλίγων διωκῆσαι) ἀὰ διὰ τυχρίαν.

ἔστι ὁ μέν τὰληθὲς.) malim μέν ὁ τὰληθὲς articulo transpositio.

τῶ ἰκάνυμον αὐτῶν.) Eũ heroẽ à quo cognominati sunt. ἰκάνυμοι dicũtur hi decẽ qui hic enumerãtur. qui tribubus nomina imposuerunt.

ὀρχήσια.) cum ab Eumolpo Thrace bello peteretur, responsum est à uatibus, fore superiorem. si filias suas immolasset sic Codrus, sic Macaria Herculis filia, sic apud Romanos Decij perierunt, mendacis illius & sanguinarij insidijs, qui hominum interitu delectatur.

ἂς ἰκανιδίδας.) Suidas aliter, τὰς ἰκανίδας τῶ κατὰ ἀμφὶς ἐγγαίας sic dici scribit.

ἰσογείαν) æqualitatem, par & æquum ius, hoc est, democratiam.

φιλοψυχήσαντες.) formidine mortis, in uitæ cupiditate.

περόνην.) Vide metamorphoseos Ouidianæ lib. 6.

τὰς λιμένας) De his Pausanias in Attic. & Suidas in uoce λιμένες.

ἐν θεμιτὸν αὐτοῖς.) Turpis est enim exprobratio. (ἀφεμε.

Vos

Vos etenim iuuenes animos geritis muliebres.
Illaq; uirgo uiri.

ἐνιπὰ δ' μητρὸς.) Homerus Ἰλιάδ. γ'.

ὃν οἵη ἅμα τῆγε κακὴ μενεαίνετον ἔριν
ἔρχη πιτθοῦ δυγάτηρ πλυμένη τε βοῶπις.

φαίδρας.) Videtur ἀμαρτημα μνημονικὸν. Aethra Acamantis auia fuit, Phædra mater, quam Euripides in Hippolyto suo, suspendio peremptam tradit. σὺριπίδης δὲ ἐκάμας φησὶ Δημοφῶν, οἵ ὅσαν ἀθλιώτατοι τὸ γένος, ἱστόρησαν δὲ τὸ ἴλιον, ἔχ ὑγιαίνοντί τινων. διὸ καὶ ἥμερον λέγει, τὸν μετριοδίαν μόνον ὑγιαίνειν φασὶν. ἐλλανικὸς ὀλίγοι, διὰ τοῦτ' αὐτοὺς ἀπολιπεῖν ἐκεῖνοι, ὅπως, ἀ μὴ ἔλαιον ἄλλως τὸν βίον, λάφυρον αὐτῶν καὶ γύρας λάβωσιν. ἀ ὀ μὲν, κακῶ λυτρώσασθαι δώροις. ἡ ὀ ἄθρα ὑπνίους μύτηρ ἀπάμαντος μάμμη, αἰγίνης γυνή.

πιτθοῦς δυγάτης. Homeri item scholiastes ἀς τὸν γ' δὲ Ἰλιάδ. μετρίως ἱστορεῖ ἑλλάνικος, παρίδης δὲ ὑποσὺς, ὁ μὲ Διὸς ὢν, ὁ ὀ ποσειδῶν, συνίοντος γαμῆσαι Διὸς δυγατέρας καὶ ἁπάσαντος τὸν Ἴλιον, κομιδῆ νέον, παρακατιδόντας ἐς ἀφιδναν δὲ ἀτλικῆς αἴθρα τῆ πιτθέως μὲ δυγατρί, μητρὶ ὀ ὑποσὺς: ἡ ὅτως ἐς ἀδὲς παραγίνονται ἐπὶ τὸν πρὸ σφόλεω. οἱ ὀ Διόσκοροι, μὲ ἀπολαμβάσοντες τὸν ἀδελφὸν: τὸν ἀτλικὸν σύμπασαν πορθῆσαι, αἴθραν δ' αἰχμαλωτίσαι.

ὅτι κάδμε μὲ Σεμέλη.) M. κάδμε μὲ Σεμέλη, ut sibi constet constructio. aut, δὲ ὀ ὑὸς ὄντα.

δὲ δ' ὑὸν ὄντα ὅμ.) Bachum scilicet, quia pollui Dij superi & immortales putabantur ea mentione: sicut postea τ ἀλόπης γάμων paucis meminit, quia inter nuptias & funus summum est dissidium. Suidas Alopen Cercyonis filiam esse scribit, è qua Neptunus Hippothoontem procrearit, tribus Hippothoontiæ Eponymum.

ἀμφοτέρως.) Athenis & Thebis propter Bachum ibi natum.

λιγδμῶ.) M. λιγδμωνα. Refertur enim ad ἀρχηγόν, os pro ων sæpè scribitur, ob confusionem characterum.

ᾤοντο δεῖν προσήκειν.) Alterutrum abundat.

ἠρήσατο.) ἡγήσατο lego. ἄλλω.) φιλίππῳ.

οἱ ὀ ἀδάμαντες.) lego cum Bruciolo οὐλάμενοι. Intelligendi autem sunt in pugna interfecti.

πολιὼ καὶ τ' ἄπαντα.) Mendosa uidetur lectio, nec tamen occurrit, quo pacto sit restituenda. Sententia quidem plana est, quam, neglectis uerbis, in uertendo sequendam duxi.

πᾶσαν ὅσην.) lego πᾶσαν omnis quæ appellari Græcia meretur. perstringi uidentur, qui à Philippi stetere partib. tanquam Barbari.

τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς.) ut Aeacus, de quo Isocrates in Euagora, Minos, Rhadamantus, &c.

ἔγχρὶ ἰδὼν τις.) Tali occupatione perquam opportuna utitur Isocrates in Nicocle de Monarchia Iouis, & in oratione contra sophistas, de Deorum apud Homerum deliberationibus.

τῶν αὖ τιμῶν.) Honoribus apud superos, id est, in terris. Nam, ut nobis Dij, sic nos in Elysio campo degentibus superi sumus.

ἄρισιν.) M. ἀριστῶ, aut, προάρισιν.

ANNOTATIONES HIERONYMI VVOLFII IN ORATIONEM DEMOSTHENIS AMATORIAM.

ΔΕκλησιοῖς.) lego cum Bruciolo λικλησιοῖς, etsi λικλοῖς mallem. Vocat autem λικὸς, ut opinor, λόγους, auditorijs aut etiam iudicijs non lectioni comparatos.

ποιητικῶς καὶ ῥητορικῶς.) poemati similes & exquisitum in modũ confectas esse.

τοὺς μὲ γὰρ πιθανοὺς, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι προσήκει.) πιθανοὺς S. τοὺς λικτικοὺς, id est, λικανικοὺς, ἐπιδεικτικοὺς (nam ἀποδεικτικοὺς prauè legitur) S. τοὺς ὑγνωμιαστικοὺς. Sic Isocrates in Panegyrico praua de orationibus uulgi iudicia reprehendens, καὶ τοσοῦτον inquit, λυμαίνεται σιν, ὥστε τοὺς πρὸς ῥᾳθυμίαν πεπονημένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τ ἰδίων συμβολαίων, σκοπεῖσιν ὥσπερ ὁμοίους ἀμφοτέρους λόγους ἔχειν: ἀλλ' ὀ τοὺς μὲ ἀσφαλῶς, τοὺς δ' ἐπιδεικτικῶς, id est, Ac in tanto errore uersantur, ut orationes summo studio elaboratas cum forensibus priuatarum rationum conflictatiunculis conferant: quasi uerò eas inter sese oporteat esse similes, ac non hæ securitati, illæ ostentationi seruire debeant.

ἀπογινώσκω.) ἄπορ γινώσκω lege cum Bruciolo.

προσιχῶς.) lege πρόσιχε ὦς. & postea, pro ὧν ὑβριλήν lege ὃν ὑβριλήν. post ἐπιφάτλω, interpungito.

ἐ μόνον αὐτὸς.) αὐτοῖς. & postea, pro ὀργάζεται, ὀργάζεσθαι.

μᾶλλον γνώμην περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι.) hoc est, uel honestis uel turpibus de rebus iudicare sine consideratione circumstantiarũ. Sed hæc sententia de rebus mediis quæ græci μέσα καὶ ἀδιάφορα nominant, intelligenda est. Nam ut uirtute male uti nemo potest (cum primum enim à recto, id est, medio deflexerit, desinit esse uirtus, uitioq; fortitur nomen) sic nec uitio bene quisquam, at uino, coniugio, amore, bello, eruditione, eloquentia & quæ sunt huius generis alijs rebus, quæ sunt δυνάμεις, ἃ

A γαθὰ, τίχυας: & rectè uti & abuti queas. In hanc sententiam Isocrates in Panathenaico. Rerum ipsarum naturæ, inquit, neq; prosunt nec; obsunt nobis: sed hominum usus atq; actiones, causæ nobis omniũ eorũ sunt, quæ à rebus proueniunt. græca sic habent: ἔχ αἱ φύσεις αἱ τ πραγμάτων ὄτ' ὠφελοῦσιν ὅτι βλάπτουσιν ὑμᾶς: ἀλλ' αἱ τ ἀνθρώπων χρήσεις τὴ πράξεις ἀπαύτων ὑμῖν αἴτιαι τ συμβαινόντων ἐσί.

οἷς μόνον ἴδιον ἦθ.) quibus duntaxat peculiaris hic mos insitus est, ut non omnes, sed bona & honesta ingenia sibi concilient. Aldinum exemplar habet ὅ μόνον pro οἷς. Potest etiam sic exponi, nec uerbis nec sententia repugnante. quibus solis, nec ijs tamen omnibus, sed bonis & honestis duntaxat, proprius mos conciliari solet. ἴδιον ἦθ. S. τ ἐρωμένων animi amasiorum solis honestis amatorib. ita sunt dediti, ut eorum proprij esse uideantur. In quam sententiam Aeschines in Timarchum, & Lucianus in Amoribus, & alij passim plura disserunt, quàm bonis moribus expedit.

κατιγνωκὸς αὐτῶν.) qui conscij suæ incontinentiæ, se abstinere à flagitio, data occasione, nõ posse sperãt, de quibus illud usurpari queat ὅτι προφάσεως δέονται μόνον ὑ πονηρίας: Improbitati nihil deesse præter occasionem. Sed prudenter Cyrus apud Xenophontem, ἀλλὶ σοὶ συμβαλῶ, inquit, ὦ ἀράσπα, ὑμ τοῖς καλοῖς τῶν ὄψιν, ἐνδιατρίβειν. ὡς τὸ μὲ πῦρ τὰς ἁπτομένους κάει: οἱ ὀ καλοὶ καὶ τὰς ἄπωθεν θωμένους ὑφάπτουσιν, ὥστι ἄδιόν σε τῷ ἐρωτι. Tibi etiã Araspa suadeo, ne in formosa facie defigas oculos. Nam ignis tangentes urit: at formosi etiam eos qui eminus spectant, ita succendunt, ut amore ardeant. Rectè igitur Hebræus sapiens: Qui periculum amat, inquit, dignus est qui in eo pereat.

B ὑποψίαν ἔχειν.) ὑποπτους γρὴ σθαι suspectos haberi de turpitudine.

αὐὐτον.) Lege ἐν αὐὐτον.

τὸν συμβουλεύειν μέλλοντα.) malim cum Bruciolo τὸ συμβουλεύειν, μέλλοντα αὐτὸν ὑποσύθωνα. Suasor obnoxius est consuluori ad præstandum consilij euentũ. Iniquissima certè lex, si transferatur & ad ea negocia, in quibus fortuna dominatur: morum quidem præcepta minus periculosa sunt.

τὰ μετρίως.) lege ἀλλὰ τὰ μετρίως.

μᾶλλον κατειπᾶν.) Lege φέρειν ac potius καθῆκεν. Isocrates in Euagora: παῖς μὲ γὰρ ὢν, ἰσχυς κάλλ καὶ ῥώμῃ καὶ σωφροσύνῃ: ἀπὸρ τ ἀγαθῶν πρωτοστατεῖ τοῖς τηλικούτοις ἔτι. Nam in puerili ætate formæ floruit & robore & modestia: quæ dotes eam ætatem in primis decẽt.

παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν ἃς τοῦτο προσαγαγὼν ἥκεις.) pro προσήγαγες tuæ diligentia eò euexisti, ἥκεις pro quo aliàs τυγχάνεις dicunt.

ἔχ ὑπὸ μὲ τῶν θεῶν, &c. θαυμάζεσθαι.) Si interrogationis notã uerbo apponas, tolerari negatio potest, quam Bruciolus omisit, fortasse quod ἀγωνιστικώτερον ὁ λόγ διὰ δὲ ἐρωτήσεως uideretur. quanquam Isocrates etiam, interrogationibus in encomijs utitur, præsertim in cõclusionibus aliquorum locorum.

ὑπὸ μὲ τ θεῶν.) plerunq; congruunt hominum iudicia cum Fortunæ fauore. Ac ita oportere fieri præcipit Manilius Astrologus, de fatali necessitate scribens sapientissimis uersib. quos ascribere placet:

Nec tamen hæc ratio facinus defendere pergit:
Virtutemue suis fraudare in præmia donis.
Nam neq; mortiferas quisquã minus oderit herbas.
Quòd non arbitrio ueniunt, sed semine certo:
Gratia nec leuior tribuetur dulcibus escis:
Quòd natura dedit fruges, non ulla uoluntas.
Sic hominum menti tantò sit gloria maior
Quòd cælo gaudente uenit: rursusq; nocentes
Oderimus magis in culpam pœnamq; creatos.
Nec refert scelus unde cadat, scelus esse fatendum.
Hoc quoq; fatale est, sic ipsum expendere fatum.

δυπτὸν ὄν.) δυπτῶν ὄ.

πολλοῖς ἄλλ.) πολλοῖς ἄλλοις ἄλλ.

διὰ ῥαθυμίαν propter ignauiam.) Cogitanum potius legendũ uideatur, δι' ἀῤῥυθμίαν propter indecora lineamenta malamq; proportionem, aut etiam gestus & motus corporis indecoros ῥυθμὸς, σύῤῥυθμος, σύῤῥυθμία ἀῤῥυθμ ἀῤῥυθμία.

σωὶπραξαν.) σωιτάραξαν.

σωλίβαλον αὐτῶ.) id est, λίβαλον σὼ τῷ ἀτυχήματι.

κατιπάγουθ'.) κατιπέγουθ' necessaria urgentia, hoc est, oculi non uidendi modò usum tibi præbent.

γιγνωμένης.) γιγνωσκομένης δὲ αὐτοῦς.

τοσαύτας ἐναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λαβοῦσα ἡ τύχη.) id est, cũ uitia uirtutibus proxima sint: unde fit, ut locus reprehẽsioni facilimè detur. Hinc sunt illa Ciceronis in partitionibus, de cauendis ijs uitijs, quæ uirtutem uidentur imitari. Nam & prudentiã (inquit) malicia: & temperantiam immunitas in uoluptatib. aspernandis: & magnitudinem animi, superbia in animis extollendis, et despicientia, in cõtenendis honorib. et liberalitatẽ effusio: & fortitudinẽ audacia imitatur: & patiẽtiam

tiam duricia immanis: & iusticiam acerbitas: & religionem superstitio: & lenitatem mollicia animi: & uerecundiam timiditas: & illam disputandi prudentiam concertatio captatioq; uerborum: & hanc oratoriam uim, inanis quædam profluentia loquendi. Studijs autem bonis similia uidentur ea, quæ sunt in eodem genere nimia.

τηρησύμισα.) τηρησύειν Hesychius τηρᾶν σκοπᾶν, λιπαρᾶν custodire, considerare, orare. τηρθησύιδαι, ἀπατᾶδαι seduci τηρθρύειν καὶ τηρθρυσμα λογομαχίαν, φλωαρίαν, φλυαρίαν, ἀπάτην, id est, cõtrouersiam uerborum, nugas, impostura exponit.

ὡς ἄδικος.) Γ. ὡς ἄδικα ἐστὶ φύσιν συνιστᾶσα. (φησὶ.

ἐξαμαρτάνει, προήρηται.) lege in secunda persona ἐξαμαρτάνεις, προῄρησαι καλῶς πρᾶξας τ τοιούτων.) Vtrum τ ὁμιλιῶν ἢ ἀνθρώπων; ita tractas eos homines: an, ita te geris in ijs familiaritatibus? & si eadem est utrobiq; sententia.

ἢ γὰρ χαρίν.) πρὸς χαρίν. συμπίπλει.) συμπίπλαν.

τὸ τοῖς ἄλλων ῥόποις.) M. τὸ τοῖς τ ἄλλων ῥόποις: aut fortasse, τοῖς τ πολλῶν ῥόποις.

Ἡ ὑπὲρ αὐτὸς ἀυσχερείας.) Eam quæ aduersus ipsos est difficultatem: τὸ ὑπ' αὐτῶν τ ἐντυγχανόντων ἀυσχεραίνεσθαι odium eorum qui te salutant, & tuam consuetudinem expetunt.

ὀλίγων αὖ προίκωνται.) ὀλ' ὧν αὖ προίλαντο. Ne eum quidem quem cæteris prætulerint.

ἤκα τότων ὀλ'.) ἤκα, τότων ὀλ' comma ponendum post ἤκα.

ὑπρωμένης.) ὑπρωμένων.

σὺῆθες αὐχμαρτήτως.) ἰνύηλα medium est uocabulum. aliàs τῇ πανυργίᾳ opponitur, aliàs τῇ φρονήσει. hoc loco simplicitas intelligitur.

οἷος αὖ τις ἦ ἀρετῆς ὑὸς ἐῶντι γίνεσθο.) Qualis aliquis ex uirtute filius amanti nascereturue fieret. Ambiguum est πρὸς ἦ ἀρετῆς, utrum ad ἐῶντι, an ad γίνεσθο referatur? οἷος αὖ γίνεσθο ὑὸς, talis, qualis fieri queat filius, hoc est, adoptari, ὁρῶντι ἦ ἀρετῆς ab amante propter uirtutem. Sicut Pauli Aemylij filium, cum qui postea Scipio Aemilianus, & Scipio minor cognominatus est, maioris Africani filius adoptauit. Sic intelligere malo quàm γίνεσθο ὑὸς ἦ ἀρετῆς. Si quis deã VIRTVTEM amaret, non alius ei filius ex ea nasceretur. Est enim ποιητικὸν τρόπου: & si demonstrationis genus fateor esse liberius.

ἰχθόσες ἐστι.) ἐστι τοιούτω τίν ἀγωνίσεν.) M. τοιούτων uel τίν τοιούτων.

ὡς καλῶς προέλη.) quàm præclarè præ cæteris delegeris. τὸ ὑπὸ φορβᾶν τ σὺλαμονιστάτων ἵππων ἄναι, id est, studium equos alendi, beatissimorum esse munus, in oratione πρὸς ζεύγης testatur Isocrates.

ἀλ' ὧν ὀδίτερον παραλιπᾶν.) Bruciolus ἀλ' ὁ ὀδί. Malim sic ἀλ' ὃ παραλιπᾶν ἄξιον ὀδί τὸν.

τῆτ' ἀποβάσεσθαι.) M. τότε ἀ' ἐπβάναν hoc certamen aggredi, amplecti.

γυμναζομένης ὀδίων πρὸς.) γυμναζομένης, ὀδίων πρὸς. Comma ponendum ante ὀδίων.

τὸς τίν πυγμὴν.) lege τὸς δι τίν.

ἐξελίξεν.) ἐβιλίξεν ab ἑλ., non ab βιλίγγω.

πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις.) Praeclara sententia. Sic etiam philosophiæ studiosi non tam malignas illas mercedes, quæ ipsis hoc numerari tempore solent, in præmijs numerandis putabunt, quàm ipsam & cognitionis suauitatem & honestatem exercitationis.

πεπόνηκεν.) aut deest aliquid, aut certè subintelligendum, χρῆσθαι ταύτη ἀγωνίᾳ.

νομίζω δ' ὀδίων ἄναι πρόεργον.) Lego νομίζων δ'. sequitur enim ὑμῖν σὺ cum autem putares.

ἐνὸς ἰν.) ἐνὸς δ' ἰν. ταῦτα δηλώσω.) M. παύτας uel παύτα πάλλα.

Συμμιτρώτερον.) M. μιτριώτερον, aut συμμιτριώτερον & pro δωάμεα quod antecedit, fortasse rectius σωίσεα aut σὺνόιᾳ legeretur.

ἀφαιρεθέντων.) sublatis. ἀφιέντων dimissis, cum Bruciolo legito.

τῶν μὲν προορμισάντων, τ δ' ὑφνιοχημένων.) cum quidẽ alij proiecti essent, alij subaurigarent. ὑφνίοχον aurigæ ministrum ὑφνιοχᾶν aurigæ fungi officio uulgata Lexica interpretantur. in ὑφνιέχω præpositionem ὑπὸ redundare asserit Phauorinus, & Hesychius ὑφνίοχον exponit ὑνίοχον. ὑνιοχᾶν aurigare est, quo uerbo Suetonius & Plinius utuntur. Varro etiam aurigor. ὑφνιοχᾶδαι autem utrum pònè sequi ac regere currũ, an contrà ferri ἐναντίαν φορὶδαι ἢ ὑφορμεῖ significet, statuere non possum: nisi quòd existimo currule hoc certamẽ fuisse potissimum celeritatis equorum, & aurigandi peritiæ, non etiã conflictum uirorum, ut in nostris ludis equestribus, fieri solitum, cum quod Horatius canit:

Sunt quos curriculo puluerem Olympicum
Collegisse iuuat metaq; feruidis
Euitata rotis:

tum quod ex Isocratis oratione πρὸς ζεύγης, ubi ζεύγη γὰρ inquit καὶ τοσαύτα μὲν τ ἀριθμὸν ὅσοις ὀλ' ἂ μίγιστα τ ἄλλων πόλιων ὠγωνίσαντο: τοιαύτα ἦ τίν ἀρετίν, ὥστ' ἤδη πρῶτον ἢ δεύτερον ἢ τρίτον γε

A νίκδαι, & è Sophocle, ubi nullius conflictus mentio sit, aliter fieri non possum. Quod autem ait, φορεμένης γὰρ ἐναντίον μὴν σοι τ τ ἐρίτιμάλων ἅρματος, id sic intelligo: τ προεχμήσαντος, id est, eius qui antecessisset, equos perterritos, conuersos, & cum impetu in Epicratis currum esse illatos ὑπ' ὀστρεφῆς, ut ait Sophocles. ὑφλωισχημένων igitur ponè sequentibus interpretatus sum, ut antitheton τ προεχμηκότων. Sed de re incerta pro suo quisq; iudicio statuat.

ὁρῶν αὐτῶν ἐνίους καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόντος ὑποφρυγιακιῶντας.) τὸ αὐτῶν nec; ad ἵππους referri nec; ad spectatores nec; ad certatores commodè potest: cum nihil præcesserit. Quare expungendum censeo, & legendũ γρ ἐκείνους, ὁρῶν ἐνίους, ijs intellectis, qui extra periculũ erant.

τὸ σωθῆναι.) periculo non carere eius generis ludos, etiam his temporibus uidimus: & ex fictitio Orestis Sophoclei interitu intelligitur in Electrae: quæ hos uersus adscribendos duxi

ἔπειτα δ' αὖνιχῶ αὐδηρὸς ἄτομος
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. ὡς δ' ὑποστρόφους
λόντος ἵκετον ἵππους ἔδυ σφέμεν
πᾶσι συμπλέουσι βαρκάσιος ὄχοις
κἀὐτοδίφαν ἄλλος ἄλλον ἦ ἐνὸς κακῆ
ἔθραυε: πάνυπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων πρυμνᾶσιν ἐκπεπτώκοσι πέλαν, id est,
Post autem Aenianis uiri effrenes
Pulli ui ruuntieq; reuersione (id est, conuersi)
Absoluentes sextum septimumq; iam cursum
Frontes illidunt Barcæis curriculis.
Exinde alius alium ex uno malo
Vulnerabat & delabebatur, omnisq; complebatur
Naufragijs Crissæus equestribus campus.

Vide ibidem totam illam narrationem è qua hunc locum rectius forè tassis intelliges.

ἐχ ὅπως ἦ πλάγης, ἀλλὰ.) non modò non perculsus es: adeò non, ità tum abest ut, &c.

τὸς δισυτυχηκότας.) iam ab initio usq; prospero cursu usos, quibus nemo se contrarium ut tibi intulerat.

τὰ ναναγοῦντα.) uocat etiam Sophocles euersionẽ currũ ναύαγια.

καθ' ἕνα τι.) καθ' ἓν τι ria uerba sunt, in uno quopiam.

ἐκδάμασον: ἀλὰ σωφρονίσω) Vide num potius legendum sit, ἀλὰ καινούν: ne sit παρ' ἱστορίαν.

τ μὴ τὸν ῥόπον τοῦτον διαπεμένων.) hoc est, τ μὴ ἐπδυόντων τὸ σῶς φρόνειν.

κύριος κατασάντας.) Qui potitus est uniuersis, uidelicet, temperantia, fortitudine, iusticia, pulcritudine.

ἀνδᾶδαι.) ζηλᾶδαι fortunatos iudicari.

σαυτὸν πρυτρίνας.) σαυτᾶ.

προσωίσησι.) προσαυίσησι. τὰς δι τ.) τ.

καλὸν ποιῆσαι.) καλὸ.

σὺλαμονίσαι.) σὺλαμοῦσαι tuam naturam feciisse formosam, nõ ut seducerere, sed utilem ut beatus esses, pro quo fortassis ὠφελιμᾶσαι commodius legeretur: ut laudarere.

καὐ ὑποφθολὼ τὸ ἀνθρωπίνως φύσεως.) ὅσα τὸς ἰπάνω ὑποφθάλλειν τίν ἀνθρωπίνην φύσιν.

ἐξᾶ τοῖς.) ἐφατοῖς uel οἷς μὴ ἐ, ᾶ τὶς aspectabilibus, his quæ sub aspectum oculorum cadunt.

συμβελεύειν σὶ.) malim σοί.

κατασήσεις.) malim κατασήσοις uel κατασήσῃς, optatiuo uel subiunctiuo.

καὶ γὰρ τοῖς μὴ ἀφανοῦ.) Similis in Isocratica paræneſi est sententia, τοῖς μὴ φαύλοις ἐπεχειροῦσι τὰ τυχόντα πράττειν, &c.

ἐπὶ τ ἄλλων λόγων ψευδόντες.) qui in alijs deliberationib. fallũtur.

διαμαρτῶντες.) διαμαρτόντες qui aberrarunt: id est, caruerunt institutione liberali. Potest etiam exponi, qui in errorem inducti sunt: sicut suprà ψευδόντες.

τὰ πανταλῶς ἐπίπολης.) Atticè pro ἐπ' ἐπιπολῆς ἐπιπόλαια ἢ ἐπιπολαία expedita, in extremitate seu summitate, quam superficiem uocãt hærentia.

αὐάλωτον πίφυκε.) Similem ex Euripide, ni fallor, sententiolã etiam Plutarchus παῦ ῥητόμενον ἀλωτὸν ἀκρύγει δ' ἀμελέμενον. Quicquid quæritur, comprehendi potest: sed quod negligitur, id effugit.

πλὶν δ' ἐπιτάξασα, &c. ἔως διαπάσεται βίλτιον.) κἄλως διαπᾶσθαι πλὶν γνόμλω satis nota formula. Sic Isocrates in Euagora. θωμάζων ἦ ἔσοι δι μὴ ψυχῆς ἕνεκα τ ἄλλων ποιῆσται πλὶν ἐπιμέλειαν, αὐτῆς ἦ μᾶλλον τυγχάνοσι φροντίζοντές ἅπαντα καὶ πρὸ τ πραγμάτων πλὶν λόγων πλὶν διάνοιαν ἄχειν. Demirans eos qui uitæ causa cæterarum rerum curam susciperent, ipsam uerò mentem, à qua uitæ totius uniuersa ratio pendet, omnino negligerent: in rebus deinde administrandis idem plane sensit ac tenuit.

ϕωλιατιλῶσιν ἢ τοῖς ἔχουσι.) Sic Cicero pro Archia: Hæc studia adolescentiam agunt, senectutem oblectant, secundis rebus ornant, aduersis perfugium & solatium præbent: oblectant domi, nō impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Quod Demosthenes breuiter τῇ διανοίᾳ attribuit: id Cicero prolixiore paraphrasi studijs asscribit. τοῖς ἔχουσι habentibus, id est, mente præditis: hoc est, hominib. Qui enim διάνοιαν non habet, bellua non homo est.

ὑπὸ τοῖς σπουδαιοτάτοις.) S. καθ' ὑπόνοιαν, admirationi esse inter præstantissimos uiros. si subintelligas πράγμασι, propter res præstantissimas in admiratione: durius uidebitur.

Οὐ μὴ γαρ.) S. τύχοι.

Οὐ δι.) Οὐ ζηλώσας.

ὑφ' αὑθραγαθίας.) Præpositio ὑφ haud scio an redundet. Nam uerbū διαφθορὰν datiuo simplici ferè ac genitiuo iungitur, ut Isocrates in Panagora: τοσοῦτον δι' ἡδονὴ τῷ σώματι & ἄλλων ἡδονῇ τῇ ῥώμῃ λιμότητος &c. Ibidem sine genitiuo, τυραννικὸς, τῷ πᾶσι τούτοις διαφθορὰν. Interdum præpositiones adduntur, ut paulò infrà πρὸς τὸ φρονεῖν παρὰ τὸν ἐπιτήμων διαφθορὰν ἀλλήλων. Isocrates in Helenæ encomio præpositionem ἐπὶ addit & τοῦ ἐπ' αὐτῇ διαφθόρου. Legendum igitur & hic fortasse ἐπ' αὐθραγαθίᾳ. Est autē αὐθραγαθία fortitudo militaris, uirtus, tropæum, præclarum facinus. αὐθραγαθεῖν & αὐθραγαθίζεσθαι uiri fungi officio, αὐθρός τι ποιεῖν.

τοὺς ἐφεστῶτας.) præfectos, præsides, curatores. hi sunt ipsi philosophi τεταγμένοις.) τεταγμένους. (phi.

τί ποτ' οὖν βουλόμεθα μὴ ταύτην παρασχεῖν.) cur ea potiri nolimus? τὰ μὴ διδακτὰ τύχην.) Similes ferè uersiculos citat Plutarchus:

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνουσι πάντα δ' ὁμοίως
Ζητοῦσι τὰ δ' οὐκ ἔστι παρὰ θεῶν ἠτημένα.

Quæ doceri possunt discunt: quæ inueniri,
Quærito: optanda quæ sunt, à dijs precor.

δὲ ἔστι τῶν παρόντων μελετᾶν.) nec in re præsenti meditari. Isocrates in oratione ad Nicoclem præcipit ἔστι τῶν παρόντων διορᾶν τὸν συμβουλεύοντα, id est, in subitis arduisq; negocijs. sed ibi plura περὶ τῶν παρόντων annotauimus.

τὸν πολιτικὸν λόγον.) Sic nominat etiam præcepta gerendæ reipublicæ, non tantùm forensem & senatoriam dictionem. Vide uitam Isocratis & orationem κατὰ σοφιστῶν.

ἀνέσεως.) ἀνέσεσι.

τὰ δὲ ταινιῶδες.) Referendum hoc uidetur ad familiaritates scurratum & meretricum, & ingenij leuitatem: qui se omnium moribus accommodarit, nec tamen libidinibus suis modum fecerit. Vnde etiam apud Lacedæmonios ὁ αὐτὸς ὧν γνώμων, ut ait Plutarchus.

τὸν τυραννοῦντα.) Vnde etiam suspectus fuit affectati regni.

τὸν τρυφῶντα.) Luxus & libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui historicos attigit.

πρὸς κύριον αὐτὸν καταστήσαντα.) M. κύριον αὐτὸν καθεστῶτα, omissa coniunctione, & ἀφ. á in β' mutato, qui passiuè usurpatur: eius imperio potitum summa reipublicæ ad eum delata. pòst pro Διονυσίῳ lege Διονυσίου. & pro ἀποβίβασι ἀποβίβασον, & pro πολὺν πολύ.

αὖθις τύχοις ταύτης τῆς πραγματείας.) absq; huius disciplinæ, id est, philosophiæ arte. malim tamen cum Bruciolo πρὸς τοιαύτης τῆς πραγματείας legere.

ἔτι τότων.) ἐάν τι.

προέρημαι τῶν πολλῶν.) M. πολιτικῶν, ut est in uarijs lectionib. annotatum: etsi τῶν καλῶν & τῶν ἄλλων non incōmodè esset παρωνομασία. Διαφθορὰν.) Bruciolus annotauit διαφθορὰν, ego malim διαφθορᾶς.

πραγματείας.) πραγματείας ταύτης, id est, ἐν τῇ σοφιστείᾳ.

τὸ πρὸς μιγάδας.) Vide Diogenem Laertium in uita Solonis de fictmulata eius insania recipiendæ gratia Salaminos.

οἱ πλεῖστοι ἔστ' ἀλλ' ὀλίγων.) οἱ πλεῖστοι τῶν ἀλλ' ὀλίγων.

τῶν ἐπὶ σοφιστῶν.) Solonem etiam Isocrates in oratione περὶ ἀντιδόσεως inter sophistas recenset. Malim tamen hic σοφῶν legere.

ὑφ' ὧν ἔδει σοῦ τι παραινῶ.) Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν ἔδει ἔτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκων, σοί τι παραινῶ φιλοσοφεῖν μιμνημόνευε.

διήλθομεν.) lego διῆλθον.

αὐτὸς ἐπισπάσασθαι.) redire tecum in gratiam. quanquam hic καταχρῆσθαι accipi uidetur, pro emereri fauorem tuum.

ἐὰν μὲν παρὰ μικρὸν ποιήσῃ.) S. τὰς παραινέσεις τὰς ἐμὰς, si nō parui feceris mea monita.

μὴ δ' ἀ ἐντυγχανόντων.) Neq; uerò si, &c. Est prohibendi particula τὸ μὴ, non copulatiua.

προσίχοντα.) πρόσχοντα.

ἑτοίμως ἔχω ἀγῶνι.) bifariam intelligi potest, uel, me cupidè spectaturum quod'nam de te specimen præbeas: uel, statim fore, qui mihi item moueant, si te secus gesseris, & sic accipiendum probat id quod statim sequitur.

Οὐ σῆς φιλίας αὐτιτίμητον.) S. ἐμοὶ, mihi tua amicitia non debet crimini dari, aut esse fraudi.

τὸ μὴ ἂν ἐμὸν ὦν ἔργον.) ὦν Bruciolus rectè omisit.

ἐπιπολάιος.) leues, parui momenti, non solidas, nec diu duraturas.

ἕλοιτο βελέμνῳ φίλας.) post ἕλοιτο, interpungendum: comma ante φίλας delendum.

Τέλος τῶν εἰς τὸν ὦ τῶν Δημοδίκους λόγων τόμον χολίων: καὶ δόξα καὶ χάρις τῷ πολυελέῳ θεῷ.

ΕΥΧΗ

Hæc modò parua grauis pars est effecta laboris:
Det Deus, ut reliquum perficiatur opus.

IN SECVNDVM TOMVM ORATIONVM: QVI CONTINET ORATIONES AESCHINIS ET DEMOSTHENIS ADVERSARIAS, HIERONYMI VVOLFII Oetingensis annotationes.

ORDO ORATIONVM.

1. *Aeschinis contrà Timarchum.*
2. *Demosthenis de falsa legatione.*
3. *Aeschinis de falsa legatione.*
4. *Aeschinis contrà Ctesiphontem* } *de coronâ.*
5. *Demosthenis prò Ctesiphonte* }

HIERONYMI VVOLFII IN ORATIONEM AESCHINIS CONTRA TIMARCHVM ANNOTATIONES.

IN ARGVMENTVM.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ πολεμήσαντες πρὸς φίλιππον τ̃ θλιωθικὸν πόλεμον.) Miserunt illi quidem auxilia Olynthijs: sed Amphipolitanum bellum ex professo cum Philippo gesserunt. Quare uide num legendum τ̃ περὶ ἀμφιπόλεως πόλεμον, aut τὸν ἀμφιπολιτικὸν πόλεμον, est hoc durius

ἐτύγχανε δὲ νομοθέτης γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύειν.) Nuper scripserat decretum senator, cum in senatu esset, cum senatorem ageret. Senatum Athenis fuisse non perpetuum, sed annuum, ex Vlpiano cognouimus. Ego uerti, senatusconsultum promulgarat. Fuerunt & ψηφίσματα τ̃ δήμου, Plebiscita.

ἀποκεῖσθαι δὴ τὴν γραφήν.) Reposita uel asseruata actione. F. ἀποδεδόσθαι, Crimine ad prætorem delato: actione publicè proposita. Venetus anonymus interpres harum orationum (quem posthac litera V notabo) Intermissa ea delatione, antequam ad examen iudicij deueniretur.

ἑταιρικόν.) τὸ ἑταρεῖν nõ est simpliciter scortari, nec tam mulierũ, quàm marium, qui corpore quæstum faciunt. Hos à suggestu Athenis sessu arcuerunt, ex lege Solonis, quæ extat apud Laertium: τὸν ἡταιρικὸν τὰ ἄρχειν τ̃ βήματος. At nostra Minerua tales non in senatum detrudit. Ὁ remigiũ utilissimus Ithacẽsis Vlyssei, καὶ δὴ ἀσφαλιτικὸς & ἄξιος.

τὸ δὲ προοίμιον ὅτι τραχυτέρου.) στρυφνότερον, καθηλικώτερον, τὰ κάλλη perorationibus, τὰ ἤθη principijs sunt accommodatiora: hæc Comica, illa Tragica.

ἐν κοινῷ ἢ διαπυθέσθαι.) M. συνθέσθαι deleta præpositione διὰ.

ἀ δὲ νομοθέτης ἐλέχθη, ἀλλὰ περὶ τ̃) Tractat quæstionem infinitam, propositum, locum communem.

δημοσίᾳ δόξῃ δὲ πόλεως.) V. Apud Pithalacum propinatorem aliquandiu permansit, ei suo corpore deseruiens. τὸν περὶ δὲ τ̃ κάπηλον συνουσίαν lege. & μὴ δημηγορᾶν.

ἐν ᾧ.) S. βατέον ἢ ἐξετάζεται.

IN ALTERVM ARGVMENTVM.

Δοκιμασίαν κατὰ τιμήτου.) Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν τινὶ, inquisitionem uel probationem denunciare alicui, uel, intendere actionem uitæ anteactæ. Est genus actionis in eos, qui magistratu aut honore indigni putantur. ἄλλα γὰρ κληρούμενοι λαγχάνουσι δὲ αἱρετοὶ δ' ὁ μὲν δοκιμασθέντας, ut docet Demosthenes. V. populare aduersus eos fore actionem ut iudicarẽtur, an idonei essent ad cõcionẽ.

σιωποφαντικὸν lege. & ἀ ἢ μὲν πάλαιστος. & κατειλήφασι, ἀ κατίδω ἢ καταφάγω, atticum præteritum.

μετὰ τὰς δίκας γράψασθαι.) Probabile hoc est, uel ex eo, quòd multa insunt in orationibus, quæ non ratione prouisa, sed ex euentu cognita & inserta esse uideantur. Cicero orationem pro Deiotaro negat scriptione magnopere esse dignam: & apud eundem Cato senex, Causarum, inquit, illustrium, quascunq; defendi, nunc quàm maximè orationes conficio: & Milo de sui Ciceroniana defensione dixisse fertur: Ὁ Cicero, si ita dixisses, ut scripsisti, Milo non esset mullos Massilienses.

IN IPSAM ORATIONEM.

Οὔτε γραφὴν γραψάμενος, ἵν' ἐν σὺδύναις λυπήσας.) Quid inter γραφὴν, σὺδύνας, ἀσεγγελίαν & id genus alia actionum genera intersit, ex Vlpiano petatur: Harpocratione item & Suida. Venetus γραφὴν γράψασθαι deferre, ἐν σὺδύναις λυπῆσαι repetundarum iudicio damnare uertit. ἢν ἢ τρέπον περιόντος ἐπιδάξω τ̃ λόγου.) Hæc parenthesi claudantur. Mox ἢν τι τ̃ ἀσχίονα.

ἐπήγγειλε αὐτῷ πλὴν Δεκελειέων τριάκοντα.) V. hoc iudicium illi denuntiasse. ὡς ἔοικεν.) V. ut credi par est. (ciuium.

ὁμολογοῦντα παρὰ πᾶσιν αὐθρώπους, τρεῖς ἄνας πολιτᾶν.) Hic est ordo uerborum: ut post αὐθρώπους, interpungas, ὁμολογοῦντα autem, αὐτὶ τ̃ ὁμολογεῖται ὅτι ἀσί.

πολιτᾶσι.) V. Administrandæ reipublicæ rationes.

τοῖς τρόποις τ̃ πολιτευομένων.) Sic Isocrates, ἰσχυρότατον ἡγοῦ νόμον τ̃ τρόπων τ̃ βασιλίως. V. moribus eorum qui præsunt, confirmantur. F. cõformantur.

ὧν χειρῶν νόμων.) Hos Hesiodus χειροδίκας appellatijs quibus ius est in armis. V. obseruandum est, ut eos penes se habeant, qui uirtutem legere respublicas subuertere studeant. φυλακτήριον hic aliud significat, & πολιτάκις non δημοκρατίκις intelligit, sed est nomen generale.

ἢ βιβλιοθήκας καλάσῃ.) Si hi accusatiui pendent à φυλακτήριον, τὸ ἢ καλάσῃ redundat. Sin hoc uerbum retinetur: legendũ περιόντος καλάσῃ.

ὡς ἴσχυσιν οἱ νόμοι περὶ δὲ πόλεως.) V. ut leges se habent, quæ de republica latæ sunt. M. ὡς ἴσχυσιν οἱ νόμοι οἱ δὲ πόλεως. Nam οἱ παρὰ δὲ πόλιως, minus placet. ἔπεστα μᾶλλον πέσωμεν.) F. ποίων. et, τὸν ἀσφείσῶν λεγ.

περὶ μουσάων ἐν τοῖς διδασκαλείοις.) Siue sacella Musarum, siue cõclauia studiosorum, uel cõmunia omnium, uel priuata singulorum, uidentur intelligenda hic, & non, festum Musarum. ἑρμαῖον ἐστὶ τὸ σύγκλημα ἢ ἀφίλημα: unde illud, κεινὸς ὁ ἑρμῆς. ἑρμεῖον uerò, ἱερὸν τ̃ ἑρμῆ fortasse rectius quàm ἑρμαῖον. Nam in ἄων templorum nomina permutata desinunt, ut, ὑρακλεῶν, ὑφαιστεῖον, ὁλυμπιεῖον. ἑρμαῖα Pollux interpretatur ἑορτὴν παρ' ἡμῖν μὲν ἢ ἑρμῆ, Mercurialia, festum Mercurij, ut μουσῶν μουσεῖα, &c. Mercurium eloquentiæ, Musicæ & palæstræ inuentorem Horatius facit his uersibus:

Mercurij facunde nepos Atlantis
Qui feros cultus hominum recentum
Voce formasti catus & decoræ
More palæstræ. V. deq; sessionibus in scholis & gymnasijs.

καὶ τ̃ χορῶν τ̃ ἐγκυκλίων.) Intelligit gregem seu cœtum ludionũ & saltatorum in solemnibus festis, ut Bachanalibus, Quinquatrib. & similibus. V. de puerorum ludi frequentatione, chorisq; qui per circulos haberi solent.

ὥσπερ τινὶ καράνοντα ἐπιγεγονότα.) Rectè igitur uapulauit à Midia Demosthenes, qui contra legem sese ædilem designarit annos circiter 32. natus. Sed ipse scribit se ἐ παισὶν, ἀλλ' αὐθήδοσι χορηγῆσαι.

τοῖς ἑρμαίοις.) ἐν τῇ τ̃ ἑρμῆ ἑορτῇ.

συγκαθίναι.) παρὰ τὸ συγκαθίημι una à demitto. M. συγκαθίναι una à descendere, παρὰ τὸ συγκάτειμι, ἀπὸ τῆ ἄμι τ̃ προσόμοια. (stituta.

ἐν γὰρ τ̃ πρόσθεν.) Hinc illud Solonis de nulla pœna parricidæ cõ

B τοῦ τινα ἀναιδῶν ἑταρῆν.) V. si quẽ quæstu locarit, ut se prostituat.

ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ.) V. si perductor esset.

γραφὰς ὕβρεως ἄναι.) V. Dat lex contumeliæ actionẽ: pœnamq; desinunt, quid pati, quidue mulctæ nomine soluere teneatur?

ὃς ἂν μισθωθῇ ἑταρῆν lege. & mox, τἄλλα ποιᾶτε,

καὶ ποδῶν ἄλλον;) S. νόμον ἔθηκεν ὁ νομοθέτης.

λέγετε τὸν νόμον.) Addatur, Νόμος.

ᾧ ἂν τὸ δικαστήριον.) M. ὅ ἂν ſ. τίμημα τὸ δικαστήριον καταψηφίσωνται. & mox: παραδοθεὶς ἢ & δίωνται ἀποτίνων.

γραφέσθω ὁ κύριος τ̃ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας.) V. Qui eũ puerũ in potestate habet, reũ deferat ad præfectos prætorio, talionisq; se subscribat. ὁ γὰρ ὑπὲρ τ̃ οἰκετ̃.) cur uerò non? An nõ & serui homines sunt? Plus ne ualere debet Fortunæ, ac potius superborũ hominum tyrannis, quàm Naturæ iudicium? Demosthenes quidẽ in Midiana, legis hanc appendicem ad insignẽ laudem humanitatis Athenienſiũ refert.

ἐαυτῷ τῷ σώματι τ̃ παιδὸς.) V. de pueri capite.

ἐπαιδαυθῇ ἢ ἐγγραφῇ.) S. ὁ πᾶις.

ἐκ τὸ πρυτανικὸν γραμματεῖον.) παρὰ τὸν πρῶτον τ̃ ἀρχῶν, quòd ciui Athenienſi licebat rempublicam capessere, & adipisci magistratus. V. posteaquam in librum eorum, qui in suam tutelam uenerint, est relatus. Alibi uertit, in pubertatis codicem relatus.

τῷ σώματι.) M. τῷ στόματι. & μηδὲ μηρυσαμένῳ.

μηδὲ συνοφαντάτω μισθωθείς.) Hæc Aeschines exagitandi aduersarij causa inserit legi, ut & suprà Timarchi nomen adiecit.

μήθ' αὐ θανάτου ἢ λύειν ἀθλοθέτην.) Videntur & hæc esse non legis, sed Aeschinis uerba.

C οἷον ὑμῖν καμίνων νόμων, ὡς καλῶν.) V. Quas inter leges à uobis latas, quàm pulchras & honestas.

ἐκ τὰ δημοτελῆ ἱερά.) τὰ δημόσια. Mox τιφανηφορίαις lege.

μήθ' ἵππου ἢ ἀγορᾶς.) Legendum uidetur, μήθ' ἵππου τ̃ ἢ ἀγορᾶς περιερέσαντερίων περούδω. Forũ aqua lustrali in circuitu conspergi solitum fuisse coniicio. παρὰ τὸ ῥαίνω, περιῤῥάνω, ῥανὶς, περιῤῥάντηριον.

καταγνωδίνει & αὐτ̃ ἑταρᾶν.) αὐτὶ τ̃, καταγνωδὼς ἑταρᾶν, hoc est, μετὰ πλὴν καταγνόσιν. Mox ſμισθόν.

ὡς εἰκοσομόλιον.) ἀτιμὸν αὐτὸν ποιῆσαι, αὐτὶ τ̃, τοιοῦτος ἢ πόλιως εἰκοσομόλινος τοιοῦτος οἷος περιέρχεσθαι, sicut οὐ εἰκᾶν πόλιν.

καὶ ὀσίων.) ἀνομοσίων. Nam ἱερῶν anteceſsit. Mox τὶς ἀγορεύειν.

ἀπαύαγκες λέγειν.) αὐαγκάιως, ἐπιῤῥηματικῶς. Nam ὁ καὶ ἢ ἀπαύαγκες inusitata esse puto. Est autem illa αὐάγκη adhibita. Inuitantur enim senes potius ad dicendum quàm coguntur. Mox ἀπαγορᾶν lege: & καὶ πρόθ' ὑφῆρες πράττειν.

ἐκᾶνοι μένοι.) M. ἦ γάρ.

ῥίψας βουμάτιον.) τὸ ἱμάτιον, sicut βάτρειν pro τὸ ἄτρειν, ταὐτὸν pro τὸ αὐτὸ, attica πράσσω, addito ν ἐφελκυστικῷ.

ἀλλὰ καὶ τότε.) τὸ καὶ, ἀτιμικὸν παρίλκει. nisi fortè malis ἀλλάγε: Mox lego, εἶναι δ' ὃν ἔφετο ἄλλον λέγειν.

πλὴν ἰδίαν εἰπεῖν παῦσι εἰπόσωσι.) M. διεπήσαντα. Isocr. ἐ παῦσ

ὥσπερ

ὑπὸρ τ῀ ἰλίων ἀιφνικὼς, ὀλίγοι ἄμεινον βεβουλεύσεται περὶ τ῀ ἀλλοτρίων.

πανηγύριον ὁ ὑπαγορατίασεν) Nos generalibus hæc efferre maluimus. Sic autem appellat indecoram illam nudationem & gesticulationem: cuiusmodi olim cum sacrum quẽdam oratorem uidissem: mediusfidius insanire hominem arbitrabar.

καθ' ἑκάστω ἐκκλησίαν, νόμον ἰδίᾳ τι κοινὸν, ἀποκληρῶν φυλῶ.) Ordo est, ἰδίᾳ τι νόμον καινὸν, ἀποκληρῶν, καθ' ἑκάστω ἐκκλησίαν φυλῶ. Legem tulistis nouam: in singulis concionib. sortitò decernendam esse tribum. Post βούλεται σοῦ μεταποιῶμαι lego.

περὶ τ῀ διοφρομένων μὴ χωρὶς ᾖ.) F. περὶ τ῀ διοφρομένων ἢ μὴ, χωρὶς περὶ ἑκάστ ἢ δὶς περὶ τ῀ αὐτ῀.

ὅτι ἢ λειθορᾶται.) F. ὅτι, & si nec sic placet.

αὐτηκόως λέγω.) F. αὐτὶ τ῀ μὴ αὐτηκόως τ῀ αὐτηκόως. τὸ, αὐτηκοΐα σοι ἔσῃ, παθεῖν γίνεσθαι, notæ & usitatæ formulæ sunt. Hanc alibi me legere non memini.

περὶ τ῀ μὴ ἐπὶ τ῀ βήματος.) S. προστιθεμένων, Ea quæ ad rem, qua de agitur, nihil attinent.

μίχει ν' ὀραχμῶν) S. ζημιῶσαι. ὅταν διεξίωσι) F. ὅταν ἢ διεξίωσι τὰς κλήσεις. Puto hoc ad citationem reorum pertinere.

κρίβδηλω ψηφίσων ὧν τ῀.) F. κρίβδηλω ψηφισόντων τ῀ βλοντ῀.

τοῖς πράκτορσι τ῀ νόμων.) F. τ῀ παρανόμων. Exactoribus eius pecuniæ, qua mulctati sunt, qui fraudem legibus fecerunt. Paulò post, ἴσον τι καὶ ὑμῖν & ἵνα ἀλλῆτε. & ἐμοὶ ἐπιτιμήσατε.

ὥσπερ τὰ ἐπὶ τ῀ φιάνεντα, ἢ τὰ περὶ σύκλάδος.) XXX. tyrannorũ expulsio & actorũ ab ijs abrogatio, satis nota est. De Euclide uide Vlpianum contra Timocratem.

ἐν πειρατῆ lege. & ἐκὼν. & ταυτί ἢ.

λέγω δι' ἣν τ῀ φορτικὸν ἐνίκα.) Hæc dico nõ arguendi luxus causa. Quæ interpretatio si cui liberior uidebitur, reponat: non insectandi hominis gratia. Inter citharistas autem & citharœdos hoc interesse puto, quòd hi etiam cantillent, illi tantum pulsent citharam & ὃ προῆρητο.

ὅτι καὶ ἐπιτρόπῳ) M. ὅτ' ἐπιτρόπῳ ὄντι quanquam mox sequitur, καὶ καὶ ἀπολάστῳ: ut uideatur autor de industria in postremo inciso præpositionem repetisse.

Διευνοίων τ῀ ἐν ἄστει ποιητὴ.) Fuerunt enim etiam γλωττικὰ, ut ex uita Sophoclis apparet, ubi inter διδασκαλίας ἀγωνὰς ἢ καινοτομὰς recẽsentur. τιμάρχῳ τότε lege. ὃν ἐκάνῶκει) S. ἐπὶ τῶν ποιητῶν & ὃν ἀπ' ἄλλ. & ἐκ τ῀ νόμων.

ὑμῖν τι ἀποδοῖ.) ὁ ἀποδῶ ἀορ. β'. rarus est, pro quo fortasse ἀπόδοι legendum. & pro τι, ἢ quia sequitur, ἀπίνδυνα ἢ. & paulò ante ἐκ τ῀ νόμων. & ἐὰν δ' ἄρα ὑπαπόδοι μὴ. et ἔπειτα δ' ἐδίκ. & τῶν παρῶν.

ἃ ἢ μὴ.) S. μαρτυρήσουσιν ἴνιοι.

ἀλλ' ὀχ ἅπαντας) S. πάσοι μὲν μαρτυρᾶν

ἐκὰν δύνῃ ὀδίκημά τοι δίδωνται ἀφιλίαθαι τῶν ἀληθείαν, ὀδὲ τῶν ἀληθείαν additum fortassis est κατ' ἐπιξύγωσιν: illud utiq; mihi non eripient, ueritatem scilicet. Sed quid si legas ἐκάνῳ γὰ ς. τῷ μὲ μαρτυρᾶν.

μισγόλας πειρασὸς) Supra πολυτία tribulẽ suum esse dixit.

ὀχ ἥκιστα νὺν ἀλλὰ πεπορνεύμενος.) Hinc appareat, τὸ πεπορνεύθαι esse turpius: fortasse quia publicè & sine discrimine οἱ πόρνοι omnes admittant: οἱ ἐκ περιόντος paulò sint uerecundiores & occultiores: nec tam quæstus quã amoris mutui rationem habeãt. ἀλλ' ὃν κέρκας τῶν τῶν φιλίαν. Apud Platonem extat hexameter, qui τὸν παιδεραστίαν λυκοφιλίαν appellat: ὡς λύκοι ἀρνα φιλοῦσ' ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί. Μὰ τ῀ Διόνυσον ὀκ οἶδ' ὅως διωθήσομαι πόρριπλέκειν) egere, dissimulare, per ambages efferre. Ad uerbũ, Circumplicare. Aliud est quàm πόριλαμβάνειν omnia complecti.

ὃ ἢ τηλία τίδιται) Vasis genus interpretantur, tum in quo farina reponatur, tum coturnices committãtur. Item tabulam pistorum, &c. Hic utiq; ludicrum aliquod instrumentum intelligendum est.

καὶ γὰρ ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία καὶ ἀνοησία.) Sententia est, ut opinor, ita auidum fœdæ libidinis fuisse Timarchum, ut quemadmodum illa apud Sallustium Sempronia, libidine accensa, sæpius peteret uiros, quàm peteretur: eumq; huiusmodi monstrorum esse morem. ex in Eudemijs tradit Aristoteles, & Suidas de Eunuchis σύκησία αὐτὶ τ῀ σύκοφάνης poni uidetur.

ὧν ἃ βόλομαι lege. & ὥσπερ λήσαντες ἀγραμάλης τί τινας διεσάντες, καὶ φιμὸς.) Talos agiles & nexiles cõuertit anonymus interpres Venetus. Ego me aleatorum artis etiam nostræ ætatis ignarum esse fateor. Nam dum alij lusitant, ego lucubrare ab ineunte ætate consueui: nec tamen certam horum nominum interpretationẽ in libris meis reperire potui. τὸ διασάειν est concutere & agitare. φιμὸν camum, capistrum, reticulum item fritillum interpretantur. Sed uidetur hic adiectiuè poni, & τοῖς διασάουσιν opponi: siue alteri perforati, alteri integri fuerint, siue quocunq; modo se habuerint. Ego meam ignorationẽ negare non possum.

τὰς ἓξ αὐθρώπων πλαγὰς.) F. τὰς ἑξανθρώπους, hoc est, ἀνανθρώπους ἢ ὑμιόλιας, etsi hoc adiectiuum nusquam alibi legere me memini, nisi apud Athenæum, qui σπασμὸν βαύβρωπον συμφορᾶν uocat.

ἐναγχωνιάζων τὸν αὔθρωπον.) F. τ῀ γρόγε καλέμεν & ἰάπτει.

λύξεις διπῶν ἐποιήσαντο.) λίπας ἔλαχεν ἀλλήλοις alteri alteros inius uocarunt.

πλὴν αὐτὶν ταύτῳ ὑπάλησεν ἐπαγγελίαν.) Eadem & δοκιμασία dicitur in argumento huius orationis. Vter autem ὑπάλησεν: Aristophon Hegesandrolan Hegesander Aristophonti? Est enim constructio ambigua. Sed Hegesandro minitatum esse Aristophontẽ, uerisimilius est.

ἐς τὸ ψεν ἀφικέσθαι.) τὸ ἔψον ad obsonia & lauticias. Videtur hic non τὰ μετ' ἄρτε ἐδέσματα significare, sed ἀγερᾶν καὶ ὧ τὰ ἔψα πωλοῦντ῀, aut popinas, cuiusmodi sunt gallicæ, lautißimæ sanè.

καὶ προκίμεσθαι.) Lego καὶ προσπίμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἀράσθαι.

καὶ διελύθησαν ὡσαύτως.) τὸν αὐτὸν ῥόπον, id est, ut opinor, uterq; alterum missum fecit ἔχοντ & ἑκατέρος ὡς ἔχει.

ἐνιβάλλετο, χαριζόμεν & τούτοις χρόνοις ἐν χρόνῳ.) V. cum comprehendi naretur, tempusq; ex tempore ampliaret.

ὁμιλῶν τῇ αὐτῇ ἀρούσῃ.) F. χρήσῃ. Nisi fortè sit τ῀ δὲ διδυμαμχεύσαλεισμάτων ἐν τι ἢ ἀρούσῃ ἢ ἢ ἔτοιμος ἀλλ' ὃν πόρκας ταῦτα. Postea folio 19. ait, ὃ μὴ αὖθρ ὄζιν ἢ γύναιον & ἀνήρ, γυνὶ ἴφη: πρότερον δ' ὧν ἢ αὐτὸς διωθλάμαντ & γυνή.

πρὸς τὸν πέρνον πεπορνεῦσθαι.) Sic Hegesandrum flagitiosiorem etiam Timarcho facit. Verùm quo pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium, cum id recitet? An id ipse Aeschines illius exagitãdi gratia confinxit?

πορσιτύντας καὶ μονομένους.) Non puto esse causam, cur μενομένους substituamus.

ἀπολογούμενον.) Vtrum διεγόμενον, ὃ παρατέμενον: Flagitiosam aũt Leodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare & me et studiosos adolescentes facilè patior. Atq; utinam istæ fœditates & iniuriæ contumeliæq; naturæ, & sexus utriusq;, cùm è libris græcis latinisq;, tum uerò è uita mortaliũ tolli possent. πᾶσα ἀκαθαρσία (inquit D. Paulus) ἐν τοῖς χριστιανοῖς μὴδ' ὀνομαζέσθω.

ἐπιτάξῃ) Vtrum τ῀ διωλάμαντα τῷ ὑγησανδρῳ (Nam quanta historiorum prostibulorum uaecordia fuerit, ex ea fabula, quæ apud Suidã extat, de quodam qui amatori suo præcepit, ut de rupe se præcipitaret, apparet) an τὸν ὑγήσανδρον τῷ τιμάρχῳ:

ὡς τᾶς τότε ὑπορβολᾶς αὐτὸν λέξαντα μύρια διαπεπρᾶχθαι.) ut λέξαντα S. τ῀ ὑγήσανδρον. διαπεπρᾶχθαι μύρια τᾶς ὑπορβολᾶς τότε, τετίσθαι, ἐπειδὴ ὁ τίμαρχ & πολὺ ἀπολαστότερός ὄζι τοῦ διοδώμαντ. Nec tamen satis confido huic sententiæ: nec nostra interesse censeo, cinædorum nosse historias atq; facetias: nec; me pœnitet primæ connectionis meæ.

ὅταν πρὸς τῇ αὐάγκῃ ταύτῃ γένωνται) F. αἰσχίων. Nisi fortè nefaria consuetudo necessitatem quandam afferat turpitudinis: id quod in Ethicis Eudemij ἄκυρα μὲν ἁπλῶς, μᾶλλον δ' ἀσυλγῶς ἢ αὐαισχύντως traditur.

ἐὰ ἤ τις ὑμῶν ἔροιτο τὲς ἀδῶ πορευομένους.) F. ἐὰ ἤ τις ὑμᾶς ἔροιτο τ῀ ὁδῶ παρευομένων.

μειράκιον νέον καταλιπὼν) Sequitur διαφθορὰν: quæ puto legenda per ο. καταλιπὸν, διαφθορὸν, sicut ἀσύμβολον quod sequitur. Mox ἐκτίνει. Nam ἐκτάνω per ει aliud est. & καὶ ὅτι μὴ. & ἐπειδὴ πρεσίν τὸ δικαστήριον.) F τῷ δικαστρίῳ, ᾧ πρὸς τὸ δικαστήριον ἢ ἁμάρτημα περὶ ν. & ὅσα τις σαφῶς.

γεγόνασι διαψηφίσεις.) V. Factæ sunt in tribubus recensiones.

δέξαι ψῆφον τίμαρχον.) M. τίμαρχ.

τ῀ ψόφῳ ὁ τετρυπημένη) Nota calculorũ discrimina, de quibus etiã Vlpianus aliquid. ψῆφ & μέλαινα καὶ λευκή. τετρυπημένη καὶ πλήρης: quorum priores condemnarunt, posteriores absoluerunt.

ἃ ἰαὶ μεταδῆ τειχῶν ὑποκρυβῆς.) Ea quæ sequuntur, uidentur ἀλλογενάτερα mihi quidem αἰνιγματικὰ sunto: ut & ea, quæ ex oratione Autolyci Areopagitæ notantur. τὰ τάχι ὁ πύργ, τὸ ἀπάγεσθαι, obscœni aliquid innuunt. Aliàs τὸ ἀπάγεσθαι καὶ ἡ ἀπαγωγὴ de carcere dicitur. Sed omnium horum acumen, in uerborum ambiguitatibus & allusionib. quibusdam positum nec à me satis intelligi fateor, nec eadem uenustate à quoquam posse exprimi latinè, existimo.

πρόσοδον ποιούμενον πρὸς τ῀ λῆμον) αὐτὶ τ῀ πρεσβεύσαντα τῷ δήμῳ. Isocratis Areopagitico: περὶ συντρίβεσθαι τῶν πρόσοδον ἐκπεποιῆσθαι. et pòst, ὥστ' ἐγὼ κρ῀ τ῀ λόγου μᾶλλον ποιεῖσθαι, ἢ τῶν πρόσοδον ἀνύγραψάμενον.

ἐ γὰρ ὑμῖν πατρικόν ἐστι) M. πάρεμ ἢ ἔχειν ea de causa, quam in Isocratis comentarijs è Suida protuli, & uersatis in lectione Græcorum autorum probari facilè posse puto.

ἐλ' αὖ λαβῶν αὐτὸς.) F. ἐλ' αὖ λαβῶν αὐτὸς ἐμωύτου. & καὶ ἄν τὸ τὸν δῆμον ἐ ἐκ αἰσχύνειντο.

διαφθορὰν ἐμ ἐχάρεν σωφρονίζειν.) ἐνεχάρην σωφρονίζειν τίσιν, ἀμαθαφθόρων ἀμφολεκῶνα, πρὸς τ῀ ἀνακομᾶ uide annotationes in Symmachi

mech'cum Socratis. Sin aliquis σωσυάδων legere mauult, uertat licebit, bina inscripti mi conjicere nomina in urnam.

ἀὶ ἢ ἐνιστᾶσιν ἑτι.) αὐτὶ τ, ἐνιστήκασι, τετίγι, γίγνονται.

ὡς ἰδίκασι.) L. ὡς ἰδίκασι καὶ ἰδικάσθη: unius literæ ι & η permutatio maximum discrimen facit.

ἴσιν ἔμ ἴσιε.) F. Ἄισιν ὃν ἢ μάρτυς ἴσιε.

ἰν τέλει ἐκκλήτῳ.) Simpliciter accipio, αὐτὶ ἐντόπως τέλειως, ἵν ἢ ἰδέα ἄλλοθεν τὰς μαρτυρίας λαμβάνειν.

ἐκὸ τἀληθῆ μαρτυρῶ.) S. καθ' ἑαυτὸ τετίγι, ἐκὸ ὁμολογῶ ἢ ἐκχαρίζομαι ἢ διαφθείρω τινα. Paulò pòst, ἐπ' αὐτοφώρῳ lege. & ἀναγκ& τὰ διάρκα.

ὡς μὴ γὰρ αὐτύρκει.) F. αὐτύρκει. & si & apud Platonem legitur, αὐταρκίσαι τοῖς διαβάλλουσιν ὑμᾶς.

καὶ ἀπιφθόνως.) Sententia postulare uidetur, καὶ μισῶν ἀπιφθόνως. Mox ἐοίκειν ἀφ' ἑς.

ἔκιθεν δὴ πόλεως) Post urbem, uel, à tergo urbis (si modò τὸ ἔκιθεν, mendosum non est) hoc est, suburbanum: nisi quis, iuxta pomœrium, malit intelligere, siue intra siue extra urbem. Sequitur posteà, πλὼ μὴ γὰρ εἰ πίνω τῶν ἐν ἄστει. Vnde conjicio, in urbe quidem illam fuisse domum, sed in ea extrema, & loco quopiam remoto, & propinquo mœnibus.

ὃ ἔστ& ὑφαίνων.) τετίγι, αὐξήσειν ὁ τίμαρχ&.

αὖσυ τ αἰτίως ἀφημένων.) S. χωρίων. Sententia est, Arizelum prædia omnia uendidisse, exceptis ijs, quæ modò ab Aristarcho deuorata esse dixit. ἀς τὸ λῃξιαρχικὸν lege.

ἐν τοῖς ἀδικήμασι μισθοφορῦντα.) Causarios intelligo, quibus, & si non militarent, tamen stipendium solueretur. Nisi fortè intelligendus sit μισθὸς ἐχί ὁ πρακτικὸς, ἀλλ' ὁ δικαστικὸς ἢ ἐκκλησιαστικὸς ἢ βουλευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ πορίσθαι ἀπολύσαντα τ& δι πρυτανείας μισθόν: etsi intelligi potest, τ ὑπὸ τ πρυλαμβάνων τοῖς ἀδικήμασι διδόμενον. Paulò pòst, ἀπολαφθέντ& τ πρισβύτ δι γεγενημένης τοῖς ἀδικήμασι δεκασμοῦ καὶ ἐκκλησίας δικ&.

ἀν εἰκότα lege. & in fine. μετὰ ταῦτα ἤδη.

βιφυλλοφόρησιν.) Lege βιφυλλοφόρησι μὴ αὖθις. De etymologia uerbi uide Pollucem lib. 8.

ἐν ᾧ τῇ ψήφῳ καθίδρυτο.) Ergo ficta fuit illa electio, si nihilominus illi ferendi suffragij ius reliquit Senatus.

λαβὼν ὡς τῶν ἑαυτοῦ χάριν τὰ ἱερά.) Vtrum uictimas, an simulacra Deorum, quos ἀρκεῖν θεὸς appellat?

τ φιλοτάδης τ κηδεστ.) M. τ φιλοτάδης κηδεστ.

καθὼς τῶν πράξεων ἐποιήσατο τοῦ ἀγῶν&.) F. τῶν πράσιν, τουτέστι τῶν πρεσβείων τ ἀγῶν&.

παραχαρηκότα, ἕτερον δ' ἐγώσει.) Nota mutationem personarum, & apostrophen. Conuertit enim se à iudicibus ad Timarchum.

μὴ γὰρ ἃ ὅτι πεπραικέναί μοί τι τότων.) M. μὴ γὰρ ἅτι πέπραικέναί μοι τότων. ἀλλὰ καθαχθήσεσθέ μοι.) F. διαχθήσεσθέ μοι. Interficite. &, τ ὑπὲ τῶν ὀφείλ.

ἰκρέων, χαλκέων, γναφέων, τεκτόνων, πορπάων.) Quia Medicum, Aerarium, Fullonium, Fabrum dicere nõ licuit, & circuitio molestior etiã fuisset: hic à uerbis ob Latinæ linguæ inopiã recedendũ fuit. &, τὸν ἀνδρόνικα.

παραφέρει δ' αὐτόν.) Lego ἑαυτὸν, ſ. ὁ Δημοσθένης: ἀ μὲν καὶ ἐμὲ ὑπομένειν. τοῖς ἔχλοις.) uidetur poni pro respondere, si uocetur Batalus. Sed Aeschines hæc σκαπτικῶς affingit Demosthenis: qui conuicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet.

τὰς πράξεις καὶ ἀψυχίας.) F. τὰς πράξεις ἀλαζόνας τε καὶ ἀψυχίας τις.

κἄμ μυκῶ lege, pro κὴ ἐν. &, ῥημίσσει. θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὐτῷ. &, ἑταιρίτας ὄντας.

διὸ δὴ.) M. ἢ. &, πορισπώμενον. & ἀλήφασιν ἰδοῦται. &, ἀρχὼ παραφέρων, S. ἰμὶ τ παῤῥήσιον. &, καὶ ἐλίσσ σὺχωδι. &, τέτατε, ὡς ἕοικεν.

ἐπιθάξασθέ μι φυσὶν.) F. ἐπιθάξιαθέ μι φύσει. et paulò pòst, φύσει παρίξιαθε. φρεκτὸν καὶ φυλακὴν lege. &, ἵνα τρόπον αὖτ. &, ἵν' ἀδόκητι. &, ἴσον κινχορίδας.

καὶ τὰς ἀπαλὰς ὧν ὁ χρύ.) S. ἄναυ ἀπαράτας. Nisi malis subintelligere λαβόντας ὧν ὁ χρύ. ᾧ καλαφανὰς lege.

παρίλαβεν, ἴσως ἦ.) F. παρίλαβεν: ἔδωκε τὰ ἴσα, uel potius: δῶρα ἢ τὰ ἴσα. τῶν τ τιθνώτων & πίστιν μᾶλλον.) τὸ τηρῆσαι τῶν πίστιν τῷ τιθνῶτι.

καὶ τοιοῦτον ἀπεμνήσθη.) F. ἀπέμνησε: tametsi & illud nihil habet incommodi. ἀλλ' ἀπὸ ἔνα φιλ' ἑταῖρε.) Retinui in his uerbis interpretationem Eobani Hessi: alicubi tamen correctione aliqua adhibita, ubi ille nimium sibi permisisse uidetur.

ὁ τοίνυν δικαιότατος ἅπαντ.) ὅτ' ἴσον lege. ἐρῶδν lege. Mox, καίτοι μὴ ὅτω χ' ὅτις ἐστ' αὐτῷ σοφός.

τοιοῦτός ὤφειν εἶσιπρ.) M. τοιοῦτός ἰδοῦ εἶσιπρ ὧδέται ξυνών.

ὡς διοικήσοντα.) ἀπιμισμὸς, αὐτὶ τ, ὡς διοικήσοντ&.

ὃς ἂν αὖτ πράξοντα.) διότι πέπραχε τοιαῦτα καὶ ἀπιτήδευσεν, ὑμᾶς ὅτι.) ὑμῶν ἢ τί ἠμαθήκατε, ὥσπρ αὐτῶν ψαφιεῖσθαι.

παρημένοντ&.) F. παρμένοντ&. Proprium certè nomen aliquod requiritur.

πρὸ ἢ τ ὁμοιοβάτην τιμαρχ φεύγων.) F. τιμαρχ. μὴ φεύγων. Sed si negatio rectè abest: τὸ ὧν ἀπιτά μοι μᾶλ μνησθήσομαι: subintelligito, αὐθράσων, & non, ἀπιχθησῶν: ut dicat, se quidem reformidare inimicitias, sed eos nominaturum, quorum odia facilimè contemnat.

ὑπορβιβακὼς, ἡμίσει.) Fortasse addendum, ὑπορβιβακὼς: τοῦτον δὴ τίς ἂν ἡμίσει;

δίκης προσλάβεται δι.) Lege τοῖς, refertur enim ad ἠταιρικέσιν.

ἐψεύδετο.) præteritum imperatiui, ἐψεύσω, ἐψεύδω, παρὰ τὸ ψεύδομαι. Hoc noto propter minus exercitatos in Grammaticis. (ἔδιν γὰρ διαφέρει ἄτως ὑρᾶσθαι.) lege. ἕπεται ἀσβάλλη.) Legendum uidetur secunda persona, ἕπεται ἀσβάλλεις (Sic & in oratione Lycurgi καλὰ λῶν κράτης) ὡς τὴν ἀγορανόμ; ἢ τριβωνίαν; ἢ πράτλας τι τ αὐτῶν ὑμῖν; et, ὡς ὑμᾶς. &, τὰς παρ' αὐτικλεῖ πομπίνας.

τὰς γὰρ ἀπιχθείας φεύγω.) Videtur Ironia. Nam & satis declarat, quis ille fuerit, & suprà se cõtemnere inimicitias est professus, Etsi aliud est scorti, aliud uiri in republica uersati suscipere odium.

κατίγνωκεν τ πράξαντ& αἰσχίω lege. &, καὶ τᾶς μὴ ὑπορβ τ πρᾶγματ&. &, ἐλαττον ἢ δ μέλλω λίγειν.

φησί μι.) M. φήσει μι.

ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἀγῶσι γεγένηται.) Sententia postulat uel γένηται, uel γεγένηται, ὑπόστασιν. &, ὁμοίως καὶ ὃν σύνεσμεν.) De domo tanquam de ciuitate loquitur.

πρατεύσοντα κατὰ λόγον.) αὐτὶ τ, ἐν τοῖς λόγοις ἢ κατὰ τὸν δεινότατα τῶν ἐν τοῖς λόγοις.

ἀποφαίνω.) Si uerbum hoc non redundat, sic distinguo & ordino uerba: ἐμπλήσας ἀποφαίνω, ὡς αὐτίκα μᾶλλα τ ῥητέρων πρατεύσοντα κατὰ λόγον: τοιοῦτον, &c. Mox, ὑπ' ἀριστοφ lego. &, ἵστρος ἐξαίρεται ὁ τελικεύτατα τιμωρίας.

ἐπὶ τὸν ἀνδρόκασιν.) S. δι ὑπορ τιμαρχ ἀπολογίας. Mox κατιπαγγίλλεται. &, διαῤῥᾶν.

παραμβάλλων.) τῷ παρεμβάλλειν. Nota hic ἀποσιωπανόμενον ῥητορικῶν λεπτότατα: cuiusmodi et illa est L. Crassi 2. de oratore, laudatis M. Antonij qui Sulpitio Norbanũ eripuerit, tractãdo loco de seditionib.

γραμματικῶν.) Grammatici ἀπὸ τ πίπτω πτῶσιν λαμβάνει. Sed hic aliena uox legitur. τὴν διατριβὴν παράσχητε.) διατριβὴν hic intelligo ψυχαγωγίαν καὶ τέρψιν μᾶλλον ἢ κάκβολήν.

ἐπὶ τῇ τ μεγαλίων διατριβῇ.) τέρψει. Sed malim, ἐπὶ δι διατριβῆς, τουτέστι δι διδασκαλίας, ὅταν διδάσκωσι τὰ μεγάλια.

ὡς οὖ τὸ πρᾶγμα ὑφέλοιτο τ Δικαιῶν.) Sic & in Cluentiana se fuisse iudicibus, Ciceronem gloriatũ, scribit Plutarchus. Mox τοῖς ἀκροωμένοις: & ἐκρίνετε. &, μᾶλλαμὴ παρεκκλίνειν αὐτὸν ἰᾶν.

διυσχυρίζεσθαι.) M. ἰσχυρίζεσθαι, niti, fretum esse.

μελλόντων μὴ κρίνεσθαι.) Quia sequitur, γεγονέτων δι: malim γίνεσθαι. & mox, κατασκίπτρα.

ἀπὸ δι ἀπολογίας.) S. διὼ δι ποιήσασθαι τὴν φεύγοντα.

τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γίνεσθε.) Ferri hoc potest. Sed & legi queat, ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑτέροις γίνεσθε.

τότων ὡς, ὡς λίγεται, παρειλῶν.) Repetitio, ob longiorem ὅτι παρεμβολὴν, ὅτι παρένθεσιν.

ὑποδιαβολικότων.) Lego ἀποδιαβολικότων ſ. ἐν ταῖς μάχαις, καὶ ἐχ ὑπομενόντων τὸν πολεμίους. Mox malim, ταχὺ γὰρ αὖ τίμαρχον.

ἐν πρὶ πολέτ.) τὸ ὅτω, etiã ad πρὶ πολέτ pertinet: ὅτω πρὶ πολέτ ἐποιοῦντο, ut Cicero, in tam optima causa dixit.

ἀφ' ὅ.) M. ὑφ' ὅ ſ. ἵππ.

ἕνεκα τὰ οἰκήματα.) Nemo scilicet aream illam ædificare uoluit, ut ominosam.

ἐξεγέμοσεν θανάτ.) αὖσυ φεύγ καὶ παράσιτ.

τέτ' ἐρίσθαι.) τὸ ἦ ἐρίσθαι, ἢ τὸ ἐρίσθαι. ne quis aduerbiũ esse putet. τῶν πολιτῶν ἀπραξίαν.) τὸ μηδὲν ὑπὸ δι πόλεως πράττεσθαι τῶν πολιτῶν. σὺφύμως ἀπραξίαν ἂν εἰ τῶν παιπραγίαν ἢ δυστυχίαν.

ὥσπρ γὰρ τὰς γυμναζομένας.) Hanc similitudinem Cicero ad artẽ dicendi transtulit. Mox ἢ διάλλ& τὰς τ ἀλλημάτων. Sententia est, causas scelerum non esse diis imputandas: & si Euripides non dubitauit docere τὰς θεὰς φέειν τὰς αἰτίας δι ἀπωλείας τοῖς βροτοῖς, si quos funditus euersos uelint. Cur aũt uellent, nisi illi suis flagitijs & scelerib. pœnam cõmeruissent? Non opus est mutare in τ ἀτυχημάτων: quanquam τὰ ἀλιτήματα gignunt ſὰ ἀτυχήματα.

τὰς ποινάς.) τὰς ἐριννύας sic dicit. Vide Eumenidas Aeschyli, & Euripidis Orestem. Hunc locum transtulit Cicero in 1. libro de legibus, his uerbis: Itaq; pœnas luunt, non tam iudicijs (quæ quondam nusquam erant: hodie multifariam nulla sunt: &, ut sint, tamen persæpe falsa sunt) quàm conscientia: ut eos agitent infectenturq; furiæ non ardentibus tædis sicut in fabulis: sed angore conscientiæ, fraudisque cruciatu. Item in oratione in L. Pisonem: Nolite putare, P. C.

ut in scena uidetis, homines conscelleratos, impulsu deorum terreri Furiarum tædis ardentibus. Sua quenq; fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat. Hæ sunt impiorum Furiæ, hæ flammæ, hæ faces.

ἀεὶ τὸν ἐπακροκέλευστα.) πλοῖον λιγυρικόν interpretatur Suidas. Coniungit orator facinora & supplicia, tanquam siue antecedentia & cõsequentia: siue causas & effectus.

τέτοις κέκλευνται.) Lego κεκέλευνται non à καλέω, sed à κελεύω, τὸ διαλιάζω καὶ σὺφρέω.

κατασκευάζειτι.) M. κατασκευάσητι.

τὸς συμμύρους αὐτῶν.) Τ ἠτιμωμένων. Sed malim, αὐτ Τ, scil. Τ τιμάρχου.

αὐτῶν: καὶ τὰ σώματα.) αὐτὸς τὸς αὐθρώπους.

τὰ λίπαια ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησαύτων. αὐτὶ Τ, ποιήσαντος, ἢ ἔταν ποιήσητε.

φιλοτιμότερον ἔξομεν.) προθυμηθησόμεθα ἐξετάζειν.

HIERONYMI VVOLFII IN DEMOsthenis orationem de ementita legatione, annotationes.

IN LIBANII ARGVMENTVM.

ὁ σπεδῶν διαγγίλλεσαύ.) Lege τιλέσαύ φησι, ut habet Felicianus.

τὸν τάσιν πόρι δοίας.) Lege ὁ τάσις. πόρι δοίας ἢ τοχαστικὴ. περὶ δοίας uerò, πότερον ἔτως ἔχει: An sit? fecerit ne reus id, cuius arguitur?

ὂν ἠτίμασεν.) ἠτίμωσεν, παρὰ τὸ ἀτιμόω. Nam τὸ ἀτιμάζω aliud est, pro quo poetæ etiam ἀτιμόω dicunt.

κατηγορήσας ὡς κακῶ βίᾳ.) S. ἔντα. & εἰ τὸ ὡς malim abesse.

πρὸς πεπλάκαμον.) Apud Aeschinem πεπλάκασι dicitur.

τὸν ὀρνιθίαν.) ὀρνιθίας χειμὼν ab internecione: ὀρνιθίας ἄνεμος ab aduentu auium, huc nõ pertinet. Hic eum significat, qui aues pugnaces alit, ut ex eo argumento, quod sequitur, incerti autoris, apparet. & in oratione κατὰ τιμάρχου, τὸς ἕρτυγας, inquit, ἢ τὸς ἀλεκτρυόνας, ὃς ὀγάπα ὁ τρισπανοδάμων ἄνθρωπος, ἀπώλεσεναν. Num uero ὀρνιθίαν eum significet, qui in lustris & ganeis gallos gallinaceos, ut Conon ille, contra quem nostri autoris extat oratio, per lasciuiam & ludibrium imitetur: alij uiderint.

IN ARGVMENTVM ANONYMI.

Καὶ ἀδικωδίοις μικρὸς.) μικρὸς.

ὅσαν τιμῆμα.) ντῆμα.

Τ ἐν δελφοῖς ἱερῶν ἱδρυμένην.) ἱδρυμένων. Sed cum unum Delphicum templum celebretur: aut legendum κοινῶς, Τ ἐν Δελφοῖς ἱερὸ ἱδρυμένο: aut ἀτ' ἐκῶς, τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἱδρυμένον.

ἀγωνισόμεν & ὃ διασόμεν.) Videtur per æ scribendum ἀέρ. ἀ μίεσω: quia præcedit ἀπιὼν ὀλυμπιάσι.

καὶ ἀ ἀλλὶς ὅσην ἐνίγκαι.) F. ἄκειν uenturos esse legatos. sed uidetur poni pro ἀγαγεῖν πρίσβες, quo uerbo paulo pòst utitur. Quod uerum si esset (S. eum pacem uelle facere) ut legati Athenienſium legatos illius adducerent.

ἰσίον ἢ ὅτι Δημοδίνυς ἐκ ἐπῆλθεν) τὸ ἐκ delendũ esse cõstat, quòd fol. 251. ipse autor ait, se ad redimẽdos captiuos denuò cũ legatis iuisse.

ἐλιγε ἢ πλὼ πρισβάαν.) M. ἐκέλευσε, & sic exponendum est τὸ ἐλιγε, si rectè scriptum est.

ἐκάθησαν.) ἐκάθισαν παρὰ τὸ καθίζω, quod cũ actiuũ potius quàm absolutũ uideatur (neq; uerò moror depranatos codices. Quoties enim librarij u & ι & alias cognatas literas permutant?) malim, ἐκάθηντο. & paulo pòst, ἐν οἷς κὴ πρόσθλίπῃλω. & ἐνδιάπιστ, et παραφυλάξουτ?.

ἀσύτερον ἰνίκυψι.) αὐτικυψι lego. & πρὸς σύτασιν ἢ τότε. & τις μάρια δ' ὅδι Τ πάλαι τοῦτα ἰσκεδυαρεῖσθαι κὴ καλσκευάσθαι.) Post hæc uerba deesse uidentur ea signa. Sequitur enim mox, δι ὧν ἅμα. Sed ea ex ijs quæ sequuntur, possunt intelligi. & paulo pòst, αὖσυ φωνῶν γράφοντι. ἰνίδωκι φιλίππῳ χρένον lege. & μιᾷ μὴ, ὅτι ὑβρᾶσι ἀπολῶνται. et, σώσειν γαρ αὐτὸς χαρὶν σὶ πόλεως, ut habet Fel. aut, σώσειν γαρ αὐτῶν τὰς πόλεις ἐπαγγέλατο. & πρισβυσαμένων πρὸι αὐτ Τ ἀμφικτυόνων. & ἀλόντων φωνῶν μετὰ τῖν ὀκμασίαν.

ὅτι κὴ φυλάξαθαι αὐτὸν ἐχρῶ.) E uerbis Demosthenis legendum uidetur: ὅτι κὴ φίλ & ἔναι αὐτῷ ἔφη.

ὡς ἐν ἀληθέᾳ σωθραμένος.) F. ὡς ἐν ἐγκλημα σωθραμένος.

δύο λαβέντοδ.) F. δύο ὑποληφθέντοδ ἔναι ἐγκλήματα.

IN IPSAM ORATIONEM.

In his orationib. cõsiderãdum est apophthegma Demadis ὅτι οἱ ῥήτορδ πρὸς τὸς ἄλλος ὅρεις ὄντοδ, ἐν ἑαυτοῖς ὡσὶν ἐχόδι & illud prouerbio iactatum: ὄρις αὖ μὴ φάγῃ ὄφιν μηλίπολι λεόντων γρῄσιτ?. ὑπ' ἀριστοδήμ κὴ Νεοπτολέμ, κὴ πρισφῶντ & .) F. πρεσφῶντ &. Anonymus quidẽ in argumento scribit, Ctesiphontem Chrynoni legatũ adiunctum fuisse. Vtcunq; sit: uidetur alius ab eo fuisse, cuius decretum defendit Demosthenes.

τῇ πρότερα Τ ἐκκλησίων.) S. ὁμόρα pridie concionẽ, eo die qui populi conuentum antecessit. Sed quia additur, ἀναγκ, & nõ fit mentio curiæ, aut alterius publici loci: uidetur legendũ τῇ πρότερα, ut sit τῇ πρὸ τόρα ἐκκλησίᾳ, priore concione: in qua fuit assertor Aeschines publicæ dignitatis: quam eandem posteriore oppugnauit.

ἐναντιοδάν τῇ ἀρένη.) F. τῇ πόλει. Nam pacem suasisse & Philocratem apparet, sed parum honestam.

ὡς πλὼ ὑσθραίαν.) ſ. Τ ἐκκλησιῶν. Sequitur longa ἐπιμολὴ ἐν ᾗ etc. αὐταὶς ἐλιμηγόρει. Malim & hic ὡς πλὼ ὑσθραν, pro, ἐν τῇ ὑσθρᾳ ἐκκλησίᾳ potius, quàm ὡς πλὼ ὑσθραίαν ἡμέραν. In posteriore concione.

αὖθις αὖ πισπρακτότων.) πισπρακτέων à πισπράσσω, non à πράττω. Mox pro παρὰ δὲ, alij habẽt παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα. et, κὴ ἀπριβμοσάμεν.

ὡς ἀ πρεύχασι.) à πρεύχω. Dicunt etiam Attici, πρεσαγέχασι.

μηδ' ταῦτα παθεῖν.) Lego ταὐτὰ, ut ἀ. ὁλιωθεικῶν.

ἄς τὸσχατον.) τὸ ἰσχατον, crasi attica.

ἀ ἄρα ὑμᾶς βύτει μὴ ἀληθῆ λίγειν ἐμέ.) Sententia est, Aeschini imo primis & acta legationis renunciãda, & orationem Demosthenis, in senatu habitam, refutandam fuisse. Verùm ille pollicitationib. illis maiorem iniit à populo gratiam.

ὥδ' ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν ᾤχετο.) αὐτὶ Τ, ἅπασι ταῦδ' ἔτως ἔχειν.

καὶ ἀπελογίζετο ἐν Τ αὐτῷ πισπρισβευμένων, ἀνεῖν ἢ ζημιῶν.) Vtrum ἀπελογίζετο τινὶς an ἐν Τ πισπρισβευμένων ἀκέσθαι ἀνεῖν ἢ ζημιῶν ἐμιρῶν; ἀκέσθαι: διεπιὰς lege.

τῶν βυλευσαύτων πλὼ κατάλυψιν τὸ ἱερόν.) Ex historia non constat, ac potius absurdum est, Thebanos id consilij dedisse Phocensibus hostibus, ut templum occuparent: sed cum ipsi pecunia egerent, Phocensib. anteuertere uoluisse, cum fuerint posteriores.

χρήματα αὐτῷ τὸς βυβλίας ἐπικεκηρυχέναι.) Proclamare pecuniam contra aliquem, propriè significat, siue is uiuus adducatur ad supplicij, siue interficiatur. Q. Curtius li. 3. Darius mille talenta interfectori Alexandri daturum se pronunciari iusserat, id est, ἐκεκηρύχει τῷ ἀνελόντι σφέας χίλια τάλαντα.

ἄτια μέν τοι κὴ λωκκιμένον αὐτῷ.) S. πλὼ δὲ βυβλίας παράδοσιν. Sed puto legendũ μέν τι, esse quidem aliquid à se iam instructũ et cõfectũ.

Τ ὑποκειμένων πρὸς λοιπῶν.) Notatur legi & ὑποκρινομένων. Malim πρεκειμένων.

εἰ δ' αὐτιλίγοντόδ ὄχλ & ἄλλος κὴ βασιλεὺς πάλ φάσκοντο, ἐπέμπετε ἀρίθμ, αὐτὶ Τ κατεφάνοντο ὀκλικοὶ μάτλω καὶ βάσιλεῦσι.

Τ πισπραγμένων, ἀπισῇ κὴ λοιπ. lege, ἅτα τότε ὀκ ἐλιγες.) μιμλικῶς. Hoc in oratione πρὸι σφᾶς Aeschini ipse obiicit, quòd non refragatus sibi fuerit, societates, leges & bella suadenti.

ὡς προβιβλημένη.) πεφυλαγμένη καὶ ὠχυρωμένη: ὥσπερ πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἔχουσα πλὼ ἀπιστίαν.

ἄτα ἐ μὴ lege.

ἀλλὶ πολλῶ δεῖ.) S. λόγ. Alij αὐτὶ Τ πολλῶ γε καὶ δῖ Multum abest, ut res ita se habeat.

πρὸς πλὼ ἐμὸν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσαθ' ἡ βυλή, lege.

ἵν' ἀδῆθ' ὅτι ἐγώ.) Verba sic ordina, ἵνα ἀδῆτι, ὅτι ἐγὼ πεῖν ἀφίσταμαι Τ πισπραγμένων ſ. τοῖς συμπρέσβεισι, σιγήσας ἀδὶ τότι.

κατηγόρειν.) Verbum augetur non præpositio: quamuis ἀγορεύω nõ ἀγορεῖω dicatur, unde fit κατηγορέω.

ἀλλὶ τιμαγόρειν.) Hic legatus Artaxerxe adorato, multis muneribus donatus est. Vide Suidam.

τῷ δὶ μηδὶν αὐτῷ σωσιδόντι δεινὸν.) Sequitur λέξις κενωτέρα. Est αὐτίλῃψις, αὐτὶ Τ, ὁ ἢ μηδὶν αὐτῷ σωσιδὸς λέξει: ac potius lapsus memoriæ ex eo quod anteceßit, τῷ μὴ ἠδικηκότι σιγᾶν ἐξέρηται: nisi forte sit locus hic mendosus.

καὶ Τ φιλίππ παρόντ & ἤδη ἐν Πύλαις (ὧν γαρ Τ τότε, & ς ῥᾴδιον ἀπὸ πάν ἔναι) πρὸς ἢ τότοις) Malim πρὸς δὲ τότοις. Alioqui erit ἀναπεπλεγμένον.

πρασσόμεν ὑχρίσθαι τινὲς.) Alij τίνος, πασθ' ὅσα βέλεσθι.

ἀλλ' ὀδὲ μικρὸν.) τὸ ἀλλ' παρέλκει ἐμφατικῶς.

μὴτ' ἐν ἐπιστολῇ μήτ' ἄλλοθι μεδαμῶ τοῖς παρ' ἐκείνε τότοις ἴσταν.) F. ἐνέντυγε τοῖς παρ' ἐκείνε ſ. λόγοις ὃ ἐργασε. Alioqui duriuscula fuerit ellipsis.

καὶ σκεπᾶθ' ὅτι.) Nam ita se illi habent, ut ego exposui. Malim, κὴ σκεπᾶτι ἀ τότεν.

δὶ γρῦ.) Sic & Aristophanes, αὐτὶ Τ μὶ τὰλάχιστον προίγραψι. κατασχᾶν φησὶ τότε.) τὸς πρισβευτάς.

ἀλλ' ὃ αὐτὸς ὑπίσχετο.) S. ἀδίνα. Se nescire, quid nam promiserit, hoc est, negat se quicquam esse pollicitum Athenienſib. Hoc malo, quã, negat se scire id quod uobis promisit. Videtur enim ad Philippum ὑποθετικῶς, non ad Demosthenem ἀποφαντικῶς referendum.

ὅτι ταῦθ' ὅτ & ἐγραψι.) πότερ & φιλίππ & ἢ αἰσχύνει;

ὡς ταύτας τὰς προφάσεις.) S. πρὶ δὲ συμμαχίας. Nam τὰ μὲν πὸ σχολῶ μήτι ἀπολεξίαν αὐτῷ φέροντα, nondum etiam sunt συμμαχία.

καὶν ἄρα ἐκεῖ τί τι.) S. ὁ φίλιππ &. Sin τὸ ἔκειτι una uox numeri pluralis fuerit: pro, & ipse dixerit, reponet etsi sanè & dixeritis aliquid,

& ad pollicendum adducti fueritis. Sed prior sententia magis mihi probatur.

ἀ μὴ διὰπιαὶ, &c. καὶ τὸ δυβάεις αὐτίνα ἀν μάλα λύσειν λίκλω, ἀπφάλιτο τλὼ ἀλύθειαν.) αὐτὶ τ, ἀφάλοντο. Retulit uad' ὑπόξυξιν uerbũ ad postremam clausulam.

ἔτ' ἰμιλλεν.) S. ὁ φίλιππ & ταῦτα πειύσειν.

ἔτ' ἔλπισεν ὅτ &.) S. ὁ αἰσχίνης.

καὶ ἀκειβῶς ἀλλὰ ὅτι ψδνλιτ. κὴ ὀθεν. φράσω πρὸς ὑμᾶς. πρῶτον μ̀.) Est prolixa ἐπιμβολὴ, qualem & supra notaui. ἀπόδοσις prioris membri siue προτάσεως, quæ est ἀλλὰ ὅτι ψδνλιτ: sequitur his uerbis: ἐκ τότων ἐκῶ τιμωρέμ &: mutato participio, & addito ὄμ. Huc illud Ciceronis 2. de Oratore pertinere puto: Quum Demosthenis spiritus esset angustior: tantum continenda anima in dicendo est assecutus: ut una cõtinuatione uerborum (id quod eius scripta declarant) binæ ei cõtentiones uocis & remissiones continerentur. Sed quis scit, an ita locutus sit, ut scripsit?

ὅτι ταῦτα ἴστι εἶλε, ἔτι λοιπωνῶ.) S. τότων. Verba diuersæ constructionis coniuncta eodem casu. Nam τὸ λοιπωνῶ datiuo & genituo fere iungitur, ut in Aristogitonem fol. 6. μηδένα μηδενὸς τότῳ λοιπωνῶν. illud autem, λοιπωνίαν λοιπωνῶν, comunis Atticismus est, non propria uerbi constructio. Mox τραχέως ἦ. &, κὴ ὅπως γε ὦ ἄνδρες.

ὁ φιλοκράτης. ἀκῦσαι μὲ γὰρ ὅτωσί, πανκάλως ἴχει.) In tribus editionibus conuersionis meæ sic legitur: Philocrates. Hic enim orationis ordo perquàm opportunus est. Quæ uerba nescio quomodo irrepserint in eorum locum, quæ sunt in Græco: Nam obiter quidem auditu, sanè præclarũ est: sed si quis, &c. nisi fortè in Veneta editione Feliciani, quam nunc ad manum non habeo, scriptum fuit: αὕτη γὰρ ἡ τάξις τ λέγε, πάνυ καλῶς ἴχει. Sic enim lego pro πανκάλως. Sed Heruagiana uetus magis probatur.

καὶ τοῖς ἐγγένοις.) M. ἰκγένοις, etsi non adeò multum interest.

ἔπι τὸς διακωλύονλας αὐτὰ γίγνεσθαι.) F. αὐτὸ, S. τὸ πρᾶγμα, ᾧ αὐτλὼ, τλὼ παράδοσιν τ ἰσῶ τοῖς ἀμφικτυόσι.

ἀλίγοὸς δ' ἄλλη παρόντ & τ ἀμφικτυόνων, πολὺ διτλαλῶν.) Paulò post, ὃ γὰρ ἦσαν αὐτόθι πλὼ δυβᾶσι. Sic ferè τὸ πλὼ cum antecedente casu consentit.

σὺμπότας' αὐθρώπων.) αὐτὶ τ παύτων σὺμπότατα.

ἀλλ' ἵνα ἰβάλεσθι.) ἀλλ' ἵν' ἃ ἰβάλεσθι.

τότοις δ' (ἅπερ ἴω ὑγίς τι τότων.) τί ἄλλο προσῆκεν ἢ σωσιπᾶν;) τότοις προσῆκεν, S. αἰσχίνη καὶ φιλοκράτει. an τότοις σωσιπᾶν, S. τοῖς ἐκὸ φιλίππ ἐπιταλμένοις; Mox uerba sic ordina: καὶ προσῆκε τότοις γράφειν, τ πρέξειναν βενλᾶν σὺβλως, S. τοῖς φωκδσι. pro ὅπως ὁ πρέξεν & βενλῇ.

ὡς τὰ παρ' ὑμῶν ἐπέβοντο ἐκ τ ἐκκλησίας.) F. ἐπύθοντο, ἀ πωθάνομαι, ut paulò post. τὰ παρ' ὑμῶν, id est, τὰ ὑμέτερα ψηφίσματα, λα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αἰνιγνωμίνα. Post, τλὼ ἀπαγγελίαν.

τὸ τ φίλιππον ὑπαρχειν αὐτοῖς πειθλῶσι.) τὸ ὑπαρχειν αὐτοῖς, λατί τιν, ὅτι πλώτερόν ἔχει τ φίλιππον πειθλῶσι, ὅπως αὖ αὐτὸς σώσῃ.

πιμπλάσι.) τῇ πίμπλῃ ὑμέρᾳ τοῖς φωκδσιν ἀπαγγέλλει. Post dicet, πίντε γιγένασιν ὑμέραι μέναι, ἐν αἷς ὅτ & ἀπάγγελι τὰ ψδνλᾶ, ὑμᾶς ἔπι πρόσαλαι, οἱ φωκᾶς ἐπύθοντο, ἐνίσλωκαν ἑαυτὸς, ἀπώλοντο. Sic autem numerabis, 16. 17. 18. 19. 20.

καὶ λῶ αὐτοῖς.) Verba sic ordina: καὶ λῶ ἔπιμελὲς αὐτοῖς ἀλίναι, καὶ τί ἀπαγγελδσιν ὅτοι, καὶ τί ὑμᾶς ψηφιᾶσθι.

ὑσθέρα τοίνυν ἀνακλη.) Non ea quam ἀκάδα modò dixit, sed à tempore habitæ concionis. Retrò autem numerat Demosthenes, ut opinor, ut ostendat, breuissimũ tempus interceßisse inter pollicitationes Æschinis & Phocense excidium.

ταύτῃ ἐγίγνετο ἀ σπονδαὶ.) S. τ φωκέων πρὸς φίλιππον τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τλὼ ἀθλώησιν ἐκκλησίαν, hoc est, 24. Maij, qui est ὁ τετράς φθίνοντ &, uel, ὁ τεταρτὴ ἔπὶ ἀκάδι, uel, ὁ ἰβδόμη φθίνοντ &. Sin à tempore supputes, quo Phocenses Atheniensem concionem cognouerunt: decimus inde dies erit 30. Maij. Nonus, 29. Octauus, 28. Ego dubitationem (meam fateor.

τῷ τ τε δόγμ.) αὐτὶ τ, τίνι σημέῳ.

τῇ τετράδι φθίνοντ &.) τῇ ἀποστ τεταρτῃ ὑμέρᾳ σνὺρροφορεῖων &. τετράς hic non significat quartam Lunam, de qua prouerbium, τῇ τετράδι γιγονέναι: sed simpliciter πλὼ τεταρτλω μετὰ τλὼ ἀκάδα, nisi fortè à trigesimo die mẽsis sit retrò numerandũ. ita cadet ὁ τετράς in 27. Maij: nec erit ὁ τεταρτη φθίνοντ &. Fuit & ἡ τετράς ἱεραμένη, Mercurio sacra, id est, quartus cuiusq; mensis dies, seu, pridie nonas. Nomina illa decuriarum mensis, ἱσταμένη, μετζν &, φθίνοντ &, ἀπιόντ & ἡ λήγοντ &, satis nota sunt: Vlpiani autem huius loci enarratio corrupta, & supputatio hæc obscura est, quòd non satis constat, mihi quidem, unde aut cur ordiatur ad hunc modum? qua de ratione etiam in Oratione πρὸ συμμοριῶν sum conquestus.

κὴ ἴσως πανόργημά τι ῥητορικὸν τῇ συγχύσει, τ ἀριθμῶν ἐμφιλσύσα.

ἐκκλησιάζετι μὴ ὑμᾶς ἐν Πειραιεῖ.) Aliàs ἡ πνύξ, locus concionũ fuit. Nunc in Piræeo portu, à quo utiq; naualia non longè abfuerunt.

ὀγδόη τοίνυν.) S. φθίνοντ &, hoc est, 23. 24. 25. 26. τετράς.) Si τετάρτη φθίνοντ &, est 27. Sin τετράς ἢ τετάρτη ἔπὶ ἀκάδι, 24.

ἀλλ' ἐκ τ σπάσασθαι.) Lege. S. τὸς φωκέας. Mox συμμαχίαν ἀθλιώτατον καὶ φωκέων.

τί ἔπαθεν ἀρά γε ὅμοια.) Excidij Phocensium descriptionem uide apud Diodorum lib. 16. folio Græco 542.

ὀλ' ἐν τῷ πρόσθεν.) χρόνῳ lege.

ὅτι πλὼ ἐναντίαν ποτὶ ἦσαν.) Thebani uicti ad Ægospotamos Athenienses, in concilio pronunciarunt, Athenas delendas esse, & Atticam pascuis ouium assignandam. Quibus aduersatos fuisse Phocenses hic tradit Demosthenes, cum nec Lacedæmonij committendum censerent, πλὼ ἀλλάλα ἐτρόφθαλμον γενέσθαι.

ὥσπερ αὐλραποδισμὸν προσῆθεσαν lege.

πρὶ τ τ.) M. πρὶ τ τ τ ac potius, quia molesta est tot articulorum repetitio, πρὶ τ τ φωκέων ἐλίθρε αὐτέων.

καὶ ὀλίγοι τ ἀπαθτων ἄλλη γιγονές lege.

ὡς τίς φησιν; αἰσχίνης αὐτὸς.) Est hæc subiectio. Quis hoc dicit? Æschines ipse. ἐχ ὑπολάξαντο lege s. εἰ φωκᾶς.

τὸς λακεδαιμονίους μιξοπίμπτο.) Clam cum Phocẽsibus coniunctos fuisse Lacedæmonios, tradit Diodorus.

τίς ὃν ὑ τότων πρόκρισις.) Id est, ut opinor, πλεονέκτημα. Qua re nũc est meliore conditione quàm prius? Sed fortassè rectius: Quæ est utilitas eius conseruatæ, cum sine periculo nobis eripi posit?

ἀλλ' ὃ ἀγλοῦσιν.) F. ἀλλὰ πρὶ τ μὴ ἀγλοῦμ. κὴ τιθνᾶσι τῷ φόβῳ pro τιθνεῶσι, quod tamen pendêre potest ab ὥστ.

κὴ τιξειχισμένλω.) Etsi ad ἀσφάλειαν duriusculè participia τιξειχισμένλω κὴ ἀνατεθᾶσαν, referuntur: tamen cum χώρα πολλὴ sequatur: non ausim legere κὴ χώραν τιξειχισμένλω χώρᾳ πολλῇ.

κὴ φανερῶς ἔπιδέξας, ὑμᾶς ἐχ βνλομέννς) S. φίλιππον τοῖς δυβάεσιν ἀπεχθλα ποιᾶν, uestra auersatione declarata, id est, cum aperte præ uobis tulissetis odium in Thebanos uestrum.

ἐγνωκότ & παῦ' ἅπερ προήρητο, τοῖς δυβάεσι ποιᾶν.) πρόφασις illa fuit, belli Phocensis confectio.

ἀ μηδὲ τ τὸς θεὸς) Lego, ἀ τ μηδὲ τὸς θεὸς.

ὡς ἐκὸ τ λαθηγορημένων αὖ τ lege.

ὑμῖν ὃ ἀ δικάως.) Hic est ordo uerborum: ὁ δίκαιον, ταῦτα, ἃ ἐκῶ ἔχειν ἂν ὑμῖν δικάως ἐκ ἀρχῆς, λογίζεσθαι αὐτὶ τότων, ἃ ὅσοι ἀπόλοντο. τί ὄ ἀπόλοντο; πλὼ τ πραγμάτων λαθασκοπλὼ κὴ τ συμμάχων.

ἀ μὲ διὰ τότς.) ἀ μὲ ὅτοί ἐμποδὼν ἐγένοντο. Isocrates in Panegyrico. κὴ γὰρ τότς πρίγχεσθαι ἅ βασιλέως δυνάμεως ὁμολογῶσιν, ἀ μὲ διὰ λῦπον, τετίσθαι, ἀ μὲ αὖ ὁ λῦπ & ἅ νίκης ἀπισχόμενοι αὐτός.

ἐκῦν πρὶ τότων γὶ αὖ τ ἀφᾶτ.) F. αὖ τ ἀφίντ. aut, αὐτὸς ἀφᾶτ, ac potius τὸ αὖ τ, redundat.

μέμφεταί τις αἰσχίνῃ;) F. αἰσχίνη; φησί τις.

ὑπ' ἀβιλπίας.) Sic per n pleriq; scribunt: cũ ἀβιλπία sit αὐάλογον.

σκοπᾶτι μὴ τ ἴλιγχον τ ὑπ' ἐκ τότων, ὡς δίκαιον & ἴσα, μεθ' ὑμῶν) Vtrum σκοπᾶτι μεθ' ὑμῶν; an ὡς ἴσα δίκαιον & μεθ' ὑμῶν, τετίσθαι, βονλεύνων ὑμῶν, uestra opera, uobis adiutantibus?

Δίκαιον & ἀπολλύναι lφίντ lege, non δικάως. ἐκῶν θνπάτα.) F. Ἀ: ἐκῶν ὑμᾶς θνπάτα. Sic in Leptinea, ἀλλ' ὁ δίκαιοι ἐσμὲν ἀφαιρεῖσθαι; ἔτι θνπαλθήκμεν.

προσεξῆν ἀραπέδισαι lege.

ἀλλὰ κὴ σωᾶσι μόνοι.) S. τῷ φίλιππον ἀμφικτυόνα εἶναι ψηφισαθαι. Hinc rectè colligunt orationem πρὶ ἀλῶνς non esse habitam à Demosthene. Quid uerò si Æschinis illa esset, siquidem is unus Thessalorum postulationi suffragatus est? Vt enim dictio nõ sit Æschineæ per omnia similis: tamen eosdem aliàs alio dicendi genere uti, quid uetat? Tametsi tres tantum extant, quæ illius nomine extant, orationes scripsisse fertur.

τοῖς πρίσβεσι τοῖς παρὰ φιλίππ lege.

μήθ' ὧν ἰδὼν ἄπαντας.) S. τὸ πρᾶγμα ὅτω φανρὸν.

ἐκ ἐνὶ δόντ τ ἀπᾶν ὡς ἐκ ἄλλφι.) Ad Philocratem hæc pertinẽt: quem cum cæpisse munera contra rempublicam constet: eodem crimine & amicum eius Æschinem teneri, sit consentaneum.

ἃ μὲ τὸς σωαγωνιζομέννς. M. ἃ μὲ σωαγωνιζομέννς: nisi placeat inuertere ordinem: ἃ μὲ τότων τινὰς ἔχ τὸς σωαγωνιζομέννς.

ὀθ' ἁφίντων ἀφίνσι.) S. τ λαθηγόρων αὖ τ: ἀφίνσιν αὐτὸς, τετίσθαι, πλὼ ἡσυχίαν ἄγειν ἐᾶ.

ὃς γὰρ ἄζωνας.) Alludit ad accusationem Timarchi, quæ æquè est ἀμαρτυρ & atq; hæc Demosthenica.

ὡς κὴ ὑμῖν οἶμαι δοκᾶν lege, uel δοκᾶ, ut habet Fel. pro ἄναι.

τίνα αὖ τ λαθαλέψεσι) Quem ibi statum rerũ deprehensuri essent) τῷ αὖ τ, παρὰ τῷ μακεδόνι, ᾧ ἐν τῇ μακεδονίᾳ, accepi, & pro λαθαλέψεσι legendum censui, λαθαλύψοντ &. Sed agnosco erratum, & emendo, quèmnã hic relecturi essent? qui scilicet Demostheni aduersaretur. αὐὶ τ αὐτὶ τ, ἐνθάδι ἡ ἐναῦθα.

μὴ ὃ χρίνω.) αὐτὶ τοῦ, ἀ μὴ χρίνω.

ὁμολογήσαθαι. Legendum ὁμόσαθαι, ut est annotatum.

καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμμα, id est lege nominandi casu. etsi & ὅλως adverbium ferri potest.

ἐφ' οἷς ὁ λημόσιος τίτακται.) S. εἰπόντος ἢ ἄλλου.

περὶ τότε τοῦ ἀνέματος.) S. τοῦ αἰσχίνου ὁμόσαντος τὴν πρεσβείαν.

ὃς θανάτου ἐπιζημίαν τότων τὴν ζημίαν ἔναι.) τότων, S. τοῦ ὄργου, F. τότῳ τῷ αἰσχίνῃ. Sic enim solet leges ad reos accommodare.

καὶ παρεσβευμένα ὑπὲρ τότων.) τοῦ νῦν γεγενημένου ὑπ' φασκόντων, ὃ φιλίππε καὶ δυβάμων.

ἀνοσίλως τὸ ἴχειν μὴ ὑποπτῶς πρὸς τὸ φίλιππον.) ὀργίζεσθαι τῷ φιλίππῳ μὴ ὑφορᾶσθαι αὐτόν. Mox τὸ ἀπαύτων τοῦ λαικῶν ἄτιον lege, nō τοῦ ἀπ. ἀλλὰ τοῦ ῥᾴω ὄντα λύειον, ἑαυτῷ βεβαιῶσαι.) S. αὐτό. Sed quid si ἀλλὰ τὸ ῥᾴω; ut referatur ad βεβαιῶσαι.

ἀμφίπολιν πόλιν.) F. πάλιν ἱστάντων ἄλλων ὑμετέρων.

τοῖς ἢ πρίσβεσι τί. τοῖς ταῦτα πράξασι; lege.

ἀλλ' ἃ ὑπ τῇ.) τὸ ἃ redundare puto. Nec enim uerbum, ad quod referri possit, sequitur, aut subintelligitur.

καὶ γεωργίαι παμπληθεῖς.) S. ἐγίνοντο.

τὸν ὀλυνθίους μαρτυρας.) Quid Olynthijs extorribus cum Phocensi agro? Puto legendum φωκίας: etsi Aeschines meminit Olynthij cuiusdã, quẽ Demosthenes corrũpere non potuerit, ut pro testimonio mẽtiretur.

ὑπερόσας ὅτω ὡς πόλιν ὑγροάσαν.) Re fraude in posterum diem dilata. hoc malo, quàm, iste cauillationibus eludens, postridie persuasit.

ὡς ἂν ὦν ἀλλὰ lege.

καὶ τὸν ὑπ Νίκαιαν ἀπελήφισαν.) Νίκαια Stephanus urbem Phocidis esse scribit, unde fiat patrium nomen νικάνο. Sed hoc plurale est, siue οἱ νίκανοι siue τὰ νίκανα, fortasis à noua emptione. ὡς νίκανα nouo aut altero anno. Vnde uersum: ἀεὶ γεωργὸς ὡς νίκανα πλάσι.

ἀλλὰ νὴ Δία τὸν συμμάχων ἀπειρηκέναι φύσει τῷ πολίτῃ;) Aut hæc obiectio abundare, aut refutatio eius abesse uidetur. Præstiterit enim positam non fuisse, quàm non euersam. Neq; enim facile bellũ est sine sociorum auxilijs. Vlpianus ἐγκλήσιν esse putat, quæ ἐπὶ ἀποδείξιν refutatione indigna esse putetur.

αὐτὶ τότων.) τοῦ παρεγκλήτων, ὧν ἐδὲν ἦν ἀνήκεστον. quod immedicabile uerti, secutus Ouidium, qui inquit:

Cuncta quidem tentanda; sed immedicabile uulnus
Ense recidendum: ne pars syncera trahatur.

ὑπὲρ τοῦ ἐγκαταλαφθέντων.) τοῦ προειμένων μὴ ὑμολημένων. Posteà conungo ὑβρίσει πολεμεῖν βαρυτῆς.

ταῦθ' οἱ προλαβόντες ἔχειν.) Hinc illud in fœderibus, ἐ ἔχων ἐχέτω.

τὴν βουλὴν τοῦ δήμου πεισθέντων λυσίαν.) Alioqui πρεσβεύομαι δὲ βουλῆς ad concionem fuisset referendum. Sic enim scribit Aphthonij interpres: ἔσα ἐν τῇ βουλῇ ἐλέχθη ταῦτα ἐπὶ τοῦ δήμου εἰσφέρετο: καὶ ἐν τοῦ τίνων, τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφισθέντα, ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐνεργεῖτο.

ὅτως ἀπενέγκας.) αὐτὶ τοῦ πανύ. Nisi forte ἔτως legendũ sit, re uera inuitos. Quòd annotatum est, ἀπένεγκας etiam legi: nullum habet sensum.

τὰ ἐπὶ ταχῶν.) Alias τοῦ ἐράτης τάχης meminit, de quo & Stephanus

αἰσχρὰ λεγὰ.) F. αἰσχρὰ καὶ λεγὰ. (in ἐράτης.

αὐτὰ ἀπλώσει.) S. τὰ πράγματα.

πλὴν γὰρ ἀφιλόνεικον ἐχεῖ θυμοδιάτρωτον.) S. τοῦ πρίσβεως. ὑποβεβλημένως ea quæ sequuntur accipienda sunt. ἃ μὴ ὑπολυήθησαν, &c. quæ cũ è conuersione mea plana & perspicua esse confidam: nihil est, quòd actum agam.

ᾧτε λῦν αὐτὸς.) Vter? Philippus an Aeschines?

ὅταν ἀπολίγχουσι πανύ.) S. οἱ πρίσβεις. Mox πῶς ἐνίοις τότοις σώζωθαι; potest & τότοις legi.

ἄλλ' ἢ πολιερημένα lege. & ἔτι πλὴν αὐτοῖς ἐπῇσι ab ἔπεμι, αὐτὶ τοῦ ἐπῆλθε, ἢ ὡς νεμ ἤλθι. & πρὸ τοῦ τοὺς ἔρμης ἀπολαβῶν.

χρήματ' ὑμῖν διαλύναι. ἵνα γὰρ μηδὲ τοῦτ' ἀγνοῶσι.

ὅσοι πρὸ ἦσαν ἐγγυημένοι.) Qui sponsores dederant, Die aufsgepirgt waren.

οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὸ ἀργύριον lege. παρὰ τὸ χράω, τὸ χρήματα δίδωμι, αὖον τόκων ἀπολαμβάνων. Nam τὸ δανείζειν usuram complectitur.

ἰδίᾳ δ'.) Sic ordina, πλανᾶσθαι ἐκεῖνοι ἰδίᾳ, ὁμοσάμενον, S. πλὴν πρεσβεύων, ἐ πανύ δοκεῖ ἀσφαλὲς εἶν & ῥᾴστ, ὥστε χρήματα διδόναι ὑπὲρ τῆ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. ἐρῶν ἐτόλμησε λαμβάνοντας. & ἐπιχέρησεν, ab ἐπιχερέω.

ἀπιλάφθη παρὰ φιλίππῳ, lego. (disse.

οἵοις ἦ τοίνυν λέγοις.) Apparet legatos asperè Demosthenem respondisse.

ἵνα λέξω πιθανώτατα.) Elegans Græcismus. φάσκω μᾶλλον πιθανώτερον. etsi λέξω ἐμαυτῷ πιθανώτερα crebrius est. Latinè dicendum esset, ἐμαυτῷ πιθανώτερα. Multa enim Græcorũ uerba feruntur in nominatiuũ aut accusatiuũ participij: ubi Latini accusatiuum cum infinitiuo ponunt.

ἅτε πλανάλλως ἐνταῦθα ψηφιζόμενοι.) Effectus negligentiæ & cessationis hic describitur.

μὴ δ' αὐάσχεδι ὡς.) F. A. μὴ δ' αὐάσχεδι λέγεστο, ὡς.

A καὶ τῶν ὅταν ἡ λύσις τὴν πρισβάνα πρεσγεγραμμένον.) S. τῷ νόμῳ, ut opinor. Videtur esse clausula de senatu habendo de caduceatoribus & legatis.

ὅταν ἐν τοῦ νόμων λαβήν.) De statis concionibus loquitur. Nam suo prædicta est mentio etiam συγκλήτου ἐκκλησίας. Nota τὸ λαβήν, αὐτὸ τοῦ προσήνη. Hinc Stoicorum λαβήνων.

εἰ παράσπονδόν τὴν πόλιν.) μιμιστηῶς. Idem crimen & nostræ alatis δημηγόροις obijcitur: haud scio an uerè nonnullis.

καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἔρισιν, lege.

συνοικοτισυκὼς.) σιτοῦναι est saginare, ut σῖτον τὲ μόχθ. à σιτῶ uerò fit συσιτῶν, unde συσίτια. Quare cum Feliciano lego, συνοικοτικὼς. & ἢ πακρίλ, & ὡς φίλιππον, & ὅλως δ', & ἑτῶν ἢ αὐτὸς. & τὲς νικοκηδήσας. & ἀλ' ἀὸ αὐτὸς ἀφ' ὧν. & λάβοι τοῦ.

ὅτως οἰνεῖν lege. & νὴ μικρῶν ὄντων, ut referatur ad Phrynonem & Aeschinem. Sin placèt μικρῶν significat ebrios facilè concitari.

καὶ λεληθὸν πρὸς τὲς ὄρκους.) F ὄχλους, ut è Plutarcho apparet.

καὶ χρήματα ἔστοι μὴ ἔχοιν ἐφ' ὑμῖν.) F. ἐφ' ὑμᾶς, τοῦτον ἐπὶ τῇ βλά βῃ ὑμῶν, ἐφ' ὑμῖν uerò significat. ἐν τῇ ὀργῇ ὑμῶν.

ἐπίλαμπε γὰρ αὐτοῖς.) F. ἐπιλαμπὶ γὰρ αὐτῷ. Nam de solo hîc Aeschine loquitur. Fel. ἐπιλαμβανόντο γὰρ αὐτοῖς.

ἐλομένης γὰρ ἐμῶ, τὰ λίπαια.) F. A. ποιοῦτο. Ni fiat ἀλλαπλῆν, lata τὰ λίπαια.

καὶ τότῳ ταῦτα.) F. ταύτα. ac potius abundat, quia ταῦτα antecedit.

ὅτι ἀφ' ὧν γεγένασιν αὐθέμποι.) Quasi diuinaret, ita digito ea attigit, quæ in paradiso acta describuntur à Mose. Deus protoplastis interdixit fructu arboris scientificæ: serpẽs Deũ calumniatur, illos decipit, primus sycophanta & planus: argutat Deus Adamũ, hic mulierẽ, serpentẽ mulier: nui solum inficiando non est. Sed nihilominus & uir & mulier æquè condemnantur, statu translationis nihil proficientes: mitigatione tamen pœnæ adhibita, & spe restitutionis in integrum facta.

ἐ λαλὸν μίγα.) F. ἀ καὶ μίγα. uel, ἀ λαλὸν νὴ μίγα φθέγγη.

νὴ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὶ λίγων.) ἀκήκοα ἐτόλμα, ὅτι αἰσχίνης ταῦτα λίγει. Alias. si de ipso Aeschine intelligeretur, dicendum esset, ἀκήκοα αὐτῶ ταῦτα λίγοντος.

ἐν οἵοδε ἀγῶν ἄναι νὴ ὑπερφυὲς.) Verti, tametsi respublica multis iamdiu & diris modis lædatur: neq; id esse graue & immane putaret coniuncta hæc clausula cum superiore periodo. Sed uidetur ea pertinere potius ad illa quæ sequũtur, & nouã inchoare periodũ. An nõ graue ac penè incredibile uidetur esse uobis? scilicet id quod de Pythocle dictu

τοῦ αὖ παῖδα ἐπ' αἰσχίνῃ, & μὴ προσδόκιμος. (rus sum.

μικρῶν γε.) Verba sic ordino. μικρῶν γε παρῶλλον δὲ πρέπτε πρισβάας, S. ταῦτα, ἃ μὲ λῦ μάλιστα ἀπῶν πρὸς ὑμᾶς. et posteà, ἐγὼ γράψω τὸ προβόλευμα (S. ἐν τῇ βουλῇ) νὴ πάλιν ποιῶν τοῦ νόμον, δὸς δὲ καὶ τότων ἐν τῷ δήμῳ, δόξετε ὅτι λόγ ὅτι ἀδικεῖμαι, & παρὰ τότων ὄντ& φανερῶν τῶν ἐκκλησίας, ἐν ἄς, etc νὴ ὡς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. Pro μικρῶν γε, malim μικρῶν γαρ. Huius loci prima conuersio mea sic habet: Age igitur iam de cõuiuio & decreto dicã. Propemodũ sanè, quæ potissimũ ad uos dicẽda sunt, præteriisse. Primæ illius legationis senatusconsultum ego cũ scriberẽ, & rursus apud populũ in ijs cõcionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, cũ nullũ istî etiamnũ uerbũ fecissent, neq; de ullo

C corũ facinore constaret: consuetudinis iure usus, & laudaui istos, & in curiã inuitaui: qua, cùi uisum fuerit, utatur (Est enim locus hic nõ ita planus, ut nõ aliis aliter interpretãdus esse uideatur) Sed hac editione hãc, quã posui, distinctionẽ sum secutus: q. ἐν τῷ λήμῳ τῶν ἐκκλησίαν: neq; ἐρωτητικῶς, neq; si τὸ νὴ addceretur, cõiungi cõmodè uiderẽtur. Sic igitur uerto: Nam parũ abfuit, quin ea primæ legationis acta, quæ me in primis uobis referre oportet, præterirẽ. Ego, cũ senatusconsultũ scriberẽ, ac rursus apud populũ (cũ quidẽ ijs cõcionibus, in quibus de pace deliberaturi eratis, nihil dum neq; de rationibus istorum, neq; de iniurijs constaret) consuetudinis iure usus, eos & laudaui & in curiam inuitaui.

τοῦ νόμου ἐθῶ ποιῶν.) Ex lege consuetudinẽ faciens. Videtur ὑπαλλαγὴν, τὸ ἐθῶ νόμου ποιῶν. Nisi forte aliter legendus sit hic locus.

νὴ μεγαλοψυχότῳ φάσκοδαι.) αὐτὶ τοῦ μεγαλοπρεπῶς. Sic suprà in Satyri fabula, ἤ τινα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἐνυφαίνει ἐν αὐτὶ μικροπρέπειαν. Vnde Cicero, Nihil (inquit) est animi tam anguisti, tamq; parui, quàm amare pecuniam.

μικρὸν ὑπονειλόμενον.) Fortasis alluisit ad Aeschinis histrionicam. Alioqui dicere solet μικρὸν ὑποσελάμενον.

ἰσμὲν,) Quid si ἐμᾶς: ut referatur ad ἐξιώσαμεν, & sit πρόκλησις. Alioqui constructio parũ cõsentanea est. φαρμάκων λεγόντων ἐσῶν. Eiì aũt uerè cõuersionẽ haud mutilatam tamen sic interpretari (quod quidẽ ad uerborũ proprietatẽ attinet) Nos, Aphobete, uos, & tu Philochares, te quidẽ, cũ alabastrotheca & tympana pingeretis istos aũ (Aphobetũ & Aeschinẽ, ut exponit Vlpianus) notarios et uulgares homines (quæ ut ab omni improbitate remota sunt: sic neq; imperij dignitatem merentur) legationibus, imperijs, maximis honoribus ornauimus.

ευγγέ-

συγγνώμῃ ἀδικήσῃ βουλῆμ.) S. ἄνευ. Videtur παρειμῆσθαι ἄνευ.

τοιῶτός ἐστιν οἷοσπερ.) M. τοιοῦτός τις ὢν οἷοσπερ, ut et: in Timarchea non ἀπὸ τ τόπ.) Lego, τ ὡς τὸν ἕρνεα, aut potius ἔρνεος. (taui.

ἐφ' οἷς ἐκεινοις τ ἀνθρωπον παρασχήσθαι.) Dubia est distinctio, utrũ ἐκεινοις τ ἀνθρωπον, an παρασχήσθαι τ ἀνθρωπον: Sed quia Aeschines fama nititur loco testium: legendum uidetur, ἐφ' οἷς ἐκεινοις τ ἀνθρωπον, τῷ φήμῃ παρασχήσθαι. Vt enim in oratione Aeschinis (aliter enim dixisse quàm scripsisse, probabile est) hæc uerba ipsa non sint: sententia tamen est eadẽ. Quare uertere malim: Atqui & apud iudices dicebas, te, qui nullo teste crimen homini obiectum probare posses, Famam testem producere.

ὁμῶ τῷ ἐπὶ φωνίας στρατέᾳ.) Potest accipi κατ' ἐπεξήγησιν. Sed quid sit ὁμῶ τῇ ἐπὶ φωνίας στρατέᾳ.

ὅλ' ἅπως ὀρθῇ πλούσιος.) ταύτης ἐπι πλέον ὃν ὀρθῶς, habet poeta.

ἔσω τῶν χάρα ἐχοντα ἀναβιβαζόμενον.) αὐτὶ τ ἔσω δὲ ἀναβολῆς, δὲ ἐδῆτ. Sic Plato in Theæteto, ἀναβάλλεσθαι δ' ἐπ' ἐπιταμίνι ἐπὶ δικαστὰ ὀλυθρῶς. & Athenæus libr. 1. ὁμοίως τοῖς παλαιοῖς καὶ τ λεσμίως ἀναλαμβάνειν τῶν ἐδῆτα: καὶ τὸν μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἰσκωπτεῖν.

ἀπὸ Σόλωνος ἦ.) Vtrum à nato, an mortuo, an florente? In quo genere loquendi sæpè haud iniuria maiorẽ scriptorũ diligẽtiam requ

ἐδίκ ἰφλω τότων.) M. τοῦτον ὧν ἐβέλτο.

τοίνυν γὰρ μιγάθυμος.) Sed bello Persico nihil profecit Minerua, si oraculo quod in Polymnia refert Herodotus, credimus:

ἐ Δώνατ Παλλὰς Δι' ὀλύμπιον ἐβιλάσασθαι

λισσομένη πολλοῖσι λόγοις, καὶ μήτ Δι πυκνῇ.

Ne tamen illa suam urbem prorsus destituisse uideatur:

τεῖχος τειτογενῆ ξύλινον δώσειν σύνεπα ἑδοῖ

μοῦνον ἀπέρθιτον τελέθειν: τό σι τίνυα τ' ἐνήσει

Κατὰ δὴς αἶσαν καὶ φρένας θνῶν μακάρων ἀθανάτων.) Significat Deum non delectari urbium excidijs: sed improbitati & uecordiæ hominum suas esse pœnas constitutas. Quam sententiam olim his uersiculis complexus:

Imperij quando ruituri terminus instat,
Approperantq; truci tristia fata gradu:
Immeritas ne forte putes excindere gentes,
Ardua uel frustra uertere regna Iouem.
Non DEVS exitijs, non diro fulmine gaudet,
Incolumes potius quoslibet esse cupit.
Nanq; bonos firmo semper munimine cingit
Et uetat hostili clade perire pios.
Ast ubi negligitur pietas, calcatur honestum,
Crimine cum uicium supplicioq; caret:
Tum DEVS infesto disturbat perdita uultu
Regna, nec hæc patitur stare superba diu.
Illa sed ex imo quatiens fundamine terræ,
Fulminea quassat præcipitatq; manu,
Integra staret adhuc (heu iam palus atra) Gomorra,
Ni foret incæstis mersa libidinibus.

χρήμασι πειθόμενοι.) δωροδοκοῦντες.

εἶσιν ἑτοῖμον.) S. ὀξὺ πάθῃ ἄλγη πολλὰ δὴ ὕβρει & μεγάλης, siue ob petulantiam suam insignem: siue magnos cruciatus perferunt ab insolentia tyrannorum & crudelitate.

Κατέχειν λέγον.) Continere aut reprimere satietatem.

Luxuriant animi rebus plerunq; secundis,
Nec facile est æqua commoda mente pati.

δὲ λεσμῶσαι παρέσας σὺφροσύνας Κατὰς, ἐν ὑσυχίᾳ.) In conuiuijs elati uoluptate modestiæ obliuiscuntur: indulgent genio usq; ad ebrietatem & insaniã. ἐν ὑσυχίᾳ, ὑσύχως, μηδ' ὑσυχίας. Sunt uerba elegantissima et suauissima λεσμῶσαι σὺφροσύνας ἐν ὑσυχίᾳ: quæ adolescẽtes perpetuò meminisse debẽt, cũ relaxare animos & iucũditati dare se uolũt.

πλατῆσι δ' ἀδίνοις ὄρυμασι πειθόμενοι.) ὄρυμα cum aspiratione, est ῥίφασμα λύνυμα, παρὰ τὸ ἔρνω, unde ἔρνω & ἔρκτὸ. ὄρυμα cum tenui, ὄρυον, ut apud Hesiodum, ἐπ' ὄρυματι τέτῳ ἄειτοι. Vtraq; scriptura locum habere potest. τὰ γὰρ ἄδινα ὄρυα ἔργματά ἐστι. Sentẽtia est, Iniustis lucris eos ditari. Hesiodus: λιαπὰ λοῖδορίᾳ ἴσα ἄτηισι.

λολίπησιν ἐφ' ἁρπαγῇ.) μετὰ τῶν ἁρπαγὼ, ἁρπάσῃσι καὶ λολίπησι.

δὲ φυλάσσοντ σιμνὰ δίνυς θίμιλα.) F. θιμιλα, τὰ θεμέλια. Nisi forte θίμιλον αὐτὶ θεσμῷ ponatur. Non obseruant augustas iusticiæ sanctiones.

ἐ σιγῶσα σώοιδι.) Hinc dij dicuntur habere laneos pedes, & ferreas manus. Valerius Max. Lento gradu ad uindictam sui procedit ira diuina: & tarditatem, supplicij grauitate compensat. & Deus Cainoait: Si non rectè facies, noxa pro foribus cubabit.

τῷ ἦ χρόνῳ πάντως ὕλῃ ἀποτισαμένη.) ὀρχτὴ καὶ ἀποτίνῃ, τὸ τιμωρῆτ. Similis est huic ille uersus: ὀψὲ θεῶν ἀλέουσι μύλοι: ἀλέουσι ἦ λεπτά.

Sera Deũm mola: sed tenues molit impigra partes.

A ἕλυθι λαλεσιώλω.) S ὁ πόλις.

ἐπιγάρει.) Vtrum ὁ Δίκη an ὁ πόλ

ὁρατίῳ ὅλιπίλω.) Pericles πλὼ ὕβλω τὸ ἰαφ ἅ πόλιως appellauit.

ῥύχτ ἐν σωόδοις.) ἄστυ πολυήραστον ῥύχτ ταχέως ἐν δυσμενίᾳ, τοῖς ἀδικοῦσι τὰς φίλας ἐν σωόδοις, id est, Vrbs eorum, qui ciues suos in congressibus & commercijs afficiunt iniurijs: opportuna & obnoxia est hostium insultui.

ἐκνῦτ πολλοί est legendum.

πραδίντθν, δισμοῖσί τ ἀσκιλίοισι δίδυλθν.) Videtur in pentametro quod deest, etiam duitibus pœnam esse minatus. Quare ausus ego sum distichon addere:

Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat res
Et sua diuitibus pœna luenda uenit.

αὔλεσι δ' ἰτ' ἐχειν) ἴτι λωλύειν ἀ λώστ.

ὑψηλὸν δ' ναὶ ἐρν & ναὶ ῥοργ. S. τὸ δημόσιον λασύν. Potest hoc ad diuites referri, quorum sunt altæ ædes.

ἤν γί τις φούγων.) Versus non constat. F. ἤ γί τις ἦ φούγων. Vel ἤ γί τις φούγων.

φούγων ἐν μύχῳ ὕ δαλάμῳ.) Pro ἐς μυχὸν ὕ δάλαμον. Attica enallage præpositionum ἐν & ἐς. Legi etiam potest ἤν τις φούγων, αὐτὶ τοῦ, φούγοι.

βαχέα λειάνει.) Vtrum ὄθυ, an τὰ ἀτυχήματα;

αὐάνει δ' ἄτας ἀνθέα φυόμενα.) Venustissima & significantissima metaphora. Noxæ flores nascentes Aequitas arefacit.

παύει δ' ἀργαλίης lege.

B ἀρτια.) ἀπηρτισμένα, τέλεια, προσηρμοσμένα.

ῥόπον δέ τινα ὀγδμαι καὶ βόλομαι.) Hæc duo uerba uidẽtur è scholio huc irrepsisse.

ὀτίμωσον ναπεύσαντά τινα αὐτῷ Κατήγορον.) τὸ ναπεύσαντα uidetur significare, Timarchum à populo delectum accusatorem Aeschinis, paruisse. quod, ut uerum nõ sit: quid uetat à Demosthene, causæ ut seruiret, confictum esse?

πὴ πάλιν ἐν τῷ λόμῳ γραφὰς ἀποίσειν, πὴ τοιαῦτα ὑπάλει.) Supra βοῶντα (ἐν περιαυῖ) ὡς ἀσαγγελίᾳ μὲ πὴ γράψητ, πὴ ἰὸ ἰὸ. Verba sic ordino, ὑπέλει ἐν τῷ λόμῳ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποίσειν γραφὰς (S. περὶς τ ἄρχοντας πὴ τοὺς διομοβίτας Κατ' ἐμὲ) πὴ τοιαῦτα, S. ὑπέλει.

ἀλλὰ πὴ διακρεσάμεν & ἀσιλθεῖν.) αὐτὶ τ διακρεσάμεν & ἀσιλθεῖν ἐς τὸ δικαστήριον.

ἐν ᾧ τ ἐπόνεμεν.) τ μιλλόντων καὶ προσδοκωμένων ἐνδιλώων καὶ συμφορῶν.

φιλίππ.) F. φιλίππε ξυνίαν ὑποκορεζόμενοι τετίσθαι, αὐτὶ προδοσίας ξυνίαν σὺφημοτέρως ἐνεμάζοντες.

οἱ δ' λοιποὶ πὴ τὰ λύεια, ἄτλα ποτ' ἐσιν ἐν ἑκάστ τ πόλιων.) οἱ τὸ λῦ & πὴ τῶν ἐξουσίαν ἐχοντες. οἱ ἀρχοντες, οἱ ἐν πόλει. Intelligo hæc de uarijs appellationibus magistratuum in alijs atq; alijs ciuitatibus.

μίχρι βῆ ἐχθὲς καὶ πρώην.) ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

μόνοι γὰρ ἁπάντων ὑμᾶς αὐτόχθονές ἐσι.) ὑμᾶς S. οἱ ἀβλωᾶιοι πὴ ἀρ ἀλλὰ. Suidas addit ἀγνοήσαντες καὶ δυβάλλε (sic enim lego, nõ ἀβλωᾶιοι) & eam affert causam, quòd uel terram ante ignauam excoluerint, uel non aliunde aduenerint.

ὄρεψι τῶν οἰκίαν.) ὀρίπω πὴ ὀρίπομαι, τὸ ἄλλω ἰδίω. ὀρίφω τὸ στε γάζω, ὄθεν ὄροφ. ὀροφὴ, ὀροφέω. Vtrum ligneis tectis usi fuerint Clynthij, è scandulis (ut in multis syluæ Hercyniæ locis) aut trabibus confectis, an τὸ ὀρίφειν, ad interius lacunar (quod nos die tillen dicimus) pertineat: in medio relinquo.

C ἐπειδὴ ταῦδ' ἔτω.) F. A. ἐπεδὴ δὴ, uel γε, uel, τοίνυν ταῦδ' ἔτω. propter prolixitatem periodi. ἐφ' ὃς ἐσησαν lege.

ἀ μὲν τὰς μάχας.) S. μιμᾶσθαι συμβάνει λαμπρός: ἀλλ' ἀ ἄγιτι ὑσυχίαν, &c. Hunc locũ uidetur imitatus Cicero 1. de Offic. ubi de imitatione parentũ agit. Si (inquit) non poterit siue causas defensitare, siue populũ concionibus tenere, siue bella gerere: illa tamen præstabit, quæ erunt in ipsius potestate iusticiam, liberalitatem, fidem, modestiam, temperantiam: quò minus ab eo id quod desit, requiratur.

γράμματα ἀκλογῆς.) Qui sit delectus iste, me ignorare fateor.

νὴ Δί' ἀλλ' ὅπως ἐτυχε ταῦτα τὰ γράμματα ἐσηκε; ἀλλ' ἔλκε.) Videtur deesse μιλαμῶς in subiectione ante ἀλλ' ἔλκε aut τὸ ἀλλὰ pro, imò uerò, ponitur. τὸ δίκαιον καὶ τὸ λοιδόρειν lege.

νῦῶ ἦ γλως ἄθεια.) S. τὸ τὰ τειχῶτα ἀδικᾶν. Quod uerò sequitur αἰσχύνω, uidetur ad sequentia pertinere. ἀ μὴ ὑμᾶς ἔχέσειν νῦῶ πλὼ ἄγαν ταύτῃ ἰβρισέαν, αἰσχύνω ἔχῃ.

ὡς ἅπανθ. σὺ δ' οἶδ' ὡς (ἔτι) ἅπανθ τ λόγον τῶτον ἀκηκέατε.

ἐντὸς ἦ χιλιοδένιων.) Stephanus χιλιοδενίας πόλεις appellat per 1. λυ σίαν, συμπληγάδ σωθρομάδ uel ex Homeri scholiaste notæ sunt.

τῶτον δν δίκαιον.) S. τ ῥόπον χρὴ παρίχεσθαι δίκαιον, τ προσιόντα τοῖς λοιποῖς. ἐπ' αὐλῆος ἰέναι γίγνεσθαι lege.

ἕ πολὺ τούτῳ lege, ut sit articulus postpositiuus cum aspiratione.

καὶ τ' ἐν περαιοῦ λαταγαγόντων τ' δῆμον (S. ἐς.) καὶ ἄλλως δημοτικὸς lege.

ἐφ' ὑμισᾶι.) M. ἐξ ὑμισάις, ut Aristot. ὅτι οἱ λακιδαιμόνιοι ἐξ ὑμισάις δυστυχῆσι γυναικοκρατούμενοι.

λαταχρῆσθαι.) S. τῷ πιστευθῆναι.

ἄπρακτόν ἐστι τούτοις lege.

ἐρκῶν, ὤρκισαν.) Ergò τὸ ἐρκῶν καὶ ὁρκίσειν idem ualent: nisi, ut existimo, legendum sit, ὤρκωσαν.

καὶ ὀλίγχρησαί τινος lege.

καὶ ὑπὸ τῶν) ὑπὸ τίνων;

εἰ ἦ λά τινος αὐτ' ἔτι ζώντος.) ὑμᾶς τινὲς, ἀντὶ τ', ὑμῶν τινὲς αὐτ', S. τ' προγόνων.

καὶ τ' ἐν περαιοῦ iterum lege, S. ἐνα.

καὶ τ' ἀπὸ φυλῆς.) καὶ τ' ἀπὸ φυλῆς. etsi malim abesse articulum, & πάλαντα δίκα ὠφλακίνα.

καὶ τ' ἀφ' ἁρμοδίου.) Si hoc ad Thrasybulum non refertur (cuius mihi genealogia nota non est) subintelligendum est, aut omissum, τινὰς. Vlpianus Proxenum intelligit.

σπονδῶν καὶ λρατήρων.) λρατῆρες fortassis additi sunt, quod unicuiq; deo sui peculiares crateres fuerunt.

τὶς χρηγός;) Lego χρές; Alioqui χρηγία καὶ χρηγὸς, inanis erunt nugatio.

δτ' ἐλεῖν ὑμᾶς ὅτι τὸν μητέρα.) Hæc cum non sint in Aeschinis oratione: satis apparet, eum, ut & cæteros oratores, aliter dixisse, aliter scripsisse ipsos; eucu edoctos, & detraxisse, & addidisse, & mutasse complura. Nisi fortè & hoc sit Demosthenicæ licentiæ mendacium.

ἐς ἐλόντες αὖ αὐτοὶ ἀναιρέσεις.) Quia alij illius causæ iudices fuerunt, quotannis mutari soliti. Ijtos ergò affines in hoc iudicio nõ affuisse, τὸ ἀνοητικὸν μόριον ἐλόντες αὖ, τεκμήριον ἀ ἴδιαι arguit.

καὶ τί τούτου; ἀλλὰ τ' ἀδελφέν.) ἀποδίωξις, καὶ ἀποσίωπησις, quasi præ indignatione flagitia Aphobeti commemorare non posit.

λαταφήσασα ἔχει.) αὐτὶ τ', λατέφυσεν, ut φλυαρᾶς ἔχων, πλεονασμῷ ἀττικῷ.

τῷ νικηράτ, θέῳ.) θέῳ. S. σῷ. siue patruo siue auunculo tuo. πάτρως γὰρ ὁ πρὸς πατρὸς, μήτρως δ' ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος: quæ, incognita genealogis, discerni per se non possunt. Sed quid hæc nostra? Neq; enim hæreditatem illorum cernemus.

ἐπὶ ᾗ δὲ πρώτης ψήφου.) Cum (ut conijcio) teneatúrne reus, pronũciatur. ὁ δευτέρα ψῆφος, cum lis æstimatur & mulcta dicitur.

συγγνώμην ἔχειν σοι.) Queat dicere Eubulus: se hæc facere, quòd habeat religioni, nocentem & nefarium impiumq; defendere. Causam autem aliam esse Aeschinis, quem Demosthenes innocentem in iudicium capitis arcessierit, & eloquentiam à Natura ad salutem hominum & ad conseruationem datam, ad boni uiri pestem perniciemq; cõuertat.

ὥσπερ συγγνώμην καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων.) Nota, ἀναγκαῖος hic ut & Latinis dici necessarios. Sic & Isocrates τὸν συγγένειαν ἀναγκαῖον uocat, his uerbis: μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. ἡγεῖτο γὰρ πρὸς ἐταιρείαν πολλῷ μᾶλλον φύσιν νόμιμον, καὶ βέβαιον γίνεσθαι, καὶ προθύμιον ἀναγκαῖον.

ὃς συναπηγόρει μετ' ἐκείνου σοῦ.) Sic alienare studet Eubulum ab Aeschine.

ἐπειδὴ ᾔδεσθ' ἐξαμαρτόντες.) ποτέρως; τοὺς δικαστὰς ἢ τοὺς περὶ τ' αἰσχίνην; adhibitis iudicibus, aut populo. uel ἀποδεξάμενοι τοῦτοι suffragatus Aeschini & Philocrati, uel, approbatis istis. Ego hæc uerba, quæ nõ satis intelligo, notaui asteriſco. pro μὴ τοῦτοι, uersio mea declarat, me aut alicubi notatum legisse, aut legi oportere, suspicatum esse, οὐ μετὰ τούτου ἐξαμαρτόντες. Sed nihilo magis hoc placet.

ἔτοι δ' ἐπειδὴ.) M. ἔτοι δὴ ἐπειδὴ: ut sit repetitio ἐν τῇ ἀποδόσει, propter prolixitatem δὲ προτάσεως.

μυροκλία μὴ.) Alij non per υ, sed per οι scribunt μοιροκλία. Sed patrũ refert siue παρὰ τὸ τ' μύρα siue τὸ δὲ μοῖρας λαλεῖν appellatus fuerit.

γραφὴν ἱερῶν χρημάτων.) Fortassis pecuniæ sacræ quæstor, aliquid inde mutuatus fuit.

ἐπὶ τὸν φράτερα ἐθυσεν.) Virum τὸν ἱερὰ, an τὸν τ' φρατριτῶν; Nũ & sacram pecuniam fœnore occuparunt?

τὶς ἔμ' εἶσιν αὐτέθει νῦν τούτων, τ' συμβιβηκότων πραγμάτων. Sic puto legendum, ut τούτων referatur ad πλείστας. τὶς τούτων εἴτι τ' νῦν αὐτέθει συμβιβηκότων πραγμάτων.

τί δέ; ἦσαν ὅτι ἓν ἔλαττον, τοιοῦτοί τινες ἄλλοι;) Pro quo aliàs ἔτι γε. Quod non semper conduplicationem præcedentis numeri significare, alibi notatum est.

καὶ τἀναντίον τούτῳ.) τῷ αἰσχίνῃ, thesin enim trãsfert ad hypothesin.

καὶ τοῦτον ἅπαντες ἴσασι.) τ' αἰσχίνην, S. λελοιδορημένον. uel, καὶ τοῦδ' ἅ παντες. τὶς ὁ τὸν λαλὸν lege.

καὶ τ' ἐν δὲ ἀγραύλοις.) Alij ἀγλαύροις.

παθὼν ἦ ἀπέσκε, lege cũ acuto, ut sit tertia persona ἀορ. ἀ. σὺν ἴκης.

A ἀκμάλωτα δωρεὰν ταῦτα.) S. σώματα ἢ αὐλρέτριδα, aut pro τοὺς αἰκμαλώτους.

ἵστιν οὖν ὅπως αὖ ταῦτ' ἐκεῖνα.) F. τότ' ἐκεῖνα, et mox, τὶς δ' ἔχειν ὅτῳ αὖ uidetur rectius legi, quàm τί δ' ἔστιν ὅστις αὖ. Quis uerò est, qui cum Atrestidam ob Olynthiorum puerulos & multerculas tum odisset: nũc Philocratis adiutor esse uellet, &c.

καὶ τοὺς περιεστηκότας μετὰ ταῦτα.) Non satis placet τὸ μετὰ ταῦτα. Sed nihil occurrit melius. Abesse mallẽ & hoc: παρίληπται certè uidetur.

αὐαβιβᾶτ'.) M. αὐαβιβάσετ'.

ὑμῖν ἄξιον.) περὶτον F. ὑμῶν.

ὃ τοὺς τ' τοσαῦτα ὠδικηκότας καὶ προδότης παῖδας.) S. πάδας.

ἀλλ' ἄχει τ' βέματος.) S. τ' ἀγχοτ' etsi non satis mihi constat de consuetudine ferendi suffragia, quæ non una eademq; in omnibus iudicijs fuisse uidetur.

μύρια ἔργασται λακὰ lege. & paulo antè, καὶ γὰρ αὖ τότε. F. A. ἐπᾶν λᾶ. nisi τὸ τότε redundet: referri quidem potest ad ὑμᾶς.

ὁ τίνος τῶν θέλεν προσκωπῶν.) Significat, illi optatissimũ fuisse scriptionis illud uile munus. Curia quædam Athenienſis Tholus dicta fuit.

ἴσα βάσσων πυθαγλᾶ.) Hunc suprà Aeschinis amicum esse dixit. Qui cum fortè procerus homo esset, Aeschines pusillus homuncio, æquè μακροβάμων præ indignatione esse studuit.

διαφορεμένης αὐτῆς δὲ χώρας.) F. διαφθαρεμένης.

ὑπὸ τ' λητσόων.) Prima Philippica monuit, ὅτι λητσόων αὐάγκη, μὴ τότῳ τῷ τρόπῳ τ' βούλεσθαι τῶν πρώτων.

B ὥστι αὐέντων ἐκεῖνον ἀπαύτων τ' ἀγαθῶν.) ἐκείνοτ' ἄνευ ἐναδεῖ μὴ ἀπολαύειν τ' ἀγαθῶν. Vide β. ἐλεγῶ.

ὡσ αὐτὸν ὑμᾶς οἱ πρίσβεις lege.

ἓν ἦ δὲν μᾶλλον μίγα.) F. A. ἓν δ' ἐλέγες μᾶλλον δὲν μίγα.

τοῖς ἦ τῶν πυλαίων συναπασήσειν.) M. συναπικατασήσειν. Erepta enim erat eis Pylæa, siue Amphictyonica dignitas à Phocensibus.

ἐπρατεῦτο ἦ δυβαῖοι.) ἐνικῶντο καὶ ἠτῶντο ὑπὸ φωκέων.

καὶ ῥόπαιον ἀπ' αὐτῷ.) F. ἀπ' αὐτῶν, S. τ' δυβάων. Sin de Philippo (nam & is semel à Phocensibus profligatus est) lego ἐπ' αὐτῷ. Verba sic ordina: ἤθελε δὲ σαφῶς οἶμαι τοῦτο, ὅτι νῦν ἐπ' ἐνίοις παρίληπ (S. ἐν πυλῶν) λύπαν ἐστασίαζε, &c.

τοὺς χρόνους.) F. A. ἐθέλει τοὺς χρόνους, ut & post, πιστεῦσαι φωκέας ἐθέλ.

καὶ ἐπιτῦσαι τὰ πράγματα ἀγαγόντας ἄφνω.) F. ἀγαγόντ' ἄφνω (Scilicet φιλίππου τῶν δώρων ἐπὶ φωκέας) præcedit enim, ὡ περδίκκου τοῦ φιλίππου.

ὥστι καὶ ἔστις ἐμοὶ διαπίστα.) Verba Philippi sunt μιμητικῶς. & ἀπαγγελοῦσι παρ' ὑμῶν, scilicet ἐμοῦ τ' φιλίππου καὶ τ' συμμάχων. & μᾶλ αὖ ἑτοίμως ἦ.

τ' λάθρᾳ ἀπολομένων.) Non perditissimos propriè significat, sed pessimè perituros. Denuntiat enim eis exitium.

προσκαλασκοπάζει lego. Stephanus γράφει τὸν per ει habet, nõ γράφεσ. Plinius Geræstum Eubœæ promontorium esse scribit ad Atticam uergens.

πρὸ δρύμου καὶ δὲ πρὸς πανάκλῳ χώρας.) Panactum Atticæ castellum esse tradit Stephanus, cui fortasse δρύμος, cuius non meminit, uicina fuit.

πρὸ τ' ἱερῶν χρημάτων.) Quæ direpta à Phocensibus, renumerãda erat à Thebanis, qui Phocidis pleraq; loca occupabant.

C ποιήσω: καὶ σφόδρα ἀνειβῶς.

θηκύθυξεν.) διὰ λυρύγματος ἐπίπονον ἀποσχάσαι δὲ μακελείας.

ὡς τότοις.) S. τῷ φιλοπράτει καὶ αἰσχίνῃ προσφρίτῃ.

ἐτέρων προλιγόντων lege.

ὃ, ἐδὲ ἐν τῇ ἐρλών. ὃ, ἐκένως αὐτὸν δίκην.

ἔτι Δημοσθένης ἐδίκει.) Non necesse est Charetem loco Demosthenis ponere. Nam & ipsum Demosthenem Aeschines recriminaturum se esse, est minitatus.

ἀπολωλίνει ἓ δίκαι.) αὐτὶ τ', δίκαιόν ἐστιν ἀπολωλίναι οἱ Latino more.

καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ τ' τὰ τοιαῦτα πιπονυκότα ἐπαινῶ;) Verba perspicua sunt: sed quorsum pertineant, me fateor non intelligere. Siue enim ad Demosthenem, siue ad Macedonem referantur, nõ uideo quàm bellè conueniant.

πρισβευτὴν ἦ καὶ τ' λοιπῶν ἀξιεντάτι πράξειν, δίκαιον καὶ φρένιμα ἔχοντα.) Antecedit, ἀ οὖφων, σκοπᾶν. Hic igitur requirebatur, ἀ δίκαι καὶ φρόνιμα ἔχων. Aut igitur est ἀναπλήσον, aut addendum, ἔνεκα χρὴ δικαίου καὶ, &c.

ὅταν μὴ ἰδιωτι λευόντα.) Isocrates in Panathenaico paulò aliter, nõ facultates ipsas laudandas: sed usum earum expectandum esse.

καὶ σωκοπᾶν.) Annotatũ est, καὶ λοιπῶν. Sed prior lectio melior; pro quâ tamen & σωκοῦσιν legi posset.

ἀλ μὴ τοίνυν ἄλλοι δυνάμεις.) Similis sententia extat in Epitaphio: sed tractata copiosius.

ἀγρὸ

ἀγαθὸ εἰδώλου λίνου.) F. οἰ γὰρ. Sed & illud bene habet.

πεπαιδεύσει χρήματα.) Sic ordina, ἐρῶντα πεφιῦσαν (zeugma est, & respondet ultimo nomini ξηρίαν) τοῖς πεπαιδευμένοις ἅπαντα. Quid? πεφιόντα χρήματα, δόξαν, πλοῦ φιλίππου ξηρίαν ἀφαιρεῖσθαι, τοιούτων ἀσφαλεῖαν.

τοῖς δ' δικάσαι.) ἐρῶντα, πεφιόντα παρ' ἑνίων τοῖς, &c. τίνα; πράγματα, ἀπιχθάας φθόνους.

ἀλλὰ τιμωρησαμένους.) F. τιμωρησαμένοις, S. ὑμῖν συμφέρει.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem Æschinis de falsa legatione.

IN ARGVMENTVM.

Δημοσθένει φιλίππῳ.) Copiosius hæc exponũtur in orationis De mosthenicæ de falsa legatione argumento.

δύο πρεσβάας.) Apud Demosthenem fit mentio triũ: sed tertia nihil facit, aut certè parum, ad hanc causam.

ἑταιρήσεως.) Prostitutæ pudicitiæ. ἑταίρα scortũ, ἑταιρῶ dicitur uir qui muliebria patitur. Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses (id quod aliquando falsò putaui) ut quenquam propter simplex stuprum, aut etiam adulterium, ignominia notarent. Sed quid miri de Athenien sibus, cum nostri seculi summam licentiam uideamus?

γεγραφέναι, ἐρῶδαι.) Obserua passiuum cum actiuo coniunctũ, ad quorũ utrunq; τὸν λόγον pertinet, ad γεγραφέναι à tergo: ad ἐρῶδαι à fronte, hoc modo: ἀμφοτέρους, Δικονύτῳ τοντι Δημοδίνῳ τὴν τ' αἰσχίνου, γεγραφέναι τὸν λόγον. Deinde τὸν λόγον ἐρῶδαι, Δικονύτῳ τοῦ ἀμφοτέρου. sed si quis mauult, generis enallagẽ esse dicat, ἐρῶδαι pro ἐρικέναι.

κρὶ ὑπὲρ ἀπωσυκέναι τ' αἰσχίνου τεσσαράκοντα ψήφοις ἁλῶναι.) In periculo fuisse, ne triginta calculis aut sententijs damnaretur. V. 30. suffragijs periclitatum ne damnaretur. Quæ sic intelligenda sunt: Cum quin genti iudicarent, 220. condemnarunt, 280. absoluerũt. Si igitur 30. adhuc ad 20. accessissent, adæquasset urna condemnationis, ac uicisset Demosthenes. Quanquam puto adæquationem suffragiorum fauisse reo potius quàm accusatori, ut est apud Isocratem πρὸς ἀντιδόσιος. Fortasse igitur damnarunt 221. absoluerunt 279. In Demosthenicæ orationis argumento modus loquendi clarior est: τ' αἰσχίνου παρὰ τεσσαράκοντα μόνον ψήφους ἀποφυγεῖν. Asconius Pedianus Ciceronem & Cælium obtinuisse scribit, ut M. Saufeius una sententia absolueretur. διαπεφεύχαδαι τ' σαυείου παρὰ μίαν ψῆφον ἀποφυγεῖν.

δύβολος τ' δημαγωγοῦ.) V. tribunum uertit.

κατ' ἀρχὸν.) κατὰ πλοῦ ἀρχὸν aduerbij loco ὑφὶν, hoc est, coniunctè scribitur, sicut, τοπατ' ἀρχὰς, & eius generis alia.

τ' λοιδόρου τὸ μέγιθ.) S. διαβάλλων, nisi aut omissum sit, aut extrinsecus assumendum aliud participium.

κρὶ ὡς ψευδ& συκοφαντοῦντα.) Malim ψευδῶς συκοφαντῶται, cõquerens se falsò in crimen uocari. συκοφαντοῦντα remotum est à κατὰ γορον, ac proinde durum. συκοφαντῶν ψευδ&, calumniari mendacijũ, aut etiam subintellecto κατὰ, non multò mollius.

IN IPSAM ORATIONEM.

ὁμοίως ἀμφοτέρους ἀκοῦσαδαι.) V. pari animi æquitate auscultare.

πλὴν τ' λοιδορουντ& φανλὸν μὲν ὑπομένειν.) Hoc non est in oratione Demosthenis.

κρὶ ταῦτ' ἄπορ' ἃ λέ' ἐγλῶ.) Multa interiecta sunt, antequam perueniat ad alterum membrum, quod est, ἀλλ' οἶμαι Δημοδίνους ἃ χάριν διακαίους λέγοις.

τοῖς ἐπιβιβασδομένοις κρὶ κακοήθεσι τούτοις αὐτιθέτοις.) Fortasse referenda hæc sunt ad eum locum, ubi Demosthenes legati officia & Aeschinis acta contraria confert. ἐπιβιβασδομένοις autem, τοῖς ἐπιβούλως ἐκθέσεσιν: insidiosa & ex maleuolentia profecta contraposita.

ἐξεγλῶ λ' ἐμαυτ'.) Extra me raptus sum, non apud me fui, mente alienata fui. Apud Demosthenem ἐξεστηκέναι τ' φρενῶν aliquanto uehementius uidetur, & mentis errorem significare: hoc autem, stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum.

τ' σεσωφρονισμένων ἐν τῷ βίῳ.) Hoc est, παντὸς τ' σώφρον& βίου. Vitæ modestè actæ, eorum quæ per omnem ætatem moderatè feci. Cicero ad Brutum: quo ego die amplissimum tuli fructum laborum & uigiliarũ mearum. Quod præcedit, ἅδλῳ ὄντ' αὐτὸν: notandum propter historiam. Et hæc uerba mihi argumento sunt, habitas esse istas falsæ legationis orationes. Non enim, si neuter in oratione πρὸ στεφάνου, huius cõtrouersiæ meminit, ideo nullum iudicium intercessit. Nam eodem argumento etiam accusatio & condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, uetus illud uulnus refricare: Aeschini ob suspicionem, Demostheni ob non uictam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo metu quieuisse. Neq; eo inficias, confingi hæc ab Aeschine potuisse, quemadmodũ à Demosthene nonnulla conficta esse ostendit Vlpianus. Ac molestum sanè est, cùm in oratoribus, tum histo-

A ricis, ne iam de alijs disputationibus dicam, nesciri sæpenumero, quæ uerè ab ijs, quæ per mendacium siue ornandi, siue accusandi causa dicanter. Ita fit, ut cum sermo sit à Natura tributus humano generi, ad animi sententiam declarandam, eo mortalium prauitas ad inuoluendam ueritatem abutatur. Hinc Lactantius, Oratoria, inquit, professio, in qua diu uersati, non ad uirtutem: sed planè ad argutam maliciam iuuenes erudiebamus.

δανάτου τιμῶμαι.) S. ἐμαυτῷ, Capitis ipse me condemno. V. Me morte mulcto.

κρὶ δικαίῳ, ὅτι ἐκεῖ ποθῆτε.) αὐτὶ τ', τί αὖ.

διὰ πλοῦ αὐτομαλίαν. (ὁμαλὴ δικανικὴ ἐστ, cum nihil à causa alienum admiscetur, & certa serie fit progressio. αὐτόμαλο&, ubi fit cõtrarium. Sic enim Aeschines ipse πλοῦ αὐτομαλίαν hoc loco interpretatur.

σκήψασθαι δ' αὖ.) Malim à, quanquam & hoc parum placet.

ἀς ὑμᾶς ὑβρίζων.) M. ἀς ὑμᾶς, S. τὰς συμπράσβεις.

πάλιν ἐκ μεταβολῆς.) Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius.

ἐνεχάρασε δ' ἀπειπάσαν.) Hoc in accusatione Demosthenis non legitur, neq; etiam sacrificulæ Syracusanæ somnium, cuius & Valerius Maximus, & Plutarchus in Apophthegmatis meminit. Est igitur uerisimile, multa esse scripta commodius quàm dicta fuerint, ipso euentu iudiciorũ edoctis oratoribus, quæ probanda, quæ improbanda essent. Ac Xenophronis quidem conuiuium, quanquam explosum, non deleuit Demosthenes: uel quia id commentum ingeniosum uidebatur, uel odio Aeschinis inimici. Comparationem autem Aeschinis cum Dionysio tyranno (etsi & is æquè atq; Aeschines γραμματοδὺς fuisse in Leptinea dicitur) ut absurdam & iusto elatiorem expunxit. Locus hic scriptoribus exemplo sit, ne quasuis suas cogitationes nimis exoscule nentur: sed aliorum etiam iudicia consulant.

ἐφθόνησέ μοι τὰς διαβολάς.) Arguit inconstantiam accusatoris, qua leuatur autoritas: qui eiusdem facinoris & Aeschinem & Philippum crimine tur. Si igitur arma Philippi Phocenses deleuerunt: Aeschines non deleuit. Hoc argumentum quàm futile sit, apparet. Potuerunt enim Aeschinis orationes & arma Philippi mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excusati erunt. Nec enim ipsi suis manibus euertunt urbes: sed euersoribus aditum parant atq; adumbrato sunt. Negat itaq; Demosthenes, Philippi arma sine Philocratis & Aeschinis proditione ualituras.

σαφιστάτους κρὶ γνωρίμους.) Obseruanda superlatiui & positiuorum Græcis frequentior quàm Latinis coniunctio: etsi fieri potest, ut librarius γνωρίμους imposita nota pro γνωριμωτάτους scripserit. Sic et δικάστας pro δικαιοτάτους.

δι' ἀφίσεως δι' πρεσβάας.) ὅτι οἱ δίκα πρέσβεις ἐρουῶτο, ut post ea dicit.

διαλύσασδαι πρὸς ὑμᾶς.) S. τ' πόλιμον τ' ἐπὶ τ' ἀμφιπόλεως.

κρὶ πλοῦ ἀφελῶ.) πλοῦ ex superuacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, πλοῦ ὀσυχίαν ἄγειν, cum non de certo quodam ocio, sed in genere loquuntur. Apparet igitur, audaces esse eos, qui propter articulum uel additum uel omissum, siue ab ipso autore, siue incuria librarij: nescio quas leges promulgant.

πρισβευτῶν αὐτῷ.) M. αὖ τ uel αὐτὸν nisi forte rectius sit, πρισβευτῶν αὐτῷ πρὸς φίλιππον πρεσιλέδαι, ut sibi legatum ad Philippũ ituro adiungeretis. & paulò pòst, πρεσάλιδ' αὐτῷ, lego, πρεσάλιδ' αὐτῷ, unà cum eo legatum creastis Ctesiphontem, ut ex argumento Demosthenicæ orationis apparet. V. Ei Ctesiphontem legatum delegistis.

λυκίνου ἐπὶ πλοῦ γραφῶ ἐγγραψάμενοι.) Nomine Lycini accusationem inscripserunt. Lycinus nomen suum duntaxat illis commodauit, cui ipsi causam agerent.

ἀρρώστως δ' ἔχων.) Ambiguum, ad corporis ualetudinem, an ad imbecillitatem fortunæ referatur.

κρὶ τὸ τελευτάαιον.) Pro quo alias dicunt, τελευτῶν.

ἐγκατελήφθησαν.) ἐν τῇ δλιόθῳ ἐλήφθησαν ὑπὸ φιλίππ.

ἱκετηρίαν δίντδ' ἐδέοντο.) Supplices orarunt. Supplicationis ceremonia requirenda est, siue ramum oliuæ prætenderint, aut etiam humi defixerint, siue alia ratione fuerint usi.

παρειλθόντδ δ' αὐτοί.) M. παρειλθόντδ δ', αὐτοῖς συμπράξαι.

φιλανθρωπίαν δι τύχης.) φιλανθρωπία passiuè capi uidetur, διότι φιλῶσι πλοῦ τύχην οἱ ἄνθρωποι, διότι λυπεῖσθαι ὑπὲρ ἑτέρου ὁ τύχη.

διά τινας ἀσχολίας.) S. ἐκὼν τ' ἰδίας. Pro ἀσχολίας & ἀσχολίαν lego στρατοκλῆς & στρατοκλέα, & χειροτονηθέντα ἦ.

παρὰ τ' φιλίππ.) S. ἀπηγγελμένας, quæ orationes ut ex Philippo additæ, renunciabantur.

προειλήφθω.) Designatus, nominatus sum.

ἣν ἀζημι& ὤν.) Mulcta illa quæ fuit? Numquid ut mercatores pro tabernis soluunt, ita ille pro facultate exercendæ artis suæ tut sit ὅ ζημία τὸ ἐκτινόμενον κρὶ καταβαλλόμενον ἀργύριον τῇ πόλει. An deliquerat

aliquid? ut ἀγωνίζεσθαι ἄλλο non de histrionica, sed de causæ dictione in A
telligatur? Sed quid hæc ad nos?

τῶν ἀκμαρτυρίαν.) τῶν τ' ἀπόντ& μαρτυρίαν. Absentis testimonii. Commigrarat enim Athenis in Macedoniã, ut ex oratione Demosthenis Chersonesitana cognouimus.

καὶ λέλεκται.) S. ὑπηρέται ἢ γραμματεῦ. Ministrũ publicũ alloquitur.

ἐμαρτύρησαν.) Lego ἐμαρτύρησεν, S. ὁ ἀφιστάμεν&. Voca eos qui absentem eum testificantem coràm audierunt, & nunc testimonii ex eo auditum recitabunt.

τὰς δωρεὰς ἀφιστάμην.) Quæ dona illa fuerunt? Vtrum coronæ? an inuitationes in Prytaneum?

ἀκμαρτυρίαν.) Supràsingulari numero, ἀναγνῶθι τὴν ἀκμαρτυρίαν. Inscriptum igitur relatum fuit Aristodemi testimonium, & qui id audierant, coràm etiam sunt testificati uiua uoce.

ὑπόθεσις.) Sicut dicunt ὑφίστασθάι τι πρᾶγμα, instituere & quasi exordiri negocium. V. Prima omnium rerum institutio.

ἐπὶν τοιούτοις οἶμαι.) Videtur addendum, τοιούτοις μόνον οἶμαι. & ὃς διασποπέντων ὑμῶν ἕ, τι χρὴ λέγειν. Coniunge, ὑμῶν τ' συμπέσοβιων διασποπόντων.

καὶ λίνων& ἀπόντ&.) λίμων& lege, ex argumento Demosthenicæ orationis.

ὀλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ.) Itaq; consutarũ marisco sicco os Philippi. σχοῖν& & σχοινίον etiam funis est. Quid si ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ laqueo ex integro fune confecto? Vtcunq; sit, satis apparet dici ἀντὶ τ' ὑμᾶν τὴν ἐπιστομίσειν. V. Os Philippi arido iunco futurus. σχοῖν&, inquit Phauorinus, est plantæ genus, è quo sportulas cõtexunt. ὁλόσχοινον igitur, quod B
integro iunco constat: se consuturum ei os laqueo amplissimo, qui totum os tegat, facultate loquẽdi adempta. si ἀβρόχῳ placet, interpretare. sicco iunco. sed quid siccitas ad suendum faciat, è sartoribus requirendum est. ego enim me facilè patior ignorare.

ἀθλιώτατος δ' κατασκήψασθαι λεωδόκου.) κατασκήψασθαι τὸς φεύγοντας, est recipere exules, & in patriam redire pati. Leosthenem autem hunc per calumniatores in exilium actum, post Callistratum Aphidnæum, omnium fuisse eloquentissimum, suprà affirmatum, ut existimo, ab illo, qui Antipatrum post Alexandri obitum, Lamiæ obsedit.

ὡς τάχιστα ἤκομεν εἰς μακεδονίαν lego.

ἀπαδὴ δ' ἐπῆσεν ἤλθομεν, &c. ἀνέσατι δέ. Interiecta est prolixissima parenthesis, ac potius hyperbaton, καὶ τότοις ἤδη σφόδρα usq; ad ἀνέσατι. Apparet Aeschinem & metu & ira æstuantem, turbasse cõpositionem: quam mutare, non fuit, ut opinor, fidelis interpretis: quod quidem facilè potuissem.

κατάψηφι ἀνθρώπ φθόνον.) Generaliter effertur hoc, cum ad Demosthenem priuatim pertineat.

ἀλλ φησι.) Scilicet Δημοδίνης, ad quem pertinet id quod sequitur, ἐπ ὧν ἐπιχόρως καὶ ἐγγενὸς ὑμῖν. ut sententia sit, Demosthenem quanquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, & uita eius cum oratione pugnet. Alioqui legerem φασὶ ἄλλ. Apud Demosthenem Aeschines sic exprobrat: πῶ δ' ἄλλ; πῶ ῥάπισας; Cui reprehẽsioni Demosthenes opponit hæc quæ recitat Aeschines, eludendo per cõuicium acuta sanè publicæ priuatæq; mensæ comparatione.

καὶ συνύβεσα μετ' ὑμῶν ἐλευθέροι.) M. ἐλευθέριοι.

ὁ δὲ εὐθὺς ἄπρακτος.) ἄπρατον lego à πιπράσκω, cuius nulla pars C
corporis uendita non est, ut exprobret ei & adolescentiam impuram, & auariciæ sordes.

τὸ μέγα ὄφελ&.) Magnum illud reipublicæ bonũ, præsidium, adiumentum ἐφωνέα est uel puero nota.

καὶ παθῶν.) τὸ καὶ malim abesse. Alioqui erit ἀναπαίστατον.

ὑπὸ τ' λεόντων αὐτὶ ἄνω φίλων lego.

Παυσανίας ὁ.) Orator hoc loco nobis historiographi munus præstat, cum hoc apud alium, quod sciam, non legatur.

σὺν ἐλπὶ ἡ μήτηρ ἡ σύ, lego. Mala bestia fuit, insidiata genero & marito, tandem Alexandrum & Perdiccam filios, per insidias interficiendos curauit.

οἱ παρόντ& πολίτ&.) οἱ παραγεγόμενοι τότε. Notetur uerborum & participiorum defectiuorum multiplex usus: ὁ παρὼν, qui adest, aderat, adfuit, adfuerat. & subiunctiuo: qui adsit, adesset, adfuerit, adfuisset, &c.

ὑὸν ἐποιήσατό σε.) S. ἐφιππάτων. Et quo pacto adoptauit aliũ, cum tres filios haberet? & cur ille non adijt hæreditatem?

καὶ μετὰ ταῦτ' ἄπεσε.) ἄπον legendum, & de persona Aeschinis intelligendum.

μᾶτ' αὐτοῦ λέγειν.) τοῦ μαλλιδίνης opinor, potius quàm contra Philippum.

ὅτι τὸν ἐκλοχὼ ἐποιήσατο πρὸς τὸν πόλεμον τὸ πολίμε.) ὅτι διεκλήξατο τὸν πόλεμον. Hoc malo, quàm αὐαμένειν ὃ προσδοκᾶν πόλεμον: etsi Phauorinus ἐκλοχὼ etiã αὐαμενὼ ἢ προσδοκίαν interpretatur.

φρουρὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβὼν τὸν χῶρον τοῦτον, lego. &, ὃς ἐνεκλήστο, αὐτὶ ἕ, ὡς οἶόν τι ἦν.

τούτων ἐπιμνησθήσομαι futurum.

δ μὰ δ' ἐαυτὸν ψῆφον λύσει& ὧν.) Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, & in uno illius suffragio situm, restituam fuisse Athenienses Amphipolim: de qua plura annotaui in Philippicã Isocratis.

ἀμφίπολιν τὴν ἐθνικάων.) S. ὅσαν.

συνεξαιρᾶν ἀθηναίοις.) Opem ferendam Athenienses ad urbem expugnandam. Sed in epistola, quæ in orationes Demosthenis relata est, qua bellum Athenienses indicit, Philippus Amphipoleos ius arrogatè sibi uendicat. Vtut est, Amphipoli amissa, Demosthenes Philippum se ne domi quidem tutò mansurum, existimare, affirmat. Sic autẽ solent homines, ut ea quæ sibi expedire putant, tanquam iustissima defendant: adeò ut Isocrates affirmet, urbes neq; iuris neq; fœderum, neq; ullius rei, nisi utilitatis solius rationem habere.

καὶ τοῦτο τὸ λοιπὸν.) Sic ordinanda uerba sunt: καὶ τοῦτο τὸ δόγμα τῶν ἑλλήνων, καὶ τὰς ψηφισαμένας παρεχόμην μάρτυρας, ὑπ' δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem testes ἡ sunt, quorum nomina decreto inscripta legebantur, κατὰ συνθήκην ἢ μεταφορὰν ἢ κατάχρησιν. Testis enim propriè homo est. Literæ aliæ res similitudine quadam testes appellantur, quòd idem efficiant quod testes, fidémque narrationi concilient.

καὶ μικρὸν προαγαγὼν αὖν τῶν πραγμάτων.) Scilicet τὸν λόγον ἢ τὸ προοίμιον. Cum orationem humi repentem paulùm ad res ipsas perduxisset.

διαπορῆσθαι.) Aliud scilicet erat, magnanimi regis cultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente uulgo, conuicijs proscindere. Hoc est τῶν θρασυλάλων ῥητόρων ingenium, turpe quidem certè & flagitiosum. Quanquam probabile est, Demosthenem non malè perorasse, cum Plutarchus scribat, Philippum summo studio eius orationi respondisse: cæteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum esse usum. Fabula igitur hæc Aeschinis ad exagitandum aduersarium & iudices exhilarandos, & ab accusatione abducendos pertinere uidetur.

δαῤῥᾶν τι.) Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens à faceta derisione, ac ne iniusta quidem.

οἰκοδάι τι πεπονθέναι.) Histrio explodebatur, si aberrasset, aut conticuisset. Alia est ratio oratoris de rebus grauissimis disserentis. Quanquam plerique quid aliud sunt quàm histriones? cum ea dicant, quæ nec sentiunt, nec credunt, nec probant: sed ea, quæ uel metus cogit, uel suadet utilitas, uel dictat ambitio.

τ' γεγραμμένων ἀσφάλει.) Misera conditio est oratoris tardi, timidi, obliuiosi. Quare qui celeritate ingenij, audacia, memoria destituuntur: alias res agant, & Isocratis institutum sequantur, qui se intra priuatos parietes continere, quàm tam ancipitem aleam iacere maluit.

ἐπ' αὐαλαβῶν.) Ne colligere quidem sese. ἐπὶ hic non est συναπτικὸν ἀλλ' ἐλαττωματικόν.

ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐγγενόμεθα.) Cum soli essemus & sine arbitris.

διαπεπονημένων.) Afflictum, exhaustum ærumnis.

ἐπὶν τ' ἐνόντων ἐπῶν.) τ' ἐνδεχομένων ἢ δυναμένων λέγεσθαι πρὸ τ' πραγμάτων.

τὸν οὕτω διαταγιλάσσως ἀπαλλάξαντα.) αὐτὶ τοῦ ἀπαλλαγέντα τοῦ λέγειν.

ἐπ' ἀνδρὶ ἐνδεᾶ.) Aliter Plutarchus, τὸν φίλιππον μετὰ πλάστης ἐπιμελείας αὐτεπαῖν πρὸς τὸν Δημοδίνης λόγον. Sed oratorium est, ea quæ ipse malè gesseris, conferre in alios: quæ alius bene, tibi assciscere: aliena delicta insectari, tua nec corrigere nec animaduertere.

ἀπέπεσεν αὐτῷ.) Excidisset ei, ademptum esset.

ὅ, τι βούλῃ ποδ' ὁ λίφηψ. ὃ τὸ καλάμινον παιπάλημα ἢ τὸ παλίμβολον.) λίφηπόδ) ποινικοῖ, πίθηκοι, πανοῦργοι. Notum est prouerbium λίφηπόδ. V. Caudatus, pollen, uersipellis. παλιμβολία, ὁμιλία ἄβλητ& γνώμης, παλίμβολ&, ἀβίβαι& ἄπιστ&, ἀδόκιμ&, αὐτόνο θρ&, ἐναντιόβολ&, ἐναντιογνώμων, ῥίπραπ&, παρὰ τὸ πάλιν βάλλεσθαι.

παιπάλημα.) παιπάλη τὸ λιπόμβρετ& ἀλσύρειν πανοῦργον, ποικίλον ἐν ἰωνίᾳ, πολλὰς ἐπῳδὰς καὶ λιθάδας ἔχον nequam. Plutarchus citat iambicum trimetrum,

ὦ παιπάλημα λυγρὸς αἰολόστροφε.

Non ignorauit utiq; Aeschines ipsorum uerborum uim: sed exemplo Demosthenis edoctus, ea rectius intellexit: γνωμένων αὐτῷ τ' παθημάτων μαθημάτων. Ego liberius uerti: Quid igitur esset Cercops, aut Vertumnus, aut Chamæleon, &c. quòd commoda uerba quæ Græcis responderent, non occurrebant.

διαλαμβάνειν.) Seducens, scorsim conueniens, per uices adiens.

ὄφειλ&

δρᾶσιν συγήσειν.) Curaturum ut ei collecta penderetur.etsi fortasse legendum:δρᾶσον ἐσοίσειν aut σωσέσοισθαι.V.collectã constituturũ.

καὶ βουβύσειν τοῖς ἰδίοις.) ἐν τ ἰδίῳ. Est enim δόσιν ἐργανικὴ, ἐχὴ ἢ μισθαποδοσία.

ὑπερβολὴν τινα ἐκεῖ τ γαλκιότητος.) Ita solent senes admentiri aliquid ætati suæ, ut quidam,qui in aula Episcopi Vvircepurgensis,se decem annos amplius quàm natus erat, seruisse, non animaduersa proportione seruitutis & ætatis, quam collegæ illi ostendebant, iactauit. Itaq; principem tenebat locum in commẽtario mendaciorũ, quẽ festiui homunculi ad Luciani uerarum narrationum imitationẽ instituerant.

ταῦτ' ὀρῶν.) Vtrum τοῦτο an τοιοῦτο? Hæc quæ de Amphipoli dixerit Demosthenes,an eadem?

αὐξανθήτω δ' ὑμῖν ἐχύσας.) ἐκ αὐξομένων δ' ἀλλ' ἀναλαβόντων τὴν δικαίαν τ ὑπ' αὐτ λεγομένων.

διάσασθε.) Lego,καὶ διάσειθ' ἐν τ ὁμολογημένων, ut δωνήσειθ'.

καὶ τῇ πίστ.) Videtur addendum,πρόσταντις τι καὶ λέγοντ'.

ἀλλὰ στεφάνῳ.) ἐπὶ μόνης ἐλαίας ἐδίδοσαν τὴν λῆξιν. Corona de sacra Mineruæ olea:qui honos Athenis insignis habebatur.

ψήφισμα βουλῆς.) SC.Demosthene referente,uel in sententiam Demosthenis factum.

τὰς πρὸς Δημοσθένην αὐτῷ συγκειμένας ὑμῖν ὁρᾶν.) τὸ αὐτῷ redundare uideturiaut legendum,καὶ ὑμῖν,aut αὐτὸν. συγκειμένας autem τὰς ὡμολογημένας,ea quæ pepigeramus,pacta & conuenta.

καὶ εἰ ἐν τοῖς τόποις ἐπελελείφθητ.) Lego ἐν τοῖς πότοις. Quia alibi dicitur,ὅτι λάλλεσθ καὶ δεινότατοι ἐκεῖν,καὶ νὴ Δία καὶ ἀνώτατα τ συμπιεῖν.

θαυμασιωτάτως τῷ σχήματι.) Mirabiliter composito uultu & gestu. Actionem Demosthenis fuisse popularem, sed à uiris grauibus improbatam,Plutarcho autore didicimus.

ψήσας τὴν κεφαλήν.) Qui scalpunt uno digito caput,notantur ut molles. sed caput scabere solicitudinis interdum & molestiæ est indicium. Vnde Horatius.

Sæpe caput scaberet,uiuos & roderet ungues.

ἐπισυμπαινέμενον.) Gestientem,uultu & gestu approbantem.

ἀπεδιαβρίβωσι.)διαβρίβωσιν ἐν τοῖς παρόδοις,τ ὄχλων ἀμελήσαντες.

καὶ τὸν πρεσβείαν.)Deesse uidetur,διελθεῖν ἐπιλαβ,ut postea παρανέγνωθι δή μοι καὶ τὸ τ Δημοσθένους ψήφισμα,ἐν ᾧ διελθὼν τὸν πρεσβείαν,etc.

τὰς μαρτυρίας αὐτῷ.) αὐτῶν lege.

μελετᾷ.) Declamationes meditatur.

τῶν δὲ τείνων μαρτυρίαν.) F.παραγαγέσθαι.

καὶ φιλοπρόπτες.) F.A. ἔσαν σύμφησι. &, τ διὰ τὸν πορείαν ἡμῖν συμβαίνων.

ὑμῖν ἐνισχνότ.) πολεμούμενα ἐστι τ πολέμια.

ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ.) Demosthenes solet dicere, ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι, ut & aquam bibere solitus, non modò ad aquam dicere & scribere. Crimen Græcanicæ legationis in Demosthenem retorquet Æschines in oratione Ctesiphontea:quod Demosthenes refutat ab absurdo.Si uos, inquit, simul & socios ad bellum uocabatis,& pacem cum Philippo facibatis:Eurybati res illa, non Athenienſium erat. Tradunt autem Eurybatum Cræsi fuisse ducem,qui cum maximis copijs ab illo ad Cyrum defecerit.

τόνοια δ' ἐς τό τι lege.

τὰ προβολεύματα αὐτῶν.)F.A.πρὸ uel ὑπὲρ αὐτῶν.Paulo antè ait, ὃ βουλὴ τοῖς ξυνικοῖς πρεσβεύσι τὰς ὁς τ δῆμον προσόδους προβολεύσει. &, εὖ παράσχῃς. &, βουλεύσασθαι πρὶ αἰρέσεως.

τῇ ἀγαθῇ, τῇ ἐννάτῃ ἐστὶ φθίνα.) τῇ ἐπὶ καινὰ δεκάτῃ τ μὲν ἐς ὑμέρᾳ.

τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ὑμέρᾳ.) Sic & in Demosthenico scriptum est: quia duobus continentibus diebus habitæ sunt conciones. Non multò post contingit τῇ προτεραίᾳ,τῇ ὑστεραίᾳ.

τὰ διονύσια τὰ ἐν ἄστει.) Ad discrimen τ ληναϊκῶν,quæ in agro ad torcularia celebrabantur.

προαρπάζων τὰς ἐκκλησίας.) Præripiendo conciones, hoc est,ita instruendis rebus,ut conciones ante legatorum reditum haberentur.

μεταθεμένων.) S.τῶν βουλῶν,mutato consilio.

καὶ τῶν ἐκκλησίαν συναμβήσας ὡς χέμῶν φθόνων.) τὸ (φθόνων) πλεονάζειν δοκεῖ.

ἀδεύαστα γενέσθαι.) μὴ ἀναβάλλα γενέσθαι. Satis esset absq; γενέσθαι τὸ (ἀδεύαστα.)

ἐφ' ἡμέραν.) Pro quo aliàs, ἐκθ' ἡμέραν.

ὡς ἐξαρχῆς ἐγράφη μένει.lege.

ἀπαγετῶν.) Ferri potest. Sed quid si ἀπαλῶ ἢ ἀπτῶ; Sequitur enim μίαν.Impudens profectò fuerit hoc mendacium Demosthenis: nisi fortè Æschines falsum decretum subiecerit. quod quidem ὑπογεγραμματῶ γεγενημένῳ haud difficile fuit.

πάντα φιλοπρόπτα lege.

ἐν τῇ ὑτεραίᾳ τ ἄνευ ἐκκλησίαν.) Etsi alij dicunt promiscuè dualia & pluralia coniungi: mihi tamen librarij suspecti sunt. Malim τῶν ἄνευ ἐκκλησιῶν, ut ratio grammatica, & exempla Platonica complura postulant.

ἀσχήμασθαι.) ἐκπλᾶν, διαπράξασθαι, πράσσειν. quo uerbo paulò pòst utitur.

ἐπιψηφίζε.) Decernebantur,iubebantur à populo.

γεγραμμένον ἐαυτῷ.) τὸ ἑαυτῷ,referendum uidetur uel ad παρανόμων,uel ad ἐπιδιδάξασθαι.

ἀ δῶ τῷ γραμματεῖ ἐπιψηφίσασθαι τοῖς πρυτάνεσι: καὶ ἄνευ, ἐφ' οἷς πλὴν ἐφιλίου,καὶ πλὴν συμμαχίαν γράφειν ποιεῖσθαι:ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ φιλοπρόπτης ἐγεγράφειν.) Sic interpuncto hoc loco, nullus uidetur restare scrupulus. καὶ ἄνευ S. γεγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι: ἐφ' οἷς ἐγραψε.ſ. ὁ Δημοσθένης: ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς hoc βυγκλινῶς subiungitur, & uidetur esse commentum & additamentum Æschinis: qui ea de causa iubeat ἀναληπτεῖν τὴν ἀμάρτυρα, ne falsum testem subornasse uideatur.

ἐπὶ τὸ χείρω διηγήσεται.) Male narrando deprauat. Sic Ælianus μιμήσασθαι τὰς εἰκόνας ἐπὶ τὸ βελτίω.

διαγραφέσθαί μοι.) De hac formula in Demosthene dixi,quid mihi uideretur. διαχρήσασθέ μοι interficitote me. Si legas, βάλεμαι διαγράφεσθαί μοι: animo meo obsequar,aut,morem ipse mihi geram.

μὴ διαπεπομπέναι.) Fortasse nota numeri est μὲ. 48. Amisit ergò 102 triremes. Vertit: eas non reduxerat. Sed quia de hac mea coniectura non dubito: substituo: XLVIII reduxerat. Dissimilis Chabriæ dux, qui non urbem, non cæspitem, non nauem, non militem ullum amisit.

ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἃ τοῖς χαρίεσ lege. &, διαφέρω τὶ. &, μὴ θεραπεύσας ἀνθρώπους ἐν αἰ ἑλλάδ συναγαγόντες.) Vel καὶ ἐς ἀνθρώπους: uel ἐς πολυφόντας, &c. συναλιγμένους,αὐτὶ τ συναλεχέντας, qui insolentes & gloriosi duces,homines fugitiuos collegerant è Græcia:quod magis placet,quàm si ipsi duces,homines fugitiui intelligantur.

ἐκ τῶν πρὸ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφόρων.) In mercenarios oratores & suffragatores potius,quàm concionales milites.

μυννήσου καὶ αἰ τ λῃστῶν ἀλέξις ἀνυπέπλασε.) Halonesum tenuisse piratas scribit Philippus in epistola. Myonnesum,quasi murium insulam dicas, Plinius extremo libro quinto circa Ephesum collocat:quam piratarum fuisse receptaculum apparet. An uerò μύννησος archipiratæ alicuius nomen fuerit, ignoro. Sententia est, Athenienſium classem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solitam.

πλάσε ἢ ἐκκλησίας συγκλήτους ἢ τεταγμένας ἐν τ νόμῳ.) Vide Vlpianum.

ἀντέχειν τ ἐπὶ τ ἴσα ἀριστίνων.)S.τεταγμένον, lege. &, ἀθλωῦσι δὲ ἀεὶ τ φαῦλον.

καὶ πλὴν ἀργίλου ἀπαιτᾶν.) Atqui habebant. Nunquid igitur pro δὲ ἀργίλους ἀστεῖος; ut Demosthenes.

οἱ συνομωμοκότες ῥήτορες.)τὸ σύνταγμα τ ῥητόρων conspiratio,coniurati oratores.

καὶ πλὴν εἰς αὐτιμισίαν ναυμαχίαν.

καὶ πλὴν πολυτέλειαν ἄβελτον φυλάξασθαι.) Loqui uidetur de ijs quæ sub finem belli Peloponnesiaci acta sunt, ante cladem Hellespontiacã, quæ Athenienſibus seruitutem attulit. De Cleophonte isto siue λυροποιῷ siue λογοποιῷ nihil alibi me legere memini.

καὶ λαπιδαμενίων.) M. καὶ λαπιδαμένιον ἀρμοστήν.

&, pro ἀπείτως, ἀπείτως. ὁ γὰρ ἀντιατικὸν ἀλλοιωτέρα τ ὑπερβύβ μαθ.

πλὴν μὴ τοιούτων lege.

ἔτ' ἰδίων δὲ ἑαυτ ὀλιγίστας ἔστιν ὧν.) Suspecta lectio, quia ἔστιν ὧν τῶν ἑαυτ ὀλιγίστας, dura constructio.

τοῖς ὠσὶν ἀκούειν.) Esto ἀμφοτέρους πλεονασμὸς, sicut, bisce oculis uidere.

καὶ μονονὸν lege.

νομάδων σκυθῶν.) τὸν ἀμαξοβίων intelligo, qui plaustro domum circumuehunt,pascua quærendi causa,παρὰ πλὴν νομὴν καὶ τὸ νέμεσθαι. Africæ populi etiam Numidæ,Græcis sunt νομάδες. Vide uitam Demosthenis.

ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους.) Id efficietis,ne ullum bellum componi, aut de pacis conditionibus agi possit.

ῥηθέντων ἢ lege.

τὰς συνωφασμένας, ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδεσι, τ ἱερῶν.) Qui sacrorum ritus fuerint, mihi non satis constat. Sed hoc uoluisse uidetur Demosthenes, eos non habendos esse socios, qui commodorum participes esse uelint, cùm aliàs nihil præstent. Videtur importunitatem Cersobleptæ perstringere, qui subitò se Atheniẽsi fœderi immiscerat: id quod Philippus non sit æquo animo laturus, cui sit peculiaris cum Cersobleptæ ratio. Libet quisq; pro se: aliorum libationibus immiscere se ultrò, parum decere uidetur.

ἀποδοθῶσι.) Malim ἢ. Exposuit quid neget. nunc addit, quid concedat: hoc modo, illud se passurum, ut concio peculiaris hac de re indicatur. ἀποδοθῶσι pro ἀποδιδόναι χρῶσι, ἀποδοτέον εἶναι.

ἀβούλητον τὸν συμμάχοις.) Vtrum τὸν φιλίππου ἢ τὸν ἀθλιώτατον? Vide Demosthenis ἀλοννησίαν.

ἐν τῷ στρατηγίῳ.) τὸ στρατήγιον aut fortasse στρατηγεῖον domus imperatoria aut prætoria.

ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ μεμετέβηλον.) Nec huius ulla apud Demosthenem mentio.

ὠθοῦσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν lege.

ἐχίαυτ.) Is συμπολίτης dici posset, ut Latinè conciuis ob uitandam amphiboliam, si consuetudo pateretur. Negat se ciuem esse Demosthenis, qui capitalem inimicum agat.

προσδιορθῶμαι.) Hanc correctionem addo. Posit etiam legi προδιορθῶμαι inprimis corrigo.

διατίθεσαν, τίμωνται δὲ τὰ τέμια.) Hæc in Aristocratea copiosius et dilucidius explicantur. τέμια sunt frusta apri sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τίμωνται τέμια notus Atticismus, perinde ac si dixisset, θύειν θυσίαν, Re diuina facienda. Verbo τίμωνται etiam Homerus utitur: ὅρκια πιστὰ ἄτμητον Inuiolabili fœdere inter nos sancito.

ἐκ γὰρ μικρῶν ἂν ὑμῶν.) A minori ad maius.

φυλάξαιτ' ἄν.) S. ἀναπλῆσαι ὑμᾶς φόνου. Quomodo? ἀφιλόμενοί τινες τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν ὁσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν.

ἢ ὧν, S. ἀφαιρούμενος τῆς ὁσίας ἢ ἐπιμιξίας, τινὲς αὐηρήκασιν ἑαυτὸν, quod & de Timarcho suspicantur. οἱ δὲ γὰρ ἀτιμοῦσι, S. οἱ δανάτῃ διαγνωσθέντες. Obscurus hic locus est, nisi lectio sic emendetur ac distinguatur.

προσεπῶν.) προσεπόνητ, id est, ἀπροσάπτοιμι. Alioqui ad σοφὰ φέρομαι recurrendum erit, aut legendum: ἀ λίαν ἄδην αὐτὸν προσεπῶν. Maledicit aduersario cum ueniæ præfatione. Indignatio autem hæc auget innocentiæ opinionem & calumniæ atrocitatem.

μήτ' ἔδοξε τὸν φωνὸν προΐεσθαι.) Ergo aut irrumatum esse significat: aut ad uentosam & mercenariam linguam hoc refertur.

τὸ πρὸς Δερσοβλίπτην.) Δερσοβλίπτης, etsi & hoc locum habere potest.

ταῦτα μὲν ποιῶν ἐκ ἠδίκησα.) F. ταῦτα δή.

προσανάγνωθι.) F. προσαναγνῶθι.

ἀκὴ νὴ Δί.) F. μὰ ἢ μὰ. &, τὸν ἐπιβολὸν, τουτέστι τὸν ξυμίαν, &, ἐκ ἀπιξίωσ.

ἀκὴ συμφορᾶς.) Ob istam conuiciandi licentiam reprehenditur Æschines. Ego uerò par pari relatum puto, & Æserninum cum Pacidiano comparatum. Quàm multa enim, quanq; impudenter in Æschinem confingit Demosthenes? adeò certè quidem, ut me istius uanitatis & maledicentiæ, ipsius uicem & pudeat & pigeat.

ὁ λακωνοφᾶς.) F. ὁ λακωνίζειν.

ἀλλὰς αὐτῷ συναιτᾶν.) Quid hoc ad propositum? Nimirum hic Æschines friget, ac Demosthenem potius criminatur, quàm se defendit: αὐτῷ intelligendum de Demosthene.

ἢ ἐπὶ θρέμμασι.) F. ἢ ἐπὶ θρέμμα ὁδῷ. Alia ratio uerborum est σίλλιδας ἐπὶ θρέμμασι.

ὡς αὐτίως.) M. ὧν.

λίπας αὐτῷ.) F. λίπας λαβὰ τοῦ ἐπιτρέπων. &, ὅτι μοὶ λοιπὸν, &, τὰς ὑπηρίτας. &, αὐαστῆσαι τὰ τάχη: ταῦτ' ἂν ὀξίως. &, διατίλιπεν. &, ᾠήθη δεῖν. Referuntur enim ad τὸ δῆμο. Nisi fortè de industria mutarit numerum, ut subintelligantur οἱ ἀθλιώτατοι.

αὐδ' ὑμῶν ἀθλιώτατοις: αὐτὸς ἦν.

ὧν ἆς ὧν ἐπαμινώνδας στρατηγὸς.) Aut alius est hic Epaminondas: aut olim hoc dixit ille Epaminondas. Ante complures enim annos ad Mantineam occubuerat.

ἐς τὴν προσασίαν θ' Δαλμάας.) Vtrum est loci alicuius in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse collocanda?

αὐβαθᾶ παμμίγιθθ.

ὡς ἴσασι ταύτθ οἱ συμπρίσβεις ὑμῶν.) Vtrum, scire hoc (Epaminondæ dictum) omnes collegas nostros? Nam præter cætera mala etiã Bœotijs me fauere: an, ut sciunt omnes collegæ nostri? Nam præter cætera mala etiam Bœotijs fauet? Posterior sententia uidetur esse uera, & consentire cum historia: ut Æschines Demosthenis studium Thebanorum obijciat.

βοιωτάζει.) πρὸς τὸς βοιωτὸς σπουδάζει ὁ Δημοσθένης.

ὧν αὖ ἄπω τί.) τὸ τι uidetur πλεονάζειν, sed eleganter.

πρᾶς ἢ πράγματο.) Δαλὰ τὸ πρᾶος, ἐπιῤῥηματικῶς. uel, ἦτο δὲ τὸ πρᾶος ἐγίνετο πράγματο.

παρέμιξεν.) παρήειμξν ἢ παρῆμξν. &, σύλοκίμει.

προκαταλαβόντα.) ἵνα μὴ προκαταλαβὼν τὰ ὦτα, μὴ Δαταλίπῃ λόγον τοῖς ἄλλοις.

&, αἰξάμξν ἢ λίγειν; πρῶτον μέν, uel λίγειν πρῶτο; ὑπῆρχεν.

τῶν ἐν.) Lege πλὴν τῷ ψηφίσματι φιλοπράττειν συναγορεύω, sicut dicitur, συναγορεύω τῷ ψηφίσματι, & quia πρώτῳ antecedit. (Refertur enim ad ὑπαρχούσαν) fortasse legendum etiam, ἀσυτόρων, πρώτῳ.

ἐν τακτοῖς ἡμέραις.) Sequitur ἐπιτρέμεσθαι τὸς πλὴν ἀρίστων ἀναβάντας, ἀ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρέεσι.

πλὴν ἐπιμέλειαν πλὴν πρὸ αὐτὸς lego.

&, ἀγρυπνίαν. Hæc omnia uidetur confinxisse Æschines ad deriendum aduersarium.

ὅτι πέμψειαν ὑμᾶς ἀθλιωτάτους.

ἀναλογισαμένους ἀξίως ἦναι.) ὅτι ἀξίους ὁμοίως.

τὰ κακὰ.) τὰ ἐκεῖ, τὰ ἐν Δελφοῖς.

αὐάρατον. &, ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβαίνῃ, στρατεύσειν.

ἀκὲ τὰς πόλεις αὐαστήσειν.) τὸ καθιστάναι, aliàs est αὐάρατον ποιῆσαι, unde & αὐάρασις πόλεως, ἢ αὐαστάτωσις. Sed hic uidetur poni καθ' ὑπόκρισιν. se instauraturos urbẽ euersam. Sin prior interpretatio huc conuenire uidetur, accipiatur de urbibus eorum, qui Amphictyonicã urbem oppugnarint.

μὴδ' ὑδάτων ναμαϊδίων ἄρξειν.) Nec aqua profluente prohibituros. Quæ ista esset inhumanitas? nisi fortè capiatur, pro, non obsidere, nec aqua & igni interdicere. V. Aristralibus aquis arcere.

ἢ σωφρονῆν τί, aut, ἢ σωφρονῆν τὶ ratio grammatica postulat.

διαμεμισαμένους δ' ἔθνη.

τὴ ὀρυφρίαν.) τὴ ὀρυθρᾶον fortasse. Nam ὀρυφρία Eubœæ est, ἀπιφανέστατον ἦναι.) S. Κᾶν.

συλλιγίνεσθαι.) ὑποθετικῶς, ἐὰν συλλιγῶσιν, aut ἐὰν συλλιγέωσαν.

μὴ τυχόντων σωτηρίας.) F. ἰσχυρείας. &, δ' ὄμαρχὸν διαλήψεσθαι.

ἀδ' ἐπιξιλδῶν ἀνωφέλως, ἵφλω, βεβαιώσεις.) τὸ ἵφλω puto interponẽdũ.

ἐπιξιλδῶν.) S. διὰ φανέων, qui in armis adhuc erant, eoq; referendum est superius illud, τυχόντων σωτηρίας.

βεβαιώσεις.) Confirmabis. quomodo? utrum, adiutor eris iniuriarũ, quibus afficiunt Phocenses tan uerò, crimine illos liberabis, quasi iustã causam habeant, Phocenses iniustam?

παρ' ὧν μὴ βοηθᾶς.) παρ' ἐκάνων οἷς.

&, ἀπολήψῃ ab ἀπολαμβάνω.

ἀλίνας ἀθλιωτάτους.) Cum illos contra Lacedæmonios defenderunt. Vide Plataicum Isocratis, & Xenophontis ἑλληνικά.

δὲ δ' ἐγκαλαλάψεσθαι.) Phocenses opinor, innuit.

χρήσῃ δ' ἐχθροῖς.) Vtrum τοῖς ἐγκαλαλαφθεῖσιν, ἢ τοῖς δυβαίοις? Deinde μάλλοσι uel πλέοσι uel δυνατωτέροις.

χρήσῃ δ' ἐχθροῖς μάλλοσιν ἀλλ' ἢ φίλοις.) S. τοῖς δυβαίοις Thebani aucta potentia inimiciores tibi erunt.

ἵνα ἢ μὴ διαρίβῃ, ἀπιξίων.) τῷ ἀπιξίνας.

ὧν νῦν δυνατός.) F. δυνατὸν, S. αὐτῷ, ὅσα ἢ δυνάβη. Vel ὧν νῦν ἐγκρατὴς, id est, ὧν ἐκράτει.

ἀκὲ τὰς σὺβοίας, ὡς ἐφόβην.) Comma delendũ post σὺβοίας, & post ἐφόβην, ponendum uidetur, ἔπειτ' ὡς ἐγὼ ἐφόβην τὰς σὺβοίας, Me terruisse Eubœenses.

πλὴν βοιωτίαν δύβας.) F. δυβῶν. Thebas in potestate Bœotiæ, non Bœotiam in potestate Thebarum esse oportere.

ὅτι Δλειοχάρης τὸ προστεταγμένον φάσκ δωμάζειν.) Cleocharem illud etiam mirari se dixisse, quòd decreto mandatum nobis esset, &c.

μικροπολίτας.) πολίτας μικρῶν πολιχνίων.

διαπεφνὸν διαιρέμενο ἢ λόγου.) Diuidẽdo, id est, seorsim explicauit.

διὰ ῥῆμα uerbatim, iisdem uerbis, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, αὐτολεξά.

ἀκὲ ταυτὰ ἀπαγγέλλω.

διὰκένης μὴ ἅμα.) S. πρώτης πρισβάας.

ἢ ἐφίππους ἅπορ.) F. ἄπορ σωτηρίας αὐτῷ.

ἢ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο.) ἢ ἐφίππους ἴδια γιγνομένη, ἢ ἢ σωθεικῶν. sicut ἐπὶ ῥητοῖς.

ἁπλᾶν μέ φησιν.) Nec hoc est apud Demosthenem.

ὑπὲρ ὑμῶν.) M. ὑμῶν. &, αὖθεπο ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν. & ἀ συγχωρήσοι ὁ διαλέγεσθαι. &, μὴ βασανιᾶ. &, ὑπομιμνῄσκειν. Vide de Vlpianum.

ἐν βασανίοις.) M. ἐπὶ. Se non commissurum, ut quæstio mancipiorũ fraudi sibi esse posit. Sic & Cicero in Miloniana.

ἑαυτ γίγραφα.) Aut ἐμαυτ γίγραφα aut ἑαυτ γίγραφη.

λιωδίνης.) Vtrum is, cuius meminit Pausanias?

ὡς ἔοικε.) Scilicet, ἐρωνικῶς.

ἐνδέχεται τό.) Temporis satis est.

μικρὸν ἐπισχὼν.) μικ' ὀλίγον.

ἀκὲ διὰ ξίνων.) Tyranni peregrini militis opera mutarunt rempublicas, adempta populo libertate.

διαμισθοφόρησαν.) In stipendia militum insumpserunt.

τὸς ἐπαγγελλομένους.) F. τὸς ἐπαγγαλαμένους.

ἀκὲ τοῖς τὰς σπονδοφόροις, τοῖς τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλουσι, μόνοι ἢ ἑλλήνων φωκᾶς ἐκ ἐσπάσαντο.) Sic habet & Pollux. Aliàs legendum

leg. δῦ εἰ fuiſſem, τοῖς τὰς μυχηρίους ἐκ σπονδὰς ἀπάγουσι, qui arcana ſacra perferũt. Miſerũt enim uictimas in extera quoq; templa. Sententiã eſſe puto, Athenienſes obtuliſſe ſiue inducias ſiue fœdus Phocenſibus, ut tuto Eleuſinijs Initijs intereſſe poſſent: quæ Phocenſes, homines impij, ſint aſpernati. τὰ δὲ σπάρτης δεινὰ διδίναι, ἀλλὰ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς. Se Spartæ pericula timere, & non ſua. Ambiguum eſt, utrum hæc uerba ad diffidentiam, an ad fortunam referantur.

ὅτι, φίλιππον ταπεινώσομεν δυβάλης. ὅτι, ἀλλὰ τῷ μὴ βάλεσθαι. ὅτι, διὰ τοιαῦτα φίλιππος, παρὰ τὸ διαλοιπόν.

ἀζήνας πάσης.) F. ἀζήνας διαλύων πάσης.

ἀφίλους καὶ συμ.) Quum facta eſſet pax atq; ſocietas. Videtur Æſchines illorum inanem ſolicitudinem reprehendere, neque hoc dici ab aduerſarijs Philippi.

λύσσα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ φωκῶν.) Furorem fortaſſis appellat audaciam illam Phocenſium. ἐμ' μάχῃ non ſatis placet.

δυβάλης δ' ἐπιδὼν διαπλέοντας.) Quia Phocis eos Atticæ aditu excludebat.

ἐκ παλαιῶν χρόνων.) Hiſtoriæ fides ſit penes Æſchinem.

διαπλέυσαν.) ἐρέυσαν, à διαλαλάω. Vnde παράλειος καὶ μνῆμα καὶ τὸς ὑπ' ἀμφικλυόνας πρίσβεις. (λοίας.

ἀπιλαυλόν & ὑποσπόνδους.) Vndenã Theſſalis an Thebanis? ab utriſq; opinor.

ὑπολαμπούσης ἱχθύας φανερὰς φιλίππῳ πρὸς δυβάλης.) Videtur hoc παρ' ἱστορίαν ἦναι, & eſt hæc narratio ita denſa & intricata, ut ἀδ ſuum faciendum auditoribus inſtituta eſſe uideatur.

δάλει μοι μνάσονα. ὅτι, τὸς ἀπὸ δὲ τ βοιωτ φυγὸς ἐκεμίνσε. ὅτι, πᾶς ἔμ ἐκ αὖ, & ἀλοίλω; τόλμησι. & φανλῶδές μι δᾶ.

ἐκ τ ἐμῶν ἐρᾶν αὐαβιβῶσαι.) αὐαβιβάζω uſitatum eſt. Sed αὐαβιβάω (ſi ſcriptura non fallit) thema facit Æſchines.

ὑ νιῶν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφάντας.) Quæ nunc mihi ante oculos conſpicitur. Videtur potius ad Æſchinis phantaſian referendũ, quàm ad præſentiam Glaucotheæ.

ἄνω δ' ἐκ φρασίας.) συγγράφας. Vide Suidam, ut & πρὸ τ ἐτιο βδαλῶν.

ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον.) In hac quidem oratione nihil ea de re dixiſti.

ἀμφισβητῶν.) Qui te uirum eſſe profiteris. Ludit amphibolia uerbi ἀμφισβητῶ, quod & dubitare, & ſibi aliquid arrogare ſignificat.

ἐκ ἀγχυνῦς διαφθιβὰς lege. ἀλλ' ἐκ νωσίνι.) F. ἀλλ' ἀ λυνωσίνι. &, παρίσι uel παρίσησι. & εἰδόσφ σύ.

σύναγωγίαν.) πεδιάδων καὶ συμφερσιόλω.

ᾧ νυῦ ὄλη χρήσομαι lege.

ὄρκ & δαῖα τ αὐχμαλώτων ὀφθαλμῶν.) Iurare per oculos, haud ſcio an uſitatum ſit, F. A. ὄρκ & ἢ πάνυ δαῖα τ αὐαισχύντων, impudentes oculi oppleti lachrymis: etſi ne hoc quidem placet.

ἀ μένον ὡς ἔστι λίγα. &, ὑφ' ὑμῶν ἀβρῶς.

ὡς ἂς εἰκάσαν αὐτ γυωᾶικα.) Vtrum uxorem eius, an cognatam mulierem?

ὅτι ξένης τινὰς αὐτ αἰχμαλώτης.) Nec hoc eſt in Demoſthene, ſed filiæ Apollophanis Pydnæi. Cuius quidem mentiendi licentia, uix eum ſinit bonum uirum exiſtimari, utcunq; ſit Alpha palliatorum. Nec ſine cauſa Æſchines τὰς τ λόγων αὐτ τίχνας ἀνοσίους uocat, ſiquidem tam uere hæc dicit, quàm ueriſimiliter.

παρὰ τ πότον lege. & pro τ φόβον & Demoſthenes habet Xenophrona Melobij Athenienſis tyranni F.

αὐτὸν τοιοῦτον.) F. A. ἐμῶ προσφέπαον, quia ſequitur. μὰ γὰρ δὶ τῦς πόλιας.

λαπᾶ αὐλῆς ἀπύρα.) ἀπαφάω eſt thema.

πολλὰ καὶ χαλιπὰ.

ἤ τί τ δοξάντων ὑμῖν προσγράψας.) F. τ μὴ δοξάντων, aut quibus quæ uobis approbata non fuerunt, aſcriptis? Poſſit & παραγράψας legi, ut ſignificet, παραβάς.

ἀλλὰ μὴ νυῦ.) Negatio uidetur redundare.

πίπαντ.) M. πίπαντ, S. εἰ ῥύτορδν πλατῦνδν ἐκ τ πολέμυ.

& σωῦδεν δί.

κὐκλίω & .) μυλῶνὸς ἰλὶς ἄξ &. apud Homerum eſt αὐλιέν ἐγί θει ἴτορ.

πολιτάας ἐμπληξίαν.) ἐμπλήξας Heſychius interpretatur non tantum μεμηνότας, ſed etiam σὺμβαλόντας, ut ἐμπληξία ſignificet ἄλογον καὶ ἐμπαθῆ μεταβολὴν, ἢ πολιτάαν ἀσαθῆ καὶ ἐχέμελογημένω ἑαυτῇ.

καὶ τὸς συναρχόντας.) τίνι; τῷ αἰσχίνῃ, ἢ τοῖς δικασταῖς; Mox lego, ὑμῖν μάρτυρας παρίξομαι.

γραῦαν τὸν ἐν τοῖς μύρτοις.) τὰ μύρτα non puto loci nomen eſſe: neq; ſatis ſcio, an uicaria expeditio recte uertatur, cum per uices alij alijs ſuccedunt, ut ſequitur καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἰόβόλυς.

συμπαραπέμπων τὸν ἐς φιλῖνδα παραπομπὸν.) παραπέμπειν eſt comitari, & deducere aliquem. Sed qualis iſta ſiue deductio ſiue comitatus fuerit, equidem ignoro. Nemeam locum Elidis eſſe, notum eſt uel ex fabula de Nemæo leone ab Hercule interfecto. Fortaſſis ſacrificia ad Olympicam celebritatem miſſa, deduxerunt.

τὰς ἐν τοῖς ἑπωνύμοις.) Fortaſſe cum ante ſtatuas heroum delectus habebantur.

τὸν ἐν ταμίναις μάχλον.) Eubœæ locum eſſe apparet. Stephanus habet τὸν τάμυναν καὶ τὰς ταμίνας, indeq; format ταμυνία καὶ ταμυναῖος: & Eretrienſis agri oppidum eſſe dicit.

ἐπαγγέλας καὶ.) F. ἀπαγγέλας, τιμᾳσίδη, omiſſa coniunctione. &, καὶ δάλει τ τιμᾳσίδη.

μάπω συνήγορον.) Phocionis aduocati non meminit Demoſthenes.

πρότερον ἡ πόλις ὑμῶν σὺδόξησι.) Haſce hiſtorias Æſchini quàm mihi fuiſſe notiores, facile patior: neq; operæprecium eſſe duco, ſeuerius in hanc narrationem inquirentem, hiſtoricorum & oratorũ cum ea uel conſenſionem uel diſſenſionem indagare, aut rationem temporum requirere.

ὑγάγομεν, ἢ τ δῦμεν.

καὶ τοξότας ἑτέρους τοσούτους.) πότερον βίανσίους ἢ ἑξανσίους; Apud Iſocratem in Panegyrico πεζοτικώτερα μὲν τὸς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπιφέρουσιν. Poſtea ſequitur, τὸν δ' ἧ χαρ μετ' ἀργυρολάν στρατιὰν, ἐκτὸς μὲν τᾶς ἑαυτῶν ἀκπανέως διέδρυψαν: τὸς δ' ἐν τ πόλ αὐτῶν διὰ δωσόσαντας, ἑτέρους τοσούτους χρόνους τὸν μισθὸν ἀπιφέρουσαν. Vnde apparet, ἑτέρους τοσούτους duplum ſignificare numerum διὰ τοσούτου. etſi hoc non eſt perpetuum.

Διὰ μεγάρας.) F. πρὸς.

νεμυθίων.) F. τεμυθίων. Fortaſſe tum cùm Archidamus Atticam inuaſit.

ἐνεπίσεμεν lego. &, καὶ τὸ νοσεῖν δὲ πόλεως.

τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προσφώμενοι.) Suſpecta mihi lectio eſt: nec tamen quicquam occurrit melius.

αὐθρωποι παρίγγραπτοι.) Quos hic perſtringit, illo tempore noti fuerunt, à nobis ignorari nihil refert.

καὶ προσλαβᾶν.) καὶ προλαβᾶν lego. &, καὶ τ μικὶ τ ὅλων λόγων. &, παρεσιν ὑμῶν. &, μὴ ἀφίλωδι. & βλῶ ἐκ αὖ προίλοιντο. &, κὴ μὲ τοῖς ἐχθροῖς αὐτά. Mox γυναικάῳ πλὶν ἐργῶ coniunge. Famina enim ira eſt implacabilis. Mauricius imperator cum Phocam tyrannum, timidum eſſe hominem cognoſſet, eundem & ſanguinarium fore, nimis uere pronunciauit.

ἀς μνήμλω ἦ.) M. ἀς μνήμλω ἔμ πλὶν ἐμὶν ἀπολιλόγημαι.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem Æſchinis contra Cteſiphontem de corona.

IN ARGVMENTVM.

Τραγῳδῶν.) F. A. ἰαυνῶν, uel τραγῳδοῖς ἰαυνοῖς. In auitore eſt, τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων ἰαυνῶν. &, τραγῳδοῖς ἐν τῷ διάρῳ, Vide ſuprà.

πρὶ ὐσίας.) De eſſentia ſeu natura rei. Aliàs ualet idem quod ἀ ἐγί: An ſit? & eſt quæſtio ſtatus coniecturalis. Sed hic Demoſthenes τεχνοποιΐαν negat eſſe ἀγχὼ, quod finitionis eſſe dicas: ut & illud, cum negat ſibi referendas eſſe rationes liberalitatis ſuæ, ſtatus iuridicialis. V. Reſpicit naturam cauſæ & eſſentiam. Demetrius Ducas: ὕπαρξις μὲ τὸ χασμὸν, ἰδιότης ὁσιομὸν, ποιότης τὰ πάσεις ποιᾶ.

πρὶ ποιότη & .) De qualitate: Cum theatrum locus ſit: uidetur potius πρὸς τὸ πᾶ pertinere. Sed quòd de ciuibus & hoſpitibus diſtincta lex eſt: poteſt huc referri.

ὑποφορὰς.) Quas Vlpianus, αὐτιθέσεις, αὐτιπίπτοντα καὶ αὐτικέμενα uocat, ſed diſtinctione adhibita.

ἀλλὰ πρὶ τ ἐγκικῶν πραγμάτων. πρὶ ὐσίας.) F. πρὶ ποιότη &, ut ſuprà.

τὰ πράγματα διαλύματα.) F. ἄπαξ, ἢ διὰ ἅπαξ. Etſi crebra eſt numerorum mutatio.

πάσας.) S. τὰς ἀβλωβίας.

μετ' ἀβλωβίων.) Lego μετὰ θαῤῥῶν, hiſtoria fretus.

πρὸς πάσιος.

ὥσπερ καὶ Δημοσθένης.) S. ἐν τῷ τ πρὸς παραπρεσβείας πρεσιμίῳ. διὰ τὸ τὰ μύρια μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει.

IN IPSAM ORATIONEM.

ὑπὲρ τ τὰ μύρια καὶ τὰ σωῦδεν.) M. τὰ πάντα καὶ τὰ.

ἆ, τι λείσεις ἐλάχιστα γίγνεσθαι.) F. ἐλάχιστα. &, ἐπ' ἔτι λοιπὸν. &, καὶ διαλαλέμενοι.

τὰς μὲ λείσεις τὰς μὲ.) M. τὰς μὲ λείσεις τὰς ἐν τ νέμων. &, ὅταν ἀσὶν ἐς δικαστήριον. γραφὴν παρανέμων δικάσω; ἐν ταύτῃ. Aliàs etiam γραφὴ ὑσίνου ἢ ἀσιλείας dicitur.

παράνομῶ

παρανόμων πολιτείαν πολιτευομένων.) Alij πολιτευσαμένων.

φύλακας ἢ δημοκρατίας.) ὥστε ἄναυ φύλακας ἢ δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ.

πλὴν νόμιζε εἶν.

ἐὰν ἐλίγχωμεν.) ἐγὼ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed malim ἐὰν ἐλέγχω λέγουσιφῶντα.

ἐν τοῖς ἀγῶσιν.) οἷον ἐν Διονυσίοις.

ὦ Δικασταί.) M. οἱ Δικασταί.

ἀ λύτις ἔχει μίαν ἐστὶ τ.) Lego ἐν τ, ac potius sine præpositione, μίαν ἐστὶ τὰ.

καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας τ Δικαστηρίων.) ἡγεμὼν τ Δικαστὴς esse ὁ ἄρχων, prætor, qui iudicium exercet, uideretur: nisi mox subijceret οἱ ἢ τ ὅργων ἐπισάτη παντὸς χρῶντ ἡγεμονίᾳ Δικαστηρίῳ: quod me fatcor non intelligere. Aretinus. iudiciorum potestatem accipere, & iudiciorum potestate frui: Melanchthon. exercere iudicia: Perionius. quiq; iudicum potestatem locumq; adipiscuntur: qui potestate iudicum utuntur. Meletus. quicunque principatum accipiunt iudiciorum.

ὑμῖν αὐαγνώσονται.) S. ὁ γραμματεύς.

ἐπιμελίας lege. & αὐαισχωτίᾳ. & προσιπῶν. et προσιλλυθότων. & ἐγγράφειν. & τ ἐκ συνεδρωπῶν. Sic enim appellat seueritatem Areopagitici iudicij.

καὶ τ μιγίστων λύειον ἄγειν ὑπό.) F. καὶ πλὴν τ μιγίστων Δικῶν ὑπὲρ πλὴν ἡμίσεως ἄγειν.

ἐκ ἄρα στεφανωθήσεται ὁ βελτὴ ὁ δὴ ἀρίστ πάντ;) S. σὺθύνας ὁ λόγος.

ἀλλ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἔχει.) F. ἦ γὰρ. Nonne patricum hoc eis est? Nonne hunc morem à maioribus acceperunt? Hanc sententiam retineo, dum aliam meliorem edoctus fuero.

ἀλλ' ἐκ ἀγαπῶσιν.) S. οἱ πολῖται ὑ οἱ Δικασταί.

ἐάν τις περὶ αὐτοῖς.) S. τοῖς ἀρεοπαγίταις. Obscurus & controuersus locus est: cum uerba perinde sonent, ac si ipsi Areopagitæ & coronent & mulctent colleg.as suos. Aretinus uertit: Non ergò coronabitur quis ex Ariopagi consilio, nec patrium illis est, nec affectant id quidem: nec satis esse putant, &c. at uestri oratores nimia licentia exultant. Hactenus ille. Melanchthon liberius quidem, sed non peßimè transtulisse uidetur hunc locum: Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec mos est, priusquam iudicium subierit. Et quanquam ambiant coronas, tamen non putant satis esse nihil peccasse, sed uolunt id etiam exploratum ac notum esse omnibus. Ideo antequam decernitur corona, dant iudicium, ac si quod peccatum deprehendunt, puniunt. Vestri uerò Rhetores deliciantur. Perionius sic: Primùm enim Areopagitas lex iubet profiteri apud eos, qui rationibus præpositi sunt, eisq; rationem referre consilium ac senatum, cuius in potestate sunt & homines omnes, qui illic uersantur, & res maximæ, sententijs uestris lex subijcit. An non igitur consilium Areopagi corona donabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more positum est. Quid ergò? nihil ne effundunt Areopagitæ, quod ad uestram gloriam pertineat? certè. Sed satis eis non est, si quis apud eos iniuriam non faciat, quin etiam si quis peccauerit, in eum animaduertunt. At oratores uestri nimia licentia exultant. Meletus. Similiter eadem lex in uestrum iudicium adducit ipsum dominum seuerißimarum atq; maximarum legum Ariopagitam in illo senatu. An igitur coronabitur senatus Ariopagiticus relatis rationibus? Non est talis apud eos consuetudo. An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam? ualde certè. Sed tanta est apud eos seueritas, ut non sint solum contenti, si quis apud eos nemini faciat iniuriam: sed etiam puniant, si quis inter eos tantum errauerit. Vestri autem oratores nimium uoluptatibus indulgent. Quare eò minus coronandi sunt, non redditis rationibus.

δεῖ ἐκποίησεν γενέσθαι.) ἐκποίητο καὶ ἀσποίητο τ πρόσθι ἀσί. Sic Africanus minor ἐκποίητο fuit familiæ Æmilianæ: ἀσποίητο familiæ Corneliæ.

Paulò antè lege λαβιδρᾶν.

ἀς ταῦτα ἐκ ἢ πόλεως.) F. ἐκ τ ἢ πόλεως. S. χρημάτων.

ἀντιγραφεύς.) Aretinus computatorem, Melanchthon scribam uertit: Perionius Græcã uocem retinet, quæ nostræ Germanicæ respõdet, Gegenſchreiber.

πλὴν τ ἀποδεκτῶν.) Perionius. Quæsturam & naualium magistratum. Melanchthon. Et curatores ludorum scribæ munus & receptoris obierunt.

Δικαίεσι lege.

καὶ ἐπιβολὰς ἐπίβαλε.) Perionius. Et stipem accepisse, quemadmodum cæteros magistratus, iudicumq; potestatem adeptum esse. Aretinus hoc, ut & multa alia, præteriit, siue quòd in suo libro non habuit, siue quòd de uera interpretatione dubitauit. Melanchthon. Quòd mulctas irrogauerit, quòd præfuerit iudicijs. Meletus. Et mulctas irrogabat, ut alij magistratus, & iudiciorum quæsitor erat.

Χαιρώνδας.) Plutarchus Χαιρωνίδας, rectius opinor. τὸ Χαιρώνδας

A Δικαίουσι μᾶλλον ἕοικεν ἢ ἀτελεῖ οὖσι.

Θαργηλιῶνος μηνὸς Δευτέρᾳ φθίνοντος.) τῇ Δευτέρᾳ καὶ ἑνοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici, φθίνοντος, λήγοντος, ἀπιόντος, notum est. Quòd si retrogrado ordine Græci in tertia decade, ut Latini in Calendis suis usi sunt, ἢ Δευτέρᾳ τ φθίνοντος, τετ μὴ πρὸ τ πλουτάδας: erit 29. Aprilis, non 22. Sed hæc ratio quem ueterum autorem habeat, me legisse non recordor. A Castalione admonitus, propter dißimilitudinem Græcorum & Latinorum mensium, Idibus, Nonis & Calendis rarius uti uolui. In mensium autem nominibus sequor Gazam, doctum nec aliquid certius edoctus fuero.

καὶ τρίτῃ καὶ ἱστέᾳ ἕξῃ.) Lego καὶ τρίτῃ ἱστέᾳ ἕξῃ, & δὴ πάντ τ φυλῶν. & αὐκλωμένων.

ὁ ἢ γνώμων.) F. ὁ λίγιστος βραχὺς καὶ σαφὴς.

αἱρεῖντ διαχειρίζειν.) ἵνα διαχειρίζωσι.

ἐγὼ δ' ἐπιλίγω.) Sententia posita ἐπιλίγει. Concluditur enim hic locus ὁ τ ἐν συνόδοις. & καὶ προσθ μ. & περὶ τ μυρμάτων ἕως μή. & ὥστε ἀκούειν. & τί αὖ ἔτι ταύτῃ λέγοι τὶς ἂν πλὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταῦτα προσήκουσι.

& καὶ μὴν πλείους περὶ ἑκάστης.

πολλοῦ χάριν λαμβάνουσιν.) Præclarè meriti de republica: multis officijs id consecuti. Verti olim, Eam rem in magni beneficij loco nunc rantes, sententiam potius meam, quàm autoris uerba secutus: sed nunc eam licentiam reprehendo, & muto morem. Melanchthon uertit: Ne uobis gratiam pro eo honore deberent. Perionius. Idq; in magni beneficij parte posuissent. Meletus. Cum decreto magnam gratiam relinquentes.

τοῖς μὲν γὰρ ἀπιδιδομένοις lege.

ὅταν δὲ τις ταῦτα.) F. ὅταν δή τις ταῦτα. & ἐκδὰς λαβίσθαι.

& ἵν' ὁ μυρτίζόμενος.

μάλα χάριν ἀδῶ τ στεφανοῦντων, ὑμῖν, ὅτι μεμύκασι.) Quod inculcatum est ὃ τοῖς στεφανοῦσι: interpretatio est seu scholion τ, τ στεφανοῦντων quem genitiuum uertus est scholiastes, ut quiuis rectè intelligeret.

& ὡς προσγέγραπται. & ἀποδιδομένου σοι.

& ὅτι ὀφθὲν, quid sit.

ὑμᾶς δ' ὑμῖν ἐστιν τ λόγων. & ἀπ' ἀσαγγιλίας αὖ μεμιμῆσι. & τὰ περὶ τ μειδίαν. & πιπολίτευνται. & λαβερίμπεράμενος.

τοῖς δὲ πόλιος πράγμασι.) F. πάσασι. Nam de clade Chæronensi loquitur: post quam Philippo facile fuisset Athenas euertere, itemq; Alexandro, Thebis excisis. & περὶ τ νυνὶ λαθιτυπέτων.

παρακαλῶ δ' ἔτι φίλιππον μὲν χεῖρ ἑλλάνικὴ συνδρίν.) Sic ordino παρακαλῶ δ'. S. τὸν ἕλλανας μᾶσχεῖν ἑλλάνικὴ συνδρίν ἔτι φίλιππον. Si quis legat, παρακαλῶ δὲ καὶ φίλιππον μᾶσχεῖν ἑλλάνικὴ συνδρίν: uidetur παρ' ἱστορίαν ἄναυ. Aretinus. Vos quidem legationes, quas eo tempore per Græciam miseratis ad communem societatem cõtra Philippum suadendam, expectare, &c. Melanchthon. Ad societatem suadendam aduersus Philippum. Perionius. Vt omnes ad conuentum Græciæ contra Philippum celebrandum solicitaretis. Sic superius. ὅπως μὲν πρεμάνῃ τὸν πρίσβεις, ὃς ἴστι ἐκπεπομφότων, παρακαλῶ ἔτι φίλιππον.

λιπολακωνότα φίλιππον, καὶ τὸν παρ' ἑκάνς πρίσβεις ἐκ ἀναμένανται.) Videtur & hoc παρ' ἱστορίαν: nisi ad decretum illud referatur, licere Philippo caduceatores & legatos huc mittere. Aretinus. Nec expectasse legatos. τὸ, παρ' ἑκάνς omisit. Melanchthon. Et reditum legatorum nostrorum ab illo non expectasse. Perionius. Philippiq; legatos non expectasse. Quid uerò, si τὸ ἐκ ἀναμένανται quispiam assuerit? & τὸ λιπολακωνότα, etiam ad τὸν τότε πρίσβεις, referendum sit? Sequitur enim hoc ipso folio, καὶ μὲν & βουλὴ ἐγραψε σπένδειν τῷ βίῳ τῷ παρὰ τ φιλίππε, καὶ τοῖς πρίσβεσιν. Vnde certe apparet, legatos illius adfuisse. Sed eodem folio. ἵνα φοίβ, ἐκ ἔδει παρῶσιν ὑπὲρ ὑμᾶς οἱ τ φιλίππε πρίσβεις. & τοῖς ὅπου παρῶσι βοσθοῖς πρεσβεύσαμεν πλὴν ἐκκλησίαν.

ἀπελογεῖτο φιλοπράτης.) In oratione falsæ legationis scripsit, eum decumbentem patrocinio Demosthenis usum. Sic inconstantia leuatur autoritas: nec ullum mendacius animal prauis agitato affectibus & impudenti oratore.

ἵν' ἐς ἐπιδοκιμὴν ἄπαντα τὴν λίγει τὴν πράττοι φιλοπράτης.) Non necesse est mutare in ἀποδοκιμὴν. Est enim ἐπιδοκιμὴ quasi ἐπιψηφία καὶ διανοία. Aretinus. Eo tempore Demosthenes in concilium recipitur non sortitione aliqua: sed ex composito loci illum mercatus, ut cuncta pro Philocrate ministraret. Melanchthon. Nec senator nec senatoris uicarius sorte ductus: sed subornatus & conductus: ut per omnia Philocrati astipularetur. Perionius. Hic Senator Demosthenes in Senatũ uenit, nec sorte cooptatus, nec allectus et suffectus: sed coitione, ut omnia & dicat & faciat Philocratis causa. Meletus. Hic Demosthenes ingreditur in curiã, neq; sorte designatus senator, neq; subsortito allectus, sed factione honorẽ emẽs. τὸ λαχὸν significat priorem sortẽ: τὸ ἔπλαχον, posteriorem:

posteriorem: ut si prior aut ob aliquam causam in senatum admissus nō fuerit, aut obierit, aut ultrò cesserit, in eius locum succedat posterior. Est & apud Ciceronem subsortiri iudicem. & subsortiri in alicuius locum.

πρίσβεις αὐτοκράτορας.) Aretinus. Vt legatos suos cum potestate huc mitteret.

ταῦτα τοῖς ἄλλοις.) ταὐτὰ legendum pro τὰ αὐτὰ.

τῷ ὑπὸ Φ φιλίππ.) S. πιμφθῆναι. Sed malim ἀπὸ ἢ παρὰ.

τὰ δὴ μετὰ ταῦτα.) Aut articulus abundat, ut sæpe: aut est αὐτίπτωσις, pro τοῖς δὴ μετὰ ταῦτα προσήκουσι ἢ νῦν.

καὶ λαμπυνούμενοι τὰ δι' ὅλου ἰσχυρὰ.) Referri potest ad cōspirationem Philocratis & Demosthenis, qua imminutæ sint opes reipublicæ. Verùm quid si λαμπρύνεσθαι; Aretinus. Sed qui uendebant, & uires ciuitatis prodebant. Melanchthon. Qui patriam uendiderunt ac prodiderunt. Perionius. Ii autem, qui fidem suam precio addicebant, ciuitatisq; iura prodebant. Meletus. At illi qui uendebant & cum eo communicabant reipublicæ firmamenta, grauissimo supplicio erant digni.

καὶ ὁ πρεσβυτὴς.) τὸ Φ ἀγῶνος δοκεῖ περισσὸν. Cæteri 2. interpretes hanc uocem præterierunt. Perionius. Cum Æsculapij sacrum esset, & is qui perficeret adesset: fortasse legit ὁ πρεσβύτης ἢ πρεσαγαγών. Meletus. & præludium illo die fiebat.

γεγράφθαι τινα.) F. γεγράφθω τινὰ. S. ἀναγνῶναι. &, ἐὰν ἄλλα παρῶσιν ὑμᾶς οἱ Φ φ. &, ἐπιλαμβάνωνται.

ἐν ἄμεινον ἔχ.) ὁ συμφέρειν.

διὰ τὴν Φ ἑλλήνων παράπλησιν.) S. ἐπὶ τὸ μίσος τῷ Φ ἑλλήνων συνηλθεῖν.

προσλαμβανόντων Δημοσθένους τὸ βῆμα.) Hoc Demosthenes Æschini obiecit: Æschines negauit posteriore conuentu conciones ullas esse habitas. Ita aut uterq; aut alteruter mentitur: fretus oblatione & socordia Atheniensium.

ἀνάγκη λέγων ἐνίοτε οἱ φιλίππ.) F. λέγων, ἐὰν ταῦτ' οἱ φιλίππου μὴ συμπεισθῶσιν ἢ πρέσβεις; ἐᾶν.

ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς.) S. τοὺς ἕλληνας ἐᾶν. Melanchthon ad Atheniensis τὸ αὐτοὺς retulit. Sed solos nos, &c. Sic & Meletus. Sed aut bellum gerere nos ipsos, aut pacem facere sine alijs.

ὁ δ' ἐπιψηφίσας Δημοσθένης.) Aretinus. Demosthenes hoc ipsum decretum Philocratis sua sententia comprobauit. Res primo non fuit animaduersa quam clausulam huc transtulit, cum sit initiò apud autorem: λανθάνει γάρ ὁ δῆμος φιλοκράτης. Melanchthon. idq; Demosthenes approbauit. Meletus. Demosthenes uerò insidiosè assensus est.

ὑπὸ Φ δημοσίων πραγμάτων.) F. γραμμάτων. Melanchthon. Publicorum actorum custodia. Perionius. negociorum rerumq; publicarū custodia. τὰ δὴ πράγματα ἐν αὖ φυλάττοιτο χωρὶς γραμμάτων.

καὶ ὁ μισαπίπαια.) F. συμμισαπίπαια τοῖς αὐτομολοῦσι. &, ἐᾶν ὁ τὰ φίλτατα. & πρὸ πολέου Φ. &, φυγὰς ἀπ' ἀσαγγελίας.

ὁ γὰρ Φ τρόπος.) Sic Cicero in Quintiana: Magna fit mutatio loci, non ingenij.

προστρώ.) F. προσταστρώ λαμβ. &, τοιούτους ἐπιπεπλόους παραχῶς. &, συμπρισβεύειν λυπηρὸν ἐστιν. &, ὁ πρῶτος ἀνθρώπων.

ἄλαμεν.) F. ἤλαμεν.

ἐς τοῦτο φθόνου προήκουσι.) τὸ φθόνου, emphatico pleonasmo accedit, quasi dicas, μετὰ φορᾶς καὶ ὄρμῆς πρόεισι. Non multò post, passiuo est usus eodem modo: πάλιν ὑπὸ φθόνου δ' ἐς τὸν ἐκεῖ φύσιν.

τὸν μετ' ἀριστοδήμου.) F. χορηδήμου s. Φ τραπεζῶν, de quo multa in Aristocratea. ὁ γὰρ ἀριστόδημος, ὑποκριτὴς μέν, ἀγαθὸς δὲ τραπεζὴς: nisi forte fuerit alius quispiam hic Aristodemus, quem in Philippicis exagitat: pro quo Aristomedes apud Vlpianum legitur.

& παρεσκευάσατο.

ὡς δ' μνασάρχου Φ χαλκιδέως, Φ ἀλλὰ καὶ μὴ τανυοδίνου πατρὸς.) Calliæ & Taurosthenem fratres, Mnesarchi filios fuisse puto: non, Mnesarchum Calliæ F. Taurosthenis patrem: & si quid id nostra refert?

ὑποσπόνδους δυβάγης ἀφῆκαν.) Aretinus. Victis Thebanis. Melanchthon. Repressis Thebanis. Perionius. Thebanos fœderatos dimisistis.

μὴ τὰς πόλεις αὐτὰς.) Lego αὐτοῖς s. τοῖς σύμπασι. &, ὅτι ἀδελφός.

φίλιππον λήψεσθαι ἀ λαμβάνω, non λήψεσθαι ἃ λέγω.

ἀνάγκην λαβὼν, βοηθήσειν.) ἐμέσκωπτε ὅτι βουλήσει. Aretinus. auxilium ferre aureturando cogeretur.

ἀσυνάτου πρώτου μέν, μὴ διασφαλῶσι. &, ἀμυνεῖσθε. &, τὰς δὴ σωτηρίας, ut antè, μὴ σωτηρίαν ἀβλαβῆσι.

πόλιν ἀλλὰς γραφῶν.) ἐπιστολὴν ἢ γραμμα, ἀγαθὴν δὲ καὶ ἡγεμονίαν, ὡς ἄλλοι πολλάκις.

δι' ἀποβήτων.

ἐξ ἀναφανείας δὲ ἑτέρους τοσούτους.) Aretinus. Ex Peloponneso quidem super duo millia armatorum: ex Acarnania uerò alios totidem. Sic & Meletus. Melanchthon. Ex Acarnania totidem milites, Perionius. Armatorum ex Acarnania totidem. Hic ἑτέρους τοσούτους non est ἄλλους τοσούτους, ut apud Isocratem loco suprà citato.

Φ αὐθισταμένων Φ.) παρὰ τὸ τοῖς αὔθισι σφίζεσθαι πλὴν γλώττης, qui à Choniate ὁ φυλλοῤῥόας μιλὼ appellatur. Alij per ι in secunda scribentes, παρὰ πλὴν ἑορτῶν πλὴν Φ αὐθισταμένων: περὶ ὧν παροιμιάζόμενοί φασιν ἄξια λαμβάνειν, ἐκ τῶν αὐθισμένων.

ὅπερ συναγορεύουσιν ἀθλιώτατοι ἄνθρωποι τῷ Σιλλίῳ.) Aretinus. Omnes cōuenire debere Athenas in plenilunio. Melanchthon. Vt ciuitates in plenilunio conueniant Athenis. Perionius. Vt omnes Athenas conueniant consilij capiendi causa ad XVII. Cal. eiusdem mensis conuenirent. Meletus. Venturos se esse Athenas ad concilium tempore plenilunij. πλὴν σιλλίῳ paulò post ipse interpretatur πλὴν πανσελήνου. Hoc me loco lapsum esse fateor, cum uerti: ad Lunam. Nam peculiarem hanc & non communem homo ille formulam usurpat. Neq; enim Æschines Lunam: sed mendacem linguam Demosthenis exagitat. etsi quid uetat, insolentem locutionem Græcam æquè insolenti Latina uertere? præsertim cum eius sequatur interpretatio.

ἄξιόν ἐστι μισεῖσθαι lege.

ἐπεῖτα αὐαφάνιστ' περὶ ἁπάντων ἐπὶ τῷ ψηφισμάτι πρὸς τῷ λεγομένῳ γράψας.) Aretinus & hanc & plures clausulas omisit. Melanchthon. Cætera in decreto recitantur. Ascribit etiam de furto, ut Oritæ quinq; talenta non uobis, sed Calliæ penderent. Perionius. Deinde cum apparet in decreto ad furtum addidisse, ut legati peterent ab Oritanis, &c. Meletus. Deinde uerò, post hæc insidias orationis, rursus decernit. τὸ περὶ ἁπάντων nemo horum expressit. pro quo, etsi πρεσβευταγωγὸν ἢ πρεσαπαντῶν ἢ πρεσαγατῶν legas, non satis placet. Mox τὸν πρίσβεις ἀξιοῦν. Cohærent enim γράψας ἀξιοῦν, id est, ὅπως ἀξιώσουσι οἱ πρίσβεις.

ἀλλ' ὁ καὶ λαμφανὼν.) M. Ali ē.

ὅτι ὀλιγίστου χαλκοῦ ἀλλήν Αἰσχίν.) Videtur alludere ad nomisma uilissimum qui χαλκοῦς dicitur: quasi dicat, ἓν ἂν αὐτιπαλλάξαιμι χαλκοῦ τάλαντον.

διὰ ἐκκλησίας ἐσπράττειν.) S. Αἰσχίν.

ἐδραχμολόγ Φ μιλῆς δὲ μνᾶς.) Centesimis ergò usuris duxit fœnus. Mina enim 100. drachmas continet.

ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω.

ἃ τετόλμηκεν ὁ τὸν γράψας.) S. ὁ ἐκτιοιφῶν.

ἐκ τοῦ ἱερὸν τὸ μὴ σκληρόν.

ὁ νῦν βάγης καὶ παράλογος ἀνομασμένος.) Aretinus. nefastus & execratus. Melanchthon. pollutus & execratus. Perionius. sceleratus & detestabilis. Meletus. execrabilis & maledictus.

Κιρῤῥαῖοι.) Cirrha oppidum Phocidis ad Parnassi radices, ubi cultus fuit Apollo.

ἀπαγαλλιάται.) Fortassis hi reliquiæ fuerunt exercitus Brenni, & in editis locis consederunt.

τίνι χρὴ τιμωρίᾳ.

καὶ ἀθλιωτάτῳ πρανοίᾳ.) Pausanias in Phocicis ἀθλιωτὸν πρόναον recensebat, quasi quæ sit in uestibulo ædis dedicata, quod fortassè rectius est, quàm prouidentiæ uel prouidæ.

ἐπὶ πάσῃ ἀργίᾳ.) Vt scilicet neq; compascuus esset is ager nec coleretur, neq; coædificaretur.

ἀθλιωτατοδαίσαντο τὸν αὐλῶνας.) Vide hæc de re πρισβευτὴν Thessali filij, in Hippocratis operibus Græcis Frobenianæ editionis folio 537: ubi excidium Crisæorum, aqua infecta; eleganter describitur.

ἀλλὰ καὶ πρόσθεσιν καὶ ἀρὰν.) Hinc fit πρόσθεσις. Melanchthon: addiderunt religionem & imprecationem. Perionius. Sed diris etiam deuouerunt, execratiq; sunt eum, qui cōtrà faceret. Meletus. Sed pro his etiam se insuper deuouerunt, ac diris imprecationibus obstrinxerunt.

τίνων τίνεσθαι γονεῦσιν λοιπόν.) Ex Hesiodo sumptum.

καὶ ἀγορᾶν.) ἐκκλησιῶν καὶ βουλευτηρίων ut opinor potius, quàm ἐμπορίων.

μισθὸν ἀξιοῦσθαι αὐτοὺς τὰ ἱρά.) Pro αὐτῶν, usitata Græcis αὐτιπτώσις.

λιλαδεῖν.) λιλαδεῖν lego à λιλαδέω. His uersibus demum subijciendum ἔφησι. αἰνί. τοιῶνδε. Sententia autem oraculi est, eum agrum Apollini consecrandum: qui ager maritimus cum esset, & Deo dicatus: post consecrationem, mare utiq; lucum Apollinis alluebat; inuidi scilicet dæmones, qui instar canis in præsepi iacentis, nec ipse illo frueretur, nec alios frui sineret.

πυλαγέρων.) Quasi esset ὁ πυλάγορος. Nam πυλαγέρας, πυλαγορῶν facit. Paulò post πυλαγέρης ὑμᾶς ἄλιωδε.

ὑφ' ὑμῶν. &, τοῖς ἀμφισσεῦσι. &, συμβίβηκεν αὐτῷ, ὅτε αὖ προσάψηται ἀδελφὸς ἰδιώτης ἢ δυνάστης.

πρυγένιος δὲ.) F. τῷ Φ ἀμφισσέων ἀσεβέας. Aretinus. Considerabitis enim siue dæmoniũ siue fortunã, quæ ex impietate Locrorum effluxit. Melanchthon. Considerate aũt quas pœnas Deo Amphissenses pro impietate dederint. Perionius. Attendite igitur quæ calamitas & fortuna Amphissensium

Amphiſſeorum ſcelus impietatemq; oppreſſerit. Meletus pro ὃς πρῶτον A γένοιτο legiſſe uidetur ὡς, & genituum retinuit. Conſiderate igitur, ut uicerit Amphiſſanorum impietatem diuinum numen & fortuna.

καὶ ῥᾴτερον ἢ μικρὰ τούτων ἐμέ.

τὴν ἱερομνήμονα διέγνωσαν.) Suidas ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὸ τῶν ἀμφικτυόνων συνέδριον ὑπὲρ πάσης πόλεως τῆς συνεδρίου μετέχουσῶν: ἢ, οἱ ἐπὶ τὴν πυλαίαν ἐπιπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ex hoc autem Æſchinis loco apparet, Athenienſes unum ἱερομνήμονα, tres πυλαγόρους miſiſſe. Dicitur autem ἱερομνήμων παρὰ τὸν μνήμην τῶν ἱερῶν: fortaſſe quòd acta ſacra in literas retulit. Aretinus. Diognetum ſacratorem. Melanchthon. ſcriba Diogneto. Meletus. Sacrorum præfectus Diognetus.

ἐξὸν μὲν ἐπιτιθέναι.

τῶν ἄλλων πυλαγόρων μετεπεμπόμην.) F. παρεπεμπόμην, ἢ μετεπεμπόμην. Melanchthon. Cunctantibus aliarum ciuitatum legatis. Perionius. cæteris Pylagoris concedentibus. Meletus. egreſſis alijs Pylagoris. Ego nihil certi cum haberem, uerti: cæteris noſtris Pylagoris abſentibus.

ἔτι τοῦ ἐναρτύσεν ἀπέκειν.) ὑπάιμενον, ἀδυνάμην ἐνεχέμην ἀπέκειν.

ἱδρυμάτα.) Melanchthon. & officinas ibi ædificatas eſſe & uillas. Perionius, & figulinas, ſtabulaq; exædificata. Meletus. figulinas & caſas.

καὶ διωρισμένην lege.

ἐν, ἐνῆρκτο μὲν τὰ ἱερά.) Melanchthon. Sacra quæ de more fiunt, inchoata ſunt. Perionius τὰ ἱερὰ retinuit: cœpta iam ea ſunt, quæ ad omnes pertinent. Meletus. Primùm collocabantur ſacri calathi.

διεξιὼν δὲ τοὺς ἡμᾶς.

ἐν, ὅσοι ἐπὶ Δινίᾳ ἐβῶσι.) Aretinus. Edixit omnibus qui in ætate B forent. Melanchthon, Vt Delphi omnes puberes. Perionius. Qui ætate proceßiſſent. Meletus. Quicunq; inter Delphos uiderint, ſe attigiſſe pubertatis annos. Retinuit uitioſam lectionem ἐπιδόντας pro ἐπὶ Δινίᾳ quod eſt frequens in forenſibus Demoſthenis. Ego Suidam ſecutus ſum, qui τὸ ἐπὶ Δινίᾳ ἐβῶσαι exponit ἐφ' ἑαυτῶν γιγονέναι. etſi ex loco quamuis corrupto colligitur, apud Athenienſes τὴν ἐφηβίαν uſq; ad 18 annum duraſſe, ac tum demum ἐς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι.

πρὸς τὸ θυτᾶον.) παρὰ τὸ θύειν quaſi Macellum dicas, aut Victimarium.

τῷ θεῷ lege.

ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων.) Aretinus. Qui præerat. Melanchthon. Cuius ſumma erat autoritas. Perionius. Qui ſententias decreto ſuo cõfirmabat. Meletus. Qui his decretis ſuffragatus fuerat.

τὸς χρωμένους τῷ θεῷ.) τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας. ὁ μὲν γὰρ ἀπόλλων ἀποκρινόμενος, χρᾷ: οἱ δὲ πυθόμενοι χρῶνται.

ἐπανορθοῦται δὲ ἡμῖν ἡ πόλις) αὐτὴ δὲ πρὸ.

πρὸ δὲ ἐπόσους πυλαίας.) δὲ ὡρισμένους, καὶ τεταγμένους ὑπὸ τῶν προγόνων.

ἐν ῥητῷ χρόνῳ.) Ea fuit σύγκλητος πυλαία.

ἐχόντας λόγον.) Suidas ἐπιγινώσκοντας.

σφῆλαι.) ἀορ. ἀ παρὰ τὸ σφάλλω.

ὡς ἐπ' αὐτὸ λογον.) σύλλογον.

τὸς πυλαγόρους τὸς ἀεὶ πυλαγορεῦσας.) τὸ ἀεὶ peculiarẽ habet uſum hic: nec ſignificat perpetuum tempus: ſed refertur ad perſonas, quæ certis temporibus munus aliquod obeunt. οἱ ἀεὶ ὑπατεύοντες, ἢ, qui C ſuis quiq; temporibus conſulatum gerunt.

Aretinus. Pylagoras qui perpetuò fuerint. Melanchthon. Legati qui perpetuò ad concilium Amphictyonicum mittuntur. Perionius. & Pylagoras, qui perpetuò hunc magiſtratum gererent. Meletus. atque perpetuos Pylagoras.

μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖ συλλεγομένοις.) Sycophanticè prætermittit, quarum rerum non debeant eſſe participes, belli Phocenſis ſcilicet.

πλὴν μιᾶς πόλεως.) τῶν δυοῖν quas Alexander euerterat.

χρήματα αὐτοὺς ἐζημίωσαν. & ἐπὶ τοὺς ἀμφικτύονας.

ὑπὸ ἢ τ.) M. αὐτόρρως, ὑπὸ ἢ ῥητέρων ἐνίων: aut, ὑπὸ δ' ἐνίων τῶν ῥητόρων.

ἢ τῶν μυστῶν τιλουτύ.) μύσται οἱ μυηθησόμενοι. Fortaßis aliqui ex iſtis ſubitò mortui ſunt. ἢ τιλιτὸ non placet, quòd anteceßit τοῖς μυστηρίοις.

φιλιππίζειν πλὴν πυθίαν.) Hoc & Cicero 1. de diuinatione refert.

ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν.) ἄθυτα appellat ἱερὰ τὰ μὴ καλὰ γενόμενα. ſicut dicitur ἄγαμος γάμος, ταφὴ ἄταφος: quam & Cicero inſepultam ſepulturam dixit. ταρίχευτος ἀπάρβευτος βίος ἀβίωτος & ſimilia. καλλιερῶ eſt litare, unde ἱερὸν ἀκαλλιερήτον, hoſtia quæ non litauit. Scribit Plutarchus, Demoſthenem, fretum copijs & alacritate militum, nec oraculis nec extis quicquam tribuiſſe, τοῖς λογισμοῖς αὐτὴ χρωμένους χρησάμενον: idq; exemplo Periclis & Epaminondæ, qui ſuperſtitiones illas uelamenta ignauiæ iudicarint.

σὺν ἅπασιν προθυμίᾳ.

μιᾷ δ' ἡμέραν μίαν.) Poſt diẽ unũ, an, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, uno die, ut νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν noctu atq; interdiu. Aretinus, una die. Sic & cæteri.

ἢ καὶ διπλοῦς πρὸς τὸν ὅλων, ἀλλ' ἐφεξῆς βεβυσσόμενοι ſcilicet οἱ βάρβαροι. Precedit enim δεῦρο ἦλθε. Melanchthon. Thebæ uerò urbs uicina uno die funditus euerſa, & è Græcia ſublata eſt: nec iniuria. Ideo enim retinere imperium non potuerunt, quia diuinitus in furorem acti pœnas uiolatæ religionis dederunt. Perionius: quarum incolæ, ſi minus de ſumma rerum rectè conſultauerunt: at certè non humano conſilio, ſed diuinitus deorum negligentiam amentiamq; habuerunt. Meletus. Id quanquam meritò eis cõtigit, quia de ſumma reipublicæ non bene conſultarint: ſed tamen illam temeritatem ac ſtulticiam diuinitus non humana ratione ſibi compararunt. Æſchinis hæc ratiocinatio eſt, Thebanos amentia ſua periiſſe: quæ amentia diuinitus eis ſit immiſſa ob uiolatam religionem.

οἶμαι ὑμῖν λέξειν.

δεόντως ὁ ἀρχισύδης.) Alias ὀρχισὺς apud Demoſthenem per ι ſubinde legitur. & Suidas ὀρχία ἀγορὰ καὶ ἀπάτη. Vnde ὀρχιάδαι & ὀρχιᾶς quod eſt uſitatius. Et fortaſſe ὀρχιάδην legendum.

ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα διδάσκει.) Quia præſidium eis eſt impoſitum, ob ingratos, ut opinor, animos, & Athenienſes Philippo prælatos: cum is antè animum ab illis alienum non haberet.

καὶ τὴν δημοκρατίαν. & ὡραίων pro ὡραίων.

μισθοφορῶν ὀψὲ ἀπὸ χώρας.) Noſtrates milites appellant cæca nomina, quibus & principes decipiuntur, & centuriones locupletantur.

πολλὰ διαμαρτυρόμενος.

ἀπομιμούμενος τὴν ἀλεοφῶντος πολιτείαν: ὃς ἐπὶ τῆς πρὸς λακεδαιμονίους πολέμου, ὡς λίγιστ' τὴν πόλιν ἀπώλεσεν.) De hoc Cleophonte non memini me quicquam legiſſe, præter ea quæ idem Æſchines in oratione περὶ παραπρεσβείας tradidit.

ἀλλ' ὃ τὸ ἐν δὲ ἀληθέας.) τὸ ἀλλ' ſi rectè legitur, non aduerſatiua eſt, ſed emphaſeos cauſa accedit.

πάλιν ἀπευθύνειν τὰ ἀεινά.

ὃ δ' ἐπὶ τὰ ψηφίσματα ἐλάτω.) Hoc ipſum ultrò feciſſe, βεβιωμένον αὐτῷ τὰ πάντα, ſcribit Plutarchus.

ὡς αἰτίαν δ' ὀλιγωρίαν καὶ θυσίαν τὴν βελτίω διατίθεσθαι.) δύναμ ὀλιγωρίαν uide in Areopagitici Iſocratici annotationibus.

ἐπωνυμίαν δ' ἀληθεύοντα μαργίτην.) Margites Homericum poema tion fuit de quodam ignauo & perdito homine,

τὸν δ' ὅτ' ἄρ' ἐσκαπάνην βόσαν θεοὶ ὅτ' ἀροτῆρα

ὅτ' ἄλλως τι σοφόν.

Suidas ἐκάλουν τὸν αὐθέντην ὅτω: qui & alium Margiten ab hoc Homerico diuerſum, ſtulticia inſignem refert: qui nec ultra quinq; numerare ſcierit, & ſponſam ſuam attingere non fuerit auſus, ſocrus obiurgationem ueritus: & matrem rogarit, an ſe pater ſuus peperiſſet?

ὑμᾶς μὲν ἕτερον ἐκ προδόλου. & ὅτως δ' ὑμᾶς νῦν προδιδάσκει.

οἱ παράλιοι.) οἱ δὲ παράλιοι ταμίαι. Aliàs fuerunt οἱ τῇ θαλάττῃ προσοικοῦντες olim appellati, ut διάκριοι montium accolæ.

καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ.

καὶ χρυσόκρωμ ἀποκαλῶν.) Tauris immolandis à locupletioribꝰ cornua maurabãtur, & corollæ imponebãtur, unde illud oraculũ de Phalippo: ἑστιατῆ μὲ ὁ ταῦρος: ἔχει τίλος: θύει δ' ὁ θύων.

ἀλλ' ἄν τινα λαμπρὸν αἰνιβάλλῃ λαλλίαν.) ἐμφανικῶς καὶ ἰλιγγικῶς: Legi etiam queat ὀρθῶμαζικῶς: ἀλλ' ἂν τινα λαμπρὸν αἰνιβάλλῃ λαλλίαν: Nunquid in tempus opportunius differebas?

τὸν περὶ Κόρραγον τραπόμενος.) Aretinus. Pugnantes aduerſus Coragum. Melanchthon. Prælio facto cum Corrago. Perionius. Deleueruntq; milites, qui Corragum obſederant. Meletus: & exercitum qui fuit circa Corrhagum deleuerunt.

ἔξω δὲ ἄρκτου,) In ea loca iam peruenerat, unde Septentriones uideri nequeunt: ſicut nos Canobum & alias quaſdam ſtellas non uidemus, διὰ τὸ βαθμοῦ τοῦ πόλου: qua de re cõſulantur libelli ſphærici.

τίποτ' ἴσως ἀπράξας.) αὐτὸ ἢ τινα ποτ' ἐπραξας. ἐπερώσει ἀμέμπτως ἡ περίφρασις οἵα ἡ παρ' ἰσοκράτει ἐμοί τινος οἷ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς λόγους, αὐτὸ ἢ τινὸς ἔχουσι δυσκόλως. Sic Terentius: Si quiſquam eſt, qui ſe ſtudeat bonis placere quamplurimis & minimè multos lædere: in his poeta hic nomen profitetur ſuum.

τινὸς πρῶτον.) Neq; hoc neq; πρωκτὸν placet. Verti quaſi eſſet ſcriptum τινὸς ὑμᾶς: etſi nec hoc probo. Aretinus. Tanquam acus nos diuidunt. Perionius. Deducimur in anguſtum locum, nonnulli quaſi acus nos inſerunt & trajiciunt. Melanchthon. Compellimur in arctum uelut ſportæ: quidam uelut acu diſſuunt nos. Meletus. Coarctamur in angustias quaſdam: quidam primarios uiros tãquam acus trajiciunt. Hic uertit, quaſi legiſſet τινὸς τὸς πρώτους.

προσκαθιζόμενος.) Aor. προσκαθίσομαι.

πρὸς τὸ γίνομ.) M. περὶ τὸ γίνομ. Sic paulò poſt, περὶ τὴν διαῖταν. & τὴν μὴ διαύειαν προσρᾶδαι. etſi τὸ προσρᾶδαι rectè legitur, ſi δυσγνωμοσύνῃ exponas ἢ φρόνησιν ἀλλ' οὔνεσιν.

φυγὰς

φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο, θανάτῳ ζημιωθεὶς ὁ αὐτός, τῶν ἐρίων A
ἐχ ὑπομένων.) Aretinus. Ob hoc exulauit, non expectata pœna iudicij, quæ contra eum parabatur. Melanchthon. Capitali iudicio damnatus, non expectata pœna iudicij, cõcessit in exilium. Perionius. Fuga ex urbe elapsus est, cum capitis damnatus, iudicium non expectasset. Meletus. Factus est exul, non expectans iudicium, cum capitis damnatus esset. Ego existimo, eum absentem capitis esse damnatum, quòd se iudicio non stitisset, ut & Alcibiades.

πρὸ χρυσίου ἰσοφορημένῳ πολύ. &, ὀφ ἓς. & paulò pòst denuò ὀφ ἓς. &, ἐπικίνδυνος ab ἐπικινδύνω.

ἴστε δ'.) M. ἴσται. &, δικάς γὰρ πάντες πάντα.

ἐὰ ἐγένετο μὴ διπλοῦς εἶναι.) Græca negationis conduplicatio.

ἵν' ἅπας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων.) Hinc Plato ait, τὸς πολίτας δίκαι αὐθρώπους εἶναι.

τῶν ἀγεφανώτατον, &, ἵνας ἔτι μίμνημαι.

Νῦν δ' ὕδη παπαίκλυστ τὸ πρᾶγμα.) τὸ παπαπλώδεσθαι, αὐτὶ τοῦ, τοῖς τυχοῦσι δίδοσθαι, parum placet. παπαίλυστ uidetur paulò commodius: sed nec ipsum arridet. Aretinus. Virtutis nomen in precio erat: nunc iã uilescet. Melanchthon. Nunc contaminantur præmia uirtutis. Perionius. Nunc res ipsa neglecta est. Meletus. At nunc etiam ipsum opus uirtutis sordescit. ἀριστάδης δ' ὁ Λίπαιος.

ἐφῆς.) F. ἐφῆ τι. S. ὁ λῆμος. παρὰ τὸ ἐφίημι, τὸ ἐπιτρέπω ἀορ. β'. quia præcedit ἔτυσαν, ἐλαυνεῖν. Aretinus cum hac exceptione. Videtur legisse, ἐφ' ᾧτε.

ὧν ἄρα.) αὐτὶ τοῦ ὅσον, &, αὐτ' οὐδρηγισίνης.

καὶ ἐπιεσομένων.) τ μετὰ ταῦτα ἐσομένων.

ἀμπλίεν.) αὐὰ πλίειν, ut ἐκ δὸς ἀμβολὰς, αὐτὶ τοῦ ἀναβολάς.

ἰσομήτωρα.) ἰκατ' αὐτιστοιχίαν ὧ ἐπίασιν, ἰσομήτωρα: ut fert uerba lium in τωρ analogia.

ἁπάντων γὰρ ὑμῖν.) Videtur statuas in foro, picturas in pœcile, uisi spectarici, significare: & fortasse prætorium fuit foro uicinum.

καὶ ὁ χρυσὸς ſ. στέφανος. Præcedit enim ὁ θαλλὸς στέφανος. &, παφανάγνωθι.

ἔατ' ἴχει.) F. εἰ τοῦτ' ἴχει λαλῶς.

παῖπαιῶνος ἄμεινον.) ῥυπμα λέλιπʃι τὴ τοιχωρύχι. Vide Suidã, qui cum mea opera etiam Latinè (quamuis parum emendatè impressus) extet: nolo chartas frustrà implere illo transcribendo. Idem etiam intelligi uolo de explicatione obscuriorum uerborum, et locorum inter sese collatione. Petant illa, quibus opus est, è Lexico Roberti Constantini, aut si quod fortè melius (uti spero) ab Henrico Stephano fuerit editũ. Mihi satis est, curare, ut, quantum licet, uera Æschinis & Demosthenis sententia intelligatur.

ὄρξαν.) αὐτὶ τοῦ ὄρξαντο. διά γάρ τοι lege.

&, εἴτις ἀσήμα γραφὴ παραυέμων. Possit & subiunctiuo legi ἀσίη.

ἄνευ ὄμοιον τὸ ῥυπμα τὴ τὸ ῥῆγμα.) Est ænigmatis instar, quo significat, ut opinor, statim fuisse condemnatos reos: quòd aliquid dicere aut scribere contra leges, æquè uindicandũ censerent ac facere. Melanch. Dictũ factũ, reus statim condẽnatus est. Perionius. In eodẽ scelere et nomẽ ipsum fuisse & factum. Meletus. Nomen fuisse simile ipsi crimini.

αὐπαδόλιον τ γραμματίαν.) αὐτὶ τοῦ αὐπαλάιν reuocabant.

ὥσπερ ἐπῳδάν.) ἐπῳδαὶ sunt incantationes, quæ barbaris ferè constabant uerbis, nec intelligebantur à Græcis: aut carmina quæ lyræ accinebantur: quam inscriptionem & Horatius usurpauit.

οἱ διαπολισυνέμενοι.) F. οἱ αὐτιπολισυνέμενοι.

μὴ λυθῇ τὸ παράνομον μὴ δωυθὰς ψοφεῖς ὧν ἀποδᾶξαι τὸ ἔγκλημα.) ἐὰν μὴ ἀποψηφιθῇ ὁ φεύγων. Aretinus. Si primis sententijs non absoluitur reus. Sic & Melanch. & Perionius. Meletus. Postquã prima iudicũ sentẽtia reus condẽnatus fuerit: nec crimẽ obiectũ solui potuerit à reo.

λελυσάναι ὧν αὐτὸς, ἐάσαντας ὑμᾶς.

τοτὶ τὸ σανίδιον.) Tabellã, in qua perscripta fuit accusatio, puto intelligendam.

ἐλίπαντας τῶν ἀκροάσιν.) Aretinus. Decipere nos quæris. Perionius. Auditorum iudicium fallis. Melanchthon. Conaberis nos decipere. Meletus. Furaris animos audientium.

ἐπαυδρώμενος. &' ἐπὶ σαυτ.) F. A. ἐκλῶν γὰρ, ἐπὶ σαυτ ἐκλᾶς. &, ὅνπερ ἐγὼ ἐκπλήγμα, ὥσθ' πως. & τ ῥήτορα ὀξύλιγξα. &, πρὸς ταῦτα προφάσεις.

ὅτι παλαισμα τ' ὀρθὴ δικαστηρίς.) Aretinus. Hanc esse artem quandam ad iudicium euertẽdum. Melanchthon. Nec ignoretis, eũ insidias struere iudicio. Perionius. Hoc ad tollendum supplantandumq; iudicij pertinere. Meletus. Hoc esse strategema quoddam & fraudem iudicij.

ἀλλ' ἐγκαθήμενοι τῇ ἐνεδρεύονσθε.) Aretinus. Sed assiduitate ac diligentia audiendi fugas eius custodiatis. Melanch. Compellite eum intra causam, assiduitate & uigilantia uestra. Perionius. Sed insidẽtes et insidiãtes in eo audiẽdo, cogite eũ de re ipsa uerba facere. Meletus. Rei auditæ immorantes atq; incũbentes reducite eũ ad orationem quæstionis.

λελάθει ἅς ῥαδίως.) Lego ῥᾴων.

ἐ μεταβαλλόμενον τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λοιδορήσοιτ.) Arctinus. Nec admirarer si in istos, qui circumstant, conuersus, eis malediceret. Melanchthon. Et haud scio, an etiã his qui circumstant, conuiciabitur. Perionius. Nec uerò mirer, si in eos qui circũstant mutato animo dicet. Meletus. Nec mirabor, si in transeũdo, eos qui foris stãt, cõtumelia afficiat.

αὐθυποβάλλει αὐτῷ.

τὸ λάλιστον ἐν παιδιᾶς ῥῆμα φθιγξάμενοι.) Perionius. Honestissimo ex disciplina uerbo usi. Meletus. Locuti eruditè pulcherrimam illã dictionẽ. φθιγξάμενοι ἐν παιδιᾶς, τετύφι, πεπαιδευμένως, ὡς πεπαιδευμένοι αὐδρῶν. Vel ῥῆμα ἠρεμοῦμενον ἐν παιδιᾶς. Sic Isocrates Paragraphico, Athenienses propter seditionem dementissimos, ob ἀμυσίαν sapientissimos esse habitos.

περιγράψατί με ἐκ τῆ πολιτιᾶς.) αὐτὶ τ, ἀπαλάφισι γὰ βεβαίωσι: ἐὰν μὲ περιγράψῃς. Δεῖ γὰρ τὸ προσακουσθὲν ὑποδικικῶς ἐκλαμβάνειν. Aretinus. Circumscripsistis me à republica. Melanchthon. Quò me conferam ciues, si me ciuitate excluseritis? Perionius. Eiecistis me ex republica. Meletus. Tolletis me ex ista politia?

ἀλλ' ἐξορμᾶς ἐκ τῆ πόλεως.) ἐκχωρᾶν μιλιτᾶς γὰ ἀποφεύγειν. Aretinus. Sed ex urbe euadis. Melanchthon. Sed ex urbe subducis te. Meletus. Sed in altum à ciuitate soluisti.

ὁ γὰρ ἀγὼν ἐν ἀτιμητ;) τετύφισι, ἐχὶ τιμητὸς ἔστιν ὁ ἀγὼν, ἐκ ζημίας ἐκ τ νόμων ὡρισμένης: ἀλλ' ἐν ἐπὶ τοῖς ἐκπαγέρσις γὰ δικασταῖς ἔσται. Mulctæ pecuniariæ cõstitutæ legibus, fuerunt tolerabiles ferè: sed tracũdia iudicũ in æstimãda lite formidabilis: ut qui Miltiadẽ 50 talẽtis, Demosthenẽ 30 dãnarint. Sed & Æschines litẽ hãc Ctesiphonti 50 talentis æstimauit. Vade apparet, ὅτ τὸν τ ἀγῶνα ἀτίμητον εἶναι, & æstimationẽ litis pẽdere à sententijs iudicũ. Melanchthon. Cùm reus sit Ctesipho, & iudicium exerceatur tantum de mulcta. Perionius. Causa autem non est non æstimata. Meletus. Et iudicium pœnam habet propositum.

κάθαρμα γλωσσῶν ἀρτιλῴ.) Aretinus. Mõstrũ aliquod quod uirtuti obtrectaret. Melanch. Sed oratio tua cõscelerati hominis est, et obtrectãtis uirtuti. Perionius. Piaculũ quod uirtuti inuidet. Meletus. Tu uerò quæ dices, catharma diceret, quod uirtutis splẽdori inuideret. Suidas et Harpocration, τιμητὸς ἀγὼν, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τ νόμων ὡρισμένον τίμημα: ὡς μηδὲν δεῖν τὸς δικαστὰς διαλιμῆσαι. ἀτίμητος, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τ νόμων ἐ κεῖται: ἀλλ' οἱ δικάζοντες τιμῶντο, ὅ, τι δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὥστε τὸν μικρὰν διαφαλῆ.) μιαρὰν haud dubiè legendum, ut notauit Henricus Stephanus. Sed uenia dãda ijs est, qui eã lectionẽ quæ nihil absurdi habet, retinuerunt. Autore enim Aristotele, ἁμαρτία μὲ διαφαλὴ μικρὰ, ἀγαθὸν ἐν ᾧ ἀνάγκης δ' ἀγαθὸν ἢ μιγάλη. Aretinus. Detestabile illud & obnoxium caput. Melanch. Vt hoc execrabili capite sæpe uulnerato contumeliã pecunia pẽsauerit. Perionius. Paruũ caput istud. Meletus. Vt hoc paruum caput. Me quoq; fefellit error librarij ὑποφήσαντα δ' σωήθως μανθάνῃς. βραχία βάλομαι προεκπῶν.

ἐνδηνύμενον ἀλιξανδρέᾳ τῶν πρὸς αὐτ ἐχθραν.) τὸ διὰ redundat. τῶν πρὸς αὐτ. ſ. τ ἡμοδίνων. &. τὰ αὐτὰ τότῳ ἀμυνομένους. &, ὅτι φιλίππᾳ ζῶντ&. &, ἐν ᾗ ταῖς ἀμφικτιόσι. et, ὅσπερ ᾗ τ μηδίσαι ἐπιβουλὰν.

λακεδαιμονίοις τῆ πόλιν.) Alij πόλλιν, cui necandũ Platonẽ à Dionysio traditum scribit Laertius. Significat opinor, aut Lacedæmonios in magna illa clade tot naues nõ amisisse, quot Atheniẽsi classi Demosthenes subtraxerit: aut Athenienſem uictricem classem non tot habuisse naues. Melanchthon. Quàm quantum erat collatum in classem, qua ciuitas nostra Lacedæmonios in Naxo uicit.

ἀεὶ τὸ παρὸν.) F. ἀεὶ ἅς τὸ παρὸν.

τ τὰ ἀγορασθεῖσα ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντ&.) Aretinus. Qui merces Olympiadi emebat. Melanchthon. Ementem merces Olympiadi.

ἐ τὸ ἀσίβημα ἐρυῶσω. ἐπ' αὐτίας ἀγχυύτοις.

ἐλθὼν εἰς τὰ ἐνναῖα.) Melanchthon. Mortui inferijs interfit. Perionius. Veniens ad funus. Meletus. Accedens ad Nouendialia sacrificia. Vocis huius explicationem non reperio in ueteribus Lexicis. Robertus Constantinus τῶν ἐνάτῳ ἡμέραν ἐν ᾗ τὰς ἐκθέσεις ἐποιοῦντο.

ἐπερωτῶν ᾗ τὰς συκοφαντήσεις ἐκ τῆ πολιτίας.) διὰ τῶν πολιτιᾶν.

μιγάλα ἅς τῇ πόλ ἐκπεφυγασμένη.

ἀφομοιοῖ γὰρ μὲ τῶν φύσιν ταῖς σειρῆσι.) Hoc non est in oratione Demosthenica.

τ μετὰ ταῦτα ἐπισαγόντων.) S. τὰ ἀρέσκοντα. Sed malim ἐπισιόντων. &, τὸς τ Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικάσω τὸς ἐγκυκλίους χορεὸς ληίνοις. Sic et paulò pòst fortassis αὐτοὶ δ' ἐκ ἐγκυκλίων χορῶν.

ἢ παρακινδυνεύειν ἐς τῶν πολιτᾶν ἢ σωφρονεῖσθ.) Vtrum παρακινδυνεύειν ἐς τῶν πολιτᾶν; an ἢ σωφρονεῖσθ ἐς τῶν πολιτᾶν; Prius magis placet, τῶν πολιτᾶν ἐς κίνδυνον ἐκλιπεῖν. Aretinus. Videmini mihi & feliciter euasisse, & in periculum uenisse parum consultè. Melanchthon. Videmur, ciues, inconsultè tum ineidisse in pericula, tum euasisse. Perionius. Mihi quidem uidemur utrunq; perfecisse, Athenienſes & feliciter omnia gereremus: & rempub. in certum discrimen

satis incõsideratè deduceremus. Meletus. Vtrunq; mihi uidemur esse, V. A. & felices & infelices: dũ nostra imprudentia periclitamur de democratia.

τ πολιτ ἀκρίτως ἀπέκτειναν, πρίν.) τὸ ἀκρίτως est idem quod πρὶν ἀκῦσαι. Quod si non è scholio irrepsit: ἐμφατικὸς πλεονασμὸς αὖ ἐστι.

αὐταλογισάμενοι. &, ἀπολήψη.

οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις πλὴν ἔπεσαν.) πλὴν λακεδαιμόνων, ὡς οἶμαι, ὑπὸ μακεδόνων λαμπρυνόμενα.

ὅτι μοῖραν λακεδαιμονίων.) F. ὅτι πλὴν μέρους. Æmilius Probus. Hoc exercitu morã Lacedæmoniorum intercepit (F. interfecit) quod ipsum maximè tota celebratũ est Græcia. Hesychius. μέρα, μέρη τινά: * καὶ μέρη τ στρατ ἢ τάγμα. παρὰ γὰρ λακεδαιμονίοις οἱ πολῖται μέρα αὖ θις ὀνομάζονται. Vide Xenophontẽ in republica Laconica, uel Suidã in uoce μορῶν col. 961. Aretinus. Iphicrati quòd cohortem Lacedæmoniorum peremit. Melanchthon. Quia exercitũ Lacedæmoniorum uicerit. Meletus. Iphicrati quòd partem exercitus Lacedæmoniorũ interfecerit. Est & in Aristocratea, ἰφικράτης πλὴν μέρους λατήσῃ.

τί λεγνῦτι.) F. τί ἀπολογνῦσθι; &, καὶ σύνοισθε. et, τοῖς νῦν μὴ ὁ παρῶσι. Ordo uerborum hic est: φοβοῦμαι πλὴν ψῆφον, ἃς ἀπολογισόμεθα τοῖς νῦν μὴ ὁ παρῶσιν, &c.

καὶ τ λόγων ἴσως.) Locus intricatus, et haud scio an corruptus. Quid si ita legas & ordines? λυσόντι αὖτ ἐπαναγκες: καὶ ποιεῖσθαι τ λόγον ἀς βίου ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα: ὥσπερ ὁ νόμ λυσόντι ποιεῖσθαι τὰς βεβαιώσεις τ λυγνγμάτων. Sin genitiuũ retinere placet: καὶ τ λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ τ λυγνγμάτων ὁ νόμ λυσόντι, ποιεῖσθαι ἀς βίου, &c. Aretinus. Probationes uerborũ ex uita & moribus eius exigatis. Me- B lanchthon. Vocate eũ in iudicium, ut scriptũ de se factum, re & factis confirmet, sicut leges iubent. Perionius. Facite, ut eius etiã oratio, quem admodum præscripto legis præconia, ex uita moribusq; spectetur. Meletus. Hunc referre se iubete ad uitã fide dignã & ad mores modestos: & uerba confirmare, quemadmodum lex renunciationis præcipit.

ὁ παρὰ τ τυχόντων αὐθρώπων. &, ὥσπερ λακεδαιμονίως pro παρακεκινδυνευκότως.

ὥσπερ ἐκ τ ὄρους τὰ περιόντα νεμόμενοι) Vtrũ πρὸς ἑαυτὸς ἢ τοῖς πέρσαις; Aretinus. Tanquam reliquijs reipub. diuisis. Melanch. Discedentis è concionibus non tanquam ex deliberatione: sed tanquam ex diuisione reliquiarum fisci. Perionius. Ex concionibus discedentis nõ consilijs captis: sed tanquam ea, quæ ex collatis pecunijs restant, distribueritis. Meletus. Vt ij qui reliquias conuiuiorum communium inter se partiuntur. τὰ περιόντα, ἔστι χρήματα, ἔστι πρὸς τὰ καὶ βεωτά. Pendet hoc à consuetudine ueterum conuiuiorum, cum de symbolis edebant: & uidetur alludere ad theatralis pecuniæ destributionem.

ἀλλ' ἀς πλὴν ἀναλονέαν ἀποβλέψαντ) F. ἀποβλέψαι. Nisi placeat ἐπισβαῖ, aut εὐαυλαπέδοτον, aut ἀποσιώπησις. s. τ τὸν ἀπολύσι. Aretinus. Vanam insuper eius arrogantiam intelligatis. Melanchthon. Cõsiderabitis etiam eius iactantiam, quando dicet.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem Demosthenis pro Ctesiphonte de corona.

IN ARGVMENTVM LIBANII.

Τῶν συνόντων τότων.) συνόντων συνόντων postulat analogia. Sed quorum nominatiui in us penacutũ desinũt, eorũ genitiuos pluC rales, & aduerbia inde ducta, toties uideo, & in tã diuersis codicib. penultima acuta scribi: ut dubit, an id culpa librariorũ accidat.

ὠχύρωσα.) Alij ὠχύρωσεν, constructio postulat ἐχυρώσας.

ἀς ὃς ἰσλφ πλὴν ἐπιμέλειαν πράσσεσθαι τ ὅρκν.) Pro δι ὧν. et sic fortasse legendum. Sed Feliciani editio αὖσυ σοφῶν φαρμάκων habet, ὃς ἰσλφ πλὴν ἐπιμέλειαν ψιλὼ παρίχεσθαι τ ὅρκν.

καὶ πλὴν προμύθειαν.) προμύθειαν per u in antepenultima, id est, πρόνοιαν, ferri potest: sed melius est πρεσβυμίαν.

ἀπύγγελε.) F. ἀπύγγελε νόμ ἢ λυσύσι.) Lego cũ Obsopæo, νόμον ἢ λυσύειν. & pro τ λυσύοντα, τ λέγοντα. &, καὶ τάξει γε τοιύτῃ δι λατυχείας.

αὐτιτίθυσι διανοίας.) Hoc est, à scripto recedens, uoluntate legislatoris nititur.

IN ARGVMENTVM ANONYMI.

τοιόν ἢ περὶ ὑ.) F. τοιγαροῦν περὶ ὑ. &, πρὸς πλὴν χρέαν.

μιτὰ δι λομένα κατὰ δι πόλιως.

Φαγωδιῶν ἀγομένων λαινῶν.) In Æschine legitur, Φαγωδῶν ἀγωνιζομένων λαινῶν, & Φαγωδοῖς. Vtrum autem eo tẽpore noui Tragici Athenis extiterint: an tantùm de nouis histrionibus fiat sermo: nostra parum interest.

διδώκει.) αὐτὶ τ ἐδιδώκει.

πνυνὶ στιφανῶσθαι ἐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.) F. ἐκ ἐν τῷ διά ρῳ. Aut, omissa negatione, πνυνὶ στιφανῶσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. πνῦ enim locus fuit legitimæ cõcionis, διὰ τὸ πνυνὰ ἐκᾶ συνιέναι, ἢ διὰ τὸ πιπνῦσθαι: διά τὸν μερίων ἐκᾶ αὐτῶν καὶ βδιλυρῶν πολλάκις ἐκκλησιασάντων, καὶ βλα βερὰ τῇ πόλει ψηφισαμένων.

πρὶ τ λαβεῖν γέρα.) F. λαβὰ τ. &, στραβηγικῶς λαικὸς ὄντας. Vel, τὰς λακ νὰς. &, αὐτὶ δίω pro αὐλαῖς. &, πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ἀπεκεκινδύνευκ &.

δι ὃ γραφῆς ἀποξεθέσης.) F. ἀποδοθέσης ſ. τῷ ἄρχοντι, ἢ τοῖς διοικήσασι. &, ἐλλιπτῆ μὴ ἐκ τ ψηφισμα &.

καὶ ἀεὶ αὐτὴ μέλιτ.) F. ἰσχτ. aut αὐτὶ τ ἐπιμελητ positũ est in solœcismo.

IN ORATIONEM.

Philostratus Isocratis Panegyricum λάλιστον λόγων appellat: sed Dionysius Halicarnassensis τ ὑπὲρ Μιτιοιφῶντ & ἐγὼ λεπτότερον ἀπεφάνομαι πάντων λόγων.

Πρῶτον μὲν, ὦ α. α. θεοῖς εὔχομαι.) In hoc exordio quatuor res potissimũ cõficit Demosth. 1. Audientiã postulat cũ cõmendatione suæ erga rempub. beneuolentiæ. 2. Præiudicio anteactæ uitæ suæ accusationẽ refutat. 3. Accusatori fidẽ abrogat. 4. Viã sternit laudibus suis citra auditorũ offensam cõmorandis: αὐτοπαχθῶς ἑαυτ ἐπαινῶν φιλοτιμούμενος. Qua de re Plutarchi libellus extat. Summa & cardo huius orationis in eo maximè uersatur: Se, qui in gerẽda repub. dignitatẽ potius & perpetuã securitatẽ cũ periculis pariendã, quam præsens ociũ, nec in longitudinẽ duraturũ, & cũ turpitudine connectũ, sit secutus, officio boni ciuis esse functũ: nec fortunã sibi præstandã esse. Priuatã item uitã suã cũ Æschinis recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit: ῥῆσις μὲν τοι ἰμειγ λονῶν, ὧν ἀλλοτρόπως. Ratio etiã illa de dignitate & imitatione maiorũ ab Æschine, & in oratione περὶ παραπρεσβείας et ultima epistola eius sẽ labefactatur: quòd Athenienses nec ijsdem animis, neq; uiribus ijsdem præditi, quibus olim, res consimiles gerere non potuerint.

πολλὰ μὲν δὴν ἐγωγε ἐλαττῶμαι.) Vlpianus in præfatione. μαθὼν συντίθησι, πόθεν αὖτ ἡ ὑπόθεσις ἀπολογόσασθαι δᾶ: σωκρᾶσας τοῦτο, ὡς ὁμολογούμενον: ἀξιοῖ τὸν ἀκροατὴν ἐπιτρέπειν αὐτῷ, ἵνα ὡς βέλτιστα τάξιν προάγῃ τ λόγου.

ἀλλ' ἐμοὶ μὲν) Suidas exponit: ἐγὼ μὲν περὶ τ ἰσχάτων κινδυνεύω.

ἔστ δ' ἐν πρεσβείαις μὲν ἡσυχαῖος.) Catilina apud Sallustium: Nos pro libertate, pro patria, pro uita certamus: illis superuacaneum est pugnare pro potentia paucorum: ἡμῶν δ' ἐν πρεσβείαις ἀγωνίσεσθ ὑπὲρ τ ὀλιγαρχικῶν, ὧν, ὑπὲρ δι τ ὀλίγων δυναστείας.

ὡς ἐπ & ἁπᾶν.) Aretinus. Vt ita dicã. Melanchthon. Quod ferè omnibus ingratum est. Perionius. Quod omnes solet offendere. Meletus. Vt uno uerbo dicam.

λαβὲν μὲν σύλαβέμεν & τ.) Cicero, Suæ quis alius, in Sallustiũ. Quòd me uertã, P. C? Vnde initiũ sumã? Maius enim mihi dicendi onus imponitur: quò notior est uterq; nostrũ. Quòd si aut de uita atq; reb. nostris huic cõuiciatori respõdebo: inuidia gloriã consequitur: aut si huius facta, mores, omnem ætatem nudauero: in idẽ uitiũ incidam procacitatis, quod huic obijcio. λαβὲν ἐκ' ἐχθρὸ τῷ.) τινί.

μάλιστα ὄ, ὅσῳπερ.) αὐτὶ τ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ.

ὡς ἔοικε λόγον διδόναι.) Aretinus. Vt uidetur. Melanchthon. Sicut conuenit. Cæteri prætermiserunt.

τ τοιαῦτα λῶς σύνθες ὠθεῖς.) αὐτὶ τ σύνθες.

δι αὐδιδλω ὁτωσί.) Cũ non significet αὐαδιδῶς, sed ἀπαγγαλύπτως: rectius scribi uidetur per ι αὐτίδλω παρὰ τὸ αὐτίναι, sicut συτάδλω, βάδλω, παρὰ τὸ συιτᾶναι, βαίνω.

τ μὲν τοι.) F. τ μὲν τοίνυν. ἐκ ἐνδιδῶ.) M. ἐκ ἐνδιδῶ.

δίκλω ἀξίαν λαβεῖν, ἐκ' ἐγγνὸς.) S. δι ἀξίας δίκης.

ἐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δᾶ, &c. ἐκ' ἐν ἐπηρείας.) F. ἀλλ' ἐν, uel τὸ δ' ἐν ἐπηρείας, aut ἐ δὲ ἀφαιρεῖσθαι. Aretinus. Nõ enim decet auferri ius populũ adeund.: nec in odij ac maleuolentiæ loco istud ponere. Nõ enim rectũ nec iustũ nec ciuile est fieri Ath. Melanch. Tanta uerò crimina cũ mihi obiecerit, ut ne pares quidẽ pœnæ inueniri queãt: audet petere ne mihi dicẽdi potestas cõcedatur. Iniustissimũ est aũt, & nequaquã ciuili societati cõueniens, odio & petulantiæ cuiusquã largiri, ne reus audiatur. Perionius. Neq; enim eripienda est potestas ueniẽdi ad populũ: nec causæ dicẽdæ facultas: nec id in obtrectationis aut inuidiæ loco ponendũ: nec fieri rectè atq; ordine potest, nec id æquũ est quidẽ, Iudices. Sed eũ oportuit, &c. Meletus. Ne in ipso quidẽ recti facto. (Sic τὸ δ' ἐν ἐνδὺς interpretatur.) Nõ enim priuãdus est aditu populi & potestate dicẽdi Æschines. Sed ut hoc ex petulãtia atq; inuidia faciat, neq; per Deos est rectũ, neq; ciuile, neq; iustũ uiri Ath. sed in quibus, &c. Locus est obscurus & cõtroucrsus, propterea q; suspectus. Ego meã interpretationẽ si nõ uerã, at perspicuã esse puto. Cõnexio periodorũ habet obscuritatẽ, τὰ μὲν ὧν λαβηγορημένα, πολλὰ &c. τ μὲν τοίνυν λαβηγορῶν, &c. ἐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δᾶ, &c. ἀλλ' ἐφ' οἷς, &c. Est cõmoratio quædam in cõquestione iniquitatis: & cõfessio, maxima esse crimina, & omni supplicio uindicãda: rectè q; delata ad iudices, si uera essent. Eũ enim esse iudiciorũ usum, ut causæ cognoscãtur & nocites mulctẽtur. Sed abuti

iudicium

iudicũ benignitate ad criminãdos ex odio atq; inuidia insontes:id quod nũc Æschines faciat: id uerò nequaquã esse ferendũ. Sed in hac quoq; sententia me nõnihil turbat,quia ait,προσιλθὼν τῷ δήμῳ, ut, non de iudicijs sed de cõcionib.loqui uideatur.Eodẽ pertinet etiã τὸ λέγε τυχὸν. Queritur enim Isocrates τὸς πολλὸς ἀδίκ. ἢ φανὸς τ ἐναντιωμένως τᾶς ἐπαυριμένας αὐτ ἐξιλεῖν αὐτασχόδαι. Quid ergo si sic cõnectas?Si crimina mihi obiecta, uera essent, nec dignas pœnas neq; dignis proximas de me sumere posit respub. Quæ cùm mihi adeũdi populi habẽdarũq; concionũ potestatẽ dederit: ea ego potestate sim abusus ad explendum odiũ meũ aduersus inimicos atq; inuidiã: id quod neq; rectum est, &c. Atqui si me tantis in rebus Æschines,quantas eas facit,pestem & perniciem reipub.moliri uidebat:cur non statim in iudicium adducebat?

Cum uia multa patet:nulla est bona:quà sit eundum
Ipse tibi monstret ductor Atlantiades.

ἐφαγῴδει.) Obsop. ἀνεφαγῴδει

παρ' αὐτὸ τὰ ἀδικήματα.) σύνδυο ὅτι ὐδένων ἐγὼ τούτων. feruentibus delictis,& flagranti crimine,ut iurisconsulti loquuntur.

ἐμὶ δ' αὐτὸν.) αὐτὶ τ ἐμαυτ ἦ,Attica Tmesi,& interpositis aliquot uocibus.

ὅτ' οἱ πρότερον δι ἐκείνων ἀρχονῖς λύσεμοι τ πόλιων ἦσαν.) Significat τοῖς ἀνακλαίοις(de quibus uide Isocratis Panegyricum & Panathenaicum) magistratum fuisse abrogatum.

τούτῳ τῷ φανλὸ. ἐπέτως. ὅτι γάρ.

ἐν τοῖν ἀνοῖν ἐβολοῖν ἐβιώσεν αὖ.) αὐτὶ τ, ἀνοῖν ἐβολοῖν pro genitiuo precij,ut ὁ Δημοδίνης πίντι ταλάντων συγῦσαι λίγετ.

ἐκαζομβαιῶν ἵνη νὴ νία.) ἔτι τῇ φθιακάδι ἐκαζομβαιῶν, ὅπερ ἐπ λύτερον: ἔτι τῇ νεμηνία.Melanchthon.Mensis Iunij die primo. Perionius.Pridie Cal.Iulij.Meletus.Vltimo die mensis Hecatombæonis.

λαβλῶτο ἐν μανιδονίᾳ.) αὐτὶ τ, ἐκάβλητο.

μὴ ἀπίωσιν ἐκ μανιδονίας.) S.οἱ ἐ πρίσβες.Alij eosdem dicũt,qui in prima legatione fuerint,& in hac unà cũ Demosth.fuisse tradunt,& legunt,ἀπίωσιν: quæcunq; ratio aut causa sit, ut hic tantum quinq; legati nominentur. Vide τ περὶ παραπρισβείας Δημοδίνες: etsi difficillimum est,ἐν τ ῥητορικῶν ψυδολογιῶν τὰ λοιδ'ς ὀξυρᾶν. ὁ μὲν γάρ φησιν,ὁ δὲ δ φησιν: ἄμφω λακωνίν λοιδόρειν λακὼν ὢν ἔνη.

ὅτι μὲν γὰρ οὐ παρασπονδήσει πορεύεδαι.)ἀπὸ λοιπ,μὲν γὰρ πορεύεδαι τὸ πορεύσειν, οὐ παρασπονδήσει πρὸς τὸ πορεύεδαι. Hoc notò,ne quis τὸ μὲν γὰρ,ut 1.Philippica,αὐτὶ τ αὐαβάλλειν ἢ χρονίσαι,accipiat.

λοιδόρηδι τ πορθμόν.) τῶν στενῶν θαλάσσαν.

δι αὐαλγησίας.) Aretinus.Vt insolẽtia ac petulãtia Thebanorũ cõprimeretur. Perionius.Vestrâ omniũ interesse,immanitate et superbia Thebanorũ liberari. Meletus.Liberari à duricia atq; superbia Thebanorum. Hesychius αὐάλγητοι,αὐηλιᾶς,ἢ ἀμυρίμνοι. Suidas,αὐαλγησία, αὐαιδησία,ἀσυμπάθεια, σκληρότης, τὸ ἀνσμιζάβλητον,ἀπάθεια,ἀπονία.

μαμακτηριῶν δὶ ἀπάτης ἀπιόντ.) φθινοντ,λήγοντ. Melanch. Mense Septemb. die 21.Sic & Camerarius ὁ πρώτη ἐπὶ ἐκάδι: eadem δι' ἀπάτης φθίνοντ, τετίνι, πρὸ δ φθίσιως. Perionius. 11. Cal. Octobris, Meletus. Die tricesimo mensis Mæmacterionis.

ὑφ' ἑαυτὸς.)ὑφ' ὑμᾶς. τοῖς μὲν γὰρ ἔλοις.)λαβόλτ.

ῥαγῳδῶν τῇ λαυνῇ.) S.ἀσόδῳ.Paulò antè,ῥαγῳδοῖς λαινοῖς. In Æschine ῥαγῳδῶν ἀγωνιζομένων λαινῶν.

τίμιμα, τάλαντα πρ'ξένοντα) Hinc Æschines negauit, ἀρωνικῶς ut apparet,τ λατσιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεδαι ἀτίμιτον: cui propositũ fuit, & Ctesiphontẽ,qui tantã mulctã soluere nõ posset,notare ignominia, & Demosth. in idem discrimẽ adducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubiè præiudicio illo usus, operam daturus fuit Æschines, ut & Demosthenem uel ignominia notaret,uel ejiceret ciuitate:actione læsæ maiestatis & perduellionis in eum instituta.

ἐν τοῖς ἐμοὶ πιπολιτευμένοις Lege.

οἰκείως ἢ ἀναγκαίως τῇ γραφῇ πιποιημὸς.) Δοτικὴ ἐργανική, διὰ τῆς γραφῆς.Nam alioqui dicendum fuisset,οἰκείως τῇ ἀπολογίᾳ.

ὧν ἄν τις λαζὰ τ ὀνἐναντιωδέντων,addita negatione.

ἐν πᾶσι ἢ λόγοις ἢ διωρήμασι.) F.διάμασι.Nam τὰ διωρήμαζα sunt τ τεχνικῶν.

δὲ ἀγίγνεσθαι οἶδα.) ὁ προσποιοῦμαι ἀδέναι, ἀφίημι,ἔπιλανθάνομαι.

προσύης γνώδαι.) M.προσῆκ.quia antecedit, ἴδια.ᵀ, αὐτὰ τὰ ψηφίσμαζα. σύβολ μυησιδίκ λύπης.) Alter σύβολ fuit ἀναφλύσιος.Fortasse fuit & λύπης τις τ παρ' ἀδικωάσις δόμων.

ὡς ἆρα λιωλάμανζα τ ναύαρχον.) Vtrũ is est,qui ἐν τῷ ἐαζὰ τιμαρχῷ exagitatur? ὅπως ἡ βολὴ σωαχθῶσι.) αὐτὶ τ οἱ βλουτάς.

ἀ δ' τι πλημμιλῆνζα.)S.τ ναύαρχον λιωλάμανζα λαβὼν ὁ ἀμύντας ἢ ὁ ἀποζάλας.) Siue Philippus siue Amyntas.

ἠὴ τ ῥητο γράψαι λίγην.) Mendosus uidetur locus, quocunq; te uertas. Ego uerti,quasi scriptum esset, νὴ τ ῥητο γράψαι δῶν S.τὸς πρίσβεις. Melanchthon.Id quoq; exponatur.Perionius.Etiam hoc indicandum esse. Meletus.Dicant legati ut hoc etiam scribat Philippus.

τὰ ἐκ δ ἐκκλησίας αὐγκυκλούντ) Quia & acta senatus ad concionem,& concionis ad senatum referebantur: ut de communi & Senatus & populi sententia res conficerentur. Vnde etiam literæ inscribuntur τῇ βολῇ καὶ τῷ δήμῳ τ ἀβλωάων.

ἔτ' οἰκοδι.) F. ἔγε οἰκοδι.

πρόφασιν μὲν βουβύσενζα ἦ.) S.τῷ λόγῳ.

ἰδίων τ μὲν νεῶν ἔνων.) Ex hoc numero nihil uetat fuisse & Demosth.

πολλῷ μᾶλλον φιλοτιμένων τ τὸ σωζιτάχβαι.) Pro σωζιτάχβαι legitur etiam σωζιλίσαι F.φιλοτιμενίνων legendum, ut referatur ad ἀρχόντων,nisi placeat αὐακόλεδον.Melãchthon.Quibus multò maiori curæ est,ut nos committant.Perionius.Aut potius gloriæ cupiditate ducti hoc malunt sequi,quàm Selymbrianis auxilium ferre,sibiq; hoc tale utilitati fore existimant.Meletus. Et hoc ut perficiatur,multò magis laborant,quàm ut Selymbrianis opem ferant.

ἐκεῖ ἀπιόντ.)Melanchthon.26.Ianuarij. Camerarius.δί, πίμπτ ἐπὶ ἐνάδι,ἐκεῖ φθίνοντ. Perionius.7.Cal.Februarij.

αὐωμολόγηται τὰ ἄριστα πράττειν.)F.πράττων.

διύγαγεν ὑμᾶς.)Sic Isocrates Nicocle, τὰς πόλεις διύγειν ἐν ἀρχῇ, καὶ τὲς ἰδίτς εἶναι.

ἐπὶ ἱερομνάμονσ.) Hæc uox aliter hic uidetur usurpari, quàm suprà,cum de Amphictyonibus ageretur.Melanchthon. Sacerdote Bosphoricho.Perionius.Hieromnemone Bosphori.Meletus.Pontifice Bosphoricho.Dorica dialectus latißimè patuit extra Græciam.

ἐν πναλίᾳ.)Fortasse is locus concionis fuit Byzantij.

ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν.) ἢ βολῆς προβολευομένης.

ἄμι.)F.ἄμμας,τὸ ὑμᾶς ut in illo Laconico.γρόνοδε.

ἄμμδε ποκ' ὔμμδε ἄλλοι πιανίαν. Πιανίαν.

ἄμμδε λύγ' ὀδμὰν : αἰ ἦ λῦς,πᾶραν λάβι. Πᾶλλδε.

ἄμμδε ποκ' ἰαρόμδα πολλῷ μάῤῥονδε.

ἐκ τᾶς γᾶς.)F.ἐκτᾶσιν γᾶς.

ποδ' ὅλον.) F.ποτὶ τὰν βόλον. Obs. ποτὶ βόλον. Sed quid si conflatis uocibus scriptum fuerit ποτβόλον;βόλ Hesychio στρογγυλοειδὲς οἶκος, καὶ ἐς ὃ ἀπολήγοσαν ἔχον τὸν στίχον λαζισκυαζομένων.Suidas addit, τόπ ἐνθα ἐκλέπτην οἱ πρυτάνεις. δολὸς ἦ τὸ δ σκηνίας μέλαν, ὅθεν δολερὸς,δολόω.

πρὸ τοῖς παρὰ τὰ ἱρά.) Notatus est asteriscus hic locus. Si omittatur τὸ πρὸ τοῖς,sententia plana est. aut, si transponantur uerba,hoc modo: παρὰ τοῖς πρὸ τὰ ἱρά, id est, παρα τοῖς ἱρεῦσι. Perionius.Iuxta eos qui sacris præerunt. Meletus.In sacrificijs.

ἀλειτεργότοις ὕμμν.) αὐτὶ τ ἄνευ.& ,ἐκκαδικαπήχεις,ὑφὴν legatur.

ἐν τῷ βοσποφίχ.) F. βοσπόρῳ. Nam βοσπόριχ uidetur proprium esse uiri,ut Athenis ἐπὶ Νικολίτ ἄρχοντ.Perionius.In Bosphoro. Sic & Meletus.

ὑπὸ τῷ λάμῳ)Sine i subscripto pro ὑπὸ τ λύμῃ.

καὶ λωρίας.) F.λωρίδας.

αὐκαρύξαι τῷ στεφάνῳ.)ἅμα ἢ σὺν τῷ στεφάνῳ.

ἀλιεῦλα.) Alij per αι ἀλαεῦλα.

βιλόμην νὴ ἀποδὲς.)αὐτὶ τ,βιλομένης ἐκ δ φιλίππε βίας, νὴ ἀπολύντ S.τ δῆμε τ ἀβλωάων.

ὃν ἀλλάξα συχαριστῶν.)S.ὁ δῆμ τ χρόνον τῶν.

ὑμᾶς δ' οἱ νὴ μιμψάμενοι.)διὰ τ συμμαχικὸν πόλεμον.

ὑπάρχειν ὑμᾶς ἀδότας.) Id est, προφάναι.

ἀλλ' ὃν ἐποίην τ τοῦτο,δ' ἐγγύς.) Sic in exordio ὃν ἐνὶ τῇ πόλει δίκην λαβῶν ἀξίαν,δ' ἐγγύς. Aretinus. Sed nequaquam ita fecerunt. Perionius.Non tamen hoc fecerunt:nec propè erat,ut facerent.Meletus.Sed non fecerunt hoc Athenienses,non fecerunt. Hic tractatur Stoicum dogma,ὅτι τὸ λαλὸν δι αὐτὸ ἀρετὴ : διὰ τοι τ παρὰ τοῖς ῥήτορσι λαλᾶ λόγε μᾶλλον ἢ φύσει λεκτὸν ὑπάρχειν. Qua de re pluribus egimus in nostris in Ciceronis officia commentarijs.

πῆρας μὲν γὰρ ἅπασιν.) Hunc locum Philostratus δ Δημοδίνες σιμότητ exemplum affert.

ταῦδ' ὑμῶν οἱ πρισβύτροι.)Per ν.Sequitur enim διακωλύσαι.

ἀλλ' ἐβουβύσαι καὶ τότοις : τ ἐβιλοντῶν ῥητόρων τότι πρῶτον γινομένων τῇ πόλει.) Sic distinguendus est hic locus. ἐβιλοντὰι ῥήτορχοι, ἢ ῥητόρχαι non ἐβιλονῖδε.

δ συμβολῆς ὅσης. μνησικακήσειν νὴ Δία.)F.μνησικακῆσαι.

λαζαβαλόντα μὴ, ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ.) Aretinus.Vel ut saltem eã promulgatam deseruissem. Melanch.Sin minus, ut depositæ legis mentionẽ prorogarẽ.Perionius.Sin minus,at certè,ut promulgationẽ eius differri paterer. Meletus.Sin autem non facerẽ: ut saltẽ dilationẽ eius iureiurando impetrarẽ. ὑπωμοσίαν interpretãtur,ἐνορκον δ λίκνις ἀναβολὼ (ut & alibi notaui) ὅτι διὰ νόσον,ἔτι δι ἀλλώκατόν τι πρὸ αὐτ ἦν. Sed Iulius Pollux hunc locũ uerè & perspicuè declarat, his uerbis: ὑπωμοσία δ' ἐστὶν ὅταν τις ἢ ψήφισμα ἢ νόμον γράφοντα γράψηται, ὡς αὐτὸ πιτήδειον. τ γὰρ ὑπομόσασδαι λίγεσι νὴ δι' ὧν,μετὰ τὼν ὑπωμοσίαν, τὸ γραφὲν,περὶν ληχθῆναι, λύειν. At quo pacto impune tulisset Demosthenes

sthenes præuaricationẽ iſtã? Si coll t cũ aduerſario: is actionẽ non perſecutus eſſet, ac Demoſth. anno ρſο, indẽnis fuiſſet. Vide τ̃ πρὸς λι πτίνην. Quod paululum antecedit, τὸ πάμπαν μὲν ὁ τ̃ ψήφων ὁ διώκων ἐπέλαβε: ſignificat illuſtrem abſolutionem, & cum accuſatoris ignominia & calamitate coniunctam.

αὐτοῖς αὐαλίσκουσι, ἐπαρρίβδουσι.) λέξις καὶ μεταφορικά ἐστι.

τὸ γιγνόμενον ἐπὶ τῶν ἐσχάτων ἑκάστοις τιθέναι.) τ̃ μὴ πολλὰ διαπεμπόμενον, πολλὰ: τ̃ δ' ὀλίγα, ὀλίγα ἐπαναβάλλῃ.

οὐ δυοῖν ἡφαύστοις ῥυάρχοις) S. ῥητέον. Si cuius magnæ opes fuerũt. Aretinus. Qui prius ſextus & decimus cõtributor unius fuerat: ex mea lege duarũ nauium pr Clarus ſubiuit. Melanch. Et iã duas naues inſtruebat unus, qui antea cũ alijs quindecim inſtruxerat unicã. Perionius Atq; ita trierarchus duarũ extitit: qui antea unius decimus ſextus collator extitiſſet. καὶ τὸ μέν.) S. τὸ πάμπαν τ̃ ψήφων.

ἀπλῶς γὰρ Δημοσθένης.) ἐπεὶ Δημοσθένης.

σωρηδόν.) τὸ σωρὸν diſtributiui, ut & τὸ κεφάλαιον explet, ſedenti.

ἐν τ̃ τῶν τοῖς λόχοις σωτελεῖν.) Melanchthon. E manipulorum contributionib. Perionius. Ex ijs collatoribus, qui in claſſes deſcripti ſunt. Meletus. Ex ijs contributionibus, quæ ſunt in eadem cohorte. λόχοι στρατιωτικοὶ ſatis noti ſunt: οἱ δ' ῥητορικοὶ καὶ πολιτικοὶ λόχοι apud Athenienſes qui fuerint, amplius quærendum cenſeo. Fortaſsis hic idem ſunt, quod αἱ συμμορίαι: de quibus alibi.

ἐπ' ἴσον τῇ χορηγίᾳ χωμῴδοις.) τῇ παπαύῃ καὶ τῷ αὐαλύματι.

καὶ ὑπηρετικῶ.) ὑπηρετικῶ per ει in ſecunda ſyllaba ſcribit Suidas παρὰ τὸ ὑπόρειος ᾠδή. (cia.

τοῖς πένησιν ὑμῖν.) F. ὑμῶν, niſi ſortè ſoli pauperes ſortiti ſint iudi- B
τ̃ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἰδίᾳ.) F. τῷ μὴ ἰδίᾳ εἶναι: aut τὸ ἰδίᾳ εἶναι abundat, τ̃ μὴ ποιεῖν ἵνα τὰ δίκαια. Aliàs aptius eſſet, τ̃ μὴ ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν.

ἱκετηρίαν ἰέναι παρ' ὑμῖν.) ἱκετεύσων ὑμᾶς.

ἐν ἐν μυστικῇ ἐκαθίζετο.) In oratione πρὸ τ̃ ἐπιχειροτονίας ἐστ, ἀνθέων ἐπὶ τῷ χώματι. Ritus ſupplicandi & mulctandi in re nautica hic deſcribuntur.

τὸ λειτουργεῖν.) M. τῷ.

ἕκτῃ μετ' εἰκάδα.) 25. die. Retrogrado numero 30.29.28.27.26.25.

ἐφ' οἷς ἀπὸ τ̃ ἰδίων προῆτο.) παρὰ τὸ προΐεμαι τὸ παπαινῶ καὶ αὐαλίσκω ἐν τῇ ἐπὶ τ̃ Σαλαμῖνι μάχῃ) S. ἐν τῇ Σαλαμίνι. Fluuij nomen apud Pauſaniam & Plinium non reperio.

οἷς ἐνεγράψατο, τούτοις.) τῷ μὲν γράψασθαι, διότι ἐνεγράψατο τὸ ψήφισμα ὃ τ̃ ψηφίσματος. (23.22.

Πυανεψιῶνος ἐννάτῃ ἀ ἴσῃ.) 22. Octob. 30.29.28.27.26.25.24.

ἐπίδωκε τοῖς ἐκ πασῶν τ̃ φυλῶν διωβελοῖς.) ἴσως τοῖς τὰ διωβελὰ λαμβάνουσι, τετάρτοις, τοῖς πένησι. Nam ditiores contempſiſſe binos illos obolos, conſentaneum eſt. Melanchthon. Largitus eſt ijs qui theatrali pecunia fruntur. Perionius. Centũ libras ad ſacrificia ijs qui ex omnib. tribubus ſacra procurabant, largitus ſit. Meletus. Spectaculis quæ ad omnes tribus pertinent donauerit 100. minas ad ſacrificia.

ἐχ ὁ τοιοῦτος:) F. ἐχὶ τοιοῦτος:

μᾶλλον ἐπαινῶσι τ̃ ἐπαινούμενον.) ἢ τ̃ ἐπαινόμενον. Quod ideò noto, quia imperitior poſſit exponere, ἢ ὁ ἐπαινόμενος. S. ἐπαινῶ τὸν ἀποδιδόντας χάριν. Eſt enim conſtructio per ſe ambigua.

ὥσπερ εὐθέως αὐτὰ ἐπεδείκνυτο, ἢ λόγῳ γιγνωσκομένους.) ἀτέχνως, C
αὐτὶ τ̃, γιγνωσκομένων.

διά τοι τὴν τότῳ ὦ α.α) Pro τ̃το lego τότῳ, & alterum τότῳ reijcio. Cicero pro M. Cælio: Accuſatio crimen deſiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teſte confirmet: maledictio autem nihil habet propoſiti præter contumeliam: quæ ſi petulãtius iactatur, conuicium: ſi facetius, urbanitas nominatur.

δεῖν ὅτου ἐμὲ ποιήσειν.) F. διατ' ἐμέ. τὸ ποιήσειν τὴν τὸ δὴ ἁμάξης ſatis nota ſunt ex uetere conſuetudine comicorũ, et licẽtia feſtorum.

ἔστα δ' μὲν ἴσως.) ἐν ᾧ τόπῳ ἐβλῶ, ἀπλουότι, ἐν τῷ λογισάμ.

ἐπεὶ τοίνυν ὑμῖν μὴ συνοίδασι.) Videntur hic iudices ſuã erga Demoſt. beneuolentiã, & aduerſus Æſchinẽ indignationẽ ſiue uultu, ſiue acclamatione declaraſſe. Vnde ſe abſolutum iri non dubitarit Demoſthenes.

τίς μέθοδος ἢ μὴ τοιούτων.) F. τίς μέθοδος; τ̃ τοιούτων ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις; Aretinus. Aut honeſtorum aut turpiũ ulla cognitio. Videtur legiſſe, τ̃ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων. Melanch. Quod diſcrimen honeſtorum & turpium unquam ſeruaſti? Perionius. Sed in te aut in tuis ut uirtutis ſit aliqua particula? ut honeſta à turpibus internoſcas?

Κοινὰς πεδάς ἔχων τὴν ξύλον.) Aretinus. Compedes ferens & baculum. Melanchthon. Compedibus uinctus docuit literas. Perionius. Apud Elpiam, quo is tempore ad Theſei docebat, nexus ſeruierit? Meletus. Craſsis pedicis & lignis uinctus?

τοῖς μιθυμβρινοῖς γάμοις χωμῴδῶν.) F. καθυμβρινοῖς. Oẽs interpretãtur quotidianas nuptias. τὸ μιθυμβρινὸν καὶ νυκτερινὸν, ὥσπερ τὸ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν opponuntur. Perionius. Cum nouas coniugia quotidie iniret.

ἐν τῷ λαισίῳ.) Aretinus. In claſtro. Melanchthon. In tugurio. Perionius. In porticu Cleſio. Meletus. In Cleſio. Eſt annotatum, legi, ἐλαισίῳ τῷ προσώπῳ ἦρμαι.

ἐδεῖ γὰρ ὧν ἐτύγχανεν ὤν.) ἃ τ̃ τυχόντων ἐᾶς ὤν. ἀφυλάκτως εἶχεν ὁ λόγος, καὶ ἀπροσδόκητος. ῥ. Aretinus. Num erat ut quiuis? ſed ut ij quos populus deteſtatur. Melanchthon. Non enim erat ex eo genere cui ſe ingeriret ſed ex talibus, quos execratur populus. Perionius. Et ab ijs quæ geſſit initium ſumam. Neq; enim fuerunt obſcura aut uulgaria: ſed eiuſmodi, ut ea omnes execrentur. Meletus. Non enim fuit de ijs quos acceperat parentes, ſed de ijs quos populus deuouet. Videtur innuere, eum nothum eſſe & peregrinum, qui falsò ſe ex ciue Athenienſi, & matrimonio legitimo procreatum affirmet.

οἷς ὁ δῆμος καθαρᾶτ.) Non tam fortaſſe proditores & planos, qui populum pro concione decipiunt: quàm ſeruos & nothos & peregrinos, qui ſe pro ingenuis & germanis ciuibus uenditant, intelligit.

δὼ ἔμπεσον.) Vide βατράχους Ariſtophanis.

τ̃ ἀποψηφισθῆναι.) τῇ διαψηφίσει ἐκβληθῆναι τ̃ δήμου τῶν πολιτάων.

ὡς προσάλλοδι λαμάνω lege.

ἀπὸ τ̃ βωμῶν φρίκης.) Maioris religionis cauſa, inor.

σύμβικον ἐπὶ τ̃ ἱερῶν.) Vide Æſchinẽ de Amphi onica legatione

ὁμοίως γὰρ (ὃ γὰρ) οἷς ἐμοὶ καθηγεμῶν.) F. ἀπ' ἀρχ. etſi & illud bene habet: ὅμοιον οἷς, pro τούτοις ἃ ἐμοί.

τὴν φρέαρ ἢ δίωσαι, ὡς ἐοικεν, & τὰ τ̃ λοιπῶν τ̃ ἀμφισβητουμένων.

δεῖν ἀεί. & ἃ μὴ τοίνυν ἔτ' ἦ;

δεῖ ἃ νῦν ἔτ' λέγων προφασίζηται.) M. ἔτ' προφασίζηται, λέγων ἐπ ἀλλοδ. ἀλλ' ἐπιπλὴν uidetur, ut ſub audias ἀτιμάσων.

ἀπὸ ποίας ἀρχῆς.) τίνος ἀρχούσης; ἢ, τίνα ἀρχὴν ἄρχων; Aretinus. Aut quando? Melanchthon. Apud quem magiſtratum citatio propoſita eſt? Perionius. Quando? Meletus. A quo magiſtratu?

πρὸς τὰς ἀμφικτύας ἐπαράξῃ.) Alij ἐπεράξῃ.

ἀφικνοῦνται γυναῖκες.) Fortaſsis Amphictyones eodem anno ſæpius conuenerunt. καὶ τέλεως διαλαβὼν τὸν ὅρκον.

καὶ τ̃ τραπεζιτῶν.) Vtrum ἐτραυματίσαμεν; an uerò, ἰδοξεν προσβοῦσιν τ̃ τραπεζῶν; Sed tum τὸ καὶ abundabit.

τὴν διότι.) ἀντὶ τ̃ ὅτι, quod & in Iſocratico Archidamo notaui.

τοῖς δημιεργοῖς.) τοῖς ἀρχικοῖς ἢ δημαγωγοῖς. Nam magiſtratibus apud alias ciuitates alia & nomina fuerunt.

οἱ καλάμβοι ἐβόλαι.) ὅτι ὅλοι ὄβοιν. Alij ἐπὶ φύσει, alij ἐπικαμπίοις.

τοῖς δ' μὲν σωθεῖσι, πανδημεὶ χρεσόμενα. τοῖς δ' συμβόλοις ἡμῖν μὴ καμένοις, ἐπιζημίοις.) Conuerti ex coniectura. Qui ſe autem nobiſcũ non coniunxerint: eos hoſtium numero habebimus. Eos uerò qui conſilijs noſtris non paruerint, mulctabimus. Siue pro πανδημεὶ legas πελεμίοις: ſiue pro καμένοις, χρεμένοις ἢ πεθομένοις: non ſatis intelligo. Neq; etiam placet τοῖς δ' συμβόλοις qui noſtris teſſeris uſi non fuerint. Melanchthon. Si qui non uenient: omnium rebus, ut hoſtium utar: autores uerò ni ad nos accedatis, mulctabo. Perionius. Qui nobis non occurrerint, ijs paſsim utemur: qui nobis autoribus communis conſilij non aſſentientur, eos mulctabimus. Ego me hunc locum non intelligere fateor. Sed ſi Scrimgeri emendationẽ ſequaris, quæ huiuſmodi eſt: τοῖς δ' ἡμῖν σωθεῖσι πανδημεὶ: χρεσόμενα συμβόλοις. τοῖς δ' μὲν προσθεμένοις, ἐπιζημίοις. aliquis ſenſus elici ex his uerbis poteſt: etſi nec τὸ πανδημεὶ, nec τὸ συμβόλοις, ſatis placet.

μάλιστα αὐτὶ ἐχ ὅτου; et, τὰ φιλίππου πρεσβεύοντος. hoc melo quàm παρασπόντων. & καὶ πρὶ μὴ τ̃ ἄλλων πολλάκις ἀντιλεγόντας ἑαυτοῖς: τ̃το δ' ὁμογνωμονοῦντας ἐᾷ.

καὶ γὰρ νῦν ὁ λύκειος βούλεται ἐν ἀλσὶ τ̃ μυρίων.) Vtrum Philippus, an populus? & quid eſt, ἐν ἁλσὶ τ̃ μυρίων; utrum ἁλμῶν μυρίων: An hoc uult, ſi Philippus moderatè ſe geſſerit: populum ei non aduerſaturum? Aretinus. Magnum fructum cæpit ſui codicis, qui neq; leges neq; decreta, neq; epiſtolas ullas uidetur habuiſſe: in quibus non minimum eſt difficultatis. Melanchthon. Nunc enim eum non decreuiſſe opem ferre in ulla re moderata. Perionius. Præſertim cum ipſe hoc tempore nulla ex parte æquum auxilium ferre cenſuerit. Meletus. Nam nunc in nulla re mediocri opem ferre decreuit.

πρὸς ὑμᾶς αἵρεσιν.) πρεσβείαν.

ὡς ἀεί τι γένοιτο.) S. τ̃ προσπαλόντων ἐπὶ τὸν ὁμόνοιαν. Aretinus. Putans fieri nullo modo poſſe, ut eum Thebanis poſthac conſpiraretis. Melanchthon. Sperans, nequaquam fieri poſſe, ut rurſus uos & Thebani cõiungeremini. Perionius. Quaſi nunquã, etſi omnia faceret, iã cũ Thebanis, unum & idẽ ſenſuri eſſetis. Meletus. Quaſi, ſi quid nqui tentaret Philippus, non amplius conſpiraturi eſſetis uos & Thebani.

τόν τι ἐκ τ̃ σκιῶν τ̃ κατὰ τὸν ἀγορὰν ἐξάγων, τὴν τὰ γίγαντα ἐνεπίμπρασαν.) In quem uſum? quo fine? Num per inſaniam? an ut ne conuentus populi impediretur? Romæ quidem in ſeditione & tumultu tabernas claudi ſolitas, ne diriperentur, non eſt mirum.

πᾶς

πᾶσι δ' ἀῆμ@ κἄν λαλῆτο.) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σωιηκαδίζετο.

πᾶσι μὲν ἐκεῖσι βαδίζειν, κὴ δὴ ὀξέως. ἐκ παραλλήλου δὲ ταυτόν.

πᾶσι χρέσιδι τῷ πράγματι τούτῳ, παφανῶ;) ὅρωμαϊκῶς. uultis mo neã tuel, πᾶσι χρέσιδι τῷ πράγματι τούτῳ;) παφανῶ, παύω μει προσίχετε.

αἰσχρὸς γὰρ ὁ λωρὸς.) Quia putabunt uos meiu peritos esse.

κὴ ἰδίως.) Malim aliud. Si enim eius fuerunt, quomodo intercepit ille? Melanchthon. Barbara & priuata oppida. hoc est, nulla cũ Græcis societate connecta.

ἐλαττον ἄνευ τὸ ἂς αὖτ' πλημμελᾶσθαι.) Melanchthon. Minus in se delinqui putabat P. A. Perionius. Leuiora scelera ea, quæ in ipsum admitteret, existimarit. Meletus. Iudicabat rem leuiorem esse, quàm ut aduersus eum solicitus esset.

κὲ τ' εἰδίπεμ κὲ τὲς μετ' ἐκάνς ἐκπεσόντας.) Miror hoc commemoratiũcũ Oedipus probri loco Thebanis obyci soleat. Vnde Epaminondas, illum à Thebanis electum, ab Atheniensibus receptum esse, conuiciatori respondit. Quid si scurra quispiam hoc assuitẽ

πρίσβεις.) Et hic non est denarius numerus legatorum.

ἄρ' οἶσθ' ὅτι νιῶ ρ̃ν.) F. ὅτι νιῶ ἐνῆμ.

ἄγε μηδὲ πᾶραν ἐλωσι θεῶν τινὲς δύσοιτο, κὲ τὸ προβαλέσθαι.) ἄγε πειρᾶν δ' παρᾶ πᾶραν λαβᾶν non placet. F. ὦγε μηδὲ πᾶραν ἐλωσι. Vel, ὦγε μηδὲ πᾶραν λαβᾶν ἐλωσι.

κὲ τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν.) Obiectu sociatis huius. Verbum uerbo: eò quòd resp. societatem hanc obiecit uel opposuit Philippo.

ἔστο πιπεικὼς ἐστὶ τοῖς συμβᾶσιν ἠδύτασθαι.) Compertus es fecisse, pro, te fecisse constat.

ἀ γὰρ τοῦτα προῆτο ἀκουτί.) Sicut αὐταμωτί, κἀνδρωτί.

ἀ τὰ ρ̃ν πράγματα ἀε ὅπερ νυνὶ (S. πρίνσιν) πρίνσι.

ἐμᾶ πολισσυσαμένη πωθ' ἥδε ὑπὸ τελὶ λαλαψηφιᾶθαι.

ἅμα τῇ βακλῃᾳ κὲ τῷ συμβόλῳ) Symbolum illud seu tessera cuiusmodi fuerit, me latet. Aretinus. Simul cum tabella mentem ciuitatis induere. Perionius. Se pariter cum bacillo & insignibus mentem animumq; reip. assumere.

ἠξῦτι.) κὐτὶ τ' ἐξήκεσι, παρὰ τὸ ἥκω τὸ ἐξέρχομαι.

μάχη ἣ ἐπὶ πελαμῶ κὲ ὁ κεμόρινός.) Diodorus unam illam pugnam narrat, qua Græcorum opes conciderunt. Sed res gestæ illorum temporum utriq; notiores Demosthenis fuerunt: uidẽturq; hæ dimicationes potius, quàm iustæ prælia fuisse. Fluuius uerò ille siue Cephisus siue Hæmon, siue Thermodon fuerit, siue quis alius: nostra nihil refert.

κὲ ἀνεμιχάνων.) παρὰ τὸ ἀνομιχὺς. Homerus ἀνομιγνάων κατ' ἰκνίσιν τ' ἰ facit.

ἀνβᾶσι ἢ ἔσαν ἐν τῷ νεμίσῃ, σισῶσθαι (Latinè ἑαυτὲς addendum) δι' ὑμᾶς: κὲ πρωτήκει τοῖς ἀνικοῦσι ἀνίστασθαι βουλέας. διὰ τί; ἀφ' ὧν ἐπρατ̃ον ὅτοι S. οἱ προδότ. τὸ τί; αὐτοῖς βουλᾶν ἐτόρσις, ἅπως αὐτοὶ βουθώσιν, ἐτόρσις S. τοῖς ἀνβάσις.

τῇ πόλει ἐπαρόμεν@ λόγοι.) κατὰ δὴ πόλιως ἐπηρμένως κατήσαι. Aretinus. Cõtra urbem minutatus. Perionius. Verba audaciæ arrogantiæq; plena iactare solitus. Meletus. Cum antea semper multa & superba uerba contra hanc ciuitatem efferret. Melanchthon. Cum anteà superbè multa huic ciuitati minitatus esset.

ὁ ἢ γραψάμεν@ Διώνδας.) De hoc & Plutarchus in uita minore Demosthenis, νεωμόσατο Διώνδας.

κὴ τὸ, ἕτερον αὖτ' ἐκείνων μὴ κατηγορηκέναι, ταὐτὰ γραψάντων.

& αὐτηρέτησε ἐφ' ἑαυτ', πρίν τι τούτων προσλαβᾶν.

κακῶ κακίαφόρ ὥσιν οἱ ψᾶφοι, κὲ μηδὲν πρᾶξι.) Pòsſi utitur uerbo αὐτανελῶ, cum par est accepti expensiq; ratio. Aretinus. Si posito diligẽter calculo, nihil ipsi deberi reperiatis. Perionius. Si ratio cõstet, nihilq; superfit. Melanchthon. Vt si mercator existimans multum superesse pecuniæ, positis calculis, inuenerit nihil superesse, mutat opinionem. Meletus. Calculis puris uisis, cum nihil reliquum fuerit.

ἀ γὰρ ὄξι τ' πραγμάτων.) F. χρημάτων. Perionius. Neq; enim ea est rerum ratio. Meletus. Non enim ea est computatio rerum gestarum.

ἐν θαλάττης ἄνευ πανὸς τ' πόλεμον.) Aretinus. ut maritima regio omni belli tempore pacata fuerit. Melanchthon. sed toto belli tempore remare pacatum haberemus. Perionius. Vt pacata Attica & tuta, qua ex parte ad mare pertinet, toto belli tempore esset. Meletus. Atticam ex mari toto belli tempore tutam fuisse. Verba sic ordina: τὴν ἀτ̃ικὴν ἄνευ ἐκ θαλάττης ἐν ἠρίῳ πάντα τ' πόλεμον.

ἀλλ' ἐπ' αὖτ' τ' ἄρχων αὖ ἰσοκράτ.) Similem contentionem regni & democratiæ uide & apud Isocratem in Nicocle.

ἀγωνισαμένων φιάρων.) πρωταφοξυτόνως κατ' ἀτ̃ικισμόν. Hinc & contractum genitiuum sæpe inuenias παροξυτόνως scribi φιάρων: cum lingua communis postulet πρωπερισπωμένως φιρῶν à φιρεὼν ob acuti & grauis concursum.

ἅτα τ' μ' ἀλλοπόνης.) Hæc μιμητικῶς à Demosthene sub persona eã laudatorum dicta ego uerti, κατὰ παλαιασμὸν, ἀλλ' ἐκ αὐτοπροσώ-

A πως: quod si displicet, hæc repe[illegible]licebit: Itaq; & Hellespontum per Byzantios obtinuit: & frumenti Græciam importationem in potestatem suam redegit: & bellum finitimũ ac graue in Atticam per Thebanos est illatum: & mare propter grassantes ex Eubœa piratas nauigari non potest. Nonne hæc, &c.

αὐτόβραχυπὸς ψίθυρ@.) διὰ τὸ ἀπάλαιστον ἴνα, τῇ φύσει χρώμενον, ὥσπερ οἱ ψίθυροι βραχυλίας ὑποκρινόμενοι.

ἀφροδισι@ οἰνόμα@.) διὰ τὸ ἐν ἀγροῖς ὑποκρίνασθαι τ' οἰνόμαον.

παφάσημ@ ῥήτως.) τ' ποτηρὲ λέμματ@ ὤν.

ἃ δ' οἱ παύτ@ ὑμᾶς ἴσ.) ἃ δ' ὑμᾶς οἱ παύτ@, uel οἱ παρόντ@ ferri potest. Sed quid si. ἃ ἢ παύτ@ ὑμᾶς ἴσ;

ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀνοῦς κὲ φοβεροῖς ἐμβιβηκώς.) αὐτὶ τ', ἐς αὐτὰ τὰ ἀνοῦ.

ἐν οἷς ἐσαγγελλόμην, τὰ ἐρίτα μι πράτ̃ειν.) Ergò ὑ ἀσαγγελία κατὰ τ' τὰ πολιτικὰ ἐ ἀκλῶς πρατ̃όντων.

ἐν οἷς ἢ τὰς γραφὰς ἀπέφυγεν, ἀνόμα.) Ergò αἱ γραφαὶ sunt κατ̃ὰ τ' παράνομα λιγόντων ὑ γραφόντων.

τὰς δυβώας ἀπομνημονεύσει, δικαίως.) Ergò δυβώαι sunt κατ̃ὰ τ' ἐ δικαίως κὲ ἀλυπροδοκήτως ταῦτα πρατ̃όντων.

ἐ μᾶν τοιαύτη μάχε. δ' ἰσπόρας.) Sic Cato apud Ciceronẽ, Quis, inquit, est tã adolescẽs, cui sit exploratũ, se nictorum usq; ad ueſperam?

ἐ πρόειτο ὑμᾶς.) F. πρόοιτο ἀέρ. β'. δύπτικῶς μόνος.

τὸ ἢ προσηρέσω.) F. τῷ ἢ, τετίνσι, διὰ ἢ τὸ.

νευρίσῃ κὴ λεπτ̃ρίσῃ.) F. νιδρίσῃ, παρὰ τὰς νιβρίδας, κὴ ἐ τὰ νεῦρα.

τὲς καλὲς διάσος ἄγων.) Barbarica ista sacra à Cadmo, Inacho, &

B Orpheo ex Ægypto in Græciam esse translata, docet Epiphanius de sectis lib. 1. folio Græco 11.

κιττοφόρ@ κὲ κιννοφόρ@.) κίττα est pica: κισσὸς hedera: κίνν@ uannus: λύχν@ lucerna.

ὕης ἄττης, ἄττης ὕης.) τὸ ὕης Hesychius interpretatur βοὺς ἔμβρι@, qui & ὕττι@ dicitur. ἄττης puer Phrygius, à Rhea adamatus fuisse traditur. ἀτὸς αὐτὶ τ' ἀττικῶς. ὁ ἢ ἐπιφαύ@ τὴν ἰώ, τὴν ἰσιμ ὑπ' αἰγυπτ̃ίων καλουμένην, κὲ ἀτὸν ἀποναμαθεῖν.

αὖτ' συλλαμονίσει, per i in antepenultima.

τοῖς ἀρχαίοις.) τοῖτ' ἐλάττοσι τ' ἀρχόντων.

ἐς ὑμᾶς πρὶ δὴ ψυχῆς ἀγωνίσασθαι.) Lucianus ἀλιᾶ: οἱ ἀβλοβέστ̃ μαθηγῆν ἀνθρωπον, ὡστις ὑποκριτὴς ἀβλωβῶν, ἢ πορισάσθαι, ἢ τ' Διὰ ὑποσιλῆναι, μὴ λαλῶς ὑποκρίνηται μηδὲ κατ' ἀξίαν τ' θεῶν.

κὲ, λαιὸν λαπὼν.) Hunc uersum abrumpit, & de suo attexit, ὁ μάλιστα ρ̃, &c, ut apud Aristophanem uno dicente, ἐ τιμοθέε τι πύργ@, alter interrumpens ait, ἐμπίοσι γ' οἱ.

ὅτι ἄλλο πιπεῖσθαι.) S. τ' συνοφαντᾶν. Mulctam fuisse 500 drachmarum (etsi alibi 1000 ferè scribuntur) cum diminutione capitis, apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulisset. Vnde & Cicero Æschinem propter ignominiam iudicij cessisse Athenis tradit. Nam cum se 5. talentis prædium Rhodi emisse scribat: tantillam pecuniam facilè soluisset.

ἀβῶ@ δὴ φιλίππ λωστάσας.) αὐτὶ τ', μὴ βλαβὰς ὑπὸ τούτ@.

τ' παρὰ τ' πολισσυόμενον.) τ' πολισι.

ἢ προσιμερσί τί ως λαλὰ τότων.) τ' ἐχθρῶν δὴ πόλιως.

τῇ μεθαρνίᾳ ταῦτα μεταξιθέμεν@ τὰ ἐνόμαλα.) τὴν μεθαρνίαν, φιλίαν κὲ ξενίαν ψευδωνύμως λαλῶν.

ἔτω φανερῶς ὡστοῖς ἀληθινῶ@.) ὑπὸ τ' ἀβλωδίων βιαιγχθεὶς, ὅτι προδότης ἦ.

ἔτι ἄμεινον.) F. ἔτι μᾶλλον. & σὺβλωνύσων.

ἐς δῶρ.) μάχλω. ἀπεσκίδασαν.) ὅσον ἐγένετο ἐπ' αὐτοῖς. πρεσβυμύθησαν ῥ̃, γὰρ τ' τό γε, ἐχθ' ἢ κὲ ἐλωνύθυσαν.

μαρνάμενοι δ' ἀριδ' κὲ δέμα@.) S. ἔννηκα. διὰ τὸ τὴν ῥ̃ ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάξαι: δᾶμα ἢ τοῖς πολιμίοις ὑποτεῖναι. Sed quid si, ἀρετ̃ῆ κὲ δέματι legas? aut subintelligas μετ' ἀριδ' κὲ δέμα@. M. Æmylio Lepido consuli apud Sallustium potior uisa est periculosa libertas quieto seruitio.

ἐκ ἐσάωσαν ψυχὰς.) τὴν ζωὴν, τὸ ἄπτον αὐτὶ τ' αἰτιατ'.

βράβλω αὐτὶ τ' βραβευτὴν.

μηδὲν ἁμαρτᾶν.) ἐχ τοσοῦτον τὸ πλημμελᾶν, ὅσον τὸ ἀτυχᾶν σημαίνει τὸ ῥῆμα, διό τοι ἅμφω ταῦτα συγγενῆ ἴνα τῇ φύσει ὑμῶν. & αὖτ' δὲ ῥᾴτερον κὲ τὸ λαίφρον δὴ τι ψυχῆς ὄξι ἢ δὴ τύχης.

μοῖραν δ' ὅτι φυγᾶν ἐπορσν.) Significat uel fatalem fuisse calamitatem, humano consilio & uirtute superiorem: unde illud: τύχη τὰ ὄντ' πράγματ' ἐκ σὐβουλίας: uel, Cum etiam ignauis moriẽdum sit, rectè hos mortem pro patria oppetiisse: Pindarus, ὁ μίγας λίνδαιω@ αἴσλιπ ὁ φῶτα λαμβάνει. δανᾶν δ' εἶσιν ἀνάγκα τί δ' τις ἀνάνυμον γέρας ἐν σκότῳ λαθόμεν@ ἕψοι μάταν, ἀπάντων λαλῶν ἄμορ@;

ἐν μιγίστοις.) F. A. ἀγαθοῖς.

ὁ πρῶτ@, ὁ λύτρ@.) Videtur imitatus oracultum Delphicum.

ὑμᾶς δ' ἀγίνδ μήτι φάτοι, ὅτι τίταρσοι,

μήτε ἀνωφλίπαζε: μήτ' ἐν λόγῳ, ὅτ' ἐν ἀριθμῷ. A

ἀς τὴν ζημίαν.) Apparet eum fuisse in ærarijs, coactamq; pecuniam ad dignitatem recuperandam, calidè ciuitati donasse: ut non soluere debitum, sed in rempublicam liberalis extitisse uideretur. Consentaneum enim est, ei mulctam à populo fuisse, post hoc factũ, remissam.

Ῥαγινὸς Διονύσιος.) Hunc & Tragœdiarũ actorem, & calumniatorem fuisse tradit Erasmus. Extat & Demosthenis nostri actio in Theocrinem sycophantam.

τοῖς ζῶσιν ὑπάρχει τις φθόνος.) φθονεῖται οἱ ζῶντες. Pascitur in uiuis LIVOR, post fata quiescit. Cicero in Sallustium: Neq; me cum ijs conferri decet, P. C. qui iam decesserunt, omniq; odio carent & inuidia: sed cum ijs qui mecum unà in repub. uersati sunt.

ἀλλοτρίᾳ ἁβίαται.) Nota: ὁ Δημοσθένης ἀλλοτρίᾳ τῶν ἰδίων ἁβίαται: & Erasmi Terminus, CEDIT NEMINI.

γλαύκης τοῦ λαρυγίου.) De hoc uide Suidam.

τοῦ λιώσασθαι ὃ μὴ ἰσχύει, ἐπέρα ὅσα καὶ σειρὰ, καὶ ἁρπάγιος.

ὃν ἀπειλοῦντα, ὃν ἐπαγγελλομένων. Quid ἐπαγγελία sit, uide argumentum λαχὰ τιμάρχου. Sed quia ἀπειλὰ μὴ ὑποσχέσεις opponuntur, nihil uetat, de pollicitationibus intelligere. Genitiui isti participiorum referendi sunt ad Macedones, eorumq; factionem.

CVM hæc scripsissem: reperi chartam, in qua notaram uarias quasdá lectiones τοῦ αὐτιπάλου λόγου: quas mihi uir doctissimus, HENRICVS SCRIMGER Scotus, superioribus annis, dũ apud B illustrem uirũ, HVLDERICHVM FVGGERVM, communem Mecœnatem nostrum, familiariter unà uiueremus, excribendas è suo codice dederat. Eas hic ad uerbum subijcere uisum est.

ἀρλωφύλακας.) ἀρλωφύλακες. Plutarchus Themistocle. Idem in Numa τὰς φυτιάλεις ἀρλωφύλακάς τινας γενέσθαι. Vide Fabium lib. 7. cap. 2. περὶ ὅσιας An sit?

μείζω χρόνον ἀλλοτρίου φανέντων ὑμῖν: ὃ τοῖς σφανεῦσι.

ἡ ὕλη ἐπανάγων ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν ἀρλίνα. λήψυκα ἡ πρίσβεις.

ἐπὶ ταῦτ' εἰ φιλίππα μὴ συμπεισθήσονται πρίσβεις. ἐπρίσβευσεν ἐπὶ μακεδονίαν. προπαθεῖν καὶ βελτίους ὦν ἐκ παρασκευῆς.

* γραμμάτων. ὁ τοῦ δημοσίου * πραγμάτων φύλακα.

μάλιστα ἄξιός ἐστι μωμᾶσθαι, pro μιμᾶσθαι.

μιξοπιμπλάμενος ὃ ὁ ἱερομνήμων.

ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων qui in suffragium mittit.

λωλύει γὰρ ἀς τοῦ συλλόγου τὴν πύλας. καὶ τὰς ἄλλωσε ἀργυρολογήσας.

ἡ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ῥύμη.

ᾧ ὥστε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν. ἦσαν ἄρα λεῖοι ταλαντιαῖοι.

αὐτ' σύνταγισις καὶ μιγάλων ἀγαθῶν.

ῥωικὸν εἰς πιλίον.

πυπαχαλκοχιτώνων. λοσμυτῦρα.

μυῤῥῶσιν.) μυῤῥαγύρτης τις ἀλθὼν ἀθλιάσει τὰς γυναῖκας ἐμύει τῇ μητρὶ τῶν θεῶν.

ἀθλιᾶσει δ' αὖτ' ἀποκλίναντος εἰς βαράθρον ἐνίβαλον, &c. εἰ τοῦτο ἔχει καλῶς: ἀπᾶνο αἰσχρῶς.

λακεδαιμονίους ἢ Πόλιν.

ἀναξίνος.) ἀναξίλαον Plutarchus.

ἐννάλια.) Nouendialia, Nouendiales feriæ.

τὸν τῶν ἐμῶν λόγων σύνοριαν.

διθύραμβοι χοροὶ dithyramborum.

τί ἀποκεκινᾶσθε.

ὑπὸ λῃστοῦ.

ὡς καὶ αὐτὸς εἴρηκε.

καὶ λαχὰ τὸ ψηφίσματος ἁπλοῦν.

αὐτιτίθησιν διάνοιαν locum à sententia legislatoris.

προβούλευμα agitatum prius in senatu.

θωμπέας fastus.

πάλαι οὐ ἀπολώλεκε.

Ῥαγωδῶν τῇ λοιπῇ.) Ῥαγωδοῖς λαυνοῖς.

λιλήτορες uiatores, præcones.

λοιπωνεῖν μὴ ἐγχέιμα καὶ ἕτερα.

ἀπαρτᾶν auertere orationem ab his quæ sunt huius causæ propria.

λαχὰ τὸ ἐπ' ἐναντίου θεῖναι.

ἢ οἱ ἐκ τοῦ ἄλλων ἐλλοῦνται ἐκάστοι.

οἱ τὰ ἑαυτῶν αὐκλώκασι.

ὥστε τὸ λοιπὸν μιζὰ τιμῆς.

ἀλλ' περὶ τούτων ὁρᾶν.

αὖ τ' ἀθλιώδων δεῖμον προσήκει γράφεσθαι. ὁ βελῆ σωαχθῆ.

ἢ ἀποσυλήσας ὁ ἀπεταλμένος καὶ ἕτερα γράψαι.

ἔγε οἰκεῖόν μι λαοθαύειν.

παρὰ τοῦ συκοφαντούντων ὑπῆρχον.

μιγάλας χρέας παράσχητε βοσπορίχαι, sub, ἐν. περὶ δίλεν.

παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ.

πολιτάων τᾶς γᾶς.

ἀνακαρύξαι τὸ στέφανον ᾧ στεφανοῦσιν. ἄτιος γίγνεσθαι χρυσοῦσθαι.

ἤθελον τοῖς λαοῖς ἐκδιδόναι ἑαυτὸν.

προίσχεσθε τὰς λαβαφυγούσας.

ὑπὲρ αὐτῶν ῥέπειν τινὰ δίκην βελῆς.

μνησικακᾶν νὴ Διά. τοῖς πίνουσιν ὑμῶν. λαχὰ παῦται γὰρ ἦ πόλιμον. ὅτ' ἐξῆν λαλαιφθᾶσα.

δύθωαι iudicium repetundarum.

ἔμως παρ' ὑμῶν ἐκάστῳ.

τοῖς ἐν πασῶν τοῦ φυλῶν διαιρεῖς.

λαλοπαγαθίας καὶ σύνοίας δὲ ἔχων.

ἐλησίῳ τῷ προσώπῳ.

παραπρίαθαι interuertere dolo.

αὐθιτήρια Floralia.

Δημιεργοὶ magistratus.

τοῖς ἢ μὴ σωαυτήσασι.) τοῖς ἢ ἡμῖν σωαυλήσασι παροδημᾶ, χρυσολιβα συμβόλοις: τοῖς ἢ μὴ προδιμίνοις ἐπιδημίοις.

τίς ὁ ταῦτα παρασκευάσας αὐτῷ;

τὰς ἢ τινὰς μὴ. καὶ λύειν ἐπιβάλλειν τῶν ἐρλίνων.

ἐπᾶραι καὶ δρασᾶς ποιῆσαι.

Πόλεις παρήρητη. βαρβάρες καὶ ἐκ ἰδίας.

ἐνθυμηθῆναι δὲ τοῦ προγόνων. αὐάξιόν ἐστι.

αὐαμιμνήσκειτη γὰρ. ὅσα ἐνλῶ.

τυχὸν μὴ αὐαιδῆτως. ἕτερον αὐτῶν ἱκάνων.

ἃ μὴ καὶ τὸ ὅλον μόριον.

FINIS ANNOTATIONVM TOMI DEMOSTHENIS II.

HIERONYMI VVOLFII

ANNOTATIONES IN TERTIVM TOMVM

DEMOSTHENIS, QVI CONTINET

Orationes forenſes publicas:

1. *Aduerſus Leptinem.*
2. *In Midiam.*
3. *Androtionem.*
4. *Ariſtocratem.*
5. *Timocratem.*
6. 7. *Ariſtogitonem.*
8. *Theocrinem.*
9. *Neæram.*
10. *Appellationem aduerſus Eubulidem.*

HIERONYMI VVOLFII ANNOTATIONES
IN ORATIONEM DEMOSTHENIS
aduersus Leptinem.

In argumentum Libanij.

ΟΥ πρὸι ἀτιλείας.) Plutarchus citat pluraliter τ πι ρὶ τ ἀτιλειῶν λόγον.

τοῦτον αὐτιγράψαντο.) F. τοῦτον δ' ἐγράψαντο. & sic habet Felicianus. &, ηκὶ τὸς ὀρθῶς αὖ τι λαβόντας: ut sit, τὸς λαβόντας αὖ τι ὀρθῶς.

ηκὶ ἄλλοις ἀίσχιον.) F. αἰσχρὸν.

λίγειν γαὶ ἰχρὶν.) F. λίγα γαὶ νόμου τ λιλσύοντα. &, ηκὶ τότι ἄλλον τιθῆναι νόμον: uel quod malim: ηκὶ τότι αὐτὸν ἄλλον τιθῆναι νόμον: ἕνα. Hanc orationem & Petrus Nannius uir doctißimus interpretatus est: cuius uersiones alicubi annotabo, litera N. præposita.

αὐτιγράψαντο.) N. oppugnarunt.

πλὶω χράων προίσχοι.) N. utilitate præualet.

In alterum argumentum.

γράφειν τὶς.) F. γράφειν τ νόμον ἰφάνιτο λειτ̃ίνυς ἀκινδλώνως.

οἱ λειτουργήσαντις.) M. οἱ λειτουργήσοντις, futuro per o. et, βάβιπ& λειτ̃ίνλω. &, ἰπειδὴ ἢ κὴ ὅτω ιατὰ. &, ὅτι ὀκ ἰχι λίπαιον τὸς μ̓ ἀλιῶς.

ἀποστρῶν λωριῶν.) M. τῶν λωριῶν. Notatum est pro λωριῶν legi ἀμοιβῶν.

γχήσοιτ', ἰαυτὸς.) F. ἰαὶν τὸς σὺβρύιτας ἀφαιρῆδαι. uel ἰᾶν τὸς σὺβρυγίτας ἀφαιρῆδαι. &, ηκὶ τοῦτο διὰ παύτων ιατίσπαρτ'.

πᾶσα λυτ̃ρολογία.) Hæc cum totidem uerbis sint in Vlpiano, prætermittantur.

ὑποπῆδαι γραφαῖς ηκὶ ἐνλήξισι.) N. aduersus eundemq; competãt & publica iudicia & actio famosa.

πρὶν ἀσιλθῶν πλὶω γραφῶ.) N. ante litis contestationem.

δικαιολογίας.) N. allegationes.

ἰσχυρίζοιτ' τῷ συμφέροντι.) N. fiduciam habet in utilitate.

τὸς δ' λειτουργοῦντας ἀὶ πίνιδαι.) N. hos uerò, qui pauperes perpetuò sunt, oneribus liturgiæ pessundari.

παρὰ γαὶ τὸν δισμὸν.) N. quandoquidem sanctiones iuris transgressus est.

πῶς λᾶ νομοθιτ̃ν.) N. Quo modo iura noua condenda sint.

ἐν σπανίᾳ λαθιγαύειν τ λειτουργύντων.) N. ipsam ciuitatem muneribus carere.

σωαποδύιτ' ἄ.) N. latenter suam legem insinuat.

διὰ παύτων ιατίσπαρτ'.) N. eius rei mentio ubiq; aspersa est.

ἐμπομπύει.) N. in omni strepitu & pompa uersatur.

IN IPSAM ORATIONEM.

τὰς λειτουργίας ἰκδιδυκίναι.) N. onera liturgiæ exuisse. λειτουργία pecunia siue opera quæ reipublicæ impenditur. Prisci enim λῆτον publicum uocabant.

ηκὶ ὑφ' ὑμῶν ἴσως γιγνώσιτ'.) Nec fortasse à uobis ignoratur.

τινῶν ιατηγορῦντας παύτα.) M. τινῶν ιατηγορῦντα, παύτας ἀφαιρῆδαι πλὶω λωριάν.

μηδὶ τὸ λοιπὸν ὀφᾶναι ὑμᾶς, τὸ λᾶναι ὑμῖν ὀφᾶναι.) Obsopœus anno tauit: ἐν ᾧ τῷ προσγράψαι, μηδὶ τὸ λοιπὸν ὀφᾶναι λᾶναι: ὑμᾶς τὸ λᾶναι, S. ἀφέλιτο. Quæ lectio perspicua est, & cum Leptinea lege consentit in argumentis expositis: modò posit λᾶναι: interpungas. N. Dum uerò addit: Néue in posterum dare liceat uos donandi facultate priuat.

ἤτισε αὐτὶ ιρατίνων.) N. optimis reiectis pessimos in societatem admittis.

μήτι προβυλεύειν μήτι χιροτονῆν.) N. ne aut præiudicia senatui, aut comitia facere liceat. προβυλεύματα, ea quæ de re aliqua statuuntur, antequam populo decernenda proponantur.

ὅπως τοῦτο (τὸ ὀφαπατᾶδαι) μὴ ποισώμιθα.) N. ne fraudi pateamus. Mox, ἰνόμιζον: ὅτω ηκὶ.

ἰνιαυτὸν διαλιπὼν.) N. non nisi alternis annis quenq; ad liturgiæ munera reuocari.

ιατὰ μ̓ πλὶω ἀγορᾶν ἀψυδῆ νόμον γιγράφθαι.) Felicianus rectius ἀψυδῆν νόμον γιγράφθαι.) N. In mercimonijs forensibus ædiliciam esse legem, quæ falsa puniat: cum tamen inde nulla pestis reipublicæ immineat.

λίγοντ' χρήματα.) Vide hoc idem in Areopagitico Isocratis.

ιαί τοι τ ἁπασῶν ὑπιροσῶν πολιτίας.) Cum in alijs Demosthenis orationibus multæ sint uerborum traiectiones à Latinitate nonnihil abhorrentes, tum uerò in hac: quas omnes demonstrare si uellem, ne pueris solis hæc scribere potius, quàm studiosos adolescentes admonere uiderer, uerendum esset. Sed quasdam tamen notare quid uetat? cum parum attentos, licet doctos, interdum leuicula quædam decipiant. Sic igitur hæc ordina: ιαί τοι, ὧν ἀφίλης πολιτίας ὑπιροσῆρ τ ἁπασῶν, τὸ

A λιμοῖδαι χρῆμ', &c. ἰν ᾧ τ νόμ.) F. ἰν ᾧ τ ἰαυτ̃ νόμ.

τὰς ἐγκυκλίους.) ἐγκύκλιοι λειτουργίαι, sunt statæ & certæ: ἀσφορὰ ηκὶ τιμαρχία non item. χορηγοὶ sunt ædiles, qui saltatoribus & cantoribus sumptum: γυμνασιάρχοι qui oleum palæstræ: ιτιάτορσι qui epulum tribui præbent. Aphthonij enarrator ait: χορηγία, ὑ ἐκ περιαιρίσως, ηκὶ ἐν ἑορταῖς: ἀσφορὰ, ὑ ὑ ἔπιταχῆς ἐτίθη, ηκὶ ἐν πολέμοις.

ἀπίστως πρὸς ὑμᾶς διαθῆμαι.) F. ἀπίστως sicut ὑπόπλως ἰχων πρός τινα. & sic Obsop.

οἱ χορηγῶν οἷοί τι.) F. A. ἔντιδι.

εἰς συντέλειαν ἀγαγῶν τὰς λειτουργίας.) N. ad contributionem scenicæ impensæ consociari multos. Ergò etiam χορηγία fuit ὑ ἔπιταγῆς. Quod ni esset, cur eius data fuisset immunitas?

αὐάπαυσιν δίδωσι τοῖς ἄλλοις.) N. alijs uacationem præbet.

ἐ γαὶ ιοινωνῶ τῶν δημοσίων.) N. nam hæ impensæ quæ scenicis rebus deputantur, ad publica uectigalia & opes non accedunt.

χωρὶς ἢ τότων, νυνὶ τῇ πόλει δυσὶν ἀγαθοῖν ὄντοιν.) Verba sic collocata sunt, ut & diuitias & gloriam reip. tribuere uideatur: etsi pecunia ei desit. Quòd si Vlpiani sequare sententiam: uerba νυνὶ τῇ πόλει, omittenda erunt.

ἐς μέσον ὑμῖν γινομένας, δίξω.) ὑμᾶς ὠφιλῆν ἰοιτ̃. Obsopœus, ἐς δίον ὑμῖν, uobis opportunum & commodum id esse.

ἐ πολλὰ διαπεμένον, σωτιλᾶ: πᾶσα αὐάγια.) ἐχ εἰδέν' ἄλλως γνῶδαι τὸ, πᾶσα αὐάγια absolutè ηκὶ διαβιβαιωτικῶς subijcitur. Alias dicendum fuisset, τὸν πολλὰ διαπεμένον πολλὰ σωτιλᾶν, πᾶσα αὐάγια.

πρὸι μ̓ γαὶ τὰς.) F. παρὰ.

B προσήκιν διαλῦδαι πρὸι τοῖσδι.) F. προσήκιν διαλῦδαι παρὰ τοῖσδι. Disserit cum Leptine, & mox se conuertit ad iudices. &, ἐν δι τῷ τῶν ξένων.

ἀτιλῆ τιμαρχίας.) N. immunis à classicis sumptibus.

πρὸς τοίνυν ἅπαντα, ὁ ἐν τ πέντι δισπλίων ὀφλ.) ὅτι πρὸς ἅπαντα, αὐτὶ τ, συγκρίνιδαι δώματ' πρὸς ἅπαντα. Nec; necesse est mutare in, ὁ ἐν τ πέντι σῖτ& ἦς, πλείων ὀφλ πρὸς ἅπαντα, parum cõmoda constructione. &, παρὰ τοῖς σιτοφύλαξι. N. id quod in commentarijs annonarijs animaduertere licet. &, δουλοσίαν, quam Melanchthon Teutonicam domum interpretatus est. &, σιτοδάας παρὰ πᾶσι.

προσφῦσι.) τῦτδν, πρόφυσι, προσφῦσι.

ἀλλὰ τοσοῦτον ὥστι.) N. tantam copiam summisit, ut id ad XV. talenta exuberarit. Sed quid ratio pecuniæ ad frumenti numerum? Quid sit? ἀλλὰ τοσόντο, hoc est, ὅτως δύνομαι: ut significet duplex beneficium, & copiam frumenti, & uili precio missam. Nam illud προσιιςγγῶδαι, de pecunia reliqua, non de accepta ex uenditione superflui frumenti intelligendum, arguunt uerba ἃ λιήκασι διαλιδίνιι, S. ὁ σιτώνης, qui quindecim talenta retulit, minoris empto frumento, quàm putarant Athenienses.

ὁ νόμ& βλάψαι.) F. βλάψαι ὑμᾶς φανῆτ': ut non multo post, ἅς μ̓ ὁ λοίπων ἐμέτων φανῆτ'.

στήλας αὐτιγράψις.) N. columnas scripto inter se correspondentes.

μὴ γαὶ οἴιδι ὑμῖν τὰς στήλας.) F. A ὑμῖν ἄλλο τί τὰς στήλας ἰσαύει, & sic habet Obsopœus, hoc est, ἄλλω ἰχειν διώαμιν ἢ σωθέναι.

ὁ ψήφισμα ὑπὲρ ὑμῶν γράψων.) N. Quid tandem scribet ciuitatis nomine publicus tabellio?

C τιμυθέιον ὡς ἀληθῆ λίγοσιν.) Scilicet. οἱ βλασφημοῦντις. &, παρὰ πᾶσι γαρ.

ὅτι δ' ὁ τὸ δι διαπαύσ μόγιστον.

ἐπιπρόσθις ὁ λοιπυρᾶν.) Ex Vlpiano apparet legendum ὁ λοιπυρᾶν. & sic habet Obsopœus.

τοῖς ἀλῆσι τότ' ἐν σιπιλίᾳ.

ἐν τῷ πολίμῳ τῷ πρὸ τ τριάιοντα μικρὸν.) Felicianus τῷ πρὸς τὸν τριάιοντα. Sed tum τὸ μικρὸν abundabit. In uaria lectione annotatum est, τῷ πρὸς τριάιοντα μικρὸν σπανίζοντα. Si. πρὸ τ τριάιοντα, uidetur intelligendum id bellum, quo exitiosam cladem ad Aegospotamos acceperunt. Hoc enim secuta est Oligarchia XXX. uirorum. τὸ, μικρὸν σπανίζοντα non placet, nisi uelis interpretari: nonnihil egere. N. In bello aduersus triginta tyrannos.

αὐτὸς ἐπαγγιλαμένω.) αὐτιπάγγιλτ&, ut est in Isocratis paranesi, ἐν τοῖς ιαιροῖς τοῖς φίλοις βουλύσας: ἀλλὰ μὴ τὰς παρ' ἑαύτων διδύσις αὐαμένας.

φανδρὸς γίνοιτο σῦνος ὤν.

ᾧ πρῶτον μ̓ ἀ παρὼν.) Vide ne te fallat constructio cõparatiui per ᾧ & ἀ: quæ est huiusmodi. πῶς αὖθρωπ& γίνοιτ' ἂν μᾶλλον φανερὸς (φανδρώτ&) σῦνος ὢν ὑμῖν (ὅτι ὑμῖν συνεῖ) ᾧ ἀ παρὼν, μᾶλλον ἴλαττο

λειτο (τ μᾶλλον ἱλομίνη) τὸς ἀτυχοῦντας. & deinde, Δύτερον ὃ (ἀπὸ A λοιπῶ) ἀ ἰδίων χρέων ἐτοῖραν φάνοιτο διδὸς (τ φανομένη διδόναι. N. Quàm si nec ſocius nec particeps, in calamitoſiſſimis reipubl. temporibus victos eorumq; gratiam, ſi modò ulla futura eſſet, quàm victores, in quorum ſocietate erat, colere demereriq; præoptet? Videtur pro ὃ πρῶτον μὴ, ἀ παρὼν τῷ Ⓐ πόλιος ἀτυχήματι legiſſe: ὃ ἀ μήτι σύμμαχ χ Ⓞ ὢν μήτι λοιπωνὸς, ἐν τῷ Ⓐ πόλιος ἀτυχήματι, &c. &, μᾶλλον ἰνδιῶς, ut & Obſopœus notauit.

ἐν εἰς ἅπαντ Ⓞ μὲν ἀσι. τὸ γὰρ delendum. & ὁ αὐτὸς τοίνυν.

ὧν ἴνιοι διὰ τῖν πρὸς ὑμᾶς σύνοιαν.

πρὸς λαπιδαμονίους ἐπικηρυκεύσαθαι.) N. Facialē pro pace mittere.

ὀρῶν Ⓣ ἀτυχοῦντ Ⓞ ἐν τῇ πόλι, καὶ Ⓐ παρόδῳ. &, ὁ ἐπ' αὐτᾶ λκιδίου. De hac uide Xenophontis ἑλληνικά.

ἀλλ' ὁ λέγ Ⓞ πρῶτον αἰσχρὸν τοῖς σκοπεμένοις.) Sic Cicero in Officijs, in nonnullis rebus eſſe turpem ipſam dubitationem & deliberationem. & ἀπόσα τ νόμ. penultima acuta σύνηθες γ' πρόσωπον.

καὶ δικαιότερον τότε νόμον.) Obſopœus melius, τ τότε νόμ. ut ſit τ νόμ τ λιπ Ⓣ ντος.

ὡς ὁ δῆμ Ⓞ.) ὅσας.

τοτὶ γὰρ παρὰ παντ' ἴσαι τ λόγον αὐτοῖς.) Vtrum hoc per totā orationem inculcabunt: an, præcipuè hoc ueluti firmamento nitentur?

ταῦτα γὰρ καὶ γίνε.) N. Qua in re leges & famam ſequimur.

αὐτὸν ταῦτα λίγοντα ἀγῶδι.

πότερον ὄν.) Verba ſic ordina: πότερον ὄν, ὦ λιπ Ⓣ ντες, λέγ σι (ἀ λύ νασα) πᾶσαι τὸς ἐχθροὺς μὴ τιμᾶν (ὅπως αὖ οἱ ἐχθροὶ μὴ τιμῶσι) τὸς γενομένους σὺρ γίτας ἰκάνων (τ ἐχθρῶν) ἐπὶ τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἀλιτήμασι (διὰ τὸ ἱκάνὸς ἀλιτῆσαι ὑμᾶς τῷ προδιδόναι τὰ ὑμέτερα) ἃ δίναι.

ἄξιον δοκέειν ἔχειν.

μόνος Ⓣ τ' ἀφαιρεθήσ Ⓣ. Videtur abundare τὸ Ⓣ τ'. aut pro eo legendum ὅτ Ⓞ. &, τότων μελλόντ Ⓞ.

λίγ Ⓣ τοίνυν.) Sic diſtinguatur hic locus: λίγ Ⓣ τοίνυν ἱκᾶν Ⓞ, ἀ πὼν τοῖς πολίταις ταχίαν λαβὼν (ἢ λιπδύσας ἐκὼν) ἀφιν Ⓣ τά τις ἱκλα πολέμου Ⓞ, ἰατίχειν, οἰχ Ⓣ θαι. Coniunge λίγ Ⓣ οἰχ Ⓣ θαι πρισβεύων: cæteris in medio interiectis. & πίμπτ ν ἱτέρους παρανᾶν. Vide 1. Thucyd.

ἄλλας ἡμέρας.) S. præter eas undequinquaginta Lacedæmonijs ceremonias. Nec opus eſt τὸ ἄλλας mutare in ἕλας, totas ſiue integras. &, λέγ ν ἰάλν. Obſop. μὴ ἀ ἰάλν. & pro τὰς παλαιὰς, τὰς πάλαι. & μᾶλλον τ λοιπῶν ἐγκλημάτ ν, non, λοιπῶν. &, ὥσ Ⓣ ὧν ἐπ' ἱκάνὸς ἰλθῶν. &, βεβάιως πῶς ἱκαν Ⓞ.

ἱκανὸν τὸ λακ' αὐτ' ἱτάχθη λινδυνεύειν.) F. ἱκανὸν τότι. Vertit: cum ſuum cornu periclitaretur. Sed ὑμῶν ὁπότι ὀγοῖτο & ἱκανὸν λακ' αὐτ' τὸ λακ' αὐτ', eleganti pleonaſmo articuli, ἱτάχθη λινδυνεύειν uidentur opponi inter ſeſe: ut dicat, eum fuiſſe τραχὺν μὲν ἀσφαλῆ, τραχύτ Ⓞ δὲ ἄρανδὸν καὶ θρασύ. Quare uertas licebit: cum per ſe pugnandum ei eſſet: uel, iam non imperator, ſed miles, in acie moriem, &c. Vide uitam Chabriæ apud Aemylium Probum. N. In ueſtris periculis ſe cautum, in ſuis ſe admodum ſecurum præbebat: adeò ut, &c. Aliquando putabā, pro ἱτάχθη legendum, ἰάλνει, cum ſuum cornu periclitari uideretur. Sed minus placet.

ἀλ' οἵς δὲ ἱκᾶνον αὖ τότ' ἰλύκαζι, lege.

καὶ ὅπως ὃς ἐλεὶς αὖ αὐτάπει μὴ ἐ δῆμ' ἔχειν ὀβολὸν τὰ λοίπ Ⓣ.) F. μὴ ἐ δῆμ. (S. ἀφαιρεῖσθαι) ἔχειν ἰάσπι τὰ λοίντα.

πολιτεύεσθαι προσῆκεν.) Obſopœus melius: πολιτεύεσθαι προσήκει, ἐὰ λαχῶ τινὰ νίκας ὅπως ἐτύχομ. Verbum enim hoc per numeros & perſonas uariatur, ὅπως ἐγὼ ἐτύχομ, ὅπως σὺ ἐτύχ Ⓣ, ὅπως ὑμᾶς ἐτύχομεν, ὅπως ἱκᾶνοι ἐτύχομ, &c.

ἐντι τῇ βολῇ καὶ παρ' ὑμῖν.) N. Niſi cuius uirtus & in Curia ſenatorum, & in comitio populi iudicijs explorata probataq; eſſet.

παρ' ὑμῖν τοῖς ἐμμενέσι.) τὸ ἐν abundat.

ἐδὲ γὰρ αὖ ὑμᾶς ἐπάδυσε.) N. Alioquin iſta lex nunquā à uobis recepta fuiſſet. Hinc colligi uideatur, legem à populo fuiſſe ſancitam: ſic tamen ut eius abrogandæ poteſtas reliqua eſſet: ut eſt in argumento annotatum. Etſi fateor hic τὸς λόγους λαξαπαλάσαι τὸς λόγους: ſi quis accuratius inquirat.

ἀλλ' ἐν ἐν ᾧ νικᾶ ὅλι αὐτασφόρει νόμ.) S. ὁ Ἰσόσιππ Ⓞ, ᾧ συνηγόρᾳ Δημοσθένης.

ἄλλον, εἴ τινα ἔλιπ Ⓣ.) Obſerua diuerſam conſtructionē: ὑμᾶς ἰγγυᾶ μᾶλλα θύσειν: ἰγγυᾶμᾶλλα ἄλλον θύσειν. Obſop. μᾶλλον εἴ τινα.

ταῦτα γραφόντων.) αὐτὶ Ⓣ γραφίτωσαν.

τὰ Ⓣ ἀδλωάνων ἢ ἰπαινᾶν.) τὸ ἢ aut redundat, aut tranſpoſitū eſt, aut aliquid deeſt. Quid ſi ſic? ἐὰν ἐξῇ τοιᾶν περὶ τοὺς λακ. ἢ (M. ἐδὲ) τὰ Ⓣ ἀδλωάνων ἰπαινᾶν νόμιμα ἐδὲ τὰ Ⓣ πάνων, S. Ⓣ δηβάνων, quos per cōtemptum non nominat. Aut τὰ Ⓣ ἀδλωάνων λίγειν ἢ ἰπαινᾶν νόμιμα.

ἀ ἢ δὲ παρὰ παντα ταῦτ' ἀπᾶν.) ἢ παραλιπόντα ταῦτα παντα, ἢ, πρὸς τότοις ἅπασι.

πλὴθρα γῆς πιφυ Ⓣ σμένης.) Vbi inter ſegetes etiam arbores fructiferæ & uitiferæ ſunt. Huic opponitur, ut opinor, ὁ ψιλὸς ager frumentarius. N. Centum iugera agri conſiti, centū itē ſationalis cōtributa fuiſſe.

καὶ τίτ Ⓣ ρας ἢ ὑμᾶς ἀραχμάς.) λακ' ἱκάστ Ⓞ ὑμῶν ἀραχμάς. Vtrū uerò διὰ βίς an μιχρί τς;

καὶ τότων ψήφισμα.) F. καὶ πρὶ τότων. &, πάλιν δ' ὕστερον.

λιά τοι, τόγε.) F. λιά τοι τοτό γε αἰσχρὸν ὁμοίως: aut, τόγε αἰσχρὸν, ὁμοίως ἐναφέρει.

γνώμ Ⓣ τῇ δικαιοτάτ Ⓣ λεγειῶν malim, quia præcedit δικάσειν.

λαξαλιπᾶν φήσει.) M. φησὶ Ἰσόστονος λίγω. &, ὅτι, αὖ ὧν ἰλίπαζι.

ὅσα Ⓣ αὐτ Ⓣ ἵνικα αὐτοῖς ἐδόθη συγγισιῶν.) ὅσα ἐλόχι αὐτοῖς ἵνικα Ⓣ συγγισιῶν αὐτ Ⓣ, ἵστησιν, ὧν ἐτύγχανεν αὐτοὶ ὢς ὑμᾶς. Hoc noto, ne quis Ⓣ αὐτ Ⓣ, eorundem beneficiorum cauſa interpretetur. &, Ⓣ ὡς λαξαλάπισ τά τι λίγονος. &, Ⓣ τὸ δίκαιον ὑγῶμαι. ὁ δὲ νῦν ἔτοι ποιήσουσιν: ἐὰν ἀφῶ ταῦτα.

ἐκ ἴσης ταυτὸν ἱρῶν. &, ἐγὼ παρασχήσομαι.

τί Ⓣ τὸ μαθὼν προσίγραψι; τί μαθὼν, ἴστησι διὰ ὧ τίνα αἰτίαν: τίνι λογισμῷ: sicut τί παθὼν; διὰ τί πάθ Ⓞ; ἢ ἐπῆρεν αὐτόν;

ὀφὶ δικόμενοι.) Latina periphraſi αὐτὶ Ⓣ, δίδοσθ.

λιά τοι ἃ ὧν, τίν Ⓞ ἕνικα.) Feliciani editio non habet, λιά τοι ἃ ὧν, nec Obſopœus.

ὅτι ἐνιχθᾶσι αὐτοῖς.) Sententia poſtulare uidetur, ὅτι ἐνιχθὰς αὐτοῖς ἄλλ Ⓞ. Sic & Obſopœus & Vlp. ἐνιγκᾶν eſt deſignare uel decernere ædilem. Cum aūt neget eos unquā ab ulla tribu deſignatos eſſe: hoc dicit, neminē alium ædilem deſignatū, eos ad permutandas facultates (id quod & in trierarchijs fieri ſolitum) prouocare ſuiſſe auſum.

εἶς ἐκ ἀκεσίου.) εἶς αὖ τολμᾷ λίγειν ἐναντία ἐκ ἀκεσίου, S. αὐτ.

ἐπισύρονθαι.) F. διασύρονθαι. &, ὀβελιγμένοι ab ὀβελίσκο. &, φανᾶναι, ἐ μὴ τὸ μόνον uidetur abundare.

διὰ τὸς μωδᾶς.) N. Temerè per iſtos nundinatores legum & decretorum ius hoſpitij obtinuerunt.

δὲ' αὖ τι γίνοιτο.) λακῦ τὰ λοιπὰ λαλῶς ἔχειν λέξει.

καὶ τὰ δοκοῦντα καὶ τὰ ὄντα.) N. Quæ uel naturam uel ſpeciem turpitudinis habent.

δὲ γὰρ ἀμφισβήτησιν ἔτι λαξαλάπιτ Ⓣ τὸ μὴ ταῦτα ποιᾶν.) F. Ⓣ μὴ δᾶν ταῦτα ποιᾶν.

ὅταν πρῶτον γένων Ⓣ νομοθέτ Ⓣ.) S. αὐτοί. an uerò, cum creati fuerint legumlatores alij? N. Vbi primum legislatores creati fuerint.

ἔστι δ' ἑκάστῳ τις αὐτ Ⓣ.) N. Habet quiſq; ut arbitror, priuatas inimicitias cum beneficiarijs.

παρὸν.) Sicut ὀβὸν.

διὰ τότων.) Ⓣ λιπ Ⓣ ντος, καὶ Ⓣ συνηγόρων αὐτ Ⓣ.

ὅπως μηδὲν ὧν ἰδίᾳ φυλάξωσθ' αὖ, Ⓣ το δημοσίᾳ.) μηδὲν Ⓣ το, λαξὰ παφίλνεν iunguntur.

ταῦθ' ὑμᾶς ἴσως σὺρ γίτας ἀφηρημένους φάνεσθαι.) ὑμᾶς φάνεσθαι ἀφηρημένους (ὅτι ἀφῄρησθε φανερὸν ἔναι) ἴσως σὺρ γίτας ταῦτα. ἀφαιρῶμά σι Ⓣ το, uel, ἀφαιρῶμαί σι Ⓣ το. Videant rudiores, ne turbentur traiectione uerborum, & ambiguitate infinitiuorum cum accuſatiuis. Sed quia hæc ex mea interpretatione clara & perſpicua eſſe confido: minus curioſè ea quæ ſunt huius generis, annoto.

ὁποτῶ ἢ καὶ Ⓣ το.) S. Τὸ λαλῶς ὃ μὲν ἔχειν τί, cuius ego rei etiam rationem habeo: uel, atq; illud etiam conſidero. Niſi forte quis cenſeat, τὸ Ⓣ. To ad ea quæ ſequuntur, referendum.

ἄτι μὲν πιπόνθασι.) αὐτὶ Ⓣ, ἃ μή τι.

δεῖ ἀνῆσι φάνεσθαι λικολασμένους.) Conſtare oportet, eos eſſe punitos. Hoc eſt, ſi dicent eos peccaſſe, non fides eis habebitur, niſi pœnam è ueſtigio conſecutam eſſe demonſtrarint.

ἔστι πάντα μᾶ, ὡς ἁπᾶν.) F. ὡς ἐπ Ⓞ ἁπᾶν. & ſic habet Vlpianus. N. Vt ſemel dicam.

φύσιως καὶ λακίας.) M. φύσιως λακίας, ut habet Fel. αὐτὶ Ⓣ, λακῦ φύσιως. Obſop. & Vlp. φύσει λακίας.

ὃ μιθισταῦναι μὴ λιλυμασθῶσι.) F. μιθιστῶσι, ὃ μιθισταῦναι, αὐτὶ Ⓣ, μιθιστάκιναι.

πρότερ Ⓣ δὲ.) Ⓣ βαδίσπ ὃ ἀφιψίων Ⓞ. F. Ⓣ δὲ, Ⓣ τι ἀφιψίων Ⓞ καὶ Ⓣ λῆσίσπ.

ἐκ ἐπιξύλθον.) De legislatore πρὶ σφαύς dixit, μάλιστα μὲν δᾶναι Ⓣ νόμον: ἐ δὲ μὴ, λαξαβαλόντα, ἐν ἐκκλησίᾳ λαῦ.

ὃ πειθὲς ἐκὼ σε, ἀνεγράψατο.) Ⓐ λαξηγορίας ἀπίστ. N. Libellos quos contra te dederat, expunxit.

ὄπλυθε.) N. Cauſa cecidit.

καὶ μάλιθ' οἱ λοιποὶ λίγειν αὖ λέγθ.) τὸ οἱ malim abeſſe, καὶ μάλιστα λοιποὶ λίγειν.

ἐν ᾗ Ⓣ τ' ἐνιγι τὸ Ⓐ ἀτιλάας Ⓣ ἱκάνῳ τί λοίπ Ⓣ.) τὸ Ⓐ ἀτιλάας (ὃ ἀτίλεια) τί (S. μᾶρ Ⓞ ὅσα) Ⓣ λοίπ Ⓣ ἱκάνῳ.

ὅτι λίπας, ὅτ' οὐβώας, ὅτι διαθιμασίαν. ὅτ' ἄλλο τοιοῦτον ἐδίν.) Hæc generaliter uerti, ad uitandas uerborum ambages: ut & Terentius; Num tibi licet Athenis bis eadem de re iudicium adipiſci?

τοῖς ἐν παρασῇ τ̄ δήμ.) τοῖς ἀπὸ τ̄ δήμ, ἐν παρασῇ γιγνομένοις ἕνεκα τ̄ τριάκοντα.

πρότερόν τισι πράγμασι.

μὴ βλάπτειν χειροτονηθέντα.) F. μὴ χειροτονηθέντα. Alioqui populo suũ ius uidebitur eripi.

ἀλλ' ὅτι ποτὲ παράνοίας.) Lego παρανομίας. & μᾶλλον ὡς χρὴ τίμημα ὑπάρχειν, uel μᾶλλον. & ἀποκόπτεται τοῖς νόμοις.

ὑμᾶς χάριν βλέπειν. & sic Obsop. & ποτὲ μελλόντων ὁ ταὐτὰ λέγει.

τί μὴ νὴ τὰ μέλλοντα ἤδεις;) αὐτὶ τ̄, πρυτάνεις; Sed quid si legas addita negatione, ἃ τὰ πρὸ τ̄ μὴ διατιμᾶσθαι, S. πραχθέντα ἀριστοκράτους ποτὲ ἀφαιρεθῆναι τοῖν τυραννοκτόνοιν. Si ea quae olim facta sunt (S. liberata respublica cæsis q; tyrannis) cur non illud quoq; prouidisti, si quid eiusmodi in posterum accideret?

ὀλίγου ἐδεῖν συρακόσιοι.) S. ἔλπισαν τυραννεῦσθαι. De Dionysio uide Diodorum lib. 13. & 14.

ὁ υἱὸν ὧν Διονύσιος.) ὁ υἱὸς & Dionysius. De hoc uide uitam Dionis & Timoleontis apud Plutarchum.

ποτὲ διατὰ ταὐτὰ ὑμῖν δίκαιοι τῶν ψήφων.) συμφωνήσαντες ὑμῖν, μὴ διαψηφισάμενοι τ̄ νόμ.

ὅτι ἐν μὲν τῷ δικαστηρίῳ λιπ̄ῖνος.) Sic Cicero 2. Catilinaria. Denique æquitas, temperantia, fortitudo, prudentia, uirtutes omnes certant cum iniquitate, cum luxuria, cum ignauia, cum temeritate, cum uitijs omnibus. Postremò copiæ cum egestate: bona ratio cum perdita: mens sana cum amentia: bona denique spes cum omnium rerum desperatione confligit.

τοῖς μὲν τὸ νόμισμα.) Aristophanes βατράχοις:

πολλάκις γ' ὑμῖν ἐδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταυτόν, ὅτι τ̄ πολιτ̄ τὸς καλὸς τε καγαθὸς
εἴς τι τ' ἀργαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vvolfij in orationem Demosthenis Midianam.

IN ARGVMENTVM.

Ἐπὶ τῶν χορηγίαν.) Lego περὶ uel κατὰ.

περὶ τιμοτιμήσεως.) De æstimatione litis, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Postea τῶν τιμοτίμησιν alio nomine τὸ τίμημα uocat.

In alterum argumentum.

καὶ λύσοντας.) Lege καὶ λύσων τὰς τότων δαπανάς.

τοῖς δι ἑαυτ̄ φυλῆς.) S. χορευτὰς ἢ ἀγωνιστὰς.

μικράτι καὶ μεγάλα.) F. α. μικράτι κατ' ἴτ&, ἢ, κατ' ἕκαστον ἐνιαυτ̄ ἐν ἄστει: καὶ μεγάλα διὰ τριετηρίδ&. Sic esse legendum, colligi potest è uita Tragicorum poetarum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis, et Apharei apud Plutarchum in uita Isocratis, ubi fit mentio διδασκαλιῶν ἀγωνικῶν καὶ λωϊκῶν.

ἐς τὸ λαχεῖν πρὸ τ̄ αὐλητ̄.) αὐτὶ τ̄, ἀπὸ τὸ ἀληρῶσθαι τὸς αὐλητὰς. Quid inter τὸ λαχεῖν καὶ ἀληρῶσθαι differat, non est ignotum.

περὶ μιᾶς δι ἑορτ̄.) αὐτὶ τ̄, μιᾶς περὶ δι ἑορτ̄.

συνέπραξεν αὐτῷ ἡ τύχη τῇ προθυμίᾳ.) ἐμφερῶς saepe datiui pro genitiuis ponuntur. Sed hic lego aut αὐτῆ τῇ προθυμίᾳ, aut αὐτῷ δι προθυμίας, S. ἕνεκα.

καὶ ἔλαχεν αὐτῷ ὁ Διάλλιος.) αὐτὶ τ̄, ἔλαχε τ̄ ἄριστον.

τότῳ ὑπαγομὲν τῷ ἔλεει.

διαφάλαια ἢ τὰ τῇ τάξει προσήκοντά ἐστι τῷ λόγῳ.) Videntur aut hæc uerba redundare, aut ipsa capitum enumeratio deesse. Fortassis etiam legendum προσήκοντα αὐτὶ τ̄ προϊόντα.

ὑπερβολῶν ἔχοντα πολλῶν.) τοῦτ' ἔστιν αὐξητικά. Sed περιβολῶ penè malim, de qua uide Hermogenem. ὑπερβολῶ Cicero superlationem, nonnulli excessum uertunt.

IN IPSAM ORATIONEM contra Midiam.

ἐγὼ δ' ὅπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστ& μὴ ὑβριοδὲς προέλητο πρᾶξαι.) τὸ καὶ aut abundat, aut deest participium aliquod, cuiusmodi sit, προπλακιοδὲς aut πλημμὲς καὶ ὑβριοδὲς. Sed rectissimè legi uidetur: ἐγὼ δ' ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστ& ὑβριοδὲς προάλιτο πρᾶξαι.

καὶ διατυγρύσωρ, ἐπειδή τις ἐσάγει, παρείμι, ὡς ἐρᾶτι.) Ergo proœmium hoc anteceßit agendi potestatem? Vide Vlp.

ἃ δ' ἐν ὑμῖν μετὰ ταῦτ' ὀλίγ ὑπόλοιπα.) Aut ἀπὸ διοινῦ, repetendũ ὑπομένας, aut ἐλλειπτικὸν est, aut fortassis addendum προειλόμεν&. ὅσῳ γὰρ.

τέσ τι διειτὰς διαφθείραντ& τότ τότι.) μετὰ τὰ διονύσια τὸς ἀγωνοθέτας.

μᾶλλον μᾶλλ' ἐᾶναι τῶτο.) Lego τοιῶτο ποιεῖν.

ἐν πανδίοις.) F. ἐν πανδίοις, τοῖς Διασίοις, ut habet Pollux & Hesychius, Πανδία, ἑορτὴ Διὸς Ἐλευσῖνι. Quod si displicet, lege πανδιονίοις, ut sit festum in honorem Pandionis. πάνδιαν dici Lunam, παρὰ τὸ παύτῃ ἴέναι, ut & Solem πανδίονα, quasi πάντῃ ἰόντα, ut & ὑπερίονα, παρὰ τὸ ἐπάνω ἰέναι: ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῶν πανοῦργον καὶ πάντα τολμηρόν

ἰχθύων.) αὐτὶ τ῀ ἰσαύτα, λωρισί, ut & alia. τύχας ἀγαθᾶς. pro τύχης ἀγαθῆς λατεῖ pro λατοῖ. & μυασιλωρᾶν, pro μιμεῖσθαι τ῀ λωρῶν. πανύτιαι pro πᾶσι. ποιητικῶς.

ἰδίας ἁρπάσας.) F. ἰσίας. Quis enim alienas manus porrexerit? & ἀπλεκτικὰς. refertur enim ad infinitiuum.

Casta decent superos pura cum ueste uenire:
Et manibus puris sumite fontis aquam.

ὁ τ῀ Διὸς.) ὁ ἀπόλλων. ut & poeta, ὦ ἄνα, λητῦς γὶ, Διὸς τίκ῀.

ἅλ θυσίας.) F. ἅλ θυσίας ἢ ἅλ θυρίας.

αἱρετὸς ἢ πίμπλην. & ἢ τότις διὰ ταχίων τῷ Διΐ.) F. θύειν τῷ Διΐ τῷ Δωδωναίῳ ἐννία ἀρόρᾶς βᾶς, & pro λύω βούσας, F. λύω βοίσας ἢ βοΐδιας, unde βοΐδιον, & διατὰ σωδάρισιν, βοίδιον, τερισυλλάβως, ut notat Vlp. ὁ αὐλδυκὸς.) F. αὐτὶ τ῀ ἄνξασ᾽ αὐαθήσειν.) Cur enim iam dicatum denuò dicetur?

ἢ λέλεσ ἢ ἰλιᾶν.) Dubito de lectione, sed emendationis coniecturis destituor.

ἔαὶ τ῀ ἀγῶνα.) Obsop. ἀς τ῀.

ὑπὲρ αὐτῶν.) Obsopœus, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν. Ego lego: ὑπὲρ ὑμῶν σιφαυόμεθα.

ἀλλὰ τοσοῦτον ἅ συσιβέας ἐν ἑκάστῳ τὶς αὖ ὑμῶν ἴδοι συγκεχωρηκὸς, ὥστι.) ἀλλὰ ἴδοι τὶς αὖ τοσοῦτον συσιβέας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν συγκεχωρηκὸς, τστίσι συνελυθὸς. τὸ συγκεχωρηκὸς ἅ συσιβέας, αὐτ᾽ συλαβέας ἢ συγχωρήσιως πρὸ τῶν σύσιβεαν τοσαύτης, ὃν ἀρίσκει: ἰδία τοι ὃν ἀγνοοῦντι τὸ σωτικὸς αὐτὶ σωτικήσιως λεγόμενον, ἡδὲ ἄλλα τοιαῦτα.

τοσοῦτ᾽ ἀπίχει τ῀ χρεκῶν τινὸς ἄψασθαι.) τοσοῦτον ἀπίχει, S. ἵνα᾽ ὑμῶν. ἢ τ῀ ἰχθῶν, ἄψασθαί τιν᾽ τ῀ χρεκῶν.

καὶ μὸ προκαλίσασθαι.) M. προσκαλίσασθαι. & mox, ὃν οὖν διαμένης. An non igitur.

νικᾶν αὖ ταυτὸν.) τὸ ταυτὸν uidetur nihil facere ad sententiam. & Διευλᾶ τῷ πιτθᾶ, uidetur ἀπωυνμία λύμης esse. ut συνιδὺς, ἀχαρνεύς.

ταύτῃ συγχωρῶν.) M. ταύτῃ.

φιλόφρατος τ῀ λυκωνιθεύς.) Plutarchus in uita Demosthenis habet ἀλλιτράτης τ῀ ῥήτορ᾽ ἀγωνίζεσθαι τῶν πρὸ ἐρωτᾶς ἐφισιν ἐν τῷ δικατηρίῳ μέλλοντ᾽. Sed ut hic præcipuus fuerit accusator, fieri potest, ut Philostratus quispiã subscriptor fuerit, aut τῶν λογοθολογίαν habuerit.

τῷ δ᾽ ἔαὶ τ῀ βουβᾶν.) F. pro τῷ βουβᾶν adiuuando.

ἐν διατριβῇ ὄντως ἰδίᾳ.) τὸ ὄντως ex inferioribus huc quoq; perperã uidetur irrepsisse.

δοκῶσι δέ μοι καὶ τ῀ δικαστῶν τέτι πολλοί.) S. συγγνώμλν ἰσχκίναι τῷ σὺσιωνι.

κὴ πρὸ ταύτης ὑμῖν ἀρχῆς.) F. ἄρχῆς: nisi forte sit πρὸ ἀρχῆς ταύτης, S. δ᾽ ἰχθρας.

τέτι μοὶ μᾶλλον ὠσίναι τ῀ δικῶν ἢ ὑμῖν ἐς ὑμᾶς ὡς πρὸ τιταρτίῳ ἢ πίμπλῃ.) τῇ τιταρτῃ ἢ πίμπλῃ ὑμέρᾳ πρὸ δ᾽ ἀσίας τ῀ δικῶν, pro ὡς πρὸ m. ὑφὶν, ὡσπρὸ.

καὶ τὰ πραττόμενα ὑπὸ τέτε.) ὑ ὑπὸ uidetur abundare.

καὶ τῶν μητρᾶα.) F. καὶ ἐς τῶν μητρᾶα, nisi forte pro ἄπον legas, ἔπον. διακῶς ἐπᾶν ἢ λέγειν ἢ ὁρᾶν τινὰ, est usitatum. Compositum ἀφίπᾶν τινὰ διακὰ, non item: quod ego quidem meminerim.

δίκλω ἢ τότων.) F. τότῳ, S. τῶ μειδίᾳ.

διωρίσω᾽) F. διρίκω᾽.

καὶ ἤδη τῇ ἐρίσει.) F. καὶ ἔαὶ τῇ ἐρίσει.

εἶδε τ᾽ ἴσ πάθειν) αὐτὶ τ῀, ἐπιχάρσει.

αὐτοῖς ἰδίοις.) αὐτὶ τ῀, λώσειν ἐπιγγίλλετο.

τῶν μὴ δίκαιαν αὐτιλαχὼν.) Vide Vlpianum.

διατυγχᾶν ὄρκμος.) F. ὀρύμκω, id est, ἀπέντι᾽ τ῀ Σράτων᾽.

πάνυ γε, ἀλλὰ δάκνει.) αὐτίθεσις ἄλυτ᾽ suspecta: nisi λόσις sit, εἶ nec teruncium numerasse, nec à Stratone iniuriam accepisse.

δίκη: σωίβη ἢ ὑποθρυμβρῷ γγεομένῳ λαβεῖν αὐτῷ διὰ τὸ ἀδικεβλῶσι.) F. σωίβη δ᾽ αὐτῷ διὰ τὸ λαβεῖν ὑποθρυμβρῷ γγεομένῳ, ἀδικεβλῶσι, S. ὑπὸ τ῀ σράτων᾽ τ῀ διαιτητῆ. Hæc per obiectionem dicuntur. Sequitur refutatio, ἀλλ᾽ αὐθύμβρον μὴ. Sed quomodo potuisset ignorare τῶν λυρίαν μειδίας; nisi fortè litium definita tempora non fuerint? Vide Vlp.

πρὸς λῶ ἐν ἀπλώτα δίκμ.) S. ἀπαυτᾶν, καὶ ἃ μὴ ἐδίκασι, δίκλω δῶ. τὸ ἵνα repete, ἵν᾽ ἀγωνισῃ, καὶ ἵνα δῶ δίκλω.

ἀλλ᾽ ἐδεῖ χαλκᾶν, lego. & ἔδ᾽ ἐλοτιᾶν πίπονθι.

λὼ ἀπρέσπλητον διατυσύασχ.) Suprà dixit, ἀλαττᾶρα ἐδ᾽ ἐντιτεῶ ὑπυρφάμθν᾽.

ἡ λυρία τ῀ νόμ.) F. ἡ λυρία ἐν τ῀ νόμ. et, ἔνεγας ἐν ἐκίνοις τοῖς χρόνοις.

αὐτῶ ἀποδιατιθέωμθν.) F. αὐτᾶ.

ἐπειδὲ ἢ βέλωντ᾽ διατὰ λοιπὸν.) λοιπᾶ, καὶ μιᾷ γνώμῃ.

καὶ μικίτι διαταφρίτωσαν.) τί εὖ τοσαυτάκις ἡ δίκατα ἐς δικαστήριον διαταφρίτ᾽; Eo fortassis, q. non delecti, sed ex lege adhibiti fuerũt.

ἐγὼ γὰρ εἶμαι.) Verba sic ordino: ἐγὼ εἶμαι, πάντας ἀνθρώπους ἀξιῶν, φρόνιμ᾽ (ὅπως αὖ φρόνησιν οἱ δικάσοντες ἐν τοῖς δικαστηρίοις) αὐτοῖς (ἐμπειρίς) παρ᾽ ἐμοῦ ὄφειλον εἰς τὸν βίον παρὰ παύδ᾽ ὅσα πράττησιν, hoc

A est, acta cuiusq; uita, est ὄφελ᾽, hoc est, stipes uel collecta, quam conferunt alijs, recepturus cum opus fuerit: & hanc collectam omnes ab ijs postulant, qui sui rationem haberi uolunt. Puto uocem ἐκάστ᾽ omissam à librario. & sic legendum: φόβον ἐκάστ᾽ ἀξιῶν. Sic ferè Ouidius 4. de Ponto:

Quid facis ab demens? Cur, si Fortuna recedat,
Naufragio lachrymas eripis ipse tuo?

cum infido & obtrectatore amico expostulans.

τ῀ λευιστὸν σὺπλέμενα.) Ad discrimen alterius fortassis σὺπλέμεν᾽, cuius fit mentio in Androtionia & Timocratea. λευιστὸν aũt cognomentum esse puto, τ῀ μικρῶ καὶ λίαν σὺχρόν, ut si dicas hominem plumã leuiorem. λύνις est puluis, λευιστὸν puluis à uento concitatus. παρὰ τὸ ῥέσαι τῶν λύνιν. Quid si uerbinem dicas?

καὶ γὰρ ὅτ᾽ αὖ ἐπείνετο ταύτῳ.) F. ὅτ᾽ αὐεπείνετο ταύτῳ (S. τῶν γράφῳ) non disquisiuit, criminis nullam inquisitionem suscepit.

ἀλλ᾽ ἐν ἀδίκημα τότῳ πιπράχθαι, lego, pro ὑπὲ τότ. & αἰτιῆντό μι. est enim optatiuus pro αἰτιάσιντο.

ἐφ᾽ αἵματι φόνυ ἐν.) φόνυ δίκλω ἔχειν.

διὰ τί ὦ. α. δ.) Interrogat & non respondet rectè: sed ἀποσιωπήσει utitur, cum iudices ipsi rem satis intelligant, Midiæ uiolentiam in causa esse.

ἐπιξῆμλν τ῀ φόνυ τ῀ ἀρίσαρχον.) ἐπιξῆμλν pro ἐπιξήμιλν, & fortassis τῷ ἀρισταρχῳ. τὸ γὰρ ἐπιξέναι καὶ ἐπιξηλθᾶν Latinè σωτάσιτ?

ἐπαθεν ὑμᾶς.) πάθειν ἐπιχάρει.

Δημοσθένει ἢ τῶν γραφῶν τ῀ φόνυ παραγράψασθαι.) αὐαθᾶναι τῶν αἰτίαν τ῀ φόνυ.

B ἔδ᾽ ὑποδύντοιν ἀκόντι τῇ γνώμῃ.) ἔδ᾽ ὑποδύντοιν τῇ γνώμῃ, τστίσιν, ὅτω διανοηθέντοιν, καὶ ὑπολαμβανόντοιν.

ταῦτ᾽ αὐαλαμβανέων.) ἐπανορθᾶν καὶ μεταθέσθαι.

αὐτὸν σὺλαμονῆ ἅ πειρισίας.) F. σὺλαμονιᾶ, παρὰ τὸ σὺλαμενίζω, σὺλαμονίσω σὺλαμονιῶ, ιᾶς, ιᾶ, ιακτ᾽ ἀτλικισμόν.

τστί γὰρ κὺ μικρῶ παρᾶλθ᾽ μοι ἀπᾶν.) F. ἐμὶ. ἐπᾶλθ᾽ μοι quidem dicitur. & λαχόντ᾽ καὶ λοιμαξομένς.

ἔαὶ βλάβῃ τ῀ λύμ, διά τιν᾽ τ῀ πολιτῶν lege, non διάτιν᾽. &, ἁπᾶν καὶ πρᾶξαι (hoc malo quàm διαπράξαι. διαπράξασθαι facilius admitterem.) ὅτ᾽ ἀληθὲς, non ἐ δί. &, ἅσασι δ᾽ ἀχιλιωρῆντα, ut & Vlpianus & Obsopœus & Felicianus habent, non ἀχιλῆντα.

πειμᾶδι δὶ τᾶις σεμναῖς θεᾶις ἱδρεσειέν.) τᾶις ὀρινυῦσιν ἢ σὺμβίσι, Furijs, quæ διατ᾽ σὺφημισμὸν uenerandæ deæ uocantur.

φανερῶς ἤδη δὶ ἐμὶ.) S. διὰ τῶν ἔσαν ἐμοὶ πρὸς ἀρίσαρχον φιλίαν. Cum Demosthenem ipsum non posset, amicum eius uexauit. Non multò post, in eandem sententiam dicit, λέγω ἢ κὴ διαζεύξιόμλν & ταῦτα, ἵνα τ῀ συνοφαυτᾶν ἐμί. Asteriscus additus significat dubitationem, & in uarijs lectionibus annotatum est, δὶ ἐμοῦ. Sed illud melius. μετ᾽ ἐμὶ, post me, uel, me relicto, rectius legi uideretur.

ἔμοιγε δ᾽ ἐγω τότῳ γε συγγνώμ.) S. τῷ γενομένῳ. τότῳ, τῷ μειδίᾳ, βδελυρῷ ὄντι αὐθρώπῳ, κὴ ἀλογίστως ταύτα τολμῶντι. Melius hoc, q. τοτόγε.

φόνυ δ᾽ αὖ ἐπότες ἐμαυτῷ λαχᾶν.) πότερον ἐμαυτ᾽ ἐμαυτῷ, quod est aut absurdum aut ὑπερβολικώτερον: an λαχᾶν τινα; quia λαγχάνεσθαι dicere noluit: etsi, ἀλλογμένα δίκα, reperitur.

μηδένα ἕτερον ἀλλ᾽ ἀρίσαρχον.) αὐτὶ τ῀ ἅ.

C ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ἐργαστέον ἐκλογιζομένοις.) πάντας ὁμοίως ἐργάζεσθαι προσήκει τοῖς ὑβρισταῖς κὴ ἐκλογίζεσθαι. Constructio est τ῀ δεινὰ ἐπηρόημα᾽, ἐγὼ ἅ ὁ τ῀ ῥήματ᾽ ἰδία. etsi idipsum etiam datiuũ postulat, ut, ἐγὼ ἐργάσομαι τοῖς ὑβρισταῖς, ἐργαστέον ἐμοὶ τοῖς ὑβρισταῖς. Obseruetur & participium dandi casu positũ, ut cum uerbi constructione consentiat. Aliàs plerunq; accusatiuo, ταῦτ᾽ ἐγνωκότας κὴ λογιζομένους, & ἐνθυμουμένους, cum scilicet uerba præcedentia accusatiuum postulant.

καὶ τέτι εὖ ἀδικοῦντας ἑρᾷ τὶς.) F. καὶ ὅταν uel ὁπότων ἀδικοῦντά σι ἑρᾷ τὶς.

λοιμαξὰς τ῀ τότῳ πιπραγμένων ὑπολαμβάνει εἶναι.) Δοιμαξὰς hic est non βιαστὰς, sed ὁ ἀποδιχόμεν᾽ καὶ σωσυδοκῶν.

τί σὺ λεινότερα.) Addenda negatio, τί σὺ μὴ λεινότερα. Nec enim mihi placet Vlpiani enarratio: cum subijciantur atrocissima crimina, grauiora etiam ijs, quæ in Demosthenem commisit.

ἀλ᾽ ἐ τὸ παρ᾽ ἀμφοτέρων ὑμῶν ὕδωρ.) Lego ὑμῖν uel ἐμοὶ ὕδωρ παρ᾽ ἀμφοτέρων. ἐμὲ τὶ τ῀ λιώκοντ᾽, καὶ μειδίς τ῀ φύγοντ᾽.

ἀθρόον διατυχόντες.) M. per ω genitiuo ἀθρόων quàm ἐπιῤῥηματικῶς.

δίκλω δ᾽ (εὖ ἀσυλγάνη τὶ) τοῖς ἄλλοις ὑμῖν ᾗ ἴσ᾽ ἄν.) Vel, eâdẽ qua nostrùm aliquis pœna afficietur: uel, æquo iure pœnas dabit nobis cæteris. Ambigua est enim constructio ἄν ἔσ᾽ δίκλω ὑμῖν, uel ἄν ἔσ᾽ δίκλω ᾗσι ὑμῖν: & utraq; sententia bona.

δεινοί τινές ἐσι φθείρεσθαι πρὸς τὰς πλησίας.) Alij παρὰ. Videtur de industria posuisse uerbum in hac significatione insolentius, αὐτὶ τ῀, ἐμιλᾶν τοῖς πλησίοις: ἀλλὰ μετ᾽ αἰσχύνης καὶ βλάβης: & fortassis assectas mensarũ & parasitos intelligit, qui uentre metiuntur felicitatem, nec

præterea

præterea ullum faciunt operæpretium, nisi cum adulationibus aut ca- A
calumniam aut lenocinium, aut utrunq;, aliaq; nefaria ministeria con-
iunxerint. Vertitur corrupti largitionibus diuitum adsint. Quod si mi-
nus placet, repone: ut cum diuitibus sese coniungant.

πρὸς παῖδὸς ϕ̄ ἀλημαωνιάδων.) Vide Isocratem πρὸι ξύγκε, & Plu
tarchi uitam Alcibiadis.

ἀγάθαρχον τ̄ γεᾶϕ̄ικ.) ξωγράφον interpretatur Vlpianus, non γραμ
ματικα. Plutarchus huius facti non meminit.

ὀλιγὸς τότων αὐτῷ σωιχώρησαν.) F. ὀλιγὸς ἕνεκα τότων. uel, αὐτ
ὀλιγὸς. Tale certè aliquid ἀλλάπει, ut cum dicunt, μισθ̄ φιλᾶν, τιτ̄ά-
ρων δραχμῶν ἔναι πονηρόν. &, οὐλιγὸς πράγματ@ δεῖ ὄργε τὸ ὑβρί-
ζειν συγχωρητέον.

ηκὶ μιδένα μιδαμόθεν.) Ab omni parte nullum, id est, uilissimum
hominem, qui est infra omnes infimos homines, ut Comicus seruulus
loquitur.

ὥσπερ ἐν ϕαγῳδίᾳ.) Vt in Ione Euripidis, qui cum esset Apollinis
F. pro seruo se gerebat. Si legeretur, ἐν τῇ ϕαγῳδίᾳ, ἀναβόησε, certa ali-
qua tragœdia intelligenda esset: in qua homo uilis in regiam familiam
adoptatus est. Fortassis alludit ad Oedipum tyrannum Sophoclis.

πρὸς τῷ μὴ ἰκαλὸν.) S. ἔναι, uel μὴ ἰκαλῷ.

ὦ λύο τὰ ἐναντιώτατα συμβίβηκεν ἔναι.) ὦ ἔναι, αὐτὶ τ̄, ὃν ἐχεῖν
συμβίβηκεν ferri potest. Sed malim τὸ ἔναι, ἀπεῖναι: cum τὸ συμβίβη-
κεν sufficiat.

ηκὶ ὑποβαλλομένη.) ὑποβολιμαῖον πᾶιδα αὐτὶ γνησίε λαμβανόσα.

πεισθέηκατι σωτιλεῖς.) Attributos uerti. Sunt autem ij qui unà tri-
butum conferunt ad munus aliquod obeundum: quod singuli suis sum-
ptibus exequi non possent.

ηκὶ τὰς ναῦς ἐπληρῶμεν αὐτοί.) πότερα σκυτῶν, ἢ ὁρτιτῶν, ἢ τρατιω
τῶν, ἢ τότων ἁπάντων; Sic Vlpianus interpretatur πληρώμαζα, ναῶτας
ηκὶ ἐπιβάτας ηκὶ σκεύη ἰκατ̄ αὐτάς.

ὑγεμὼν δὶ συμμορίας.) Vide Vlpianum in 3. Olynth. & de Classi-
bus. ὑγεμὼν autem id uidetur habuisse munus, ut ante alios omnes tribu
tum conferret, & tenuiorum cessationem de suo resarciret.

ὥστι τὸς παρίοντας.) Hoc malo quàm παρέντας.

ἀλλὰ, νὴ Δία, τεμένη ὧ ἐπίλυπι.) τὸ ὧ abundat. & ἐπίλυπι nota
interrogationis legendum.

ὡς ὀκ ἀλέγει.) Subiunge, ἀλῶν ὕλη δὶ βοηβάας τ̄ ἱππέων: & reliqua,
πρεϊβόσυς δὶ ἱππικοίας: &c. attexe.

ὁ ἀγαπητὸς, ὁ ἄπαις.) Vlpianus exponit, ὁ ὅμοι@ τῷ πατρὶ, ηκὶ νί@
ἕτι ηκὶ μᾶλε. Vbi fortassis legendum ὁ μονογενὴς τῷ πατρὶ, unicus filius,
ηκὶ αὐτάπαις, τετίσθω, ὁ πρόσυβ@ ηκὶ αὐλερόπαις. ut augeatur eius stu-
dium à causis deterrentibus ab expeditione, quæ sunt solitudo patris, ae-
tas & ualetudo adolescentis. Sin ὁ ἄπαις rectè legitur: significat fami-
liam unà cum eo extinctum iri. Sed hæc, cum priuatæ sint historiæ, ni-
hil ad nos.

πάμφιλ@.) Deest municipij cognomen.

παντὸς ἧ τ̄ πόλε πλιόντων ἐν τάξει.) ἰατὰ σύλλυψιν, quam uulgo
sine σύνεσιν sine σύνθεσιν uocant, αὐτὶ τ̄, τ̄ πόλε πλίοντ@: quod est no
men collectiuum seu περιληπτικόν.

ἐ ἰατὰ τὰς μεδὲν λειτεργίας.) οὐκ ἴσα ταῖς τότε λειτεργίαις, ἀλλὰ
πολλῷ μᾶλλον.

ἀ προσίγραψέ τις ηκὶ τῇ πόλι.) F. ἐν τῇ πόλι. etsi neutro est opus. C
&, ηκὶ βούλω. τ̄ ὠνοῦντα τὰς βὲς ἐς τὰς θυσίας.

τὰ σύμβολα συγχέων.) τὰς σωβήκας λύων. De symbolis uide oratio
nem πρὶ τ̄ ἀλονήσε. Nisi fortè σύμβολα appellet, signa impressa sar-
cinis, quæ deleuerit Midias, ne agnoscerentur: ut intellexisse uidetur
Vlpianus.

πόλικα τ̄ πόλιως.) F. πόλικα ὑπὲρ τ̄ πόλιως.

τὰς πομπὰς ἡγᾶτο.) F. τ̄ πομπῆς. Nam τὸ ἡγᾶμαι genitiuo & da-
tiuo iungi solet.

ηκὶ ταῦτα ταὐτὰ ἴσασιν οἱ ἱππῆς.) Alij ηκὶ ταῦτα ἀξιόντων. Quod
ferri potest, addito articulo: ηκὶ ταῦτα τ̄ ἀξιόντων ταὐτὸν ἴσασιν οἱ ἱπ-
πῆς. etsi hoc modo potius dicendum esset: ηκὶ ταῦτα τ̄ ἱππέων ταὐτὸν
ἴσασιν οἱ ἀξιόντες.

ιατα χειροτονήσαντ@ ἀδικῆν.) ὅτι ἀδικῆσιν ἃ ἠδίκησαν τῇ χειρο-
τονίᾳ πιλώσαντ@.

ἐπβολὴν ἐπιβάλλειν.) ϕημίαν ἐπιθῆναι.

μὴ τὸ σῶμα ἕκαστον ὑβρίζεδαι.) ἕκαστον πολίτων μὴ ὑβρίζεδαι ιαῖς
ἃ ἀς τὸ σῶμα.

ὧν ὁ μ̄ ὢν ἄλλων ἀποτᾶσαι.) De Euandro loquitur, qui pecuniam iudi-
cio euictam reo condonare coactus est.

ἀνδειχθέντα δικάζειν, ὀφείλοντα.) ὅτι δικάζει ὀφείλων τῷ δημοσίῳ.

ηκὶ σκιπίωνι τοσότων ἐτῶν.) ηκὶ τότῳ δίκας ταλαύτων ἐτιμήσατ
τι, S. πλὶν δίκλν.

ἐγὼ νομίζω παύτας ἀνθρώπους ἱρᾶνες φρέιν παρὰ τ̄ βίον αὐτοῖς.) Ea
dem sententia & suprà, sed paulò alijs uerbis exposita est.

ηκὶ ἰλιῶν πολλῶν.) Vlpianus & hic legisse uidetur: οἷ@ ἐγὼ, quæ
appendix uidetur non Demosthenis, sed scholiastæ esse, Demosthenis
studiosi.

τότοις ἀξιῶντα.) διὰ τότων, τ̄ νόμων δήπε ηκὶ τ̄ ὅρκων.

τότῳ σωιξιταζομένε τὸς ῥήτορας.) παρεκπαίνει τὴ σωηγορῦντας.

ὡς ὅσοι δίκην ὄφλον.) Sic Cicero à Clodianis operis, non à ciuibus se
pulsum esse ciuitate iactat.

πρεπιπλακισμένες.) F. πρεπιπλακισμένες, & sic habet Obsopœus.
Etsi enim πιπλακίζω in usu non est: tamen augetur.

νεῦ πάλιν μένας, πρὸς τὸς ὀχλοπλυθέτας, τ̄ δήμε ιατηγορήσει.) Si
remanserit in urbe: quomodo populum apud eos qui egressi sunt, accu-
sabit? Ego me (etiamsi τὸ μένας susfuleris) hunc locum non intelligere
fateor: & ut interpreteris μένας, S. τ̄ ιαιρὸν, expectata occasione, pa-
rum probo. Legere autem (id quod sententia postulare uidetur) νεῦ πά
λιν τ̄ μεναύτων πρὸς τὸς ὀχλοπλυθέτας τ̄ δήμε ιατηγορήσει. Nunc ui-
cissim eos qui remanserunt, apud eos è populo qui egressi sunt, accusa-
bit? aut, μένας, πρὸς τὸς μίνοντας τ̄ ὀχλοπλυθέτων: sine fide & subsidio
probati codicis, nimis calidum uidetur: etsi huic coniecturæ suffragan-
tur sequentia: πότερον οὖν ὑμῖς, αὖ τι μίνητι, αὖ τι ὀχλητι.

ἐνδηλοί τινες.) F. σύδηλοι.

τ̄ ῥαδίου τότῳ ὅλως ιαλόντων.) Vel libenter, uel blandè.

ιατα χειροτονῆσαι@ αὐτ̄.) τ̄ δήμε ιατα χρηστονήσαν@ αὐτ̄, ut,
ἐγὼ ιατα χειροτονῶ. sit formula. Sed quid si ιατα χειροτονῶν: ιατ'
ἀτ̄ικισμόν.

ὧν ἐπάστοτι ἀλαζονέα, ηκὶ ἐν οἷς ιαιροῖς.) Et insolentes & minimè B
tempestiuas cum habuisse conciones significat.

ὅ, τι αὖ μίντι τ̄ Αἰσχίντων ἀπαγγελῶ. Hæc eadē & Aeschini obiecit.

τοιῶτοι γὰρ ἐσ', ὧ α. ἀ. δὶ γὰρ ὀχλ' ὀχλ' χαδι.) At hoc ipsum quoties De-
mosthenes facit in concionibus: etsi uerbis paulò mitioribus.

ηκὶ βουλύσοιν οἱ λίγοντες.) Hæc ex abrupto quodammodo inseru-
untur, non sine suspicione mendi. Sed utrum, οἱ λίγοντες ὑπὲρ αὐτ̄ βουλ
σεσιν, S. αὐτῷ: an οἱ λίγοντες, τετίσθω οἱ ῥήτορες, βουλύσοιν ὑπὲρ αὐ-
τῶ, αὐτὶ τ̄, αὐτῷ; Neutrum sanè bellum uidetur.

μὴ γὰρ ἐγὼ μισθὸς.) Sic Cicero pro Murœna contra Catonē: Sem-
per in hac ciuitate nimis magnis accusatorum opibus, & populus uni-
uersus, & sapientes, ac multum in posterum prospicientes iudices resti-
terunt. Nolo, accusator in iudicium potentiam afferat, non uim maiorē
aliquam, non autoritatem excellentem, non nimiam gratiam. Valeant
hæc omnia ad salutem innocentium, ad opem impotentium, ad atrocium
calamitosorum. in periculo uerò, & in pernicie ciuium repudientur.
Nam si quis hoc fortè dicet: Catonem descensurum ad accusandum nō
fuisse, nisi prius de causa iudicasset: iniquam legem, iudices, & miseram
conditionem instituet periculis hominum, si existimabit, iudicium accu-
satoris in reum, pro aliquo præiudicio ualere oportere.

βεβτήσεδαι ηκὶ λιπαρήσειν παρ' ὑμῶν αὐτόν.) F. λιπαρήσειν ἢ βεβ
τήσεδαι παρ' ὑμῶν αὐτόν.

αὐαπνεῦν δι, ὁμ ἔτις ἰᾷ ξῆν.) ἢ πῶς αὖ οἷόν τι ξῆν, αὖσυ τ̄ αὐαπνεῦν;
Quare legendum uidetur μίγα πνεῦν, ταὐτὸ τῷ μίγα φρονεῖν, ὀν.

ἀλλ' ἴσ ἂν αὖ σύδὲν ἔποιεν.) Aut τὸ ἂν abundat, aut hæc interrogati-
uè legenda. Velim & repeti articulum τίνδι τ̄ βάσανον τίνδι τὸν
ὄλεδρον.

χρήματα δ' αὐτῷ παρ' ἑαυτῷ λόντων.) λόντωσαν, ut paulò antè ιατ-
λυόντων, αὐτὶ τ̄ ιωλυέτωσαν, ἀτ̄ιμισί.

ηκὶ ὑπὲρ τότε σπεδάσετ', lege.

ηκὶ γὰρ μὴ γιγνῆδαι.) S. ιεινὸν δόλν. Nihil tam graue esse admis-
sum: non factas esse illas iniurias. parum placent hæc, nec quicquā oc-
currit melius.

δοιμάτιον.) τὸ ἱμάτιον.

ὡς τότ' ἐιεῖνο χρήματά μ' ληψόμενε.) F. ὡς παρ' ἐιείνε χρήματα.

ἔπως ἐπίξῃ τῷ μιαρῷ.) ἐπιξένναι ηκὶ ἐπιξενῶσαι, est ius suū persequi.
Lego ἔπως ἐπιξήσ uel ἐπιξῇ ab ἐαὐ ἐπιξίωμαι. quod non placet, nihilo
magis quàm ἐπίξη: cuius uocis formationem me ignorare fateor.

τοιαῦτα λίγοντες.) F. ηκὶ τοιαῦτα.

πότερον οὖν, τότε γενομένε.) ἐπειδὴ τότο γέγονε. τὸ τί δι; ἐ ὕβρει ἢ ἐ
ιατα χειροτονίᾳ, ἢ ἄμφω ταῦτα;

ἐαὐ δι.) S. ὑβρισθήσομαι.

αὖτι ἀριθμόν.) Obserua incertum iudicum numerum.

ὡς ἱερὸν ιαθιερώμεν@.) Suprà dixit in æde Bacchi condemnatum
esse Midiam.

ANNOTATIONES HIERONY-
mi Vvolfij in orationem Demosthenis
Androtioniam.
In argumentum Libanij.

ΠΕρὶ τι φόνε ἐκσίων ηκὶ πραγμάτων.) Haud dubiè ϕαυμάτων
legendum.

τῶν τοῦ

τῶν τλῶ βελτιτικὴν ἡλικίαν ἀγόντων.) Sed quoto anno ætatis ea defi niebatur? Demosthenes superiore oratione se scribit ante 32. ætatis an num βελτίων λαχεῖν. In Heliastico iureiurando, quod in Timocratea citatur, etiam hoc continetur: καὶ ἀμὶ δὲ ἡλατ̃ομλ̃ τῶν γιγνομ̃ς: qui trigesimus annus etiam sacerdotalis apud Leuitas fuit.

κωλύειν αὐτ̃ν.) præcedit ἔπιτάττων πειθ̃ν. ergò etiam κωλύων αὐτ̃ν ſ. νόμ@ ὢν.

τότε μὴ ἐς τὸ πρᾶγμα τὸς νόμ̃ς.) S. παρίχοντα. Quod uerbũ proximam periodum cum inchoet: fortaſsis etiam hanc clauſit.

IN ALTERVM ARGVMENTVM.

ὁ βελτ̃ ὁ τῶν πεντακοσίων, repetito articulo.

ἃ ἔ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμ@ ἀνομάζετο.) F. ὁ ἐνιαυτὸς ἐπωνομάζετο. Nam ὁ ἄρχων ἐπώνυμ@ dicebatur: & annus, eius nomine inſcribebatur, ut, ἄρχοντ@ Ἀθηνίωνος, Χαιρωνίδου, uel, ἐπ' ἄρχοντ@ Ἀθηνίωνος φλυέως. Et ſi fortaſſe nihil uetat dicere, ὁ ἐνιαυτὸς, ἐπώνυμός ἐστι Χαιρωνίδου: quod ego tamen me legiſſe non recordor.

ὁ τῶν πολεμικῶν ἐπιμελόμεν@.) Et quidem inde nomen πολεμάρχ̃ factum eſt. & in oratione πρὸς στεφ̃ν additur, πολεμάρχ̃ γνώμη: & βουλ̃ς καὶ στρατηγῶν γνώμη: cum bellum decernitur. Sed & Ἀριστίωνι ἐπιμελ̃τὴ καὶ ξένων, ut apud oratores paſſim uidere eſt. Conſule Suidam in uoce πολέμαρχ@: qui cum & Græcè iam olim, & nunc etiam Latinè mea opera extet: non uideo cur eum in his annotationib. transſcribere debeam. Illud tamen admoneo, ibi legendum ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου.

ἀλλὰ πρὸ τῶν πεντακοσίων.) F. π. ἐπ̃ν: ἀναγκαῖον. &, ἰσ̃ον τείνω.

ῥιπασίαις ἐξήκοντα πίντε.) Aſtrologi addũt ſenas horas, quæ quartum quenq; annum biſextilem efficiunt.

ἡμέρας τριάκοντα καὶ ῥίτον.) S. μέρ@ ἡμέρας, τετ̃σιν, ὥρας ὀκτ̃. Sed cum 5. dies horas contineant 120. earumq; duodecima pars, 10. horas conficiat: dicit unum diem reſtare.

λύπκα δὲ ἡ μιᾶς λύπκά ἐστ̃.) Lego ἄωπκατον δὲ ἡ μιᾶς λύπ ἐσ̃. Nam horas certè dies naturalis, hoc eſt nox & dies uulgaris, habet 24. cuius duodecima pars ſunt horæ duæ: quæ ſingulis menſibus attributæ conficiunt dies 30. horas 10. Ego cauſam non uideo, cur quintum diem à quatuor ſeparârit.

ἄπεσι ἐννέα ἥμισυ.) Dies 29. & 12. horas. Noſtri temporis Aſtrologi Lunam peragrare dicunt zodiacum diebus 28. & horis aliquot: id quod ex inſpectione ephemeridum patet: quæ quidem inter ſeſe non conſentiunt: ob diuerſam Alfonſi & Copernici rationem. Et quid mirum diſſentire aſtrologos? cum ipſi cœlorum motus naturæq; ſyderum inter ſeſe pugnare perhibeantur.

καὶ τὰς μὴ δύο ἡμέρας.) Cum mox dicat 500 uiros imperaſſe dies 350: lege τὰς μ̃ τίσσαρας ἡμέρας. Error è notis numerorum uidetur ortus, cum librarius Α΄ pro β΄ legit, ut ſuprà ιβ΄ pro β΄.

αὗται γὰρ αἱ τριάκοντα πίντε ἡμέραι ἀπ̃ τὸ ἀωπκατον.) Rectè Felicianus τὸ ἄωπκατον, ut docet Arithmetica.

πεντάκις ἑκάς.) Etſi in re nihil intereſt: malim tamen λυπάεις πίντε, ſicut λυπάεις τριάκοντα, non τριακοντάκις ἕκας. Sed fortaſsis de induſtria mutauit ordinem.

ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν οἱ πεντήκοντα πολλοὶ ἦσαν ἐς τὸ ἄρχειν ἅμα: εἰ λίπκα.) Videtur mutilus hic locus: Nam quinquageni ſenatores uidentur diſtribuendi in quinque decurias: & quinquageni dies in ſeptem hebdomadas. Nouies enim 7. ſunt 49. Sed quærendum, ſi cui uacat, an & ueteres menſem in hebdomadas diuiſerunt: &, an terni illi reliqui, altera hebdomade præfuerint? ſed hæc ociosis indaganda relinquamus.

ἐκαλ̃το ἐπιστάτης.) Liuius lib. 3. decadis 1. de Decemuiris loquens: Decimo die ius populo ſinguli reddebant: eo die penes præfectum iuris, faſces 12. erant: collegis nouem ſinguli accenſi apparebant.

λαμβάνουσαν χρήματα ἀπὸ τ̃ δήμ̃ F. παρὰ τ̃ δήμ̃, id eſt, ut opinor, ἐκ τοῦ δημοσίου ex ærario. Mox λαβ̃σα τὰ χρήματα ἐκ τ̃ δήμ̃.) F. ἐκ τοῦ δημοσίου.

προστάτης ὢν ἡ βελ̃ς) Fuerunt enim alij δημοτικοὶ, alij βελτιτικοὶ ῥήτορες. In oratorum locum apud nos ſucceſſerũt Iuriſconſulti, qui magiſtratibus & iudicibus adſunt in conſilio.

τότε ἐλάβοντο.) F. ἐπιλάβοντο, τετ̃σιν, ἐγράψαντο παρανόμων τὸ ψ̃φισμα.

ἐπίσκηψις μέλλοντ@ χρόνου.) Ergò ex iudiciali genere & deliberatiuo miſta eſt hæc oratio. Deliberationis eſt, utrum ſit danda ſenatui corona? huius ratio ſumitur è iudiciali, non eſſe dandam, quia non omni functus ſit officio.

ἐπειδὴ πρώτ̃ ἄρξασα ἐκ̃ῖ ἡ βελ̃.) Si de priore ſenatu, quia recens magiſtratum depoſuerat. Sin de poſteriore: quia recens magiſtratum inierat. & de hoc intelligendum eſſe, arguunt ea quæ ſequuntur: quaſi diceret; ἐπειδὴ πρώτ̃ παρέλαβε τὸν ἄρχ̃.

IN IPSAM ORATIONEM.

Hanc & Baſsianus Landus anno 1542. uertit: quem notabo littera L.

ὅπ̃ς ξυνέχωμεν.) ὅπ̃ς, τοῦτο, bellè cohærent. ὅπ̃ς δίνται ἐᾶν. τὸ τῆς βουλ̃ς ἅμα τῇ τ̃ πόλει.

Δίκλω ὑπ̃ς ἑαυτ̃ς λαβ̃ν ἐᾶν.) L. Ab eo ſibi allatas iniurias perſequi.

ἀλ' αὐθροτίων@.) αὐτὶ τ̃, ὑπὸ.

ἔτ@ μὲν γε.) F. μ̃ γὰρ.

παρ' ὑμῶν ἐπεισ ἐᾶν.) ἀποδεδημακόσι ὑφ' ὑμῶν. Hoc loco non ſignificat in exilium eiici.

ἐμοὶ συοιδύτα ἐς ταυτὸν.) τὸ συοιδύναι hic non ſignificat, conſpirare: ſed hoc uult autor: cædè polluti hominis conſuetudine etiam alios polluí, qua de re & in Midiana agitur.

ἃ παρὰ μικρὸν ἀγωνιζόμεν@.) ὀλ ἐγγὺς τ̃ κινδύνου γεγόμεν@: οἷον, ἴσων γεγομένων τ̃ ψ̃φων, ἃ παρὰ τριάκοντα, ὥσπ̃ρ αἰσχίνης, ἀποφυγόντ ἀλλὰ λαμπρῶς ἀπολυόμεν@. Non ſignificat magnopere iudicio contendere: ſed non paucis ſuffragijs abſolutum eſſe, cauſa iudicibus ad cognoſcendum propoſita.

παράγων κακόεργος λόγος.) L. Fictis atq; adductis aduerſus ſingulà hæc callidis rationibus.

ἄτις ἑκάνων προόλω.) παρὰ τλῶ πρὸ, καὶ τὸ ἀλίσκω. ἀόρ. β΄ ἐνδρύπτικὸς, ἄλον ἄλδν ἄλε: ναδυτικὸς, ἤλων, ἤλυσ, ἦλω.

διωρῆσαι δὲ ὧν ἐγχειρῶ.) διὰ τούτων ἃ ἐγχειρῶ.

τὰ δίπκαια ὑμῖν αὐτεπαῖν.) ὄξιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἐ χαλεπὸν αὐτεπαῖν τὰ δίπκαια πρὸς ταῦτα.

ὄξιν ἃ μειδίᾳ κατηγορ̃ντ@ ἡ βελ̃ς, καὶ ἄλλων τινῶν.) Vtrum, Midia, etiam alios quosdam accuſante: an, alys etiam unà cum Midia ſenatum accuſantibus? L. Midia ſenatum, & alios accuſante ſenatores, ubi conſurrexerunt, &c.

μόλ' βαπαπλῶ αι γίνοιτο ἐπὶ τῷ δήμῳ.) ἵνα ἐδὲ δύναιτο βαπαπλῶ αι ὁ δῆμ@.

ἀλλ' ὃ δίπκαιον ἴῶ σ̃ρεῖν ἅμα.) σ̃ρεῖν S. πλῶ βελῶ, αὐτὶ τ̃, ὃ τυχεῖν. Etſi uerbum hoc inculcatũ uidetur: cum uel ſine eo ſententia benè cõſtet. L. Sed id quod æquum eſt, inueniri, & quod populo utile fuerit, lege conſtitui.

σ̃ρήσετε γὰρ τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν lege, addito articulo. L. Reperietis enim hoc ipſum eſſe ualidum, & in quo omne reipublicæ robur conſiſtit, quod pro populo conſtitutum eſt.

εἶεν πολλά.) Lego, εἶα.

τοῦτο μὲν ἀ βέλτιόν.) Sequitur, ἀλλ' ἐκεῖνα μ̃ πολλά. Tale eſt & Iſocratis, illud in Euagora: τοῦτο μὲν γὰρ αἰκιῶν. Poſtea ſequitur non aliud τοῦτο ἦν, ſed, τοῦτο ἦν πᾶσιν ἴσον. Eſt hiulca oratio, & ἀναντακόλουθον: habens longam parentheſin ἔστι γὰρ δίκπ τοῦτ' ἀκοῦσ, ὅτι, &c. intertextam.

ἐκπεσόντας ἀπιπίμψατι.) L. Thebanos fœdere coniunctos liberaſtis, Sententia autoris eſt, Athenienſes datis inducijs, & certis conditionibus propoſitis, abeundi poteſtatem dediſſe. Sic dicunt τοὺς νικ̃ντας ἐκπεσόντας αὐτλίδαι. Tollere ad ſepulturam cadauera inducijs ab hoſte, & ea facultate impetrata.

ὁ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέσχοντο.) L. Non prius bello affuerunt, quàm claſſis ueſtra interijt. τὸ παρέσχοντο eſt ἀόρ. β΄ αὐτοπαθητικὸν, αὐτὶ τ̃ παρεσκάθησαν, ἢ ἐνδεῖναι ἑαυτὸς ἠναγκάσθησαν.

ἐστι ἐρόβοις ὠνίοις.) S, αὐτὶ σίτου ὄροβον interpretantur eruum. Virgilius Eheu, quàm pingui macer eſt mihi taurus in eruo?

ὅτ@ τοίνυν ἀς τοῦτ' ἰλήλυθε τοῦ νομίζειν.) ἀς τοῦτο τ̃ νομίζειν, quaſi dicas, ἀς τοῦτ' εἰ̃σθαι ἐλθ̃ν. Rarus hic loquendi modus obſeruetur.

tur. Nam τὸ ἀλῶν ἀς τοῦτο genitiuis ferè iungitur, ut, ἀς τοῦτο μανίας, τόλμης, αἰσχυντίας.

ἴχων ὧν τι ὑμιτάλαντα.) τί ἄρα τάλαντα ἦσαν ὑμῶν. Sic κατὰ θεοπείνη. ῥῖ ὑμιμνᾶα, τετίνι, ἥν μνᾶς ἦσαν ὑμίσεα ν. Lalamant. abstulit quinque talenta & dimidium: ex quo res habuit infortunium.

ἦσαν τὸ πρᾶγμα ἀτύχημα συμβίβηκεν.) ἀτυχήματι, κατ' ἀτύχημα.

ἦσαν ὡς ἀ διὰ τὸν βουλὼν ἐχ ἀσὶν αἱ τριήρεις.) L. & quòd per senatum non sint triremes. Sententia autoris est, per Senatum non stetisse, quò minus fierent triremes: quod paulò antè dixit: ὡς ἐχὶ βουλὴ γίγνεσθαι αἰτία τ μὴ ποιεῖσθαι τὰς ναῦς.

ὡς ἀ παρὰ τὸν νόμον) Sententia est, non constare has propositiones: Senatui etiam non factis triremibus dandæ sunt coronæ: &, Quò minus senatus triremes fecerit, alius in causa fuit. Nam translatione culpæ nihil est opus, si nihil est peccatum. Varia lectio annotata, inepta prorsus est, & ænigmatis instar.

αὐτὸν τ νόμον, τοῦτον ἐχειροτόνησεν ἑαυτῷ.) τὸν νόμον, τὸν περὶ τ τριηρῶν: τοῦτον, τ αὐθαιρετώνα.

ἀ δικαιᾶς τοῖς ἄσιν ὑμῖν.) Rectius id, quod annotatum est, ἀ δικαιᾶς τάττω ἄσιν ὑμῖν.

τοῖς ἀρχῆσιν ἐφηγᾶ.) Vide Suidam in uoce ἐφήγησις.

ἀλλ' ὁ Λίτοδρον βέλει τάττω; γράφε. κατοκνᾶς καὶ τοῦτο; ἐφηγᾶ. τάττω ἀλλ ἤδη τὸ αὐτὸ.) Atqui & τὸ γράφεσθαι & τὸ ἐφηγᾶσθαι iam dictum est: nisi fortè superiora pertineant ad iudices: hæc ad arbitrum. Ego uerba autoris reijcere nolui: qui fortasis, ut in superiore anantapodoto, ita hic etiam de industria plebeiam confusionem & ταυτολογίαν, ne qua suspicio esset artificij, affectauit. Vlpianus aliter hanc repetitionem excusat.

ἆ ἀσιβάκε κατὰ ταὐτά ἤδη.) ὡσαύτως, τ αὐτὸν τρόπον. Caue legas κατὰ ταῦτα, priore circumflexa.

εἰ δὲ πρὸς δημοκτικὸν φαύγοι.) ἀ δικάζοντες αὐτῷ πλοπῆς πρὸς θεατικὸν, ut suprà dixit.

ὅτι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν ἤδη, ἀ λέγιτε.) Quòd cum uobis plebeijs dicere liceat, non dicatis. Sic ad uerbum. Ego de industria nonnihil à uerbis recessi.

τότε, χαλεπώτερα θᾶναι.) ἰδοὺ λῆμμα ὑμεμάθ, αὐτὶ Δημοθενείας.

ἴτι γὰρ ἂς αὐτὸς τοιοῦτος.) F. ἂς αὐτῷ.

ἂς δ' αὖ μὸ, τότι ἀφήσιτι.) F. τοῦτον ἀφήσετε.

τὸν σχολαργίαν.) Alij χολαργίαν: utrunque malum cognomen, siue παρὰ τὸν σχολὸν, siue παρὰ τὸν χολὸν, καὶ τὸν ἀργίαν deducatur. Et quidem nostra ætas abundat talibus municipibus, ac potius carnificib. Quid enim aliud appelles, uenale istud, & ad omnia scelera perpetrãda paratum Carum genus?

ὡς δ' ἁᾶ τιφανῶσαι.) Negationem tollendam esse, quis non uidet? F. ὡς ἀρα ἁᾶ.

τὰς ἀπὸ ναυσινίκης.) S. ἀρχοντ& γιγνομένας.

ὅτι νῶ δ παρὰ πράξεως ἀσφορῶν.) αὐτὶ ἀσπράξεως, ut in Nicocle Isocratis, τᾶς δ' πράξιον ἀκριβῶς.

καταλύσας ψηφίσματι κληρωτὸν ἀρχὸν.) In exordio dixit: ὅτ& μὲν γι ἀς χρήματα, καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσᾶν, ἐπιβουλεύθη.

καὶ διὰ τὸν καιρὸν ὅσον τότε ἔχων ἀξιοῖεν.) Legendum ὅς ἐν τότε, ut est in Timocratea, ubi hæc eadem ad uerbum repetuntur.

ἔχων τότος, ἔγγυ.) S. αὐτὸς.

τῶν ἄλλων ἕνικα.) Vlpianus exponit, ἕνεκεν τῶν ἀδυνάτων καὶ πενήτων: ut legisse uideatur τῶν ἀπό, πρ' ἕνικα propter inopes. Sed nec ista lectio mihi satisfacit. Exigebantur enim reipublicæ causa tributa etiã à pauperibus. L. Nempe ut lex iubet, aliorum causa: non propter alicuius inimicitias. Videtur habuisse additamentum, ἀ κατ' ἐχθραν τινὸς: quod nostri codices non habent.

ὧν ἅτ& ἀπαύτων.) L. Quorum ipse omnium quæ fiunt in republica & natura & disciplina meritò expers est. Fortasse legit, τῶν ἐν τῇ πόλα γιγνομένων: quod nostri codices non habent.

τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων ἃ αὐτῷ βελευρίας.) τοσῦτον ὑπερεβάλετο τῇ αὐτῷ βελευρίᾳ τῶν ἐκείνων.

τὸ πρᾶγμά γι ἐπ' ἐπιτύλειον γίγνεσθαι, πλικῆτόν τινας φρονῶν.) τὸ πρᾶγμα. τὸ τί; τινὰς φρονᾶν πλικῆτον, ὥστε, καὶ τὰ λοιπὰ, ἐπ' ἐσχάτιον ἐπιτήδειον γίγνεσθαι.

τόνδε ἀ τοιχάραν ὅσα ὑφάλητο ἔχαρχῆς.) F. ἐν ἃ ἀρχῆς, ut obijciat crimen peculatus, κλοπὴν δημοσίων χρημάτων. Quod si displicet, repone: quæ ab initio surripuerit. Sed unde? Id enim non additur.

τὸν δὲ) pro τοῦτον δὲ. est ἀποσιώπησις, cui subijcit generalem clausulam. Mox, πάντ' ἄνο δ' οἶλα.

ἔξ ὧν παρίθηκε τὰ σκεύη.) ἔξ ὧν f. παλαίτων.

ποιεῖσθαι.) Lege etiam αὐταλίξωντα subiunctiuo per ω.

ἀλλὰ τοῦτ' ἄτιτον, ἔγωγε λίγω.) S. τὸ παρπεῖσθαι λιχλέξ τῶν πλίω. Est in editione Feliciani annotatum: ἀλλὰ τὸν αὐτίον, quod & Obsopæus habet, f. ῥᾴδιόν ἔστιν. ἀπιχθαύσεσθαι ὀλίγοις, &c. Sed recepta lectio uidetur melior, si ἔτι addas, hoc modo: ἀλλὰ τοῦτ' ἄτιτον ἔγωγε λίγω, ἔτι τῶν μὴ εἰδέναι ἵνα αὐτὸν ὄντα τῶν ἐλλιπόντων: ὑμᾶς δι. Verba τῶν ἀλλιπόντων uidentur è scholio irrepsisse in contextum. τῶν μὲν f. τ ὀλίγων καὶ τὰ μεγάλα ἀδικήντων.

ὡμολογεῖτο ἄναι.) ὁ τ ἀδικουμένων πόλις.

ἀλιπῶν ἴτυχε.) ἠδίκει.

τὸν δημόσιον.) S. εἰκότως ἦ ἄλλον.

κλίπτις ὧν ἐφερῶ.) Scribe per duo ω ἐφωρῶ. Fit enim non ab ἐφεράω sed à φωράω, ἐφωράμην, ἐφωράμην: ἐφωράς, ἐφωρᾶ: ἐφωράντο ἐφωρᾶτο.

καὶ κατὰ ταυτὸς τ χρόνε σκίψασθε.) ὡς καλὰ καὶ βελτιὰ ἐπιγράμματα κατὰ ταυτὸς τῷ χρόνε, αὐτὶ τῷ, ὡς ἅπαντα τ χρόνον καλὰ καὶ βελτιά.

ὑμεῖμγι, ἀ γαρ, τοῦτο τοῖς πρεσβύτεις ἐπιγράμμασι.) τὸ, ἀ γαρ, uel, ἐν ἄρα, nisi parenthesi includatur, potest abesse. Sed subiectio est, quasi ipse sibi respondet.

πιπραγμένα αὐτοῖς,) τῷ αὐλητρίδι, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, ut etiam aurifices complectatur, aut collegam eius, cuius nomen dissimulat, quẽ Timocratem fuisse coniicio.

ὑτοῦ δὲ ἀφεῖνος.) ἵνα ᾖσιν.

λόξαν, τὸ λοκᾶν ἐθέλειν μιμνῆσθαι.) Βουκτικᾶς.

τῶν ἐπ' ἐκάνοις καθιντῶν.) Varia lectio habet αἰκατιδίντων, quod magis probo, quàm καθιντῶν aut καθίντων.

ἀ γαρ αὐτὸς δικατεύοντος.) τὰς δικάτας τ ὑπαρχόντων ἀσφορετόν. Alia est δικάτευσις τ ῥητορικῶν.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in orationem Demosthenis Aristocrateam.

IN LIBANII ARGVmentum.

Ἡ πολίτης ἢ ἰδιώτης.) Quasi uerò εἰ ἰδιῶται πολῖται non essent? F. ἢ πολίτης ἢ ξένος uel σύμμαχος potius. In altero argumento mentio fit Athenodori ciuis: & Simonis ac Bianoris, sociorum. Sed quid si pro πολίτης legas, πόλις; & hoc ego in uertendo secutus sum: nec repudio coniecturam.

κὴ τὸν τιμωρίαν ἀπὸ δι αἰτίας.) F. πρὸ δι αἰτίας, uel, αὖθ δι αἰτίας. Quam lectionem confirmare uidentur uerba καὶ παραβὰς τὸ τί πρᾶττοντα, ἁπᾶν, &c.

IN ALTERVM ARGVmentum.

ἔχει γαρ τὸν τ παρανόμων ἁπλῶν ὑπόθισιν τῶν κρινομένων.) Verba & hic, & in enarratione Vlpiani transposita. sic collocanda sunt: ἔχει γαρ ἁπλῶν ὑπόθισιν, τῶν τῶν παρανόμων, τῶν κεινομένων: ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν. Hæc lectio haud dubiè uera est, neq; necesse est, τὸ ἁπλῶν mutari in ἰδίαν, peculiarem.

αὐταγώνισμα.) Siquidem personam Demosthenis spectes, utriusque orationis autorem. Sin Aeschinis & Eutyclis: συναγώνισμα erit. Vterque enim contendit, hic Charidemum, ille Demosthenem corona indignum esse.

ἐν πρδοινόσει.) F. ἐξ ἐπινόσε. Facilè enim ἐπὶ in πρὸ mutatur, & è contrario. Sed & illud (τῶν πρδίνοσιν) τίχνασμα, μηχανῶν, τίχνων, πρδιανῶν νόσιν exponunt græca Lexica. Post, ἐν πρδιρεσίας τ ῥήτορος, eodem sensu dicit.

ἀλλὰ τ φεύγοντος ὅτι.) Quomodo? Charidemi opera in potestatem Athenienses esse redigendam Amphipolim, nunciasse Aristocrates, infrà dicit. Ergò τὸ συμφέρον affert Aristocrates occupationem Amphipoleos: alterum συμφέρον Euthycles, Chersonesi retentionem.

διὰ πρφείαν σωίσιος.) Atqui Aeschines negat esse è republica, improbum oratorem, & malum ciuem coronari: quòd & dedecus suscepturæ sit ciuitas, & alij ciues futuri deteriores. Iacturam alicuius prouinciæ afferre quî potuit: cum fortasse nullam tum haberent Athenienses, aut, ut haberent, coronatio illa nihil ei incommodaret? Dicere autem, Macedonas ægrè laturos: id eiusmodi erat, ut & Athenienses decori sibi putarent timere illos: & Demosthenes, Aeschinis proditione factos illos formidabiles, obiecturus fuerit. Quare uideat iste rhetorculus, ne homines acuti in ipso σύνηφείαν σωίσιος, καὶ λανέτ& τι εἰσφίαν requirant.

τὸ μὴ πρύπλα.) Lego πρύπλα. quia sequitur δι.

κατὰ τὸν ἀγῶνα.) Quidam Græci Rhetores (ut è fragmentis ab Aldo collectis apparet) fecerunt quatuor oratoriæ orationis partes, πρτολμιν,

προείμεν, διήγησιν, ἀγῶνας, ἐπίλογον: quos in partitionibus secutus Cicero: orationis (inquit) quatuor sunt partes: quarum duæ ualent ad rẽ docendam, narratio & confirmatio: ad impellendos animos duæ, principium & peroratio. ἀγῶνδε igitur τῶν τε κατασκευῶν καὶ τῶν ἀνασκευῶν continent, ut in confirmatione etiam confutatio Ciceroni comprehenditur.

ἐν καταστάσει προκατατίθησι.) Lego ἐν τῇ καταστάσει προδιατίθησι τὸν ἀκροατήν.

ἀγχίλλει γάρ.) Hoc argumentum ferè totidem uerbis in enarratione Vlpiani extat: ubi hic locus sic legitur. ἀμίλλει γάρ, ὡς ὅτε αὐτεπόντος τοῦ ἀκροατοῦ, ὃ ἐπιστήσαντος κατὰ τῶν ἐναγχιλίαν δὲ γεγραφῆς, ἔοικε; πρός.

IN IPSAM ORATIONEM.

πολὺ ταὐαντία ἢ προσῆκεν, ὑπαινιττόμενον.) παθητικῶς, ut in Busiride Isocratis: ὅσοι σοφὰς αὐτὲς ἔτυκτον κατισχνάτισαν, ὥστ' ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ κατ' ἄλλω τιν' ἀρετῶν ὑπολαμβάνεσθαι μείζονες ἢ κατὰ τῶν ἀξίαν; ὅτοι βλάπτουσι τὲς ἐξαπατηθέντας.

τὸ τοιῦτον, οἶον.) Quia sequitur, τοσαύτῳ μᾶλλον προσῆκεν ἐπιτρέπειν: legendum genitiuo, τοιούτων uel τοιούτ, uel, quod malim, ὑπὲρ τοιούτ.

καὶ ἄλλως ὑποπτεύειν δὲ πρὲς ὑμᾶς.) Aliàs dicit σπουδάζειν περί τινα. & suprà, περὶ τούτ ἐστί μοι πᾶσα ἡ σπουδή.

ἐν δὲ τούτ δ' ἐρᾶν.) τῶν μὲν ζωάλλων τῶ βαρισάδ' ὄντων ἐρήμων βοῶν, ἐκ ἐχόντων βουλὲς: αὐτοῖς δὲ ζ. τοῖς περὶ κερσοβλέπτην ἀδάκτυλος, ῥᾳδίως ἐκβαλεῖν (ζ. ἑαυτὲς) ἱκάνους, τὲς πᾶλλας τὲς τῶ βαρισάδ.

κάι τοι πῶς αὖ τεχνικώτερον.) Coniunge πῶς αὖ τεχνικώτερον ἢ κακοηργότερον, ἢ κακοήθη αὐτὸν (τῷ κακοήθη εἶναι) τῷ δ' ἐνὶ διελόντε (τῷ διδόναι δὲ) τῷ πράξαντι (τῷ χαρισθέντι) ἐνὶ (τῷ κερσοβλέπτῃ) τῶν ἀρχῶν, τοσαύτῳ ὑπερέχειν.

μὴ δὲ εὖ ἀγκυλω ὑμῖν.) Nec satis placet hæc lectio, nec melius quicquam in mentem uenit.

οἱ θρᾴκης βασιλῆς.) ὁ ἀμάδοκος καὶ οἱ τοῦ βαρισάδη πᾶλαι.

ἄλλο ὅτις αὖ σύνεργίας μέρος καταθεῖναι βάλοιτο, πράξειν ὑπὲρ ταὐτία ἱκανὸν ἰσχυρῦσθ' ὑμῖν, ἐπισχεῖν.) Ferri utcunque possunt hæc, ὅτις αὖ βάλοιτο καταθεῖναι μέρος σύνεργίας, τό τί; ἐπισχεῖν ἱκανὸν, ἰσχυρῦντα πράξειν ὑπὲρ ταὐτία ὑμῖν. Sed quid si, ὅτις ἐν σύνεργίας μέρει; καταθεῖναι μέρος σύνεργίας uidetur insolentius, αὐτὶ τῦ, σύνεργίαν καταθεῖναι.

ἐπίσχεθ.) Videtur deesse παρακάγνωθι ἢ καὶ τὸ ψήφισμα. ψήφισμα. ἐκόσετε μὲν τὸ τί νόμ, καὶ ἢ ψηφίσματος.

τῷ διψῆσθαι.) λιὰ τὸ διψῆσθαι.

ἀφιλῶν.) ἀφιλῶν τὸ σκοπεῖν, ἔτῳ (τίνι) τὸ ψήφισμα (S. ἰγράφη) σκοπάδω, περὶ τῦ, πότερον, &c. Obsop. καὶ ποίῳ τινὶ σκοπάδω πότερον παρὰ τὲς νόμους. &, ἅπαντα σκοποῦντες.

καὶ ἐκ ἄπορ.) καὶ ἐκ ἔστι, ἄπορ παθεῖν (ζ. λᾶ) αὖ ἀλῷ.

ὡς ἐν τῷ ἄξενι ἀγορεύει.) ζ. ὁ νόμος.

ἢ λιπλεῖν αὖ ὀφάλειν, ἔσον αὖ καταβλάψῃ.) λιπλεῖν τῶν ὑσπιπραγμένων χρημάτων.

ἀσφορὰν ἢ τὲς ἄρχοντας.) αὐτὶ τοῦ, ἀσάγειν τὸν βαλόμενον.

ὧν ἱκανοι λιπαστάι εἰσι.) πρὸς τὲς λιπαστὰς ἱκάνων ἐγκλημάτων. Sic ego conijcio. Si erro: minus mihi succensebit is, qui cogitabit, quantum obscuritatis & difficultatis sit in legibus XII. tabularum: quæ etiam Ciceroni facessserunt negocium: cum Solonis & Draconis ἄξονδε antiquiores etiam sint.

ἢ ὡς αὖ βαλκτάι τις.) F. ἢ οἵ, uel ὅποι. Nam aduerbium locale postulari uidetur.

τῶ' ἱκάνων ἀπαχθέντα.) Nihil est cur mutes in πρὲς ἱκάνους ad eos. & si mox sequitur, ὡς τότ τὲς ἔν ἀπάγειν λέγει.

τὸ δὲ μὴ δ' ἀπεινᾶν, μὴ χρήματα πράξθαι. τὰ γὰρ ἄποινα χρήματα ὀνόμαζον εἰ ϝαλαισι.) Quia mihi nullum huius generis obsoletorũ uerborum suppetebat: uerti, Habet etiam alterum legis uerbum nihil obscuritatis. Quorsum enim lucernam accendas in meridie?

ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ϝολλοῦγι καὶ δᾶ, διώρισεν.) Potest legi interrogatiuè. Sed tum erit mutandus ordo, ὁ δὲ τὸ ψῦφισμα γράφων διώρισι; ϝολλοῦγι καὶ δᾶ. Sed quid si legas? ὁ δὲ τὸ ψῦφισμα γράφων ϝολλοῦγι καὶ δᾶ διορίσαι. Multum abest, ut decreti autor ista distinxerit.

ἀγορᾶς ἰφορίας.) Forum collimitium uerti, à coniunctis limitibus, ut ipsa uox antiquitatis aliquam speciem præ se ferens, interpretationem admitteret: quod in uerbo ἀποινᾶν haud item licuit. Nam mulctare frequens est apud Ciceronem.

ἰεὐ δὲ ἐξω τότων.) S. τῶν ἀρημένων τόπων.

λῦ δ' κατὰ τῶν βιηλιγμένων.) M. ἢν δὲ κατὰ.

ἀδιανισθρῶ λῶ ἰνιγκᾶν.) ἀδιχίσθρῶ ἢ ὥστ ἰνιγκᾶν.

ἐπὶ τῶν ἀωριαὺ ἱπανιλθὼν, ἢ χαριλήμη δίδοται.) Δωριὰ intelligatur donatio ciuitatis, quam ante digressionem exponit.

ὑπὲρ δ' τοσαῦτα δεῖν ἀπᾶν παλαὰ παραδιδόμενα, καὶ μυθώδη, καὶ ὧν αὐτοὶ μάρτυρές ἐσμεν.) τὰ μυθώδη, καὶ τὰ μεμαρτυρημένα inter se opponuntur: τὰ παλαὰ παραδιδόμενα pertinent ad hæc utraq;.

ὡς λόγ.) Isocrates audacius, ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ ϝαὐτοῖς πιστεύουσι.

οἵ δώλινα διοί.) Hos Ennius uno heroo districho est complexus, quod alibi posui.

ἔστ' ἀλλ' τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τῦτο ποιῆσαι.) Satis esset, ἔστ' ἀλλ' τ τυχόντ' ὅρκον ποιῆσαι.

τὰ μὴ δι' ἀκριβοσίας τοιαῦτα.) Nisi intelligas εἶα τῷ διώκοντι, uidebitur cærimonia deesse. Sed Felicianus rectius habet, ταὐτά. eadem ratio est iurisiurandi. Ac dubitari potest, an pro ἀκριβοσία sit legendum αὐτωμοσία: quam ego uocem interpretando sum secutus.

ἴνως αὖ αἰλίσπτάι τις.) Alij αἰλίσπτάι τις, τετίσται, συγγνώμλω σχὴν σχ τὶς αὐτῷ.

ἀλλὰ καὶ θῦσαι καὶ καθαρθῆναι.) De ritu expiandi homicidas agit Ouidius 2. Fastorum: eumq; concludit hoc epiphonemate:

Ah nimium faciles, qui trista crimina cædis
Fluminea tolli posse putetis aqua.

ἐπ' ἀκισίῳ φόνῳ ϝιφθυγῶς.) Sequitur, αἰτίαν ἰχων ἐτρὸς φόνῳ ἰκουσίῳ. Nihil uetat ἀκόσιον καὶ ἰκόσιον coniungi: uel ἀκόσιον καὶ ἀκόσιον: uel ἰκόσιον καὶ ἰκόσιον.

περὶ τῶν αὐθεφόνων, τῶν ἤδη κινεμένων.) ut hi, qui iam homicidæ iudicati sunt: uel, ut homicidæ ij, de quibus iam factum est iudicium.

B φήσω γάρ.) Lego φύσει γάρ.

ὃς κεῖται.) Alij ὅν κεῖται. τὸ ὃς καὶ τὸ ὃν delendum.

λέγει τὸν μετὰ ταῦτα νόμον, ἢ ὅτοι ϝαὐτόν ἐσι.) Locus haud dubiè depravatus. Ego uerti: Recita sequentem legem, qua istæ omnes continentur: non quod probarem: sed ne nihil dicerem.

ἅπας νυνιώτερον ἦναι.) E tractatione huius legis apparet, legendũ, ἅπας νόμος νυνιώτερον ἦναι.

ὃ ϝολίτης ἢ ἰλιώτης.) Suprà notaui legendum uideri ἢ πόλις.

κάι τοι, ἄγει ἰλίλις κρίσιν, ἢ καὶ μὴ ἀφεῖται.) S. κρίσιν. τὸ διδόναι ad uerba perspicuè posita: τὸ μὴ ἀφαιρεῖσθαι, cum apertè causæ dictio non tollitur.

οἱ διπάσαντες αὐτῷ.) F. αὐτὸ τὸ ψήφισμα, τετίσται, περὶ τεῦ ψηφίσματος.

σύνθη δὲ τοῖς ἅπασι.) τετίσται, ϝαυτάπασιν ἢ ϝαυτιλῶς λόγον.

ὃ μᾶλλον ἀνὸς ἰλπίσαντα ἢ μὴ διωπίντα ποιῆσαι.) Sententia satis perspicua est: nec uaria lectio scrupulum tollit: Legi fortassè possit: ὃ μᾶλλον ἀνὸς ἰλπίσαντα ποιῆσαι, ἢ διωπίντα μὴ scilicet ποιῆσαι.

καὶ δ' ἐπιχάρησεν ἄλλο ποιεῖν ἀλίῳ.) S. εἰ ἰλύνθιοι. Alij ἐπιχάρησεν δὲ φίλιππ. utroq; modo obscura sententia.

ἀλλ' ἐκ αἰσχρὸν τὸς πρὸ.) Lego, τὸς τῷ πρὸ πραγμάτων ἐπίστασθαι βλεύσασθαι. ἢ χρυσὸς φιφαύσεις ἐσιφανῦσι; ἐκ αὖ (ζ. φιφανήσαντο δ' ἔγει ἰχθρὸν ὑγῆδε.

λογιζόμενον.) λογιζόμενον σύρισπω, αὐτὸν (τὸν χαρίδημον) ἀξιόπιστον (ζ. ὄντα) εὖδ' ὑμῖν, εὖτ' ἰκάνῳ (τῷ κερσοβλέπτῃ) ὀβαρκᾶ τεῦδ' ὑμῖν, κατισκευακίνα) ὅτι χαρίδημ. ὀβαπατηθὲς κατισκεύακι τὸν βρᾷκα ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐτὲς.

C λιπάνως ἅπαντ.) S. νομίζεται, ut suprà ἃ μύτι φύσει πιστὸν ζ. ἔχῃ. & διὰ τί συλλάβωμεν αὐτῷ ὅτως ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένον, λιαπράξασθαι (ὅπως αὖ διαπράξεται) ἃ βέλεται.

καὶ ταῦτα ἐφ' ὑμῖν ὄντα.) ἐν τῇ ὀρθοῖᾳ ὑμῶν. Cum ea penes nos sint. Sed legendum ἐφ' ὑμᾶς, τὸ, καθ' ὑμῶν: sicut suprà ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς.

καὶ διὰ τί ἰκάν[illegible]λιάς.) Cuius regno fretus, uel, per cuius regnum.

ἐν τισι καιροῖς καὶ χρόνοις.) ἐν τισι καιροῖς propter tempora, quia res ita uestræ postulabant, ἐν τισι χρόνοις ad præteritum tempus refertur, quod certum non exprimitur.

ἀριοβαρζάνης.) De hoc nihil me legere memini. Apparet Thraciæ aut Ponti regem fuisse. Vlpianus satrapam Persicum facit. Alius est et aliquot seculis posterior ille Cappadox Ἀριοβαρζάνης. σύνιβός καὶ φιλορώμαι& βασιλεύς.

τῦτο τόινυν ἐπ' ἰκάνῳ μὲν σῦ ποιῦν.) τῦτο σῦ ποιῦν (σύτυχῶς καὶ ἀδοδοχῆς ἀξίως) τὸ τί; ὅτι τὸ μὴ ὄφλειν αἰσχύνω ἀ σιώπα ὑμῖν, φυγακισθῆσιν, ὥστ φυγακισθῶναι.

καὶ τοῖς ἔχουσιν ἀμφίπολιν.) τοῖς δυναστεύουσιν ἐν ἀμφιπόλει αὐτουσμένην. utrum Olynthij tum Amphipolim habuerint, ignoro. Brasidas quidem Lacedæmonius eam aliquando occupauit.

τῷ δ' ἑτιῦν ἄλλο.) Lego τῷ δ' ἑλοτιῦν ἄλλο.

τρικῦν συκορύσας.) ναυοβιτικῶς, ἰαὐ συκορύσαι. narrat consilium, non rem gestam.

χαρίζημον ἀφῆδαι.) F. ἀφίεσθαι.

διαβιβᾶτε.) αὐτὶ τ διαβιβάσετε.

καλάγι (ὲ γὰρ ὦ α.α :) τὰ γιγραμμένα.

λέγει δ' ἐξ ἑτέρας ἐπιστολῆς.) demonstrata iudicibus epistola, ne adulterinam putent. F. ἐπιλέξας: delecto quodam loco.

ὡς ἀλιξαύλης) F. τὸ φράσαι.

ἠχώνισλίξατο.) S. τὸν πρίσβυν, μᾶλλον δ' ἴσως τὸν λῃστὰς τὸν παρ' ἐκείνου.

καὶ μὴ συγχωρῆντ ἀρταβάζ.) ἵνα ὲ σωιχώρει ἀρτάβαζ διαβάνειν αὐτὸν. Queat & ὑποθετικῶς exponi: nam μὴ συγχωρέοιν Tametsi non permitteret: etiam inuito Artabazo.

σύνσε γι (ὲ γαρ:) ἁπλῶς) Ironica interrogatio.

βιβάντων ἢ λυτόντων.) S. τὸν χρόνον, καὶ ἀναβαλλομένων τὰ πράγματα. Sed quid si τρυφώντων; παρὰ τὸ τρυφᾶν, cum fastidirent, delicias facerent, & fastum præ se ferrent.

λῶ, ὃν ἔχει τόπον ὅσις οἶδεν ὑμῶν.) λῶ τὶς ἵνικα καιρῷ πρέπει ποιῆται.

ὃν ὑμεῖς ὲ συμπαρασκευάσαι.) ὃν καιρὸν.

ὅτι γι δ' αὖ ὀντινῦν παρὶς καιρὸν.) Lego παράν, παρὰ τὸ παρίημι, ἀφίημι τὸ παρέσει τὸ προσῆκον.

ἐφ' ὑμῖν ἔσται τὸ πράττειν.) S. κατὰ τὸ ἑαυτοῖς δοκοῦν. Videtur aliquid tale deesse, nisi affectata βραχυλογία sit.

καὶ τὴν μόραν κατέκοψεν ἐφιπράτης.) Laconicam legionem sic dictam fuisse, alibi annotaui. Vide Xenophontem ἐν Ἑλληνικοῖς.

ἆς ἀνάγκατ' αὐτοῖς ὑπάγειν τούτων.) M. ἆς ἀνάγκατ' αὐτοῖς ἐφ' ἑκάστῳ τούτων & πρὸς τῷ παύσ' ἂ μέλλεται.

καὶ μιλισμὸν κατέγνωσαν.) καταγινώσκει δὲ μιλισμὸν, & σὺ μιλισμὸν, & δὲ μιδισμὸν, posse dici, exempla autorum ostendunt.

καὶ πίμωνα, ὅτι τὴν πάρσιον ὠλιτάαν.) Aemylius Probus & Plutarchus, non huius mulctæ, sed ostraciſmi faciunt mentionem. Miltiadem quidem 50. talentis mulctatum scribunt, quæ Callias quidam, Elpinice, Cimonis sorore, ducta, dissoluerit.

ὥστι ὁπόσος χρόνος.) οἶσεν ἀ ἂς τρῖς ἢ τέτ]αρας μῆνας. Sed quomodo illi scire potuerunt, quamdiu bellum, ἢ ὠλλὰ τὰ καινὰ καὶ παράδοξα, esset duraturum? Fortaſsis huc pertinet ἡ ἐνύθνα τὸ πρὲς λακιδαιμονίους πόλιμος, de qua in Philippicis: &, si quis animo sibi proponat ex probabili coniectura longiſsimum belli tempus, & ad id gerendum pecuniam neceſsariam conduplicatam reponat: is haud facilè sumptibus deſtituetur. At unde tantæ opes? Imò unde tanta bellandi insania? Quaſi uerò non multò maiores iniurias accipere neceſsе sit à defensoribus quàm ab hoſtibus. DIV APPARANDVM BELLVM, VT FINIAS CELERIVS: imò ut id nunquam gerere sit neceſsе.

ὑμᾶς δ' ὁτιῦν ἀπολαύιτε) Vellem & hic esse ſcriptum ὑμᾶς δ' ὃ ὁτιῦν. Sed si est ἔλλειψις, ἰμῦγι ἵνικα ἴσω.

ὅτιστέ) τὸ ὅτι ſub aduerſarij perſona ὅτι τὰ κῆ τὰ ἴπραξεν. Hanc narrationem interrumpit autor, & ſubijcit, τί;

καὖ δὲ ἀλλοτρίας ωε λάβῃ.) καὖ λάβῃ πε δὲ ἀλλοτρίας. Ferri poteſt aduerbialis hæc conſtructio, & haud ſcio an uera ſit. Felicianus habet, καὖ ἐπὶ δὲ ἀλλοτρίας ωε λάβῃ.

ὅτι παρ' ὧν αὐτὸς ἀξιοῖ αὐτήσας λαβῶν.) τὸ αὐτήσας ſi non abundat, exponatur, ἰπειδὰν αὐτήσῃ, ἢ, μετὰ τὸ αὐτῆσαι.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in orationem Demoſthenis Timocrateam.

IN LIBANII ARGVMENTVM.

ΕΊ ΤΙΣ ἀλλωάων προτιμηται διομῶ.) F. εἴ τῳ, uel ἴ τινι, ut eſt in altero argumento.

καὶ ἴδει πῶ χρῆμα καταβαλῶν.) F. ποῦ τὰ χρήματα uel ποῦ τὸ χρῆ&.

τῶν τ ὀφειλόντων τὰ δημόσια.) F. τῷ δημοσίῳ, & ὁσίφρων αὐτός.

In alterum argumentum.

πλοῖα σῦλα πολιμίων εἶναι.) τὰ πλοῖα τ πολιμίων εἶναι σῦλα, τέτιγμ, ἐξεῖναι συλᾶν τὰ πλοῖα.

τῶν κλοπῶν.) S. τ ἐκ τ σισυλημένων πλοίων.

γίνεσθαι δημόσιαι) & æſtimationes furtorum publicæ fierent. Alij δημοσίᾳ publicè ἐπιῤῥηματικῶς.

μαύσωλ& δὲ.) F. μαύσωλ& γὰρ, &, κατιβέων ἦ.

τὰς πρᾶξιν νήσους.) S. δὲ καρίας, οἷον, ῥόδον καὶ χίον καὶ κῶν. ὁ γὰρ κὺ πρὸτ ἀποστᾶσα τ βασιλίως ἀπολιμῆτο.

ἰδόξει διὰ.) F. ἰδοξε τοίνυν διὰ; nisi hic autor contra morem cõsuetudinemq; Græcorum delectetur ἀσυνήθεσιν.

σπανιότητ& δὲ.) F. σπανίω& δὲ.

ὥστι ἀ ἠδύνατο) ὥστι ἀ καὶ ἠδύνατο.

νεῶν δὲ κατὰ τὸν.) Lego νεῶν δὲ καὶ τὸν κατὰ τῶν πρίσβεων πρεσ-

A ἐλπφι διαβελλῶ.

ἀς τύχῳ λω καὶ βρσίαν, ὥσπερ ἐν αὐτολήψει ἰκαῖ μὴ ἔσπ.) F. ὡς τύχῳ λῳ βρσίαν ὥσπερ ἐν μεταλήψει. ἰκαὶ μὴ γαρ.

In ipſam orationem.

τὸν πολιτέαν, τὰ δικαστήρια, ταῦτ' ἄνυρα ποιεῖ τ προσιμημάτων.) Sic diſtinguatur hic locus: ἃ, ταῦτα, inter ſe cohærent, quorum poſterius κατὰ πλεονασμὸν accedit.

τὸ δὲ πράγματ& ἀνίτι.) Videntur quædam deeſse. Hæc enim ex abrupto adduntur.

ἐνδόσε ἦ ἐλλιμᾶς ἴτι ἀποστροφῆς τῷ μὲ τὰ χρήματ' ἴχειν ὑμᾶς.) ἀντὶ τ, ἀπολαβᾶν παρὰ τῶν ὀφειλόντων.

πρεχειροτόνησεν ὁ δῆμ&.) S. τὸν ἰνικτήμενα.

τὸτερ τ πρᾶον πραχθέντων.) S. τ πραγμάτων, uel ἀσπραχθέντων τ χρημάτων, uel, πραθέντων τῶν ἐκ τ πλοίω.

γράφονται τὸ ψήφισμα.) S. τὸ σύνλημ& οἱ πρισβεύσαντες, αὐδρο τίνων καὶ οἱ λειποί.

ἐν ἰκάνοις τοῖς χρόνοις.) lego.

ἔτα τ ἄλλων ἀρχῶν) F. ἔπα πρὸ τ. & ἔτα πρὸ τ ποιῶν.

ἀσαγόντων ἐς τὸ δισμοτήριον.) τὸ ἀπάγειν ἐς τὸ δισμοτήριον usitatè dicitur: idq; τ ἰνδεικα munus fuit, ἀσάγειν ἐς τὸ δικαστήριον: quod τ δισμοθετῶν.

ὃ μὲ οὐδένων ἐς ἄρειον πάγον.) S. οἱ δισμοθέται de quibus uide argumentum Androtionitæ.

ἀσεβεῖ& ὃς ἂ νόμ& κεινέι.

καθὸ, τι τὸς νομοθέτας καθιᾶτι.) καθίεμι νομοθέτας, ἰνδεχτικῶς
B accipiendum. Obſop. καθιᾶτι παρὰ τὸ καθίω τὸ καθίημι.

ἔτ' αὖ μενεῖ lego, & ἰπιχειροτονήσατε, pro ἀπιχειροτονήσατε. & ὅσης ἰνδικάτης, ut in lege, τῇ ἰνδικάτῃ, & mox δικαιάτῃ, διαπραξάμεν& διὰ τῦ ψηφίσματ&. τὸ τί; καθίεσθαι νομοθέτας.

καὶ ἢ διοίκησις ἰκανὴ) ἢ λακαίνη, ἢ χορηγία. Sic οἱ ἐπὶ δὲ διοικήσεως, οἱ τῶν προσόδων δὲ πόλεως ἐπιμελόμενοι.

ἀνθυμήθητε.) M. & hic ἀνθυμήθητε.

εἰ δ' ἄλλ προσίχοντόν, ἀγνοεῖν αὖ.) S. πλὴν διάνοιαν τ νέμα, ἀλλ ἀναγνοῆν ἀλλ προσίχοντόν, quod ferè idem eſt. Legere enim & non intelligere, eſt negligere, ut inquit ille.

ἀλλὰ γράφασθαι.) Anthypophora eſt. Cui reſpõdet, καὖ ἰσχαῦ ἀπαλάξῃ τὶς τ ἐπιταύτα, τ γραψάμενον καὶ ἀνυφώσοντα.

τ τὰ μιδώματα μιδεμένων, καὶ ἰγγυνμένων.) S. ὥσπερ τότων. Felicianus μιδώσιμα habet, ut & Obſop. rectius, ut opinor, quàm ωε δώματα.

τὰς πραξεις ἔναι τῇ πόλει.) τὰς ἀσπράξεις.

τριάκοντα ὁμιρῶν.) ἐντὸς διάκοντα ὁμερῶν.

πρὸ ἀφισιως τ ὀφλήματ&, ἢ τάξιως.) πρὸ ἀφίσιως τάξιως, τετίχθαι πρατέας.

ὁ προσιθέντ& οὐδένὸς.) Alij προῖθέν]& οὐδένὸς. F. προθέν]& οὐδένὸς cum nemo hoc propoſuerit.

πρόσοδον γράψασθαι πρὸς πλὼν βλῶν) Sic Iſocrates Areopagitico, πλὼ προσοδον ἀπογράψασθαι καὶ ποιήσασθαι.

ἀλλὰ γνώμη διαμαρτὼν ἀπέτυχᾶν.) Apud Iſocratẽ δὲ γνώμαι ὁ διανοίας διαμαρτῶν ἢ ἀστοχήσας.

ἢ τὸ δημόσιον ἀπ' ἀλλο.) πρὸ ἐμοῦ ὧν ὁ δῆμ& ἰχρημάτισε.

C ἰαὐ δέ τις τ προέδρων δῷ τινὶ πλὼ ἐπιχειροτονίαν.) Si dederit alicui ſuffragiorum ius. Δοῦναί τινι πλὼ ἐπιχειροτονίαν Dare alicui ſuffragationem: utrum eſt comprobare poſtulationem alicuius: an dare alijs decernendi poteſtatem?

τὸ δὲ ἀναίδερον.) Alij ἀναιδῶν. illud impudentiæ S. eorum qui imperant.

ὁ ὤφλων.) F. ὁ ὀφλων. &, ἰαύ τις καθιεῖ.

ἀπ' μοι τί δανόταλον.) Sic de fœdere Alexandreo.

ὅτω καὶ τότων ἴσα μετέχειν.) F ἴσον, aut ὀξ ἴσα.

πῶς αὖ μοι δοκῆ.) Alij πῶς δῦ. Neutrum placet. M. τοιγαροῦν μοὶ δοκῆ.

ἰαὐ μήτε δημοσίᾳ κωλύσῃ. & διδόσθω ὡς αὖ. alij τίνες alij τί ὡς F. utrunq; retinendum, τίνες ὡς, & ſi priore non eſt opus:

καὶ τοῦ καθιστᾶναι τοὺς αὐτοὺς τότους ἐγγυητὰς, ἀλλὰ μὴ δόν.) F. δᾶσθαι.

ὀδὲ τοῖς ἄλλοις τ νόμων ἰσόν]ων.) S. ἰναντία νομοθετῶν. ἀπὸ κοινῦ.

ἵνικα αὐταδιάσας.) ὅτως αὐταδὴς ὢν προστίμησε.

ἐφ' ὑμῖν κεῖται.) Lego & hic contra codicum conſenſum, ἐφ' ὑμᾶς, τετίχθαι, καθ' ὑμῶν, καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῇ ὑμετέρᾳ.

τῇ δωδεκάτῃ τ προέδρων) Supra δωδεκάτη δὲ πρυλαυόμενος.

τὰς ὀφειλομένας ἀδικοῦσας.) αὐτὸ τ, ὅτι ἀδικοῦσιν. ὀφειλόμενα ἀδικῶν, ὀφειλόμενον & ἀδικῶν.

τί τότ' ὀξιν ὦ νόμ& ὀλιγαρχίας.) Lego ὧ δῆμ&, τετίχθαι δημοπρατίας.

κάιτοι ἰχρῆν αὐτὸν.) ἰχρῆν αὖ τ νομοθέτησαι, προστιμᾶν μυρίοις δισμυρίοις δὲ αὖ

ἐὰν αὖ κατιστῇ ὑμῖν ἐγγυητάς: μὴ ποιεῖν (M. ἀλλὰ μὴ ποιεῖν) τηλικαῦτα τηλικοῦτον ἐγκύρσιμ, προλαβόντα (ἐπειδὴ πρόλαβε ὁ τιμοκράτης) ὑμᾶς. ηκὶ τὰ λοιπά.

τὸν ἀλωκότα.) ἡλωκότα ἢ ἐαλωκότα.

ἀδίκ' αὖ σύρει τι ἄλλο.) aut σύρει τις aut σύρεται legendum.

τ̄ δι᾽ ὀσίων ἀπόσωμ.) lego per ο μικρὸν, ὀπόσον. Ordo enim hic eſt: ἀφῄρηται τὸ ἥμισυ τ̄ ὁσίων, ὀπόσον διπλασιάζεται.

Διαφθρεῖ δ᾽ τι.) F. διαφθρεῖ δ᾽ τί; ὀρωτηματικῶς.

ἁπλῶν ὅτις ὢφληκεν.) M. ὅ τις.

ἢν ὅταν ὑμᾶς ἀποχειροτονήσητι ἀπαλλάξωνται.) F. ἀπαλλάξεται, τῷ μετ᾽ ὀλίγον μέλλοντι, aut certè ἀπαλλάξονται per ο priore futuro medio ſ. οἱ ἐγγυηταὶ ἀφέμενοι, qui ubi uos eos improbaueritis, diſcedant? aut ἀπαλλάξωνται ſ. οἱ κατασῶσαντες τὸν ἐγγυητάς, ut ſit mutatio numeri: quos ubi uos improbaueritis, liberetur? ſ. damnatus. Sed hic calumniatorem agere uidetur orator. Neq; enim liberabitur, niſi approbatis à populo uadibus ex lege Timocratis.

παρὰ ταῦτα τὸν νόμον εἰδὼς & ἄλλῃ σώζειν.) F. παρὰ ταῦτας τὰς νόμας. Sin illud placet, expone, ἐν παντὶ τῷ νόμῳ: tota lege nihil aliud agens, niſi ut ſontes conſeruentur, & damnati à uobis.

ὅταν βάλητε.) Nō quidem hæc uerba legis ſunt: ſed quia nullū certum tempus aſcriptum eſt: abuſus obſcuritate uerborum, argutatur.

ηκὶ καταγνώσητι ἀτιμίαν τ̄ ἀποτιμήτων.) Ferri poteſt, καταγνώσῃ σὺ ἀτιμίαν, & σὺ ἀτιμίᾳ.

τὰς πράξεις κατὰ τὰς ὑπαρχούσας.) F. τὰς πράξεις εἶναι: niſi malis κατ᾽ ἐπεξήγησιν accipere: προσγράψαι τοῦτο τό τί; τὰς πράξεις.

ηκὶ ἃ κατὰ τινῶν.) ηκὶ ἃ εἴρηται ἐν ἄλλῳ τινὶ νόμῳ ἢ ψηφίσματι. τὸ τί; τὰς αὐτὰς πράξεις εἶναι κατά τινων (ὅτι ἐξεῖναι ἐσπράττειν τινὰς) ὧν ἐφίλασεν (τούτων δὲ) ἃς πρὸ τιλωνῶν (αὖπρο ἀσὶ πρὸ τιλωνῶν.) ἢ τὰς πράξεις εἶναι κατὰ τούτων πάντας τοὺς ὑπαρχόντας νόμους. Videant rudiores, ne ordinis immutatione, & earundem uocum inculcatione, perturbentur.

πρὸν τοῖς ἐπαυρίοις.) Vtrum καταδικάζειν πρὸς τοῖς ἐπαυρίοις, αὐτὶ τ̄, τοὺς ἐπαυρίους ἢ τῶν ἐπαυρίων.

προσιμᾶσθαι ἢ τὸν βουλόμενον.) Vtrum πλέω τίμησιν ἐπιφορεῖν:

προειρημένων αὐτῶν τ̄ νόμων.) F. προειρημένον (ἀτ̄λικῶς, αὐτὶ τ̄, προειρημένης, τῆς, ἐπειδὴ προεῖρηται αὐτῷ) ὑπὸ τ̄ νόμων. τὸ τί; ἔργεσθαι ſ. τόπων τινῶν, εἶον ἀγορᾶς, ἱερῶν. Hoc malo quàm exponere paßiuè αὐτὶ τοῦ, προειρημένου αὐτῷ τ̄ νόμῳ, ἔργεσθαι.

ἃ ὑπισχνέμην ἐν ἀρχῇ τ̄ λόγου ἀπολογήσασθαι.) lego per ι παρὰ τὸ ἀπολογίζομαι non παρὰ τὸ ἀπολογοῦμαι. βόλομαι ἀπολογίσασθαι ὑμῖν, ἐπαυτὸν ποιοῦντα (ὅτι ποιοῦμαι) ἃ ὑπισχνέμην ἐν ἀρχῇ τ̄ λόγου.

τῷ ἀπειρηκότι ἀσφρόντι.) τῷ ἀσφρεῖν: ἐγὼ ἀπείρηκα ἀσφρῶν, ἐμοῦ ἀπειρηκότος & ἀσφρόντος, ηκὶ τὰ λοιπὰ καλ᾽ ὁμοιοπλωτον. κατὰ τὸς νόμους γενόμενος.

τῷ δ᾽ ἀλόντι ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν.) ἁλόντι τούτων (διὰ ταῦτα) δίκη ἐξεστιν ἀπάγειν εἰς τὸ διαμητήριον, ἢ παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα, τυτίσι, τῷ κλέπτῃ. μᾶλλον δ᾽ ἐπιτίμιον ἔσται.

ὅταν ἢ, ἕ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τὸ τιμᾶν ἐπὶ τούτοις γίγνεται.) ὅταν ἢ ſ. τὸ πρᾶγμα, ὥστε δεῖν ἀπεφάνασθαι. hoc eſt, ὅταν ἢ ἀτίμητος & ὀφλίσκῃ, μὴ ὁρισμένης ἐκ τ̄ νόμων δὶ ζημίας.

τὰ δ᾽ ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμίτερα.) Hic uides τὰ μὲν ἱερὰ τὰ τ̄ θεῶν, τὰ δ᾽ ὅσια, τὰ τῶ ἀνθρώπου ηκὶ τὰ δημόσια dici. Quid ὁ ὅσιος ηκὶ τὰ ὅσια ſigni ficent aliàs: non eſt ignotum. Heſychius, ὁσίη, βίωμι, ὅσιος, γνήσιος, καθαρὸς, δίκαιος, σώφρων, ἁγνός. Item ὅσιον τὸ μὴ θεῖον, ἀλλ᾽ ἀνθρώπειον, ἀπὸ δὲ ὁσίως, τὸ ἐφειμένον ηκὶ μὴ ἀπηγορευμένον. Vbi Timocrateam citat.

πάτρια δ᾽ πατρῷον.) M. πάτριον.

ὡς αὐτ̄ ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίσωνται.) ὡς αὐ ἐπισκήψωνται τοῖς μάρτυσιν, ὡς καταψευσαμένοις αὐτῶν. Sic paulò pòſt διακεκρίσθαι δὲ τιμωρίας eadem conſtructione, αὐτὶ τ̄, ἀποστρεφλῶσαι.

ηκὶ ἐπ᾽ ἐκάνῃ καλλίστρατος.) ηκὶ καλλίστρατος, διωάμενος (διωατὸς ὤν) ἂν κτίθει νόμος ἐπ᾽ ἐκάνῃ.

παῤ ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατι.) Paucis ſuffragijs euaſit, quo minus ignominia notaretur.

ὅσοι μῶνες.) ſicut ὅσαι ἡμέραι pro quo ἑκκαίδεκα plerunq; dicitur.

ἐκ αὖ φθάνοι ἀνλοῦν.) τὸ πλῆθος ὡς τάχιστα ἀνλοῦσι τοῖς ῥήτορσι. Notetur hæc phraſis. Aliàs ferè additur ηκὶ, ut in Euagora, ἐκ ἐφθησαν πλησιάσαντες ἀλλήλοις, ηκὶ πρὶν πλάον & ποιήσαντο σφᾶς αὐτὸς ἢ τὸς πρότερον εἰπόντας ὄντας.

πολλὸς τὸς ἀσυλίας σύρητι.) F. πολλὸς αὖ. Aliàs malim σύρεται.

ἐκ αὖ ἔμ ἔχω διὰ τιμᾶσαι.) Coniunge τιμᾶσάτινι διὰ τιμᾶ. & ἢ ἀπαγωγὴ.

ηκὶ ἐπαρᾶσθαι.) Felicianus ἐπαρῆται. Puto legendum ηκὶ ἐπαρῶμαι ἔχθιστον ἐμαυτῷ, ηκὶ εἰκίᾳ τῇ ἐμαυτ̄, ἔτι τούτων παραβάντι μι. Nam cætera omnia prima perſona ηκὶ αὐτοπροσώπως referuntur. Sed ubi hic, δὲ λέγω ἀλωάνων ὀλίνα; Demoſthenes ne an Timocrates legem cor

A rumpit, hic omittendo, ille inſerendo? An potius à librario uerba quædam omiſſa ſunt? Deinde ηκὶ ἀπροάσομαι τ̄, τι κατηγόρει, &c. quid ad ſenatum? Videntur ὅ, τι βουλευτικὸς ηκὶ δικαστικὸς ὅρκος conflati in unum, & ambo mutilati. τοιγαροῦν ὡς διωάμεθα; διωάμεθα δὲ καὶ ηκὶ γράφεσθαι.

ὀδ᾽ ἐ μήπω αὖ ἐκφύσι.) nec ſi nondum exoriantur. F. ὀδ᾽ ἐ μήποτ᾽ αὖ ἐκφυῖ. Quam lectionem in uertendo ſum ſecutus.

τὸ δ᾽ ἐ παρέσει.) παρόρχεται, ὑπανέσει.

ηκὶ πρῶτον μὲν, ἐφ᾽ ᾧ μέγιστον φρονεῖ.) Vide hæc eadem in Androtioniana.

ἕνεκα τ̄ ἄλλων.) F. τ̄ ἀδιωάτων ἢ ἀπόρων, etſi nec hoc placet, nec τ̄ αὐαλωμάτων ἕνεκα.

πότε πώποτε δεινότερα τὰ ἐν τῇ πόλει γέγονεν; ὀδ᾽ οἶδ᾽ ὅτι ἐπὶ τ̄ τριάκοντα ἀπαυτῶν αὖ ἔποιτι.) In Androtioniana paulò aliter: πότε πώποτε δεινότατα ἐν τῇ πόλει γέγονεν; ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ταύτῶν αὖ ἔποιτι.

ἐπὶ δ᾽ οἰκίας.) Illic, ἐπὶ τὰς οἰκίας, sed & hoc ferri poteſt, ut γίλιοδται ἐπ᾽ οἰκι.

πρόκιασιν.) lego πρόκιωσιν, quia præcedit ὅπως.

ηκὶ κατὰ μικρὰ.) ἐν μικροῖς. Sed malim τὰ μικρά. quia ſequitur ἢ ὀλίγοις ηκὶ μεγάλα non κατὰ μεγάλα.

κατεγνωκέναι τὰ χρήματα τούτων.) τὰ χρήματα, τὰ ναυκρατικὰ τούτων, αὐλητρίδων & μειρακυώπας, γλαυκίτα. Sed pro τὰ χρήματα ſ. legendum παραχρῆμα.

ὑμῖν αὖτοῖς χαρίσασθαι παρὰ τὸ δίκαιον.) Sic Iſocrates τὰ μὴ ἐκόντος, τὰ δ᾽ ἐκοντῶ χαρισθαι. Loquitur autem de Naucratiticæ pecuniæ condemnatione: & non de exactione tributorum, de qua nullum iudicium interceſſit, ea re ultra priuatam indignationem non progreſſa.

ὀξίως ὅσα πράττεις.) M. ὅσ᾽ ἐπράττου.

ηκὶ πρὸς μὲν τούτων κατὰ σχολὴν ἃ δὲ τιμορᾶται σωτηρία, πολλὰ λέγειν ἔχων ἔτι πρὸς τούτοις, παύσομαι.) Atqui nihil dixiſti de ſuffragatione: ſed mores & facta Androtionis perſtrinxiſti.

ὁμολογᾶς, κατ᾽ ἐκεῖνό σε προσήκειν) προσήκει. Alij προσῆκεν. Quod ſi placet, legendum erit, ὡμολόγεις: quod & rectius uidetur. Neq; enim ὁμολογᾶ τιμορᾶτης, ἀλλ᾽ αὐτίαν ἔχει.

ἐὰν μὴ ὑποβάλῃ τῷ πλήθει.) Sequitur, ἐὰν δ᾽ ἐπὶ σμικροῖς σιμύνηται τὰ τις.) Antitheſeos ratio poſtulare uidetur, ἐὰν μὴ ὑποβάλῃ τῷ μεγέθει: Si ſint ingenti magnitudine: niſi ἐπὶ σμικροῖς accipias pro ἐπ᾽ ὀλίγοις.

γέθει: Si ſint ingenti magnitudine: niſi ἐπὶ σμικροῖς accipias pro ἐπ᾽ ὀλίγοις.

ὀδ᾽ ὀλίγῳ πλ.) αὐτὶ τ̄, ὀδ᾽ ὀλίγων χρημάτων. Neq; eſt cur τὸ δὲ in δὲ uerbum mutes.

ὅτι γὰρ τὸ τὰ τούτων.) τὸ καταβῆναι S. τὴν αὐθροτίωνα τὰ (S. χρήματα) τούτων τ̄ δικαστῶν ὅτοι τὰ ναυκρατίτικὰ, τὰ δημόσια γενόμενα. Quod ſi non placet, legi queat: τὸ τὰ χρήματα τούτες.

πολλοστῷ χρόνῳ.) πολὺ μετὰ τ̄ προσήκοντα χρόνον. Aliàs contrariũ hæc uox ſignificat, ἐν πολλῷ βραχυτέρῳ χρόνῳ.

ηκὶ διάκονον, ἃ τις ἐχρῆτο, ταύτῃ ἐνεχυράζειν.) In Androtioniana σινώπλῳ ηκὶ φαυοτρώτλῳ πόρνας αὐθρώπους nominat. Eſt igitur hic τὸ χρῆσθαι, πλησιάζειν ηκὶ συεῖναι.

προῖκα γὰρ, ὀδὶ ὠφιλόμενος.) Acerba ironia.

ηκὶ ὃν αὖ οἴεσ᾽ αὖ ἦ.) τὸ διωατικὸν μόριον παρίλκει κατ᾽ ἀτλικισμόν. Sed & prior omitti queat, ηκὶ ὃν οἴεσ᾽ αὖ ἦ.

ὀλιτρὸς κοινὸν σύμβολαιον ὀδὶ ὢν.) Nihil ergo præſtitit Solon recuperata Salamine? ἐάν τις νόμισμα διαφθείρῃ.) Vide finem Leptineæ, ubi & locus qui ſequitur de præmijs & pœnis tractatur.

ηκὶ τοῖς χρηστοῖς μὴ ὀδοτιῦν πλέον.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in orationes Demoſthenis Ariſtogitonianas.

Philippi Melanchthonis argumentum Orationis contra Ariſtogitonem.

ARISTOGITON circumuenerat quendam iniquo iudicio capitali: cũq; ab eius patre accuſaretur, mulctã debuit 5. talentis cõdemnatus. Debuit & alias mulctas. Quare cum eſſet ærarius, erat in famis, nec licuit ei cauſas agere, aut petere magiſtratus. Quia aũt dederat fideiuſſores, exiſtimãs ſatisfactum ciuitati, rurſus egit cauſas, & petiuit magiſtratus. Ideò accuſatur à Lycurgo, oratore Athenienſe & Demoſthene. Eſtque hic ſtatus actionis: non licere Ariſtogitoni cauſas agere, cùm ſit ærarius. Oratio tota conſumitur in hoc ſyllogiſmo:

Leges sunt conseruandæ.
Aristogiton petulanter & impudenter agit contra leges: ergo puniendus est.

Habet igitur hæc oratio duos præcipuos locos. In maiore disputatur copiosè & grauissimè de dignitate legum. Est aũt bene instituti ingenij, amare legum encomia. Multipliciter enim prosunt & ad disciplinam & ad eloquentiam. In minore sunt amplificationes de persona. Pingitur enim sycophanta multis colorib. Vt aũt prodest, intelligere legum dignitatẽ: ita prodest, nosse illud hominum genus maximè pernicioſum rebusp. publicis sycophantas, qui ambitione aut quæstus causa insidiantur alijs, & ut fucum faciant hominibus, calumniosè deprauant leges & rectas sententias. Tales multi etiam nunc non solum in foro, sed etiam in concionib. & templis regnant. Erit igitur utile & thesin de legum dignitate & exemplum atq; imaginem sycophantæ diligenter considerare: præsertim cum plurimum hic sit Rhetoricorum luminum & argumentorum. Minor est πρινόμωσιν, An sit contra leges, ærarium, si dederit fideiussores, causas agere? Exordiũ constat quatuor locis, Reiectione. Hinc enim orditur: Nõ esse opus longa disputatione in causa manifesta, quia constet Aristogitonem damnatum & ærarium esse. Sequitur collatio: Aliæ causæ habent disputationẽ: hæc nihil habet obscuri. Trásla tio: Magis de iudicũ fide, quàm de reo iudicabitur hic. Quia si in manifesta causa malè pronunciabunt: ualde offendent animos ciuium. Sequitur admonitio, & exhortatio, ut hunc puniant exẽpli causa: quia multi sunt sycophantę, qui huius exemplo alioqui futuri sint audaciores.

Hoc argumentum, & quarundam Isocraticarum orationum conuersionẽ, mihi communicauit Norimbergæ anno 1539. SIMON MVSAEVS Vratislauiensis, tum collega meus in schola Sebaldina, iuuenis candidissimus & studiosissimus, nunc theologus insignis. Quod cum inter chartas meas forte fortuna reperissem: ascribendum esse duxi. Atq; utinam illius præstantis uiri cõplures explicationes uel ipse diligentius annotassem, uel ab alijs mihi traditas felicius asseruassem. εἰς γὼ νῦν ἐκεῖνος ὁ αὐτὸς ἀρχεῖξας, πασῶ ρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λυγέως ἔλεγε.

IN ARGVMENTVM LIBANII Aristogitonianarum orationum.

ΕΊΣ τὸ ἰφὸν κωπγόσιον.) Videtur esse proprium nomen loci alicuius.

συγκατηγορέσαντ☉ αὐτὸ.) ☩ ψηφίσματ☉, sed malim αὐτῷ τῷ φανερῷ τῷ.

πρῶτον ἀπόφλημα.) F. ὄφλημα.

ὑγιμόνα.) F. ὑγέμονα.

καὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδόμεν☉.) causa uendita, siue prænaricatus. Sed ea quæ sequuntur, repugnant. Videntur aut hæc uerba omitti posse, et legi: γραψάμεν☉, καὶ τὸ πίμπλον μέρ☉: aut. γραψάμεν☉, καὶ τὸν ἀγῶνα ὑποδυσάμεν☉: Sicut dicimus ὑποδύεσθαι κίνδυνον ὑ πόνον. quam ego lectionem in uertendo sum secutus.

IN ORATIONEM CONTRA Aristogitonem, priorem.

ὧ α. ἀδίκωσι.) Obsop. ὧ α. λικαγάι.

ἐπὶ δὲ ἰκάστ φύσεως.) * additus ab aliquo uidetur, qui pro ἐπὶ legẽdum putarit ὑπὸ δὲ. Et quidem (ut semel hoc dicam) sæpe asteriſci notati sunt, ubi nihil eis est opus, contraq; in locis suspectis deprauatis, mutilatis prætermissi: inculcatæ item uariæ lectiones minimè necessariæ, ac potius ineptæ & falsæ. Ego uerò per totũ hoc Demosthenicarũ & Aeschinis orationum opus, asteriſcis dubia loca notaui: in cæteris in cõtextu ea retinui, quæ plana, perspicua, recta (consentientib. præsertim codicibus) uidebantur.

ἐδοτιῶν παρόντων.) Nihil est quod addatur ἀλλ' ἐλατιῶν, cum sequatur ὃν ἀλλ' ἐδοτιῶν.

καὶ τὰ λίπαια ἀλίνα καὶ μὴ μαλῶν δᾶδαι.) Notatum est, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀδίνα ἐδὲν ὕπερον ὑμῶν, καὶ μὴ μαλῶν δᾶδαι. Anteceßit: τὰ δὲ τοιαῦτ☩ ἀγῶν☉ πῶς ἴχει, εἰ μὴ λικάζοντ☉ ὑμᾶς ὅπιτι μᾶλλον ὑμῶν ☩ κατηγόρων ἀκόντ☉.

A ὧν τὰ μὴ ἄλλα.) O. καὶ τὰ μὴ ἄλλα.

ὑμῖν ὑ τοῖς λοιποῖς.) Hic nullus asteriſcus est, cum manifestum sit, legendum esse τοῖς λοιποῖς, ex antithesi. cum antecedat τῷ παρόντι: & τὸ τοῖς λοιποῖς prorsus sit alienũ: nisi quis auguretur, id αὐτὶ ☩, τοῖς δίκαιον ἴχουσιν, accipiendum.

καὶ ἀλογίαν πρεσῶχε.) Lego πρεσῦχ: παρὰ τὸ πρεάγω, ἀλλὰ μὲν τὸ πρεσίχω.

γνώμης ἀπόλαξιν, ὃ νευρίας τοῖς λέγουσι τόλμαν.) Isocrates captata παρρησιασία fortasse dixisset, ὃ νευρίας ἐπίδαξιν.

καὶ πραγμῶν.) Coniunctio hæc si abesset, minus turbarentur imperiti: qui ne τόλμαν καὶ πραγμῶν coniungerent: ego τὸ, ψ αἷς ὑμᾶς, &c. parenthesi inclusi.

τῶ προγράμματ☉.) ἐν ᾧ πρυτάνεσι περὶ τίνων συνῶλεν. Vide annotationes in Areopagiticum Isocratis.

ὅτω ψηφίζωσθαι.) Lego, ὅτω δᾶ ψηφίζεσθαι.

φυλάττειν.) O. φυλάττειν, τῇ ταύτῳ. Sed durum est, λαχὼν δικάζειν, φυλάττειν. Fortasse legendum τάτι συμπαύτων, ut sit, λαχὼν δικάζειν καὶ φυλάττειν.

αἰσχίων γίγνεται.) O. melius & sonantius γνώσεται.

ἀπὸ δὲ συνόδου σύνδακε.) κατὰ τὴν συνόδου σύνδεσιν.

μετὰ πάσης οἰκειότητ☉.) Nec satis placet, nec occurrit quicquam melius, μετὰ παῤῥησίας aut μετ' ὀσιότητ☉, huic loco alienum est.

λυκοῦργον αἱρᾶν.) Lycurgum esse eiecturum. Ferri potest: sed non dubito, quin legendum sit ἰρᾶν, expositurum.

κοινοὶ καὶ τεταγμένοι τῶτο πᾶσιν.) Rectius Felicianus κοινὸν καὶ τε-
B ταγμένον καὶ τωτὸ πᾶσι. Nam coniunctio addenda uidetur etiã ante τωτὸ.

τὰ ὀφλήματ' αὐτῶν γίγνεσθαι lege. & ἐν ἰμμένει τούτοις.) S. τοῖς ὀφλήμασι, μᾶλλον ὑ τοῖς ἰγνωσμένοις.

σωφρόνη.) Libet ascribere enarratoris Aphthonij uerba: δοκεῖ φησὶν, ὃ ὅτι πολλῶν σωιλθόντων ἐς τωτὸ σωιτέθη: ὃ ὅτι, καὶ ὑφ' ἰαυτῆς, τῇ σωφρόνῃ καὶ συμφωνίᾳ ☩ ἄλλων, κυρῶται. ☩ ὑ νόμων οἱ μὲν ὀκνοῦσι, οἱ καθόλ πρὸ ☩ δὲ πόλεως: οἱ ὑ ἰδίοι, οἱ πρὸ ☩ πρὸς ἀλλήλους συμβολαίων: ὑ οἱ μὴ ☩ ἀγαθῶν ἀμοιβοί: οἱ ὑ ☩ ἀδικημάτων τιμωρητά.

ἐπὶ μὴ οἷς, ἐπὶ δ' οἷς.) αὐτὶ ☩, διότι.

ἐπὶ δ' οἷς ἂν ἰμμένοι.) S. τοῖς ἰγνωσμένοις.

ἰγὼ γάρ, ὅτι μὴ ταύτα.) Est παράλειψις, longius ducta periodo, propter insertas αἰτιολογίας: ante cuius ἀπόδοσιν uerbum ἰάσω ponitur, ut sit, ἰγὼ ἰάσω. Etsi fortasse principio etiã legi posßit, ἰῶ γὰρ ὅτι μὴ ταύτα.

λέξω ὑ ὅτι κοινὸν.) Sequitur quidem Aiσχ illi contrarium. Sed rectius utiq; κοινὸν, ut ostendit sententia. & sic habet Obsop.

τὰς ἰνας ἀρχὰς τῶν νίκας.) τὰς παλαιὰς τῶν καινῶν.

ὥσπερ ἐ ἰκάθηδε ὁρᾶτέ πληρωτάς.) Vide eandem hanc similitudinem bis in Midiana tractatam. πληρωταὶ aũt hic dicuntur (contra quã nominis significatio ferre uidetur. πληρόω enim est cõpleo, & πληρωτὴς is qui complet) non qui conferunt stipem, sed qui collatam ab alijs colligunt, quasi ἀποδέκτας ἢ ἐσπρακτῆρας ☩ ὁράνων.

τὸ πλῶ βαλὼ τὰς πρυτανείσις.) Hic ordo est: εἰ νόμει σώζεσι, τὸ πλῶ βαλὼ, καὶ τὰ λοιπὰ: quæ duo uerba in prima Heruagiana editione prætermissa me perturbarunt.

τῷ τὸν ὑπηρέτλω ἀπᾶν.) S. τοῖς λαχοῦσι.

C μετάστατι ἔξω.) S. ☩ ἄχλε ☩ λοιπῶν πολιτῶν ☩ πληρωσαμένων. Sequitur non multò pòst, ὅτι ἰλάχιτι, ἔστα ἀπεπληρώθητι, τοῦτ☉, διὰ τῶ πλήρη ἰχωρίσθητι ☩ ἄλλων.

☩ νόμων πρατῆν, ὑφ' οἷς ἀσπαίμφησαν.) κυρίσε ἄνευ ☩ νόμων παθ' ὃν ἐπληρώσαντο, ὃ ἀσῆλθεν ἐς τὸ βουλευτήριον τὸ ☩ νόμων πρατῆν queat etiam intelligi, τοὺς νόμους ἐπιμποδίσαι ἐπ' αὐτοῖς, ὃ κατὰ τοὺς νόμους ἔρχειν ὀῦναι αὐτοῖς. Obsopæus habet, τοὺς νόμους πρατῆν.

ἄλλα μυρία.) Ea quæ sequuntur (ταῦτα γὰρ τὰ παλαὶ, δὶ ὧν ἡ πόλις καὶ κοσμεῖται καὶ σώζεται) parenthesi claudenda, sunt αἰτιολογία ☩ μυρίων. Obsop. pro ὑ σωφρονούσων habet ὅτοι φυλάττουσι. ut & Felic.

ὑ παρὰ ☩ νέων αἰσχίων ὑ σύταξία.) F. καὶ σύταξία. Alioqui certè salebrosa est collocatio: uideturq; aliquid deesse, cuiusmodi sit, ὑ καλὴ τὸν βίον σύταξία. Est hæc præclara & planè philosophica oratio, sed uereor ne pluribus mendosa locis, quàm qui aut collatione codicum, aut nostra diuinatione posßint corrigi.

ἀλ' αὐαιδείας.) αἰσχύνη pudor, αἰδὼς reuerẽtia: illa turpitudinis metus est: hæc dignitati, uirtuti, autoritati, ætati honorem habet. Posßunt ergò αὐαισχυντία καὶ αὐάιδεια habere locum. Sed quia præcedit σύταξιν: quid si legatur ἀλ' ἀταξίας:

μάχει τινὲς.) S. χρόνῳ ἐ καὶ μὴ ᾳέ.

τῷ ἀλ βελήσεως, ὧν αὐτὸς διώκεις γραφὼ.) Alij τῇ ἀλ βουλήσεως ὧν αὐτὸς διώκεις (παρὰ τὸ διωκῶ) γραφῇ. Alij τῇ ἀλ βέλῃς. Mihi placet, τῇ ἀλ βουλήσεως ὧν αὐτὸς διώκεις γραφῇ. De hoc crimine uide Suidam. Accusauit autem Aristogiton quẽdam Aristonem, ut à quo falsò fuerit in ærarios relatus. Accusatus & ipse est, quòd Pythangeli uitæ falsa accu-

satione

ſationeſtraxerit inſidias. Obſop. ὧν γραφῇ θεσμοθετῶν ἑτέρα πρακτόρων τῇ Α βουλόμενος ὧν αὐτὸς λέγοιτο γραφῇ καὶ τοῖς οἷος ἔστι τῶν φύσιν) τοῖς τῶν φύσιν dura eſt ellipſis. Quòd ſi legas, καὶ τοῖς, οἵ ἔστ' ὄντες ὧν οἱ τῶν φύσιν; aut, καὶ τοῖς τοιούτοις οἵ ἔστ' ὄντες, ὧν οἱ τῶν φύσιν. & ſi τὸ τοιούτοις abeſſe poteſt βραχυλογίᾳ græca.

πόλει ἢ ὃν αὐτῆς ἦν.) M. ὃν ἀ' αὐτῆς.

καὶ προνοίας ἀθλωτὰς.) Hinc etiam Aeſchinis locus explicari poteſt. Opponit ἀθλωτὰ προνοίαν τῇ ἀριστογείτονος ἀπονοίᾳ.

μίγιστος νικᾷ.) F. βωμὸς ara.

ἀσάξειν.) S. ἐκ τοῦ Λικατύθεμον. Hoc aliàs τῶν θεσμοθετῶν munus fuit. Suprà τῇ γραφῇ θεσμοθετῶν, quaſi ab his fuerit accuſatus Ariſtogiton: niſi fortè legendum ſit τῇ γραφῇ παρὰ τοῖς θεσμοθέταις. quid uerò ſi ἀπάξειν legas, ſ. ἐκ τοῦ Λισμυτύθεμον.

σὺ ἢ πώποτε δ' ἄλλῳ.) Lego σὺ δ' ἐ πώποτ' ἄλλῳ ἀλλᾶς λέγων ἰφάνης. & mox, pro ἰαὺ ἄναι, ἰαὺ ὄν, uel, ἰαὺ τόινω.

παραδώσειν.) S. τοῖς ἐγλίπα.

τούτων ἔτι πανύτων.) F. τούτων ἀπαύτων.

νεῶν μὲ ἐξελίγξεις περὶ τῆς;) αὖτι ἕτ, πρός τινος. Poteſt & interpungi, poſt ἐξελίγξεις; πρὸς ἕτ; pro πρός τίνος;

ἀλλὰ λίγεις γ' ὁμοίως.) Alij ὅμως.

καὶ τὸν σανδάλιφον.) Ariſtophanes βυρσοδίφλω appellat Cleonem, eodem ſenſu.

ἄτιμ καθ' ὑμῶν.) S. ἕτ ἀθλωτάων.

τοιοῦτος, οἵος ῥητῶν.) εἰ τίς ὄστιν ὁ ῥητῶν, εἴ τις ῥητᾶ.

μαθὼν φροντίσειν.) F. φροντίζων. Niſi quis referre uelit, ad οἵος, quod non placet: aut legere, καὶ ἄτι δικαίως.

πρὸς ὧν ψήφισμα γράφων.) De Hierocle ſacrilegij reo uide Libanij argumentum.

ὥστ' ὀκ ἂν φθάνοι καταπεπλόμβος.) ὡς τάχιστα καταπεφύγοιτε.

ὧν ἀὐ ἐκ τούτων.) καταβὰς λαμβάνει δίκλω τούτων (τῶν πραγμάτων) παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα, ὧν (ἃ, ἢ ὧν εἶς) παρακρόσπται ἐκεῖ πάντας ὑμᾶς, ἐκ τούτων, τετίσθαι, ἐκ ἕτ λοιδορᾶσθαι καὶ προσκρόειν.

πίντε ἑτῶν.) ἢν πίντε ἔτεσιν, ὃς ἂ ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λίγειν.

χρήσιμον ἦ, αὔθρωπον τῇ πόλει κρίνειν.) ὁμολογήσειτε ἦ, aut φήσιτε ἦ χρήσιμον ἔναι αὔθρωπον κρίνειν τῇ πόλει, id eſt, κατηγορᾶν τινὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως, uel τὸν ἀριστογείτονα δημόσιον ὄντα κατήγορον χρήσιμον ἔναι τῇ πόλει. Mox pro ὧν ἔργων lege, ὧν ἔργων, quia ſequitur ἐκ λόγου.

ὃν μὲν ὄν ἀ.) τὸ ὄν uidetur abundare. προσῇει.) S. τοῖς κοινοῖς.

τὸν ἀσυσίνιον, μόνον ἔναι τοιοῦτον τίθημι: ἐχ ὡς ἐχὶ πλειόνων ὄντων (ὥρισαι γὰρ μηδεὶς ἄλλῳ ἀριστογείτονι χάριν) ἀλλ' ὅτι καθ' ὑμῶν ὡς ἔνεκ' ὀνῶ τοῦτο λίγειν: ἀδ' ἕτ ἄλλων πολιτῶν δικαίως ἐμὶ δημοσίᾳ κατηγορᾶν. Sic cenſeo legendum hunc locũ. Sin placet ἀλλ' ὅ καθ' ὑμᾶν, pro ἀλ' ἐπὶ lege, ἀδ' πρὸ ἕτ ἄλλων uel τοῦτ' ἀλ' πρὸ.

ἵνα μὴ πολλὰ βλάσφημα.) Obſopæi codex habet, ἵνα μὴ πολλὰ μὴ βλάσφημα αὐαγκάζωμαι λίγειν καὶ διεξιέναι. Verùm τὸ λίγειν καὶ, non placet, quia ſequitur mox, ἀλλ' ἐκεῖνο λίγω.

ἀλλ' ἐν παρὰ τοῦτ' εἶμαι γρῆσθαι.) ἀλλ' ἐνα ἐν παρὰ τοῦτ' ἄδικον οἶμαι γρῆσθαι non ſatis placet. Videtur idem eſſe ac ſi dicat, ἀδίκως ἐκ τῶν σώζεσθαι ἀριστογείτονα βλαβύσεσθαι τὴν πόλιν: q.d. unus homo improbus, cum cæteri cives in officio erunt, nihil nocere poterit reipublicæ: reſpublica hac de cauſa nihil detrimenti capiet.

ὡς ἀπίλοτο τὰς.) F. ὡς ἀπίλοτο, ἢ τὰς κατὰ δημάδ γραφάς.

τίς ὃν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων ἢ πονηρὸς ἢ χρηστός; ἢ, διὰ τί;) F. σώζων; ἢ πονηρός; ἢ χρηστός; ἢ, διὰ τί; Quis ergo eſt, qui talem hominem conſeruatum uelit? An improbus? non. an uir bonus? non. Quid ita? Sed contra cõſenſum cõdicum lectionem tolerabilem mutare non audeo.

ἵνα τὰς τοιάδε ἐν αὐτοῖς μοσχεύσι.) μόσχοι ſunt quidem uituli, unde nihil uetat τὸ μοσχεύειν, quaſi μόσχος φέρειν tanquam uitulos ſaginare, uertere. Sed quia ſuprà σπρόμετον καὶ ῥίζας mentionem fecit: cõmodius uerteris propagare παρὰ τὰ μοσχεύματα, ſtolones, uiui radices.

ὅπως ἀριστογείτων.) F. ὅπως γὰρ ἀριστον.

ὥσπερ ὄφις ἢ σκορπίος.) Obſop. ὥσπερ ἔχεως ἢ σκορπίος. & mox ἀργύριον ἐσπράξωνται. Vide 4. Rhetoricorum ad Herennium exempla deſcriptionis & Imaginis, penè conuerſa ex hoc loco: Iſte quotidie per forum medium tanquam iubatus draco ſerpit, dentib. aduncis, aſpectu rabido, ſpiritu uenenato, circumſpectãs huc & illuc, ſi quem reperiat, cui aliquid mali faucibus afflare, quem ore attingere, dentibus inſecare, lingua aſpergere poſſit.

πρὸς μὲν γάρ.) πρὸς τῷ ἀπιλᾶν ὃς ἐριτρίας, πρόλεξε τὸν πατέρα (καὶ προδόντα.)

ἀποχίδαι.) O. ἀπισχῆδαι. & pro μαρτύρων, μαρτυριῶν.

βωξίαν ὄνομα.) Alij ζωβίαν.

ὑμᾶς δ' ἠγανακτᾶτε ἀρτίως.) Apparet, Lycurgum, ingratum animum obiecisſe Ariſtogitoni, eoſq; crimine iudices concitaſſe.

Νιάλης ἢ πρόσφατος.) Integer atq; recẽs τὸν. νιάλη ſiue παρὰ τὸν νᾶλα ſiue παρὰ τὸ ἄλας deducere, nihil uetat. Opponitur τῷ τιταρχοῦν-

μένῳ, ut πρόσφατος τῷ πολὺν χρόνον ἐκπεπωκότι.

καὶ τοῖς αἰσχίνοις.) O. ἰσχάτοις. & mox ἑαυτῶν ἄναι πονηρότατον. & pro λοιπὸν, σῦνε. & ἰγὼ μὲ γὰρ ἀπιστῶ.

ἀ ἢ μηδένα τούτων ἀπόλογον ποιεῖται.) Sic μηδὲν ἀπόλογος uoce cõ posita ſcribitur, niſi legendũ ſit, ἀ ἢ μηδὲν τούτων ἀπὸ λόγον ποιεῖται, προτιμήσατι.) Lego προσιτιμήσατι, ut in Ariſtocratea ſæpiſſimè ſcriptum extat.

ἀπαλλαγὴ;) O. ἀπαλλαγῶναι.

ὅτι φησὶν αὐταῖς ὄστιν;) Alij ὅτι φύσιν F. ὅτι φύσει aut ὅτι τῶν φύσιν. Si placet, ὅτι φησὶν ſ. ὁ ἀριστογείτων, ἢ τις τῶν φίλων αὐτῶν.

ἀλλ' ἢ ὅταν.) M. ὅτι.

καὶ οἱ τοιοῦτοι ὅροι ἐστηκότες.) ὅροι ſunt hic & in alijs forenſib. ſæpè, libelli uenditionis aut debiti, indices, affixi ædib. aut fundis.

διὰ γραφὴν μόνον, ἀλ' ὅτι.) F. εἰ δὴ ὅτι.

τὰ μὲ λοιὰ ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται.) ἀπιγράψατο.

τότ' οὖν κάτω γίγνεσθαι.) F. τὰ κάτω. & pro γίγνεσθαι legit Obſ. γίγνεσθαι. & ὃν τῶν βιβίων ſ. quam uitam ubi actam? & pro ἐγράφη, τέγραφται.

ὃς αὐτὸς αὐτὸν θανάτῳ τετίμηκεν.) Lego αὐτῷ θανάτῳ.

πρὸς ὅσα πρώτην ψῆφον διενεχθῶναι.) πρὸς ἕτ ἐγκλήματος, πότερον ἐνοχὸς τῷ τότε ἢ μή; ἢ δὲ δευτέρᾳ, ἐπειδὴ καταμεμβῇ, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι;

ἀλλὰ πολλῶ δεῖ, ἀλλὰ παῦ τοῦ κυτίου.) Interpretare, πολλοῦ γε δεῖ: ſi minus placet, ἀλλὰ πολλῶ λόγῳ δεῖ.

οἷς αὖ ἐγγύαι καὶ φιλανθρωπίαι γίγνονται, μὴ ἐγλήματα ἰδιᾳ.) lego, B γίγνονται ἐγλήματα ἰδίᾳ. &, ταῦτ' ἔστ' μονονὺ.

τί δ' ἐ καὶ ὁ Λᾶνα φησὶν ἐφέλκει;) Apparet hunc locum eſſe mutilatum. Sententia certè eſt, Ariſtogitonis exemplo, ciues ſua crimina cõmunicare cum alijs, & ita propagari lites: ad quam planius exprimẽdam uerba quædam deſunt.

παράδειγμα σαφὲς καὶ ἐναργὲς.) Additus hic eſt aſteriſcus non ſine cauſa. Mihi quidem nec παράδειγμα nec παράγγελμα nec ἀθλίημα ſatis placet, ac fieri poteſt, ut aliquid deſit.

ἐνομαζομένους τάς τε συμφορὰς.) F. A. ἢ τὰς τιμωρίας: niſi legas τάσδε ἅ ἀθῶν ἅπας.) Obſop. ἅπαντας. (γε.

ὅ μήτε δημοσίᾳ γένοιτο.) F. A. μήτ' ἰδίᾳ.

μὴ πότε.) pro μὴ ὡς.

καὶ συνοφαύτας σωθρογᾶν διδόντες ἑαυτὲς.) ἐ παρίσχον ἑαυτὲς συμπράττοντας τοῖς συνοφαύταις.

τὲς ἀποψηφισαμένους.) O. τὲς ἀπιψηφισμένους.

IN POSTERIOREM CONTRA Ariſtogitonem.

κοινῇ τῶν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι.) O. κοινὴν τῶν ἀτυχίαν τοῖς ἐμπλέουσι, hoc eſt, τοῖς πλέουσιν ἐν τῇ νηί.

τοῖς μὲν ἐνθένδε καὶ μὴ παρὰ τὸν χρόνον τὰ δίκαια λαβᾶν.) Videtur ἀνάρρολογίαν eſſe: quaſi homines priuati pœnas ſumant de alijs: cum ſententia ſit, priuatos quouis tempore licere ulciſci. Quid ſi legas ὑπολαμβάνων, παρὰ τῶν μὲν ἐνθένδε καὶ μετὰ χρόνον τὰ δίκαια λαβᾶν: ἔπειτ' ἔδ' ἐκ ἄναι πρόιμᾶναι τὸ ἐνδικόμενον. Nota τὸ ἐνδικόμενον, τὸ τιμωρεῖσθαι μένον, αὐτὶ ἐνδικήσεως καὶ τιμωρίας.

τέτοις ἐμμένουσας.) M. τέτοις ſ. τοῖς παλιγγνωσμένοις.

σθρύγειν ἐμμένοντες.) O. ἔπεντες.

ἐκλίσαντας ἕτω δημηγορᾶν.) De Pericle eſto: Miltiadem uerò in carcere computruiſſe tradunt.

ὃ καὶ δεινότατον αὖ ἔπι συμβ.) O. καὶ δεινὸν αὖ ἔτυγε, τὲς.

παρὰ τὲς νόμους τί.) O. τὸ τί non habet. παρ' ὑμῖν.) nec τὸ παρ', παμπλήθη.) O. ὑπερπλήθη.

ἢ συναγωνιζόμενος.) O. ἢ συναναγκαζόμενος.

τέτων ἥρπαι παλιγορῶν.) O. τέτων παλιγορήσας ἅλεγε.

καὶ γὰρ ταῦτα.) τὸ ταῦτα non uideo quid faciat ad ſenſum.

τοῖς καιροῖς ἐναλῶται.) Age uerò, inquit ille, ſi hic non ſatis inſanit ſua ſponte, inſtiga. Irati placandi ſunt potius quàm inflammandi. Hoc enim illud tempus poſtulat. Si non placet, occaſionib. aduerſetur: repone, omnem excedat modum.

ἰλίγχει τὰ ἀπόῤῥητα ἢ πολιτῶται.) O. ἰλίγχεται. τὰ ἀπόῤῥητα utrum arcana, an uerò, quæ interdicta ſunt? Vetitæ fuerũt αὐτινομίαι: eædẽq; nimis fuere manifeſtæ, quod ex multis Demoſthenis locis apparet.

μὴ διασπᾶσθαι.) Annotatum eſt, μὴ διαβοᾶσθαι. Sed prius magis probo. Sequitur enim ὁ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβαλοῦσιν, &c.

τὸ πιστεύσαι καὶ παραχαρίσασθαι.) F. τό, τε πιστεύσαι.

ἐπὶ τοῖς μιλτιάδου ἰλπίσι.) O. ὁμολογούμενος, quod non placet.

ἰφιστανεῖν.) O. ἐπαίρειν.

παρακαλεῖσθαι μένων.) Rectius παρακαλεῖσθαι καὶ ἐπιτρέπειν. & ſic Obſop.

ἄλλως τε καὶ ἕτ πολλῶν ὑπὸ ἕτ πλήθους.) F. ἄλλως τε ἕτ πολιτευομένων καὶ ὑπὸ ἕτ πλήθους. Verùm præſertim cum uidgares etiam homines po-

puli ſuſcipere cauſam, & dicendo & decernendo, non recuſent. Nunc hanc lectionem ſequor.

διοικῶν φάνηται) F. διοικῶν φάνηται ſ. ὁ νόμος.

ANNOTATIONES HIERONYMI VVOLFIJ in orationem Demoſthenis contra Theocrinem.

IN ARGVMENTVM.

Φάσεις.) παρὰ τὸ πέφασμαι, πέφανσαι. πέφαγκα, unde φάσμα, φαύσις (pro quo ſæpè φάσις, & ap. [illegible]ertium συκόφασις, αὐτὶ συκοφαντίας) unde ἀπόφανσις, συκοφαύτης, ἱεροφαύτης, ἀποφαντικὸς λόγος.

μὴ εἶναι λέγων.) Hic inſerenda eſt ſecunda lex, cuiuſmodi fuerit: μὴ ἐξεῖναι σύτῳ, τὸ ἀλογτα κλοπῆς ἱερῶν χρημάτων, ἄτιμον εἶναι. καὶ ῥίτος.

Ἐπιχαρίσ ὅν ἐλαιξι.) F. ἐνέλαιξι, τὸ βιοκρίνων λέγων, ὃν ἐξὸν αὐτῷ ἐκ τριῶν τότων νόμων.

σὺνύναις.) F. ἐν σὺνύναις. & ἐς ἐλασυβρίαν.

IN IPSAM ORATIONEM.

ἐνδειξις κατὰ διοκρίνης.) Suidas ἐνδεικνύναι τὸ καταγγέλλειν τινὰ πακεργῦντα πρὸς τὰ κοινά: τὸ κακῶς λέγοντα τὸς τιβνιῶλας ἀδίκως: καὶ ἔνδειξις, δίκη, ἀσύτις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφλικὼς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτίνων, ἀρχὰς ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη: ἢ αὐτοποιοῖτο πράξιν ἢ τόπων ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς νόμοις, οἷον ὁ ὑταιρικὸς εἰ ἀγορᾶς, καὶ τ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ.

τῷ φύγαντι μίκνυα χολλίδλω.) F. τῶν, φύγαντα τεδλῦ ἐφυνι) μίκνυα πωλλυτία, μὴ ἐπιξενθᾶν. Sed cum χολλίδας ſæpi [illegible]urrat, nihil eſt quod in πολλυτία uertamus.

διαγραφέντων.) Lego διαγραφόντων: τ ἀρχόντων διαγραφόντων, τετίσθαι, αὐταρέντων τὸν ἐνδειξιν καὶ καλέντων αὐτὸν ἐς τὸν αὐάκρισιν (quã ſecuta eſt, ut apparet ὁ αὐάκρισις) εἰ φάσεως. Suidas, διαγραφὴ δίκης, ὅταν ἀπαλλαγῇ τ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τ δικάσντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τ δικαστῶν, καὶ μηνίτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται. Idem, αὐάκρισις, ἐξέτασις ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τ δικῶν πρὸς τ σωτεινόντων ἐς τ ἀγῶνα. ἐξετάσσει ἢ κῆ ἐ ὅλως ἐσάγειν χρὴ τὰ ὀνόματα. Locus eſt ſanè dubius. Verti, recenſentibus prætoribus. Pro quo reponas licet, indicationem tollentibus.

μήτι τὸς ἄλλος.) Alij μήτι καὶ ἄλλος. F. μήτι πλωάλλως πράγματ' ἔχειν, τέτσι, μάτλω ἐνοχλᾶδαι.

παρὰς τὸ δι [illegible]ως πράττοντα λαβῶν τὸ μέρος.) Ferri poteſt, ſed quia ſe[illegible]tur διαλυσάμενος, quid ſi πράξαντα legas?

τὰ γιγνόμενα.) F. ταῦτα γιγνόμενα. &, τὸς ναυκλήρους, τ νόμον. τὸ καὶ παρίλκει.

ὁμολογήσειν ὀφέλειν ὑμῖν τῷ δημοσίῳ.) F. ὁμολογήσειν ὑμῖν ὀφέλειν. ὑμῶν τῷ δημοσίῳ, aut, ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ, minus placent.

οἱ τῶν αὐτῶν τότων μετέχοντες.) F. τ αὐτ τότῳ.

καὶ ποιποικὸς αὐτ τέτοις ὑπόλοιπον.) πότερον τοῖς ὑπ' ἐμῆ λιγομένοις, ἢ τοῖς δικασταῖς;

ἀσυ[illegible]ρὸς γὰρ ὑμᾶς φύσει φιλεῖν.) ſe dicet, cum à domeſtica charitate receſſerit, neminem uobis habere chariorem.

τῷ παρίδρῳ.) F. πρεσίδρῳ præſidi.

ἐδόθη ἐπὶ ὑμμνᾶσι.) δύο μνᾶς κῆ ὑμίσεια ut in Androtioniana, πίνθ' ὑμιτάλαντα, Dritthalb, finffthalb.

διότι πρόφασίς ἐστι δι ἐνδείξεως ὁ γράφων.) ὅτι βιοκρίνης ἐγράψατο ψήφισμα, ὑπὸρ τ ἀποκρύσασθαι τὴν ἔνδειξιν.

τὸς γὰρ ἐνίσε.) Apparet legendum τὸς γὰρ τριηδίσε. Sic & poſt, διδόναι τὸς τινιδίσε, ὅσων συνεχώρησαν. Suprà enim apertè ſcriptum eſt: ὑπὸρ τ ψηφίσματος, ὃ αὐτομόλων ἐγραψι τοῖς τινιδίοις.

χαρίνῳ τε προδότῃ ταῦτα πράττειν παραδιξάμενον.) De Charino hoc nihil mihi conſtat. LVDOVICVS quidem CHARINVS doctiſs. & humaniſsimus ſenex, dum in his ſcholijs relegendis uerſor, Ianuarij 17. anni 1569. diem ſuum Baſileæ obiiſſe nunciatur, anno ætatis quinto & ſeptuageſimo: cum quidem non modò integritate mentis & ſenſuũ, ſed etiã hilaritate animi penè ad extremũ ſpiritũ floruiſſet.

ἐνδικάζοντας.) Harpocration & Suidas, citantes hunc locum, habent ἐνδικάζοντας, ἐνορχάζοντας, τὸν δικάτλων ἐν τῷ αὐτῷ ἀγῶνι. Felicianus edidit, σωφρονικατίζοντας: unde colligo legendũ. σωφρονικαπίζοντας. τὸ σὼ mutatum eſt in ὼν, & δι in δε, & ſyllaba τι omiſſa, cũ imperitus aliquis putaret, eos uel inter ſeſe patrocinari alios alijs, uel eaſdẽ cauſas defendere. τὸ σωφρονικαπίζειν αὐτὶ τ ὁμῶ τ ἐνδικα ἔναι, καὶ ἐς τὸ ἀτομωθὲν ἀπάγειν, non placet. Itaq; repudio illud: collegas eoſdem eſſe in Vndecimuiratu.

ἐν μὲν Δημοδίνης ὀξὺν ὁ καλιγορῶν.) Vide ut Demoſthenem Demoſthenes accuſat?

ἐπεδαὺ ἐτίς.) Lego ἐπεδαύτις.

γράφεδαι, φάνειν, ὑπλεικνύναι.) Publicè accuſare, deferre, indicare. His uerbis uti mihi potius ut liceat, impetratũ uelim ab æquis lectoribus, quàm ea, quæ abhorrent à formula Romanæ conſuetudinis, præ A termittere: quo quid factu eſt facilius? Illud difficile, Demoſthenis & Aeſchinis orationes ita exprimere, uirtutibus utentem illorum omnib. id eſt, ſententijs & earum figuris & rerum ordine: uerba perſequentem eatenus, ut ea non abhorreãt à more Romano: quæ ſi è græcis omnia conuerſa non erunt, tamen ut generis eiuſdem ſint, elaborare. Ac Ciceronem hæc præſtitiſſe, non dubito, aduerſarias orationes ſi conuertit: qui uerò poſt Aretinum & me, idem conati ſunt: hi eos ſe præbuiſſe uidentur, ut noſmet noſtri pœnitere minimè debeat.

κυλύειν αὖ τίλ ἔχειν τὸ ψήφισμα: ἵνα παύτας τότο ποιῶσι.) Corruptus haud dubiè locus: qui quemadmodũ ſit reſtituendus, uiderit Apollo aut Oedipus. Mihi coniectura mea non ſatisfacit, etiamſi legam: ἵνα μὴ παύτθ ταὐτὸ ποιῶσι: ne omnes idem faciant. Verti olim: ne id decretum, quo ea poteſtas detur omnibus, ratum fieret: nec adhuc quicquam inuenio, non dico melius (bonum enim hoc non eſt) ſed minus malum.

καὶ γραφλὼ ἀπιτιγκύντα, παραγραψάμ [illegible] σαφῶς, τὸς νόμος.) lego παραγραψάμενον, ut ἀπεγκύσαι.

τ ὃ νόμον μὴ φρονλίσειν, ἀλλ' ἀξιῶν.) Διξεισιν αὐτὶ τ διηγόσιται κῦ poteſt coniungi cũ φρονλίσειν. Quid ergo ſi legas: τ νόμον μελὸν φρονλίζων, ἀλλ' ἀξιῶν: aut, τ ὃ νόμων μὴ φρονλίζει, ἀλλ' ἀξιεῖ.

ἐν ἀπροσδόκλοις ἐπιγεγραμμένοις.) F. αὐαγεγραμμένοις ἢ ἐγγεγραμμένοις.

ἀφ' ὧς αὖ ὀφάλη.) Lego ὄφλη, τέτσι καταγνωθῇ. Sic & paulò poſt, denuo, etſi ab Obſopæo ſæpè notatum eſt, legi in uetuſto codice ὀφάλειν pro ὄφλειν.

ὃς ἀπαλάφει κιλσύς τὸς ἐγγεγραμμένος ἀπὸ τ ὀφλήματος, καθότι καὶ ἐκτίνη: ἐγὼ ὁρίσασθαι, πῶς ἀπὸ τότε ἐγγεγραμμένος ἀπαλάφει;) ὃς κιλσύει τὸς ἐγγεγραμμένος ἀπαλάφειν ἀπὸ τ ὀφλήματος, καθότι αὖ ἐκτίνη ſ. τὶς: aut, καθ' ἑτέρωσιν ἀριθμῶ, καθότι αὖ ἐκτίνωσιν οἱ ἐγγεγραμμένοι. Hoc ſic intelligo, ut, uerbi gratia, cum 10. talenta deberet Ariſtogiton: duobus ſolutis, exactores, illo præſente, octo pro decem reponerẽt. Sed id quod ſequitur, πῶς ἀπὸ τότε ἐγγεγραμμένος ἀπαλάφει: uidetur corruptum, & legendum: πῶς ἀπὸ τ μὴ ἐγγεγραμμένος ἀπαλάφει;

ἀλλ' ὁ καθ' ὃν ἐσιλύλυλας, τότον ἀπολογῆ.) S. ῥᾴδιον.

αὖ μάκρον διαφυγόντθ.) Apparet Piratæ celebris eſſe nomẽ, ut & Soſtratus fuit. Niſi fortè legendum ſit, μακρὸν πλοῖον, quod ſequitur, τετίσι πολυμικρόν.

πράως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν.) αὐτὶ τ, τὰ γιγνόμενα.

ἐφ' ὃς τριήρεις ἐᾶ πληρώσαντας, αὐαγκάσαι) S. τότε. πλκρὸν ῥᾴθυμος ἐπί τινας, rectè legitur. Sed si τὸ ἐφ' abeſſet, planior eſſet conſtructio, ὃς ἐᾶ (S. ὑμᾶς) πληρώσαντας ῥήμεις, αὐαγκάσαι.

ἐπιδῶναι δίκλω, ἰᾶσαι.) Alij ἰάσασιν S. οἱ δικάται. anteceſſit κυλύσομεν: cui reſponderet ἰάσομεν. ſed ſequitur, ἓν αὖ ἐ ἰσωφρονῆτι: ut uideatur legendum, ἰάσιτι. Sed nec hoc cohæret cum eo quod anteceſſit, καθ μένος τέτσοι: cum ſubitò perſona mutetur.

ἐλάττον ἰσχύει τὸ δίκαιον ἢ παῤῥησίας.) τέτσιγιν, δικ τὸ δίκαιον ἀ παῤῥησιάζονται. Quid ſi; ἢ ἀπιχθείας, aut ἢ ὀσυχίας;

ἀλλὰ τὸς ἰκάθον.) τὸς ἀπὸ τ λόγος, ἢ τὸς πολλούς.

τὸς δ' ἐνί γε τῷ ῥόπῳ.) τὸς δ' ἐνίσι διασώσαδαι (ſ. ἰαπτὸς, ἢ διασωθῆναι) ἐνί γε τῷ ῥόπῳ φυλαξαμένος τὸν ἐπιβολὸν τ ἐκλομένων ποιῶν κακόν τι. τὸς ἢ τοιότος συκοφαντθντας.) τὸς ἢ τοιότος ſ. τὸς συκοφαντθντας. Videtur eſſe ſcholion. Eſt ἀναπόκλθον. Sic certè melius cohæreret conſtructio: παρὰ ἢ τ συκοφαντθντων ποῖ χρὴ προσθῆναι ἀδίκως τυχῶν: τὸν ὑτιώσειαν.) ἢ ὑτρὸς τ πεφαύως ἄπρα ἀπὸ ὑτίων. Stephan. δικασταὶ τ λιγομένων.) F. τ γεγομένων.

πρὸς τ γονάτων.) per genua F. πρὸ, ad genua prouolutus.

ψηφίσαδι.) F. ψηφίσαδαι.

ANNOTATIONES HIERONYMI Vuolfij in orationem Demoſthenis contra Neæram.

IN ARGVMENTVM.

Περὶ γὰρ οὐσίας τὸ ζήτημα: καὶ ὅτι περὶ ἰδιότητος, ὅτι περὶ κοινότητος.) ἰδιότητα uidetur appellare τὸν ὁμοῖον γάμον.

IN ORATIONEM.

καλὰ Νικάρας.) Cicero, ne quid Demoſtheni concederet, in oratione Cæliana Clodiam ſibi ſumpſiſſe exagitandam uidetur.

καὶ ὡς ἐς τὸν ἰσχάτης κινδύνους.) V. A. κῦ ἐδότι, ὡς ἐς τὸς ἰσχ κ.

καὶ κοινωνεῖν παύτων τ ὄνων.) F. A. χρῶσα.

παρακινλυσάμενος αὐθρώπους δέλους.) F. παρακαλισάμενος aut παρασκυασάμενος. &, παρὰ τὸς νόμος, καὶ τὰ ψηφίσματα.

παρακαλόντων δέ μι ἀπάντων.) M. inuerſo ordine: παρεσθέντος δέ μοι ἀπάντων, καὶ παρακαλόντος μι ἐπὶ τιμωρίαν βαπίδα.

παρὰ τ νόμων.) lego παρὰ τὸς νόμος.

τὰς τ ἑτρῶν συγκόρας.) F. τ ἑταιρῶν meretricum.

ἄκυρον ἢ ποιεῖσθαι τ δῆμον τ αὐτ.) S. δικάτων.

καὶ τὸ βίτον μέρος ἴσω τ ἀλόντος.) Non eſt moris condemnato decerni

decerni præmium, sed ei qui sonte a reum peregerit. Quare ἰδίντ@ legendum per ι. ὁ ἀπὸ καὶ ὁ ἰδὼν plurimum differunt.

καὶ σωφίσιν.) Aemylius Probus in præfatione. In Græcia materfamilias nec in conuiuium adhibetur, nisi propinquorum: neq; sedet, nisi in interiore ædium parte, quæ γυναικωνῖτις appellatur: quo nemo accedit, nisi propinqua cognatione coniunctus.

κατὰ πρυτανέαν.) Virum singulis senatus conuentibus? an deest numerus κατὰ τὸν ἐνιαύτιον πρυτανεύσαν, ut in Timocratea?

καὶ σὺ αναγκάσω μάρτυρᾶν ὧ ἐξέμυθ. α κατὰ τὸν νόμον, ἢ κλπ. σίσω αὐτὸν.) Cum antecedat, ὑμῖν καλῶ. sensus esse uidetur: si ultrò prodierit aut testimonium dicere cogam, aut eiurare. Sin recusarit: missio iuratore accersam, & ad horum alterutrum eum adigam.

ἐπαλλ' πολυτελὲς ἐν ὁ τιμαρίτη τοῖς ὑβρίσμασιν.) πολυτελὲς τοῖς ὑβρίσμασιν non placet. F. A. καὶ βαρεῖα τοῖς ὑβρίσμασι.

ἀλλ' ὑμῖν ἂν αὐτοῖς ἄν.) αὐτὴ F: βουλόμενοις, ἢ ὑμῖν αὖ αὐτοῖς ἴσν. Sed suspecta est scriptura.

καταβᾶναι αὐτῆς.) F. ὑπὲρ αὐτῆς. &, ἐκυσιάσ.τ' ἀὰ μετ' αὐτῆς quia & reliqua ad personam Phrynionis referuntur.

ἐπὶ κωλιάδι.) ἄμφα δὲ ἀττικῶς.) Vide Pausaniæ Attica.

διάκονος ὁ χαβρὶς ῥάπισμα πταρ^α μενος.) M. ὁ ῥάπισμα παραδιδοὺς qui mensam struxerant. Alioqui uideri queant, appositæ mensæ flagitium cælare uoluisse.

ἴῶ ἀλλ' ὁ χρόν@, ὁ κομῳδὸς ὄ.) Obserua distinctionem uocum.

εἰ μὴ γὰρ ἦσαν ἐκλοίδορει.) Lego ἀὐκλοίδορει. Nam Megarensium disciplina fuit, φάσκειν καὶ κρολάνειν. Vnde ait Isocrates, ἐρις μιγίστας εἶναι παῖῳδίαι τ' ἐλλάνων. Male quidē audiuerunt Megarenses à Græcis: sed, cum teste Isocrate, rem & publicam & priuatam bene gesserint: uelim nos & publicè & priuatim eorum exemplum sequi potius quàm Sybaritarum τὸ μηδὲν ὑμῶν σωφρονάτω: quod dum faciunt studentes nostri, & nihil illis satis est, & alij turpiter egent, alij in militiam profugiunt, non seruata fide nec parentibus, nec præceptoribus, nec patronis.

παρὰ τὸν ψιθυριστὴν ἱρμῶ.) Nō bellū epitheton, sed aulis familiare.

ἄλλη πρέσβ@, ὅτι μὴ.) αὐτὴ F, ἐὰ μὴ.

κατεγγύησον αὐτῷ.) Budæus ἐγγυᾶσθαι & ἐκγυᾶσθαι sponsores aut uades dare. & ἐκγύησιν fideiussoris interceßionem interpretatur, κατεγγυᾶν uadimonio, sponsione, satisdatione obstringere, aut pro credito pignerari, manum prædibus bonis injcere, quæ bona satisfacto habeas obnoxia. & κατεγγυᾶται μὴ ὁ ἐγγυητὴς καταστὰς (F. ἐγγυητὰς καθιστὰς) κατεγγυᾷ ὃ δανειστὴς. μισεγγυᾶσθαι pecuniam apud sequestrem deponendam stipulari & contendere. κατεγγυᾷν κόρῳ despondere puellam.

ἐ ὃ διδικασις συχνὰ.) ὁ δαπανῶν, ἢ οἱ κατὰ τὸν οἶκον βίφουται. Aliàs δὲ δημόσια πρόσοδοι hoc nomine intelliguntur. Vnde εἰ ἐπὶ δὲ διοικοῦσιν. Videtur hac κατάχρησει luxum mulierculæ exaggerare.

ἐτέρων αὖ χλισκέντων αὐτῷ πρέτερον.) F. αὐτῇ uel ἐς αὐτῷ: χρὴ γάντων αὐτῇ τὰ ἐπτάλεια. Cum Germanica quidem lingua belle conueniat, als sy andere zuuor verzerten vnd auſs hielten.

προσῆκε.) F. δὲλιν προσῆκε.

καὶ μᾶλλον ὅσω.) F. A. καὶ τοσῷτῳ μᾶλλον, ὅσω. &, ὡς τελικῶτον.

ἃ ἐν τῇ αὐθρώπῳ ἀγορᾷδε.) ἃ ἔοχε πιπρασκόμενα. sed fortasse τὰ ἐν abundat, ut sit, quæ empta fuere mulieri ab amatoribus. & Phrenione.

ἰὼ ἄλλῳ ἐχρῆσε, ὡς ἰὼ τότι μ̄) Felicianus ὡς τοτὲ μικρὸν παιδίον, ἰὼ τότι μ̄. Ego lego, ὡς τοτονὶ s. τὸν τέφανον. &, ἀλλ' ἐῶτε τὰ δὲ μικρὰ ἴδε. nisi forte placeat, ἐῶτε. Nam ἐῶτε παρὰ τὸ ἔατῶ, alienū est huic loco. &, Νικίφας δὲ, καὶ τὸ μ̄ πρῶτον ἐπατῶθε, ὅτι. &, ἀλλὰ τότῳ ἐᾷ ἄλλῃ αὐτὸν γυναικὸς ἔσχον. & δίκῃ ἐς ὠδεῖον quæ curia quædam fuit Athenis, cuius & Aristoteles mémini γ' μετὰ τὰ φυσικά. Vide Lexicon Rob. Const.

καὶ τ' φρατέρων καὶ τ' γνωτῶν.) Vide appellationem contra Eubulidem.

ἐμόσατο κατ' ἐρῶν τιλιῶν.) Fuisse etiam τόμια, id est, uictimas in frusta dissectas, ex Aristocratea didicimus. Apud Homerum sæpè legimus τελίσσας ἐκατόμβας. Ritus huiusmodi sacramentorum enucleandos alijs relinquo.

ἀπλώσω δὲ) ἀπλώσει ἢ καὶ.

λαμβάνει μοιχὸν.) F. ὡς μοιχόν.

ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῆσί τε) In oratione contra Eubulidem Euxitheus affirmat, uenditare in foro, solis ciuibus fuisse concessum: sed sordidum eum quæstum fuisse non negat.

ἀποπιφασμένων.) Non ἀπαρημένον hic significare, sed ἀποδιδόμενον καὶ πιφανερωμένον, tradit Suidas.

τὰς γραίας) Suidas γιγαιὰς (non γιγαιᾶς) ἐὰ τῷ Διονύσῳ ἱερωμένα γυναῖκας. Obsop. & Fel. legunt. γραῖας.

ἐν λίμνας.) Sicut Argentinæ est ædes D. Nicolai in undis.

γράμματιν ἀττικοῖς.) Græci olim φοινικικοῖς usi traduntur. Vide

A Dictys Cretensis præfatione. τ' ἀττικῶν γραμμάτων & Pausanias in Atticis meminit: sed cuiusmodi fuerint, non explicat.

τὸν μ̄ βασιλία ὀδὸν ὄ.) Idem eodem lib. meminit τοῦς βασιλέας, ἐνθα καθίζει βασιλεὺς, ἐν ἱερείᾳ ἀρχὴν ἀρχῶν, καλουμένῳ βασιλέᾳ.

καὶ τὰ γέρα αὐτάρᾳ.) Suidas ἀμοιβὰς, αὐτὰ ἀποδόσεις τιμᾶς. Sed uerum περὶ τὰς ξένας τὰ γέρα αὐτάρᾳ; an τὰς πρυτάνεις τὰ γέρα αὐτάρᾳ; & quæ sunt illa γέρα; γίγραπται οἱ τὰς κύνας τὰς.

βουκίας ἐχοντες.) Videtur aliquid deesse.

πλαταιῶν.) F. πλαταιᾶς: nisi legendum sit πλαταιᾶσι, ut δορυφόροις καὶ ὁπλομάχοις, aut πλαταιᾶς aulò pòst iterum legitur, τῶν ἐν πλαταιῶσι μάχην: cum πλαταιᾶσι postulet ἀναλογία, si fit datiuus, ut ἐν τοῖς Ἕλλησιν, αὐτὶ τ', ἐν τῇ ἑλλάδι. Historiam uide 2. Thucydidis.

ἀκόσαντες δ' οἷ ἐδίωσαν τὰ γιγονότα.) Perinde ac si ex historico aliquo hæc decerpta sint. Aliàs dicere solet. ἀκόσαντες δ' εἰ πρόγονοι ἢ οἱ πατέρες ὑμῶν. Sed quid si legatur, εἰ τοτ' ἐδίωσαι; uel εἰ κατ' ἐκεῖνον τ' χρόνον ἐδίωσαι;

καταφανὲς πᾶσιν ὂσιν ὁ νόμ@.) F. δ' δέη@.

πρῶτον μ̄ λοιμάσθω αι ἐν τῷ διακτηρίῳ.) Hoc in decreto non est: siue id integrum ascriptum non est; siue orator oscitantia iudicum abuti uoluit.

ὃς' ὁ δῆμ@ πολίτην.) per i fœminino genere.

πᾷ γὰρ αὐτῇ ὀν ἄγγαται τῷ σώματι.) passiuè pro ὑπ' αὐτοῦ. sed quid si αὐτὴ ὀν ἄγγαται; nominatiuo & actiuè.

φύσιτι. ὁ γὰρ.) F. ὅ δίκ; uult interrogatio de causa iudicij, & crimine. Sequitur enim ὅτι.

φανερῶς ἐπιλάνθ[illegible] πειῶν, ὅ, τι αὖ βάλωνται.) Quæro cōmodius uerbum, sed nullum occurrit.

τὰς μὴ αὐτιδότας.) F. τ' μὴ αὐτιδότας γίγεσθαι.

ἐς τὰς τ' πολιτίλων θυγατέρας.) M. πολίτων F. scriptum fuit ἐς τὰς πολίτιδας: quod aliquis interpretatus est, ἐς τὰς τ' πελιτῶν θυγατέρας.

καὶ ἄλλα τ' κατηγορῆν αὐτῆ, καὶ ὅτι σιτώνητῇ ἱτάιρᾳ ἀλῷ εἶς ἐπὶ δὲ ἰσχάρας.) F. ἀλῷ ὡς ἐπὶ.

δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἱλασίνι.) F. δὲ ἐν ἱλασῖνι. Locus hic omnino corruptus est, ὕβρις & contrastè ὑὶς προσαγαγέσθ, αὐτὶ τ', πρέβαλε, haud scio quam uerū sit. Bachum ab Arthia mox dicet uiolatum, ut et à Neæra.

τὰς ὑπαρᾶν τότι προσκρτιρέσας.) F. ὑπάρᾳ. Nam datiuo uerbū hoc iungitur, & sic legit Robertus Constantinus, & ὅτι μὲν ἐν στιφανί. &, ἀφίσκεθαι τ' ἀγῶν@ ὕβλι τ' κατὰ Νιάιρας.

ANNOTATIONES HIERONYMI VVOLFIJ in appellationem Demosthenis contra Eubulidem.

EST apud Ciceronem in Quintiana: Videturne intercessisse appellatio tribunorum? sic ἔφεσις πρὸς τὰς δικαστὰς, appellatio iudicum.

ἐκ τῶν λαμβανόντων δίκλω, ὅτι αὖ δικάιως, μισθ' ὑμῶν, ἐν τοῖς διδασκαλείοις γεγόιμθα.) Locus suspectus, qui sic tamen ferri posse uidetur: ἃ (s. ὑπὲρ ἐμᾶς οἱ ὑβρικμένοι) γεγόιμθα ἐν τοῖς διδασκαλείοις. τ' (M. τότων) τ' αὐτοτιλίκων, λαμβανόντων δίκλω μισθ' ὑμῶν (s. τ' δικαστῶν) ὅτι αὖ δικάιως (s. λάβοι παρὰ τ' αὐτοκάντλων.) Sed quid si legas? ἃ τ' ἄλλων λαμβανόντων δίκλω, ὅταν ἀδικηθῶσι, μισθ' ὑμῶν ὑμᾶς ἐν τοῖς, Cum alij, læsi iniuria, uestra ope pœnas expetant: nos iniurijs affici apud uos. Quam cōiecturam & si præfero conuersioni autoris: si, cum uestra quibusdam autoritate pœnæ meritò infligantur: nos unà inter eos censeamur: tamen nihil mutare audeo.

ἀλὼς τὸς νόμας.) Vtrum, ἀλὼς τὸς νόμας καὶ μᾶλλον ὃ προσῆκεν; τ' τοῦτον, λιμαιρέτερ@ τ' νόμων τ' δεύτ@. τ' τοῦτον, ἀκριβοδίκαιος μ̄ λίαν ἀκριβῶς ἐρῶν τότε, καὶ συκοφάντης γιγνόμεν@ (ut ait Menander) an καὶ μᾶλλον ἀλίκως, αὐτὶ τ', ἀλικώτερον ὃ προσῆκεν.

βῶν ἰνικάλει.) M. ἰκάλει.

καὶ γὰρ ἐν περὶ ἐξεκεσθν.) Videtur aliqua dinumeratio horologij aut clepsydræ hic contineri. Nisi quis putet iam sexagesimum municipem citatum fuisse: quod non placet, cum de 70. restituisse adhuc 15. tradat autor.

ἔτι ἰλθε ὃ ψῦφ@ ἐν ἅπασι.) M. ὁ ψῆφ@ ἅπασι,

πλάττ τὶ ἐγίνοντο.) S. ἁ ψῆφος.

τότι, αὖ μι βάλοιθαι λίγειν, ἐρῶ.

ὑμᾶς ἦ ἀπάσαντες.) S. δίκαιον νομίζω.

πολλοστῷ χρόνῳ.) μετὰ πολὺν χρόνον.

λυσαρίῶς.) Aliàs huiusmodi cōpositā penacuuntur, ut ὑπαρίτε.

δὲ ὑμῶν τίτθης.) Aliam paternam hic intelligendam, non nutricem aut materteram, aut matris matrem, genealogia docet: cum Thucritides & Lysareto, patre eodem nati, coniuges fuerint.

παραπεπόμφ@ τὸν συνειδομένον αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυρῆναι.) Suidas interpretatur παραλαβὼν, ἐλὼν, καταγνοὺς ἁμάρτ@. Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In orationib. tutorijs est τὸν παῖδας παραγέσθαι

quid

qua de re ſuo loco. Hic non uidetur aliud ſignificare, quàm in conſpectu, aut adhibitis. Reliqui enim populares ſi limuſſi non ignoraſſent periurium. Verti, Productis ijs: ſed minus placet.

κἀλει δή μοι καὶ τὰς φράτορας.) Sunt apud Athenienſes πολῖται καὶ πολιτῶναι, ἀστοὶ καὶ ἄσται, hoc eſt πάντες οἱ συμπολιτευόμενοι (ἀστὸν enim & πολίτην differre, ut ἀστὸ καὶ πόλιν, etſi non eſt abſurdum, non tamen perpetuò obſeruatur) Horum alij ſunt πολιτικοὶ ἢ πολιτευόμενοι: alij ἰδιῶται, ἰδιωτεύοντες, ἢ ἀπολίτευτοι. Sequuntur φυλῖται tribules: δημόται populares aut municipes (& ſi non ignoro, Ciceronẽ Ciconis curiales Laciadas dicere) φράτορες curiales, γεννῆται gentiles. Quibus uocib. uti mihi ut liceat, impetratũ uelim ab æquis lectoribus. Ac cætera uocabula obſcura non ſunt. φράτορες autem & γεννῆται quod munus habuerint, tradit Suidas, hoc modo: φυλαὶ tribus olim fuerunt quatuor, ad numerum anni temporum: harum ſingulæ tribuebãtur in 3. φρατρίας ἢ τριττῦς id eſt curias, quæ 12. fuerunt imitatione 12. menſiũ, unde φράτορες. Vnaquæq; φρατρία ἢ τριττῦς habuit γένη, id eſt, gentes 30. pro numero dierum menſis. Vnde γεννῆται dicti gentiles, nõ quidem ratione cognationis, ſed propter familias ad hunc modum diſtributas. Vide γεννῆται & φράτορες: etſi & ex autore noſtro pleraq; huius generis perſpiciuntur: cuius accurata lectio, & index loca ſimilia demonſtrans, homini uigilanti commentarij loco erunt. & καὶ νῦν ἐγὼ ὁ λέγων.

ἐν ἅπασιν. ἐν ὅσοισπερ ὑπὸ τοῦ ὑμῶν, ἐξητασμένου.) ἅπαντα διειλε λυθὼς, ἅπασι κεχρημένου.

A λόγον ἄχθη ἀπωθήσειν τινὰ ἐγχειρ.) ὃν αὖ ἀλόγως ὑπωπτεύοντο.

ξένον καὶ μὴ.) F. ξένον ὄντα καὶ. & τιθέντας ἰάσασι. pro ἰάσασι tertia optatiui. & ὑπὲρ μὴ τοιούτου. et, ἐνεχθὲν ἔναι τῇ κακηγορίᾳ. Infames tamen fuiſſe circumforaneos homines, ſupra in oratione contra Neæram uidimus. & ὅτι ἐν ἐξετασι.

διξίδιος.) pòſt σὐξίδιος. Δι & σὺ ſæpe permutantur, ob non diſſimiles ductus literarum.

ὥσπερ προειρήθη.) S. ἐν τῷ κληροῦσθαι.

τῷ σωσιδίου αὐτῷ τἀληθῆ λέγειν.) Vſitatius dici uidetur τ σωσιδίου τοῦ αὐτῷ τἀληθῆ λέγοντι: aliàs etiam accuſatiuo iungitur, ut apud Ariſtotelem, σωσιδίου ἑαυτοῖς ἀγνοιαν.

ὁ γὰρ ξένιλλος καὶ ξένον.) S. ὑπὸ τ αὐτιδίλιππον λεγόμενον.

μεμνημῆσθαι βουλόμενος ὑπόχθε ἔναι.) αὐτὶ τ, ἐνόχθε ἐξωλέα, δίκης ὑπόχειν τιμωρίας τῶν ἐξώλειαν. Hanc uocem alibi me legiſſe non recordor nec in ueteribus lexicis reperio. (τι.

B ἀστὸν δὲ ἄστης ἐγγυητὴν αὐτῷ γιγνομένου, lege. & ὡς ὀλίγα ἀστεγρᾶ τῷ τοῦτο δῆλον; ὅτι ἀπάσασι ἐδόξει.) F. τί τοῦτο δοκεῖ; ἔτι ἀπάσασ. τῶν ψήφοις, τετίσθαι ὅτι ὀλίγα ἂν αὐτίλιγεν τ μὴ ἔναι δημότην αὐτῇ. & ὅτι αὖθυ συνάσιως.

ἢ ἀπολογίαι νικᾶ ποιῆσαι.) συλλῆσαι τὰ ἔπλα, καὶ ἐκπολάψαι τὴν φισμα. Quod aduerſarij fecerint, id eos ſibi crimini dare queritur.

τηλικοῦτων ἐνιησε πρὸς τὸ πρᾶγμα τιμωρίων.) τηλικοῦτων F. αὐτὶ τοῦ, ὅτω μικρῶν. Etſi me fateor non intelligere, quid ea res reo patrocinari potuerit: ideoq; abſurditate refutatur.

FINIS ANNOTATIONVM TOMI TERTII.

IN QVARTVM ET POSTREMVM TOMVM ORATIONVM DEMOSTHENIS, HIERONYMI VVOLFII ANNOTATIONES.

His additæ sunt ueterum editionum præfationes & epigrammata.

HIERONYMI VVOLFII ANNOTATIONES
IN ORATIONEM DEMOSTH. CONTRA APHOBVM I.

IN ARGVMENTVM.

Αι' σωτίθησιν.) F. σωίσησιν. & ἅπαντα τὰ κατ' ἀφόβ.) τὸ, κατ' ἀφόβ, uidetur abundare.

ὅτ ὁ λόγ ἐπηγώνισται.) Hæc clauſula pertinet ad ſecundam orationem.

IN IPSAM ORATIONEM.

Conſultus Cbirius Fortunatianus libro Rhetoricorum 3. folio 102. In adoxo, id eſt, in humili genere materiæ proxima ſermoni debent eſſe principia, neq; ſententijs altè petitis, neq; uerbis ultra modum ornatis, nec ſtructura grauiore, ſed quaſi reſoluta & ſimplici. Vis autem omnium ſententiarum, quam his principijs adhibemus, ea eſſe debet, ut rem à proprietate reuocet ad communitatem. & dicat, omnium intereſſe illam rem uindicari, propterea quòd quanto quæq; minora ſint, tanto crebrius & magis inter multos cadere poſſint: nec tam oportere ſpectari magnitudinem rerum & perſonarum, quàm rationem æqui & iniqui, ueri atque falſi. Eandem enim eſſe horum in minimis uim, quam in maximis. Talia principia ſunt pleraq; apud Demoſthenẽ in his libris, qui inſcribuntur Idiotici, & magis apud Lyſiam, & apud quoſdam ex noſtris ueteribus. certè M. Tullius, quum pro Archia diceret, non aliter exorſus eſt.

ἀμφιπόλῃ ῥ᾽ ἀναινῇ.) F. τῷ ἀναινᾷ.

πεπημένοι τιμητὰ.) F. τιμήματα.

κατὰ τὰς ὠνῆ᾽ ἢ εἴκοσι μνᾶς πρὸ ταπροσίας ἀρχαῖς ἀσφόβειν.) Hoc eſt, ut exiſtimo, de aureis 250. aureos 50, de 15. talentis 3. talenta, quintã partem rei familiaris. Sed utrum ſoli diuites tantum contulerunt, tenuiores minus? cum uideatur æqualis eſſe ſolere tributorum ratio 2. oratione legitur, ἓν ἐπὶ τοῖς μικροῖς τιμήμασι, &c. Deinde quæ ratio eſt 25. minas particulatim nominandi prius, cum mox totus cenſus commemoretur?

πρὸ τετταράκοντα ταλάντων.) ἀξίων ταύτην (πλὴν δισίαν) ἀσφόβειν ἀσφορὰν ῥία τάλαντα, ἀπὸ τ ι.

ῥιάκοντα; ἢ λίαν ὀ ῥᾶς.) Poſt ῥιάκοντα eſt interpungendũ. Neq; enim dubitat, utrum 32. an 33. fuerint: ſed ex illis 30. dicit, duos uel tres potuiſſe quinis aut ſenis minis æſtimari: cæteros ternis: quibus illi uel ætate uel artificio præſtiterint. Obſerua, ἀξίους μνᾶς πέντε ὀ ἐξ, niſi fortè legendum ſit μνῶν.

μνᾶς ἀτελᾶς.) Fortè ultra omnem ſumptum, dempto uictu. Lalamantius. Subductis omnibus. Noſtratib. proceribus quantum de reditibus decedit, quo ſuſtentandi ſunt procuratores & miniſtri, utinam abſtinentes & integri? Si non triens at certè quadrans: ut cuius ueſtigalia ſunt 1200. is uix percipiat 900. Sed ijdem illi præſtò ſunt domino quoties opus eſt, & ad uſum & ad ornamentum aulæ: & hac ratione aluntur multi inopes, utinam homines frugi.

Ἓξ ἀραχμῆ διαλανεσμένα.) ἕξ μνᾶς ἀραχμὴν ἑκάστ μηνὸς τόκον τιθόασι. Talentum minas habet 60. hinc ergò ſingulis menſibus pendendæ fuerunt 60. drachmæ quæ cõficiunt aureos 6. duodecies 6. ſunt 72. aurei, hoc eſt minæ 7. Ita de centenis aureis numerandi fuerunt penè duodecim, quæ Romanorum centeſimis non abſimilis uſurarum ratio fuit.

καὶ ταῦτα μὴ ἐνοργὰ κατέλιπεν.) χρήματα ἀργὰ pecunia ignaua, ἐνοργὰ, quæſtuoſa, fœnore occupata, collata in uſuras διαλανεσμένα: quibus uocibus utar dum inuenero meliores.

τὸ μὴ ἀρχαίας πιφαλάς.) ἀ. ολ. τ ἀρχαίων ἀπίστασαν abſolutè. hic adiectiuè. Paulò poſt τό, τι ἀρχαῖον καὶ τὸ τῶν ἀῤῥώστημα ἐτῶν ſ. γιγνόμενον.

τὸ δ᾽ ἔργον αὐτῶν.) οἱ τόκοι οἱ γιγνόμενοι.

εἰπίαν ῥισχιλίων.) S. δραχμῶν, non μνῶν.

εἰς μυρίας δραχμὰς.) ἑκατὸν μνᾶς 1000. aureorum. Lalamantius χιλίας uertit, & ego ſic legendum exiſtimo.

ἀργυρίς δ᾽ ἐνδον.) S. ἀποκειμένην, ἀργῦ, τιθησαυρισμένην.

ναυτικὰ (S. χρήματα) ἢ ἐβδομήκοντα μνᾶς ἐκδόσιν παρὰ ξένῳ.) δάνειον ναυτικὸν, uſuras nauticas ſiue maritimas, traiecticiam pecuniam: cuius uſuræ maiores fuere cæteris, ut alibi uidebimus. Lalamantius. LXX uerò minas in claſſis apparatum expendendas.

κατὰ διακοσίας.) ὁμῶ τοὶ τάλαντον διακινχρημένον, τοῖς δισμένοις χορηγεῖν αὖον τόκ, κατὰ διακοσίας, τοῖς μὲν διακόσιαι δραχμαὶ, τοῖς δὲ ῥιακόσιαι. αἱ κατὰ καὶ αὐαὶ πορθήσεις explent Græcis penuriam diſtributiuorum.

διαπέπλειπται.) παθητικῶς, διὰ πλοπῆς ἠφανίσται.

πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ.) S. πρὸς τοῦτο τὸ κατ' ἀφόβ μόνῃ ἰσχυρμένον ἐμοί. Lal. Vnius horulæ ſpacio dici non poteſt.

A χωρὶς ἑκάστου διαλῦαι.) Non eſt opus mutari hoc in διαλῦαι.

ἃ δ᾽ τοῦτον ἔχοντα ἐλίγχουσιν.) hoc malo quàm ἐλέγξει.

ὡς ἐς πεντήκοντα μνᾶς ἔκρη.) Alij ἔλκῃ pendebant.

δόλι τὸν οἶκον μισθῶσ ἐπίλοιτο.) Elocutio ædium intelligatur cum omni inſtrumento & facultatibus.

κάτι μικρὸν ἔφη πρὸς τλιὸ ἐμὲ μητέρα.) Vtrum ἔφη πρὸς τλιὸ μητέρα; an μικρόντι αὐτὸ ἐπιλέγεσθαι (ſ. ὑφ᾽ ἑαυτῶ) πρὸς τλιὸ μητέρα; inter ſe & matrem paruam eſſe quandam controuerſiam.

ἐπ᾽ ἐννέα ὀβολοῖς.) ἔστι δραχμὴ καὶ ἡμιώβ. 6. oboli drachmam, 10. drachmæ aureum, 10. aurei minam, 60. minæ talentum conficiunt.

μάλιστα τέτ᾽ κρα τάλαντα.) Lalamantius, cumulatè in 4. talentorũ ſummam conſurgunt.

παρ᾽ ἐκάνε προσόφειλε ἔργον λαβῶν.) M. τὸ ἔργον, τὰ χρήματα τὰ παρὰ τ αὐθραπόδων.

παύτων κατεινότατον.) παῦν ἄτοπον καὶ ἀπεικότα, καὶ πιθανότατ μισθώσεις μετέχοντα. Legi etiam queat κεχρότατον per ι in prima.

καὶ ὀρφάνους τὶ λίποιτι πλέσθαι.) Lalamantius. Tantaſq; debita pulcbrarum collationum nomine, & tantum æris alieni reliquiſſe. λιπῶν ὀρφάνους uidetur dici is, qui non utitur liberalitate aduerſus eos quos debet, aut non præſtat officia debita, nec refert gratiam. φθόνον, ἀσφάλειαν, λέπειαν ὀρφάνους, πλησιπλὶν ὀρφάνους γενέσθαι ſæpius apud Demoſthenem reperias. Ego uerti liberius: cùm ſæpè ſoluiſſe fidem, tum, &c.

εἰς ὀλίγ προσόφειλε φροντίζειν.) οἷς ſ. τοῖς ἐπιτρόποις. Sed quod ſi ὀ κ τοῖς; ſ. πονηρίας.

καὶ ὀλίγ αὖ αὐτῶν παρέλειπον.) F. ὀλίγα αὖ αὐτῶν ſ. τ λαβόντων.

B Hoc malo, quàm ut uerti, Sic utiq; omni officio fungerentur. Lalamantius, & nihil horum reliquiſſent.

τὸ δ᾽ μαχαιροποιῶν.) Alij μαχαιροποιῶν F. τὸ ἢ μαχαιροποιῶν ſ. ὄργα θήριον, aut τὸ τ μαχαιροποιῶν. Nota obiter & gladios & lectulos ebore fuiſſe ornatos.

ἀλλὰ καὶ τῷ βουλομένῳ προσωνεῖσθαι τῶν ἄλλων.) αὐτὶ τοῦ αὐτᾶδια.

τάτι αὐαλωμένα, χωρὶς τότων, πλέω τιθεὶς.) χωρὶς τότων τ ῥηθέντων ταλαύτων. Lal. tum quòd diario ſuo plures quàm cæteri aſcribit impenſas, τὸ πλέω τιθεὶς refertur ad ἐπιδιάξω & perſonã Demoſthenis: qui uideri uult, ἐν πρωτοσίαις aduerſarijs largiri aliquid. Locus ſanè obſcurus eſt, & facilis offenſio.

τοῦτο τοίνυν.) Subijcitur ἐνθυμητικῶς, ὑ προδοσί.

ἕ δ᾽ ἐνθὺς ἔλαβον.) S. μετὰ τλιὸ τ πατρὸς τιλοντλιὸ ἐκ δ διατέλεσε.

ἐπῖλα καὶ ἀγαλέσκοντα μνᾶς.) Sequitur ἐπῖλα καὶ ἐβδομήκοντα. An ea alia ſumma eſt? Sed quid laboramus, ubi nobis neq; ſeritur neq; metitur? Fides iſtarum rationum ſit penes Demoſthenem & iudices huius controuerſiæ. Noſtrum eſt, uerba autoris interpretari, ut quimus (corrupta ſi ſunt) quando ut uolumus non licet.

τλιὸ μὲ τοίνυν ῥοφλιὸ.) Cuius? Mancipiorum? ergò poſt patris obitum non fuerunt αὐ λ'. μνᾶ ἀτελᾶς. An ῥοφλιὸ matris & Demoſthenis & ſororis.

τὰς ἐπῖλα σίας.) S. δραχμὰς, τετίσι τὰς ζ' μνᾶς.

ἐπτὰ μνᾶς ἰδίδε καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀς ταῦτα.) ἀς τίνα; τλιὸ ῥοφλιὸ, τ αὐθραπόδων; Atqui reditus fuit tantùm 7. minarum.

καὶ τ προσοφείλοντ.) utrum τ τόκων, uſura adiecta, an ijs quæ ego illis ultra debitum conceſi?

C ἀπόλοσαν ἂν τοίνυν.) Aut eſt ἐν παραλλήλῳ aut (quod magis credo) παρίλειπον τυπογραφικὸν: cum ſit alterum ſatis. & ἕκαστ αὖ ἀφίλητα.

καὶ ὑμᾶς τοῦτο λαβῶν ὁμολογῆμεν.) Alij τοῦτον hunc, ſc. ὑπεπτίδλω.

τοῦτο τοίνυν.) F. ταῦτα τοίνυν ſ. τὰ ζ' τάλαντα.

ἀρυόμενοι μὴ ἔχειν ſ. τὰ ἐμά. Lal. Se ſoluendo eſſe negantes.

τὸν οἶκον ὅπως μισθώσοιτο.) αὐτὶ τ μισθῶ παθητικῶς. Sequitur: ὁ δὲ τ οἶκον ὅπως μισθώσει F. ὅπως μισθώσοιντο ſ. οἱ ἐπίτροποι, αὐτὶ τοῦ, μισθώσοιεν.

γραφλῶσι μὲν φασιν, ὐχ ὁμολογῆσαι δ᾽ αὐτός.) Se non conſensiſſe: ſe noluiſſe legatum id accipere. Felicianus * non ſine cauſa appoſuit: & ſi infrà denuò legitur, ἀλ᾽ ὁμολογῆσαι περὶ τότων ὀλίγ.

ὥσπρ δ᾽ αὐτοῦ τοῦ πράγματ ἐλιγχθησόμενοι ῥᾳδίως.) F. ὡς αὖ δ᾽ αὐτοῦ τοῦ γράμματ, quòd ipſo ſcripto (teſtamenti tabulis) facilè conuincerentur.

ὕστι καὶ τὸς διαλασκάλους καὶ τὸς μισθὸς ἀπισθόμενι.) poſterius καὶ παρίλπεν. Ad rem quod attinet: hinc eſt apud Plutarchum τὸν ὠφελημένον μισθὸν ἰσοπράττειν τιλίσαι μὴ δικάζων, τὰς δίκ μνᾶς, διὰ τλιὸ ῥᾳθυμίαν, & in uita Iſocratis, διακοσίας ἢ μνᾶς δώσειν, &c. Lal. ut & præceptores & mercenarios fraudauerit: quaſi ſcriptum eſſet καὶ τὸς μισθ᾽τὸς.

ὅτι

ὅσις γὰρ ἰκ τετ[illegible]ρων ταλαντων.) Hæc integra summa est: quam diuidit in dotes & usumfructum.

τὰ αὐτῆ πράττειν φησί.) Vtrũ ædes se administrasse pro suis? an suis negocijs occupatum, non potuisse curare Demosthenica?

ἀλλ' ὡς συνιπίροποι παρίλοσαν.) F ἀλλ' ὡς τοῖς συνιπιτρόποις παρίλαμεν: uel, ἀλλ', ὡς οἱ συνιπίροποι παρίλαβον. Lal. Nec apud arbitrum demonstrauit, quod tutelæ collegæ reddidissent.

μαρτυρίαν δ' ἐνιβάλιτο τοιαύτιν.) F. ψευδῆ. τὰ παρ' ἑκάτρα τ' ἐπιτρόπων.) F. παρ' ἑκατρος. &, ταύτη τῇ προκλήσει.

τὴν φιλωνίδη τ' μιλιτίως δυγατρὸς ἐγκλον.) Hac de causa uidetur à matre contẽpta incitatus Demosthenes, Aphobũ potissimũ accusasse: cũ cæteris transegisse: nisi fortè interciderint scriptæ contra illos orationes, aut eò scriptæ non sint, quòd eodem prorsus essent argumento.

ἢ τῷ λιμῷ περιῶδιν ἀπολόμινον.) Vel fame intereuntem neglexisse, hoc est, fame perire passi essent.

ηκὶ ἀλλ' ἠσχώνησαν, ἀ μὴ ἤθιλησαν.) παρὰ τὸ ἄδω, quod huc nõ pertinet. F. ηκὶ ἀλλ' ἠσχώνησαν, ἀλλ' ἰλισαν. Nisi placeat, ἤλισαν παρὰ τὸ αἱλίω αἱλίσω ἤλισα. etsi potius ἠλίωσαν esset legendum.

προσιπίκειτ' ἀ' ἡ πόλις.) Videtur ante hæc uerba aliquid deesse. F. προσιπίκειτ' γὰρ ἡ π.

ἰαὺ λιατιψηφίσηδι τιμητ'.) F. τὸ τετιμημίνον τὰ πλίκα τάλαντα, aut τὸ τιμητὸν, quia sequitur παρανομασία, ἐμοὶ δ' ἀτίμητον ἔτ' ἔστι. hoc est ἀτιμωθήσομαι ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, τίμημα ὀλίγ' ἔχων.

ἕκτη μιρὶς ἐπιβιλίας.) Sexta pars æstimatæ litis mulctæ nomine soluenda erat. Cum autem 10 talenta peteret: & singula talenta sexagenas minas contineant: 100 minarum periculo certabat.

In secundam.

ἀλλ' ὡς μὴ ὤφλεν.) τὸ μὴ abundare uidetur, & hic locus paucis mutatis sic legendus: ἀλλ' ὡς ὤφλεν. αὐιβάλιτο δ', τηρήσας τὴν τιλευτάιαν ἡμέραν: ταύτην τὴν (S. τὴν μαρτυρίαν) ἀς τ' ὕστερον λόγον ἀπιλάμπτο. Lal. Et soluere distulit, extremum uitæ suæ diem præuidens.

παρασημήνασθαι ἐκέλευσα.) Alios etiam addere sua sigilla iubere.

μοὶ δ' ἐς τάτων ἐνισημήνατο γραμμάτων.) Locus mihi obscurus & suspectus. Lal. Tabulas uerus, quarũ beneficio hos codicillos obsignarũt.

ἔστιν ἃ φανδρῶς.) F. ἔπειτα φανδρῶς. &, ὡς αὐτὸν λαβὼν, αὐτὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν.

ἵνα, ἃ μὴ αὐτιδίκωμαι, μὴ ὀφῶ μοι πρὸς αὐτὸς ἀδικᾶν.) F. αὐτιδικᾶν.

ἀ δ' μιδὲν τάτων.) F. μιδὲ τοῦτο.

αὐτίδωκα μὴ, ἀπίκλεισα δ'.) In oratione κατὰ μεδίας: ἡ πρῶτον μὴ κατίσχισεν τὰς δύρας τ' οἰκημάτων, ὡς αὐτ' ἦλθ' γιγνομίνας. & pòst, δίδωμι ἄπασι μᾶς τάτοις, ὅσ' τὴν τελιραρχίαν ἦσαν μιμισθωτόν. Ad uerbũ, Permutaui quidem, sed excluſi uel inclusi, ut disceptationem consecuturus. Lal. Bonorum quidem feci commutationem: ea tamen lege, & cum hac exceptione, ut eos mihi iudicio liceret persequi.

πρὸς τῇ ἐσίᾳ τῇ παραλοβάσῃ.) S. αὐτῷ ὑπὸ τ' γονίως: quæ utrũ fuerit δίκα ταλαντων, an uerò illa decem talenta ad Demosthenicam tutelam pertineant, ambiguum est.

ἀλλὰ ηκὶ τ' νῦν παραλοβίντων.) Suspecta lectio, nisi forte hæc exaggerandi causa dicatur. Res enim ita se habere non uidetur. Nec enim tutores illi 70 traditas minas eripuerunt: nisi forte ad subornatam Thrasylochi permutationem pertinent. ἀρ' ἔμ.) M. ἀρ' ὀ.

ἀλλὰ τ' ὑποβιβίνων ὄξιν.) τ' τὴν ὑποβάλλω λαβόντων. ὁ ὑποβὰς ηκὶ ὁ ὑποβιβλ& differunt, ut τὸ τίθιναι ηκὶ θάπτειν νόμον: quorum prius est legislatoris, posterius populi.

In argumentum Libanij orationis contra Aphobum falsi testimonij.

ηκὶ ἐς τοῦτο πίστιν.) F. ἐς τότε. &, σιφανὸς, ὃς ἐμαρτύρησι. &, οἷς ἐν ἐπισκηψάμινος δῆλός ἐστιν ἠδικημένος.

In ipsam orationem.

αὐτῆ ψευσαμένης ὠφιλίξας.) ἐπειδὴ ὑ ὅτι ἐψεύσατο ὠφιλίξας. Sed quid si, αὐτὸν ψευσάμινον ὠφιλίξας. Animaduerti enim sæpè collatis diuersis codicibus, υ pro ον, & è contrario per incuriam librariorum cũ autorum iniuria scribi.

πῇ παραπέσοιτά ποτι ἕκαστα ὑμῶν αὐτῶν.) Non satis placet hæc lectio, nec occurrit melior: nisi forte diuinare liceat ἕκαστα, ὑμᾶς ἅπαντ'. &, ἀλλὰ τ' μιρίων πιείᾳ.

τὸν μὲν οἰκίαν ἀφίβη.) Aliud fortasse nomen pro hoc legendũ. Quid si αὐσίῳ; fratri Aphobi.

τ' λάκκον.) ὄρυγμα ἐς οἶνον ηκὶ ἐλαίας ὑποδοχίον. Suid. in.

ἐκ τότων ἐπιλάξαι.) F. ἐπιδιεχβλῶσαι.

ἃ ἐκβαλψευδομαρτυρησάμινος.) ψευδᾶς μάρτυρας παρασκευάσας. Nam τὸ ἐκβαλψευδομαρτυρῆσαι est falsi testis: ut τὸ ἐκβαδικάσαι iudicis: τὸ ἐκβαδικάσεσθαι accusatoris.

μαρτυρίων γὰρ πλίον ἢ πεύε πολλῶν.) τὸ πλίον ἢ excipit numerũ certum: qui cum absit: τὸ πλίον ἢ, prætereo: nisi duinare libeat πλίον ἢ ψηφίσηται τ' ἁπασῶν, aut similem aliquem numerum reponendum:

Demost. to. 6.

quo sublato, etiam ἁπασῶν tollendum, μαρτυρίων γὰρ πεύε πολλῶν αὐαγνωσθησῶν.

λογιζόμινος τοσοῦτον.) τοσοῦτον τὸ τίμημα coniunge.

τ' ἐπιγιγραμμίνων.) ὅσον ἐγραψε τῇ πίνῃ.

ἀποκρίσει δ' ἐπισκηψάμινος.) Quòd si responsum improbasset. Nihil ad sensum uidetur facere. F. ταύτῃ ἢ (S. τῇ μαρτυρίᾳ) ἐπισκηψάμινος. Sin hoc testimonium accusasset. nisi forte placeat, ἀπορήσειν δ' ἐπισκηψάμινος ἐνόμιζεν, ut coniungas: ἐνόμιζεν, ἐπισκηψάμινος (ἐ' ἐπισκήψαι τοῖς ἄλλοις μάρτυσιν) ἀπορήσειν ἐχρήσθαι ἐξαρνος. Se non ita facultatem habiturum denuo negandi, uti tum confessus erat, si testes persecutus esset.

ὡς περὶ μὲν τινων ὡς αὐτὸς.) F. ὧν αὐτὸς.

πολιπαῦτα τοίνυν πίπαια.) τὸ ὡς abundat.

φαύ& δ'.) F. σίφαν& δ'.

μήτ' ἐχθροί τότε μή τι φίλοι.) Fortasse μήτ' ἐμῇ φίλοι. & ἀμιλίγχειν ἀρικέτας.

κατ' ἐμὲ πίστιν ἠθίλησεν ἐπιβῆναι παρατησαμίνη.) Sæpius hæc formula in hac & ea quæ sequitur oratione repetita, non est obscura.

πανταχῶν οἶμαι ηκὶ) Videtur transponenda coniunctio ηκὶ ἀδικώτατον ηκὶ πλιονικλικώτατον.

ηκὶ τί λίγων (S. ὁ μάρτυς) ὦ πρὸς τ' Διός; ὡμολόγησεν ἀληθῆ εἶναι τ' μιλύαν.) Sic distinguo hunc locum, interrogatione posita ante ὡμολόγησι, S. ὁ ἄφοβ&.

ηκὶ πότερον διὰ τὸ δικαίως ὀφλεῖν τὸς μάρτυρας.) F. διὰ τὸς δι, aut (si de uno Stephano agitur) διὰ τόνδι τ' μάρτυρα.

ἐν τῷ λόγῳ ταῦτα γίγραφας σὺ.) In referendis rationibus posuisti.

τ' δ' ὅσιον.) M. ὃν ἐχ ὅσιον.

ἀφῆκας τ' ψευδομαρτυρίων.) ἐκ ἐπισκήψω ὡς τὰ ψευδῆ μαρτυρηκόσι.

ἀς ἔτ& δίκατον.) Ergò anno XV ætatis nuptura fuit: cum quinquennis à patre relicta fuisset.

ἀλλ' ἐλάττω μικροῖς.) Vt parua seu pauca de summa abessent.

ἵν' ἀξενότως δ' ἐμὲν πρόσῳπον ὑμῖν φανῇ λομίζισθαι τὰγ' ὄντα παρ' ὑμῖν.) F. ἵν' ἀνότως, aut ἀξ ἀνότων. Ordo hic est, ἵνα λομίζισθαι (ἀπολαβὼν παρ' αὐτῆ) τὰγ' ὄντα παρ' ὑμῖν φανῇ ἀξ ἀνότων μηδὲν πρόσῳπον, τυτίσιμ, ἄλλον ἢ ἐ πρόσῳπον. Non est cõstructio Attica, μηδὲν πρόσῳπον, ut aliàs, αὐτὶ τ' μηδὲν πρόσηνον τ&.

ηκὶ πρὸς.) S. τοῖς λοιποῖς γνώσισθι ὅτι.

πρόσωσαν τ& δι μς.) Est mistus hic locus, ἐκ τ' λιγνματικῆ ἢ δραματικῆς: qua de causa minus attentis uidetur obscurior. In prima oratione hæc eadem exposita sunt.

αὖ ἀπομίσης ταὐαντία τότων κατὰ δι δυγαθός.) ἰαὺ πίστιν ἐπιβῇς κατὰ δι δυγαθὸς παρατησάμην&.

ηκὶ τοσοῦτόν σοι.) αὐτὶ τ', τοσότῳ. ὃ δ' ὅτ' αὐτοῖς, ὅτ' ἐκάνοις.) Qui sunt isti αὐτοί; F. ὅτ' αὐτοῖς ἐκάνοις ὅτ' ἐμοί.

δῆναι τ' ὄρκον.) Ἐπιβάπειν ὀμνύναι. Apud Isocr. ὅρκον ἐπακτὸν διὰ δύω προφάσεις προσλίχθ. λάβι οὖν) F. λίγι.

συνοφαντισμίνος ὑμᾶς.) ὅτι συνοφαντόμιθα, ἢ ὅτι ὁ ἄφοβ& κατα-μιμαρτύρηκ τὰληθῆ. Nisi quis τὸ κατα μιμαρτυρημένον & ὠφλημένως impersonaliter malit accipere: testimonium rectè esse dictum: litem rectè perditam esse.

πρὸ αὐτ' τ' μιμαρτυρημένων δίκιον μιμαρτυρηκότα.) ὅτι μιμαρτύρηκεν δίκιον. Sic οἰκίτως ἐκ ἐβουλήσαντα τότον, ὅτι ὅτ& ἐκ ἐβούλισθ βασανίζιν τ' οἰκίτου. Hoc noto, ne minus attentos perturbent ἀμφιβολίαι infitiatorũ cum accusatuis: néue quispiam ἄδικον μιμαρτυρηκότα exponat, αἰσὶς μιμαρτυρηκότ&. Obseruetur in hac ἀναπαλαίωσι τὸ διάλυτον. ἐπὶ τ' λλησμὸν ἢ διαπτῶ.) Ergò & ἀρίστοι & λλησμοὶ διαπτῶ fuerunt.

ἀς ὃς ἴφη ηκὶ ταῦτα ἢ τοῖς.) F. ἀς ὃς ἴφυγι, ταυτὰ ηκὶ τοῖς hoc enim & constructio & sententia postulat, etsi ἴφῃ fortasis. & hoc est uerius, unde ἴφησις.

Ἔντοθ' οὖν οἱ λιπάσαι τοῖς πᾶσι χρήμασι τόκον, ἐκ ἐφ' ὅσῳ μισθῶσι τὸς οἴκους) δῆναι τοῖς χρήμασι τόκον loquendi modus est: constituere, quantum usuræ nomine de pecunia sit exigendum.

In argumentum orationis aduersus Onetorem unde ui.

πλασάμινος ἀπολέψειν τὴν ἀδιλφὴν παρ' ἑαυτῷ ἀπάγαγ.) πλασάμινος, τὴν ἀδιλφὴν ἀπολέψειν (S. τ' αὐδρὸς) ἀπάγαγε (αὐτὴν) παρ' ἑαυτῷ. Legi queat, et haud scio an debeat, πλασάμινος ἀπίλεψιν, τὴν ἀδιλφὴν παρ' ἑαυτὸν ἀπάγαγ.

μὴ βιαίως.) V. A. πρόσθαι ἑνίστερα.

In ipsam orationem.

τῷ αὐτῆ δικαίᾳ.) Lego τῷ τι αὐτῆ δικαίᾳ πίστιν ἃς ὑμᾶς ἀσιλὲς ἐμοὶ ηκὶ τᾶς ἑαυτ'.

ὑπόλοιπόν ἐστιν ὑμῖν πιρᾶσθαι παρ' αὐτῆ.) F. πιρᾶσθαι δι ὑμῶν παρ' αὐτῆ.

ὡσπερὰ τὰ τ῀ ἐπιῤῥοπησάντων χρημάτων ἀπότιμα.) χρήματ᾽ ἀποτίμημα. &, Λι κάιωσ ἰθικι, καὶ ὄντας ἀληθᾶς. &, ἢ ἃ φύγει τὴν λίνλω. &, λῦλον᾽ ἢ καὶ ἐκ τ῀ ἀκότων.

ἄρχῆς μ῀ τοίνυν ὁμολογᾶτ῀. μὴ λοβλῶσι τὴν πρᾶσιν.) Vtrũ ἄρχῆς ὁμολογᾶτ῀: an ἄρχῆς μὴ λοβλῶσι: Conſtat igitur dotem principiò non eſſe numeratam.

ἢ λινλιτ῀ τὴν πρᾶσιν.) τὸ ἢ præcedentibus comparatiuis ſæpè pro ἤ uidetur ſcribi.

ὅτι λαῦ ἃ μὴ ἔπὶ τότοις, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ ἀιὰ ταχέων ἀποδῶναι ταργύριον ἔχον.) ἃ μὴ ἐπὶ τότοις ἔχον. Si non ob hæc pecuniã retinerent: ἀλλ᾽ ἃ ἔχον ἐπὶ τῷ ἀποδῶναι ταργύριον ἀιὰ ταχέων. Si id egiſſent, ut pecuniã quàmprimum redderent: nõ ſatis placent, nec inuenio quicquã melius.

τοιαύτας αὐάγκας.) Nec αὐαβολὰς placet.

ὃς ἃ καὶ ῆτ᾽.) Lego τότ᾽ ἐπίστασον.

λιφισόλωρ& χίων.) F. ἄρχων, ἐπὶ τότε.) Obſerua (quod & in argumento orationis πρὸ τετραύς annotatum eſt) ſæpè longum tempus interceßiſſe, antequam cauſa apud iudices ageretur, relata iam ad prætorem. &, λάι τοι τῷ ῆδ᾽ ὑμῶν πιστόν. &, ἀλλ᾽ ἀλλ᾽ μετὰ πολλῶν μαρτύρων. &, καὶ ῆτορ ὧνπρ᾽ ἐναντίον. &, μάρτυρας γίνει μὴ προσήποντας. &, ὑμᾶς αὐτοῖς πιστεύσαμ. &, ὅτι τὸς ἀπεγνωκότας οἰκίτας ἠδικήσαν τέ μ, μὴ γιγνομένης ἢ ἀποδόσιως.

ἁπλῶς ἀλλ᾽ αὖ μικρὸμ.) F. ἁπλῶς ἀλλὰμ μικρῶμ ὑπὲρ τ῀ διαφερόντων.

λιατὰ τὴν ὑπῶρ ἴαν.) Cum Aphobus iudicio uictus ad dictam diem non ſoluiſſet.

ὑπῶραγαναικτύνλα.) M. ἀγαναικτύνλα.

πλὼ τ῀ ἐγγάμ.) τὰ ἔγγεια ſunt fundi, τὰ ἐμ τῇ γῇ, ὅθεν ἐγγυοι τόκοι καὶ ναυτικοί. Sed quia hic agitur de inſtrumento ablato, & ſuprà πιθανῶμ facta eſt mentio: lego ἀγγάω per α. &, ἰκετεύων ὑπὲρ αὖτ. &, καὶ τότε αὐτὸς, &, ἀλλὰ παραλόντ& τιμοκράτες fortaſſe legendũ pro παρὰ ξῶντ&. &, αὐτή τι ταὐτὴν ἐχθρα τὴν ἡλικίαν.

ἤλθ᾽ τότῳ ταύτης ἢ λίπης ἀλειμένης.) λέγω σοὶ λίνλω, quod recorder, legi nuſquã: ſed λαγχαίνω: unde ἀλαγμένης per n in 2. ſyllaba. λίλαγμαι, ἤλαγμαι παρὰ τὸ λήχω: λίλιγμαι, ἤλιγμαι παρὰ τὸ λίγω. &, ὅτω λί μι προκαλισαμένης. &, ὅτι μ῀ ἔμ, uel, ὅτι τοίνυ ἔτ᾽ ἀληθῆ.

In alteram contra Onetorem orationem.

λιατατίθησιμ ὅρες ἀλλ᾽ ἐπὶ.) καὶ τίθησιμ ὅρες, ἐπὶ μ῀ τὴν εἰπίαν. &, Λι κάιωσ ἰθικι, καὶ ὄντας ἀληθᾶς.

ὡς προσῳρίσατο.) F. προσωρίσατο, S. πρὸς τῷ χωρίῳ ὁρίσατο. & paulò pòſt iterum προσωρίσω. Sic & quod ſequitur, προσίξεις, αὐτὶ ἤ, ἄξεις πρὸς τῷ χωρίῳ.

ὠμολόγησέ τι κὴ γὰρ κὴ λίγων.) F. ὠμολόγησεν αὖ. τί γὰρ κὴ λίγων ὁ φύσει. et, ἀλλὰ κὴ τιμώμεν& φανῆρὸς γίγονι. et, καὶ ῆτορ εἰκάως ἴχειν αὐτῷ.

ἔτα νῦν παρακρόσας ῥητᾶ κὴ φγανίζει.) F. παρακρόσασθαι uel παρακρόσεις ῥητᾶ κὴ φγανίζειν. uel παραγωγὰς ῥητᾶ καὶ φγανίζει.

ὁ πρότρόμ γι ἢ παρά σοι νῦν, εἴ γι ἀληθῆ λίγεμ.) Locus corruptus, uerti, Non certè prius, ſi quidẽ tu nũc uera dicis. uel, aut oſtendito: quaſi pro παρά σοι legeretur παράσχε νῦν, ἄγι ἀληθῆ λίγες ſed neutrũ placet.

πῶς ὀῤῥὶ λίκαιον, ἰαὐ μ῀ πλέον& πλᾶον ἢ ἧ ἡλάττον&, ἰλατ῀ον.) Puto transpoſita eſſe uerba, & legendum, ἰαὐ μ῀ πλάσν& (S. ἢ ιτῦμάτι) ἡλάττον&: ἃ ἧ ἡλάττον&, πλέον& (S. τιμᾶσθαι ἢ ὀρίζεσθαι.)

ὀδὶ ἢ ἰπωβιλίας ἄξιον ἰὼ λινλωσύειμ.) ὃμ ἰῶ ἄξιον λινλωσύειμ ὀδὶ ἢ ἰπωβιλίας, αὐτὶ ἤ, πρὶ ἢ, ἢ ἐμ τῇ ἰπωβιλίᾳ.

καὶ ταῦτ᾽ ἐβίλοντα.) F. καὶ ταῦτ᾽, ἐβίλοντα ταῦτα ποιᾶμ ὑμῖμ.

In argumentum orationis aduerſus Zenothemidem.

Rhetoricorum ad Herennium autor libr. 1. Ex translatione, inquit, controuerſia naſcitur, quum aut tempus differendum, aut accuſatorem, aut iudices mutandos reus dicit. Hac parte conſtitutionis Græci in iudicijs, nos in iure ciuili plerunq; utimur. Item, in priuata actione exceptiones prætoriæ ſunt, &c. & 2. de Inuentione: Cum actio translationis aut cõmutationis indigere uidetur, quod non aut is agit quem oportet, aut cum eo qui cum nõ oportet, aut apud quos, qua lege, qua pœna, quo crimine, quo tẽpore non oportet, conſtitutio translatiua appellatur, &c. Atq; in noſtra quidem conſuetudine multis de cauſis fit, ut rarius incidant translationes. Nam & prætorijs exceptionibus multæ excluduntur actiones, & ita ius ciuile habemus conſtitutum, ut cauſa cadat is, qui non, quemadmodum oportet, egerit. Quare in iure plerunq; uerſantur. Ibi enim & exceptiones poſtulantur, & quodammodo agendi poteſtas datur, & omnis conceptio priuatorum iudiciorum conſtitutur. In ipſis aũt iudicijs rarius incidunt, & tamen ſiquando incidunt, eiuſmodi ſunt, ut per ſe minus habeant firmitudinis, confirmentur aũt aſſumpta alia aliqua conſtitutione.

ἐπρίατο ῆ ἀῤῥυθμὶς ἰσ῀ὸμ.) σῖτον legendum, docet ipſa oratio.

λίμοπῆλ῀ ῆ πλοῖς τὸ ἰλαφ&.) Feſtus Pompeius carinã dicit eſſe infimam partem nauis: ſiue eas trabes, quibus nauis fundetur. Orator, quæ aliàs ῥοπὶς dicitur & τόρα, uidetur λοίλω ναυῖ, id eſt, cauam nauem A appellare: niſi fortè peculiaris quiſpiam locus ſic appelletur.

καὶ ῆ ἀβλώνησιμ συμβολάων.) F. ἀβλώνησ῀σ, ut ex oratione colligitur. &, ἐκ πιστείσιας ἧ αὐτῷ.

In ipſam orationem.

παρεγραψάμλω, μὴ ἀσαγώγιμον ἄναι τὴν λίκλω.) Fortunatianus interpretatur: An duci in iudicium debeat?

μάθωσι.) F. μαθήσεσθι.

πρὸς ὑμᾶς πολλάκις ἐπᾶμ.) τὸ πολλάκις uidetur abundare, et ſic ordinanda uerba: αὖ πρὸς ἐγὼ λωκθῶ ἐπᾶμ πρὸς ὑμᾶς (ὑμῖμ) τὰ πιπ.

λῶ ἧ ὁ μ῀.) M. ὧμ ἧ ὁ μ῀ ναύκληρ&, ὁ ἧ ἐπιβάτης, ἐπισθύοντο ἀκίτως ἃ πρὸς ἀλλήλως ἐλεγομ.

ἐσῶμ ἧ ῆ γραφῶμ.) F. ῆ συγγραφῶμ.

λιά τ῀ παρ᾽ ὑμῶμ.) λιά τιν& ῆ ἀβλωάμ.

πρισβυτὴν ἐμ βολῆς τιμα.) Suſpecta lectio. et, ὄῤῥὶμ ὁ ταῦτα πράτ῀ων ὄτ&.

ἀλλ᾽ ἀλ᾽ ἐλπίδα ἴχοντ& ἐκὼ τότε.) S. διαλυθῶσι τὰ ἐφαλίμενα. Legendũ fortaſſis παρὰ τότε, ut referatur ad ἀπολήψεσθαι τὰ ἑαυ῀.

παρακρυδέντωμ δ᾽ ὑμῶμ.) S. ῆ διπαγῶμ.

σὺ χρήματα δίδωκας.) M. διδαύεκας.

ὅπως δαυάσεσθι.) Probo hoc, etſi & δαυάσετ῀ ad ſolũ Hegeſtratũ referri poteſt. & mox λάι σοι πολλάκις λίγοντ&.

αὐτὸς αὖ προύκωμ, ἴφη, καὶ.) Legendum αὐτὸς αὖ προύκω: cum interrogatione, παρὰ τὸ προῖκμα, ἀῤῥ. ἀ μίσ&, προκάλω, προύκω, προύκατο. Sequitur, ἴφη (S. ἐ βωόβιμις πρόσθαι) καὶ αὐαδὺς ὦ. Quia affirmabat rem abſurdam.

τίθεντ῀ πρόσιμα ῆ συμπλινόντωμ ὄτ&. καὶ ὀγίστρατ& βιβλίον συγγραφῶ.) F. πρόσιμα ἐναντίον ἢ ἐμπροσθ῀ ῆ συμπλινόντωμ. et βιβλίς συγγραφῶ. ἀ μ῀ ἀς πίστιμ᾽ ἐδωκας.) πιστύων αὐτῷ. Sequitur, ἐκ᾽ ἀπεῶμ ἐτύχαν&.

τί πρὸ ῆ ἐκπεργήματ& αὖ τὰ βίβλια ἐποιῆ;) ἐβιβάσατο τὸ σωάλλαγμα. Dicat Zenothemis, ſe illos teſtes adhibere uoluiſſe, ſi arcanis pactis non ſtetiſſet Hegeſtratus, demerſo frumento. Dilemma hoc ad coarguendam fraudem & conſpirationẽ cum Hegeſtrato Zenothemidis pertinens, paulò uidetur obſcurius.

ταῦτ᾽ ἐλιάνς προκαλημένης καὶ λίγοντ& καὶ ὑμῶμ: ὀδὶμ ὦ πλίν.) F. καὶ λίγοντ&: ὑμῖμ ὀδὶμ ὦ πλίον.

λιμαρτύρητο ὀβάγαν βιβαῖμ.) F. λιμαρτύρ῀σε, τῷ ὀβάγαν βιβαῖμ, αὐαπλᾶν ἐβίλειμ. Niſi fortè ſit ἀσώσθιτον, teſtificabatur ſe uelle illum educere, ſatisdare, nauigare in Siciliam.

ἓμ τι τῷ πλοίῳ τὴν συγγραφὼ ἐβιτο.) σωιγράψατο ἢ ἐπεύσαλε, τῷ πρὸς ὀγίστρατον.

ὅπω γὰρ τότ᾽ γι.) F. ὅτοι.

ἢ λατακοινωσάσης τότοις.) Lego λαζακοινωνήσας.

τότες ποιῆσαι μᾶρίτας.) μετέχες καὶ λοινωνὸς ῆ λᾶβάσε, παρὰ τὸ μᾶρ&.

ἢ ἐπὶ ῆ σῖτον.) M. ἢ πρὸ ῆ σῖτον, ῆ ἐπανακύπτα, τετίσιν, σὐνέτιεον γενόμενον.

ἀποκρίνει.) F. ἀποκλίνει. &, ὅτι ὅπω ταὐτὰ ἐφρόνειν.

καὶ συγχωρῆ τὴν λίκλω ὄῤῥιμον ὄφλειν.) S. ἰαυτέν. Niſi fortè aliquid deſit: ut omninò uidetur hæc narratio abrupta eſſe de actione Zenothemidis, & de ebrietate & furto Proti.

C ὄφλειν ἧ παρὼν ἐκεῖν& ὁ συνεχώρει.) τίς ἧ ὁ παρών; τίς ὁ ὄφλων;

ἵν᾽, ἰαὐ μ῀ αὐτῷ ποιῶσιν, ἃ ὡμολογήκασιν.) Elliptica formula καὶ αὐανταπόδοτ&, S. σὺ αὖ εἶπ, ἢ, λακλῶς αὖ ἴχοι. Talis eſt & in Euangelio D. Lucæ 13. λύσει, ἄφετ᾽ τὴν συκῆν ἢ ῆτο τὸ ἴτ&, ἵνα ἴτε σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω λοπρίαν. λαὐ μ῀ ποιήσῃ καρπὸν: ἃ ἧ μήγι ἐς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

ἃ ἧ μὲ: τὴν ὄῤῥιμον αὐτιλάχη.) Sunt & hæc ualde ſalebroſa: in quibus transferendis feci quod potui: præſtent meliora beati.

ἴχεις ὡς ἴοικι λίκλω.) Vtrum, iure agere tibi licet? an, pœnas de eo ſumpſiſti?

ὀδὶ.) Lego ἃ ἧ συνηθοφαύτηκας: ὁ πειῤῥαῤῥόμενα. Νὴ Δι᾽: ἀλλ᾽ ἐκ πολλῶ ἔτιμ ὁ ἄνθρωπ&; Hæc eſt ὑποφορὰ aduerſarij. Reſpondet alter, λιά γι ὑμᾶς, S. ἐκπολῶ ἔτι.

λιὰ σῦ τὴν γιγονῦαν ἐνλειαν.) F. λιὰ τὴν διὰ σῦ γιγονῦαν ἐνλειαν, S. τὴν ἀπρασίαν ῆ σίτ&, ὃ, τὸ ἐπανεμένον ἢ ἧμῦτ᾽ κὴ σῦνεν. Sententia eſt, Zenothemidẽ obſtitiſſe quò minus frumentũ maturè beneq; ũcederetur.

ἀλλὰ κὴ ἢ πολιτάας αὖ τὰ τοιαῦτα ὀβίστικα.) ὀδὶ λημοσίᾳ δικάζομαι ἃ συκοφάντῃ τινί: ὃν ὧμ πρὸ ἐτεμμα ἢ ἀγορᾶς. ὥσπρ ἀσχίνης. Dissimulat hic id quod facit: ὥσπρ ὃν ὃμ παρᾶναι καὶ βοηθᾶμ τὸ λογογραφᾶμ. Aduerſus Theocrinem autem Demoſthenes Demoſthenem accuſat, & orator oratores non tam acriter quàm uerè inſectatur.

In argumentum exceptionis aduerſus Apaturium.

ὁ παραγραφόμλω&. ἐμ διαιτητ῀.) Aut ἐμ διάτῃ τὸ πρᾶγμα, aut ἀπατέει& διαιτητ῀ τ. π. ι. φ. ἀρισταλᾶ.

συμβα-

συμβαίνοις αὐτοῖς.ᵀ ἀριστοκλία.) F.συμφαβάσις (παρὰ τὸ σύμφημι)aut συμβιβασθάσις αὐτοῖς.ᵀ δ' ἀριστοκλία.

In ipsam orationem.

περὶ ᵀ μὴ γενομένων συμβολαίων.) Qui irritorum contractuũ Rei fiant:liberius uertera m.

ἐν ταῖς ἐμποσίαις.) S.δίκαις.Sed quid si τῶν φευγόντων δίκας ἐμπεσιπάς;

ὁ μὴ σὺν μετὰ τούτων μοι ἐπιβιβάζουσιν.) S.μετ' ἀδικίας ἢ συκοφαντίας.Nisi τὸ μεῖα τούτων cum istis,ut aduersarij aduocatos intelligas,magis placeat.Nominat autem postea Eryxiam medicũ Piræensem,suum inimicum.Sed fortasse legendum,μετὰ τότε,S.ᵀ ἀπατηρίς.

ἔτ' ἐγγάς.) Alias ἐγγάς.

ἐμοὶ μὴ ὀκ.) Lego,ἐμοὶ μὴ σὺν ὀκ.

καὶ τὰς τρεῖς αὐθομολογησάμενον πρὸς ᵀ τοῦτον.) Et isto,tres illas,quas ab illo acceperat antea,coram confesso,uerti.Sed si τὸ αὐθομολογησάμενον ad Rei personam referatur,ut & τὸ λαβὼν:sic uertas licet:cum apud illum (Parmenonem) confessus essem,me & tres illas minas Apaturio iam datas accepisse.

ἀφῆμεν.) λατὰ μετάθεσιν,αὐτὶ ᵀ ἀφίεμεν ἢ ἄφιμεν ἀορ.β.

ἵνα μὴ διαστρῇ.) Sententia non est obscura,sed constructio parum commoda.

ἐμμῆνοί εἰσιν.) Suidas,ἐμμῆνα,λατὰ μῆνα:καὶ,ἐμμῆνοι δίκαι,αἳ τε ἐμποσιακαὶ ἢ ὁρανικαί. Vbi fortasse pro ὁρανικαὶ legendum,ναυτικαί. Quod si ἐμμῆνοι cum aspiratione legas,hoc est,ἑξ μηνῶν:uertas licet,semestres,id est senũm mensium. Nam à fine Sextilis ad initiũ Martij,sunt menses sex: quibus nauigationẽ minus frequentem fuisse apparet.

σύνξιας.) In Platone legitur (etsi fortasse non ijdem sunt) ὄρυξιας: quod uidetur ἐτυμολογώτερον.

πρόνοιαν ποιούμενον,ἵνα μὴ ἀπολῇ,ἀ δι' ἐμοῦ τότῳ συνέβαινεν.) F. συνέβαλεν. Huiusmodi errata gignit negligentia librariorum, cum literis nec ea forma, nec ea magnitudine pinguñt, qua debebant. Intelligent hoc,qui manuscriptos codices Græcos diuersos cum iudicio legerunt,& inter sese contulerunt.

καὶ τλὶν ἐγγύλα αὐτὸν ἀσπράξαι.) Lego αὐτὸς ἀσπράξαι.

ὡμολογεῖτο δ' ἀσήνας ὁ διαιτητὴς ἀριστοκλῆς.) F.ὡμολογεῖτο δ' ἂς ἄνευ διαιτητὴς ὁ ἀριστοκλῆς. Hanc lectionẽ sententia certè postulat.&, διαμάτηρ' αὖ φάνειτο λέγων τότε.&, τὰ ψευδῆ μοι ἐγκλήματα.&, ἐνδὺς αὖ αἰτιάσασθαι.&, ἃ συνθῆναι τῷ μὴ λαβόντι.

In argumentum exceptionis aduersus Phormionem.

ἐφ' ἑτέρας ἐκπλευσεῖσθαι νεώς.&, ἢ μετ' ὀλίγων.Νᾶ μετ' ὀλίγων perpaucis.est paulò pòst.&, τὸ συντύχημα.et,μαλλὸν ὀφείλειν ἐλαττοῦσθαι,pro μαλλον.

ὁ ᵀ συγγράψατο) Sensus postulat παρεγράψατο.

παρὰ τλὶν σύνθεσιν.) F.λατὰ τλὶν σύνθεσιν,ac potius λατ' σύνθεσιαν.

οὐ γάρ.) F.λπὰ μὴ ὁ ῥήτωρ.uel,μὴ γάρ μὴ ὁ ῥήτωρ.&,τῷ λόγῳ.

καὶ ἀφιέσης.) καὶ ἀφιάσης.

καὶ περὶ ᵀ λατὰ Νικίας.) F.καὶ περὶ ᵀ,αὐτὶ ᵀ,ἐν τῷ.

ἀλλ' ἐκατὸν δίκας.) F.ἀλλ' ἐκεῖ μὴ ὁ διαιτητὴς φανερὰ.&, ἀπὸ ἐκείνας τοίνυν ὑμῶν.

In ipsam orationem.

Δημοσθένης ὁ πρὸς φορμίωνα ὑπὲρ ἀνανέως λόγος.) Alij Δημοσθένης ὑπὲρ χρυσίππου πρὸς τλὶν φορμίωνος παραγραφὴν περὶ ἀνανέως λόγος, Demosthenis pro Chrysippo aduersus Phormionis exceptionem de ære alieno oratio.

ἐν τῷ μέρει λεγόντων.) Quia duo cũ essent : uterq; causæ partẽ egit:

ἀπολωλέναι ὑπὸ σὺ νεώς.) Pro ἐν τῇ ναῒ. Nisi malis ὑπὸ σὺ νεώς.

βουλόσιτ.) Alij βουλόσιτι.M.βουλόσαιτι ἀορ.α.optatiui.

ἀμφοτερόπλουν.) Hinc illuc,illinc huc,ut Athenis Bosporum,Bosporo Athenas,hoc est,ut pecunia Athenis accepta negocietur Bospori,inde q; reuersus Athenas,soluat & sortem & usuras. ἑτερόπλοιον, unius tantùm loci cõditionem habet.In hac oratione Phormio ἀμφοτερόπλουν mutuatus,se ἑτερόπλοιον reddidisse,fingere dicitur:numerata scilicet et sorte & usura Bospori,cum Athenis demum id faciendum esset, interimq; illa pecunia ei frui licuisset.

παρὰ λιτέᾳ τῷ ῥαπιδίτῃ.) Huius,pueri adhuc, fit mentio in Trapezitico Isocratis.

ἐὰ λατηγόρασεν.) F.ἐν ἠγόρασεν ἀλλ' ᾗ,αὐτὶ ᵀ,ἃ πλέον ᾗ.

ἐφάλει ᾗ ἐβδομήκοντα μνᾶς μὴ πίντε.) Si 5500.drachmæ conficiũt minas 55:bis de 115 minis subtractis,restabunt non nisi 60 minæ:nisi fortè ὁ ἐποιτισμὸς,qui fuerit 15 minarum,sit in 55 minis supputatus. Sed notæ numerorũ sæpissimè permutari solitæ, magnos errores pariunt,& ingẽtia mendacia:in cõtractibus etiam fraudes. Ac mihi quidã olim de iniqua æstimatione libri cuiusdã cõquerenti,per iocum ille quidem,sed ualde uereor,ne talia sæpè etiam seriò fiant,respondit, eãdem facilitate pingi notam octonariam,qua quaternariam.

ᵀ πεντηκοντολόγων.) Pòst nominat ἑλλιμενιτὰς: illos quòd quinquá

A gesimus exigant : hos, quòd in portubus uersentur.

ἐπαναγκὲς.) λατ' ἀνάγκην,ἀναγκαίως.

τῷ παρεισάκτῳ πρὸς ᵀ σπύθην.) In Aristocratea βερισάδης quidam Thraciæ rex, Cotyis F.Cersobleptæ & Amadoci frater, nominatur. Sed hic fortassis alius est.

οἷς τὰ ἑτερόβολα ἀνανάσαντες.) Quibus pecunia,quàm Athenis mutuarant,Bospori reddenda erat.

ἄπρακτον γὰρ ἄνευ ᵀ αὐθρωπον.) αὐτὶ ᵀ,ἐὰν ᵀ ἄνευ ἄπρακτον.Locus mendi suspicione non uacat. ἄπρατα γὰρ ἄνευ τὰ ἀγοράσματα,etsi non multũ uidetur à sententia abhorrere:nec ipsum tamen satis placet : etsi mox sequitur,ἐπειδὰν διάθωνται τὰ φορτία,τότ' ἐκ,πιπράσκῃ,ut in Panegyrico,μὴ πολλῆς ἀπορίας ὄσης,τὰ μὴ ὅπως δεῖ διαθήσεσθαι,τὰ ᾗ ὑπόλοιπα ἀσφαλῶς ἀγαγέσθαι. Fortassis λατηχρηστικὴ quædam formula mercatorũ fuit, ἄπρατον ἄνευ ᵀ αὐθρωπον,αὐτὶ ᵀ,μὴ πιπρακέναι τὰ ἐμπορεύματα : ut sit pabuum loco actui. ἄπρακτ& irritus,impossibilis. ἄπρατ& non uendi tus,integer,incorruptus:quod huc non pertinet.

χωρὶς ᵀ ἄλλων.) ᵀ ἐμπορευμάτων ἢ ἀγορασμάτων.

σώματα ᾗ.) αὐτὶ ᵀ,αὐθρώπους.Nisi & equi & boues & aliæ pecudes in naui fuerint.

ἵνα προσκαλισάμενος αὐτὸν.) Vt in iudicium eum arcesserem : ut diẽ ei dicerem.

ἀλλὰ μὴν ὅτι ὁ λάμπις ἐκ ἐφθιγξατο.) F.ἀλλὰ μὴν ἐχθὲς ὁ λάμπις ἐκ ἐφθιγξατο,αὐτὶ ᵀ,ἐ μόνον ὁ λάμπις ἐκ ἐφθιγξατο.

τὰ ἐναντία οἷς πρότερον ἤρκησεν.) F.τὰ ἐναντία οἷς πρότερον ἦρξεν, ἤρκησεν:aut,τὰ ἐναντία τοῖς πρότερον,ἤρκει.

ὡμολόγει μὴ ἀρκεῖν ταῦτα πρὸς τότον.) F.πρὸς ἱματὶ : nisi λαπιθικῶς dicatur: aut intelligatur socius Chrysippi.

ἐκ ἀπίγνω δι δίκης.) Aliàs ἀπογνῶναι καὶ ἀποψηφίσασθαι est absolucre:λαταγνῶναι καὶ λαταψηφίσασθαι condemnare.Hic est,ἐκ ἀπίγνω δι δίκης,non tulit sententiam:de re non pronunciauit.

ὑποθήκην ἐκ ἐχω.) Cum nihil haberet quod pignori opponeret aliis,sed rebus Chrysippi oppigneratis,alijs etiam caueret.

ἐγγάων τόκων.) His,ut suprà dixi,opponuntur οἱ ναυτικοί.

ὅσαν δ' ἐφικῆσι.) οἱ ζῶν τὸ ἥμισυ ᵀ ἡμιφαλάς,ut de talento pendantur denæ minæ.

ἔστι νὴ ἐκτὼ δραχμάς.) Denæ drachmæ nunc ferè aureo Rhenẽsi nũmo respondent, qui apud nos ualet cruciferos 75: cũ me adolescente nõ pluris quàm 64 fuerit. Suidas χρυσῆν νόμισμα τριάγωνον. Apud Isocr.in Trapezitico : ἔτι δὲ παρ' ὧν ἐχρυσώνησα τὸν ἑκατὸν ᵀ χρόνον πλείους ἢ χιλίους στατῆρας. Non idem ubiq; fuit stateris preciũ. Fuit enim & τριάδραχμον,& pluris quàm 28 drachmarũ alicubi,ut credibile est,ac dubitationẽ habere uidetur nomisma utrũ aureũ an argenteum fuerit. Nihil enim uetat eandem appellationẽ & aureo & argẽteo nomismati (ut apud nos fit) fuisse tributã,cũ tantũ discriminis fuerit,quãtum inter aurũ & argentũ interest. Sed Budæus de asse hic consulatur.

γίγνητ' τόσον μὴ τόσον.) Demosthenes cum scriberet orationẽ, argumenta mercatorib.suppeditauit, supputationem usurarũ ipsis reliquit, eius rei peritioribus:quem & ego imitãs,hoc tantùm dico,si minus exquisitè sit hæc ratio,in causa esse notas numerorũ depraua tas : de quibus cur nos magnopere laboremus, quibus hic neq; seritur, neq; metitur,equidem non uideo. Et hoc semel de tota arithmetica Demosthenica testatum esse uolo,ea me uertisse,quæ in autore inuenerim:correctionem τοῖς ἀριθμητικωτέροις μὴ ἐμπειροτέροις reliquisse.

τριςχιλίας ἐννακοσίας ὅκοσι.) F.ἑκατοσίας ἑξήκοντα.

τὰ ἔπτιμία τὰ ἐκ δι συγγραφῆς.) S.si fidem nõ seruasset,ut in Trapezitico Isocratis.

μέλις τὰ ἀρχαῖα ἀπόλωλας.) τὰ λιφάλαια. ᵀ τῷ ᾗ.) τῷ λοιπῷ μὲν ἐν βαρχῆς(ὡς φασιν)σύβυς.)Videtur prouerbialis fuisse formula,ut ἀφ' ἑστίας.Aduersus Lacritum,σύβυς ἀπ' ἀρχῆς ἀφεψόμενοι ἱκανοτέχνην.

σὺ δ' ἐπισκήπτῃ μαρτυρεῖ αὐτῷ τῷ σωκλικῆντι.) Alij σωκλικῆντι.M.μαρτυρεῖ τῷ σαυτῷ σωκλικῆντι.& pro ἐπισκήπτῃ, lego,ἐνὶ σκήπτῃ, αὖτὶ ᵀ,ἰσχυρίζῃ ἢ ἐπράδῃ ἢ ποιεῖσθαι : nisi fortè pro σκήπτῃ, legendũ sit σκηρίπτῃ,unde etiam τὸ σκῆπτρον dictũ uolunt.Sed est id uerbũ rarius. ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρει quid sit,satis notũ est: et ea res hic nõ agitur.

ἢ δεῖ ᵀ πᾶλαι ᵀ ὑμίτερον παρίλαβεν ἑτεροπλοίῳ τῷ ἀργυρίῳ λιχρημένῳ.) ἀλλὰ μὴ ἀμφοτερόπλῳ λατὰ τλὶν συγγραφὴν.

ἀθλώνσι καὶ πρὸς.) F.δι πρὸς ἐμέ.

τῷ ναυκλήρῳ ἐκίλουσιν ἀποδῶναι.) πῶς ἂν ὧν ἀμφοτερόπλουν; Videtur in his forensibus orationibus præter cæteras, cõplura inesse παραγγήματα,ad iudices decipiendos,et aduersarios euertendos cõparata.Neq; uerò historica fides à causidico expectanda est.Fieri etiã potest,ut nos nõ modò propter errata codicũ,sed etiã ignoratione Græcæ cõsuetudinis sæpè fallamur.ἀλλ' ὁ φρονῶν ἐπιπολάζῃ τὸ ᵀ γάμιον ἀσεργασμένον. Me sanè (uerum ut fatear) pœnitet tantũ operæ in rhetorũ mendacijs cõuertendis posuisse.Verùm aliquã excusationẽ habeo uel ignorantiæ uel inopiæ.Nam quod ad meũ ingeniũ attinet,hypocritas,sophistas,sycophantas

cophantas, mendaces, magos (adderem etiam tyrannos, nisi metus hos faceret amabiles) omnes ex animo detestatus sum à teneris unguiculis: & nũc canis subolescẽtib. mihi quàm minimũ cũ eis esse negocij cupio.

ἐφόδιον λαβὼν.) αὐτὶ τ ἀφορμὴν καὶ πρόφασιν.

ὑμᾶς ἀπέρας ἐλίγξαι.) ἢ κ αὖ λωποδύτας ἐλίγξαι.

καὶ ταῦτα παύτων ἴσως ἐν τῷ πομπείῳ διαμιῤῥόμενοι.) Pollux li. 9. de prauate citat hunc locum ὅπερ ἢ καὶ πομπεῖον ἔνιοι οἴκημα λοιπὸν. Δημοσθένης ἀπόντων ἐν τῷ πρὸς φορμίωνα πρὸ λαυρέως: καὶ ταύτας ἢ ἐν τῷ πομπείῳ διαμιῤῥόμενα. ἐπιδείξαι.) M. ἐπιδέξασθαι.

τ τι ἐν τῷ βοσπόρῳ πραχθέντων.) F. πραθέντων, παρὰ τὸ πιπράσκω. Est aũt constructio huiusmodi: μέλλει διαλύσασθαι τὸς λαυράσαντας τὰ ἐπιτρόπεια τ πραθέντων (ἀπὸ ὧ διὰ τ πραθέντων) ἐν βοσπόρῳ. Bosporus autem non tantũ prouincia est, sed etiam urbs eiusdem nominis & mercatus celebris.

ὑμᾶς δ' ἀπογνοίντι δι λόγκε.) Hic aliter usurpatur quàm suprà, αὐτὶ τ γνοίντι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὸν λόγον.

εἰ μὲν γὰρ ὁ μαρτυρία ὑ τ λάμπιδ ἐνταῦθα διατιβάλλετο.) Hic consistere, uel potius proferretur. Apparet aut Lampidem abfuisse, aut nõ scripto dixisse testimonium.

ἄλλην βίβλον ἐνίκυρον διαταλιπὼν, ὧν πάθε ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

ὅπ ἐστί.) M. ὅπ ἐστὶ δι.

μὴ χρῆσθε ἐν τιμωρίᾳ.) F. ὡς τιμωρίᾳ. Aliàs sine præpositione, ut apud Isoc. τιμωρίᾳ χρώμενον τῇ πρὸ τῶν ἄλλων εὐ ποιῆσαι φιλοπονίᾳ.

ἀ γὰρ ἐμπορίαι τοῖς ὀργωμένοις.) Haud dubiè legendum ἀ γὰρ εὐπορίαι.

In argumentum orationis aduersus Lacriti exceptionem.

λῆλός ἐστιν ὁμωμοκώς.) Nam τὸ ὠνομακὸς prorsus est absurdum.

διὰ τὸ πρᾶγμα τὸ πονηρὸν.) M διὰ τὸ πρᾶγμα πονηρὸν ὄν.

In ipsam orationem.

οἱ φασηλῖται.) M. οἱ φασηλῖται, ut in alijs autoribus ferè legitur, & analogia postulat, φάσηλις φασηλίτης, ut ναύκρατις ναυκρατίτης, & sic habet Stephanus.

ὥσπερ τ ἰδίων τι τ ἑαυτ, ἀποδιδωκέναι.) F. ἐπιδιδωκέναι. & χρήματ' ἀλαύσασ. &, ἔχειν μὲ τὰ τ ἀδιλφῶ. pro μετὰ τ. et, ὑμᾶς τὶ τὸς. ὅπως ἐνδυοῖ ὦσι.) Vt essent naui atq; industrij.

οἷα ἐποιχωρύχησαν.) τ ποιχωρύχων δίκλω ὑφάλοντο καὶ ἐκλιψαν.

ἐπὶ οἴνε.) F. καὶ ἐπὶ οἴνε.

ἀποτιθέασι ἢ ταῦτα.) τὰ λιβράμια τ μνᾶδας οἴνε, quæ Mende in Põtum uehenda erant. & ὡς αὖ ἀποδῶσι τὸ γιγνόμενον.

μέναντοι ἐπὶ νυὶ ἡμέρας δίκα.) Felic. ἐπὶ λωΐ. Quod non puto loci nomen esse, cuiusmodi est λωόδεκμα: sed temporis designationem, pro μετὰ τ λωΐα post exortum Caniculæ: q. sub autumnũ periculosa est nauigatio. Canicula autore Ptolemæo, 5. Cal. Augusti, Arcturus cũ Vindemitore 4 Non. Septemb. oritur. Ephemerides nostræ ætatis, Caniculæ ortum à Nonis Iulij circiter auspicãtur, diesq; caniculares medio ferè Augusto terminant.

τειακοσίας τὰς τεισχιλίας.) F. τὰς χιλίας. ut de 3000 pendãtur usuræ nomine 900, unà cum longinquitate loci & temporis, auctæ. Vertes igitur, trecentenis mille drachmas.

συτυρία ἴσως τ ὑποκειμένων.) τ ὑποθυπῶν. ἀ ὑποθῦναι ἐῶσι ἴσως σαν τοῖς λαυράσασι.

τὰ ἢ πριγνόμενα.) Vtrum ἐν δι νυκαγίας ἢ τ ὑποκειμένων. Fateor me hæc non satis intelligere.

τ ἀδιλφὸν αὐτὸ ἀρτίμωνι πλησιάσθαι.) F. ἀρτίμωνα καὶ πλησιάσθαι.

καὶ λόγες δικμασίας πιθανὸς.) F. δικμασίως πιθανὸς, aut δικμασίες καὶ πιθανὸς, & τ οἴνε τὸν λαβιγαμένων.) Vtrũ τὸν τότε ἔσαν, an τὸν τιμὸν ἄναι λαβιγαμένων, αὐτὶ τ λαβίγαθαι; ἐν μίνδις.) πόλεως δράκης.

διεπ]σῶν τὸν ναυῶν.) ἐπισκοπῶν τὰ φορτία καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν τῇ νηΐ.

πρὸς τοῖσδι ἐμαρτύρησεν.) ἀκολὼ ἐμαρτύρησεν, ut aliàs dicit.

ὄδην ἐν τῇ συγγραφῇ lege.

καὶ ὅδι ἐπιλανάσοντ' ἐπὶ τότοις.) Hinc locus superior explicari potest, οἱ τ ἐπιδιλανεισμένον ἐν τ ἐμπορίς.

ἐν τῷ λόγματι τῷ ὑμετέρῳ.) Locus in Piræeo, inquit Suidas, in quo multi & ciues & hospites cõueniebant, & sermones inter se conferebant. Fortassè q. specimina mercium ibi exhiberentur. idq; addit Aristophanis interpres ἐπισθόσιν· ἐκᾶ, inquit, οἱ ἔμποροι τὰ δόγματα τ πωλουμένων ἐτίθεσαν.

καὶ ἄλλα.) F. καὶ τἄλλα ἐπισκοπῶμεν, καὶ ἔ τι ἐγχωρῦντά ποθεν ἐν τ πλοίς. &, οἷοί τι ἔπεσαν. &, μέλλειν αὐτὸς ἄγειν. &, τ ἐν δι θυλάσσης τινὶ ἐν ἀγρῷ οἰκόντων. τὸ ἐν ἀγρῷ uidetur omissum. Alioqui & τὸ οἰκόντων abundabit.

ἰσχυρὸν.) Videtur ἰσχὺν ὑμῖν nomẽ esse. Nihil huc pertinet Isthmius Ion apud Darium non optima fide gratiosus: de quo uide Herodotum.

τὰ ἐν τ πόντε.) Suprà τὰ ἐν τ οἴνε. ἐν ᾗ αὖ πλείᾳ ἦ χρήματα σωτήρια ἴσως τ ὑποκειμένων.) Suprà, ἐν ᾗ αὖ πλείᾳ τὰ χρήματα; σωτήρια

A ἴσως. παρὰ ποίᾳ ἀρχῇ.) Obserua distincta magistratuum munera.

καὶ ἐφαύλων καὶ τ τοκίνων.) Et pupillorum & parentum, eorũ scilicet, qui à filijs, quos honestè educarunt & artè docuerunt, ad egestatẽ redacti, non alunturἀλλα γὰρ τοῖς γονεῦσι, μαλ' ὁσίαδαι, τὰ θρεπτήρια ἀποδῶναι. Hoc uidetur rectius, quàm si τῷ καὶ deleto, coniungas ἐφαύλων τ γονίων, eorum qui parentibus orbati sunt.

ἀνῆν ὑπόλοιπόν ἔστιν οἱ τραπεζοι.) αὐτὶ τ, ὑπόλοιποι ὦσιν. &, καὶ σὺ ἀδιλφέ.

ὧν ἔτοι λύμοι ὦσιν ἀς ναῦν, ἤ τις αὖ μὴ.) F. λαυβάνοι ἢ ἐκλῦναι ἀς ναῦν. ὧν ἔτοι λύμοι ὦσιν, utrũ οἱ ἀδικωῦσι; an οἱ μίτοικοι; an ὧν χρημάτων δὲ ἢ τινὸς.) Hæc ex alia lege cognoscẽda essent. (τῳρ:

In argumentum Paragraphici pro Phormione.

νίμοντ καὶ αὐτὰ.) F. καὶ ταῦτα, ἀποθανόντος δι καὶ μικρὸν. & πάλιν ἔλαχε δίκλν, non ἔλαχε. Nam hoc sumere pœnas, illud diem dicere significat: ac multum interest inter λαμβάνειν καὶ λαγχάνειν δίκλν.

νόμον τ διωλύοντα μηνὶ θῆναι δικάζεδαι.) διωλύοντα θῆναι parorum placet: διωλύοντα δικάζεδαι mallẽ. Sed satis est sententiã intelligi.

In ipsam orationem.

τὰ δίκαια παρ' ὑμῶν.) M. τὰ πιπραγμένα παρ' ὑμῶν. ταῦτα ἢ πότερον δίκαια ἢ ἄδικα, τ δικαστῶν ὀφεῖν ἀποφαίνεδαι: ἀλλὰ μὴ τ ἀγωνιζομένων. Sed fortassè fiduciam causæ hoc uerbo præ se ferunt.

ταῦτα παύτα πιποιηκὼς.) Sequitur in apodosi, ὅμως ὡς ἐρᾶτι συνοφαντᾶ, S. αὖτ ὁ ἀπολλόδωρ. Vnde aut αὐτίπτωσις est, pro πιποιηκότ, οὗ πιποιηκότ, διαλύσαντ, παραλίντ, ἀφιέντ: aut, post τ ἐγκλημάτων, addendũ φανήσετ: & noua periodus incboanda: ὅμως (ὡς ἐρᾶτι πρόκλησις) uerti prouocationẽ, Græcã analogiã secutus: neq; uideo, cur nõ & hæc metaphora, à re militari sumpta, in iudicijs locũ habeat. Sed si cui uel sponsio uel stipulatio magis arriserit: sciat tamẽ latinas uoces græcis nihilo magis per omnia respondere, quàm illã.

ἄλλ διὸ ἑαυτ ὄντι.) χωρὶς οἰκέντι, καὶ τὰ ἑαυτ πράττοντι.

ὁ μὲν γὰρ ἐγγυ & ὧν ὁσίᾳ.) Bona oppignorata. Sed lego ἐγγὺς & sicut ἐγγύοι τίνοι. τῇ ἐγγύᾳ opponitur ὁ διδανεισόμενος, καὶ παῦλα ἀς ἐκδοσιν.

τ πασίωνα χρήσθαι ἰχειν.) Etymologicon χρήσθαι ὅ τι δανίσας καὶ ὁ δανεισάμενος ὠφελίτης. Sic & Suidas & Hesychius. Quare nihil est cur pro ὁ πασίων' ἐπὶ τράπεζαν legas ὁ φορμίων.

διδανεισμένον ἅλιον.) τοῖς ἄλλοις ὑπὸ πασίων. ἅλιον autẽ dicit, quia et alij suã pecuniam alijs mutuò dandam argentarijs credebant.

ἔνδικα τάλαντα ἐνδρχὰ ἴῶ.) Quid ergo reliqua 39 τὰ διδανεισμένα ἀργὰ ἴῶ; Num sine usuris mutuauit?

οἷς πρεῖσθε & ἴῶ.) οἷς πρεῖτο, τετίσθαι, ἐδιδανείκει τὰ χρήματα.

τότοις βιβλίοντας.) S. τοῖς λοιποῖς χρήμασι. F. τότων βιβλίοντας, χωρίσαντας, S. αὐτὰς τὰς ἐπιτρόπους, τετίσθαι βιαιρεθέντων δι καταλελαμμένης οὐσίας τ ὑπ' ἀπολλοδώρε διδαπανημένων.

αὐτιμοιρᾶ.) In hac uoce me & omnia Lexica & Eustathij index destituunt. sed uidetur nõ esse uerbum αὐτιμοιρᾶν, ut ἰσομοιρᾶν καὶ μιμψιμοιρᾶν: sed aduerbium ἐξυτενέμενον αὐτιμοιρὰ, τετίσθαι, διατ' ἰσομοιρίαν, μοῖραν αὐτὶ μοίρας. Qui habet aliquid certius, candidè impertiat.

ἀλοτιδν ἴσαι πιμὸν.) αὐτὶ τ πιμέσαι.

καὶ ἀφῆκαν.) S. ὅ, τι ἀπολλόδωρ & καὶ ὁ πασικλὴς τ φορμίωνα.

ὡς ἀφεῖσαν.) αὐτὶ τ, ἀφίεσαν ἢ ἀφίεσαν διατὰ μετάθεσιν ὁ συγνε πλὼ. ἀορ. ἀ. esset ἄφισαν, ut ἔθεσαν.

τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον.) Sic Felicianus. F. τὸ μὲν γὰρ δὶ τάλαντον. Nã διτάλαντον si fuisset τὸ ἀσπιδοπώγειον, id est 120. minarum reditũ attulisset: haud stultè sapuisset Apollodorus.

ὅτι τὸ ἱτῦμα ἴδιον.) F. ἤδιον. Nam & ῥάπισα & ἀσπιδοπώγειον fuerunt ἰδία ἱτύματα. Sed ὁ ῥάπισα ἡδίων, διά τι τῶν πρόσθεν, καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα: de quo uide Trapeziticum Isocratis nostri.

φανήσετ πρεσμιμιδωνὸς ἐκ ἰδίων ἀφορμῶν.) De Apollodori fratre Pasicle, Phormionis aduocato (ac filio potius) hoc intelligo. Huic enim ὁ ῥάπισα in hercisciunda familia obuenerat. Deinde coniungit Apollodorum & Pasiclem, uerbis, ἐμιδώσαν, παρίδωκαν, ἀφῆσαν, οὗ πιπονθότ ἐδικάζοντο.

αὖτ νῶν πρεσθήκην ἄλλοθεν πορίσαντα διδωκέναι.) αὖτ, utrum? Apollodorum? cui? Phormioni. At, qui iam debebat ἀφορμὴν, ei alia conquirenda & danda erat? Sunt hæc præstigiarum similia. si mendũ abest: aut ego quid hoc rei sit, nõ assequor. Ac fortassè Demosthenes Phormionem nõ ita armare uoluit, ut ab Apollodoro uulnerari non posset. Nam ex eadem officina pugiones aduersarijs porrexisse traditur, quibus sese mutuò conficerent. Ac Apollodori actio in Phormionem non extat. Ea uerò quæ in Stephanum testem inscribitur, est huius παραγραφῆς refutatio.

ἐμιδώσατο.) F. ἐμιδώσαντο, S. ὁ ξένων καὶ σύμφωνος, καὶ σύμφωνον.

ὅτι καὶ τότοις ἐμιδωσαν.) S. ὁ ἀπολλόδωρ & καὶ ὁ πασικλὴς: quasi aut hæreditate indiuisa, aut societate coita.

καὶ τὸ πρόσθεν.) τὲς τένης τὲς προσγενομένης. Verti, & reliqua. In margine

margine notaui,id quod interest,uel,cum accessione:quod postremum ceteris præfero. Apparet enim 3000 drachmarum accessionem ex usuris fuisse 2000.

τοῦτο γάρ ἐστι.) F. καὶ (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μίγιστον ἁπάντων) ἃ δεῖ πώποτε ἠτιάσατο. δεῖν᾽ ἔχοντα δίκαιον ἁπᾶν.) Sic lego,nisi malis δεῖν᾽ ἔχοντα δίκαια ἁπᾶν.

σὺ δ᾽ ὅς.) F.σὺ δ᾽ ὁδὶ νόσος,ὅς.& καὶ ὑπὲρ σαυτοῦ,ἢ ἑαυτοῦ.

ἃ τοίνυν αὐτοῦ.) ἃ τοίνυν τοῦ,uel αὖ τοῦ μὴ διαιρίτους.

ὧν μὴ ἄνευ δίκας.) S.χρὴ,uel αὐτὶ τοῦ,ὧν μὴ ἐσὶ δίκαια.

τί ποτ᾽ ὄζιν ἀ.) αὐτὶ τοῦ,τίνα ἢ ὁ,ἱστόρησις ἀριθμῶ.

ὅπως μάρτυς ἂν τοῦ δικάζοις τοῖς ἐρημένοις.) ἵνα τῶν δικαιοσύνῳ φυλάττῃ,καὶ τῶν ἀληθειαν τοῦ ἐρημένων μαρτυρῇ.

ἀπαλλαγὲς ὥσπερ ὁ τότε πατὴρ,ἰδίωτις σατύρῳ.) Ambiguũ utrum ἀπαλλαγὲς ὥσπερ, ut significet & Pasionem fuisse libertinũ, id quod postea dicit aperte.seruum eum fuisse Archestrati argentarij: an ἰδίωτις ὥσπερ,ut referatur ad coniugium,non ad seruitutem.

ἕτερος Σωκλῆς.) F.Σωσικλῆς.

ἑαυτοῦ ποτὶ γεγενημένῳ.) S.πάλῳ,πεπολύσαντι αὐτῷ.

τοῖς ἢ τότε.) τῶν πολιτέων.

λαβέσθαι τῆ τύχῃ.) F.λαβέσθαι:καὶ τῇ τύχῃ.

διτήσασθαι καὶ αὖτοῦ.) F. διτήσασθαι,τοῦ αὖτοῦ τότων ἀξιωθέσι.ὧδε:τῇ τύχῃ ἄρχῃς.τῇ ποίᾳ;ἀπὸ τοῦ χρηματίζεσθαι ἢ ἑτέρων πλάω διτήσασθαι.& ἃ τότων αὐάγκη.

καὶ ἰκανῶς ἀφέσαν.) Vtrum Xenon & reliqui serui fuerunt Pasionistan τὸ ἰκανῶς ἀφέναι,αὐτὶ τοῦ,ἀπολῦσαι ponitur?

τὰ μὲν ἄλλα πρὸς μὲν νόμισθαι.) ἀς ἴσας μοίρας,κατ᾽ ἰσομοιρίαν.

ἀλλ᾽ ἐτ᾽ ἄναι τοῦτο.) F.ἀλλ᾽ ἄναι.τὸ ἔτι quid ad sententiam faciat, non uideo. τῶλ᾽ ἀπᾶν.) F.τάδι ἀπᾶν,ἃ ἀληθῆ ἴν.

πίνδ᾽ ὁμιτακαύτων.) τιτλάρων καὶ ἥμισυ.

μὴ ὅτι τοῦ ἀρχόντων,ἀς τὰς λειτουργίας.) ἀπὸ ἰσοτῆ.αὐτικωκώς.

ἃ δὴ μισθώσεως ἔξω δὴ φανίρας.) ἃ ἐκτὸς δὴ μισθώσεως δὴ φανίρας.

ᾗ τότῳ λέγοντας τὰ τότε.) F.A.ᾗ τότῳ λέγοντας ὑμᾶς τὰ τότε,scilicet τοῦ φορμίωνος.

φιλοκερδὲς ἄναι.) φιλοκερδὲς ἦν. Lucri auidus non tam heri,quàm suum negocium agere solet.

καὶ τῶν μὴ λίνουσι,τῶν ἢ ἰδίωκας ἰταίραν.) λίνουσι,αὐτὶ τοῦ ἐπρίω.ἰδίωκας,αὐτὶ τοῦ,ἀπίδας:nisi fortè mendum aliquod subsit. τῶδὲ ἰδίωκας ἰταίρᾳ habet Fel.quod minus placet,ut ad χλανίδα referatur.

δεῖν᾽ τοῦ φορμίωνα ἐᾶν ὀρᾶ.) S.πολλῶν ἐνδεῖν ὄντα.

τοῦ ὁμίσιον ἐκατέρῳ ἐπίτροπον.) * cur sit additus non uideo. Nam semissis hæreditatis fuit Pasiclis,cui tutor datus est Phormio.

ἐκτά γε νῦν πολλοῖ.) S.ἔχουσιν ἐᾶνον τοῦ ἀγρόν.

ἢ τᾶς ἀπ᾽ ἐκάνης ἀρᾶς.) S.ἐναντίκ.Nõ opus est addere,ἐνοχὸς ὤν.

ἀλλίππου,τοῦ νῦν ὄντος ἐν Σικελίᾳ.) Fortasse cum Dione profectus ad expellendum Dionysium iuuiorem.

ὧν μὲν ὀλικῆ.) F.A.ὧν πολλοστὸν μέν.

ἰδὲ δὴ καὶ τὰς πρὸς ἀπολλόδωρον δὴ πουηρίας.) Requiro aliam lectionem,nec inuenio.

χρήματ᾽ ὑμῶν.) ὑμῖν ἀνηγνώθη.

ᾗ τοιόντων τι ἀπαιτήσων.) S.διὰ σύτι.

ὀδόρια τὸ ὕδωρ.) Hinc apud D.Petrum, λύπη ἐστὶ τὸ ἴδιον ὀδόραμα ἐπανθοῦν.

In argumentum orationis I.contra Stephanum testem.

Stephanus hic uidetur alius esse ab eo, qui in oratione contra Neæram exagitatur.

τοῦ διαθηκῶν τοῦ τοῦ πατρὸς φορμίωνος.) τοῦ διαθηκῶν τοῦ τοῦ πατρὸς,τὰ φορμίωνος,scilicet αὐτίγραφα.

In ipsam orationem.

καὶ παριγράψατο τῶν διαθήκων.) τῶν δίκων lege, permutatis uocib.

σύλ᾽ ἐπίλαβι τὸ ὕδωρ.) Ergò recitatio testimoniorum non est computata in tempore habendæ orationis.

αὐσίγειαν τὰς διαθήκας.) περιπλάτο αὐσίγειαν,aut subintelligendum διὰ σύνω. ᾗ μῶν φησιν.) S.ὁ φορμίων.Verbum hoc abesse posset.

ἄναι᾽ τὰ αὐτίγραφα τοῦ διαθηκῶν τοῦ Πασίωνος.) Hanc clausulam uidetur cõmentus Apollodorus:ut ansam haberet exagitandi testes: à quibus cætera & uerè & impunè dici potuerunt.

ἃ καὶ μηδὲν αἰδεσθεὶς πω lege. ἐς τοῦ ἐχίνου.) ἄγγος τι, ἐς ὃ τὰ γράμματα ἐτίθητο τὰ πρὸς τὰς δίκας.Suidas.

αὐτιγράψας ἐκάνων ἐᾶν ᾗ διαθήκη γέγραπται.) Clausula hæc quid ad rem faciat,nõ uideo:nisi fortè legendũ ἐᾶν (pro ὅτι)ᾗ διαθήκη γέγραπται: exemplum id scriptum fuisse tum,cum testamentum scriberetur.

ὡς ἂν μάλιστα οἱ δικασταὶ ταύτῃ τῇ διαθήκῃ ἐπίστευσαν τοῦ πρὸς ἄναι ἐγὼ δ᾽ ἀπικλέωδω.) Quia sequitur φερεθᾶγε,puto legendum eodem modo,πιστύσειαν,ἀποκλειθέω.

ἀλλάττε τοῦ μιμαρτυρημένων.) ἕτερα ᾗ τὰ μιμαρτυρημένα, ἐχὶ τὰ μὴ μαρτυρημένα ἀλλ᾽ ἕτερα. ὡς διαπασησυάζοσιν.) F.A.ψυδῆ διατ᾽ ἐμοῦ. ᾗξίων μαρτυρᾶν.) S.ὡς ἐσὶν οἱ διαθῆναι πασίωνος.

πλὴν ἢ βαδίζων.) Felician.πρὶν ἢ priusquam eò ueniatur.Ego legò πλεῖν,παρὰ τὸ πλίω.

ἐᾶναι προκλησιν πλεῖν,ὅπως αὖ πλίοι τὶς.

ἔστι τότων ἐᾶν.) ἔστι τοῦτον ὕια.& ἐκεῖνος.) ἐκάνως μαρτυρᾶν.

καὶ τὸ γραμματεῖον ἐμβαλεῖν.) S.in echinum, id est,capsulam illã, in qua acta conseruabantur.Sed utrum: & tabulas in echinum conjiceret,an.se coniecisse tabulas in echinum? Potest enim τὸ ἐμβαλεῖν referri uel ad προσμαρτυρῆσαι,uel ad ἄναι ἢ καὶ.

εἴ τινές εἰσι διαθῆναι.) An aliquod sit Pasionis testamentum? F.εἴ τι νόθ quodnam sit Pasionis testamentum? & ἢ μὲν φύμ᾽ ἐγὼ.

ὅτι γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνόν ὄζιν.) F.πρὸς ἐκεῖνον δίκην ἐστὶν,ὅτι.

ὡς γέγραπταί τις αἰνιξιτάσας.) F.ὡς γέγραπται,pro ὃν τινα ῥᾴτορ γέγραπται ᾗ διαθήκη,τὶς αὖ ὀξιτάσας πλὴν μαρτυρίαν γνοίη,ut sit τὶς ὀξιτάσας πλὴν μαρτυρίαν γνοίη αὖ.

ὥσπερ ὑμῶν γράφοντος.) F.ὡς ἑαυτοῦ ὑμῶν,ac potius,παρὸς ἑαυτοῦ ὑμῶν. καὶ τἄλλα ἃ φησιν ὅσα ὀδί.) F.καὶ τἄλλά φησιν ὅσα ὀδί, &c.inquit, quæcũq; ei domi sunt,ut redundet articulus ἃ. Sin is rectè additur: addenda uidetur & negatio:καὶ τἄλλ᾽ ἃ μὴ φησιν ὅσα ὀδί,&c.quæ quãta sint,non explicat.

ἢν ἔτοι πρὸ δὴ λυήσιος.) F.πρὸ δὴ λύσεως, δὴ αὐοίξεως. Antequã solueretur,aut aperiretur.aut,πρὸ δὴ λήξεως,ante rem in iudiciũ delatã.

φόρι μὴ λᾶξαι.) F.λάξω καὶ πλὴν μίσθωσιν.Nisi scribã iubeat ostendere,ut sit λᾶξαι λειξάσθω προσακλινὲν,aut desit uerbum βέλομαι λᾶξαι.& ὅτι πλᾶσμα ὅλη ὄζιν ᾗ διαθήκη.

ἵν᾽,ὅσα ὀξιλίγχοιτο ἔχων.) S.ὁ φορμίων.

διομόσθαι φάσκ.) Vtrum ὁ φορμίων. Se redegisse id, quod sibi deberetur? An φάσκ διομόσθαι πασίωνα; cui Phormio satisfecerit, dissoluto omni ære alieno.

χωρὶς δὴ διαδ᾽ ἡμέραν διοικήσεως.) ὥστι καὶ τὰ διαδ᾽ ἡμέραν διοικᾶν φορμίωνα καὶ χορηγᾶν ταὐαγκαῖα.

τί σῶ μαθόντος.) F.παθόντος.

ἀφαιρῶν ἑκάτερον τὸ μαρτυρᾶν, pro ἑκατέροις τῷ.

δὲ διαταλιπεῖν.) F.ὁ ἢ.& ὁ ἢ τὰ τοιαῦτα.&,αὐτὸ ἑαυτῷ.& ἁπλῶς αὐτὸς μιμαρτυρηκίναι.&,καὶ λόγον ὧν βάλιτ᾽ ἀώσει,non ὃν.

στέφανον μυρικίνης ἀχαρνᾶ.) F.στεφανῶ μυρικίνης ἀχαρνᾶ ψυδομαρτυρίων,S.διλαχὶ λίπω.

ἐμαρτύρησα τὰ.) F.ἐμαρτύρησα μαρτυρήσας τὰ.

ταῦτα ἔτως.) M.ταῦθ᾽ ἕτως ἐστὶν αὐτὸς.

ἐκ αὖ οἷός τι ὦν.) F.εἶλω.

ὃς προσῆκον ὢν ῥυθμῶναι.) F.ὢν τότι ῥυθμῶναι.et,ὃ γαρ,αὖ ἕτερον δέξῃ.

τὸς ἢ πᾶσιδας τὸς ἐκάνης.) M.τὸς ἐκάνης,S.ἢ στεφανῦς. &, διομνύσι: Sic enim contra Neæram huius nepos appellatur. (σν.

ἀλλ᾽ ἐχ ὅτοσί.) M.ὅτωσὶ (ἐπιῤῥηματικῶς) στέφανον ἐτοσὶν ἐκ ὥνυχος προς μαρτυρίαν τινὰ,ἵνα βοηθήσωμι, αὐασταὐτὸν ἐμοῦ.) Cum ego eiurandi cuiusdam testimonij causa surrexissem.Fortasse rectius fuerit, Cum ego,ut testem quendam iureiurando obstringerem, surrexissem. Libet,quia iurisiurandi mẽtio hic fit,addere locum è Moschopuli scholiis,quem apud Demosthenem toties lectum me reperisse nõ recordor: παρ᾽ ἀθλιώταις λίθον τὶς * ἰδίως,πρὸς ὃν τὸν ὅρκους ἐποιοῦντο. ὡς παρὰ Δημοδίνῃ:καὶ πρὸς πλὴν λίθον ἄγοντος,καὶ βοηθοῦντος.

ἑαυτῶν ἀλλοτρίων λελίπῃς.) τὸ,ἑαυτῶν.Felic.omittit.F.μαρτυρεῖν ἀλλοτρίων,uel ὑπὲρ ἀλλοτρίων.

ποιῆσαι ἕτερον ἄλλο τι.) F.ἐνιχ᾽ ἑαυτοῦ,uel,ποιῆσαι ἐνυῶν. Locus utiq; deprauatus est,& coniecturæ parum firmæ.

ᾗ μαρτυρᾶτι ἢ βοηθήσαδι.) Vtrum illud,μαρτυρᾶσι φίλοι ἄναι: præscriptum est ab Apollodoro testibus, conceptis uerbis recitandum? an Demosthenes,incertus,utrum facturi essent testes, clientem ad utrunq; instruxit? Simile commentum est & in oratione contra Timarchum: ubi recitatur Hegesandri testimonium:qui mox eiusdem detrectati accusatur. Sunt ista στρατηγήματα,μᾶλλον ἢ πουηρεύματα ῥητορικά.

ἐμιλλον ποιήσειν,προβύμως βοηθᾶσθαι.) F.A.μὴ προβύμως.aut,ἐμιλλον ποιήσειν προβύμως. ut τὸ βοηθᾶσθαι sit scholion, quo declaretur τὸ ποιήσειν:aut τὸ προβύμως βοηθᾶσθαι accedat διατ᾽ ἐπεξήγησιν.

ὀκεῖν τῷ φεύγειν legendũ,διὰ τοῦ φεύγειν.& μὴδ᾽ ἄλλο μηδὲν σπεπᾶ. ἔστι τῷ πλὴν πόλιν φεύγειν.) τὰς εἰς πλὴν πόλιν λειτουργίας.

τοῖς μετ᾽ εὐπορίας πουηροῖς.) ἐκ περιουσίας τοῖς εὐπορῆσι μὴ πουηροῖς.

ἐαὐ λελάβητι.&,ἃ πέπλασται.& μὴ λελογίσθαι.&,μὴ ἐπαγγέλλειν, ut in παραπρεσβείᾳ.τί δὲ μέν& ἐδὲν ἐπαγγέλλειν;

τίνι συμβέβληκάς πω;) Non περὶ τοῦ συμβολάων,sed περὶ τοῦ συμβόλων μὴ ὁρᾶν hæc accipio.&,ἐδένα αὖ ἐχεις ἐπᾶν. &,τοῦ σαυτοῦ δᾶον.&,πλὴν σαυτῷ περιβραὐ ταῦτα.&,ὅτι τοῦτον,ὅτι.

καὶ συνίβη τι παθεῖν οἷα πολλὰ (S.δὴ τὰ αἰσθρώπινα.) ἐμοί) Noli coniungere οἷα πολλὰ ἐμοί,scilicet συνίβη.

τῶν ἐμῶν δυνατῶν ἀπολαβόντα.) F. ἐπιδικάσαντα. Vnde ἐπίδικοι A
καὶ ἐπίκληροι.

αὔωβος ἐν τ̄ αὐανάῃ.) τὰ αὐάνεια, ἑορτὴ λάστερ καὶ πολυλεύκης.
τὸ δὲ αὐάνειον τὸ ἱερόν. Vnde coniectura est, Seruos uenisse ad Caſto-
ris & Pollucis: ut ſententia ſit: A primo emptionis die fuit improbus
& iniuſtus.

ἀδιλφὸς τοῖς σιωτ̄ λισπέταις.

καὶ παρὰ πασιπλίης παρατησάμην. &, ὄρῶ καὶ μὴ σιωπήσομαι.
aut fortaſis, ὁρῶ ἢ σιωπήσομαι; &, καὶ ἀποπληκώς.

ἐὰν μὴ μαρτυρήσαι.) F. τίς οὖν ἢ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν αὐτιγραφή ἐστι
μὴ μαρτυρήσαι, τ̄ μή.

καὶ τέτος τὰς ἄγαν λολαπάξας ἐπισχήσειν.) Aut δὲ ἄγαν ut habet Fe
lic. aut τέτων τὰς.

In argumentum II. contra Stephanum orationis.

καὶ ἕτερα προσεισάγειν.) F. παρεισάγειν aut προσεισάγειν.

In ipſam orationem.

τὰς διαβήκας μὴ ἔχων ἐπιδεῖξαι. &, διὰ μαρτυρίας.

ὁ παρῶν ἄμφιον.) Hoc rectius eſſe puto, quàm ἄμφις aut ἀμφίας: B
etſi noſtra nihil refert.

τῶν δὲ ἀλλωτάτων.) S. διλησύσιν εἰ νόμοι μαρτυρῶν. ἀπὸ λοιπῦ. &
ἀπὸ δὲ αὐδὲ ἐπισπέψιως, παρὰ τὸ ἐπισπέπλεσμαι. & ἐὰν μὴ αὐαδίξηται ὁ
μαρτυρήσας. &, εἰ ἐμαρτυρήσαντος τῶν μαρτυρίαν.

ὁ μαρτυρήσας αὐτῦ τέτε.) S. ἔννοια.

ἔτι τοίνυν διὰν ἀπὸ τ̄ γραμματέως.) F. παρασαύτας ἢ πρίσασύτας, ἵν
μάλλον & ῥᾴδιον ᾖ. &, καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλως.

καὶ προσπροσπλάκισι.) F. προσπροσπλάκισι, παρὰ τὸ προσπροσπλα-
πίζω. &, διατιφρένοι δὲ αὖ.

ὅσοι μὴ ἐπιποίλωτο.) Puto negationem tollendam: ὅσοι ἐπιποίλωτο,
aut ὅσοι μλὼ. Sequitur, ὥστι μή τι ἀπειπᾶν, μήτ' ἐπιδικάσαδαι: quorum
prius & ad ciues & ad adoptiuos pertinere poteſt: poſterius ad orbos
puellos. Poteſt etiam ſic exponi, ὅσοι μὴ ἐπιποίλωτο (ſcilicet ὅτως) ὥστι
μήτ' ἀπειπᾶν, &c. Quibus ius ciuitatis non ita datum fuit, ut nec abro-
gari nec in controuerſiam uocari queat. In his legibus multum eſt ob-
ſcuritatis tum propter uetuſtatem & deprauationem, tum ob callidita
tem oratorum, qui eas & mutilare, & ſuo commodo quouis detorque-
re ſolent. Demoſthenes certè ex hac lege colligit, quia Paſio fuerit non
φύσει πολίτης, ſed ποιήσει, factionem teſtamenti illi non fuiſſe: & con-
tra Neæram docet, populum nonnullis decretam ciuitatem abrogaſſe.

ὑπὸ τέτων τ̄ παρανόμων.) F. ἢ ὑπό τε τ̄ παρανόμων. et ὑπὸ διομᾶ
λαταληφθὲς παρὰ τὸ λαβολαμβάνω. &, ὡς ἢ παριχίνοντο.

φαρμακῶντα.) ὑπὸ φαρμάκων διαφθαρέντα τῶν διανοιῶν. F. φαρμα
κεύδοντα. Nam τὸ φαρμακάω non reperio.

διαβήκας ἂς) Aut antipoſis eſt, aut legendum διαθῆναι.

τῷ τῶν ἐχόντων.) τῷ μὴ λέγειν ἀληθείαν ὀργάζεσθαι τῶν ἐχόντων ἐν τα-
τῷ ἐμῖν.

δῶναι τέτῳ τῶν γυναῖκα τῶν ἑαυτ̄. διοινωνὸν αὐτῷ.) F. αὐτὸν.

ἀκόλυθον ἂναι τῷ μὴ λέγειν.) ὅπως αὖ ὁ μὴ δῶς, λῷ. καὶ τὰ λοιπά.

καὶ ἅμα ὑβρίσῃ ἐπὶ δικαίοις.) ἐκκαίδικα ἐτῶν γίνεται, τὸ γὰρ ὑβρίσαι
μέχρι ἐδ' ἔτι: ἐφηβοι οἱ ἐκπαιδικαιτᾶς γεγόμενοι ἐλέγοντο: καὶ ἐμέλον
μὴ ἐν τοῖς ἐφήβοις ἦτα β': ἔπειτα δὲ ὡς τὸ λεξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμ- C
ματῶν. Suidas, ubi fortaſis aut pro ἐκπαιδικαιτᾶς, legendū ἐκκαι-
δικαιτᾶς, aut pro ἐκκαίδικα ἐκπαίδικα. Demoſthenes certè uidetur
17. anno tutores accuſaſſe: cum ſe à patre ſeptennem relictum, ſub tute-
la decem annos fuiſſe ſcribat. Etſi fieri poteſt, ut 18. expleto demum ui-
rili toga ſumpta, actionem in tutores inſtituerit.

ἀλλ' ἐλόμην.) F. ἐδὲ αὖ ἐλόμην. &, αὐτὸν ἀῆτερ.

πρὶν ἃ ἀποφάνει.) πρὸ τ̄ χρόνε ὃν ἀποφάνει. &, καὶ ξένων ἢ ἀστῶν.
καὶ πρὸ μὴ τ̄ πολιτίδων.

καὶ αὐτὶ πίδικον.) πρὸ ὃς αὖ διαδικασία μὴ γίνοιτο.

ἀληρῶν ἢ τ̄ ἀλῆρον καὶ ἐπικλήρων.) F. ἐπιδικάζεσθαι uel λαγχάνειν ἢ
τ̄ ἀλήρων καὶ ἐπικλήρων.

πολὺ τ̄ σκιῤῥοφωριῶνος.) An quia mẽſe Maio nubere malæ dicũtur?
αὐτὶ πίδικον ἢ lege. &, ἃ μὴ ὡς ὑπὲρ ἀστῶς. & ἃ δὲ, ὡς ὑπὲρ ξένης.

πάσαντα ὑμῶν τὸς ἀχύντας) &, ὑμῶν, et ὑμῶν uidetur abũdare.

ἀὐ τις σωίσκοι.) Quaſi eſſet βαρύτονον σωίσομαι, αὐτὶ τ̄ σωιστᾶ-
σαι: ſicut ἀὐ ἐπίσωμαι, ἐπίσῃ, ἐπίσκοι.

ἢ συκοδικάζῃ.) συκοδικάζεσθαι eſt patrocinari, τὸ συκοδικῶν. Sed συκ
οδικάζαν per ι eſt aliud. τὸ δικάζω & δικάζω inſcitia librariorum ſæ-
pe permutantur.

χρήματα διδόσῃ) Fel. διδόσαν. Tu lege διδὸς ἢ διχόμην. &,
ὅτι διαβήκης ἐθέλεις πάσασι.

In argumentum exceptionis aduerſus Pantænetum.

παρὰ τπλιμαόχε eſt in oratione.

καὶ τὰς ὠνὰς ἔχειν αὐτός.) Haud ſcio an mancipem, redemptorẽ, aut
fideiuſſorem dicere liceat. Sed malo ad uerbum uertere, quàm nimium
in re dubia mihi permittere.

τὸς ἐτέρους λανθάσαντας.) F. τὰς ὑπέρου λανθάσαντας.

διατᾶχθαι αὐτᾶ.) F. αὐτὸ, S. τὸ ὀργασήριον.

πρᾶσας.) τηλυσύντοσε, διατὰ τὸ πρᾶσας, πρὶν τ̄ παυτάνιτον. &, μι-
ταλλικὸν ἐπιγράφων τῶν δίκων. &, ποικίλα ἐγκλήματα. &, ἐν τῷ
μιταλλικῷ.

ὅτι παυτάνιτος ἐκεῖνα.) F. A. ἐπασχεν ἐκεῖνα.

In ipſam orationem.

παριγραψάμην αὖ αὐτόν.) Cum accuſatiuo perſonæ rarius: ſæpius
cum accuſatiuo δίκην: aut, cum infinitiuo, μὴ εἰσαγώγιμον ἔνται.

ἐπὶ ταύτης δὲ σκέψεως ἐσκοπῶν.) προφάσεως καὶ δικαιολογίας.

ἐσῶν ᾖ ἐμελῶν.) De hac uoce alibi dictum eſt, pro menſtruis poſ-
ſe reponi ſemeſtria παρὰ τὸς ἐξ μῶας τὸς χειμερινὸς, ἀγῶσι δὲ ναυτι-
λίας καὶ ἐμπορίας.

ἕλῳ τῷ γράμματι. F. πράγματι. et, πολλῶν γὰρ δικῶν, pro δικάων.
ἐλαυνεσάμην.) M. ἐλανέσαμεν. &, πρατὺς ᾖ οὖν.

λύσις παρ' ὑμῶν.) Redemptio à nobis, ut liceret redimere à nobis
officinam.

ἔχει δίκην ὃς ἐτιμήσατο αὐτός.) S. ἐκάνη. Notatum eſt, αὐτὸν. Ma-
lim αὐτῷ.

ἐὰ δ' σύργε ἀληθῆ λέγα.) τὸ, ἀληθῆ λέγα, uidetur à grãmatico ad-
iectum: cum poſſit ἀπὸ λοιπῦ ex ſuperiore intelligi. &, ἔτι ἐπιδέμην ἔ-
λως, ἐλαχί τι δίκην. &, δαυμαστὸν ὡς ἐληθῆ, ἐξὸν τὸ πρᾶγμά μο
ποδιζηπνδς εἰς ἄπορον, pro δαυμαστῶς. & ἄτοπον.

καὶ τ̄ μὴ νικᾶς βιβαίνε ὑμῖν.) S. τῶν πρᾶσιν.

ὡς ὰ λιξομένης per o non per α.

ὃ διαλῦσαι σφᾶς.) Abſoluere, ſatisfacere ſibi.

ὡς ἐσυκοφαντόμιθα ὑπὸ τέτων.) F. τέτε. ſ, τ̄ παυταιῦτε.

οἱ μὴ οὖν παρά τι τ̄ ἄλλων τέτων δικαζόμενοι.) Non placet hæc le
ctio, nec occurrit melior.

δικάσεις αὖ ἀλισκομένε μι ἐπὶ τῦτο ἀποχρῶν.

ἐκ τ̄ ἐγκλήματ τέτε.) M. τῦτο λῆλον. &, οἰκίτην μὲ ταῦτα, uel τὰ
τοιαῦτα. pro μετὰ ταῦτα.

διατίνος ὡς αὐτ̄.) αὐτὶ τ̄, πρὸς ἑαυτ̄. F. ὡς ἑαυτ̄. ſ. ὄντα.

διαβιβάδαι ἐς τ̄ λιγκρινῶνα.) Suidas, ἐς τὸ διαβατήριον, ἔτι τῶν τ̄
μιτάλλων δίψυχον λίγκρον. Ego ſuſpicor eſſe proprium loci nomẽ,
ſeu aſyli ſeruorum, ut fuit τὸ διαβιβάδαι ἐπὶ τὸ χῶμα, aſylum trierarcha-
rum: niſi fortè hoc dicat, auocatos fuiſſe ſeruos à mandato opere, & ad
aliud traductos.

ὃ ἔχειν ὃ ὑπέσαδαι.) Aut τὸ ᾗ ὑπέσαδαι abundat: aut καὶ ὑπέσα-
δαι legendum.

διαβάπαξ μὲν πρατῦρας ἔχων addita negatione legendum, ſententia
docet: niſi placeat, διαβάπαξ, πρατῦρα οὐκ ἔχων.

αὐτὸς δυεῖν ταλαύτοιν προσδικάζειν.) Tanti Pantænetũ æſtimaſſe
mulctam ex ijs quæ ſequuntur, apparet.

κὴ τέτων τὰς παραγραφὰς αὐτιλαγχάνειν.) παραγράφεδαι, μὴ ἐσ-
αγώγιμον ἔναι τῶν δίκων.

πρὸς τὸς τιτ̄ αράκοντα.) Huius magiſtratus nomen alibi me legiſſe
non recordor.

τῦτο ἀβελτέριπλον.) ὑπὸ τίνων; τ̄ δι, ἢ, τ̄ ἀρχόντ: Sequitur
enim διωνύσιος.

καὶ ὰ πρόσιτι τῇ παραγραφῇ. Verteram: abolita ſunt, & ad præſcri
ptionem non pertinent: ad crimina referens: quaſi ſcriptum eſſet, καὶ ὰ
μέτιτι τῇ παράγραφῇ. Sed eſt, ut opinor (certi enim nihil habeo) quere
la de iniquitate uel prætoris uel ſexuirorum, qui exceptionem Nicobuli
mutilarint. Nam id accuſatori licuiſſe, non exiſtimo. Alioqui pro παρα
γραφῇ legendum uideretur γραφῇ.

τὸ γινώσκειν καὶ συνίεναι addita coniunctione. τῶν γνῶσιν ἢ συν-
σιν τῶν ὑμετέρων τ̄ δικάων.

ἀὐ τις ἀβάλλῃ.) Hinc τῶν ἀβάλλω deducit Libanius.

διαὐ ἄλλως τις.) Aduerbialiter per ω. uel διαὐ ἄλλο τις. & τ̄ μέσων
ἐκτός. Nam ἐντὸς τ̄ μέσων, utiq; licet.

αὖ προεισφοραὺ μὲν δομίζῃ.) Cum diuites tributũ pro pauperibus
pependerunt, nec pecuniam pro illis numeratam recuperare potuerũt.
Vide Vlpianum in orationem πρὸ συμμοριῶν.

τοῖς ἑτέρου συκρύσασιν ἀς τὰ τ̄ πλησίον.) συκρᾶν ἕτερον perfo-
dere aut perforare alterum, in ea quæ uicinorum ſunt. Videtur aliquid
mendi eſſe in uerbis: & τὸ ἕτερον fortaſis abundat: ſed ſententia non
eſt obſcura.

τ̄ ἐν τῷ νόμῳ τὶ ποιῆσει.) S. τ̄ ἀπηγορευμένην ὑπὸ τ̄ νόμε.

πρὸς τέτε οὐκ ἄναι δίκην μιταλλικὴν, προσφυγκτέον, οὐδ' ἐγγύε.)
προσφυγκτέον ἐκ ἄναι δίκην μιταλλικὴν τῷ λανθάσαντι παυταινίτῳ,
δὲ ἐγγύε: αὐτὶ τ̄ παυταινίτῳ ἴσατ' ἐδίνα φέρειν δίκην ἔναι κατὰ τῦ
λανθάσαντ.

τ̄ Δικαιο-

τ̃ δικαστηρίων ὕλλ' ἐπικεκληρωμένων) λελεγκτὰ γὰρ τὰ δικαστήρια. Socrates Areopagitico: περὶ τ̃ δικαστηρίων λελεγμένης ἀεὶ ἔξεστι βοηθῶ ἄντι τ̃ μή. Sunt etiam certis in causis, apud Romanos quidem, ex ordine vrbis iudicibus aliqui à Reis delecti, & ab alterutris nonnulli reiecti, ut in Milonianæ interpretatione docet Asconius. Si ἐπικεκληρωμένων: significat, sortitione peracta, iam cum autoritate fuisse iudices.

κὴ πβιστόσας τὰς μισ' ἑαυτ̃ τὸ ὀργαστήριον συνιστώντων) Mendosus locus. F. τὰς μισ' ἑαυτ̃ ἐκ τ̃ ὀργαστηρίων συνιστώντας. etsi malim, τὰς μισ' ἑαυτ̃ συνιστώντας, gregalibus suis adductis. Verti, ut potui: adductis, secum ijs, qui una cum ipso officinam constituerant. Sed rectius fortassis intelliguntur, τὰ ὀργαστήρια τ̃ συνεφαυτ̃ de quibus agitur in exceptione aduersus Zenothemidem.

τλὼ λίνλω ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ.) Ne quid de petita mulcta detraharur. Pollux libr. 8. ἀτίμητ& δίκη λὼ ἐκ τίμημα γένεται τιμήσασθαι, ἀλλ' ἢ τοσόντου τιτίμηται, ὅσου ἐπηγγράπτ). Suidas ἀτίμητ& ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τ̃ νόμων ἐ λᾶτ): ἀλλ' οἱ δικάζοντ& ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι ἐ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τ̃ νόμων ὡρισμένον τίμημα. Huic contrarium habet Varini Lexicon, ὁ μὴ τιμητὸς ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τ̃ νόμων ἐκ ἔστιν: ἀλλὰ τὸς δικαστὰς ἐᾶσι τιμᾶσθαι, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, ὁ ἀτίμητ& τὸ ναυτίλιον, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τ̃ νόμων ὡρισμένως τίμημα: ὡς ὀφεῖν δεῖν τὸς δικαστὰς τιμῆσαι. Ac Pollux cum Varino consentitiut uideatur Suidæ locus deprauatus. ζημία aũt ἀτίμητ&, quàm hic petit Pantænetus, non erat legibus, sed ab ipso accusatore definita duorum talentum. Itaq; pro definita legibus, malim, eam quam postulasset, aut in actione perscripsisset.

προκαλᾶται μι τλὼ λίνλω πάλιν ἐπειδὴ δᾶτον αὐάλισε τὰς παρακαταβολὰς.) Nam si quæstiones processissent, iudicio nihil fuisset opus. Sed mirum, licuisse pecuniam semel depositam, tollere.

ὕλινον ὀφλ̃ πλουτίζεσθαι λαβαπλῦχθαι τ̃ βίου.) Quanta esset iniuria uitam abiectam agere. F. μὴ λαβαπλῦχθαι. & hoc sequor, dum melius aliquid inuenero.

ἐμαυτ̃ ταῦτα πάσχειν λέγειν, λαβαφρονέμλω&.) Aut ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, aut ἐμαυτ̃ λαβαφρονέμλον.

παρ' ἃ ὑγέμλω λίνεται.) τὸ παρ' uidetur abundare, & legendũ ὑναγκαζόμλω ἃ ὑγέμλω λίνεται. Nam παρὰ τὰ λίνεται αὐτιπροκαλᾶσθαι ἐμολογῶμεν, absurdum esset: si fateretur se iniqui aliquid postulasse.

ἔπ& ἐλιγχ&.) M. ὅσπ&. &, ὧν λίνλω λαχὼν ἔγραψε, παρὰ τὸ αἱρέω, non τὸ ὁρίω. &, αὐτὸς αὐτ̃ S. τ̃ οἰκείτλω.

κὴ βαπτιρίων φορᾶ.) Vtrum id fœneratorũ insigne fuit: an habuerũt in eo descripta debitorum nomina? aut incisas æris alieni summas? τ̃ γὰρ ταχέως βαδίζοντ& τίς χρεία βαπτιρίας;

ἀξίωσας ὑποστλῶται.) γρ. σθαι.

αὖ ἐλὼν τις ἀπιστοίη φόνε.) M. ἀπιστοῖς. ἔστο γὰρ ἀσυνέτερον. et, ἔτ' ἐστὶ ἀσυνέταστον.

In argumentum exceptionis aduersus Nausimachum & Xenopithen.

ἐλαχεν λίνλω ἐπιτροπᾶς αὐτ̃. &, λαβόντ& δίκε τάλαντα. &, ἀφῆκαν αὐτ̃ τ̃ ἐγκλημάτων. &, εἰ ἄ παραγράφοντ&.

In ipsam orationem.

ἅτε ἐλαχότας ὑμῖν.) S. ἐ λίνλω, quæ uox fortassis à librarijs est omissa.

ἀὐ ἀπᾶσθαι δοκῶ, ᾧ κὲ μή.) τὸ ᾧ mallem abesse, ut est annotatum in uaria lectione.

διᾶκοντα μνᾶ.) Quater 30. minæ sunt 120: & quater 3000 drachmæ sunt totidem (1000 enim drachmæ 10 minas faciunt) 60 minæ talentum. Ergo 240 minæ sunt 4 talenta: quia uterq; frater à quatuor fratribus tricenas minas postulauit.

ὧν ἐνιαυτὸν ἑμοίως τοῖς ἄλλοις λύσειν.) Pro ἀφ' ᾗ ὧν.

ἀφ' ἃ τυγχάνουσι γεγραμμένοι.) ἀφ' ἃ τ̃ παῖδα ἐγράψαντο.

λαῦ' ἐμ.) F. πρὸς ἐμ ἢ μισ' ἅ.

κὲ παύτων τ̃ πλάστων ὡς ἐπᾶν.) F. κὲ τ̃ πλάστων ἢ παύτων ὡς ἐπᾶν. S. τίς ἀλυσιτελεστέρων.

ἐπᾶν ἄγει per γ non per τ. qui error frequens est ob γάμμα alterum, cum ei lineola etiam uersus sinistram, errore calami additur. Videtur hic locus esse mutilus, quòd solutio ista Hermonactis quasi ex abrupto inferatur: & magnæ impudentiæ esset, à tutoribus eam pecuniam postulare, quam ipsi suæ tutelæ facti, à debitore accepissent.

ἃς ὁ πᾶς ἐγκλημα λιὼκεσιν.) ἃς τᾶδ' ἅ.

λίνλω τιλίσασθ' ὑμᾶς.) τιλίσασθαι λίνλω αὐτὶ τ̃, ἀποφάνασθαι πρὶ τ̃ ἐγκλήμαθ&. Sic πρὸς βοιῶ τ̃ infrà. ἃ ὀρύμλω ἐάσειν τιλιδῶναι τῶν λίνλω. κὲ τιμωρίᾳ χρήσασθαι τότῳ, τῷ μιγίστ.) F. τότων (S. τ̃ χρημάτων) τῷ μ.

τ̃ τότ' ἐλιχθέντων.) λίγειν λίνεσ in hac significatione (quod sciam) non dicitur: sed λαγχάνειν. unde ἀλαγμένα λίνεται κὴ λαχθῆναι per x in secunda παρὰ τὸ λέγω.

ὡς εἰδόσι μάγιστα.) Hanc lectionem probo.

μᾶλλον δ' ὀλ λινέων.) F. ὀλ λίνεσιν, ᾗ ὀλ τ̃ λινέων.

κὲ ἐκκλᾶς.) F. A. κὲ τὰ μ ἰδία ἐκκλᾶς αὐαλωκότα, τὰ δ' ἀλλότρια, &c. ut construet αὐτιβλέπων.

ἃ ὡς ἐσὶν, ὧν αὖ ἀφήκατ, αὖθις ὑμῖν λινέων τὸ λαγχάνειν ἔστι λινεῖν ἔχει.) F. ἃ ὡς ἐσιν, ὧν αὖ ἀφήκατ, αὖθις λίναι: ᾗ ὡς τὸ λαγχάνειν ἀτὶ λινεῖν ἔχει.

ἰὼ πρώλω ἀφιλονῖτο αὐσὶς, λίνλω ἐλόντ&.) ἀφιλονῖτο aũσὶς coniunge.

In argumentum orationis aduersus Bœotum de nomine.

Fortassis Bœotus hic est de quo scribitur in Midiana: ἐσασιν σὐδένα πω πολλοί, τ̃ λιωλάμενον& ἀδελφὸν, ἀποπεπράκατα βοιωτ̃ ἐν λάπυκ κὲ σωθῆν ἐσιτῆ, διὰ πλυτὼ μίαν: ut homo malus malè perierit.

ἀ ὕτως ἐσὶν ἢ αὖθ.) ἀὖτ̃ lege, τ̃ μανῖβις. Nam de matre quis dubitet?

In ipsam orationem.

κὲ μισογυνεσκόντως ἀργύριον.) Et mulctam sibi pecuniariam, sponsoribus datis, indixerat. Sic uerti, quasi mulier esset mulctanda. Sed & ex argumento, & ipsis in Bœotum orationibus apparet. Mantiam pollicitum esse Plangoni pecuniam, apud sequestrem depositam aut sponsoribus datis. Itaq; malo, Certam stipulata pecuniam. Etsi uidetur Mantias suapte uoluntate & deceptus & coactus. Quàm enim facilè mulieris impudentiam & perfidiam, sponsorum aut sequestrum testimonijs refutasset?

ἢ πρὸς ὅντινα αὖ ἦ ὁ λίνε.) Aut alius apud quem causa est agenda. Sic uerti ut referrem ad magistratus. Varia enim iudicia fuerunt Athenis. etsi uerba uidentur potius ad accusatorem pertinere: aut, is cũ quo est iudicium: is qui nos in ius uocauit.

πλὼ ἃ μὴ συμβαν ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ τῷ χαλκώμ πρόσκεσα.) F. ὥσπερ χαλκώμ ᾧ ἄλλῳ τινί. Verti, nisi forte nota ut alteri cuipiã æreo uasi adijciatur. χαλκᾶον, χάλκ& σκεῦ&, ut χαλκᾶον λωλωνᾶον: & ἐν ᾧ χαλκεῦσιν, τὸ ὀργαστήριον τ̃ χαλκέως, æraria officina, quæ et χαλκίων. Hesychius etiam χαλκᾶα τὰ ἐν σύρίσιως τ̃ τιχῶν ἐπομνύμαθα. Item, χαλκᾶν, ἐορτὴν ἀγομένην πυανιψιῶν& ἔτι τῇ ἀθλῳ ᾗ ἔτι τῷ ὑφάσμ. Varinus. Insignia etiam officinis addi solere, non est ignotum: & Lucenciæ nulla ferè domus est, quæ non certo signo sit notata. Malo tamen interpretari: ut æneo uasi, aut alteri cuipiam rei adjiciatur.

αὖ ἄρα ἄτρ& ὑμῶν.) αὖ ἄρα ὁ ἕτρ& ὑμᾶν.

Δυεῖν πινακίοιν τ̃ ἵνα λαχρᾶσθαι.) Ergo tabellis in sortitione sua nomina inscripserunt, ut apud Romanos tabellis suffragati sunt, unde lex tabellaria. ἀλλ' ὁσὶ αἰτίαν τοιαύτην ζημίας ἐνίοις ἴσχειν.) F. ὑμᾶς ἴσχειν, λαλέν pro ἐνίοις.

ἀ μισθὸς ἐπορίδα τοῖς δικασπολίοις.) Fortassis expeditione exhausto ærario, merces iudicibus data non fuit. Nam in Timocratea negat, eos gratis hoc munus obituros.

ταῦτα δ' ἀ μὴ συμβᾶν coniunge. σησιμασμένων ὕδατ τ̃ ἰχίνων.) Quid uerò ista obsignatio obstat, quò minus tectes producantur?

ποιήσασθαι αὐτ̃, ἀ λίλυθεν.) ἔγνωσαν πολλοῖς ὅτι ἐπεύσαντο. Ne coniunge, ἀ λίλυθεν αὐτόν.

ἐφ' οἷς ὀρκωθέντες τότοις.) λανθάνων αὐτοὺς μαρτυρίαν.

ἀ λέπτ τ̃ μ δίκαιον.) Sequitur à fine πρῶτον ἀποφαντικῆς, ἐκ ἐγὼ ἐγῶμαι: quasi ea fuisset ὁρωμαϊκή: αἷμα τ̃ μ δίκαιον.

ἐκ πᾶσας χορδύνων.) αὐτὶ τ̃, ὧν πάντ. ἐγὼ μ ἀδίκα αὖ οἶμαι. τὸ ἄ δίκα, etiã sequente uocali scribo integrũ, ne ἀδίκ neutro genere legatur. Apostrophus enim facilè omittitur, sequente præsertim tenui uocali.

τίς ἂν χρήματ& ὁ παῖδ.) αὐτὶ τ̃, ὅτι ἀ χρηματιστικὸς ἂν, ἀλλὰ πρεσβικὸς χρημάτων. Hæc lectio melior est, quàm τίνος ἂν. Nisi quis forte subintelligere uelit, ὅτι ἀ χρημάτων, ἀλλ' ἀλοτῶν ἐπιθυμῆτ&: φιλεγγυὸς μᾶλλον ἢ φιλοχρήματ&.

ὁρῶν ὥσπερ αὖ ἄλλον τινὰ ἅτυχ.) ὁρῶν ὅτυχ ὥσπερ.

κὴ συχνῶς.) S. πιώτερον, πετίσιν, ἐκ ὀλίγοις ἐτέσι Hoc malo quàm, Idq; crebrò, ut ad uerbum Video referatur.

ὅσα ἀξ ὄψεως.) S. τιμιώτερα δόξ.

τί ταυτ ἐμοὶ δικαίως.) F. τί ταυτ ἐμοὶ δικαίως αὖ βάις ὄνομα S. σιαυτῷ. Locus uidetur & corruptus & mutilatus. Deest enim responsio, cui iusmodi fuerit: τί αὖ ἀποκρίναιο; &, ἐγὼ γὰρ μαντεύομαι: non optimè cum superiorib. cohærere uidetur. Sed quid si legas: τί σωτῷ δικαίως αὖ βάις ὄνομα; τί αὖ ἀποκρίναιο; ἐγὼ γάρ. Hæc certè minus habent salebrarum.

ὥσ' ὁ τῷ χρόνῳ μένειν, ἀλλὰ κὲ τῷ δικαίῳ.) Videtur inuersus uerborum ordo: ὥσ' ὁ τῷ δικαίῳ μένον (iustũ enim est suum cuiq; manere nomen) ἀλλὰ κὴ τῷ χρόνῳ. Tempore qui prior est, potior quoq; iure putatur. πρισβεῖον. γράφας ἐφαλόμλον τῷ πρισβυτ̃ρῷ.

ἔστο γὰρ ἀσύγκλυς. λαβὰ ἔστο, ὃ ὥστ' ἴσχειν ἔστο. Nisi forte τότῳ dandi casu legendum.

ἐκ οἶδα εἴον δᾶ τ̃ προσήκειν ἄνδα πρὸς τὸς γονέας.) τ̃ προσήκειν, κὐτὶ τ̃, τ̃ γνήσιον, ἀλλὰ μὴ νόθον ὑΐν.

ἐπὶ τὰ μάλιστα ὁ πατὴρ ὢν τὰ αὑτοῦ, μὴ ἐποιεῖτο, ἢν ἀδικῇ.) αὐτὶ τοῦ, ἢν αὖ ἀδικῇ. A

αὐτιλαγχάνει μοὶ τῷ μὴ ἔσαν.) λαγχάνει ὅτι ἡ δίκη αὐάδικος.

ὄβαρχῶν ἴσλει αὐτὸν ἰᾷν τιλίσαδαι.) Satis fuisset, non respondere. Neq; enim se in ius uocatum, qui Mantitheus esset: sed Bœotum quendam, qui ipse non esset.

ὃς ποτὲ λυρίσσ ἔαν τὸς παῖδας.) τὸ ἔαν malim ἀπεῖναι.

ὧνγ' αὖ μὴ ὧδι νόμοι legendum, ut annotatum est.

ἀλλὰ γνώμ.) τὸ ἀλλὰ uidetur expungendum.

ἢ λαβὰ τῷ τότε προσομολογίαν.) Vera est hæc lectio. Suprà enim dixit, ὁ πρότερον ἑαυτοῦ βοιωτοῦ προσαγορεύσας. Nec reponendum, ἢ λαβὰ τῷ τοῦ πατρὸς ὁμολογίαν.

In argumentum orationis contra Bœotum de dote.

ἢ ὅτ' ὦρι.) Lego παρὰ ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. Nam ὦρι significaret, & hic agi de nomine, quod falsum est.

In ipsam orationem.

ἰὼ ἀγναστοῦ αὖτ' ὑπομᾶναι τότε ποιήσαδαι.) τὸ ὑπομᾶναι uidetur abundare.

ὑπῶναιδικαίτη γῆμαι.) F. ὑπῶναιδικαίτει dandi casu. quia præcedit σωίβη μοί. Fel. ὑπῶναιδικαίτη in prima simplicium.

μιὸ ὧν ὅτ'.) αὐτὶ τοῦ, μιᾶ τότων.

ἵν' ᾖ ἓκ μᾶς.) τὸ ᾖ παρέλκει. Lege. ἵν' ἓκ μᾶς.

παραγραψάμενοι Σόλωνα ἀρχίαν.) αὐτὶ τοῦ ἐλόμενοι.

ἀπιδιήτησέ μοι.) F. μι. & mox ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν. permutatis uocibus μι & μοι. &, ὅτι ἠφῆκεν, unde ἤφισις. B

λύσιν τοῖς ἐγκλήμασι.) Constructio postulat λύσειν per ει uerbum οἰόμην λύσειν. &, ἀναγνώσεσθ' ὑμῖν τὰς πρὸς τότων, &, ἵνα ᾖ μὴ ὄβαπαλῆβῃτε pro ἵνα αὖ.

ἐὰν μὴ τῷ τὰ ἀλλότρια λαμβάνειν ὀτιῦν ἐποίειν.

ὃ φασὶ τοῦ παῖδρα λελῖωνα.) De hoc uide Aristophanis ἱππέας & Thucydidem.

τοῦ ὑμιλόχων προγόνων.) Si Cleomedon fuit Cleonis filius: quomodo ista uox locum habet? nisi & Cleomedon admodum fuerit senex, & πρόγονοι αὐτὶ τοῦ πάππων ponantur.

ἀποδιοδεικτῆ μαρτυρίας.) Notatum est ἐμβίβαστ. suprà συμβιβᾶσθαι μαρτυρίαν, pro quo fortasse legendum ἐμβιβᾶσθαι.

ὥσπερ ἐλαττῆρδε δύο μόνοι ὄνδρε.) Sententia est, multos fuisse alios eius rei testes: ut nihil necesse fuerit, istos sycophantas adhibere.

δικάτῳ τοῦτ' ἐρῶτες ἐτιᾶσαι.) Nõ possum hoc melius explicare, quàm uerbis doctiß. uiri Ioachimi Camerarij ex annotationib. ad Varennij syntaxin. τῇ ἐβόλμη, inquit, dabatur ocium, & permittebãtur lusus pueris. τῇ δικάτῃ nomina imponebantur quondam infantibus, unde est ποιῆσαι & ἐτιᾶσαι δικάτῳ apud Demosthenem πρὸς βοιωτ', πρὸι τ' ὀνέματ', & πρὸι πρωτε. Verum hæc δικάτη, non mensis intelligenda est, sed decima siue dies siue nox, post genitum puerum.

ὅτι ὅτ' ὧν ὁ δικώνων.) Alij addunt τῷ δικάῳ.

πλαγὰς σωαψάμεν.) Commentus, orto iurgio se à me uapulasse, πλασάμεν ὅτι ἐπλύγη ὑπ' ἐμᾶ βοιωτός. Hoc ferè malo, quàm, ὀρισθίσας ὑμᾶς ἴσὶ πλαγὰς ἰλθᾶν: etsi in uersione secutus sum hãc sententiã.

παρὰ τ' ὑμιλόχ προγόνω.) F. προξένω. &, ὑπερτῶν, quia præcedit, μοὶ λιπομισμένῳ. Nisi placeat τὸ ὑπερ τ' λατ' αὐτίπαστιν ἀλιγμένον.

δώνωνι τῷ τιμοθίς.) Videtur fuisse moris, primogenito, aui paterni nomen indere. ἀπαυλῆσαυλῆδε τότε.) F.A. ἀπαυλῆσαυλῆδε, τότε παρόντ. ὃν ὅτ' προκαλεῖτο.) προβάλλεσθαι uidetur rectius.

ᾧ προσῆκε κἀ τις.) M. ᾧ προσῆκεν ἐ ἀδά τις ἄλλ.

πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ἅπασι μνᾶς ἀπεισάμεν.) Hæc lectio uera est, altera inepta. κῆ νιῶ ἐ γνῶσιτ.) F. κῆ νιῶ ἐγγνῶσιτ.

ξῶ σιὼ τότοις.) Alij συξῶ τότοις quod perinde est.

In argumentum orationis aduersus Spudiam.

φασὶ γὰρ αὐτ' κἀ τ' πολυσύκης κἀ δ' πρισβυξόρας ἀφείλοῦσα χρέματα.) F. κἀ τῷ πολυσύκῃ κἀ τῇ πρισβυξόρᾳ.

In ipsam orationem.

κἀ νιῶ λιπδιωσύω ᾖ, ὅμως δ'.) Hæc inter se cohærent, nec opus est λιπδιωσύομεν legere.

λιπδιωσύω ἔχ ὁμοίως ἴχειν.) Sic Plato Euthyphrone: λιπδιωσύει σοφός τις εἶναι ὁ μλίξ. Nisi fortè pro ἴχειν placeat ἴχων: ut sit sententia ἐγὼ μὴ λιπδιωσύω (absolutè) ἴχων ἔχ ὁμοίως τότῳ πρὸς τστονί τ' ἀγῶνα. διότι ἔχ ὁμοίως ἴχω) ἀλλ' ὅτ' μὴ, αὐτὶ τ', ὅτ' γάρ.

πολλάκις ἀθισμὸν ἐνταῦθ' ἂς ὑμᾶς ἀσήνα.) τὸ ἐνταῦθα uidetur abundare. Sed si παρήνα legas, ut est annotatũ, τὸ ἂς ὑμᾶς abundabit. Lego igitur, aut ἀθισμὸν ὡς (hoc enim malo quàm ἂς) ὑμᾶς ἀσήνα: aut ἀθισμὸν ἐνταῦθα παρήνα. Sic postea, ὅσῳ κἀ πυνυότερον ἐν ταυλεῖ παρῆχεν. Sed parum refert, cum sententia sit perspicua. Nam tacitè & se commendat, ut à litibus abhorrentem, & aduersarium, ut litigatorem perstringit.

ἅπερ ἐῶ εἰς τῷ ἀσίαν εἰσγλωιγμέν.) F. εἰς τῷ εἰνίαν, quia adoptatus fuerat.

ἐφ' ᾧτι λιμισάμενον.) Si λιμισάδαι legas, erit addendum κἀι μότι λαπένειν εἶναι. Sed participium melius. (λύσεσ.

ἢ τ' λιπρᾶτῶ σωίτησι.) αὐτὶ τ', παρὰ τ' λιπρᾶτες λιμισάδαι λέγ.

εἰς ἅ τις ἀπιτίμησεν.) Alij ὅσα τὶς ἀπιτίμησεν, eodem ferè sensu.

σκλῶ τι λῶ ἴχσιν, lego proᾧ.

ἢ προαναλωσάσης.) Cum antè insumpserit. F. προσαναλωσάσης pluribus etiam sumptibus factis.

τὰ ᾗ ὅτω φανερῶς.) F.A. ἐφειλόμενα, ἢ ἀποδίδωσι.

ὑπωνυδίως αὐτὸς λαβισταύτας.) Hoc adiectiuum, ut & ὑπέχε, quod antè habuimus, cùm alibi nusquã mihi lectũ sit, puto ὑπ συνώνυμ quod frequentissimum est scribendum. Fel. habet ὑπὸ λινδίως, διαφίτως, quod nec ipsum placet. ἐφάλειμ ἰμοί, ἢ συτήσαυ.

ὡς λάβρα ἢ διακρυφάμενοι.) M. ἢ ἰδίως λερυφάμενοι.

ὅτ' ἠγανάκησεν ἐσιὼν ἢ ὅτι ἐσῆλθ, ἢ ἠγανάκησεν, neq; ingressus aut indignatus est: uel, cũ ingressus esset, neq; cõquestus est, &c.

λατὰ μὲν τὸδ' ὑμῖν.) Hac quidẽ ratione. Sed fortasse rectius est, hac quidem in parte: S. λαβὰ τῷ ἀποτίμησιν δ' εἰνίας.

σκίψαδι δὴ κἀ τοῦτ' ἄκοσι μνῶν.) Rectè habet hæc lectio. Nam 2. minæ & 1800 drachmæ coniunctæ, faciunt 20 minas.

κἀ προσοφειλομένων.) ἐφειλομένων πρὸς τάις λ' μνᾶς.

ὡς ὡμολογᾶτο τότε τὰ σημεῖα.

ἐφ' οἷς ὄβιδόλο, τότων.) Annotatũ est ὄβιδόλο τότῳ, quod ferè malim.

πῶς ἔμ ἐδίμ' ἐλατ̃ον.) F. πῶς ἂν τόνδε ἐλατ̃ον ἴχειν, aut πῶς ἔμ ἐδίμ' ἐλατ̃ον ἴχει (S. ὁ σπεδίας σε) φύσει τις. hoc est, πάντως ἐλατ̃ον ἴχει. Est ὑποφορὰ: qua quis obijcit Spudiã cum ornamentis habere tãtum 40 minas: accusatorem uerò & 40 minas dotis, & præterea 10 minas postulare. quod ipse negat, cum uxorem inornatam acceperit.

προσαπῆτησε.) Si dependit Polyeuctus 10 minas, sensus erit, ornamenta illa mulieri non à patre, sed à Leocrate marito, data fuisse. Sin ἀπιτίμησε: Polyeuctũ, ornamenta filiæ ab se data 1000 drachmis æstimasse, ut dos 40 minarum compleretur. M. προσαπιτίμησε.

ἀπιτίμᾶτο.) ἀπιτίμᾶτε. (soluit.

ταῦδ' ἄπορ ἀπιτίτικε.) Ergo ornamenta maritus dedit, pater peculium. ἐγὼ δ' ἄπορ ἐπιμψί μοι, χωρὶς δ' προικὸς ἓσ' ἴχω μόνον.) Videtur mendosus hic locus: & emendationis coniectura me destituit. Sed fortasis in hac obscuritate παῤῥησίᾳ τι ῥᾳδιουργῶ ἰμφανίσω.

In argumentum orationis aduersus Phœnippum.

πιπονημένων λίγων.) χρήσασιν ἀπῳρημένων κἀι ἐχ οἷός τ' ἦναι ὠφελεῖν ἀρχᾶν. Sic suprà τῷ πιπονηκότι τότῳ, nõ significat, ei qui diligens fuerat in administratione: neq; hic, cum diceret, se diligentem fuisse in administrando: sed ut in orationis πρὸι τ' ἐγκαλ̃ν argumento, τὰ πιπονημένα μὲν τ' τέχνε, τὰ ἐπίφαλῶς ἴχοντα κἀι ὀρθεπόμενα.

κἀι ψευδῶς ὀφείλει πολλὰ πρατ̃ομένῳ.) Apposuisse creditorem, qui magnam ab ipso pecuniam postulet, significat.

In ipsam orationem.

τοῖς ὀρυγομένοις ἐν τοῖς ὄρυξι.) τοῖς μεταλλικοῖς: ijs qui fodinas habent, qui & Germanicè alicubi appellantur Die gewercken, ab operando. τὰ δίκαια μεγάλως πρὸς ἐπιτροπικὼς ἡμέρας.) Absurda est hæc lectio. Itaq; repono τὰ ᾗ κἀ μεγάλως πρὸς ἐπιτροπικὼς ἡμέρας, quia antecedit, τὰ μὲν δὴ. ἡμέρα aũt hic ad detrimẽta rei familiaris potius, quàm ad mulctas à iudicibus irrogatas pertinere uidentur. Nam eæ mox seorsim exponuntur. ἕρια τάλαντα λαβὰ λαβεῖναι: τάλαντον λαβὰ τῷ μυρίαδα.) Mutilus uidetur hic locus. Nam & qua ratione reliqua duo talenta deberet, exponendum fuit. nisi placeat τὸ λαβὰ distributiuè positum esse: singula talenta pro singulis portionibus.

πρίαγαγὼν τῷ ἰσχαδιαν.) αὐτὶ τ' πρυϊών. ἰσχαδτὰ ᾗ, ἄπερα τιλοῦμα, τὸ ἰσχάδιον μὲν χωρὶς τὸ σωάδιον τοῖς ὄρνισιν ὄρνια. Hesychius. Varinus uerò παρὰ τῷ πεικτῇ ἰσχάδιον τόπο μὲν, χωρὶς ἰσχάδα, ᾗ γλυκεῖᾳ ὄρνιθο τόπο. Nobis licet uertere agrum seu prædium: generali uerbo pro speciali usurpato, ob latini sermonis penuriam: quod sæpissimè usu uenit, ut λαμπρὸς σύκαμῖα, ἀκκαμία tempus, βυλὴ, σύβυλία, ἀβυλία, ἀνεβυλία consilium, & alia sexcenta.

ὁ ἀπολωκμένων.) Suidas, ὁ ἀπὸ τ' ἄλω συγκεκομισμένων μετὰ τὸ ἀπολωβῶναι, τυτίστι τὸ πᾶσιβῶναι. Thema est, ἀλωάω ἀπαλωάω, διὰ τ' ω μεγάλου, quia fit παρὰ τῷ ἄλωψ ἀπ̃ιπῶς. ἀπαλοιάω autem per ει, τὸ ἀπενέπσω, unde παρῆλοίκει, ὁ φονεὺς τ' πατρός. πλίον ἀρχμὰς.) Numerus deest. Nam si legas πλίονι ἀρχμῶν: fex asini cum agasonibus plus consumunt. μὴ ἄγειν τῷ ὕλω.) ὕλη sylua est, & in genere, materia: quæ cuiusmodi hic fuerit, lignáne an argilla, an stramen, aut fœnũ aut aliquid aliud, quærant curiosi. ἔσι τα ἱρὰ ἀπαυτεῖν.) Hinc apparet in permutationibus eos rem diuinam facere solitos. μὴ δῶδε ἔσι λιφαλῶ ἐς τὸ δικαστήριον βαλίζν.) αὐτὶ τ' αὐβαδᾶς κἀ ἐμπ̃ιπῶς. 6. cap. Est heris, λυπόμεν & λαβὰ λιφαλῶς poni uidetur αὐτὶ τ', σφίδρα κἀ ὑπερφυῶς.

τῇ ἐγλέᾳ

τῇ ὑγιείᾳ φθονοῦσι.) τῇ ὑγιείᾳ ζῆν ἀνάλυσι. 23. Augusti.

τῇ νίκῃ.) τῇ νίκῃ ζῆν ἀνάλυσι 25.

ἐλθεῖν ἐνέβαν.) ἐς ἐλθεῖν, ἀπλουστί.

ἀλλάκις γὰρ παρά γι τοῖς νόμοις.) Vtrum παρά γι τὸς νόμους, an ἐν τοῖς νόμοις, uidetur τὸ παρὰ ex inferiore uersu παρὰ τῶν ἀρχῶν & huc perperàm translatum.

ἐνέβαν, ὑμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες, ἰδίμισθα παρὰ τῶν ἀρχῶν ἀπάσας: ἢ λίνας ἢ ἀρίσους ἀναβάλλεσθε τοῖς αὐτιδίκοις οἱ ἄρχοντες.) Sic distinguo & lego hunc locum: συγχωρήσαντες ὑμῖν αὐτοῖς, ἰδίμισθα ἐνέβαν (ὑμεῖς βαν) παρὰ τῶν ἀρχῶν ἁπάσας: ἢ καὶ οἱ ἄρχοντες ἀναβάλλεσθε ἢ λίνας, &c.

ὅπερ νὴ μικρῷ πρότερον ἔπον, πρώλυ ἰδιωτικοί μοι βιβλίον ἐδίνω, ἀλλ' ὃ βιβλόμενος & λοιπὸν μὴ διδιωτίνειν τὴν ἀπόφασιν.) Videtur Phœnippus dedisse libellum, sed ita negligenter & confusè scriptum, ut nihil inde certi colligere potuerit accusator: idq; fieri potuit uel imperitia rustica, uel calliditate, aduersarij deterrendi causa.

πλέον νέμειν ἢ λινάς.) πλέον ὃ λινεῖν ἔχει. Non est plus æquo tribuendum: uel, nõ committendũ uobis est, ut meliore conditione sint quàm cæteri. νέμειν πλέον ἢ λινάς, αὐτὶ ἢ, πλειονεκτεῖν ἰᾶν.

πλὶν ἐς τὸ λινασχοίνιον.) λιαπ' αὐτοπίωσιν, καὶ προδίσιων ἰναλλαγλὶ, πλὶν ἰν τῷ λινασχοίνῳ, sicut ἐς οἶκον ἰέναι, αὐτὶ ἢ, ἐν οἴκῳ.

ὃν ὑμῶσα πρὸ ἢ ἀποφαύσιως. & πλὶν ἢ ἐν τοῖς ὄρκοις. &, τοῖς ἀργυρίοις.

πωλῶν τὰς λειβὰς ἐπιπωαιδιναδράχμου.) ἢ μιδίμνου ἐπιπωδίδινα δραχμῶν.

νὴ τὸ εἶνον διωδινάδραχμον.) ἢ ἀμφορία ὃ μιρητὶν διδίνα δραχμῶν. Gaza Metretã uertit amphorã, Eras. 2. Ioannis: Cadus, inquit, siue metreta, mẽsura congiorũ decẽ. In Lexico Græcolatino ὁ μιρητὸς genere fœmineo ὀξυτόνως scriptũ est, hic masculino παροξυτόνως ὁ μιρήτης. In ueterib. Græcis Lexicis hãc uocẽ nõ reperio. In Iohanne acuitur ὑδρίαι χωροῦσαι ἀνὰ μιρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Vbi genus discerni haud potest. Pollux μιρητὰς οἴνου Δημοσθένης. lib. 4. cap. 23. & l. 10. c. 20. ἀλλὰ νὴ μιρητίω (διὰ ἢ ι, παρὰ τὸν μιρητίτην ὁ φιλόλυσις) ἢ ἀμφορία ἔρρηγεν. &, φιλόχορος παρὰ τοῖς παλαιοῖς φησὶ ἢ ἀμφορία διακλᾶσθαι δάδδον.

ἐναλῶν ἐμοὶ νὴ τῷ ἀλλῳῶ.) Vtrum singulis 45, an utriq; simul?

διαβαίβυκεν ἀπὸ ἢ ἵππων.) Si ἱππίων legas, uertito: deserta equitũ classe uehiculum sibi cõparauit. Videtur alludere ad prouerbium, ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους μεταβαίνειν.

τελικῶτερον ἦν.) Vel ad iuuenilẽ ætatẽ, uel ad staturæ proceritatẽ referri potest: quarũ neutrã deceat uehiculo potius quàm equo uehi: cuius in re bellica nullus sit usus. In itinere quidem faciendo proceres nostri seculi curribus Hungaricis, quas Gutschas uocant, malle uti quis miretur? quibus bina nulliaria Germanica & amplius, singulis horis in planicie confici possunt: id quod uix credidissem, nisi expertus ipse essem, Augusta Landspergam duabus horis peruectus, postridieq; totidẽ reuectus: quæ oppida sex mediocribus milliaribus inter sese distant, totidemq; horas equitando absumunt.

τὸς ἢ νομίσουσας ἀπολαύειν.) Sententia postulat ἀπολλύειν.

λίγει ἐνθυθὲν, ἀ ἐπὶ τούτοις τάδι ἐφέλω.) Alij ἐφέλῃ. F. ἄτ' ἐπὶ τούτοις τάδι ἐφέλω, ut sint uerba ἢ ἀποφαύσεως.

νὴ τὸν τιμημένων.) Æstimatam. F. cæsam materiã τὸν τιμημένων. Nulla enim ἢ τιμήσεως facta est mentio, nisi quòd aliquot drachmas Phœnippum inde percipere in dies singulos dixit.

νὴ ζῆν ἢ δραπετεύουσα ἢ ἄλλων.) Lego νὴ ναί τινα δραπετεύουσα.

ἢ αὐτὸν ῥόπον καὶ νυῦν.) Quia uerba hæc minus bellè cohærent: τὸ καὶ νυῦν, prætermisi, sententiam secutus.

ψῆφιλαθίνα ψῆφιδᾶν.) ἐπὶ ῥίπῃ ψῆφιλαύνιδαι. Sed nihil uetat uertere, Neq; ab istis exagitatum negligatis.

In argumentum orationis aduersus Macartatum.

ὡς ἔσα ἰγγυτάτω τῷ γίνει.) S. τῷ ἀγνίᾳ. συγγενιστάτη noluit dicere. Philolaus τὸς ἄγχι' ἰκγεγαῶτας poeticè appellat. ἰγγυτάτω autem aduerbiũ est, pro ἰγγυτάτη ab ἰγγὺς ἰγγυτέρω ἢ ἴγγυον, ἰγγυτὰ ἢ ἰγγυτάτω.

διαβήκας ἰσχνειδέμενος datiuo lege.

ἔς ὧν γὰρ ὁ θεόπομπος.) F. ἐσιὼν δ' ὁ θεόπ.

In ipsam orationem.

Nulla est ferè inter Demosthenicas orationes ita partim depravata, partim perplexa, ut hæc. Itaq; confiteor, me aliquot loca parũ intelligere: quò minus Oporinũ nostrũ in prima editione idẽ conquestũ fuisse miror. Nã cum is negaret, se meã huius orationis interpretationẽ ubiq; intelligere: ego rogabã, nũ ipse Græca assequeretur? quod cũ æquè negaret: pares ergo inquam sumus: nosq; plurimos ignorationis huius socios esse habituros existimo. ἐπιγράψιτ' μὲν ὃν ὅτοσὶν ὁ λόγος πρὸς μακρότατον: ἀδιλώτατον δ' αὖ ποιήσει τέν τι ἰρμιωσύνης νὴ ἢ ὀργήμενον: νὴ πολὺς μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὁ πρὶ ἀγνίς λόγος, ὕπιστα δ' ἀγνοῦ πλάστων σφαλμάτων τι νὴ δυσκολιῶν ὁ λόγος: νέμες τι ἔχων παλαιὸς, νὴ χρησμὸς ἀλλοπότες, νὴ γγναλογίας δυσιφίλεις. Operã tamẽ pro uirili dedi, ut apparerem, τὰς δυσκόλους φροντίδας non prorsus fuisse inanes & superuacaneas: nõ utiq; minore labore suscepto, quàm ab istoc ipso Sositheo qui filioli nomine in hæreditatẽ agit: sed nequaquã paris remune rationis expectatione. Sunt enim ijs pleriq; præditi ingenijs, ut contra æquissimã Aristotelis postulationẽ, nec pro inuẽtis gratiam habeãt, & prætermissis ueniã negẽt: &, si qua fortè culpa cõmissa fuerit, nullam imbecillitatis naturæ communis, aut fortunæ aduersioris rationem habeant: sed è uestigio & scriptorem & librum capitis damnatum in Barathrum abijciant. ἀλλ' εἰσίον λαλπισίον.

ὅσι ἴχειν.) ἵνα ἴχωσιν, τιλικῶς, ἀλλὰ μὴ ἀποσαλικῶς.

ὅ, τι αὖ ἐπίλθοι τούτοις.) αὐτὶ ἢ, αὐτοῖς.

ἀγνίᾳ τῷ βοῖς.) Duo fuerũt Hagniæ, Vnus Buseli, alter Polemonis filius, superioris Hagniæ nepos, Buseli pronepos. Vnde aũt hic posterior, cuius hæreditas cõtrouersa est, ἢ βοῖς dicatur, nõ assequor: legendumq; cẽseo, ἢ πολίμων. Glaucus quidẽ & Glaucon Excæi filij, ut et Buselus ipse, dicuntur. Vnde hoc nomen ad Hagniã est errore librarij trãslatũ.

ὃ παρακαλαβάλλειν βέλτιστ' ἢ λιλῦρε ἢ ἀγνίς.) ἐπιδικάζεσθαι ἢ λιλῦρε ἐκ παρακαλαβολῆς.

ἢ νόμον λιλοῦκε παρὰ ἢ ἐπιδικασμένης νὴ ἴχοντος ἢ λιλῦρον, προκαλᾶσθαι, καί τις βέλτη ἀμφισβητᾶν.) προκαλᾶσθαι παρά τινα & pro τινὰ προκαλέσθαι, suspectũ mihi est, etsi post sequitur: αὐάγνωθι ἢ νόμον, διὸ ὃν ὁ πρόσκλησις ὄζει παρὰ ἢ ἴχοντος ἢ λιλῦρον. Videtur & προκαλᾶσθαι pro προσκαλᾶσθαι ferè ubiq; scriptũ. Nã αἱ προκλήσεις fiebãt extra iudicium. ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια.) Quæ fuerunt illa? ἢ πᾶσα τοῦνι ἀσάγεσθαι, αὐτὶ ἢ, ὅτι ἀσάγετ'. Sic malo accipere ἀδίκως, quàm τιλικῶς, ut antè uerti: decreuerunt, Iudices, rectè & conuenienter, ut puer hic Eubulidæ filius in Hagniæ familiam introduceretur. Neq; uerò me pudet meliora peioribus substituere: etsi & illa interpretatio defensionem habet ex ambiguitate constructionis.

καὶ χᾶς χόας lege. παραξυτόνως παρὰ τὸ χῆς. Nam χοὰς ἐξυτένως sunt inferiæ & parentalia.

τρίπους γὰρ μᾶς ἄχει ἢ ὑδρίας.) Ergò tres choes amphoram faciunt.

καὶ δίσιων τιτραόρων.) Cum accusatores 4. fuerint, & una rea mulier: uidentur 5. disci ponendi fuisse. Scriptum fortassis est δ' pro ι: nisi fortè duo ex illis ex professo coniuncti fuerint.

ἐς τὸς φράτορας τὸς ἢ ἀγνίς.) ἢ συβυλίδας legendum.

ὅπως ἰκ δυγατρὸς.) Cur ergo nõ primogenitum illi adoptandum dedisti, Sositheè? Quia nõ tibi familia Eubulidæ, sed pecunia curæ fuit: ὁ μὲν δὴν λόγ& σύμορφος: ὃ δ' λίγων ἄπιστος.

λύσιον ἐπιγραψάμεν& ἢ ἀδιλφὸν ἢ ἰαυ ἢ.) Hinc apparet, Eubulidem, cuius nomine hæc habetur oratio, minorennem fuisse, ac potius infantem.

ἰαὺ δ' ἐπιδικασμένης.) F. ἰαὺ δ' ἐπιδικασμένην ἀμφισβητῇ τις ἢ λιλῦρε. Nisi placeat exponere ἰπὶ ἰπιδικάσαι.

ἀτιλὴς ἴστα.) ἄπραγμος νὴ αὐωφιλὴς: ἀδὴν ἰσχύσει νὴ ἀποδιδιώξιτ'.

προσκαλάσθω ἰκεῖνα ταὐτά.) S. ὁ ἐπιδικαζόμεν& ἰκεῖνον (ſ. ἢ ἴχοντα ἢ λιλῦρον, ἢ τὸν ἰπίληρον) ᾧ ἢ πρεσβυτία μέπω ἔζυκε qui nondum tot annos hæreditatem tenuit, ut ei litem intendere nefas sit. Alibi quinquennij fit mentio. Apud Iurisconsultos est præscriptio longi, longioris, longissimi temporis. Sed hæc nihil ad Demosthenem.

ἵνα μὴ ἔζυκμωθῇ ὁ οἶκος.) ὃ μὲν ἦν, ὦ Σωσίθεε: ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἴχῃς. Nam Sositheo, semel à Theopompo uicto, nõ licebat denuò ius de eadem re adipisci νὴ παλινδικεῖν. Sed cum iniuriam sibi factam putaret: quid facit? filium suum tertium Eubulidẽ adoptat secundo Eubulidæ, socero, defuncto (quæ adoptio haud dubiè acriter est, ut cõtra leges facta, oppugnata à Macartato) & filij sui nomine agit in hæreditatem Hagniæ, quam 2. Eubulides secundæ Phylomachæ pater, iure agnationis tenuerat, filiaq; reliquerat.

πλὶν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἀρχοντί.) Disceptatio autem prætoris esto. F. πρὸς τῷ ἀρχοντί: disceptetur autem apud prætorem.

λαβέτι ἐπιδικάσαντο ὃ αὖ ἴχῃ τὰ χρήματα.) F. ἃς αὖ ἴχῃ τὰ χρήματα. ἀδὴν ἔνθα ἀδρωπον.) Lege ἀδίνα ἄνθρωπον, ὃ ἀδίνα ἀνθρώπων. οἱ πέρρω λαβόμενοι ἀπολέσθαι.) S. δὴ θυρίας ἀλέσειν.

οἰκειότατον μᾶλλον.) πολλῷ οἰκειότερον.

παρακολουθήσαιδι καὶ ἀκούσαιδι.

τότε ὅτι ἐσί.) αὐτὶ ἢ, ὅτι ἔτοι ἐσι, διατ' αὐτοπίωσιν.

καὶ ἔτ& μὲν ἅπας ἐπιλαύτου legendum.

τῷ μὲν ἐν θεοπόμπῳ.) Hanc genealogiam equidem nõ satis intelligo: propter multiplices genitiuos, & uocabula cognationũ parũ dilucida, dum alij necessarij cũ alijs cõferuntur. Neq; est hæc multũ diuersa à cõsuetudine Cõcordiẽsium agricolarũ in Alsatia, qui ab abnepote ad abauũ solẽt ascẽdere, hoc modo: Petrus Ioãnis, Iacobi, Philippi, Arbogasti. Nec in argumẽto Archidami Isocratis huic dissimilis ratio est: nisi quòd ibi articuli additi rẽ dilucidiorẽ faciũt: διαλάγετ' δ' ὅτως ὁ μικρὸς ἀρχίδαμος, ζουξίδαμος, ὁ ἀρχίδαμος, ὃ ἄγις, ὃ ἀγησίλαος, ὃ ἀρχίδαμος: & ita

& in Euangelio Matth. sit idē uerbo γέννησι, et apud Lucā: ἐπεῖδε ὧν, ὡς ἐνόμιζετο, υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλὶ, τοῦ Μαθὰτ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ Ἰωσὴφ. Sed quantū ex ea colligere possum, hæc ratio est necessitudinis, quam in tabella delineaui. Hagnias, Eubulides fratres. Phylomache, Philager fratrū liberi. Hi procreant Eubulidē: Eubulides Phylomachen accusatoris uxorem: è quibus nascitur Eubulides in Hagniæ familiam adoptatus in linea descendente, Stratius autem, Charidemus, Theopompus, Macartatus sunt in linea collaterali.

GENEALOGIA CVIVS IN HAC ORATIONE FIT MENTIO.

EXOBVS
BVSELVS

1. Hagnias	1. Eubulides.	Stratius	Habron	Cleocritus.
Polemo &	Philager.	Phanostrate &	Filia	
1. Phylomache	Euctemon.	Charidemus.	neptis, mater	
2. Hagnias orbus, cuius est hæreditas.	Callistratus, auus maternus Sosithei accusatoris.	Theopompus & Stratocles	Sosithei ex Callistrato.	

Macartatus Theopompi filius, reus: qui tenet hæreditatem Hagnianam, euictam à patre Theopompo & ereptam Phylomachæ secundæ, cuius filius Eubulides 2. eandem recuperare studet, ut Hagniæ secundo, genere propior. Propinquitas autem illa exisit à Phylomache prima, Hagniæ secundi amita, Phylomachæ secundæ auia materna: quæ, licet fœmina, est in descendente linea Hagniæ primi: Theopompus autem etsi eâdem necessitudine Hagniam secundum attingit, qua Eubulides 2: æquè est ex alia familia atq; Theopompus: tamen potiore iure est propter matrem 1. Phylomacham, Hagniæ primi neptem, secundi amitam. Alioqui Theopompo & Eubulidæ fuisset ex æquo diuidenda hæreditas, cum uterq; sit Hagniæ posterioris frater patruelis. Ex hac delineatione, & collateralium inter se & ascendendo & descendendo collatione, paulò rectius statui poterit de gradibus & nominibus necessitudinum: quæ permutata non uno in loco cum essent, & Græca nomina ἀνὴψιῶν latè pateant: procliuis in conuertendo lapsus fuit, uocabula ipsa potius quàm seriem generis intuenti. Quorū explicationem hic ordine subijciamus, seorsim à cæteris annotationibus: ut res ipsa in conspectu posita lectorem admoneat.

Ἐ Philagro & Phylomache 1. nascitur 2. Eubulides. Is procreat 2. Phylomacham, Sosithei accusatoris uxorem, Eubulidæ pueri, in familiam secundi adoptati matrem: qui ratione propinquitatis Hagniæ secundi, qui orbus decessit, hæreditatem sibi uendicat. Causam huius agit Sositheus naturalis pater, autore dato fratre pueri.

πρόπ@ ὁ τοῦτο πρόγονος μακαρίτης.) Proauus. Series hæc est, Stratius, Charidemus, Theopompus, Macartatus. A

πρὸ πάππ@ ἀγνίας, ὁ τοῦτο πρόγον@ τ' παιδὸς.) Abauus, si etiam pueri matrem numeres: proauus, si, matre omissa, Eubulidis aui filium statuas. Series hæc est: 1. Hagnias, Phylomache, Eubulides, Hagniæ secundi patruelis, Phylomache secunda, Eubulides tertius. In hac serie duæ quidem intercurrunt mulieres, quibus mares, quamuis remotiores, præferuntur, sed in eâdem familia tantùm, ut opinor.

πρὸ πρεσβύτου μᾶλλον τῷ ἀγνίᾳ.) S. τῷ μεγάλῳ ὄ πρεσβύτῃ, τῷ βασιλεῖ ὑμῶν.

ἀδελφιδοῦς δ' ἀγνίς.) Hagnias Stratius. Polemo Charidemus.

ἢ τ' ἀδελφιδοῦν.) ἢ τ' ἀδελφ' ὑὸν χαρίζηται.

αὐνψιῷ ἔνιοι ἀνῷ.) ἀδελφιδῷ Hagnias Eubulides. Polemo Philager.

ὁ γὰρ φίλαργος ἀδελφὸς ὢν σύβουλός τ' ἀδελφῷ τ' ἀγνίς.) Falsum hoc est. Legendum igitur, ut genealogia ostendit, ὁ φίλαγρ@ ὑὸς ὤν.

τρατὶς δ' υἱδοῦς.) Nepos ex filio. Stratius, Charidemus, Theopompus.

πρὸ ὁ δυγάτηρ πάλιν.) F. A. πρὸ ὁ δυγάτηρ, ὅτι πάλιν.

τῷ μὴ ὄν διεπόμπῳ.) Labirynthus est hic locus, & planè crux fixa interpretibus: quem initio sic transtuli, non quòd ueram interpretationem putarem, sed ne lacunam relinquerem. Sed Theopompo natus est filius Macertatus: Eubulidæ autem, Phylomachæ filio, qui consobrinus Hagniæ paternus fuit: quum Eubulidæ consobrini filius Hagniæ à patre sit hic puer, &c. Hæc, ut ingenuè fatear, nec ipse intelligo. Sed est locus & malè distinctus, & alioqui corruptus. Nam post μακάρτα@ στοσὶ: coli nota est ponenda: &, τῷ ὄ σύβουλός, ἀπὸ λοιπῶ repetendū, ἐγένετο στοσὶ ὁ πᾶις. & mox, πρὸς πατρὸς σύβουλός, perperàm scriptū est pro φιλάγρ@, ut genealogia docet. Sic ergo uerba ordinabis: στοσὶ ὄ ὁ πᾶις, ὧν ἀγνίᾳ πᾶις αὐνψιῶ πρὸς πατρὸς. ἐγένετο ὑὸς σύβουλός τῷ ὄντι ὑῒ μὴ φυλομάχης, ὄντι ὄ αὐνψιῷ ἀγνίς πρὸς πατρὸς φιλάγρ@.

Nunc hos inter se comparemus

Hagnias ——— Eubulides
Phylomache ——— Philager
Hagnias. ——— 2. Eubulides
3. Eubulides. Ita fratres sunt 1. Hagnias & 1. Eubulides: Phylomache & Philager patrueles: consobrini uerò aut amitini (secundum iurisconsultos) inter se sunt Hagnias & Eubulides, natus ex amita Hagniæ secundi, sorore, & Philagro, fratre Polemonis, qui Polemo fuit Hagniæ secundi pater. Nam Donatus ait consobrinos esse, natos ex fratre & sorore. Sed Demosthenes, omissa hîc Phylomacha, patres secundi Hagniæ & Eubulidæ secundi confert: qua ratione fratres patrueles erunt, è tribus fratribus nati. & Eubulides tertius, erit Hagniæ secundi fratris patruelis filius. Multum refert quos inter sese conferas. Sunt enim hæc τ' πρότι, & alio atq; alio respectu alias atq; alias appellationes sortiuntur. Verto igitur de integro sic: Ac Theopompo filius Macartatus: Eubulidæ autē Phylomachæ filio (qui respectu patris Philagri, Hagniæ patruelis fuit) (Nati enim sunt duobus fratribus Polemone & Philagro) puer hic natus est, Hagniæ coniunctus, ut filius patruelis fratris. Qui habet aliquid melius & certius & dilucidius, doceat. Vocabula ista cognationum & affinitatum tam Græca quàm Latina ab alijs aliter usurpantur: quorum controuersijs decidendis ego meuolo arbitrum honorarium interponere. Illud tantum rogo, ut, si quis ea quibus ego sum usus, improbarit: tum demum erroris me condemnet, ubi omnia Lexica Græca & Latina, inter sese collata, consentire probarit.

αὐνψιῶ πᾶις ὢν ἀγνίᾳ.) Etymologicon: αὐνψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ αὖθις συνῶφθαι εἰς συγγένειαν. Hesychius, αὐνψιοὶ, ἀδελφῶν υἱοί: αὐνψιαδᾶς (qui & αὐνψιάδης à Polluce dicitur) ὁ ἐκ τ' αὐνψιοῦ ἢ τῆς αὐνψιᾶς γεγονὼς: αὐνψιότης, ὁ μίχθεις αὐνψιαδῶν συγγένεια. Suidas Hesiodum Homeri αὐνψιάδην facit, hoc modo ascendendo: Hesiodus, Dius, Ampelides, Melanopus: ὃν φασί τινες τ' ὁμήρ@ πρόπατόρ@ εἶναι πάππον. Sed si Herodotum secuti, Melanopum Critheidis patrem, è qua natus Homerus sit, statuamus: legendum erit, πρόπατόρα εἶναι ὁ πάππον. Age descendamus:

Melanopus
Ampelides — Critheis
Dius — Homerus
Hesiodus. — Iulius Pollux lib. 3. cap. 2. paulò dilucidius hæc explicat: αὐνψιοὶ ἀδελφῶν παῖδες, ἔστι παρὰδιλφων ἔστιν ἐκ μητραδέλφων: ἔστι δὲ ἀδελφῆς ὁ ἀδελφῆς: ἔστι ἐκ δυοῖν ἀρρένων ἀδελφῶν, ἔστι ἐκ δυοῖν θηλειῶν. αὐταὶ δ' αὐνψιοὶ αἱ αὐνψιοί. οἱ ἐκ τ' αὐνψιῶν φασὶ τοῦτ' ἀλλήλοις αὐνψιάδαι, ἔστι δὲ ἀμφοῖν ἀρρένων ἂν ἔστι θηλειῶν, ἔστι δὲ ἄρρενος καὶ θηλείας.

αὐνψιάδης { δεῖς ὅ, τι αὐνψιαδᾶς καὶ / δεῖ ὁ αὐνψιαδῆ, οἱ δὲ αὐνψιαδῶν ἀλλήλοις βλαυψιοὶ καὶ θλαυψιαὶ. Quærendum hic uidetur, ijdem'ne sint αὐνψιοὶ καὶ ἀδελφιδοῖ, an uero diuerso respectu sic appellentur. Exempli gratia

Peleus	πάππ@	Telamon	Auus
Achilles	υἱός	Aiax	Filius
Pyrrhus,	υἱδοῦς,	Eurysaces,	Nepos.

Peleus

Peleus, Telamon, fratres sunt, Achilles, Aiax fratrum filij, atq; iterum Pyrrhus & Eurysaces. Sed Aiax & Eurysaces ad Peleum relati sunt ne prior ἀνεψιὸς ἢ ἀδελφιδοῦς; posterior ἀνεψιάδους ἢ ἀδελφιδῆ υἱός; & quomodo Latinè appellantur? Aiax nepos ex fratre, Eurysaces nepotis ex fratre filius, an habent singula nomina? Iam Achilles & Aiax, sunt ne ἀνεψιοὶ an ἀδελφιδοῖ inter se appellãdi? Latinè quidem fratres patrueles dicuntur. Iã Eurysacis patruus est Achilles, πάτρως ἢ πατράδελφος: magnus patruus Peleus: sed quomodo Græcè dicitur? Aliúdne habet nomen quàm πατραδέλφους πατρός; Hæc & similia uelim accuratius explicari à Iurisconsulto, qui idem & Græcæ linguæ peritus esset, & Græca cum Latinis conciliare, & pro diuersitate respectuũ inter sese comparare. Idq; aut iã fecisse (Nondum enim eius scripta legendi ociũ habui) aut facturũ esse uirum clariß. & disertiß. Matthæũ Vvesebecceium, & spero, & opto. Vulgaria ista sunt, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος & ἡ ὁμομήτριος, ἀδελφὴ, frater, soror. ἀδελφιδῆς fratris aut sororis filius. ἀδελφιδῆ fratris aut sororis filia. πάτρως, πατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρὸς patruus. μήτρως, μητράδελφος, θεῖος πρὸς μητρὸς, auunculus. πατραδέλφη amita. μητραδέλφη matertera. ἀνεψιὸς cõsobrinus, fratris uel sororis meæ filius, nepos ex fratre uel sorore: ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς patruelis, amitinus (sed de posteriore dubito) ἀνεψιὸς πρὸς μητρὸς consobrinus. ἀδελφαὶ sorores ἀδελφιδᾶ filiæ sororũ, consobrinæ ἀδελφιδᾶ neptes ex sororibus uel sobrinæ. ἀδελφοὶ fratres, ἀδελφιδοῖ fratrũ filij patrueles. ἀνεψιοὶ nepotes è patruelibus, uel sobrini. ἀνεψιάδους ἢ ἀνεψιαδῆς filius uel patruelis, uel amitini, uel cõsobrini. Sic ἀνεψιαδῆ filia, etc. ἀνεψιότης cognatio patrueliũ et cõsobrinorũ. Græci Iurisconsulti ἀνεψιὸν uocãt ἐβάδελφον, ἐβανέψιον ἢ δισανέψιον ἢ ἀνεψιαδῆν: ἀδελφὸν ἐτρόπατρῆ, ἢ μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονέοιν, ἀλλ' ἢ ὁμοπάτριον μόνον ἢ ὁμομήτριον. In Latinis appellationib. sobrinorũ & consobrinorũ non oẽs cõsentiunt. Donatus. Sobrini sunt è duab. sororib. Cõsobrini ex fratre & sorore. Sed Cicero sobrinos remotiores facit, cũ 1. de Off. dicit, Consobrinorũ, sobrinorũq; cõiunctiones. Franciscus Hotomannus, ex iurisconsultorũ auctoritate, Cõsobrini (inquit) sunt, qui quæue aut è duab. sororib. nascuntur, uel ex auunculo aut matertera prognati, uel in genere ἀνεψιοὶ quilibet fratrũ aut sororum liberi. Patrueles fratres & sorores uel è duobus fratrib. uel è patruo. Patruus magnus, frater aui, patruus maximus, abaui frater. Sobrini propriè dicũtur sororũ fratrũq; nepotes & neptes, & sunt ultimi cognationũ gradus. Sobrinus patris mei cõsobrini filius & matris meæ cõsobrini filius. Sobrinus est nepos magni patrui. Proauũculus proauiæ pater: promatertera, proauiæ soror. Atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos pronepos, abnepos, atnepos, nota sunt. Amitini inter se dicuntur, ex fratre & sorore nati. hos Donatus appellat consobrinos. Thesaurus Roberti Stephani sic habet: Sobrini sunt 1. sororum filij. 2. ex fratribus, sororibus, patruelibus, consobrinis; amitinis procreati & quicunq; cognati.

ἀνεψιοῦ ἄναι ἐν πατραδέλφῳ, πολίμωνι τῷ πατρὶ ἀγνίς.) Quod aliàs dicit, ἀνεψιοῦ πρὸς πατρὸς. πατράδελφος patruus θεῖος πρὸς πατρός. Hesychius. Quis huius Oenanthes pater fuerit, nõ exprimitur. Sed esto Cleocritus Hagniæ primi frater. Hagnia natus est Polemo, Cleocrito Oenanthe. Est ergo hæc soror patruelis Polemonis: quorum πατράδελφοι fuerunt Hagnias & Cleocritus. ἁλλίστρατον ἀνεψιὸν ἄναι ἐν πατραδέλφῳ πολίμωνι τῷ πατρὶ ἀγνίς ἧ χαριδήμῳ.) Series hæc est:

1. Hagnias, Polemo	1. Eubulides, Callistratus	Stratius, Charidemus,	Fratres. Patrueles.

Ex eodem ordine fuit et testis, siue Habronis siue Cleocriti F. patruelis & ipse Polemonis.

τίνι ἦ μήτρα τίνι ἑαυτῇ ἀνεψιᾷ πᾶλαι ἄναι πολίμωνι.) Nata ergo uel ex Habrone uel ex Cleocrito, patruelis Polemonis filia fuit.

ἁλλὰ ἦ τῶν μήτρα τίνι ἑαυτῇ φυλομάχῳ νεμιζόμενον ἀνεψιὸν ἄναι σὺ βούλεσθαι ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.) Patruelem esse. Non opus est addere, à patre. Nec enim est ambiguum. Atqui & à patre Philagro est patruelis Hagniæ. Ex utroq; ergo parente. Sed quomodo ista consentiunt, ἁλλὰ τίνι μήτρα & πρὸς πατρός; Num quia Phylomache soror Polemonis, patris Hagniæ fuit & non matris? Series hæc est:

Polemon —— Phylomache. Fratres.
Hagnias —— Eubulides. Ex fratre & sorore nati: qui consobrini erunt, Donato autore, non patrueles.

ἐν τοιούτῳ γιγονότα ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.) Videtur τοιοῦτος æquè πρὸς πατρὸς, dici, amita: πρὸς μητρὸς matertera, ut θεῖος.

ἀδήλον ἰγνόησε γιγονός, ὅ, τι δρᾶν ἐν τῷ οἰκῳ τῷ τότε.) Vtrum ἀγνίς; an αὐτὴ ἢ μανάρτατος; Intelligo ἢ ἀγνίς. Nam quid ad Sositheum alioqui attinet Macartati orbitas? ἡ τῷ στρατίς. ἡ δὲ ἃ ποιοῦσα.) Lego ἡ δὲ ἄπαντ' ἐπρατίσατο λοιπῇ. ὡς ἐνίκησε ἢ ἐλάβετο.) F. ἢ ἐλάβετο. Nec enim ullũ aliud huius cõstructionis exemplum recordor. Nã paßiuè νικᾶσθαι ἢ φίλων æquè dici ac ὑπάρχεσθαι ἢ ἐχθρῶν, cum sit eiusdẽ significationis: nõ est mirũ. Sed ut nõ dicitur ὑπάρχω ἢ ἐχθρῶν sed ὑπάρχω τοῖς ἐχθροῖς, sic etiã νικῶ ἢ ἐλάβετο. Nã obseruaui sæpe υ diphthongũ scribi pro syllaba ευ &

A è contrario. Ac nihilo durius est ἐνίκησε τοὺς ἀμφισβητοῦντας, ἢ ἐλάβετο quàm ἐνίκησε τοὺς πολεμίους, πλὴν μάχῃ. Sin omnino placet ἢ ἐλάβετο, exponas licet ἢ ἐλόφε ἐνίκα, ἢ ὅσον πρὸς ἢ ἐλάβετο.

ἢ ἀνέψιον ἢ πατρὸς ἢ ἑαυτ.) Legendũ ἑαυτ, quia præcedit μαρτυρῶ.

ἢ καὶ ἄναι αὐτὸν συγγενῆ πολίμωνι.) ἢ πάππον ἀρχιλόχου μᾶλλον ἢ ἑαυτόν.

ἢ λίγε τὴν μητρὸς αὐτ πρὸς αὐτὸν πολλάκις. &, ἢ ἐμιλε αὐτοῖς. οἵτινος ἐκαλίχρησε.) F. ἐκαλιψούλουσε. Sed & hoc ferri potest.

ἢ ἦ φυλομάχῃ δυνάτης Lege.

καὶ ἐκαλλίστρατον ἢ παλαιὸν δὴ σωσιδίου γυναικός.) δὴ σωσιδίου μητρὸς legendum esse, res ipsa ostendit.

καὶ ἄναι τοῖς τότε ὑίοι.) τίνος; Præcesserunt enim multi. Lego τότων, ἢ ἀδελφῶν ἢ ἢ βασίλεως ὑιῶν.

ἢ ἀγνὶς σὺν λίδῃ προσκλάσας.) F. προσκλυθάσα.

ἐν πατραδέλφῳ ἀδελφοῦ.) Hoc fieri qui potest? lego ἀνεψιοῦ, ἢ ἀδελφιδοῦ.

φιλάγρε, ἢ ἀνεψιᾶ ἢ ἀγνίς.) De superiore Hagnia uerũ hoc est. Fuit enim huius ex fratre Eubulide nepos Philager. Sed quia hic de posteriore Hagnia agitur: lego ἢ δάς: ut ratio propinquitatis postulat.

ὃ ἦ δεύπομπος τίνος ἦν πατρός;) πατρός lege. Hæc enim series est: Macartatus, Theopompus, Charidemus, Stratius, Buselus, ascendendo.

ἀπολόξιδος δυγατρὸς προσπαλτίς.) Nomen proprium deest. Nam προσπάλτις est cognomen à municipio: ut postea dicet ipse autor.

καὶ ἐνταῦθα ἀδιστισμὸν ἐνεστι τὸ αὐτὸ (τῷ αὐτῷ) ὄνομα ἢ ἐν τῷ στρατῖς οἴκῳ ὄντων ἐκγόνων: ἀλλ' ἀδὲ παραπλήσιον.) Non uacat mendi suspicione hic locus. τὸ αὐτὸ & παραπλήσιον, inter se conferuntur. Sed τὸ αὐτὸ ἢ ἐκγόνων pro τοῖς ἐκγόνοις rarum.

ἐὰν μὴ πᾶλαι σε ἁλλίπῃ δικάσας σὺν ταύτῃσι.) Sententia postulat addi: δικάσας, τὰς ὑὸς σὺν ταύτῃσι. ἐὰν δὲ μή: S. ἐκαλλίπῃ πᾶλαι δικάσας, τότε, τὰς ὑὸς.

ἐὰν ἦ μὲν ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν πᾶιδες ἐξ αὐτῶν ἑαυτὰ λαχαίνειν.) τινὸς δ' οἱ λαγχανόντος; pro ἐξ αὐτῶν aliquod aliud legendum cognationis nomen.

ἦ ἐὰν γένει ἀπωτέρω.) Sic Theopompus erit Eubulidi præferendus. Nã cognatio cum Hagnia, est à Phylomache: quãuis eiusdẽ familiæ sit.

μίχρι ἀνεψιαδῶν πάιδων.) μίχρι πάιδων usq; ad liberos sobrinorũ.

τὰς πρὸς μητρὸς ἢ ἀδελφὰς.) F. τὰς πρὸς μητρὸς τὰς ἀδελφὰς ἑαυτὰς λυσίας ἄναι.

μὴ ἄναι ἀγχιστέαν μήτι ἰδρῶν.) F. A. μήτι μιτᾶναι ἰδρῶν. Nisi fortè iungendum sit μήδ' ἰδρῶν ἀγχιστέαν ἄναι. Ratione propinquitatis neq; sacra neq; profana ad nothos pertineant.

τοῖς μηδὲ παράπαν ἔσιν.

ὅσαι ἀς τὸ δικικὸν τιλοῦσι.) θῆτες sunt mercenarij, paulò superiores seruis. Itaq; apud Platonẽ Euthyphron exagitatur, ὁ βουλόμενος ναὶ μὰ δία πρὸς ἀνδρὸς ἀπιξίναι φόνε τῷ πατρί. Hinc θῆσσα ῥάπισμα apud Euripidẽ & uerbũ θητεύω unde τηθέα. Latinè dici possunt, capite cẽsi et proletarij. ὁ ἦ πεντακοσιομέδιμνος.) Hi ditißimi fuerunt, sic dicti à quingentorum medimnorum frumenti annuo reditu. Phænippus fuit χιλιομέδιμνος absq; uino. ὁ ἦ ζυγίτης.) Lego ζευγίτης: quorum bini unum equum ad bellum communi sumptu præbuerunt. Tales uidentur olim apud Germanos nostros fuisse Die halbritter.

C πρὸς οἷς αὐτοῖς.) Lego πρὸς τοῖς αὐτοῖς. οἷς pro τοῖς sæpè legitur, uel πρὸς οἷς αὐτὸ ἴχει.

ἐὰν ἦ πλείους ὦσιν ἐν τῷ αὐτῷ γίνει.) τὸ μὲν abundat, scilicet ἐγγυτάτω γίνει δὲ συγγενῆς.

πρὸς μῆν ἑπτακοσίαι.) Vt si 5. sint πεντακοσιομέδιμνοι, singuli centenas drachmas numerent, ut dos 500 drachmarum compleatur.

τῷ ἐν γίνει lego, addita præpositione.

ἀλλὰ ἢ ἐγγυτάτω.) Vtrum hoc referatur ad cæteras orbas puellas? an est repetitio: ne quod cognatis effugium pateat?

προσεπᾶν τῷ λιτάρχῃ ἐν ἀγορᾷ, ἐντὸς ἀνεψιότητος & οὐκ ἀνεψιός.) F. προσεπᾶν τῷ λιτάρχῃ ἐν ἀγορᾷ, τὸς ἐντὸς ἀνεψιότητος & οὐκ ἀνεψιὸς: σωφρόνειν ἦ οὐκ ἀνεψιῶν πᾶιδας, οὐ γαμβρὸς, οὐ πενθερός. τὸ οὐκ ἀνεψιὸς, post, οὐ γαμβρὸς, ex superuacuo uidetur inculcatum, cum antè sit positũ. ἐντὸς ἀνεψιότητος, autem intelligo eos qui sunt patruelibus aut consobrinis propiores, ut parentes, filij, nepotes, fratres. προεπᾶν ἐν ἀγορᾷ S. λόγῳ, δίκαιον φόνε si in foro aut publico loco fuerit deprehensus. etsi fieri potest, ut antiqua formula fuerit (οἱ γὰρ φονικοὶ νόμοι ἢ Δράκοντος ὅσαι, παλαιοὶ νομοθέται) αὐτὶ ἢ γράψασθαι φόνε. Quid enim si homicida uitaret forum? propterea ne scelus suum impunè ferret?

πάντας ἢ ἢ ἐκλύοντα ἐρατᾶν.) Vtrum πάντας συμφωνήσαντας ἐρατᾶν, τετάχθαι ἦσσαν ἴχειν ἢ ἀδικασθαι: ἢ ἢ ἐκλύοντα μόνον ἐρατᾶν, ὥστε τὸς λοιπὸς μὴ ἀδικασθαι ἢ φονία; An subintelligitur μᾶλλον, ut plurium uincat sententia? γνῶσι δ' οἱ ψηφίσαντα.) Alibi fit mentio magistratus ἢ τετραράντα. At in argumento Androtioniæ, incertus fuisse Areopagitarum numerus traditur.

καὶ

ἢ ἧσσι οἱ ἰφίτ.) Felicianus ἥσσοι. Ego malim οἴσοισι παρὰ τὸ φέρω A τὰ τλῶ ἀοίαν. etsi τὸ τίλ& suspectum est, nec placet καὶ τὰ ἄγ& ἢ τλῶν ψῦχον.

οἱ ἰφίτ.) οἱ ἀπαλλοτριοῦντες τὰς ἐφ' ἅμαξι λῆξεις. Vide Suidam.

ἰσίωσαν.) αὐτὶ τ ἰσίδωσαν, ut αἱρεάδων pro αἱρεάδωσαν, καὶ τὰ συγκατακλίνω. &, ἐνιχίδων pro ἐνιχίδωσαν. ἰσίωσαν autem ab ἰσίημι fieri puto, non ab ἀμὶ ἴσο ἰσίδω. τότε δ' οἱ πρωτήκοντα καὶ ἂς lege, ut & suprà legendum uidetur, οἱ πρωτήκοντα ἂς ἢ οἴσοσιν οἱ ἰφίτ.

καὶ οἱ πρότερον.) πρὸ τ δισμῆ τότε ἐτάνυσθε.

τοῖς τὰ χρήματ' ἔχουσι.) αὐτὶ τ ἔξουσι, τοῖς ἐλαφροτέροις.

τ δὲ δισ.) δὲ ἀθλιῶς ἐκατὸ βοχλίω.

ἐτρὸς πρότερ& ὕ τ δον.) M. ὕτ δος, nisi etiam πρότερον. &, τὸς αὐτὰ ψῆφος ἔνεμε. &, ὅτι Σόλων σπολάδα.

πλὴν ὅσα ἐκ τῶν αὐψιαδῶν ἐστὶ.) Intra sobrinas, hoc est, intra patruelium & [illegible]obrinorum liberos, inclusiue: ut & αἱ αὐψιαδᾶι ius habeant pro[illegible]quendi funeris.

ὃ αὖ ἢ ὁ τιλυσῆκως.) αὐτὶ τ, ἐν ᾧ τόπῳ.

μίχει αὐψιότ&.) Suprà αὐψιαδῶν dixit, unde cum αὐψιαδότα formare non posset: abusus est uocabulo τῆ αὐψιότ&, ut eo quod & ad αὐψιαδᾶς extendatur.

ἕως τὸ παράπαν.) F. ὥστι τὸ παράπαν.

καὶ ἐκ τῆ ἀπολήξι& τ πατρὸς ἐπαλτίς.) Et hic deest patris nomen, ἀπολήξι& τῆ τ λᾶνα, τ προσπαλτίς.

ὅ,τι αὖ λῆσιν, &c. ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἔκ.) Sunt datiui plurales participiorum, nõ uerba tertiæ personæ. ἔσται μοὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον τ τὸ ποιοῦντι, τετύπτειμι, ἄμεινον πράξω, ἐὰν τ τὸ ποιήσω.

καὶ ἀποπέμπειν ἀμφιέντας.) Fel. ἀμφικτυόντας. Quid uerò illis ne- B gocij fuit cũ expiationibus? Nec satis placet ἀμφιασῦσιν. Nam ad Delphos potius ea de re mittendum fuit.

καπὰ pro καὶ τὰ. Sic αὐὰ in ἀμ mutatur, αὐαβολὴ ἀμβολή. Hesiodus:

αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς αὐὴρ ἄτασσι πελάζει.

Differ opus: nunquam non conflictabere damnis.

καπὰ πατρῷα.) Pro καὶ τὰ. Suprà, & pòst, καὶ τὰ πάτρια quod magis probo.

ἤρῳ ἀρχηγέτ.) Atticus datiuus, pro ἤρωι.

ἔ ἰπώνυμοί ἦσι.) Atqui decem fuerunt ἰπώνυμοι. Videtur ergo hoc oracului ad certam tribum pertinere, in qua ostentum uisum fuit.

καὶ τὰ πάτρια.) F. καὶ καπὰ aut καὶ κατὰ πάτρια. Nisi coniungere placeat καὶ τὰ πάτρια ἐνεκύμενα τοῖς ἀποφθιμένοις ἀμφαίτιλεῖν. τὰ ἐνικυκλούμενα, τὰ ὀφειλόμενα καὶ νομιζόμενα. Fel. habet ἐνιχυόμενα διὰ τ χ quod minus placet: cum fiat παρὰ τὸ ἴχν&. ἀμφαίτιλεῖν αὐτὶ τ ἐν ταῖς διαθηκόσαις ὑμῶν ποιεῖν, ut autor ipse exponit. τὸς ποδικοῦντας, τὸς προσήκοντας, τὸς συγγενᾶς. καὶ τὰ ἀγκύλα. In hoc loco me & Lexica & Eustathius & coniecturæ destituunt. ἄγκυλα τὸ δαυμάζω abhorret à sententia: ἐγκύλα item. καὶ τὰ ἀγόμενα, ἢ καὶ τὰ ἀρκύλα, uereor ne longius sit petitum.

ἐν ᾧ, ὁ μαρώταιον.) τὸ ὁ Fel. omittit. sed ferri potest, si subintelligas uerbum ἐν ᾧ λέξω. Sed quid si ἐν ᾧ τὸ μαρώταιον. Sæpe enim ὁ & τὸ permutantur.

δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἢ.) Alterum ad urbana, alterum ad municipalia templa pertinet. Cum his coniungendum uidetur quod altero uersu sequitur ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δεῖν χρήσασθαι.

ἀφερύτ]η ἑαυτῷ χρῆσθαι.) ἀς ἰδίαν χρῆσιν.

μίχει δυᾶν ἐλάαι.] Binas quotannis effodere ad priuatum usum uidetur concessisse lex: & hoc positum αὐτὶ τ ὐπὲρ τὰς δύω ἐλάας: ut sit ἀνυπολογία quædam. Cur enim binarium numerum potius, quàm alium expressisset si licere hoc noluisset?

πρὸς τὰς ἀρχὰς, ὧν ἕνεκα τοῖς δικασταῖς δίδοσι.) Non puto legem loqui de Nouemuiris (alioqui enim τὸ ὧν ἕνεκα τοῖς, frustra adderetur) sed in genere de quibusuis magistratibus.

τὸ δ' ἐπιδίκαιον.) Idem quod τὸ δίκαιον.

ὁ τῷ δημοσίῳ γίνετ], τοῖς ταμίαις.) F. A. γίνετ]: τὸ δ' ἐπιδίκαιον, aut τὸ δὶ λοιπὸν τοῖς ταμίαις. & mox. ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν scilicet οἱ ἄρχοντ]ες.

ὀφειλόντων.) ἀτελῶς αὐτὶ τ ὀφειλέτωσαν.

μόδ' ἐκ τ αὐτ χωρίς.) M. μόδ' ἐν τῷ αὐτ χωρίῳ τῷ πατρῴῳ ταῦτα ποιᾶν. Nam ταῦτα ποιᾶν ἐκ durius uidetur: & procliuis lapsus est, mutare ω in ο, & ε contrario.

τλῶ δυγατριδλῶ.) Neptem ex filia. Sic fuit hæc Buseli proneptis.

νίλς δ' υἱδῆς.) Nepos ex filio. Buselus, Eubulides, Callistratus.

ἀδελφιδῆς τ ἄβρων&.) Habron enim & Eubulides fratres fuerunt. Callistratus ergò Habronis ex fratre nepos.

[illegible]νιοδοῦς οἰκᾶ& τῶ τῆ μητρὸ γυναικὸς.) Philagri filius ex secunda [illegible]xore: frater Eubulidis germanus: Phylomachæ secundæ patruus.

λύει& δ' ἑτῶ ἐπιβάλλειν καὶ [illegible]ὸ τίλ&.) S. ζημίαν τῷ ὑβρίσαντι καὶ τὰ τλῶ ἀοίαν. etsi τὸ τίλ& suspectum est, nec placet καὶ τὰ ἄγ& ἢ μῦσ&. Puto etiam definitam mulctam pecuniariam, quæ extra iudicium infligi posit, à librario prætermissam.

καὶ μὴ κάτω ὑβρίζειν.) S. τινὰ τὰς γυναῖκας.

πρὸσκαλισάμεν& πρόπαλα.) Iudicio in quintũ diem denunciato.

πρόπαλα interpretantur & πρωϊνμόσιον & πρὸς ἡμέρας.

καὶ φάσκων προσήκειν πρὸς αὐδρῶν.) Se gentilem seu agnatum esse Hagniæ.

ἀσπιποίκιλτι τῷ πρὸς μητρὸς ἐς τὸς προσπαλτίζε.) F. ἀσπιποίκιλτι, τῷ δάω τῷ πρὸς μητρὸς. Atq; adeò ne dubito quidem, quin ita legendũ sit.

τὸ τότε μήν&.) καπὰ τὸ ἑαυτ μήν&.

ὁ ἢ νόμ& λιλυθέι.) φησὶ δ' ὁ μακαρίτ]& ὅτε ὁ νόμ& λιλυθέι, ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον.) ἀνθῆσαν.

καὶ ἐκτοῦσθειν αὐτὸς.) S. τὸς τιλυσῆκότας, ὑμᾶς. Est enim ἐκδικοποιία quædam.

καὶ τὰ ὑμᾶν αὐτοῖς συμφέροντα.) Injicit, ut conjicio, spem διδασκᾶν; nisi Stoicè disputare libeat, quod honestum sit, idem etiam esse utile.

In argumentum orationis aduersus Leocharem.

ἐποίησι ἢ τ το ὁ λιώτρα]&.) M. ἐποίησι ἢ ταυτὸ καὶ ὁ λιώτρα]&.

τὸ ἢ.) Lego τὸ μὴ ὅλον ἰσχυριζόμεν& ποιήσει.

τλῶ ἢ ποίησιν παραπλησίαν ἔσαν.) F. πιπλασμένῳ ἔσαν, Cuiusmodi est & Eubulidea in superiore oratione: in qua & illud mireris, cũ Eubulides Hagnianam hæreditatem complures annos tenuisse uideatur: eam filiæ eius germanæ fuisse ereptam.

In ipsam orationem.

καὶ ὑπὲρ τότων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἀρχοντι ποιουμέν&.) Hesychius, Διαμαρτυρία δίκη τὶς ὁμοία τῇ παραγραφῇ (non πρωγραφῇ) ταύτῃ δ' ἐναντία ἡ σύνδικία. Proprium Latinum nomen non occurrit: sed Græcam uocem secutus, testificationem uerti. Nam cum accusator hic peteret Archiadæ hæreditatem: Leochares apud prætorem testificatur, eam nihil ad Aristodemum attinere. διαμαρτυρέσαι, μὴ ἐπίδικον εἶναι τ λαχὸν τ ἀρχιάδι.

ἐγγυτάτω γένους.) Proximè generi ἐπιφθεγματικῶς. Notanda est peculiaris formula, τ νόμον τὰς ἀγχιστέας ἐγγυτάτω γένους ἀποδιδόναι.

ἅμα δὲ πρίας.) Insolẽs. M. ἅμα τῇ πρωϊᾷ καὶ τῷ ἰδιώτῃ εἶναι. aut ἀπὸ δὲ πρίας: ut sit sententia: Pater meus (quid enim id dissimulem, cuius uos conscij estis uniuersi?) ita in hoc iudicio uersatur: ut ei & paupertas & imperitia rerum manifesta testimonia perhibeant: hoc est, omnem suspicionem molitionis alicuius iniustæ excludant. Sed quid si, ἅμα τῷ πένης καὶ ἰδιώτης εἶναι;

ἀπορίας αὐθρωπίνης.) F. ἀπ' ἐγμον&. quia sequitur καὶ ἀσχολίας δὲ ἔσται τὸ πραγματεύεσθαι.

ὑμβρύειν.) F. διαμβρύειν, ut διαυνκτρύειν. Sic paulò pòst pro μαρτυρίας legendum διαμαρτυρίας: ne mireretῳ διὰ in priore omissam.

καὶ ὅμως.) M. καὶ ὅτω συγχωρῆμεν.

τ λιτέσιως.) Fel. λειτούως, alibi λειτώσις.

ἐνισχυριζόμεθα.) F. ἐνὶ ἰσχυριζόμεθα.

τὸ μὴ ὅλον ἰσχυριζόμενοι ποιήσει lege, non ποιήσομ. Est enim datiuus à ποίησις.

δᾶ& ἐκ παραδιλφων.) δᾶ& πρὸς παῖδός.

καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκείας lege ἀπολουσῦς, ὀΐμ. &, καὶ μὴ τῷ τ διαμαρτυρήσαντ]& ἀπόνοιαν. &, τιτλυσῆκότ& (omisso ἢ) τ ἀσπιδίνητ& δίκης ἄπαιδ&, non παιδός. &, λομίσασθαι καὶ ὑμᾶς, scilicet τὸς δικαστάς.

σχολήν τι τ ἀρκύλων.) F. προσλᾶβαι ὑμᾶς (pro σχολὴν) τότων ἀρκύλων. aut, si σχολὴν retinere placet. (Neq; uerò temerè à uestigijs etiam depraua tæ scripturæ est recedendum) σχολὴν τότων ἀρκύλων. &, καὶ τῷ ἀμβιβαστικὸν εἶναι.

ὡς πολλοστὸς προσήκων.) S. ὁ λιωχάρης.

ὑπὲρ ὅ.) S. λιωτράτ&.

πάππ& ἢ τεῖος.) τ πατρὸς ἀμῦ, τ ἀριστοδήμ&.

ἀσποιᾶ αὐτ.) ἑαυτόν.

χρόνῳ δ' ὕστερον. τοῖς γαρ. ὁ γαρ λιωτράτ&.) αὐανταπόδοτον ad exprimendum affectum solliciti hominis.

ἀμπισχοφορούμενοι τῇ ἀρχιάδι οἰκίᾳ.) ἀμπισχ&, ὁ ἐν πίλῳ ἐγκεγυμέν&, ἰσχυρὸς. Videtur per αι scribendum ωαυλοφορῶν, ut ἀπαυλοφορεῖν. Vt sit ἀμπαυλοφορούμενοι idem quod φιλούμενοι ὡς πᾶσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τ ἀρχιάδι.

καὶ μὴ τῷ τιτλυσῆκότι ὑὸν ἀσποιεῖν.) S. ἀξιῶμεν, τ λιωχάρη. Postulamus ne Leochares aliũ adoptet in familiã Leocratis nepotis sui defuncti. Archiadi se adoptat primũ Leochares, deinde substituit filiũ Leostratum: hic Leocratẽ filiũ cui defuncto alium filium surrogare studet Leocharem defuncti Leocratis fratrem, primi Leocharis nepotem.

ἐκ αὖ

ἐκ αὖ αὐτολίγομεν.) Sæpe hoc fit, ut in eiusdem syllabæ repetitione, prior perperam omittatur.

τοῖς ἐγγύταλα γίνσε.) idem quod ἐγγυτάτω, ut suprà notatum est.

τῶν λοιτὰ ⸌τ⸍ νόμον.) Sæpè genitiui plurales pro accusatiuis singularibus tertiæ declinationis ponuntur, & è contrario.

ἀνιψιαδοῖ.) Sobrini, ex fratris illius filia nati.

Archiades Fr. Medyllidis
- Filia.
- Aristodemus, Archiadæ neptis F. id est, sobrinus.

⸌τ⸍ αὐδρῶν ⸌τ⸍ ποιησαμένων.) Archiadæ, & Leocratis patris: etsi mortuus ille, ἐκ' μὴ ἐπεύσαλο, ποιεῖνται δ' ὃν βίβαλον.

τί σὺ ἐλατ̃οῖ, non σει. ἐλατ̃ῶμαι, ἐλατ̃οῖ, ἐλατ̃ῶ⸌τ⸍.

καὶ ἀλδροφόρ⸌σ⸍.) Ferri potest, pro an. sed quid si, ὅτι, aut ὑ; etsi hæc uocula omnes abesse possunt.

λδροφόρ⸌σ⸍.) πᾶς ὑδρίαν ἔχων. Vide Suidam. Hesychius etiam ὑδρίαν, τῶν τοῖς παλαιοῖς ἐς τὰ λδρὰ ἀπενεμομένων, exponit: quem ego secutus olim sum.

κὴ τὸ μὴ ποιᾶν τι ⸌τ⸍ νομιζομένων ἐκώλυσεν.) Aut κὴ ὅτι ἐκώλυσεν, aut, τὸ ⸌ω⸍δῦσαι legendum. & pro ὡς, ἴσως ἔχει λόγον. nisi ὡς pro ὅτως malis.

εἶδς τ' ⸌ὧν⸍ ἐγγράφειν.) ἐπιχάρει, ἐπῤῥᾶτο. Sic in Midiana, εἶδς τ' ⸌ὧν⸍ πάθαν τὸς ἄρχοντας.

ᾤετο μηδὲν δ' ἂν αὐτὸν βιάζ⸌σ⸍θαι· κὴ ⸌μ⸍ελέτ⸌σ⸍ων ταῖς παρασκ⸌ε⸍υαῖς ⸌τ⸍ ὑπομενόντων νόμων ⸌χ⸍ρήσθαι.) κὴ ᾤετο ⸌χ⸍ρήσ⸌σ⸍θαι, αὐτὶ ⸌τ⸍ ⸌χ⸍ρήσ⸌σ⸍θαι. Nã si ἀπὸ huius negationem (quæ inclusa est in μηδὲν) repetas, κὴ ἐκ ᾤετο δ' ἂν γι νέσθαι ⸌μ⸍ελέτ⸌σ⸍ων· laus erit ea aduersarij, & accusatoris secum ipsa pugnabit oratio. Quid si legas? ἀλλὰ ⸌μ⸍ελέτ⸌σ⸍ων.

ὅταν δ⸌ὲ⸍ τ⸌ὸ⸍ρὸς λύμ⸌ε⸍.) S. ⸌ἢ⸍. Fel. rectius ὄντα δ⸌ὲ⸍· quod uide ut mutatum sit in ὅταν· ne ubiq; oscitantiæ librariorum credas.

κὴ ὑμᾶς ἀντιγράψατο.) F. A. καὶ πρὸς ὑμᾶς.

περὶμ ⸌τ⸍ λύμ⸌η⸍ τῶν δοκιμασίαν γ⸌ρ⸍έσθαι.) περὶμ δοκιμάσαι, ἃ ὁ ⸌ρ⸍ωσύς ὄ⸌ρ⸍ιμ ὁ λιωχαρ⸌ε⸍ύς.

⸌τ⸍ αὖ⸌τ⸍ παῖδὸς.) ⸌τ⸍ ἀρχιάδ⸌ο⸍υ.

ὅτι ⸌ἢ⸍, ἰκὼ ἐγχ⸌ω⸍ρῇ τὸ ὕδωρ.) μὴ ⸌ἐ⸍πιλίπῃ ὑμᾶς, αὐτὶ ⸌τ⸍ συγχωρῇ, καὶ μὴ μέλλωμεν.

λυρίως λατὰ ⸌τ⸍ θισμὸν.) ⸌τ⸍ νόμον ⸌τ⸍ Σόλων⸌σ⸍. Nihil est, quod λατὰ τῶν ὅσιμ legas, per adoptionem.

ἐποιήσατο ὑόν.) At suprà hoc negabas: cum Leocharem sese ipsum intrusisse diceres: nisi ponatur τὸ ἐποιήσατο, αὐτὶ ⸌τ⸍ ἀσυποιήθη αὐτῷ ὁ λωλύσαντι, τῷ λυτικότι γι.

μὴ ⸌τ⸍ αὐτὸν πρὸ⸌ὶ⸍ ⸌τ⸍ αὐτ⸌ὸ⸍.) τὸ πρὸ⸌ὶ⸍ ⸌τ⸍ αὐτ⸌ὸ⸍ aut abundat, quia præcedit πρὸ⸌ὶ⸍ ⸌τ⸍ αὖ⸌τ⸍ πρά⸌γ⸍ματ⸌σ⸍· aut liquid aliud substituendum.

ὅ, τι γὰρ οἶμαι λιώ⸌τ⸍ρατ⸌σ⸍.) Alterum huius loci membrum deest, cuiusmodi sit κὴ ὁ λιωχαρ⸌ε⸍ὺς ποιῆ⸌σ⸍ῶ αι φάσκων, νυῶ ἐγγέγραπ⸌τ⸍αι ὡς δημότης ἦναι. Lego aut ὡς δημότης ὤν, aut ἐγγέγραπ⸌τ⸍αι δημότης ἦναι.

πῶς αὖ ἀλλά τι τ⸌ο⸍ύτων;) σόφισμα. Scire potuit patrem suum esse adoptatum, sed illi successurum. Sed loquitur de ætate adoptionis. Cum enim Leochares sit defuncti Leocratis quasi posthumus: infans utique habendus erit.

ἔπειτ' ἀ μὴ αὐτὸν λιημαρτυρήκει.) S. ἡὸν ἦναι ἀρχιάδη.

ἄ⸌χ⸍ρ αὖ λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.) Videntur uerba & distinctiones transpositæ. Quid ergo si sic? ἄχρ αὖ λόγον. S. τὸ πραχθὲν. αὐτὸ μὴ γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἀλίνως αὖ ἐνίγραψεν ὀλίγ' δ' ἔτ⸌ι⸍ον. τὸ πρᾶγμα intelligit τῶν ἐποίησιν.

ὁ λίγι νόμ⸌ο⸍ς ἀπολῶ ⸌τ⸍ τιτιλυτικότων λωλύει λιαμαρτυρᾶν ⸌ὄ⸍ντ⸌α⸍ ⸌τ⸍ παῤῥὸς τὰ ⸌ὑπ⸍' ἐκάνα πραχθέντα.) Corruptus haud dubiè locus. μαρτυρᾶν ἀπολῶ τιτιλυτικότ⸌ο⸍ ὃ ⸌ὑπ⸍ορρεῖ ὄντ⸌ο⸍ licuit: ut ex multis nostri autoris locis constat. Quid ergò si legas? ὁ λίγι νόμ⸌ο⸍ς ἀπολῶ λωλύει μαρτυρῖν ⸌ὄ⸍ντ⸌α⸍ ⸌τ⸍ παῤῥός; ἀλλὰ τὰ ⸌ὑπ⸍ὸ ⸌τ⸍ τιτιλυτικότων πραχθέντα. etsi hoc abundare uidetur, & è mutilato scholio irrepsisse.

ἐπὶ τὸ λιαμαρτυρόντων μ⸌ό⸍ν⸌σ⸍.) F. λαῖλα τὸ. etsi utraq; præpositio abesse posset.

κὴ μαθητὴς τυγχαύειν αὐτὸς ἀγωνιζομένους παῤ ὑμῖν.) αὐτὶ ⸌τ⸍ ἀγωνίζ⸌ε⸍σθαι. Sed quid si ἐπιτυγχαύειν; τετίσει λρατᾶν κὴ λαθορθᾶν. nec, unquã pro illis ferendam sententiam.

κὴ ἐκ ⸌τ⸍ γιγραμμένων λόγων.) Scriptas orationes appellat opinor, leges & testimonia in tabellas relata. Nisi fortè legendũ censeas κὴ ἐκ ⸌τ⸍ γιγραμμένων νόμων καὶ ἐκ ⸌τ⸍ ἀρημένων λόγων· aut τὰ γιγραμμένα referas ad ipsam διαμαρτυρίαν & accusationem.

κὴ δι ποιήσ⸌ε⸍ως, ὧν ἐκεῖν⸌ο⸍ ἐποιήσατο, ⸌τ⸍ μὴ.) V. A. ἐποιήσατο, ἀκύρως γ⸌ε⸍νόμενος ⸌τ⸍ μὴ, aut aliquid simile.

ἀξιῶμεν λληρονομεῖν δι ⸌ὑπ⸍' ἀρχιάδ⸌ο⸍υ λαλειφθέντος coniunge. τὸ ⸌δ⸍ὴ

uidetur abundare: nisi in superiore membro legas ὃ λημίαν μὴ ὀφίλειν. Tum τὸ λληρονομᾶν absolutè accipias, erit subintelligendum aliquod commodum participium, cuiusmodi sit, αὐτιποιούμενοι.

⸌τ⸍ μὴ ποιησαμένων.) ⸌π⸍αθητικῶς. ⸌σ⸍, ὃ χ ὅτως ὡς πρὸ⸌ὶ⸍ ⸌τ⸍ ἰδίων λημάτων. ⸌σ⸍, ὃ τηλαυτήσαντας, quia præcedit, ἀλλὰ ⸌ζ⸍ῶντας.

In argumentum orationis contra Euergum.

ἐνίτειναν ἀλλήλοις κὴ αἰκίας.) Quid si ita legas? ἀλλήλοις ἐνίτειναν πληγὰς, καὶ λατ' ἀλλήλων δίκας ἀπλώτιναν αἰκίας ἐκάτ⸌ε⸍ρ. ⸌σ⸍, ὃν ἐλίξατο. S. ὁ λιώκων.

In ipsam orationem.

Multas habet hæc oratio molestas repetitiones (quoties enim τὸ μαρτυρᾶν, τὸ προκαλᾶσθαι, τὸ ὀφείλειν τὰ σκ⸌η⸍νὴ ⸌σ⸍ παραλιπόναι, ⸌σ⸍ παραλαμβάνειν, ⸌σ⸍ id genus alia sexcenta ec omittere, nec commodè uertere aut mutare licet, occurrũt) ς enus orationis uagum atq; laxum, κὴ ὕπλιον, ut Græci uocant, κὴ αὐαβιβλημένον, & (ut mihi quidem uidetur) minimè Demosthenicum est: ac potius molestum & inamœnum. Quare à lectoribus impetratum hoc uelim, ut meã interpretationem cum autore conferẽtes iudicium faciant. Ita enim spes est, eos fore mihi æquiores. Πᾶ γὰρ ⸌τ⸍ ἐρημοσυτίω ἀπολυθᾶν τῷ ἡγεμένῳ· ὁ ⸌δ⸍ λαπῶς ὑγόμ⸌ε⸍νος ὃν αὖ τὸ λαλῶς ⸌ὑπ⸍ιδέσθαι ⸌μ⸍ισούσι. Præterea, quot loca hic aut corrupta aut suspecta sint, annotationes meæ docebunt.

ἵνα μὲν διὰ τὸ πλῆθ⸌ο⸍ς.) S. ⸌τ⸍ χρημάτων. Sed quia præcedit ⸌π⸍λείστ⸌ω⸍· fortasse rectius legetur μείζ⸌ο⸍ς· etsi is comparatiuus etiam ad numerũ refertur, ut ⸌τ⸍ χιλίων ὃν ⸌π⸍λείστ⸌ω⸍ν, non pauciores 1000.

ἃ μὲν ἀγνῶτ⸌ε⸍ς.) Lege εἰ μὲν.

κὴ ὃν ἄλλως μὲ δᾶ.) M. λεῖν, ut pendeat à δουλοσιν, ut et τὸ βιλίγχειν· βιὸν γὰρ ⸌ἓν⸍. Fel. βιὸν γὰρ νῦν rectius. Sed legi etiam poßit, βῆ νῦν uel βῆ δ' γὰρ ⸌ἓν⸍ αὐτὸς, ⸌σ⸍c. ὃν ⸌ὑπ⸍ὸλήκασι.

ἐμὲ δ' ὃν ⸌ὑπ⸍ὸλοιν.) S. ἀναβάλλεσθαι.

πυθομένῳ ⸌τ⸍ λυλῶν.) λυλὰ ⸌ἡ⸍ λαλῶν. municipij nomen esse puto.

περὶ ⸌τ⸍ αἰκίας lege, non οἰκίας.

⸌τ⸍ τὸ γὰρ ὄ⸌ρ⸍ιμ ὁ αἰκία.) Hoc enim sibi uult uerberationis uerbum. hãc interpretationem ut superuacaneam deleui. quasi uerò iudicibus commentario esset opus.

παρακ⸌ρ⸍ούσ⸌ε⸍ται τὸ σῶμα.) S. ⸌τ⸍ βιοφύμ. Sed rectius παραλόν⸌ε⸍ας, ut referatur ad μάρτυρας.

λατακρώμεν⸌σ⸍.) F. A. ἁλίξω aut ἄπ⸌ε⸍.

καὶ ὅτι βίτ⸌ε⸍ινεν αὐτοῖς.) ἐκτάνω extendo. ἐκτίνω persoluo, luo. legendum per ι. βίτινον. S. τῶν λατακλίνω.

κὴ τούτων ὁ προσποι⸌ε⸍ύμενος.) προσποιεῖσθαι, arrogare, simulare, præ se ferre, augere opes aut asciscere clientelas, ut in Areopagitico Isocratis. Horũ nihil huc quadrare uidetur. Quid ergo si προσποιούμενον legas? cum horum nihil admitterent. Sunt in hac narratione πρόσοδοι πολύπλοκοι κὴ σχινοτενεῖς, quas imitari & mihi necesse fuit: quamuis minus bellã facere uideantur orationẽ. μάρτυρας ἐποιήσατο lege. ⸌σ⸍ διάφημ⸌ο⸍ς.

⸌τ⸍ ⸌ἢ⸍ τοιούτων προκλήσεων, ⸌σ⸍c. πολλοὶ πρ⸌ε⸍ίσ⸌τ⸍αντ⸌ο⸍.) F. ⸌τ⸍ ⸌ἢ⸍ τοιούτων προκλήσεων γιγνομένων πολλοὶ πρ⸌ο⸍ίσ⸌τ⸍αντ⸌ο⸍. τὸ προίσ⸌τ⸍ασθαι antestare, esse, non uideo quid hic loci habere poßit.

νυῶ ⸌ἢ⸍ σαν⸌τ⸍ μεμαρτύρηκας.) F. μεμαρτυρήκασι. S. οἱ μάρτυρ⸌ε⸍ς.

ὁ ⸌ἢ⸍ διάφημ⸌ο⸍ς λελυσθαι.) S. μὲ αὐαβαλλεσθαι.

ἀλ ὃς βαπάτησας.) ἀ ὅς. S. γωϊακὸς. Sed quid si, ἀλ ὧν, per quæ? & βαπατήσας καὶ ψυλᾶς.

ὅτι ὁ μόνος ἐμ⸌ὸ⸍ς ἀλίνως λατιλικάσα ὃς λιναγὰς βαπατήσας ἀλλὰ καὶ βιᾶς lege. Verba enim transposita sunt.

ἀπίσχε ⸌ἢ⸍ τὰς ἀρχάς.) αὐτὶ ⸌τ⸍, ἐποίησεν ὑμᾶς ὑ πισθύειν τοῖς ἄρχουσι.

⸌τ⸍υχὸν ἐκπλευσῶν τριπρῶν κὴ βοήθειαν ἀποστελλομένην.) ὁ κὴ παρίλκειν δοκᾶ.

ὁ ⸌δ⸍ὴ ἀρχὴ ἐκπλήρωσι.) τὸ ⸌ἐ⸍πιπληρᾶν ⸌τ⸍ ἄρχοντα τοῖς χορηγοῖς τὰς αὐλητὰς est in Midiana. Ψήφισμα uerò non ⸌ἐ⸍πιπληρῶδαι, sed ⸌ἐ⸍πικυρῶδαι καὶ ⸌ἐ⸍πιψηφίζ⸌σ⸍θαι, κὴ χειροτονᾶσθαι dicitur. Censeo igitur legendum ὁ μὴ ἀρχὴ ἐκπλήρωσι.

κὴ προσίτατ⸌σ⸍ι τὸς ὀφείλοντας παραλαβᾶν τὰ σκ⸌η⸍νὴ.) κὴ προσίτατ⸌σ⸍ι (S. τοῖς τριηραύχοις ὁ νόμ⸌ο⸍ς) παραλαβᾶν, αὐτὶ ⸌τ⸍, ἐσπράτ⸌τ⸍ειν τὸς ὀφείλοντας τὰ σκ⸌η⸍νὴ.

λυαγκάζ⸌ε⸍το πρὸς μ⸌ό⸍ν⸌σ⸍.) F. λυάγκαζ⸌ε⸍.

κὴ παρίλωσι τὸς ὀφείλοντας τὰ σκ⸌η⸍νὴ τῇ πόλει. οἱ ⸌ἢ⸍ ⸌τ⸍.) Videtur post πόλει addendum τοῖς ⸌τ⸍ νεωρίων ⸌ἐ⸍πιμελητᾶς. οἱ ⸌ἢ⸍ ⸌τ⸍ νεωρίων ⸌ἐ⸍πιμελητά, τοῖς τριηραύχοις.) S. παρίλωκαν τὸς ὀφείλοντας.

τοῖς ἐκπλέ⸌σ⸍σι.) ἐναλλαγὴ χρόνε, αὐτὶ ⸌τ⸍, τοῖς ἐκπλευσασι μέν

τὸς ὀφείλοντας παραλαβᾶν τὰ σκ⸌η⸍νὴ.) λυάγκαζ⸌ε⸍ ὁ νόμ⸌ο⸍ς ⸌τ⸍ νεωρίων ⸌ἐ⸍πιμελητὰς, κὴ τὸς τριηραύχους παραλαβᾶν τὸς ὀφείλοντας σκ⸌η⸍νὴ, Vide ne te ἀμφιβολία decipiat.

γιγραμμένὸς ὀφείλοντας.) ὅτι ὀφείλουσι.

παρισκ⸌ε⸍ύασται.) παρισκ⸌ε⸍ύασμαι legendum. ⸌σ⸍, τότι ⸌ἢ⸍ λατά⸌τ⸍ τὰ ψη⸌φ⸍ίσματα, non καὶ τὰ ψηφ⸌ί⸍σματα. (tiam λελεῦσθ⸌ε⸍

οἱ λελήτορ⸌σ⸍.) Hos paulò ant λλα τούσαντα dixit, appellantur

ἐδαμῶς λύτιλίκιος.) Ergo non se defendit? an uerò neminem alium in ius uocauit? quod est, ἀπεγράψαθαι διαδικασίαν πρός τινα.

ἢ τινά φασιν ἕτερον ἔχειν τὰ σκεύη.) Nec dicit quenquam alium habere instrumenta.

ἀπαστείλω, ἐμιλλε, φησίν.) Lege ἐμιλλε φύσειν τετίφιν ἴφησε αὖ.

πρὸς ἀφαρίαν.) ἴσως τ ἰσοπράτης πρόγονον, πρὸς ὃ ὁ πλόταρχος.

βύλιγχον αὐτὸν.) M. ἰβύλιγχ' αὖ αὐτὸν.

αὐαγνώσιτ' τὰς μαρτυρίας.) S. ὁ γραμματεύς.

μὴ ἀπόων.) ἀπόων τ πιπλησιακότων τ διάφημον εἶς (non οἷς) ἂν πρὸ τὰ διάφορα. αὐτὶ τ, οἷς ἂν ὁ διάφημος πρὸ τὰ σωαλλάγματα.

ἢ βολὴ ψηφίσματι.) διὰ ψηφισμάτ. Ne lege ψήφισμά τι, διαιρίτως.

ἰλᾶν, ἔχων.) F. ἰλᾶν· καὶ ἔχων.

βαὐτῶν ὁ δύναμαι.) F. βλατῶν. Erratum orium ex unius uocalis immutatione, ν pro ι. et diphthongi syllabarum. Sic non multò pòst, πλὼ αὔθρωπον ὁ δύναμαι παραλαβὼν, πολλάκις βλατύσας.

πρὸς αὐαγωγῆς ἰδίων.) M. πρὸς αὐαγωγίω. aut ἐπ' αὐαγωγῆς.

τὸς παραλιλέντας μὴ ὀφέλοντας.) Lego μὴ τὸς ὀφέλοντας. & καὶ ἐπιπύσμην πρὰ τὸ πιύθομαι, non ἐπιπείσμην παρὰ τὸ πείθομαι. Sic autem construe, ἐπιπύσμην αὐτ, ὅτι ἂν ἂν γεγαμηκὼς· αὐτὶ τ, ὅτι αὐτὸς ἂν ἂν γεγαμηκώς, διατ' αὐτὶ πῆσσ, ᾧ ἐναλλαγὶν τινα.

ταύτῃ ἢ τῇ μαρτυρίᾳ.) Mutilatus est hic locus, in quo exponendum fuit Euergi & Mnesibuli falsum testimonium.

ἐν τῇ πρόσθι τετιμημένᾳ.) F. ἀποτετιμημένᾳ, ut aliàs.

τὶς ὑμῶν αὐτῶν.) M. αὐτὸν, S. τ αὖ ἄρα μ.

λὶν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλίσασθαι.) λὶν, S. παραλαβὼν ἐμὶ, αὐτοὶ ἔφασαν τ ὁ ὅρκιμον προκαλίσασθαι.

μὴ τὸ διάγραμμα τ σκοῦν ἀποδιλέντων.) αὐτὶ τ πλὶν ἀπογραφλίν.

ἐδαμῶ τὸ σῶμα παραδιλόν[τ]θ. &, ὅτι τότε legi. &, ἰλιύθλω αὐτ. &, ὃ uel ὃ ἤμιλλον. &, διὰ τάχος λᾶ. &, ὃς ἐδὶν αὖ νικητόρισεντ.

μαλακὰ πρόβατα.) Molles oues, utrũ intõsas, an molli præditas lanã?

ἐπὶ τὲς εἰνίτας ἦξαν.) Vtrum παρὰ τὸ ἄγω, an τὸ αἶσαν, ἤιξαν ἦξαν. ἰδὰ τοι ποιητικώτερον ἔτό γε.

μὴ πρὸ ἰδᾶν ἰνδιᾶς ὄντας.) Qua ratione hic masculinum plurale ponatur: cùm sententia postulet singulare femininum (de una enim anicula uidua loquitur) ἰνδιᾶ ἔσαν me non intelligere fateor. Quòd si quis dicat, homines necessarios in genere intelligendos: & longius petitum uidebitur, & sequitur statim τὶς θλω ἐμὲ γεγομένῳ.

πλέον ἄξια ἢ διατιδικάσασθι.) Hoc accusatorum est: τὸ διατιδικάσαι, iudicium.

ἢ μιτίλθη τὶς ὑμῶν αὐτῶν.) F. αὐτὸν, S. τ αὖ ἄρα μ.

καὶ οἱ διαρροὶ τ χρῶν.) Iunctura manuum.

ἀποστρεφομένης τῶ χᾶρι.) Cum illi manus dislorquerentur.

ὕφαιμοι ἢ οἱ βραχίονδε.) Sanguine suffusa.

ἀμυχὰς ἐν τῷ βραχίονι.) παρὰ τὸ ἀμύσσω, incisuras, uellicatus.

πιλιὸν ἢ τὸ σῶ.) Lexica scribunt πίλιον πεπαχυντένως, πιλιδὸς ὀξυτόνως.

διὰ τὶν χρείαν διατιθήκη.) S. τὰ σκεύη ἐκ τ πύργ.

ἐὰ μή τις αὐτὸν ἀφήσει.) αὐτὶ τ, ἐὰ μὴ ἐγὼ ἀφήσω. ἐναλλαγὴ προσώπ.

ὑποβρύμορον δ' ἐκ ὠμίλω πᾶν ἐμαυτὸν ἔ αι.) Vereor ne accusator hoc mentiatur. Nam si ad diem soluisset: malam causam haberet Theophemus, quouis dignus supplicio ob uim publicam.

καὶ ὡς διὰ τὸ ἐυμβίον ἐκ ἀφιῆσα.) Aut ὡς τὸ ἐυμβίον ἐκ ἀφιῆσα. aut διὰ τὸ τὸ ἐυμβίον ἐκ ἀφεῖναι τιλευτήσειν.

ἀλλ' γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἔξι σοι.) ἐκ ἐννομόν ὄγιν, ἐκ ἔχεις πρόφασιν ἀικαίαν.

τότων τὶν λίωξιν εἶναι.) τότες ὀξυσίαν ἔχειν τ λιώκειν τὲς φονέας.

ἐὰν μὴ ἀποφύγῃς.) F. ἀποφύγῃ σι. S. ὁ διάφημος, ᾗ ἀποφύγωσί σι, ut etiam Euergus comprehendatur. & φθονηθῆσι.

τὲς τ λράκοντος ἐν τῷ τύλῃ.) τὲς τῇ τύλῃ ἐγγεγραμμένης.

μετὰ τ φίλων, lege.

τότων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι.) τ μίχρις αὐτψιαλῶν.

διομόσασθαι τ ὑγὸν.) ἃ διομῇ αὐτὸς μὴ ὁ γυνὴ μὴ τὰ παιδία, antecessit. quasi & illis iurandum fuisset: nunc solus paterfamilias se in illorũ capita iurare noluisse affirmat.

ἐκ αὖ ἐτόλμησα ἀλ' αὖ ἃ σῦκδειν lege: pro ἀλ' αὖ. &, ἀκόστι μ.

μὴ πορισῦντα.) ἀτίμητον, αὐτὶ τ. μὴ ποριῶντος.

ὑπειλὴ δὲ ὑπάδλω, αὐτῷ διομόσασθαι τλὶν δίκλω.) Suspectus locus. Nec; ὑπάδλω placet, nec; διομόσασθαι, nec; δίκλω. Quid si legas, ὑπειδὴ δ' ὀπόχθλω αὐτῷ διαλύσασθαι τλὶν διατδίκλω. Nam τὸ διομόσασθαι de eo ferè dicitur, qui aliquid recipit, ut suprà ὠμόσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ.

ἃ μὴ πιπερισμένος ἴων.) S. ἐγὼ. Sin πιπερισμένον. S. τὸ ἀργύριον.

ἢ ὡς ἡ ναῦς ἡ στρατηγίς.) F. ἡ ἐμὴ, στρατηγὶς διατισκυάσθη.

ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλιονιξία τ βόπτ, ᾧ α. f. πρὸ τὸ πλᾶον μὴ τὸ ἐλαττον.) Videtur hæc uerba è scholio irrepsisse: ubi aliquis exposuerit πλὶν πλιονεξίαν μὴ μειονεξίαν παρὰ τὸ πλέον καὶ ἐλαττον ἔχειν, dici.

A ἔτι ἢ καὶ ἐκτίνειν.) F.A. ἐκπλέμων.

λὸ ἐμαρτύρησαν ὡς ἐκ ἤθελε παραδιλέναι.) Negatio abundat. F. ἀλ' ὅτ ἤθελε.

ἃ δέ μοι δοκεῖ δῆτα.) M. μοι δοκεῖ δῆτα. Refertur enim hoc ad exactionẽ armamentorum. &, ἀποχρῶ.

In argumentum orationis in Olympiodorum.

ποικίλως ἔχει πρὸς πίστιν πραγμάτων.) μᾶλλόν γε πανηρίαν ἢ ἀδικίαν καὶ ψυκοφαντίαν.

καὶ πλέονας ἔχειν.) F. καὶ πλᾶν αὖ ἔχειν κρίνειν.

πρόφασιν εἶναι τλὶν πρατέαν πειθόντος.) ψυκοφαντίαν, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ.

αὐάλεον αὐτῶν τλὶν διαδικασίαν.) F. αὐτὲ τ ἐλυμπιοδόρε.

πάλιν δὲ ἐκάνα.) Lego παλινδικία χρῆσθ.

καὶ λαβὼν ὅλον.) Huic non fuit πλέον ἥμισυ πάντες· sed, ἡμίσυ πλέον ἢ ὅλον αὐδρὶ φιλοῦντι τὸ δίκαιον.

καὶ μάρτυρας παρασχέσθαι ψυκλᾶς.) Huiusmodi fallacijs etiam Theopompum Hagnianam hæreditatem euicisse, suprà cognouimus. Sed ὁ miram impudentiam hominis, qui suam improbitatem confiteri non erubescat: & dissolutionem iudicij, si talia scelera ulti non sunt.

καὶ συγκεχυρκίνται καὶ τὲς λόγες ἐκάν.) Vide ne te amphibolia decipiat, ὁ διαλλίστρατός φησι συγκεχυρκίνται ἐλυμπιοδώρῳ ἐκᾶν (ὅπως αὖ ἔκῃ ὁ ἐλυμπιόδωρος) καὶ τὲς λόγες δὲ ἐβόλετο, μὴ παρασχέσθαι (ἵνα παράσχοιτο ὁ ἐλ.) μάρτυρας ψυκλᾶς. Nam hæc ad Olympiodori personam pertinere, non ad accusatoris, ipsa docet oratio.

In ipsam orationem.

B διαδ' ἡσυχίαν ἤδη.) Virum per silentium, ut uoluerint multos esse controuersiæ conscios? an tranquillis animis? an defuncti sepulturæ muneret

καὶ ταὐληράπεδα οἱ σακχυφαίτ.) παρὰ τὸ φάναι τὲς σάκκες. quæ uox præter Hebræam, Græcam, Latinam, Germanicam linguam, etiã alijs nationibus communis me diu frustra exercuit, donec Oporinus hanc compositionis rationem me edocuit.

φανερὸν ἐπὶ τῇ τραπίζῃ.) F. φανερὸν, ᾗ ἐπὶ τῇ τραπίζῃ. Nam quæ Trapezitis dabantur, ἀφανῆ εἶλα ferè dicitur.

τὸ ἀργύριον ἔ λῶ.) ἐμῷ τέκνῳ.

πιρὶ τ ἰσομοιρῶν ἀπάντων.) τλὶν ἴσλω ἑκάτιρον μοῖραν λαμβάνειν. In Isocrate τὰς πόλεις ἰσομοιρῶν πρὲς ἀλλήλας. M. ἰσομοιρῶν πιρὶ ἁπάντων.

νῶν ὁμολόγυντ' ἢ τότε.) ὑμῶν ὑπομοσαμένων ὑπὲρ αὐτῶν.

ὕστιρον ὑμῶν) F. ὕστιρος.

ὑπεσὺ ἢ μισὲς ἐγένετο ἀγανακτῶν.) τλὶν ἀγαν ἀκῆσαι ἐκκεχυκὼς ἦν, ὑπειλὴ ὑπεδύσατο ἀγανακτῶν.

τ ὑμιλέρε) Libanius τ ὑμιλερίε. & mox ipse autor.

παρὰ τ ἐκὼν αὐθρώπε.) F. αὐθρωπόδε.

πάλιν λίγω.) F.A. πάλιν τείνω λίγω.

καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις αὐτιγραψάμιθα.) Controuersias rescripsimus, hoc est, in eos qui hæreditatem occuparunt, actiones instituimus.

ὁ ἀρχὼν αὐάκρινε πάσιν ὑμῖν.) Suidas, αὐάκρισις βάσανος, ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων γινομένη πρὸ τ δικῶν, πιρὶ τ σωτεινόντων ἢ τ ἀγῶνα. βάσανος ἢ καὶ ἡ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Varinus αὐακρίνω, βασανίζω τὸ πραχθὲν ἢ λαλῶς ἢ λακῶς ἐπράχθη. Propriam huius uerbi interpretationem non reperio: interim inquirere, & inquisitionem αὐάκρισιν uerto. Nam quæstionem constituere aut exercere, uidentur aliud significare.

C οἱ μὴ, ὅτι τὸ παράπαν.) Cum οἱ ἢ non sequatur, aut αὐταπόδοσις est, aut aliquid à librario prætermissum.

ἃ δ' ἐγὼ ὁρῶ πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἔτ ψεύδεται.) Hæc, ὅτι ἔτ ψεύδεται, uidentur superuacanea esse, et è scholio irrepsisse. Satis est ἃ δ' ἐγὼ ὁρῶ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα παύδ' ὑπόνοια, &c.

ὅτι σὺνς πάραχρῆμα.) ἐκ παραλλήλα.

ἐπειλὴ καὶ ἡ σὺ.) S. ἀμφισβήτησις ἀναγράφη. ἢ φανίδη, ἢ ἀλάφδε.

καὶ διατιχρήσατο.) S. ψιλῷ τῷ λόγῳ, αὐτὶ τ διάτι ψεύσατο.

ἕτω πιφιλοσόφηκεν.) μᾶλλον δ' ἰσοφίσευσι καὶ πιπαιόργκε, καὶ σισυκοφαύτηκεν.

ἐχὶ γὰρ τάγε τοιαῦτα τ φιλοσοφόντων.

ἐν τῷ τότε λόγῳ ἢ ἐν τῷ πρωτόρῳ ἢ ἐν τῷ ὑστόρῳ.) F. A. ἐν τῷ τότε λόγῳ ἢ ἐν τῷ ἐμῷ, ἐν τῷ πρ.

ἀλήθκρη.) S. τλὶν διαύοιαν. Sed quomodo probat? Quia maudt amicæ dare quàm affini. Cui si hæreditatis semissem concessisset, & sensuum & mentis integritate floruisset. Hæc sunt præclara cupidorũ hominum iudicia.

In argumentum orationis in Timotheum.

ὅτι ἔλαβε, &c. ἀφάλων ἐγγεγράφθαι.) Lego, ἐγγέγραπτ. Nam si λέω γὼν ἐγγεγράφθαι coniungas: ἀφάλων locum non habebit. Sed legendum erit λέγων τ τιμέντα ἀφέλεντα ἐγγεγράφθαι.

In

In ipsam orationem.

ἀλλὰ καὶ ἢ τὸ ἄλλο λίαν πρὸς τιμόθεον πρᾶξαι.) Sententia nõ est obscura: sed loquendi modus suspectus.

τά τι ληφθέντα καὶ τὰ τιθέντα) τά τ' ἀναλαβόντα malim: nisi pro τιθέντα legas, τὰ λοιπὰ· quod participium paulò pòst sequitur, λοιπὸν τοίνυν ἡ ἀργυρίς τότε

ἢ λελαβέσθαι χρῆσθαι.) Lege χρῆσαι.

ἀλκέτας καὶ ἰάσων.) Alcetam octauum Macedoniæ regem non puto intelligi hic posse: sed aliũ quempiã, Epirotã fortassis, Tharrytæ F. Arymbæ patrem. Iason Thessalus satis notus est è Xenophonte.

ἐν τοιούτοις δ' ὢν διαβολαῖς, ἢ ἀπορίᾳ χρημάτων πολλῇ. ἡ γάρ.) Est ἀναλαπόδοτον aut ὑπόβασον. Sequitur enim longissimo interuallo: τότε δ' ἀναγκαζόμενος, λαμβάνει τὰς χιλίας δραχμάς.

ἐν λαπαυρίᾳ lege per υ non per β.

ἢ μὴ γὰρ μαρτυρίαν μὲ ἐμβαλέσθαι.) M. μὲν ἐμβαλέσθαι μὲ, utraq; uoce retenta.

παρικρέσαλε.) S. ὁ αὐτιφαύης.

φάσκων ἀά μοι μαρτυρῆσαι ἀς τὴν ἐυρίαν ἀπόφασιν.) Aliàs ἡ ἐυρία absolutè dici solet.

τιθεὶς δ' ἂν μοι αὐτῷ τὴν δραχμὴν.) Fuit, ut apparet, ritus quidã accusandi eius, qui testimonium dicere recusasset.

ἐν τῷ μαιμακτηριῶνι μὴν ἐπ' ἀγάθ' ἄρχοντος lege, non τῷ ἐπ' ἀγάθ. ἀπορέμνος.

ἐν τῇ ἱπποδαμείᾳ.) Apparet esse loci nomen, fortassis à donandis equis sic appellati, unde Equidomitorium uerti. Hippodamiæ plures fuerunt, sed illa Oenomai Elæi filia, celeberrima, & fieri potest, ut locus de nomine mulieris alicuius sit dictus, sicut Academia ab Academo, seu Hecademo heroe. Legi fortasse queat ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ, etsi ἱππόδρομος potius dici solet. τὰ ἱπποδρόμια sunt ludi circenses, quæ et Equiria.

ἀπορέμνος ὑποδέξασθαι lege.

ὁ αἰγιαλεύς.) παρὰ τ' αἰγιαλὸν, uide Stephanum.

λυκεργεῖς) ἔστι ὑπὸ λυκίς τ μύρων ἢ ἧς διατισκευασμένας, ἔστι ἐν λυκίᾳ ἔστι ἐν λυκίῳ ἀργασμένας. Vide Suidam qui λυκεργεῖς habet.

παρὰ τ παρὸν τ ἐμὲ ὥσπερ αὐτὸν σωίσασθαι.) F. ὥσπερ αὐτόν.

ὃ ἄλλος &c. ὅτι βέβαλεις ἢ εἶσι.) Lege ὅτι βέβαλεις εἶσι. τὸ ἢ abundat, cum τὸ εἶσι ad ἀλλὸς referatur.

ἐνεπισκήψασθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τ τὸ ἀργύριον.) Pollux lib. 3. ἐνεπισκήψασθαι λίγ, ὁ πότε τις ἐν τοῖς δημοσίοις ἐαυτῷ τὶ ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν λέγει· ἢ τὸ πρᾶγμα ἐνεπίσκημμα ἐκάλεῖτο.

ὥστε μὴδ' ἐναυλισθῆναι. ὥστε τί αὖ ποτε.) Lego ἐναυλισθῆναι· τί αὖ, omisso altero ὥστε.

ἢ ἂν ἐκ τ αὐτιμάχε.) Negatio abundare uidetur, quia cohæret ἐκείνα ταῦτ' ἂν μᾶλλον ἢ λοιδορεῖσθαι.

ἡ μεθοφορία.) In Olynth. μεθοφορὰν dicit.

τ ἀποστασάμενον τ χαλκὸν) τ ταθμισάμενον.

ἢ αἰσχρίωνος) F. τίνι, aut ὑπὸ ἢ περὶ αἰσχρίωνος, aut τ αἰσχρίωνα, ut iubeat Timotheus ipsum Aeschrionem dicere testimonium ut ingenuum. Sequitur enim καὶ ὀλίγας τὰ ψοῦδῃ μεμαρτυρηκότα τὸν αἰσχρίωνα.

ἔτι τόνδε τ ἐκποτιχιῶν ἐλθοντα.) πότερον, τ αἰσχρίωνα; ἢ τ τιμόθεος hanc opinor, quia serui delicta luere cogebatur dominus.

ἐκέχυκεν ὑποδῦναι τὰ ἄξια.) τὰ ἐκατὸν ἀξίαν τ δεκασμάτων.

τοῖς κόκκοις κεκομμένοις ἢ κόκκοις κεκομμένοις τ ῥαπίζετ.

τὸν ἐφέλοντας ἅ μοι) ταῦτα ἅ μοι.

In argumentum orationis contra Polyclem.

τότε ἦ, ὅτι ἦλθε.) F. τότε ἦ.

τοσοῦτος ἦ χρόνος ἐπιτριπαρχῶν τ.) Sententia postulat, σωφρονήσαρχον τοσοῦτον χρόνον ἐπιτριπαρχήσας ἀξιοῖ λομισαθαι τὸ κόλασμα παρὰ πολυκλείδου ἀπολλόδωρ.

In ipsam orationem.

ὑπὸ ἀλιξαύδρε) Non utiq; Philippi filio (Nam hoc ratio temporum non sinit) sed aut Pheræo, aut alio quopiam. Miltocythis fit mentio etiam in Aristocratea: & Cotyis filijs regnantibus, Philippus adhuc rerum potitus fuit.

περὶ ἐκπλεόντων.) περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὄντων, ἀνάγεσθαι καὶ ἐκπλεῖν μελλόντων.

ἐν τῷ λόγῳ αὐτῶν καὶ σωκρ.) F. αὐτῶν τὶ (S. τ πρίσβιον) καὶ τῶν σωκρατισάντων αὐτοῖς.

ἐπὶ τὸ χῶμα.) ὕψωμα γῆς. Est hic loci proprium nomen, ab ipsa re sumptum, & ut Libanius ait, οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβεβλημένον πρὸς ὁρμισμοῖς ἐνίκα· ὧν τῷ χώματι ἐωθεῖσθαι solitos fuisse triecrarchos, qui se affici iniurijs putarent, ex oratione Ctesiphontea cognouimus.

καὶ ἀποφθεῖραι ναύτας.) τὸ ἀποδιδόναι καὶ διαφθείρειν. Videtur legendum esse ἀποφάνειν, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ διαλέγειν.

ἐν ἀλλ' ἢ ὀλίγοι.) αὐτοῖ τ ἐμὲ.

ἀκριὰς καὶ προδόσεις.) δόσεις πρὸ σῖ προθυμίας. Sic postea διαφθορὰς καὶ προδόσεις.

A θερμίνον πλέγμα. καὶ ἀνθ' ὧν ἀργύριον πολὺ προλαμβάνειν. Si προσὸ δόσεις, προσοῦκας τ μισθ.

τὸν πρόσοικοδομοῦντας τ τὶ δημοτ.) Virum τὸν ἀνοικοδομοῦντας πρὸ τ δημοτ; an τὸν δημότας τὸν προσοικοδομοῦντας.

καὶ τ ἐγκεκλημένων.) τ διακεκλημένων ἀγρὸν ἢ οἰκίας ἐν εἷς λόμοις ἢ δημοσιόνητ. ut si Apollodorus Piræensis (uerbi causa) non in suo tãtùm municipio Piræeo prædia habeat: sed & in Pœanensi & Choargensi.

καὶ ὃν ἐκοπραξάμην, διὰ τὸ τότε μὲ ἀποδημεῖν, ὥσπερ ὑμᾶν βιαιρέχων.) ὅτι ἐβιαιράρχην.

διακαλαβεῖν.) διὰ τὸ διαταλαβεῖν, ἀπὸ λοιπῆ.

τῶν ὑπηρεσίας.) τοῖς ὁρίταις ἢ λοκαγέταις. Sed quærendum, cum ναύτας, ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίας sæpius coniungat, quid inter hos interesse? ἐπιβάτης etiam à Liuio sic appellantur, siue milites, siue uectores. ὑπηρεσίαι sunt remiges. ναῦται cæteri qui in naui curant. Cicero Catone: Qui in re gerenda uersari senectutem negant, similes sunt, ut, si quis gubernatorem in nauigando nihil agere dicat, cũ alij malos scandant, alij per foros cursent, alij sentinam exhauriant: ille autem clauum tenens, quietus sedeat in puppi.

καὶ τὰς μισθὰς.) καὶ ὅτι τὰς μ. ἀπὸ λοιπῆ.

λατὰ μῶα ἰλίαν prima persona lego.

οἱ μὴ ἀπ' τὴν ὑπαρον.) τὴν ὑπὸ τῷ Ἡρόων βασιλεῖ χώραν ὅσαν, ἀπ' τὴν ἀσίαν.

ἀσαγγιλθέντων ἦ.) S. ὑμῶν, αὐτὶ ἦ, ἐπεὶ ἀσαγγίλθη ὑμῖν, aut αὐτὶ τῆ ἀσαγγιλθέντ& etsi legendum suspicor accusatiuo singulari, ἀσαγγιλθὲν, ut δέξαν συμβάν, &c.

πρωτικάλικα ἀργαχμὰς ἐπὶ τόκον.) F. πρωτικάλικα μνᾶς ἐπὶ τόκῳ, ut communis usura intelligatur.

ναυλικὸν αὐξανόμενον ἐπ' ὄγδοον.) ἐπόγδοον Suidas ait: τὸ διδανεισμένον ὥστε τ ἡμιφάλιον τὸ ὄγδοον μέρος ἀποδῶναι τῷ δανειστῇ, εἶον βιβλίον ἢ τριακοσίαχμε.

ἀποδῶναι αὐτῷ καὶ τὸν τόκον.) F. A. ἀποδῶναι αὐτῷ τότε ἡμιφάλιον καὶ τὸν τόκον.

τ μετὰ ἀρκτοῦρον.) F. μετὰ τ ἀρκτοῦρον. &, ὅτι ἦ σωίβη.

δεινίαν τ λυδιγένη ἐμὸν.) Socerum hunc fuisse opinor Apollodori, cuius filius Theomnestus Apollodori filiam uxorem duxit, ut est in oratione contra Neæram. λυδιγένης inquit Suidas ὁ λατ' ἐπιγαμβρίαν εἰκῆ, ἢ πρόδρομος· ἢ μόνον ἦ ὁ λιθὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβανων.

πολλῶν ὄντων λαθ' ἑκάστω.) F. A. ὅσα λαθ' ἑκάστω, &c. αὐκλίσκετο. Alioqui constructio non constat.

ἀρτι μῦς πίτνος γούντ) Vide Chiliad. in Erasmi.

ἐβούλετο γὰρ ἀθλιῶδες ἔναι.) S. ὁ ἀπολλόδωρ, ut sint uerba Polyclis. Atqui Pasio pater eius iam antè factus fuerat Atheniensis. Quòd si ἀτᾶ legas: interpretabere, Facetus enim esse uoluit, S. Polycles, ut Apollodori uerba sint.

πυθέσθαι ἔστι) F. ἔστι πυθέσθαι ἀχαρνεύς &, ἵνα μὰ λύσωσι, non, ἵνα μὴ. & καὶ ἐκέλευον αὐτὸν. &, καὶ ὅ, τι ποιοῦντων articulo compositio, S. ὑμῶν τ περὶ τὸν ῥίψαν.

ἔτι ἦ καὶ πίστιν αὐτῷ ἔπαιρε.) ὅρκον ὀμόσας.

τοσοῦτον ὑποδραπέταινας τῷ πλήθει.) ὑπεβλήθησαν, ὥστε τὰ χρήματ' ἐν παιδιᾶς μέρει περιεῖδαι.

C πλῆθος διαφθαρμένον.) Hoc genus est, sequitur species ῥυφῶντας ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. Suidas ὑπηρετικὸν scribit per ι in secunda, unde & ὑπηρέσιον & ὑπηρεσία eodem modo scribendum. ὑπηρέτης & ὑπηρετῶ & ὑπηρεσία & ὑπηρετικὰ πνεύματα rectè ει in secunda habent.

ἔτι ταῦτ' ἀλώματα lege, addito articulo.

ἀπηρίνατό μοι, ὅτι μὴ βοῦς λέγοιμι.) παροιμιῶδες.

ὕστερον ἦ παρὰ φρασικλείδ' ἐλθόντος.) Sententia & constructio postulare uidetur: ὕστερον δ' οἱ περὶ φρασικλείδου ἐλθόντες, hoc est, οἱ φρασικλείδους ἐλθόν.

ὅτι γὰρ τῷ πριπαρχήματι.) τοῖς σκεύεσιν ut opinor. Sequitur enim ἐπιβάτ καὶ ὑπηρεσίαι.

ἐδόκει γὰρ αὐτῷ παραμενεῖ futuro tempore postulat sententia. & ὑπηρετικὸν ὡς θάσον ἄγον αὐθρ.

ἐβουσύς.) Aliàs per αι ἐξωνσύς.

τ ὑποδιαχόμενον τὸν φοῦγοντας.) F. A. καὶ τὸς φούγοντας.

ὅτε αὖ ἐπισιτίσαντο.) γραικὴ τιμῆς σημαντικὴ.

ὑποδυόμενον τὰ σκεύη αἱ νῆες.) ὑποδεδύκει λαβόντα.

ὅτι δ' ἀπαρῆ δανεί σοι.) παροιμιῶδες.

διότι ὃν ἦ ἐκεῖνοι παραλαβεῖν τὴν ναῦν.) πότερον, διὰ ὧτινα αἰτίαν; ἢ ἁπλῶς, ὃν ἐβιάσαντο αὐτὸν παραλαβεῖν τὴν ναῦν;

καὶ τ νόμον αἰσχυνωδοῦσα.) ὑπὸ τ γραμματίων.

λιτουργούμην σωνεισφορὰν) Si mendo uacat locus, exponas ἐν τῇ συνεισφορᾷ.

ἐκτᾶ γὰρ ἡμᾶν ἐτύγχανον.) τῇ ἐκτῇ ἡμέρᾳ πρὸς αἱ τελοῦσι, αἱ

ἢ μητρὸς, ἀγγιλβάσης δίκης μοι ἢ ἀρρωτίας.

ἐὰ μὴ τῇ ῥιύρει.) σὺν τῇ ῥιύρει.

ἡ γυνὴ λῶ ἐγὼ πρὸ πλάσης ποιῆμαι.) Quomodo? si uerè dicit Phormio, te pellicem aluisse. nisi fortè præ amore uxoris id feceris, ut illi parceres.

εἰ Δισλανεπότθν ἢ ἥνον ἐπὶ τὸς τόκυς.) F. ἐπὶ τὸ χωρίον, ἢ, ἐπὶ τὰς ὑποθήκας. Hanc sententiam ego nunc in uertendo sum secutus. Nam exigere usuras parua res erat.

ἐὰ μή τις ἀποδοίη.) αὐτὶ ἦ, ἐὰ μὴ ἐγὼ ἀποδείλω, ut & suprà.

ὅτι ὁ πρὸ ἦ ἡμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσιθαι πολυπλία, ἢ ἠξὶ ὑπὸρ ὑμῶν αὐτῶν lege: non τιμωρύσιθαι. & οὐ ἔχ ὑπὸρ.

ἀλλὰ ἠξὶ πρότερον σὺν πίδη.) ἐχὶ τῷ ῥαγικῷ (πρισβύτερος γὰρ ἦν) ἀλλ' ἑτέρῳ τινί.

In argumentum orationis de corona trierarchica.

πλὶν ναῶν ἐατίχοντα.) M. παρίχοντα.

ἅτις δεῖν ὁ τιλσυβάκ ἦ μίσθος.) ὁ ῥιφανός.

προσιθάσης.) M. προσιθάσης.

αὐτιποιᾶτ ἠξὶ ἦτον ἐτιφαύσαν.) Lego στιφανῶσαι ἠξὶ ἦτον· αὐτὸ ποιᾶτ ἠξὶ τότ ἦ στιφανοῦν ἀπολλύθαι.

In ipsam orationem.

ὁ δῆμος δόναι.) S. ἦ στιφανον.

ἠξὶ παύτθν ἐπᾶσ' ὑμᾶς ἀναπληρομένλν.) Alij ἀναπειρωμένλν. F. πιπλυρωμένλν. Nam ἀναγομένλν non placet.

ἐπειδὴ ἦ ἦτο παρίντθν ἐκεῖνο ποιῆσιν.) παρὰ τὸ παρίημι, non παρόντθν, coràm, ut habet uetus Heruagiana.

πρὸ ἦ πλάσης αὐτιλίγοντθν.) φάσκοντθν ὅτι πλίον ἀργυρίς ἀνήλωσαν.

σκιψάμθνοι γὰρ ἦ ἓξ ἐλαχίστ ῥιηραρχᾶν βελόμθνος.) F. σκιψάμθνοι γὰρ ἠξὶ ἓξ ἐλαχίστ ῥιηραρχᾶν βελόμθνοι.

τὲς τὰ τοιαῦτα ποιῆντας, ἐχοντθν.) S. λιολάσαι. αὐτὶ ἦ λιωλάμθνοι.

τὸ τρίτον μέρ ἠτιμῶδαι ἦ σώματ.) τὸ λαβάπαξ ἠτιμῶδαι in Midiana & alibi habuimus: ut uideantur & Athenienses diminutionem capitis habuisse magnam, maiorem & maximam, ut nostri Iureisconsulti.

προλιπάβαμ ἑτέρις.) Lego προδιδάσκειν.

ἠξὶ γάρ τοι τὰ ἦ αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήμαθα.) M. τὰ παρὰ ἦ τρόπον ἦ αὐτῶν ἁμαρτήμαθα.

χαρὶν τιθημένων.) M. λαταθεμένων.

ἀλλ' ὁ διὰ ἦ βιλτίόνων, τεῖς ὑπαρχθσιν ἃ δᾶ χαρίζιδαι προσῆκον.) Suspectus locus: in quo conuertendo me non ineptam coniecturam secutus confido.

ἢ πρεῖν· ἄν τις ὑμῶν πράττων.) S. σπεύδασι.

ἄν λαλίσωσι.) M. ἄν τινα λαλίσωσι.

ἀεινὰ πάσχθσι.) ἀγανακτῆσιν, ἀδικᾶδαι προσποιύμθνοι.

τὰ δίκαια αὐτιλίγειν.) F. πρὸς τὰ δίκαια, aut, τοῖς δικάσις.

παύτα δὶ αὐτῶν ποιῆντ.) Non placet. F. δοκιᾶτ, aut δοκῆντα, αὐτὶ ἦ, δοκῆσι δὶ ἑαυτῶν.

In argumentum orationis aduersus Callippum.

πρὸς ἢ τλίω ἀρχλὼ ἦ νόμ, λυσιβάλε ἀπλώνηκεν.) F. πρὸς ἢ τλίω ἀρχλὼ λατὰ τὲς νόμς λυσιβάλλω ἀπλώνηκεν. Oratio habet, λατὰ τὲς νόμς γὰρ ἐπέθηκα, καὶ ἀπλώνημα πρὸς τλίω ἀρχλώ. & ὃ ἢ λυσιβάλλης ἐκ ὁμόσας, addita negatione. Oratio habet, ὅτ ἢ ἦ λατὰ τὲς νόμς ἀπεχθωνύμθνον διαιτητλὼ ἐπεισεν αὐτὸμοτον διαιτᾶσαι.

In ipsam orationem.

ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς.) M. ἐφ' ὑμᾶς αὐτὲς, etsi non ignoro sæpius in autoribus ita legi: sed illud dubito, errorene librariorum id fiat, an autoritate scriptorum.

μηδ' μεθ' ἑτέρων πλίω γνώμλω χρόμθνοι.) αὐτὶ ἦ, μετὰ μεθ' ἑτέρων, λατ' ἀτζικλὼ τμῆσιν.

τῶ δικιλᾶ.) Alij δικιλαιᾶ, παρὰ πλίω δικίλειαν. Sed malo δικιλᾶ, ut ἀλιξανδρᾶ λατὰ συγκοπλώ.

ὅταν τὶς ἀργύριον τιθεὶς ἰδιώτης.) τὸ ἰδιώτης suspectum est: malim aliud.

ποσότον μόνον ποιῆν.) S. ἐώθασιν.

ἐδέιξεν σὐθὲν παρακρῆμα.) ἵν παραλλήλ τὰ χρύματα δίδωσιν ἃ λατύχθν. Sed si λυτρίδθν ἔσθ fuerunt, cur Argos redierunt? cur pecuniam non eripuerunt? An à republica missæ fuerunt contra alios? & miser hic Lycon obiter perijt.

οἷός ὰμι ἀξιῶν λαμβάνειν.) αὐτὶ ἦ, λαμβάνειν ἀξιῶ. ἡγοῦμαι δίκαιος εἶναι λαμβάνειν.

πρὸς ἢ ἀρχιβιάδλω καὶ ἦ ἀριστόνυν.) Suprà φρασίαν dixit.

ὧν ἐγὼ ἤθελον τότῳ τῷ αὐτῷ ἢ τις ἂν μιγίστ πίστις δόναι, ᾧ μὲν ἐγὼ τὰ πατρὸς ἀκύειν.) αὐτὶ ἦ ὅτι ἐγὼ ἤκυον.

ἐκ ἐφασαν λαλλίππῳ προσίχειν ἦ νῦν ἐδὴμ οἷς λίγει.) λαλλίππῳ οἷς λίγει, αὐτὶ ἦ, τοῖς λαλλίππς λόγοις.

A λὶ αὖ γι ἑαυτῷ μὴ θέλων δικαστὴς γενέδαι ἦ πατρὸς.) Lego μὴ θέλοντ. Hanc enim cõstructionem neq; regula neq; exemplo ullo possum defendere.

ὅτι μὴ ἂν πρόπαλισαμένν.) Sententia postulat ὡς πρόπαλισαμένς. ἴσως ἦ λύπων & κακὼς φερμίων.) Vetus Heruagiana rectius ἴσως ἦ λύπων & κακὼς φερμίων. S. ὑβύλησεν αὐτῷ πίστιν δῶναι.

ὅτ' ἀπεπέπτ' αὐτὸν.) ἀπαγορεύσαν non est opus mutare in αὐτεπέντα.

οἶμαι γὰρ τί μοι κακὸ ἦτο ἔσεσθαι.) S. τιμήσιον.

μεταδέξαν αὐτῷ μὴ ἐκεῖσι πλῶν.) Si τὸν λανθανομένς subintelligas: uerte, cum mutata sententia non committendum esse putasset, ut illi cum periculo illuc nauigarent. Sed durum hoc est, & parum consentaneum. Quare legere malim, μεταδέξαν αὐτοῖς.

λιτάγιδαι ὡς ἦτον lege, S. πρὸς λάλλιππον. & καὶ αὐτό γι ἦτο μόνον ὁ τιτολμήκασι, lege διαρίτως, non ὑφ' ἡμῶν μονονὸ, quod est σχέδη.

λιβραλδίνοντι ἰδλία.) Fel. ἐνβραλδίνοντί τι.

καὶ ὁδ' ὧν ψυσαμένν.) M. καὶ ὁδ' ὧν αὖ ψυσαμένς.

ἓν φησιν ἀπελιφέναι τί ὅτ ἦ ἀργυρίς.) Suprà legitur καὶ ἀπολέφοντ. Vnde & hic legendum puto ἀπολειφέναι, in secunda per ει. in tertia per ει. παρὰ τὸ ἀπολείφω.

μεθ' ὧν ὑτ' ὁμὸν τὰ πιστὰ παρ' ὑμῶν λαβόντα.) Cum nos nihilominus ei fidem firmaremus.

In argumentum orationis aduersus Nicostratum.

ἀς τὰ δημόσια ἀπογραφομένς.) δημοθύσας αὐτῷ καὶ ἐσίας.

B ὡς ἐκ ὄντας ἀρίθμός. μιταποιᾶτ ἦ ὡς ἰδίων.) Locus corruptus, & ex ipso autore sic corrigendus, ἀπογράφει ἀπολλόδωρ εἰκότας, ὡς ὄντας ἀρίθμός. ὁ ἦ Νικόστρατ μιταποιᾶτ ὡς ἰδίων.

ἐπειδὴ ἦ τὸ πρᾶγμα μοχθηρὸν.) ὁ δήμοσθενις καὶ ἀπογραφὴ καὶ ἐσίας ἐπίφθον & καὶ ἀπαύθρωπ.

In ipsam orationem.

πίνθ' ὑμνμνάμων ἄξια.) τιτλαρῶν μνῶν καὶ ὑμισείας.

ὡς αὐτὸς.) Quid si ὅσα αὐτὸς?

πρὸ χιλίων δραχμῶν καὶ ἦ lege.

μηδίνα ὑπὸρ ἑαυτ γράψαδαι.) μηδένα λατηγορῆσαι ἑτέρς, ἐμοὶ χαριζόμενον. Sed fortassis rectius est: in eo discrimine uersor, ne quem unquam pro defensione mei ipsius accusare mihi liceat. Fortassis enim falsa descriptio cum ea ignominia coniuncta fuit, ut ne quem alium posthac in simili crimine accusare liceret.

ἃ γὰρ ἄν ποτι ἑτέρου ἀπογράψαι.) Multa sunt Græcæ consuetudinis forensis uerba, quæ equidem quibus Latinis propriè respondeant, ignoro: eaq; de causa malo ad uerbum uertere, quàm agere ambages, & elegantias consectando, ab autoris sententia longius aberrare. E' quo numero & hoc uerbum ἀπογράψαι est. Quicquid autem παρὰ τὸ γράφειν componitur, id eam uim habet, ut significet, causam in literas relatam, uel propositam fuisse iudicibus, uel in publicis monimentis asseruatam. Nec ignoro, me rideri à nonnullis, ut qui ad uerbum uertam, quòd interpretatio mea non habeat illa: ex iure manu consertum trahere, in æstimationem accipere, repetundarum reum facere, & id genus alia: quæ ut Latina & Ciceroniana esse fateor: ita plurimũ à Græcorum consuetudine abhorrent. Ac uereor, ne meritò reprehendar, C quòd alicubi τὸ αὐδρωθέντα ἂν λιξιαρχικὴν γραμματῆον ἐγγραφῶναι, togam uirilem sumere, uertim: cũ Græca gens palliata fuerit, nõ togata.

ἀλῃὲς πώποθ' ὧν ἰδίβη ἔτ ἐμῖ ἀπίτυχεν.) τινὰ ἀπεντυχάσιν ἀδῃέ τιν uidendũ an similia exempla occurrant. Midi uidetur falsa esse distinctio, & sic legendum: ἀδῃὲς πώποθ' ὧν ἰδίβη ἔτ ἐμῖ, ἀπίτυχεν. ut ἀλῃὲς ἀπίτυχεν coniung. ις, & ὧν ἰδίβη με codẽ modo.

ὅτι ἐξ καὶ ἔικοσι μνῶν λιλυμένοι ἦν.) Robustum hinc nebulonem fuisse apparet Nicostratum istum.

καὶ ἐὰν λιλσύσητι αὐτὸν δῶξαι, ὁ μὲν ἰβιλύσι.) Scomma est, quo ei seruitutem obijcit, tanquam mancipio.

ὅτι τίβιδαι.) ὑποβλήλω λαμβάνειν.

ἵνα μὲν ὦτι ἀποδέλωκα ἐφ τὰς χιλίας δραχμὰς ἀπόλητ.) F. ὅ, τι, Si ἀργυρίον. & ὅ, τι βάλη ὄντα lege διαρίτως.

καὶ ἐκγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπόκληρον ὄ ἐμφανῶν λαζαπάσιως ἔσβελλὼ ὀβακοσίας καὶ δίκα δραχμάς.) Verti, & exscribit publico exoritẽ mulctam ex euidentium cõstitutione: uerba secutus. Sententia quæ sit, Oedipus diuinet. Me & Budæus, & lexica Græca Latináque omnia destituunt: quæsiui ἀπόκληρ, quæsiui ἐμφανὲς, quæsiui λατάγνοις, quæsiui ὄ ἐμφανῶν λατάγνως. sed aut nuta, aut ἀπρεσδιέντα omnia. Doctiores, si boni uiri sunt, explicanto potius quàm me suggillanto.

διὰ λυπδὸς ἦ μυλωθρὸ.) S. ὑπὸ. Quod si non placet: molitorem repone, si appellatiuum esse uidebitur.

ἃ αὐαιρεισόμλω τὰς δίκας.) πρὸ τοῦ αὐαιρήσιως suprà dictum est. ἀπέσπασέν με δίκην δραχμῶν δισχιλίων λαζαδικασόμθνος.) Suidas

ἐπιβάλλω

ὑπροσκλημένῳ, hoc est, ut in Midiana, μὴ προσκαλισάμενον τὸν ἰμὶ Aethusius denunciare iudicium debuit: Quod cum ille de industria non fecisset: Apollodorus absens & ignarus rei, pro contumaci est condemnatus.

ὡς ὠφέλοντα τῷ δημοσίῳ.) αὐτὶ τοῦ ὡς ὠφέλοι τοῦτον, ὡς ὠφέλοιμι.

ἐβάδιζον ἐπὶ τὸ λαντῆρα τῆ ψυδολογίας.) Sic πρὸς τιμόθεον 129. μὴ ἐπὶ τόν δι τοῦ λακωνικοῦ ἀλθοιμι.

ὅσα ἐνδὺ ᾠητὰ ἀπροδρόμων γυναῖα ἐμβιβλημένα.) Vtrum ἐμπεφυτευμένα τῷ ἀγρῷ, ὃ τοῖς ἀνδρεῖοις: ut non sit consitio, sed insitio, qua, ut Cato Ciceronianus ait, nihil inuenit ars agricolarum solertius. ἀπρόδρυα & fructus et arbores frugiferas interpretantur, siue nuces, siue pomiferas. Vox ipsa significat uel cacumina quercuum, uel excellentiam: ut ἀπρόδρυα sint arbores, quæ quercub. unde olim uectitabant, antecellũt.

αὐδὲ γὰρ προλαμβάνων ἔδη μὲ, & ὥδε ἂν με.) Nec enim præcipitatus est, sed interuentu aliorum periculo liberatus.

ἐναπεστίμησεν αὐτῷ.) Pignori accepit, uel, in æstimationem accepit, hoc est, seruum pro pecuniæ parte dedit.

αὐδρόεντο.) Lego ἀνάρροντο aut ἀνέλοντο, αὐτὶ τοῦ, ἀπό τινος ἐπιχειρήσαιεν ἔργῳ τινί.

ὅτι ὁ πρώτη ἀνάγνωσις ἔω.) Suidæ est ἀναγνώρισις ὁ ἀνάκρισις· ἀνακρίνωσιν, ἀνάκρισιν. διαλογίζεσθαι γνώναι. Hesychio ἀναγνωρισμός. Varino ὁ τοῦ πρώτου μαθημάτων τῆ ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειρήκασι ταῦτα. Hic uerò ea uox nihil tale significare uidetur, si locus mendo uacat.

ἵνα ἐκ τούτων ψηφίσωνται.) pro ἐψηφίσαντο lego.

τοσοῦτος δὲ.) F. τοσοῦτος δ' ὢν δίκαιον.

ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῆ πόλεως.) ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν B τῇ πόλει προσκόντων.

ἐὰν μὲν ὖν ὑπομνῆτε ὅτι, &c. ἐὰν ὖν ταῦτα παριδόντες παύσασθε.) ἀναστάσεως καὶ ἐπανάληψις.

διαψηφίσωνται.) S. φυγόντων.

In argumentum orationis contra Cononem.

τετυπῆσθαι.) τύπτω καὶ τυπτίω usitata sunt, unde fit τετύφθαι & τετυπῆσθαι. τυπίω an dicatur, nescio.

In ipsam orationem.

ἀπιτιμησάμενος.) ἀπιδιώξαμεν, ἀπελαύνομεν, ἀφροντίστως ἔχομεν: λόγον δὲ ἐποιησάμεθα.

ἐγγὺς τοῦ πυθοδώρου.) S. οἰκίαν ὃ ὄργαστηρίων.

εἰ ἢ ἱρατᾶν.) οἱ ἢ ἱερεῖς τοῖς ἀγκῶσιν lege.

ὕνθ' ὑμῖν συγγνῶ lego non ὕθ'. Nota ον & σ sæpè commutari.

καὶ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παραγγέλλεται.) Suspecta lectio.

καὶ τοῦ στίνων ἀπεκπλεύσαντα.) ὃν ὃ δυνάμενον φαγεῖν.

ἀλλ' ἐς πεῦ ἐλθών.) F. A. ἐς πεῦ δεινὸς ὢ ἐνθάδ' ἐλθών.

δι ἀ τοῦτο γέγονεν.) Nescio quid hæc uerba sibi uelint. Videntur ex inferioribus etiam huc perperam translata. Sequitur φασὶ τοίνυν ταῦτα διὰ τοῦτο γίνεσθαι, ubi malim ταύτας, S. τὰς τῆς ἐκκλησίας δίκας.

ἐφ' ὧν ἐνίοις.) Sicut ἐπὶ τούτων ἐνίοις.

τὸ πολὶ τοῦ λωποδυτοῦ.) λώψ ὁ χλαμὺς καὶ λώπη ὁ πάνυ ἱμάτιον. λῶπαι Germanicè, lumpen. Hinc λωποδῦσαι καὶ λωποδυτῆσαι καὶ λωποδύτης καὶ λωποδυσία δίκη καὶ λωπίζω τὸ λωποδυτῶ.

ἐποίησαν ἔξω μέσων νυκτῶν πόλεως.) S. τῆ διάτης. ἔξω μέσων νυκτῶν extra medias noctes, utrum post an ante mediam noctem? & quomodo fieri hoc potuit cum huiusmodi negocia tantum interdiu tractentur? Fortassis cùm serò ad arbitrum uenissent, rem de industria in multam noctem protraxerunt. Nam sequitur τῆ διάτης ἀποφαινομένης νυκτός.

τῶν τὰ παρόντων ὑμῖν λαθ' ἵνα ὅτοσὶ πρὸς τοῦ βωμὸν ἄγοντες.) F. ὅτινος σὶ ἐπιρρημάτων ὡς δακτύλων. Nam ὅτοσὶ ἄγοντες dura fuerit ἀριθμῶ ἐκφώνησις.

πρὸς τοῦ πόλεως διαλυθῆναι.) M. λαχθῆναι παρὰ τὸ λύχνου ἢ λαγχανόν.

βουλόμενος τὸ δίκαιον αὐτὸ.) Fel. αὐτοῦ. lego αὐτῷ. & ἐλέγχετο.

καὶ μὴ κατάξαι λύσωνα καὶ ἀρίστωνα.) S. ἀλλύλας. Sed F. λύσωνα τοῦ ἀρίστωνα.

δοιμάτιον.) τὸ ἱμάτιον. ἀττικῶς λέγεσι.

τί γὰρ ἂν ὃ διὰ τί;) ταυτολογία ἐστίν. F. τί γὰρ ἂν βούλομαι, ὃ διὰ τί; S. ἐποίησα.

τοῦτο καὶ δικάζομαι.) Fel. τοῦτον. lego τότῳ.

ὅτως ὄντιν ἀληθῆ.) F. ὄντως ὄντιν ἀληθῆ καὶ φάντη. Nam τὸ ὄντως & φάντη bellè inter se opponuntur.

χάραδρον τὸ ἐπιπόλιον.) Hanc uocem uetera Lexica non habent. Vnde inuito ratus παρὰ τὸ ἐπιπολᾶν fieri, uerteram, uagabundum illum. Sed quia τὸ ἐπιπολιάζειν idem quod πολιᾶσθαι significare uidetur, muto sententiam, & incanum uerto.

καὶ αἰσχύνην ὀλίγον.) Lego ὀλίγον ἀτιμίαν τιμήσασθαι, & ἐπαράσασθαι.

καὶ τὰς ἔρνεις τὰς ἐκ τοῦ χορῶν.) Siue aues siue gallinas lustrales, quibus greges ludionum, antequam in theatrum ingrediantur, expiantur. Vetus editio habet χορῶν è regionibus seu uicis. Vtra lectio sit uerior dubito. Neutra enim mihi satisfacit. τὸ εἰσιέναι & ad eos qui magistratus inituri sunt, & ad ludiones theatrum ingressuros referri potest.

ἀλλ' ὁ μὴδ' σύορνον μᾶλλον αὖ ὁμόσαι· λαχὰν ἢ δὴ πάλαι, ὧν μὰ τοὺς μίστης, μὰ δ' αὖ μᾶλλόσας.) S. ὀμνύειν ταυτὸν αὖ ἐστι. Sic Lucianus, ἀλλ' ἂν ὀρθῶς ὑμᾶς γε δεῖ μᾶλλόσαντος, S. βιάζεσθαι τοῦ Δημοσθένους. σύορνον ὁμόσαι & λαχὰ πάλαι ὁμόσαι inter se opponuntur.

ὧν μὰ τοὺς μίστης.) Atqui & Demosthenis mater, & alij multi hoc iurisiurandi genere uti uoluerũt, ut in superioribus orationibus uidimus.

ἀλλὰ λαῦ ὁ, τιῦν πάθων πρότερον.) S. ἢ πιτὸν ἐστιν. etsi locus hic mendi suspicione haud uacat. Non enim bellissimè uerba inter se cohærentiut uideatur aliquid deesse, cuiusmodi sit: uirum bonum quidui potius facturum, quàm temerè iuraturum, tale præsertim iusiurandi genus, tanquam insolens.

ἀπ' ἀρ' ἀναγκαῖον.) S. ὀμνύειν, ὁ ὀμνύων ὡς νόμιμον.

ὡς ὑ λαχιτιεγκησόμενον τὸ πρᾶγμα.) Tanquam non periurio defensurus causam. Non placet. F. legendum καὶ ταυτὸν ἐστὶ μὴ προσυβριοῦν ἔναι, ἀλλ' ὡς οὐ λαχιτιεγκησόμενον τὸ πρᾶγμα.

In argumentum orationis contra Calliclem.

καὶ ὁ πλὶ πλοῦν ταῦ ἐκείνῳ πλώων.) Lego ex sententia: ἢ ὁ πλὶ πλοῦν ταῦ ἐκείνῳ φεύγων.

χαράδραν.) Hesychius χαράδρα αἱ χαράξεις τοῦ ὑδάτος, καὶ οἱ λοιποὶ τόποι ἀπὸ τοῦ λαχαράττεσθαι ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Idem χαράδρα, χειμάρρους ποταμός. λαχάζει δ' ὅτι ποιεῖ ἐν τῷ ῥεύσαι, ἢ λαχάσαι. Suidas, χαράδρα διώρυξ πλὴν μικρὰ, ὕλιθρον ἔχουσα. & χαράδραι αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ ὀχίσματα γῆς καὶ χείμαρροι. Varinus. χαράδρα λυρίνος ἐπὶ χειμάρρου ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως πλὴν γλῶ. Etymologicon χαράδρα δοκεῖ δαι, ὀρύσσεσθαι, λοιπὸν ἔναι. Vnde apparet siue fossam esse, cuiusmodi ab Augustanis dicuntur, die schwindgruben, ab aqua absorbenda: aut torrentis alueum.

In ipsam orationem.

ὅτω διαβεβειή μι συκοφαντῶν.) M. ὅτω διετίλισε.

ἐγὼ γὰρ αὖ ὅτ' ὀρύμην.) Significat patrem suum potuisse resistere sycophantis.

ὅρος ἢ ὡρίκονται λύπλῳ τοῖς χωρίοις.) F. ὅρος ἢ ὡρίκονται λύπλῳ τὰ χωρία.

ἀτιμήτου φεύγω πίνας.) De hac formula suprà actum est.

ὥσπερ αὐὰ δάτιρ ἄτα.) M. ὥσπερ αὐ τιρ ἄτα. &, πῶς ἂν αὖ ἔλ. εἰ, πολλὰς ὃ φυλαξαμένους, Nocuit multis incauti.

τὸ χλίδον.) Vide Suidam, qui τὸ χλίδον citat ex hac oratione.

ἐλέσους ἢ σ.) M. ἐλέσους δὲ.

ἐλάας δ' ἀποπλυθῆναι.) F. ἀποπλυθῆναι ἢ ἀποπλιθῆναι.

εἰ γε τεχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησεν.) ἐνίθυνε τειχίον παλαιῷ οἰκοδόμημα. Videtur esse irrisio stulti ædificatoris. Verterã, si parietinam ueterem adstruxit. Sed minùs placet. Noua enim structura quî uetus esse potest? Veteri quidem fundamento nihil uetat inædificare.

πλὶ τότε προθυμίαν.) F. προθύτειαν.

ὅτις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαλαγνώσεται.) ὅτις λαχάνους ἐμῶ τὰ χωρία τούτοις ἀπονεμεῖ.

καὶ διαλύσεις τοιαύτας.) Alij διαδύσεις.

τοσοῦτόν τί μοι μέλει, χαλεπὸν ὄν.) F. A. τοσοῦτόν μοι μέλει, διὰ τοῦ χαλεπὸν ὄν.

In orationem contra Dionysodorum.

ἐμ τῇ πόρυσιν ὥρᾳ.) αὐτὶ τοῦ, χρόνῳ. Nisi fortè legendum sit πρώαν. Sicut posteà dicit, ἐνταῦθ' ἐπλημμύρουν παραχειμάζειν ἐδεῖ, καὶ πόρισμεν πλὴν ὥράων. quod uerùm esse me non pœnitet, nauigationem uernã fuisse expectandam. Phil. 1. Lacedæmonios bellum gessisse τέτταρας & πέντε μῆνας, πλὴν ὥράων αὐτῶν, ut uernũ et æstiuũ tempus intelligatur.

σωτετιμήθη.) M. ἐπετιμήθη.

ταῦτα τὰ λαχὰ ταῦτα.) Malim abesse τὰ τὰ.

ἀφειμένοις τοῦ τόκων.) Liberatis usura. Verum recepta, ut iam nullas acciperent: loquitur enim de creditoribus.

παραβάλλοντας.) F. παριμβάλλοντος.

παρχῶν μόνον ἀποδῶναι καὶ τὸς τόκος.) F. καὶ τὰς δὲ ῥέδεν τόκος.

ἑτοιμότερον ποιήσονται τὰ λαυτοῦ.) Lego προήσονται, τετίγει δανίσασι: & αὐξηθήσονται ὑμῖν τὸ ἐμπέδιον.

Τέλος καὶ λόγος τοῦ πολυιλέως θεῶ, τοῦ μέχρι τότε διασώσαντι καὶ χειλιαετώσαντι ἡμᾶς, ἔτει ἀπὸ τοῦ χισάρκος οἰκονομίας α φ ξθ. θεραγιλιῶν & μεσονύκτου τῇ β. τῶν αὐγούστου βινδιελικῶν.

VARIAE LECTIONES TOTIVS OPERIS DEMOSTHENICI, E' QVATVOR *diuersis codicibus collectæ.*

Pag.2.linea 3.ἀλλ᾽ παθεῖν ταυτὸ
8.ὑπὸρ τῆ σὺβοίων σωτηρίας
38.ἕκαστον τ῀ πρὶν ὑπαρξάντων ἱμέντη
59.ἢ χρῆτη, καὶ συτῦ φίλιππ῀
63.ὑμῖν ἢ ὡς ἀληθὲς
3.32.γινώσκω
35.ὰ μὴ ἂν ταῦτα τοῖς στρατευομένοις αὐτὰπεδώσειτε
36.μᾶλλον ἢ ταυτὸ
44.διᾶ ἢ χρημάτων
4.1.τὰ γὰρ ἰσοινὰ τ῀ διτ῀λαλῶν
2.ἃ ἢ τότων ἀποστρυθῆ, & ἀποστρυθήσειτη τῶν χρη.
13.ἱματρὸν ὑμίτερον νομίσαντ῀
15.παροξύναντας
27.πῖς αὐτὸν ἰωλύσει
32.ὅμως ἰγκαλεῖ ταῦτα
37.ἐν αὐτοῖς πολεμίοις
39.ὑμῶν,ἢ ὅσα
40.πόσα ἰμμυθήσιοδι;
63.οἰκέαν δύναμιν ὃν ἰσχυρὸν
5.24.ὑμῖν δ᾽ ἐχὶ
47.αὐτᾶ.ἐγὼ μὴ γὰρ
56.ποτίλαιαν ὅσαν ὑμιτέρων
57.ὑμᾶς ἀδικεῖσαι
6.30.ἔτ῀ ἀρίσκει μοι
44.διᾶ παραινεῖν
7.21.παριῶδαι,καὶ ἐν ἀληθὲς
36.ταῦτ᾽ βιιταθήσειτη
39.ὑμῶν τίνες μὴ κῶ ἐρῶμεν῀ ἢ τις
52.ὑμῶν αὐτῶν
8.35.ἰλίπε δ᾽ σύρίσκειν πολίμιος
45.ἀκούοντι ταύτας,ἀφίντι
46.ὑμῖν ἀλλήλοις ὄρίζειν
61.ἐχθρῶν ὀβίστα,λίγω
9.10.ἰμάι τοι
11.ὅ,τι λῆμ῀ πρὶχαρὲς
13.δ᾽ιδοικι τοίνυν ὁ λυμοδίνης
15.λοιπῶν ὁλιγαρήσσοι
19.ἓν ἢ τ῀το τῷ λόγῳ καὶ δι πρὶ θιωρικῶν
44.ὑμῖν ἔνεκα
46.πρὶ τ῀ τίνα τιμωρήσιτάτις καὶ ὁν χρόπον, ὀβίστα σκοπεῖν
10.7.τότο τ῀ μιλὸς μόγις
34.ὑμῖν,ἀπαρικότων
11.7.ὑμῖν,ὥστ
47.ἀβρεύσαντα ἵνι λίγω
50.αὖ μὴ σωαμφότερα ὀβ῍λαμβάνειν
eadem,ἐ δ᾽ τις ὑμῖν ἰχει καὶ τὰ θιωρικὰ ἰκῶ
57.ῥᾷον ἁπαύτων ὀβ῍
62.μιδὲς ἰξίτ῍
12.12.εἰ παρόντ῀ ἅπαντ῀
26.ὥσπὸρ ὅτοι,πίντι
34.ἐπὶ μὴ δὲ τ῀ ἰλλιωικῶν ὄσαν τιαύτα
36.καὶ ἐν τοῖς ἰλλίοις
51.οἷς τὰ μὴ ἄλλα
13.21.ὦ βοκδρόμια πλιμψασιν
22.καὶ τὸ ταυτὸν αὐανδρειότ῀ον
24.ἐπάγοσιν ἐπὶ
33.ἰαὺ δὲν ἴτι καὶ νῦν ἀπαλλαγίν῀δ῀
14.22.ποιεῖδαι τὰς σωθάσας
44.ὅτοι σῶνιβόλσθαν
51.ἃ ταὐδ᾽ ἃ πρόσθικει
15.6.τότι ὑμᾶς
48.ὄσ῀ν,ἃ ἰατίστραπτη
55.πρὸτιδν῀δ῀ αὐτοῖ πωθαύδαι
57.τί δ᾽ αὖ γίνοιτο καινότρον,ὦ
16.1.τύχης ὑμῖν ὑπαρξεν,ἅπὸρ
2.καὶ τ῀το ὀβρογάσαιτο
23.εἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λίγειν,μὴ ἰκλύειν
38.ἐὰ μὴ ποιήσητι
46.πρὲ ἢ τότων
50.ἀλλ᾽ ἢ δι πόλιως ἴσαι.καὶ
17.3.ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις
18.2.ἐγὼ ἢ συμπλίων
18.διᾶ τοίνυν ὑμᾶς ταῦτα ἐνθυμεμένους μὴ γονάσιν πολεμεῖν
27.πρὶ τ῀ κερὸν
43.ὄχτ᾽ ἴχον καὶ τῷ γδραιτ῍
52.ἑκατρῶν ἐπιμελόμενοι
54.ὃν οἶδ᾽ ἔ τι τ῀ ἀπαύτων ἴχει
61.καὶ τῇ τότων παρασκυῇ
19.3.ἔδ᾽ αὖτες πάλιν
6.ἐν αὐαμένοσι τῖν ὑμιτέρων βραδυτῆτα καὶ ὠρωνέαν,ἂς
23.ἀξιώσειέ τις ἂν
58.χρημάτων πρεσρᾶτι
52.λογίζητη ὁρῶν
53.ὑπὸρ τ῀ τιμωρήσιοδαι φίλιππον
20.7.ἐλπίδας ἐκπίμψῆι
14.ὀγῶτη μὴ ὁ τραῖπγὸς
16.ῥᾳδίως ἐνθάδι ὧσιν
17.ῥᾳδίως ψαφίσηδι
21.σὺβωῶν,ὥστ μὴ ἀκέσειν
21.13.ἀπιμρόδη δι ἐσόδι
22.ἄλλες δι ἄλλες τινὰς αἰτίας, τότες δὲ
53.τ῀ ταὐτα χρέον
22.5.ἐγὼ μὴ γαρ ὦ αὔδρες ἀβλωᾶσι
12.μιτὰ τ῀ πρόσοφάλειν
24.ῥαγῳδες ἰθιᾶδι
28.οἶμαι νῶ ἅπαν῀ας γινώσκειν
23.25.πόλιμ῀ πρὲς ὑμᾶς αὐτοῖς
49.ἴτι ἢ ἰχρεῶς σχήσσειν, & πρὶ σχήσσειν
50.ἐνδεικνύμιθα αὖ (ὅτι τὲς
56.ἕκαστοι τ῀ συμφέρ῀τ῀,& πρᾶ τ῀ συμφ.
24.27.ὑπομεῖναι δεῖν
49.σύῤῥιπίρισθαι πρὸς πόλιμον
51.διαμαρτυρ῀τ῀,πράτ῀ειν
eadem,τ῀ ἀβλωάμιν ἐτίποτι
52.καὶ παρὰ τίνων
58.δόλιν γὰρ ὑπισχῦδάι φησιν
26.13.ἀπὸ τ῀ αὐτοῖς. ἀπὸ τ῀ ἰαυτοῖς
14.ἰαυτῷ,καὶ ὀχ ὅπως
37.ἄλλοσι σκιψαμένυς
41.ἐν μὴ τῇ μισογάκ πλῶ ἀρχλῶ ὥρητη, δι δὶ ἔπὶ θαλάτ῀ης
46.ἀλλὰ τὸ λιπομότρα
56.ὡς ἰλάτειαν τιχίζει
27.5.ἐκ παύτων δ᾽ ἅ τις ὀρθῶς θιωρεῖν,παύτα
15.μισεῖν νομίζει
17.ἐαὺ μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότρ῀
19.ταῦτα βυλομένοις τότοις
30.πῖν πρὲς ὑμᾶς αὐτὲς
62.καὶ πολλὲς ἱτρῦσε λόγυς καὶ παρὰ τ῀ πρίσβιων
28.23.ὀδὲ φωνέας τὲς λίγοντας,ὁσ᾽ ἐγὼ
25.φίλιππ῀ ἢ ἄνορ
39.καινὼ παράσχω
51.διὰ τότες ἀπολωλικότων
53.ἐκ ἂς τὲς πολλὲς
57.τίς ὁ φωνέας πείσας ὑμᾶς κὴ πύλας προίδαι
60.ὑμῖν μηκέτι πρὸ
23.33.καὶ σύῤῥ῀δ῀ τὸ νομίζειν ἐν τοῖς ἐμπορίοις
30.46.αὖ αὐτῷ διαγωνίζοιδι (ἔχειν
31.17.ἀμφισβητ῀σαι ὑμᾶς σὺλόγυς
59.ἐπὶ ξυνίας αὐτὲς
32.3.ὅτι μνηδήσιοδαι παραπλ.
11.ὑμᾶς ἢ ἀπιδέιχιοδι
12.μεταβάλλειν αὐτῇ πῖν γνώμῃ
33.ἐκίκλησθι ταύτῃ πῖν γνώμῃ
33.20.καὶ ἐς τὰς πόλεις βιαδάμ῀
37.πιστύσῃ,ὑμᾶς
38.σὺβρυτήσειν
53.γνώσεμα,πότρ῀ μᾶλλ᾽ ὅτι
57.βᾶς πρίσβεις
34.15.ἔπισταλλει γὰρ ἐν τῇ
26.ὑμῶν τῖν χώραν
61.λίγοντ῀ δὲ οἰκᾶαν
62.ἐπολίμοσι λαρδιανεῖς
35.1.εἴ γι φασὶν ἀδικᾶδαι
5.καὶ ἐπέρβοτον ἀφνίδιον πρίν
7.ἐν ἀσφαλᾶ γκρόμ῀
56.ἐπίσχωσι,πρὶ αὐτῶν
61.πρὶ τότων δ᾽ οἶμαι
36.7.μή τι παρασκυάζηδαι ταύτας
eadem,ταύτας αὐβρώπες ἐφ᾽ ὑμᾶς,ὀδ῀
9.ὑπαρχειν ὀρῶ
33.δεινὰ ἢ ποιδσιν οἱ ξένοι
43.παρόντα πράγματα
37.14.ὃς ἐπιμψι
23.τ῀ θρᾶς,ἀς λῶ ἐρημον
25.ἐπιλθὼν
34.παρασκυάζειν ταύτῃ
38.27.συναπαπραξαμένῳ τ῀ τ᾽ ἀσίν
32.θισπίμπειν
40.9.παρασκυάζητη,καὶ ὅλ
20.μιλίων,καὶ τ῀ ὁλκάδων
41.24.τὸ φυλακλῶ ἀπᾶν,δὶ ὃς σωθήσητη
25.τῶ τ῀ συμφέροντ῀
39.μαγνησορᾶσι μὴ αὐτοὶ,μὴ πίπλω ἢ δίδωσιν
42.38.τότων καὶ γάρ τοι
44.ταῦτα φοβῆδαι ὁ μὴ
43.13.ὁδὲν ποιπολιτεύομαι
36.σῶ ὑμῖν ἰλυμγέρησεν,ὡς διᾶ
62.χρᾶδαι καὶ παύσκοδι
44.25.λίγειν ἀὐ καὶ πράτ῀ειν
29.ββλοντο οἱ παρόντ῀
32.ἢ νῶ αὐτὰ διατιθῶαι
34.αὖπὸρ ὀβιτάζετι ὀρθῶς
38.ἀκῶν ὁδ᾽ ὑμᾶς εἶσντη ἀᾶν ἰχειν
45.7.ἐ μὴ ἅπαντ῀ ὡμολογῆμεν
19.βυλεύσαδαι πρὶ τ῀ πότρον ὠρίων ἄγειν ἢ πολιμεῖν δεῖ
33.αὐτὸν μὴ πολιμεῖν ὑμῖν
46.8.τειχύτα ταῦτα πράτ῀ων
12.αὖτ᾽ ἔπὶ μικρᾶ τις,αὖτ᾽ ἔπὶ μέζον῀
35.ἐαὺ δ᾽ ἰάσητι ὁδὲ τ῀ τ῀το ὅταν βύλωδι
46.αὖ ἢ λοιδορᾶν καὶ τιτυφῶδαι δεινῶ
47.17.ἐλατ῀ον ὀβὴν ὦ αὐδρὸ
20.καὶ τ῀το ἐκ βραχί῀ λόγυ ῥᾴδιον δᾶξαι
24.ὥστ μηδένα μηδ᾽ ἐ πώποτ᾽ ὠκύλυσαν
27.παρήρητη καὶ τυραδαρχίας
42.ὅτι τ῀ Διόντων πρᾶξαι ἰδυνάμιδα
48.30.ἐνὸς ὑμῶν ἑκάστ῀
49.6.ἐκπεδάγμαδα καὶ παραδέιγμαδα
45.ὑφίσαδο ἢ ὁδὲν
49.ὦ τὰ τ῀ πολέμι πικρινίδδαι
51.τὲς ἑλλάδας τιτ῀αφας,& τὲς ἄλλες τιτ῀.
50.5.δεδότας κὴ λογιζομένυς, ὁ δεῖ πρεσδίχιδαι τ῀ πόλεμον ἐς τῖν χώραν, ὁδ᾽ ἐς, uel πρεσίδαι τ῀ πόλεμον
35.τινὶς ἢ τὰ τ῀ βιλτίστ῀
46.ἀκέσαδ῀ ἢ τότων τὰ πολλὰ
51.9.ἐπόσης ἐβύλετο
21.ὅτι καὶ δικαίως καὶ ἐκδικαρῶς
32.ἵνα μὴ ἐκὸ᾽ ἕκαστα ἐλύπην,ὁδ᾽ λέγω
33.οἶδ᾽ ἢ ὧν ἐμελλον συνδήσιδαι,εἷς πρεσῆσαν ἀπίχθειαν πολλὰ ἢ καὶ
52.29.τὰ εἰκεῖα αὐτὲς πρεῖμένυς
32.ἀλλὰ τὸ μὴ ἐν χρῄζενήσειν χρήματ᾽ ἀποσέλλειν

53.16.ὦ

53.16.ἀ παρεχόμενοι
50.ὑπολειπόμενα
62.ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις
54.7.ἰκετίσ τραπέζαι
9.ἀπιτάχισον
11.ἀπιγράφητι ἀδίκων τούτων
55.10.μὴ πολιμήσιτι λαβεῖν ἃ βελομένων
22.ποιεῖ τρόπον
40.πραγμάτων φυλακὴν
46.τοῖς αὐτοῦ φίλιππον
49.ἱκανῶ αὖ φροντίσαι
50.πεῖ φανήσιται
57.ἵως αὖ ἄγηθ'
56.1.ἢ ταῦθ' ἱκανὰ νομίσαι βελομένω
6.ποῖ αὐκαλυμμένα, ἢ τί
34.ἴδια διαφθύγῃ
41.αὐάσπαστ@ γίγονε
54.ὁ δὴ βαρβαρ@
59.ἀ ἢ μὴ αὐκολιχεῖ'
57.9.τὰς ἀσίτους κατακλείας
12.ἀδίκ αὖ ἀς τὰ
15.πρότερον. ἵν' ποτ' ἐ
19.τὰ λαβόνοντα ἐπ' αὐτὸν
21.ἱποίησεν τὰ δίοντα
31.ἄτοπον ὄντα ἀδίκα, uel ἀτεπώτατον ὄντα ἀδίκα
57.αἰτίαν ἢ πῖν λεύβολον
58.34.δικήλικθι
37.ἢ δικαίως διατισκευάσθαι λείπει
41.ἀ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει
59.8.μικρὸν μικρὰ ἀχθεδοῦσι μει πίπρακται
10.ὑφ' ᾧ δικαιμένοι
25.ἐχὶ τῷ τ συμφέροντ@ ἀφισαύσα
30.διαδ' ὑμῶν αἰρέσθαι
32.τότων ἔπῃ
38.ἀθισμένοις ἅπαντι αὐαβᾶναι
60.ἀ καὶ τότι
60.3.ἱκτίσαθαι ἀρχεῖν
20.πῖν βοιωτίαν αὐτοῖς παραδὺς
28.τί ποτ' οὖν ἱκάνως τοῖς ἄλλοις
44.φιλίππ.τοι γάρ τοι
60.αἰτιτέμηδθ.ἀδίκως
61.11.ἀσφαλὲς τὸ μὴ τὰ αὑτῆ
13.πλεῖον πρίσβεύσαι
32.λυμαίνεσθαι καὶ διαφθάρειν ταῦτα βουλομένων.
50.πρισβέας ἀποστέλαντ@
62.14.νεῶν αὐτὰ φαίνεσθι ποιοῦντθ
51.πόλιμον αὖ αἰρεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς.
60.ὅσων τήρης καὶ διρσοβλίπ[ης ἔχῃ
63.15.ὅτι πρὸς φῶρας ἀπιδίδοσαν
18.ἢ ἀδίκ ἐπισπάσασθι
64.19.ἕθεν ἢ τ αἰχμαλώτων μόνων ὧν ἀπαρχὴν αὐδρίαντα χρυσᾶν αὐτῆσιν
65.20.συμμαχίαν προσαρέμεν@
67.7.τ λοιπῶν μήτι τῶν
29.ὑπὲρ ὑμῶν συμμ.
68.48.ὑρεμίης ὑμῶν
69.34.σκοπεῖσθι αὖ ἀληθῆ
70.45.τὰς μὲ πολιτείας ἀφρικὰς ἱκανοί τι λαλῶς ἰνόμον καὶ
56.μεγάλω καὶ τίμιον οἶμαι
71.9.βιλτίους γεγέσθαι
32.ἐνόματι παρακλησίοις
41.τὸ τ λειτυργιῶν σύνταγμα
72.13.τ ἰλλωικῶν
25.χρησ' ἃ βελόμενος
63.καὶ φράσαι τίς
73.8.ἢ σφίσιν αὐτοῖς
10.ἦτεν.ὅπως δικαίας
16.προὐπαχθησόμεθα ὑμᾶς
31.σκιπτέον χρὴ ὅπως
37.τῇ προαιρίσει.τοῖς ἦ
39.λόξαν αὐδρέας λαβεῖν
47.αὐαγκάσας ὑγᾶ τειέρων
74.6.ἀλλ' ὅτω
18.δὲ μάταιον ἴχοντα μήκοθεν σύρᾳν
30.τ ἦ πλησίον πράξοντα
75.25.καὶ τειύρεις ποῖαι
46.τότοις χρησμολοῖς
60.βόλισθαι δωδικάτῳ ὑμᾶς ἰνοίσειν
76.7.οἶδε μὲν γε διακοσίας τειήρεσιν
19.τὸς ἑπτὰ ἱκάνων
37.πάλαι λρεάτ[ης ἐσὶ
50.αὐαλύσοντ' πρὸς ἑλλάδα
60.τίς γὰρ ἂν εἰδεῖν αὐτῶν,ὅτι τίνε
77.30.ὃς ὕγε πρὸ τῦ
78.27.ἀτυχήσασιν αὐτῶν
29.αὐτῶν αἴτιοι
79.8.πολιμήσας ὀλισθρόσι.καὶ
45.ὅτι ἰδιέξιν@ αὐτῶν ὀλέα
80.33.δίκαια ὦ αὐθρῶ
81.62.ὅταν εὖ μισθοὺς ἀπόσιτι τ διόντων ἀκονιτί γίγνεσθαι
83.33.τῦ τὰ δίκαια ποιῶν
36.τὸς αὐτιταξαμένος
85.8.δυστρόπων αὐθρώπων βυλομένων
87.25.ἀ δὲ μὴ λᾶ, ἀ μέν τις ὑμᾶς, uel ἀ γὰρ ἴσθα, ἀ μ
88.2.πῖν πόλιν ὁ μακισθὼν
43.ἔπὶ πολίμων μισθοῖς
45.ὅπλα ικινήκην
89.26.τ ὅρκον ὃ παρ' ἐλάχιστον
46.προβολὰς ἐτρίας σύρεσθαι
59.παράδοσις
63.μακρὰ πλοῖα
90.1.λῶν,ὅτι αὐτὶ τ ἀσπλᾶν
8.ἀντιλίσατα
135.16.ὑπ' ἐρ δίκαια πάσας
141.27.παύτα δρᾶν παρασχέσθαι
29.τὰ προσερημένα ἐλᾶν
142.19.πάθεσθι
143.12.ὑπὸ τ τοιότων λόγων
152.24.ἐν τῷ δὲ τῷ πολίμῳ γιγενέτας
153.26.ἠδικήθησαν διαλύσα
60.ἢ ἱκάνων ἀρετὴ πολλὰ δέικνυσιν αὐτῇ,ἃ μὴ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐπιδεῖν ὅτι
154.22.ἐνίγκαι καὶ χάριν προσποίει
155.44.τᾶς πολιτείας αἰσχίω
63.παρισκευάσαν ἱκάστες σύρῶτοις
156.14.ἀ μὴ συγγρῦ φανήσονθ' τ δυμὲν ἴχον τότ' ἱκάνοις,ὑφ' οἷς
22.φάδρας ἀπάμαντα
24.ἢ ἦ τὲς εἰκάσι συμπ.uel ἢ ἦ τοῖς εἶναι σύμπαντας
160.9.σι διαθήκην
161.6.ταῦτα δικαίω
54.ἐᾷ τις
163.44.τ πολλῶν,ἢ διδάσπαλ@
46.δὲ αἰρῆται
61.διδύναγεν.ὑφ' ὧν οἷ σοί τι παραινῶ
200.43.ταὐαντία τότε
62.ὦ αὖ ἀθρῶ δικαστὰ λογίσασθι
201.58.πρίσβεις πίμψαι ὡς φίλιππον
202.22.γίνηται
203.39.ὑπομενομένων προσδοκῶν
46.πιπραγμένων καὶ δοκῦ λοιπὸν
51.ἀπαγγελίαν πῖν τότε
55.πρῶτον μὲ οὖν τότε
62.καὶ διαλῶς ἴχει τὰ πιπραγμένα
205.31.αὐάσπαστ@ ἡ πόλις
206.41.ἀκγένοις καὶ πῖν συμμαχίαν
43.δίκην ἱκανός γι ἱπαγγέλλετο
207.17.καὶ τότε τὸ ψήφισμα
208.58.ὑπὲρ αὐθραποδισμῶ πρωτιθῆσαν
209.18.εἴ γι ἃ ὑπὲρ αὐτῆ φίλιππ@
20.ἀ ἐπιστολὴν ἐγραψεν ἀδικίαν
25.οἱ ἦ ἀθλιώτιοι ἢ ἰλισυθρωτάτης
210.6.πονηρῶν.ἀδὲ γὰρ
34.ἀθλιωτίοι μηδ' ὑπομένοντι
47.ἡ τ διαδίκων τ τ βελθίσ[@ αὖ αὐτῖν
55.εἰ ἦ ὁτιῶν ἂν ἀργύριον πειθόκοντθ
62.ἀλλὰ δικαίειν καὶ
211.8.μήτι τὲς ἐχθρὲς ἀμιώκασθαι δικάσθαι
29.ἅπερ πιποίηκι ὅτ@ ἀπαγγάλας
36.ὑπὸ τότων παρικρέσθαι
38.μετακομίζεσθι,καὶ
48.ἐγγένοις
51.ἐλορυβᾶσθι,παύτθ
58.αὐτᾶ λόγες
59.πιπραγμένων ἀπάγῃ
212.5.μετύμαθ' ὑμῖν
16.ἃ δ' ὑμῶν δικαίως ὑπῆρχεν ἐκ ἀ ἐρίδικ
34.ἐκεῖν πρὸ τότων γε αὐτῶν ἀφεῖτ
41.αὐτοὶ δοῦρε
42.τότων μέμφιτά τις
44.ὅτι δοῦρ' ἐγάγιτι τὲς ποιησομένες
51.λίγεσιν αὐτειπὼν
63.ὡς οἶμαι,ὁ πανῦργ@ ὅτ@
213.19.συμβιβάζῃτι.ἐ γὰρ αἰσχύνες
24.τ ἄδοξ@ γιγνῆσθαι;
53.πολλοῖς παράδειγμα ποιήσατι καὶ ἄλλως ζῶντα τοῖς πολλοῖς
214.7.ἐξιλίγχοντα ἢ λίγοντά τινα
16.οἷς ἐξηπάτηκι
19.καὶ δίκαι@ μισθωτὲς φιλίππῳ, πρισβεύτες
23.ἱκάνῳ,ἀλλ' ἦκον
55.ἔς τις ἵνα λαμβαύῃ
215.54.ὑπίσχητο,ἐχειροτονήσατι
57.λιγέντων βαδίζειν
216.3.καὶ μικρὰν ἀπιφήνατ' ἐλπίδα
12.ἐξομολογήσασθαι μ
42.ταῦτα αὐτλῶν καὶ παιδλῶν
54.πρέτειν,καὶ ταῦτ' ἐκ
217.13.ὥστι τοσότων πραγμάτων
38.ἔδικτί φιλίππῳ χαρεῖσθι σκοπᾶν
41.ὑμῖν ὅτω μᾶλλον ἢ τ ἐκείτων
49.ἀσωθετώτατον,ὥσπερ ἐν
50.πυθμα ἀκατάγατον
54.ὅτω καὶ λισιπήσοντας
eadem, οἷον αὐτῷ δοκῇ
61.καὶ δὲ τὸ ζῶ
218.8.καὶ παύτας θρασπύειν βάλητ
20.πρέτειν αὐτοῖς
39.τὸ τιλφωσσᾶον,ἢ φωκίων χώρας,ὅσον ἐβέβλοντο
219.11.λαβίσθαι;ἀλλὰ μὲν
21.ἀ δ' ἐκ ἢ αὐτῆ
29.καὶ τὲς ἐν νεῶσιν ἀπελήφισαν. ἄλλως.καὶ τὲς ἐννεωσίνας
62.ἀπαγγελῶν ὑμᾶς σὐδίως δοῦρε
220.1.καὶ πῖν ἀπιστίαν ἰδέντας
27.ἐνθένδεν δὲ μ τοίνυν. & ἀκούοντας ὡδὶ λαθαρῶς
47.ὅτι μ γαρ αἰσχρὰ καὶ δεινὰ
61.πῖν τι γὰρ ἐρῖν καὶ πῖν συμμαχίαν ἐχ
221.10.αὖ τύχῃ ἢ ἐρῖν
18.τότοις σύρεσθαι
30.ὅτι γὰρ προτέραν ἀπερώμεν πρισβέαν
43.τὸ ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον διατρῖψαι
222.6.καταλιπᾶν τότων
223.30.ἵνα μήδ' ἃ ἐβέλεσθι,δώσασθαι
39.ἐκεῖν ὑλωκέναι προσήκει
58.ἀποδῦναι δὲ καὶ διρσοβλίπ[ῃ
224.6.μὲν σφόδρα ἀκριβῶς λογίσασθι
28.καὶ πρισβέας προγεγραμμένων
56.ὑμᾶς γὰρ ταυτὰ ἱπράτ[ητι, καὶ ταυτὰ ἅπασιν
225.22.ἢ πρὸς αὐτὸν ἀδίκαν ἱκανῶς
25.καὶ χαρίσασθαι παύτων,δίδωκι δὲ
36.λαὺ λάβω ἀφ' ὧς
46.τὸν ὑὸν τὸν φασιλίκα
50.ὄργον ἱδίλωσι
51.πίνειν ὑσυχῇ καὶ τρώγειν λυάγκαβον
63.τραύματ@ ὑ γωὺ

226.46. συμφορᾷ λέγει φωνίας ἀπολωλικέναι, καὶ πύλας
227.23 λωποδύτ. αὐλήρδυ ἀδίωσαι
30. ἔκειμ προσήκει πρὸς ταῦδ'
eadem, ἀλλ' ἐνιλύετο. ἐπιλαμβάνετο γὰρ αὐδ. τὸ σωθεδίναι
228. 19. φιλίππῳ χρυσῷ χρώμεν ὄψιαδι δ' οἷς ἅπας ἑτοίμως
21. φθίγγετ μηδ' ἀ φαῦλον
27. τί οὖν ἔστι ταῦτα;
28. ἅπαντα ὅσα ἐστὶ σχυδ' ὑμῖν
229.32. δ πόλιως. πάλαι δ' κατὰ τὰς πολλὰς καὶ δεινὰς τροπὰς διαφθειρομένης
230.25. ἐνθυπάδθαι. ἢ δι κατηγορᾶντά τι ἐμβιβρονῆδθαι
47. παρῆλθε. δ πρώτης
48. καὶ πάλιν ἐν τῷ λέμῳ. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
51. τὸ δεινὸν νόμιμον ἐθ. ποιῶν
58. παράξει νῦν ὅτ.
231.10. ὑποκεινέμενον ὑμᾶς ἀφόβητι
14. ἀλλ' ὅδι γε στρατηγίας ἄξια
24. συγγνώμλω ἀδιλφῷ βουλῆν
30. ἐὰ μ γὰρ αὖ μὴ ἀδικῶν
42. μαρτυρα μάλω παράσχωμαι
61. ἀλλὰ μὲν καὶ ἔτι τοῖς λιπαστᾶις
232.19. ἔστα τὸν ἐς τὰς ὄρυας ἐσιόντα
23. καὶ ταῦτα πρισβεύων
34. πολλάκις ἢ αἰτιόδλημ. ὑποκίνεντ
233.12. πρὸς τὸ ὄρῶον ἢ ἱαρᾶ
38. ἐ μόνον λίγειν ἔσω πὶν χάρα
234. 33. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἐρη. ὑποῤῥύφον. σὺρι δι παύτας
45. ἀπόϊτι ὦ αὖ λρθ ἀθλωᾶσι
55. ὑτίμωσεν ὑποκινέσας τά τιν' αὐτᾶ
235.11. ἐπάγοντ δελέαν φιλίππε ξρνίαν
19. μίχρι μ χθὲς ἢ πρώλω
34. ταυτὰ ἢ ταῦτά ἀσιν ἀργᾶσι. ταῦτα νὴ πὶν δίμικραν
59. τότες πιστοτέρες ἠγήσαντο
63. οἱ ἢ ἄλλοι καὶ λαδ' ὧν ταῦτα
236.13. ἠγεμόνων, ἐλαβεν
34. μισᾶν δ' ὅμως τὲς τοιότυς
38. ὄργω μιμᾶδαι καὶ
39. λάμπροὶ, ἐν τοῖς νῦν συμβάινει μιμᾶδαὶ λαᾶρεῖς, ἀλλ'
52. γράμματα ἐκ τέλης
54. ἀρίθμιον τὸν πυθώνακτ
60. μηδὲν ὀργάζετ λαὸν
61. μηδεὶς ἢ πολιτῶν ἀλικήσει
237.2. ἐκ λιξιᾶς ἔσπηκεν
6. ὥστ δ αὐδ ἠξιῶντο τάσιως
52. τί τότοις ἄπρακτέν ἔστ τότων
238.11. ὁμολογᾶσιμ, ἀπάγειν λέγει
15. καὶ πάλιν πρώλω δρασυβόλ ἢ δημοτικᾶ, ἢ ἢ ἀπὸ φυλῆς λαταγαγόντ
19 μίγιστα ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐργασμένων
43. ἔστι πὶν μητρὸα δᾶ πὶν
54. δικὰ τὸν δι πολιτευόμενοι
239.50. λατηγορῶ, ἀ λαῖμῷ φιλίππῳ ἢ λαῖα
240.32. τῶν προσηκόντων μᾶλλον.
241.7 δικαιότρον ἢ τότῳ
38 λωρια δ' ἔχμ ταῦτα ἄγει
242.1. βδιλυρῶς βεβιωκέναι γιγνώσκετ
10. ἀναβιβᾶτ
243.5. ἐπιθυμᾶν διαφορεμένης αὐτᾶ
13. δι ὧς μάλιστα αὖ ᾠκτο
28. ταῦτα ἀ παρ' ἄλλων
62. ἐκεῖνῶ ἢ δ' ἔτοι
244.27. ἀσπραχθῶαι τῶ θεῷ
245.7. ἀ σφόδρα δισχυρίζομαι
17. δ ὑμετέρας πρισβείας
34. ἐδι ἐμ τῇ
40 ἀλλ' ὡς ἀ σὺ ἄτι ἃ
62. ἀ σύφων, σωσπᾶν
246.9. καὶ λοιπωνᾶν ἅπαντας δᾶ
21. πράγματα πανταχῶς συμφορᾷ τετονέ

38. ἀπιχθείας, φθόνον πεφιλοντά
314.7. διηξιῶν αὐήλωσι καὶ
11. τοῖς ἐξω λόγοις ἠγμίν
30. αὐδὲ Δλῶ
56. ὡμολογᾶτο αὖ ἡ λατηγορία
61. πὶν πρὸς ἐμὲ ἐχθραν πρεῖτατ
315.30. αὐτοῖς παρισκευάζετο
56. σωπᾶσοντόν
57. καὶ ἐπφισοφῶν ἐγὼ δ' ἀδίκ
316.2. ὑλίπλω νυῖ διεγραψάμεις, καὶ
317.1. δημοδίνης παλαιστὰς ἀπεγ
8. μηδίμίαν ὑποβρολὴν ποιεμένης ὅπε
16. ἀ τὸ φιλίππε ἑαυτοῦτ, vel ἀ τῷ φιλίππῳ
31. ἐπειδὴ γὰρ ὤμοσε πὶν ἐρίωλον ὁ φίλιππτ
55. βδλπτ' ὑμᾶς
61. ὁμοίως ἁπασι
318.39. ἐγραψα ὑμῖν ἵνα
41. πὶν ἐρίωλον ἵν σωθῆναι
319.48. καὶ ἢ ταῦτα ἀποδιδομένων
57. πᾶσα ὁ εἰκαμένη μετὰ γίγονε προσδοκᾶν
320.26 ταύτλω λαβὼν
43. ψευδῆς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια καταβάλλειδαι
47. πραγῳδῶν τι λαινῶν
50. διλκτῆρδ, δικαίσφων
321.14. αὐχανδαις δ γραφῆς πεποιηκὼς
40. πὶν συταξίαν πὶν αὐδ
58. ἐναντιωδέντων οἷς
322.6. ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβλω
45. ἃς μ αὐαιρῶν εἰς ἃς ἢ τὲς
52. πρὶ τότων ἐπὼν
323.6. σπάφη ἐπᾶσι
57. σωτετάχθαι καὶ σωτελίσαι
324.44. φρυάρρι ἔπεγ. φρεάρρι
325. 8. ὁ φίλιππ ὑφ' ὑμῶν μ βλάθη τοῖς ὅπλοις
15. δδ' ἐπὶ τότων ἔφασαν πὶν συμμαχίαν ποιῆδαι
19. ὑμᾶς δκέτ' ὀρωτύσω
42. χάριτας παρίσχηται
51. ἐκτασιν γᾶς, ἔγκτασιν γᾶς, καὶ ἄλλως, ἐκ τᾶς γᾶς
52. πρὸδ' ὅλον ποτὶ ταὐ δόλον
53. παρὰ τοῖς πρὶ τὰ ἱρὰ
58. λωρίας ὃν τὰς ἐμ τι. vel, λωρίας ἐς τὰς
326.6. πράτ]ειν γιγονέναι
7. ἐκ τῦ φιλίππε
46. ἀλλ' ἐκ ἐπείδετο δδ' ἐγγὺς
327.21. δ συμβελῆς ὅσης, τί ἤμιλλον
22. μνησικακᾶν νὺ δία πρὸς τὲς βελομένους σώζεδαι
26 μόνον αἰσχύνειν ἐπιχάρισα, ἐπὶ τότι
34. γγνομένης
40. καὶ γραφὲς ἢ ἀγῶνα ἢ τον, ἐς ὑμᾶς
328.27. λαταληφθῆσα ἀπώλιτο
54. καὶ λάτω λυκῶν καὶ ἄλλως, λιακύκλω. et λιακυκλῶν
56. ἀ λυσάμλω σωῦναι τὲς πολλὲς αὐτῶν
329.12. ἀφ' οἷς ἐνίδωκα
22. καὶ πάλιν χαρίδημ ἐτιφανῆτε
32. & 42. φρυάρρι ἔπεγ
45. στρατιωτικῶν ὑπὸ ἢ πολιμίων
60. δια τί ἀ λατηγρεις;
330.39. τότοις γὰρ ὄβαινα
41. ψηφίσατ, τότες δ' αὐαγορεύετω
59. οἰκονομῆσαι
331.15. ἐμοὶ δι προσπειῇ
17. ἀ φιλολοίδορον ὄντα, δια τὰς
21. διασύρειν, αὐτὲς ἐρηκὼς
31. πέθεν, ἢ πῶς ἀξιωθέντι
38. τοιότες ἐναι πρίτοι. & τοιῦτ
43. ἠλισίῳ τῷ πρὸς τῷ λαλαμίτη. & τῷ προστώῳ ἥρωϊ
44. καὶ τεταγωνιστὴν ἄνδρα ὀβίτριφον. ἀλλ. & ὀβίτριφί σι

46. φιλίππε δέλ
50. ἀπ' αὐτῶν ἢ αὐτῶν ὧν βιβίωκεν
60. διὰ τότες γιγονὲς
332.2. οἶδι τὲς ἀποψηφιδέντας
14. συμνολογεμένης τοτὲ
50. καὶ λοιπολογέμενον ἀξέντω
62. πολλ' αὖ οὖν
333.7. αὐτὶ καταλλαττόμενοι, διέπρ ἐᾶν ὃ
15. δκέτ' ἐμ. & δκέτι λᾶμ ἐν
334.17. παρακρέσδαι, τὰ ἢ πάσαμ
21. τότο ἢ ἔτ παρ' ἑαυτᾶ
28. παρ' ὑμῶν γίγνεδαι
335.1. λοιπαισι
336.14. φιλίππε φρονέντων καὶ διαφθ.
40. ἃς μ λατέλεφι πόλεις ἔτ ἀσυγκτένων, ἃς ἢ
52. διαλαγόρας ἀλωπεκῆβ (περὶ
57. παρασκευάζετ ἢ πάντε
337.35. πίστεως ἐρρωδε
338.46. τί οὖν φημι; λέγ πρῶτον μ
49. ὁ λοιπωνὸς ὄβτ ὑμῶν, ἀτα ὀβελίσκαι
339.1. ἢ λέγων τὸ μέλλον
340.23. φιρράδεν
341.11. τὸν λόγον, ἀφ' ὧν
21. δ μάχης γενομένης
45. τότο πεποίηκας ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν
50. σὺτυχήματά
58. σπαράγματα
342.5. τὸ πᾶσι λοιπὸν ἔστιν
52. δν αὖ δν δκότως
343.8. ἐθαύμασεν αἰσχύνη
15. ἄ τιν & προσιλᾶτο
41. βελσύσαδαι πραχδέντων
52. ὧν μ σὺ πεπόνθασιν
344.18. ἐκεῖναν φιλίππε
345.1. ὥραν δδ' πρόνοιαν
40. καὶ μόνον ἐν ταῖς
45. καὶ λόγῳ λιρίσιν
347.17. ἐβελόμιδ', ἀλλ' ὅσα
21. ἄ ποτ' ἐμὲ ἀπειβολογεμένης
28 καὶ δ σιτοπομπίας
48. ὅποι πρισβυτὲς
348. 15. καὶ μὲν τῷ γε διαφθερῶαι χρήμασιν, ἢ μὴ
54. ἴδδαι ὄνομα λτησιφῶντα
59. πολλάκις μ λατηγορηβὰς
349.12. δ τύχης τότε διαλίξομαι
23. ὡς ἐβελόμιδ' ὑμῖν
36 μηδεμίαν αἰσχρότητα
55. λυπῦσά τινας ἐν οἷς
350.12. ὕϊς ἄτ]ις ἄτ]ις ὕϊς, ἐξαρχ
14. τῶν γραικῶν προσαγορευόμενων
15. ἐφ' οἷς τις ὡς ἀληθῶς
25. σιμύδω καὶ σωκράτη
352.8. πανύτδ' ἐπὶ τοῖς λοιποῖς
33. ἀπίδεξίμ τινα φωνῆς ἀσκήσεως
36 λύγι & δδ'
354.37. σύροιτ' αὖ ὁ τὲς ἰμοῖ
43. θρασύλα
45. τιλίδλα
355.1. πολιτευομένων καὶ ἐγὼ
11. ὥσπρ αὖ τρυταύπ, βίπων
21. μίγιστον τ' αὖ ἰμαυτᾶ φρενῶ
38. φιλίαν ἀχρὶ ἢ παραύτως
46. ταῦτα τοίνυν ἅπαντα πέπρακτ
51. δδ' πρειδέντα ὑπ' ἰμᾶ
55. ἅμα ἐνυμάνετο τοῖς ὅλοις
356.10. ὧν λατορθεμένων ἐν μιγίστοις
47. ἐπὶ οἷς ὁ παῖρὶς ἠυξάνετο
53. ποῖα βελή; ποῖοι νιώσκοι
357.24. διὰπᾶνο συέπει πότρρὸν σὺβργείας ἔν σας ὑπορμιγίθας
26. δδ' μὲν ὧν ἔπει τις
27. ὡς ἀχρηστίαν
358.6. δι δὲ ἀμφικτονικὰς δίκας
362.8. ἐκλιλοιπέναι τὰς
20. τῶν ἀδίκων ὄβτν

22.λιπάνως αὐτὸν
46.ὃ λιὰ τ̃ παντιλῶς γρίσθαι
363.11.ἀψ᾽ συσθῆ νέμον γιγράφθω
16.ἀπέλλυται
364.12.ὀβίλης ὰ μικρὰν
19.τοῖς σύρμίνεις ὁ ἀτίλεια
46.ἅπερ ὁ πόλις ἦ
365.5.τινὰ ἄλλον ὰχ ὁμ προσύκει λιλαίζειν
12.ζ φύσιως ὑπαρχον
17.ὡς λίαν ὑμῖν
38.ὧ λιπλίνη ποιῆ νόμ
366. 6.ικάνεις πράτλοντ τὸς παρ
14.ὰλ᾽ ὁτιῦν χᾶρον ἀναι τ̃ βοσπόρ
27.ὑμῖν λὶ μίνειν παρ᾽ ἑαυτῷ
53.ὁμολογεμίνως ἀξίως
367. 15.πρὸ τ̃ τριακ.uel πρὸς τριάκοντα
368.19.ὧν ὑπόρχοτάι μοι πρώτως ὀβιτάδη
52.τιμᾷ λῆναι
369. 13.ἐὰν ἀφαιρῆδι τὸν ἀτίλειαν
370. 9.ὅστις ποιῆν ὑμᾶς σὺ βυλήσοντ
371. 11.ταυτὸ τῦτο αὐτιποίησεν
372. 12.ἐπὶ ταῖς πρότερον σὺργισίαις
38.καὶ ὁλύστατον
48.ἀρμότλειν λοκᾶ παρὰ
56.καὶ λογίσασθι ὶμ ὑμῖν
58.πῶς αὖ ἀκότως
373. 21.προσύκει, ἐπὶ λιαρῶ τιθέντας, ὅπως ἐτυχον
53.καὶ λιπαιότερον τ̃ τότε νέμειν
374. 1.τὰς λιφριὰς ὅσας ὁ λῆμ
36.αὖ βέλτ θῆναι
49.ὑφ᾽ ἑαυτῷ τίθησιν
376. 39.ὥσπερ ὑμᾶς
379. 40.φύσιως καὶ λικαίας
380. 37.πρὸ τ̃ αὐτῶν ὅτι λίκαιος
381. 12.τίσι παραλείμμασι
382. 2.χρῆνιβ ὄργασθαι
16.ὀμόμοται
383. 5.ὅτι νεῶν μ̃
11. τὰ πράτιτα
384. 50.πρεσβιολιὺ ἔχοντα πολλιὼ
61.ὃ λὶ αἰσχρολογίας
387. 61.ὅσα μ̃ ὲμ τῷ
388. 60.πρὸ τὸν χρόνον
391. 8.ὕβριν
21.αἰδίσιως καὶ φιλανθρωπίας
396. 44.τὰ μ̃ λὺ τότι ὑσιλυμένα τότων
397. 21.ἀποφῆναι καὶ τὸς ἄρχοντας
400. 63.αὖ μικρᾶ παρῆλθι
401. 44.λὶ ὲμᾶ τὸν αἰτίαρχον
62.τῦτό γι συγγν.
403. 56.καὶ παραλίλοιφ᾽ ἑτέρα.ὰ γὰρ αὖ
60.ὰ γὰρ αὖ ὑγιᾶ᾽
404. 7.λρατίωνι πρὸ
62.παρὰ τὸς πλησίος
406. 2.στρατιῶν
30.σκόπει λί μοι τότοις αὐτὸν ὀβατήσοντ
408 .28.τῦτο τῶν ἄλλων
30.ἐπιπλᾶτι
35.σώσοί μοι τὰ
409. 10.ἀρχᾶδαι
412. 6.ἁπλῶ τὰ τοιαῦτα
416. 14.ὥστι ἃ μίσος ὀφῆ σιμᾶαι, ταῦτα ἐποιῆντι, ὰλλ᾽
24.πολλῦς ἀσφαλάας αὐτῶν τὸ λοιπὸν λιάγειν παράλειγμα ὃ, αὐτὸς τὸ λοιπὸν
419. 21 ὅσοι πώποτ᾽ ἔχουσι
30.πιπράσκαι γίγνισθαι.ὰ γὰρ ὅτι
420. 52.ὡς παρὰ τ̃ νόμον λί, ὅτ᾽ αὖ
58.ὑτυχησομένοις
62.ὡς παρὰ τ̃ νόμον ὁ λωριὰ
423. 34.παριστηκότων ῥητόρων
55.τὸν σχολαργίαν
425. 2.ὡς ἐχρῶν ὐσπράτλειν
427. 13.ἀποχρήσαντος
24.τὸ τριακοντίαν, ὃ ἐγὼ λέγω
27.ἀλλὰ τῶν
41.ὧν ἐν οἷς
428. 46.αὐτατιθέντων τὸ λάλλ
429. 42.τὰ λιακηρύγματα, τῖν ἀρχῶν
430. 23.εἶσιθαι σαφῶς
431. 42.λιπάνως ἐμ.
432. 24.πῶς ὲκ ἔσται
433. 29.πολλᾶ γι λὺ λιώρισεν
434. 32.αὐτόμοτ ὧν ὦ αὖ λρθ
435. 4.τότων λὶ ὲλίτρον ποιᾶ
436. 37.ἐὰν αὐτὸν ὑβρίζῃ ὰ γὰρ
437. 2.ἀποκλάνη ὡς οἱ νόμοι λιλίασιν
438. 32.ἃ τινα αἰτιώμν ὄργατά τι
28. λιαβῆναι
50.μ̃ ὰ παρ᾽
61.ἀρημένοις χρόνοις
439. 1.λὺ ἔρικεν ὰ χρὸ
35.τῦτον αὖ τις
57.ἀσιβὶς
61.ἐπιθαλάττιον.ὧδ᾽ ὁ μ̃
440. 60.ὅτ ὴ τὸν ὕλλ
441. 47.λιὰ᾽ ὅσον λίλωκτο τότε
53.ὧς ὁ τῶδ᾽
61.ὰ λὶ αὐτὸν τῦτον, ὃ ὰλὶ τῦτον
442. 39.ἄρκτο γίγραφεν, ὃ
55.ἕτερα
443. 16.ὅτ ἐνίφκα πρὸς ὑμᾶς
54.ὃ μᾶλλον ἐλπὶς αὐτὸν ἢ μὴ
444. 24.ἀλλ᾽ αἰσχρὸν τὰς πρὸ
58.τ̃ πρατλόντων
446. 1.παρανομίαν ὅτι
17.οἱ μ̃ τυχόντ φίρ᾽
50.ὑμῖν φροντίσαι
448. 63.λατιψηφισμένοις τῦτο.
449. 12.ὲν αἰτίᾳ πρατλοντ
450. 34.ὑπ᾽ ἀφαλάτ
451. 30.ἴδοξ οἱ λίβυ
38.λαλά γι ὦ αὖ λρθ ἀθλωθῆς
452. 19.ἐγωγί φημι.ἆρ οὖν
455. 46.ἐφάνιτο ὀβαπατῶν
49.πρεναλεῖδί τι ποιῆν ὑμᾶς
456. 11.ὑμῶν ταῦτ᾽ αὖ ἐλεγεν
457. 45.ὑμᾶς ἀκκικάτι
49.πορῥωτέρω βαλίσθαι
458. 6.φυλάκων τινὲς ἠρημένοι
462. 24.ὑπὲρ ὧν αὖ τινδ τυγχαμένοις
463. 37.βοῶντδ ἑλληνικὶ γνώμλω
464. 49.τὸ λισμωτήριον
465. 9.λαβιᾶτι.ὲμ λὶ τῷ
47.τοῖς ὄσι νόμοις
466. 45.αὐαγνοῖεν αὖ.ἀλλὰ
467. 25.ὅλ μ̃ γὰρ ὄτι
27.ἀκόοντδ τὸς νόμους
43.τῷ λὶ ἀπὸ τ̃
471. 57.λογίσαιντο παρ᾽ αὐτῶν τί ποτ᾽ ὀγὼν ὧν νόμ
472. 19.γνώμας αὖ
25.ἃ λὺ καὶ ὡρίσατο αὐτὸς
35.λαταιρίσιως ὰ λιπόλλυσθ
51.ὑφ᾽ ἡρητ. τ̃ λὶ ὁσίων
473. 1.ὅς τις
15.ὀδίλεσι τῷ λὶ λατᾶς.
61.παραιτᾶτ ζ πόλιως
477. 33.λέμῳ.λιά τοι
478. 22.λαυότυτι ἐπιτηλσύμθα
491. 32.καὶ τὸ πρᾶγμα ὰλίνας ὰλὶμ ὄτ̃τον ὸν μῶν, καὶ μὴ μαθᾶν
493. 25.οἰκᾶτ καὶ σώζιται
494. 32.τ̃ ζ βελτ̃ς, ὡ αὐτὸς
33.λιψεις γραφῆ, καὶ
495. 47.πρὸ τότων.σκοπᾶτ γὰρ ἑτνεὶ
49.ὁμοίως.ἐπεὶ᾽ ὲμ τοσότοις
51.σκυλεύλιψον, καὶ ὅσων
496. 56.ποιούντων ἃ λᾶ
63.ἀποδιξόμν συνοφαντὴ
498. 48.λαβὼν ἔτι λῆ πεδ᾽
499. 11.διατακίξιτι τ̃ πιπραγμένων
16.λοιπὸς ὑμῖν.αὐτδ
500. 47.ὲ βιβίωκεν ὶμ μ̃ γαρ
501. 34.παριστώσας ἐρῶν
504. 33.μιταξαθέντα ὲμ αἰγίνῃ
505. 2.σωναγωνιζομένους ὑπ᾽λάβαι
60.καὶ λιαβοᾶδαι τὰ λιγόμνα
506. 2.τίνι τῶδ᾽ ὁμῶν ὲμ
23.παρακατα᾽λιλιμένων.τὰ λὶ ὲμ τῇ
25.ὑπ᾽ριπόντων καὶ λιώκα
517. 36.τ̃ λήμις τ̃ ἀθλωθέων
52.καὶ πρεδιμένους τὸς συμμάχους
518. 1.ὑγέμν ὧν τ̃ νόμον
3.τῷ λήμῳ τ̃ ἀθλωθέων
9.λιμενρατημένους λίκαιον ὀργίζεδαι. καὶ ἀλλ᾽ λως.λῶν ὀργισθαι
54.λραχμῶν ἀπῦλθν
519. 45.ὃς ἐξέστιν ὶαὐ
53.ποιοῖντι λατ᾽ αὐτῶν
520. 41.τῷ γλαυκωνίδι τῷ λεοδαντίδῃ
57.καὶ ἄχον αὐτὸν μιμιθωμένω
61.τότι αὐτίκας
521. 42.ὲς τὸν ὶλησθρίαν συνάγεσθ
522. 21.τὰ ἐπὶ ζ οἰνίας
523. 1.οἰνίαν τὸν τ̃ τριφάντ
44.ἐπεισαν καὶ λίαιταν
526. 3.ἐκαλῦθν ξανθίππ
18.θυγατρὶ τὸν νεάρα
36.τὸν θεσμοθέτλν, καὶ
527. 49.τὰς γθραρὰς τὰς ὑπηρετούσας
528. 30.γθραρὰς ὲμ λαυνοῖς
34.θρν γθραρῶν
36.θεοίνια, καὶ ἰοβακχεῖα
41.καὶ ἰδίρας τὰς γθραρὰς
531. 2.καὶ ὲκ ὧγ᾽ ἁπλότητι ζ ὑγιαινίας
533. 7.ὑμῶν ἑκάσ ὰσιὼν
534. 2.ἱκάνες ὅσης ζ ὰσίας
543. 60.λιαλιπασία ὅτι ὐφαύισαν
569. 44.τλωικαῦτ᾽ αὖ ἀπολαβᾶν ἰζύτυχ
576. 58.λανθάνετ καὶ σοὶ
577. 28.ὕβιλον ὑπὸ τ̃
52.προγίγραμμαι παραγραφὴ
63.μὴ ἐνεῖναι τὰ πράγματα
582. 2.ἀποστρομὴν αὐτῷ
51.ἀλλὰ μαρτύρομαι τὸν νόμον
588. 29.σωθλιπῆντι.καὶ ὰδίν
596. 52.οἵνς αὐτιφορτιθέντα ἀδύνατι
58.βέλοντ καὶ αὐτι
597. 7.ἐπὶ ναὶ ὑμῖρας πλοῖα
598. 36.ἐγὼ λ᾽ ἀμὶ ἐμπορ ὴ σοὶ ἀδιλφὲς ὴ λιληρονόμ τοῦ ἐμπόρ τοῦ λαβόντ παρ᾽ ὑμῶν
601. 31.τάλαντον.ὃ λὶ
606. 24.τῷ σωσινόμῳ, καὶ τῷ τιμοθέμῳ, τῖν τοῖς ἄλλοις ῥαπίζεται, οἱ ἐποιθὺ
26.ὤφειλεν, ὠθίσησαν
621. 24.κατὰ ληφθὲς τ̃ μ̃
625. 15.αὐτὸν.ἄλι γαρ
626. 63.ἀναλισκόμνόν μι ἐπὶ τῦτο
627. 39.τὸν οἰκέτιν οἰκοθε
628. 56.ὑπὲρ τότε λιαθέντ
629. 21.ἐπικληρωμένων προσιλθὼν
630. 7.παρὰ τῷ μ̃
631. 1.πλέων καὶ λιτλωσύνων
17.προσοφάλεν
39.τ̃ αὐτῶν ἐστιν.ὰλὶ γαρ ὁ παθὼν αὖ αὐτὸς
632. 13.λοιπῶ καὶ
16.τετ᾽αράκοντα ἴντδ ἢ δύο
633. 16.οἴοντ καὶ γαρ τῦτον
24.λὺ ὁτοσί γ᾽ ὠφειλεν
25.τότων αἱρεταιχμὸς, ὑπέρπ ἓν καὶ λικλιο μὸν ἐγίνετο
52.τότῳ ὡς γαρ ὰν ἀποδόντι
634. 19.καὶ τότων ἀπεστρύβλισαν
35.οἶόν τι μίγιστα
636. 30.ὑμῖν ὑπὸ

47. ἀλῶν ἰμίνειν ἀπλῶς καὶ αὐταγκάως
63. τοῦτ' ὁ
637. 6. λειτυργίαν, οἷον ἀρχεῖ
19. ἐκεῖν ὁ βῆ αὐτὸν ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν
31. πινάκιον τὸν
638. 54. πολλοὶ γὰρ μᾶλλον
639. 12. τίν' ὧν χρηματισταὶ ὁ πατὴρ
640. 63. ἀλλὰ ἵνα πάλιν βλαπτῇ βλέπητε
641. 5. νόμῳ ἀλλὰ γνώμῃ
13. καὶ ἐματὰ τὴν τ' παρὼν ὁμολογίαν
642. 47. ἐσποίησιν ὑοῖς
643. 40. ἀφῆκεν ἐς τὸ δικαστήριον
644. 62. ἐμβίβληται μαρτυρίας οἱ ὅτι
645. 12. παῖδας προσήκειν. ὧν
17. ὁ δικῶν τὴν δίκην, ὥστε πολὺ
25. ταύτῃ ὡς αὐτὸς φησι
646. 19. τούτων ἃ αὖ ἐπιχειρῇ λέγειν δίκαιον ἢ ὑμᾶς ἀποδέξασθαι
21. ὃ τοῦτο ὠβελόμην ἐπιτρέπειν
56. πρὸβάλητο διαιτητὴν
647. 42. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ἅπασι βῆ μυᾶς
45. τότε ἐγίνετο, τὸ δ' αὐτὸς
648. 20. συβῆν τούτοις ἐν τῷ αὐτῷ
649. 34. ἐμνήμωσύνην ὀχόμοιπε
37. παρίναι ἐγὼ δ' αὐτὸ
52. νομίσασθαι τὸν ἀνηρέτην

53. μήτε ἐκακὸν σῶν εἶναι
650. 11. ἃς ὅσα τις ἀπετίμησεν
40. ἐκοσμημένην ταύτην
60. ἀλλ' ἱκανὸν
63. ἀφ' ὃς ὑπῆρ
651. 30. καὶ ἰδίᾳ ἐρυψάμενοι
652. 5. ὁ πολύσυπτ' αὐτὸς ἀποθε.
44. τότῳ λάβε τὴν μαρτυρίαν
51. προικίτισι τῷ φιλοπράτει
56. ἐνετιμᾶτο ταῦθ' ἅπερ
662. 17. ὑπολαμβάνετε αὐτῷ
23. ὑπολαμβάνετε καὶ ὅτι τ' παῖδα
666. 14. ἔσῃ, οἱ ἵφηται
693. 44. πυθόλοτ' ἐματὰ
694. 16. προσεκλήθησαν ἅπαντες
39. ὅτι ἐγὼ
58. ἐχοιμὴν ὡς
695. 18. ἃ δὲ ὄρῶ πρὸς ὑμᾶς ὅτ' ψύλιτ
33. ἀπίναι καὶ ὁ δημόσια
696. 27 ὅ τι αὖ δοκῇ ὑμῖν ταῦτα δὲ
31 τότων μαρτυρίαν
51. τότε ἤδη ἐαταφανὲς ἴσται
54. αὐάχοιτι τότε ὡς
698. 40. τά τ' αὐκλινδύντα καὶ τὰ τιδύντα
48. δικάσει ταῦτα καὶ ὁ βῆ
699. 12. τῷ παρὰ τῷ σύβουλος

16. ἐν ᾧ ἀπλῶς τε λόγῳ ἐν τ' στρατιωτικῷ.
700. 6. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι
701. 40. ὃ ἀπήτησι τῷ τιμοδίνῃ
702. 16. ἤ ὡς αὐτῶν τις δίλυσι
25. ἤ ὃν ἀκὸς
26. λίγειν, ὡς ἄλλ' τινὰ δίλυσι
32. ἐματιλάμβανις ἅπαν
703. 49. σύμπαντα βίλιγξας
720. 18. εἴ τις ἔπ μιγίστ
734. 20. παρίχομαι δίκαιον
47. καὶ τὸς μιδὲ μαρτυρεῶτας, σύχρῶς τοῦ τοις βύλιγχον.
55. τ' ἀνθρώπων ἀνάδεσθ' ἵνα δ'
737. 32. ἥξει χωρίον ὅταν τύχῃ
40. τὸ πρὸ τ' πέσας
48. δ' ἐτόραν τινὰ ἄλλο ἐγκαλῶν
55. καὶ διαλύσεις τοιαύτας
738. 7. μακρὰν ὀσίαν
47. τότι πισσύοντε
739. 51. πρᾶς δ' σῶν. λαβὼν γὰρ
54. ἐματιφρόνησαν βῆ γραφῆς
740. 2. καὶ ἔτι ζῶν ταύταις
741. 17. ἐς ῥόδον ἀπέλοτο
742. 11. τὸν τόκον καὶ ἐμισκμένης
744. 20. τὰς συνθήκας καὶ τὰς ἐμολογίας.

FINIS.

CASTIGATIONES AC DIVERSAE LECTIONES IN ORATIONES DEMOSTHENIS, PER VINCENTIVM OBSOPOEVM, VETVSTISsimi cuiusdam exemplaris subsidio collectæ: non tantùm æditioni Aldinæ, uerumetiam Basilienſi, quæ postrema est, non sine fructu adhibendæ: nam in neutra, quæ hic emendantur, rectè habent.

LECTORI OBSOPOEVS.

Fac prius ista legas, quàm nondum cognita damnes,
Si quis amice tuo pectore candor inest.
Respuit iste liber lectorem naris obesæ,
Et qui Cecropij non tenet ora fori.
Si Graiam lecto linguam Demosthene calles,
Iudicium istius te penes esto libri.
Sin minus, hinc abeas, ne te, ceu pictor Apelles
Sutorem à tabula iußit abire sua.
Est argumentum naturæ grande malignæ,
Spernere, quæ crasso non capis ingenio.

CLARISSIMO VIRO HIERONYMO PAVMGARTNERO, PATRICIO AC SENATORI Norimbergensi, Vincentius Obsopœus S. D.

VENIT nuper in manus meas admirandæ uetustatis exemplar aliquot orationũ Demosthenis, Hieronyme uir clarissime. Quod cum cœpissem cum Aldino conferre, multis in locis illud cum uulgato discrepare comperi. Eos ego locos subnotandos putaui, inq; publicam studiosorum utilitatem inuulgandos. Quanquam uerò his solus priuatim frui potuissem, aut in occulto seruare tacitus: tamen cum ab inuidentiæ morbo naturâ abhorream, & candidas Musarum ianuas esse oporteat, ferre non potui, ut, prouerbiali conuicio, canis in præsepi dicerer. Dabo itaq; in lucem utriusq; exemplaris lectionem, non statim pronunciaturus, utra sit rectior, nisi in locis apertè mendosis: uerùm eius iudicij censuram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temerè non ausim sumere, ut ea de re iudicium faciam. Nemini uerò hic meus labor proderit, nisi cui Demosthenes domi fuerit. In tenui labor est, fateor: sed tenuis non gloria, si quibus in locis Demosthenem aut correxerimus, aut illi pristinũ nitorem huius uetusti exemplaris subsidio restituerimus. Non attollam hîc uerbis quicquam, non sunt ista meæ industriæ, sed diligentiæ, quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cum in authore aliquo uel unicum aduerbiolum, aut coniunctiunculam secus positam, aut superuacuam inuenerint, Dij boni, quos protinus triumphos, quas gloriationes proferunt? quàm insolenter sibi placent, nimirum se solos acutisi mè perspexisse, quod homines alioqui oculatissimos fugerit. Estq; ob unam atq; alteram dictiunculam protinus totus author emendatior habendus, & ad uetustissima exemplaria restitutus credendus. Quid autem mendarum & erratorum hodie hoc mendacio in scriptoribus quotidie in lucẽ prodeuntibus nobis non obtrudunt typographi? Adeò solenne & usu receptum est, omnium librorum titulis addere: Ad uetustissima exemplaria restitutus, & ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet asseri in Latino quopiam, neque tantæ classis authore, inuento uno atq; altero uerbulo rectiore & emendatiore, exclamare, Repperi, non quod pueri clamitant in faba se repperisse: cur mihi non idem liceat in Demosthene, authore tanto, tamq; eximio? Quanquam quid nos reppererimus, uerbis iactantioribus opus non est: res ipsa indicabit. Atq; utinam integrum exemplar nobis oblatum fuisset, ut ad eum modum omnes orationes inter se collatas emendare potuissemus, non permutassem opes meas cum Crœsi aut Crassi diuitijs. Sed enim quæ nobis reperta sunt, ea alijs candidè impertiemus: rogaturi Lectores, ut hæc, qualiacunq; sint, boni consulant, & his nobiscum utantur, & si quid rectius istis ipsi aliquando inuenerint, nobis uicissim benignè communicẽt. Tibi uerò, Hieronyme ornatissime, hoc quicquid est opusculi, nominatim dedico, cùm Demosthenis amatori summo, tum lectori diligentissimo, & imitatori fœliciſsimo. Neq; enim antiquitate generis solùm, sed pulcherrimis quoq; uirtutum ornamentis decoratus es, & utriusq; literaturæ peritissimus. Accipe itaq; libellum hunc studij in te mei monumentum & pignus, quod tibi amicitiæ nostræ quondam initæ, & condiscipulatus nostri memoriam refricet. Ornatissimos atq; eruditissimos uiros Andream Osiandrum, Dominicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam Venatorium, Ioachimum Camerarium, Michaëlem Rotingiũ, D. Christophorum Kolerum, Erasmum Ebnerum, M. Hieronymum Schallerum, præterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Æsculapium, & reliquos literarij sodalitij proceres, meis uerbis communiter saluta. Tu uerò cum primis bene uale. Onoltzpachij, mense Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

CLARISSIMO VIRO, HIERONYMO PAVMGARTNERO, Hiero. F. consuli Norimbergensi, Hiero. Vvolfius S. D.

FOrtes creari fortibus & bonis, etsi non semper id fieri uideamus, Horatio facilius concedi potest: quàm humanis & doctis humanos & doctos. Plerunq; enim paterna freti gloria, discendi laborẽ fugiunt, & literas & literatos contemnentes: & fastum ac despicientiam aliorum laude sibi ducunt. In quorum utroq; quantopere errent & peccent, nemini est obscurum. Tu uerò, Consul ornatissime, contrariam uiam ingressus, ad paternæ uirtutis, eruditionis, humanitatis imitationem sic te composuisti: ut pater omni laude cumulatus, & illustri gloria per Christiani nominis orbem celebris in te reuixisse uideatur. Habet inclyta respublica Norimbergensis alterum ac potius eundem Hieronymum Paumgartnerum, uirum eruditum, ciuem patriæ amantem, senatorẽ grauem, consulem prudentem, & disertum. habent homines docti & ingenioſi adolescentes patronũ & Mecœnatem: recognoscunt ciues tui prænomen & nomen idem: eandem staturæ proceritatem & formæ dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: ijsq; rebus desiderium illius leniunt & consolantur. Fuit & mihi abhinc triennium, cum Norimbergæ in ædibus Christophori Fabij Iulij I.C. uiri optimi & humaniſsimi, ueteris amici mei, ædibus unà pranderemus, & conspectus tuus ijs de causis, quas exposui, periucundus: & multò gratior comitas orationis: qua me ultrò ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etsi ego meã tenuitatem esse imparem, facilè uideo: tamen ἀπὸ κοσμίου φιλίαν sic locum habere possunt, si cum ijs etiam φιλανθρωπίας κοσμίου coniũgatur: quæ in Deo opt. max. tanta est & tam admiranda, ut eius cogitatione mens humana extra sese quodammodo rapta penitus obstupescat, & illa abyſso diuinæ bonitatis absorbeatur. Quam ego olim considerans, cum nescio quid de mense Decembri scriberem, in hoc distichon erupi:

Omnia quod superat miracula, CHRISTVS IESVS
Tum uoluit nasci, cum DEVS *esset,* HOMO.

Facit igitur ὑπὲρ φιλανθρωπίας σου κοσμίου, ut πλὴν ἀπὸ κοσμίου φιλίαν σου, nõ fraudi, sed laudi mihi forè sperem: uicissimq; eandem obseruantiam tuæ quoque præstantiæ polliceor, qua patrem tuum ab ineunte ætate usque ad obitũ sum prosecutus. Nam cum illi puer etiamnum à Sebaldo Heideno præceptore meo amantissimo, nescio quo ingenij & studij cuiusdam singularis nomine cõmendatus fuissem: & tum bene de me sentire cœpit, & de adulto, dum reipub. uestræ inseruirem, præsens & absens bene mereri non destitit. Itaque ut uiuentem colueram: ita etiam defuncti memoriam uersiculis non tam bonis, quàm bono animo scriptis, (Nam me perpetuò cum morbis molestisq; laboribus conflictantem & Apollo & Musæ omnes destituerunt) te præsertim hortatore, celebrandam esse duxi: quos ideo ad te mitto, ut in eodem opusculo, non magno illo quidem, sed magno autori intelligendo seruiente, quem & pater & filius magnificiunt, mentio utriusq; si minus honorifica, at ab animo grato & memori profecta, extaret. Vale. Augustæ Vindelicorum, Calendis Decembris. Anno M. D. LXIX.

ἱερωνύμῳ

ἱδρωνύμῳ παμγαρτνηρῷ, ἐν τῇ Νωρικίας πόλει ὑπατεύσαντι, καὶ πατρὶ τοῦ πατρίδος ἐν δίκῃ ἀὐ προσαγορευομένῳ, καὶ τῇ τότε γαμετῇ, ἐπιτάφιον.

Ξένε καὶ ἱδρωνύμε διάλογος.

Ξ. μῶν τάφος ὅστος ἔχει σ' ἱδρώνυμε παμγαρτνηρέ;
Ι. ὀκὲ μέ, σῦφαρε μόν. Ξ. σύν' ἆρα σῶμα λέγεις.
Ι. καὶ ψυχλώ γε μλώ. Ξ. ψυχλὼ τάφος ὅττις ἐέργει.
Ι. ψυχὴ δ' ἀνδρὶ φίλῳ πιστὴ ἔγκυρτο δόμοις.
Ξ. ἔγνων. λείψανα σαρκὸς ὑμῶν τόδε σῆμα λικκλυβον·
ψυχὰς δ' ὁσιοβέας χρυσὸς ἔδεκτο ἄναξ.
Ι. ὥς τ' ἀτελεύτητον χαίρειν ἀιῶν' ἐν ὀλύμπῳ·
παμβασιλῆι θεῷ χεῖρας ἀναχομένους.
Ξ. καὶ μλὼ σὸ λλέος αἰπὺ ὦν ὁφίητ' ἀρετῇ τε
πᾶς ὁφὸς ὑμνέει καὶ φιλόπατρις ἀνήρ.
ὄλβιε Νωρικίης μήτηρ· σύν' ἀείζωος ἐσσὶ
οὐ τελευτήσας τὸν βίον, ἀλλὰ λαβών·
λαί γε λιπὼν υἱὸν τοι ὁμώνυμον, οὐδὲ ὅμοιον
σῶμά τε καὶ ψυχλώ, καὶ γέρας οὐδὲ λλέος.

IN ORATIONES OLYNTHIACAS CASTIGATIONES.

PRincipiò in Olynthiacis & Philippicis non ita multa discrepare comperi. Nam quæ ipse Aldus adiectis asteriscis annotauit, diuersitatem lectionum indicans, ea cum nostri exemplaris lectione ferè consentiunt. Quarum ergo orationum diuersitas iam antè ab Aldo demonstrata est, eam minimè annotare usum est: ne in re antè acta superuacuè occupati, Lectoribus pro thesauro carbones offeramus. Nam multum operæ & studij in re prius facta ponere, & superuacuum habetur, & stolidū. Cæterùm quæ nos animaduertimus, ea ferè sunt.

Primùm in argumento Libanij primæ Olynthiacæ, ubi Aldus habet uersu decimo, ὑποληφθέντας ὁ φίλιππος ἀβλωδίοις παρὶ δωκηνι: legendum est, Olynthijs. Nam Potidæam, quæ sub initium ad Athenienſium ditionem pertinebat, Philippus expugnatam Olynthijs ſocijs ſuis conceſſerat: ut ex argumento liquet.

Deinde infrà uersu 14. σωτεῖλατο γὰρ καὶ λοιν̃, &c. nostrum habebat, σωτεῖλαντο. pacti erant: haud dubiè rectius.

Mox uersu 19. ἀσφάλειαν τ' ἀβλωδίων ἄνευ: nostrum legebat, ἀσφάλειαν ἄνευ τ' ἀβλωδίων: permutatis nonnihil uerbis. Sed hunc locū non eram aſſcripturus, niſi ſemel lectorem monere in animo eſſet, me data opera ab eiuſmodi annotandis abſtinuiſſe, quod infiniti propemodum ſe obtulerint: cùm non ita magni referat, quo ordine uerba ſint diſpoſita, modò lectio conſentiat: tametſi alia ſit alia concinnior & modulatior. Veluti rurſus uerſu 31. ἵνα δὲ μὴ λοιπῶσιν οἱ πίνοντες τῷ αὐλῶ- B
ματι λυπᾶσθαι: noſtrum habebat, λυπᾶσθαι τῷ αὐλώματι: quod certè ſonat ſuauius, & cadit numeroſius.

Rurſum uerſu 31. ubi Aldus legit, προῆλθε δ' ἐς τοσοῦτον, ὥστε ἐπ' ἐς τοῦτο μόνον ἐλάμβανον: noſtrum ſic habebat, προῆλθεν ἐς τοῦτο, ὥστε ἐπ' ἐς τόπος μόνον. Bò uero hæc peruaſit licentia, ut non pro locis ſolum conducendis ſumerent, &c.

Rurſum uerſu à fine quinto διὸ καὶ δημοδόκους σύλαβῶν. noſtrum διὰ τοῦτο καὶ δημοδόκους, &c.

Mox uerſu ſequenti, ubi Aldus ſic habet, ἢ ἐπῳρώτησας ἑαυτὸν ὅτι σὺ γράφεις ταῦτα ἄνευ στρατιωτικά; ἐπιφθόνει, &c. noſtrum ſic: ἢ ἐπερώτησον ἑαυτὸν, ὅτι σὺ γράφεις, ταῦτα ἄνευ στρατιωτικὰ καὶ ἐπιφθόνει. Licet Aldina lectio ſit paulo ſuccinctior, tamen nec poſterior reijcienda.

Poſtremo uerſu à fine quarto ταῦτα μὴ πρὸς τῶν θηβαίων, noſtrū τοσαῦτα μὴ πρὸς θηβαίων, &c.

IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

In exordio αὐτὶ πολλῶν αὖ ὦ ἄνδρες ἀβλωδίοι, non uno in loco in antiquo exemplari comperi tantum ſimpliciter ſcriptum ὦ ἀβλωδίοι. Quamuis nō magni iſtæ minutiæ faciendæ ſint, quas ſi omnes colligere & annotare uoluiſſem: multas ſanè paginas compleuiſſem. Sicut eadē facie, linea ſeu uerſu à fine quinto ubi in Aldino legitur, ἀλλ' πανθᾶν ταυτὸν, noſtrum habuit, ἀλλ' πανθᾶν ταυτό. Et uerſu ultimo ὑπὲρ τῆ τ' σὺβόλων σωτηρίας, noſtrum ὑπὲρ τῆ σὺβόλων σωτηρίας habebat, altero articulorum omiſſo. Cæterum harum minutiarum non parum omiſimus, ne lectori eſſemus tædio. Sicut & eiuſmodi locos multos ſciens

præterij παραγνώμων, pro παρὰ γνώμων. & ὕντινων pro ὄντινα ἔμ. & μηδετῶν pro μηδ' ὅτι ἔμ. & λυονότι pro λῦον ὅτι. & τοκαταρχὲ pro τὸ κατ' ἀρχάς. qui omnes coniunctim apud Aldum efferuntur, in noſtro diſiunctim.

Mox facie ſecunda uerſu nono, ubi in Aldino legitur, ὁς ὀλγὸς ὄχημ' ἐλάττων τ' πρότερον, noſtrum habebat, ὁς ὀλγὸς ὄχημ' ἐλάττων τ' πρότερον, quod magis uidetur Atticum & Demoſthenicum.

Rurſum linea 21. ubi Aldinum exemplar ἕκαστον τ' προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ λείπονται habet, in noſtro legitur ἕκαστον τ' πρὶν ὑπαρξάντων λείπονται. Quæ lectio uidetur eſſe emendatior τῇ γνησιωτέρα. Mox linea à fine octaua σκοπᾶτε ὡς τάχιστα, noſtrum σκοπᾶσθε habet.

Deinde paginæ tertiæ uerſu tertio ubi Aldus habet ὁ τὰς αἰτίας, ἀλλὰ τὰς πρὸ πραγμάτων ἁπάντας ἐν ἐργῷ ποιεῖσθε, noſtrum adhuc dictionem & ut mihi uidetur non otioſam adiectam habebat, ad hunc modum, ὁ τὰς αἰτίας, ἀλλὰ τὰς ὑστάτας πρὸ τ' πραγμάτων ἁπάντας ἐν ἐργῷ ποιεῖσθε. Vos non culpam merentibus, ſed oratoribus, qui poſtremi de rebus conſilium adduxerint, ſuccenſetis.

Linea octaua ἀ δὲ δατέρου τότων ἀλιγωρήσατε, in antiquo erat ἀλιγωρήσατε.

Linea 13. καὶ πρὸ μὲν τ βουλέας ταῦτα γιγνώσκω, in antiquo γινώσκω erat.

Linea 16. ἀ μὲν ἔν ταῦτα τοῖς πρατσομένοις ἀποδώσετε, noſtrum antiquum αὐταποδώσετε habet.

Mox ſequenti linea μᾶλλον δ' ἅπαντ' ἀνδᾶ τᾶ πόρε, in noſtro μᾶλλον δὲ πάντες, &c. quod prolatu eſt mollius.

Porrò linea 22. δᾶ δὲ χρημάτων. in noſtro δᾶ δὲ χρημάτων, quæ ſententia ſi unquam fuit uera, certè hoc ſeculo omnium eſt uerißima. Siquidem αὖθ τότων μὲ μόνον τῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ τῶν αὐχημάων δίκαιον ἔστι γενέσθαι.

Paulo pòſt linea 34. τὰ γὰρ λοιπὰ τῶν διτζαλῶν, noſtrum τὰ γὰρ λοιπὰ τὰ διτζαλῶν habuit, neceſſaria & eleganti prioris articuli repetitione. Sicut alias ſæpe apud Demoſthenem in ſimilibus exemplis cernere eſt.

Rurſum ſequenti linea αὐδὲ τότων ἀποστρηθῇ, in noſtro δὲ τότων ἀποστρηθῇ: quantum ad ſenſum attinet nullo diſcrimine.

Poſtremò linea à fine quinta λαμβὸν ὑμίτερον νομίσαντας, in noſtro erat ὑμέτερον.

Deinde eiuſdē paginæ facie ſecunda uerſu 6. τὶς αὐτὸν ἔτι λωλύσει, in antiquo non erat ἔτι.

Poſtremo à fine primæ orationis linea decima, ubi legitur πόσα χρὴ νομίσαι ζημιωθήσεσθαι, noſtrum habebat πόσα ζημιωθήσεσθαι.

IN SECVNDAM OLYNTHIACAM.

In ſecunda Olynthiaca nihil ferè diuerſitatis comperi, præter ea quæ ab Aldo ſtellulis indicata ſunt. In argumento Libanij penè in fine pro ἐκτὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, in noſtro οἰκείαν, eodem tamen ſenſu manente ſcriptum inueni.

Deinde facie quinta linea à fine 18. pro τῷ ποτίδαιαν ὅσαν ὑμετέραν, in noſtro ὑμετέραν reperi. Et in fine orationis pro λίγω δὲ λειφά-

λαεν, λίγω ἦ erat. Cætera cum Aldino concordarunt.

IN TERTIAM OLYNTHIACAM.

In argumento Libanij tertiæ Olynthiacæ uersu primo pro λάι τι λατερῶν, noſtrum habebat λάι τοι modico ſanè diſcrimine.

Circa uerſum 2. pro ὁλὶ λῖμῷ, noſtrum ὅ, τι λῖμῷ πιειχαῖος habebat.

Rurſum uerſ. ſequenti pro παρακαλῆντὸν ἐπὶ τιμωρίᾳ, noſtrum τιμωρίαν legit. Eodem uerſu pro ὁλὶ δημοδίνης διδοικὼς, in noſtro legebatur δίδοικα τοίνυν ὁ δημοδίνης, haud dubiè melius & rectius. Et paulo pòſt, pro ὁ λιγωρήσωσι, ὁ λιγωρήσοισι. Eodem uerſu διὰ τῦτο παριλθὼν ἐπισκώπτει τὴν ἀλαζονέιαν αὐτῶν, in noſtro erat ἐπιπέπτει, præcidit, quod profectò magis quadrare uidetur ſententiæ. Nuſquam enim deridet Athenienſes Demoſthenes, ſed quum nihil actum ſit, indicat, ne in utramuis aurem quaſi ſuperato Philippo dormiant, etſi nonnihil miſſo Olynthijs auxilio expedierint.

Mox uerſu à fine ſexto pro ἐν δὲ τέτῳ τῷ λόγῳ καὶ περὶ τ̄ διωρυκῶν ſic in noſtro ſcriptum repperi, ἐν δὲ τῦτο τῷ λόγῳ καὶ περὶ διωρυκῶν, &c.

Porrò in ipſa oratione facie nona uerſ. à fine 14. pro μᾶλις μόγις, quæ tamen idem ſignificant, habebam. Et paulò ſuperius pro ἐξόπονα, & infrà pro πίντε, literis numerus notatus erat, ut in alijs quoq; locis, nempe ξ & ε. Sed ea quoq; in alijs non imprudens prætereo.

Deinceps facie undecima circa uerſ. 13. pro ἀμφότερα ἴδῃ λαμβάνειν, noſtrum habebat σωαμφότερα. Eodem uerſu ubi in Aldino legitur ἀλλ' τις ὑμῖν ἔχει τὰ διωρυκὰ, in noſtro ſic legebatur, ἀλλ' τις ὑμῖν ἔχει καὶ τὰ διωρυκὰ, adiecta coniunctione καὶ, nec ſuperfluè.

Badem facie circa uerſ. 30. pro οἱ παρόντὸν ἅπαντὸν, antiquũ habebat παρόντὸν. Deinde circa uerſ. à fine ſeptimum pro ὥσπερ ὑμᾶς, ἅτοι νῦν πίντε, in noſtro ὥσπερ ὑμᾶς ὅτοι πίντε, erat.

Circa uerſum penultimum pro ἐπὶ μὴ δὲ τ̄ ἱλλωικῶν ἦσαν τοιῦτοι, in noſtro τοιᾶῦτα legebatur.

Verſu ultimo pro καὶ τοῖς ἰδίοις, in noſtro erat καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις.

Facie duodecima uerſu 24. pro ὀβ ἀλέξων, lege ὀβ ἀλέξω, haud dubiè librariorum errore deprauatum.

Mox uerſu 33. ubi etiam ab Aldo adiecta eſt ſtellula, neque tamen alia lectio indicata, pro ὦ βουλεύμια πίμψωσι, in antiquo βοΐδια repperi.

Eodem uerſu pro καὶ τὸ παύτων ἀνανδρότατον, in uetuſto exemplari habebatur ἀνδρεώτατον.

IN PRIMAM PHILIPPICAM Demoſthenis.

In argumento Libanij primæ Philippicæ uerſu 4. ubi Aldus habet διλσύει ἢ δωάμεις, &c. in noſtro διλσύει δὴ δύο δωάμεις παρασκευάσαδαι. haud dubiè emendatius legitur.

Mox uerſ. 8. pro ποιεῖδαι τὰς βουλάας, in noſtro erat συμβάας. Utrum rectius, doctiores iudicent.

In ipſa oratione facie 14. uerſu 13. pro ἃ προσῆκε, erat προσήκει.

Facie 15. uerſ. 24. pro καὶ γὰρ ὠβρυάσατο, erat νὴ τ̄το ὠβρυάσατο.

Verſu 28. pro ὑπάρχειν ἅπαντας ἑτοίμως, in noſtro erat ἑτοίμως.

Verſu eiuſdem faciei à fine ſeptimo, ubi Aldinum habet ταῦτα λίγειν ἔχειν, in antiquo ἔχειν aſſcriptum non uidi.

Facie 16. uerſ. 5. pro ἐδ' ἐμὲ ποιήσαιτ' ἄν, in noſtro ποιήσῃ erat.

Verſ. 10. pro παρασκευάσαδαι προσήκειν, erat παρισκευάδαι.

Verſu 24. pro ἔχειν ἐν διαδοχῆς ἀλλήλοις, legebatur in noſtro ἀλλήλους.

In fine eiuſdem faciei uerſ. 5. pro παυταχῆ μᾶλλον οἰκεῖ, in noſtro legitur οἰκεῖ, quæ germana lectio eſſe uidetur.

Facie 17. uerſ. 22. pro λάγω συμπλίων, erat ἐγὼ ἦ συμπλίων.

Verſu deinceps 24. poſt hæc uerba γνῶσιν τ̄τ' ἤδη λίγω, erat in noſtro uice tituli, πέρι ἀπόλειξις. Præterea in margine hæc uerba annotata reperi, ἐντεῦβεν ἐφηδιονύσιος ἀλιπάρυαασις ἐτόδε λόγου ἦναι ἀρχῶν. πρόοιμιον δὲ φησιν ἐν ἔχει. ἐπειδὴ δὲ συντρόλογία ὄξιν, ἐν οἷς ὡς ἐπὶ τὸ πλῆδος ἐν εἰσὶ πρόοιμια.

Deinde uerſu à fine 15. eiuſdem faciei ubi legitur δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ταῦτα ἐνθυμεῖσδαι μὴ βουλάας πολιμεῖν. Hoc in loco quanquã noſtrũ exemplar cum Aldino concordarit, tamen alia manu & illa perantiqua aſſcriptum comperi γράφει γοητάας. Quæ mihi profectò germana lectio eſſe uidetur, ſi quis uerborum ſenſum paulò attentius legerit. Arguit enim Demoſthenes ciues ſuos ignauiæ, proponens Philippi uigilantiam, omnes temporis articulos rei gerendæ captantis. Oportere itaq; iſta conſiderantes, nõ præſtigiaturis rem agere. ἀλλὰ παρασκευῇ σωτηρίᾳ, καὶ δωάμει, ut mox ſequitur. Facilis autem fuit lapſus è γοητάας in βουλάας, nominum affinitate. Veluti in alijs authoribus idem non rarò accidiſſe uidimus. Alioqui ſi βουλάας legendum ſit, tum Demoſthenes planè pugnantia diceret, cum ſummo apparatu bellum aduerſus Philippum gerendum ſuadeat.

A Facie 18. uerſ. 3. pro ὥχετ' ἄγων, noſtrum habebat ὥχετ' ἰχθύων. Eodẽ uerſu pro τῷ γράφῳ γραυτῷ legendum eſt, quod eſt promontorium & portus nomen Eubœæ. Mox paulò inferius uerſ. 9. pro ἐπιμελόμενοι ἐπιμελόμενοι. Rurſus uerſ. 16. pro καὶ ἅ τότε παρασκευῇ, in noſtro καὶ τῇ τότε παρασκευῇ ſcriptum legebatur.

Verſ. 22. pro ἐ μίνοσι πλὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ ἀμελίαν, in noſtro ἐν ἀναμίνοσι πλὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν. Quãuis ῥαθυμίαν in alijs quoq; legi Aldus indicarit. Quàm enim huc quadret ἀμελίαν, non uideo. Tempus quod rebus agendis, inquit, impertiendum erat, apparando conſumitis. Atqui negociorum occaſio & opportunitas neſtram tarditatem & ſocordiam non expectant.

Verſ. 34. pro ὥσπερ τ̄ στρατευμάτων ἀξιώσεως ἄν τις, in noſtro ſic ordinata erãt uerba, ἀξιώσεώς τις ἄν. Sequẽti uerſ. pro τὲς συβαλομένυς, lege τὲς συβαλευομένυς, librariorũ incuria haud dubie deprauatum.

Eadem facie uerſ. à fine tertio pro ἀλλὰ περὶ τ̄ χρημάτων, omnino ſicut noſtrum habuit, πραγμάτων legendum eſt. Reprehendit eorũ incuriam, quòd nullam rerum agendarum curam ſuſcipiant, niſi ubi aliquid factum eſſe audierint, &c. nec uſquam in tota oratione pecuniarum mentionem feciſſe uidetur.

Deinceps facie 19. uerſ. ſeptimo pro μίτι λογίζῃ, noſtrum exemplar habebat μίτι ἐργάζῃ magno ſanè diſcrimine, licet poſterius ego putem eſſe conuenientius, ut ex uerbis Demoſthenis apte poteſt colligi. Demiror autem neminem ueſtrûm neq; cogitare neq; indignari, uidentem principium belli puniendi Philippi gratia ſumptum eſſe, finem uerò eò tendere ne ipſi malè affligamur.

B Verſ. ſequenti pro περὶ τ̄ τιμωρήσαδαι φίλιππον, in noſtro ἀνὶ τ̄ τιμωρήσαδαι fuit.

Verſ. 27. pro μαλίως ἐνδίνδι ὧσι, legendũ opinor ἐνδάδι, licet exẽplaria conſenſerint.

Rurſum ſequenti uerſ. pro ψηφίζηδι, ψηφίζηδι rectius legitur. Et mox eodem uerſu pro χρῶ προσδοκαῦ, χρῆ προσδοκαῦ lege.

IN ORATIONEM DE PACE.

In argumento Libanij uerſ. 9. pro ἀπιπωλύθη, in noſtro erat ἀπιπρέσδη. Et mox uerſ. 17. pro ἄλλος δι ἄλλας τινὰς αἰτίας. τότες δὲ, noſtrum ἄλλος δι ἄλλας τινὰς αἰτίας. τότες δὲ, &c. ſcriptum exhibebat, cæteris concordantibus.

In ipſa oratione uerſ. 21. facie item 21. pro ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες, in noſtro ἐγὼ μὴ γὰρ ὦ ἄνδρες, erat.

Verſ. 26. pro μιτὰ τ̄ προσόφλειν, erat προσοφέλειν. Rurſum infrà uerſ. à fine 9. pro νῦν ἅπαντας ἠδῆδαι, erat in noſtro γινώσκειν.

Tandem uerſo folio facie 22. uerſ. 22. νῦν δ' ὑμᾶς λυβῶσι, legendũ eſt νῦν δὲ ὑμᾶς λυβῶσι.

Verſ. 32. pro ἑτέρῳ λαβιδᾶτ, antiquum habebat λαΐδᾶτ.

Verſu à fine nono lege ὧν καὶ φρονῆσαι. Facie 23. uerſ. 11. pro ἐχθρὸς διτρῶς ἐχθροτρῶς. Aldus quoq; ἐχθρῶς legi indicat.

Verſ. 3. pro ἐνδεεσταμίλια αὐτοῖς fuit αὖ. Mox pro ἐμιλλεν αὐτῷ erat ἐμιλεν. Et infrà pro αἷρα δεῖ ποιεῖν erat ἄρα. Et pro ἐπομένων δεῖν, ἐπομέναι.

IN SECVNDAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanij in ſecundam Philippicam uerſ. 3. pro ἄρχειν πίσδαι ἐς πέλιμον, habebatur πρὸς πέλιμον.

C Verſ. 7. pro καὶ περὶ τίνων erat καὶ παρὰ τίνων. Poſtremo uerſu 11. pro ἐδὲν γὰρ ὑπισχνῆδαι, in antiquo ἐδὲν γὰρ ὑπισχῆδαι, nõ mediocri ſanè diſcrimine, quod haudquaquam obeſæ naris lector perfacilè animaduertet.

In ipſa oratione facie 25. uerſ. 21. pro ἐπανορθώσητι, haud dubiè ἐπανορθώσητ̄ legendum eſt.

Mox facie ſequenti uerſ. 1. pro πράτ̄ειν ἑαυτῷ, antiquum habebat πράτ̄ειν αὐτὸν.

Verſ. 5. pro αὐταλλάξιδαι lege αὐταλλάξαδαι.

Verſ. 21. pro μισγεία, lege μισγέα, & hoc ut primum librarij & correctoris culpa & uicio.

Eodem loco uerſ. 25. pro ἀλλὰ τῷ δικαιοτρόπῳ ἀξιῶν, antiquus codex habebat ἀλλὰ τῷ δικαιότροπα, &c.

Verſ. 30. pro ὡς ἐλάτειαν τειχῆ, noſtrum habebat τειχίζα.

Verſu à fine 7. ubi in Aldino quoq; ſtellula eſt appoſita, pro ἐν παύτων δ' ἅτις ἐρθῶς διορεῖν παύτα πραγματεύῃ, in noſtro erat ἐν παύτων δ' αὖτις ἐρθῶς διορεῖν, ὅτι παύτα πραγματεύῃ, etc. proculdubio rectius, ſi uerborum ſenſum penitius introſpexeris. Eiuſdem faciei uerſu ultimo lege ἀμφότερα.

Rurſum facie 27. uerſ. 3. pro μὴ πρότερον φθάσῃ ποιήσας, in antiquo paulò aliter legitur, μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότερος. Eodem loco uerſu 5. pro βελομένυς τότῳ, erat τότοις.

Verſu 11. pro ὁ παύτων οἱ πρότερον μακιδονίας, antiquum ὃς παύτων, &c. ſcriptum exhibebat.

Verſu 24. pro ἀπεύχεσδι, in antiquo ἀπεύξασδι ſcriptura fuit.

Verſu

Verſu 35. pro ἢ πολλὰς ἑτέρας λόγῳ παρὰ τ῀ πρίσβεων, in antiquo καὶ πολλὰς ἑτέρας λόγῳ καὶ παρὰ τ῀ πρίσβεων, &c. pulchra & neceſſaria repetitione coniunctionis legitur, καὶ παρὰ τ῀ πρίσβεων καὶ παρόντ῀ ἐμοῦ, &c.

Eiuſdem orationis facie ultima uerſu 6. pro ἐπὶ φωκίας ὡς ἐγὼ, legendum uidetur ἐπὶ φωκίας τὸν λίγοντας, ὡς ἐγὼ μή, &c. alterius exemplaris teſtimonio.

Verſ. 24. pro μὴ τ῀ πρίσβεων, in antiquo ἀστέων legitur. Et mox uerſu ſequenti διὰ τότε ἀπολωλότων, erat ἀπολωλικότων, non multo ſane diſcrimine. Rurſum uerſu ſequēti pro ἂν ἀς τὸν ἀστέα, erat πολλούς. Iterum uerſu proximo lege ἕως οὗ ἔτι μέλλει.

Ad extremum ab eo loco uerſu 2. pro τὶς ὁ φωκίας καὶ πύλας πάσας ὑμᾶς πρεῖσθαι, in antiquo meliori & rectiori ſtructura & ordine τὶς ὁ φωκίας πάσας ὑμᾶς καὶ πύλας πρεῖσθαι ſcriptum legitur, cæteris conſentientibus.

IN ORATIONEM QVAE DE HALONESO inſcribitur.

In argumento Libanij uerſu 14. ubi Aldinus codex habet καὶ σύνοιδε τι νομίζῃ τὸ ἐν τοῖς μεσταφοις ἔχειν, noſtrum antiquum habebat, καὶ σύνοιδε τὸ νομίσαν ἐν τοῖς μεσταφοις ἔχειν. &c.

In ipſa oratione facie 30. uerſ. 18. pro λίμνο λήμνι, emenda Lemni. Eadem facie uerſu à fine 8. pro ἐπιλάμνῃ, corrige ἐπιλάμνῃι. Facie proxima uerſ. 18. pro ἀμφισβητῆσθαι ſuppone ἀμφισβητῆσαι. Facie 33. uerſu 18. pro καὶ τὰς πόλις, noſtrum antiquum habet, ἢ ἀς τὰς πόλις, addita præpoſitione.

Rurſus eadem facie uerſu à fine 12. ubi Aldinū habet παρασπονδῶν ἢ λύων τὸν ἀφλώλω, in noſtro eſt παρασπονδῶν ἢ λύων τὸν ἀφλώλω, aperta menda, ſed librariorū culpa, ut pleraq; cætera cōmiſſa. Siquidē quid παρασπονδᾶν τὸν ἀφλώλω ſit, uel literis græcis leuiter imbuis liquere puto, & ita legendū, præſertim ſequēte participio ſimili λύων. Cæteris ut tumultuariè perluſtranti uiſum eſt, non diſſentientibus.

IN ORATIONEM QVAE DE HIS, qui in Cherroneſo fuere, habita eſt.

In argumento Libanij uerſ. 11. pro ἐπολέμει ἐαρδιανοῖς erat ἐπολέμουσι, mutato ſaltem tempore. Verſ. 13. pro ἔτι φασὶν ἀλικᾶσθαι, in uetuſto habebatur ἔγε φασὶν ἀλικᾶσθαι. Verſ. 18. pro ἐν ἀσφαλάς γεγόμενο, erat ἐν ἀσφαλᾶ, ſenſu non diſcrepante.

In oratione facie 36. uerſu à fine 10. pro ἂς λισπάθης ἐκπυγορῆσι, noſtrum ἂς λισπάθης, &c. habuit.

Facie 37. uerſ. 2. pro Αἱ δ᾽ τὰ παριλθόντα πράγματα antiquū παρόντα πράγματα habuit. Et uerſu à fine 18. pro αὐτοῖς ſtellula notato αὐτοί, ad hunc modum.

Facie 39. uerſu 18. pro ὧν νυνὶ παρόκλα ἐκιρῶν, legendum uidetur παρόκλης.

Verſ. ultimo pro ἃ πολλὰ γίνοιτ᾽ ἀνθρώπῳ, γίνοιτ᾽ ἂν ἀνθρώπῳ lege.

Facie 41. uerſu 21. pro τὸν τυραννὸν ἐκβαλῶν, antiquum τὸ τὸν τυραννὸν ἐκβαλῶν, adiecto articulo τὸ habuit.

Verſu 25. pro τοιγαρ τοι, τότων καὶ γαρ τοι, legendum indicat.

Verſu à fine 7. ἐλιμιᾶ ταῦτ᾽ ἀνθρέα ποιῆ lege.

Facie ſequenti uerſ. 6. pro ἐλλὴν πολιτεύομαι, antiquum ἐλλὴν πιποκλίτευμαι habuit. Deinde uerſ. 15. ubi corruptiſſimè legitur ἐπ᾽ ἐκεῖνο μὴ γαρ ἡ φύσις, antiquum ἔτα ἐκάνων μὴ ἡ φύσις habuit.

Verſu 23. πρὶ ὧν ἀν᾽ ὁ λᾶνα ἄκοι, lego ἔκης. & uerſu à fine 4. πακῶσθαι pro πακόσθαι, omnibus ferè librariorum incuria deprauatis.

SEQVITVR IN TERTIAM Philippicam.

In tertia Philippica facie 44. uerſ. 8. pro ἐβέλονθο οἱ παρίοντες, in antiquo παρόνθο ſcriptum inuenimus.

Mox uerſ. 10. ubi Aldinum legit πολλὰ μὴ σῶν ἴσως τὰ ἄτια, noſtrū πολλὰ μὴ σῶν ἴσως ὄξιν τὰ ἄτια.

Deinceps uerſu 15. pro ἐκεῖν᾽ ἐπ᾽ ὑμᾶς οἴονῃ ἔχειν, noſtrum ἐκεῖν᾽ ἐπ᾽ ὑμᾶς οἴονῃ λᾶν ἔχειν. utrobiq; dictionem non ociоſam adiectam habuit.

Facie proxima uerſ. 23. pro αὐτὸς. αὖτ.

Facie 46. uerſ. 5. pro λαὶ ζοι ταῦτα λαὶ τοι, ζοι ταῦτα πράττων.

Facie 47. uerſ. 14. pro βραχίων ῥημάτων βραχὺ & λέγε reperi.

Facie 49. uerſ. 31. pro ὑποδιδωκίναι, ἐπιδιδωκίναι, proculdubio rectius.

Verſu à fine quarto loco πρεῖσθαι antiquum πρεσεῖσθαι legit.

Facie 50. uerſ. 26. lege ἀνέσονθο ἢ τότων τὰ πολλὰ, &c.

Facie 51. uerſ. 7. pro ὅτι Ἀθάνως καὶ λακεδαίμ, antiquum addita adhuc coniunctione ὅτι καὶ Ἀθάνως καὶ λακεδαίμ habuit.

Verſu 16. ubi Aldinum habet εἶπ᾽ ἂν ὧν ἄμεινον σωθῆσθαι πολλὰ ἢ νῦ. &c. in noſtro antiquo plura uerba aderant ad hunc modum, εἶπ᾽ ἂν ὧν ἄμεινον σωθῆσθαι πολλὰ ἢ οἷς προσῆσαν ἀπέχθεια νῦ, &c. quæ neceſſaria eſſe ad uerborum ſenſum, uel ſemidoctus intelligit.

In fine eiuſdem faciei uerſu 2. pro ἄλλοσι, ἄλλοσι, emenda librariorum uicium.

Sequenti facie uerſu 2. pro ἵν᾽ ἐὰν μὲν πάσῃ, legendum uidetur, ἵν᾽ ἐὰν μὴ πάσῃ, &c.

Verſu 12. pro ἀλλὰ τοῖς μὴ ἐν χρῆσθαι, legendum eſt ἀλλὰ τὸ μὴ ἐν χρῆσθαι χρήματ᾽ ἀποστέλλειν, &c.

Verſu à fine 5. hæc uerba omnia, ἐὰ γαρ ἅπαν, σύμβουλ᾽ αὖ πάλαι, ἐπαναπ῀ μιθῆν ὑμᾶς αὐτὸς ποιᾶν ἐθέλειν, ἀλλὰ ἐκ ἀσίν, in uetuſto exemplari defuere. Et tantum in tertiam Philippicam.

IN IIII. PHILIPPICAM.

In argumento Libanij ſtatim initio, pro καὶ ὅτ῀ τῶν αὐτῶν ὑπόθεσιν ἔχει, noſtrum καὶ ὅτ῀ ὁ λόγ῀ τῶν αὐτῶν ὑπόθεσιν ἔχει habuit.

In oratione facie 54. uerſ. 8. pro ἐπ᾽ ἐκείνοι τότων, noſtrum ἐκεῖν᾽ τότων habuit.

Facie 56. uerſu 29. pro ὅτ῀ αὐθάπαγ῀, in noſtro erat αὐθάσπα῀, eodem penè ſenſu. Idem quoq; Aldus indicauit, ſed non appoſito aſteriſco.

Verſu 38. pro καὶ δὴ βάρβαρ῀, in noſtro ὁ δὴ βάρβαρ῀. Verſu mox ſequente pro ἐγὼ γαρ ὅταν ἴδω τ῀ μὴ, &c. in noſtro adiectam adhuc dictiunculam τινὰ reperi, ad hunc modum, ἐγὼ γαρ ὅταν ἴδω τινὰ τὸν μὴ, &c.

Facie 57. uerſu 5. pro ἐπιλιᾶς λαζαλιᾶς ſcriptum legi. Reliqua quæ annotata ſunt ab Aldo ſtellulis ſiue aſteriſcis, cū noſtro cōſentiebant.

Eadem facie uerſu à fine 8. pro λαζαβιβάζουσας, emenda & ſuppone μιζαβιβάζουσας, & hoc librariorum incuria deprauatum.

Facie 58. uerſu 28. pro καὶ τοῖς ἅπλοις, in noſtro ἀ τοῖς ἅπλοις, &c. erat.

Facie 59. uerſu 24. pro ἀθεμίνοις ἅπαντ῀ν, in noſtro ἀθιμίνοις ἅπαντ᾽ αὐαβᾶναι, &c. ſcriptum reperi.

Facie 61. uerſ. 3. pro ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτὰ, &c. in noſtro ἀσφαλὲς τὸ μὴ τὰ αὐτὰ, &c. reperi, addito adhuc aduerbio μή.

IN EAM QVAE EST CONTRA Philippi epiſtolam.

In epiſtola Philippi uerſu 2. pro πρίσβης ἀποστάλαντ῀, antiquum πρισβάας habebat. Eadem facie uerſu ultimo pro πρὸ τ῀ αἰχμαλώτων, in antiquo ὑπὲρ τ῀ αἰχμαλώτων legi.

Facie 65. uerſu 2. pro καὶ τὸ παρανομᾶν, lidi τοι τὸ παρανομᾶν.

Verſu 7. ubi corruptè legitur in Aldino νῦν αὐτὸς φάνιθαι ποιοῦντας, in antiquo ſic emendatum reperi, νῦν αὐτὰ φάνιθι ποιοῦνθ᾽. Atq; ita legendum eſſe, antecedentia uerba ſatis confirmant. Quī uerò hoc graue eſſe non poſſit, quod ea quorū gratia alios ſic odio habuiſtis, nūc ipſi facere uidemini. Quinetiam particula ἀ ſic legi cogit.

Facie 66. uerſu 5. ubi Aldus habet ἔτι τὸς φεῦρὸς ἀπιδίδοσαν, noſtrum φῶρας fures habuit.

Verſu 7. pro ἐπισκύψαθι, emenda ἐπισκίψαθι.

Facie 67. uerſu 4 pro οἱ παρὰ τοῖς ἄλλοις, antiquum πρὸς τοῖς ἄλλοις legit.

Verſu 8. ſic legendum, ἔθῃν καὶ τ῀ αἰχμαλώτων μύλων ὧν ἀπαρχὼν ἀνθηκαύτα χρυσῶν ἀνίστησεν. Statuam auream erexit.

IN EAM QVAE συμβουλευτικὸς inſcribitur.

Facie 68. uerſu 12. pro λαζασπουάζιθι, λαζασπουάσιθι reperi.

Verſu 24. ubi Aldus legit, λαμβανῶν ὑμᾶς φημὶ τὸ ἴσον, cōperi deē eſſe uerbum ad hunc modum, λαμβανῶν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἔναντον planè ad ſenſum uerborum neceſſarium.

Facie 69. uerſu primo, pro ὅτι παρασπουάζιθι, λαζασπουάζιθι reperi.

Facie 70. uerſu à fine 6. pro τὰς μὴ πολιτικὰς, noſtrū πολιτάας habuit. Paulò ſuperius uerſu 15. pro μαρθῶνι, emenda μαραθῶνι.

Facie 71. uerſu 3. pro μιγάλω οἴμαι καὶ τιμίαν, noſtrum ſeu antiquum exemplar μιγάλω καὶ τίμιον οἴμαι habuit.

Verſu 13. pro ἐκάνους πιπραμένων, noſtrū proculdubio rectius πιπραγμένων legit. Iubet enim Athenienſes conſiderare facta maiorum, & conferre cum ſuis ipſorum.

Verſ. 31. pro ἐνέμαζι ἀκολέθης, in noſtro ἐνέμαζι παραπλήσιος legi.

IN EAM CVIVS TITVLVS EST περὶ τῶν συμμοριῶν.

In argumento Libanij uerſu 2. ſic ſcriptum reperi, ὁ μὴ τ῀ ἀθλωθέντων λῆμ῀ καὶ κινίνῃ καὶ συγκαλᾶν, &c. Verſu deinceps 4. προεξανίσταθι lege. dum eſt. In fine pro τ῀ λειτουργόντων, in antiquo λειτουγιῶν reperi, non magni diſcriminis aut momenti diuerſitate.

In ipſa oratione facie 73. uerſu à fine 9. pro σκιπτίον ὄξιν, ego σκιπτίον χρὴ ſcriptum reperi.

Verſu à fine 3. pro λέξαν ἀνθρείας λαβῶν, λέξαν ἀνθρείας λαβῶν legendum.

Facie 74.uersu à fine 18.pro ἴχοντα μῦν, noſtrum ἴχοντα μύθων habuit. Et mox infrà uersu 3.pro ἀπόσαντας ὑμᾶς αὐτὲς, αὐτὼ, in fœminino genere noſtrum legit.

Facie 75.uersu à fine 14.pro πρὶ τειήρεις πόσαι, antiquum πεῖκα exhibuit.

Facie 77.uersu 12.pro ὅτι ἴως, in antiquo τίως legi.

IN EAM QVAE EST DE RHODIORUM LIBERTATE.

Facie 79.uersu 16.pro ἀτυχήμασιν, in noſtro ἀτυχήσασι erat.

Facie 80.uersu à fine 18.pro ὅτι ἰδίᾳ ξυν, noſtrum ὅτι ἰδιέξυν unica dictione habuit.

Facie 81.uersu 18.à principio pro πρὶ λίπαια, noſtrum λίμαιον.

Facie 82.uersu à fine 11.ubi Aldus legit ὅταν οὖν μηδὲν ᾖ διὰ τοῦτο ἀπονοτὶ τ Λιόντων γένηται, in noſtro ſic ſcriptum reperi, ὅτ' οὖν οὖν μηδενὸς ἀπόσητι τ Λιόντων ἀπονοτὶ γίγνεσθαι. quæ lectio mihi magis arridet. Cæterũ quã pro Megalopolitanis dixit, nuſquam diſcrepare comperi. Sed neq; in illa quæ de fœderibus cum Alexandro initis dicta eſt, quicquam quod alicuius momenti eſſet inueni, niſi facie 89.uersu 11.pro τὸν πόλιν ὁ μακεδὼν, τ λῆμον in noſtro erat. Et uersu 28. pro ἐμογίας, ἐμολογίας emendaꝛ: cæteris cum Aldino concordantibus.

IN ORATIONEM CONTRA AESCHINEM pro cauſa Cteſiphontis.

In argumento Libanij uersu 4.pro ὠχύρωσα, in antiquo erat ὠχύρωσι. Verſu 9.pro πορεύεσθαι τ ὄρος ſcriptum fuit, παρίχεσθαι ψιλὼ. Verſu 22.pro νόμον λιλσύει, νόμου λιλσύειν, in accuſatiuo, quæ recta uidetur lectio. Deinde uerſu ſequenti pro τ λιλσύοντα, antiquũ habuit τ λίγοντα. Poſtremo prope calcem argumenti pro διὰ γὰρ ἀρχέσθαί τι, ἀπὸ, &c. legendum eſt διᾶ γὰρ ἀρχέσθαί τι ἀπὸ, &c.

In ipſa oratione facie 94.uersu 4.pro αὐάλωτι legendum & emẽdandum αὐήλωτι. & mox uerſu 6.pro τοῖς ἑξῆς, ſimpliciter τοῖς ἑξῆ reperi. Eadem facie uerſu à fine 4.ubi Aldus legit πῶς ἐχθρὸν πρεῖσαι, in antiquo πῶς non legitur.

Facie 95.uersu 20.pro αὐτὲς παρισκευάζετο, in noſtro erat αὐτοῖς, in datiuo. Mox infrà uerſu à fine 8.lege διαφορᾶ φῶν. Verſu à fine 3.pro ὑπαγώλεις διυπαγώλεις noſtrum habuit.

Facie 97.uersu 3.pro μηδεμίαν αὐαβολὴν, antiquũ habet ὑποβολὴν. Verſu deinde 19.pro ὠμολόγησι τῶν ἀρῶν, erat ὤμοσι, iurauit pacem. Verſu à fine nono pro βέλιδ', emenda βέλιδ'.

Facie 98.in fine ψηφίσματ pro ἐπαγγάλαδ' ὑμῖν, antiquũ ἐπαγγίλλιδ' ſcriptum habuit.

In epiſtola Philippi uerſu 4.ubi Aldinum habet φρυρὰς ἐσαγαγόντας, in noſtro plura uerba legi, φρυρὰς ἐσαγαγόντας ἐς αὐτὰ, ſcilicet πολίσματα. Deinde uerſu 8.pro ἀρῶν σωθέντων, erat adhuc additum ſic, ἀρῶν ὧν σωθέντων.

Facie 99.uersu à fine 8.pro ταῦτα ἀποδομένων, erat ἀποδιδομένων, & rectè. Verſu ultimo deeſt articulus ὃ ſic enim ibi legendũ, πᾶ ὃ τι ὑπομένει μετὰ γένοιτο προδοτῶν.

Facie 100.uersu 6.pro ἀπολώλατι, noſtrũ ἀπολώλειτι habuit. Eadem facie uerſu à fine 8.ubi Aldus habet τὰ δημόσια γράμματα, in antiquo γράμματα non aderat. Verſu à fine 5.pro τραγωδῶν τῇ καινῇ, in antiquo τραγωδῶν τῇ καινῶν, niſi fallor rectius habuit. Verſu à fine 3. pro λαντόρθ, λαντῶρθ. licet utrunq; ſignificet uiatores, & utrunque rectè legi poteſt.

Facie 101.uersu 17.pro τῇ γραφῇ, τ γραφῆς in genitiuo ſcriptum inueni.

Facie 102.uersu 9.pro ἀφ' ὃς αὐτὸς, in noſtro ἐφ' ὃς αὐτὸς, mutata præpoſitione

Verſu à fine 9.eiuſdem faciei, quem locum Aldus quoque aſteriſco notauit, ſic in antiquo legi, τὰς μὴ αὐαιρῶν, ἃς ἂς δι τὸς φυγάδας κατάγων.

Facie 103.ἐν τῷ ψηφίσματι uerſu 4.pro σπάφη ἔκοσιν, in noſtro fuit σκάφη ἑκᾶσι, magno ſanè diſcrimine. Mox in eodem uerſu 9.pro πρὶ τὸς τρατιώτας, τὸς τρατηγὸς in antiquo legi.

Facie 104.uersu 9.ubi Aldus aſteriſcum appoſuit, & σωτιλίσαι quoq; legi indicauit, noſtrum σωτιλᾶδαι habuit.

Facie 105.uersu 12.pro ὃ γίλωτα ἃ νιῶ, noſtrum ὃ γίλωτα ὃ ἃ νιῶ, &c. ſcriptum habuit.

Verſu 21.ubi in Aldino legitur ὁ φίλιππ ὀβολὰν τοῖς μὴ ὅπλοις ὑφ' ὑμῶν, in noſtro uerba ſic collocata erant, ὁ φίλιππ ὑφ' ὑμῶν μὴ ὀβολὰν τοῖς ὅπλοις.

Verſu 26.pro ἀλ' ἔτι τότοις, in antiquo τότων erat. & uerſ. 29.pro ὑμᾶς, ὑμᾶς. & uerſu 31.pro ἐπ' ἐκ λόγ διᾶ μαθῆν, in antiquo ἐπ' ἐκ' ἐκ λόγ διᾶ μαθῆν. Præterea uerſu 37.deſunt articulus τ, ubi ſic legendũ eſt, πρὶ τὸς τ πρυτανίων, &c.

Facie 106.uersu 7.ἐν τῷ τ βυζαντίων ψηφίσματι, apertiſſima menda eſt librariorum incuria commiſſa, ubi pro πόδ' ὅλον, proculdubio ſicut noſtrum exemplar habuit, περὶ ὅλου, legendum eſt. id quòd docti pro germana lectione facilè agnoſcent. Vſurpant enim latini authores hanc uocem, ut Vergil. in nono:

Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit, ſiqua ipſe meis uenatibus auxi
Suſpendiue tholo, &c. παρ' ἀθλωάσεις τι πρὶ φυκοῦσιν ὁ πίπ
λῶν ἵνθα ἰλάπνευν οἱ πρυτάνεις.

Facie 107.uersu 4.pro ἐκ ἱποίουν τότο, in noſtro ἐκ ἱποιοῦντο, & uidentur duæ dictiones in unam conflatæ, aut contra.

Hoc loco mihi temperare nequeo, quin & hac oratione pulcherrimam ſententiam his annotatiunculis inſeram, quã omnium oculis obuerſari ſubinde par erat, πρόρας μὴ γὰρ inquit, ἅπασιν αὐθρώποις ὁμῶ τ βίς ὁ θανάτ, ἀλλ' ὑμῖν οἰκίσκυ τις αὐτ λαβέσθαι τυχῇ. διᾶ τὸς ἀγαθὸς αὖθρας ἐγχειρῶν μὴ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς λαλοῖς τῶν ἀγαθῶν προβαλλομένους ἐλπίδα φέρειν δ' ὅ, τι αὖ ὁ θὸς διδῶ γενέσθαι. Hanc nos exercendi ſtyli gratia ſic latinam fecimus carmine:

Horrida cunctorum mors certo funere uitam
Claudit, fatalis ſæua miniſtra coli.
Quamuis ſe clauſum quis muris ſeruet ebenis,
Mors tamen ex illis in caua buſta trahit.
Fortes ergo uiros claris incumbere factis
Semper & ingenti mente uacare decet.
Nec rerum ambiguè euentum ſperare ſecundum,
Nutet in incertum ſors malefida licet.
Sed quæcunq; Deus conanti cœlitus offert,
Omnia magnanimo pectore ferre decet.

Eadem facie uerſu à fine 16.ſic antiquum habet, συμβολὴν ὅσης τῶ ὄμιλλον & non ὁμιλλεν. & proximo uerſu pro μνησικακήσειν, μνησικακᾶν, ac deinceps pro καταισχύνειν, ſaltem αἰσχύνειν ſimpliciter. Item uerſu à fine 3.ſic, πρὶ γραφῆς τ ἀγῶνα τότον ἃς ὑμᾶς, &c. nõ addita dictione παρανόμων.

Facie 108.in pſephiſmate uerſu 3.pro διὰ ὃ αἰ σωτίλειαι, noſtrum διὰ ὃν habuit.

Verſu à fine 15.in antiquo ἰδίλειν non erat.

Facie 109.uersu 11.pro διακυκῶν, ſimpliciter λυκῶν legebatur, quanquam Aldus indicarit διακυκλῶν quoq; inueniri.

Verſu 13.in Aldino uerbum deeſt, ſic enim legendum eſt, σωῦναι τὸς πολλὸς αὐτ, id quod uel mediocriter docti intelligent.

Verſu 25.pro ἐπίλωκα, in noſtro ἐνίλωκα legi. Verſu 32.pro ἐδ' ἔτι in antiquo ἀδ' ὅτι & proximo uerſu pro ἐταφανῶντο, legendũ eſt ἐτιφανῶτο, id quod ſyntaxis requirit. Charidemus coronabatur.

Facie 110.uersu 3.pro τ τρατιωτῶν τινων ὑπὸ τ πολιμίων, noſtrum ſic habuit, τρατιωτικῶν ὑπὸ τ πολιμίων, atq; haud ſcio, an non multo emendatius. Verſu 13.διὰ τί in antiquo non reperi.

Facie 111.uersu 11.pro τότες ὄβᾶναι, in antiquo τότοις γὰρ ὄβᾶναι legi. Verſu à fine 20.pro ἰμοὶ ὃ προσποιῆ, noſtrum ἰμὲς habuit. & mox uerſu 2.ubi legitur φιλολοίδορον ὄντα φύσει, φύσει in antiquo nõ erat. Deinde uerſu 5.pro διασύρει, διασύρειν erat, ſicut legendum eſt. Verſu à facie 7.pro πόθεν λαβόντι ἢ πῶς ἀξιωθέντι, in antiquo πόθεν ἢ πῶς ἀξιωθέντι ſcriptum reperi. & uerſu 3.pro τοιότοις ἄνευ, τοιότις in accuſatiuo.

Facie 112.uersu 2.pro λλισίῳ, in antiquo λλεισίῳ. & mox uerſu proximo pro ὀβίβριψί σι ſimpliciter ὀβίβριψεν reperi.

Verſu 6. & 7.pro ἀπ' αὐτῶν δι ὧν αὐτὸς βιβίωκεν, in antiquo ἀπ' αὐτῶν ὃ αὐτῶν ὧν βιβίωκεν legi. Verſu 14.pro διὰ τοτοσὶ, emenda τότοις. Verſu 17.pro τὶς γὰρ ὑμῶν ἐκ εἰδὶ τ ἀποψηφιδέντας, in noſtro numero multitudinis τὸς ἀποψηφιδέντας poſitum legi.

Facie 113.uersu 5.pro αὐαξίνω, ἀξιάνω. Et infrà poſt adductos teſtes, uerſu 2.ubi Demoſthenes iterum loquitur, πολλὰ ἰγὼ νιῶ, in noſtro πολλ' ἂν οἶμαι, &c. erat.

Facie 114.uersu 12.ἐς πλὼ ἀτλικὼ ἄγειν, noſtrum ἀπάγειν, habebat.

Facie ſequenti in dogmate ſeu decreto Amphictyonũ, pro διαλαβῆν τὸς ὅρκους, antiquum ὅρους, quæ germana lectio eſt: facilis autẽ fuit lapſus, & ὅρους in ὅρκους literarum affinitate. In proximo decreto uerſu primo ex ἀφειῶς, fac ἀφεινῶς, depraua tum à librariis.

Facie 116.uersu 10.poſt Philippi epiſtolam, ubi πολὺ πολύτι σκέπας, &c. Aldinum habet, manifeſtus error eſt, cum legendum ſit uetuſti exemplaris teſtimonio σκότ, quod etiam uerborum ſenſus requirit. ait enim multis tenebris ueritatem Athenienſibus eſſe obſcuratam. fortaſſe nonnulli codices habuere σκίπας, quæ lectio eſſet tolerabilior priore, multis tectoriis inuolutam ueritatem, &c.

Facie 117.in fine primi ψηφίσματ. pro βλαγόρας legendum πυλαγόρας. Facie 119.uersu 9.pro διᾶν πρῶτον, διᾶ πρῶτον. & uerſu 21.pro ἀλλ' ἐπαγγάλαδι ἐπαγγίλλιδι. & mox uerſu ſequenti pro ὃ ἐκῆνοι τὸ μέλλον προσφωμένων, in antiquo ὃ ἐκείνων τὸ μέλλον προσφωμένων ſcriptum reperi.

Facie

Facie 120. uersu 4. βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι, legendum βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι, A
ui, uiolentia & crudelitate.

Facie 121. uersu à fine 10. pro γιγνομένης. γιγνομένης.

Facie 122. uersu 7. pro τότε πεποιηκώς, antiquũ πεποίηκας habuit. Mox uersu 16. pro τότε λεγάτῳ, emendatius legitur λεγάτῳ.

Versu 21. pro ὃ πᾶσι λοιδόρῳ, in antiquo τὸ πᾶσι λοιδόρῳ, &c. Deinde uersu 24. pro ἀκοντὶ, ἀκοντὶ emendandum & legendum.

Facie 124. post ζητοῦμεν uersu 5. pro σὺν πεπόνθασιν, in nostro σὺν πεπόνθασιν reperi. Deinde infrà post Thebanorum responsum uersu 8. pro ἐκείνων ὁ φίλιππος, simpliciter in genitiuo in antiquo codice ἐκείνων φιλίππου scriptum legi.

Facie 125. uersu à fine 6. pro ἀφ' ἑαυτῆς, ἀφ' ἑαυτῆς.

Facie 126. uersu 4. pro λόγων πρῶτον, λόγῳ πρώτῳ.

Facie 127. uersu à fine 14. pro διδάσκει, διατίθη. & pro σιτοπομπάς, lege σιτοπομπίας,

Facie 128. uersu 3. ὁ παρὰ τῶν Θρακῶν βασιλέως, in antiquo legitur. Versu 21. sic in eodem uerba ordinata erant, καὶ μὰν τῶν διαφθορῶν καὶ χρήμασιν ὧν μὲν, quæ cum Aldina lectione conferre potes.

Facie 129. uersu 1. pro Ἡδέως ἂν ὑπισχνοῦντα ὄνομα, nostrum Ἡδέως ἄνομα ὑπισχνοῦντα paulò diuersius erat.

Versu tertio pro φυγὼν, erat διατυγερηθέν.

Versu 8. pro χάρων, nostrum χάρων habuit. & uersu 16. pro διαλιχθόσομαι, διαλίξομαι. & uersu 23. pro ὡς ἐβουλόμην ὑμῖν συμβῶναι, in nostro ὅσα ἐβουλόμην ὑμῖν. συμβῶναι non aderat. Præterea uersu 32. pro ψυχρότατα, in nostro erat αἰσχρότατα, haud dubiè rectius. Itẽ uersu à fine octauo pro ἀπόλυθα, τἀπόλυθα adiecto articulo. Et uersu penultimo pro τὸ λυπῆσά τινα, τινὰς in plurali numero. B

Facie 130. uersu 14. pro γραΐδιον, in nostro γραΐδιον. Et mox uersu sequenti in his uerbis, ἐφ' οἷς τὶς ἂν αὖ ὡς ἀληθῶς, &c. in antiquo ἂν αὖ nõ aderant. Et item uersu 18. pro τοῖς ἀρχαίοις, in antiquo ἀρχαίοις scriptum reperi, quæ χαρτοφυλακία uocant. Versu 21. pro συμμύπτω, σιμύδω, σιμύλω.

Facie 131. uersu 11. pro ἢ ἢ ποιήσαντα, in antiquo ἢ ἢ σὺ ποιήσαντα. ut totum sic legatur, ἐγὼ νομίζω ἢ μὴ σὺ παθεῖν, ἀλλὰ μιμνῄσθαι ἢ πάντα χρόνον. ἢ ἢ σὺ ποιήσαντα, σύθυς ζηλειλῆσθαι, &c.

Versu à fine 11. pro διατ' αὐτῆ, διατὰ τότε, in antiquo. Et mox pro ἀγράφοις νομίμοις, νόμοις scriptum reperi.

Facie 132. uersu 20. pro ἐν τοῖς λοιποῖς, erat ἐπὶ τοῖς λοιποῖς, &c. & infrà pro φωνασκίας, φωνῆς ἀσκήσεως.

Facie 133. uersu 29. sic in antiquo legitur, σαυτὸν ἀγνώμονα ὄντα νῦν συκοφαντῶ, cum in Aldo ὄντα desit.

Facie 134. uersu 20. pro σύρει τις αὖ ἐγὼ τὸς ἐμοί, in antiquo σύρει τ' αὖ ἐ τὸς ἐμοί. Paulò inferius pro Θρασύλαω, Θρασύλα. et mox pro τιλάδαμ, τιλίδα: quæ quanquam sint propria nomina, tamen præstat & in his habere lectionem certam & emendatam.

Facie 135. uersu primo pro ὥσπερ αὖ ἀ ἐν τρυταύῃ, in nostro ὥσπερ αὖ τρυταύῃ scriptum erat. Versu 8. loco, μίγιστον τ' ἐμαυτῆ φρονῶ, in antiquo, μίγιστον τ' αὖ ἐμαυτ φρονῶ. Et uersu 20. pro παραῶς, παραίως. Versu 25. ὑμῖν ocioſum esse uidetur uetusti exemplaris testimonio.

Versu 29. pro ὀδὶ προλοδίντα, προιδίντα reperi. & mox uers. 32. pro ἐνυμώνατο, ἐνυμάνητο.

Versu penultimo in antiquo codice, ὦ γῆ καὶ θεοί, exclamatio non aderat, atq; haud uideo quàm hoc loco ualde sit necessaria.

Facie 136. uersu 24. pro ἐπεύγει καὶ ὁ παῖρις, in antiquo ζηὶ οἷς ὁ παῖρις ἠυξανίτο. Versu 27. locus ab Aldo asteriſco annotatus, nulla tamen alia lectione indicata, sic in uetusto legitur, ἃς ἐπίστης ἐπλωφόρωτ, διὰ σὶ, quod sequitur, nusquam uidi. Mox pro ποῖα βίλη, in nostro, ποῖα βελὴ, haud dubiè rectius, quanquam & Aldi lectio defendi possit. & mox ποῖσι νώσοικοι, legendum est νώσκοι.

Facie 137. uersu 4. pro διὰπᾶνο σκέπει πότερον διάλλον καὶ ἄμεινον τῇ πόλει διὰ τὰς τῶν πρετέρων σὺρρησίας ἔσας ὑπορμιγίθεις, in anti quo sic collocata hæc uerba reperi, διάπανο σκέπει πότερον σὺρρησίας ἔσας ὑπορμιγίθεις, &c. Et pro ἐμῶν, ὀδὶ μῶν. Et mox pro ἀς ἀχαειτίαν, ἀχρειτίαν. Et sequenti uersu, ἢ παρὰ τότων, in his uerbis παρὰ non aderat, neq; mox αὐδρῶν aderat, ubi legitur in Aldo τότι ἐπαυνημένων αὐδρῶν. Postremo uersu à fine 12. pro ἐπ ἀμφικτυονικὰς δίκας, ἐπ ἀς ἀμφικτυονικὰς δίκας, adiecta præpositione ἀς antiquũ habuit. Et mox pro ἐπ ἀπαγγιλλομένων, ἐπαγγιλλομένων.

IN ORATIONEM QVAE EST DE falsa legatione quoque contra Æschinem.

Hanc orationem uarietate priori confert in oratore suo Cicero, in qua facie 143. uersu 7. pro ἐνθυμημένοις, in nostro antiquo ἐνθυμημένους reperi.

Versu 12. pro ταὐτωτία τότων, τότε. Et uersu 25. pro καὶ λογίσασθε, λογίσασθι. Et postea uersu 27. pro μετὰ ταῦτα, emenda μετὰ τοῦτα,

Facie sequenti uersu 18. pro πέμπειν, πέμψαι. & uersu à fine 7. pro ὡς ἀθλωτάων, erat ἀλλώνων.

Facie 145. uersu 14. pro καὶ παρὰ τὸ ψήφισμα, in antiquo καὶ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα scriptum inueni.

Facie 146. uersu 26. pro πλὼ τότε, ἑαυτ. & uersu à fine 6. pro πρεσβύμλω, πρεσβύταν uetus exemplar habuit.

Proxima facie uersu penultimo, pro αὐάγατ & ἡ πόλις, αὐάσπα γ & in nostro inueni.

Facie 148. uersu à fine 12. pro ταχίως τραχίως, quam ego ueram lectionem esse puto. est enim referendum ad sequens participium σχόντων. asperè, acerbè ferentibus uobis, &c. procliuis autem lapsus librarij fuit ex τραχίως in ταχίως unica omissa litera ρ.

Facie 149. uersu 2. pro ἐγγένοις, ἐκγένοις. Eadem facie post citatas epistolas uersu 7. pro καὶ τὸ ψήφισμα, in nostro καὶ τὸ τότι ψήφισμα, adiecta adhuc particula τότι. Eodẽ uersu pro ἐπαγγιλίαν, ἀπαγγιλίαν. Et uersu à fine 7. iterum pro ἐγγένοις, ἐκγένοις scriptum reperi.

Facie 150. uersu à fine 13. pro συμμαχίαι ὑβδόων καὶ φωτίων, in nostro ἀθλωτάων καὶ φωκίων erat, atq; ita legendum esse superiora & antecedentia uerba confirmant.

Facie 151. uers. 8. pro ὃ ὅτι, in nostro ὡς ὅτι. & mox uersu 11. pro ὑπιλίξατο, ὑπιλίξαντο in plurali numero inueni.

Versu proximo pro ἐσώθησαν οἱ φωκῆς, ἐσώθησαν αὖ οἱ φωκῆς. & infrà uersu 17. pro ὡς πανηροί, ὡς πονηρῶν legendum, spectat enim præcedentem genitiuum φωκίων.

Vers. 26. pro διὰ τὸν ἀρλώλω, μετὰ τὸν ἀρλώλω.

Facie 153. uersu 9. pro πεπραγμένα αὐτὰ, πεπραγμένα αὐτὰ. & mox uersu sequẽti, pro ὅ, τι δῆμος, ὅγι δῆμος. Versu 12. in ὁ διλοῦμ, ὁ ociosum esse uidetur.

Versu 18. pro ἀμύνωδι, ἀμύναδι. Versu à fine 17. pro διαπαύας τ στρατοσαμένων, διαπαύας τὰς τ στρατοσαμένων. Et uersu à fine 8. pro παρηρέδητι, παρηρέδητι scriptum inueni.

Facie 154. uersu 3. pro ἐβορυβᾶτι, nostrum ἐβορυβᾶδι. & uersu 6. pro, καὶ τὸ ἄτιον, καὶ τ ἄτιον, in masculino genere. & uersu 8. pro διατυγερημένων αὐτῶ, αὐτ. & uersu proximo pro τ πραγμάτων, τῶν πεπραγμένων habuit. Deinde uersu 15. pro καὶ διήμαδ', χρήμαδ'. & uersu 22. pro ὁδ' ἐκάνων, ὁδ' ἐκάνω. Et uersu 24. pro ὑμῖν ἃ δικάσω αὖ ὑπῆρχεν, ἃ δ' ὑμῶν δικάως ὑπῆρχεν. Præterea uersu à fine sexto pro ὕγαγον ἕτοι, ὕγαγον αὐτοί. & uersu sequenti pro περὶ τότων, περὶ τότε, mutato numero, in quo quidem nonnunquam multum momenti positum est. Et rursum sequenti uersu mutato numero pro ὕγαγι, ἀγάγετι in antiquo erat.

Facie 155. uers. 23. pro ἐμβιβάζετι, συμβιβάζετι. & infrà uersu à fine 7. pro ὀδὶ τοῖς πασὶν, ὀδὶ τῶς γυαιξὶ, in antiquo ὀδὶ τοῖς πασὶν αὐτῶν, &c. haud ociosa dictione addita scriptum inueni. Et uersu ultimo pro ῥῶτα τοῖς πολλοῖς, in nostro τοῖς λοιποῖς erat. Quem locũ quãquam Aldus annotarit asteriſco, neq; tamen aliam lectionem indicauit, sicut in multis alijs eundem feciſſe comperi.

Facie 156. uersu 14. pro ὃ λίγοντά τι, nostrũ ὃ λίγοντά τινα habuit. Et uersu 19. pro εἴα ὀβπάτικι, εἰς ὀβπάτικι.

Facie 157. uersu primo pro ὧδ' ἵνα λαμβάνῃ, in nostro ὅτις ἵνα λαμβάνῃ. Et uersu 22. pro ἀφίσιν, ἀφίτ. Et uersu à fine 7. pro ἄναι δοκᾶν, οἶμαι δοκᾶν, multo sanè discrimine. & uersu à fine 4. pro ὑπισχνᾶτο, ὑπίσχητο scriptum fuit. C

Facie 158. uersu 6. pro καὶ μικρὰν ὑπιφλύαπ ἐλπίδα, in antiquo καὶ μικρὰν ἀπιφλύαπ ἐλπίδα. & uersu 33. pro ὥτι πάντα τὰ ἄλλα, ὥτι πάντα ταῦτα. & uersu sequenti pro καὶ τοιότε πράγματ, καὶ τοιότε τ πράγματ, interpositio articuli fuit.

Facie 159. uersu 12. pro ὥτι τοσότων ἀδικημάτων, in antiquo ὥτι τοσότων πραγμάτων, nonnullo sanè discrimine legitur. Et uersu à fine 14. pro ὑμῖν μᾶλλον ἐπ τ ἀκότων, nostrũ adhuc dictionem habuit additam ad hunc modum, ὑμῖν ὅτω μᾶλλον ἐπ τ ἀκότων, &c. Et uersu à fine 8. pro ὡς αὖ τύχοι, ὡς αὖ τύχῃ in nostro fuit.

Facie 160. uersu 8. pro καὶ πάντας θράπασθαι βελύσετ, antiquiũ βέλτ habuit. Et uersu 11. pro ἄλλον πρὸς αὖτ πρίσβεις, ἄλλον ὡς αὖτ, quod Atticum est, & magis Demosthenicum, licet uerborum sensus idem sit. Et uersu 16. pro ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πρόπινσεν αὐτοῖς, in nostro πρόπινσεν reperi, argentea & aurea uasa propinauit illis. Quamuis et Aldi lectio non incommodè locum suum iueri possit.

Facie 161. uers. post μάρτυρδ 6. pro διὰ ἐπ ταύτης αὐθ, διὰ ἐπ θ αὐθ. Versu 10. pro ὦ αὖ ἀρδ ἀδικῶσι, ὦ αὖ ἀρδ δικασαὶ. Et uersu 13. pro τὸς ἐννίωσιν ἀπολύσαν αὐτῶν, τὸς ἐννιωσίνας, &c. Vers. 15. pro ὅτι, μήτι. & uersu à fine 5. pro ἰᾶσθαι, ἰᾶσαι, sensu non discrepãte. sed eiusmodi minutiarum non paucas consulto prætermisimus.

Facie 162. uersu 6. pro τὸν ἀπιστίαν ἀδότας ὑμᾶς, nostrum ἰδότας habuit. Versu post ψήφισμα primo pro ἐνθένδε ἦ, τοίνυν, ἐνθένδε ἦ ἦ τοίνυν, &c.

Facie 163.uersu 15.pro ὅτι τυχὸν ἢ ἀρλῶνε αὐ τύχῃ ἢ ἀρλῶνε.

Versu 20.pro τότοις σώζιδαι, τότῳ σώζιδαι. Badem facie post μαρτυρία uersu 2.pro ἀπέραμεν περισβάαν, haud dubiè emendatius ἀπεφέμλω legitur. Versu à fine 6.pro χρόνον διατεμβλῶαι, in nostro διατεμφλῶαι reperi. Versu penultimo pro ὃ τλῶ αὐτλῶ ὁλὸν, nostra lectio ὃ οἱ τλῶ αὐτλῶ ὁλὸν habuit.

Facie 165.uers.8.pro συμμάχης αὐνγραψαν, ἐνέγραψαν emendatius legitur.

Versu à fine 7.pro ἐαλωκέναι, ἠλωκέναι.

Facie 166.uersu 16.pro σφόδρα ἀκειβολογήσηδι, in nostro duobus uerbis ἀκειβῶς λογίσηδι scriptum erat.

Facie 167.uersu 2.pro δυοῖν δὲ αἱρίσιων ὀσῶν, δυοῖν ἢ αἱρίσιων ὄσης. Versu 16.pro συνσιτσυκὼς, in antiquo codice συσισιτικὼς. & uersu 27.pro ἰνιωρακὼς, ἰωρακώς. Et uersu à fine 6.pro ἢ ἀδιλφὸν τῦ φιλίππε, ἢ ἀδιλφὸν ἢ φιλίππε. hic uersu à fine tertio ἢ ὑὸν ἢ φαιδίμε, & non ἢ φαιδίμε.

Facie 168.uersu 1.in antiquo exemplari hac structura uerba ordinata inueni, ἵνεκεν ὑσυχῆ καὶ τρώγειν ἰνάγκαζον.

Deinde post μαρτυρίαν uersu 3.pro ναύτα ἐνιστι τὰ λεγόμενα, in antiquo λεπτότατα.

Facie 169.uersu 9.pro πρὸς τὸς ἔρκες φασίν, in nostro τὸς ἔρκες lége, quæ germana lectio cognoscitur animaduertenti sequentia. Ab eo loco uersu 14.pro λωνυθὰν ἐλωνύθη. Et iterũ sex uersus descende, pro αὖ δὲ ἀὐτο, scias me in antiquo reperisse ἐνι δὲ τὸ.

Facie 170.uersu 17.pro ὃς ὅτως ἐτοίμως, οἷς ὅτως ἐτοίμως. & uersu 19.pro φθίγγετ, φθίγξετ. & uersu 22.pro τίνα οὖν ἔχει ταῦτα, τί οὖν ἔχει ταῦτα. & mox pro ὅσα ναὶ σχεδ' ὑμῖν, in antiquo ὅσα ναὶ σχοντ' ὑμῖν, in plurali numero scriptum fuit.

Facie 171.uersu 22.pro ἐ φυλάτ'ηδι, ἐδὲ φροντίζετι δὲ πόλιως, in antiquo utraq; uerba in infinitiuo posita inueni, sic, ἐ φυλάτ'ηδαι ἐδὲ φροντίζειν. Et mox eodem uersu pro πάλαι κατὰ τὲς, &c. πάλαι ἢ καὶ κατὰ τὲς, &c. Et iterum uersu proximo pro ἀλικεμένης, διαφθειρομένας. ut totus iste locus sic legendus sit, ἐτόρες ἢ πάσχοντας ὁρῶντ' ἐ φυλάτ'ηδαι, ἐδὲ φροντίζειν δὲ πόλιως. πάλαι δὲ κατὰ τὲς πολλὲς καὶ λεπτὲς τρόπες διαφθειρομένης.

Facie 172.uersu 16.pro σύβλωδαι, σύλγαδαι. Vers. 30. pro παρῆλθον παρῆλθεν. Versu 33.pro ἢ νέμον ἰδ' ποιῶν, in antiquo τὸ λοιπὸν νέμιμον ἰδ' ποιῶν. Et quidem meo iudicio emendatius legitur. Versu à fine 9.pro παφίξετ', in eodem παράξει legi.

Facie proxima uersu primo pro μηδὲν ὑπονοεινόμενον, μηδὲν ὑπονοσιλλόμενον.

Facie 174.uersu 3.pro ἅτα ἢ ἀς τὲς ἔρνις ἐσιόντα, ἐς τὰς ἔρνεις legendum esse quis non uidet? Versu 11.ὅτι δρόλωρ', ὅτι ἀρισόλημ' ὑπηρίνατο, in nostro ὑπηρίνετο in plurali, sicut duo recti præcedentes uidentur exigere. Consimiliter uersu 14. iudicandum est de ὑπονόησεν, ubi item in antiquo ὑπονοήσειν legitur.

In iambicis Sophoclis secundus uersus ut sibi constet pedibus, sic legendus est, ψυχλόν τι καὶ φρόνημα καὶ γνώμλω, πρὶν αὖ.

Facie 175.uers.1.pro πρὸς τῷ ἢ ἤρω ἢ ἰαρῷ, in antiquo longè secus, nempe sic, πρὸς τὸ ὑρῷον ἢ ἰαρὸ legebatur.

Facie 176.uersiculus numero 22.in antiquo sic legitur, ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρη' ὑπορρύπον. σῦρι δ' ναύτας. tuum est uidere Lector, utram tu sequi malis. Versu à fine 3.pro ὑπανέσαντά τινα αὐτῦ, ὑπανέσας τὰ τινὰ αὐτοῦ.

Facie 177.uersu 7.sic legendum est, νόσημα γὰρ ὦ αὖ ἄρρ' ἀβλωᾶοι δεινὸν ἰμπίπτηκεν ἐς τλῶ ἰλλάδα, καὶ χαλιπὸν. in Aldo δεινὸν abest, quod abesse non potest.

Versu 7.pro χθὲς καὶ πρώλω, χθὲς ἢ πρώλω. Versu 27.pro ταῦτα ἢ ταῦτα ἀργᾶσι, ταῦτα ἢ ταῦτα ἐσὶν ἀργᾶσι. & eodem uersu pro ταῦτα νὴ τλῶ λήμηρα, ταῦτα νὴ τλῶ λήμηραν. Versu à fine 3.pro ὑγήσατε, ἐγήσαντε, numero multitudinis.

Facie 178.uers.1.pro οἱ δὲ πολλοί, in antiquo οἱ ἢ ἄλλοι. Versu 9. pro ἄχθ' ὑπανέσειν, ἄχθ' ὑπανέσων. Vers.11.pro ἢ ὑγιμένων, ὑγιμένων. Deinde post ψήφισμα uersu 6.pro λέγει' γίγνετ', γίνετ', ac mox uersu sequẽti pro ὁμοίως, ὅμως. Versu à fine 7.pro ἀρίθμιον, quod propriũ nomen est, ἀρίθμιον.

Facie 179.uers.2.pro ἰμ δικείᾳ, ἰκ δικείας. Deinde infrà uersu à fine 9.pro ἀ τοίνυν τί τότων ἄπρακτόν ἐστι τότε, τί τότοις ἄπρακτόν ἐστι τότων. Facie 180.uersu 1.pro καὶ ἀλίχθησαί τινδε, ἀλίγχθησαν, haud dubiè librariorum incuria depravatum. Versu 8.pro ἐμολογῆσιν, ὁμολόγων. Versu 11.pro πειρῶς, πειραίως legendum. Eodem uersu ista uerba καὶ πάλιν πρώλω θρασύβολον ἰκὼνον, ἢ θρασυβόλε τοῦ δημοτικοῦ ὑὸν καὶ ἀπὸ φυλῆς λαταγαγόντ', in antiquo sic scripta & ordinata reperi, καὶ πάλιν πρώλω θρασυβόλε ἢ δημοτικῦ καὶ ἢ ἀπὸ φυλῆς λαταγαγόντ'. Et uersu decimoquarto pro ὀργασάμενον, ἀργασάμενον. & infrà pro ωαυδία ἀλάοντα, ἀλάμενα, sensu non uariante. Item uer

A su 23.pro τὶς χορηγὲς, τὶς χόρ' sine dubio emendatius. Et uersu à fine 9.pro ὑμῶν, ἡμῖν.

Facie 181.uersu 9.pro λυρηβιῶν', λιγυβιῶν', mutatis & transpositis literis.

Versu à fine 11.pro νῦν δὲ βουλόσεις τότῳ, in antiquo βουλόσα, in tertia quoq; persona ponebatur. Versu à fine tertio pro ἰκάδ' ἔφιδι, ἰκάνυς erat.

Facie 183.uersu 10.pro ἀγραύλε, ἀγλάφε. Versu à fine 12.in antiquo addita coniunctione καὶ, sic emendatè legitur, ὅτω ἢ ἀτέπε τινὲς ἐν τῇ πόλει ἢ δυσχρᾶς, &c. Deinde uersu à fine 10.pro ταῦτ' ἰκάνω προσηκὼς, ταῦτ' ἰκᾶνα προσηκὼς. Postremo uersu à fine 3. pro καὶ τὲς πρότ'ηκότας μιτατάττα, ἢ τὲς πρότ'ηκότας τὰ μιτατάττα, etc.

Facie 184.uers.5.pro τοσαῦτα ἐδικηκότας, antiquũ exemplar ἐδικηκότ' habuit. Deinde uersu à fine 8.pro ἑτίως ἐτι προσηωῦν, ἑτίνος πρώλω προσηωῦν.

Versu à fine 4.pro ἐπιθυμᾶν, ἐπιθυμῶν.

Facie 185.uersu 3.pro ἧ μάλιτα αὖ ᾖντο, δι' ὃς μάλιτα αὖ ᾖτε. Versu 6.in Aldino exemplari deest coniunctio καὶ, ubi sic legendum est, ἃ αὐάγκλω ἄναι ψύσαδαι καὶ ἐπιορκῆσαι, &c. Versu 14.pro ἢ ταῦτα ἐ παρ' ἄλλων, ἢ ἔτο ἐ παρ' ἄλλων. Versu à fine 10.pro ἐκεῖν ταῦδ', ἐκεῖν ἔτ' δ'. Versu à fine 8.pro διατιμωλύλω, διατακωλυθὲς participium.

Facie 186.uersu 3.pro αὐτὶ μὴ ἢ δισπιὰς σιπομένας. in uetusto plura erant addita, nec abs re ut opinor, ad hunc modũ, αὐτὶ μὴ ἢ δισπιὰς καὶ πλατιὰς σιπομένας. Versu 15. pro γιγενότ' μακίλενδ', γρώμενοι. Versu 24.pro τἐναντίον ἐ βέλεμαι ποιῆσω, erat ποιῶ. Versu à fine B 7.pro διατυγερῶν παρασκευάδαι, in antiquo διατυγερῶν αὐτὲν παρασκευάδαι. Versu à fine 4.pro ἐ παύν διϊσχυρίζομαι, ἐ σφόδρα ἰσχυρίζομαι, modico sanè discrimine.

Facie 187.uersu 16.pro τότων γὰρ ἐδὲν τοσότων καὶ τηλικότων, διὰ τὲς, &c. in antiquo sic legi pro τότων γὰρ ἐδὲν τοσότων καὶ τηλικότων ὄντων, διὰ τὲς, ubi in Aldo omissa erat necessaria dictio ὄντων. Versu 21.pro ἀλλ' ὡς ἐ σὺ σωάτι' ἄ, ἀλλ' ὡς ἐ σὺ ἄτι' ἄ. Versu de inde 23.pro μηδὲ συμφόρον, μήδ' ὡς συμφόρον. Versu 27.pro πιπονηκότα, πιπονικότα. Versu à fine 10.pro ἐ σύφων' σκοπᾶν, σύφωνα σκοπᾶν, omissa particula ὤν, quæ in antiquo non aderat. Versu ultimo pro λόξαν σύραμένη, σύρομένη.

Facie 188.uersu quinto pro ναυταχῆ, ναυταχῶς. Et uersu à fine eius orationis quarto, pro φθόνος, φθόνον singulariter. Et tantum in hanc orationem.

SEQVITVR IN ORATIONEM CONtra Leptinem, quam Cicero omnium subtilissimam esse iudicat.

In ea ergo oratione facie 191.uersu 9.omniũ primũ pro ἢ ἀδικέοτων, ἢ ἀδίκων in antiquo exemplari erat. Deinde uersu 13.ubi in Aldino sic legitur, μηδὲ τὸ λοιπὸν ᾖδαναι ὑμᾶς, τὸ δᾶναι ὑμῖν ᾖδαναι, in nostro secus, nempe sic, μηδὲ τὸ ᾖδαναι δᾶναι ὑμᾶς τὸ δᾶναι. Versu 15.pro ὅτι καὶ ἢ δῦμεν, ὅτω καὶ ἢ δῦμεν. Et iterum uersu 18.pro διὰ τότο οὕτως ἐθυκι ἢ νέμεν, in antiquo διατότο ὅτως ἐθυκα ἢ νέμεν. Versu 30. pro ὃ διὰ τὸ ναυτιλῶς γρᾴδαι, ᾧ διὰ ἢ ναυτιλῶς γρᾴδαι.

Versu 32.pro ᾧ προσῶκι τιμᾶν προσήκ' τιμᾶν. Versu à fine 7.pro καταμιμφόμενόν τινας, καταμεμφόμενον τὲς.

Versu à fine quarto pro ὅταν ναυτιλῶς πλέον μέλῃ, ναυτιλῶς πλέον μέλλει.

Facie 192.uersu à fine 14.pro τότο ὑμῖν ἀκολουθῆσαι, τοῦτον ὑμῖν ἀκόλουθον.

Facie 193.uersu 5.pro ὃς τινοσῦν πολιτάας, ὃς αὖ τινῶν πολιτάαι. Mox uersu 6.pro αὖ ἀφίλης, αὖ ᾖλης. Versu 12.pro τοῖς σύρομένοις, σύρομένοις haud dubiè legendum est. Versu 22.pro μὴ τοιῶτον ἄναι τότο, τοιῶτον ἔναι τότον.

Versu 30.pro τὰς ἰγκυκλίας λειτουργίας λειτουργῆλθ' ὑμῖν, in antiquo omissa dictione ὑμῖν, sic legi, τὰς ἰγκύκλες λειτουργίας λειτουργῆσις, κοὐ ἰγκυκλίες. Versu 34.pro αὐτὸρ ὁ πόλις ἢ, ἄπορ ὁ πόλις ἢ. Versu à fine 8.pro ἵνα τῶν αὐτῶν αὐαλώσει, in nostro erat αὐαλώσειν. Et uersu à fine 4.pro μιλετιᾶν παράξει τῇ πόλα, μιλετιᾶν παράχα τῇ πόλα.

Facie 194.uers.1.λικτῆδαι, in antiquo scriptum non reperi, tu Lector expende num adesse oporteat. Versu 2.pro ἐδὲ ἢ λόγον αὐτοῖς ἢ τὸν λικτίον, τῦτο erat non τῦτον. Versu 10.pro λεκᾶν διαμένειν, erat διαμᾶναι. Proximo uersu pro ἐς μέσον ὑμῖν, ἐς μέσ' ὑμῖν, lectione multum uariante. Versu 14.pro ἐς ταῦτα ναπάρχει, quis non uidet legendum ναπάρχειν; Versu post νόμ' 6.pro ὦ λιπλίνα ποιῆσα, in antiquo ποιεῖ. Et mox uersu 9.pro βλάπλα ἢ ὠφιλειῶν, legebatur βλάψα, mutato tempore. Versu à fine 2.pro ἢ λσύκωνα ἀντ', τοῖς ἄγσι ἢ σῖτον, ἢ λσύκωνα τοῖς ἄγσι αὐτὸν σῖτον, &c.

Facie 195.uersu 2.pro ἰκὼν' πράτ'ηδ', ἰκάνοις πράτ'ηδ', in dativo. Versu 18.pro ὑμῖν ἢ μίναν παρ' ἰαυτ', ὑμῖν ἢ μίναν παρ' ἰαυτῶ. Eadem facie post ψηφίσματα uersu 5.pro μὴ γὰρ εἶναι ὑμῖν τὰς τέλας

ἐς πόλα,

ἐγαύσαι, μὲ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν ἄλλ' ἔτι τὰς πόλεις ἐγαύσαι. Deinde uersu 12. Aldus, γράψει ποτὲ, ὁ τὸ ψήφισμα. Antiquũ γράψει ποτὲ, ὃ γὰ τὸ ψήφισμα, &c. Versu à fine 8. Aldus, τὸς ὁμολογουμένως ἀξίως χάριτος. Antiquum τὸς ὁμολογουμένως ἀξίως χάριτος. Versu à fine quinto, Aldus, ἢ λειτεργῶν ἀναγκαδύσης. Antiquum ἢ λειτεργῶν ἀναγκαδύσης τότων, addito adhuc uerbo.

Facie 196. uersu 1. Aldus, ἔπικρδος ὁ κδρινεῖος. Antiquum λυρινᾶος habuit. Versu 7. pro μιτὰτα, emenda & pone μιτὰ ταῦτα. Versu 16. Aldus, μᾶλ᾽ ἁδῶς ἔξα. Antiquum nostrum μᾶλ᾽ ἰν ἁῶς ἔξα, nihil metuere, & nullius egere: multo sanè discrimine. Versu à fine 5. ὅ τι πρὶ νόμον, emendandum est in ὅτι πρὸ νόμ. Facie 197. uersu 12. Aldus, ὧν ἐπρόχειτά μοι πρώτος ὑπιτάσσω. Antiquum ὧν ἐπρόχειτά μοι πρώτος ὑπιτάσσω.

Facie 198. uersu 9. Aldus, ἰσὸ ἀφίλκδι τὸν ἀτίμειαν. Antiquum ἰσὸ ἀφαιρῶδι τὸν ἀτίμειαν, uerbis propemodum idem significantibus.

Facie 199. uersu 4. Aldus, τίς ἔστιν ὅστις σῦ ὑμᾶς βελήσει. Antiquum τίς ἔστιν ὅστις σῦ ποιεῖν ὑμᾶς σῦ βελήσει.

Facie 200. uersu 2. Aldus, ταυτὸ ἔτὸ ἐποίησεν. Antiquum ἔτὸ αὐτὸ ποίησεν.

Eadem facie post πράξεις χαβρίς uersu primo, ubi Aldus legit, δοκᾶ τισιν ὑμῖν ὦ ἀνδρες ἀθλωᾶοι. Antiquum ὦ ἄνδρες δικασταὶ habuit, sicut in alijs quoq; locis consimilibus. Ab eo loco uersu 4. Aldus, ἢ ἰάλω. Antiquum ηκὶ ἰάλω, adiecta adhuc particula ἀ. Versu à fine 2. Aldus, ἀλλὰ τὰς παλαίας χάριτας μᾶλλος ἔ λοιπῶν ἐγκλημάτων ποιεῖσθε. Antiquum multo correctius sic habuit, ἀλλὰ τὰς πάλαι χάριτας, μᾶλλος ἔ λοιπῶν ἐγκλημάτων ποιεῖσθε. Atqui ueterum factorum gratiam nouis offensis ante posuerunt, λοιπῶν deprauatißimè legitur pro λαιπῶν.

Versu eiusdem faciei ultimo, Aldus, ηκὶ ἔ ὧδε τᾶς πρωτέρας σὺμπολιτείας. Antiquum magis Demosthenice, licet sensu uerborum non discordante, ἐπὶ τᾶς πρώτερον σὺμπολιτείας habet.

Facie 201. uersu 24. Aldus, ἀφ᾽ οἷς δι ἐκάνον αὖ ἰδίωκατι. Antiquum ἀφ᾽ οἷς δι ἐκανὸν αὖ τότι ἰδίωκατι, addita adhuc particula τότι non prorsus ociosa. Versu 26. Aldus, ἀδι γὰρ ὑμῖν ἁρμόττει δοκᾶν. Antiquum ἁρμόττειν δοκᾶν. Ab eo loco uersu 5. Aldus, σκοπᾶτι ᾗ ηκὶ λογίσαδι παρ᾽ ὑμῖν. Antiquum σκοπᾶτι δὴ ηκὶ λογίσαδι ἐν ὑμῖν, &c.

Facie 202. uersu 6. ubi Aldus legit, προσῶηρ, ἐπὶ ηκιρᾶ τιδίντας ὅπως ἐτυχι. Antiquum προσῴκει, ἐπὶ ηκιρᾶ τιδίντας ὅπως ἐτυχεν. Eadem facie post primum νόμ& uersu 12. pro ηκὶ δικαιότερον τότε νόμ, ηκὶ δικαιότερον ἔ τότε νόμ. Versu à fine 6. pro τὰς δωρειὰς ἃς ὁ δῆμ&, τὰς δωρειὰς ὅσας ὁ δῆμ&, &c.

Facie 203. uersu 13. in μὴ βέλτῃ, μὴ abundare & superfluum esse uidetur. Versu 14. & 15. pro ἄλλον ἤ τινα, in antiquo μᾶλλον. & pro ἔβλαπατύσεν, ἐβλαπατύσαν reperi, sed uidetur mihi Aldi lectio paulo conuenientior. Versu 21. Aldus, ἢ ὃν νυῖ ἐφ᾽ ἑαυτ. Antiq. ἢ ὃν νυῖ ἀφ᾽ ἑαυτ legit. Versu 24. pro ὅτῳ αὖ τις, ᾧ αὖ τις. Et uersu proximo pro τὸς ἐγγύταλα τῷ γίνεα, τὸς ἐγγυτάτω τῷ γίνει. Et infrà uersu à fine 9. λάι τοι ηκὶ παρ᾽ ἰκάνοις, παρ᾽ ἰκάνς in nostro reperi.

Facie 204. uersu 1. Aldus, ἄλλαι δί τινδ παρ᾽ ἰκάνοις ἀσὶ τιμαὶ ἀπσύξατ᾽ αὖ ἅπας ὁ δῆμ&. Antiquum ἄλλαι δί τινδ παρ᾽ ἰκάνοις ἀσὶ τιμαὶ, ἃς ἀπσύξατ᾽ αὖ ἅπας ὁ δῆμ&. Quis autem non uidet ita legendum esse? Versu 9. pro ὅτι τὰς μ᾽ διὰ ἔ ὀλίγων, ὅτι τὰς μ᾽ ἔ διὰ ἔ ὀλίγων, &c. Versu 17. pro ἴσι γὰρ ἐν τρόπον ἐρχομένοις ἀνδικαν, in antiquo τρόπον ἐρχομένοις lectum est.

Versu 20. Aldus, ὅλως δ᾽ οἶμαι τότι λᾶν τὰς ἐτρῶων ἐπαινᾶν νόμας, &c. Antiquum τρόπος habuit. Et ita rectè legi uidetur probare dictio sequens ἔθη, &c. mores & consuetudines. Quanquam nec Aldi lectio improbari posit, leges & consuetudines.

Versu à fine 13. pro τοῖς ὑμᾶς ἐντύχανον, in antiquo ἔντυχον reperi.

Versu à fine 9. pro σωαχθάλω αὖ ἐγωγι, σωαχθιδάλω αὖ ἐγωγι in antiquo scriptum uidi.

Facie 205. uersu post ψήφισμα secundo, pro οἷσπερ ὑμᾶς νυῦ, in antiquo ὥσπερ ὑμᾶς νυῦ. Ab eo loco pro ἵνα σὺσκᾶτι, ἀ σὺσκᾶτι. Deinceps rursum ab eo loco uersu 8. pro ἀλλ᾽ ἴσται χαλκᾶς ἐστᾶναι, in antiquo ἐσφῆ ηκὶ, &c. legi.

Facie 206. uersu 21. pro χρὴ γὰρ ὡς ἐμοιγι δοκᾶ χρὴ γὰρ ὡς γ᾽ ἔμ᾽ ἐμοιγι δοκᾶ. Versu 25. pro λαβίνλω αὐτὸν ὑμῖν ἐγὼ παράσχομαι μάρτυρα, in antiquo mutato tempore παρασχήσομαι scriptum inueni. Versu post τὸ νόμ& 2. pro λάι τοι ἀ λῶ τίν& ἄνικα, ἔγι τὸ ἔ ἐρῶν τίν& ἕνικα ἔγι τὸ ἔ ἐρῶν. Ab eo loco uersu 5. pro ῥιπεραρχῶν ῥιπαρχῶν. Versu à fine antepenultimo pro προσδιώρισας, προσδιορίσας, si quis hæc quoq; ad rem pertinere arbitratur.

Facie 207. uersu 1. Aldus, ὅτι ἐνιγχᾶσιν αὐτοῖς ἄλλ& ὀλλὰς. Antiquum ὅτι ἐνιχθὲς αὐτοῖς ἄλλ&, &c. Versu 3. Ald. παμπλᾶς αὖθρωπει. Antiquum παμπλήθεις αὖθρωπει. Versu 7. pro ἀπανύσαι, λάξαι.

A Versu 14. pro πιποθὼς scribe πιπονθὼς.

Versu 15. pro τοῖς τὰ τοιαῦτα πολιτευμένοις, legendum est πολιτευόμενοις. Versu à fine 7. pro ὃ ὄντων αὐτῶν, in antiquo ὃ ὄντ᾽ αὐτὸς in accusatiuo reperi. Et uersu ultimo, pro δι ὑμῶν ἀ ἐρέα, erat ἀφέρε.

Facie 208. uersu 2. ubi Aldus habet, ἐγὼ μ᾽ γὰρ ὑπολαμβάνω ταῦτα λαλᾶς ἐχειν. Antiquum ἐγὼ μ᾽ γὰρ ὐχ ὑπολαμβάνω, &c. negatiuè habuit. Versu 9. pro ὅσα ὄχ τὰ ἀνάδα φυλάττων, in antiquo tantum ἀνάδα φυλάττειν probra fugienda. Versu proximo, Aldus, φύσεως ηκὶ λαπίνε ἀμαᾶν ὄχ ἁ φθόν&. Antiquum φύσει λαπίνες in datiuo habuit.

Versu 11. Aldus, ἐπὶ τοῖς τολμήσασι δημοσίᾳ τὰς ταφὰς ποιεῖσθαι, ηκὶ λόγους ἐπιταφίους. Antiquum sic, ηκὶ ταῖς ταφαῖς ταῖς δημοσίαις ποιεῖται λόγους. Versu 32. pro ἔ σὺμβιωτῶν, in antiquo ἔ σὺμβιωσίων erat.

Versu 35. pro ἐπιδιαπανόμεν& λύσειον ποιῆσαι ἔ νόμου, ηκὶ διαπανόμεν& λύσειον ποιῆν ἔ νόμου.

Versu à fine 8. pro πατρὸς ἀξιώσεως, πατρὸς ἀξιώσεως, accentu mutato & transpositio. Versu ultimo, pro ὃ παῖδας ὑπὸ σᾶ, legendũ & emendandum est παῖδας ὑπὸ σᾶ persuasus à te.

Facie 209. uersu 17. pro ηκὶ μὴν γιλαρχῶ, ηκὶ μὴν ηκὶ γιλαρχῶ, repetita coniunctione ηκὶ.

Versu 33. pro ὁ ᾗ δὲ μέγιστον ἀπάντων ηκὶ λοιὸν ὑπαρχι. legendum est ηκὶ λοιὸν ὑπαρχι. Ab eo loco uersu 4. pro πλέον, πλᾶον, & supra πρότερόν τισι πράγμασι antiquum habuit, licet Aldus adhuc aliã lectionem indicarit, πρότερόν τισι παραλέγμασι, &c. Versu penultimo, pro δι ὧν μηδὲν ἢ μεγάλω, δι ὃν ἢ μηδὲν ἢ μεγάλω, &c.

Facie 210. uersu 6. iterum pro σὺμβιωτῶν, σὺμβιωσίων. Eadem facie, B uersu à fine 15. Aldus, ὅπως μηδεμί ἔ σῦ τι ποιόντων ὑμᾶς ὀργὰς λοιπέσασθαι. Antiquum addita adhuc dictione sic habuit, ὅπως μηδεμί ἔ σῦ τι ποιῦντων ὑμᾶς χάριν ὀργὰς λοιπέσασθαι, quæ germana lectio est.

Versu à fine 10. pro ποιήσιτι, ποιήσητι.

Facie 212. uersu à fine 4. pro τυραννεύσιδαι, τυραννήσιδαι.

Versu 11. pro ὡδὶ ποιήσατι, τάδι ποιήσαι. Versu à fine 8. pro ἁμαρτάνων, ἁμαρτανέν, & pro φυλάττιτι φυλάξαι. Et hæc sunt quæ in hanc orationem uariantia reperi, tuum erit candide lector eligere, utram lectionem sequi malis, quod me lubente feceris.

IN ORATIONEM CONTRA Midiam.

Facie 215. uersu 22. pro παρύγγελον, πρὸς ὑγγελικν. Et uersu à fine 8. pro ὦ ἄνδρες ἀθλωᾶοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ.

Facie 216. uersu 3. pro αὐτῷ δικαιότατ᾽ ἐναι δικαιότερ᾽ erat.

Versu à fine 12. pro τῇ γὰρ ἰσότῃ ἀπιδίκασι ἄναι, πλὴν γὰρ ἰσοτῆν in accusatiuo.

Facie 217. uersu secundo, εἰέντι ἀπιδίξασθι, in antiquo εἰέντι μάλιστα ἀπιδίξασθι.

Facie 218. uersu 6. pro χρυσοχοῶν, erat χρυσοχοῦν, sed mihi Aldi lectio magis probatur.

Versu 8. pro ᾧ μαρτύρῳ, ᾧ ηκὶ μαρτύρῳ, &c.

Et mox infrà ἃς πολίσας πρὸς μι νύτορ, tu scribe νύκτωρ. Versu 19. pro διατί; ἔ δικάιον ᾗ σύκρον, &c. διατί; ὅτι ἔ δικάιον, &c. Versu 21. pro ᾗ πρὸς ἕκαστον ἀπαντῶν. Antiquum ἀπαύτων habuit. Versu 24. pro ὡς ἁπ᾽ ἀλιθῶς πιπόθειμ ὡς ἄπορ ἀλιθὲς ἐπιπόνθαν. Versu à fine 2. pro ὅτι τότῳ πολιμῷ, ὅτι ἐκάνῳ πολιμῷ haud multo discrimine.

C Facie 219. uersu 3. pro ἀδικηθῇ τις, ἀδικηθείς τις. Versu 31. pro ἀλλ᾽ ἐκ ἀπέχρι, ἀλλ᾽ ἐκ ἀπέχρη.

Versu ultimo, pro ἔτον ᾗ δὶ ἐκᾶνα λοιπόν, omnino ut antiquum habet legendum est, ἔτον ᾗ δὶ ἐκᾶνα λοιπόν.

Facie 220. uersu 29. pro ἐκσοίκ, ἐκσοίως.

Facie 221. uersu 28. pro λωλύσουσα τίδεντ, in antiquo erat τιδῶσα.

Versu à fine 10. Aldus, ᾗ ὕμνυσε τῷ διῷ ποιεῖσθι. Antiquum ᾗ ὄμνυσε δὲ τῷ διῷ ποιεῖτι.

Facie 222. uersu 6. pro τῷ διὶ τῷ ἀφεσῶς βῶς, in antiquo τῷ διὶ ἔ ἀφεσῶς βῶς, nullo defectu indicato.

Versu eiusdem faciei 18. Aldus, ἐπὶ ἔ ἀγῶνα λατὰ τὰς μαντείας ταύτας ὑπὲρ αὐτῶν ἐστιφανόμεθα. Antiquum ἐς ἔ ἀγῶνα λατὰ τὰς μαντείας ταύτας, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἐστιφανόμεθα.

Facie 223. uersu à fine octauo deest quoq; uerbum, sic enim in antiquo legi, ταῦτα γὰρ πανταῦτα ηκὶ τὰ τοιαῦτα ὦ ἄνδρες ἀθλωᾶοι φιλονεικίας μᾶλλον ὑπαρχόντα, χρηγὸν ὄντα, ποιᾶν, ἴχειν τινὰ συγγνώμλν. Atq; ita legendum esse uerborum sensus requirit.

Facie 224. uersu 15. pro παρηκολάθησεν, ἐπηκολάθησεν.

Facie 225. uersu 7. pro διὰ ἔτο λαλαψηφισαδαι διὰ ἔτο ᾗ ψηφίσασθαι. Versu 16. pro ἐχθρὰν ἤ τις ἰῶν πρὸς ἀλλήλους, in antiquo emẽdatius sic ἐχθρὰν ἤ τις ᾗ ὑμῖν πρὸς ἀλλήλους. Versu 29. pro φθιγξαιτ᾽ο. φθιγξοιτ᾽ο.

Facie 226. uersu 29. Aldus, ηκὶ ὅτι λαχᾶν δίκλω ἀλλιπλίνσ. Antiquum ηκὶ ὅτι λαχᾶν ἀλλιπλίντα ὅτι δικαιοτλίω γράδαι, &c. Versu ultimo pro ᾗ τλίω αὐσυδλῦ γνώμλω, ἀυσυδλῦ γνώμλω legendum est, à libratis ijs sicut cætera multa depravatum.

Facie 227. uersu 2. pro ἀλλ' ἐὰν τ' αὖθρωπον ἀπώλεσεν, ἀλλ' ὅτε, &c. Uersu 3. pro λίπλω ὀξόλης ὑποκόμενα φούγων, in antiquo φούγω fuit. Uersu 6. pro αὐτὸς λυρίαν αὐτῷ ποιοῦντα, erat ποιοῦντ'. Uersu 11. legendum est ἀλ γι ὕβρεως μηδὲ δικάστ' ἐμοί γι φάνητ'. Uersu 15. ubi Aldus legit, ὅτ' αὐτῷ δημοδόκους ἐλαχιστίῳ τ' λατκυόρις λίπλω. Antiquum ὅτ' αὐτῷ δημοδόκους ἐλαχιστίῳ τ' λατκυόρις λίπλω. Deinde uersu 22. καὶ ταῦτα τὰ λιπάρα, &c. Aldus habet. Antiquum autem καὶ παρὰ ταῦτα τὰ λιπάρα, &c. haud dubiè rectius.

Uersu 34. pro καὶ ταῦτα ποιοῦντα ὑπὸ μειδίς καὶ τ' μειδίς πλάτη, in nostro simpliciter ὑπὸ μειδίς πλάτης erat, tametsi Aldi lectio mihi nõ displiceat.

Uersu à fine 2. pro τίνα ὦ πρὸς τ' θεῶν ἔχετι ἀπᾶν πρόφασιν λιπάραν, ἢ λαλῶ, in antiquo lect τίνα ὦ πρὸς, &c.

Facie 228. uersu 1. in antiquo ἀλλὰ μισᾶν ὀφείλετι ὦ αὖθρωπ' ἀδικᾶσι θήτα τὰς τοιάτας, &c. Uersu 12. pro καὶ ἀλ ὕβρεως τ' μειδίς, καὶ ἀλ ὕβρεως ἀλ μειδίς, &c.

Uersu 19. pro ὁ πληρῶσα γίγνοντ', &c. ὧν. Et mox uersu 23. pro τὰς αὐτὰς φορὰς, τὰς ὁμοίας φορὰς. Et uersu 28. pro λατκυοριῶν, λατκυορῶν.

Facie 229. uersu 3. pro λεί τοι ταῦθ' ὅταν ὀξιλίγχητ', in antiquo est ὀξιλιγχῇ. Et uersu 8. pro εἰ γὰρ ἴν ὧν ἐπιβάλσυσι, ἐβάλσυσι. Et uersu 19. pro λάβι δὴ μεὶ καὶ τ' πρὶ τ' δωρεῶν νόμον, in antiquo erat δώρων uero bis idem significantibus. Et mox uersu 22. pro ἀκόντι, ἀκόσντι. Uersu 28. in nostro antiquo sic legi, ἔτι πολλῷ λεινότερα ὕστερον ἄλλα προσεξεγέγετο. In Aldo ὕστερον deest. Uersu à fine 9. pro αὐτὶ γὰρ τ' λίπλω ὧν ἐπιπόνλειν, in antiquo sic, αὐτὶ γὰρ τ' δίπλω ὑπὸρ ὧν ἐπιπόνλειν. Et uersu à fine 5. pro ὁ μὶ τοι τ' ἴσων ὀδὲ τ' ὁμοίων, in nostro pro ὁμοίων, πόμων scripsum inueni.

Facie 230. uersu 6. pro ἀπᾶν καὶ πράξαι, erat ἀπᾶν καὶ διαπράξαι. Deinceps uersu 10. pro ἅπασι δ' ἀρχιρῶντα ἀγαγὶν, in antiquo ἀρχίῳσι ρῶντα legi. Uersu 10. pro ἐκ ἀποκλῃῶτε, καὶ ἐκ ἀποκλῃῶτι.

Uersu 24. in nostro sic legitur, καὶ τοῖς ἐχθροῖς παραλείπητ', ὅμως δ' ἐγω τάτῳ γι συγγνώμ. ἐὴ ἄλλῳ βι, &c. ubi Aldus, λαλῶν habet, quam aptè nõ uideo. Et mox uersu sequenti pro ὡς ἐδίῳ ἀργασμίνῳ, ἀργασμίνων. Uersu à fine 11. pro φλαῦρον, in antiquo φαῦλον erat.

Facie 231. uersu 7. pro κὴ τ' τὸν αὐτὸν γιγενίναι, τ' τὸν αὐτὸ γιγενίναι.

Uersu 29. pro αὖ μὴ δημοσίᾳ φοβηθὲν λαβασύσητε, in antiquo erat φοβηθὲν. Uersu 31. pro ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας, erat ἐφ' αὐτὸν ἐλθόντας. Uersu antepenultimo sic legi in antiquo, καὶ τὸς βουλόντας καὶ τὸς συνιξεταξομίνους, repetito articulo.

Facie 232. uersu 11. pro ὅτ' ἀὸ ὑμᾶς ὑποιμένατ' αὖ ἀκέων, in nostro ὑποιμένητ' αὖ erat. Uersu 15. pro βουλόμενος ὑμῖν ἢ πρῶτον, βουλόμενος ὑμᾶν ἢ τ' πρῶτον. Sequenti uersu pro ὅτι ταῦτα πάντα λαλᾶ, ὅτι δὲ ταῦτα πάντα λαλᾶ.

Facie 233. uersu 5. pro ὅ τις αὖ ἐτρεξι ποιῆσαι, ὅ, τι τις ἐκ αὖ ἐφρεξι, &c. Uersu 20. pro πολύσυκ', πολύσυκον. Uersu 28. καὶ μρέτ' τε γίγνεσθαι, erat γίγνεσθαι. Uersu penultimo, ubi Aldus legit ὁ τοῖς πολλοῖς ὑμῶν αὖ ὕβρις ἢ, in antiquo ὅτι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν αὖ ὕβρις προσοῦ, &c.

Facie 234. uersu 32. ubi Aldus habet ὑ μὴ γὰρ, ἀπόλοιτο σὺθὺς γιγόμενον, ἢ δ' βὸν αὐτῇ βιλτίω πρίαθαι καὶ ἴσης τιμῆς, τ' τὸν ὠγόρασι. καὶ γάρ τοι διατ' τὸ προσκόντων ἀγαθῶν λύσι & γιγονὸς καὶ παρίδ & τιτυχκὼς, ὑ νόμοις τ' ἁπασῶν πόλιων μάλιστα οἰκᾶσθαι δοκᾶ, ἄλλα εἶμαι βέλτιον φρονεῖν. Nunc uicißim animaduerte, quam lectionem in antiquo exemplari repererim, non in uno loco emendationem: ὑ μὴ γὰρ, ἀπόλοιτο σὺθὺς γιγομένῳ ἢ δ' βὸν αὐτῇ βιλτίω πρίαθαι ταύτης καὶ τιμῆς, τ' τὸν ὠγόρασι. καὶ γάρ τοι διατ' τὸ προσκόντων ἀγαθῶν λύσι & γιγονὸς, κὴ παρίδ & τιτυχὼς ὑ νόμοις τ' ἁπασῶν πόλιων μάλιστα οἰκᾶσθαι δοκᾶ, ἄλλα εἶμαι βέλτιον φρονεῖν &c.

Uersu à fine 8. pro μάλα βιβίωτ', ὧν βιβίωτ'. Et uersu penultimo pro τῇ πόλει λαβασύσ, ὑ. Antiquum habuit λατβάσα.

Facie 235. uersu 15. pro καὶ τὰς ναῦς ἐλαῇ ὅμλο, in antiquo erat ἐπλερόμ. Uersu 21. λειτεργιῶν ἀτιλίσι γιγνῦσθαι, λειτεργιῶν ἀτιλᾶς γιγνῦσθαι. Uersu 30. pro ἐγὼ μὴ ὅτως, ἐγὼ μὴ ἂν ὅτως. Et uersu 34. pro ἐγὼ μὲν ἔχ ἐρῶ ἐγὼ μὴ γὰρ ἔχ ἐρῶ.

Uersu 36. ἐν τῷ πέπῳ, emenda & scribe τέπῳ.

Facie 236. uersu à fine 10. καὶ γαρ αὖ τότι τ' ἄλλων, in nostro κὴ γαρ αὐτῶ τὸ τ' ἄλλων. Et uersu à fine 5. pro σώσι τ μὴ τὰ πολλὰ τότων, σώσι τι μὲ τὰ πολλὰ τότων.

Facie 237. uersu 1. Aldus, παντὸς ἢ τ' πόλε πλιόντων. Antiquũ παντὸς λιπάτ' πόλε πλιόντων. Uersu sexto pro λαλαλαζονσύσητ', λαλαλαζονσύσητ'. Uersu à fine nono pro καὶ τότι ὑπῆλθτο πλίων τ' ἰδιωτικῶν ῥιπῶν μιᾶς, κὴ τότι ὑπῆλθτο πλίων τ' ἰδιωτικῶν ῥιπῶν μᾶς. Sequenti uersu pro ἐπαρχὼν, ἐππαρχῶ.

Uersu à fine 6. Aldus, καὶ ταῦτα πάντα ἴσασιν οἱ ἵππᾶς. ἀλλὰ μὶν ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λίγω. Antiquum sic, κὴ ταῦτα τ' βιόντων παύτοις ἴσασιν οἱ ἵππᾶς. καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λίγω, &c.

Facie 238. uersu decimo pro ζημιῶσαι, in antiquo erat λολάσαι.

Uersu 25. pro πολλὰς γὰρ πρὸς τὸ μὴ τὸ σῶμα, πολλὰ γὰρ πρὸς τ' τὸ σῶμα, &c.

Uersu à fine 13. pro πολλῷ δεινότερα εἰδὶ ὅτι πάντοις, in antiquo πολλῷ δεινότερα σὺ εἰδὶ ὅτι πάντοις, &c.

Facie 239. uersu 12. pro ἀχὶ τὸς δι μόνος, in antiquo haud dubiè rectius, ἀχὶ τὸς διομόνος, &c. Uersu 19. pro τ' ὁρᾶν ἐκ ἐκένο, in antiquo τ' ὁρᾶν καὶ ἐκ ἐκένο. Uersu 7. pro ὅτι ἀπαρνᾶμαι τὸνομα, ὅτι ἀπαρνᾶμαι τ' τὸνομα.

Facie 240. uersu septimo, καὶ ἐκ αὖ ἀρνηθέλω, in antiquo ἀπαρνηθέλω. Uersu 14. pro λατὰ μικρὸν ἐπλῶ τὰ τοιαῦτα. Antiquum λατὰ μικρὸν ἐτέει τὰ τοιαῦτα. Uersu 24. pro τὸς ὑπὸ σῦ δημοσίᾳ προπλακισμίνος. Antiquum προπιπλακισμίνος legendum indicat, sicut coniugatio quoq; requirit. Uersu 26. Aldus, καὶ ὑπορρυψίας, παύτων αὐθρώπων μισθὸς ὦν, &c. Antiquum καὶ τοσούτος ὑπορρυψίας πλήρης ὦν παύτων αὐθρώπων ἰσῃ, &c. Uersu à fine 4. pro πρῶν, antiquum πρὶ ὧν habuit, quæ recta lectio est.

Facie 241. uersu à fine 10. pro ἀφίντα ἀφίσιν, in antiquo αὐίσιν reperi, licet priori lectioni magis accedam.

Facie 242. uersu tertio pro δίωσασα, erat δίωσατα, sed melior Aldi lectio.

Uersu 26. pro ταῦτα γὰρ αὖ τι δίωντ', πρὶ τότε διήσοντ'. ταῦτα γὰρ αὖ τι δίωντ', κὴ πρὶ τότε, etc. Uersu 29. pro διοικηλύθαζι, διοίκηθίζι. Uersu 34. pro ὑπὸρ τ' ἰδίων συμφρόντων, ὑπὸρ τ' ἰδία συμφρόντων.

Facie 243. uersu 7. pro δοκῶντα καὶ ὄντα βίαιον, καὶ δοκῶντα καὶ ὄντα βίαιον, &c.

Uersu 14. pro ἄλλα τινὲς ἡτῆσθαι. in antiquo ἥτηνται erat.

Uersu 18. pro ἐφ' οἷς ἐμίνητ', ἐφ' οἷς καὶ ἐμίνητ'. Uersu 24. pro τὸν ἕκαστον αὐτὸν χρὴ προσδοκᾶν, in antiquo τ' ὁ ἕκαστον αὐτὸν χρὴ προσδοκᾶν. Uersu 28. pro γίνισθαι γίγνισθαι. Uersu proximo μὴ τοίνυν μόθ' ἁμὶ ὦ αὖθρωπ' ἀδικῶσι προόδι τότ', in antiquo exemplari προόδι erat.

Uersu à fine 2. pro ἀλλὰ τῷ τοῖς νόμοις ἰσχύειν, in antiquo ἀλλὰ τῇ τ' νόμων ἰσχύϊ.

Facie 144. uersu 5. pro μή τι λειτουργίας, μή τι αὖλρα μοδίνα, in antiquo μή τι λειτουργίας μή τ' ἐλίων, μή τι αὖλρα, &c.

Uersu 8. Aldus, ἰσυρίζιτι ὧσι ἃ μίσος ὄξι, ταῦτ' ἐποιῆτι. Antiquum nostrum longè emendatius sic, ἰσυρίζιτι καὶ ἐκπράγετι, καὶ ταῦτα ἃ μίσος ὄξι σκμᾶς ποιοῦτι. Atq; ita legendum esse, uel qui leuiter in Demosthene uersatus est, haud difficulter intelliget.

IN ORATIONEM CONTRA Androtionem.

Facie 248. uersu 18. pro τότες τ' ψόφων, ἕτερον τ' ψόφων. Et proximo uersu lege ἅπαντα χρόνον. Uersu 33. pro διδόναι τ' δῆμον πλῶ δωρεὰν αὐτῇ, in antiquo αὐτῶ erat. Uersu à fine 6. pro ὅσου πώποτ' ἴχσι, erat ὅσα πώποτ' ἴχσι.

Facie 249. uersu 10. pro δι' ἃ πλῶ βιβλῶ, erat διὰ πλῶ βιβλῶ, sed magis accedo lectioni Aldinæ. Uersu 26. pro πῶς ἃ σφόδρα δῦνά γι λυπλύει, in nostro erat λυπλύειν.

Uersu 29. pro σὺμβήσετι γὰρ ἕττο ἰσχυρὸν, σὺμβήσετι γὰρ ἕττο τὸ ἰσχυρὸν. Uersu à fine 9. pro ἴσασαν, erat ἐσώσασαν. tametsi Aldinum uerbum melius quadret sententiæ.

Facie 250. uersu 8. Aldus, ἃ γὰρ πάντα τἄλλα διείπεσι λαλῶς. Antiquum διειπύσει mutato tempore habuit.

Facie 252. uersu 17. pro πρὶ μὴ τ' νόμ, πρὸ μὴ τούτων τ' νόμ. Uersu 22. pro καὶ νῶν σι λέληνυμλο ἐν ἰῶντα γράφειν σι, καὶ νῶν ἢ λέληνυμλο, &c. est enim primum σι superuacuum, cuius loco legendum est ἢ.

Uersu ultimo sic habet antiquum καὶ τ' ἐθάδων καὶ τ' παρισκιότων ῥητέων, &c.

Facie 253. uersu 31. pro παύδεινόν ὄστι, λαλυγορίαν ποιούμενον, ποιούμενον antiquum habet. Ab eo loco uersu 2. pro πλῶ ἀσφορὰν μὴ δῦναι, antiquum habebat τιθῆναι. Uersu à fine 8. pro τὸς ἐλλάποντας, in antiquo erat adiecta adhuc particula σὺ ad finem.

Facie 254. uersu 10. pro ἐληρωτλῶ ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ, in antiquo ἐληρωτλῶ ἀρχλῶ ἐπὶ τῇ προφάσει, &c. Sequenti uersu pro δημυγορίαν, erat δημηγορίας.

Facie 255. uersu 10. pro ὡς διομωτύρια λαιδαι, deest articulus ὡς τὸ διομωτήριον, &c. Sed ab eiusmodi annotandis penè infinitis prudens abstinui, licet non mediocris sermonis uis in articulis sita sit. Uersu sequenti pro προσχιχύραζι, προσοῦ χίραζι antiquum habuit.

Uersu 21. ubi Aldus legit, ἐλλ' ὡς τὰς ὁμοίχυας σοι πόγνατ, legendum est, ὁμοίχυας. Uersu 24. pro ὧσ' ἐν δύμῳ προαγῶναι, lege ὧσ' ἐν τῷ δύμῳ προαγῶναι. Uersu 35. pro τ' σὺφόμ, antiquum habebat σὺφόρ, sed non magni refert quomodo legantur propria, nisi si qua ad memorabilem aliquam historiam pertinuerint.

Facie 256. uersu 15. pro καὶ τὰ δι σῦς αἰσχυντίας, αἰσχυδυσίας antiquum habet.

Uersu 32. ubi Aldus sic legit, βέλιστ' ὧ αὖλρὸς ἀδικῶσι, τὸ τότων

ἄτιμ

ἀίτιον ἐγὼ ὑμῖν ἅπας ὅτι τούτων μὴ μετέχεσιν ὧν ἀδικοῦσιν ὑμᾶς: τινὸς. ἀπὸ τῶν ὑποπραττομένων ὑφαρπάζῃ, διὰ ἁπλοτέραν τῆς φράσεως, &c. Antiquiū ad hunc modum, βέλτιον ὦ ἄνδρες ἀθλωδεῖς, τὸ τούτων αἴτιον ἐγὼ ὑμῖν ἔσπευσα; ὅτι τῶν μὴ ὑφαρπάζῃ διὰ ἁπλοτέραν τῆς φράσεως, &c. Cætera omnia non habentur in antiquo, quæ in Aldino leguntur interpositа. Eádem facie uersu à fine 10. pro ἀλλὰ δι' αἴτιον, ὃ ἐγὼ λέγω, antiquum ἀλλὰ τοῦναντίον ὃ ἐγὼ λέγω habuit, aliquo sanè discrimine.

Facie 257. uersu 6. Aldus καὶ γὰρ ἱεροσυλίας καὶ λωποῦ καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις, ἐγ' ἔνοχος. Antiquum sic, καὶ γὰρ ἱεροσυλίας, καὶ ἀσεβείας, καὶ λωποῦ, καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις ἐγ' ἔνοχος. Et solet ferè iungere Demosthenes hæc crimina ἱεροσυλίαν καὶ ἀσεβείαν, sacrilegium & impietatem: nemo enim sacrilegus, qui non idem sit impius. Uersu 16. pro τοῖς ἐαυτῆ φίλοις, τοῖς ἐαυτῇ φίλοις mutato genere. Uersu 24. ἔτι γιγνόμενα. hæc duo uerba in antiquo non aderant.

Uersu 28. pro αὐθεντίων in antiquo erat αὐθεσπίων, ὡς distinctim & duabus dictionibus, quàm bene non uideo, neq; enim expendi sententiam, sed tantum obiter annotaui. nam mihi properandum fuit. Atque equidem ea properantia in causſa fuit mihi, innumeros penè eiusmodi locos transiliendi & intermittendi.

SEQVITVR IN ORATIONEM CONTRA Aristocratem.

Facie 261. uersu 4. in antiquo sic legiur ἕτοιμος ὅπως ἔτι τότε πρόσειμι αὐτὸν εἰς ἀπόχθειαν. ita paratè meipsum offerre.

Uersu 16. pro χειρόνησον, χείρονες erat, sed uidetur meo iudicio Aldi lectio potior.

Uersu 26. Aldus καὶ αὐτὸς τῶν γραφῶν ἐπεγιγνῶν. Antiquum καὶ αὐτὸς τῶν γρα[illegible]ταύτῳ ἐπεγιγνῶν. Uersu 34. pro τὸ τοιοῦτον οἶσθ' ἐγὼ φημι τὸ τοιοῦ[illegible]ον ἐγὼ φημι. Uersu ultimo pro καὶ τὸ ἀδίκημα ὃ φημι δι' ὀψιοῦ σαφῶς, in antiquo καὶ τὸ ἀδίκημα σαφῶς ὀψιοῦ.

Facie 262. uersu, pro ἱερσυλίας scribe & emenda ἱερσεβλίας de prauatum à librariis. Uersu à fine 15. pro ὃ ἧκιστ' εἰργάσθη συμπαρασκευάσας αὐθρωπος, in antiquo erat αὐθρωποι. Ab eo loco uersu 4. pro διὰ δ' ψηφισμάτων τοιοῦτοι, ἅτι πάσοι χαρίσασθαι τῷ μαθόντι πράττοντι τὴν ἀρχὴν, in antiquo hæc uerba sic reperi, διὰ δ' ψηφισμάτων τοιοῦτοι τῷ μαθόντι πράττοντι τὴν ἀρχὴν, &c.

Facie 263. uersu 12. pro παρὰ παύτων ἐμὶ τυχᾶν, in antiquo ὑμῶν τυχᾶν. Uersu 18. pro μὴ ποίῳ τινὶ σκοπεῖν πρῶτ' δ' πότερον παρὰ τοὺς νόμους, in antiquo καὶ ποίῳ τινὶ σκοπάδω πότερον παρὰ τοὺς νόμους, &c.

Uersu 25. pro ἕκαστον σκοπῶντες, erat ἕκαστα σκοπῶντες.

Facie 264. uersu 5. Aldus οἷον ἐάν τις ἱεροσυλήσῃ, ἐάν τις προδῷ. Antiquū sic, οἷον ἐάν τις ἀποκλέψῃ, ἐάν τις ἱεροσυλήσῃ. ἐάν τις προδῷ. haud dubie non malè aut ociosè. Uersu 19. pro καὶ διδεγμένος αὐλαφόνος, antiquum διδεγμένος habuit.

Facie 265. uersu ultimo pro ἔτ' ἀπὼν, in antiquo unica dictio ἐπεισπὼν erat.

Facie 266. uersu 4. pro μετ' ἀσφαλείας βίῳ φυγῶσι, in antiquo erat φύγωσι. Uersu post τὸ νόμῳ 14. pro διὰ μὴ νομίζητε emenda νομίσητε.

Facie 267. uersu 16. pro λέγει δ' νόμον, λέγει ἄλλον νόμον. Iam enim supra legem citauerat. Uersu à fine 3. pro ταῦτα ἐπιχειρῶ πράττειν ταῦτα ἐπιχειρῶν πράττειν.

Facie 268. uersu post τὸ νόμῳ, pro ἔστι γὰρ ἔδ' ὅτι παύτων, &c. ἔστι γὰρ ὑμᾶς ἔδ' ὅτι παύτων, &c.

Facie 269. uersu 5. pro φεύσονται emenda φανήσονται.

Uersu 12. pro ὧν δ' ἂν ἰδιώταν παύτων, in antiquo ἰδιώταν legi. Uersu 16. pro ὧν μὲν τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ, ὧν μόνῳ ἐγὼ τούτῳ, &c. Uersu 26. pro τὸ ψήφισμα τοῦτ' fuit τοδί. Uersu à fine 7. pro πρᾶξαι ἐδέν τούτων, erat τούτο. Uersu à fine 5. pro ἔτ' ἄλλων αὐθρώπων, in antiquo ἔτ' ἄλλων αὐθρώπων.

Facie 270. uersu 2. ubi Aldus legit ὧν τῷ ψηφισμάτι τούτῳ καὶ πρῶτον μὲν παρὼν ἔτο. Antiquum sic habet, ὧν τῷ ψηφισμάτι τῷ τότε. καὶ πρῶτον μὲν παρὼν ἐνὲς ἔτο. Uersu 9. pro ὧν τισιν ὡρισμένοις χρόνοις, nostri ὧν τισιν ὡρισμένοις χρόνοις habuit. Uersu 16. pro μὴ λαβάρισθαι νομίμοις τισι, τοῖς νόμοις τισὶ in antiquo erat. Uersu 23. pro διωφινίῳ, διωφίνῳ.

Facie 271. uersu 2. pro καὶ ἐχ ὅτι, in nostro καὶ ἐ ὅτι. Uersu 7. pro ὧν φρεατοῖ λαλήμενον ἐπὶ θαλάττιον, in nostro ὧν φρεάτι λαλήμενον ἐπὶ θαλάττῃ. Uersu decimo pro [illegible]Δ' ἐπὶ τῷ πρότερον φόνῳ τῷ δ' ἐπὶ τῷ πρότερον φόνῳ magis Demosthenicè.

Uersu denique 17. hæc uerba αὐτοῖς πρὸ λίνυς, in antiquo non legi, si quid hoc quoq; ad rem pertinet.

Uersu 21. pro πρῶτον, πρώτου. Uersu 27. pro νομίμοις ἀφορισμένοις, νομίμοις ἀφωρισμένοις.

Facie 272. uersu 2. pro μή τι λίνας ἐπίσχωσι, erat ἐπόσχωσι. Uersu à fine quinto pro τῶν' ὑμᾶς, τῶν' ὑμῖν.

Facie 273. uersu septimo pro ἀφέλοντο, βέλτιστο reperi. Et uersu 20. pro ἴσως οὖν ἄτοπον ἴσως οὖν ἄτοπον ἴων ἔτο.

Uersu à fine 10. pro ἀλλ' ἄ τις ἀδὺς ἐκεῖνο, erat ἐκάνυς. Et uersu à

A fine quarto pro ἐχὶ λαλῶς ἔχειν ὑγιῶς, in nostro ἐχὶ λαλῶς ἔχειν ὑμῖν ὑγιῶς.

Facie 274. uersu 9. pro ἀσύμφορα αὖ ἐκ ἀσύμφορον. Uersu 32. pro σὺ τοίνυν ἴσθι, ἀ τοίνυν ἴσθι. Uersu à fine 11. Aldina lectio ab antiquo nostra longè latéq; discrepat. sic enim habet Aldus, φοβοῦμαι γὰρ, μὴ πρὸς θεῶν, αὖ ὑμᾶς ἀδικεῖ ἱεροσυλήσας, ἢ μᾶλλον ἐκεῖ ἱλαπίσασα, ἢ μὴ δικαιότατα ποιῆσαι; ὃν ἐπ' ἐκείνοις ἐμὲν, καὶ δι' ἐκείνων πάλιν ἀδεῶς ποιῶν αὐτὸν ἐπιχειρήσομεν; αὖ ἂν ἔπωσιν ὑμῖν πρὸς ταῦτα ἐκεῖνοι· ὑμεῖς ὦ ἄνδρες ἀθλωδεῖς, ἃ μόνον ὑμῖν ἀδικημένοις ἐκ ἐβουθύσαμεν, ἀλλὰ καὶ φόβον, αὖ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀμωσγέπως δυναμενὸν παρασχεῖν. hactenus Aldus, nunc nostram quoq; accipite. φοβοῦμαι γὰρ πρὸς θεῶν, αὖ ὑμᾶς ἀδικεῖ ἱεροσεβλίας ἢ μᾶλλον ἱλαπίς ἢ μὴ δικαιότατα ποιῆσαι, ὃν ἐπ' ἐκείνοις ἐμὲν καὶ δι' ἐκείνων πάλιν ἀδεῶς ποιῶν αὐτὸν χειρώσομεν. αὖ ἂν ἔπωσιν ὑμῖν ὅτι ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ἀθλωδεῖς ἀδικημένοις ἐκ ἐβουθύσαμεν, ἀλλὰ καὶ φόβον δυναμενὸν παρασχεῖν. cæteris quæ interiecta sunt omissis, tui iudicij est & optionis lector eligere, utram sequi malis, nos cum bona fide utramq; adduximus. Mihi tamen Aldi lectio uidetur intricatior & impeditior, ut nostra multo apertior.

Facie 275. uersu 2. pro πῶς αὐτῷ λαχρῶν, in nostro χρῶντ' legitur. Uersu 6. pro ὅπως μὲν ἑώρων τηλικοῦτον αὐτὸν, ὀλίγου δεῖν πάντ' ἐχειν. in nostro antiquo τίνος μὴ ἑώρων τηλικοῦτον αὐτὸν, ὀλίγου δεῖν καὶ πάντ' ἐχειν. Uersu à fine 5. pro ὡς ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει πολιμεῖν, ὡς ἀλυσιτελὲς τὸ τῇ πόλει πολεμεῖν. non ocioso articulo τὸ addito.

Facie 276. uersu 7. pro αὖ ἐμοὶ πειθῆται erat πάθωσι. Uersu 10. pro ἱφιπράτου ἱφιάλτης erat φιλοπράτου τ' ἱφιάλτης. Uersu 13. pro ἐπὶ δ' τύχῃ

B βεβήσονται, in antiquo ἐπὶ δ' τύχῃ ἀεὶ βεβήσονται.

Facie 277. uersu 10. pro ἐγὼ μὴ ἐχ ὁρῶ, ἐγὼ μὴ ἐκ ἔχω. Uersu à fine 8. pro ὑπὲρ χαρίσασθαι ἱεροσεβλίας, in antiquo ὑπὲρ χαρισάμενος ἱεροσεβλίας plane ordine contrario.

Facie 278. uersu 7. pro λαβὼν τῶν τι βαρβαρικῶν ἀνώμων, λαβὼν αὐτὸς τῶν τι βαρβαρικῶν ἀνώμων.

Uersu à fine 3. pro οἱ ξεναγοῦντες erat ξεναγωγοῦντες, uerbis idem significantibus, nisi quod alterum est plenius.

Facie 279. uersu 8. pro ἀ γὰρ ἄλλοτι ποιᾶ τὸ ψήφισμα, ὃ τοτί, ὅτι τῷ μὴ ἐκεῖνα ἀ γὰρ ἄλλοτι ποιᾶ τὸ ψήφισμα τοτὶ ἄγοντα τῷ μὴ, &c. Uersu 18. pro θορσαγόρας ὄνομα αὐτῷ δαιδρῷ, τῷ δ' ὀβηνιστῇ. In antiquo θορσαγόρας ὄνομ' αὐτῷ, δαιδρῷ ὀβηνιστῇ reperi, succinctius ut ego existimo & elegantius.

Eadem facie uersu à fine 15. pro ἐαὐ ἐμοὶ πειθῆται, in antiquo πάθωσι, sicut paulo superius erat. Uersu à fine 8. pro μὴ διαπαυῆς ἐν αὐτῷ πράττοντες, μὴ διαπαυῆς τἀναντία πράττοντες semper cõtraria faciẽtes.

Facie 280. uersu 21. pro ἔτ' ἐμέλλιον ἐατίσειν, ἔτ' ἐμποδὼν ἐατίσειν.

Uersu 30. pro καὶ τὸ λᾶδδα ξίνων, καὶ τὸ λᾶν ξίνων. Uersu penultimo pro διαλυθότ βραχί, διαλθόντ βραχί. Eodem uersu pro μίμετα lege τὸ μπει librariorum uicio deprauatum.

Facie 281. uersu 7. pro μεθοῖ τὸ πράτσυμα, μεθῇ τὸ πράτσυμα.

Uersu 24. pro ταῦτα βελεύδαι, in antiquo βέλιδαι reperi. Uersu sequenti pro ὅθεν ὀβηλίγχθη τὸ πρᾶγμα ὅθεν ὀβηλίγχθη φανερῶς τὸ πρᾶγμα ἀπατεφῶν. Uersu à fine 5. pro αἱ ἐπιστολῆς ὑμῖν ἐκείνης πεμφθέσης, in nostro erat πεπιμμένης, sensu non discrepante.

Facie 283. uersu 8. pro καὶ γράφει δὲ τὰς συνθήκας πρὸς ἀμφισβόδοτον, in antiquo καὶ γράφει δὲ τὰς συνθήκας ταύτας τὰς πρὸς ἀμφισβόδοτον. haud dubie perfectius & emendatius. Deinde post τὸ βουλευτήριον, μάρτυρες. Uersu 6. pro λαβὲν λαβόντες αὖ τ' ἢ ὑὸν αὖ τ', in antiquo

C λαβὲν λαβόντες ἢ αὐτὸν ἢ τ' ὑὸν αὖ τ', uerata καὶ contur ratione.

Facie 282. uersu 14. pro ὃ μὴ τοίνυν συμμαχίαν τοῖν δυοῖν βασιλεῖν, in antiquo ὃ μὴ συμμαχίαν τοῖς βασιλεῦσι τοῖν δυοῖν.

Facie 286. uersu 22. pro ἐκ ἀναμιμνησκόμεθα εἴ τι λαπὸν ἐποίησεν ὑμᾶς, in antiquo εἴ τι λαπῶς ἐποίησεν ὑμᾶς.

Facie 287. uersu 20. pro ἃς διδώκασι αὐτοῖς ἐπάτω τότων, in antiquo ἃς διδώκασι ἐπ' αὐτοῖς ἐπάτω τότων. Uersu 27. pro κατὰ τῶν βαρβ. κατὰ τῶν βαρβαρ, &c. Uersu ultimo pro αὐθρώπους δὲ ἰλευθέρους γ' ὀλίθρους, in antiquo emendate sic legendum αὐθρώπους δὲ ἰλευθέρους ἀλλ' ὀλίθρους, homines nequaquam liberos, sed perniciosos.

Facie 289. uersu decimo sexto pro οὐσίας εἰκένους, in antiquo erat εἰκῶντας.

Facie 290. uersu 1. pro λύσαι ἢ λᾶξαι λυσεῖται ἢ λᾶξαι.

IN ORATIONEM CONTRA Timocratem.

Facie 293. uersu 17. Aldus ἐμοὶ δ' ἐν χιλίας ἐπὶ ὑμῶν ἐδ' ὁ λίνδων. Antiquum ἐμοὶ ἢ χιλίας ἐπὶ ὑμῶν ὁ λίνδων. Ab eo loco uersu 3. pro προσίχειν τότοις τ' νῦν, in antiquo τ' νῦν decrat. Sæpe enim προσίχειν cum dativo simpliciter ponitur. Uersu à fine 10. pro αἰτιασάμενος scribendum est αἰτιασάμενον. Et uersu à fine 7. pro διὰ τὸς λιπαζόντας, in antiquo τὸς δικαστὰς legi.

Facie 294. uersu 11. pro ἐπιτιθέναι, ἐπιτιθέμενα. Et mox uersu 14. pro

μεταθεῖ

μλωσειν πρὸς τότους, μλωσί. Versu eiusdem faciei à fine 8. pro καὶ γαρ A stro sic ὃ ἄλλοτι ποιῶν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, ὁ λυτί.

ὑβρισικῶς προσωκιχλασυάκως erat προσκιχλασυακῶς.

Facie 295. uersu 9. pro μετὰ ταῦτα ἅπασι τ̃ αὐτὸν νόμον, &c. μετὰ ταῦτα ἅπασι τότοις τ̃ αὐτὸν νόμον.

Versu 14. Aldus νῦν ἢ ἀνάγκη λαθ' ἕκαστον χωρὶς περὶ ἑκάστου διειλέγμενοι λέγειν. Antiquum διειλέγμενον λέγειν habuit.

Versu post τὸ ἐπιχειροτονία νόμων 13. pro κατὰ τὰ γεγραμμένα τῷ ἐκκλησίαν, antiquum κατὰ τὰ προγεγραμμένα τῷ ἐκκλησίαν habuit.

Eiusdem faciei uersu ultimo pro καὶ δὲ ὡς ὥποτε μὴ δ' ὅλως ἔχειν αὐτᾶπαγ αὐτός, in antiquo multo clarius καὶ δὲ ὡς ὥποτε αὐτᾶπαγ. μὴ δ' ὅλως ἔχειν αὐτός.

Facie 296. uersu 7. pro τὰς νομοθέτας λαβιδᾶτ̃, in antiquo λαδιζ̃τ̃ legi. Versu 9. ubi Aldus habet λαῦ ἀσύμφορον ὑμῖν τι λατίδη φράσῃ, in antiquo sic, & ut reor melius λαῦ ἀσυμφορον ὑμῖν τι λατίδη τι φράσῃ. Et mox uersu sequẽti pro τότων μὲν τοι τοσότων, ὅδ' ἂν πεισίνικι ζημοφράτης ὅτοσι. In antiquo τότων μὲν τοι τοσότων ὄντων, ὅδ' ἄν, &c. utrobique dictione apud Aldum deficiente.

Facie 297. uersu 12. pro τῷ δήμῳ τ̃ ἀβλωδάων. τῷ δήμῳ τῷ ἀβλωδάων.

Versu à fine 14. pro λαῦ ὑπαύθα ἀπαλλάξη τισὶ τον, &c. in antiquo erat τις, & mihi uidetur emendatè.

Versu à fine 12. pro ὅτι γαρ τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιον, in antiquo sic, ὅτι γαρ τὸ γνῶναι τὸ δίκαιον, ἢ δοκιμάσαι τὸ βέλτιον. quae mihi quoq; germana lectio esse uidetur.

Facie 298. uersu 10. pro καὶ τ̃ τὰ μισθώματα μισθωμένων, in nostro erat μισθώσιμα.

Versu à fine 9. pro ἀπὸ θ̃ ἡμέρας, in antiquo πρὸ θ̃ ἡμέρας.

Facie 299. uersu 2. pro ἐν ἐῶν περὶ τ̃ ἀτίμων ὀλί τ̃ ὀφειλόντων λέγειν, antiquum ἐν ἐῶν περὶ τ̃ ἀτίμων, ὀλί περὶ τῶν ὀφειλόντων λέγειν. περὶ bis posita, & non ociosè.

Eodem uersu idem exemplar sic legit ὀλί χρηματίσω περὶ ἀφίσιως τ̃ ὀφλήμασιν, ὀλί τάξεως, ubi Aldus ἢ τάξεως habet.

Versu 9. deest in Aldo articulus θ̃, ubi sic legendum est, ἀμὴ δοθέσης θ̃ ἀδίκας λέγειν. Et suprà quod subtersilieram pro προσιβιντ& ὀλίν&, προτιβιντ& legendum indicat. In lege deinceps citata in fine penè pro ἐπιχειρονίαν, ἐπιχειροτονίαν emendandum.

Versu à fine 10. legendum est μή τι λίγειν ὑπὸρ τ̃ τοιότων. Et uersu ultimo pro ἢ σὺθώνα erat σὺθώνι.

Facie 300. uersu 12. legendum est ἐν δημοκρατημένῃ τῇ πόλει.

Versu à fine 12. pro ὃν κἂν τι ἄλλος τ̃ πᾶσι τ̃ αὐτὸν, &c. ὃν εἰ̃ τι ἄλλ ἐπὶ πᾶσι, &c.

Facie 301. uersu à fine ultimo lege εἶμαι δ' ἐγὼ πάντας ὑμᾶς κἂν δμολογῆσαι, arbitror omnes uos nequaquam insiciari.

Facie 302. uersu 1. pro πρὸς δὲ τότοις, in antiquo πρὸς ἢ τότοις. Deinde uersu 4. ubi Aldus sic legit, ἃ τοῖς ὀμωμοσμένοις. τοῖς ἢ, ὀδὶ λόγ& λάμπλα, plura uerba in antiquo reperi, sic enim is locus habet, ἃ τοῖς ὀμωμοσμένοις. ὧν γαρ τοῖς ἄδικον ἃ τις ἐνιγ' ἀδίκως διαβεβλημέν&. τοῖς ἢ, ὀδὶ λόγ&, &c. Deinde post τὸ νόμ& uersu 9. pro ὀδὶ ἀποκρεσάμεν&, antiquum ἀπεκρινψάμεν& habuit.

Versu à fine 10. pro ἃ λογίσαντο, λογίσαιτο singulariter.

Facie 303. uersu primo pro γίγραφε, γίγραπτ̃. Et uersu 3. pro προτιμαῦ, προσιμαῦ. Et mox uersu 5. pro ἀλωκότα haud dubiè ἠλωκότα legendum est.

Versu 20. pro δ̃ δισπρίς scribe δικαστρίς librariorum menda.

Versu 22. pro τ̃ ὄφλοντα erat ὀφάλοντα. sensu non uariante.

Versu 25. pro ἕως τίνος. Et iterum sequenti uersu in antiquo τ̃ ὀφάλοντα φυλάττειν τι τίνος, &c. reperi.

Versu 28. pro ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὸς νόμος erat ἀλλὰ μόνον κατὰ, &c. Versu 32. pro τῶν διπαπλασίων ἀφέρητ̃ erat in antiquo ὑφήρητ̃. Et uersu à fine 7. pro ποιᾶ τῶν ἐκτισίων, ποιᾶν τῶν ἐκτισίων.

Facie 304. uersu undecimo pro τ̃ λι ἐγγυητ̃ν, erat τ̃ ἐγγυηθέντων in antiquo.

Facie 305. uersu 6. pro ἀλλὰ τὸ προσῆκον ποιῶ, in antiquo negatiuè ἀλλὰ μὴ τὸ προσῆκον ποιῶ reperi. Versu deinde 13. pro ὅτ& ἰὸν' ὁ νόμ& ὁ ποιῶν προσυποφᾶδαι. Antiquum ὅτ& ἰὸν' ὁ νόμ& ὁ λοιπὸν μὴ ποιῶν προσυποφᾶδαι.

Versu à fine quinto pro σωφρονῦτι lege σωφρονῦτι.

Facie 306. uersu 4. pro προσιμεῦ αὐτῶ διομόν, in antiquo διομῦ legi. Versu octauo pro λίξω καὶ ἐπ ἀποκρύψομαι, erat λίξω καὶ ἐπ ἀποκρίψομαι.

Facie 307. uersu 9. pro κατὰ νόμος γεγόμεν&, in nostro κατὰ λόμος γεγόμεν& scriptum inueni. Deinde uersu post τὸ νόμ& 8. pro καπᾶς ἀλεία, ἀλῶν. Versu à fine 4. pro ἐδᾶτο ὑ πόλις τ̃ νόμ, ἐδᾶτο ὑ πόλις τότ τ̃ νόμ.

Facie 308. uersu 21. pro παράδόν τι καὶ θαυματὸν, in nostro παράλογόν τι καὶ θαυματόν, uerbis idem significantibus.

Versu 31. ὃ ἄλλοτι ποιῶν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, ὁ λωλύτι, in no-

Versu à fine 7. pro ὅτι σίωσιδεν αὐτᾶν ὑπατ&, in antiquo ὑπάτοις scriptũ est. Et ita quoq; legendum esse præcedẽtia uerba confirmant. Quinetiam multitudinem uituperant, quod ipsis singulis sit conscia.

Versu sequenti ubi Aldus habet τὰ ἐν τῇ πρίᾳ καὶ δεινότατ' ἔπτα δεδύμαλα. Antiquum τὰ ἐν τῇ πρίᾳ καὶ τῇ νέστατι δεδῶκα ἔπτα δεδύμαλα. Versu penultimo pro πρὸ ταυτηρίδας, πρότατηρίδας erat.

Facie 309. uersu 10. ὁ καὶ χρητ̃ παῖδες, &c. lege. Versu 17. pro ἐκᾶ τῷ ἁρμοστῇ erat ἐκείνῳ τῷ ἁρμαστῇ.

Versu 24. pro περιόμενον σώζειν, τιμωρήσασθαι, omnino legendum est uetusti exemplaris testimonio περιόμενον σώζειν, μὴ τιμωρήσασθαι.

Facie 310. uersu 20. pro ὑπὸ τ̃ αὐτὸ erat ὑπὸ τότε αὐτᾶ.

Vide hoc loco memorabile Locrorum de rogandis legibus institutum, dignum quod aureis literis scribatur: Cur autem grauarer illud asscribere, cum sit & pulchrum, & scitu dignum: βέλομαι δ' ὑμῖν ὧ ἄνδρες διηγήσασθαι ἐν λοκροῖς ὡς νομοθετοῦσι διηγήσασθαι. ὀδὶ γαρ χάρις ἐσιδεῖν παραδείγματος ἀκκινοότερ. ἄλλωτι, καὶ ὧ πόλις σὺνεμμένα χρῆτ̃. ἐκᾶνοι γαρ ἅτως οἴοντ̃ δᾶν τοῖς πάλαι κειμένοις χρῆσθαι νόμοις, κὴ τὰ πάτεια πορεύεσθαι. καὶ μὴ πρὸς τὰς βελήσεις, μὴ ἢ πρὸς τὰς διαλύσεις τ̃ ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. ὥστε κἂν τις βόλητ̃ νέμον καινὸν τιθῆναι, ἐν ἑρὶ χῳ τ̃ ῥάχιλον ἔχων νομοθετᾶ, καὶ λαὸς μὴ δέξῃ λαλὸς καὶ χρήσιμ& ἔσται ὁ νόμ&. ἢ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπόρχητ̃. ὀδὶ μὰ, τίθυπεν ὠδὶ σαλῶντ& τ̃ βέβαχ. καὶ γαρ τοι καινὸς μὴ ὁ τολμῶσι τιθῆναι νόμος. τοῖς ἢ πάλαι λαμένοις ἀπερίβλως χρῶνται. ἐν πολλοῖς ἢ παῦ ἑτέρου ἂν ἀκούσαι, ἓς λέγητ̃ παρ' αὐτοῖς νόμ& καινὸς τιθῶσι. ὅτ& γαρ αὐτέθι νόμ ἰαὶ τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, αὐτεκκόψαι παρασχεῖν τ̃ ἑαυτῷ, καὶ ὁ χρεμάτων τις μύσιος ὀδόμενος. ἀπειλῆσά τις λέγητ̃ ἐχθρὸς ἐχθρῷ ἵνα ἔχοντι ὀφθαλμὸν ὅτι αὐτὸ ἐκκόψει τ̃τον τ̃ ἕνα. γενόμενος δὲ ταύτης θ̃ ἀπειλῆς, χαλεπῶς ἐνεγκὼν ὁ ἐτερόφθαλμ&, καὶ ὀγδόμ& ἀβίωτον εἶναι αὐτῷ τ̃ βίον τῦτο παθόντι, λέγετι τολμῆσαι νόμον εἰσφερεῖν, ἰαὶ τις ἕνα ἔχοντ& ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω αὐτεκκόψαι παρασχεῖν, ἵνα τῇ ἴσῃ συμφορᾷ ἀμφότεροι χρῶνται. καὶ τῦτον μόνον λέγονται λοκροὶ θεῖσθαι τὸν νόμον ἐν πλέοσιν, ἢ διανοοῖσι ἕτεροι. Hæc pro excludendo fastidio & satietate lectionis depellenda inserere libuit. Et sanè animus erat, eiusmodi locos plures inserendi, sed properandi studio coactus sum de sententia discedere.

Eadem facie uersu à fine quarto pro τὸς δ' ἑαυτῶν erat τοῖς δ' ἐν αὐτῶν, &c.

Facie 311. uersu posti τὸ λέγει σὺ. 2. pro τ̃ δήμου τ̃ ἀβλωδάων, τ̃ δήμα τ̃ ἀβλωδάων. solet enim plurimum sic loqui Demosthenes.

Facie 312. uersu 30. ubi Aldus legit λαῦ τοι αὖ ὁρωτῶντέτιν& αὐτὸν, ὅτι ἕνικα τοιαῦτα ἐδίλωσε γράφειν καὶ λιξόντ&, &c. in antiquo sic reperi ἔπι τοίνυν πι λέγων ὁρωτῶντ& τιν& ἕνικα. λαῦ τοι αὖ ὁρωτ& τ& τιν& αὐτὸν, &c. prioribus uerbis in Aldino exemplari prorsus deficientibus. Versu à fine 9. pro διὰ τ̃ τον ὅδ' ἢ τ̃τον, κὴ διὰ τ̃τον erat, &c. Versu ab eo loco secundo pro σὺνυόμενοι erat σὺνῦόμενοι. Versu à fine 4. pro λαθύσειν erat λαλαθύσειν.

Facie 313. uersu 18. in his uerbis ὀδὶ σὺ οἶδα ὅτι ἐπὶ τ̃ διάκοντα, etc. ὀδ' in antiquo non aderat, atq; haud scio an adesse oporteat.

Versu 20. pro ἀλλὰ αὐτὸ τ̃το λατηγορῆμεν τ̃ διάκοντα, in antiquo erat λατηγορῆσι. Versu deinceps sequenti pro ἐκείνων θ̃ αὐτῶν πεντηρίας, erat θ̃ ἑαυτῶν πεντηρίας.

C Eadem facie uersu 27. pro λᾶ λαβῶν τὰ πεπραγμένα, antiquum ἵνα λαβῶν habebat. Versu 34. τοῖς οἰκέταις τοῖς ἑαυτῶν χρῆσθαι, in antiquo τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν λίχρησθαι.

Facie 314. uersu 2. pro παῦδ' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὲς αὐαδ'ἐξιδι, in antiquo αὖξιδι fuit. Versu 18. ἀφ' ἃ ἐγὼ ἔτοιμ& ὑμῶν πολιτεύτη. Antiquũ pro ἔτοιμ& ἑτᾶν& habuit. Versu à fine nono pro προσιλαθύσαν, erat προσιλανθάσει.

Facie 315. uersu 12. pro τᾶς σχοινίσι erat σχοινικίσιν. Versu 20. pro ὁ πέρ& ὅτ& αὐθροτίνα&, ὁ πέρ& ὅτ& αὐθρετίνα&, ὡς ἴω, &c.

Facie 316. uersu 13. pro ἐκτίτισαι τὰ χρήματα, ἐκτίσαι antiquum habuit. Versu 19. pro ταῦτα νομοθετῆσαι, ταῦτα νομοθετήσασ. Versu 26. antiquum exemplar sic habet μαθὼς δεδύσητ (non ut Aldus δεδύσητ) αὐτὸς πάσητ τὸ λακόν. Versu 34. pro δεικνύτω τ̃ νόμον ἐξῆς, δεικνύτω τ̃ νόμον τ̃ ἐξῆς. Versu à fine 3. pro ὅταν δὲ τότῳ τῷ λόγῳ χρῆτ̃, ὅταν δὲ ταῦτῳ τόῳ τῷ λόγῳ χρῆτ̃.

Facie 317. uersu 3. pro ὑμῖν ὧν μνημον δύτι, antiquum ὑμῖν ὁ μνημον δύτι habuit. Versu 12. pro ὃ τίω σιαυ̃τ διοῖς ἐχθρεαν, &c. ἀλλὰ τίω σιαυ̃τ, &c.

Facie 318. uersu 21. pro νόμος πρότερον νόμῳ, antiquum ὅρκος πρότερον νόμῳ habuit. Eodemq; uersu pro τὰ ἐχοντες, τὰ ἐχοντας in accusatiuo.

IN ORATIONEM PRIMAM contra Aristogitonem.

Versu primo πάλαι λαθύμει& ὦ ἄνδρες ἀδικᾶσι, ὦ ἄνδρες δικα-

(στὰ.

κατὰ. Versu 7 pro ἀλλ' ὡς αὖ ἑκάστῳ ὑμῶν ἔχει, in antiquo ἔχῃ. Versu 10. pro λυπεῖσθαι ἢ ἔστι τὸ πρᾶγμα ἐπὶ σὲ, &c. In antiquo λυπεῖσθαι δὲ ἔστι τὸ πρᾶγμα πάλαι ἐπὶ σὲ, &c. nec uerò ociosum est πάλαι præcedentia & sequentia respicienti. Versu 17. pro ἑκάστῳ ὄντα τῶν νόμων, ἑκάστῳ ὄντα τὰ τῶν νόμων. Versu 22. pro δ' ὅτι δεῖν παρῆσαν ἔχων, ἀλλ' ἀλλ' ὅτι δεῖν παρῆσαν ἔχων.

Versu à fine 4. pro ὧν τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω, καὶ τὰ μὴ ἄλλα ἐάσω.

Facie 2. (est autem attendendus nouus numerus) uersu 14. pro συμφρόνησα φυλάττων, ταύτῳ τῷ ὑμέρᾳ συμφρόνησα φυλάττων καὶ ταύτῳ τῷ ὑμέρᾳ, &c. Versu 20. pro ἢ καθ' ὑμῶν αἰσχίων γίγνηται. in antiquo erat γενήσεται in futuro. Versu 30. antiquum ἆρ' οἱ καὶ λογίζεσθε τὸν ὑπὲρ πίλιος καὶ νόμων βουλευόμενος, apud Aldum in dativo participium cum articulo. Versu 38. pro διὸ τοὺς τοιούτους βαμαρταίνοντας σύρουσι. Antiquum διὸ τοὺς τοιούτους ῥᾳδίως βαμαρταίνοντας σύρουσι.

Facie 3. uersu 6. pro τούτοις νῦν ἐπὶ τῷ, &c. τούτοις νῦν ἐπὶ, &c.

Versu 9. pro πάντα ἀπόλλυτε τὰ ὀρθώματα, antiquum πάντα ἀπόλλυτε τὰ δὴ πόλεως ὀρθώματα. Versu 18. pro λέξω ἢ, ὅτι λοιπὸν, ὅτι πρότερον δόλῳ. Antiquum λέξω ἢ ὅτι λοιπὸν, &c. nihil nouum, neq; superuacuum. Atq; ita legendum esse probant uerba sequentia, sed quod omnes uos mecum iuxta tenetis. Versu 22. Aldus πάντα δὴ ὧν ἡ πόλις οἰκεῖτ' καὶ σώζητ' γίγνεσθαι τοὺς νόμους σύρουσι, ἢ τὸ τούτοις ἅπαντας πείθεσθαι. Antiquum καὶ πάντα δὴ ὧν ἡ πόλις διοικεῖτ' καὶ σώζητ' γίγνεσθαι τοὺς νόμους σύρουσι τούτων αἰτίους καὶ τὸ τούτοις ἅπαντας πείθεσθαι. Et hæc sanè lectio plenior est, & melior.

Versu à fine 9. pro τῷ τ' ὑπηρέτῃ ἐκεῖ μετάστητι ἔξω τῶν νόμων ἰόντα, &c. Antiquum multo emendatius sic legit ἅμα τῷ τ' ὑπηρέτῃ ἀπεῖν μετάστητι ἔξω, τοὺς νόμους ἰόντας, &c.

Versu à fine 6. ubi Aldus habet ἀσωμᾶτ' καὶ σώζητ' ἢ σωφρονῶν, &c. Antiquum ἀσωμᾶτ' καὶ σώζητ' ἔστοι φυλάττειν.

Facie 4. uersu 6. pro καὶ ἀδίκως ἔδοξεν τ' ἀδικημάτων, &c. καὶ ἀδίκως ἐπ' ἀλλοτρίῳ τ' ἀδικημάτων, &c.

Versu 21. pro λυπουμένης σε δὴ παρρησίας, in antiquo λυπλεισμένης σε δὴ θρασύτητος. Sequenti mox uersu pro ἀλλὰ τοσούτοις ἐφλήμασι, in antiquo ἀλλὰ τοσούτοις καὶ τηλικούτοις ἐφλήμασι, quam ueram lectionem esse mihi haudquaquam ambiguum est.

Versu 25. Antiquum exemplar sic habuit ἐν γραφῇ διομολεῖ ἐπιβὰς πραπτέων τῇ δὴ βουλήσεως. ἰὼ αὐτὸς διώκεις γραφῇ, &c. Quam lectionem cum Aldina conferens utra melior sit mox uidebis. Versu 31. pro ὧν τ' τοιούτων τι μορίων Antiquum ὧν τ' τοιούτων τινὸς μορίων.

Facie 5. uersu 2. pro ἀνθρωπ& μικρὸς ἀνθρωπ& μιαρὸς homo scelestus, atq; ita legendū esse sequentia abunde probant, & tota ista actio.

Versu 25. pro καὶ διαβάλλων, in antiquo est διαβαλλόμεν&.

Versu 32. pro περὶ τ' σκοπεῖτε γὰρ περὶ τότε σκοπεῖτε γὰρ, &c. Et mox sequenti uersu pro ἐμείνε, in antiquo ὅμως est. Et iterum uersu proximo pro καὶ τ' συλλόβδην, συντόβδην scriptum reperi.

Facie 6. uersu 3. Aldus quidem sic legit τίνα γὰρ τ' ἄλλων ἔτ& ἔργαστά τι μακρὸν τοσοῦτον ὠλίνον, τὰς ἰλιάτας ὃς συνοφανῶ περιδρᾶτ'. Antiquum autem ad hunc modum, τίνα γὰρ τ' ἄλλων ἔτ& ἔργαστά τι μακρὸν τοσοῦτον, ὠλίνον ὅσον τὰς ἰλιάτας περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἐάλω. cætera non aderant. Estq; horum uerborum sensus. Rhetoribus Aristogitonem accusando adeò non exhibuisse negocium, ut de illis decreta quoq; scripsisse deprehensus sit, tantum autem homines priuatos uexasse. Aldina lectio hoc loco multum confusa est, nam eadem uerba post sequuntur, sed ordine præpostero. Porrò cives de repub. benemeritos decretis honorari solitos apud Athenienses quis ignorat? Totus ergo iste locus sic mihi ordinandus uidetur: τίνα γὰρ τ' ἄλλων ἔτ& ἔργαστά τι μακρὸν τοσοῦτον, ὠλίνον ὅσον τὰς ἰλιάτας, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἐάλω. τίνα δ' ἢ ὅ πάλιν νῦν λέγει λίνειν ῥήτορα, ὀλίνα. ἀλλὰ ἰδιώτας πολλὰς, ὃς συνοφανῶ περιδρᾶτ'.

Eadem facie uersu 11. pro ἀς πράττων ἀργύρια, in antiquo ἀς πράττων ἀργύριον. Versu sequenti pro ἅτοι γὰρ ἐπίσαντ' τότ' διαβαπίζεσθαι, in antiquo erat συνδιαβαπίζεσθαι. Versu 19. pro γίγονε nostrum exemplar habuit γεγονές. Versu 29. in his uerbis τ' ἐλυσίννιον ἐμὲ μόνον ἄνευ τοιοῦτον τίθημι. ἐμὲ in antiquo non aderat. Versu 31. pro λέγειν erat χάριν. Iterum sequenti pro ἅτε καὶ ταυτὸ πείθεσθαι, in antiquo τὸ αὐτὸ erat. Versu 34. Antiquum sic habet ἵνα μὴ πολλὰ τὰ βλάσφημα ἀθανατίζωμαι λέγειν καὶ διεξίναι. Versu 37. pro τ' γὰρ ἄλλων ἁπάντων καὶ φρονούντων, erat πείσαντων.

Facie 7. uersu 15. pro ὑμᾶς τὰ μάλιστα ἐπιχειρεῖτο, ὑμᾶς τὰ μέγιστα, &c. Versu 26. pro ἐπὶ ἀλφὶ τῷ ψυχῷ διαρρίβα, erat τῇ ψυχῇ.

Versu 29. pro ὕρις ὁ σκορπι& erat ἔχις ὁ σκορπί&, uipera aut scorpio. Versu 31. pro ἀργύρεον πράξιν erat ἀς πράξιν.

Versu 34. pro τὰς ἀσιβᾶς γράφεσιν ἀς ἄδε, erat ἐν ἄλλῃ γράφεσιν nullo fermè discrimine.

Versu 39. pro μὴ καθῆτι erat καταβῆτι.

A Versu à fine 3. ubi Aldus legit πρὸς μὴ γὰρ τῷ τ' πατρὸς προδόσ, &c. Antiquum sic habuit πρὸς μὴ γὰρ τῷ τ' πατρὸς ἐν τῷ Διοσωτηρίῳ πρὸς ἐκεῖς &c.

Facie 8. uersu primo Aldus μὴ ἀποσχίσθαι τὸν χάριν ὥσπερ αὐτίνος ἀπόσατι τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἑαυτῶ οὐκ ἐμοπατρίων μᾶ. Antiquum μὴ ἀπισχῶσθαι τὸν χάριν ὥσπερ αὐτίνος ἀπόσατι τ' μαρτυρίων, καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἑαυτ' ἀχ ὁμοπατρίαν μᾶ ἄσαν.

Versu 7. pro βωβίαν ὄνομα, βωβίαν scriptum erat, quo nomine Stratim infrà eadem mulierecula iterum nominatur.

Versu 17. pro λάλει μοι τὸν τῶν γραφῶν τὸ πατρὸς. Antiquum λάλει μοι τ' τῶν ταφῶν τὸ πατρὸς. Versu 19. Aldus sic λάλει γ' αὐτῶν πρῶτον τὸν δὴ βωβίας προστάτην ὃν προσάγει αὐτῶν. Attende iam uicissim nostri exemplaris lectionem. λάλει δή μοι πρῶτον αὐτῶν τὸν δὴ βωβίας προστάτην δὴ κατασχόμενος αὐτὸν. καὶ τὸν πωλητὰς πρὸς ὃν ἀπάγει αὐτῶν. Vides quàm multa hoc loco desunt in Aldo, tum quàm perspicua hæc sit lectio.

Versu post τὸ μαρτυρίαν 5. pro προσιλῶν ἢ λαλῶν erat προσιλῶν καὶ λαβῶν. Versu 11. pro ὄρκωνεῖν ὃ ἑαυτῶν erat ὀρθῶνεν καὶ ἑαυτῶν.

Versu à fine quarto totum illum locum in antiquo sic scriptum reperi ἅτ' ἐκ αἰσχίωνδε ὦ ἀνθρῶν ἀδικῶσι, ἐ οἱ μὴ ἔπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς ἰσχάτοις ἐμπεπωκότ' ἐς τὸ οἴκημα τοσοῦτο ἦτον ἠγήσαντο ἑαυτ' ἄνευ πονηρότατον. Et uersu ultimo pro καταπαύσητι erat καταμιξῆτι.

Facie 9. uersu secundo pro καὶ τοσοῦτ' ὧν erat τοιοῦτ' ὧν. Et uersu proximo pro ἐγὼ μόν' ἐπὶ λοιπὸς ὑμῖν. In antiquo ἐγὼ μόν' ἔτι σῦνες ὑμῖν.

B Versu 15. pro ἐγὼ μὴ γὰρ ἄπιστον καὶ θυεῖς ἐχθρὸν ἐ μόνον, &c. In antiquo ἐγὼ μὴ γὰρ ἀπιστῶ, καὶ θυεῖς ἐχθρὸν, ἐ μόνον αὐθρώπους ἀποκλαβαίω,

Versu 22. pro αὐτῷ τούτων ἀπαλλαγῆ, αὐτῷ τούτων ἀπαλλαγῆναι.

Facie 10. uersu 11. pro αὖθ' ἑκάτω γίγνεσθαι erat γιγνῆσθαι. Versu 15. pro νομίζειν ἐγράφθαι erat τυγ' ἀφθαι.

Versu 13. pro καταφυξῆτ' σώφρονα καὶ μίσθιον καταφυξῆτ' ὡς σώφρονα καὶ μίσθιον, &c. Versu proximo pro ὃν ἐ βιβίωκεν ὃν τε βιβίωκεν. Versu 31. pro ἄλλοις καποῖς δίδυμ&, ἄλλοις καποῖς καὶ δίδυμ& ἔτοσί. Sequenti uersu pro κημνίδα κημνίαν.

Facie 11. uersu 11. pro ἴσωσον τοὺς ὑπὸ τούτου, ἴσωσον καὶ τοὺς ὑπὸ τούτ'. Versu 14. pro γραῦς προσισκήψας erat παρισώσας. Versu 18. sic legendum à τοίνυν ἀκέσατε καὶ τὰς βλασφημίας.

Versu 23. ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ ναυτίον, &c. Versu 25. μὴ γένοιτο ἔτ', μή τι γένοιτο ἔτ' Antiquum habuit.

Versu 36. pro τῇ δὴ φύσως ὄπορ ἄπον. Antiquum τῇ δὴ φύσως πρὸς ἀλλήλας ὄπορ ἄπον, &c.

Facie 12. uersu 2. pro ὄπορ τὸ δὴ παροιμίας, ὥσπερ τὸ δὴ παροιμίας.

Versu 12. pro ἑκατὸν ἐπῶν erat ἑκατοπῶν. Versu 15. τότε παράδειγμα σαφὲς. In antiquo τότε ἀλίκημα σαφὲς.

Versu 30. pro ὃς γὰρ οἷς ὁ δῆμ& ἅπας τὰς ἐνοχλήσεις. Antiquum ἅπαντας τὰς ἐνοχλήσεις, &c. habuit.

Facie 13. uersu primo pro ὃν δ' ἐπῶν ἔτι παύσασθαι βούλομαι. Antiquum emendatius sic ὃν δ' ἐπῶν ἔτι παύσασθαι βούλομαι. uno adhuc addito fine dicendi faciam. Versu secundo pro προσηκόντ', περιεστηκότ' in antiquo scriptum erat.

Deinde uersu 12. pro τὰς ἀποψηφισαμένους, ἀπεψηφισμένους erat. Et C uersu 16. pro ἔστο τὸ πιστὸν ἕκαστον διδοὺς. legendum est ἔστο τὸ πιστὸν ἕκαστ& διδούς.

Postremo pro ἐξῆκεν γὰρ παύτων ὁ τούτου λακόπραγμοσύνη. In antiquo uehementius sic ἐξῆκεν γὰρ ἐξῆκεν παύτων ὁ τούτου λακόπραγμοσύνη. peruenit enim peruenit ad omnes huius improbitas. Facere autem eam repetitionem ad epitasin obscurum opinor esse nemini.

IN ORATIONEM SECVNDAM contra Aristogitonem.

Quanquam hanc orationem multi negent esse Demosthenis, quòd in ea nihil dignū sit Demosthenis eloquentia, de qua meum non est pronūciare, aut iudiciū facere: tamen cum multis in locis apud Aldū corruptissime excusa legatur: nolui illam qualemcunq; præterire. Itaque quicquid inuenire potui, libens & diligenter annotaui, inque medium contuli. Sic enim de Græcis scriptoribus sentio, nullius orationes sine aliquo fructu legi posse, ideoque nullas respuendas. Quæ igitur in hanc orationem annotauimus ea ferè sunt.

Primùm facie 14. uersu 3. pro διαῤῥήδην καὶ οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι μὴ θῆναι τοῖς τοιούτοις λίγειν. In antiquo καὶ οἱ νόμοι διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσι ἐν τῷ δήμῳ μὴ θῆναι, &c.

Versu 11. hæc uerba δὴ τούτων λακίας in uetusto exemplari nō erāt.

Versu 14. pro λοιπῷ τῶν ἀτυχίαν ἅπασι τοῖς συμπλέουσι, λοιπὸν τῶν ἀτυχίαν ἅπασι τοῖς ἐμπλέουσι, &c.

Versus

Versu 27. Antiquum sic legit τῆς γῆς ἐκούσης (ubi Aldus habet ἐμ μένοντος) τῆς ὑμετέρας γνώσεως, καὶ ἕτοιμος ἂν εἴην. A

Versu 29. pro οἱονεὶ δὲν αὐτοῖς παθαρχᾶν, antiquum αὐτὸς habet.

Versu 23. Antiquum sic ἀφιστάσθω μὴν γε φασὶν ὑπὸ τῶν προγόνων μετασταλέντα. Et uersu sequenti pro ὄφλοντας, ὀφείλοντας, participijs idē significantibus.

Versu à fine 9. Antiquum ἅτε δημηγορῶν καὶ λείπον αὖ ἄγει. Versu sequenti μὴ μετίχειν ταύτης τῆς ἀφορίας. ὥστε παρὰ τοὺς νόμους τοὺς εἰς μέτερους πράξαι. ἢ ἢν μηδὲν ἧς ἀγαθὸν εἰργασμένον, ὑποβραχυθῆ δὲ ὀβολοστατέα, &c.

Facie 15. uersu 7. pro μηδ' ἀφηγᾶσθαι erat ἐφηγᾶσθαι. Versu 13. pro συναγωνιζομένους ὕστερα erat συναγκαζομένους.

Versu 22. pro ἀεὶ ἢ τῶν τότε παρανομίαν erat αὖτ. Versu 23. pro διὰ ἕτοιμος, διὰ αὐτὸ ἕτοιμος, &c.

Versu 26. legendum ἀνδρῶν δικαστᾶν. Versu 29. παρεισεργαζομένου τι καὶ λοιπῆ. Versu à fine 3. pro λυπεῖν & ἐπίδειξιν, ἐπιδεικνύειν in antiquo erat. Versu penultimo Aldus ὧν ἥττατο τότων ἄρχειν διατηγορῶν. Antiquū ὧν αἰτιᾶσθαι τότων διατηγορήσας ἄλλον.

Facie 16. uersu 6. ἀπολαβεῖν in fine abundat, estq; planè ociosum. Versu 8. in Antiquo ἐλίγχειν τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας ὥστε τὰ ταῦτα, &c. Versu 16. ἀλλὰ καὶ συμβουλεύσαί τι lege. Et mox 18. ἠγωνίζετο, in antiquo ἠγωνίσατο erat. Versu 22. pro ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσι erat ὁμολογουμέναις.

Eadem facie uersu 28. Antiquum sic legit ἐν τῷ παρεληλύθοντων χρόνων ὅσων ἐπεκείσι τότοις παρακατατέθεσθαι. τὰ δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ διειρὰ τοῖς ὁμολογουμένως βιβλιαιμένοις δοι φαύλοις ὑβρίσειν. Cum hac si lubet confer Aldinam, & uidebis quanto hæc sit potior et emendatior. Deinde uersu 32. pro ἐφιστάναι erat ἐπιμένειν. Versu à fine 7. Antiquum sic legit μὴ δὲ τὸς βλασφημοῦντας αὐτὸς τιμωρεῖσθαι. nam προειλέσθαι quod sequitur, in antiquo non erat. B

Versu à fine tertio, ubi Aldus corruptissimè & imperfectissimè habet καὶ ἢ μὴ νομοθετῶν ἵνα ἅπαντα πᾶσιν ὑπὸρ ὑμῶν αὐτῶν διειρῆ συλλογίσασθαι, ἐπιλέξασθαι, μισοῦντας τὸς πονηρὸς. in nostro antiquo hic locus sic legitur. καὶ ἢ νομοθετῶν ἵνα ἅπαντα πᾶσιν ὑπὸρ ὑμῶν ἀπιχθαίνεσθαι τοῖς φαύλοις, ὑμᾶς ἢ μὴ δ' ὑπὸρ ὑμῶν αὐτῶν διειρῆ συλλογίσας ἐπιλέξασθαι μισοῦντας τὸς πονηρὸς.

Facie 17. uersu primo pro πάσχειν παράσχειν. ac deinceps eodem uersu τὸς δὲ ἄλλους ἐπὶ τῶν τῶν ὥσπερ ἐκ ἔντων νόμων, &c. antiquum habuit.

Versu 3. sic καὶ τὸ μὴ καταφρονᾶν καὶ τὸ μὴ παθαρχᾶν, &c. in antiquo erat.

Versu sexto sic καὶ δι' ἀπραξίας καὶ δι' πλεονεξίας. τὸς ἢ τὰ φρονήσεως καὶ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ἔργα πραττομένους. Versu 12. pro εὑρήσομεν, εὑρήσαμεν. Et in fine pro ψηφισθῆ erat ψηφιᾶθε, more Attico.

IN ORATIONEM CONTRA Neæram.

διαγεγραφοτά τινος καὶ ἕτερον τ λόγον, ὡς ἀγνῶσιν, πλουσίου, ὑπλίτην ὄντα, ὡς φησι λιβανός· μὴ πολλαχῆ τῆς ῥητορ διωκάμενος ἐκλείσειν. ἀλλ' ἐμοὶ γε ἀξιώτατον εἶναι δοκᾶ δι' ἀναγνώσεως ἐκλέξαι πλάστερ αὐθρας τῶν λογωτάτων πορεῖ πλάστερ ἕτερον ποιεμένους. ὥστε καὶ ἐς αὐτὸν τὰς τ ἀντιγράφων διαφορὰς σαφεστέρας, τοῖς φιλομαθέσι χαρισάμενος συντεχάτε.

Hoc loco iterum alius numerus tibi est animaduertendus, qui nostra cum Aldino exemplari conferre in animo habeat. Facie 228. uersu 11. pro ἕτ δύμος τ ἀβλωάνου ἕτ ἀβλωάνου sicut etiam alibi.

Versu 22. pro καὶ προειμένους τὸς συμμάχους, in antiquo καὶ προειμένους τὸς συμμάχους legi.

Versu 31. pro ἠγόμην δᾶν τ δῆμον, erat τ νέμον. Et uersu sequenti iterum pro τῷ δήμῳ τ ἀβλωάνου, erat τῷ δήμῳ τῷ ἀβλωάνου. Versu 34. in antiquo plura uerba sunt, quæ Aldus non habet, nempe sic, ἐδόκει ἀπιχειροτόνησεν ὡς ἐ δᾶ τοῖς χρήμασιν τότοις πραττομένοις χρῆσθαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ἀν πλέον γένοιτ.

Præterea uersu 36. pro τὸς δικαστὰς, δίκαιον ἐρεῖσθαι. in antiquo τὸς δικασταμένους δᾶν ἐρεῖσθαι.

Facie 229. uersu 10. legendum ὥστε μὴ δωροδοκῶσι. Et uersu 16. pro προῦπον αὐτῷ τ πολλά δίκαιον φέρον. προῦπαρχ αὐτῷ ἐπὶ πολλαδίκῳ φόνῳ. Versu 23. pro ἐν πραταποσίων αὐθρῶν, in πραταποσίων δραχμῶν antiquū habuit.

Versu 25. pro ὃ χρησάμενος ἐχρεσάμενος omisso aduerbio ὅ.

Et uersu 27. pro ἐπὶ τιμωρίαν βλασθαι erat βαδίσθαι.

Et uersu à fine 10. ἀλλοδρίως ἢ πᾶλας ἀδαγαγόντα lege.

Facie 230. in lege citata uersu primo pro γράφεσθαι erat γραφίσθω. & mox secundo pro οἷς ἐξεστιν, ὃς ἐξεστιν.

Versu 18. pro καθ' αὑτῷ, καθ' αὐτῶν.

Versu à fine 3. pro διὰ τὸ μήπω τῶν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι, διὰ τὸ μηδέπω τῶν ἡλικίαν. Et ultimo uersu pro ἐμβάρνει legendum esse ἐμ- C

δαρνεῖ, certum est, librariorum imperitia depravatum.

Facie 232. uersu 7. pro τῷ γλαυκωνίδῃ τῷ γλαυκωνίδῃ τῷ λυδαντίδῃ.

Versu 18. καὶ ἄγον αὐτῷ μισθομένοι, in antiquo ἄγον αὐτῷ μισθωμένῳ mercede conducta. Versu 20. pro τότι αὐτεπαγγελτί ἐστι τότι αὐτίπας.

Versu à fine 11. pro αὐτῶν τιμῷ, αὖθ τιμῷ. Et uersu à fine 3. pro ἕτ συνράτες καὶ τιμανορίδης ἕτ τι συνράτες καὶ, &c.

Facie 232. uersu 5. pro συλλίγασα, erat σωάγασα. Versu à fine 14. ἢ ἐχώς ὥστο lege. & sequenti pro τὰ ἐν θ εἰνίας, τὰ ἐπὶ θ εἰνίας.

Facie 233. uersu 18. pro ἐπὶ τῷ οἰνίαν ἕτ σιφαύς, ὧδε τῷ οἰνίαν τῷ ἕτ σιφαύς.

Facie 234. uersu 4. pro καὶ ἔπεισαν λίαλαν, ἔπεισαν καὶ λίασταν, &c. Versu 14. pro φίλους εἶναι ἀλλήλοις, φίλους εἶναι ἀλλήλοις.

Versu à fine 7. pro ὡς ἔν τότι μὴ σρυβήλῳ ἐκάλειν. Antiquum ὡς τὸ τονὶ παιδίον μικρὸν, ἐν τότι μὴ, σρυβήλῳ ἐκάλειν. Versu ultimo pro ἔτι βιάσασαν αὐτῷ ἀφεῖσθαι, in antiquo αὐτᾶ pro αὐτῷ erat.

Facie 235. uersu à fine 11. pro ἔπειθ' ὕδατο παιδίον, erat ἐπέδησε δὲ τὸ παιδίον. Versu 8. pro πάλιν καὶ ποιήσασθαι, πάλιν λαβᾶν καὶ ποιήσασθαι.

Facie 236. uersu 16. pro τιμήρατο λιφαλῦβον. erat ἐκάλεβον. Post citatos testes uersu primo pro ὑποδεινόν, erat ἐπιδεινόν. Versu sequenti διατιμιμαρτυρήτας emenda & scribe διαταμιμαρτυρήτας.

Versu 22. τῶν δυνατόρα, τῶν νιάρας Antiquum habet. Versu 27. ἢ ἐτρέαν ὑγρὸν γύματα γωᾶνα ἄγλω. in Aldo γωᾶνα deest. Versu à fine 6. pro ἕτ διομοθετήσαντα erat διομοθέτλω.

Facie 237. uersu 1. pro ἐπιβιβλοῦσα, erat ἐπιβιβλοῦσθαι.

Eiusdem faciei uersu 9. pro λαθλωτῆ, λαθωτῆ.

Facie 238. uersu 4. pro γράφας γραφάς. Versu 14. pro τὰς σιμπίτλας, σιμποτάτας Versu à fine 11. iterum pro γράφας, γράφας. Et pro ὄρη & γραφῶν, γράφῶ καὶ ἐν τῷ ὄρη pro τὰ διόγνια, in antiquo erat διοίνια. Et uerum uersu à fine tertio pro γράφας γράφας reperi.

Facie 239. uersu primo in ἢ ἐκ ἄλλῃ, ἐκ in antiquo non legi. Versu nono τὰ ἱρὰ τὰ ἄῤῥητα geminato articulo.

Facie 240. uersu à fine 16. in his uerbis ἀφέλιτο ἐς τὸ δικαστήριον, ἐς in antiquo non fuit.

Facie 241. uersu 2. pro καὶ ἔτι νῦ, καὶ ἔτι καὶ νῦ. Versu 8. pro τῷ βαρβάρῳ σῶα ἀπώλοντο τῷ βαρβάρῳ ἐπόντι σωα ἀπώλοντο.

Versu 13. pro ἢ ἐκ ἠγάπα ὅτι, ἢ ἐκ ἦ' ἀπλότητι θ ἠγεμονίας, &c.

Versu à fine 12. ὁ γὰρ ἀσωπὸς ποταμὸς μίγας, &c. in antiquo erat.

Facie 243. uersu 12. pro ἕκασ ἀπὸν, ἕκασ ἐσὸν erat.

Versu sequenti pro ἀποψηφισαμένης erat ἀποψηφισάμ.

Versu 29. pro ἱκανὸς προῖκ' αὐτῇ ἱκανὰ ὑπροῖκα αὐτῇ.

Facie 244. uersu 8. pro ἐδὲ ἱκάνης ἔσης θ ὑσίας, in nostro erat ἐσίας.

Facie 245. uersu 9. Antiquum sic habet ἕτοιμ ὢν τὰς δραπάνας παραλαμβάνειν τὰς νιᾶρας, &c.

IN ORATIONEM FVNEBREM.

Facie 246. uersu primo pro ἐν τῷ πολίμῳ γιγνομένης ἐν τῷδι τῷ πολίμῳ γιγνότας. Versu 10. pro ὅμως μέντοι, ὁμοίως μέντοι. Versu 20. ἀπαλλαττόμενο τ λόγων, ἐκεῖθ' ἢ μὴ γιγνῆσθαι antiquum exemplar habet. Deinde uersu à fine 15. pro γνησίων γνησίως.

Facie 247. uersu primo καὶ τ πολλῶν ἀλλῶν θέλειν in antiquo erat.

Versu 3. pro λωλύσαι, καταλύσαι. Versu 28. pro ἢ ἱκάνων ἀφιτὸ πολλὰ λαλᾶ διδόσειν ἐπᾶν, καὶ πρόχειρα, ἃ ῥᾴδιον μὴ ὅτι διδῶν. Antiquum ἢ ἱκάνων ἀφιτὸ πολλὰ δέκνυσιν αὐτῇ ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐκδῶν ἦσι.

Versu 9. à fine pro καὶ ἀκριβέστερον ἕτ το, in antiquo ἀφελέστερον ἕτ το παρισοσυασάμενο. Versu 22. pro νικαῦ ἢ ὁμοίως ἀμφότεροι, erat νικᾶν ἢ ὁμοίως ἀμφότεροι.

Versu 29. pro τὸς ἱκάνὼν οἰκέτας, τοῖς ἱκάνων οἰκέτοις in dativo. Versu 32. ἢ θ τ &c. nonnulli ὅτι θ τ τιτλοσυτικότων. nonnulli δὲ θ τῶν τιτλοσῦ. &c. legunt.

Facie 249. uersu primo pro ὁ πᾶσα θ ἰλλάδ, ὁ πάσης θ ἰλλάδ. Versu 7. pro βίλοι βίλοιτο. Sequenti uersu ὁ λεπόμεν & αὖ ὑμῖν βί & sic habet antiquum. Et iterum sequenti pro πᾶς ὁ πρὸ τ βῶλ ita legendum est πᾶς ὁ πρὸ τότον βῶλ.

Versu 18. pro ἔτι ὁ μόν est ὥστε ὁ μόν.

Versu 27. pro ἐς πρόπολον ἀς πρόπον.

Versu à fine 12. pro ἀμὴ συγγνῶ φανήσονθ τ δυμὴν ἐχοντες ἐκέινοις, ἀμὴ συγγνῶς ὄντες ὁμοίοι ἐκείνας φανήσονθ. Sequenti uersu pro ὡς αὐτὰς ἐδόσαν erat ἐαυτὰς. Et mox pro θ μικρὸς φησιν φάδρας erat ἀδρας. Et iterum pro ὀθ τὲς οἰκέτας σύμπαντας γενέσθαι, οἱ δ τὲς εἰκέτας σύμπαντας οἰκέτας γενέσθαι.

Facie 250. uersu 15. pro ἀγόρω λαλαλάπτοι, ἀγόρων λαταλάπτοι.

Versu 16. pro πᾶσδε εἰ τότων ὀνομαστὶ γραφήσονθ, omnino legendum est γραφήσονθ. Loquitur enim de alendis pueris atq; etiam parentibus

tibus eorum qui in bello ceciderant, sicut mox sequitur. κὴ γενᾶι εἰ τέ- A
των πρὸ βλιπόμενοι γηροτροφήσουσι.

IN ORATIONEM AMATORIAM.

Facie 251. uersu 11. legendum est, ἀλλ' ἄλλων λόγων, & non ἄλλοις.

Versu 14. pro λικλικοῖς τ λόγων. Antiquum habebat, λικλικοῖς τῶν λόγων. Versu 28. pro ὅτ' αἰσχρῶν ἀποτόμως ὄντων, ὅτ' αἰσχρῶν ἀποτόμων ὄντων.

Facie 252. uersu 7. δηλ τὰ μιρίως ἰσημμένα, &c. legendum est.

Versu 9. pro μάλιστα λατειπᾶν, in antiquo, λατιπέγειν. Versu 29. ἃ πολλοῖς ἤδη σωίπισι τ μάλλας μιτασχόντων, ὃ γὰρ διὰ ῥαθυμίαν τ σώμαλ& ἅπασαν σωίπαξεν, &c. in antiquo sic, ἃ πολλοῖς ἄλλοις ἤδη σωίπιτι τ μάλλας μιτασχόντων. ὃ γὰρ διὰ ῥαθυμίαν τ σχήμαλ& ἅπασαν σωιλαράξαν τῶν ὑπαρχόσαν σὐπρίπειαν.

Versu 37. pro τὸ τὰ λατιπάγονδ', &c. in antiquo, λατιπάγονλα.

Versu à fine 3. pro ἃ μ ὄν εἶόντ' ἦν, legendum οἷόσ' ἦν, Si dicendi facultate pulchritudinis tuæ laudes queam assequi.

Facie 253. uersu 17. pro ὃ γὰρ χαρὶν ὁμιλοῦντα, legendum, πρὸς χαρὶν, &c. Versu 23. pro τῇ τ σὐαρμοστίᾳ, erat σωαρμοστίᾳ. Versu 32. pro λόξαν θηρωμένης, erat λόξαν θηρωμένων.

Versu 27. pro τῶν τοίνυν αὐλῆράαν, erat τῶν τοιαύτων τοίνυν αὐλῆράαν.

Facie 254. uers. 4. pro τὰς τῶν πυγμῶν, in antiquo, τὰς ἢ τῶν πυγμῶν.

Versu 18. pro δηλ λαλῶς πρὸς ἅπαυλα πιφυκέναι. Antiquum, δηλ λαλῶς πρὸς ἅπαντα ἀεὶ πιφυκέναι, &c.

Facie 255. uersu 4. pro σαυτὸν προκρίνας, σαυ τ προκρίνας legendũ.

Versu 26. pro ὑπομνήμαλα ἴχσει, in antiquo, ὑπομίνσει scriptum B erat.

Facie 256. uersu 12. pro σῦ δὶ ἰδι τῶν μ, &c. σῦ δὶ ἰδι τῶν μ ἰκ τ πράξεων, &c.

Versu 21. pro κὴ ζ ἄλλης τοιαύτης παιδιάσ, in antiquo, κὴ ζ ἄλλης ζ τοιαύτης, &c.

Versu 25. Antiquum sic, τ το μ γὰρ πρικλία τ σωίσει πλῆσον τῶν λαδ' αὐτὸν λιχνικᾶν, &c. Multæ eiusmodi particulæ & monosyllabæ dictiones in Aldino exemplari desiderantur, quæ certè sine insigni interdum defectu & sermonis iniuria abesse non possunt. Et quæ omissæ nonnunquam multum tenebrarum doctis quoq; lectoribus offundunt.

Versu 28. pro ὑπορανράτως, in nostro erat, ὑποράκως.

Versu à fine 10. pro πολὺ γὰρ ἦν ἀτοπώτερον, πολὺ γὰρ ἦν ἀτοπώτερον, legendum est.

Facie 257. uersu 2. διὰ ζ πρατζάσ, legendum est, διὰ ζ πραγματείας.

Hasce non paucorum locorum castigationes, & lectionum diuersitates non omnino respuendas, bone lector candido animo suscipias. Quas si rusticè & ineleganter collegimus, cogites uelim nullam Epidixin hic nos conscribere uoluisse, sed ipsam rem quàm nudissimè proponere. Deniq; hoc genus scriptionis nõ multum ornatum accipi, uel iuxta tritum illum uulgi sermone uersiculũ, Ornari res ipsa negat, cõtenta doceri.

POS Timmaturum obitum Bolgangi Empacheri Tirolensis, I.C. viri humaniß. & ingenio, doctrina & candore singulari, quasi postliminio nactus Græcum Demosthenem, Felicianæ editionis illi, dũ in Fuggerana Bibliotheca mihi operam nauaret, donatum: in quo loca omnia suspecta notaram: quædã huc ascribẽda esse duxi. Inter quæ si qua fortè occurrerint etiam in varijs lectionibus notata, ueniã det lector festinationi: quæ me omnia inter se cõferre passa nõ est: cum unius tantum dieculæ spacium haberem. In hoc autem genere, contra Isocratis præceptum πλεονάζειν ἀεχθῆναι, ἀλλὰ μὴ ἐλλείπειν. ἂν γὰρ ἀκριβῆς μᾶλλον ᾖ τῶν ὑπορβολῶν, ἢ ᾗ τῶν ᾠδείων ἰσχύσει.

In argumento Libanij.

φησὶ δ' μὴ δυσμάχητον εἶναι τ φιλιππον, ὡς ὑπέλιπτ, καὶ ταῦτα μ πρὸ τ διωξικῶν.

α. ὁλ.

ἔτ' ἀκῆσαντός. Hoc noto, quod librarij sæpè uocales pro apostrophis scribere uidentur. Sic πανὺ ἰνθυμημένος.

ἰκ τ πρὸς αὐτὸς ἐγκλημάτων.) F. πρὸς αὐτὸν. ἐπὶ τῶν οἰκίαν.) οἰκίαν, S. χώραν. αὐτῷ τὰ παρόντ' ἔχω.) ἔχει. κὴ ὄφι νικῶ.) ὄφι κὴ νικῶ.

φιλάνθρωπ' ὑμῶν. Sed talibus notandis posthac supersedebo, admonuisse contentus.

β. ὁλ.

ἤδη σκοπᾶν ὅπως μὴ. τὸ αὐτὸς omissum.
καὶ πρὸ αὐτὰ λαλᾶ cum aspiratione.
πιζεύσαι πανθ' αὑτῷ λοκᾶν, ἀκριβῶς αὐτῷ τὰ πανθ' ἁμάρτοιμ ἂν λαφθῆ.

γ. ὁλ. Argumento.

ἐπὶ τιμωρίαν.) Hoc malo quàm ἐπὶ τιμορίᾳ.
ὁ ἢ δημοσθένης λιδοικὼς.) Alij λίσθοικε τοίνυν ὁ λημοσθ.
ἐπικόπλει.) Hoc melius quàm ἐπισκώπλει.
ἵνα λειχθῇ.) F. λοθῇ, uel, ὀβῇ τὸ συμβε.

γ. ὁλ.

καὶ τετλαράκοντα.) F. ἑξήκοντα.

α. φιλ. Argumento.

παραμιμιγμένων ἢ πολιτ ὑ πρὸς αὐτὸν αὐτιπαραλαξομένη λύναμις ὑπαρχε

α. φιλ.

ἑτοίμως πράτλειν ὑπαρχε.) M. ἕτοιμ&.

περὶ ἐρίδως Argumento.

φυκίων ἴδν&.) F. φυκίων ὑ φυκιδν.

περὶ ἐρίδως.

βέλιμ& πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς.) M. αὐτοῖς. τ τρόπον, ὃν κὴ φρονλίσαις.

β. φιλ. Argumento.

καὶ τ αὐτῷ λαλαμαρτυρᾶν τὰς πράξεις φησί.

β. φιλ.

εἰ παρίοντος περὶ τότων μ ἀφίσαμεν.
ἀλόνησ&.
φοβούμενοι μ ἀφῆκε τ. βόχεται.) βόχεται.

χερρόνησ& Argumento.

καὶ ἐλάμβανον εἰ πιμπόμενον.

γ. φιλ.

δηλ τότε ὅταν βόλησθε. ὀφυτῦσθαι.) παρὰ τὸ ὀβαρταῦ. Sed m. ὀβαπτῦσθαι. παρὰ τὸ ὀβαρτύειν. τ ἐπὶ τοῖς πράγμασι.

δ. φιλ.

ὑπάληφεν ὡς αὐ τ ἰλ.
ἐκ σκίψασθαι per ae diph. σωβήσειτ', λωλύειν.
ἐγὼ δ' ἐκᾶν' οἶδ' ἀκριβῶς. ἀδρὸς πόλεμον, καὶ ἄλλα.

πρὸς τῶν φ. ἐπιστολῶν.

ἀνιβάλειτο. ἐκ ὄρῶ μ ὡς διὰ τῶν ἐρ. οἷς αὖ τις αὐτὸν μέγαν εἶναι. οἱδ' ὅταν τὰ μέγιστα.
παρειλύφαμεν ὑμᾶς τῶν ὀγ. ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω.

φ. ἐπιστολή.

τῷ δήμῳ σὐδοκοῦντα.) F. σὐδοκοῦντι, uel, τ δήμῳ σὐδοκοῦντ&,
τὰ νεῶ ἐφ' ὑμῖν ὄντα. ἐμποροι.) F. ἐμπειροι.
τῶν πόλιν καὶ τῶν συμμαχίαν.

σύνταξις.

πρὸ μ τ παρόντ&.) πρὸ ιόντ&. ἀδίτροι γὰρ τὸ τῇ πόλει συμφ.
χρῆσθαι δυνάμει συμφέρειν, uel, ὅτι συμφέρει.
σκόπειτ' ἐκ τἀληθῆ λίγω. ταύτας λίγει τὰς προφάσεις.) F. ταῦτ' λίγει· τὰς προφ. ὑπορνιγάπων δὴ' ὡς δηλῶν ἃ πρὸ φλιασίων.
ὀργισθῆ.) ὑ ἐλατ.

π. συμμοριῶν.

προσεισφιγκᾶν χρήματα ὡς μ αὖ ἐπόντα.

ὑπὸρ ῥοδίων.

πανθ' ὧν ὥρμηκε. αὖ αὐτιποιῆτ, μόνων.
δίκλω δεῖναι δίκαιον αὖ εἶναι.
σωιβιβλσύμησαν.) F. σωιβάλσυσαν.
ὅταν εἰς ἃ ποιεῖσιν ἕτοι βλέψω.

ὑπὸρ μιγαλοπ.

τοῖς μιγαλοπολίτ κις ὄντων. ἐληλύντων.) ἐληλύντων.

προοίμια δίκην.

πολλῷ γὰρ αὖ ἥδιον ἄπι.) F. πολλὰ γὰρ αὖ ἄμεινον ἦχε.
ὁ μ ἀγνοεῖν τὸ συμφέρον, ὁ δ' ὅ, τι αὖ. ἐπανορθοῦν αὐτὸς ὑγεῖσθαι.) F. αἱρεῖσθαι, aut ὑγεῖσθαι δεῖν.
ὥστ μὴ χαλιπῶς φέρειν, μηδὲ λυπεῖσθαι τοῖς.

περὶ στεφάνου Argumento II.

στεφανοῦσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὅπ ἐν τῷ διάτῃ.

στεφ.

διελέχθαι τῷ δήμῳ.) S. ἐλιξεν ὑ ἔπτν.
καὶ δωρεοῦσιν.) καὶ δωρεᾶς. ἐπὶ τ ὅπλων.) F. ὁπλιτ.
τάττες δ' αὐαγορεύετω.) F. τότες δ' ἐᾶναι ἐν τῷ διάῤῥ διονυσίοις αὐαγορεύεσθαι. τίς μετεσία; τίς τ τοιότων ἢ μὴ διάγνωσις;
ἐμπικότας.) F. ἐμπλωκότας καὶ μετὰ σχήμαλ& ἀξίς συμβῇ λαβεῖν τυχᾶν. ὅτι νεῶ ἐνδῶ φῶναι, uel ἐτι ἐῶναι.
ὅσῳ ἡδιωῆδλω ἐγὼ πλείστῳ.

παραπρεσβεία Argumento II.

κὴ θηβαίοις πόλιμ& ἔτ' ἐλαβρυφομένη τὶ καὶ ἐπ. δύο ὑπολαβόντες ἦναι ἐγκλ.

παραπρ. A

ηκὶ ὑπὸρ παύτων τότων θῶρα ἔχι τὰς ἰδίας.

ἵνειδ& προσκαλασκιδαδῶ αι δίκαι& ἀπολωλίναι λιίνιτ). ὑμῖν ἐγκαλίσει.

ἀπειρκίναι τῷ πολίμῳ.) δοκᾶ λέιπειν ἐνταῦθα πάμπολλα τῶν ἐπιστολῶ τῶν φιλίππι τυγχοὶ ἀποδιξάμ&ν ηκὶ φήσας, ἢ λαβάνειν.

πρὸς λιπτίνων.

ἀπαύτων ὧν ἔχιτι ἢ ἰδώκασι σωθῆναι.

τὰ τ ἀθλοθέτων ἢ ψίγειν ἢ ἐπαινᾶν νόμιμα.

ἅπας ὁ δῆμ& ἐνταυθοῖ.

ὀρθῶς ἔχει ηκὶ τὰ ἐκᾶ ηκὶ τὰ παρ' ἡμῖν.

ηκὶ πόρὶ τότων ψήφισμά ὅστι.

διά τοι τόγε αἰσχρὸν ὁμοίως ὑπῆρχε.

παύτα μὴ ὡς ἐπ& ἀπᾶν.

σώοθλικοι μάλα δεινοὶ λίγειν ἔτδε ὅστιν ὀλιγὸς ἤτ[ον ὧ α. α. ηκὶ παρανομίας δέξαν τίμημα ὑπάρχει ἐν τ νόμ.

λαβὰ μειδίε. Argumento II.

ἐν τῷ διάρρῳ λοιδόλῳ αὐτὸν πατάξαι.

ἔ τὸ μὴ πίπρακτ).) F. παίρισι.

λαβὰ μειδίε.

μιτὰ ταῦτ' ὄντ ὑπόλοιπα, προιλόμ&ν ὅσῳ.

ἐπ' ἀδήλοις μὴ τοῖς ἀδικήσασιν.

ἔτε δ' αὖ λαβαγνωσθῇ. διόγνητ& δωρικ&. τῷ δι' τῷ νικάω.

διόδικα ὑπὸ δ πόλιως ταλ. πρὸς τὲς μίνοντας τ βιβλιβυβότων.

λατ' ἀριτοκράτες. Argumento II.

τίθητ) ἢ ηκὶ τὸ συμφέρον.

λατ' ἀριτοκράτες. B

ἠδίκει τῷ ὑπὸρ τοιότ& οἷόν.

φύσει γὰρ ὅτω λαβὰ τ λοιπὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον λᾶτ).

λαβὰ τιμοκράτες. Argumento II.

πλοῖα πολιμίων σῦλα ἄναι τῶν λαβὰ τ πρίσβιων.

λαβὰ τιμοκράτες.

ἢ ἄλλῳ ὑπὸρ ἐκείνε ἱκιτεύοντι πρὶν ἱκτίσαι.

τὸ δ' αὐαύ ἄρων ἀνθρώπων ἀν μὴ ἀπολάβει, ταῦ δικ. ἢ προμηκμένον αὐτῷ ὑπὸ τ νόμων.

ἐν ἀρχῇ τ λόγ& ἀπολογήσαδαι.) F. ἀπολογίσαδαι per ε aut ἀποδίξαι.

ἔλυσαν τὲς νόμες, νόμῳ πρότερον δὶ ἁμαρτίαν.

λατ' ἀριτογάτον&.

νιὸς.) F. βωμός. ἢ χρητός; πουηρός. ταλαύτων προσιτιμήσαλ.

ὅτι φύσει αὐταδίης ὅστι. ὅτ' ἐργων ἐπιθυμεῖ ἢ νικτὸς τάς τι συμφορὰς ηκὶ τὰς λοιδόρας σωφ. διαβάλλειν ἀπάγειν.

β.

ἀς λίνδιωον μίγιτον λαβακικλισμένης. ἐνίστί τινδ' ἄν.

λατ' ἀρόβ& α.

σωκπίρρκει παρίδοσαν.) F. εἰ σωκπίτροκει παρίλαβεν δ' ἠσχύνθησαν δ' ἐδίσαν. β.

ἐφ' ᾧ φρονεῖ μίγιτα. δῆ ὧν τιμασάμ&νοι τὰς ἀσφ. ὑμᾶς ἔχειν. ἔπειτα φανερῶς. πρεσβικὸν καλαλαυδίδης εἶκες.

μὴ δῇ μοὶ πρὸς αὐτὲς αὐτιδικᾶν.

νικῶ λαβὼν παρ' αὐτῶν. γ.

δόλῳ τ μυρίων ποιεῖν. τῶν μὴ εἰκαίαν αἰσίῳ.

πρὸς ἢ τότοις ηκὶ βασανίζε πόρὶ αὐτὸν πίφ.

ἔτο δ' ὕμιλλεν ἐν τῇ ἐπισκήψει τ ψυδομαρτυρίων ὑμίλλομεν. ταύτην ἢ τῇ μαρτυρία ἐπισκήψάμ&ν διὰ τ δι ὕφλειν τ μάρτυρ&.

ἀ γὰρ δε ὡς ἀδότας. ὀβελίχθη πωλῶν. ἀς δε ἐφῆκι ταῦτα.

λατ' ἀνύτορ& Argumento.

πλασάμ&ν ἀπόλεψιν, τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἑαυτὸν ἀπάγαγεν.

νυῦν δ' ἐαυτ γεγραμμένων. μὴ βελτιθῶναι προίδαι ἀνύτορα.

λατ' ἀνύτορ& α.

δὶ ἃ φούγει τῶν δίκων. ἀποδῶναι ταργύριον ἅλοντο.

τοιαύτας αὐαβολὰς ἔχειν δε ἐν ηκὶ τότ' ἐπίτδυσι.

ἐμφισόλως& ἀρχων. διά τοι τῷ τ ὑμῶν πιτέν.

ὥνπρ ἐναντίον. μάρτυρας δίκην τῷ γίνει πρεσήκοντας.

δὶ' αὖ μικρῶν ὑπὸρ τ διαφ.

αὖτ' ἀργυρίς χωρίον ἀμφισβ. ἀλλὰ παραλόντ& τιμοκράτες. C

β.

δικαιωκίναι· ἢ τίθησιν ὅρως ἔχ οἷονπρ νυνὶ· ἀλλ' ἐπὶ ἢ ἴτατ ἀληθές.

ἢ δῆλον ὅτι κὐ ὠμολόγησι; τί γὰρ ηκὶ λίγων.

ἅπαν νῦν παφανερόσεις ἐντᾶ uel παραγωγὰς.

πρὸς γλωθόμιμ. Argumento.

τ ἀργυρὶς σῖτον ἐν Σικ.

ἐσκίψαντο λαβαδῦσαι.

πρὸς ἀπατόρων. Argumento.

ἀπατέω& ἐνὶ διαιτητῇ. ὁ τῶν δίκων φούγων προτέκνιτ).

πρὸς ἀπ.

φωκρίτῳ πολίτκ αὐτῶν ἐπίβρισαν.

τότῳ σωίβαλεν, αὐτὲς δίκ.

πρὸς λάκρισον. Argumento.

ὅτι ἐλκρονόμ& ὄζι δ' ἐοίκε ἀρτίμων&.

ὑπὸρ φορμίων&.

ὧν πολλοσὸν μόν& ἡδικᾶ.

πρὸς λικυθίδην.

ηκὶ δ' μὴ ποιήσως, ὧν ἐκεῖν& ἐποιήσαλο, ἀνύρ& γιγκμένης, τ μή. ἐχ ὡς ὑπὸρ τ ἰδίων.

λαβὰ σιφανός α.

παριγράψαλο τῶν δίκων, ὧν ἐφυγε φορμίων, μὴ εἰσαγώγιμον ἅπαι φέσας. πλεῖν ἢ βαδίζειν. ηκὶ λαθεῖν ἐκ ὧν διὰ τ προσοφ.

ἄρτι μιδώσει τὲ ηκὶ διαβύκη. ὅτι τ ἕτερ, ὑπὲκ ὧνι& ὧν.

ὥστι τοσαῦτα λαβεῖν ἀπ' αὐτῶν λαθόψας.

β.

ἅναι ἂς φασι διαβύκας διαβῆδαι.

ηκὶ πόρὶ μὴ τ πολιτίδων τ ἀρχοντα.

λατ' σύβρυχ.

τὲς δικαστὰς ἐξαπατήσας· ἀλλὰ ηκὶ δ βελτές.

ἔτι ἢ ηκὶ ἐκτίνειν βελομένω.

λατ' ὀλυμπιοδώρ. Argumento.

ηκὶ πλέον αὖ ἔχειν. ὀλυμπ. παλινδικίᾳ χρᾶτ).

πρὸς πολυκλέα.

ἐκ. μνᾶς ἐπὶ τόνῳ ψ ἢ ἀποδῶναι αὐτῷ ηκὶ τὸ ἐκφάλαιον ἢ τὲς τόκες.

ὑπὸρ τ σιφανός. Argumento.

τῶν ναῶν λαβίλικονδα.

πρὸς λεάλλιππον. Argumento.

πρὸς ἢ τῶν ἀρχῶν λαβὰ τὲς νόμες λυσιβάδῃ ἀπλῶς ἐγκ φασιν ἐμέσας δικάσαι, ἃ ἢ λυσιβάδης ἂν ἐμέσας.

λαβὰ δίνων&.

ἐαὶ ἀπέσκι. διά μοι αὐάγνωθι τῶν μαρτυρίαν. μαρτυρία. διδτιμ&.

πρὸς διαλλικλέα. Argumento.

ὁ τῶν δίκων ὑπ' ἐκείνε διωκόμ&ν.

πρὸς διαλλ.

ὅτω διτίλισί μι συνεφ.

ἀποκλινθῶναι.) ἀποκυλισθῶναι, ἀποκλυσθῶναι.

λαβὰ Διονυσοδώρ. Argumento.

ὅσες ὤφελεν, ἀδίκως λαβαπλεύσαντ& διονυσοδώρ, λομίσαδαι.

πρὸς σύβυλίδ. Argumento.

ἃ ἢ ἐτίτθευσεν.) Caue legas ἐθήτευσεν.

λαβὰ νικάρας.

ηκὶ ὅτι συνέκπη τῇ ἐτάρᾳ ἀλῶ.) ἰσφαλτῇ ὑγραφὲ, ηκὶ λέκει ἵνια.

ὅτ' αὐτὸν τίφανον ἀρνυθῶναι.

Atq; hæc ex annotationibus meis in Felicianum codicem, cõfectis ante annos 22. quo tempore maior fuit ingenij mei uigor, & felicior induſtria quàm nunc eſt. Quòd ſi quędã ex his uel in ipſo autore correcta, uel in annotationes aut uarias lectiones relata ſunt: ignoſcat æquus lector & ſolicitudini & feſtinationi meæ. Nam ſupuacua tolli facilius poſſunt, quàm addi neceſſaria: neq; mihi fuit lucubrationes has, per fidelem tabellarium mittendi occaſio, qualis rarò ſe offert, negligenda. Auguſtæ. 3. Nonas Decemb. Anno 1569.

ANNO-

ANNOTATIONES HIERONYMI VVOLFII IN DEMOSTHENICAS ORATIONES: IN QVIBVS EA OMNIA *diligenter perſcripta ſunt, quæ in codicibus hactenus editis aut deprauata aut prætermiſſa fuerunt, ex Lutetiano codice correcta atq; addita.*

IN ARGVMENTVM LIBANII primæ Olynthiacæ.

Οἱ ἀλιώβιοι ποιησάμενοι.) Hoc malo quàm προσησάμενοι.

πρίσβεις ἀπ' ἀθλίας.) πρὸς ἀθλιάσας. γίνοιτο) γίνηται.

ἡ πόλις αὕτη.) αὐτῶν. φυσὶ ἢ λύσμαχον.) Λυσμάχην.

ὅτως ἀπάλυπτ.) Inepta lectio & abſurda, ne ab octo quidem manuſcriptis codicibus correcta. Tu lege cum Feliciano, ἐχ ὡς ἀπάλυπτ. et uide annotationes noſtras: cuius editioni ne ideo parũ tribuas, quòd impreſſa eſt: ſed quia priuſquam imprimeretur, à Feliciano & alijs uiris doctis multi manuſcripti codices, plures fortaſſe quàm octo, inter ſese collati fuerunt, magni & illorum operam æſtimato, & coniecturas noſtras ἐκ ἄσκοπα τοξεύσεις, in optimam partem accipito.

λιθίνη παρ' αὐτοῖς.) παρὰ τὴν ἀγορὰν iuxta forum. καὶ λαβαλάντα.) Hoc uerum, quia & phraſi Græcæ & ſenſui conſentaneum. βαλάντα, mutilum: λαβαλαβόντα, alienum.

προῆλθε ἢ ἐς τοσοῦτον.) ἐς ἔτος. ἐκυρησαν) rectius quàm ἐκυρῶς. niſi legas ἐκύρησαν ἢ ἐδίκαιντο. ἀπαλάλης.) ἀπαπαλᾶς.

μεταθεῖναι ταῦτα) τὰ αὐτὰ. ὑπορωτήσας.) ἐπόρωτᾷ ἢ ὑπόρωτᾷ, καὶ ὀπίσω.

IN I. OLYNTHIACAM.

Quia cõmentarios Vlpiani & annotationes noſtras, ab ipſo autore ſeiungi placuit: ſeorſim Vlpianicas emendationes deſcribere uiſum eſt: ijsq; addere ſcholiorum interpretationem. Nihil igitur hîc expectabis præter Demoſthenicas uarietates lectionis.

περὶ ὧν νυνὶ.) ὑμᾶς νυνὶ σκοπεῖτε. ἤκω) ἥκει.

δεινὸς ἀνθρωπ&.) δεινὸς φίλιππ& πράγμασι. τύχῃ) τύχοι.

πολλῷ.) πολύ. πολιμῆσει) πολιμήσουσιν. ἀτ'.) ἀτ' ἢ ἄτε.

ἐβουλλάτης.) ἐβούλευν τίνες ὀλιγοῖς λέγ. ἢ ἐβούλευν ὡς λέγ.

καὶ ταῦτ' ὡς ἀν.) καὶ ἔτο ὡς. ὡς ἀν. ὑμῖν.) ὑμῖν. Hæc toties permutantur, ut ſtulti laboris ſit ea notare. Vtrum cuiq; loco melius conueniat, quiuis non obeſæ naris facilè animaduertet. Multa etiã ex ijs præterea marginibus aſcripta, quæ uel olim & ab alijs & à me notata eſſe recordor, uel nihil ad rem facere puto: ſic tamẽ, ut malim curioſior quàm negligentior haberi. ταῦτ' ἀν ἐγνωκότες.) ἔτ' ἀν. ταυτὸ.) ταυτὸν ὅπερ rectius: quia uitatur ὁ σύγκρισις τ φωνάντων: ad quam cauendã, apoſtrophos adhibitas à ſcriptoribus, librarij negligentes, uocales ſæpè ſcribunt. Quod & ipſum ſemel admmonuiſſe ſatis eſto.

καλοῦντες ὑμᾶς πλεῖν.) Noſtri ἐκπλεῖν. ὑπὲρ δὲ συβοίων.) δὲ τ συβοίων. nec articulos uel additos uel reiectos notabo, niſi ubi operæ precium eſſe uidebitur.

καθ' ἕκαστα.) καθ' ἕκαστον. M. aut ἕκαστα aut καθ' ἕκαστον. etſi nec illud abſurdum.

ἐνὶ τῷ.) ἐνίτῳ pro ἐνί τινι. νῦν) νυνὶ ἢ. ἀεὶ) αἰεὶ. ἀλλάς πω.) ἀλλὰς πῶς. Legi poſſit & ἀλλὰς πώποτε, ἐμφατικωτέρως.

χαρίεν. ἀκότως. τὸ μὲν γὰρ) Et diſtinctionum magna eſt uarietas, quã acuti lectoris iudicio committo. Quid autẽ ego probarim, docebit mea conuerſio: niſi typographi aut correctores (ut plerunq; ſolent) re non pari diligentia & iudicio expenſa, diſtinctiones meas mutarint. Hoc tamen ſciat lector, codicem Lutetianum plurimis in locis aut indiſtinctum, aut malè diſtinctum eſſe.

μήτε πάλαι.) πάλιν.

περὶ δὲ τ χρημάτων.) λυπημάτων. σωσαναλῶσιν.) σωσανκλώσιτ.

φρεντίσαι.) φροντίζειν. ὅποι.) ὅπη.

ἐὰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀεὶ λᾶ.) ἐὰ δ' ὁ μὲν ἀεὶ λᾶν. οἶμαί γε δ'ᾶν.) οἶμαι λᾶν.

ὀλιγωρήσετε.) ὀλιγωρήσοιτε.

τοῖς πράγμασι· προῄσθαι) καὶ προῄσθαι. μᾶλλον δ' ἅπαντ&.) μᾶλλον ἢ παντὸς. μίαν σύνταξιν.) μίαν τὴν σύνταξιν. ἄνευ πραγμάτων λαμβ.) πραγ. ταῦτα λαμβάνητε.

λέγουσι ἢ μὴ ἄλλος τινας ἄλλοι πόρους.) λέγουσι δέ τινες μὴ ἄλλους πόρους.

σύπριπῶς.) σύρριπῶς.

ἀλλ' ὡς ἔπος, ἅπαντα τότε ἤλπιζε.) ἤλπιζε τότε, ὅτι ἐξέφερε τ πόλεμον, αὐαιρήσεσθαι ἅπαντα τὰ πράγματα ὡς ἔπος, τοῦτ' ἔστιν, ἐκ δὲ πρώτης προσβολῆς.

ἔτο δὲ.) ἔτο ἢ. Permutantur & hæ particulæ crebrò, ut & modi ac temporã uerborum: ut ὀλιγωρήσετε, ὀλιγωρήσαιτε, ὀλιγωρήσετε, ὀλιγωρήσητε. Quæ cum parui momenti ſint, aut rectè à quouis cogitari poſſint: ſemel & hac moleſtia deſungar.

αὖ ἢ τούτων.) ἀ ἢ. ἀποστρωθῆτε.) ἀποστρωθήσεσθε. ἀς σχὸν.) ὡς

A σχὸν. τὸς ἄλλος ἅπαντας.) παύτας. ἐὰν μὴ γαρ.) ἀν μὲν. μὴ λίαν.) ἀμὴ λίαν. ἐπᾶν ᾖ.) ἰῶ.

λαμβανέιν, μηδενὸς.) ἀλγυδὸς M. πολιμίς.) πολεμᾶ. διαπαράνητ.) διαπαπαύεσθε. ῥημιθυσιάσθαι; πρόσιεσθ'.) καὶ προσίεσθ' ἡ ὕβρις.

ἐλάττων ῥημίας.) ῥαμία. σωσιδόντας.) σωσειδότας. τ πολλῶν, ῶν.) ἅ. ἐμπερίαν.) ἐμπορίαν, metaphora non Demoſthenica, ſed ἀπειρία βιβλιογραφική. τ πεπολισθυμένων.) πολισθυμένων.

In II. Olynthiacam.

ὀλωδιακὸς β.) ὀλωδιακῶν β. φανδραν γεγομένλω.) γινομένλω, ἑαυτ'.) αὐτῶν.

ὑμῖν δ' ἐχὶ ικανῶς πιπ. σκοπεῖτο.) σκοπᾶτ. λαβᾶν τούτων) ὑπὲρ τούτων, ἐχὶ. ἐρρῶς δοκιμάζειν.) δικάζειν. ὅσα πώποτ'.) ὅσα ποτὲ. δυοῖν ἡγεικα.) δυοῖν ἡγεικα. τὰ πράγματ' αὐτῷ.) αὐτ. καὶ τῷ τὸ θρυλλάμενον ποτ' ἀπέῤῥητον ἐπᾶνο ἐκλασκευάσαι.) ἐκλασκευάσειν. τὰς μὲν πρότερον) πρεσβύτας. πόλιμον πολιμήσειν.) πολιμῆσαι. τὰ λοιπὰ πιτ συσειν αὐτῷ.) Fel. rectius πιτσύσειν.

καὶ βραχιὼ.) καὶ μικρὸν χρόνον. αὖ τύχη.) τύχοι. ἰσχυρέταλλ.) ἰσχυρότερα. ἐν μὲν προσθήκης μέρει.) ἐν μὲν προσθήκην μέρις ἔχει τις.

αὖτ' παύτ' ἐξεκλησθήσετ.) αὖτ' ταῦτ' ἐξεκλησθήσετε παύτα. τ ὑπὸ ἀρχόντων σαθρῶν.) σαθρὸν ἢ μᾶλλον ἢ. ὅλον.) τὸ ὅλον. παρὰ παύτ'.) παρὰ ἅπαντ' ἐστὶ. λοιπ.) λόγω. θαυμαστὸν δὲ.) θαυμαστὸν δὴν, ἀ μικρὸν ἀθλιάδαι, ποιοῦντες.

ἄπορ νυνὶ.) ἄπορ καὶ νεῶ. ἐλπίζετε πράξειν.) τάξειν. αὐτῶν δ'.) αὐτῶν μὴ δ' ὑμῶν. ἐρίναντας.) ἐρίνουσας. ἐπάνω.) ἐπάνειν. ἰδίας δ' σὺ ἐσκεψ.) ἰδίᾳ δ'.

B τότες ἀφίστε.) ταύτας. ἔχειν φαύλως.) ἔχει. ὑπὸ τότω.) τότοις. οἱ ῥιακόσιοι) τριακόσιοι. δεῖ δή.) δεῖ ἢ ταῦτα. τὸ βουλεύεσθαι.) βέλτιστ' ἂν. πρίντα λίγω δὲ.) βέλτιστα. ὃ ἢ τότων ἐκφάλαιον. ἀφ' ὧν.) ὅσων. τοῖς παρισι.) παρεῖσι.

In tertiæ Olynthiacæ argumentum Libanij.

παρακαλοῦντες.) παρακαλεῖν ἐπὶ τιμωρίαν τ φιλίππ. ὁ ἢ Δημοσθένης Δημοκλείδης.) Δημοκλείδης τείνων ὁ Δημοσθένης. ὀλιγωρήσωσι καὶ διὰ ἔτο. ἐπισκώπτε) Rectius Fel. ἐπισκόπτε.

In III. Olynthiacam.

πρὸς τὸς λέγοντ.) ἀς τὸς.

χαλεπώτατον.) χαλεπώτερον. αὖ.) ἐαὐ. ἀς παῦ.) ἀς πόσον.

γιγνομένν.) γιγνομένων. μέγις.) μέλις. ἀργυρίς.) ἀργύρε.

ἐβουθυσαμεν.) ἐβουθύσασθε ἐν ἐψηφίσασθε.

ἔτι φίλ) ἔτι μὴ γαρ φίλιππ&.

βουθύς.) βουλὴν. θῆδε) θῆτε. ἀθυμοτέρους.) ῥαθυμοτέρους.

ἢ περὶ ὧν γράφει.) γραφῇ. ὑπαρχέων.) ὑπαρχές. ὀρθῶς ποιῆτε.) φρονῆτε. ἀπολιμήσαιεν ἑτοίμως.) ἀπολιμήσειεν ἐπᾶν&, ἑτοίμως.

ἄτ'λωτη δ' ὅμως.) ὁμοίως.

ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.) ἐν ὀλίγῳ. σωαμφότερα.) ἀμφότερα. τοῖς πρᾶ τουμένοις.) πρατιώταις. ὠφιλᾶν.) ὠφιλῆσαι. οἱ παρόντες.) οἷ παριόντες. ἑμαυτῷ.) ἑαυτῷ.

ἡμῖν περὶ.) περὶ. τοῖς λοιποῖς ἢ τοῖς.) ἢ ἐν τοῖς. ἅλεν.) οἷ ἅλεν. καὶ περῇ.) περὶ. τοῖς λοιποῖς ἢ τοῖς.) ἢ ἐν τοῖς. ἅλεν.) οἷ ἅλεν. τ γάτον&.) τ ἄτλον&. ἀλλὰ τὸ.) ἀλλὰ καὶ τὸ λοιπὸν. ὑπὸ τῶν χρησῶν τ τῶν.) τ χρησῶν τότων τὰ νῦν. ὁμοίως καὶ.) ἢ.

ἐκ πλοχῶν πλόσιος.) ταχὺ πλόσιος. ὁ δῆμ& δισπότης.) καὶ δέσπ. χρήματ' συμ.) καὶ συμμάχους. ἐπάγουσιν.) ὑπάγουσι.

ἀλλὰ νῦν γ'.) ἀλλὰ καὶ νῦν γε. ἀς ἔτ' ἑτοίμως) ἀς ἔτ' ἑτοιμ& ὑπὸ

C ἀρχοι, καὶ. λημμάτων.) χρημάτων. ἃ χρὴ πράττεσθαι.) πράττειν. πλὴν μικρὸν.) μικρῶν. ὅτε λιπρὸς.) ὅπε. ποιησόντων.) ποιήσοντων. καὶ λαλῶν καὶ μεγάλων λιμηλιώντων.

In primæ Philippicæ argumentum.

πρὸς τὰς τ ἐπικαίρους.) πρὸς τὰς ἐπικαίρους χρείας.

In I. Philippicam.

πρατίβετο.) πρᾴκειτο. τότ' αὖ αὐτὸς.) καὶ αὐτὸς. περὶ τ.) ὑπὲρ. ἔτοι.) αὐτοί. βελεύεσθαι. πρῶτον.) βελ. περὶ αὐτῶν. πρῶτον. σωιβέλευσαν.) σωιβέλευον. ἀπολωλίναι τῇ πόλει.) ἀπολωλικέναι τὴν πόλιν.

ἐρημ& ὤν.) ἐρημον ὄντα τότε συμ. ἐκτήσαλο.) ἐκτήσατ' αὖ, ταύτο.) τοιαύτη. ἑτοίμως.) ἕτοιμος.

μένειν ἐπὶ τότων.) τότοις. πανλαχῆ.) πανλαχῶ. οἶμαι.) ὑγῶμαι. ὑπὸρ τ πραγμάτων.) πεπραγμένων. γένοιτο γὰρ αὖ τι.) τὸ δ' αὖ γένοιτο. ἀμέλειαν.) Adde. καὶ ῥαθυμίαν. ὑπάρξει.) ὑπάρξαι.

βέλιστ.) αὖ βέλιστ', διοικήσητε. ἐβουλεύλε.) ἐβουλεύσατε. αὖ ἀπιστ.) αὖ, τ πραγμάτων ἀπειλημμένοι. πόρος ὅστινας) ὅσους.

τὶς προειδῶσα.) τὶς ἐφ' προ. παραγιῶναι.) παραβῆναι. σὺ τριπᾶς A ὑμᾶς.) F.A. σὺ ριπᾶς ὄντας ὑμᾶς. ἀφύλακ[illegible].) ἀφυλάκτους. παραπεσυάσαθαι.) παρισκευάσθαι.

ἀλλ' ἢ εἰ πόλιως ἴσω.) ἴσαι. ἔφ' ὅ.) ὅ τι. π ἔχῃ λύ) ἢ. λησυμένιν.) λησυμένιν. χρῆσθαι.) χρήσασθαι. ἐπιμίψηται.) πίμψησι. ἵν' ἢ.) ἵνα.

μνᾶς.) μνᾶς. λαμβανήν.) λάβῃ. λέγω συμπλίων.) ἐγὼ uel ἐγὼ ἢ. διδωώμεθα.) δωώμεθα. προλαμβανῶν.) προσλ. ἐπιχειρᾶ.) ἐπιτρᾶ ineptè, nisi τὸ φυλάξας remoueatur.

ἐπὶ τῷ πολίμῳ.) ἐν τῷ. γιγνόμενοι.) γεγόμενοι. πόρων.) πόρον. πρὸς τότῳ.) τότοις. ἔχειτ' ἄγων.) ἴχων.

γράσῳ.) γράσῳ. αὖ προίληθι.) προσθῆθι. ἐπιμιλησόμενοι.) ἐπιμιλόμενοι. προσῆλθον.) πρόσιθον. παρὰ τ.) παρά τε pro παρὰ τίνων rectius. ἢ εἰ.) ἢ εἰ τῇ τότε παρασκευῇ. ἀ μίνεσι.) ἐκ μενεσι. ἢ εἰ ἐκ παμίνεσι. ἢ εἰ ῥαθυμίαν.) ἢ εἰ ἀμελείαν. ἐπ' αὐτῶν.) ἐπ' αὐτῶν.

ἀς τοσ'.) ἀς τοσοῦτον ὕβριως. τ πραγματευμάτων.) πραγματευομένων.

ἐν λίσυτι.) ἐς λίον. ἐαὐ ἐν.) ἐαν δ' ἐν νύλαις. ἄλλοδί πι.) ἐαὐ δ' ἄλλοδί που. βιβάλσυδι.) βυλεύεσθαι δ' ἀλλὰ αὐτοὶ συμφέρον.

ἀλλ πρὶ τ χρημάτων.) πρὸ τ πραγμάτων. hoc probo. ἀά τινι.) τι. ἑαυτ ἀπιγνώκαζι.) ὑμῶν αὐτῶν ἀπ. μή τι λογίζιτ.) ὀργίζηται.

πρὶ τ.) ὑπρ. κ τὰς παρὰ.) ἀπὸ. Sed præpositiones toties permutantur, ut posthac non nisi necessaria sim annotaturus. ἐκβησόμεθα.) ἐμβησόμεθα. ποῖ.) πῶ λέ. οἱ ἢ σύμμαχοι.) ἕλλιωθ. ἡτ τότ) ἡγῆτ. ῥαδίως ἐνθυνδι.) ἐνθάδι ὦσι. τί κ χρὴ.) τί ἐχρῶ.

ὥτι μὴ ἀκέιν.) ὁ γὰρ ἀκέιν. παρόντας ὁρᾶν.) ἀᾶ ὁρᾶν. rectè ad γὰρ refertur, non ad ὥτι. ἕκασ.) ἕκασοι.

ANNOTATIONES IN ARGVmentum orationis de pace.

ἀπιπωλύθη) ἀπιπρόθη. ἰωλύσαι[illegible].) ἰωλύσειν.

In ipsam orationem.

τὸ συμφέρον πάντας) ἀπ[illegible]ις. ἁμαρτυτι.) ἁμαρτύσηται. ἀλ ἢν) ὃς ὤν.

κὰι πρὶ αὐτ.) αὐτ. ἐγὼ γαρ.) μ γαρ. ἐγνωτι.) ἐγνόκατι. ἰθιάσασθι.) ἰθιᾶδι. ἐκάτι.) ἐκάσατι. ἀδῦσθαι.) γινώσκειν. τὰ ἰκεῖ.) τἀκεῖσι. γεγεγενμένοις.) προγεγενμένοις. λισικιῶν.) Sic lege παρὰ τὸ λισικίζω, non λισικῶν παρὰ τὸ λισικῶ.

νομίσω ἢ.) νομίζων ἢ λιγ. ὥσπρ ἐσ.) ὥσπρ ἐπὶ ῥυτεύλω. ἀκέ σῃ.) ἀκέσαι. ἰφιλρ σύων ἰτρ.) ἔτ. πρέεντο) πρέοιντο. βουλῦσοντ.) βουλεῦντας. ὧν κὰι.) ὃν κὰι. σῶς.) σώσε. λικεμίδαι.) ἔχειν κὰι λικεμίδαι.

γρίσθαι.) γίγνισθαι. ὑπομίνειν.) ὑπομεῖναι. χιῤῥονησιτ.) χιῤῥονησιῶτ. λῶ.) λῶν.

In Philippicæ secundæ argumentum.

ἀε.) πρὸς πόλιμον. κὰι πρὶ τίνων.) παρὰ τίνων. ἐπαγγιλλόμινον, ψευδόμινον.) ἐπαγγιλλάμινον, ψευσάμινον. ὑπισχῦδάι.) ὑπισχνεῖσθαί φησιν. πρισβιῶν.) πρίσβιων.

In secundam Philippicam.

ἀὲ τὲς.) ἀεὶ τὲς ὑπρ. βιλίγχη) βελίγξῃ.

χρὺ πειῆν, συμβαλῦσαι χαλιπώτρον ἂναι.) ἰλέσοι ὁμόρειον ἐπ. εἰ παριόντ, τότων.) F. πρὶ τότων. aut post τότων μ ἀφίσαμεν interpungendum, ut iungas, ὀκνοῦντ κ γράφειν κ συμβαλεῖν διὰ τίν. αἱ πράξεις, οἱ λόγοι.) S. ἄμενον ἴχσοι. Sed quid si τὰς πράξεις, τὲς λόγες; ut consentiant uerba cum συμβάνει ἴχειν. πάντας.) πάντες ὑμᾶς.

πράτ[illegible]αν ἑαυτῷ.) αὐτὸν. τ λοιπῶν.) τ ἄλλων. τίν πόλιν) ἴχω ραν. πρόδοτε.) πρόδοτο. ἀρχλὼ σύρκις) ἤρτ. διηκριτρόδε ἀξιῦν.) διηκριτέρα. λακιδαιμονίοις.) λακεδαιμονίες. Suprà pro ἐνέσας uidetur legendum aut παρέσας, aut αὐτὲς ἢ ὑμᾶς ἴχοντας.

πρότρον.) πρότρ. τὲς ταυτὰ βυλομίνες τότῳ.) Rectius Fel. τὲς ταυτὰ βυλομίνες τότοις. βυλομίνες.) βεβυλομίνες. ἀποίκες.) ἀποίκους. αἰσχρῶς) πικρῶς. ἀπσύχιθι.) ἀπσύξιθι. πρὸς τειχίζιθι.) προστειχίζιθι. ἤδη πειῆσαι.) ποιεῖν.

ὅπρ σύξαιθι.) ἅπρ. ἐγγόνοις.) ἐκγόνοις. λοιπὸν.) κοινὸν, ἢ κ νεῶ. τὰ γὰρ πράγματα.) τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον. παύτα δοράτι.) παύτοθ. τ πρίσβιων.) τ αἰτίων. μή τι πρὸ.) μηκέτι περὶ. αὖ λῶ τῇ πόλει.) αὖ λῶ τότε τῇ πόλει.

In argumentum orationis de Haloneſo.

πιφυγῶα.) ἀποπιφυγῶα. ἔττο ἢ ὕβρις.) τὸ ἢ. τὸ νομίζιτ.) τὸ νομίζειν ἐμ.

In ipſam orationem.

ἀλυνήσι λίγων.) λίγειν. τίπτε λαβαλ.) τόπτε ἀφαιρόμνοι, λαβαλαμβαύοντθ.

διαλικάζιθαι) διαλικάσασθαι. διαγωνίζιθι.) διαγωνίσηθι, ἄγε πρὶ τ. προλαβῶν.) προολαβῶν. ἐκᾶ νομίμοις.) νόμοις.

πρὶ ποτ.) πρὸ ἀ ποτιλάδας. λοιπωνήσοντας.) λοιπωνήσαντας. ἐπαναγιγνωσκομίνω.) ἐπαναγνωσμίνω. ἀπιφάλαζι.) ἀπιφάλκιζι. εἰ πρίσβις αὐτοῖ.) αὐτῦ. φίλις λικῆσθαι.) ὠνῆσθαι.

ἐντήσασθι.) ἐκίκλησθι. ἐνσημα ἰγραφον.) ἐγραψα κὰι ὑβρίγξα. ἐψηφίζισθι.) ἐψηφίσασθι. τὸ σοφὸν αὐτ.) αὐτῷ. ἄλληχ.) ἰλαβχ. φράσων τι μ.) τὸ τί παρίλιπεν ἀκουᾶ. φρεραὸ.) φρεᾶρ. φρεράς. βιασάμινθ.) ἀσβιασάμινθ. κὰι πολία.) κὰι τίνι ἡμέρᾳ.

ἐξω ἀγορᾶς.) ἔσω. τὲς εἰσιῦντας.) ἐκκλησιαζούσας. ἐπ πρὶ μικρ.) μικρῶν. ἀλλᾶς λίγισιν.) ἀλλῶς. ἐκκλησιάσαχ.) ἐκκλησιάσῃ. πρὶ τότ τολ.) πρὶ τότων. δίκαιόν ἔσ.) ἴσαι. τὰ δίκαια πρὲς ὑμᾶς.) ὑμῖν. δόξαν κ μιγ) δόξαν τι κ. ἐροτάφοις, κὰι μὴ) ἀλλὰ μὴ. σὺ ἴχσαν.) Aut hæc abeſſe malim, ut inculcata è ſuperioribus, aut addi aliquid, σὺ ἴχσαί γε, ut appareat ironia.

In argumentum Cherſoneſitanæ orationis.

τ ἐν χιῤῥονήσῳ.) Quidam addunt, πρατιωτ. ἐποίκες.) ἀποίκους. χιῤῥονησιῶτ.) χιῤῥονησιῶτ. ἐπολίμ[illegible]) ἐπολίμησι. κὰι ὃς ἐπὶ σίλλει.) ὃς κὰι ἐπ. ἐδιπῦσθαι) ἀδικεῖσθαι. ἐπέρθησεν ἢ.) ἐπέρθησεν, κὰι ἐφθ. ἐν ἀσφαλέᾳ.) ἀσφαλῶ.

In ipſam orationem.

ἀφέντας.) ἀφιλέντας, ἃ τῷ. λαῦ μικρὸν ἐπίσχωσι.) S. εἰ διεπάθες λαβαγορεῦντεθ. Sed quid si ὦδ ἔσχ ἔσι; S. ὑμῖν τοῖς ἀδίκως ἐσ. & sic habet Fel. μ ἐ ποιῦν δᾶ.) M. δᾶν, ut pĕdeat à uerbo ἐγῶμαι quod ſequitur. ἐφ' ὑμᾶς ἐλθν.) ἐφ' ὑμᾶς μικίτι δᾶ. ὑπρ ὧν.) περὶ.

λαβαγορίαις ἀς.) ἄς. δεινὰ ποιῆσιν.) δεινὰ δι. ἐπὶ πᾶσι διαπάσεις.) διαπάσας. τὰ παριλθέντα.) παρόντα. ἐφ' ἃ αὖ ἐλθ.) ἐφ' ὧν. αὐοίας ὥσπρ.) F. ὥσπρ. μ ἂν.) μ ἄν ἂν.

ἐνθένδ) ἐνθάδ. λακεδαιμονίοι) M. λακεδαιμονίοις, παρὰ τὸ B λακεδαιμονῶν per áω non per ίω. ἐς ἐπιμ[illegible].) λῶ. ἐσ.) ἐσ βουβύσομεν) αὐτοῖς; λαβασκευάζειν.) παρασκευάζειν. ἔτ' αὖ οἶμαι.) ταυτ' αὖ. (βαύειν.

ἐκ ἴχω τί λίγω) τί λίγειν. ὠνόμενοι μὴ) τὸ μὴ. λαβόντα, λαμὲκ ἴσω λοιδόσαι.) ἐκ ἴσαι.

παρόκαζι) παρόκαζι. ταῦτα ἔτ'.) ταῦτα παῦτα. ἔτ'. ἄλο ἐν) ἄλω μ ἐν σὐβοίᾳ. ἐπὶ σκιάθῳ) σκιαθ. μ. πρισβεύετι.) πρισβεύσθαι. παῦσασθι πρὶ τότων.) τότε. σὺνεμράτλω.) σὺνεμράτω κὰι λασθένη. ἃ πολλὰ) ἢ. pro εἶα.

πόλιν λαβασκευάζετ.) παρασκ. ἀμώντ) ἀμωᾶτ. ἀργυρίων.) ἀργυρέων Fel. μιλίνων.) μιλίων. σιρεῖς.) σιρῆσι Fel. συμμένᾶ.) συμμίνη, ἢ, συμμίνει. κὰι ταμίας δημοσίας.) ταμίας κὰι δ. ποῖ αἰαδυνέμιθα.) τί. τ πραγμάτων.) τ γιγνομένων. γίνεσε, ὅτι.) μή τι. ὅ, τι βέλιτ.) ὅ, τι κὰι β.

γίγνισθαι.) γγήσθαι. κὰι πρὶ τότων.) τότε. τί φύσιμεν.) τὶ φύσομεν τότε; ἐκᾶν. προσῆκεν.) προσῆκε. ὥσπρ)ὡς π βέλτις. τίν πόλιν τ.) τίν πόλιν τίν λαρδιανῶν. μιλίν σὺ.) σωσυπιποιβότ. τ διτ[illegible]ῶν.) τ διτ. ἀπίδωκι.) παρίδωκι. τοιγάρτοι.) κὰι γάρτοι. παριλθὼν.) προσιλθὼν. δημόσιοι.) δημοσίᾳ.

προαιρᾶτ.) αἱρᾶτ. τοσούτ δίω.) τοσούτῳ. πολιτεύομαι.) πο πολίτευμαι. ἐπ' ἐκᾶνο.) F. ἐκᾶνα μ & ἐπὶ ταῦτα ἢ.

In tertiam Philippicam.

ὃν αὖ ἡγῶμαι.) ἡγούμην. ὃ νεῶ.) ὃ νεῶ αὐτὰ διαβιβλῶσι, ἐκᾶν.) ἄκυρ. αἰτίας ἢ πραχῦς.) τ λαπῶν.

τοῖς πράγμασι.) τῇ πόλει. ἀμωσούμιθα.) ἀμωώμεθα. βελεύεσθαι.) βεβουλεῦσθαι.

παρ' ἑαυτῷ.) ἑαυτ. ἀλέσ πε.) δ' πε. ἐβίβαλλεν.) ἐβίβαλεν.

λέγ τοι τοῦτα) κὰι τοιαῦτα. ἐπὶ μικρ.) μικροῖς τίσ αὖτ' ἐπὶ μέζοσι. ἐ πολιμῶν ἐγὼ.) ἐ πολιμῶν ὑμῖν ἐγὼ. ἐπὶ ῥᾳάκλω.) τὰ ἐν ῥᾳ κ ἐπίνητα. κὰι λαβασκευάζοντα.) παρασκευάζοντα. κὰι δᾶ.) κ δέω. σωφρονύσειν.) σωφρονεῖν φημὶ ἐαὐ δ' ἐάσητι. νεῶ πρατεῖς.) πρατεῖται. βελεύεσθαι) βεβουλεῦσθαι. τ ἄλλων ἀρα.) τ ἄλλων, ἀν ἄρα βούλησθι πειήσασθαι. μ) μ δ'.

πρὸς αὐτὲς οἱ.) πρὸς αὐτὸν. ἐλλιώνων.) ἐλλιώνων τὸ πειῆν. ἡλιν νύμιθα.) ἠδικήμεθα. ἐλατ[illegible].) ἐλαττονά ὄσιν. ἐλ πολλοστὸν πλεῖον.) Alteruirum abundat. ᾠκίσθησαν.) ᾠκήθησαν. παρῆντ[illegible]) ἐπανήρητ. βελεύσει.) βελεύσῃσι. Sæpè præſentia pro aoriſtis ſcribi uidentur, omiſſo σ per incuriam. Quare & huius mutationis hic fiat eſto.

ἐν ἰσίᾳ πολλῷ.) ἐπ' ἰσίᾳ. πόλεις αὐτρηκίναι.) πόλεις ἐλλιλοίδει αὐτρηκίναι, præterquàm quòd Græcas urbes euertit. ῥᾴπεν, ὅπρ.) ὥσπρ. συχίμενοι μὲ.) μ μὲ. βλίπομεν.) ἀποβλιπομεν. ἐνὸς ὑμῶν ἑκάστ.) ἑκάστ' ἐνα ὑμῶν ἑκάστ.

πιποίπκε τὰ.) ἄπαιζα τὰ. ἀλλ' ἔτι τὲς.) ἀλλὰ τὲς. πρόσοδοι.) πρόσοδ. λαβασκευῆς.) παρασκευῆς. νεῶ ἄπαυζα.) ἄπασι.

τοῖς αὖω.) τοῖς αὖτῳ. ἀρίμ.) ἀρίθ. ἔτ'.) ταῦτ' ἐγίνιτο. αὖγραψαν.) ἐνέγραψαν. ὑμῶν ἅπαυζθ.) ὑμῶν κὰι παύτθ.

ἐργιῶσθι.) ἐργίζισθι; ἐπὶ τοιῦτ.) τηλικῦτ, ὑλίκοι. δι δὲ δεῖς.) δι' ἃ ἐκεῖν αὐτὲς. δι ποιητικῶς.) δι κὰι πολιτικῶς. ἐξηρτῦσθαι.) παρὰ τὸ ἐξαρτάομαι. Sed malim ἐξηρτῆσθαι, παρὰ τὸ ἐξαρτῶμαι. ἐκεῖν διαφέρει.) ἐκεῖν αὐτῷ διαφέρει. μὴ πρόσθαι.) προσδέχεσθαι.

ἀϊχειδαι. M. προϊδαι, παρὰ τὸ προσϊδαι ἀορίστ. β. μὴ λυήσωται.) λυήσηται. ἀλλ᾽ ταῦτα.) ταῦτα χρὴ. μισῆσαι.) μισᾶδαι.

τύχητε αἰτίας.) τύχητε ἕνεκα αἰτίας. ἀκροᾶδαι.) ἀκοῦσαι. ἀναλύσωσιν.) ἀναλύσωσιν. Sæpe ε & ω, id est, indicatiui & subiunctiui permutantur. & hoc notatum esse sit iam satis. Paulo antè lege, ὥσπερ ἕτερ βιλτίστε. μᾶλλον ἢ ταὐτὰ.) τὰ ταὐτά.

διασκευασάμενοι.) διασκηψάμενοι. ἢ παρ᾽ ὑμῖν; ὅτι) ἢ παρ᾽ ὑμῖν νυῖ ἔχει; ὅτι. βελομένοις ἐνεστιν.) ἔστιν. ταῦτ᾽ ἐλεγον. οἷς᾽.) ταῦτ᾽ ἐλεγον, ἢ ἐλύπην ἀλλ᾽ οἷς προσῆσαν ἀπίχθεια· ἐξ ὧν. Hæc dicebant, minimeq; molesti erant: illi uerò coniuncta cum odijs, per quæ. προεῖχετο ἀλλ᾽.) προεῖχετο ἑαυτὸς· ἀλλ᾽. μὴ πάλιτι ὑμεῖς.) ἢ ὑμεῖς. M. ἐσθ᾽, ἐκλογιζόμενοι (οἶμαι) ἰδεῖν ἐκλογιζόμενοι, ubi, cogitatione suscepta, uos omni ope destitutos esse uideritis.

ὑπὲρ ὑμῶν.) ὑμῶν αὐτῶν.

λαλῶ γ᾽.) λαλῶ ἀ᾽ ὁ δῆμος, ὁ ἕτ ὄρθριώτατος. ἐκπίπτειν λακῶς.) ἐκπίπτειν καὶ λακῶς. ἀπροαίρετο.) προείλετο. παντ᾽ αὐθαίρετα ἐφεξῆς.) παύτας ἐφεξῆς προθύμως. παύτα παρασκευασάμενος.) παντ᾽ αὐτοὶ παρασκευασάμενοι. προιμένες.) προϊέμενος. ὃ βέλτ.) ἃ βέλτ. ὅπως μηδὲν.) ὀλίγ. σῦρη.) σύρῃσι. ὅσα ἀ.) ὅσα μὲ.

γενήσετ.) γένητ. σῦρωτ᾽ αὖ.) σύροντ᾽ αὖ.

αὖ τὰ πράγματα.) αὖ παύτα τὰ πράγματα. τότωντί βίλτιον.) τί βιλτίω, uel τότων βιλτίω.

In argumentum Philippicæ quartæ.

καὶ ὅτ τίω.) καὶ ὅτ᾽ ὁ λόγ τίω. τῷ φθαύοντι) φθάσαντι. πάθει ἢ τὲς.) ἢ καὶ τὲς.

In ipsam orationem.

B

Δυσκολώτατον.) δυσκολώτερον. ὁ φιλιππ. χρῆτ.) ἀεὶ χρῆτ, τοσοῦτο αὐτὸ τὸ πλῆθός ἐστιν, ὅσπερ. λιώκατό.) φώκατάτις. διὰ ταῦτ᾽.) διὰ ἕττο τὸ κάνω μὴ φαύλως ἔχει τὰ πράγματα, τῇ ἢ πόλει λακῶς. ἐχοῖε ἔπομεν.) ἔχοῖς αὖ ἕπομεν μᾶτ᾽ uel ἕπωμεν.

καὶ πλέτῳ τῷ) καὶ πλέτῳ καὶ μιγίστῳ, τῷ. eo quòd plurimum ualet, maximiq; momenti est.

ἐναντιομένης.) ἐναντίας. ὑπολειπόμεθα.) ἀπολειπόμεθα. καὶ ἴδῃ.) ἀΐδῃ. ὅτω λεκὸ.) καὶ ἐν. ἀφ᾽ ἑκάστ.) ἐφ᾽ ἑκάστ. τῶν ἀρχόντων ἄ.) τῶν ἀρχόντων τῶν ἀρχομένων, ἄ. Est oscitantis librarij ψυλλογράφημα, ἢ προσθήκη αὐαφελῶς. ἐκτίσκαπτ.) ἐκτάκισχ. ἐνιδιέξαδι.) ἐπιλέξαδι. ταῦ᾽ ὑφ᾽.) ταῦτα ὑφ᾽. M. ὅτι ὁ σύσκητ παύτας μὴ αὐθρώπους ἀλιτῶν, παύτα ἀ᾽ ὑφ᾽ αὑτῷ.

σύθυς. χρὴ.) δεῖ. ἀϊ καὶ.) ἢ ὅτι καὶ τοῖς. ἀσφαλῶς ἡγεῖτο) ἐνόμιστο. τότοις τοσότοις.) τότοις καὶ τοσότοις. πολλὰ ἀ᾽ αὖ.) ἃ πολλὰ γίνοιτ᾽ αὖ αὐθρώπῳ. τῶν παρ᾽ ὑμῶν.) ὑμῶν. τότε λεῖ χαρίν.) διὰ ἕττο λεῖ ἐχθρὸν.

τ᾽ ἀθλίωσι.) τ᾽ ἀθλιώτατον. ἀργυρέων) ἀργυρίων. τόπ.) τόπων. ἕττο μὴ γὰρ ὅστ ὅτῳ.) ἕττο μὲν γὰρ ὅστ λαβεῖν ὅτῳ πολιμήσιτε βελομένων. ἀγράφοντ᾽ ἀθλιώτων) ἀγράψαντ᾽ ὑμῶν τ᾽ ἀθλιώτων τόπων. ἕττο μὴ γὰρ ὅστ ὅτῳ.) ἕττο μὲν γὰρ ὅστ λαβεῖν ὅτῳ πολιμήσιτε βελομένων. ἀγράφοντ᾽ ἀθλιώτων) ἀγράψαντ᾽ ὑμῶν τ᾽ ἀθλιώτων ἀλγὸς πόλεμον. διὰ ἕττο.) λέ αὐτὸ γε ἕττο ob idipsum.

ἢ μὴ.) ἢ ἀ μὴ. ἀμιώσεδαι.) ἀμιώσεδι.

καὶ ὅπως.) πῶς. λαζησησυάσαδι.) λαζησησύαδι. λυμοσίος.) καὶ λυμοσίος. ἐβελήσειτε.) ἐλιαδι. φροντίσει.) αὖ φροντίσαι.

αὐτὸς τιθυαύαι.) αὐτὸς μὴ τιθυαύαι.

τί αὐαδυόμεθα.) ποῖ αὐαβαλλόμεθα; ἢ μήτε.) ἃ μὴ. τοῖς ἄλλοις ποιᾶτε.) τοῖς ἄλλοις αὐθρώποις.

διαφθρεῖ δι.) διαφδύγει λέ. αὖ πρότερ.) αὖ πρότερος ὑμῖν, alij πρέτερον. οἶμαι.) οἴομαι. ἠλατζώθητε.) ἠλατζώμεθα. ὅταν ἰδω) ὅταν τινὰ ἰδω. ἐνιδιέχιδ᾽.) ἐδίχιδ᾽ ὑμᾶς, μηδ᾽ ἐπιψηφίσαδι. ἐν τῇ πόλει.) πολιτείᾳ. ζαζιδείας.) ζπιδείας.

ἀλέες ὄστιν.) ἀλεὲς ἴων. ἀφ᾽ ἑαυτ.) ἐφ᾽ ἑαυτ, alij ἐπ᾽ αὐτόν.

προσλαμβανόντων.) προσλαμβάνοντ. ἀδ᾽ ἀτοπώταζον ὄντα.) ἀτοπον (ὄντα) τ᾽ ὄντων ἀλίνα.

ὅτ τότε) ἕτω γε ἔνεκ. ἑκάστ τίς ἔστ) ἐς ὅστ. προσύπειν τότες.) προσύπει. ἀλλ᾽ ἀδίκ τ᾽ ἄλλων οἶμαι, ὥστε.) Aut hoc οἶμαι redūdat, aut prius tollendum.

καὶ πρὸ τότων.) ὥσπερ τότε. ἔχοντας πᾶσι.) ἔχοντας ἀεὶ τοῖς. ἴσ᾽ ὑπέλαφεν ἐς αὖ.) M. ὡς, ac potius, ἴσ᾽ ὑπολάβοι τίς αὖ ὡς τ.

πιστεύει καὶ.) πιστεύει, ἐ τοῖς.

ἃ φαύλας ὑμῖν.) ἃ σφαλερῶς καὶ ἀθαμῶς ἅπαντα λακῶς ὑμῖν ἔχει.

παρ᾽ ὀλίγοι.) ἄλλοι. ὅτι γὰρ φιλῶν) φιλευεκῶν.

σιωτάνει) τάνει τἄλλα. μηδὲν.) μηδένα ἀχθεδίων.

καὶ τὰ μὴ πρὸ τἄλλα.) καὶ τὰ μὴ ἄλλα.

λυπᾶν ἀδι.) λυπᾶν καὶ γρ. οἵ γε πιπεισμένοι.) οἵ γε μὴ πιπεισμένοι.

λέα χαλιπὰ.) δᾶ, εἶναι χαλιπά.

ἐβιλωμεν.) ἐβιλήσωμεν. καὶ τὸ διαπαδήσεδαι.) τὸ διαπάζειν. λέ ὧδε.) λέ λώ. τὲς ἁρπάζοντας.) τὲς ἀδικοῦντας.

ὧ α. α. τ.) ὦ α. α, τὸ αἴτιον τ. ἀλέες πώποτι τότων ἐπῆν.) ἀλίνα πώποτι τότων ἀπᾶν. τότες πόλιμον.) τότες τ πόλιμον ποιεῖν αἰτιᾶσδαι. ἐκ ἐσιδαι.) ἐκίτι ἐσιδαι. σὺ οἶ᾽ ἀκριβῶς.) F. ἱκανό γ᾽ εἶ᾽ ἀκριβῶς. προσβαλὼν.) προσβαλᾶν αὐτόν. ἀλλ᾽ ἐνι) ἀλλ᾽ ἔστιν ὑμῖν. ὑμῖν.) ὑμῖν τι λαίτισι.

ἐβιλητε) ἐβιλήσατε ἐπιτήσασδ, λυήσασδι.

ἰσομένη.) ὄντ᾽ τ᾽ ἀγῶν.

ἄμοιγε ἄλλο λακᾶ.) ἄλλο δακᾶ μοί.

ὅσα.) πόσα τὲς. τὰ νυῖ ὑπάγετ.) νυῖ ὑπάγει.

φυλάξαι ἀποδῶναι.) αὐτοῖς ἀποδῶναι. Sed tum prius αὐτοῖς expungendum.

φοβερὸς ἔστι πᾶσι) φοβερὸς γίγονεν ἅπασι.

σοὶ συγχωρήσαιμεν.) λοιπὸν. διὰ ῥαθυμίαν.) μετὰ ῥαθυμίας.

σοὶ δι᾽ ἐπινένοωσ) λένοωσ. πλᾶσ.) πλέον.

προϊόντας.) ἅπαντας. καὶ διατρίψειν.) διαφθέρειν.

ὑπὲρ τ βέλτιστ.) τ βιλτίστ. τῷ λίγοντι ποιήσων.) Quid si potius; ἢ ποιῶν;

In orationem ad Philippi epistolam.

λαζηστρέψατο.) λατίστρεψι. ὑμῖν.) ὑμῶν ὑπάρχειν.

παραιρόμεν) προαιρούμεν. τ αὐτῷ.) αὐτὲ, ἴχει ῥώμ.) διώκαμεν. πρόδετο.) πρόδοιτο. τ πολίμων.) τ πολίμ.

ταχέως ἅπαντα.) αὐτὰ. αὖ τις μίγαν.) αὖ τις αὐτὸν μίγαν.

πῶς διάκειντ) ὅπως.

ὅταν μίγιστα.) μάλιστα uel τὰ μίγιστα.

ἀποτοχῆσι.) ἀτυχῆσι. συγκρύψαι.) λυπῆσαι. ἐ ἄλ τι.) τις.

ὑγιᾶνον.) ὑγιανὸν. πλὴν ὑγιμονίαν.) σὺδαιμονίαν.

ἐδοκί πω.) πώποτι. πλὴν τ.) πλὴν παρὰ τ διῶν.

παριὲς.) παρὲς παραλιπὼν. τ παρ᾽ ὑμῶν.) ὑμῖν.

λαμβάνοντδ.) λαμβάνειν νομίζοντδ. ἐδὲν δανμαστὸν.) δεινὸν. τ παύτα.) τ τὰ παύτα. τ λοινῶν.) δυμοσίων.

λατᾶν τοῖς.) ἐν τοῖς πολίμοις.

In epistolam Philippi.

πρίσβεις.) πρισβέας. γὰρ ὑπαρχόντων.) ὄντων.

ὅτι τίω λίπω.) F. ὅτι παρὰ τίω λίπω ἐβιάσαντο, uel, ὅπερ ἴω δίκαιον. ἔρξατε.) ἔρξατι.

τιρίσασιν.) ῥιρίσασιν. in margine ascriptum inepte, εἶμαι τίω πιρίσασιν λίγει. cum haud dubiè sit loci nomen.

καὶ τὸ.) λάτοι τὸ παρανομᾶν. αὐτὲς φάνεδι.) αὐτὰ φάνεδι πειὰ ὄντδ. ἐν τῷ παγασίτω.) ἐπὶ τῷ. συμμαχίδας.) συμμάχους.

ἐς μακιδονίαν.) ἐν μακιδονίᾳ.

τὲς πρὸς ἐμέ.) τ πρὸ᾽ ἐμέ. ἐπισυμμαχίας.) συμμαχίας. F. ἐπ᾽ ἐμὲ συμμαχίας. καὶ γράφιτε.) ἐγράφιτε. ὑμιτέρων στρατηγῶν.) πρισβευτ. ὅσων ἔχεν.) ὅσους ἤρχεν. ἐκ ἐβελόντων ὑμῶν.) ἀ᾽ ὑμῶν. Tum supra lege γεγονὸς μὴ αὐτοῖς.

ἀπεδίδοσαν.) ἀπέδοσαν. ἐπισκύψαδι.) ἐπισκίψαδι.

πλὴν ἢ τιμορίαν, ἀκριβῶς ἐσθ᾽ τις ἄλλ᾽ τοι.) F. πλὴν ἢ τιμορίαν λαβεῖν βλήκατε· ἀκριβῶς ἐσθ᾽ ὅτι πλὴν νῦσον.

ἐμὴ) ἐμὲ ἐρίνοιτο. παρὰ τ ὑπορβιβηκότων.) ὑπὲρ τ παραβιβ.

ἐς ἕττο δι) ἐς τοσοῦτο.

διαγγίλλειν.) F. διαγγίλλοντ᾽ πρὸς ἅπαντας ὅτι πολιμᾶν αὐτῷ.

προστάττετε.) πάλιν αὐτῷ προστάττετε. ἀμφισβητῶσι.) ἀμφισβητέμεν. ὑφ᾽.) ἐφ᾽ ὑμῖν ὄντα. παύτως. ἐμπειροι.) ἔμπειροι.

In Libanij argumentum.

αὐτὲς.) τὲ αὐτὲς καὶ. ἑλλίνων.) ἑλλιωικῶν. τ παλαιῶν.) παρὰ C sed addendum τοῖς πάλαι.

In orationem de ordinanda Republica.

ἐβλάψιτε.) ἐδὲν βλάψειδε.

ἵν᾽ σὐπορῆτε.) ἅμα τε σὐπορῆτε. μὴ ταῦδ᾽ ἄπορ.) μὴ οἷά πορ, uel, μὴ τοιαῦτα οἷά πορ. καὶ φίλες.) καὶ τὲς φίλες.

αὖσυ) καὶ αὖσυ γὰρ. λόγ.νῦν.) λόγ᾽ ὅτ.νυῖ δι.

ἐποπτσύσαν.) ἐφιδρσύσαν. ζαζησησύαδι.) ζαζασκευάζεσδι. ὀρθμίας.) ἐρεμίας.

ἃ μιτὰ τούτων, ὧν.) aut ὧν abundat, aut τὰ μιτὰ legendum.

ἱππίας.) ἵππες. ὑμᾶς, ἐπειδή.) ὑμᾶς αὐτὲς ἐπειδή.

εἰς χρείαν αὖ ἐλθιτε.) αὐτ᾽ εἰς χρείαν ζαζαῦτε.

ὅταν.) ἤδη ὁπόταν. ἐβόων, λίγονζδ) ἐβόων οἱ λίγοντδ.

ὑφαιρούμενον, θανάτ) ὑφαιρούμενόν τι θανάτ.

τὰ αὐτὰ.) τοιαῦτα. ἐπανορθῶν.) ἐπανορθοῖ. ἄλλο δ᾽, τι.) ἔτι ἰαδ᾽ ὑμβρων.) μιθ᾽. ἐτίμων.) ἄτως ἐτίμων. ἐνεμον.) ἰδίδοσαν. ἄλλα τινὲς) τε. παρίστηκε.) παριστήκει.

ἐπᾶν πρὸ) ἐπᾶν, ἵν᾽ ἀκούσαντδ τ τι ἐκάνοις. ἐράζεσ γενέσδαι.) γενέσδαι βιλτίστε. ἅπαντδ ἐρᾶτε.) ἐρᾶτε παύτδ. ἀλλὰ τί.) ἀλλ᾽ ὅ,τι βούλισδαι. ἀναγκ.) τὸ ἀναγκ. ἀκόλυδον ὧν.) οἷς. τ ἑλλιωικῶν.) ἑλλιώνων. ἕττο.) πρὸς ἕττο καὶ ὑμῖν. χρυτὰ βυλομένης.) βυλευομένης. φαῦλον.) φλαῦρον. τὲς πεισομένης.) πεδομένης.

In Libanij argumentum.

καὶ ἐς τ) τὸ τ. συσήσιτ.) συσήρει. λειτεργούντων.) λειζεργιῶν.

In orationem de Classibus.

ἐπιχειρῆσθε.) ἐπιδυμῆσητε. ἐφικέσθαι.) ἐφικνεῖσθαι.
παραδέξασθαι.) παραδέξεσθαι. παρισησυᾶσθαι.) παρασκευάσασθαι. ηκὶ πᾶσαι.) φράσαι. λίλυτ?.) λυθήσιτ?.
διὰ ταῦτα.) ἕτ᾽τε.
τισὶν αὐτ.) σφίσιν αὐτοῖς. τηρᾶν.) ϝητεῖν ὅπως.
ταύτα.) ταύτως. ἀ μ̄.) ἀ μέν τι ἀναργὲς γίνοιτο.
προαπιχθησόμεθα.) προαπαχθ. uel, προϋπαχθησόμεθα.
ηκὶ ὑμῖν πρὸς.) ηκὶ ὑμῖν περὶ τ̄ πρὸς τ̄. ἴσοι.) ἴσον. φρονᾶν.) ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αἱρεμένη. αὐαγκάως.) αὐαγκαῖον.
μήθ᾽ ὑβίνος.) ἐκ μηδενὸς. ἑτέρ᾽ ῑ̄ν.) ἑτέρ᾽ ῑ̄ν.
ὁμολογοῦντας.) ὁμολογημένας. ἑτέρας.) ἄλλας. νυῶ μ̄.) μέντοι. ὀρῶν ὑμῖν.) ὑμῶν. ϝριακοσίας.) F.A. ὑπαρχούσας. ὅσας αὖ θέλῃ εἶς.) ὅς αὖ ἐθέλῃ. παρασκευάσασθαι.) παρασκευᾶσθαι.
ψηφίσασθαι.) ψηφίζεσθαι. τὰς γνώμας ὑμᾶς.) ὑμῶν.
παρεξυνεμένων.) παρεξυμμένων. ἐρφανῶν.) ἐρφανικῶν.
νυῶ.) ηκὶ νῦν. τὰς ἀπερωτάτας.) ἀπέρας. σώϊ᾽ ἅλα ἅτω.) σώματα ταῦτα ἅτω. ἀποδῶναι.) ἀποδιδόναι. ἐς ἱκάγω.) ἱκάτην.
δι᾽ ηκὶ σαφῆς ὅδου.) πλήρωσις δι᾽ τις ἢ ηκὶ. λέγω.) λέξω.
σκιψαμένας.) σκιψομένας. τ̄ δι᾽ ριήρχειν.) ταξίαρχον. πῶς σύρᾶν.) ἴσως σύρᾶν. φανήσεσθαι.) φανῆσθαι.
φοβοῖζν.) φοβηθῆζν. ἴσοι.) ἴσον. ἀσχίγνοι.) ἀσχίγναι.
προσχιγνᾶν.) ἀσχιγνᾶν. F. προεισχιγνᾶν. νυνὶ.) αὖ νυνί.
ἱκατοτῶ.) πῶ ἱκατοστῶ. ὁρᾶ ἀκᾶν.) ὁρᾷ νῦν ἀκᾶν. λαλαδῶτι.) λαλάδοιτι ἢ λαλάδεισθε. μήθ᾽ ἀ ταύν.) ἃ ηκὶ ταύν. ῥάδιον ἦναι.) ῥᾴδιόν τι. τὰς λιμῶνας.) ἀι λιμῶναι.
μισθοφορᾶν.) μισθοφορῆσαι.
αὖ ἰλθᾶν.) ἰθίλειν. πᾶ.) πᾶ. ηκὶ μῶ.) ἀ μῶ. ἰλλιωικῶν.) ἰλλιώνων. ϝρατήσαν ζθε.) ϝρατήσειν ζθε. ἀσὶ.) ὑπαρχοισι.
ἀ δι μή γε.) ἀ δι μή; τ̄ γε. περὶ τότων.) ἐκείνων. αὐαλύσοντα.) ἀναλύσαντ?. ἀλυσιτιλῆ.) ἀλυσιτιλῆ. φοβέμεθα;) φοβώμεθα; ἀλλὰ μή.) μηδὲ. ἡμᾶς ἰδηκα.) ὑμᾶς ἀδίκημα ἰδηκα.
πείσαντ?.) πάσιτ?. περὶ ὑμῶν.) μ̄ περὶ ὑμᾶν. ἀ μή.) ἀ μὲν μή. ὀλιγώρως.) ἀλόγως. λῶ ἤγε.) ἤς ἤγέ ποτε, ἐθέμιᾶς πρὸ τ̄ τ̄ ἱλλωίδων. τ̄ ἀπαγγιλλόντων.) τὰ τ̄ ἀγγιλλόντων. σκοπῶμεν.) σκοπῆν. ταὐαντία.) ταὐτὰ. ἐργιδήσεσθε.) ἐργιᾶσθε.

IN LIBANII ARGVMENTVM.

πρότερον.) σωιτήσαντ?. πρέτερον.

In orationem de libertate Rhodiorum.

διιλάξαι.) τὸ διιδάξαι. τοσοῦτον.) τότε τοσοῦτον. ὀφάλειν τὸ τὸς.) ὀφάλειν, ἐρῶντ?ας τότες διὰ. ὑπερ.) περὶ αὐτᾶ.
ἀτυχήμασιν.) ἀτυχήσασιν. περὶ.) ὑπερ τ̄. τοίνυν λέγ@.) ὁ νυῶ λέγ@. φθάσατ ηκὶ.) φθάσας ἤ. αὖ πειθῆτέ.) ἃ πειθέμενοι τ̄ σωζγιγκέντων.) σωζγιγκέντων.
ηκὶ πολιμήσας.) βουλήσας. πολιμῆσαι.) πολιμήσασι.
μοι.) αὖ μοι δοκᾶ. ἀποδίχοιτο.) ἀποδίχετ?. ὀδὶν ἔναι.) αὖ ἔναι. βουδήσειν αὐτῖν.) αὐτῇ.
βιβάιως ἡγῆμαι γζνίσθαι.) γιγνῶσθαι βιβάιως ἡγῆμαι.
ὀλίπεζ᾽.) ὀλιπόπεζ᾽. πρέξεν@.) πρεξῶν. ἰδία ξιν@.) ἰδιοξέν@. ἕλλησι ηκὶ.) ἕλλησί τι ηκὶ. ὀ μικρὸν.) ὀχὶ μικρὰν αὐτοῖς ὠφέλειαν.
ἢ ὅχων.) ἢ περὶ ἅρμ. φιλοτιμίας.) φιλονεικίας. ὀλιγαρχίας.) ὀλιγαρχιῶν. ἐπανάξοντας.) ἀγαγόντας. τότες.) ἕτ᾽.
εἶα τὸς.) εἰάπερ αὐ τὸς. ἀ λίπαια.) ὀλ᾽ ἀ λίπαια. ὁ πόλις.) ὁ δῆμ@ ὑμῶν. ἀτυχήσαζ?ας.) ἀτυχοῦντας.
ἀρχονζ?ας.) ϝρατοῦζ?ας. τ̄ δόλων. αὐτᾶ.) ὃ δ᾽ ὑπὸ τ̄ δόλων τ̄ ἕτ βασιλίως. ὃ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτᾶ. Neq; à ministris regijs, neq; ab ipso rege.
ὀλίἕτ.) ταῦτα. τῶν τι πόλιν λακ.) πῶν λακ. Sed legendum cũ Fel. διὰ λακιδαιμονίων: ut intelligas πῶν πόλιν πῶν τ̄ ἐθνῶσων: quam satis constat à Lacedæmonijs subactam, etsi eosdem & Conon, Regis Persarum opibus, principatu euertit.
δι τινθ᾽ οἱ.) δ᾽ τινθ᾽, ὦ α α. οἱ αὐτὸν.) αὐτὲς ὁ λίπαια πειῆντθ᾽.
πρὸς θεῶν.) πρὸς τ̄ θεῶν. συλυμβρίαν.) συλυβ, ίαν.
μαισώλα ζῶντ@.) μαύσωλον ζῶντα.
διιδάξων.) διιδάσκων. ἰῶν.) ἰῶ. ἢ λίγει.) λίγοι. ϝ ῥοδίων.) F. ῥοδίων. ηκὶ ἀ.) ἀ ηκὶ μὴ. βλίψω.) βλίπω.
παραινίσαι.) παραινῆν. ἀμφοτέρως.) ἀμφοτέροις.
τοῖς ἰσχυροῖς.) ἀγαθοῖς. λυρίοις.) ἴσαι λυρίοις. ὅτός τι.) ὅτ@ δὴ. πρόσιθ᾽.) προσίτι, uel, προόθ᾽ ἑτέρ@.
ταὐαντία.) ἐναντία. προηρημένων.) ἠρημένων.
μηδὲν ἢ διὰ.) μηδενὸς ἀπόντ᾽ τι τ̄ δέοντων γίνεσθαι. διαμαρτάνειν ὑμᾶς.) ὑμῖν.
μισθοδοτ᾽τ.) μισθοδοτούντων. αἴτιαι.) αἴτιοι.
αἰτιᾶσθαι.) αἰτιάσασθαι. ἐν ϝρατείᾳ.) ἐν τῇ ϝρατείᾳ.
λιπόντας.) λάποντας. Sed tot sunt permutationes aoristorum & præsentium, simplicium & compositorum, singularum & plurarum: ut veniam petam si non omnia annotavero.
τὸς αὐτὸς.) ϝ αὐτὸν ἐχθρὸν ηκὶ φίλον. Malim, τ̄ μ̄ συμμάχων, τῶν τὸς.
ἀφ᾽ ὁποίων.) ἀπὸ ποίων. ὑ ποίας.) ὑ ἀπὸ ποίας.
αὖ βίλτιον.) ἀεὶ βίλτιον. Malim, ἀλλ᾽ ἐν αὖ ἀεὶ, ταῦτα.) αὐτὰ θεωϱ.

In argumentum.

λακιδ.) οἱ λακιδαιμόνιοι.

In orationem Megalopolitanam.

νυῶ δ᾽ ἐγὼ.) ηκὶ τοίνυν εἴ τις αὐτῶν.
συνεξαπατημένων.) ὑπαπατημένων. ταυτὶ.) ταῦτα.
ἢ πρὸ ἀ.) ἢ παρ᾽ ἀ. ἀρπαλίαν.) τὴν ἀρπαλίαν. αἱρήσουσι.) αὖ αἱρήσουσι. πάλιν ἰσχυρὸς γζνίσθαι.
ἐναντία ἐκάνοις.) ἐκάνων. πρὸς τὸς συμπαραλαξαμένους.) αὐτὸς ταξαμένους. ὑπὲρ τότε μόνον.) μόνος.
ποτερὸν.) πότερα. φιλανθρωποτέρων.) φιλοτιμοτέρων. μιγάλως πόλεως.) μιγαλοπόλεως.
τὸς μ̄.) τότες. ἢ λάκωσι.) ἢ ὁ λάκωσι. ἐμοὶ γὰρ.) ἐμοὶ μ̄ γὰρ, διὰ τὸς ἀεὶ.) ἀεὶ διὰ τὸς.
δεύτερον.) Ferri potest, si sic ordines: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄζιν αὐθρώπων, βελομένων πειῆσαι τότε δεύτερον συμμάχους ἑτέρων. At hæc quidem eorum sunt, qui hos denuo socios aliorum efficere studeant.
ἐγὼ δι ὅσα.) ἐγὼ δ᾽ οἷ᾽ ἅσα.
πῶν δικαίων.) πῶν μ̄ δικαίων. λακεδαιμόνιοι.) λακεδαιμόνιοι.
πρότερον ἦσαν.) πρότερόν ποτι ἦσαν. πόλιμον.) πολιμῆν αἰρεῖ
B μένους. τ̄.) ηκὶ τ̄ λιγόντων.
λακεδαιμόνιοι.) λακεδαιμόνιοι. παύν γε.) πολύ.
ὡς δ᾽ ἐγὼ.) ὡς δ᾽ ὄζιν, ἐγὼ. ταύτῃ ἀρχῇ.) τῇ ἀρχῇ. ὑπενόησας.) ὑπαναγάσας. λακεδαιμῆν τὰς.) αὐτὲς λακεδαιμῆν τὰς.
πειόμενοι.) μόνον πειόμενοι τῇ σπεδῇ. δυβάιων.) δυβάιοις συμ. τότες ἐχοντθ᾽.) τότε δι. μ̄ ὦ.) μ̄ δῆτα ὦ.

In orationem de Alexandreo fœdere.

δόλῳ ἅτω.) δόλῳ τ̄ ἄλλων ἅτω. ὡς περὶ.) ὥσπερ τὸ δίκαιον ηκὶ τὸ ἴσον. διὰ τοίνυν. ἐπ᾽ αὐτὸ.) ἐπὶ ταῦτα, uel, ἐπ᾽ αὐτὰ. ἀλαθίστερα.) τ᾽ ἀληθίστερα.
πρὸς ἅπαντας.) ἅπαντα. σκοπημένοις.) σκιψαμένοις.
τυραννήσαντας.) τυραννοῦσαντας. ἄγοντα.) ἀγαγόντα.
λακεδαίμονι τῶν πόλιν.) τ̄ δῆμον. ὡς ἕτ᾽.) ἐς τοσοῦτ᾽ ὕβριως.
ἀφίνζθε.) ἀφίνζθε. αὐδήσεσθαι.) αὐδανεῖσθαι. ἕττο δ᾽ ὄζι λαπαγιλαστότερον.) τὸ δ᾽ ἔτι λακαγιλαστότερον.
τοσότε.) τοσότῳ. ἐπίταξεν.) ἐπίταξαν. μηδιμιᾷ πόλει.) ἐπὶ μηδεμίαν πόλιν. ὁρμήσουσιν.) ὁρμηθῶσιν.
τὰ ϝ πράτζ?σοι.) ἐπιτάζ?σοι. πρὸς ἕττο.) πρὸς ἕττον ϝ λακαχ.
γὰρ ως.) γὰρ λήπτ. ἴσι.) ἴσαρ᾽ ἀκαζ?ῆ δ᾽ ὑπὸ. παρανομίας.) ὑπερβολίας. λαζ?ήγαγον.) πλοῖα λαζ?ήγαγον. ὑμαρτημένα.) τὰ ὁμ.
τοῖς ϝ μήθ᾽.) τὸς δι. παρλωόμεν.) παρεσόμεν.
ηκὶ.) ὁ ηκὶ ὕβρις.
ηκὶ μόνων.) ηκὶ μένοις. ἑτέρας.) ἑτέρας ἰσχυροτέρας σύρίσθαι.
σωνθήκας.) ὁμολογίας. μικρὰ.) μακρὰ πλοῖα. λαλαφανὶς ὦ.) ποιεῖ. ναυπηγήσεσθαι.) ναυπηγήσασθαι, πληρωθήσεσθαι. παύτες θεν.) παντελχθεν. ἐκᾶνοι χρῶντ?.) τῇ πόλει χρῶντ?.
C χρῆσθαι.) χρήσασθαι.

In Libanij argumentum.

ϝ τύχης τοῖς ἀθλωθέοις.) ϝ ἀθλωθέων. προδώσεσθαι.) παρέχεσθαι ψιλὼ pro ὡς ὃς lege ὃς deleta præpositione, nisi argutari placeat ὡς ὃς pro δι ὧν ἐκεῖ προδώσεσθαι. μόνῳ.) μόνον. ἀπιτίλεσι.) ἐπιτίλεσι.
πῖν.) ηκὶ πῖν σύνοιαν. προμήθεαν.) προθυμίαν. ἀπὼν ὡς.) ὡς πὼν ταύτῳ ὡς. Δημοσθένης.) ϝ Δημοσθένης. νόμον δι λιλυθέν.) νόμ@ δι λιλυθέν. λιλυθέντα.) λέγοντα. ὡς ταύτῳ.) ὡς αὐτῷ, ἰσχυροτέρων.) ἰσχυρῶν.

In alterum argumentum.

πλήθη.) πλῆθ@ σωτῆρ ἐχεῖ ἐπιθυμία ηκεινά.
πυνδὶ.) πυνδί. ὡς νομίμων.) ηκὶ νομίμων. τιθαρσηκότθ᾽.) τὸν βαῤῥηκότθ᾽.

In orationem de Corona.

διοῖς.) τοῖς διοῖς σύχοιμι. μάλιτα.) λάλιτα ὑπερ.
χρύσασθαι.) χρῆσθαι. δικατὰ.) ἀθλωθέοι. συμβάνη.) συμβάλλει. σύνοιας ηκὶ.) σύνοιάς τι ηκὶ.
λαζ?ηγορημένων.) λαζ?ηγορουμένων. περότερ@.) πρότερον. ὕστερον. λαζ?ηγόρησεν.) ἐκαζ?ήγορεν. ἀνάλωκι.) ἀνήλωκεν.
λέγω.) λέξω. ὅτ@.) αὐτὸς. ἐχ ὅτω.) δι᾽ ὅτω.
αὐδιδίλω.) αὐτίδίλω. τάζ?σοι.) διδόασι τιμωρίας. αὖτε.) αὐτὲ, ἐχθρῶ. ὀκ ἐνι.) ὀκ ἔστι.
λιρίσεις, πικρὰ.) λιρίσεις ηκὶ τιμωρίαι, πικρὰ. βλῶ χρῆσθαι.) βλῶ αὐτῷ ἅπασι χρῆσθαι ἐκατ᾽ ἐμὲ, βλῶ ἐχθρὸν αὐτὸν.

τοῖς

τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.) τοῖς ἄλλοις οἷς. ἴχει καὶ τ.) ἴχει ἀνθρώποις καὶ τ. καθ' ἡμέραν.) καθ' ἑκάστην. καθ' ἑκάστην. ὅσα ὑπὸ) ὅσαγε ὑπὸ.

καὶ τοῖς ἄλλοις.) καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν ὁρίσ. παύσας σωκράτ.) παύτα. πρὸς ἑαυτὸν.) ἀλλήλους. ἀλλ' ἄλλῳ) ὅτι. ἐρώντα διὰ) ἐρώντα τῷ φιλίππῳ διὰ. ὃς ἐλθὼν.) ὃς τότων ἀλθὼν. ὑπὸ φ.) πρό. διαρραγῆς.) διαῤῥαγάνης. συνεπέντων.) συνεπιέντων.

ὥστε τολμᾷ.) ὥσ' ἐτόλμα uel ὥστε ἐτολμᾷν. ἱμαγώλεις.) Ἀνθραγώλεις. ἄ.) καὶ ἀνξηλλθν. ἐγὼ.) ἐγωγε. ἐλεὶς.ὅτι.) ἐλλὰς.ἀκόπως.ὅτι.sic habet & Fel. πρὸς ἐλίνα.) ἐλίνας ἀπ. πάλαι παύτων.) τότε παύτων. ἔσιθι.) ὄψιθι. ὄντα φιλ.) ὄντα τ φίλιππον πλωβαύωντ, καὶ τὸς ὄρκους τῶν ταχίστω ἀπολαμβάνειν. ἀβιλύσατε) ἀβιλύσασθε.

τὸ μύρτιον.) μυρτίνην καὶ τῶν σφρίσιν. παρίβη.) ἐκὼν. παρίβη.) ultrò præterijt. ἴνη.) ἴννη. Παυδιονίδης.) Διονυσίδης. διελέχθαι.) πρὸς τ ἀθλωάων δῆμον, διαλέχθαι. cum populo Atheniensium. τ ἀθλωάων.) τῷ ἀθ. ἀναβολῶ.) ὑποβολῶ. συμπεριλαμβανόντας.) συμπαραλ. αἰσχίνης Ἰσοθ.) αἰσχίνης ἀβρομήτης Ἰσοθωνίδης. ληφισοφῶν.) Ἰτησιφῶν.

ὃ τῷ.) F. ὃ τὸ τῷ φιλ. ἀάθλωτο.) ἀχθλῶτο. ὁμολόγησι) ὅμοσι. *sed tum* τὸ ἕξειν delendum. προλαβὼν.) προσλαβὼν. ἀχ.) τοὺς ἀχ. ἀπίωσιν.) ἀπίωμεν. αὐτῶν ὅτι.) ὑμῶν ὅτι μέλλει. προδομὸν.) τόπον. ὑμῖν τότων.) ὑμῶν, ἀκηκόν. μιδὲν τ.) μιδὲν δύναται. ἰδίᾳ καθ'.) καὶ καθ' ἑαυτ. ἀξιῶ ἢ ὦ.) ἀξιῶ ἢ ὑμᾶς, ὦ. Tum legendum μεμνῆσθαι παρ', omisso ὑμᾶς.

ὁμοίως ἅπασι.) Ἰσοινῶς. alterutrum retinendum, non utrunq;.

ὑπῆρχον.) ὑπαρχήσαν. δηβαίους.) τὸς δηβαίους. μαμ.) μισθὸς μαμακηρίων. ἀθλωάων.) ἀθλωᾶον. ἴσω.) ἴσαι. τ ἀθλωάτων.) τοῦ ἀθλωάτ. ἄφιλνα.) ἄφιλναν. ἐποιεῖθι.) ἐποιήσασθε. ἐπαγγέλατ.) ἐπαγγίλλιθ'. λίγε δ' αὖ) λίγε δὴ τῖν. ἀσαχνὸ χέτας· τὰ ἢ.) ἐς αὐτὰ τὰ δὶ μὴ ὑπανήσαντα. πλεῖον.) ἔπι πλίον.

τοῖς μὲ γὰρ ὅλοις.) τότοις μὲ γὰρ ὅλως ἐλί.

ἐφθανίναι.) ὠφλικίναι. ἀλῆλον. γὰρ) μὲ γάρ.) ἔπι.) ἐς τὰς ἀποδόξεις.

ἐλεὶς.) ἐκότως. ἐλεὶς γάρ. πρίτη.) πρώτη. συλλαμονίφρον.) σύτυχίφρον. πολλὲς τότων.) τότες. ἀπολώλητε.) ἀπολώλειτε.

μίδωτ.) μιδωτὸς. χαμῶνλε.) χαμωνίλη. καὶ διότι.) αὐτὸ ἀγαθίας χάειν, καὶ ὅτι.

ἴσε.) ἴσι ἢ Δημ. γραψαλῶμ τῇ ἰκανῇ.) γραψαλοῖς τοῖς καινοῖς.

λιλήτοφθν.) λλυτῦρθν. κοινωνῶμ.) κοινωνῶν. μὴ ἀπαρτᾷν.) μοὶ ἀπαντᾷν.

μίγα ὑπῦρξι.) Sambuci codex, μίγα ὁ ἰκαιρὸς ὑπῦρξι. λαβὼμ καὶ.) λαβὼν ὁ φίλιππ καὶ. ἀξίαν.) σύταξίαν.

μήχει θ.) μήχει θ ἢ τῇ σ. Sed tum τὸ ἱκάνυς delendum erit.

ποῦ ὅ,τι.) ποῦ ὅ,τι αὖ. εἰς νοῦ.) εἰς τὸν νοῦν. ἰκαθ' ἡμέραν.) ἰκατὰ τὴν ἡμέραν. προγόνων ἀρετ.) ἀρχῆς. ἰβιλοντας.) ἰβιλονταὰς. ὅ τι.) ποῦ ὅ,τι αὖ.

τινὰς.) ἃς μὴ αὐταιρῶμ, εἰς ἃς ἢ τὰς. τ τοιότων) τότων ἐπὼν. τίνα ἄλλον.) μᾶλλον. προσήκει.) προσῆκι. προῖσθαι.) προΐεσθαι.

φιλίππῳ καὶ.) φιλίππῳ διετίλεν καὶ. λαβὼν, ἐχ) καὶ ἐχ. φέρει δὴ) φέρει ἢ αὐτὰ τὰ. ὑβιταζομένων.) ὑβιταζομένων. πολλαχθῶσι.) σωαχθῇ. τ ναύαρχον.) ἄρχοντα.

ὁ δῆμ.) αὐτῷ ὁ δῆμ. ἀλλ' ἰδίᾳ.) ἀλλ' ἀεὶ διά τι. ἀεδαενόμ.) ἀεδόμην.

ἴνη.) ἴνη. παρίσχε.) παρίσχεθ. τ.) τὴν τ φιλίππ. λαομέδων.) λαομέδων καὶ λαθόλα. φιλοτιμεύμενον) φιλοτιμεμίνων σωστιτιλίεσθαι καὶ σωτιλᾶσθαι. Δημοδίνεω.) Δημοδίνη.

ἀρετήαν.) ἀρίτειαν. ἐγίγνοντο.) ὑπῆρχον. τ ἦ. ἀφικνέμενοι.) ἀφικόμενοι. τόμβρον) τύμβρον πρὸ τὸ βῆμα. στιφ. ἠγεμόν.) Fel. ἡγόμον. ſ. ἡῦ. ἀπιόντ.) ἐταμίνη.

φρεάῤῥι.) φρεαῤῥι. ὃ γίλωτα ἆ.) ὃ γέλωτα ὃ ἆ.

ὅλες.) ἁπλῶς. ἐκ τοῦ λέγ.) ἐκεῖ' ἐκ λέγ. συνοστρέοις.) σύνομωτρέοις. βυζαντίων.) τ βυζαντίων στιφάνοις, καὶ τὸς τ πρινθίων.

τῷ βυζαντίων.) τῷ τ βυζαντίων. ἐκ τᾶς γᾶς.) ἐκτασιν γᾶς. F. ἐγκτασιν, & ἐγκτημα. Fel. ἐκτᾶσιν γᾶς. πόδ' ὅλον.) Fel. ποτὶ ταὐ ὁδόλον. πρὶ τοῖς.) παρὰ τοῖς πόρρὶ τὰ ἱρά. Fel. πᾶσαν πρὸς.) M. πᾶσαν ταὐ λειτεργίαν. ὑπὸ τῷ.) Lege *sine* ι *subscripto*, ὑπὸ τῶ διά μω. Sunt enim genitiui Dorici.

δωρίας.) Fel. δωρίας. M. δωριὰς. τῷ στιφάνῳ, ὦ συστιφανώτ.) Fel. τ στίφανον, rectè *si* etiam ὦ ἐστιφανώτ *legas*. οἱ ἄλλωσθ.) οἱ ἄλλανθ. ἐκ θ φιλίππ.) S. βίας ὑ χαρὸς. Alij ἐκ τ.

ἀλλάψα.) ἐκλάψα. λοινῷ.) ἐμ λοινῷ. ὁ μένγε φίλ) φίλιππ. δύνοιαν παρὰ.) δύνοιαν καὶ τιμὼ παρὰ. τ πολιτευομένων.) πολιτευομένων.

πρέεντο.) πρεᾶντο. σωτηρίας ἢ.) καὶ ἐλευθερίας. τ ἐβιλόντων.) Fel. τ ἐβιλοντῶν τεταρχῶν, rectè ab ἐβιλοντὲς.

συμβολῆς.) βελῆς. Fel. συμβελῆς. ἰμίλλεμ.) ἔμιλλεμ. μνησικακήσειν.) μνησικακῆν. M. μνησικακῆσαι. γεγομένης.) γεγονέναι. ἢ μικρὰ.) καὶ μικρὰ. γραφὲς τ) ἐς τ. αὖ πρὸς) αὖ ἐγὼ πρὸς. ἰπανόμαζεν.) ἐγὼ ὠνόμαζεν. F. ἐτὶ ὠνόμαζεν. προτρέπ.) πρέπει. ἰκαθ' ἕ.) ἰκαθ' ἑαυτὸν.

τὸ μὲ θ.) τὸ πίμπτον μὲ θ. τοῖς πίνησιν ὑμῖν.) ὑμῶν. τριήραρχ θ.) τριηραρχίας. τὸ λειτεργᾶν.) Lege τῷ λειτεργᾶν. αἰτιολογικῶς. προηρέμην.) ἠρέμην.

ἀρίσά τι.) ἄρισά γε. Διακυκᾶν) κυκῶν uel διακυκλῶν, κυκλῶν. ἔτ' αὐτὸς.) αὐτὸν. F. αὐτῶν. ſ. τ νόμων ἠλωάμην σωίναι. τοσότ τ.) τοσότων γάρ. ὧν ἐλωκεν.) ἐλλωκεν. ἔπι διοριεῖ) ἔπι τῷ διωρισμένῳ. ἀβιτασότων.) ἀβιταζομένων. πολλαχήθεν λέξω.) διελέξθη. πρέσετο.) πρεσᾶτο. ἐτιφανῦντο.) ἐτιφανῦτο, uel ἐτιφανωμένοι θ λῖν. τ ἔπι τ ἔπλων.) F. ἐπιλιτῶν. φιλίππ θ) φίλων θ.

ψήφισμα.) ἕτερον ψήφισμα. ἐς) πρὸς τ δῆμον. καὶ ἀνάδηματ θ.) ἀνάσχωτ θ. ἐ ἀλώσαι.) ἐ ἀλῶσαι. ὅποι.) ὅπ. ἐς.) πρὸς τὸ ποιᾶν σύ. ἀναγορεύεσθαι.) στιφανῦσθαι. στιφανώσαντα.) ἐτιφανῶσθαι ψηρίσητ. ἐδίγνει καὶ.) ἐδίγνει λαβᾶν τιμωρίαν (Fel. σπεδάζων.) καὶ νόμιτ. ἴπαιτα) ἕτα σὺ τοιαῦτα.

καὶ τῦτο.) καὶ τότῳ ὦ ἀ. ἀ. ἰκατηγορίας διαφόρ. τὸς προγένυς.) τὸς προγόνυς ὑμῶν ταυτί. ἰμοὶ) ἰμὲς ἢ πρὸσποιῇ ἰπὰ.

ὑπέστ.) ὑπόσατ. ἰλιτῶν.) σιπλάν τῷ προσώπῳ ἰκαλαμίτ. Alij ἠλυσίῳ.

ἀπ' αὐτῶν ἢ) ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν, ὧν. ὧν) ὡς ἐτυχεν ἕν. μιδὲν σας.) ἀλλὰ καὶ μιδόσας. καὶ ἐπ' οἰκίας.) καὶ ἔπι τὰς οἰκίας.

μάρτυρθ.) μαρτυρία. ἐμ βλ τοίνυν.) σῶ. τῦτο.) τῦτο καὶ τοῖτο. αὐξίνω.) αἰξίνω. μιλίλημ θ.) τηλίλημ θ ὑ μιλίλημες, quid *si* μὴ νίλημ θ;

τ ὑμῖν) παρ' ὑμῖν. F. παρ' ὑμῖν τ συμφ. αὐτακαλ) αὐτικατάλατ λόμενοι. ἰαμβεογράφ θ.) ἰαμβοφάγ θ. αἰσχίνη.) αἰσχίνου. ἔπι) ἐν τῷ ἐμῷ ὑλατι. ἐς μέσον.) ἐς τὸ μισ. ἀλί.) ἀλίρ ἰλιγγν. μὴ ποιῆσαι.) γενίσθαι.

σωίβη ὅτι.) αὐτῷ ὅτι. ἰλλιώων ὅτ θ.) πράγματα ὅτ θ. ἰκανῶν καὶ.) ἰκανῶν γεγενημένοις, καὶ ἄγεις.) ἐσάγεις. ἰφηλῶ) ἰκανὸν ἢ ἰσινῶ, utrunq; ineptum. πρὸς ἱστορίαν.) πρὸς σωτηρίαν. ἰκατρόοις) πραγμάτων ἰκατρόοις. ἀλίν.) ἀλίνα αὖ ἠγᾶτο. παρακρόσασθαι, πάσαν) παρακρόσασθαι, πᾶσαν. τῦτον ὑ τῶν.) τοῦτο. εἰς) πρὸς τὸς ἀμφικτύονας.

ἀπὸ.) ἔπι ποίας ἀρχῆς. ἰκτότων.) ἰκ τότε. ἰταράχθη.) ἰτάχθη. quid *si* ἰπταράχθη; σύθυς.) σύθεως ὁ φίλιππ θ λώαμεν. σύθυς δηβαίοι.) σύθεως ὡς τῦτο ἤθελον οἱ δηβαῖοι. Statim ut hoc uiderunt Thebani. ἰπίσχυν αὐτὸν ἰκεῖνοι.) ἰπίσχυν ἰκεῖν θ. λίγε μοὶ) λιά μοι λίγε. λόγμα.) λόγματα. ἔπι ἰσθίως.) ἔπι ἰσβοηλίσε. *sed tum* λλαναγόρυ delendum. τοῖς σωτῆρσιν τ.) καὶ τοῖς σωτῆρσιν καὶ τῷ λοιπῷ τ ἀμφικτυόνων, & *assessoribus & concilio* Amphictyonum.

ἐν.) σὺν τοῖς ὅπλοις. ὅτ θ τ.) ὅτ θ λῶ τ. πολύ τι.) πολὺ τό. ἀκόσατε) ἀκόσατέ μυ. πραττόντων.) φρονέντων.

ἀμφοτρόοις.) παρ' ἀμφοτρόοις. παροῦντας.) πρεσβεύοντας. ὦ λίναδ θ.) ὡς λίναισ θ καὶ λοιπαισύνῳ. ὅτοι τὸ πρᾶγμα.) τῶν ἐχθραν. ἴνη.) ἴννη.

ἄχτε.) F. etiam ἐποιεῖθε, aut, ἴχτε, ποιεῖθε. πιπλημμένοι) πιπλημμελημένοι. ἀγγίλλων.) ἀπαγγίλλων. ἰλάτεια.) ἰλάτειαν. ἰατέλησι. ἰαλῦτο) ἰαλῦτο, χάθητο.

θ πάσης πολ.) θ πάσης ἄλλης πολιτείας. δηβαίων.) τ δηβαίων. ὄντα.) νῦν ὄντα. παύτων.) παύτων αὐτῶν φιλ. ἕτα.) ἕτερα καὶ μετ. ἐγγυτρόω.) ὑμῶν ἐγγυτρόω, καὶ προτρόοις αὐτοῖς ὁδ' ὁ λίναιω θ. ἐκάνων ὄντων.) μὴ ὄντων. ἢ ἐκεῖνοι.) ἐκάνων. ἰαταστχᾶν.) ἰατατυχεῖν, ἢ ἰατὰ τύχω. αἰσχίνη.) ὦ αἰσχ. ἤρεα.) ἤρω. ἐπίτειψας) σωίτειψας. ψήφισμα.) ψήφισμά μοι.

ἰαταπόρως χρώμεν θ.) ἰαταχρώμεν θ. τῇ συγγνέᾳ.) σύγγνέᾳ. ἀποστρομένης.) ἀπεστρεμμένης. σφήτι θ.) σφήτι θ. περὶ δήβας.) δηβάσ.

ἐνλῶ.) τότι ἐνλῶ. ὅτις.) ὅ,τι τίς. τ λιήρυκ θ.) ἐγὼ, τ. παριλθὼν.) παριὼν. τίς.) ἢ τίς πράξεις. μὴ ἀγαγᾶν.) μιταγαγᾶν.

τῷ μάχω.) τῇ μάχη. ἡμῖν.) ἡμῶν ἀγωνιζομένων.

μὴ θλῶσι.) μὴ ἴω θλῶσι. αὖ λρθν.) ὦ αὖ λρθν. προλίγειν.) σὲ προλίγειν. ἀφιτόλα θ.) ἀφιτέλεως. ἢ ὀβ.) F. ἀπλοῖς δὲ ὀβ ὧν καὶ ſῆς. γενήσεσθαι.) ἐσεσθαι.

πρέετο ἀκουτί.) πρεᾶτο ἀκουτί. θ.) δὴ θ πόλεώς γε. πρὸς ἐθη.) πρὸς τῇ πόλει. ἦσαν πιποιημένοι.) ἐποίησαν. ἔοικε τοῖς.) ἔοικε, τότε τοῖς. M. τοῖς τότε. λυσιτωσύσα) καὶ λυσι. νεωλαμβαύετε.) νεωλαμβανέτε. αὐάγκη. ἀ μὴ.) αὐάγκη, τ θανάτ. ἀ. ὡς ἐγὼ.) ὡς ἄρα ἐγὼ.

ὅπως ὑμάρτητε) ὀβέλως ὑμαρτήκατε, ὦ ἀβλωᾶοι. λαβέντα.) αὖ λαβέντα. τότω.) τὸ τ τότων. ὅταν.) ἐᾶ ὅταν.

χάειν αὐτοῖς.) αὐτὲς. ἐπάσαμεν.) ἐπάπεμεν. ὀβῆτε.) ὀβάετε. καθ'.)

λιαδ'.) ωρὶ ὑμῶν. ὃ φίλιππον.) φιλίππε. ἐρθῶς.) θυβαῖοι ἐρ- A
θῶς. ωαρίχισθαι.) ωαρίσχετι. αὐτὸς) ἕντων αὐτὸς. ὃν ἄρισα.)
ἐκ ἀξια. ἰφ' οἷς.) λὶ ἀ. αὐτοῖς.) αὐτὸς. ωλαύη) ωλαύοι. χώ-
ραν.) ὥραν. ωαραλίπων.) ωαραλιπὼν τις. φιλίππε.) τὰς τῦ φι-
λίππε. γράφοντα.) γράψοντα. λιὰ τί; ὅτι) λιὰ τί; τῷ μὴ γὰρ ὄφην.
ἀφ'.) ἰφ' ἑαυτ. ωροσλαβῶν.) ωροσλαβῶν. ἀληθείας.) ἀλ ἀληθ.
ηκὶ λέγων.) λέγε. λογίζηαθι) αὐταλογίζηαθε. ωροσδίδαι.) ωρό
διδε ὃ ωροσβλῶναι. συμβαλῶν.) συμβαλῶν. ωαρατ.) συμ-
παραταξαμένες. ἐκ) ἀπὸ ἀλ δυβοίας. ωρὸς ἐκεῖνον.αῦα.) ἐποίη-
σεν.αῦα. ωαρὰ.) λιὰ ἔττο. ἐσοί.) ἀσοῖε. ἐσυνοφαντεί.) ἐσυ-
κοφάντα. τὰ μὴ) ηκὶ τὰ μὴ. ἔρχε) ἐπῆρχε. αὐτοκράτωρ.) Ad-
de ὢν,ὁ τ. τελέωρν.) τελέωρν. λοιπὸν λοιπλίως.) ωολίμε.

βελώμιθα.) ἰβελόμιθα. ἄ ποτι) ἀ τότι μς. λιὰ βυζ) ηκὶ βυ-
ζαντίων ἰγκρατὲς λατίση. σιλοποικέας.) σίλοπομπίας; λίναλος.)
λίναλδ. ναὶρ.) ωρὶ τ ωαρ. ἐπειλὴ.) ἐπειλαὶ λ. τ ωαρ' ἐ-
μοί) ἐμ. ὅπε.) ὅποι ωρισβυτὲς ὀμπ'μφθω. ωρῶτω.) νεῶ. γι
νέθαι.) γιγνῆθαι. φάσαν ἡ.) φιλίαν ἀγαγῶν ηκὶ. τῶγι μὴ λια-
φθαρῶναι χρήμασιν,ὃ μὴ λικράτικα.) τὸ ὃ μὴ,nihil ad ſenſum: quid ſi
χρήμασιν ἐμὶ λικρατικὼς φιλίππε. ἁλ πόλιως τὰς) ἁλ πόλιως βε-
λευόμθν,τὰς ἰμὰς. ἡμέραν.) σχεδὸν τῶν ἡμέραν,ſingulis ferè die
bus. μιλαύε.) μιλαύτε. γνόντων.) διαγνόντων. δίδαι.) δᾶναι.
φυγᾶν.) φεύγειν. φυγὼν) φεύγων. ὑγῆμαι.ὼ.) ὑγεῖμαι.ὼ. ὑγεῖμαι
ηκὶ ἀπάλλαυτον.ὼ γὰρ. ὑποφηφαύω.) ὑποφηφαύως. τάτε) τό-
τω διαλ. λαικῶν ἰν.) λαικῶν ηκὶ μιγάλων ἰν. ἀντ' ἰκάνων.) τού-
των ἀντ' ἄμεινον. ὡς) ὅσα ἀβελόμιθ'. τινὰ.) τινὰς ἐν οἷς. ωοίας.)
ὁποίας τινί. τὲς ωαρειὰς) ωαρίας. σαβοῖ.) σάβοι. ἔττο.) ἔττόν: B
ἐπειλὴ λ' ἦν. ἀρχιδίοις) ἀρχίοις. συμμύνας.) συμύλω. λαγὼ.)
λαγῶ. ἀλικῶντι.) ἀλικῶν. ἰλυμαίνε.) ἰλυμήνω. ἤ τισι.) ἤ τι-
νας. ωοιήσαντα.) σὺ ωοίας. λατ' αὔλρα.) λαὸ ἵνα αὔλρα.

ωαρὰ τετταρί.) ωαρὰ τετοισὶ ωεπολιτευμένον. ἔχειν λίγειν.) ἀ-
πῶν. λατ' αὐτ) λατὰ τότε. φανήσετ,ὃ διώμεν.) Requiro a-
liam lectionem,ſed non inuenio. οὐλ' ἰδίας.) ἰδίαν. ωροσίκροσί
πε) τί,λατὰ. ωρὸς ἐμὶ αὐτὸν) ἐμαυτ. τίς ὁ.) τίς ἦν ὁ τῶν. αὐ-
τοῖς.) αὐτὸς.F.αὐτοῖς τοῖς ὅρκοις ἐλημμέν. ἤθελσαν αὐτοὶ) ἔτοι.
σὺθγνόντων.) σὺθλωσάντων. αὐαμνηθὲς.) μνηθὲς. σὺνες ὀδί.)
σὺνες ηκὶ. ὅτι τοῖς.) ὅτι ἐπὶ τοῖς. λάι τοι τ.) λάι τοι τότων τ. λο
θέη ωαῤ.) λοθέη λωρὶα ωαῤ. μάζων.) ιρείττων αὖ. ὁ λίναια.) ὰ
τὰ λίναια. ὑποπᾶθαι.) σκοπᾶν,τὸ λατιψῦθαι. σῦροι τὶς αὖ.)
σῦροιτ' αὖ. θρασύλαν.) θρασύλαν. λεβρυλᾶς.) λεβρυλίδας,σὺ
καμπίδας. θρασύλοχν.) θρασύμαχν.

ωιπολ.) ἡ ἁπλῶς ωιπολίτευμαι. θαλάττας.) ἁλ θαλάττας. ωρο
πένησαν.) ωροπόννησον. ωαριδίντα.) ἰαδίντα ὃ ωροιδίντα. αὐν-
ήρισε.) αὐισρισε. ἴσχυν) ἰσχὺν. λίγε μοι) λαβί μοι. τ ἁλ.) τ
ὑπὲρ ἁλ παβίδν. βασκάνειν) ωροιλέμενον,βασκάνειν. ὀλί.)
ὀλίγι ἰσυχίαν. ἰγί.) ὑμᾶς ἰγὶ μιτοί. ἰφαύη) αὐιφαύη. χρύσι
μ ἄ;) γίγονας; μηδὲν τότων) ωαύτων.

ὅτι.) ὅτιγι ὀχί. αἰσχίνη.) ὀξὺν αἰσχίνη. ἔτινα.) ὄντινα. τῶν
ωροτόρων.) ωρότορον. οἱ λιασύροντδ.) οἱ λίσυρον μὲ τὲς. λαὸ
αὐτὸν.) λατὰ σιωπ. ιράτιτα.) τὰ βίλτιτα. ἐκ ἀπαγ.) ἐκ ἐπαγ-
γιλλομένων. τῶ ταχίτω.) μιγίτω.

In Libanij argumentum.

ἁλ μάχης.) ἁλίχθρας.

In anonymi argumentum.

μιλλόντων ωρισβύεσθαι.) ὅτι μίλλοσι ωρισβύεσθαι ωρὸς αὐτὸν φω
νᾶς ηκὶ θετταλοί,ηκὶ θηβαῖοι.

ὅπως.) ἵνα. ἵνα.) ὅπως. ὧν ὧν) ὧν ἂς ὧν. χωρὶς.) ωλὴν ἀ-
λίων. ὅτι ἀληφῦν.) χρήματα ἀληφῦν.

In orationem de ementita legatione.

ἐκ ἀποκρύψομαι.) ἀποκρίψομαι. ἀ σκίψαθε ωαῤ) ἀ σκίψαθε
ηκὶ λογίσαθε ωαῤ ὑμῖν.

μιτὰ ταῦτα ἦ.) ἔτα τ. τότων ὅτι.) τότων ἑκάτε ὅτι. ἀιωκκιή-
ναι.) διοικῆσαι. οἵδε τ' ἦσαν.) ὄξι. λαβόντα)λαμβανόντα. τῇ)
ἐν τῇ ωόλει. ωρέσβεντ.) ωρεσβεῦτ. ἐκ.) οὖν ἐκ.

ἐλάτιμ.) ἐλάττ ὑγιὲς.

γενόσιτ) γίνητ. λίσι.) λίσον. ωρίσβιων.) ἴτι τῶν ωρίσβιων.
ωαρὰ τὸ.) ωαῤ αὐτὸ τὸ ψήφισμα ωιπρισβυκότων ωροσήκεμεν.
ωρούχασι.) ωρούγαγον. αὖ.) ἀ ἀληθῆ. ωαῦτα ωράγματα.)
ωαύτα τὰ. ἀπίσχν) ἀπῆχεν,ἢ ἀπίτη. λαθὼν.) λαβὼν ὤχετο
ηὐ ἐπαρώμεν.) ηὐ ἅμα ἐπ'.simulq; conabar. λατεφάνετο.) λαῖν-
φάνεντο. ἰφ' ἑνάτων.) ἑνάτῳ. ὀβίκλεσεν.) ὀβίκρεσεν,ὀβίβαλλεν.
ἐπαγγιλίαν.) ἀπαγγιλίαν. ὑπ'.) ωαῤ αὐτ. ἄχε.) ἴχε τὰ ωιπρ.
ἔδ' ἔτ.) ὅτ ὄ. ωρεωρώμεν.) ωροιώρων. φησί.) φήσει.
ἴσισθε.) μάθοντε. τὲς ωαῤ ἑκάνε τότων ὄντων.) τ ἑκάνῳ ἐνόντων.
F.ὡς ωαῤ ἑκάνε τ ε. διαλλαγῦς.) διαγωγῦς. αὐάτατ.) αὐάσπατ.
γεγενεμένων.) γιγενημένων. ὅτ.) ὅτω τότε, ὀβ'ὑπο-
τολῦς.) ὑπτολή.

λαὺ λατελίπει.) ἵνα λατελέλειπ. λατεμῆσαι.) ωεμῆναι.
τὰς ὑποσχίσεις.) ὑποθίσεις.
αὐτὰ) ταῦτα γίγνεθαι. ἀπογνόντδ ἅπαντδ.) ἅπαντα. ἐκ-
ξιλθοιτι.) ὀξιλθοιτε.
ἐπίσιλλε) ἐπίσειλε,ἐπίσιλλεν. ηκὶ τὸ.) τό,τε. ὑπύχθησαν.)
ἐπύχθησαν. ἐψηφίσαθε.) ἐψύφιθε. χρύσαθαι.) χρῦθαι.
ἔλε λίνα.) λινάτη. ἀπώλισαν.) ἀπολώλισαν. ἀπὸ.) μλωὸς.
ἀπὸ. ἄλλ τ ωαρόντων.) ἄλλ τ ωαύτων. ὀχί) οὐδὲ διτ'λεῖς.
τί τί.) εἶα,οἶα. ωρόδεν.) ἐμπροδεν.
ὁ.) ὃ μὰ.F.ὁ ὃ μὰ. οἱ δ' ἀθλωάων.) οἱ λὶ ἀθλωᾶσι,οἱ ἁλ. λέγε.)
λαβὲ τῶν. ωειύσειν) ωειῶν. ὃν δ' αὐτοί.) ὃν δ' αὖ αὐτοί.
ὡς τις.) ὡσασ τίς,uel ὡς ὡσ τις,uel ὡς φησί τις. λιὰ τῶν ἀρῶν.)
μιτὰ. ὑποποιήσωντ.) ἀποποιήσωντ. τειβλῶ.) διατειβλῶ. ωειή
σετ.) ωειύσει. ωροσκαλασκυλαδλῶναι.) ωαρασκυλαδλῶναι. ωρο
καδε.) ωρόλοτε. ωρολαβῶν.) ωροσλαβῶν. αὐτοῖς.) αὐτὰ βοᾷ.
ἑκάσῳ τὰς.) ἑκάσῳ ωρὶ τὰς. ἀσί.) ὀξὺ ωρισβέας. τὸ μὴ ρ
σὺ.) σὸν. ἐκ τότων.) ἐκ τότε. μιτικομίζετε.) λατικ. ἐβερυβᾶ
τε.) ἐθορυβᾶθε. λαζηγορημένων αὐτῷ.) M.αὐτῦ. τ ωραγμάτων.)
ωιπραγμένων. τελακόσια.) διακόσια. λετύμαδ'.) χρύμαδ' ὑμῖν.
ωρὸς λὴ ταῦτα.) ωρὸς ἦ ἔττο. ὑπολαμβάνειν.) ὑποβάλλειν.
ὑπὸ τότων.) τότε. ὑπῆρχν.) ὑπῆρξεν. ἰφ' ἑαυτ.) ἀφ' ἑαυτῦ.
ωρὶ τότων γε.) τότε. ἀντ' ἀφῆτ.) Aut τὸ ἀντ' redundat, αὐτὸς
ἀφῆτ,aut ἀντ' ἀφίτε,uel ἄφιτε legendum. ωαρίχεθαι.) παρασχέ-
θαι. ωοιήσαθαι.) ποιεῖσθαι. ἄττον ἀρῶν.) M.τῶν ἀρῶν. γρά
φουσιν.) λίγουσιν. ἐπ' ἔ ωολίμε.) ἐν τῷ ωολίμῳ. ηκὶ τυλικαῦτα.)
Adde,ηκὶ τοιαῦτα ἠψύσατο.Tanta & talia mendacia dixit.
λιξάμθνοι.) ἐκλιξάμθνοι. ὑπίχθν.) ὑποσχεῖν. ἰποιησάμιλα.)
Aliꝰ addūt τῶν ἀρῶν (quod ſcholion uidetur) aliꝰ ἰσυγκοάμιλα. χά
ριν αὐτοῖς ἰχέτω.) M.αὐλ.ſ. ἁλ ἀρῶνος ἵνινα χάριν ἰχέτω. ωροά-
γειν.) ωροσαγαγῶν. ὅτω ωίπρακται) τότῳ uel αὐτῷ. λίχιδι.)
ωροσλίχεθαι. τοῖς ωαισὶν ὀδί.) ἀντ' ὀδί. ἄγνοιαν.) τινὰ ἄγνοιαν.
τοῖς ωολλοῖς.) τοῖς λοιποῖς. ὡς λίναι ἴσαι.) ὀξὺ. ὑποσχόμενε
φιλίππε.) ὑποσχόμενον φίλιππον. λινάνως.) M.λίναι ἀπολωλέ
ναι ιμίν. μισθωτὸς ἐκάνῳ.) φιλίππῳ. ωολίτης ὑμῖν.) ὑμέτερος.
ωρίσβεις μετ' ἀντ.) ἀντ lege. ἰποίησεν.) ωεποίηκεν. τηλικῦ-
τον ὄν.) λάι ωρὸ ὀν λεινὸν.F.utrunq; iungendum, λάι ωρὸ ὀν λεινὸν, τη
λικῦτόν γε ὄν. μὴν ἦν.) ἐνῆν. ηκὶ τηλικαύτων.) τοιούτων. τῶν
ωρίσβιων.) συμπρίσβιων. τὸ ωρᾶγμα αὐτὸ.)τὰ ωεπραγμένα αὐτά.
ταῦτα ηκὶ.) ταῦτα γὰρ ηκὶ. ἀφίντων ἀφίκσιν.) ἀφίτη. ωαρ'
ὑμῖν.) ὑμῶν. ἀπιγέλατ'.) ἀπιγέλλετ'. ὑπισχνῆτο.) ὑπίσχετο.
ψηφισοδί τι.) ἐπιψηφίσαθέ τι. ὑμῶν.) αὐτ μᾶναι. ηκὶ τηλι-
καῦτα.) τοιαῦτα. ταῦτα.) ἔτ' ἀκόσαντδ. ὁ λεινὸς.) ὁ σοφὸς ἐτι-
σὶ ηὐ λεινὸς. ωαῦτα τἄλλα.) ἅπαντα ταῦτα. πίμψαι) παρακέλ
ψαι. σωιπαώνιβι) Si ωαρὰ τ ωαιᾶνα fuit:malim σωιπαωνίβι per
α.etſi ραβim per ω ſcribi uideo. ἰκᾶ.) ἰκᾶσι ἰλθὼν δικα. ὁ ταύ-
τηλω.) τοιαύτῳ. ἀδικημάτων.) ωραγμάτων. τυχᾶν,ὅτ.)αὐτῷ,
ὅτ. τί ωαθόντδ) ωεπονθότδ. ἀσωιτώτατον.) ἀσώτερν.alij
ἀσωθιτώτατον. πνεῦμα.) λῦμα. ἐν ὑμῖν.) ωαῤ ὑμῖν. εἶπ.)
ὅ,τι. διατασκευαδῆ.) ωαρασκευαδῆ.
ἴγραψεν.) ὑπέγραψεν. αὖ ἴδη.) ἀλλ. βελήσιται.) βούλοιτο.
ἦλθον.) ἦκον. τῷ φιλανθρωπίαν.) φιλίαν. ωροδίντα) ωρο-
C δίντα. πυρὸς.) πύργες. τὲς ἀλωσίσε.) τὲς ἁλωσίμε.F.φωκίων.
τῷ πολέμῳ.) τὶ τῷ πολ. ηκὶ χρηζὲς.) λαλὲς. λᾶρα.) λυρὰς.
ἐγίγνιτο ὅτι τοίνυν) Poſt ἐγίγνετο notatus eſt * quaſi deſit aliquid.
ἐν νίωσιν.) νεώσινες,uel ἐν νεωσίναις ἀπεκλήφισαν αὐτῶ. διανε-
σίες) τελακοσίες. ἔτ' ἴν,ὅτι.) ἔτ' ἴν μηδὲν,μήτι. πάσχει ὅτι.)
M.τί. φύσα τῷ πολίμῳ; ὅτι γὰρ ταῦτα.Hic uidentur complura deeſſe. ὑπλοίπων.) ὑπολοίπων. αὐτὸ ὐ.) M.αὖτε ὃ ἔ φιλ.
ἔ ἰκᾶ τί.) τὸ τί uidetur ωαρίλκειν,cum μηδὲν antecedat. τότε.)
ἰκάνε ταῦτα ἀπαγγιλᾶν. ἀλόντας.) ἰλόντας.
ἀκοντας.) ἁλόντας. σωνμίξαμεν.) σύνεμεν ηκὶ σωνταξαμεν.
λαθόμιθα.) ἰκαθόμιθα. ὅσα ωαῤ) ὅσα ἀδὲ ωαρὰ μιᾶς ἄλλης.
μάρτυρας γενέθαι) ἰσιδαι. ὅτι.) ὡς ἐκ. ὥστι τυχᾶν.) αὐτύ-
χει. ὤετο.) ἀλαμῶς ὤετο λᾶν τότες βαδίζειν. ἔτα) ηὐ τὸ ἔ λέμε.
τὸν ἐτρέαν.) τὸν ὑμετέραν. ἰποίησαν.)κὐθλωσαν,ἤγεν ἐτειψαν,
est ſcholion.
ωαγασὰς.) ωηγασὰς F.ωηγάς. λιαῤυβλῶναι) λιατειφθλῶναι.
λαβί.) λίγε. ἐ.) ἐλί βαδίζειν. αὐτὸς λί.) ὅτος ἦ. τοῖς ἰδίᾳ.)
τοῖς λιαπιπρακόσιν. ἰλίλοτο.) ἰδίδτο. ἔ ωαρόντων.) A.λίγε.
ωᾶσαν.) σπᾶσαν.
αὐγραψαν.) ἰνέγραψαν. ἰπιμψαν.) ἀπέπιμψαν. φανδρᾶς.)
ωροφανῶς. σωνεχέμεν.) σωνεχέμεν.
ἀπαρχᾶς.) ἀβαρχᾶς. ωιποικκὼς.) ωιποικκίναι.ἀπόλεξα. καῖα
λαφ.) ωρεπαταλαφδίνας. ἀ βάλλεδι.) ἀ ἰβάλλεδε. ἰαλωκίναι.) ἁ-
λωκίναι. ψηφίζαδι ἀποδῶναι ἦ.) Ante ἀποδῶναι aut aliquid deeſt,
aut leg.ἀποδῶναι μὴ.

ἄλ

ἄλ' ἐπῆσι.) ὅτ⊙.ἀλλ'. ἀκριβολογίσηθι.) ἀκριβῶς λογίσαθι. ἰ-
θύ.) ἴνιστι.ſ.ἴστ' ὀρθ. παριλίσθαι.) αὐαβάλλισθαι. γαρ.) ſ.γὰρ οἶ-
μαι. ὑμῖν ἤ πρῶτον.) F.παρ' ὑμῖν. ὁ χρόνος αὐξήσηκεν ὅτ⊙, οὐ.)
Scholion additur λύκλ⊙,circulus.

Ἐπιβιβλησυμίν⊙.) Ἐπιβλησυόμν⊙. λοιπῆ) ἠκὶ νυνὶ λοιπῆ. τὰ
αὐτὰ.) ἢ τὰ αὐτὰ. ἀάῤῥηκ⊙.) ἀάῤῥητ⊙. ὡς φίλιππον.) πρὸς uel
ἀπ. πρισβάας.) παραπρισβάας. τί ἀλύ.) τί λίποτι μόν⊙. ἐνιω
ρακὼς.) ἐωρακὼς. αὖται νικᾶ.) αὖται τοίνυν. προῖκα.) ἐὰν λάβω,
προῖκα ſi impetraro,dote data. τάτε.) τοῦτο συμπέσιον.
ᾤκον.) ᾦλθον. τίλ⊙.) ὄργον. μικρῶν.) μιαρῶν. λαπρυσάσης.) λιαπρυσάσης.
ἀπώλιτ'.) αὐτῖν, ἀπώλιτ'. ὁ ἀπάλαρτ⊙.) ὁ λιαταράτ⊙. ἢ
τειῶν.) ἢ τειῶν. τί λιακέν.) λιακῶν. τὰ λιγόμνα.) τὰ λιγόταλα.
λιώσαιτ' αὖ ὅτ⊙ποιῆσαι.) λιώσαιτ' ἐπῆν. αὐτὸς.) ὅπως αὐτοὺς
παρ. ἐφ' ὑμῖν.) ὑφ'. M.ἐφ' ὑμᾶς. ἐγὼ λ'.) ἔναι, ἐγὼ λ'. βιβίο
ασμαι.) ἐβιασάμην.
ὀλᾶς.)ὀλὶν ἐκύλυχ. τὰ λίπαια.) F.τὰ λίπαια ποιῶν ἢ ὥσπρ.
λιακῶς λίγει.) λίγοι.
ὑπίσχηδ'.) ὑπίσχονδ' ὑμῖν. ἐρλύω ἐποιήσαδι.) ἐποιήσατι.
προσπήσηδι.) προσήσηδι. ἀπχύγκηδι.) ἐσχύγκηδι. ὧ ἀ.
ἀ.) λικασά. ὀλ' αὖ.) ὀλίγι. σὺ φὺς) λίγεις.
ὁ φυλάτ]ηδι ὀλὶ φροντίζτι.) ὁ φυλάτ]ηδαι ὀλὶ φροντίζειν. ἀλλι-
κυμένης.) λιαφθειρομένης.uel λιαφθαρμένης. ψαύν φιλανθρώπως.) F.
ψαύν φίλῳ πρώλω. ἀχθιδά.) ἀχθιδλῶά μοι.
αὐῶτι.) ἀφῶτι. ἀφύσιτι.) ἀφῶτι. λύιαδαι.) λύσαδαι τὸς αἰ-
χμαλώτης,ἠκὶ μηδίνα. αἰχμάλωτ⊙.) αἰχμαλώτων. ῥίπ]ει.) ρι-
πῇ. ψαφασχᾶν.) παρίχειν.
μὶ λᾶ.) ἰλλει. τᾶς.) ἐν τᾶς ἐκκλ. ἢ νόμον ἰθ⊙.) τὸ λοινὸν νό-
μιμον. παρίξιτ].) παράξιτ]. διορίζων.) προσδιορίζων.
ἐχοιτι.) ἔχτι. πόσ⊙.) πῶς δ. συγγνώμλω.) συγγνώμη. ἐν-
θυμάμνοι) ἐνθυμηδέντ⊙ς.
ταῦτα λύπτ.) F.αὐτὰ λύπτ ταῦτα. πιπρισβυόμνων.) πιπραγμένων. ὐαὶρ,ὐαὶρ.) πρὶ,πρὶ. πιτ]αλάκτ.) πατ]αλάκτ. ὑ-
ποκίνητ].) ὑπεκρίνατο.
ὀβιπιφάμν⊙ παρίλιπ⊙.) Ἐπιφάμν⊙ παρίβη. ἐκ φόβου του.)
ἐκ φόβου τίν.
διπράφησαν) ἐβράφησαν. λογογράφ⊙.) λογοπράφ⊙. ἢ νυ-
νὶ) ἢ νῦν παρόντα. μιμνῆδαι.) μνηδλῶσαι. ἐφθίγξαῖτ.) ἐλίξαῖτ.
ἀληφότα.) λαβέντα. Ἐπὶ.) πρὶ τὴν λιφαλλὼ.
ἑτοῖμον.) ἕτοιμον. ταῦτ' ἤλπ.)τᾶτ'. ὑπορθορσν.) ὑπορθύρσν.
σὺρι ἢ παύτων.) παύτας.
λιρᾶν.) λοιπορᾶν. τὰ τοιαῦτα.) τὸ ταῦτα. πεντακισχιλίων) τετρακισχιλίων. ἐπ' αὐτὸς ἰλθέντων.) αὐτοῖς ἐπιλθόντων. ὕρι]ι) ἐτίγασι. προσλόντων.) προσιλέντων.
ἐψηφίδαι.) ψηφίσαδαι. ἰδλητι.) ἀδλῆτι. γίγνητ].) γίνητ], ταῦτα ἠκὶ προδίλωσι κὴ διαφθάρᾳ. συμβάνειν λαιρὸς.) ἐν τοῖς νῦν συμβάνει μιμᾶδαι λαιροῖς. ἔσηκεν; ἀλλ' ὄλκ.) ἔσηκεν; ἀ μὰ Δί' ἀλλ'.
ἐν λιξιᾷ.) ἐκ λιξιᾶς.
ἀπικτάνατι.) ἀποκ]ενῆτε. λατιγνώκατι) λατίγνωτι. ἐπηρά
της) σὺνηκράτης. πολλὰ χρύσιμ⊙.) F.Α.γενέμν⊙ τῇ πόλει. ἐφ'
ἡμισεῖα.) ἡμίσεια, uel ἡμισίᾳ.ſ μοίρᾳ. λῶρα λαμβανόντ⊙ς.) λα-
βόντ⊙ς. προσῆκι) προσήκει.
ὀργασαμίνων.) ἐργασμένων. ἰλιάοντα.) ἰλιάοντα. ποῖ⊙.) τίς
λίνιλω⊙. τί τότων.) τί τ. παρὰ τότων.) τότε. προσῆκεν αὐτῷ)
αὐτὸν. μᾶζον ἰσχύσι) πλέον ἰσχύς. διᾶν) διᾶ τ' τιμαρχ. τὰ)
τί τ' νόμων. ὑμῶν.) ὑμῖν λί. διὰ τῶνδι.) τότων γι.Μ.διὰ τόνδι.
ſ.αἰῶνα δι παραπρισβάας.
ζημιῶδαι.) ζημιωθλῶαι. λαρυβίων⊙) λυριβίων⊙. παύτ⊙ς ὅ-
σοι οἱ.) τὸ ὅσοι,malim abeſſe. ἡ τότε.) ἡ τότων. ὁ.) ἃ παύτ⊙ς.
νυῦ ἤ λὺ.) νυῦ δ' ἤλπ. τί τὰ.) τί γὰρ τὰ. ὰ τοιαῦτα.) ὰ ταῦτα.
παρ' ὑμῶν.) ὑμῖν. ὑφ' ὑμῶν.) παρ' ὑμῖν.
λιμνομίνω.) λιμνομίνη. ὀθίλησας) ὄθιλ⊙ς. ἄς τι τὸ τίμημα)
βῆμα. γεγένδαι) γεγρῆδαι. παρ' ἐκένης.) ἐκένῳ. ἐμεινας.) ἐμεινες,
μετίσχε.) μετίσχηκ⊙. τί σῶ.) τί δ' ἐμ μεγάροις. ἰξιπεμψε.)
λατισκεύαζι.
οἶα.) ἃ ὑμῖν. λολάζειν.) ὑμῖν λολάζειν. ἠκὶ τοῦτον ἅπαντ⊙ς ἰ-
δλωσι.) ἠκὶ ταῦτα.F ἠκὶ τῶδ' ἅπαντ⊙ς.uel ἠκὶ τοῦτον ἅπαντ⊙ς λικολα-
σμένον ἰδλωσι. οἶδ') σὺ οἶδ' ὅτι.
μετὰ τότε.) μετ' αὖτ. ὀρίδαι) ὄρθαι. τὰ φιλίππε) ὑπὲρ φι-
λίππου. φιλαθλωσύτατον.) φιλιλλλωίστατον. ταυτὰ πράτ]ειν)
συμπράτ]ειν. ιλαύσει.) ιλαύσει uel ιλαύσιτ]. αὐαβιβάτ].) αὐα
βιβάσιτ]. πιπονδότ⊙ς.) παδέντ⊙ς.
ἔ τοσαῦτα.) τοιαῦτα. ἐὰδ' ὅς) σωίβυ.ἐὰδ' ὅς. μύρια.) μυρία.
ὁ τίως.) ὁ πρώλω. διαφορεμένης.) διαφθειρομένης. ἢ ιστισιφῶν
τα.) τὸν ξυνοφῶντα.
ὑπαγωγᾶς.) ἐπαγωγᾶς. σὺροντο.) F. σὺρον παρ' ὑμῶν τὸ αὖθν

A φωνῶν. ἀγαγόντας.) Γ.ἀγαγόντ⊙.ſ.ἢ φιλ. ἐκλῦναι.) ἐνλῦναι.
ὑπαρχειν.) ὑπάρξειν. παρ' ὑμῖν) ὑμῶν. Γ.ὑμῖν. ιαταταβῦ-
ναι.) M.ἀποκαταταβλῶαι. τἐναντίον ἔ.) ἢ. ἐπ') ἐν ἰκάνῳ. ὁ πά-
νυ.) ὁ σφόδρα. λίξαν.) λίγαν. τὴν πόλιν.) τῇ πόλει. Ἐπὶ δὲ ὑ-
μετέρας) ὑπὲρ δὲ ὑμετέρας πρισβάας. ὀλίκει.) ὀλίκκει. Ἐπὶ τροίᾳ.)
Ἐπὶ τροίαν. ὁ σύφων⊙.) σύφανον σκοπᾶν. λίπαιον ἠκὶ φρόνημα
ἔχοντα.) F.λίπαιον ἔναι χρὴ ἠκὶ φρόνημα ἴσχειν. πωλίκα.) ὑλίκα.
ἐπ' Ἐπὶ.) ὁ δ' Ἐπὶ. φθόνος.) ζῆλον.

In Libanij argumentum.

ἄσχιον) F.αἰσχρὸν. λίγειν γαρ ἰχρὼ) ἰχρῶ γαρ αὐαιρῆν πρῶ
τον ἢ ἐναντίον νόμον, τὸν ιιλσύοντα τὰς ἢ λύμας πωρίας ἔναι βιβάιας,
ἠκὶ τότι.

In alterum argumentum.

οἷσπρ οἱ.) ἠκὶ οἱ θν. Ἐπ' αὑτῶν) σωπισταύτων, uel σωιστᾶν-
των. σωαποδλύτ].) σωαπολύτ]. Ἐπὶ ἢ νόμον) τῷ νόμῳ.

In orationem Leptineam.

αὖ.) ὡς αὖ. σὺρομένης.) σὺραμένης. ιατηγορῶτας, παύτα.)
ιατηγορῆντα παύτας. ἀλιπέντων.) ἀλίποντ⊙. λύγιον.) τὸ λύγιον.
ἴθηκι.) ἴθηκα. ᾗ διὰ τὸ.) ἢ. προσῆκι.) προσήκει. ἢ ἥμισυ.)
τὸ ἥμισυ. ᾗς πᾶσι) οἷς. ᾐτίησαν.) ὑπειχώρησαν. ἐσ ἓν ἦλθι)
σωῆλθι. σωεισ) ἠκὶ σωεισηγήκαμ. ἢ ὡμολογημένων) ὁμολο-
γμένων. ὀκ) τοίνυν ὀκ ἀξιῶ. φλαῦρον.) φαῦλον. σκοπῶν.) τὸ-
τε σκοπῶν. παρόντ⊙.) ἢ νόμε ἢ παρόντ⊙. ἢ λήμων.) ἢ λήμε.
ἀφίλης) ᾐτίλης. ἢ χρόνον ὃν.) ἢ χρόνε δ. μᾶζον.) ιρᾶτ]ὸν ὀρθ.
διαμίνειν.) διαμᾶναι. ἐς μίσον.) ἀνὰ μέσον. ἀλέξω.) Ἐπιλέξω.
ὅτι) τὸδ' ὅτι. ποιήσει) ποιεῖ. βλάπ]ει) βλάψει διεφῆδαι.)
διηρῆδαι. γιμίζιδαι.) ιεμίζιδαι. ὦ) ᾤλη ὦ. ὁ τὸ.) ὀγτὸ.
ὁμολογεμένες.) ὁμολογεμένως. πρὸ ἢ.) πρὸς τὸς τριάκοντα. ἐ-
λωκεν.) ἐπίλωκεν. πρὸ τὲς μιγ.) παρὰ. ψηφίσματα) ψήφισμα.
ἐλλότ⊙ς) ἰλλέντ⊙ς. ἀπέοντ⊙ς.) ἀπέσαντ⊙ς. αὐτὸς) ὁ αὐτὸς.
τῇ πόλι ὑμῖν) ὕμῶν. ἐσίφορον.) ἐσίφερεν. ἰλλὼ.) ἐλλὼς.
ἐάσομεν) ſυτήσομεν. ἢ τ.) τοσοῦτον ἢ λόγον. σὺβργισίαν.) Ἐπι-
γαμίαν. τὰ) τάγι ὄργα. λὺ λιλ) διαλιλυμένας. σὺβργίτας.)
ξένυς σὺβργίτας.
γεργόπαν) γεργώπαν. λιὺσας.) λιῦσης.
λαμβαύων) λαβὼν. ὦ ἀ.ἀ.) ὦ ἀ.λιπαρὰ. ἀποσβρυθλῶαι) ἀ-
φαιρεθλῶαι. ἀλ) ἀὺ ἀκίσαι. τὰς ιαλαιὰς.)πάλαι. φιλόπολις.)
ſ.ἢ ἐπίλοιπον.) λοιπὸν. ἐλίωκατι.) τότι ἐλίωκατι. ψη-
φίσματα ἢ) αὐτῶν ἢ. ὡς) ὥσ αὖ. τοῖς ποιήσασι.) ποιήσασιν.
ὅσσ.) ὃς. τὲς νόμυς.) τοῖς νόμοις πλ. προσῆκεν.) προσήκει.
ἴτυχε) ἴτυχεν. ποτι.) πώποτι. ἐφιξῖς) ἐξῆς. ἃς.) ὅσας ἕ-
ῳ.) ἕτ⊙. ἐγγύτατα.) ἐγγυτάτω γίνει. ἄλλυς.) ἀλλήλυς.
ἠκὶ ἀρχὴ) ἀρὰ. ἐρχομψίσς.) ἐρχομψὸν.
νόμυς.) ῥόπυς. ἰτύγχανον.) ἴτυχεν. λίγιδαι.) γεγρῆδαι. πρὸ
τρον ὑστρον) πρωτρῶν, ὑστρῶν. σωαχθιδάλω.) σωαχθοίμλω.
λακεργῶν) πανεργῶν. λακεργότατον.) πανεργότατον. ἐμοι-
γι) γὲν ἐμοί. τί τῶτο μαθὼν.) παθὼν. αὐτὸς.) αὐτὰ γαρ. ταῦ-
τα) τῶτο. προσδιώρισας.) προώρισας προείρηκας.
Ἐπισύροντ⊙ς) διασύροντ⊙ς. παραγόντων.) παρατ]όντων.
αὐαιριδέν.) ἀφαιρεθέν. ἀθρόυς.) ἀθρόα. λαλῶς.) ἀ λαλῶς ἐ-
χειν. πονηρᾶς φύσεως ἠκὶ λακίας) φύσει λακίας.
σῶν.) σῶον. σὺβργιτῶν.) σὺβργισιῶν.
ἠκὶ.) μὴ κὴ σκοπᾶτι. ὑπὲρ.) πρὶ ἢ αὐτῶν. γίγνοι]ο.) γίνοι]ο.
ἀ.) ἐκ τοῖς ἀγ. παρανοίας.) παρανομίας.
μηδὲ ὡς χρὴ.) ὡς χρὴ μηδὲν. ἄλλυς.) ἄλλον ἄλλυς.
μελλόντων.) ἠκὶ πρὶ ἢ μιλ. ἐπ' αὐτὸν.) ἐφ' ἑαυτὸν.
ὠδί.) τάδι. ιατιψηφισμένοις) ιαταψηφισμένοις. τὰ πονη-
ρὰ.) πονηρόταλα. ιιάλλισα.) ιράτισα. σπυδάζειν.) ὑμᾶς ἅπαν-
τας σπυδ. ἁμαρ]ᾶν.) ἁμαρ]ανέιν. φυλάτ]ιτι.) φυλάξ]ι μνημονεύ-

In Libanij argumentum. (σαῖι.

ὑπὲρ ἢ ιουδύλυς.) πρὶ ὕγον.) ἐπιτίλεν. Ἐπὶ.) παρὰ τὴν χρη-
γίαν ὑπ' αὐτῦ. ιουδύλυς ἐλαβον.) λαβεῖν. ἐτυψεν.) τετύπηκεν.
ὁ τυφθεὶς) ὁ τετυπημένος.

In alterum argumentum.

ἐτιλᾶτο.) ἐπετιλᾶντο. Ἐπιτιλίσαντας) μέλλοντας Ἐπιτιλίσα τῷ
ἑορτῶν καὶ διδόναι τὰς. παρ' αὐτῶν.) αὐτοῖς. ἃς τᾶτο.) τῶν τρο-
φῶν τοῦ χορῦ χρήματα. ἀτιμαζομένων.) ὅτι ἠντιλίζετο ἀπ' ἀνόντων.
τῇ φυλῇ ιαδίσμοι) ὑπὲρ δὲ φυλῆς προεβάλλετο. ἠκὶ δὴ λαχόν-
τ⊙.) ιλημένης. σωίπραξεν αὐτῷ.) αὐτῦ. αὐτῷ ὁ ιαλ.) ἀρᾶ-
δαι αὐτῷ ἢ ιάλλιστον ἢ αὐλητῶν ἢ τηλιφανέστ. αὐτ.) αὐτὸς φορίσαι.
ἐπισύρετ]ον ὁ.) ὅσις συρισμὸς. ιαταφορᾷ.) ὁρμῇ. τὸ τέλεον.)
αὐτοτέλειαν. ἀλλ' ἰδιώτλω.) ἀλλὰ Δημοδίνλω ἰδιώτλω ὄντα. τὸ δὲ
τύψαι ἰδιώτλω ἀκίνδι ἄνμ. ὁ λιώκων.) ιατήγορ⊙. σωάγη.) συ-
ναγάγῃ. ἄμφω.) ἀμφότερα. ὁ ῥήτωρ.) Δημοδίνης. ἅμα αὐτῷ.)
τῷ Δημοδίνει. τῇ τάξει προύκειντο) τῇ τάξει προσύκειντο. ὑπὸρ-
βελλὼ ἔχοντα.) F.πρὸβελλὼ. αἰσχρυγίας.) αἰσχρολογίας γινομένη.

προεξέρ-

πρωξρχτη.) παρεξρχτη. F. διεξρχτη. τὸ πρῶτον.) καὶ ἐλλη- A
κῶς τὸ πρῶτον προοίμιον ἐκ διαβολῆς τοῦ ἐναντίου, τῶν παρατιθε-
σαν.) παρακατατιθᾶσαν.

ὑπόνοσον εἶναι.) Adde, τὸ προοίμιον ἀπὸ τ̄ αὐτιδίκου. ὃ ᾗ λέγ& δι
ἐνὸς ὄλους προάγετ̄ ὅτι τ̄ δικαιν. τότε γὰρ καὶ τέλ& τὸ δίκαιον, ἡ
ὁ λατασκευὴ διὰ τ̄ δικαίου. Exordium ducitur ab aduersario, ipsaq; o-
ratio uno genere iudiciali constat, cuius & finis est iustum, & confir-
matio ex eodem petitur.

In orationem Midianam.

παρήγγελχν.) πρ.ιήγγελχν, uel παρήγγιλχν.

ἀθλιᾶσι.) δικασᾶ.

καὶ ὁ δαρχλιὼν.) καὶ δαρχλιῶν&. F. λᾷν δαρχλίων τῇ. μήτι
βᾶναι.) M. μὴ βᾶναι. καὶ προβολὰι αὐτῶ.) αὐτῷ. M. διατ' αὐτοῦ.

πορίσαιτο.) πορίσητέ τις.

ἀφιβλῶαι ἃ χρεάς.) μὴ ἀφιβλῶαι ἃ γραττάας. uel, ἀφιβλῶαι ἃ γρα
τάας ἐπώλυσχν, eodem ferè sensu. παύτας γι.) πᾶσαν.

τῷ ἀγῶνι τ̄ αὐλρῶν.) τ̄ ἀγωνιστῶν αὐλρῶν. νιανισυσμίνοις.) νια
νισυμίνοις. ἀις τὸ σῶμα.) τῷ σώματι. ὑσυχίαν ἰσχυρ.) ἄγον.

ἴ.) καὶ τ̄ σίφανον. πονηρίας.) ἀτιμίας. F. ἀσιλγίας. τ̄ μὴ δῶ
ναι.) τὸ δοῦναι.

ἐνίγκαιμι.) ἐνίγκαι μοί, uel ἐνιγκοι. Si ἐνιγκάμιν aut ἐνίγκαιμι pla-
cet, pro τδτ' legendū erit τότε. τοῖς δικάσασι.) τοῖς δικάσουσιν.

σημεῖον ᾖ.) τιμήμιον ᾖ. uel, ἀπόλειξις ᾖ. Scholion est, non uaria le-
ctio, ut & complura alia, non suo posita loco. λαφδίντα.) ἁλόντα.

φλάσαι.) φλάσας. καὶ μλὼ.) λάτοι.

ὕβρει.) δι ὕβριν. ἐνσεία.) ἐνσείας, uel ἐνσείως. ἀνίσως.) ἀδί- B
σως. ἐκ.) ἐκείνοις ἐποίησεν.

βᾶναι πράττειν.) βᾶναι ταῦτα πράττειν, ἐπίρρψεν. ὑβρίσῃ.) ὑ-
βρίσῃ εἴς τινα.

λαταγνῶτι.) λαταγνῶ. M. λαταγνωσθῇ. λέξη) λοιπῇ. τῷ δικα-
στηρίῳ.) τῷ δικαστηρίῳ, ἐὰν αργυρίῳ τιμηθῇ. ἃ ᾗ ὕβρεως ἐὰν ἐνοχλῇ τινα.

λαξαγινώσκ.) λαταγινώσκ { ει / η

ποιᾶδι.) ποιᾶτι. ἐνιαυτὸν.) τιμᾶν, ineptè. F. δυμιᾶν, ut sit scho-
lion. ὀρχηβάδιαι.) ὀρχηβάδιαιν. αὐϊσχοντδν.) αὐϊσχοντας. δῶ
λον ὅτι.) δηλᾶσι. F. δῆλοί ἐσσι. Sed tum pro φιφανέμινα legetur φιφα-
νέμινοι ... ρὶ.) ὑπὲρ αὐτῶν. χορδν τ̄.) χορδυόντων.

σπεπαν.) λόπαν. λαβίσθαι.) λαδίσθαι. διδάσκων.) ἐκδι
δάσκων. συγκιχορηκὸς.) ὡς.

ἀφίλη.) ἀφίλητάς τις. πρσν.) προσκαλίσασθαι. ταυτὸν.) τα-
τὶ uel ταυτί. τῷ πιθᾶ.) πειθᾶ.

γιγνόμινον) γιγνομένην. ὑποκοιῶτα.) ὑπατακηκοιῶτα, subau-
scultantem. παρκν.) ἐπικολάθκσεν.

καὶ οἱ.) ἔ. λατασψ.) κὴ λαταψηφίσασθαι.

ἀλαπικῦθεν.) ἀλωπίκηθεν. τράτων.) τράτων.

δὶ λῶ.) ὃς. πικοίκσεν.) πικοίκται. ἀρᾶσθαι.) ἰλίσθαι. λα-
ταφρίτωσαν.) ἀναφρίτωσαν.

δικαιᾶ.) ἀθλιᾶσει λέπτ τὸς. τότῳ δι.) ὃδι μὴ. οἶμαι.) ὑ-
γῆμαι. ἀξιῶ.) ἄξιον ἶναι, æquum esse. τὰς αὐτὰς) τὰς ὁμοίας.

ποιήσοντα.) ποιήσαντα.

ὑπιλίγκται.) ὑπιλιγκῇ.

αὐτίφιλ&.) αὐτίλοφ&. ἀνρωπῶν.) ἀνρων.

ἀκόντι.) ἀκόσαντι. τοιαῦδ'.) ταῦδ'. ὧν.) ὑπὲρ ὧν.

τοιαῦτα.) τοιαῦτα ἄλλα, ἀλοτιῶν.

ἐκ δι παρίδ&.) πόλεως. λαταλέπιτ̄.) ὑπολέπεται.

μαρτυρθν.) μαρτυρία.

καὶ τδτον αὐτὸν) αὐτῦ. μὴ.) τί μὴ ποιῶσι.

ἐμᾶ.) Fortasse ἐμᾶ παύτων.

ὑπ ἀργυρᾶς.) τὸ ὑπ abundat. ταῦτα.) ταῦτα παύτα.

αὐ ὕβρις ᾗ.) προσᾗ.

δι ἴσης.) ταύτης δι τιμῆς.

σώσθαι ἡμᾶν.) ἅπαν.

ὀκ ἀπὸ.) ὀκ ἀπὸ δι ὑπ. τ̄ ἐκ.) τ̄ ἀπὸ τ̄ Σικυῶν&. τὰς παρόν-
τας.) προόντας. σκεῦν πολλά.) λαλά.

πότι.) πῶτι. τρίτα νῦν.) τρίτῃ τοίνυν. λαβίζεσθαι παρελθὸν.)
λαδίζεσθαι προελθὼν.

ὧν πρὸς θεῶν.) τῶν θεῶν. ἀπιπλᾶτι.) ἐπιπλᾶτι.

ἐκφυγεῖν.) ἐκφυγᾶν. ὁπότ' αὖ.) ὅπα αὖ.

ὀχᾶσθαι.) ὀρχᾶσθαι ineptè. βοώνλω.) βοιώνλω ineptè. ἐποιᾶδι.)
ἐποιᾶδ'. ἴσασιν οἱ ἐππᾶς.) ὀβιόντων ταύτδν ἴσασι.

ἐβόλιδι μ̄ δανάτῳ ζημιῶσαι.) ἐβυλεύσδι μ̄ δανάτῳ λιλάσαι.

λαταλαμβανόντ&.) λαταλαβόντ&. προβαλλόμν&.) προ-
βαλέμν&. μὲ φὺς.) μ' ἴφης. μὴ τὸ σῶμα ἐκαγον.) Fortasse μὴ
ἐς τὸ σῶμα ἐκαγον. uel, μὴ τὸ σῶμα ἐκάτῃ. λιτησι.) τδτον, λιτησιπλία.

ἐῶμλν.) ἐάσω.

σμίκρωνι.) σμικρῷ. τὸν δὐτυχίντα.) ἐντυγχάνοντα.

τὸν ἐναντίον δ'.) F. τὸν ἐναντίον μᾶλλον ᾗ τδτον. πάλιν αὐτὸς.)
ὁ αὐτὸς. ᾧ ὑμῶν.) παρ' ὑμῶν. πονηρότατ&.) ὁ πονηρότατ&.

συμφρρον ὑμῖν.) συμφρραν ὑμῖν ὑγῶμα. ἀρνιβάλω.) ἀπαρνε-
βάλω. τδτο ποιῶν.) ποιᾶν. ἐπλῶ.) ἐπῇ. ᾧκπλησίασαν.) ἐκπλη-
σίασαν. καὶ βλίπων ὅτ&.) F. ὅτως, ut sit dextrorsum.

μιτός.) πλύρης.

τίς γὰρ ἔστιν ἐτι τότῳ, ὅστις.) ἐτι τότῳ alij codices nō habēt, et turbat
sententiam & constructionem: neq; etiam placet, ἐβα τότῳ, hisce mo-
ribus: quod cōmodius diceretur, τοιοῦτ& τ̄ τρόπον, ὅτως ἀκαιλὴς ἢ θρα-
σὺς ἢ τολμηρὸς, aut aliquid simile. διδίκναι.) διδοικέναι. διπλά-
κις προσήκει;) Adde, ἐγὼ μ̄ ᾠόμαι, Ego sanè existimo. μίγα φρο-
νῶν.) μιγαλοφρονῶν.

ἐλλιμογόρει κὴ ἐν τοῖς λαιροῖς.) ἐλλιμογορῆ ἐν λαιροῖς. χαρίζᾶσθαι.)
χαρίσασθαι. τδτο ὀκ ὀρθῶς.) τδτο τεκτὸ omittitur.

ἀφίνσι.) αὐίνσιν. χαρίσασθαι.) αὐτῷ χαρ.

ἀκατήσιδαι.) Malim inuerso ordine, λιπαρήσειν καὶ ἀκατήσιδαι
παρ' ὑμῶν αὐτόν. νῦν ὅτει.) ποτὶ νῦν. ἀλλ' γὰρ.) οὐ γὰρ δὴ δι-
δόντι. πρόσχειν.) προσέχειν. μειδίας πάσετ̄.) πάσεται μειδί-
ας. ἀς τὰ.) ἐσὶ τὰ μάλιστα. ἀσιλκλύβατι.) ἀσήλβιτι, uel σωιλκε
λύβατι. σπελάσιται.) σπελάσει.

λάτινων τ̄ σφόδρα.) καὶ τ̄ ἄλλων τ̄ σφόδρα. τδτ' ἐκάνν.) τότ'
ἐκάνα. θοιμάτιον.) τὸ ἱμάτιον. ἐπίξη.) ἐπιξῆς. ὕβρει.) ὕβρει.

λρίνοντδν.) λρίνοντας. ἐπιλημήσαντας.) ἐπιλημῦντας. ὑπ'ἀκ-
δαι.) ὑπ'ῦδαι. ἀδικησόμνον.) ἀδικηθησόμνον. ὑμῶν δ'.) ὑ-
μῶν δίκη.

συγχωρήσιτ'.) συγχωρήσαιτ' ἂν. πρέσδι.) πρέσδι. ὑβρισῶν.)
ὑβρισῶν. τῇ πόλει.) πολιτείᾳ. ὁπόσσ' αὖ.) ὁπόσσοσῦν ᾗ. τὶ νό-
μοις.) τὲς νόμις. ταῦτ' ἐποιᾶτι.) σημεῖα, ταῦτ'.

In Libanij argumentum.

καὶ πραγμάτων.) τραγμάτων legendum, docet sententia, contra fi-
dem & consensum quatuordecim codicum: sex, quibus ego usus sum:
octo, quibus Marcellinus: cuius superstitiosam penè diligentiam pro-
bo: humanitatē etiam, dum essem Lutetiæ, amaui. λωλύαν.) λωλύ-
ων. τῷ δήμῳ.) τῷ δικαστηρίῳ.

In alterum.

δώλικά ἔστι.) F. δύο, modo statuat diem 24. horarū. ἅμα οἱ δι-
κα.) F. ἅμα, ἔργον οἱ δίκα. ἐλάβοντο.) ἐπιλάβοντο. ἐπίσκψις.)
ἐπὶ σκίψις.

πραξαντα.) πράξαντα. ἠτιμήκαν.) ὃς ἠτιμήκαν. πρὸς.) τῶν
πρὸς αὐτινομίαν.

In orationem contra Androtionem.

εἶπται.) ᾠητο. μίαν γι.) μ̄ γὰρ. παρ' ὑμῶν.) ὑμῖν.
τδτον δι.) δὴ. ἐν βραχέσι.) βραχᾶ.
ἐκφρεῖν.) F. λᾶν ἐκφρεῖν, sicut postea sequitur, προσθῆκα.
δι.) δίγε. ἰωλύειν.) ἰωλύει. νόμεν ἐσὶ.) νόμων, ἴσως ἐσὶ.
τρμήσων.) τερπρῶν. μνήμαν.) μνέαν.
δίδοται.) δίδοται. τί μᾶλλον.) αὐτᾶν, τί μᾶλλον. πιθανὸν.)
ἰκανὸν. λαβᾶν.) λαμβανεῖν. ἐμοίσε.) ἐμοίως. ἐμαρτίσει.) ἐμαρτᾶ.
ἐν χιλίαις δι.) γὰρ ὁ. πρὸ τὸν τρόπον.) F. τῶ τρόπ. ἀποδαι-
νῶσαι.) ἐπιδεικνύναι.

C διὰ ταῦτα ἀξίς.) M. διὰ ταῦτα δ' ἀξίς. μηδὲ λαδ' ἵνα.) μηδέ-
να δεῖναι τρόπον δίκαιον. ἔ τιθείη.) πρὸ ἔ τιθείη. ἴδιοι.) ἴδιοι. τὸ
τες, χαλιπώτερα θᾶναι.) Ecce heroicum hemistichium. ἶναι.) πο-
λίτας ἶναι. M. ἶναι τὲς πολίτας.

τοίνυν νόμις.) οὖν νόμις. M. πρὸ ᾗ οὖν, uel τοίνυν τ̄ νόμου. & sic ha-
bet Fel. αὖ ἴχοι.) ἴχειτ. F. αὖ τις ἴχοι. ἃς αὐτὲς) αὐτῷ. ἀλλ'
αὖ.) M. ἀλλ' αὖ αὐτὸς.

ἀλλὰ τ̄ γράφοντ&.) τῷ γράφοντι καὶ, &c. λαταγνῶσι.) M. λα-
ταγνῶναι. σωιτηρήτων.) παρισκήτων. λῷ.) διδῷ. εἰς ὅτα.)
Lege ἐς. ſ. βυλῆς ὅτοι πρόιτασαν.

ὡς πᾶ.) ὡς ἆρα πᾶ τὲς. ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγις.) F. ἐνίοις. διαπρα-
ξάμν&.) διαπραξόμν&. θᾶναι.) τιθέναι. παρίσως.) M. παρ'
ἴσως. ἀπαγαγὼν.) ἀπάγων.

ὀδίν.) οὐκ ἰδ'. ὅσαν τότ'.) θαυμασίαν ἴσλω. M. διὰ τὸν λαιρὸν
ἐς ὃν τότε θαυμασίαν ἴχων: etsi præstat abesse τὸ θαυμασίαν.

πότι πώποτι.) Ego malim τὸ πώποτι, quàm τὸ πότι prætermitti.
ἐς.) ὅστις ἐ τὸν.

λίχρησαι.) λίχρησαι. Sed tum legendum τοῖς σωτῆ. προσχρέ-
ραζι.) προσλιχρέραζι.

ἄλκνι.) ἔλκνι. λαλλιπράτλω.) λαλλικράτλω. ὑπολάμβα-
νῳ.) ὑπόλαβῳ ἶναι, ταῦτα δι.

πειδῶσι.) πειδθήσονται. αὐαισχωτίας.) αὐαιδείας. ἀλλὰ
τῦτ' αὖτιον.) ἀλλὰ τἐναντίον ἔ λγῶ.

ὡμολογᾶτε.) F. ὡμολογᾶτι. φιλοτιμίαν.) φιλοτιμίαι ἴσαι.

τὸ δι-

τὸ λοιπῶν.) M.F. σχῶν τὰ παύδ'.) ἴχων ἅπανδ'. ἀνατιθέντων.) γαθέντων. πλάτ]εντθν.) πράτ]εντθν, uel πρατ]όμενοι. ἐπισπασθέντας.) ἐπιτπασθύοντας. τοιαῦτα.) ταῦτα.

In argumentum alterum, quod non extat in alijs codicibus: estque parum emendatum.

ὑπειλημμένων.) F. ῥήτως ὑπειλ. δάσι©.) F. θειάσι©. ἐπίλεξοι.) M. ἀνλεξοι. ἐμ τὸ) F. τῷ. ὑπόθεσιν * * * ἐπιπλίκων.) F. ὑπόθεσιν. ταύτλω ἢ ἐπιπλίκων. Nisi placeat magis, ὑπόθεσιν, τλῶ περὶ χρῤῥούσης· λῶ ἐπιπλίκων. ἢ πόλεως σχήματι.) F. λυτήματι. καὶ F.) F. λατὰ F λόμ. etsi malim inuersum ordinem, hoc modo: τῶτι λῤ σαβλίπ]ς καὶ F χαριλόμε βολομένε λατὰ F λῆμε τῶν ἀθλιάων, ταύτης ἐπιτυχεῖν.

ALTERVM ARGVMENTVM, VERsum, ut licuit, è deprauato codice.

Eubœa insula est, è regione Atticæ, protēsa per Bœotiam & Phocidem usque ad Aphetas, Thessalię locum. Scimus autem oppida Eubœæ esse multa: inter quæ & Oreus est, unde patrium nomē Orites. Ex eo oppido fuit Charidemus oriundus, peregrini exercitus pro defensione Athenienſium & sociorum ductor: gener Cotyis & imperator, Thracum regis: qui aliquando Chersonesum, cum esset Athenienſium, occuparat: ac moriens regni successorem Cersobleptem ea conditione reliquerat, ut id cum Berysade & Amadoro fratribus partiretur. Ducē porrò Cersobleptes habebat affinē Charidemum: Berysades Athenodorum quendam, genere Athenienſem ex Alcyecensi municipio. Amadocus uerò duos, Simonem & Bianorem. Singuli porrò reges Athenienſibus gratificari cupiebant, ut eos ad opē sibi ferendā paratos haberent: autoreq; Charidemo, Chersonesum communiter Athenienſibus dederunt. Quare cognita, hi illum, ut bene de se meritum, aurea corona & ciuitate donarunt. Qui, ut amicis suis, per Aristomachum quendam significauit, si uita sua, dempto insidiarū metu, per illos in tuto collocaretur, se Amphipolim, Philippo ademptam, illis uelle restituere. Igitur Aristocrates quidam, Athenienſis orator decretum huiusmodi scripsit: Qui Charidemum interfecerit, ad supplicium rapiuntor. Interfectorem uerò qui asseruerint, siue publicè siue priuatim, Athenienſiū fœdere excluduntor. Cæterùm Euthycles quidam, * Thriasius municeps, ei decreto intercesit, ut malo, ut iniquo, ut inutili, ut indigno homini scripto. Is auro dato, acceptaq; hac à Demosthene oratione, accusat Aristocratem. sed quia uidebat orator, simplicem quidem causam ualere legitimo: sed eo laborare, quòd in decernēdis præmijs plerunque non tam dignitatis accipientium, quàm utilitatis rationem ducere soleant: præsertim si clari duces sint, & reipublicæ benefaciant: qualis sit Charidemus, Cersoblepteæ & dux & sororius, ob restitutum Chersonesum, grati animi ergò delectus imperator Athenienſium: aliud argumentum excogitauit: quo intertexendo perturbat auditorem, cum dicit: Scriptum esse decretum * in fraudem Chersonesi, fundi reipublicæ. Itaque Demosthenes huius mentionem interserit, ut suspicionem inijciat auditori, utrunque, tam Cersoblepten quàm Charidemum, munus hoc impetrare studere, illius prouinciæ denuo eripiendæ ergò: quorum cupiditati hoc decreto callidè suffragetur Aristocrates: ut neuter regum, metu reipublicæ, manus afferat Charidemo. Atq; hæc de argumento.

In Aristocrateam orationem.

ἔχθρας ἐμὶ μυλιμιᾶς.) τὸ ἐμὶ' notatum est signis ' ' quæ indicant uocem mi, in quodam codice, ut superuacaneam, esse prætermissam. etsi autem ἐμὶ μυλιμιᾶς, λακόφονον uidetur: tamē quia constructio eam uocem requirit, & sententiæ magis seruiendum est, quàm auribus: retinendā esse censeo. Et quia mediocri etiā homini facilius est animaduertere, quid abundet, quàm uel ingeniosissimo diuinare quid desideretur: non temerè ullum uerbum loco moui, notis illis Thrœicijs compunctum, nisi uel constructionem uel sententiam perturbare uideretur: quamuis haud me falleret, multas uoculas, ad explendas elegantes ellipses, inculcatas à grammaticis, insciticæ rudis lectoris consulturis, è scholijs in contextū irrepsisse. Sed nec illud ignoro, facilius & sæpius

A à librarijs omitti necessaria, quàm inculcari aliena.

τὰ λιπαπεργμμένα.) λαπεργύματα, uel, πιπαπεργμένα.

τὸ τοιῦτον.) τὸ τοιότε, uel τὸ τοιότων.

βπεισάλλω.) βπεισάθλω. λιχπεισμένων.) λιχπεισμένοι: nec malè conuenit cum πεῤράντοντθν. ἀ πρῶτον βῆ.) τρόπ© ἦ ἵν, ἀ. Fortassis hæc coniungenda sunt, ὅ ἦ τρόπ© ἵν, ἀ πρῶτον βῆ, ἐαότις. Eius porrò rei ea erat ratio: primum si quis, &c. ἐσπελακότθν πρὸς ὑμᾶς.) ἐσπελακότι πῤρὶ ὑμᾶς· ὅτι δὴ ὁ γένει. δεῖ βελεύσασθαι.) M. βελήσεσθαι. τῷ πολίμῳ τι.) τῷ τι πολίμῳ. χαρίσασθαι.) λομίσασθαι τῇ πόλει. λαπεργότερον.) πανεργότερον. quod toties loco prioris scribitur, ut posthac nō sim annotaturus. συμπαρισπεύασαν αὐθρωποι.) συμπαρισπεύασαν αὐθρωποι. ὑφ' ἑαυτῷ.) ὑφ' αὑτὸν. σὺλάβειαν.) πρὸ σὺλάβειαν.

πρᾴ]εντι.) παράτ]εντι ineptum. πραγμαῖ]σεσμένῳ ferri potest.

ὁ λατὰ.) ὃκ ἀπὸ inept. βιαύως.) λιαύως. ἐρῤήθη.) ἠῤῥήθη.

λίπαια ὡς.) λιπάως ὡς. ὅτῳ τῷ ψύφισμα.) Etiam Felinus addidit τὸ, ἄρτια.

ὡς ἐμ τῷ ἄξονι ἀγορσύει.) ἀπαγορσύει. M. διαγορσύει. ἀσφῤῥειμ ἦ.) F. ἀσάγαμ. λίγει.) λίγει ἦ τί; καὶ ὁ τίω F πιπονθότως.) Lege ἕ cum aspiratione & circumflexo. Nam hi apices mutati, totam peruertunt sententiam.

ἰφορίας.) ἰφορέας. F. ἀγορᾶς καὶ ἰφορίας, ut postea.

διὰ ταῦτα) διὰ τῦτο. αὐνομοίως.) αὐνόμοι© ὤν. αὐτίαν.) ἀδικίαν διδωκὼς. ἢ τυχὶ) ἢ τὸ τυχὸν. δεῖ λῦσαι.) δεῖ διαλῦσαι. πῤρὰ ὅρα.) ὅρων. τοίνυν.) τοίνυν τινὰ ἀποκτγῶν.

μὴ ἄναι ἀδαμεῖ.) μηδαμῶς. ἀλλὰς καὶ ἰωλύει.) ἀλλὰς ἄλλ© ἰωλῦσα. F τνόμον.) F ἄλλον νόμον. ἐφ' οἷς βῆναι.) ἐξεσι. Γ. βῆμι. διελθὼν.) διελὼν rectius.

ἀδωρότερ© ἶν F.) F. ἶν F τ. ἐπὶ τότων τινὰ.) τινί τινα. ἀποκτινύναι.) ἀποκτᾶναι.

ἀὐ ἀδίκων.) ἀδίκως. ἐσαι.) δεῖ τὸν.

διπάσασθαι.) διπάσαι ἦ. τοιαῦτα.) ταῦτα. & hæc uoces sæpissimè permutantur. διεξομᾶτ].) διομᾶτ]. προσήκει.) ἰαβῆναι.

ἐπχειγπάμεν©) ἀπ.

τί οὖν λυπύει;) Ante λυπύειν positum ὁ νόμ©, uidetur esse schoolion. ὠφελμένοις.) ἀφιμένοις. αἰκίσηται τινα.) τις. δ' ὑπεῖν.) πίνω πίλωκε. δὴ ἔφυκε.) διέφυκε. ἀπειλᾶν, οὐ τὸ.) Fel. pro ὃ καὶ τὸ προσάτ]ειν. ὀσιῦν.) ὀσιῶσθαι. δοκῶσι γάρ μοι, ὦ ἀ. ἀ. ἰωτῦσα τῦτο.) Hunc locum imitatus est Cicero in Miloniana. Itaq; hoc, Iudices, non sine causa, fictis fabulis doctiß. homines prædiderunt, etc.

βῆναι) βῆμι uel ἐξεσι. προσίλκυσας, τότον αὔτις) προσίλκυσας τὸ τῶν αὖτις ἀποκτάνν. λαγχαύν]ς.) λαγχάνει. ἦπε.) ὕπ© cum acuto, nisi forte ου diphthongi sit eadem ratio quæ αι οι καὶ αυ: quòd ego me legere apud grammaticos non recordor. F ἐκβαλλ.) M. F ἐκβὰς λόντων ἀεῤ.β. ἐπὶ θαλάτ]ιον.) ἐπὶ θαλάτ]ῃ. φυγλὼ ὑπέχει.) λίπω ἰάλωκε. ἔτι τοίνυν.) ἔτι τοίνυν ἔκτη.

σκοπᾶδε) σκοπᾶτε. φύσω γάῤ.) θύσω. ὃς λᾶν].) Fel. ὅν. Ego sic lego: φύσει γὰῤ ὅτω λατὰ F λοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον λᾶν], F φεύγοντα λίχεσθαι. F οἰκίτλω.) Lege ἰκίτλω. ἢ τὸ μυλιμίαν.) pro tribus τὸ lego τῷ, quod idem ualet, quod διὰ F, uel διὰ τὸ. quia sequitur καὶ πᾶσιν ὅτο, id est, διὰ πανύτων. μήτι λόμε.) Adde μήτι νόμε, neq; lege. F ὑμῖν.) αὐτῷ F ὑμῖν. διὰ ταῦτα.) διὰ τὸ ταῦτα. βέλτι].) παῤὰ τὸ ἐπλίγομαι. βέλιγτ], παῤὰ τὸ βιλίγχομαι. Sed usitatius est βιλήλιγτ], λατ' ἀτ]ινισμόν.

λαθ' ὃν λώσειτο.) λαθ' ὅσον λώσι]. ὡς ἀγαπώντων F θ' ὑμᾶς.) Lego ὡς ἂν ἀγαπώντων F θ' ὑμῶν, uel λατ' ἀτ]ινισμὸν, ὡς ἂν ἀγαπῶντας F τθ' ὑμᾶς, καὶ προσοφέλοντας. ἐκεῖνο.) ἐκεῖνον ὅπως. ἢ πολίτης.) ἢ πόλις ἢ ἰδιώτης, nisi forte οἱ ἰδιῶται, πολῖται non sunt.

ταυτί.) ταύτη.

λατὰ τὲς νόμες διπά]ειν.) διπάσειν.

ἢ μὴ λωσ[ό]ντα.) M. λωσθέντα, μή. Verba utique sic ordinanda sunt, ἢ μὴ ποιῆσαι λωσθέντα, id est, ἐὰν λωσθῇ. φέβον, αὖ τὸ ἰρ.) φέβον αὐνπόβλητον καὶ θαυμαστὸν πάρεσήσατι, αὖ τὸ ἰρ ὑμῶν. καὶ πράτ]οντα.) M. F ἐναντία πράτ]οντα τοῖς ὑμῖν συμφέρουσι, καὶ ὑμῖν, αὖτις. ἢ διανόσια.) τοιανόσια. ὥσ' ἀ.) ὥστι τί rectius.

ἀδικηθήσεται.) ἀδικήσονται. πειθῆτι.) πείθηδε.

τὲς αἰνέας) αἰνέσ. ἐπηγγέλατο.) ἐπηγγέλλετο. παρανόειαν.) παρανομίαν ἢ παροινίαν. μηδ' ἑτέρε F λαμβ.) μηδ' ἑτέρῳ F λαμβ.

οἱ μὲ μετέχοντθν.) οἱ μὴ τυχέντθν. ἀλλὰ διὰ τῦτο.) τότων.

ἀποτρήσειν μέλλων.) ἀποτρᾶν. ἐκ ἐπισρέφει) ἀπισρέφει peream. καὶ ταῦτα ἐφ' ὑμῖν ὄντα.) M. ἐφ' ὑμᾶς, præsertim cum ista nobis fraudi futura sint.

ἐκδῦναι.) ἐκδιδωκέναι.

φυλάξαθε.) φυλάξεσθε. ἐμ αἰτίᾳ πράτ]οντθν.) ἐναντία. ἐδέμ αὖ.) ἐδένα αὖ.

ἀλλ' ὅθεν ἀῤξάμεν©.) Coniunge, ὅθεν ἀῤξάμεν©, λακῶς ἐποίει ὑμᾶς

μᾶς ξυναγῶν ὅλη, &c. ἅλιτο.) προάλιτο τιμῶν. ἔτι ἐκ ἀποδιὰ A λώκει.) Scilicet ὑμῖν. Sin ὅτι ἀποδιαλώκει scilicet τοῖς ἀμφιπολίταις.

ἃ βουλιμᾶν.) ἃ βουλιμάσειν. μετὰ ταῦτα.) μετὰ ταῦτα ἦ.

λιβρλωκε.) λικριῶκε. οἴδεν.) ἄδεν. βελσύεσθαι.) Fel. βόλεσθαι.

ἀρτάβαλον,) τ' ἄρτα. ἐν τῷ σκηῷ.) ἐν τῇ. παρίχεν.) παρασχεῖν.

ἔθεν διὰ βι.) ὅθεν οἱ διὰ βι. ἐ γαρ ὦ.) ὦ αὖ δρᾶν ἀβλωῶσι. ἐ γάρ;

μαρτυρία.) ἐπιτολὺ ὄργων. ἐπιλέξας.) Fortasse iussit scribam, fi dei faciendæ ergò, literas ostendere. Sed dubito de lectione. F. ἐκλέξας.

γαρ πε.) γαρ διὰ πε. καὶ.) ὃ προσκοιᾶτ'. τὸ.) τῷ διώκαμεν.

ἐφησεν αὐτῷ.) αὖ αὐτῷ. ἐγωγ' αὖ φάλω.) ἐγωγέ φημι. ὑμᾶς.) ὑμῖν βουλιμῶν.

ἐπιχέρησι.) ἐνιχέρησι. πορσυβὰς.) λαβὼν πορσυβὰς, clàm profe ctus. πράξῃ.) πρᾶξαι. ὡς ἀδικῶν'α.) ἀδικήσαν'α. διὰ ἂς.) ἐμ ἄς. διαφᾶναι.) διαφθᾶραι non placet.

βελσύεσθαι.) βελσύεσθαι. ἴχων.) ἄγων τὸς. ὅλη τειβέντων.) Iam moras nectentibus. M. τρυφώντων, fastidientibus, fastum præ se fe rentibus. λάβι μοί.) λάβι δή.

διαλύειν.) διαλύσας καὶ ἀπαλλάξας τὸς δίκα δι ἀρχῆς, πᾶσαν. ἴχει δι.) ἔχει δι.

ἐσήει.) ἐπῆει. προπαλᾶδ' ἔτι.) F. προδιαλᾶδ' ἔτι τ' λοιπᾶ. τὸς βασιλίας.) βασιλᾶς.

ταύτῳ, ἔλιγον.) ταῦδ' αὖ ἔλιγον. ὅδ' ὑπὲρ.) ὁ δ' ἐχ ὑπὲρ τ' διαπόντι ποιᾶν, ἀλλ' ὑπὲρ τ' μὴ ποιᾶν καὶ φυλάξασθαι σκοπῶν. Posterior hæc lectio magis mihi probatur: ciſi nec uſitata quicquam abſurdi ha bet, niſi quòd τὸ αὐτίβιτον languet. τῶτον τ' λόγον.) τῶτων τ' λόγων.

πολίτας.) πολίτας. αὐτοί.) ὑμᾶς ἀκκιόσατι. πόρσωτρῶ.) πορ B ῥωτρῶ. τηλικαῦτα.) τοῖς τηλ. φυλιτῶν.) φυλάκων inepte.

ἀλλ' ἴχετ'.) ταῦτα δ' ἀδ' ἴχετ' ἀπᾶν. τρέπον ἐχ.) τρέπον εἶτ' εἰσὶν. In eo elaborant, id agunt ut abſumãt. ἐγίνοντο.) ἐγίνετο. ἐφόλια.) ἐφόλιν ὄφ. ἀδ' ὅτιδ'.) ἐχ ὅτι ἀδῆς ἀπολαύτι.

αἰτίαν ἐνιγκόντι.) ἐπαγαγκόντι. τὸ δίξ.) τὸ αὖ δίξ.

In Libanij argumentum.

ἄτις.) Malim ἄτινι ἀβλωάμῳ.

In alterum.

διαλειμένης.) ἀποδιαλειμένης. διχῇ.) δίχα.

In Timocrateam orationem.

ἐκ ἀποῤῥίψομαι.) ἀποπῤύψομαι. ἀναλώσαντ@.) ἀνυπωκότ@. ἀνωβάμεθ'.) ἀνωάμεθα.

δορυβοῦντδ.) βοῶντδ. προσικικλυακὼς.) προσκιλυακὼς. μὴ ποιῶσι.) ποιήσωσι. ἐκτιθέντων.) τιθέντων.

διαβιάζῃ.) διαβιᾶτι. ἐνίμενγ'.) ἀνίμενγ' rectius.

ὅτι τὸ ψήφισμα ἐκίλσυγε, οἵτι νόμοι.) πρὸ ἵ ὧν τό, τι ψήφισμα ἐκίλσυγε, ὅτι οἱ νόμοι ἀνελύσι.

ψηφιζομένες.) οις. αἰσχυνοῖσ'.) ἀγνοοῖσ' αὖ. διπάλα ἢ βίβλος.) βιβάλα καὶ δίκα@. ἀφανίσ'.) ἀβέλειψ'.

τῷ ἦ διατα ήσαντι.) τ' ἦ διατα ήσαντα. ἐφ' οἷς.) ἐφ' ᾧ. ὅλως.) ὅλ@ μὴ γαρ. χρόν@ ὄντινα.) χρόν@ ἀφ' ὅ τινὰ.

τῷ νόμῳ.) τ' νόμου. Alij ineptè τ' νόμων. προσιγίγραπ'ο) προσε γίγραπ'. καὶ πρέτδρον.) καὶ μὴ πρέτδρον. λυρίαν.) λύειν.

ἐγραψ'ν.) ἀνίγραψ'ν. ἐδίκη ἐν.) ἐδ' ἐν παραβύσῳ.

γ' ἰδίωτες.) γι δοκέτε. ἁμαρτῆσι.) ἁμαρτάνσι.

σὺβιώσα.) σὺβιωσα uel σὺβιών. ὁ ὄφλων.) ὁ ὀφείλων. φύσαιβι ἀπσὺ ξαιδι.) φύσητι, ἀπσύξηδι. διά τοι τί.) διάτοι γι τί φύσομεν. τ' λύ σοντα.) λύσαντα. εἷς αὖ δίξῃ) Aliàs εἷς αὖ δῇ, uel, εἷς ἐξιγι. ut οἱ ἄ τιμοι excludantur.

ἴσα μετίχειν.) F. δῇ ἴσον, aut ἴσον. βωδήσομαι πρὸ.) βωδήσο μαι τοῦ μὴ δ'.

ἐπίσῃ.) In repetitione legis addes ὅ τι αὖ αὐτῆ διαταγνωδῇ. ἐνι σιν αὐτῷ.) F. ἐνίσιν ἐπᾶν αὐτῷ. ὑπὲρ μεγάλα ὐδικημότων ὑμᾶς, ἐδ δὲν προσκηόντων.) Videntur deesse coniunctiones μεγάλα μὲ, ἐδὲν δ', ut & suprà.

πρὸ αὐτῆ νομίζειν.) γνωρίζειν non placet. προσιξεταζίτω.) παρ εξεταζίτω. τὸ μὴ.) F. τ' μὴ ἐ.

ἐφ' ὑμῖν.) M. ἐφ' ὑμᾶς διᾶτ', τετίτι διαδ' ὑμῶν, ἀλλὰ μὴ, ἐν τῇ ἴδου σίᾳ ὑμῶν. ἀποκρυψάμεν@.) ἀποκρεσάμεν@, non placet. σύτ'.) ε ἰμεα ἦτω, σύτ' ἐκεῖνα. τὸ δᾶναι) τῷ δᾶναι. χρυσοῖ πολῖται.) τὸ πολῖται abesse potest.

τ' ἰαλωκότα.) τ' ἠλωκότα. λύρι@ γρίδαι.) γιγρῶδαι, non pla cet. ἃ λίκαια.) ἃ δὴ καὶ ὡρίσατο. σὺρσι τι ἄλλο.) σὺρσι τὶς, uel σὺρσιτι.

ἀφίρηται.) ὑφίρηται magis placet. ὅστις.) ὅ τις ὢφλικεν magis pla cet. ὑμῖν λαβᾶν.) τὸ λαβᾶν, abesse potest.

τιμῶν'λας.) Haud scio an aliud uerbum desideretur: neq; τιμωμένες, neq; ἀποτόντας placet. περιαιρᾶτ'.) παραιρᾶτ'. πίσλας) πίσικὰς. ἰκαὺ ἄς ἰκαστ@.) ἰκαὺ ἰκαστ@. ἀναμίνειν.) ἀνάμενεῖν.

ὡς δι.) πῶς δι.

προσειρημένων αὐτῷ τ' νόμων.) προσειρημένε αὐτῷ τοὺς τ' νόμους. Po test etiam legi προσειρημένον per o. διατ' ἀτζιπισμὸν.

ἀπολογήσασθαι.) M. ἀπολογίσασθαι per ι, παρὰ τὸ ἀπολογίζομαι, τὸ ἀπαριθμῶ: quàm παρὰ τὸ ἀπολογέομαι, τὸ πρὸ αἰτίαν ἀποκρίνω. τὸ ἐ νίκα.) M. τῷ μὴ ποιήσασθαι, ὅτι ἐκ ἐποιήσατο. δᾶναι. δικάσας.) δᾶ ναι, ὡς τι δικάσας αὖ.

διατὰ νόμες.) δόμες magis placet.

ἀποδιαλύντα.) ἀποδόντα. μόνα.) μόνον. ἐποίας.) εἶας. τοῖς λάπεσι.) λιπῆσι.

παράλογον.) παράλογον. τὰ.) τί δὴ πρέπειν.

τοῖς δ' ὑφαιρημένοις ἰδροσυλῆσι.) M. τ' δ' ὑφαιρημένων, ἰδροσυλήν των, ob uerbum ἀφέλῃν, ἀφαιρῶ σε τῆτο, ὃ ἀφαιρῶ σοι τῆτο, ὃ ἀφαιρῶ σὶ τῆτο: omnia uſitatiora quàm ἀφαιρῶ σοὶ τῆτο Latina conſtructione.

τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει.) τὰ διατὰ τ' πλήθες, uel τὰ ἐπὶ τὸ πλῆθ@. διαλύειν.) λύειν.

διδόσθαι.) δοθῶναι. παρῶν.) M. πάρειμι, nisi fortè significet, eum non aliud habere patrimonium, nisi carcerem & uincula.

καὶ ἐκ.) ἀλλ' οὐκ. νὺ τὸν Δῖ ὄῃν.) M. ὧν, quia sequitur ἁμίλλᾳ. ἰῶμεν.) ἰάσωμεν.

ὑπίμενεν.) ὑπέμενον. ἰῶ.) ἰάσω. τ' ἐκ.) τῶν ἀπὸ πατρῴας.

ἀργύριον.) ἀγύρριον. ἐκ ἐτίθει νόμες.) ἐκ ἠδίκει τὸς νόμες, uel ἐκ ἐτίθει νόμες παρανόμες.

ἐγωγ'.) ἐγὼ μέν. αὐαμνησθέντ@.) αὐαμνήσθητι. λυδλαβωᾶκα.) λυδλαβωαᾶ, uel λυδλαβωία. Videtur esse nominativus λυδλαβωαὺς, unde λυδλαβωαίαν καὶ λυδλαβωαᾶ. διαλύσεις.) διαλύσεις ἀδίκη μάτων νεμεσητῶν. τιδίναι.) τίδιδαι.

σὺρηται) σὺρήσιτι.

οἰκιῶν.) οἰκῶν. τὸς μίνοντας.) μέλλοντας, perperàm. ὅτ' ἄλ λοι.) ἄλλῳ. ἐπαρᾶτ', παραβάνοι.) ἐπαρῶμαι, παραβάνοιμι.

λειπνύσι.) λάπνυσι. μύπω.) μήπως. διαλῦσαι.) λῦσαι. εἰ τῆτο παριόντδ.) Lego παρόντδ. ἄγοντα.) ἄγοντδ.

διὰ.) καὶ διὰ τῆτον. τιθέντων.) διατιθέντων.

πόλλ'.) πολλὰ δ' αὐπλωκὼς. τοῖς ἑαυτῶν) τοῖς ὑμετέροις αὖτ'.

πολλὲς.) τὸς πολλὸς. διατὰ μικρὰ.) πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ, ac po tius καὶ μικρά. ὑπ' αὐτοῖς.) ὑφ' αὑτοῖς. δικάσας.) δίκαιος αὖ μι.

προσέλιτο.) προέλιτο. τῇ πόλα.) τὴν πόλιν σαυτῷ.

ἄδικον διαβίσαι.) M. αὐάδεκον, irritum nullum. τοῖς πιπολι τευμένοις.) πολιτευομένοις.

διάφορ@.) διαφόρως. δύρας ὑφαιρῶν.) ἀφαιρῶν. διάκειτο ἅτις.) ἧτις.

ἐσπραττ'δ.) ἐσπράτ'ς. φύσιτι.) φύσαιτι.

ἐν ὑμῖν, ὅσον.) τὸ ἐν ὑμῖν, abesse potest.

εἶναι. διὰ.) ἄναι διᾶν. διὰ νόμοις.) νόμοις τι πονηροῖς. γίνοιτ' τῷ λοιπῷ.) τῷ λοιπῷ rectius abesse uidetur. διὲ γίνοιτ.) διὲ τί σα γίνοιτο, ὅσα.

In Aristogitoniæ argumentum.

μιτ' ὀλίγον τῆτο.) τὸ αὐτὸ. μίχεις αὖ ἐκτίσῃ.) Fel. ἄχεις αὖ ἐκτι σθῆ τὸ χρέ@.

In Aristogitoniam priorem.

τὸ πρᾶγμα ἐπὶ.) ὑπὸ δι. διπάζοντδ.) διπάσοντδ. κὴ τὰ δί καια.) καὶ τὸ πρᾶγμα ἐδίκαια οὐδὲν ἧττον ἡμῶν καὶ μὴ. προῆκι) C προῆκι. ἰάσω.) ἰγὼ ἰάσω. ἀπόδειξιν ἐ πονηρίας) F. A. ἐπίδειξιν.

νομίζω δ' ἐδ'.) νομίσῃ ἦ μὰ τὸς θεὸς, ἐδ' αὖ αἰσχίω. δι σύνομί ας.) δι συνομίας. ἕτω.) ἕτω δὴ ψηφίσασθαι. λαχὼν τὰ.) λαχὼν παὺ τα τὰ ἐν τῇ πόλει λαλά.

προχειριζομένης.) προβαλλομένης. ταχὺ γνωδῆσιτ) γνώσιται. τοῖς.) τὸς βελομένης προσήκ. λοιποῖ.) λοιπὸν καὶ τιταγμένην. ῥαδίως ἁμαρτ.) πλεῖδ' ἁμαρτάνοντας. τῆτ' ἔστιν.) τῶτ' αὐτῷ ὄῃν. ἀπόλλυτ'.) ἀπολεῖτ'. τῆτό γι.) δίκη τῆτό γι.

ἢ πόλις οἰκεῖτ'.) διοικεῖτ'. ἔντων.) ἔντων αὐτῶν ἐνεστῶν. τ' νό μων.) τὸς νόμως ἐρατᾶν. συγκίχυτ'.) ὁ βί@ συγκίχυτ'. ἀποκτι νᾶ.) αὐτὸν ἀποκτάνῃ.

σι δι παῤῥησίας) σοὶ δι ἐξουσίας. γνώσισι.) ἐρίσισι. γραφῇ.) ἐγγραφῇ. τῇ δι βελήσεως.) τ' δι βελτ'ς λῦ αὐτὸς διώκειτ'. γραφῇ, καὶ. αὐαῤῥίψειν.) τὰ λοιπὰ δίκαια αὐαῤῥίψειν. οἷ@.) οἷόσπ'. αὐα ῥίψει.) πᾶσαν σὺαῤῥίψειν. ἀδ' αὐικτέον.) ἀκ αὐικτέον. ταὐτίω.) αὐτῖω. ἐκάνα.) ἐκάνη δι. καὶ λοιποί.) νόμῳ κοινοὶ κὴ τοῖς. πρὸ τ';) πρὸ τέτων. ὁμοίως.) ὅμως. σκυλλόδιψον.) σκυτόδιψον.

ὦ ἀδίκως.) ἔτι ἀδίκως. τί.) τίς οὖ. ὑδίκον.) ἔσον.

αὐαπαύσασθαι.) ἀεὶ παύσασθαι. ἐχ' πλειόνων.) ἐκ ἔντων πλειό νων. ἀδ'.) ἔτ' ἀδ' ἐπὶ. διεξίναι.) λίγειν κὴ διεξίναι. φρενίτε των.) μειόντων. τᾶθμα.) τᾶθμας. παύτα ὅσα,) ἅπαυδ' ὅσα.

ἀποδωσόμεν@.) ἀποδιξόμεν@.

ὥσπ'ρ.) ὥσπ'ρ αὖ ὰ. ὄῃ τ'.) ὄῃ βιοτεύων τ'. τῶν ψυχῶν.) τῇ ψυχῇ. πράξεται) ἐσπράξεται. ἐσ.) ἐμ ἄδει. ἐσ.) ὥσπ'ρ.

ἀποσχίδαι.) ἀπισχῆδαι,

καὶ

ηκὲ λαλῶν.) ηκὲ λαβὼν perperàm. αἰσχίστοις.) ἰσχάτοις.
ἱκατατύσιτι.) ἱκαταμίξιτι. ἴτι λοιπὸς.) ὑμῖν διαμένω, uel ἴτι σύντες ὑμῖν. ὑ παρ' ἰμοί.) M. ἰμοῦ. ἱκατὰ ταῦτα.) διὰ ταῦτα. ὑπόλογον.) φρονίμα. γονίας.) γενῶς. ἱκατίγνωτι.) ἱκατιγνώκατι.
γγνόμινα.) γγενσόμινα. βλήπτ.) βλαλήλιπτ. διὰ γραφὼ.) θραχμὼ μίαν.
ἰν τ.) τότοις ἰν τ ὑμ. ἰγράφθαι.) τιτράφθαι. ὁμ δ.) ωῦ. M. οὐ βιβίωκι. ἀδιλφὸς.) ἀλλ' ἀδιλφός ἴστι τότω.
ὃς αὐτὸς αὐτὸν.) F. αὐτῷ δανάτ. ὁ δ' δὲ παμπόνηρ@.) τοιοῦτ@ αὖθ. παρ' αὐτᾶ.) παρὰ τότ. πρισιγκήας.) παριτώσας. παντὶ γαρ.) παύτη. τ ἄλλων ὀφ.) τ ἄλλων πολὺ τοῦτον ὀφ.
ὥσπρ.) ὅπρ. ὥστ τὸ δι rectius. ἀπὼν.) ἀπαιπὼν. παράδιγμα.) ἀδίκημα. absurdiß. σωφρονίσιμ.) ηκὲ τὰς τιμωρίας σωφρ. calamitates & supplicia. Alij, ηὴ τὰς διολάσις. ταῦτα ποιᾶν.) ποιᾶσαι.

In alteram Aristogitoniam.

τὸ γαρ ὑπάρξαι.) τ γαρ. ὑπολέπιδαι τί τότ.) τί τότοις. ἅπαντιδέντα. μιτασταδέντα. παμπληθῆ.) ὑπερπληθῆ. κατὰ τὸς τόμους.) διὰ.
αὐαγναζομίνις.) συναναγναζομίνις. ἱφ' ᾧτι ἵνα.) μὴ ἵνα, ne uenus rerum potiretur. ἐπίδειξιν.) ἀπίδειξιν, uel ἐπιδίδιχιν. παροχιδέντας τί.) πρός τινας ἐργιδέντας.
διασπᾶδαι.) διαβοᾶδαι. ἀ δ' ὃν τινι.) ἀ δ' ταῦτα τισίν. παρανομᾶν.) τὸ ο. ἐπὶ ταῖς μιλλόσαις.) ὁμολογομίναις. παρακατατιθέδαι.) παρακατατιθεδαι. ἐπιτρεπόντων.) ἐπιτρίπειν. ἐφιγαύειν.) ἐφιγαύαι. ἁμαρταύοντας.) βλαμαρταύοντας. δὧτ'.) δότι.
τὰ ἰκ.) τά, τι ἰκ. τὶω μ, τ δ'.) τὸ μ, τὸ δ'. διαπρατλόμινον.) τὸς διαπρατλομίνις. ταύτας ἄιγισ.) ταύτας αὖ ἰλοιπὸν ἀρίσα οἰκονομουμίνας.

In argumentum.

ηκὲ παρ' ὑμῖν.) ὑμῶν. διζιγικᾶν.) ἰνιγκᾶν. Forsan scriptũ fuit πρὸ ὧν τὶω ψῆφον δᾶ ἰνιγκᾶν. ἰνιχίρησον.) ab ἰγχιρίω, perperã. ἰνιχίρισον ab ἰγχιρίσω rectè. αὐὰ.) τὸς μ, αὐὰ.
διφαλάις.) διφάλαιον, uel, τὸ μ, ἀρχαῖον διφάλαιον. ἀς ὀγδοήκοντα μνῶν ἄξια.) Aut τὸ ἀς abundare, aut μνᾶς legendum esse uidetur.
ηκὲ δίσμον.) τ δόσμον magis placet, ut addatur κατ' ἐπιξήγισιν.
σύμπαντα.) σύμπαντα ταῦτα ἀς. διακιχιρισμίνων.) διακινησιμίνων. συμπαύτων.) Scilicet τὸ διφάλαιον, σύμπαντα, scilicet τὰ χρήματα. ἰλίγξισιν.) ἀδιλίγξισιν. αὐτὸς.) ὅτ@ δ' ἀκόσας.
ὀλίγ τι.) ηκὲ ἴτι μικρὸν. προῖκα ηκὲ.) προῖκα τὰς τιμὰς.
ἀποδομίνων τότων.) M. τότων. μνᾶς.) μοὶ μνᾶς γίγνισθαι. ὄρ γον.) λόγον λαβῆν τὸ ὄργον. ἰλ.) ἀδιλιγχθήσιτ. ἀλλ'.) μόνον, ἀλλ' ἀς. τίχγλω.) τὶω τίχγλω.
ἐς δὲ ταὐτα) ταῦτα αὐπλωκίναι φασίν. ἄ πρὸς τινα.) ἤ τινα δί κλω. ὀδὶν προσήκει.) ὀδὲν μὴ προσήκει. λαβόντας) ἐλαφότας. ἀποδιδοτή.) ἀποδίδοτ. αὐτῷ.) αὐτῶν, F. αὐτὸ τὸ.
ὑμεῖς τοτο.) τοτον λαβεῖν. προσιδέντ@.) προσέντ@. αὖ ἀφίλητ.) Pro ἀφαιρεθῆ. F. ἀφίλητι. ſ. ὑμεῖς νί διπασάι. αὐαλωκίναι.) αὐπλωκίναι.
ἰκανῶς μιμαθ.) μ, μιμαθηκίναι. ἐγγίγραπτο.) ἐνιγίγραπτο. ὡς ἀπιπρίναντο.) ὧν ἐναντίον ἀπιπρίναντο. τὶω τότ μαρτυρίαν.) ἀπόκρισιν. φησὶ τὸ.) φησὶ ηκὲ τὸ ἀργ. ὲδ' ὅτ@ ἀποφάνει.) ὲδ' αὐτὸς ἀποφάνει ἰαδὲν τὸ ἰκαταλειφθὲν, ὲ δὶ τὸ μιδοῶ. & ipse prorsus non declarat quæ relicta sit, nec.
πιπρακότα ηκὲ τἄλλα.) πιπρακότα ἴτι ὴ παρὰ τὸν λόγον, ὃν αὐτὸς ἀπίδωκι, τοσαῦτα ἰλίπετο· πρὸς ᾗ τότοις τὶω διαβήκλω ἠφανικότα· ηκὲ τἄλλα. Atq; etiam in rationibus, quas ipse retulit, tantum fruatur: prætereaq; testamentum deleuit: & reliqua.
χρία τὶ πολλὰ.) πάμπολλα. ἰκαταλιπᾶν.) ἰκαταλίποι. ὅτ@ ἐπίτροπσυβεὲς.) F. αὐτὸς ὅτως. ἰδιιξον.) ἀπίδειξον. ἰκάτρα.) ἰκα τρῶν τ ἐπιτρόπων διπλασίως. ἀποφάνων.) F. ἰμαυτὸν ἀποφάνων.
ὁ τοτ'.) ὁ ταῦτ' αὐτῷ. παρακλήσει.) προσκλήσει. M. προσλήσει. αὐτὸν.) F. αὐτῶν λύσιον. ſ. τ Λ. ταλάντων. λῶ ηκὲ.) λῶ λαὲν ὑμῶν. ἀπίσχιτ'.) ἀπίσχιτ' αὖ. πρὸιγίγνιτο.) πιριγίνιτο ταῦτα προσπρὸιπιιᾶν.
ὅτω.) οὕτωσί. οὐκ αὖ ἴχοιμ.) οὐκ ἴχοιμ' αὖ ἀπᾶν. βλάρκισον.) ἐπήρκισον. πρὸιᾶδον.) παρᾶδον ἀπολλύμινον. ὑπόλιπτ.) ὑπολλάπτι. ἃ μὴ ἤδισαν) Inclusa hæc sunt, ut superuacua. F. ἃ μὴ ἴδισαν. ſ. ὑμᾶς τὰς διπασὰς. ἀπορῶ. πρισπίκειτ.) Animaduerti olim, deesse aliquid, quod hæc editio supplet. ἀπορῶ, ταύτῳ δ' ὅπως ἰκδῶ. ηὴ τἄλλ' ὑπόλογ διοικῶ. Vtrunq; dubito, tum quemadmodum hanc elocẽtum cætera unde administrem.
σβρομίνις.) σβρομίνις.

In alteram contra Aphobum orationem.

γραφῶαι ἰμ.) γραφῶάί τι ἰμ. φανδρὰ.) φανδρῶς ποιοῦντ@. ἀπὴ.) λᾶμ ἀπῆ.
ἐνισημήνατο) ὧν ἰσημήνατο γραμμάτων. ἅ, τι αὖ λίγοσι.) λίγοσι.

A σι, uel ὁ, τιῦν λίγοσι, ut sit datiuus. μιμναμένοι.) μνησάμινοι. utrũq; falsum. τιμησάμινοι legendum. ταύτας τὰς.) ταῦδ' ὑπὲρ ἰμοῦ. F. ταύτας τὰς ἀσφαλὰς ὑπὲρ. ἴχειν ὀρθὴν ἀ.) ἴχειν ὀρθὴν ἀ. F. ἴχειν. ἁπάντα φανερῶς γιγνώσκοσι.) διαγνῶσι. πρωτικαιδίκατα τάλαντα τὲς) Composita uoce legendum, πρωτικαιδικαταλαντιάιος, ut πρὸ δύμοιείων, πρωτικαιδικαναία. Ecce hic quatuordecim codices mutos & consentientes: cum mendum sit manifestum in alijs minutijs ac potius ineptijs, & ψευδογραφύμασι loquaces & controuersos. ἀπίβροποι.) σωφρονίβροποι. λίγ'.) λάβ' ἐπρᾶν.
ὲδ' ὁμολογῆσαι.) ὡμολόγησι perperam, ut & in superiore. μὲν ὀβλῶ μοὶ ἀδικᾶν.) μὴ ὀβῇ μοὶ αὐτιδικᾶν. ἐς ὑμᾶς ἐνβᾶναι.) ἐσιλθᾶν. νῦν οἴστ.) νυῦ μ, οἴστ. ἐποδικᾶσθαι. ἴχιτι ὥστ.) ἴχιν τι, ηκὲ σαφῶς.

In orationem contra Aphobum de falso testimonio.

ὀβιλίγξας.) ὀβιλίγξαντο Sed tum supra legendũ ἰμαυτῷ σωφήλμ.
αὔβρ.) ἔπρ ἴσοι ηκὲ λοιποὶ γίνισθι. πρὸι ὑμῶν.) ὑμᾶς. πρὸς μ, ἐκάνς.) ἐκᾶνον.
δύμωνι ὴ δημοφῶντι.) F. Δημοφῶντι τῷ Δύμων@ ὑᾶ, ut est in prima contra Aphobum. Trium enim tantum tutorum fit mentio.
πλίον ᾗ πασὺν ποιλῶν.) τὸ πλίον ᾗ rectè omittitur, non addito certo numero. τᾶδ' ὑμιλλῆν.) τὸ δ'. M. τᾶτο δ' ὑμιλλῆν.
ἰλσύβρ@.) ἰλσύθρον ἔναι.
ὅτ' ἀληθῆ.) ὃν ἀληθῆ. M. ὃ τἀληθῆ. ἴχθραι τότ.) τότων. τᾶ.) τότ τι σισοφισμίνς.
ὀδαμᾶ) ὀδαμᾷ. αὖ αὐτὸν.) ὡσπρανὰ αὐτὸς. δοιῶαι.) ἰνδοιῶαι. τὲς ἐκ ἀδότας ἰνδιδόναι.) ἰνδιδόναι, ὡς ἐκ ἀδότας.
τὸ πρᾶγμα.) ἰν τ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ σκίψασθαι. uel, ἀλλὰ ηὴ ἀ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ σκίψασθι. τῇ διαβύκῃ.) ἐν τῇ. uel τῇ διαβύκῃ ἰγγράψαντ@. λόγον λαβῆνς.) ἀφῆνς.
κατὰ Δήμον@.) F. Δημοφῶντ@, nisi pater in filij locum successerit in tutela. ὀδὶν αὐτῶν.) ὀδὲνα αὐτῶν παὺτ' ἐδότων. ὡς ὃς ἰφ ηκὲ.) F. ὡς ὃς ἰφυγ, uel potius ἰφῆν, quos appellauit.

In argumentum.

προῖνα μὲν.) προῖνα δῦναι μὲν. Duinaram, μὲν πρόϊδαι βαλβλῶαι.

In orationem contra Onetorem priorem.

δυσκολώτ@ ηκὲ.) ὄντα, ηὴ μᾶλλον ἄξιον δῦναι δίκλω. ἐπειδὴ οὖν ἀποφρᾶτάί μι.) ἐπειδὴ μ, οὖν ἐπὶ τῷ ἀποφρᾶδάί μι τ ὄντων, τῷτι αὐτ ἰκδιδῷ πιστύων ὡς ὑμᾶς ἀσιλήλυθι, ηὴ τᾶις. duinaram: ἐπειδὴ οὖν ἀποφρᾶτάί μι τ ὄντων, τῷτι αὐτ ἰκδιδῷ πιστύων ὡς ὑμᾶς ἀσιλήλυθι. ηκὲ τᾶις ἰαυτ παρασκυαῖς· τὰ ὀλοιπὸν ἐστι. ἀποφρᾶτάί.) σωαποφρᾶτάί μι. γνώσιδ'.) γνώσιτ ὅτι.
οἱ διαχιρίζοσθ@.) οἱ διαχιρίσασθ@. χρημάτων ἀπότιμα) χρῆματ' ἀποτιμήματα. ὀφιλήσειν.) ὀφλήσειν. ηκὲ δὲς.) ηκὲ τόκως λομίσασθαι. ὑπέχθησαν.) ἐπηχθήσαν. ηκὲ μ,.) ηὴ μὶὼ δὴ. γίνιτ.) ἔσται χρῆσις. δὶ ὧ.) δὶ ὅ. ἐλίγχω) ἐνιλίγχω. ἐπὶ τότοις.) ἐπὶ τόκοις ἀποδῦναι, ταχγύριον ἔχον.) F. ἀποδῦναι ταχγύριον ἄλλο τ@. αὐάγκας.) F. αὐαβολὰς. αὐαλαβᾶν.) αὖ ἀπολαβᾶν. διφισόδοτ@) διφισόδοτ@ χῶρ ἐπὶ τότ.
παρίχοιντο.) παρέχοντο μαρτύρας μηδὲν γίνει προσήκοντας.
τρόπον τοιαύτας.) τρόπον· ηκὲ τοιαύτας. ββαιτησμίνις) ββαιτήσομ, ὲς. duinaram, ββαιτήσαντός μι, μὴ γιγινομίνις δι ἀποδόσως.
ἐγγέων.) ἐγγάων, uel ἀγγίων. F. ἀγγέων. Suprà enim dixit, πλὼ τῶν πιθανῶν.
σωίσασι.) σωομολογῆσι. ταλαύτ τιμῆσαι ηκὲ τότων.) M. τότ τι ſ. τ ταλαύτ. ἀλιγμίνις.) ββιλιγμίνις. ἀλιγμίνις legendum, ab ἄλιγξα, ἄλιγμαι, παρὰ τὸ λύχν τὸ λαγχάνω. τὰς σωσιδίας.) σωσιδίας πρὸ τ μὴ σωσιπᾶν.
φυγὼν.) ἰκφυγὼν.

In posteriorem.

ὅσω.) ὅσον. ὲκ ἄξιόν ἔναι.) ὡς ἄξιόν ὄζτι πλέον@. διακιργθέμινα.) διακικιργμίνα. ὅτι ὡμολόγησέ τι.) ὅτι ὤμοσε.
ἐὰν μ πλέον@, πλᾶον.) F. ἐὰν μ πλέον@ (ſ. ἄξιόν ὄζτι) ἐλάττον@ : ἐὰν δ' ἐλάττον@ : πλέον@ τιμᾶσθαι. συσῆσαι) F. σὺ σῆσαι.
ὄρος σὸν ἔναι.) ὀγδοήκοντα μνῶν ὄρος : ὀγδοήκοντα μνᾶς ἔναι τὶω προῖκα.

In exceptionem aduersus Zenothemidem.

πρὸς ὑμᾶς.) Si referatur ad ἐπᾶν, dicere apud uos. Sin ὑμᾶς, ad πραγμίνα: ad quod & τὸ πολλάκις referri potest, ut significet, Zenothemidem multa in se commisisse. ἀνότως.) δὲ ἀνότως. Sed τὸ δὲ abundabit, si ὧν pro ὧν legas, ut, τὸ ἐπιτρόπευτο sit initiũ δι ἀποδόσως.
τιλειθάι.) ἐπιτιλειθάι.
ἰκβαλῆς τινα) Hæc abesse possunt. τότῳ σωσδικᾶν.) Posset & σωαδικᾶν legi.
πρόσιμα.) πρός τινα. παρόντα.) ηκὲ παρόντα. διαμαρτύριτο βλάψαν βιβαιῦν.) βιβαιῶν. F. τῷ βλάψαν. ἃ ὧν.) ἃ ταῦτα ὧν.

σωτιτιαχέτ⊙.) σωτιθεικλι⊙. ἐνλέξαι.) ἀπολέξαι. πρὸς.) A
πᾶσα πρὸς ὑμᾶς ὑ ἀλήθεια. μὴ πρὸς.) μὴ αὐτοὶ πρὸς ἑαυτὸς. διὰ
εὖ.) διὰ τὴν ὑπὸ σῦ γιγονῆναι. γιγνῶσθαι.) γιγνήσεσθαι.

In argumentum.

ἐν διαιτητῇ.) ἐνὶ διαιτητῇ legendum potius, quàm ἐν διάτῃ.

In exceptionem contra Apaturium.

ἵνα μὴ συνοφαντῶντ.) ἵνα μηδεὶς συνοφαντῇται.
ἀλικέντ⊙ν.) ἀπαιτέντ⊙ν. παρμίνων⊙.) παρμίνοντ⊙. ἐν τῇ
νηὶ.) ἐπὶ λῦσαι.) λύειν. ἔφη.) ἔφησεν. ὀρθὴν.) ὧν ὄρυξίας.
ἐσπράξαι.) ἐσπεπράκειν. Legi etiam posßit ἐσπράξας. ἄξιον ἦ.)
ἄξιον τοίνυν. ἀπῆλθον.) ἦλθον.
ἐσίναι.) ἐσᾶναι. Lege ἆς ἔναι. ταλαθὲς.) τἀκεῖθὲς.

In orationem aduersus Phormionem.

ὑπὸ.) ἐπὶ ⸗ νὼς. ὁ τοῦτο.) ὁ μόνον τοῦτο.
τοῖς λεγεσθῶς ποιεῖν.) πᾶσι ποιήσειν. ἱπανολυθᾶν.) ἱπανολυ
θᾶν. τῷ παρεισάλῃ.) Fortaßis Thraciæ rex Bosporum non tenuit.
In Aristocratea quidem βυεισάλης tertius Thraciæ rex nominatur.
τὸν ἄνθρωπον.) Huc referri potest ἄπρακτον. Sin φόρτον (quod ma
gis placet) ἄπρατον. Diuinaram ἄπρατα γὰρ ἔναι τὰ ἀγοράσματα.
ἱαταλιλειπτο.) ἱατιλέιπτο. τειαπόσια.) τειάποντα. minor hæc
calamitas. λ. τ. τὸ φασὶν.) M. φησὶν. scilicet ὁ φορμίων. παρὰ τού
του.) παρ' αὐτοῦ.
ἱλιτόρων.) ἱλιτόρων. οἷς πρότερον ἤρηκεν.) οἷς πρότερον ἀρχὴ
κεν, ἤρηκεν. ἐργὺ.) ἢ ἐργὺ.
γρυσιτάποτι.) ψὼποτι. ἀποτίνειν.) ἢ ἐξύποντα ἀποτίνειν. B
ψχιτακοσίας.) ἢ ψχιτακοσίας. ἀποδίδωκι.) ἀπίδωκι ταρ
χεῖον. ἐπινυδίωσύνται.) ὅδε ἱινυδιωσύνται τῷ συνδικέντι. ἀπι
δώκαμεν.) F. ἐνδιδώκαμεν.
ἰγι.) σιώτι. παραλιπτέον.) F. παρακλητέον. ἀπήλλαξα αὖ.)
ἀπήλλαξας αὖ legendum, ἀπήλλαξάσι αὖ, uel σ' αὖ.
δίκι.) δι τοιγι. ἐντιθεμίν⊙.) ἐνδιμεν⊙. συπέρας.) M. σὺ δὲ
φως ταῦτας. λύρυγμα.) ταύτας ὑμᾶς λ.
ἀβλώκσι.) ⸗ ἀβλώκσι. ⸗, ἢ ἢ μόνον ⸗ ἀβλώκσιν. νόμ⊙.) νόμοι.
δι τὴν δίκλω.) ἢ ὡς ἐκ ἐσαγώγιμον τὴν δίκλω ἔσαν.
λευνότατα.) τὰ λευνότατα. ἢ ἔτ⊙.) ἢ αὐτὸς. ἀλυβῦ.) φη
σὶ τἀλυβῦ. ἔφασαν ἔτοι.) αὐτοὶ. ὧ ἔτ⊙ σπήπλιται.) F. σπερίπλητ
nititur, fretus est. ἐκ ἰγὶ.) ἐκ ἔκτι. ἐκ ἐκ ταιλύσιως.) ἐκ παρα
σκευῆς, uel ἀ ἐπιπλήσιως.
ὑμᾶς λᾶ.) ἐς ὑμᾶς λᾶ ἱπανορθῶντας φάνιδαι.

In argumentum.

δι ἀρτέμων⊙.) F. δι ἐσίας ἀρτέμων⊙. alij ⸗, alij ⸗.

In orationem aduersus Lacriti exceptionem.

ὅσον ἰλέκει.) ὡς οὖν ἰλέκει.
σὺβὺς ἰντσῦθεν.) σὺβὺς, ἢ ἤρξατο ἰντσῦθεν ἀπὸ ⸗ πρώτης γιγραμμή
ης παραβάναι μὴ ποιεῖν. παρίχειν.) ταῦτα παρίχειν. ἠγέρα
σαν.) αὐτηγόρασαν. πιπραγμένοι.) διαπιπραγμένοι.
λευνότατον.) παύτων τούτων λευνότατον.
ἔπὶ ἰωνί.) ἔπὶ νηί. τὰ ὑμίτερα.) ἰκλυσι τὰ. ἰκαταφρονῦντας.)
⸗ ἄλλων ἰκαταφρονοῦντας.
ἤξειναι ἀβλωδίων.) ἤξᾶναι ἰκδῦναι ἀβλωδίων.

In exceptionem pro Phormione.

πρεῖμεν⊙.) M. πρεσμέν⊙, αὐτὶ τοῦ, πρεῦτο.
αὐτιμοιρᾶ.) τὰς αὐτιμοιρίας. ἰμιδώσατο.) ἰμιμίδωτο. ἀφῆ
σαν.) F. ἀφάκεισαν. τάλαυτον.) λετάλαυτον. F. δὴ τάλαυτον. σω
φρένως.) σωφρονῶν. ἀποδεικνῦσαι.) ἔπιδ. φανήσετ.) ὕστερον φα
νήσετ. ἀποστρεῖτο.) ἀπιστροῖτο. ἀφᾶσαν.) ἀφῆκαν. F. ἀφῆκαν.
τὰς τρισχιλίας ηκὶ.) ἀραχμὰς ηκὶ. ἰτολμα.) ἰτόλμησεν. λοῦ
σθρον.) ὧν λίγεις. λσύτερον. ᾧφειλον ἔτοι.) αὐτοί.
ἔκποι ὡς.) ἐκποι τοῦτο ὡς. ὧν μὲ.) τούτων μὲ. ἃ.) ὁ πρὸς.
πρὸς λόξαν.) πρὸς γένος λόξαν αὐάνη. ὃς.) ὅτις ὀρθῶς. τὸ.) τῷ
πὸ τίταρτον. πρισβᾶα.) τὰ πρισβᾶα. ἰμίδωσι τούτοις.) ἰμίδω
σεν ἰκάνοις. τῷ δ' ἀπᾶν.) ἰγκαλᾶν.
ξένωνι.) ῥώωνι. ἰκ ⸗ οἴκων.) ἰτῶν ἴσως ἔκοσι. Fortaße non diuer
sa lectio est, sed additamentum, ut legas: ἰκ ⸗ οἰκων. ἰτῶν ἴσως ἔκοσι.
Ex ædibus intra annos circiter 20.
τὸν λόγον.) σοὶ ⸗ λόγον. πασῶν.) ⸗ πασῶν.
ὀρθῶν. δίκι.) F. ὀρθῶν, ὧν δίκι ⸗ φορμίωνα ἰκᾶν⊙ ἐρᾷ. ſ. ἰνδικᾶ ὄντα.
ἐφάνετο.) φάνοιτο. μονονχὶ ὀνειδ. ηκὶ τὴν σωσίνο
μον.) τῷ σωσινόμῳ, ηκὶ τῷ τιμοδήμῳ ηκὶ τοῖς ἄλλοις ῥαπίστοις.
φρονῶν.) σὲ φρονῶν.
σοι.) ὀρθὴ. σοὶ γὲν. ἐδίκοτ'.) ἐκ αὖ. ἄδηλον.) οἴδηλον. ἴδι δὴ.)
ἴδι, neutrum placet. χρύμαδ' ὑμῶν.) ὑμῖν. πλὼ λύ.) πλὼ ὧς.
ηκὶ ἰακολογῆ.) ἰακολογῆ. Scholion in fine additum est. ὀρθρία τὸ
ὕλως.) τετίτριμ, ἰκβαλλι.

In oratorem aduersus Pantænetum.

πρατὴρ.) ηκὶ πρατὴρ. τότι.) τοτὶ, τοτὶ, τοτὶ,
ὡς φίλ⊙.) ὦ.
ἰιατίνησι τὸν.) τινὰ οἰκίτλω.
πρατῆρας ἴχων.) uel μὴ πρατῆρας ἴχων, uel πρατῆρά σι ἴχων.
συσρύσασιν.) συωσφρύσασιν. qui alium unà secũ introduxerint.
In Philippicis est, ἀσφῆσαι τὸς στρατιώτας ὑ τὰς φρυράς. Recipere in
tra mœnia.
συωσυπερίσαντας.) συωσυπερίσαντας παρὰ τὸ συωσυπερίπω, quod
non puto dici, etsi περίπω usitatum est.

In exceptionem aduersus Nausimachum.

τὸς ἀληχότας.) τὰς τλὼ λίκλω ἀληχότας ὑμῖν. λίκας.) ἢ λίκας
ἔλαχον. ἕκαστα ὧν μὴ ἔναι.) ἕκαστα ηκὶ ὧν αὐτὶς ἀφάκη τινὰ, μὴ ἔ
ναι λίκας ὁμοίως. Vnica uocula ὑφὶν scripta, cum duo uerba sint, hunc
locum obscurauit. Qua diuisa, nihil opus est assumentis scholij. Tu le
ge retectis autoris uerbis: ὧν μὴ ἔναι λίκας, scilicet, χρὴ uel, διατ' ἔναι
λαγὼ, ὧν μὴ εἰσι λίκαι· ὧν ἐν ὀρθὴν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις λύσιον. Ait, mule
ta esse ob quæ actio non detur: quorum unum sint ea, quæ acta transe
actaq; sint, æquè ratum ac cætera.
ἀπλλαγμένοι.) ἀπλλαγμένων, contra nos qui missi facti sumus.
Sin ἀπλλαγμένοις, ad accusatores referatur, quibus satisfactum est.
μαρτύρων.) μαρτυρίων.
ἐγράψαντο τότων.) τότῳ. ηκὶ ταῦτ'.) ηκὶ τότων ἀπιγράψασαν.
χρύσασθαι τότῳ.) M. χρύσισθαι τότῳ. ſ. ⸗ ἀποτρυβλῶσαι.
πεπῶντ.) πεπῶντο. contractum ex πεφάσιντο. ηκὶ διεγένετ.)
ηκὶ Διογένης ηκὶ τοιότων ἐτρίπων αἰσχρῶν ἢ λακῶν αὐθρώπων, λακῶν.
ὑμῖν λικάως.) λίκαι ηκὶ ὡς τὸ λαγχ. M. λίκαι, ⸗, ὡς.

In orationem aduersus Bœotum, de nomine.

αὐτὸς ἑαυτὸν.) ⸗ ⸗. Permutantur & hæc toties, ut non sit operæ
precium sæpius annotare. οἷα.) οἷον ἀκὸς.
ἰμμένειν τοῖς λικάοις.) ἰμμένειν, λικάως. ηκὶ λὺ.) διαὶ λὺ διατ
λᾶ. ἐχ.) ὑμᾶς δ' ἐχ ὑπάκειν. διαθιτῇ λατιργῆν.) λειτεργίαν. συμ
βάντ.) συμβάνον. σὺ μὴ σιαυτ.) ὁ μὴ ἑαυτ. διαρῶτ) διαρῶσα.
ἐγγιγράφθαι.) ἐγγράψαι. διαὺ.) ηκὶ μάρτυρας. πρικ.) πρεσ
πλυδίκ. ἐκ αὖ.) ὁ γὰρ ἔκας.
τιτυχηκὼς.) δι πολιτάκας, uel, δι πόλιως τιτυχηκὼς. τὶς ἰῶ.) τίνα
ἰῶ. F. ποῖ ⸗ ἰῶ χρηματιστὴς. ἴχοι λικάως.) ἰμοὶ λικάως αὖ δίκ ἴνε
μα. ἰτῶν ἀριθμὸν.) χρόνον.
διαταδιαιτήσασθαι.) διαταδιαιτῆσαι σκίψασθι πρὸς δεῶν. ἀλλὰ
ηκὶ πάλιν.) ἀλλὰ διαῦ πάλιν. ἐβαλεῖψαι βέλωντ. ὧντ' αὖ μὲ.) ὧν
αὖ μὴ ὧσι νόμοι γνώμην.

In orationem contra Bœotum de materna dote.

μιτὰ τότων.) μιδ' ὧν. μὲ.) ὁ μὲ δίξασθαι.
αὐτὸς.) αὐτὸς τὰς λίνας. συμβιβλημίν⊙.) F. ἰμβιβλημίν⊙.
ταῦτα, ὡσπρ.) ἅπρ. ἀποδίδεικτ.) ἰμβίβλητ μαρτυρίαι. ὁ
δικάων ὡστ.) ὁ δικάων τὴν δίκλω ὥστ.
ἰτί ἦ.) ἰκειτα παέτδ. ἰφιᾶσιν.) ἰφιστῶσι. τότ.) ταύτ. M. τὸ
⸗, ταύτ, ὡς. ἀποδιαιτηθὲς.) F. διαδιαιτηθὲς.
αὖ ἐπιχερῆ.) ἃ αὖ ἐπιχρῆ λίγειν, λίκαιον ηκὶ ὑμᾶς ἀποδίξασθαι.
ἐγὼ ἐκ.) ἐγὼ ὁ τότῳ ἰβ. ἀπαντήσαν τὶς.) F. ἀπλωτήσαμεν, πα
ρόντ⊙ τότε. διαλυθῶσι.) διαλύσασθαι. ἰπίρινψι.) ἐπίρινψαμι.
πρηκαλεῖτο.) πρεβάλλετο διαιτετὼ ἐπίρικοντές μι.
ὄβ ἰκάνε γιγρῆσθαι.) γρήσθαι. πρεσύκει ἰμὶ.) M. πρεσῆκεν ἰμὶ.
πρὸς τοῖς ἄλλοις.) πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ἔκοσι. τὸν.) τὴν τὸν πρεῖ
κα. ἰκχρήσετ.) ἀ χρήσετ. M. ἰγχρήσετ. βλῶ σοὶ τοιότοις.) συν
βλῶ τότοις. ἰλλιλύθασιν.) ἤκασιν. πόρι.) ὑπὲρ ὧν αὖ.

In argumentum.

ηκὶ ⸗ πολυσύκτης ηκὶ δι πρισβυ[illegible]βρας ἐφάλεν[illegible].) Et constructio et
sententia inepta. Ex oratione autem apparet, legendum esse ἐν τῷ πο
λυσύκτῳ ἢ τῇ πρυβόρᾳ, & Polyeucto & socrui. Ἀλλ' ὅσω μράτ[illegible] ὄβ.
F. ἐνίοτ[illegible] σοφιστικὴ διανοια μετὰ παιδιᾶς, πολλῶν ψευδιγραφημέ
νων βιβλίων.

In orationem aduersus Spudiam.

ἐγώ.) ἐγώ τι ηκὶ σπ. ἐσίναι.) παρίναι. χιλίων.) μοὶ χιλίων.
ἐς ἃ.) ἐς ὅσα. ἰκπεμισμένοι.) ἰκπεσμημένοι. ἀμφὶ ⸗.) ἀπ
μόφυλ⊙. σκλωὼ δ' ὦ.) Fortaße σκλωὼ τ' ἐτι ἴχοσι. ἀλλ' ἄ,)
ἀλλὰ τὰ βῆ ἴχει.
ἀφὲς ὑπὲρ ὧν.) ἀφ' ὧν. ὅπως.) ἰμιλίτησας ὅπως. Accurate enim
meditatus es, ut hos doceres. διαπρυψάμενοι.) ἰδίᾳ ἰμπυψάμενοι.
ηκὶ ὁ τῦτο.) ηκὶ τῦτο μόνον; γιγραμμίνα.) γράμματα. συνε
φαίνται.) ηκὶ συνεφαίνται, τότην.) τότῳ, λάβι. ἴχοι.) ἴχει ὅπου
λίας; φάσει τὶς.

πρεσπέν

προσκρίτισι.) προσακρίτισμοι. ἀκριτιμᾶτο.) ἐκακριτιμᾶτο.

In orationem aduersus Phænippum.

πρόκαγαγὼν.) F.προκιῶν. λύω ἄλως.) ἄλοι.
ἀλλ᾽ ἄλλμ,ἀλλ᾽ ὦ βκλ.) ἀλλμ ἄλλο,ὦ.F.ἀ λλ᾽ ἄλλο,ὦ. πλὴν ὧν.) Τ ἐμ.
μικρὸν.) νόμ☉. μικρόν.
ἵππων.) ἱκκίων. ἀφάλω.) ἀφάλια. ἀριστομένια.) ἀριστογένια.

In orationem aduersus Macartatum.

ἐμαρτύρει.) διεμαρτύρει.
προσκαλίσαντο.) πρόικ.& hæc permutantur sæpe. παρὰ Τ.) F.διατὰ τῶ ἐχοντ☉.
βροίνε.) βροὶς uel βρίσε. ἀκαθήσιαδι.) ἐπισήσιαδι,uel,ἰσήσιζι. φί λαγρ☉ ἀδελφὸς.) ὑὸς.
ἔπορ.) ὅτι ἔπορ ηκὶ ὁ ὑὸς. πρὸς πατρὸς σύβελίδη.) πρὸς πατρὸὲ ηκὶ μητρὸς ὑίδης ἐγένετο σύβελίδης,ἐμοῦ μὴ πᾶς ὢν,τῷ δ᾽ ἀγνίᾳ ἀδελφὸ δῶς πρὸς πατρὸς ἑτοῖ ὁ πᾶς.
διατιχῶντο.) ὑφῶντο.F.διατιψύδοντο.
πολίμων ηκὶ φυλομάχη.) Margini aſcriptum eſt, φιλομάχη, φιλομάχη,φιλομάχη,φιλομάχη,φιλομάχη:quo ſcholio fruatur qui uolet.
ηὐ ὑὸς.ἀγνίας.) Interponitur huic uerſui ſuperne:αὐτψιοῖ. προσπλάδσα.) πρὸς ἄλλης ιλάδσα.F.προσπλιθᾶσα. Τ πατρὸς Τ ἀγνίᾳ.) In margine:φιλομάχλω φιλομάχης φιλομάχης.
τίν☉ ἰῶ πατὴρ.) πατρός; τίν☉. ὧν πατρὸς.) πάππου. Vtrunq; uerum. Fuit enim & nepos è filia, & filius adoptiuus: ſi modò filium adoptare mortuus poteſt.
ἀγνίᾳ αὐτψιᾶ.) ἀγνίᾳ πᾶς βᾳ αὐτψιᾶ πρὸς πατρός. Τ αὐτψιᾶ Τ ἀγνίᾳ.) πολίμων☉. ἰῶ ἐντὸς.) ὦ ἐντὸς. ὦ ἰῶ ἀγνίᾳ αὐτψιᾶ.) βᾳ αὐτψιᾶ ηκὶ πρὸς πατρὸς πᾶς ταύτης.
ὅπως αὖ βέλονται.) βέλονται.
ὅτι.) ὁτι ἰῶ τιτιλσυτικὼς. ἐκ ἐπὶ τὸ ἄμεινον.) ἐκ τὸ ἄμεινον.
ἀποφθιμένοις.) ἀποφθινομένοις ἐνικνύμλνα.
ἀ Τ.) ἔτις Τ μὴ ιιλᾶρον. τῦτον.) Τ τῦτον μὴ ἀσαγαγᾶμ. ηὐ ἀσιποίησι.) ὥστι ηκὶ ἀσιποίησι. ἄποθν.) ἄπωθν.
ἐπῤίψωτι, αὐαγκάσητι.) ἐπῤίφατι,αὐαγκάσατι.

In argumentum.

τύτῳ.) M.τύτῃ, Τ νόμι. παραπλησίαν.) Ex oratione apparet, πιπλασμένλω,eſſe legendum. Ecce & hic omnes codices muti. ἐπὶ.) F.μιτὰ,uel παρὰ,uel πῤὶ τλῶ ἐκάνε τιλσυτλῶ. ἐγγυτάτω.) τοῖς ἐγγυτάτω. τῶγι.) τῶτι παῤί.
λὼ.) (ταύτλω δ᾽ ὡς ἐγένετο ὑμῖς λέξομλν.) ἀλήτε παιδὸς.) F.ἀπαιδ☉. σχολάντι Τ ἀρημένων.) F.σχολάντοι τύτων ἀρημένων.
πρὸς γυναικὸς.) F.πρὸς γυναικῶν,ſicut πρὸς αὐδρῶν.
ηκὶ ἀ.) ηκὶ ὁ λεῤροφέρ☉. τὸ ἁπλᾶν λίκαιον.) τὸ ἁπλᾶν ηκὶ λίκ.
πῤὶ ιιλήρε ἀγῶνας.) M.ἀγῶνα. τὸ ἐκώλυσεν.) F.ιιαλῦσαι,uel μὴ ὅτι μὴ πειᾶν τὶ Τ νομιζομένων ἐκώλυσεν ὑμᾶς. ὡς ἶχε λόγον.) ὡς αὐτὶ Τ ἀμωσγίπως.M.ἴσως.
ὅτι γόνε.) γένει. ηκὶ πρέτλων.) F.ἀλλὰ ιιρέτλων.
Τ θεσμὸν.) Τ νέμων. ὁ δ᾽ ἐγκαταλειφθὰς.) ιιαλαλειιειμμέν☉.
πῶς ὀχὶ Τ.) πῶς ὀχὶ οὖν ὕ Τ. ὅ,τι γὰρ οἶμαι ιιόῤρατ☉.) Salebroſus locus,de quo uide coniecturas meas in annotationibus. In margine hæc aſcripta ſunt: τότι γὰρ οἶμαι ιιόῤρατ☉ ὅτοσὶ παρανατίβαλλι Τ ιιιλήρε πρὸς ὑμᾶς ὅτι ὁ ιιωχάρης ἔπω διαμιμαρτυρηκὼς,ἰῶ ὅτι ἐγγίγραπλαι,ὡς δημότης ἦναι. Tunc enim, ſcilicet Leoſtratus iſte ex ſponſo in hæreditatem agebat cõtra nos,cum Leochares nondum teſtatus eſſet, ſe pro municipe inſcriptum eſſe.
ἄλλως. ὅτι γὰρ οἶμαι ιιόῤρατ☉ ὅτι παρανατίβαλι, &c. Aliter. Neq; enim,ſcilicet Leoſtratus neq; ſacramento cõtenderat. νυῖ ἐγγίγραπλαι) ὡς νυῖ ἐγγίγραπλαι. Se nunc eſſe inſcriptum. αὖγραψεν.) ἐνίγραψεν. παρανατίβαλλι.) παρανατίβαλλι. In priore præpoſitione fit nulla mutatio. ζῶντ☉ Τ πατρὸς.) ἀλ᾽ ζῶντ☉ τῷ πατρὸς τὰ ἐκ᾽ ἐκάνε πραχθέντα διαμαρτυρᾶν. Sed oportet uiuente patre, ea quæ ab illo facta ſunt, teſtificari. Vtcunque legas, in eodem hæremus luto.
ἐπὶ.) ιιατὰ τὸ Τ διαμαρτυρόντων. τύτων δ᾽.) τύτων δὴ ὅτως.
ὅταν ἔπῃ.) ὅταν γὰρ ἔπῃ.
ὑμᾶς.ὦ.) ὑμᾶς γὰρ ὦ ἀ.δι. τὰς ἀτυχίας.) τὰς ιιομιδὰς Τ οἰκέων φησὶν,ὅτι Σόλων ἀσήκει.) φησὶν ὁ Σόλων βᾶναι αὐτοῖς διαθέσθαι. Solon ait,eis eſſe factionem teſtamenti. ἐκ βὸν.) εὐκ βᾶναι. τιλσυτήσαντ☉.) τιλσυτήσαντας.

Annotationes in actionem falſi teſtimonij contra Stephanum.

διαβήνας.) διαβήνας ἐμαρτύρησαν. φωραθᾶςν.) ὰ φωραθᾶςν.
ὥσπῤ.) ὡς πῤὶ ὑίων. τύτῳ τῷ γράμματι.) πράγματι. λᾶξαν.) λειξάτω. τοιαῦτα Τ.) τοιαῦτα,ἃ Τ μὴ. κὴ λαβᾶν.) λαβᾶν.
τί οὖν μαθόντες.) παθόντες.
ἆς δ᾽ ἀφάλοντο.) ἆς.

In alteram aduerſus Stephanum.

τὰς διαβήνας.) τὰς δι᾽ διαβήνας. ἃ φησι.) ἔτις φησι.
ὑποδίνης.) ὑπόδινον. ὅτι μαρτυρᾶ.) μαρτυρᾶσι. φαρμακῶν τα.) φαρμακοῦντα.
ηκὶ ἐπικλήρων.) ἐπικληροῦ.
διάδικται.) διατίθητ. διαδῶσαν.) διαδὲς ὃ διχόμεν☉.

In orationem contra Euergum & Mneſibulum teſtes.

ηκὶ ὅτι βίτιανον.) ηκὶ ἰῶ βίτινον.
τὲς διπαστὰς.) διατιδικάσατο · ἀλλὰ ηκὶ βπατήσι τὲς διπαστὰς, ηκὶ τλῶ βελῶ ἅμα Τ πυτάκοσίων. per iniuriam rem peregiſſe: uerumetiam & iudices, & ſenatum quingentorum una decepiſſe.
λὼαγκάζετο.) λὼάγκαζε τὸ πρὸς μόρ☉.
παρισπυδασα.) παρισκυδασα. ηκὶ τὰ) ἡ διατὰ τὰ ψηφίσμαλα ηκὶ διατὰ Τ νόμον. ἥτινά φησιν) ἥτινα ἴφησ☉.
τὸν θεόφημον.) πῤὶ τῦ θεοφήμ.
ὅσοι ἐβέλευον.) ἐβελεύετο.
ἐσιλθόντ☉.) ἐπεισιλθόντ☉. ἔξαν.) ἔξαν,uel ἴξαν.
ἔτινα.) ἄτινα. τλῶ οἰκίαν ἐκίνον.) τλῶ οἰκίαν,τῇ ὑπῤράμᾳ ἐκίνον τλῶ οἰκλω,ηκὶ ἐκομίσαντο. F.ἐβέτινον.
αὐτὶ Τ ἀπολαβᾶν.) αὐτὶ Τ τὸ ἀργύριον ἢ διαταλίπης ἀπολαβᾶν.
ἔτι δι.) ἔτι δὶ ηκὶ ἐπαγγελάμλν☉ ἐκτίναν. ὕθιλι.) ὕθιλον παραδιδόναι.

In orationem contra Olympiodorum.

αὐαγνώσιται.) αὐαγνώσομαι.
οἱ σαγχυφαύται.) Scholion,σαγχυφαύτη, οἱ πλέκοντ☉ τᾶις γυναιξὶ τὲς ιιιτρυφάλες. Sanchyphantæ,qui plicant mulieribus reticula.
λῶ.) ἐνλῶ ἔις.
ἀπᾶναι.) ἀπίναι. πυθέδλρ☉.) πυθέδλοτ☉.
ηκὶ διαπραξάμλν☉.) ηκὶ διαπραξαμίνων ὑμῶν ἅπαν δ᾽ ὅσα.
ὅτι.) ὅτι ἐγὼ.
ἔχομλν.) ἐχομλν. πρυφάσεις ηκὶ.) πρὸφάσεις ἄδλικοι ἡ πονηραὶ.
ἐπῤίπειν.) ἐπῤίψαν.
ἔπορ.) πειᾶν ἔπορ τί λῶ. ὄσαν.) ἔκόσαν uel ὧσι.
οὐκ ὄδλι.) τότι ὄδλι. ἀποδίχοιδι.) ἀνάσχοιδι. ὅτι αὖ.) ἄτι ναι αὖ τις.
ὑμᾶς μιμνημίνυς.) ὑμᾶς μιμνημίνοι ἁπαύτων τῶν ἐρημίνων ψηφίζεδι ὅ, τι αὖ.

In orationem aduerſus Timotheum.

ηκὶ λιυδι.) ηκὶ ἐμ λιυδιώσις. ἐς ὅ,τι ἴκαστον.) ἑκάστοις.
τάτι ληφθέντα.) τά, τι αὐαλωθέντα ηκὶ. αὐτὸμ.) αὐτὸν χρῆσαι ἑαυτῷ χιλίας. τότι παῦτα.) ταῦτα.ηκὶ. τῷ παιδὶ σὺμπλίδη.) τῷ παῤὶ τῷ σύβελίδη.
μὶ ἐμβαλίδαι.) μὴ ἐμβαλίδαι.
ὦ σωίσηκεν ἔτ☉ Τ πατόρα.) ὃν σωίσηκεν ἔτ☉ τῷ παῤὶ τῷ ἐμῷ.
ἀπίτισι.) ἀπήτησι Τ τιμοδίνη Τ φιλῶν. F.ὃ ἀπήτησεν ὁ τιμοδίνης Τ φιλῶν. ὃσ᾽ αὖ ὡς.) ὃ ὡς αὐτῶν. μὴ ιιαλοὶ.) ἦναι ιιαλοὶ ιιαγαθοὶ.M.τὸ ιιαλοί.
ὃ ἐκ.) πῶς ἐκ ἐκὸς. ιιατίλαβεν.) ιιατιλάμβανεν. Τ πατόρα.) τῷ παῤὶ τῷ ἐμῷ συζῆσαι αὐτὸμ. ὅτι.) ὅτι ἐφάλοιτο. τριακοσίας ηκὶ.) τριακοσίας δραχμὰς ηκὶ.
ἐπιτηδίως.) ἐπιτήδειον ὄντα αὐτῷ ιιαλλίστραζεν. ἅσπορ. σὺ ἅπαντα.) σύμπαντα. σὶ ὤδει αὐτὸμ.) F.αὐτῶν ſ.Τ χρημάτων. ἀποσαθμένον.) σαθμησάμλνον,eſt ſcholion.

In orationem contra Polyclem.

ηκὶ τὲς.) ὑμᾶς τὲς διαγ. ἀκῆσαι.) ἀκέσατι. ὃς.) ὧν αὖ λίγω.
ἐρώντ☉.) ὁρώνλων. τὲς μιδὲς etc. ὠδίδλν.σιτηρίσιον λαμβάνων.) Obſerua diſcrimen μιδὲ γρατιωτικῶ ηκὶ σιτηρισίς. ὕτ☉ διότι.) διότι ἄτ☉.
πλοιῶ) ἄτι πλοιῶ πολιὸ. ἐπαρκίσαι πρὸς.) ἐπαρκίσαι,ἐπήρκοιω πρὸς ὦ.
ἐν τῷ λέγματι.) Scholion, λῆγμα τέπ☉ τὶς ὀξὺ ἐν τῷ ἀβλώνσιμ ἐμπορίῳ,ὡς ὃ τὰ λέγματα ἐκομίζοντο ιιαλόμλν☉ ὅτως ἀτλικὸν σὶ ἐνθ☉ τὸ ιιαλεῖν ἀπὸ Τ ἐν τῷ τόπῳ ηκὶ αὐτὲς τὲς τόπυς.ἐγὼ δὶ ιιυρίνυς λέγματα,τὰ ὑφ᾽ ἑκάστ Τ πωλυμίνων δεικνύμλνα. Dignus locus eſt in Athenienſi mercatu,in quem ſpecimina ferebantur,ſic appellatus. Atticæ autem moris eſt,locis facere nomina à rebus quæ ibi geruntur. Specimina porrò propriè ſunt ea, quæ de ſingulis rebus uænalibus monſtrantur.

ἀναλίσκητο.) ἃ ἀνήλισκετο. ὅ,τι.) F. πυθοίμεθά τι ὁ ἀχαρνεύς. A
ἐγγιγράπτο.) ἐνιγίγραπτο.
διότι.) διὰ τί σκηνῆ. ὑπὸρ πίπαινας.) ὑπορβίβυνας, uel ὑπορβίβλινας. διατασκευάσαι.) διατασκευάσασθαι.
ἐπιτρέφες) ὁ ἐπίτριφος.
τέλω.) ἐς τέλω ταμιαρχίαν. ἐκ τυλίωνος λήψιν?.) λήψιδαι.
τῇ τεμένει) τέλω τεμένη. καὶ παρὰ.) τὰ μὴ παρὰ. ἦκον ἐπὶ τὸς τόκες) Fortasse sic restituēdus est hic locus: ἦκον ἐπὶ τὸ χωρίον ἐπειδὴ ἐνιαυτὸς ἐγεγόνει· εἰ μὲν ἀποδοίη τὶς αὐτοῖς τό,τι λιφάλαιον καὶ τὸς τόκες διατὰ τὰς συγγραφάς, inuadebant prædium cum exisset annus: nisi ipsis & sors & usuræ secundum tabulas redderentur.
τιμωρήσασθαι.) τιμωρήσασθαι.

In orationem de corona trierarchica.

ἀναπεπωμένλω.) ἀναπληρωμένω, ut & ego restitui olim. μιμιδωντ?.) ἅπα μιμίδωντ?. ἀναπληροῦν.) ἀναπληροῦν. ἤ τί φανερ λαβεῖν.) παραλαβεῖν. M. προλαβεῖν. τ̄ μιμιδωμένον.) μιδωσάμενον. διειλιπονημένων.) διακεκονημένων. ἐς τὸ λιπαστήριον) διεσμωτήριον.
λοιδεῖτ'.) λοιπάντ' αὖ. φάνιτ?) φανερᾶ?. τὸ πρὸς.) ὅτι τὸ πρὸς τὰ. προδιπάζειν) προδιδόσκειν ὄξιμ. ut & ego. τ̄ αὐτῶν τρόπων.) τ̄ πρόπον αὐτῶν. M. τ̄ τρόπων τ̄ αὐτῶν. τ̄ ποτὲ.) τῶν τότε.
τότε) τῶτο συγχωρεῖν. ἐαὐ.) καὶ ἐαὐ ὑπὲρ. τούτους.) τοιούτους τοίνυν.

In orationem contra Callippum.

μηδὲ μιδ' ἑτέρων.) μετὰ μηδετέρων. ὀμ.) ὡς ἡ αὐτὸς. σύβιως παρεχρῆμα) τὰ χρήματα. Neutrum placet, τὰ χράμματα probe. B
λύκειν ἡρακλειώτης.) λύκειναι ἡρακλειώτιν.
ἀποκεκινημένη τ̄.) ἀπὸ τ̄ πατρὸς. ἔστις) ὅτις ἔκ. ἀπ' ἐν οἷς) οὐδὲν εἶς, uel ἀπὸ οἷς.
πρὸς ἀπὸ τῶτ'.) τότῳ ἐγὼ. προκαλισομένης.) προκαλισάμενος.
ἐπικαλῶμ) ἐγκαλῶ. ὅτι.) ἔτι λαβαλλοιπώς. πρὸ τοσαῦτα.) F. πρὸ ταῦτα τὰ χρήματα. χρωμένος λύκων.) χρωμένη λύκων.

In orationem aduersus Nicostratum.

ἀπεγραψάμλω.) ἀπεγραψα
ἀγρῷ τότων.) τῶτον. ἔλω.) ὧν οἰκαλῆ. ὧμ.) ἃς ἐγὼ ἐλωκα.
ὧμ) ὃν αὐτὸς. ἀφίλω.) ἀφέμεν.
ὑπὸρ.) τὰς ὑπὲρ αὐτᾶ. αὐξοιντο) κἀκαροῖντο, uel ἀνίλοιντο.
ἀνάγνωσις.) ἀνάκρισις.
ἔχειν τὸ λιγόμλνον.) ἔχειν τὰ λιγόμλνα ὑπὸ τ̄ αὐθρώπων ἐμὲ λιγειν ὑγόμλω. ὑγόμλω τὶ ἄλλ' πλὴν τῶν ἀρχῶν ὄ.

In orationem contra Cononem.

εἶός τι.) εἶός τι ὧ uel εἶδέ τι διὰ. ἐπαροίνεν) ἐπαρώνεν.
καὶ ἐνομάζετο.) ἃ καὶ λίγειν.
πρωτοδίνω.) πρωτοδώω. ἐς παῦ ἐλθὼν.) ἐς παῦ διακὸν ἐλθὼν.
ἃ.) ὃ. φῇ ὄ) φῇ τινὰ, ὄ. λίθῳ ὕ.) λίθῳ μιᾷ τ̄.
σωσηγμένοι.) σωειλιγμένοι. ἀπίγριψεν.) ἀπέγριψεν. διαὐ τούτοις αὐτὸν.) καὶ τότες αὖ αὐτὸν ἠξίε. παροξύνουσιν ὀξί.) παροξωθῆσιμ ἔφαν. θιάσασθι.) θιάσιδι. ἅ βραυρωνέθεν) Scholion. βραῦρον τόπος ἅ ἀτλικῆς ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο, καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. Brauron locus est Atticæ, in quo Bacchanalia agitabantur & ebrij multa scorta rapiebant.
πρὸ τῶτ'.) τότε. ἀλλὰ πρῶτον.) ἀλλὰ τῶτο μέ. διχθλῶσα.) διχθλῶσα. τ̄ βασανίς.) F. ἅ. ἱstatus quidem est hoc. παρ' ὑμῖν) ἢ νεῶ παρ' ὑμῖν. χαρίστος.) χαρίστιμος. ἵπετ' αὐτὸς.) ἱπὲ αὐτ' αὐτὸς ἴωγε.
ὧμ.) ἃ παρίξιτ?. ἀλλὰ καὶ.) ἀλλ' ἐγὼ καὶ μάρτυρας. ἄναυ.) ἐγὼ ἄναυ λοκᾶ. αὐτοῖτε) αὐτοίγε. παρ' ὑμῖν.) ὑμῶν ἀπέβανε.
ἑτέρες καὶ) ἑτέρες τινὰς ἢ. διαζηλάσειν.) διατιδίξω. χωρῶν.) χορῶν. ἐπορπᾶν) ἐπορπᾶν γε. μηδὲν μιλήσας.) μήδ' ἂν μιλλήσας, ἀλλὰ καὶ ὁ,τιοῦν. ἃ δ'.) ἃ δ' ἄρα ἀναγκαῖον. διὰ.) διατὰ τοῦ πυρός.

In argumentum.

ὑπ' ἰκάνῳ) ἰπ'. F. ὑπ' ἰκάνε διωκόμλω. διυοβίας.) ἰποιμβρίας uel δυσομβρίας. τὶς τὸ.) τὶς διατὰ τὸ χωρίον ἔζή. uel, οὐδὲ χαράδρα τὶς, ἀλλὰ χωρίον ἔζή.

In orationem aduersus Calliclem.

ὑπαρχει μοὶ) παρίχρμαι δίκαιον. τόδ'.) ἢ τόδ'. τότῳ διατηγοριαν.) τότων τ̄ ἀνθρώπων ἀνάδεκτον.
μνήματ' ἔχειν) ἔχον. ἀλλ' ἂν αὖ) αὖ τὸ ἐναντίον. ἐγκαλᾶ) ἐγκαλισει.
ἐπισόντ) ἐμπισόντ. ὄρ.) ἐς ὅτι μέ. ἀλλήλως.) ἀλλήλας.
σγοιτόβας) σγοτόβας. διαταβαλᾶ) διατραβαλᾶται. πλὴν τύχω.) τῇ τύχῃ. τὸ πρότερον.) πρὸ τ̄ πᾶσα τ̄.

In argumentum.

διατεπλούσαντ ἀλ.) διατεπλ. διεννοσλώρει.

In orationem contra Dionysodorum.

ὧ ἀ ἀ) τότε ὦ. περὶ) τότε.
σωκτιμᾶθη.) F. ἀπιτιμᾶθη. πῶρας) πῶρας δ' οὖν. λαβὼν γὰρ δ. διαφθερνύσαντες. ἅ γραφῆς) ἅ συγγραφῆς. προσῆμεν.) προσήειμεν. καὶ ἐτι) καὶ ἔτι. ἔτ ἀλ.) ἔτ διὰ ὅτως. προσέμι.) ἀσήμα. αὐαιρούμεθα) αὐαιρησόμεθά φαμεν; διλίγη.
ἵρ ῥᾴδιον.) ἀεὶ ῥᾴδιον. ὁ ταὐτ'.) ἀλλ' ταὐτ' ἀπίγιλλον. ἰκᾶσι) ἱκᾶ. διῤῥᾳθυμῶν ἠλπισμ.) ἰμιλλον.
πιπραγμένα παραβάλλοντ.) F. παρημβάλλοντ. ἐτι) ἔζη γὰρ. ἔστι δ' ἐμοιγε. ναῦς σῶα.) σῶα.
ἀπολῶναι) αὐτὸν ἀπολῶναι. πλέϊμ.) πλώϊμ.
τὰ μὲν οὖν πρὸ τ̄.) αὐανιφαλάωσις τ̄ λιχθέντων. Enumeratio eorū quæ dicta sunt. ληίνιτι) ληινᾶτι. τὰς συγγραφὰς) σωσθέκας. ναυκλήρους) σωσωκλήρους. γραψαμένους.) συγγραψαμένους. πορευομένης) προφασιζομένης. μῤῥίζειμ.) μῤῥίζιδαι.
ἀπύρες.) F. Α. γεγενέμενας.

In argumentum.

ἐστίθουσαν ὑμῆτερ) τετίτι, τιτθὸν ἐγίνετο καὶ τροφὸς. ἄλλος δ' συμμένης δυτοῦμ. λίγιτ? γὰρ δυτοῦμ τὸ ἐπὶ μιδῶ ἐργάζεσθαι. ἐστίθουσαν, hoc est nutrix & altrix fuit. δυτοῦναι uerò significat mercenarium operis facere.

In appellationem contra Eubulidem.

ψευδῆ) καὶ ψευδῆ. τὸ παροξύνεσθαι) M. τὸ παροξύνεσθαι. δίκλω ὄντων αὖ) ὅτι αὖ Diuinau, δι' τ̄ ἄλλων λαμβανόντων δίκλω, ὅταν ἀλιτκνῶσι μιδ' ὑμῶν· ὑμᾶς ἐν τοῖς διελθοῦσι.
ἠ.) διέπρ καὶ διεπράξατο. ἐκάλει) ἐκαλᾶτο. ἐτιγνῶσαν) ὅτι, ἐγνοίησαν. ὑ ψῆφ ἐν) ὑ ψῆφ ἅπασι.
χρήσασθαι.) χρᾶσθαι. λίγειν.) ἀκούειν, uel ἐμὲ λίγειν. διαπεπόν.) διεπλεκόν. διπλεκόν. ἰσώθη) διεσώθη. ὑπόλαβι) ἐπίλαβι. ἄνευ καὶ.) ἄνευ καὶ πολίτου καὶ συγγενῆ.
ἀλλ' ὧν ὡς.) ἀλλ' ὡς αὐοίκειον καὶ τ̄ τὶ γένος καὶ εἰ πόλεως ἀλλότριον εἰ τ̄ χρημάτων διενοιάας ἀπῆξιωσαν. ἀλλ' ὧν ὡς. Sed & nulla necessitudine coniunctum, & à genere & à ciuitate alienum, à participatione rei familiaris excluſiſſent. Sed erat, ut.
τ̄ γένος) τὸ γένος αὐτῷ. τὶς αὖ ἐστιν.) τὶς ἐστιν ὅστις, uel τὶς αὖ ἂν ὅστις. τὰς μηδὲν ἐν γένει) τὰς μηδὲν γένει προσήκοντας ἐντιθῦναι ἐάσαι. ἀπόντας αὐτὰς) αὐτὰς ἐστίθουσαν.) ἐθέτουσαν.
ἐαὐ) αὖ ἔτ διαταυτῆς?. βομμυμένης) βομμυσμένης. μιλετῶσι.) μιλετῶσι. μαρτυρήσοντ?.) μαρτυρήσοντ?.
γαμηλίαν) Scholion. γαμηλία. ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις δωρεὰ. ἄλλως γαμηλία, ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὸς φράτορας εἰσαγωγή. Gamelia donum est, quod ob nuptias curialibus datur: uel, mulierum ad curiales introductio.
ἐμὶ ψηφίσαντο.) ψηφίσασθι. ἀλλ'.) ἀλλὰ γὰρ. παροξύνετο.) M. παρώξυνετο.
ἐξύπνα.) βύπνα. ἐμαυτῷ) ἐμαυτ̄ uel ἐμαυτῷ δι πόλεως μιτᾶναι. βύ αὐτὶ ἐγγυητὸς) Legendum est, βύ αὖτις ἐγγυητὸς, uel cæcus uidetur. & tamen hic nihil uident 8. codices. ac potius 15. Augustano etiam annumerato. Nam & cæteri omnes in manifesto errore consentiunt. ἰδίᾳ ποιήσαι ἅ) ποιῆσαι ταῦτα, ἃ ἐοικὸς ἐτέλεσεν; ἀς.) ὡς αὐτὸ τὸ. ὅτι ἁπάσας) ἅπασι. Scholion. ἁπάσας.) τᾶς φυλᾶς ἁπάσας. omnibus.) tribubus, scilicet ἐκκολάψαντες ὀρθῶς γράψαι ἐκκολάψαντες· παρὰ τὸ ἐκκολάπτω, ὃ σημαίνει βαρύξαι ἀπαλάφῳ ξύλου δίδυς ἢ ἄ τὸ μὲν οὖν ἐλιγέων εἰ λακιλαμένοι βυκόλαψαν σύβος τότε ἀπὸ τ̄ τρίποδ τῶτο. Rectè sic scribitur. Significat enim uerbum effodiendo aperire. Thucydides lib. 1. Ac elegiacū illud Lacedæmonij tum statim è tripode executerunt.
ψηφισαμένης.) Ferri potest, si pro ὅτι legatur ὅτι. Sin ὅτι, rectè ψηφισάμενοι substituitur. διαδικασία) δοκιμασία. Posuit & διαψηφίσεα legi. ἐκκολάψαντες) ἐκκόψαντες.
ἠρία ταυτὰ) Scholion. ἠρία.) τάφοι παρὰ τίνι τοῖς νικηφόροις ἐπιχωμένοις ὄρυσσον τετίγει γῆν. Sic sepulchra appellantur, eò quòd mortuis terra ingeritur. τινὲς εἶναι) τινὲς ἔασι εἶναι. ἀδελφιδᾶ δύο ὑεῖ.) ἀδελφιδοῖ δύο ἔτα ἑτέρα * ἀδελφιδᾶ ὑεῖ, patrueles duo: deinde alterius fratris filij. * ἀδελφ

In delationem aduersus Theocrinem.

προσκαλισάμεν.) προκα. ἀδώσες) τινὰ ἀδώσες. παῤ αὐτὰ.) παρὰ ταῦτα ποιῇ, ὡς συνοφαντόντων. ἀπέστι τ̄ νόμῳ) τ̄ νόμων ἃ διαλύσει πάσχειν. τὸ δικαίως πράξοντα.) F. πράξοντ. Supra, μίαν διαθυφᾶσι) F. μίαν φύσας, διαθυφᾶσι. Imperfecta enim est alicuius constructio. delato Mucone præuaricatus est. ὅτ.) ἅ οὗτ ἐφάλων.
ὀλίγον φροντίσαις) Scholion, τετίσθαι ἐκ ὀλιγωρήσαις. quicquā curaret) ne prorsus negligeret. ἐκ αὐτὸν.) οὐκ αὐτὸν διπασαμένος) διοικησαμένης. δικαίως ἐφάλε) δικαίων ἐφάλεν.
ὑπὸ λόγον.) ὑπόλογον ἦσαν. μηδὲ τὸς.) μηδὲ πρὸς τὸς. διατὰ.)

ἡμᾶς

ἐμᾶς τὸς ἰματὰ. ἐπείσει.) ἀνλογίζεσθαι ἀποχειροτονᾶσθαι. αὐτῶν.) τ̄ αἰρόντων. Scholion. Fecit.) S. loco mouerentur. Ipſorum.) magiſtratuum.

προσκαλεῖσθαι.) προσπαλεῖσθαι. πολλὰς ἑτέρας.) ἀίκιας ἢ γραφὰς. Scholion. Multis alijs.) Actionibus, accuſationibus.

ἄλλ' ὀλίγ.) ἄλλ' ἢ ὀλίγ. ἐνδιαπίπτοντας.) σωφρονιστὶ ζοντας, σωφρονιστὶ ζοντας, σωφρονιστὶ ζοντας, τετίμι ἅμα τὶν ἀίκάτλων ἐφιωμένους. σωφρονιστὶ ζοντας.) Scholion. hoc eſt, eidem decimarum conuiuio intereſſe. πλώοντας.) βλασφημοῦντας ἢ κακῶς λέγοντας. Scholion, conuiciari, maledicere.

πέσας ἐγραψεν.) πέσας τὸν νόμον, ἐγραψεν. γράψαι'.) ἐγράψατ' ἄν.

τότερ ἀπολογήσασθαι.) ἰατὰ τότον ἀπολογῆ. μαρτὸν.) μαρτὸν πλοῖον διαφυγόντος. F. μάρτον.

πάσειν'.) πάσεν. ἥκει.) ἵκη. πότερον.) πότερα.

ἰκανῶν τί.) ἰκανόν τι. ἔρ, ἢ κἀ.) ἔρ, ᾧ ἄνδρες διπαγὰ, ἢ κἀ.

In orationem contra Neæram.

τ̄.) τὸ ἀθλιώτων. ἀπολλ.) ὁ ἀπολλόδωρος.

γγνομένης γάρ.) διαχειροτονίας γὰρ γγνομένης, ὀλίγ αὐτιχειροτόνησεν, ὁς ἀ ἅπ τοῖς χρήμασι τότοις στρατιωτικοῖς χρῆσθαι, ἀλλ' ἔτι κ̓ νῦν, ἐάν τι. Latis enim ſuffragijs, nemo refragatus eſt, qui eam pecuniam in militiæ uſum conuertendam eſſe negaret: ſed etiam nunc, ſi quando ſermo incidit.

ὀλίγ αὐτίχει.) F. αὐτίλιγεν. ἀλλὰ τὸς διπαγάς.) τὸς δημοπρατημένους ἅπ ὀργίζεσθαι ὀ τοῖς. Liberos populos traſci non decet ijs, qui.

ἐπὶ ἀραπτίνι.) ἐπὶ τ̄ Ἀραπ.

ἀφίδναζε.) ὡς ἄφιδναν, ἔστι δ' ἄφιδνα δῆμος ἀττικῆς λεοντίδος φυλῆς. Scholion. Aphidnam: quod eſt municipium Atticæ, Leontiæ tribus.

παρακελευσάμενος.) παρασκευασάμενος. τ̄ παλλάδιον φόνον.) ἐπὶ παλλαδίῳ φόνῳ.

ἐκτεινεν.) ἀπέκτεινεν. ἐν φ. αὐλρῶν.) ἀραχμῶν, ineptiſſimè.

ἐπιλάξαι.) ἀκριβῶς ἐπιλάξαι. μικρῶν παιδίων.) μικρὸ παιδίς.

νῶς.) παρὰ τ̄ πρ. κἀ σωίπινε.) τῷ λυκαντίδι κἀ σωίπινι.

μεμισθωμένοι.) μεμισθωμένων.

ἰατὰ πρυτανείαν.) F. ἰατὰ τὶν ἐννάτην πρυτανείαν, ut eſt in Timocratea. ἵππαρχον.) τ̄ ἵππα, ~ ν.

ἀργυρῆς) ἀργυρῆς, uel ἀργάς. Ξυπιταιῶν.) Ξυμπιταιῶν.

τὰ ἐπ αἰ.) τὰ ἐπὶ αἰ οἰκίας. ἐς οἰκίδιον.) τὶ οἰκίδιον.

τ̄.) τὶν τ̄ τιφαύς. ἀῆτὴν) λίθτὴν λυσιτέλη. ἃ ἦλθεν.) ἀπῆλθεν. ἀναλισκόντων αὐτὴν.) αὐτά. προσίμ.) F. ὀλίγ προσίμ.

ὡς.) ἐς τηλικοῦτον. σαβρίας.) χαβρίας. χρυσίων.) κ̓ χρυσίων.

οἵας.) αὐτὸς, οἵας. ἐξαπατηθεὶς ἤδετο, ὅτι. uel, τὸ μὲ πρῶτον ἐλεανοπάθησεν, ὅτι. initiò grauiter conqueſtus eſt, ſe.

ἀθλωτέρων ὄντα.) ἀθλωτάτων ὄντι. ἴσε λύπ.) ἴσε ἢ λύπ. ἐπατ' ἄλ.) ἐπάσθη λύτο. τετελευτηκέναι, ἐποιήσατο.) τετελευτηκέναι, ἐξουσίαν κἀ ἀφεμένων ἐκανὸν ἐκ τ̄ παραχρῆμα ἐξέργον ἐποιήσατο: ne orbus decederet, poteſtas ei data eſt, & iuſta oblata occaſio ſubitò: adoptauit. βρυτίδας.) βρυτιάδας. σύλβης) σύλάβης. ἐκφαλῆσθαι) ἐκαλῆσθαι, uel ἐκάλησθαι. ὑποδεικνύω.) ἐπιδεικνύω, uel ἀποδεικνύω. τὸν διομοσάμενον ἢ τὸν διομοδότλω.

γράφεσθαι.) γράψασθαι.

λάθωντ.) λάθωντ. αὐτὸς.) αὐτὸν σὺ πορᾶν. ἔαρ.) ἔποι αὖ.

ἐτόλμησε.) τολμήσας.

τὰς γδραὰς.) γδράρας, uel γδραρὰς. τὰ θείγνια) θοίνια.

ἐφ' ᾗ.) ἐφ' ἃς αὖ. ἐνεμώτατ.) F. λύει. βόλωνται πολίτλω.) πολίτλω ἔναι. uel βόλωντ γενέσθαι πολίτλω. ὅμως.) ὑμᾶς δι. τ̄.) τ̄ ἀθλιώτων.

μαραθώναδε) ἐς μαραθῶνα. Δάτης.) Δάτις. ἐνεχάρει.) ἐνεχάραξεν. ἐκπόλαντας) ἐκπολάψαντας.

μίγα.) μίγας ῥοῦν. μαλισθσι) μυλιάσεις.

ἀιδανόμενοι) προαιδόμενοι.

πρὸς.) παρὰ τῷ θεῷ. αὐτῷ.) αὐτῶν μηλοσί. κἀ οἷς.) κἀ οἷα ὀσίβηκε. ἀποψηφισαμένης.) ἀπεψηφισμένης ταύτης. uel ἀποψηφισάμενον ταύτλω. ἀπεψηφίσμεθα.) ἀπεψηφισάμεθα. ἐπιδεδεικνύναι ποιεῖν.) F. ἐπιδείξοντ ποιήσειν.

ὃ γενόμενον) γγνομένη. παραβιβήκασι) παραβέβηκε. ἀλῶσις.) ἀλῶ οἷς. ἐν τῇ αὐτῇ) αὐλῇ. ἀλώσεις.) ἀλῶα, ἑορτὴ ἀττικὴ. Scholion. Halòa, feſtum Atticum. Fortaſſis à tritura frumenti dictum. ἅλως enim area. ἀπαλῶ, tritturo. τ̄ νόμων) νομίμων. ἔτο.) τότον ὀσιβηκῆαν. ὡς ἔστιν.) ὅτι ὡς ἔστιν.

προσκαρτερήσας.) προσκολουθήσας. προβάλλω.) προβάλλω. F. προβίλω, à nuce pinea. τὸ.) κἀ νεάρας. F. ὄθελε τοῦ ἰατὰ κἀ νεάρας. μὴ λήσειν.) λαθεῖν.

In funebrem orationem.

σκοπῶν ἀξίως.) σκοπῶν τ̄ τρόπον τ̄ ἀξίως. ὅμως μέν τοι διαλιχθῆ

A ναι) ὁμοίως μέντοι ἀπαλλαχθῶναι. ἐνθάδ' εἶναι.) ἐνθάδι, ἰαλὸν ἦν εἶναι. τ̄ λοιπῶν.) τ̄ λόγων.

ἡκὲ λαμπρὰ.) ἡ ἰαλὰ λωλύσαι.) ἰατηλῦσαι. τοῖς χρόνοις.) τῷ χρόνῳ. ἐπαυῆνται τάξιν) λῆξιν. λέλωσιν ἐπᾶν.) ἐάπυνσιν αὖτι· ἃ ἡκὲ πρόχειρα ἡκὲ ῥάδιον ἐπιλαθᾶν ἔχειν.

ἀπειβιτρόν τοῦτο.) ἀφεδίτρον ταῦτα. τὰς ἐνήσεις) τὰς νοήσεις. προϊγάμνα.) F. προσιγάμνα. προσιγ τοῖς ἀκούσι.) τστίγιν ἐνοχλᾶ ἡκὲ λυπᾶ τὸς ἀκούοντας. Scholion. hoc eſt, odioſa & moleſta ſunt audientibus.

ἀμφοτέρους) ἢ ἀμφοτέρους. προάλουτο.) προάλουτο, ineptè.

συμμίξαντδ ἡκᾶ) ἡκάνοις.

τὸς.) τοῖς ἡκάνων οἰκέταις. Paßit & leg, πρὸς τὸς ἡκάνων οἰκέτας.

ὄντιν'.) ὥστι τινὰ, uel, ὥστι τινὸς. ὡς ἠβάλετο) ὃ ἠβάλλο. ὑπᾶσα.) ὑπάσης. ἐπειδὴ σῶν) γὰρ. F. ἐπειδὴ γᾶν. βέλοι) βέλοιτο.

βίᾳ) ὑμῖν βίᾳ. αὐαιρθέντων) αὐηρημένων. ἐκ ἔστιν ἀποβάλλειν) λί λὼ οὐκ ἔστιν ἀποβάλλειν. βαρίσασθαι.) βαρήσασθαι ineptè, nec βαρήσασθαι placet.

παρηλέγοσιν) παρίσησάσην ἡκάστης. ἰαταλυομένης αὐτῆ.) ταῦτης. ἀς.) πρὸς αὐτὰς. συγγνῶ.) συγγνῶς ὄντδ, ὑμῶν ἐγκλῆδ ὅμοιον ἡκάνοις φανήσοντ, ἐφ' οἷς. φησὶ φάσκειν.) φησὶν εἶναι.

τὸς οἰκέτας) τὰς οἰκοι. ἀλώπας.) ἀλώτης. ὑγήσαῖο.) ἡγήσαῖο. F. ἐγενήσαῖο inficias uit.

τῷ λιπάρῳ) τῷ οἰκείῳ λογισμῷ.

ἀλλὰ πᾶσαν.) ἀλλὰ ἡκὲ πᾶσαν. ἰλίων τις ἀδί.) ἰλίως τις ἀδίκ. γεγονότας) γεγενημένους.

In amatoriam orationem.

B τὸν ῥόπον.) τότον τ̄ ῥόπον. ἰαθάτοιο.) ἰαταβοῖτο. ἵν' οὖν.) τ̄ βίου. ἵν' οὖν.

διαπεμένης.) ἔναι διαπεμένης. ἀπονοίᾳ) ἀπλωέᾳ. μάλιστα βλ ἐνθυμώμενον) ὃ μόνον) οἷς μόνον ἰδιον ἐθ.

τὸ συμβ) τ̄ συμβαλεῖν μιλ. μάλιστα λαβήσειν.) πρίσειν. ἀρ μότ.) ἀρμόσει.

αὐθρώπου φύσιν.) φύσιως. ἄλλ) ἄλλοις ἄλλα σιωπ. ἰατιπάγουδ'.) ἰατιπέγουδ' ὀργᾶν.

τοσούτας) τοιούτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἀλλήλας. δυν τ̄) δυνατόν. ἐπανῆλθ) ἐπανῆλθες. χρησόμεθα) χρησώμεθα τοῖς ἀκροατᾶς ἀ πρὸ τότο μάλιστα. ὑποβάλοι) ὑπορβάλοι. τῶν τοιότων.) τότων. συμπίπτει.) συμπίπτειν.

σύαρμοστίᾳ) συναρμοστίᾳ. M. συναρμογῆ. παρὰ σᾶ) παρά σοι.

οὐ ἰαπούθως) απαπούθως. ἢ ὧν ὀλίτρον.) λί ὃ δὲ παραλιπεῖν ἄξιον. τ̄ δ' ἀναβάντων.) ἐπιβάντων, uel ἀναβάντων. F. τότε δ' ἐπιβάντων. αὐλρίαν) αὐλρίαν. Vtrum rectius ſit, diuinet Apollo. Nam eodicum paria ferè ſunt teſtimonia. Si tamen ψευδία τὶν ψευδίαν ὑλιπίαν ſignificat: uidetur & αὐλρία per i ſimplex, τὶν αὐλρίαν ὑλιπίαν ſignificare. αὐδρία uerò per ει diphthongum, τὶν αὐδρίαν ὑλιπίαν ſignificare. αὐδρία autem per ι ſimplex, τὶν αὐδ

τυγχάνειν ἐγνωκότες, καὶ ἃ προειλόμεθα, χρήσιμα ὑμῖν ὄντα, αὐαγκάζοντ' τὰ ὑμῖν ὠφέλιμα ποιεῖν συμβουλεύειν. Qui à uobis dicere prohibẽtur: partim utile aliquid meditati, tacent. Ita fit, ut ijs tacentibus, eo quod cogitarunt utiliter, priuemini. alij, omissis ijs quæ sentiũt & præmeditati sunt utilia uobis: coguntur ea suadere, quæ factu uobis sunt iucunda.

προῖδθαι.) ὑποβλέψαι πάντας. ἢ τούτοις.) ἢ ὁ τούτοις. ἀξιόχρεώς ἐστι.) ἀξιόχρεώ ἐσι.

γνῶναι μὲν ὄφελον.) γνῶναι μὲ δεινὸς ὄφελον ἅπαντ' τὰ. ἐπιτιμᾶν.) ἐπιτιμᾶ. σύλλαβέσθαι.) σύλλαβέτ'. ὡς ἅπ.) ὡλει. πάλιν δ') γ' ἀλλὰ δῆ. προφάνειν.) παραινῶν ὑμῖν. ἢ πῶς.) ὑ ἔπως.

βελεύσασθαι.) βελεύσαιθαι. φίλιππον ὑπόσ.) φίλιππον ὄντα ὑπόσαμεν. σχολῆν) πάσχολιμεν αὖ λακῶς.

ἂς δὲ αὖ ἔπεσι.) ὅτοι ἂς δὲ ἔπεσιν ἃ πράξεις, ἢ πράξεων λύριοι λαβίναντ'. Isti ad quos pertinent actiones. actionum domini constituũtur.

συγκαβιζόμεν ᾧ.) πιοθαύτ' συγκαθ. πλῆον ἔχε.) ἅλιον ἔπον. νυὶ ἅπ.) νεῦγε λίγων.

αὐοήτως μήτι.) αὐοήτως τότως μήτι. λαθ' ἓν.) λαθ' ἕνα ἕκαστον.

ὡς σύνες.) ὡς σύνες ὄζι τῇ πόλει, ὑ τῇ πολιτείᾳ. Se bene sentire de republica.

ἠκὶ ἔντων.) ἠκὶ ὄντα ἀληθῶς.

τὲς λυπλώσες.) ἢ λυπλώων ποιήσεσιν αὐτὲς.

τοῖς ῥήξασι.) τοῖς ἐγνωσμένοις. σώτατ' ἢ ταῦτα τῷ ῥήματι, αὐτόρρησι, Ita iquæ decreta sunt. Hæc autem iunges uerbo, contradicent.

ἀὴ φύσιτι.) ἀὴ φύσῃ τὶς ὑμᾶς. ἐλπὶς ἐκ πολλῶ.) ἐλπὶς ἀλύπησθαι τὰ ἐκ πολλῶ προειμένα. ἔπειτ' ἐκ ἀδυμητίον) τὸ ἐπέμενα μικρόν τι B πάρπλαγμένα ἐκ ἢ προειμὶς ἢ πρώτι λατὰ φιλίππε λόγε ἔζί. Ea quæ sequuntur, paululum mutata, sunt ex primæ Philippicæ exordio.

ἃ ἕτερα.) οἱ ἐχθροὶ λρατήσεσι.

ἐγεμένες.) ἀκλιζομένες. Ego ὑδομένες.

λαβλῶαι ποιήσανθα.) ἐποιήσαθο. ὃμ ἰλᾶμ) ὃν σύρᾶμ. ὅτι τὰ.) ὅτι γὰρ τὰ πράγματα.

πυθόμ' ἔχει.) ἔαχε ἢ ὑμῖμ. ὑμᾶς λαθαγιγνώσκ[ει].) ὑμᾶς λαθαγιγνώσεσθ' ὑμῶν αὐτῶν μιθαβλευομένες. πολλοί μὴ ὄντες.) πολλῶμ μὴ, ὄντες ἀ πολλοί, περιγίγνονθ'. Cum multi non sint, multos uincunt.

ἔντιν' ὑμᾶς δόκεμ.) ὑμᾶς. συγκρύψητι.) συγκρύψη, uel συγκρύψηται. ἐκ πλέονος ᾧ.) ἐκ χάρεος ᾧ ὃ νεῦ. τῦτο χρὴ πράτθειμ.) μὴ ἰδιώλειμ ἀκόειμ Hoc est agendum.) non admittendæ sunt orationes.

τὲς αὐτῶν) αὐτὲ λύπλακας. ὧμ οἱ πλᾶσει ἢ παρ' ὑμῶμ.) ὧμ πρακτικῶμ, ἢ ἐκπλιόντων παρ' ὑμῶμ. Quorum plerique.) Quorum ducũ hinc soluentium. τότως) ἀπλαδὴ τὲς ὑμετέρως φίλες ἴσως παρίλκει τὸ τότως. Illos. Scilicet uestros amicos. Fortasse τότως abundat.

ποιῆσει λέγειμ. ὅταν ἢ τἀναντίον.) μὴ ποιῆσει λέγειμ. ὅταν ἢ, τἀναντίον.

ἐπὶ.) πρὸ ἢ ὄργων. τῦτ') ἢ τον ἐμποιῆσι. ὁ γὰρ ἴσ ᾧ πόν ᾧ.) τὸ ὑσιάλειον βλίπει. Ἀλ ἀριδὴ ἰσκρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι. καὶ τὰ λοιπά. Neq; enim par labor. Alludit ad illud Hesiodi:

Virtutem sudore dij uoluêre parari
Aetherni. — & reliqua.

τὰ μὲ προσήκοντα.) προσόντα. ἴσι μὲν οὖ χαλιπὸμ.) ἐντισιμ αὐτιγράφοις τιτυπωμένοις τὰ ἐπόμενα ἐκχώρισαι ἢ προκειμένων ἐκέρθῶς. μόρ ᾧ γάρ ἐζι ἢ προειμίς· ὅσον μὲν ὦ ἀ. ἀ. Ac difficile quidem est.) In quibusdam expressis exemplis ea quæ sequuntur, non rectè separata sunt ab antecedentibus. Pars enim exordij est: Quæ quidem Athe- C nienses. ὥσι μήδ',) μηδὲμ' ἰδίλειμ.

τὸ Λύτρον.) λατὰ ἢ Λύτρον πλοῦ ἓξάν μιταβ.

πλὼ ἰσλω ἔχειν.) ἄναι. προύγαγον.) προηγάγονδ' ὑμᾶς. ὑπηρεσία.) ὑπόρεπσύσες. ἀπαλλάγητι.) ἀπαλλαγάπτι. ἐμοὶ τατα.)

A ταῦτα λεῖπ' ἐν τῷ ὀλυνθιακῷ δ' ρίτῳ, ὃ παῦν πόρρω ἢ τέλες. Omnino longe stat.) Hæc extant Olynthiaca tertia, non longè admodum à fine.

ἠκὶ ὑμῶν) ἠκὶ ὄ ὑμῶν αὐτῶν. σωιχᾶς εἶναι.) οἱ ἄδικοι καὶ πονηροί. Assidui isti.) Iniusti & improbi.

πάσχειν.) πάθθαι.

In epistolam primam.

σύχομαι δὲ.) δὲ. ἀρῆσθαι.) ἀρᾶσθαι uel ἀρύσεται. αὐαγκάζειν ἠκὶ.) αὐαγκάζων τοῖς σωιγκήσιν, ἐκ λίνδυνον ὕκεσι πρόδηλον. λίγεσθαι.) λιλίχθαι. λατακελεφθῶαι) λαταληφθῶαι.

προπολθὲς.) ὕγεν προσλθὰς, παρὰ τὸ προπίνειν. Propinatus.) Hoc est proditus, à præbibendo.

ἔφευτ'.) ἔφυκτάι μοι. σὐτύχει.) ἐντύχει. τέτ τι.) τὲς δὴ ὀγμὸς νας. ἠκὶ τὸδ' ὅπως μὴ ψύσονθ'.) ἠκὶ ἐράτω, ὅπως μὴ ψύσεται τῦτο, ὅ, τι αὖ ὑποσχέμεν ἔπ, μηδὲ αὐαλύσῃ φήσας ἐξαπατῆσθαι, ἢ πειθῆναι διὰ τὸ παρακρεθλῶαι. Ac in eo ne fallat.) & uideat, ne fallat in eo, quod promiserit, aut tergiuersetur, cum dicat, se deceptum esse, aut fraude inductum ut obtemperaret. μηδὲ ποιήσειτι.) μὴ δὲ ποιήσειτι τάτων μηδέν. ψηφῖσθαι) F. ψηφίζεσθαι.

In secundam.

ὁ βελύφασιν.) φῇ. ἐπιλιῶσθαι) ἐπιλίπεσθαι. προσλοκᾶσθαι) προτάνεσθαι. λαθ' ὑμέραν.) λαθ' ἑκάτω ὑμέραν. ἰσὶ.) ἀσὶ δίκαιοι. ἀ δᾶζν.) αὐτὶ ἢ ἀδίκησαν. ἴσ'.) ἴσται ἀπ. ἐπιδίοζε.) ἔσ δόσιως. ἐξητασμέν ᾧ.) ἠριθμημέν ᾧ, παραγεγράφθ ᾧ. Perfectus.) Numeratus, præstò fuisse.

ἐφ' οἷς.) ἢ ἐφ' οἷς. ἐφέλων.) ἐφέλω δῆναι. λαφθὲς.) λαφθὰς. σωθὲς.) ἐγὼ σωθὲς. ἀγαθύντας.) ἰμὶ ἀγαθύντας. ὑσίαις.) ἃ σὐσίας. ἃ τοῖς.) ἀλλ' οἷς παρῆσιν.

In tertiam.

πρὸ ἢ.) τὲς λυπέργε. ὁ γαρ αὖ ηδὶ τοιῦτον.) τετίσιμ, ὁ γαρ αὖ ἐπίνιτί τι δίκαιον ἄναι, μὴ τοιῦτε δοκῆντ ᾧ ηδὶ ὑμῖν. Neq; enim tale.) hoc est, Nec enim iudicassetis aliquid esse iustum, nisi & uobis talis esse, uisus fuisset.

ὁ λέγω ηδὶ φθόνω.) ὃ ἀ λέγω ηδὶ ὁ φθόνω γίγονεν. Quòd si consultò.) non ex inuidia contigit.

τί λαταγνῶ.) τί ὑμῶν λαταγνῶ. σωίσει.) ἢ σωίσει. τοῖς ἀτυχήμασι) F. τοῖς ἀτυχήσασι. ἀκλῶσαι.) ἀκλῶσαι τὸ τίνων. παρὸ τ ᾧ) τῷ παρόντι χρῆσθαι. ἀποκρίνητ'.) ἀποκρινᾶτ'. κλῆσαι) κλῆσαι. ἴκητ'.) ἴκηται ἢ νέμων.

λώπδ') ἢ πδ' ἰῶντ ᾧ. M. ἢ πρὸ ἰῶντ ᾧ. ὑπάλκα.) ὑπαλκᾶνε, ὅσοι μέντοι πρὸ ηδὶ.) Lege, ὅσοις μέντοι πρὸς πὰς σὐργισίας, ηδὶ ὑφ'.) ηδὶ τοῖς ὑφ' ὧμ. ἄλλοις τινὰ.) F. ἄλλῳ τινὰ.

ῥᾴδιον) ῥᾷον. αὔξεσθαι.) αὐξᾶσθαι. Neutrum placet.

ὁμοίως.) ὁμοίως. ἰγναθίντων.) ἰγναδίτων.

ἰγναθίτ ᾧ.) κλόπ ᾧ, λατάσκοπ ᾧ, dolosus, insidiator. φάνεσθαι ἔχειν.) ἔχοντα uel ἴχειν.

μήδ'.) ἐπ' ὧν ὑμᾶς μήδ'. ἐν μὴ.) τῇ μὴ ὑμ. ὁ γαρ.) μὴ γαρ. ἃ δὲ τὰφανὲς.) ἃ δ' ἐπφανὲς.

In quartam.

παντί.) ἐν παντὶ τῷ. μὴ πάντας ἀτίτες.) μὴ ἄλλως πάντας ἀτίτες. ἐνλοξοτρόαν.) ἐνλοξοτάτω. τότῳ.) τὰ τότῳ προσήνεγα.

In quintam.

ἐμαυτὸν.) λατ' ἐμαυτὸν. ἃ δὲ ὑπολαμβάνω.) ἅτι δὲ ὑπολαμβάνων παριωρᾶσθαι.

τότ'.) πότ' ἤδα νί ᾧ. ἐν βόλεσθαι.) βελεύεσθαι.

In sextam.

οἶνμ.) οἶμε ἀς λιφαλῶ. ἅ.) ὡς βέλεσθι.

VARIAE

VARIAE LECTIONES ET NOTAE
IN ORATIONES DEMOSTHENIS,
è Lutetiano codice excerptæ.

Pag. 3. linea 51. ὅτι γαρ ἴχει, ὡς ἁπαξ̄,
7.6. ἅθ' ὅσ' αὖ περίσωστ' ἔστως, ὅπως αὖ πλέω.
51. τύχῃ μᾶλλον αὖ ἐλοίμην,
8.35. ἰδίᾳ δ' σύρίσκειν πολίτας; ἐὰ μᾶ τι περὶ τ̄ ὄντων ἢ περὶ τ̄ στρατ. ἐπᾶν, ὅτι
55. τοῖς μ̄ ὥσπερ ἐν τυραννίδ☉ ὑμῖν ἐπιτάττειν πλὴν τοῖς ἢ
11.29. πεισόμεθα; ἐχ ὃς, ἐὰ πολ.
45. πλὴν ἐ, πλὴν σὺ ἕξαθαι, παραλέπει.
52. ἐχ ὅτως ῥᾴτ]ων; ἔπ. uel, ἐχ ὅστως ῥᾴτ]ων, ἄπει τις αὖ; φημί γ.
13.38. τ̄ λημματίων ἀπαλλαγήτε
55. ἃ χρὴ πράτ]εσθαι. ὅλως ἢ
14.55. ἀτ', ἀεὶ ὀλιγωρῆτε, τοιῦτον, οἷον
16.16. ἰσχνὸν παρασκευὴν λέγειν
38. ἔ τοι πάντιλῶς ἔστο, ἀᾶ' ἐὰ μὴ ποιήσαιτ' αὖ, ὡς ἐγωγ' ἔφημι
17.38. τί ἔμ ἔτοι ποιῦσι; πλὴν ἐνὸς αὐδ̄ὸς, ὃν αὖ ἐπ. ἐπὶ τ̄ πόλεμον, οἱ λοι.
44. ἐπαρχὴς παρ' ὑμῶν, μ̄ ἄλλως ἔναι ἵν' ἢ ὡς ἀληθῶς θ̄ πόλις δύναμις· ἀλλ' ὡς μ̄
46. τ̄ δ' ὑπ̄ρ τ̄ θ̄ πόλεως ἰτημάτων
51. ποθᾶτε ἀπ̄σαι. ἔστο δ' ἢ
18.8. ἃ δ' αὖ ὑμῖν ἀρίσκη, χειρ̄ὸν.
19. antepen. τοῖ δ' ἢ προσορμιούμεθα, ἐροιτό τις;
20.9. τὸς τοιούτους ἀποστόλους ὁρῶντ☉. ὃ γαρ ἔ]ην,
17. τύχῃ, μᾶλλ̄ς ψηφίζ]εσθε.
40. τί μᾶλλ̄ ποιᾶμ ἐκᾶν☉. ἀλλ' ἐαὐ ἀφίντ☉ ταῦτα,
21.26. ὥστ' βέλτιον πλὴν ἐρλώλω τηρᾶμ,
58. ὡς τοὶς πάντ̄ πόλεως βελευομένοις, μ̄ τηλικ. πραγμ. προσήκει, ἔξαμ καὶ λέγειν,
22.3. πρὸ' ὧμ νεῶ ὁρῶ, ἰρίναι, μικρὰ
14. ἐγνωκ]ε τλῶτε
23.10. πράγμασι κεκρὸν, ἢ γιγεμένλω, νεῶ δὶ ὑμᾶς
32. εἰ τις ἐμβάλοι βουβύσειμ ὁ σωτ.
37. ὡς τε βάλιδαι ἔναι, καὶ ἰρατεῖμ τ̄ ἄλλωμ.
24.51. ὅπετι ἀποκρίναδαι ἀᾶ.
25.42. ἐκατρόεις ἔχει· ἐκάνῳ μ̄ αὐ πρ. uel sic. ἐκατρόεις ἔχειμ· ἐκάνῳ μ̄ τὰς πράξεις, ὑμῖν ἢ τὸς λόγς.
45. ἐπανορθώσοιτ', δᾶ σε.
27.29. αὐτὶ πιεῖντο, ποτίδ.
35. ἐκπεσόντ☉, ὁ ἰρατ]ηδίντ.
28.4. ἀλλ' ἐ ὑμᾶς οἱ καὶ σωίντ.
25. φίλιππ☉ ἢ ἅπ̄ρ
30.7. ὅτι πρότ̄ρον λαβᾶμ, ὅτι νεῶ ἔχειμ.
21. φίλιππ☉ δ' ὃν ἀγνοᾶ, ταῦτα ὁ δίκαια λέγων· ἀλλ', ἐ μά τις ἄλλος, ἐπιτάμ☉, παρακρ̄δῶαι αὖ ὑμᾶς εἴντ] ὑπὸ τ̄
31.14. ἐς μακεδονίαν, ἀλλ' ὑμᾶς τι
17. γίγνετ] ἀς ὑποδοχλῶ τ̄
32.2. τὲς λόγς, ὃς ἐλιγωρ. ὑπ̄ομ.
58. ἀλλὰ πλὴν ἐαὐ τ̄ ἔχει. ἀᾶ' ὅλ.
ult. ἀλλ' ὁ σφόδρα ὑμῶμ ἰαζαπιφρονικέναι;
33.14. τὰ ἅλα· ἔστο δὴ τὸ
38. ὡς μεγάλα ὑμᾶς σὺ ῥγιτήσει
34.2. διὸς τ̄ ὁρᾶν.
16. ὡς δᾶ ὑμᾶς διαδιαβάζ]εσθαι, τὲς εἰκῆντας ἐρ τῇ ὑμετ.
35.54. ἰᾶμ μηδὲν ἐπισχᾶσι,
60. πρὶ τότων οἶμαι πλὴν ταχ. al. πρὶ τούτων δὴ οἶμαι, &c.
36.7. ὁᾶ' αὐτιλέγειν, ἀλλ' ἁπλῶς
17. ὡς συμβυλεύειν πολιτᾶμ ἀπλῶς; ἢ
22. λέγεσι νὴ δία, ὡς ἔως αὖ ἀπέχ.
37.3. αὐσίας, ἥσπερ νεῶ
21. τί δ' αὖ ὑπὸ τ̄ πνευμάτων μὴ διωκάμεθα;
40. σὺ ζᾶς, καὶ παρ' ἀᾶ.
38.3. ποιᾶμ, πρὶ τότων
30. ἀμέλησε μὲν γ' αὖ
32. στρατηγὸν, ἔστ' ἐστι. ἔστο δ' ὑμῖν ὁ ποιητέον ἐστίν. ἐ γαρ ἄεινὰ
53. πρᾶγματ τῇ πόλει· ὡς μ̄
39.2. δικέχ]τε, οἶμαι, τί ποι.
37. τί ἔμ χρὴ ποιᾶμ;
40. καὶ ὅπως, ὥσπερ ὁρῶτ.
40.28. ἵν', ὥσπερ ἐκᾶν☉
55. ἐνεκᾶναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' ἐπρακτέναι βελοίμην.
41.10. τὰ μ̄ ἐάσω· ἀλλ' ἐπεισά τι
25. ἐχὶ τῷ τ̄ παραυτίκα συμφόρ]ος ἀφιστάναι.
42. ult. ἀλλὰ τὸ βέλτιστον ἀεὶ καὶ
43.50. τὰ ἢ βέλτιστα λέγειν, παρὰ τ̄ παρ.
44.2. τί ποιᾶμ, ἀναλυόμενοι, ὄχ
54. ἕτοιμ☉ ὑμῖν ἐμὶ λέγειν· καὶ γαρ
45.7. παύτ☉ ὡμολογᾶμεν φίλ.
16. λί☉, μήποδ', ὡς ἀμυνώμεθα, γράψ]ας τις, μ̄ συμβ.
19. πότ̄ρον ἐρλώλω ἄγειν, ἢ πόλεμον δᾶ;
31. ἐρλώλω ἔναι λέγει.
46.15. ὁμολογᾶ, μ̄ ἐπιστίλλει ταῦτα, τί ποιᾶ;
18. ἄγειν πρὸς ὑμᾶς ἐρλώλω,
47.13. ὅ, τι ὐδεμιᾶ ὑπ̄ἀλλ.
46. ἐγνωκὼς, ὡς γέ μοι δοκᾶ,
48.24. συμμάχους ὄντας ὑμῶν; ἐχ ὑμῶν ἐῶ τ̄ἄλλα· ἀλλὰ χιῤῥόνησον πλὴν μιγίστ☉ ἔχει πόλιν, ἰαῤῥλίαν;
47. ἰαῖλ' τ̄, ἃ προσήκει, πρατ]όντων, πολλ.
49.24. ὑπ̄ρ ὧμ αὖ τις μὴ δίδ.
50.17. καὶ τῇ δικαιοσύᾳ, καὶ τῷ τὲς παρ' ὑμῖν
25. ἢ φθόνᾳ, ἢ σκώμμασ☉, ἢ ὅς τινὸς αὖ τύχ.
43. πλουτάρχει, μ̄ τ̄ ξένων, ὁ δῆμ☉ ἔχει πλὴν πόλιν καὶ τ̄ πόρθμον· καὶ οἱ μ̄ ὑφ' ὑμ.
45. οἱ δ' ἐπὶ φίλιππον ἀκόντ☉ τότων τὰ πολλὰ μᾶλλον
60. δῆλοι ἴσοντ]. δτ☉ τὰ μ̄
51.28. συμπράτ]εσθαι. εἰ μ̄ ἀφῤῥέαν ἐκέλευεν· εἰ δ' ἀδίκ. εἰ μ̄ ἔφασαν πολ.
58. τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι.
52.3. ἐπειδὰν ἢ ὑ θάλατ]α ἀνθρωπ̄ μάτ.
53.44. τῷ τοῖς βουλομένοις χρήματ]α λαμβ.
55.36. τὸ δ' ἐκ ὀρθῶς ἔχει.
56.54. ἐλατ]ώθητι, ὅτι βάρβαρ☉
57.2. λέγων ὁ προσηκόντων διαβεβλημένλω.
33. ὁ φάσκειν ποιήσειν ὁᾶ' ἀμ
57. ἀσφαλείας· αὐτίαν ἢ πλὴν μεγίστλω ψῆφον τ̄ φαν.
59.25. ἀχὶ τῷ τ̄ συμφόρ]ον☉ ἀφιστάναι.
60.15. ὑμῖν ἢ ἀπειλᾶν ᾄδη;
61.3. ὁ βέλτιστέν σοι ἀπεῖν
20. ὡς πεαύτ☉ ἴσασιν, οἱ ἕλλην☉ δὶς ἐπ τ̄
63.18. τιμωρίαν ἀνερῥῶς ἀλήτ☉, ὅτι πλὴν νῦσαμ
64.32. ἐχον]ος ἐμῦ πλὴν πόλιν, μᾶτα συμμαχίαν
37. ἀμφισβητᾶμ, μ̄ περὶ τ̄ ὁᾶ' ὑμῖν προσηκ.
65.39. μ̄ ταὐτὰ πᾶσι συμφρὸν τοῖς μετέχ.
66.28. παθᾶμ ἐπαῖνον, μᾶζον φορτίον, ἢ λαὸ' αὐτὸν ἀράμενον,
67.32. ὅσῳ λοιπὸμ αὐτῷ προχειρ̄τα χρῆ.κα
68.27. μὴ ταῦτα ἅπ̄ρ νυνὶ, συμβάνει, μ̄ πρὸ ἑτέρων ὑμῖν ἐκ τ̄ πραγμ.
40. αὖσυ γαρ τ̄ πρὸς τὲς εἰκάτας πολέμας εἰκέας χρ.
50. φάιν τὶς αὖ. ἀλλὰ
69.2. τ̄ βασιλέως αὐτάξιά ἐστι χρημάτ.
10. ἀποφλώαδαι. ὡς ὅστως ἔχει, ἐαὐ μ̄
29. οἷον· ὅπως ἢ μὴ θορυβήσῃ μοι
46. μηδὲ, ὅπως παύσιτ] ταῦτα ὕβλα πράτ]η. ὁ
70.2. λέγον]☉. διὰ τί ἢ ὁᾶ' ἐς (νυνὶ
13. τὸ ἴσεμ τοῖς ἄλλ:ις, ὥσπερ τ̄ ἔργων αὐτ̄, ὅτω μ̄ δ' ἐν τότων τιμᾶς ἔξαμ. οἱ ἢ πολίτ.
71.19. ἀς τὲς τ̄ ἑλλήνων ἀποστόλας; ἔβαν.
23. ἐμ τῇ ἐρλίνῃ ἀπολωλίκασιν;
72.17. πρὸς ὑμᾶς, ὅτι δικέν]ε αὐτοῖς, ὅταν βέλωντ]ε, παῦσ.
75.51. καὶ τὰ ὄντα παύτ' ἀπολωλικίναι,
77.30. λῶ ἤγε πρὸ τ̄, ἐᾶ μᾶς
81.2. πλήω τι πόλιν διὰ λακεδαιμονίων
45. καὶ μετὰ ταῦτα ἐς ὕστ]ερον λακεδαιμόνιοι, ταύτας, ὧμ λῦ
52. ἐγνωκέναι τὰ δίκαια, καὶ λέγειν ὑπάρχ.
83.32. προσθῆδαι δ' ἔστι τ̄ τὰ δίκαια ποιεῖ.
47. παύτ☉ ἐπίστασθε, ὡς μ̄ παραινέ]ων τότων, καὶ μὴ βουθ.
84.21. ὥστ' ἐκέσειν ὅπως ὁ βουλήσεσθε ὑμῖν ἐπ' ὠρωπ.
85.25. αὖ πυθοίμην τ̄ καὶ τὲς δικάστας μισᾶμ φασκόν]ων
40. ἵνα τοίνυν μὴ ἔστο ἐμποδὼν γένητ] τῷ τὲς δικάστας
86.46. τῶ ἱππικὸν χαρακτῆρα
87.26. ἀγανακτῆσαι· ἀθ' ἑτέρωθί πε γέγονε παρὰ τὲς ὅρκους τὲς πρὸς ὑμᾶς, πρόφασ ὑμᾶς ἔχειν, μ̄ μὴ φυλάξασθαι ἔστο· μ̄ ὑμῖν ἢ πλακοῦ.
43. ἐμ ἢ μισθοῦ μηδ' ἐμ ᾄδειν οἴεσθαι διαφόρ]ον, θ̄
88.8. ἢ βασιλικὸν σύστασίν τιν' ὁ φάσκων, τ̄ ἰαθ' ὑμῶν ποιεῖ.
26. ὁ λέγειν αὐτὲς μὴ δᾶν ἀδικεῖσθαι·
89.26. εἴ γε τηλικῆτον παρέλ]ησαν τ̄ ὅρκον, ὃ παρ
90.4. ὁ γαρ δὴ ἔσ]ί γε ἐπᾶν, ὡς ἔστο ἠτήσασ]ε, ὡς ἀθλιώσει μ̄ ἀφ.
16. ὑπ̄ρ τ̄ μελλόν]ων νομίζουσιν ἔναι, ὅτι λοι
108.36. μήτε μηδεμὶ τ̄ ὑπάρχ (γισμὸν
38. τὲς σωτειδότας αὐτοῖς, ὡς ἀναγκαίως ἐς λίαν ὀλιγον ἥκουσι πρόθυμον, τοῖς σωτηκόσι προσθύμως σωαγωνιστὰς ποιεῖ
penult. ἢ ἰσομοιρῆ τινὰς
133.47. αὐδένα]ον ἀκριβῶς
53. ὡς αὖ δίδωμαι διὰ
59. πραγμάτων λέγειν ἐγχειρ̄ντ☉
136.3. γνῶναι μὲν ἔστιν ἐκάστῳ ῥᾴδιον τὰ δίκαιό'
137.19. ὑμεῖς ὑπομένητε ἀκῦσαι, (ὑμῶν,
138.48. περὶ ὧμ ἕκαστ☉ μ̄ ἐς
51. ἐβουλόμην αὖ ὥσπερ ὅτι ὑμῖν
139.2. μὲ ἔχειν λέγειν ἀξίως
140.34. λέγειν τί πρὸς ὑμᾶς,
46. φύσει πονηρῶν ἐπιθυμεῖν,
142.34. ἢ τ̄ δεινῶς ἐπεῖν
55. τοῖς τότε δέξασιν σωσεπεῖν
59. πότ̄ροι φανέντι, ἢ ἐ μήτε
144.32. τί δᾶ πρὸς τὸ φαυλότα]ον ἐλθεῖν, τὸ βέλτιστον ἐάσαντ]ας, καὶ ἐν πλείον☉
55. αὐτὲς ἡγεῖσθαι προσήκειν· καὶ θ̄ ὑμετ.
145.55. ἐπάστης ὑμεῖς ἰρινᾶτε
147.20. χαρὶν γαρ ἔχ]ε ἐκότως αὖ
35. ἰκανῶς ἀκούσ]ας
40. ὑπ̄ρ τ̄ ἀληθῶν, ὅ, τι δίκαιον, ῥητέον·
148.41. αὖ φανέν ὅσα αὖ τις ὑμᾶς
149.6. σὺ βιβουλευμένης ὑμᾶς φανλῶσαι·
44. γίγνε]σ αἰτία.
154.59. πλὴν ἐμαρμένην ἰσχε, τῇ τύχ]η πίπουδε
156.39. ᾧ]εντο δεῖν προσήκειν ποιοῦντ☉ [al. ποιοῦντας] ὀφλῶσαι.
159.21. πᾶσιν ἀποδάξας
26. πρὸς ἀλλήλας λαβεῖσα
34. μάτλω τι ῥᾳθυσυσώμεθα.
160.48. πρὸς γαρ τοῖς ὑπ̄ τ̄ ἀγνοουμένων τιθεμένοις, τὸ
161.7. συμμισθότ̄ρον φανήσομαι
162.5. ζητ τ̄ ἄλλων, λόγ ψευδ]ομέν☉,

33. πλὴν τοῖς αὐθ᾽ ἁγαθία διαφθεῖσιν.
164.46. ὃς οὖν τις ἐλείπετο βουλόμενός τε φίλος
198.64. ἐγένετ᾽ ἢ ὅτι δημοσθένους καὶ ἀπηλθεν ἐν τῇ δόσει.
199.3. μὴ ὅπως αὖ ὄντα νύθωνος φίλιππον, ἵνα σε ἀπολωλῆτε καὶ ἵνα τὰς ὄρκ.
5. ἵνα δὲ μὴ σε ῥᾳθ μίσας,
46. καὶ βουλοίσι τινες ὧν ἐνταῦθα
63. φιλίππῳ χρόνον παρασκευάσασθαι
200.57. λοιπὰ μὴ τινα λήθω, ἢ σωθῆναι τ ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπιστεύειν. ὡς
201. penult. ἐλθ᾽ ὡς τ ἐμπολισόντων τῷ φιλίππῳ, ἀλλ᾽ ὡς
202.44. ἢ ταῦτ᾽ πολλοί μοι σωίσασιν, ἃ μέλλ.
51. ταῦτα δ᾽ ἵν φωνᾶς καὶ πύλας μὴ προί.
60. πιπρισβευμένων, ὃ τ ἐν τῇ βουλῇ ῥηθ.
203.24. καὶ γὰρ νῦν τινὰς αὐτῷ φρονεῖν τ συμπρέσβ.
204.23. ἵνα ἀδῇ, ὅτι ἐγὼ μὴ
46. λεινὸν, οἰόμαι, ἀ σιγῶν, πονηρῶν ἢ δεινῶν ἔργων λόξειν λοιπωνεῖν al. ἔργων δόξαν λοιπ.
48. τούτων δ᾽ ἐθέλ, ἰμό.
206.35. τότ᾽ ἐδίκη ἄλλο φανήσεται, πλὴν παρα δέντες φιλίππῳ ἢ βεβαίως φωνὰς μόν.
55. συμπόταξ αὐθρώποις τότοις γίγραφ.
208.13. ὡτὸ συμβάνει, ταύτῳ εἶναι πίμπτῳ.
18. ἀλλ᾽ ἵν τ πάσχειν παύτ.
209.47. ἀς τ τοίνυν αὐαιδίας
210.1. οἱ φωνᾶς ἐπάθοντο.
59. ἀλλὰ μὴν ὅγε δῆμ
60. ὥστε μὴ πρὶ τ συγκαταγορεῖν ἑκάτῳ τὰς συνθήκας, εἶναι τ λόγον, ἀλλὰ τ λοιδορεῖν, ἢ τι θυαύκα τῷ φόβῳ διὰ τὸς ὅρκ.
211.4. αὐτὸς φίλιππον. κὦτ᾽ γὰρ ἐσι πρισβάτ συμβῶναι τί πάρ.
29. παύθ᾽, ἅπερ προῄρητο ποιεῖν.
212.34. πρὶ τότων γ᾽ αὐτὸν ἀφεῖτ᾽ καὶ ἐᾶν
42. μεμφρτά τις αἰσχίνη; φήσει τις
213.56. ἢ τ βυσπόρων ἢ τ ὑπβάντων ἅπερ
214.23. ἵνα ἦν· καὶ ᾗ ἄλλων· ἦκον ὡς ὑμ.
217.49. ἀπαύτων καὶ ἀσωθ᾽ τάτατον, ὥσπερ
60. ἐπειδὴ παρ᾽ ὑμῶν ἐπύθετο
218.28. ὑξίαν ταύτῃ προθέντα,
219.56. ὥσπερ τ ἐγκαλλιφθίζων
220.24. εἶς πρὸ νυῶ λίγω τοῖς ῥήμασιν αὐτοῖς. ἰδέ μοι
33. περὶν φίλιππον ἰδεῖν, σὼ εἶς ἱπερσυθυμῆν; ἐμὲ πεγτύηκενθ᾽ ὅλας.
221.1 γράψαι δ᾽ κίτιμος ἀθλωάσις, καὶ τοῖς ἀθλωάσιν συμμάχοις
17. καὶ βουλόμενοις σὺ σπεῖν τότος σώζεσθαι;
223.1. μὴ συμπαραπόλωμαι μᾶλλ τότων, αὐτὸς ᾗ
224.6. μὴ σφέδρα ἀπειβολογήσασθε,
9. μὴ δ᾽ αὐάσχεσθε λίγον· ὡς ἀ δεῖ
36. τὸς χρόνος δ᾽ εἶα παρ᾽ ὑμῖν ὅστις πολιτάς,
225.36. ὅλως τοιαύτης ἀφ᾽ ὧς ἐγὼ
226.37. ἐμὲ μὲν τοι τίς ἐκπυσεφᾶ;
50. ὡς συμφρόνλα γεγενσόμενα,
228. penult. ἐφ᾽ οἷς ὅτοι ἠδικήκασιν, ἐ μικλοτεῖν ἀδικῶν
231.12. τὰς ἀλαβατοδήκας
44. τ σοι παραπρισβευμένων
penult. τ αὔθρωπον παρασχίσθαι.
240.3. τί δῆτ᾽ ἂν ἦσαν ἐν ὀλιγῴῳ ὅτι ἓν ὅλιον ὅλιος,
50. οἱ θεοί, ἐχθροὶ ἦ ἐ θρν βουλόμενοι,
241.14. παρὰ τ ἐν ἀρκαδίᾳ φίλων τῇ πόλει
24.15. ἐκὼ ὑμῶν ἐκεῖν᾽ ὃ᾽ ὅτω πρᾶξαι,
245.38. αὐτὸν ὑπολίχ. θαι ἐ στρατιῷ
45. ἀλλ᾽ ὡς ἀν αἰσχρά, καὶ ἀπονάδιστος, καὶ ὡς ὁ πολλὰ ὑπ.
314.38. δίκην ἀξίαν λαβεῖν ὃ ὅτι. μὰ τὸς θεὸς, ἐβοῶς ἴχον ὅτι πολιτικὸν ὅτιν δίκαιόν ὅστιν, ὦ ἀνδρες ἀθλωάται, ὀλ᾽ ἐγγύς. ὃ γὰρ ἀφαιρᾶσθαι δεῖ τὸ προσκλβὼν τῷ δήμῳ καὶ λέγω τυχῶν· ἀλλ᾽ ἐφ᾽ οἷς ἀδικοῦντά μι
317.12. καὶ τὸς ὑπατρῶν συμμάχους, πρίσβεις
318.52. ᾤχετο ἐκάνος βαλὼν ἐς τὸ
320.55. τότῳ πεισσάμενος τῷ γεγραμμένῳ ζέξειν,
323.7. πλὼ τ σίτε παραπομπλὼ ὃ ἐλλησπόντου,
15. παρὰ τὰ ἐντεταλμένα λαβὼν,
57. φιλοτιμημένων τ τὸ σωτηλίσαι,
335.38. λαμάχητ᾽ ὁ ἐντεταλίαξεν,
47. ἐβάλετο ἄμμι ἐκ τ
50. ἀθλωάσις δόμων ἐπαγαμίκν, πολιτάλν, πᾶσι σιν γᾶς, ἢ εἰκ προσδοκ. ἐν τοῖς ἀγῶσι ποτὶ δόλον ποτὶ τὸ βωλαὺ, καὶ ποτὶ τ λᾶμον, παρὰ τοῖς πρὶ τὰ ἱρά,
326.5. ὅτι τ παύτων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αὐτὸ γίγονε.
9. ὃκ ἐλλάψεσιν σὺ χαριστῆντες, καὶ ποιῆντες ὅ, τι αὖ γένωνται ἀγαθὸν
327.10. καὶ τὸ σῶσαι πλὼ νῦσον, πολλῷ δ᾽ ἔτι τότο λάλλιον, τῷ διαφασαύτες
51. διατὰ πλὼ ὁσίαν ἕκαστον ἄλει τιθέναι.
328.1. τ ἡγεμραχῶν· καὶ ἐπιψηφίσαλο ὁ βουλὴ κὴ ἐπιχειροτόνησεν ὁ δῆμ· καὶ ἀπλῶ.
9. ἐπὶ ἴσον τῇ χορηγίᾳ χρωμένων. al. χρωμένους.
329.21. ἀδ᾽ ὅτι τὰς ἀσπίδας διότ.
42. πρυταύνων συλλιγέντων βουλῆς
330.1. ἐν τότοις, ἃ δίδωσι, συν.
331.13. τ γε δημοσίᾳ πεπραγμένων διαλῶς, μετᾶναι δ᾽ λέξε,
44. καὶ φιλαγωνισλὼ ἄκρον ἐπίδειξί σι; ἀλλὰ πανύθ᾽ ἴσασι ταῦτα, κἄν ἐγὼ μὴ λέγω. ἀλλ᾽ ὡς ὁ ῥητωρ.
334.53. σὺ δὲ ὑγιμονίαν ἦγον εἰ διατησυσασ.
335.51. ὡς τι σωσαντᾶτ᾽ μοι μετὰ τ ὅπλ.
55. τοῖς ᾗ μὴ σωσαντήσασι παυδυμὲν χρησίμιθα συμβόλοις· τοῖς ᾗ μὴ συγκεμένοις, ἐπιζημίοις. al. τοῖς ᾗ μὴ ῥωμένοις, ἐπιζημίοις.
339.46. τῷ ἀς αὐτὸν πλημμελᾶσθαι·
53. ἀθλωάων, καὶ ἐνθυμηθέντας δ᾽ τ προγόνων ἀρετῶν. ol. ἢ ἐνθυμηθάσης δ᾽ τ προγόν.
342.23. τὰ ἑαυτῆς ἐχόσῃ, ὥσπερ τ διασυσμένον ποιεῖν,
346.23. παρὰ τ τὸ· ἐχόρᾶς; γίγονε τὰ
45. αὐτοκράτωρ ὢν ὁ τ ἀς τ
350.2. καὶ ἀπομαίζων τῷ πιλῷ καὶ
353.33. δοῦρ᾽ δ᾽ ἰλθόντα τιμᾶσθαι μηδ᾽ τῇ φωνῇ πλαρύνειν ὑπονομένων
356.47. ἐχόποτσοῦν ὅπως ἐπάγε
357.11. ῥᾳγικὸς διακρίνης.
363.45. σκοπεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τί καλὸν πρᾶξαι. τὸ ᾗ τ ὄντ.
365.45. μὴ διωρῖσθαι ᾗ ὅτε
366.1. πέντε σὶ ἂς πλέων ὄψιμ,
11. τοσοῦτον τοίνυν ἐᾶ τ ταύτῃ ἀποσῶ.
367.50. ἐ γὰρ οἱ μᾶ ἐδότε καὶ
371.56. αὖ ἀλογον ἓν ἐ μίαν πόλιν
374.46. ἐκεῖνο ᾗ ὁ λέγ· αὐτὸς ὅτι.
375.17. τὰ τ ἀθλωάων πείθ᾽ ὃ ἐπαινῶν νόμιμα,
61. μεγάλοι ἐσὶ καὶ, &c. delendæ uidentur hæ uoces, δ᾽ ὀλιγαρχίας καὶ ἀντιστάσας
379.46. τιλοντύσασιν ἐν πολλῷ, δημοσίᾳ
381.15. μὴ ὀβᾶναι ὁ χειροτονηθέντα
49. ἐκεῖ τις ἀρχὴ ὀφείλων τῷ δήμ.
385.51. καὶ παρήγγειλεν
386.6. ἀγανακτήσασε καὶ σωσεγκαδὲς διαλαχειροτονίαν ὁ δῆμ
28. τῇ ὑσβράδᾳ τ παυδίων
51. καὶ ἐν τῇ θαργηλίων πομπῇ καὶ τῷ
54. ἐκεῖ δί τις τότων τι παραβάνη, ὑπόδ.
58. νόμῳ διαλ᾽ τ πρὶ πλὼ ἱορτλίω
387.16. λόγων καὶ λοιδορεῖν γιγνομένων καὶ
27. ὃ τὸς χορσυτὰς λωλύων ἀριθλῶναι δ᾽ τρατάγας, ὑμῖν ἰώχλησεν, ὃ προβαλλ.
37. ὑπερβολὴ τότων τὰ μᾶλ᾽ ταῦτα, ἃ μέλλω λίγειν. al. ὑπερβολὴ ταῦτα, ἃ μέλλω λίγ.
388.3. τ ἀγωνιτῶν αὐθρῶν, δύο ταῦτα ὥσπερ λιφάλαια ἐφ᾽ ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νῳνανισθυμένοις ἐπίθ.
57. ὃ ὧν ἰδίᾳ πρὸς τινὰς αὐτὸς δείξειν ἀπήγγειλτό μοι, ὡς ἔπρ
389.54. καὶ πάλιν γε ἐκεῖ τ ἄρχ.
390.6. ὧν ὁ δ᾽ βλάβυς ὑμῖν νέμ πάλαι, ὧν ὁ τ βιάων, ὧν ὁ δ᾽ ἀπίας,
392.3. τῷ δημοσίῳ· ὁ δ᾽ ὑβρίσας, ἐὰ ἐλάσσιόν ἐστ᾽ ἐς ἀθλον, ἐὰν μὴ δανάτ τιμηθῇ, αὐτὸ ἐμβρδὲν τιθνάτω· ἐὰν δ᾽ ἀργυρίᾳ, δι᾽ ἀθλον, μίχρις αὐ ἐκτίσῃ. Ἀπάντ᾽ ὦ ἄνδρες
39. πυκάσαντας. Ετερα. Περὶ ὑγιείας
48. δυσίας ἢ δ᾽ δωρίας ἀριτὲς ὠμπαιν λιλ. δωρ. ἐνν ἢ τότες διὰ ταχίων
51. καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο βοῖσκες τῇ ᾗ
55. Ο τ λιὸς σημάνει ἐν δωδώνῃ δανύσῃ δημοτιλᾶν ἱδρ.
393.48. ἐλέες πάσοι τ᾽ ἔχε τὸ πλησίον.
54. τ μὴ νικᾶν παρὰ τστὶ εἰσμένων χορηγ.
396.22. ἐσπερεὶ τιταρτίω ᾗ
399.1. πρόνοιαν ποιήμενες,
402.21. φόνε λοιπωνῶ,
404.15. ἐχ ὡς ὥσπερ ὑμῶν ἐκλήρες.
25. οὐ ᾗ μὴ πεισθέντες σε διαλυσθαῖ τινὸς
405.60. καὶ τίσι ταῦτ᾽ ἐδικημέν. μ τοίνυν
410.27. ὧν ὁ μᾶ δ᾽ ὧς ἔλεγε, πίκης ἀπιστὰς·
45. αὖ ᾗ ποιῇ, μὴ λίγε, πρᾴως
412.55. τίς γὰρ ὅστις, ὅστις, διαλαχαρίζονλιντ αὖτ᾽ ἢ ταῦτα ἀσιβᾶν πρὸ τλὼ ἱρτλω, ἀ καὶ μηδὰς ἄλλ ἐκλῶ λίνδων ἐστὶ τότε μᾶλ ἀγὼν,
413.16. φλαῦρον, ἢ ὁ μηδὰς
22. ὑμᾶς ᾗ νιμᾶσθαι.
414.2. παρ᾽ ὑμῶν, αὐτὸν αὐτοῖς ἀξ.
31. ἀ μὴ πλστήσει μεγ.
ult. τί ποιήσεις, ἀθλωᾶται, τοιαῦτα λίγοντ᾽ ἐκπεσὼ λυχειρότον. al. ἐκπεσὼ ᾗ λυχειροτόν.
416.14. κουρίτ᾽ τι, ἢ ἐκπεράγ καὶ παύια, ἃ μίσος al. κουρίτ᾽ τι, καὶ ἐκλόγια, καὶ παύτα, ἃ μίσος &c. & ita Harpoc.
417.24. δωλίκαζον ᾗ δ᾽ μιᾶς δύο ἐξ᾽ λαζὰ ᾗ
419.3. παυδ᾽ γας λόγος.
420.44. ταῦτα μὴ ποιήσαζο τὰς
421.39. αὖλρα παρίχοντόν ἐχονζα γραμ.
44. πρσῦηκεν ἀπαγγέλλειν ὑμῖν,
422.19. λᾶ πρὶ τ ὃν τινα ῥᾴον χρὴ διδόναι,
426.29. τῷ ᾗ παῖδας ἐκ πέρνης (αὐτιλίγ.
427.4. τὰ τ μὴ ἰθιλησαύτων ἀσχγνᾶν, χρήμ.
428.51. πραττόμενοι τὰς ἀσφορὰς,
432.50. καὶ δικαιγμένος αὐθροφώσε
434. penult. πρὶ μᾶ δὴ τ ἀκυσίων αὖ λίγει. uel sic: πρὶ μᾶ δὴ τ ἑκουσίων ἀκ αὖ λίγει.
439.3. καὶ γ᾽ ὦ τῷ τ ἀκουσίων ἐλάτλα τῶν τιμωρίαν ἢ τῷ τ ἑκουσίων
29. ὥστι τ Λικάδα καὶ ὁ τ ἀλίκης·
443.61. συμφορῆσαι πράττονζα, καὶ ὑμῖς,
452.27. πολλὰς δ᾽ ἀπίκεινχ αὐτ,
453.59. λαφθ᾽ ἀνοῖς ἐγχειρίσαι,
454.60. λὼ δ᾽ ἐχεῖ ῥᾴον,
456.35. λὶ δ᾽ ὑμῖν πρσῆκεν
463.4. ἀς ἵνα καὶ χιλίας ἐψηφισμένους
464.58. τ δῆμεν τοῖς
465.12. καὶ λαλὰ σχολλὼ αὐτάπ.
45. ἐκλότα δ᾽ ἐκ ἐῶντας ἵτρεν
466.44. λάθει. οἱ δ᾽ ἐλὶν πρσίχονζθ᾽ ἀγνιο
467.51. ὡ ἐναντ ὄψιμ (εἶχ
476.21. τῷ ἀπαρκπότι, τῷ τὰ ἑαυτ
484.18. τὰ τ μὴ ἰθιλησαύτων
488.35. καὶ τ τὰ τοιαῦτα
492.7. ἐθὺ παραλιπόντας ὑμᾶς τὴμβρεμ
499.9. τ τὸν ὑγιέσαζο ἑαυτὸν
501.10. ἰλ , συγγνώμη καὶ φιλανθρωπία.
506.3. πειᾶν, ἄλλως τι καὶ πλλῶν ὑπερ
49. ἅτω δ᾽ αὖ ἀκριβίσαζε σωθηνῶσαζ·
511.13. ἀπειθ᾽ ὑμᾶς καὶ πάλιν
512.51. πλὼ σωταξιν διδόναι τοῖς ἰδίοις ὅσῳ
514.18. τοῖς πράτεσι τὰ
45. ἀλλὰ τί σὺ διδάσκεις μὴ πανταὲ τὸς ῥήτορας, ἀνθ᾽ ὃ ἐξεστι

516.41.

516.41. ὑμῖν· δὶ ὧν, ἐ διοκρίνῃ
517.33 καὶ περὶ ἐπιτιμίας.
50. καὶ περιμένοις τὸς συμμάχς
518.48. ἐπαιτιασάμενο& ἃ ἔτι ἐγένετο,
519.1. οἰκέως ἔχων πρὸς τέτες
520.10. καὶ ἀγράσαλο ῥισὶ ῥυπαύαις μιδαρονῦσα
54. ἐν τῇ λορίνῳ αὖθ ἐπφανῶς ῥισὶ ῥυπάονας ὀργαζομένης
522.35. καὶ τ τιμαρονίδη, ὥστ' ἐν
41. ἐπαιπῶσα
523.23. καὶ μεμαθηκῦ ἂν μὴ λακῶς
526.29. ἐπάνιλο γὰρ τ αὐξῆσαν ὄρασιν
527.18 Ναυσίφιλ& ἐκαλῦθεν,
528.60. ὅσαν καὶ ἢ ἀσῆς λαμβαύων
529.40. ταύτῃ μιδαμῶ λαλᾶν
539.46. ἐ καὶ μὴ λαζὰ δάτορα
540.37. ὑμῖν δ' εἶναι τὴν ψῆφον
541.39. ψηφισαιδι
547.47. καὶ παρακρόσαδαι δωαμένης
553.27. τὲς λιλασπάλας τὲς μιδὲς ἀπισθρήκι·
556.22. τ αὖ ὑόν
562.17 καὶ περὶ ἐπιτιμίκς ἀνθρωπος
566.61. παραλαμβαύειν δὲν' αὖ·
569.48. ἔλαχον ἢ τὴν λι ἀπόλυψιν
570.20. ὑποδῶν δ' ἀσφαλάκς
571.55. ὧν ἀν λέγῃς λιπασὰι, δ' ἢ πίστιν
56. ἃ συνοικῆσαί τι αὐτῷ τὴν γυναῖκα
572. ult. διδώκέναι. λαζὰ τίθησιν ἡμᾶς
573.52. ὅτι γ' ἐπώμοσεν
574.1 ὡς ἀργύριον δὲς
7. ἀλλὰ καὶ ἢ αὖ
13. ἅτα νῦν παρακρύσεις ζητᾶ,
575.36. ἀδίκημα τοιετὸ
577.23. ἀδίκη αὐτῷ μέλειν.
578.38. γιγένησαι. τιμήσιον
579.60. αὐτὲν αὐτιλικῆντδ καὶ
581.38. καὶ ὡς ἐσκήψαλο ἀπολωλικέναι τὰ χ ἁμμαζα ὁ κριτοκλῆς,
590.1. ἅτι ἢ δ' ὅτως συπορᾶζα,
51. φερμίων& ὁμολογᾶντ& μὴ λανθάσαδαι,
598.2. ὥσπορ κὴ τὲς ἄλλες ἐσπίπρακτ?
54. Ἀργύριον ἢ μὴ ἢναι λαν ᾶσαι ἀδωάων,
601.32. ἐ μὴ προσῶ χρήμαζα
603.21. νόμον δὲς, τότων, ὧν αὖ γένητ? δίκη μὴ ἔναι δίκας,
606.32. καὶ αὐτῷ τὴν γυναῖκα ἐ λωκ
610.30. παραπίτασμά τι λιαβύκης
611.40. ἀπαύτων λύγιον γρᾶδαι.
612.5. λιὰ τὸ προσφάλεῦζα
615. 25. ὕστρον πίπεισμαι πρὸς uel, ὕστρον πίπυσμαι
620.12. ἀλλ' ἃ αὖ ἐδῇ τις
29. Ἀπολῶ ἔναι μαρτυρίαν τ τιθνιῶτ&
626.40. πάλῃ δίκλαν λαγχάνειν,
627.52. ἐλάμβω τὰ ἐμαυτ? λομίσαδαι,
630.14. πρὶ ὧν δὲν' ἤλαιζεν αὐτῷ λατήρειον ἴσιδαι
59. μήτ' ἄλλας μηδενὸς μετίχεσιν, ἀλλ'
650.43. ἄλλα ἢ πέσα τ. ιαῦτα.
654.42. ἀπόσιδι πάσης δὶ ἀληδίας
655.40. κὴ τὴν ὑμέτερον, ταύτῃ τὴν ἐς τὸ δίκαιον γνώμην ἀποδιδόντ ἢ δικαζόμενον, ἅπαν νομίζωσι μὴ
665.20. ἐὰν μὲ λαζαλύσῃ δυλάκας σὺν ἀρχέσι, τὲς ἀρχὰς σὺν ταυτησί·
666.9. Προσγαλᾶν τῷ κλέανδι
677.13. ἀδίκως μὲ γὰρ ἐνέγραψεν δὲν δ' ὅτε τὸν ναύκρ? λαζὰ τὴν ἡλικίαν λέγων.
679.22. λιπασαὶ, οἱ ὑπόλειπον ἀγῶνα ἀποδ.
685.21. ὅτι πρὸς διαζητᾶ, uel, ὅτι ὅμως πρὸς διαζητᾶ.
691.20. καὶ τὴν ἀδελφὴν μὲ ἑαυτ,
695.61. ἧς ἔφασκεν μισθῶσαι μοι ὡς σαυτ ἐσης
696.4. ὧν γνώσιδι τότοις
711.15. ὑποβὰβλικας πλάτῳ τὲς
18. καὶ ἐνθας ἀγύριον
716.10 ὡς αὐτικρῦτο λμῦ
717.57. λεινὰ πάσχειν φάσκοσι,
723.17. καὶ ἄνευ αὖ τι τότοις τέτο τιμήσιον
732.18. τὸ χάλος διακινόρθας. uel, ἐρρῦχέναι
739.30. ἐν τῇ ἀγύρᾳ ἄρχοντ&

FINIS.

HIERO-

HIERONYMVS VVOLFIVS
EVSEBIO EPISCOPIO SVO S.

QVANTI manuscriptos codices plerique faciant (quos nec ipse contemno) cum non ignorarem: doluí sanè, Augustanæ reipublicæ uetustíssimum Demosthenís exemplar, cùm ob tẽporis angustías, tum propter exoletas & minutas líteras, à me, ne uitreis quidem ístis Lamiarũ oculís adhibitís, potuísse perspící, & cum impressis conferri. Sed cum mihí Lutetiana editio de sententia D. Theodori Zuuingeri: cuius iudicio plurimum tribuo: & tua, mi Episcopí: cuius uoluntatí in re honesta, morem gerere & debeo, & cupio: pellegenda, græcolatíni Demosthenís impressionem prorogasset: egi cum egregiè docto & honesto uiro, Simone Fabricio, scholæ nostræ magístro diligentíssimo, cuius & ingenij acumen, & acies oculorum, & in grecis literis iudícium atq; exercitatio nota mihí essent: ut eam prouínciam (sí aut res facultatem haberet, aut, sí quod operę precium se facturum esse cõ fideret) susciperę ne grauaretur. In quo ille mihi & pro necessitudine nostra non modò priuata, sed etiam publica (sumus enim collegæ in eodem græcas latínasq; líteras docendí munere) & ob reí literariæ promouendæ studium haud grauate morem gessit; atque opere confecto, hoc modo ad me scripsit.

And

OPTIMO VIRO, HIERONYMO VVOLFIO, compatrí suo unicè colendo S.

MItto ad te, mi optatissime compater, Orationum Demosthenicarum exemplar, in quo varias ac diuersas lectiones ex veteri manuscripto codice diligẽter accurateq; perspecto, & ad editionem Heruagianam collato, bona fide notaui, multisq; in locis grauissimum ac eloquentissimum Oratorem fœdè ac turpiter mutilatum deprauatumq; offendi: (præter enim innumera penè librarij menda, constructionisq; verborum perturbationem, integros interdum versus præteritos atq; omissos reperi) quem tamen studio, opera atq; industria tua perpolitum, integritatiq; ac nitori suo restitutum, sic iam exiturum speramus, vt non multa in eius Orationibus, siue splendorem verborum, siue sententiarum ornamenta spectes, homines ingenioſi ac docti desideraturi sint. Ego tantum profectò veteris codicis antiquitati tribuo, vt is vel propter solam numerorũ concinnitatem, & suauitatem admirabilem compositionis (quæ in altera editione aliqua ex parte desiderari videtur) publicis sumptibus totus describendus, peruulgandus atq; edendus mihi esse videatur.

Nam cum unus Demosthenes, inter omnes Oratores græcos, excelleret, quòd summam prudentiam, summamq; vim haberet dicendi: eius fulmina (vt inquit Cicero) non ita vibrassent, nisi numeris contorta ferrentur: quorum ceu lineamenta ac vestigia quædam singularia in manuscripto codice apparere atq; conspici posse existimo. Continet is liber omnes ferè Demosthenis Orationes præter τὰς τολλὰ φιλίππε, Δημοδόκε τὰς τολὰς, προοίμια δ' ημηγορικὰ, τὰ τάφιον καὶ ἐρωτικὸν λόγον, τ' πρῶτον κ) πλούτορον κ) τ' στεφάνε ψευδομαρτυρίαν, τ' κ) δύεργε καὶ μνησιβούλε, τ' πρὸς κάλλιππον, τ' κ) νεαίρας.

Scholia quoq; græca in margine notata descripsissem, atq; ad te misissem: sed video pleraq; esse eadem cũ iis, quæ in exemplari græco Lutetianæ editionis reperiuntur.

Reliquum est, vt ipse, quem omnes in omni iudicio elegantissimũ iudicant, pro ingenio tuo singulari, præstantissimum Oratorem, artificio quodam & expolitione distinctum, notisq; insignibus illustratum in lucem de integro nunc proferas, pristinæq; dignitati suæ restituas: quare non posteritati tantùm plurimum commodabis, sed æternum etiam virtutis, doctrinæ, industriæ, laborumq; tuorum præconium colliges, summamq; gloriam ac laudem tibi comparabis. Vale.

Simon Fabricius Marcopibertanus, Francus.

Ego uerò singulari díligentia & iudício uiri egregiè docti delectatus, pleraque ab eo notata, subiecí: quamuis animaduerterem, Augustanum codicem habere non pauca & cum meis conjecturís, & cũ cæteris ἐνδεδομένοις τε καὶ ἀνεκδότοις consentientia. In hoc enim genere contra præceptum Isocratís, πλεονάζειν ἀλλὰ μὴ ἐλλείπειν εἰλόμην. Quod factum nostrum in optímam partem candídos lectores accípere, & ærumnís nostrís suo commodo fruí uelím. In eo autem, quod idẽ Fabrícius censet, totum exemplar esse de íntegro describendum: his de causís ab illo dissentío, quòd & quí id bona fide præstare possít, eo ípso excepto, hic scío nemínem: &, eandem lectionẽ ex æquo probaturí omnes non essent: & ex hac uarietate díuersarum lectionum, ea quíuis homo doctus facilè deliget, quæ maxímè probet: &

ἃ τετρίμμενα ὅλος, κ) τῶν πάλαι παροιμίαν,
ὃν ἂν ἀσφαλέστατα. Vale.

DIVER-

DIVERSAE LECTIONES EX AVGVSTANAE REIPVBLICAE BIBLIOTHECAE CODICE VETVSTISSIMO,

industria M. Simonis Fabricij Marcopibertani, Franci, diligenter obseruatæ.

In primam Olynthiacam.

Ἀποβιῴωμεθα.) δηλαδὴ βαλεῖψωμεν, οἷον ἀποπλυνῶμεν, est scholion. ᾤχετο.) ἐπέστρεψεν εἰς ἑρᾴνην. Est & hoc scholion, quam uocem posthac sic σχ. notabo.

φίλιππος.) ὁ φίλ. ἀρύμβαν.) ἀρύββαν. αὖ ἄποι.) ἔπη. Creberrima est hæc optatiuorum & subiunctiuorũ permutatio. Plerunq; tamen αὖ, ἐὰν, ὅπως, ἵνα, in hoc codice iunguntur subiunctiuo.

πραξάσας.) πρακτιάς. τί ἔμ τὶς αὖ ἔπῃ.) σχ. τὸ σχῆμα αὐθυποφορά. φιλιππαγωνιῶν.) σχ. σπεδῶ ποὺ πλειονεξίαν. ὡς ἀέ τι.) σχ. ὅτι. τιλσυτῆσαι.) τιλσυτήσειν. ἐπὶ τῖν εἰκίαν.) οἰκίαν. λέγωσι ἢ ποὺ ἄλλος.) λέγωσι δί τινος ποὺ ἄλλος πόρος. ἤλπιξε.) ἤλπισε.

αὖ ἢ τούτων ἀποστρωθῇ.) ἐὰ ἢ τούτων ἀποστρωθήσεσθ. σωσάσθαι τὰ πράγματα.) σχ. ἀπλῶς, αὐτὶ ἕτ, τοῖς πράγμασι. μὴ πράξει.) πράξῃ. δώσειν.) δώσειεν. μηδ᾽ γὸς.) ὅλως ὀς. ὑμῶν.) ὑμῶν. & hanc permutationem primæ & secundæ personæ semel notasse sit satis.

διαλαπαύσῃ.) διαλαπαύσῃ. νομίσαι ζημιωθήσεσθαι.) νομίσθαι ζημιώσεσθαι perperam. προσίσαι ὑ ὕβρις.) προσίδ᾽ ὕβρις. δᾶ συνιδόντας.) σωεδότας. ὧν.) ἃ λαλῶς πεῖσντος. ἐν τῇ ἕτ φιλίππ.) ἐν τῇ φιλίππ. Atq; hæc ex prima curiosius annotata sunt: in reliquis necessaria tantum ascribemus.

In secundam.

ποὺ τὸ.) ποὺ ὁ μέγιστον. δᾶ τοίνυν.) σχ. συμπόρασμα. τότων.) ἄπορ τότων ἐχί νῦν ὁρῶ. ποὺ βέλτιστον.) βέλτιον. ἡγούμην ποὺ αὐτὸ φοβερὸν ἅπαν ποὺ.) ἡγούμην φοβερὸν ποὺ θαυμαστὸν.

λαζασκυάσειν.) λαζασκυάσαι. ὅσαν ὑμιτέραν.) ὑμετέραν.

φωρᾶτε.) σχ. ἐλέγχετε τὰ τοιαῦτα τῶν χρόνων. λατελῆλε.) σχ. συμπίπτει. ἁπαυτᾶν ποὺ.) αὐτὸν ποὺ πρὸ μαχ. αὖ ἀπῇ τὰ πράγματα.) σχ. τὰ ἔργα. ἐτειμότατ᾽.) ἐτειμότερον. τῖν τυραννικῶν.) σχ. τὸ γὸ λέγει ἕτ ἀλυσιδῶν. ἰσπεύμενοι δ᾽ ἀεὶ.) σχ. τὸ σχῆμα ὑποβολή. ἰορτλακισμός.) σχ. τὰς μετὰ μίσης ἀρχήσεις. δαιμαζοποιῶν.) σχ. δαιμονᾶ ὀργαζομένων.

In argumentum tertiæ.

ὁ ἢ.) ὅ, τι δῆμος. οἵ τε.) ὃ οἱ ῥήτορες παρακαλέσειν ἐπὶ τιμωρίαν φιλίππ. ὁ ἢ λημοδίνης δηλοῖ.) δήλοι τοίνυν ὁ λημοδίνης.

ἐν τότῳ.) ἐν ἢ τότῳ τῷ λόγῳ. φανερώτερον.) φανερόν. F. φανερῶς. λημαγωγῶν ὡς ὀκ.) λημαγωγῶν ὀκ ὀρθῶς.

In tertiam.

ς.) πρὸς τὰ πράγματα, & mox πρὸς τὸς λόγους. τὰ πράγματα.) τὰ ἢ πράγματα. ἐς πόσον προελήλυθε. ἀφήκατε.) ἀφῆτε, ὦ α. α. τῖν ἀποστολῶ. τίς ἔτως δι᾽ ὀν.) τίς; δι᾽ ὃ ποὺ. τοῖς ἑαυτοῦ.) αὐτῦ ποιμέσι. ἐκπεπλῆτε.) ἐκαθίσατε. ἐν ὀλίγῳ ἐλίσθαι.) ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐλίσθαι. ἀκρίπολιν σωώγαγον.) αὐθάγαγον. συμμάχους.) ἢ συμμάχους. μεταλιδῶσι.) μεταδῶσι, & hæc tempora frequentissimè permutantur. ὑμᾶς ὑπ᾽.) ὑμᾶς ἐπάγουσιν.

In Philippicam I.

ἐπαλῇ ἢ πόρι.) ἐπειδὴ δ᾽ ὑπόρ. αὐτοί.) ὅτοι σωιβάλουσιν.

ὑμᾶς.) ὑμᾶς τιῶ. βελσύεσθαι. πρῶτον.) βελσύεσθαι πρὸ αὐτῶν.

πρῶτον. ἐπάτοιγε.) ἐπάτοιγ᾽ ἐὰ παυδ᾽ ἃ προσήκει. ὑπόρ τ λιπ.) ὑπόρ τ ἑλληνικῶν λιπάων. ἐγὼ μὴ γὰρ οἶμαι.) ἡγοῦμαι. γίνοιτο γὰρ.) τί δ᾽ ἂν γένοιτο κακιότερον. ἀλλ᾽ τοι κακὶ ἕτο.) κακὶ ῥᾳθυμίαν. ἀλλ᾽ τοι. τὰ.) τὸ δ᾽ τύχης. κακὶ γὰρ.) κακὶ ἕτ᾽ ἐβρύασατο.

διοικήσασθε.) διοικήσετε, & mox. λωφήσεθ᾽ αὖ. αὐτῦ στρατίας.) αὐτιστρατίας. ἐκπαραγλῶσι.) παραγλῶσι. ἴστω.) ἀλλ᾽ ἢ δ᾽ πόλεως ἕνεκα. αὐτὰ τὰ.) αὐτὰ καθ᾽ αὑτὰ τὰ ξυνικὰ στρατεύεσθ.

ἐκεῖ.) ἀνὰ ῥιάπουσα. ὅτι ἀ.) ὅτι αὖ ἕτο. προύλοιδε.) σχ. προβήσεσθε. ἐπιμελησόμενοι.) ἐπιμελόμενοι. αὐαλίσκεσθε) αὐαλίσκεσθαι. προῆλθ᾽.) πρόεισθ᾽. δ᾽ τότε) τῇ τότε παρασκευῇ.

ἐ μένσοι.) ἐκ αὐαμένσοι. ἀξιώσειεν αὖ τις.) ἀξιώσειέ τις αὖ.

ἕτον.) τότων μὴ μέχει. αὐτοῖς.) αὐτοὶ συμφ. πόρι.) πρὸ τῶν πραγμάτων. γιγνομένου) γιγνόμενον ἢ γενόμενον. ἀποχρῶ.) ἀποχρῶ αὖ ἐνίοις ὑμῶν, αὖ μοι δοκῇ. παρὰ) ἀπὸ ἕτ λέγω. ὑπῆρχον.) ὑπῆρχε. ἡγῆσθαι μὴ ὁ σφ. τί κακὶ.) τί χρὴ προσδοκᾶν. ἕκαστ.) ἕκαστοι πόρισόμεθα. ἀλῶμεν.) ἁλῶμεν. πιπᾶσθαι.) πίπεσμαι. Sed tum legendum: ἐπὰ σωοίσειν ὑμῖν ἐὰν πράξῃ ταῦτα, πίπεσμαι.

In orationem de Pace.

πόρι αὐτῶν σῦ λίγειν.) σύλογᾶν perperam. δι᾽ ὧν.) ὃι ὧν ποὺ τὰ παρόντα.

ῥαγωδὸς ἐβιάσαδε.) ἐβιᾶδε. ὑπέστε.) ὑπέσαξε. οἶμαι νεῦ ἅπαντας ὠδῆδε.) οἶμαι γινώσεσθαι, ὅτι. διοικᾶν.) διοικεῖν. λογισμὸν

A ἐφ᾽ αὐτὸ.) ἐπ᾽ αὐτό. δορυβήσειν μηλὲς πρὶν ἀπέσῃ.) δορυβήσαι μηδὲς πρὶν ἀπέσαι. πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς.) αὐτοῖς. ἕκαστ ὀργιζόμενοι.) ὀργιζόμενοι. ἐβόλοντο.) ἠβόλοντο. δεῦναι δι ἑαυτ.) δι᾽ αὐτῦ. μίγαν γενέσθαι.) γίγνεσθαι. ὑπομένειν.) ὑπομεῖναι δεῖν. ἕνεκα ἕκαστον.) ἕνεκ᾽ σύρήσειδ᾽ ἕκαστον πολλὰ πρόκ.

In secundam Philippicam.

δηλ᾽ ὧν ἕνεκα.) δηλ᾽ ὧν ἕνεκα.) ἐλέγχω.) ἐλέγξει. & hæc tempora crebrò permutantur.

ἕ βελσύσασθαι.) ἕ βελσύεσθαι. λιπαστρόδως.) λιπαρέστρ᾽ ἀξίδν. λακεδαιμονίοις.) ἰσσ. πεποιηκέναι ἰσηύχαζο.) σκύψαντο. συνεισβάλλειν.) συμβάλλειν, non placet. τὸς ταῦτα βελομένους τόπον.) βελσυομένους τότους. ἐσ.) ἃ ταύτοῦ οἱ πρότερον. ὅτι αὐτῶν.) ὅτ᾽ αὐτοῖς τὸς τυραύνοις. ὑμᾶς αὐτοί οἱ.) ὑμᾶς οἱ ἢ συωίσχυτοῦ αὐτοί. λαλεῖν. τίνας;) λαλεῖν τινὰς. ἐγγένοις.) ἐκγένοις. προσιψφίσασθε.) ἐψηφίσασθε. πλωάλλως.) σχ. μάτλω. τὰ γὰρ πράγματα.) τὰ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβᾶνον. φοβᾶμαι ἢ.) δὴ μὴ. ἴνισ.) πολλὰς ἐν ἐς τὰς αἰτίσεις. μήτε.) μηκέτι πόρι ἕ δικάων.

In orationem de Haloneso.

ἐχυρὸς.) ἐχυρὸς. διαλιπάζεσθαι.) διαλιπάσασθαι. ἐπεῖτα δ᾽ ἔγω ἃ λώσαμις. ὁπότε γὰρ ἃ μὴ δῶ.) ἀ ὑποδῶ.) ἔγε πόρι τῶν ἐμ τῇ.

διαγωνιᾶσθε.) διαγωνίσασθε, ἀλλὰ διαδικάσασθε.

ὡς.) ὥσπρ ὁ νόμ& λιλυσέν. ὡς ἑαυτὸν ἐπαυχιχθῇ.) ὡς αὐτὸν ἐπαναχθῇ. ὡς ἑαυτὸν.) ὡς αὐτὸν. Sed crebras istius enallagas notare uix operæprecium est: nisi fortè uetustissimi huius codicis, & (ut apparet) accuratè scripti, curiosius lector inquirat.

παυλαχόσε.) παυλαχῶς παρ ὑμῖν βιῶ. τοὺς ἐκεῖ νομίμοις.) νόμοις, & hæ uoces sæpè permutantur.

ἀμφισβητεῖσθαι.) ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς σύλογος ἔτι πόρι ποτιδαίας.

ἐπὶ ξενίαν.) ἐπὶ ξενίαι. ὅτι μέμνησθε.) ὅτι μνησθήσεσθε. αὐηλῶκα. ἀλλὰ.) αὐηλώκει, ὥστε γενέσθαι ἀλλὰ. ἐᾶναι τ γράψοντα.) γρέφοντα. ἐνομάτ᾽ ἐγραφον.) ἐγραψα, καὶ ἀβόλιγχα.

ὅτ᾽ ἐψηφίσησθε.) ἐψηφίσασθε ἔχειν. αὐτῦ.) αὐτῷ ἠλίθιόν ἐστι. μὴ μόνος.) μόνον. Posit & μόνος legi.

καὶ τὰς.) καὶ ἐς τὰς πόλεις βιασάμενον. δι ἐρῆμος ἐσομένης.) γεωμένης. ὡς συῤῥγιτήσει.) συῤῥγιτήσειν. αἰ ἀωρὰ ἐσοντ.) ἐσπουτ, inepte. πρότερ&.) πότερ& πρότερ& μᾶλλόν ἐστιν. ῥᾳδίως πρεσβέας.) πρίσβεις. ἐστὶ ἢ τετί. Adjice. ἐπιγράμματ& ἀνάγνωσις ἐξω ἀγορᾶς.) ἔξω. ἐὰ πόρι μικρᾶ.) μικρῶν. ἐγκλήματα φασιν.) λέγουσιν. τὰ ἢ αὐτῶν.) ἑαυτῶν.

δίκαιόν ἐστι.) δίκαιον ἴσχα. τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι.) ὑμῖν ποιῆσαι τὰ δίκαια.

In Chersonesitanam.

ἀποδραύσαι.) ἀποδρᾶσαι. Hæc, ut & alia, noto propter diuersos accentus.

δεινὰ ποιῆσιν.) δεινὰ ἢ ποιῆσιν οἱ ξένοι. τὰ παριλθόντα.) τὰ παρόντα πράγματα ἅπαντ. τὸς βυζαντίους μὴν.) μένειν.

ἀμωσεῖσθαί φησι.) ἀμώσασθαι. βουθύσωσιν αὐτοί.) αὐτοῖς; αὖ δ᾽ σὺσ῾ζῆν.) σὺθζῆν. ἕτ᾽.) ταῦτ᾽ αὖ οἶμαι ζήσειν.

τοίνυν πρὸς ὑμᾶς.) τοίνυν ὑμᾶς μετὰ παῤῥησίας. καὶ σκέψασθαι) σκέψασθε. καταγέσ.) μετάγει τὰ πλοῖα. δύο ἐν) δύο μὴ ἐν σύβ.

ἐκεῖνον ἀμώσητ.) ἀμωσᾶτ. συμμιγεῖ) συμμένει. ἀλεκύσοσαν.) ἀδικῆσαν. Sed tum & cætera futura in præsentia mutãda erũt. καταλελυκμένην, σώζεσαν, βουβδελυ.

ταμίας δημοσίους.) καὶ δημοσίους. αὐαγκάσειτ.) αὐαγκάσετ. αὖ λογίσητ) λογίζητ). σ & ζ sæpè permutantur.

τὸ ἐκόντας.) ἑκόντα. ἐπ᾽ αὐτὸς ὑμᾶς.) ἐφ᾽ ὑμᾶς αὐτές.

μὴ ἀμώσεσθε) ἀμώσησθε. μή ποθ᾽ ὑγήσασθε.) μή ποτ᾽ αὖ ὑγ.

τὸ διαρπαθήσεσθαι) διαρπασθήσετ. γίγνεσθαι παρ᾽ ὑμῶν.) παρ᾽ ὑμῶν γίνεσθαι. ἐθελήσητε ἐπίστασθε.) ἐθελήσητε ἐπίστασθαι.

μηδὲν σῦ) μὴ σωσυκοφαντῆτ&. πλέσιοι γενέσθαι.) γίνοντ. ἰατηγορεῖν.) καὶ ἰατηγορεῖν καὶ χρ. ἐλυμηγόρει.) ἐδημηγόρησεν. ἔχ οἶόν τε.) ἔχ οἷον τόγε. παυλαχοῖ.) παυλαχῶ. ἰὰν ἔτω.) αὖ δ᾽ ἔτω.

In tertiam Philippicam.

ἐν.) καὶ παύτων σῦ δὲ δ᾽ ὅτι. διατιθῶσι.) αὐτὰ διατιθῶσι. δι ταραχῆς.) ἕ ἰακῶν καὶ ἕ ἀμαρτ. τοῖς πράγμασι.) τῇ πόλει χρῆσις ἰσοῦ. διορῆσθαι πόρι τότων. τότων. ἐγὼ ἢ.) δὴ. & hæ particulæ sæpissimè permutantur.

ἐρῶν ἢ.) ἐρῶν ἄγειν ἢ πόλιμον δᾶ. ἐδέις πω.) ἐλῶς δ᾽ ἔπη.

πρε-

στρατηγὸς λατίσησι.) ἐγκατίσησι. ὁ πολιμᾶν. ἐγὼ) ὁ πολιμᾶν A
ὑμῖν. ἐγὼ ϗ. ἐπὶ δράκοντος.) δράκοντος. ἑφισταύτα.) ἑστα ύτα. πολλὸ-
γι καὶ ἀλῶ.) ἀλῶ. ἐαὺ καὶ.) ἐαὺ μὴ ἀμώνωδι ἄλλη συμφερούσαν φημὶ ἐαὺ
ϗ ἐάσῃ: ἐὰν ὅταν βελήωδι. ἐκεῖ νῦν στρατηγοῖς.) στρατιώτας.
ἆρα.) ἆν ἆρα βέλοιδι. ὅτι μὴ ἀλ'.) ὅτι μὴ ἐν μίγας. ὅσ' ἔτω.)
ὅταν ἔτω πολλὰ. ϯ ὑλιπημένων. καὶ.) πολιμᾶν καὶ. Sed tum supe-
rius πολιμᾶν delendum.
ᾠήθημεν.) ᾠόμεθα ἀᾶν. ἐκ βραχίων ῥημάτων.) σχ. ἐκ βραχίως λόγ-
ᾠκίδησαν.) ᾠκήθησαν. θέλεις αὖ.) θέλοις ἑλλιοίδας αὐθημέναι.
σὺχόμενοι μὺ.) μὴ μὺ λαδ'. ἐκοίνικτά.) ταὐτα τὰ ϯ ἰσ.
λαϛασκυῦς.) παρασκυῦς. ὑρίνοι,νῶν ἅπαυϛα.) ὑρίναι, νῶν ἅ-
πασι. ἀρίθμ☉.) ἀρίθμι☉. προσγίγραπϯ) γίγραπϯ, ἀλ' ἰὼ ταῦτ'
ἐγίνιϛο. καὶ ἐκ ἐργιᾶδι.) ἐργίϛιδι. τοιῦτ☉.) τηλικοῦτ☉, οἷοι.
ἐλίγ.) ἐλάϵς αὐτός. ὥρα τὶς.) χώρα perperam.
πρὸς λακ.) πρὸς τὸς λακ. Articulos plerunq; librariorum incuria
prætermitti, docet hic codex.
ἀᾶ ταῦτα.) χρὴ ταῦτα γινώσκειν. ϯ πολίμ.) ϯ πολίμ χρὴ, ἀλ-
λὰ καὶ. διανοίᾳ τῷ.) διανοίᾳ: τὸς παρ' ὑμῖν. ἀκροᾶδαι.) σχ. ἀ-
κόειν. ὠϵτόρει ϗ.) ἀλ' τίω πατρίδα. ταὐτα.) τὰ ταύτα.
ἀλκεινϛο,ῶϛι.) τῷ φόβῳ,ῶϛι. Videtur esse scholion.
ὑμώνϛο.) ὑμώναϛο. Sed tum leg. πρὸ λόσαν. τί δ' ἂν ποτ'.) τὸ
ἄπιϵν. ϯ καὶ.) τὸ καὶ. non placet. παρ' ὑμῖν ὅτι) παρ' ὑμῖν νῦν
ὄϛιν, ὅτι. λαβ' ἅπαντα.) λαδ' ἅπαντ'ν. σωβήσιδαι. ϖολ.) σωβήσι-
δαι: προσῦσαν δ' ἀπίχθεσαι. προεῖντο.) προεῖντο ἑαυτὸς. ἐκλο-
γισμᾶ.) σχ. λογιζόμενοι. τιθναύσι.) τιθναῦσι. ὑπὸρ ὑμῶν λιγ.)
ὑμῶν αὐτῶν λιγόντων. σὺφρᾶσον ὑώμ.) ἐμίσ'ν. μαγιγόμενοι καὶ B
φριβλέμενοι.) σφατϛόμενοι. ἐκεῖνό γι.) λακεῖνό γι αἰσχρὸν.
ἕως αὖ.) ἕως γὰρ αὖ. ταὐτ' αὖθρα.) ταύτας ἐξῆς προθύμως ἅπα.
τί ποιῶμεν.) ποιῆμεν: χειροϛονήσιϛι.) χειροϛονήσαϛι. χρήμα-
σι.) καὶ χρήμασι. παρασκ.) αὐτοὶ παρασκυασάμενοι. λυκῦργ☉
καὶ.) ἐκεῖν☉ καὶ. ὅϛ.) ἐκ Πιλοπ. ἐ λίγω.) ἐδὲ λίγω ταῦτα.
σὺχῆ.) σύρησα. γγύσιϯ) γίνιϯ. ἕνικα.) ἑνικά γι. καὶ οἶο-
μαι.) καὶ νομίζω. αὖ τὰ.) αὖ ταὐτα τὰ. τί βιλτίω.) βέλτιον.
σωϙύγκει.) σωζύγκει.

In quartam Philippicam.

τὸ πλῆθ☉ ὅσιν.) τὸ πλῆθ☉ ὅϛιν, ὅσιν. ἀλώκατό τις.) ἀλώκατά
τις. ταῦτ'.) ϯ τ'. Est & hæc frequentissima permutatio. ἐκείνῳ
μᾶ. Sed postea pro ᾧ leg. τῇ ϗ πόλει.
λινδλωσύων.) λινδλωσύσων, ὑμεῖς ϗ λαβύμιδα. οἷς ἄπειμι.) οἷς
αὖ ἐποιμι. καὶ πλάϵϯ.) μιγίϯ. λατίσκαπι.) λατίσκαπτ.
ἐνιδλάξαδι.) ἐπιδάξαδι. φίῤῥας.) φόβας. λωλύσα.) λωλύσ.
σὺδὲνς.) σὺδὲς. νῶν γι.) νωὶ δὴ. ἀσφαλῶς ἠγῶτο.) ὑλώαϛο.
τοσόϵτοις.) τοιϵτοῖς ἔσιν. & hæc crebrò permutantur.
πολλὰ δ' αὖ.) ἃ πολλὰ γίνϵϵτ' αὖ αὐδρώπῳ. πῖν παρ' ὑμῶν.)
ὑμῖν. τότϵ δᾶ χαρίν) σχ. διὰ ϯτο δᾶ. ϯ δ' ἀδλώσει) σχ. ἀδλωδέ-
ων. τόπ.) τόπων. ὅϛιν ὅτῳ) ὅϛι λαβᾶν ὅτῳ πολιμήσιϛι βυλομένῳ.
ἀλγὲς πόλιμον.) ὑμῶν πόλιμον. διὰ ϯτο.) δι αὐτό γι τῦδ' ἅπαν
τδν. ὧν αὖ.) ὅσα. F. ὅσων αὖ δίωνϯ. ὅπως.) πῶς. λαϛισκυάσα
δι.) λαϛισκυάδι. πώποτι.) ποτὲ. ἱκᾶν☉ φροντίσει.) αὖ φρενο
τίσαι. τί.) ποῖ αἰκαδυέμιδα. ϯ ποιᾶν ϯτο.) ταῦτα. βιβυλδυ-
δαι.) βυλδύεδαι. ἐβιλέσαϛι.) ἐβύλϵϛι. διαφδρει.) διαφδύγει.
ἀκόσαϵτο.) ἀκόσαι. αὖ πρέτόλ☉.) ἀ πρωτδροις. καὶ δὴ) ὁ δὴ
βαρβ. ἀπιψηφίσαδι.) ἀπιψεφίϛιδι. ἐμ τῇ πόλει.) πολιτάᾳ.
ἀφ' ἑαυ ϯ.) ἐπ' αὐτὸν perperam.
προσλαμβανόντων.) προσλαμβαύοντ☉. παδόντδν.) μαδόϵτδν.
ϗτ☉ τότι.) ὅτός γι ἐνοχ☉. τότϵς.) τότοις ἐχ ὅπως non placet.
ϯ τ'.) ταῦτ'. ἀφιλᾶν ὑπὸρ.) πδρὶ ϯ σὺπέρων. καὶ πδρὶ.) ὑπὸρ
τότων μὴ. ἐννόμως.) ἐμ νόμῳ. πᾶσι τοῖς.) ἀεὶ τοῖς ἀδίκ.
καὶ τοῖς.) ἀ τοῖς ὅπλοις. ἀ φαύλως.) ἀ σφαλδρῶς ὑμῖν καὶ ὅλως
μᾶς ἅπαυτα λαλῶς. ἃ τὰ παρ' ὑμῶν.) ὑμῖν. λᾶ.) ἄναι χαλιπὰ.
λωλύσειν.) λωλύειν. τὲς αρπάϛουϛας.) ἀδικοῦντας.
ϯ βϗ.) τὸ αἴτιον ϯ μὴ ὅτω. ὀδὺς.) ὀδύνα πώποτι τότων ἁπᾶν.
πόλιμον.) ϯ πόλιμον. πῖν αἰτίαν αἰκαδᾶναι.) σχ. αἰτιᾶδαι.
ἐκ ἴσιδαι.) ἐκίτι ἴσιδαι. ῥάπιδι.) ῥαπῆδι. αἰτιῶν.) αἰ-
τίων. πρόσβαλᾶν ὀδί.) αὐτῶν ὀλί. ὀλίγ'νι.) ὀλίγ'ϵϛι. ὑμῖν
καὶ.) ὑμῖν, ὀ, λιάτισι. ἰσομένν.) ὄντως. ὑβρίζειν ἀς.) ὑβρίζειν ὑμᾶς.
ὑπάγιτ.) ὑπάγει. λαρδίαν.) πῖν λαρδιανῶν. ἱκᾶν☉.) ἱκάνω-
σιν. φίλιππον αὐτοῖς) φίλιππον καὶ πῖν πυλδίαν αὐτοῖς ἀποδῶναι.
πρὶν ἄ.) πρὶν πῖν βοιωτίαν. πλέσιοι γιγόνασι.) γίνονϯ.
βαρβάροις ὄϛιν.) γίγονϵν. ἐροῖϛο ἀπί.) ἐροιτό σι, ἀπί μοι.
συγχωρήσαμὲν.) σχ. βούλωμεν. σοὶ δ' ἐπικίνδωνον) λινδλω☉.
πρεῖόντας.) σχ. ἱκνοῦλας. διαφῤίφειν.) διαφδάρειν.

In orationem ad Philippi epistolam.

αὐτιβάλλϵϛο.) αὐτιβάλιτο. Est & imperfecti & aor. β' crebra
permutatio.
ὑπὸ ϯ.) ὑπὸ δυβάμων. ϯ αὐτῷ.) αὐτῶ πρὸ τϵ. ὁ γαρ.) ἀλλ' γαρ
ϯ τ'. ῥώμλω.) σχ. λιώαμεν. ϯ πολίμ μήνα.) ϯ πολίμ μηνῶ.
ἅπαυϛα.) αὐτὰ λίσειϵι. στρατέας.) στρατίας, sæpe sic scribitur,
sed perperam. στρατὸς, στρατιὰ, στράτευμα, στρατόπιλον pro exercitu
(etsi postremum proprie castra significat) στρατέα, expeditio, profec-
tio in militiam.
μίγαν.) αὐτὸν μίγαν. λινδλωσύαν ὑπὸρ αὐτ.) αὖτ' perperam.
ὅταν μίγιϛα.) μάλιϛα. ἀποτυχῆϵι.) ἀτυχῆϵι. καὶ συσκίασας
τὰς ἁμαρτίας.) ὧ συσκίασαι τὰ τοιαῦτα ὀνάδι ϯ αὐθρώπῳ ἐοἰκ.
ὑγιεινὸν.) ἐγιᾶνον. λαϛερβῶϵιν.) λαϛερβῆϵιν non placet, ob αὖ.
ἔγιμονίαν.) σὺλαμονίαν. πῖν ϯ.) πῖν παρὰ ϯ θῶν.
ϯ ἀπαύτων αὐθρώπων.) ϯ ἀπαύτων, ἴτι ϗ. τὸ αὐθρώπων, videtur as-
sumentum scholiastæ.
παραλάπων) παραλιπὼν ὀλιμίαν. & præsentia & aoristi sæpè
permutantur.
λαμβαύοντδν.) λαμβαύειν νομίϛοντδν. ὄϛιν ὀλίγ δαυμαϯν.) ὀ-
λίγ' ὄϛι λειπόν. πράγμαϯα.) τὰ πράγμαϯα χάρν ἂν θέλοιϵ.
ἀμύνϵδαι.) ἀμίνασδαι. τοῖς.) ἐν τοῖς πολίμοις. τὲς ἄλλοις ὀλ.)
τὲς ἄλλοας. ὑπὸρ ὑμῶν.) παρ' ὑμῶν συμμαχίαι. πράξεων.)
πράξεως ἄμοιρ☉.

In orationem suasoriam, siue de ordinanda Republica.

ἐκκλησίαν ποιᾶτι.) κὼτοὶ ποιᾶτι. τοῖς νίμοσιγκὶ.) τοῖς νίμοις
τὰ λοιπὰ καὶ διδόσιν. λαϛασκυάσιδι.) λαϛασκυάσαδαι.
ὁ βλάψιτι.) ὀλίγ βλάπϯιδι. M. βλαψάτι, ὠφιλήσαϛι.
προσαναλίσκιτι.) παραναλίσκιτι. ταῦτα ἄπῤ.) τοιαῦτα, εἰδὲ
πῤ νιωὶ συμβάιν. τὰ αὐτὰ.) ταῦτα. non placet.
ὀσίν ἰδίαι.) ἰδίᾳ. καὶ αὖσν γαρ.) καὶ αὖσν ϯ πρὸϵ.
ἐκοπῆσύσσαν.) ἐφοδύσσαν. non placet.
λοιπὴ.) λοιπῇ. ὑμᾶς, ἐπειδὴ.) ὑμᾶς αὐτὲς ἐπειδὴ.
πῤὶ τότων.) τότϵ. & hæc crebrò permutantur.
ἀϵ χρέαν αὖ ἐλθϵτι.) σχ. ἐν χρέᾳ αὖ λαϛαγῆϵ. ὅταν.) ἐπὶτᾳ
αὐτῷ. ἐπαινίσας.) ἐπήνισι. ϯ δῆμον.) ἅπαυτδν ϯ δῆμον.
ἐβόων λίγονϯδν.) οἱ λίγονϯδν. θανάτ.) τὶ θανάτ. ἐπαιρῖῦν.)
ἐπαυορθοῖ. τὲς ἐν.) τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει τὸ νικᾶν.
ψηφίσαδαι.) ψηφίϛιδαι. ὑμᾶς.) ὑμῖν ὀϵσίαν. ἔχειν αὐτῷ δε-
κᾶ.) ὀρῶϵ ἔχει. ϯ γαρ ὑπὸρ. ἐνδὸς.) ἐντὸς. non placet.
ἆ ἐκ τότων τιμῶϵ.) ϯ ἐκ τότων ἄξειν. λίγειν.) σιοπᾶν ὑμῖν ἀφίϵ-
νδν. προύμενοι.) προεῖμενοι. ὅπως.) σχ. ὡϵ talis, quorum alterū
altero pueriliter declaraturum, posthac prætermittam. Nam alibi pro
ὡϵ reponit ὅπως. & sic in aljs plurimis: ut alius librarius uerba au-
toris, alius scholia descripsisse uideatur: quæ inuicem discernere, sæpè
difficile est.
ἠγέμενον ἐν.) ἠγ. παραδῶναι. μὰ ἀλ' ἀ.) ὁ μὰ ἀλλ χαλκᾶϵ.
ὑπορτίμων.) ὅτως ἐτίμων. ἐκᾶνοι.) ὅτως ἐκᾶνίϛι.
αὐαχωρῆϵντας.) αὐαχωρήσαντας. τινὸς ϯ.) τὸ ϯ ἀνίων.
παρίστηκι.) παρεϵτήκει. ἐπᾶν πρὸ ϯ τι.) ἐπᾶν, ἵν' ἐκέσαντδν ϯ
τ' ἐκένοις. πιϛοῖ.) πιϛῇ. φιλοτ.) ὅμᾶϵ φιλοτιμήμιδα.
ἵνα θαυμάζωμεν.) ω. ἑλλιόνων ἀποϵόλϵς.) ἀπόρϵς. ἀλλ' ὅ τι.)
ἀλλὰ τί. ἰδρῶν.) καὶ ἰδρῶν. ϯ ἐπιγιγομένων.) ἐπαγῳ.
πλίω.) καὶ πλίω λίμων☉. νωὶ.) ὑμᾶς. νωὶ ϗ. αὖ τι αὐτοὶ.) ἃ αὖ
ὑμῖν ἄτοι μιλαδιδῶσι. πιϛεύϵει.) πιϛεύϵαι. Frequenter hic codex
C communes ἀορίϵτϵϵ pro Atticis habet.
τὰ ἴργα δ' ἀπὸ τότων.) τὰ δ' ἴργα τὰ ἀπὸ τότων. ὑμῖν ϗ.) ὑμῖν,
οἷς λιᾶ μοι. λιπᾶν.) λάπαιν. φίλϵϵ τὲϵ.) φίλϵϵ ὑπάρχοντας.
ἔϵιν ὃϵ.) ἔϵιν ἐχθροῖϵ ὃϵ. ἐποίϵϵ.) ἐπότρα perperam.
πλίον.) πλᾶον. πειϵομένϵϵ.) πειθομένϵϵ.

In orationem de Classibus.

ἐφικίδαι.) ἐφικνᾶδαι. Sæpe habet hic codex præsentia pro aoristis
& futuris.
σὺ λίγειν δέξειν. σὺ λίγειν δώναδαι δέξειν. πειράσεμαι ϯ.) ϯτειν
ϯ ῥ. λοπᾶτι.) λοπῆτι. λίλυπ ϯ.) σχ. videtur, λυθήσιϯ.
συμμαχήσειν.) συμμαχῆσαι. ἴξειν.) ἴχειν. ἀλίτι.) ἀ λ' ἐϛί.
ὧν.) αὖ. Lego, ἐπισχὼν αὖ, ὧν ὥρμησεν. ἐπανερθώσαδαι.) ἐπανερ-
θῶσαν. ἐπίσκε.) ἀπ' ἴσους. ὑμῖν πρὸϵ ϯ.) ὑμῖν πρὸϵ ϯ πρὸϵ ϯ.
τινὰϵ αὖ ϯ ὑπὸ.) τινὰϵ ὑπὸ. ὅϛιν ὅπως.) σκιπτέον ἐπως.
ἐμ τῷ.) ἐν πολίμῳ. ἐκ ἴσοι.) σὺκ ἴσῳ. ἅπαυϛας αἰσχυνόμϵ.) ἃ
πάυϛας ἡγοῦμαι. μὴδ' ὄϛ ἐνὸϵ.) σχ. ἐκ μιδ' ὁϵὸϵ. ἐνίϵϵ.) ἐνίοις.
ἀλλ' ὃ.) ἀλλὰ βαλῳσόμϵϵθαι. ταῦτα τὸ πράϯειν.) ταῦτα πράϯειν.
παρεξωϵμένων.) παρωξυμένων. ἐρφανῶν.) ἐρφανικῶν.
τὲϵ ἀπορωτάτϵϵ.) τὲϵ ἀπόρϵϵ. σώματα ὅτω.) σώματα ταῦτα ὅτα.
λαϛὰ ϯ πρωτ.) λαϛὰ πρωτοπειδιναύων. ἐξῆκ.) ἐξεκϵϛαλαναω-
σίαϵ ἑκάϛῃ ϯ. ϯ ϗ ἐμπορέρχων.) ϯ ϗ ταξίαρχων. non placet.
πῶϵ.) ἴσωϵ σύρᾶν. λόγων ἐν μέλλω.) μὴ εἶδα λίγειν μέλλωμι ἐμὲ.
φανύσιδαι.) φανᾶδαι. ἀποσχήσομὲν.) ἀποχρησόμιδα perperam.
ὑπαρξῶν ϗ τότϵ.) ὑπαρχῶν δ' ἐϵ τότϵ. ἐνταυθοῖ.) ἐνταυθὶ
οὐχ ἱκανὸν.) οὐκ αὖ ἱκανὸν. προσχρείαν.) ἀσχολίαν. F. πρόϵασιν
ἐγκᾶν.

ἐγκᾶν. ὥστι μὴ.) ὥστι μεμιδᾷ. τὰς ἐφλύας.) αἱ ἐφλῦαι. ἔπλε- A
πᾶν) ἔπλεπεν. ἀθρόα πολλά.) ἀθρόα πολλὰ. πλὴν ἄλλω.) πλὴν ἐλλά-
δα. αὖ ἰδίλειν.) αὖ ἰλθᾶν. ηκὲ μλὼ.) ἦ μλῶ. πάλιν.) πάλαι
ἐφάτησε ὑπαρχσειν. ἀλυθὶς ἠλίως.) α. ἐλίμ ὕδ'ως, ἐλλ' ἀγαθόν τι.
ἀνακύσοντ.) ἀναλύσοντ. τότων.) τὲς τότων ἐχθρὲς. ἡμῶν.)
αὐτὸν ἡμῶν αὖτ. ἀπαγγίλλιδαι.) ἐπαγγίλλιδαι μ̄. non placet.
ἀμὲν.) ἀ μ̄ μὴ τὲς ἰλ. ᾱ ἀπαγγιλλόντων.) τὰ ᾱ ἀγγιλλόντων.
μακρὰ λίγων λίαν.) μακρολογίαν. F. A. λιὰ, aut, μακρολογῶν. σκο-
πῶμλν.) σκοπᾶμ. ὀργιδήσιδι.) ὀργιᾶδι.
ἁμαρτόνλδ.) ἁμαρλανόνλδ.

In orationem de Rhodiorum libertate.

ὁ πρὶ.) ὁ ὑπρ ἅλ. λιλάξαι.) τὸ λιδάξαι. τὸ πράτλειν.) τὸ πᾶ
σαι πράτλειν. τοσοῦτον.) τότι τοσοῦτον. ὅσον.) ὅσονπρ πρὶν λέξαι.
ἡμῶν.) ἦ ὧν. τὸ τὲς.) ὁρῶντας τότες. ἡμῖν πολ.) ὑμῖν μ̄ πο-
λιμήσαλας ὁ πάλαι, νῦν δ' ἐν. ὑπρ.) πρὶ αὖτ. λόγ@.) ὁ νῦν
λόγ@ ἐστι. ἥτλον λιήσει τότες.) τότων. ἐπειθ' ὰ προσήκει.) ἐπειτα
φρονᾶν λέξιτε. καινὸν ἄτ' ἐγὼ.) ὅτι ἐπαῖνον ἀλικᾶν ἐγὼ. non placet.
πρὲς βασιλία.) πρὸς ἓ β. παύτ@ πολιμήσει.) πολιμήσουσιν.
ἀποδίχοιτο.) ἀποδίχητ. ὁ δὶ.) ὁδ' αὖ ὰ δὶ αὐτῶν. ὁδίποτ'.)
ὁδιπώποτ'. πρέξχ@.) προξχῶ. ἕλλησι.) ἑλλήσί τι ηκὲ. παρ-
ᾶναι.) παρᾶντ. σὺ.) σὺ σὺ φρονῆσαι ἠβίλησαν. πολλοῖς αἰτία.)
αἰτία τοῖς πολλοῖς γίγνιτ. ἕτο δ' ὁ μικρὸν.) ἕτο δ' ὁχὶ μικραὶ ὠφί-
λειαν. πρὶ.) ἢ πρὶ ᾱ ἰδίων. φιλοτιμίας.) φιλονεικίας. σχ. u.
πλὴν παρ ὑμῖν.) ὑμῶν. non placet. δὶ ὀλιγαρχίας.) δὶ ὀλιγαρχιῶν.
αὖ ἐπανάξοντας.) ἀναγαγόντας. εἶα τὲς.) εἶά πρ αὖ τὲς ἄλλες.
ὰ λίηκια.) ὁδ' ὰ λίηκια. πιπονθίναι δι ἔπιτ.) πιπονθίναι ἔπι B
τήδει@. βολσυς.) βολομένης τὰ βίλτιστα. ἡ πόλις.) ὁ δῆμ@.
αὐτλίω.) αὐτὸν. μόνον.) μόνων. ἀτυχήσαντας.) ἀτυχέντας.
ἀρχοντας.) ἐρατᾶντας. ὅτι ᾱ.) ὅτ' ὑπὸ ᾱ. ὅτι αὐτᾶ) ὅτ' ὑπὸ
αὐτᾶ. ἀλλὰ μλὼ σύρῆσιτι αὐτὸν,) ἀλλ' ἅμα σύρῆσιτ' αὐτὸν πλὴν τι πόλ-
λιν, πλὴν λακιδαιμονίων. non placet. quia παρ' ἐφορείαν. ἃ ἦ.) ἃ δ' ᾱ.
ἀμωμόμθα.) ἀμωμόμθα. αὐτὸν δ' λίηκια.) αὐτὲς δ' λίηκια πρὸς
ὄντας. διδάσκων.) διδάξων. βυλαντίος.) βυλαύτιον. non placet.
ἔναι.) τὰς πόλεις ἔναι γίγραπτ. μαυσώλα ζῶντ@.) μαύσωλον
ζῶντα. ἀμφοτόρους.) ρως. S. πόλισι. ἰσχυροῖς.) ἀγαθοῖς. nō placet.
τὰ λίηκια ηκὲ.) τὰ λίηκια ποιᾶν. M. ηκὲ ποιᾶν, sublatum esse: quia
sequitur ηκὲ πρᾶξαι. aut pro ηκὲ ποιᾶν leg. ηκὲ ἀλίναι ὑπάρχει. lu-
ρίοις) ἴσαι λυρίοις. προυημένων. ὅταν.) ὑρημένων. ὅταν ἓν μηδενὸς
ἀνέμπί τι ᾱ ἀνθρώπων γίνιδαι. Cum igitur è nemine quicquam eorū quae
fieri oportet, audieritis.
μισθοδοτ̄.) μισθολοτόντων. ἐν τῇ.) ἐν πολιτέᾳ. ἐν στρᾶλίᾳ τᾶ-
ξιως.) ἐν τᾶις στρατιαῖς ἐχίλ. λιπόντας.) λέποντας μὴ πολ. τὲς αὐ-
τὲς.) ᾱ αὐτὸν ἐχθρὸν μὴ φίλον. ἀφ' ὁποίων.) ἀπὸ ποίων.

In orationem Megalopolitanam.

νῦν δ' ἐγωγι.) ηκὲ τοίνων ἄτις. χαλιπὸν τὸ.) χαλιπὸν τὰ βίλτιστα.
ταυτί.) ταῦτα βυλομένων. βυλομένοις ἦ.) β. ἀνάγκῃ ἢ. ἀρκαδίαν.)
πλὴν ἀρκ. ἀρήσουσι.) ἀναιρήσουσι. ἐναντία ἐκάνοις) ἐκάνων. τὸ.)
ᾱ τὰ λίηκια. παρατ.) συμπαρλάξαυλδ. ὑμῶν εἰ μ̄) ὑμῖν ὑπ-
άρχουσιν ὡς φασιν. ποτόρχν.) πότερ' αὖ. αὐτοῖς.) αὐτὲς ἔχειν.
ἢ λάκωσι.) ἢ ὰ λάκωσι. ἔναι δ.) ἔναι μὰ τὲς θεὲς. ἀεὶ.) πᾶσιν ἀεὶ.
ἵν' ἐπειδαὶ.) ἐπειδαὶ δ' ἴασιν. βουβῶσι) βουβήσουσι. ἄγι φασὶ
πιπρᾶχθαι.) ἄγι φασὶ πεπράχθαι. ποιῶσι.) ποιήσωσι. ἐγὼ δ' ὅσα.) C
ἐγὼ δ' εἶδ' ὅσα. φῆσαι.) φήσειν. ἐπιβρίπειν.) ἐπιβρίψαι. ἐαδι-
σαύαι.) ἐαθυσηκίναι. πόλιμον ἀραμένης.) σχ. πολιμεῖν ἀράμενος.
πλὴν πρότερόν ποτι ὅσαν.
παύυγι.) πολύγι. τάγι.) τότ' γε. ἀλικῶσιν.) ἀλίκοις.
ταύτ' ἐω ἀρχὼ.) ταύτῃ πλὴν ἀρχὼ.
ἐαλᾶ.) ηκὲ ἐαλᾶ. ἐβανισῶσας.) ἐβανισάσας.
βυλήσητ.) βέλιτ' παῶσαδαι. ἐλθόντων.) ἐθιλόντων ὑμᾶς.
ποιήμενοι.) μόνον ποιήμενοι.

In orationem de Alexandreo fœdere.

ποιῶσι.) ποιῶσι. ἀλίν ὅτω.) ἀλίν ᾱ ἄλλων ὅτω. ἐπ' αὐτό.) ἐπὶ
ταῦτα. ἀληθιστέρα.) τἀληθ. σκοπτημένοις.) σκιψαμένης. νῦν.)
νυνὶ. παραλίχεσθαι.) παραλίξασθαι. ἀκρίτως.) ἀκρίτως.
ἀρίσα.) ὁρισᾶ. τυραννήσαντας.) τυραννοῦσαντας. ἄγοντα)
ἀγαγόντα. ἐς αὐτό.) ἐς ταὐτὸ. ἄλλον ἄρα.) ἄλλον τινὰ χρ. πό-
τερον πεισώμεθα.) πότερα πεισθέμενοι. ἀφίντες.) ἀφέντες.
μίλειν.) μετέχειν νόμων. non placet. μόνοις.) μόνον.
αἰσθήσεσθαι.) αἰσθανέσθαι. ἕτο δ' ὄχ.) τὸ δ' ἔτι. τοσοῦτο) τοι-
οῦτο. non placet.
μεδιμνᾶ.) ἐπὶ μεδιμέαν πόλιν. ὁρμήσωσιν ὅτοι.) ὁρμηθῶσιν. ὅτω.
ἰκατήγαγεν.) ἰκατῆγεν τὰ ᾱ πράτλεσι.) ἐπιτάτλεσι. συγχωρῆ-
σιν.) συγχωρήσουσιν. λίηκιον.) λίηκιον ταῦτα γίγνεσθαι. πόλεως
ὡς.) πόλεως ἐν τοῖς ὅρκοις. ἅμα μὴ.) ἅμα λίηκιον. διαμαχομένης.)
ᾑμαχομένης. ἐναργίσαλαι ἴσι.) ἐπράπλει. παρανομίας.) ὑπερβολίας.

ἰκατύγαγεν.) πλοῖα ἰκατ. πρὶν δ'.) πρὶν ὑμᾶς ἰψ. ἡμαρτημένα.)
τὰ ἡμαρλημένα. ἅμα παρ.) ἅμα παρεβόμεν. ὃ παρ ἐλάχιστον.)
ὅπρ ὀν ἐλάχιστον. non placet. ἁμαρτ.) βλαμαρλάνουσδ. τῇ ὀλίγ.)
ὀλίγ ᾱ. ηκὲ) ὃ ηκὲ ὕβρις. μαρωνίταις.) μαρωνίταις. ῥαλίοις.)
ῥαλίνοις. μόνον.) μόνοις αὖ ἀμφις. σύρῆδαι.) ἰσχυροῖδαι σύρῆδαι.
σωσθήκας.) σχ. ὁμολογίας. λιὰ.) μετὰ πλειόνων αὐτοῖς. μικρὰ.)
μακρὰ πλοῖα.
πληρώσιδαι.) πληρωθήσιδαι. ταῦτα.) ἕτο ἐβίσα. παύτο-
θεν.) πανλαχόθεν. χρῶντ.) τῇ πόλει χρῶντ. χρῆδαι.) χρήσα-
σθαι. πλάστ.) πλάστων. ὑπαρχσῶν) ἡμῖν ὑπ.

In orationem de Corona.

θοῖς.) τοῖς θοῖς σύχομαι. ἰᾶσαι χρήσαδαι.) χρῆδαι. & hæc
crebrò permutantur. σπεδῆς.) ἄξιον σπεδῆς. συμβάνη.) συμβάν.
ᾗ τότοις.) ἀνέσειν ᾗ τοτοισί. ἐβλῶ ἅπασι.) ἐβλῶ αὐτῷ πᾶσι χρῆδαι
μετ' ἐμοῦ. Atq; bis licuit ei omnibus uti contra me.
ηκὲ τοῖς.) ηκὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις. ἅπασιν ἕλλησιν ἴσοις ηκὲ.
παύτας.) παύτα σωίνρυσι. ηκὲ πρὸς ἀλλήλας ἰταράτλ. γίνοιτο.)
γίνητ. ταυτί παύδ'.) ταῦτα παύτα ὑπρ. δύπς.) τότων λύπη.
ὑπρ.) πρὶ ἅλ ἐφλύας. ὥστι τολμᾷ.) ὥστ' ἰτόλμα. ᾱ ἄλλων ἐ-
δίω.) ᾱ ἄλλων ὧν μετιψύσατό μοι. ἰκ τότων ἐσιδι.) ὑψιδι. ἔπι
τόπες.) ἔπι τοῖς τόποις. Lego, τὲς τόπες. ἀπολ.) πλὴν ταχίστην ἀπολαμ
βάνειν. irrepsit huc è superioribus.
ἴνικα.) ἴνικεν, ἄ. τὸ μύρτων.) τὸ μυρτινδν. πρὸς ἀθλωάτες.)
πρὸς ᾱ ἀθλωάτων λίμον. ἀθλωάτων.) ἀθλωάτων λίμον, συμπαραλαμ
βάνουσας. ὁ τῷ φιλίππῳ.) ὁ τὸ ᾱ φιλίππε.
ἰαθλιῶτο.) ἰπάθλητο. παύτα ἰαίατρ.) παύτα τὸ ἰκᾶ ἰαίατρινψά
μεν@. μᾶλλον ᾖ.) ὁμοίως ἢ ῥιῶν. non placet. ὡμολόγησι.) ὥμοσι
πλὴν ἐφλύων. μὴ ἀπίωσιν.) ἀπίωμεν. ἅπαν αὐτῶν.) ἡμῶν.
ἰλάσηλι ᾱ πορθμὸν.) τόπον. ὑμῖν τότων.) ὑμῶν ἰακκᾶν@.
πρὸ τὲς.) πρὸ ᾱ τὲς. ἰαίμοις.) ἰαίμ. ἐαὐ ἐχυδ'.) ἄχυτι ὑσυχίαν.
ὑπᾶσαν.) ὑπάρχσαν. γεγίδαι.) γιγεῖδαι. μαιμιακ.) μει-
νὸς μαιμακληριῶν@. ἰοιτέον.) ἰοιτίων. perperam.
πειραιᾶ.) ἐν πειραιᾶ. ᾱ ἀλιωάτων.) ᾱ ἀλιωάτ. ἐποιᾶδι.)
ἐποιήσαδι. ἐπαγγέλαδ'.) ἐπηγγίλλιτο. αὐτλίω.) αὐτλίω πλὴν ἔπισ-
πλίω. μιτὰ.) ἰαλατλίω φωνίλα ὑφ' ἡμᾶς. ὑπακούοντα,) ὑπακόσαν
τα. πλᾶον.) ἔπιπλέον. τοῖς μ̄ γὰρ ὅλοις.) τότοις μ̄ γὰρ ὅλως.
σωθήκωσι.) σωτιθήκωσι. non placet.
ῥήμασι.) τότοις τοῖς ῥήμασι. μᾶλλον.) μάλα ἀρμόσει.
αἴτια.) αἰτία. ὅλως.) ἀνότως. ὅβᾶς γάρ. ταῦτα πόδγν.) ταῦ-
τα ὀνίσι. πόδγν; φιλίππε πρότερον.) πρότερον φιλίππε. πλὴν γρ
φὼ αὐτλίω) ταύτῳ. non placet. κὴ ἀναγαβίας.) ἀναγαβίας χά-
ριν, κὴ ὅτι. ἐστι δημ.) ἐστι ᾗ δημοδένης. ῥαγωδῶν τῇ ἰκινῇ.) ῥαγω-
δῶν ἰκαινῶν. ἰκλήτορδ.) ἰκλητῆρδ. οἶμαι.) πρῶτον οἶμαι ἀθλον.
ᾱ μ̄ δν γράψαι.) τὸ μ̄ δν πράτλοντά μι. ἔναι νομ.) ἔναί μοι νο-
μίζω. σύρῆθήσετ.) σύρήσετι ἔστι ἀληθῆ. ἔστι ηκὲ μὴ.) ἔστι μὴ. ἃ
τὲς πρὶ ἁπάντων.) ἃ ᾱ ἐμοὶ πιπολιτευμένων. γγιῖδαι ηκὲ.) γγίν-
δαι τοσαύτλιω, ὅσω. λαβὼν ηκὲ.) λαβὼν ὁ φίλιππ@ ηκὲ.
ἰλλιώων ἀᾶ.) ἰλλιώων ὄντων ἀᾶ. σωῆδειν ἰκ.) σωῆδειν μ̄ ἰκ
παντὸς ᾱ χρίνσ, μίχρι ἅλ ἀ ἡμέρας ἀφ' ἧς. σώματ.) ηκὲ σώμα-
τα ηκὲ χρήματ. ἰλλιώων οἱ τὰ.) ἰλλιώων ὑπρ αὐτῶν κίπλώκασι.
ὅ,τι βελ) ὅ,τι αὖ βυληθέη. τῷ λοιπῷ) τὸ λοιπὸν μετὰ τιμῆς.
ἐς νῦν.) ἐς ᾱ νῦν ἐμβαλίδαι.
ἀλὶ νιῶ.) ἀλλ' ν νιῶ πρὶ τότων. πλὴν ἀτλιπλὼ) ἐπὶ πλὴν ἀτλιπλῶ.
ηκὲ βυλ.) ηκὲ τὸ βυλαύτιον. τινὰς μ̄) τὰς μ̄, ἐς τὰς ᾗ. ζώντων
ἀδ.) ζώντων ηκὲ ὄντων ἀδλωάτων. προσήκει.) προσῆκε γγίδαι.
φιλίππῳ. ηκὲ.) φιλίππῳ λιτίλειν. ηκὲ μὲν. ὡς ἄρα λιοδ.) ὡς λαο-
μίσοντα. ἢ βελῇ σωαχθῶσι.) σωαχθῇ.
οἵ.) οἵ τινές παραγγρόμενοι. ᾱ.) τόν τι ναύκρον. ὅτι ἐ.) ὅτι ἐσ
δὶ μιμψιμοιρᾷ ὁ δῆμ@ αὐτῷ. ἰδίᾳ ἀγνωμονοῦσιν) ἀεὶ διά τί ἀγνω-
μονοῦσιν ὁ ἀποστάλας. Νικοκλίης.) Νικοκλίης. αὐξηγικόντδ.) ἀπεγ-
ε γ. τὰ ἰκ ᾱ. τὰ ᾱ ἰκκλησίας. περιλανέᾳ) περιλανία. perperam.
ἔπεγ ὥσπρ) ἔπεγ. ψήφισμα ὥσπρ.
ᾱ φιλίππε.) πλὴν φιλ. ἐπ' ὄριον.) ἐπ' ὠρίῳ.
σὺ πιπονθότων ἐγίγνοντο.) ὑπῆρχον. σύνεσ αὐτοῖς.) ἑαυτοῖς.
βελίγχεσθαι.) ἐλίγχεσθαι. ἀφικνέμενοι.) ἀφικόμενοι.
ἐλλήσπονλον ἀλλαὶ.) ἀπαλλοτριωθῶσι. ἀφιδῶς λὲς.) διδὲς.
μαθεῖν ἀλλ'.) μαθεῖν ὑμᾶς ἀλλ' ἐργω. ἐκ τότων πλὴν πόλιν. Adde,
λίγι ηκὲ τὲς παρὰ ᾱ ἐν χερρονήσῳ στρατόσες. Recita & Chersonesitarū
coronas.
σύνεσιν παρὰ.) σύνεσιν τιμῶ παρὰ. ἐφ' ἑαυτὲς.) ἐπ' αὐτὲς.
ἅ συμβελῆς.) ἅ βυλῆς ἔσης, τί ὄμιλλον. μνησικακήσειν νὴ δία.)
μνησικακῆσαι. F. μνησικακῆσαι. ἰαίαισχίνειν) αἰσχίνειν.
ἰποιήσαλε.) ἰποιησαθ' ὑμᾶς, οἶλ' ἐγώ. γραφὲς ᾱ.) ἃς ᾱ ἀγῶνα.
ἐπωνόμαζον.) ἐπ' ὀνόμαζον. πρῶλον ηκὲ.) πρῶλαν μ̄ τὸ ψ.
ἅλα ᾖδε. ζοῖς πίνυσιν ὑμῖν.) ὑμῶν.
ἰάλοι.) ἰάλ μοι ἅ μιγιτάγι.

ηκαὶ τ̃ θʒιτασθντων.) θʒιταζομένων. ὑφίξειν.) ὑφίξει.
ἐ διώκαδαι.) διώκασαι λογ. ὁ λῆμ℔ ὃ ὁ βελὴ.) ηκαὶ ὃ βελὴ.
ἐπ ἀδικήμα℔ ἐλαχὲς ηκαὶ.) ἐλαχὲς λαβᾶν τιμωρίαν, ηκαὶ. Sed hæc appendix requirit participium, cuius modi sit, σπεύδων.
ηκαὶ νόμως τὲς.) M. ηκαὶ τ̃ νόμων τὲς μ̃. ἴσπετα τοιαῦτα.) ἅτα σὺ τοιαῦτα. πρεγόνες ταυτί.) ὑμῶν ταυτί. ἔναι φῆ.) θῆ. ἠκάτ᾽.) ἤκουσα τ᾽ αὐτ̃ λιγ. μιτυσία θ᾽ μὴ.) μιτυσία θ᾽ ἁπάντων ὃ μὴ τοιότων.
ἰλιτσίων.) ἰλησίων. ἀλλ᾽ ὡς ὁ.) ἀλλὰ παύτ℔ ἴσασι ταῦτα, ἃ αὖ ἐγὼ μὴ λίγω, ὡς ὁ θρασύλης. ὑμῶν οἶδ᾽.) ἐπ εἶδε. ἀπὸ θλ ἀγ.) ἀπὸ τῆς αὐθλ ἀγνοίας, ἣ σπερ ἕνεκα πολλὰ πρᾶδαι.
ναυθρίδλω.) ναυθράδης. μαρτυρθ.) μαρτυρία. μίλλοντ℔.) τέτ τε μιλ. ἔπὶ τῷ.) ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. ἐνυίψη.) ἐνύψη ineptè. ἐλ λιώων ἔτ℔.) ἐλλιώων πράγμαζα ὄτός ἔχη. ἁπάντων ηκαὶ τότ.) ἁπάντων γεγενημέν℔ ηκαὶ. ἴσχε.) ἴσασχε ἁπαντα. ἔτερον ἢ.) ἔτερ ἢ τ̃ παρ ἐαυτ̃.
ἀσυγᾶτε.) ἀσυγῶτό τις. ἀπὸ πείας.) ἔπὶ πείας ἀρχῆς.
σὺθὲς.) σὺνωσὼς ἔτ᾽ ἔλεγον οἱ θηβᾶοι ηκαὶ μιθ᾽ ὑμῶν. Statim ut hoc viderunt Thebani. τότε.) ἔτό γε θῆφνης. ἐπ ἰλιμι.) ἐ δίδωκε ἰδά μοι λίγε.
τὰ φιλίππε πραζζόντων.) φρενέζλων. ἑαυτεῖς ἔτε.) ἀς ἔτ᾽ ἐμο γνωμονοῦντας. ὦ λίναδ℔.) ὡς λίναδ℔. παραγίγνεδαι τότες.) τότε. ἀποκρίσεις ἀθλωάσεις.) ἔπιστολὴ φιλίππε. συμπνυσούντων ὑμῶν.) αὖ ὑμῶν. ἀς ἐκκ.) ἀς τὴν ἐκκλησίαν. ἰαθῆτε.) ἰαδῆτε.
ἀσῆλθεν.) ἦλθεν ὁ βελὴ. θλ ἰκευῦε.) τῇ ἰκευῇ θλ παρόδ℔ φωνῇ. τὰ ἐν θηβάοις.) θήβας. θρασᾶε.) ἐπᾶραι ηκαὶ θρασᾶς ποιῆσαι. τ̃ ἀεινῶν ἐσίν.) ἡμῶν ἐγγυτέρω. αὐτεῖς ὁ.) αὐτοῖς ἂν ὁ λίνδω℔. ἐπάνων ὄντων.) μ̃ ὄντων.
πρεσχύμαζ℔.) σχήμαζ℔. ὐκ ἀἰσχίν.) ὐκ ἀἰσχ. μὴ) μήδ᾽ ἅ ρωα. ἐγὼ ἢ παύτα ἔσα.) ἐγὼ δ᾽ ἅπαντα ἃ. ℣ λίγε τὸ ψόφισμά μοι.
ἐδ᾽ ὅτις.) θῆμ ὅ, τι τὶς. ἐποίησα ἔτ.) ἐγὼ τ̃. ἀτιάσαδαι.) ἀα τιᾶδαι. παρὰ ἅπασιν.) παρ᾽ ἅπασιν ἀφᾶτῆ. συμβάινοντα.) συμ βαφτα συπεφαύτει. φιλίππ℔ τῶν μάχων.) τῷ μάχῃ. ἔπε θλ.) πλησίον θλ χώρας. διῶν τινές. ἀνσια.) σὺνοίας. νὴ τῷ. θῆρκει λίγ℔.) μοί λόγ℔. τοσ℔τον.) τοσ℔τῳ γὰρ ἀμάνων. ἀριστόλα℔.) ἀριστόλοιος. τὰ μέλλεντα γρήσεδαι.) ἴσεδαι. πρόϊστηκ℔. πρόϊστηκεν. τοῖς δθ.) τοῖς τότε ἀθλωάοις. ἔπιτιμήσει.) ἔπιτίμησί μοι. ὑμαρτῖτε.) ὑμαρτήκατε. φρόνημα λαβ.) ἀναλαβόντα. ὑμῶν ὅταν.) θᾶ ἔταν.
αὐτὲς ἀπ.) αὐτοῖς ἀπολέσαι. θῆτι.) θῆσι. παρ᾽ αὐτοῖς ηκαὶ.) ἢ ηκαὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἰν πλ. ἰπράζατο.) ἰπράζατι. ἶν ὑ.) ὑ πόλις ἶν μετὰ. ἀρίστων αὐτὲς.) ἀρίστων ὄντων αὐτός.
αὐτεῖς.) αὐτὲς βοηθᾶν ἐτόροις. ηκαὶ πλαύσ.) πλαύσι.
φιλίππε.) τὰς ἔτ φιλίππ℔. διὰ τί; ὅτι τῷ μ̃.) τότῳ μ̃ γὰρ ἔζην αὐ ζυγηκᾶν. ἐκεῖνον.) ἐκάνων μὴ ἐκατηγορηκέναι.
προλαβᾶν.) πρεσλαβᾶν. πρεφάσεις.) ηκαὶ πρεφάσεις.
ἐπ᾽ αὐθλ.) ἔπὶ θλ ἀληθάας. ὑμᾶς ὑπελαμβάνων.) ὑμᾶς ηκαὶ λόγ ᾳρίσιν. ἐκεῖ.) αὖ ἐκαθαρὰ. πρεδιεδα.) πρέδιδε.
σωνιμβαλᾶν.) σωεισβαλᾶν. ᾠοντο ἐσιδαι.) ᾠοῦλο μὲθ᾽ ὑμῶν συμ παρασαξαμένες. τὲς θλ.) ἀπὸ θλ πόλεως.
ἔχειν φιλ.) ἔτ φιλίππ℔ ἔχειν. συμπολιμᾶν τὲς.) συμπ. βυζαντίοις μεθ᾽ ὑμῶν πρὲς ἐκεῖνον ἐποίησεν.
ῥύγμαζα.) ῥύμαζα ηκαὶ σχήμαζα. ἐλλιώων πράγμαζα.) ἐλλιώων ἐ τστί. ἐσφοι.) ἐσῆαν. ἐθάνυνδε, ἐσυνσαύτεις.) ἐλάνυνι, ἐσυνσαύτει. παύτων ηκαὶ.) παύτων φοβερώταζον.
τὰ μ̃.) ηκαὶ τὰ μ̃ θλ πόλεως. αὐτερατ℔ ὅ.) ὧν ὅ.
ἰσχὰς χαρ.) ἰσχάς γε χάριτας. ἰαθύκιπι.) ἰατίσει ηκαὶ.
ἰώρι℔ γίγενι.) ἰώρι℔, πόλεμ℔. ἄτλαν ἐ.) αὐτεῖν ἐ.
ἐπίμφθλω.) ἐπεπίμφθλω. πρωθλ.) νεῶν ἐν θηβῶν.
ἃ πολιτικὰ.) πολίπα. non placet.
φιλίαν ηκαὶ.) φιλίαν ἀγαγᾶν ηκαὶ τ̃.
μή ποτι αὐδρώπων.) μή ποτι σὺν τὸ. τῷ γι μὴ διαφ.) τῷ γε διὰ φθαρλῶα χρήμασιν ἢ μὴ. non placet.
χρόνες ἰαδ᾽.) σχιδὸν ἰαθ᾽ ἑπάτλω. μιλαύς.) μιλαύτς.
ηκαὶ τὲς ἄλλες ἅπαντας.) νὴ τὲς ἄλλες ἀθλωάους.
νὴ ὑπὸρ τ̃.) νὴ γνόντων τὰ σύρηα δικαστῶν. ἀπίφυγον.) ἀπέφυσε γον. τί πρεσῆκον.) πρεσῆκεν. & hæc crebrò permutantur.
ὑγᾶμαι, λῶ.) ὑγᾶμαι ηκαὶ ἀπόδισυτον. λῶ τ̃ δ᾽.) ταῦθ᾽ ὁρῶ.
ἰκανῶν ἰν.) ἰκανῶν νὴ μεγάλων ἰν. πιπέρατῆ ηκειρῶ.) πιπέρατῆ; τὸ μ̃. αὖτ᾽ ἐκένων.) τότων αὖτ᾽. ἰσινῆς πόλεως.) θλ πόλεως.
ἐπ πλάδων.) πλαδίων ἀπόλλυε. πρεσῆλθεν.) πρεσιλθᾶν.
ποίᾳ.) ὁποίᾳ. αὐαγὰς.) αὐτὰς ἀπὸ τ̃ ἰαδαρμᾶ, ἰκλσύων, cosq; surgere & dicere iubens.
ἔτε.) ἔτό γε ἐπαιλύγ᾽. ἰαζηγερᾶτ.) ἰαζηγέρεις.
παραλάφω.) παραλάπω. νὴ ἐμοί.) ἰμοί.
ἰλυμάνε.) ἰλυμήνω. πραχθήσομαι.) πρεαχθήσομαι.
παράτετσοί.) τετοισί. ὅτι νὴ ἀ.) ὅτι ἀ νη μὴ τὸ ὅλον.
λίγειν.) ἀπᾶν βιλτίω. ἀργὸ.) ἀργὸν νὴ τιμωρίαν ἰαζὰ τότε.
συγγνώμ.) συγγνώμλω. ἔτ᾽ θαμαρταύων.) θαμαρτὼν.

A μόνον ἰν.) μόνον τοῖς νόμοις. ἀλ᾽ ἰδίας.) ἰδίαν τλῶ ἦ. διακεκ μένον.) διακεάμενα ἔχειν. γαὴ γν.) γαὴ ὅτι γενάας.
πᾶσαν.) ηκαὶ πᾶσαν ἔχει ἰκανίαν. τὸ αὐτὸς.) τὸ τὲς αὐτὲς.
ὃ μὸ.) ἃ μὴ ταυτὰ ηκαὶ φρονᾶν ηκαὶ λίγειν. ἰν τῇ δήμῳ.) πολλῷ non placet.
αὐτοῖς.) αὐτὲς ἀληθίν℔. ηκαὶ ἰγὼ.) λίγ᾽ ἐγὼ. ἀμφότερα ἤδισας ἔτοι. ὄρᾶντα τότ᾽.) ὄρᾶντ᾽ ἐπὶ.
ἰλθόντας, ὑποκεκινομένες.) ἰλθόντα, ὑποκεκινέμένη.
τότῳ ὡς τὸ.) τότῳ, μᾶλλ. διᾶν.) διᾶ.
ὅτι ἀνάμνηδὼς.) ὅτι μνησθὲς. ὑμῶν τοσαῦτα.) ὑμῶν δὶ ἰμὶ, τὸ ἰαζαψεύδεδαι.) ἰαζηψεῦδαι. non placet.
σὺρει τὶς αὖ.) σὺρειτ᾽ αὖ τὲς ἐμοί.
δρασύδεν℔.) δρασύλα℔. ἰκρεισδᾶς.) ἰσπεισδᾶς. ἔπιλάφα.) ἔπιλάφαι μὲ. τοῖς πρετόρεις.) τοῖς πρέτορσιν ἕλλησιν. μίγιδ℔ ὅτ.) μίγιδ℔ ὅτ᾽ ἰλπὶς, ὅτι φόβ℔. δικάσας πιτ.) δικάσας ἢ ἁπλῶς πιπολίτευμαι. ἰαὐ τ̃.) ἰαὐ μ̃ τ̃ ἐμόν.
λύκλεψ μόνε.) λύκλεψ τ̃ πειραᾶς. τοίνυν ὑμῖν.) τοίνυν ἀπαζα, ἴσχυν.) ἴσχυν ἐμοί. λίγε μοί.) λαβί μοι. ἔπὶ τότων βασι.) ἔπὶ τότων πρειλόμενον βασκάνειν. ὡς σὺ.) ὁ σὺ. ὑμᾶς ἁπλῶς.) ἁπλῶς ὑμᾶς. ὁπλωίκα.) ὁπλωίχ᾽ ὑμᾶς ἐν ἐμοὶ μισοί. ἰφανῆ.) αὐφανῆ.
ἐπέγε ηκαὶ.) ἐπίγε οἷς ὑ παρίς, εἶε.) ἰρ᾽ ἀ ἐπίστε. χρήσιμ℔ ᾖ.) χ. γίγονας. ἀ μισθὸν τότων.) παύτων. ὅτι.) ὅτιγε ὀχὶ δίκαια. ἀπᾶν τί.) ἰαζὰ τότων ἁπᾶν τι δίκ. πρὸ ἰμαυτ̃.) πρὲ τὲς πρὸ ἰμαυτ̃. ἔ τινα.) ὅν τινα βέλει.
μετ᾽ σὺνοίας.) τί μετ᾽ σὺνοίας. τ̃ τὲς τοιότες.) ἄλλες. non placet.
B οἱ διασύρουτόν.) σχ. οἱ δίσυρον. ἰαδ᾽ αὐτὸν.) ἰαζὰ σωτὴν.
τινῶν ἐτόρων.) τινῶν πρότρεν γεγ. ηκαὶ τλῶ τ̃.) ηκαὶ πρωτέᾳ τῇ πόλει. πράξει.) ηκαὶ πράξει.
τ̃ διώκαδαι.) τ̃ ἦ διώκαδαι ηκαὶ. ἁπαγ.) δίκαις ἁπαγότων. διαμένᾶ.) μένει, φασὶ δᾶν.

In orationem falsæ legationis.

πικραπεισβάας λέγ℔.) Adde, ἰατ᾽ αἰσχίνε.
μετὰ ταῦτα.) ἔτα ἦ τ̃ χρόνων. τότων ὅτι.) τότων ἁπάντ᾽ ὅτι.
ὀχὶ ἰδίας.) τὰς ἰδίας. τῇ πρεσβρίᾳ.) πρεσβρᾶ. χρήσιμ℔ πράζαντ℔.) πράζαντ℔ γένητ᾽. μὴ πρέσβρ℔.) πρέσβρεν.
πρίσβιων.) ἴτι πρίσβιων. ἔπὶ τὲς.) θλ πρίσβεις τὲς ὅρκες. πρισθε μὼν.) πρεσύημι. γιγγνομένω ὅτι.) γιγ. ηκαὶ λιγόντων ὅτι. μὶν ἴσ νὴ.) μὶν τοι τί νὴ ἄλλο. ἰαλῶς ἔχε.) ἔχει τὰ πράγματα. ἐὰδ᾽ ὅτ℔.) ἔτ℔ ἦ. ἀλλ᾽.) ὁ τότι σιγήσας. φησί.) φήσει παθᾶν. δεινὴν ἀσιγῶν.) ἀσῆαι ἀ. λέξαι.) λέξει. ὅ, τι λέξαι.) λέξῃ. ὅ, τι χρῶ.) χρὴ ποιᾶν. τὲς ἄλεις.) ἀλᾶς. τοῖς.) τ̃ παρ ἐκένε τότων ἐνέντων. νὴ νεῖ.) ηκαὶ νεῖ ἦ μαρτ. ὅτι ἐγραφεν μ̃.) ἐγραφεν δ᾽ αὖ. ἀλ᾽ ἐ.) ἃ αὐτὲς. ὅτ℔.) ἅτω τότ᾽ ἐγραψι. ἰαὖ ἀρα.) ἵνα παῦ ἀρα ἄπειτί τι. ἴδε νὴ.) ἴλεω, φρυακιδλῶαι ἦ τλῶ πόλιν. ἐνταῦθ᾽ ἰῶ.) ταῦτ᾽ ἰῶ ἐλπ. τοῖς λόγοις τότοις.) νὴ τότοις. ἐσωαθᾶτο.) σχ. ὑφάνιζο, ἰαζησυσύζιζο, ἰαζηδαψιλσύζιζο. ἐπαινίσιδι.) μ̃ ἐπαινίσῃς. γράψαι.) γράψας μετὰ ταῦτα. ωαγκάλως.) ωαν ἰαλῶς. μόνον ὀκ.) ὀχί.
ἐπίχονζόθ᾽.) ἐπαύχονζόθ᾽ ἐλπίσι. ἅπαυζόθ᾽.) ἅπαυζα, ἑαυτὲς. ὑπαρ ἀργειν.) ὑπαρξειν αὐτοῖς ωειδῶαι. ἄνεμὸν δοῦρε.) ἦ δοῦρε.
ἀπαγγιλᾶσιν.) ἀπαγγίλλεσιν.
συμμαχίε ἀθλωάων ηκαὶ.) συμμαχία φωκίων. τί πιτσύσαυζόθ᾽, τί.) εἶα πιτσύσαυζόθ᾽, εἶα ἐπαθεν. πρεόδυν.) ἐμπρεόδυν. ἐκᾶνε.) ἐκεῖνό γε ἴσιεν. ἔγε ἃ ὑπὸρ ὧν αὐτὲς.) οἵ γε ἀ φιλ. ὅμως ἔτ᾽ σὺρεν τε.) σὺρεν. εἰ ἦ ἀθλωάων.) ἀθλωᾶος, εἰ θλ. ἔτ λοιπὸν βίον.) χρόνον.
λίγε.) λαβὲ τλῶ αὖ αὐ. ἃ αὖ᾽ ἃ.) ἃ ἃ προσάζλτι. ποιεῖν ὑπὸρ ὑμῶν. ἀλλ᾽ ὧν.) ὅν. ὃς γὰρ ὑμᾶς.) αὖ ὑμᾶς. ἢ ὃ, τι.) ἢ ὡς ὅ, τι αὖ δύπο᾽ζι. ὑμῦν διὰ.) ηκαὶ διὰ ταῦτα. ποτὲ ἰσάσαζι.) π. αὖτ᾽ ἰσώσαζι. ἀνθρώπε.) ἀνθρώπων μετὰ τὲς παρὰ τότων.
διὰ.) μετὰ τλῶ ἐφλώλω. αὐτλῳ.) αὖ αὐτλῳ ἀδικῆσαι.
αὐτ᾽.) μ̃ αὐτ᾽ ἰατην. εἰ ἦ μηδετιῦν αὖσυ ἀργυρίε.) εἰ δ᾽ ἐ, τιῦν αὖ δι ἀργύριον. Qui nihil non pecuniæ causa. ἀλλ᾽ ὰ.) ἀλλὰ δηλόνη ηκαὶ τινὰ νάι τῷ φόβῳ δηβάας.
ἰατὰ νόμας.) χόραν. non placet. ἐσί.) ὀξὶ πρισβάας. παῦ ἅπαρ πρεόρατο.) παύτα ἀ πιπόιηκι ποιεῖν. ἐντὸς δύεν.) ἐντὸς τάχ℔ δύεν ἐψ. μ̃ τότι ἄξια.) μ̃ ἄξια. ἔτ πιπραγμένων.) ἔτ᾽ τότι πιπραγμένων. λίγε. ὑπὸ τότ℔.) τότων ἀπόλλυαι. μᾶλ℔.) μᾶλ℔ ωολλῷ. ὑπὸρχεν.) ὑπᾶρξεν ἐν θλ. τοίνυν τὰ.) τοίνυν πρὸ ἔτ. ἔπὶ ἔτ πελίμ.) ἐν τῷ πολ. τηλικαῦτα ἐψ.) ηκαὶ τοιαῦτα ἐψ σύσαζο.
δι ἐμένει.) ἐνδιξέμενοι. τὰ δικήματα.) ἦ ἀδικ. διὰ τότ᾽ γε.) διὰ ἔτ᾽ τόν γε βαρχῆς. ὅτ℔.) αὐτῷ πίπρακτ᾽.
σὺνοίκως δίκειδι.) πρεοδίκειδι. ἐδὲς ἰδία.) ἐδὲς ἐδὲν ἰδία. ἐκένῳ.) σχ. φιλίππῳ. ὑμῖν.) ὑμῖτρ℔ πρεδότες. ὥς αὖ.) ἔρ. M. ὥσ᾽ ἂν ὅμ ἐναντιώτρα. δεινὸν, τηλικῦτον ὄν.) δεινὸν, ἰλάπτρ ὂν δεινὸν. uelim, & reliquum adde. τηλικῦτον ὄν.
δύπε.) δύπεθεν αὐτὸς ὧν. τὸ πρᾶγμα αὐτό.) τὰ πιπραγμένα τὰ αὐτὰ. ταῦτα ηκαὶ.) ταῦτα γὰρ μνημονεύεται, φησὶ.

τὶς πρεσ.) τὶς, ὡς, ἴσως, πρεσ. ἀφίσιν.) ἀφίστη, ἀλλ'.
ὃν ἀ.) ὃς ἀ τὰ λιαλ. χρήμαζα ὁμολόγει.) χρήμαζα λ' ὑμ.
ὑπισχυῆτο.) ὑπίσχεῖο. ἀπισέλαζε.) ἀπισέλλειτε. ἰνλῶ.) ἰῶ ἰῷ τῇ χώρᾳ. ἐπειδὴ ταῦτ' ἰῶ.) ἐπειδὴ τοιαύτη παραχὴ ηκὶ τοιῦτ☉ δόρυβ☉. ὅλως.) ὅλ☉ πρὸς τῷ. ἔτι πολλῷ.) ἔτι λευότροα. πάσχειν.) φάσκειν φωνίας. inepte. χώραις.) χώρᾳ. ἐμοί.) ἐμοί μ᷑ ὅτω.
ἐκᾶ.) ἐκᾶσι ἰλθὼν λειπράξαζο. οἱ συμπρεσβύοντ☉.) οἱ συμπρεσβεύσαυζ☉ ηκὶ παρόντ☉ λιζαμάρζυρσι. λικάως ὑμῖν.) αὖ ὑμῖν. ἰωνῦτο.) ὠνᾶτο. μᾶλλον.) ὅτω μᾶλλον ἰκ τ᷑ ἀκ. πράξοντας ἰν ὑμῖν.) παρ ὑμῖν ὅτω ηκὶ λειοικήσοντας ὅ,τι αὖ.
ἐπεσλαὺ ᾖ ἀκέση.) ἀκέῃ. ῥητοίῃ.) ῥητῇ. βελήσιτ᷑.) βέλητ᷑.
ἄλθομ ὡς αὐτὸν.) σχ. ἦκον πρὸς αὐτὸν. τὸς ὅλωδiss.) ὁλωδίων.
λῶρα.) λωρίας προσλαβὼν. ἰγίγιζο, ἴτι τοίνω.) ἰγίγνιζο.
νυῖ᷑ ᾖ ἢ μ᷑ πόλις τ᷑ αὐτῆς ἀφίσηκε; ὅτ☉ ᾖ χρήμαζα ἔλληφε.
ᾐδυλάω.) σχ. ἔρ☉ φωνίδ☉. ὅτ' ἰῶ.) ὁλίμ ὅτ' ἰῶ. τοσότω.) τοσῶτον λρατυμένοις τῷ πολ. τ᷑.) τὰ τ᷑ ἰχθρῶν. ἰγγίγονε.) γίγονι.
ἐπλοίπων.) ὑπολοίπων. ἀπήρκισαν.) σχ. ἀπίπλυσαν. τοῖς ἀμιλήσασι.) τοῖς μιλλήσασι. ᾐθίλησι.) ᾐθέλησα πολιμεῖν. βορ.) ἀρκωσαύτων, ἃ μ᷑ ἐλήφει ἂν πόλιως. τότε.) ἱκάνε ταῦτα, ἀπαγγίλλειν ὡς ὑμᾶς. ἀιδότας.) ἰλάντας. ὅσα.) ὅσον. παρ'.
πόλιως.) ἄλλης πόλιως. λιοσκυρεύς.) λιοσκυρίς. ἀθλωάιος.) ἀσθλωάιοις. γρίσθαι.) σχ. ἴσιοθαι. ὑπισχυόμ☉.) ὑπισχόμ☉ τοῖς ἀθλωάιοις; αὖ τύχη ἂν. αὐτὸς.) τότος μηλαμόσι. προύμνοι.) προΐμνοι μηλίμ ὧν ἐψηφίσαδε. τότος.) τ᷑τον σώζιθαι. τίω τ᷑.) τίω Ἐπιτολὼ, τίω φιλίππ. ψύφισμα ἔτα.) ψύφ. ηκὶ τὸ τ᷑.
ὕστρον.) ἰλθόντα τυτοὶ ὕστρον. πράτ]ειν. ἀπ.) πράτ]ειν, τ᷑το ἀμύσατί μ. πρωτρᾶαν.) τίω πρωτρᾶαν. ὃ.) ὅλ' βαδίξειν.
ἀξιῦν.) ᾐξίων. αὐτὸς ᾖ.) ὅτ☉ ᾖ. λοινῇ.) τὸ λοινῇ.
σύῃθως.) σχ. ἀλίγει μωρῶς, ἀλλὰ λακέργως. ἰλίᾳ πιπ.) λιαπισ πρακόσιν ἑωυτὸς. παρόντων.) τ᷑ παρόντων.
ὁ παύν.) ὅτ' αὖ λαλὸν. παρὰ ταύτῳ.) παρ' αὐτῷ τίω ἀποδομίαν. παράλλυλα.) σχ. αὐτιτιθίμ☉να ἀλλήλοις, ηκὶ συγκιμένα.
ἐνίγραψαν.) αὐίγραψαν. ἀπίπιμψανι) ἐπίμψαν. οἷοις μ᷑ τοίνυν.) μίν τοι νῦν. non placet. σωισχόμλω.) σωισχόμλω. ὄντας.) ὄντ☉ τ᷑ λιλέντ☉. ἀπ'.) βαρχῦς, ἵνα ἀ ὑμῖν. ὀχλῇ.) ἐνοχλῇ.
ὑπίχοιςν) ὑπόσχοιςν. ἀκειβολογήσπαδε.) σχ. ἀκριβῶς λογίσπαδε. ὥρίσθιων.) ὥρισβυντῶν. ἄμ.) τοίνυν. ῥιήρων.) ῥιήρων ὅλ' τόπων, ὅλ' ὁπλῖτ. ὄξ'.) ἐνιστι. Ἐπιτολὴ.) Ἐπιτολαὶ.
ἀρίσιως ὅσης.) ἀρίσιων ὧν ὅσῶν. λιατηγορᾶ.) λιατηγόρει.
σὺ ηκὶ.) σὺ, ὃ μόνον. ωστι.) ὥπστι ἰλθόντων.
ἐπαγγίλλειτ᷑.) σχ. αὐτᾶ. ἐνιωρακὼς.) ἑωρακὼς. ἐφ' ὑς.) ἀφ' ὧς ἐγὼ λόρλαζῶ μ᷑ ὅλίμ, αὖ λάβω: πρόϊκα ᾖ. ὡς ὅλ'.) ὡς ὅ' ἀκῦσαι.
τότς.) τ᷑τοσυμ. τ᷑.) τ᷑ φαιλίμ. ἀφέλιτο ηκὶ.) ἀφέλιτο αὐτῷ ηκὶ. τοιῦτ☉. φάνιτ᷑.) ὧν φάνιτ᷑. δύναιτ' αὖ ὅτ☉ ποιῆσαι.) δύναται ἐπεῖν. ὡς.) ὅτι ταύτα. ὃ ἂς αὖ.) ὃ ἂς ὅ' αὖ. ὃ.) αὖ ὃ φίλος. τῇ.) λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. βιβίασμαι.) ἐβιασάμλω. ἐπιλαμβαύτο γὰρ αὐτοῖς.) αὐ Ἐ.S. Ἐ διανοίας. ὃν.) ὅν' ἐβέλιτο.
τὸς μάρτυρας.) adde, μάρτυρ☉. ἀπολ.) αὐτὸν ἀπολογᾶδαι.
σωσιδίναι δεινὸν.) σωσιδίναι ηκὶ λόγον ᾔθιλον λιδόναι.
ἠτιᾶτο.) ἠτίατ᷑ πώποτι. παρὰ.) πρὸ ὁτότων ηκὶ τὸς συμ. γεγυσομένυς.) γιγυσμένυς. οἱπαδὶ ἀπ.) ἀσφάλιπτι.
ὁδ' αὖ.) ὁδί γι ἀσφαλίς.
μιδὲν ὸς.) μιδὲν ός γ' ὄν☉. ἀ γὰρ αὖ.) ἃ γὰρ ταῦτ' ὁρᾶ. λιατὰ τὸς.) λιατὰ πολλὸς ηκὶ. ἀδικημένυς.) διαφθαρμένυς. φίλυς τι.) ηκὶ νομίζειν. ηκὶ τοῖς.) Ἐ. M. ηκὶ τοῖς Ἐ παρ' ὑμῶν. ἀχθισθαι.) ἀχθισθῶσί μοι. μὴδ' αὐτὸς.) ἀφῆτε. ἀφήσιτι.) ἀφῆτε. τί δί;) τί δέ; ὅπου.) ὅπῃ τὰ ἑαυτ᷑ ῥιπῖᾶ. αὖτ᷑) αὖτ᷑ παῖδα ἐπ' αἰσχίνῃ.
μὴ δᾶ) ἰδοι. M. μάλιστά μ' ἰδοι. ταῖς.) ἐν ταῖς ἐκκλ. τ᷑ νόμον.) τὸ λοινὸν ἰθ☉ ποιᾶν. πρῶτ☉.) πρῶτον αὐτὸς πόριᾶναι: παρίξιτ᷑.) πράξει νῦν ὅτ☉. ηκὶ αὐτὸς.) αὐτὸς ἐστί. σωσῶν.) σωσάμλν.
γράψωμ.) γράφωμ. μίμνησθι) μιμνῆσθαι, perperam, nisi addatur δᾶ. ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς.) σχ. ἐκβολὴ σωκγόμων.
ὑποστιλλόμλνον.) ὑποστιλάμλνον. αὖ ἴχοιτι.) ἔχιτε. πόσῳ.) πῶς ἀ μᾶλλον. ἐνθυμηθίντ☉.) ἐνθυμόμλνοι, ὅτι τότοις μ᷑ τότς.
ἀ μ᷑ γὰρ μὴ ἀδικῶν) ἀ μ᷑ γὰρ αὖ μὴ: λἀγὼ. ὃ.) ὅλι γὰρ ἀ. τὸ λιβύδλω.) τ᷑.non placet. πόριβάλᾶν.) πόριβάλλειν. ταῦτα.) ταῦτα τὰ λόγς. αὖ.) ἀν' ὑμᾶς ἀπαγάγῃ. ἀλλὰ ὑς) ὅτιν ἀλ. τὸς ὄρνις.) τὰς ὄρνις. ὑπανίκειτ᷑) ὑπανίρίναζο. παρίλιπεν.) σχ. ὑπορίβη.
ταῦτα τοίνυν.) ἐν τοίνυν τῷ λράματι τότῳ. λυσμένῃ χθονὸς.) συμμάχῳ, perperam. πλίοντ☉ ὀρθῶς.) ὀρθῶς non placet. ὕρω☉.) ὕρω. ὅτ☉.) αὐτὸς ἐκ ταύτης αὖτ᷑ τότων. πλούσιτ᷑.) πλουσιᾶτ᷑.
νυνί.) νῦν παρόντα χρόνον. μιμνῆσθαι) μνησθῆναι. συμνολογῆ.) συμνολογᾶς. λαῦ.) αὖ πιλίλιον. ἐγὼ δ' ἀεὶ) ἐγὼ δ' ἔναι βᾶ. ὀγῶμαι.) οἶμαι ηκὶ τὰ νῦν συμβ.
παρ ὑμῶν.) ὑμῖν. ἀπολωλίκει.) ἀπολώλικι. ἀκρον, αὖτ.) ἀκρον πόλις ἰνίων. παρανομίας.) παρανοίας ηκὶ μανίας.

A νὺ.) μὰ τὸν λήμνρα. ὡς τὰ τοιαῦτα.) τὸ τοιοῦτα ποιεῖν.
πρυλακικον.) τετρακισχιλίων. ἐπειδὴ.) ἐπεὶ ᾖ ταῦτ' ἔτω.
ὀβολᾶ) βᾶ ὀβ. ἐκεῖτ' ἔχειν ὑπακούειν.) ἐκ ὑπ' ἔχειν ὑπακούων. non placet. ὑγκμένων.) ὄγκμένων. τὸ ψύφ.) τὸ ψύφισμά μοι. ἐὰ μὲν.) ηκὶ γὰρ ἐὰ μὲν τὰς μάχας. συμβάνειν ηκιρὸς.) ἐν τοῖς νῦν ὅ᾽ συμβάνει μιμᾶδαι ηκιροῖς. οἱ.) ὑμῶν οἱ πρόγονοι. γράμμαζα ἐπλογῦς.) add. de Στήλη. τ᷑.) τ᷑ ἀθλωάίων. .) ᾖ ἐκ τ᷑ βαρβάρων. ἐν δικείᾳ.) ἐν δικείᾳς. χιλιδονάιων ηκὶ λωκαέων.) χιλιδοναιῶν ηκὶ λυκαιῶν.
ἀπικλάνασι.) ἀποκίγῶτι. λατιγνώκαζε.) λατίγνωζι Δαύκα τον.) Δαύκαζ☉ λατίγνωται. τ᷑ λαζαψυδόδαι.) λαζαψυδόμλνοι. non placet. ὁμολόγλν.) ὁμολογῆσιν: ἀπάγειν δίκην προσύνοι.
δημοτικᾶ ὑδν ηκὶ τ᷑.) δημοτικᾶ ηκὶ τ᷑ ἀπὸ φυλῆς.
ὀργασαμίνων.) ἐργασμένων. & hæc sæpe permutantur.
ηκὶ διοῖς.) ηκὶ τοῖς διοῖς. λιλάοντα.) λιλάοντα. τούτων.) τ᷑τον ὑμᾶς λαβόντ☉ ἀρύσιτι; τ᷑. πεῖ☉.) τίς λίυδιω☉. χρόνν.) τῷ χρόνῳ. αὐτῷ.) αὐτὸν. ἀ ᾖ μύτι αὐαμνησθήσιδι.) αὐαμνήσιδι ὧν λοι πηγορῶν. μᾶλον ἰσχύσιν.) πλέον ἰσχύει. διὰ τόν δι.) τ᷑τόν γι.
προσύπει ᾖ.) προσύπει τοίνυν. λίγι.) φιλίππῳ. λίγι.
τ᷑.) αὐτὸ τὸ τ᷑ τιμαρχᾶ. προσωπάδ.) προσώπ. ἀτιμίαν.) αἰσχύνλν ηκὶ ἀτιμίαν. ὃ.) ἃ παύτ☉. νυῖ᷑ ᾖ δ᾽.) νυῖ᷑ λ' ᾖ ὅλη. ὁ τοιαῦτα.) ταῦτα. τὰ παρ' ὑμῶν.) ὑμῖν. creberrima permutatio.
τ᷑ ὑφ' ὑμῶν.) παρ' ὑμῖν. διαλιξάμλν☉.) διδιξάμλν☉. σχ. ἀς λέ☉ λαζαγήσας. αὐτὶ λαλῆς) αὐτ' ἴσης. non placet. ἔτει δ' ἐπειδὴ τοῖς.) ἔτοι ᾖ τοῖς μιτὰ ταῦτα. παρ' ἐκάνν.) παρ' ἐκάνῳ dogeda nov.
ὅ,τί δν.) τί δ' ἐν μιγάροις. ὃν αἴτιον.) αἴτι☉. μηδεὶς ὃν.) μη δεὶς, ἐὰν ὁ δᾶνα ᾖ ὁ δᾶνα βούλητ᷑. δικαστηρίοις.) τοῖς δικαστηρίοις.
φιλίππῳ.) αὖ φιλίππῳ ποιῆσαι. μνᾶ.) ὑμῖν μνᾶς γνώμη. τὸ τ᷑.) ὅτι τὸ τ᷑ προυπηκόντα. τοῖς.) τ᷑ τοῖς τοιούτοις σωσιν. ηκὶ τ᷑τον.) ηκὶ ταῦτα ἅπαντ☉. ἀρπαλίᾳ φίλον.) φίλων. μήν ποτι.) μ᷑ τότι. μετ' αὐτ᷑.) μιτὰ τούτο. ᾗ.) ἐ τοιαῦτα πάθη. τὰ.) ὑπὲρ φιλ. ταῦτ' ἐκάνῳ.) ὅπως αὖ ἐκᾶνα πρόσιται. νυῖ᷑ πράτ]ειν.) συμπράττειν. τίω ἐλλάδα.) ἐλπίδα. inepte. λιλαήσει.) λιλαώσιτ᷑. ἀναβιβάσιτ᷑.) ἀναβιβᾶτ᷑. παῖδὸς ηκὶ ὅτι.) παῖδὸς παῖδας, ὃς ἔτοι. ἐπιβᾶν.) ἐπανιλθᾶν. μίγα.) ὅτω μίγα αὐτῷ. ἐπορνῦσαι.) ηκὶ ἐπορνῦσαι αὐτῷ.) αὐτ᷑ λυκίας. ἐγασίαζε.) ἐγασιάζιτο. ἐπιχειρᾶ τοῖς δόπλοις λωῦσιτ᷑.) ἰδιχειρᾶ χαιρύσειν. ἐκάνν.) παρ' ἐκάνν πρέσβας.
ἐπαγωγᾶις σύρουσι.) ἐπαγωγαῖς σύρεσθο. δωῦσιδι.) δύναιδ' ἀδικεῖν. λαζαπωλυθῶ.) λαζαπωλυθὲς ἐπιδῦσαι. προσπαταγασυδάζε ται.) λαζαπασυδάζιτο. ὀλίπος.) ὀλιπώπος. βαρβαροι.) ηκὶ βαρβ. ὅτι ᾖ) ὅτι γὰρ ταῦθ'. ὃ.) ἃ βούλομαι. διοχλῶ.) ἐνοχλῶ, παλαι τὸς αὐτὸς. ὅμως λ' ἔν.) ὅμως λ' ἔτι ηκὶ τόλι ἀκούσατί μ. ἐπιτα.) αὖ ἄποιθ', ἔτ' οἰκᾶδι. ὅπως.) πῶς ἐκέχαζο. συρῆσιτ᷑.) σύρεθσιτ᷑. ἐπ'.) ἐν ἐκάνῳ. πολλῷ) πολλῶν ὑστρῶν, ὃ σφόδρα ἰσχυρίζομαι. ὀλίμ.) ὀλίγ ἐν τῇ ἐρίμν. πειδόντων.) ὀλίγ πειθ. λέγ ἐκᾶν☉.) ἐκάνως. σωζάτι☉.) ἄτι☉ ἄ. ᾗλίκει) ᾗλίκης. ἐπανέδιτο.) ἐπονείδιτο. πεπονηκότα.) πεπεικότα. τί λέγειν.) λέγ. φωνᾶν.) φρονᾶν. ὡς.) ἀκέσαν λᾶ ὡς. πηλίκα.) ᾗλίκα. πρεσβητ᷑.) ᾔρητ᷑. ποιήσειν.) ποιᾶν. φθόνος.) φθόνον.

In Leptineam.

αὖ) ὡς αὖ οἷός τι ὦ. σύρομένυς.) σύραμένυς. ταῦτα.) ταύτας ἀφ. τ᷑ ἀλικούντων.) ἀλίκων. ἐνιστιν.) ὄξιν ἐκᾶν. νομίζων.) ἐνόμιζεν. αὖ.) ἐκᾶνό γ' αὖ ἴσως. ἔθνικα) ἔθνικα. ὃκ.) ὄχ ὅς ἀφαιρήσιτ᷑. τ᷑ ἥμισυ.) τὸ ἥμισυ. αὐτοῖς.) αὐτοί, τ᷑το ἀφ. ἐφ' οἷς.) ἐφ οἷς. ὡς ἐν ᾗλθι.) σωῆλθι. σχ. τ᷑. ὡμολογημένων.) ὁμωμοσμένων. σκοπᾶν.) τούτ☉ σκοπῶν. ηκὶ.) δοκᾶν: ἡ λυσιτιλίστρον. πρὸ τ᷑ παρόντ☉) σχ. τ᷑ νόμ. τ᷑ λήμων.) τ᷑ λήμν. non placet. πολιτεύων.) πολιτ. non placet. ᾗσυνο σᾶν.) ᾗσυν☉ αὖ.
ἀφίλης.) ᾗλίης. ἐπιχειρύσα.) ἐπιχειρήσαι. λειτουργ.) τούτ☉ λειτουργήσσειν. ἀσφορῶν) ωασῶν ἐισφορῶν. ἃ) ἐισγ. ἃ ᾖ δή. ἐ τοσ ἀρξει.) ὑπαρχειν. ποιῶσιν.) ποιῶσιν: μεῖζόν ὄστ.) μιᾶτ᷑ον ὅστ. διαμένειν) λιαμᾶναι. λέξω.) ἐπιλέξω. ἴστ γὰρ δίκη τ᷑τ' ὅστ. τ᷑τον αὐτοῖς.) τ᷑τό αὐτὸ λέγι. ποιήσει.) ποιᾶ νόμ☉. βλάψει.) βλάψει. διειρῆδαι.) διηρῆσθαι. δᾶτ᷑.) ὑμῶν ὑ πόλις δᾶτ᷑. τοσότων.) τοσούτ☉ τοίνυν λᾶ. ἀφηρημένυς.) ἀφαιρεμένυς. παρ' ἐαυτ᷑.) ἑαυτῷ. ψυφίσμαζα) τὰ ψυφίσμαζα τὰ. σωθῆν.) ὧν ἔχιτε ὑ δίδωκα ζ᾽ σωθῆναι. τ᷑ μὴ.) τ᷑ χρησῶν. πρὸς τὸς τ᷑.) πρὸ τ᷑ ῥιάνοιζα.
τοι τ᷑.) τοίνυν τῷ ἔργῳ. μνέαν.) τούτων μηδὲν ὑς μνέαν. ἀπολύσι.) ἀπολύσει. τ᷑το.) αὐτὸ δὴ τ᷑το, ηκὶ παθόντ☉.) παρόντ☉, ἄξια. ποιᾶν αὐτῷ.) ποιᾶν λαζαγήσει. τραπυσαμένων.) τραπυσαμένων. ἀσίφορον.) ἀσυμφορέων. F. ἀσύφρων. πρὸς) ὑ πρὸς λακ.
ὅσῳ.) πόσῳ. πείσοντ᷑.) ποιήσοντ᷑ perperam.
τὰ λοίπντα.) ταῦτα, μηδὲν ἔχοντ☉. ὑγιᾶδι.) ὑγιεῖδι. ηκὶ.) ἢ ποτιδίαιαν, ηκὶ τὰ. ὃς τ᷑ τοῖς.) ὃς τ᷑ ὑμετέρων σύργι τ᷑ τὰς ὑπαρχούσας ὠφρίας ἀφαιρήσιτ᷑. σύῤῥγίτας.) ξένυς σύῤῥγίτας.
μιτὰ τ᷑ ἀρμόδιον.) ὥσπρ ἁρμοδίᾳ ηκὶ ἀριστογίτον☉.
γνοίη.) γνῷη. παραινᾶ.) παραινᾶν.

ταυτὸ ἔτος.) ταῦτ' ἐποίησεν. σχεῖν.) ἴσχειν τ ῥητ. ἔ.) τ χαβρίᾳ. A
μιᾶς λύσεις.) διώσας. ἀποτροπιάζω.) ἀφαιρεῖσθαι. τὰς πα-
λαιὰς.) τὰς πάλαι. ἐτιλσύτησεν.) ἐλθὼν ἐτιλ. φιλ.) ἕνεκα φιλόπο-
λις. ὢν.) ὡς ἀσφαλ. ἀφαιρῆσθαι.) ἀφαιρᾶσθι. εἷς δὲς ἀκακοβάλι.
παρ.) ἐν ὑμῖν αὐτοῖς. ὡς.) ὧδε αὖ ἐκείνως. ἐρίσειν.) ἐρίσεις.
ποιήσασιν.) ποιήσασι. ὅσοις.) ὃς λέγομεν. ἐλλὶν.) παύτων ὃς
ἄλλ' ἄξει ἐκεινὸν. τιβῆ.) αὖ τιβῆ.
καὶ πᾶσι.) καὶ τοῖς ἄλλοις πολιτεύεσθαι προσῆκε.
ἔτυχι.) ἐτύχομ. ἐρᾴτλω.) καὶ ἐρᾴτλω. τότε νέμειν.) τότε ἔ νέμε-
λᾶ.) λᾶν. ἅς.) ὅσας ὁ λῖμος. χρῶ.) ἐχρῶ. καταλάπων.)
ἐκαταλιπὼν. ὃν.) αὖ. M. ὃν αὖ ὑμῖν δοκῇ. λᾶναι.) καὶ λᾶναι κὴ μὴ.
ἐαὐ.) νέμειν ὑμῖν. ἑαύτις. ἕτω αὖτι.) ὧ αὖτις βάλητ). ἐγγύτα-
τα.) ἐγγυτάτω. ποιεῖν ἄλλος.) ἀλλήλους σὺ. αὐτὸς.) αὐτοῖς παρι-
σκευάσθαι. ἐμοὶ δ'.) δὴ λοκῆσαι. ὅτοι ποιήσασι.) ποιῆσι. ἅπαξ.)
ἅπας ὁ λῖμος. καὶ ἀρχαῖ.) ἀρᾶ. apage. πρίγι.) πρὶ ἔ γι μαλι.
συγγενῶς.) τὰς δ' συγγ. ἐμοῦς ἐτύγχανεν.) ἔτυχεν.
πρότερον ὕστερον.) πρωτέρων ὑστέρων. λάξει.) λάξῃ μαλλον δὲς
λυσ.) μή τι λυσίμαχον. ὕστερον.) πάλιν δ' ὕστερον. ἀ δ' μαθὲς.)
μαθ' αὖ ἄς. πρῶτον.) πρώτων λαβαλεξάνδ. ἀρ' ὄν.) ἆρ' ὁ λίνκω-
νος. λαβαλιπᾶν φησι.) λαβαλάπεμ φησί.
ὧν ἐμ.) ὧν αὖ ἐμ ὑρλίᾳ. φρυακίσειν τ.) αὖτ' ὡς. κατεργῶσι.) κατ-
εργάσωσι, αὐτίγραφα.) αὐτίγραφον. προσλιλύσας.) προέρισας.
καὶ.) ἐχὶ καὶ λαβὰ ἔτο λανδταβα. ὡς δ' ὑμᾶς ὡς λαλῶς λᾶτ).
ἔμ.) ἐμ γ' αἰσχρὸν. ἀμφισβήτησις ἐτι.) ἀμφισβήτησίς τις.
δίντων αὐτ.) δίντας αὐτὸς. Neutrum placet: ſententia poſtulat,
δίντων αὐτοῖ. αὐτί ἔ δίτωσαν. ἀβρία παρὸν) ἀδρέως παρ' ὃν. B
ἐγὼ.) λεβίντα γραφῇ. ἐγὼ μ̄. ἀπᾶμ.) ὡς ἐπ ἀπᾶμ, τὰ ἀνάλω.
παύτων.) ἔτο δ' παύτων. τὰς ταφὰς.) λαμασία ταφὰς ποιᾶδι.
ἀφιλικοῦ.) ἀφιλίαν. non placet.
σύβργι ἔ.) σύβργισιν, ἐλὶν αὖ αὐτὸς. ἔτ'.) τότῳ ταῦτ' ἐμιλλεγ.
ἐλέγχὸς ὤ.) ὕτλων ὤ. F. ὕτλον. quia ſequitur λοιὸς ἀπᾶμ.
μαθ.) μάλ' ὡς χρὴ. ἄλλ.) ἄλλον ἄλλα γίγνεσθαι.
διάφαντον.) διαμάφαντον. καὶ μιλ.) καὶ πρὶ ἔ μιλλόντων.
καὶ.) ἴτι καὶ διξίνα. ὡδὶ.) τάδι ποιήσαι. πρὸς τὰ ποκ-
ρά.) ποκρότατα. non placet. τὰ λάλλισα.) λράτιστα.

In orationem Midianam.

αὖ ὑμῶν.) αὖ καὶ ὑμῶν ἕκαστ ὑβριδὲς. ὅσῳ γαρ.) ὅσῳ πλάσσιν
ὅτ. παρύγγελκεν.) πρὸ ἐγγελκεν. μόνων.) μόνον. ἔτο.) τοι-
ὅτόν τι. Sed τὸ μαλῶν tum erit omittendum. λιπαιότρ'.) λιπαιό-
τατ' ἄνευ. βέλομαι τοίνυν.) βέλομαι ἐν ὑμῖν. ὑμῶν.) ἁπάντων ὑ-
μῶν σύλλαβειν. τῇ γᾶμ ἑορτῇ ἀπεδώκαλι.) πλὴν γᾶμ ἑορτὴν ἀποδεδώκα-
τι. ταύτας τὰς ἡμέρας.) ταύτας ταῖς ὑμέραις. ἕναφον.) λαβὼν κα-
τὸν βαρχῆς ὧν πιπ. φρίτον ἐτ.) φρίτον ὃ τέταρτον ἐτ. non pla-
cet. ἀλλ' ἄ.) ἀλλ' ἐφ' οἷς παύτδ. ἐν ἀγανακτήσειτι. τοιὸτον.) ἔτα
τόγι ἀλλὰς. ἡγωνίσμεθα.) ἠγωνισάμεθα. ἡγᾶδαι.) καὶ πιστοτάτης
ἡγᾶδαι δὲς. ὥσπερ.) ὡσπερεὶ λιφ. τοῖς ἑαυτ.) αὐτῷ. καὶ πρὶ)
καὶ τὰ πρὶ τλῶ ἑορτλῶ. λαμβάνειν.) λαβᾶν ἐκ ὑδωυβήσανι ἐσοί δ' οἱ
καὶ διπλύσανλο. καὶ.) τό τι καὶ νῶ. ἀθρόων.) τότων ἀθρόων. ὁ
λωλύσας.) ὁ λωλύσων ὀξπαλιδλῶ καλόγ. αὐτὸς.) αὐτὸς λιξὼν.
ὕβρίζεσθαι.) ὑβρίσθαί φημι. προβάλλεσθαι.) προβαλέσθαί φημι.
παρισκευάζετο.) παρισκεύαστο. ἐκ ἔ νόμι.) ἐκ τ νέμειν. ἐνίγε
καιμι.) ἐνίγκει μοί. ποιῆσθε.) ποιῆσθε τλῶ τιμ. τοῖς ἀδικήμασιν.)
τοῖς ἀδικήσεσιν. ὑμῖν αὐτοῖς.) αὐτὸς βιβαῦτι. φεύξετ.) ἰδίαν
φεύξετ. ἐαὐ ἢ διομοδίτλω. ἀλλὰ πρὶ.) ἀλλὰ καὶ πρὶ παύτων.
ἄλλας.) ἐν ἄλλαις τισὶν ὑμέραις. λίνκω.) σχ. ἄξιός ἐστι τυγ-
χανειν. λάτοι.) καὶ τὸ ταύτας. σύρπα.) σύρπα ταῦδ' ὑμῖν, hoc
eſt, ἐν τῷ ὑμῶν ὅρκῳ πρὶ ειλημμένα. τοῖς.) τὸς τοῖς διομυσίοις.
τοῖς λοιποῖς.) τοῖς ἄλλοις. ἀπάγγελι.) ἀπύγγιλλι. μόνον αἴτι-
ον.) νόμον. ineptè. ἐκτίσειν.) παύτας τὸς ἄλλας ἐκτίσειν. γρᾴδαι.)
γεγρᾶφθαι. ἐπειδ' ὁ πολύζηλ ἐκᾶν.
φθάσαι.) φθάσας τ λογισμὸν ἁμαρτὼν ἐπαισχ. F. ἐπαισχ.
λικτίσειν.) λικτίαι. ἐκ ἐνίσαι.) ἐκ ἐνισ' αὐτῷ.
ἔτο.) τί ποιήσῃ. πλημ.) τί πλημμιλοῦντας.
βλέψῃ.) ἐκὼν τις βλ. ὄφλων.) ἐφέλων λίνλω μὴ ἐκτίσῃ ἐκὶ τοῖ-
σεν ὁ νόμ τλῶ βάλλω ἰδίαν. τῷ αὖ τῷ ἰδιώτῃ. τὶς.) αὖ τις βιαί.
ὃ ποιῶν.) ἐποίουν τι. πραίτειν.) ταῦτα πράξειν. τότε κ̄.) τότε
ὕμνε. (κατ' ἐπιξήνησιν) τῷ θεῷ ποιᾶτι. ἐσὶν ὦ.) ἐσὶν μ̄, ὦ α. α. καὶ
αὖται. ταῖς.) ἀεὶ ταῖς ἀφικνεμέναις. ὑπὸρ ὑμῶν αὖ ἐφ.) ὑπὸρ
ὑμῶν ἐφανώμεθα. M. φανώμεθα. καὶ ὑβρίζειν.) καὶ τὸ ὑβρίζειν. ἢ
τὸ τὰ τοιαῦτα. συγκ.) τὸ συγκιχωρηκὸς. αὖ ἀφίλη.) αὖ ἀφίλκτάί
τις. ταῦτ παρὰ ἔτ'.) παρὰ ταῦτ' εἰομένων. πιπρότατον γιγνόμε-
νον.) γιγνομένων. χρηκυόντων.) χρηκῶν. ἰδιλήσειν.) ἰδιλήσῃ αὖ-
αλῶσαι. μανίαν φιλοτιμίαν.) μανίᾳ φιλοτιμίᾳ.
ἐπικ.) παρικολάθηκεν. ἐκ ἐρᾶς ἐχει.) γιγνώσκει. οἷς.) ἐφ' οἷς
ἐπραξε. ἐς εἰκίαν.) ἐπαθεν ἐς. καὶ εἶ.) ἆ ἄνις.
αὐτῷ.) ἑαυτῷ βιβούλευσεν ἀτιμαζόμενον. δικασαύτων.) δικαστῶν.

ὑπορβολῶ.) πλὴν ὑπ. γι ᾶσι.) ἔτον πᾶσι γεγένθαι. νέμεις λα-
τὰ τ.) νόμεις τοῖς καλοῦσι τιμωρίας. χρύσασθαι.) αὖ χρῆσθαι, μὴ μιγ.
ἐφάλων.) πλὴν μιγίστω ἐφέλων. ὡς πρὸ.) ὡσπρεὶ.
ταῦτα λῶ.) ταῦτα καὶ τὰ πραττόμενα λῶ ὑπὸ. ἠφίσαν.) ἀφίε-
σαν. αὐανομίσασθαι.) λομίσασθαι. ἀλλὰ καὶ.) ἀλλ' ἀναίως, ἀλλὰ
καὶ. τὸ τιλσυτᾶσαν.) τιλσυτὼν. χρῆτ.) ἀεὶ χρῆτ.
μήτε ἔ.) μήτε λέγε. ἀπώλισεν, ἀλλ'.) ἀπώλισεν: ἐλλ' καλαῖν.
μαρτυρῶν.) μαρτυρία. ἢ.) καὶ ἐλλήνεσθαι. ὑπὸ.) ἀλλήνως ὑπὸ
τότε. μήτε νόμ.) νόμων. καὶ τίνα.) τοῖς ἄλλοις καὶ τίνα ἄ.
ὄρᾳ.) ἴσαν τὰλαῦᾳ. ἀλλ' ἐπὶ τὸς.) τὸς τοιότους ἀλλ' μᾶλλον.
ὅτως.) ὅτ ὑτίμωτ. ἀ λέ τις μικλίν.) ἀ ἄ τίς πίνις ὧν μαλλ' ἢ
λιπαικὸς. ἐλλίνα.) ὡμὸς ἐλλίνα ἔτ'. τὰς αὐτὰς.) τὰς ἐμοίας.
αὐτὸν.) ἑαυτ ὑτίμωκεν ἐκ. ἐπ' ἐκάνω.) ἐπ' ἐκάνον ἄγουσι. ὅταν
ὀλιλιγχητ.) ὀλιλιγχθῇ. αὐαλώμαθ'.) αὐαλώμαλα. παῦδ' ὑβρίσμ.
λάλει μοὶ τότων.) καὶ τότων. ἔτ δ'.) ἀκούτί μ ἔτ δ' ὑποδέντεθ τῇ
γνώμῃ. αὐτὸς σὺδαιμονεῖ.) αὐτὸν σὺδαιμονεῖν. αὖ μικρῷ.) τιτὶ γὰρ
μικρῷ παρῆλθέ μι. διαπρᾶξαι.) πρᾶξαι Rhy ἀλὸ πρᾶξαι. λαῖλαι.)
ὑπολά πιτη. πρόῤῥησις.) μ̄ πρετ. πρόῤῥ.) λατ' αὖ φλαῦρον.
ἐφ' αὐτὸν.) ἐπ' αὐτ. ἐὶς τι πλῶ λατ.) ἐτι. perperam.
ὑμῶν ὄντ μόνον.) ἐμὲ μόνον ὄντ. ἐμὸ παύτων.) ἐμοῦ παύτων.
ὑπολαμβαύτι.) ὑπολαμβαύειν. ὑπεμίναται αὖ.) ὑπεμεῖναι τι.
ἔ βίον αὐτῷ.) ἐαυτῷ. λυμβίᾳ.) λυμβᾶσι. ἔ τοιαῦτα.) ἔτι τοι.
ἀλαζονεῦντ.) λαζονεῦντ. τοιὸτο.) τοιὸτον; ὅ τις.
ἐρῶντας.) ἐλλιάτας. ποιηρὸν.) δρασὼ ἄνευ.
καὶ προσίτι.) καὶ προσίτι ἕτεροι μαρτύρων τότων σωτ.
καὶ.) ἴσως καὶ τοιὸτ. προφάσεις.) μ̄ προφάσεις.
μυρί ὄγκῳ ἄλτικ.) ἕτερα. τί τότων ὧν.) ταῦτα, ἐφ' εἷς.
ποίων τινῶν.) τιμῶν. ἔτ' ἴσαν.) ἔτ' ἴσαν; ἔτ' ἴσαι; nec eſſe, nec fu-
turum eſſe.
λ.) λὴ λ οἰκίας. ὑποβαλλομένη.) ὑπολαμβανομένη. λᾶ.)
μειλίας λᾶ σκοπᾶν. εἶναν.) ἐλαπαυῶμεν. ἀτιλίσι.) ἀτιλᾶς γι-
γνῶδαι. πολλῶ) πλέον ὄρι πολλῶ. ἐνομάζων.) καὶ τὰ τοιαῦτα
ἐνομ. ῥήτορι λὼ.) ῥήτορι ἐπιδῶναι. λ.) ἦλθ λ. ἔτ.) ἐχότως ἐ
ἔ. ὑπὸρ λ πόλεως.) σχ τῇ πόλει. ἐλέγχι.) ὑμᾶς ἐλέγχει τότων.
καὶ ταῦτα ὀβιόντων) καὶ ταῦτα ταὐτὸν ἴσασι πλοιπᾶς. ἀλλὰ μὼ
ὅτι καὶ. ἵνα πρῶτος.) πρῶτον. τότε.) ἔτι ἐβόλιδι. ζημιῶσαι)
ἐβλασύσαδι λοιλάσαι. ἠρήκει.) ἐρήκει. perperam. ὁ μ̄ ἔλεγ.) ὁ μ̄
ὧν ἔλεγ. φύσειαν.) φύσαιτι. ἐῶμεν.) ἐάσομεν. ὑμᾶς ἐ.) ἀλλ' ὑ-
μᾶς. σμίκρωνι.) σμικρῷ. ὃδ' ἀντιᾶν.) ὅτ' ἄλλον ἐλίνασχ.
ὁρᾶν ὑς φρόνειν.) ἀσφρόνειν παρὰ ταῦτα ἔ βίον.
ὑπαρχειν παρὰ.) ἀνὸς παρὰ. λίνκειν ὑπ.) λίνκειν ὅτα φερὰς.
ὅτι τὰ) καὶ τὰ παιδία. ἑαυτ ὅταν.) ἑαυτ, τὰ ναυτίον. ἠγῆτ.)
ἠγᾶμαι. non placet. τᾶνομα.) ἔτο τᾶνομα. ἐξ) παρ' ὑμῶν.
ἠγᾶμαι.) ἠγῶμαι. ἦσαν ἐρημα.) ἦσαν λιλοιπότδ, ἐκκλησίαζειν.
λρίνεσθαι παρ) λρίνεσθέ σι παρακρᾶμα. ἐξ ὧν.) ἐφ' οἷς ζῆς.
πρόσῳπα; ἐλλ.) πρόσῳπα; ἐγὼ μ̄ ἠγᾶμαι. συγχαιρόντων.) σχ. συν
συφραινομένων. φλαῦρον.) λυπηρὸν ἢ φλαῦρον. ὑμᾶς ἀποψ.) ὑμᾶς
μ̄ ἀποψηφιᾶδέ σι; σὺ ἢ ὁ. ὅτ πρὸς.) ὅτ αὐτῷ πρὸς.
πίπεισμαι τοίνυν.) πίπεισμαι. non placet. καὶ.) ἔτον καὶ λιπαρῆ
σειν παρ' ὑμῶν, αὐτοῖς. ἴσαι γιῶ) ἴσαι ποτὶ γιῶ.
λάτινων.) καὶ τ ἄλλων. θυμάτιον.) τὸ ἱμάτιον. δοκοῦντα.) ἢ
δοκοῦντα καὶ ὄντα. ἔπαλαμῆσαν.) ἔπαλαμᾶν. ἵνα συβύσ.) αὖ
βις. perperam. χορηγᾶν.) ἐχορηγᾶτι. αὖ ἐλίποσ.) αὖ ποσ' ὑμᾶς.
ὅτῳ.) τῷ ποτ' εἰσὶν. ἐν τῇ πόλει.) πολιτάᾳ. μήτι αὔρᾳ.) μήτι
ἴλιον, μήτι αὔᾳ.

In orationem Androtioniam.

βουλᾶν οἱτῆ.) ᾧτε. λαβᾶν ἔτον.) μεγαλαβᾶν τότε. πρὸς ὑπα
τον.) ἵναφα. αὐτὸ.) αὖ τἐναντίον. ἀληθειαν.) ἀληθῆ. ἦ.) λίγι
ἐδαμᾶ. ποιησαμένοις.) ποιησαμένη τὰς ναῦς. ἀλλ' ἄ.) ἃ ἦ παύτδ
ἰκράκαλ. παύτας.) ταύτας μὴ ποιήσαιδε. μ̄ ὡς.) ὡς μ̄ ἐ. λα-
κᾶνο.) ἢ λιθᾶνο. ποιήσασθαι.) ἡγεμὼν ποιήσασθαι. ἔ νόμον ἔτον)
ἔ νόμον, ἰχειροτόνησεν αὐτλῶ. non placet. δικαιοῦς τοῖς.) τούτων
ὄσιν. λαλαγῆσαι) λαλαγλῶσι, ἀλλ' ἑαύτις. ἕναφον λαβᾶν.) ἐπὸ
γῳ λαμβάνειν. ἄξιον ὤ.) τοίνυν ὦ. ἄνευ ἴν'.) ἕνευα τὰς πολίτας, ἵν'
ὡς. πρὶ μ̄.) πρὶ τοίνυν ἔ νόμ. ἐβῆλθε) ὡχεῖτο. ἰγχειρᾶ.) ἐπι-
χειρεῖ. ἐς αὐτὲς) αὐτῷ. ἀφιλίαδαι.) ἀφίλησθι. οἷς.) ὃς ὅτοι πρε-
ἴσασαν. ὠλίκως.) ὑμᾶς ὠλίκως. ἰλλάμμαλα.) ἴλλαμμα. οὐ
τοίνυν) ἴσι τοίνυν ὑμῖν. ἔ ὅρκων.) ἔ ὅρκειν. non placet.
ἀπαγαγὼν) ἀπάγων. ἐλλ.) ἐκ ἴσιν ὅ, τι ἔ ἀναλάτων ἰλλιπὼν.
ὅσλω.) ὃς λῶ. rectè. ἐλλὰς.) ἐκ ἴσιν ὅστις ἀπισκρκῆλο ἔ σωθῶσα, ὅστι.
ἐπόταν.) ὅποτ' αὖθρωπ. πόλλ'.) πολλαὶ λ' αὐλ. ἀργυρίᾳ.) ἀρ-
γύριον. αὐτ λίχρητ.) σαυτ λίχρησα. δημοσίᾳ.) δᾶν δημοσία.
λ λ.) λ τὴ μόρον. τέλ' ἄνευ.) τὸ ἄνω non placet. εἶλα.) ἢ
εἶλα. ἔ δι.) τ δι. ἀσύπραξι.) μόνον ἀσύπραξεν. ἐξ ὧν) ἀφ' ὧν.
ἐκπλυσάσας.) ἐκπλύσας. πολιμᾶ ὁ.) ἀνόσως ὁ μ̄. καὶ τὰ) καὶ λ
σᾶς αὐταδησίας. ἀπεχ.) ὑπεχορύσαν λδε. βεπόδδε.) τούτων ὄντ.
ὑπὸρ

ὑπὲρ ὧν ἡ πόλις πάσχει.) ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἠδίκητο.. διαβιώσῃ ὧν.) διαβιώσῃ ὑμῶν. ἐκ.) ἐκεῖ ἐκ. τιθυκέναι.) ἀπολωλέναι δίκῃ ὧν φάσκοντ. ὅσα πράττεις.) πράττει τὶς τῇ πόλει. πρβλ.) ἐπὶ τ ἀσφαλῶν. ἀς τ τὸ ἅμα.) ἀς τ' αὐαισχυντίας ἢ τόλμης ἐκπλήσασιν. αὐτὸν.) ἀφιλὸν. ποτὶ σχύν.) ποτ' ἔχων. διὰ ψωμον.) πώποτε διὰ ψωμον.

In Ariſtocrateam.

τῶν γραφῶν ταύτων ἐπ'.) ἀπεγνωκῶν ἀμφίπολιν. χαρίσασθαι.) δια μίσασθαι. συμπαρισκύσασιν ἀνθρωπ.) συμπαρισκύσασιν ἀνθρωποι. ὑφ' ἑαυτῶ.) ἑαυτὸν ποιήσοντ. ὧν.) ᾧ γίγραπται. ἐκεῖ σκοπέσθω.) σκοπᾶσθαι ὡδὶ ἐκεῖ ἃ ὁρῶ.non placet. αὐτοί τι ἄρισα.) ῥᾴτα. παρανόμων ἐκ.) παρανόμων. νόμ ἐκ τ φωνικῶν νόμων τ ἧς ἀγρέως παγᾶς. δικάζειν τῶν τ.) τῶν γὰρ τ δήμ.

ἐκεῖ προσεπῶν.) προσεπῶν. πρὸς τότω.) πρὸς, τ τὸ διελογίζετο.

μὴ τὸς.) μηδὲ τὸς ἐκλωπότας ἐκεῖ διελομένους. ἄξουσι ἀγορεύσει.) ἀπαγορεύσει. λέγοι.) λέγει ἢ τί; ἐπ' ἐκάνους.) ὑπ' ἐκάνων ἀπαχθέντα. ἐν αἰτίᾳ, ἐαν.) ὄντων ἐαύ τις.

διὸ ἄ.) ἀλλὰ διαβᾶ. αὐθαιρέως.) αὐθαιρέτ ὧν. διαβ.) σωθεὶς διαβρέψομεν. διαλῦσαι.) διαλῦσαι. πότερον μὴ σὺ εἶδες.) πρῶτον μὲν ἃ εἶδες. αὐθρώπινα.) αὐθρώπεια. ἀλλ' ἃ παράσει.) ἀλλ' ἃ σύ.

ἄλλοι ὅσοις.) ἄλλοι ἢ ὅσοις. λέγει νόμον.) λέγει ἄλλον. ἐκ.) κἠ ἐκ ἀποκτᾶναι. ἐπιχειρᾷ.) ἐπιχειρῶν πράττειν. τεττί.) τεττί. τιθυκέναι διελθεῖν.) τιθυκῶν, ἀλλὰ. κτᾶναι.) ἐρῖναι, perperam.

ἀλίκων.) ἀλίκως. προσγράψαι.) προσγράψας τὸ σύθυς, ἀφέλιστ τ. ἐκεῖ αὐτὸ.) ἐκεῖ αὖ τι ἰὼ ἀπ'. μὴ τ ψηφίσμαι.) μὴ ψήφισμ.

ποσειδῶν' ὑπὸρ.) ποσειδῶ. δικάσασθαι.) δικάσαι. ἢ φόνε.) τ φόνε. διεξομᾶτ.) διομᾶτ. ὑμᾶς προσύκει.) διαδικεῖ διδόντα.

ἐξεστιν.) λίκλω δῆ. παρ' ἓν τ τὸ δικ.) παρ' ἐνὸς τότε τ διαπυρίς. ὡρισμένοις.) ἀριθμένοις. ἀδίκουτά τις.) τινα. τὸ.) τῷ παράσχοντι. ἐκεῖ τὸ.) ὃ τῷ προστάττειν. ἀδῆ.) ἴδῃ. λαγχανότ.) λαγχάνει. πιφυγὼς.) φόνῳ πιφυγὼς. διπλᾶσιάσας.) διπλάσιάσας ἐπὶ προσελθεῖν. ἔκτη.) δεῖν ἔκτη. τὲς ἢ.) ἅτ' ἢ τ ἄλλη πιφυγότα (θᾶσω γὰρ ὅτω) διαβᾶ τ διοιὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃς διᾶτ, τ φύσ γοντα διέχεσθαι: τὲς ὑποθ. τὸ τὸ τὸ τὸ.) τῷ τῷ τῷ τῷ. λύμα λυρ.) λύμα, νόμα λυσιτέλειαν. τ παρ.) τ ὑμῖν ὑπαρχόντων. βέλτιτ.) βέλτεσθαι διακ. ἐκ τ.) λέγει ἐκ τ ψηφ. ψηφίσμαβα. διαθ' ὅμ.) διαθέσ σον διώκατ. δ.) ἀχὶ διακῶς εἰ διπάσανθ. αὐτῷ.) αὐτό.

ἀξιῶτι διδάσκειν.) διπάσειν, perperam.

διαβὰς τὲς νόμες δικάζειν.) διδάσκειν.ineptè. διδᾶν.) διδόν.

ἐικὸς ἐλπίσαντα.) ἐλπὶς αὐτὸν, perperam.

αὖ ὑπὸρ ὑμῶν.) αὖνπόβλητον ἐκεῖ θαυμαστὸν παριστήσαβι, αὖ ὑπὸρ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνώμενθ: ψηφ. σωῖναι.) σωίνειν.

αὐτὸν.) αὐτὲς ἐκεῖ τειστον. διακόσια.) διακόσια. ὥστ' ἐ.) ὥστι τί βελόμεν. ὀβίβαλον.) ποτὶ ὀβίβαλον. διαβιβάμβανι τὰς πόλεις.) τῶν πόλιν.non placet. ἐριάλτ.) τ ἐφ. βελήσοντ.) ἀὰ βελ. ἐκ. διδοτον ἔναι.) ἐκδοτον αὐτὸν ἔναι. παρανόμιαν.) παρανομίαν.

ἄχρί τ.) τότε. μηδεμίβρα τ ἐκείρων.) τ ἐκείρον ὑπὸρβάλλοντας.

οἱ μὴ μιτίχοντ.) τυχόντ. φίρ. ἐαν δὲ μὴ ἐκεῖ.

ἐς τ ἅπαντα.) ἁπάντα.non placet.

θράσυνειν.) θρασύνειν. χαριδύμω διορυβλίπ.) χαρίδυμ διορυβλίπ. ἀδλιώτατον.) ἀδλιώτερον.non placet. ἀποτρύνειν.) ἀποτρῦν μέλλων. ὁ γὰρ.) ὁ μὲν γε. ἐπιτράπ.) ἀπιτράφη.perperam. ἐκ) γὰρ ἐκόρῶ. οἰκῆντι.) οἰκῆντί τῳ κῆ. τετί, ὅτι τῷ μ.) τετί. τῷ μὴ γὰρ ἐκάνε. δίκλω δόντ.) διδόντ.

γιωργὸς.) γιωργῆσας. ἐμπεδῶν.) ἐμπόδιον. ἤδει τ ὄντων.) ἦν δει ἀπάντων. βολιμᾶν ἔλετο.) προείλετο. ἐκᾶσι.) ἐκᾶθ᾽.

ἀ πανύτ.) ἅπανθ' ὅσα ἐπίσασθε. ἃ βολιμᾶν) βελιμήσειν. τὸ.) τό τι πράτσυμα. τῷ δ' ὅτιῦν.) τῷδ' ὁστιῦν. ἔτε τινὸς.) ἔτι δή τινο. σὺ περύσας παρ' ἡμῶν.) ὑμῖν. ἐμπλίγχθη φανδρῶς.) ἐμπλ. τὸ πράγμα. M. φανδρῶς τὸ πρ. παρίχειν.) παρασχεῖν τῷ ἀσφ.

δίβη.) δῖσχ οἱ δίβη. ὑπισχνημένος.) ὑπισχνόμεν βειύσειν.

ἐπιδᾶξας ἐπιτολῆς.) Adde,λέγε. γαρ πρ.) γαρ δήπτ. ἐχ ὑπισδέξασθο) ἃ προσισδέξασθο. ὃν ἀδίκ.) ὃν ὡς ἀδίκ.

φθονεῖν ἀδίκους.) αὖ ἀδίκους. διώγαγον ὑμᾶς.) ὑμῖν πολιμῶν.

τ αὐτῶν) ναυτ. τότες πορ.) τότες λαβὼν καὶ πορευθείς.

ῥᾴς ἢ μένοι ψῦφον διλωίγναντο.) ῥᾴδιος ἢ μένοι ψῆφοι διλώτηκαν τὸ μὲ. αὖ ἀχθῇ.) αὖ αὐαχθῇ. διαθ' ἃς.)σχ. ἐν ἅς. ἔχων.) ἄγων τὲς ξένες. ἀρίστ.) βέλτιστ. παρὰ.) πλὼ παρὰ βαρ.

λέγει καὶ πλὼ) Hæc clauſula omiſſa eſt.

ἐγχειρῆσαι) ἐγχειρίσαι. μένη) μένον ῥήτορ. διαλαλύειν.) διαλύσας κὴ ἀπαλλάξας τὲς δύο τ ἀρχῆς, πᾶσαν ὑφ'. ἔχει) ἔχε τ' ὀρμητήριον. προπαλεῖθ'.) προπαλεῖθ' ἐτι. τότων μηδίζοι.) μηδέν.

ᾐτίσατ.) ἐπαῖνον ᾐτίσατ. τωυτῖν.) ταῦτ' αὖ ἔλιγον. ᾐτίσατ.) ἐτίσατ.

ἅτω τ τ.) ἁτοσὶ τ τον ὧμῶν διᾶτ, ἢ ἀπόειν. λίγκια ἔναι.) λίγκια, πλὼ ψῦφον. ἑαύτις.) ἔναι ἑαύτις. ἀποδ.) ἀπιδιξεικτ. ὁτιῦν.) ἀδοτιῦν αἰτίαν. ἐνεγκόντι.) ἐπενεγκόντι. ὄνομα αὐτῷ γράψας.) ὑπογράψας.

In Timocrateam.

διατὰ τιμοκράτης λόγ.) Adde,παρανόμων.

βραχίσι.)ἐν βραχίσι τὰ πραχθ. ἔπειν ὑμῖν.) ἐν ὑμῖν. γίγνητ.) ἐγίνιτο τὰ χρήματα. θορυβῶντθ.) βοῶντθ. ὑπομνῆσαι τὲς.) τὸν πεμπτὸν ἀπᾶν ἐν ᾧ τίθησι. παρισκυασμένοι.) παρασκυασμένοι.

τ γαρ.) τ μὴ γαρ χρημάτων πραχμὶν διατίθηκαν ὑμῖν. ἐπὶ πᾶσι τότοις.) ἐπὶ πᾶσι τ αὐτὸν νόμον τιθῆναι. μὴ ἔν ὅπὸρ.) M. πρῶτον μὲν ἔν ὅπὸρ. διαδιαυτὰ.) διατ' αὐτὰ.F.διατ̃αυτὰ. ἐπιχειρᾶσονία.) ἀσποχ. ἀργυρίς.) τ ἀργ. μὴ ποιήσωσι.) ποιήσωσι.

ὀφάλειν τ.) ὀφειλόντων, perperam.

τ λήμων.) τ λῆμον τοῖς νόμοις, οἷοι αὖ. ut populus deſignet.

τιμοκράτης.) ἐπικράτης. ἐνδᾶ.) προσλᾶ. διαδίσαι.)διαδῆσαι, perperam.ut & mox διαλιπάγειν. διαβιζομένου.) διαβιζ. μὴ τ.) μὴ λῆ τ. ἕτερον ψήφισμα.) ἕτερον νόμον νόμῳ διαρεωτέρον εἶναι. τοῖς ἅσι νόμου.) νόμοις. ἐκ ἰᾷ νόμον ἀλλὰ.) ἐκ ἰᾷ τὶ ἐναντίον.

γράφεσθαι.) σχ. διαγορᾶσθαι. νόμων.) ὄντων νόμων. διαῦ ἐνταῦθ') διᾷ ταῦτ' αὖ. τὸ βέλτιον.) βέλτιστον ἁπάσιν.

ἐναντίον.) ἀπάσιον detestandum.

ἐφ' οἷς.) ἐφ' ᾧ διατίθησι. ὅλως.) ὅλῳ μὴ γὰρ ὅβριν ἅπασιν.

ἀπ' σὺκλάλλ.) ἐπ' σὺκλ. προσιγίγραπτο.) προσγίγραπτ. μὲν τῷ.) μέν τοι τῷ. αὖ τιθῆ.) ἐτίθη. ἀπὸ.) πρὸ ἡμ. σωζαράξαι.) σωζαραχθῆ. δημοσίῳ τ.) λήμῳ τῷ ἀθλωάων. ψηφ.δτ.) ψηφ. ἀνίγραψεν αὐτίπρυς. ἁμαρτῆσιν, ἐπιβελεύσασιν.)ἁμαρταύσειν, ἐπιβελεύσειν. ἢ.) ἢ βελῆ. ὄφλων.) ὁ ὄφλων ἐπιτεύση. αὐαιδῶν.) αὐάλερων. ὄφλων.) ὀφέλων. πόλει.) τῇ πόλει λυσίας. ἐπόσα δ'.) B ἔτ ἀ δ' ὅσα ἐπὶ. φύσωτι, ἀπσύξαιδι.) φύσητι, ἀπσύξηδι. διά τοι τί) διά τοι γε τί. τιδῆ.) εἴς τιδῆ, ψηφ. φανᾶτ.) φάντ τῇ γραφῇ, ἀ κἠ ἐνί. λύρι τλιν.) ὧν τλιν τ. τοῖς τ ἄλλων.) τοῖς ἄλλοις. ἀσάγειν.) ἀσαγαγᾶν. ἐαν δέ τις.) ἐαν ἢ ἀργυρίῳ. ἐκτίσῃ. πίπαυσο.) ἐκτίσῃ δ, τι αὖ αὐτῆ διαλαγυναθῇ. πίπαυσο. τὸ.) ὑμῶν τὸ πλῆθ.

διαπέργων.) διακεργόντων. τότε.) τ τον ἐπειδὴ. βαβδῶν.) βάτδρον. μικρὸ δ'ιω.) δ' ἰῶ. αὐτὸ.) αὐτὸν τί ποτε τελμήσει. ὁμολογεῖσθαι.) ὁμολογῆσαι. νόμον.) ὑμῖν νόμον. ὁμολογῆσαι.) ὑμᾶς ὁμ. ἴχει.) μὴ ἴχοι. διδόντα.) διδόντων. non placet. ἐξῆς.) ἐφιξῆς. γραφὼ ταυτῖν.) αὐτῖν. πλωλικάτη τ πρὸ ἀγων.) πλω. ἀπὸ πρυτανάας τ πρ. δόλ'.) δόλιν ἀποκρ. ὥσπερ αὖ.) ἔν. ὑπὸ νόμων.) νόμον. σώφρονδε κἠ ἐλσύθερόν κἠ χ.) σώφρονδε κἠ ἐλσύθερόν κἠ χ. τ δισμὸν.) τ δισμῶν. γνώσεις.) γνώμας. λύρι γγνώσθαι.) λύρι νυνὶ γιγνῶσθαι. ἀ ἀρχὴ.) ἀρχὴ παραλώσει. ὀχί) ὁ λίγκιμος: μᾶλλον.) μόνον διὰ τὰ.

ἀφῄρητ.) ὑφῄρ. νῦν δ' ἰν.) νῦν ἢ τῷ γράψαι. ποιεῖ.) ποιεῖν τῶν ἐκτισιν. ὅτις.) ὅτις ὤφλησεν. ἀπαλλάξωντ.) ἀπαλλάξετε. ὡς.) ὃς διαθεῖσάναι. εἶπον.) εἶπε κἠ ἐκ ἐκεῖ. ὑμῖν λαβεῖν.) ὑμῖν τοῦ ἔργον. ἅπαντας.) ἅπαντα λέγει. φιάκοντα ἐσιφόρε.) ἕξ ἐσιφόρε. σχ. ψιβᾶς.) ψιβικὰς. γίγνετ.) γίγνητ. δωύσειδάι.) δωύσειδέ τι. δωάμιθα.) δωάμιθ' αὖ. ἀλλὰ μὶὼ ἐὰ φάνη) κἠ μὶὼ ἐὰ φανῇ.

τὲς μὴ τιθέντας.) τὲς τιθέντας μὴ ἢ λυρία λεῖν ᾗ βελῇ, μηδὲ τὰ λοιπὰ κατ᾽ημα; ἀλλὰ διαδιτῶσιν. τὰς.) κἠ τὰς πράξεις. κἠ ἐ.) κἠ ἔστι διατά τινων. τιλωνῶν.) τ τιλ. δισμᾶ) δισμὸν. ὄφλη.) ἀλῷ.

ἅπασι.) δ' ἅπασι τότοις. τ.) τῇ τ ἐγγυκτ. ἀποκρύψομαι.) ἀποκρίψομαι. ἀσιὼν ὅπη μὴ χρὴ.) ὅποι χρὴ. νομοθέτης.) ὁ νομ. δικάως δ' αὖ.) ὥστε δικάως αὖ. διαδὰ νόμος.) δήμος γιγνόμεν. πλημμελῶτλω.) πλήθει μελῶν τλιν ἀρχλὼ. ὅπως μηδὲν ποίσοντ) ποίσωντ. ἔναι ἐκ.) ἔναι, φάντ τότες ἐκ ὅπως ἀσφαλῶς διακριγήσωσι, παρασκ. ἢ τ.) ἢ ἔτι τ σκευῶν τ ἐκ. ἐπιτίμιον.) δ' ἐπιτίμιον. διακολασμένον.) κἠ κικολ. ὁποίας.) οἵας τινὰς. διεχρῆσθαι.) χρῆσθαι. ὅτι χρὴ.) τὸ τί χρὴ παθᾶν. τοῖς λάπασι.) λιπῆσι. ἔρηκε.) ἔτ ἔρηκε. αὐτοῖς.) ἐμ ἑαυτοῖς. διπλάσια.) δικαιωλάσια. παράδοξόν τι.) παράλογόν τι, δαιμαστὸν ἡλίκον. ποιήσει.) ποιήσειεν ὁ τότων. ἅτοι δ' ὅπως.) ὅπως δ' ἅτοι. αὐτῶν ἑκατ.) ἑκάστοις. κἠ ἐμ.) κἠ τῇ νεότητι. διδιᾶσθαι.) διδῶναι. διεχειρ.) διεχετον. ψηφισαιτιμρίσας.) ψηφιτιτ. διδόσασθαι νεῶ.) διδόσθαι ἐμιλλεν. ἃ τοσοῦτω.) ἔτ, μᾶλλον αὐτὸν. εἰ κἠ.) εἰ ἅτω χρηστὸς ὢν, τοιοῦτός ἐστ. ἐκᾶ.) ἐκένῳ τῷ ἁρμοστῇ. μαρδονίς.) μαρδωνίς. ἀδεὲς.) ἀδεὲς γ' αὐθρώπων. διακατ.) διπάτων τ δι διῶ. σὺκλάδε ἀρχοντ.) ἄρχοντδ.

ἐγω γ'.) ἐγὼ μὴ οἶμαι. ἐκᾶνοι.) ἐκᾶ γαρ. νομοθετᾶσθαι.) νομοθετᾶν. ν, νομοθετῆσαι. πάλαι.) παλαιοῖς. σύρητι) σύρῃσιτι.

ὑβρίζοντας ὑμᾶς.) ὑβρ. ἐπὶ τῇ. τετονὶ κἠ φήσειν.) ἔτο νικᾷ φησῖν. absurdißimè. πειάμεν.) τί πειάμ. δισμὸς.) ὁ δισμὸς. τ.) τ ἀθλωάων. ἐπαράτ.) ἐπαρᾶσθαι. παραβάνοι.) παραβάνοιμι. κὴ ἄλλο.) κἠ ὅ,τι αὖ βάλωντ. ἀλλ.) ἀλλὰ. ἀκήω ἢ. διὰ τοι αὐθρωτῶντ.) ἔπι τοῦτο τὸ λέγων, ὁρωτῶντ, τίν ἵνα τοιαῦτ'. ὅτι.) ὡς ἀλλ' αὐτῷ. τότε.) τότε τι διακάνε. τότε) τότων ἵνα ἐτίδει.

αὖ μισοῖτε.) μισοῖτο. γιγνομένοις μὲ παρῆσαν ἀγῶσι) γιγνομένοις ἀγῶσι παρῆσαν. ἐκ.) πρὸ τότων ἐκ ὥετο λεῖν χρῆσθαι. ἢγ'.) ἔγχ ἐπὶ τὰς. δίλετε.) ἰβίλοιτε. ἔτις.)ὅστις ἑαυτὸν. ἐπὶ τ) ἐπὶ τὰς οἰκίας. ἐξ.) ἰδεῖ λαβεῖν. ὑφ' ἑαυτ.) ὑπ' αὐτῷ διδόσθαι. διαβαλεῖν.)

λαβάλλειν. προβείασιν.) προβούισιν. ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὸς αὐαδέξεσθε.) ὑμᾶς αὐξεσθαι ἑαυτῶν. συμφορὰ πιπράχθαι, πράξειν. μὴ.) μηδὲ διλύσαιτ' ἂν. ἀφίσαν) ἀφίσαν. πιποίληκε.) πιποίηκε. λιλοιπότων.) ἀλλιλοιπότων. ὑφῃρῆνλο.) ὑφαιρῆνε. μήτε τότων μήτ' ἐκείνων.) μήτ' ἐκάνα μήτε τότε. λὶ ἐκᾶνον.) ἐκάνων ὑφ' ὑμῶν. ποτὲ σχὼν.) ποτ' ἴσχυν. λίγειν ἐκᾶνα.) ἐᾶναι. γεγένσεσθε) ἐσεσθε. τοῖς.) τὸ τοῖς πολλοῖς. ὧν.) ὃ μνημονεύετε. ἢ τίν.) ἀλλὰ τίν σεαυτ' δοκεῖς.

ἄκοντας αὖ.) ἐμ βρισίμ. ἄλλως.) ἄλλῳ πρᾶγ. ἀποδόκλας.) ἀποκλείσαντας. ὑφαιρᾶν.) ἀφαιρᾶν. ἅττις.) ἥ τίς ἐχρῆτο. τὰ παύτων ὑφ.) ἀφιλίσθαι. ἴλυσαν ἐκ νόμις.) ὄρκους. ἴσα.) ὀρθὴν ἀδικᾶν.

In Aristogitoniam priorem.

μὴ.) τίν μὴ λαγχυρίαν. ἐπὶ σέ.) πάλαι γὰρ σὲ ἐπάστ φ. κἠγγρ.) καὶ ἐγγεγραμένον. εἰσ῎ναι καὶ.) ἀδίναι, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀδίκ ὄντ' ἐμοῦ καὶ μὴ μαθὰν λέσθε. ἀδεξιᾶν.) ἀλλ' ἀδεξιᾶν. ἀ λὶ ἔτιρον.) ἃ ἦ πρότερον. αὐτὸς.) αὖ αὐτὸς πιπ. τοῖς δοκοῦσιν.) τοῖς λέγουσιν ὑγιαδ῀. πρεσβχι.) πρεσβχι τίν πόλιν. ὧν.) καὶ τἄλλα.

νομίζω δ' ἐδ'.) νομίζω δ' μὰ τὸς θ῀ὰς ἐδ' αὖ αὐχίω. τύμβρον.) ὑμᾶς τύμβρον. ὅτω ψυφ.) ὅτω λᾶ ψυφίζισθαι. μᾶλλ ὑμᾶς.) M. μᾶλλον ὑμᾶς. λυκῆργον αἱρᾶν.) ὄρᾶν. τότων δ'.) τ῀ δ' ὑ μ῀ φύσις.

ταυτὸ.) καὶ ταυτὸ. ῥαδίως ἴδαμ) πλᾶδ' ἁμαρτανόντας.

ἀφίκ.) ἀφέκ. ἀπόλλυτ῀.) ἀπολᾶτ῀. ἀφᾶναι.) ἀφίναι.

῎τό γε.) ὕβρις γὰρ λῆ῎τό γε. τὰς ἴνας.) νέας perperam.

ποιεῖν.) ποιήσειν λυδίνλον. ἐκποδὼν ἐποχωρᾶν.) ἀναχωρᾶν.

σώζετ῀ ὅτει φιλάτ῀σειν.) σώζετ῀, ὁ σωφρονῶν ὑ πρὸς. τολμηρὸν.) τομὸν. ὑ πόλις γίγ.) μετὰ γίγνετ῀. ἀ῎ικαστ῀.) ἃ ἑ῎καστ῀.

ἀποκ῀χᾶ.) αὐτὸν ἀποκ. σᾶ.) σοὶ τῇ παρῤ. τῇ γραφῇ.) τῇ ἐγγραφῇ. ἀλύσει) ἀλύσεσι σιδηρᾶς. τὰ λοιπὰ αὐκρ.) τὰ λοιπὰ λίκμια αὐαγρίψειν. τινὲς.) τί μᾶλλον. ἐ῎) εἰ ἐσόμ῀ ὅτ῀. ἄλλ῀ μᾶλλον.) ἄλλ῀, ὁ μὴ. αὐκπ῀ον.) αὐτ῀ον. πρεσβῦτ῀.) πρεῖτ῀. τίς ἄν.) τίς αὖ ἄν. πώποτ῀.) ἀλικώποτ' ἀδίκ. ἐὰν ἔαν.) ἐὰν ὄν.

ἐν τοιότοις.) ἐν τότοις ῾τ μ῀. διαφσύγωσιν ἐκᾶνοί τί.) τίς ἂν ὅτ῀ς ὄτ῀. τῶν.) λὺ ῾τ ῥητόρων. ὑλικον.) ἔσεν. ψύφισμα γράφων.) ψυφίσμαλα γράψας ἰάλω. ἀργύρια.) ἀργύριον. ὅτει.) ἔ.ὅτει μ῀ γερ. ὧν ἐργων.) ἔργ῀. μηδὲν ποτε.) μηδὲ ποῖ῀ ἐν λόγ῀ ταῦτα σκοπᾶδε῀. ἐτιμήθη μὲ.) ἐτιμήθη λίγειν, perperam. βίλτιον γίγονε.) γεγονές; χρόνον αὐαπ.) χρόνον ὑμὶν αὐαπ. ἀγάγω.) αὐαγάγω. ἀλλ' ὡς.) ἀλλ' ὡς ἔντων ἐχὶ πλειόνων. ἔαναι ῾τ.) ἔναι δᾶ῎τ' ἀρ. διεξίναι.) λίγειν καὶ διεξίναι. παύτ'.) καὶ παύτ' αὖω. σώζων.) σώσων. διὰ τί.) ἢ διὰ τί; ὥσπερ γιωρ.) ὥσπερ αὖ γιωργὸς. ἐνεγ῀ίλετο.) ἐγχειρί῀ῖτο. πρᾶξετ῀.) ἐσπράξετ῀. ἄσπερ ῾τ.) ἄπερ ῾τ.

ὡς.) ὥσπερ τὸς σὺρῳτᾶντας. ἐκῆρυττεν.) καὶ ἐκήρυττεν. ῾τ.) πρῶ πεν μ῀ ῾τ τίν ταφὸν. ἔτοσι.) ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς ἔτοσί. παύτων) μοὶ παύτων πρῶτον. καὶ.) ῾τ῀το καὶ ἄμικτον. νεάλως) νεαλὲς. αὐάγνωθι ἦ.) ἀλλ. τοῖς αὐσχίστοις.) ἰσχάτοις. πονηρότερον.) ἄνεα πον.

λαβαύσετε) λαβαμᾶξετε. ὑμῖν.παύ῀.) ὑμᾶν. ὑμῖν διαμένω: παύτοθ' ὅτοι σωτ῀ᾶσιν ἐπ' ἐμί.

ὑπ῀λογον.) λέγον ποιῆτ῀. ἀπαλλαγὸ.) ἀπαλλαγῶναι.

ἐς χρί῀.) ἐ χρέως. διὰ γραφὼ.) διὰ δραχμὼν μίαν.

ἀ λ' ὅτι.) ἀ διότι μικρὰ. μὴ γίγγραφον) μ' ἐγγίγραφον.

ἀφλύσει ἀπλυνότε.) τότε ἐφιλύσει. αὖ αὐτὸς.) αὐτὸν ἀποφύγ. λιά τιν γίγνεσθαι.) γεγρᾶσθαι. ἐτράφθαι.) τετράφθαι. αὐτὸ τί.) αὖ῀ τι ποίνκι. ἀλλιλφὸς λ'.) ἀλλ' ἀδιλφὸς ἔχε. διωρίλα.) διοδωρίδα τίν λημνίαν. αὐτὸν.) αὐτῶ δανάτ. πότερον.) πότερ' σὺντυχόντας.

ὁ ἦ δὴ παμπ.) ὁ ἦ τοιοῦτο῀, ποῖός τις, ὦ ἀ. ἀ. παρ' αὖ῀.) παρὰ τό τε. ἰσωλον.) ἰσώλουλο. προσοικοδομήσας.) παρισώσας ἀφέλειν.) πλὴν τότον ἀφέλειν ἴδια. μὴ γίνειτο.) μήτε γίνοιτο. εἶς ἀὶ) εἶς ἰγγύαι. ῥόπεν ῾τον.) ῥόπεν καὶ ὑμᾶς ὦ. ἐαυτὸν.) ἐαυτὸν ῾τ ἐαυ῀.

φύσει.) τῇ φύσει. ταῦτα) παύτα ποιεῖν. αὐίατεμ ὦ.) αὐίατον, αὐίαλον ὦ. ἰαῤοὶ.) οἱ ἰαῤοί. αὐιαλωτώτων.) ἄλλων αὖ ἀτων λακῶν ὁ μήτε δημοσία.) ὁ μήδ' ἰδίᾳ, μήτε δημοσία. ἐαυὸν.) αὖ ἰδιωτ, σὺ θὺς ἀποκλέπτετε. ἐκείνων.) τὰ ἐκείνων αὐαλαλῶ ὧν ἔδ' ὁ χρόν῀.

συν.) τοῖς συνοφαύταις. σωσῤῥᾶν.) σωσῤῥᾶν. non placet. τί ἔμ ὄῤῥᾶτε ὦ.) τί ἔν ὄῤῥᾶτε; τί ἔν ὄῤῥᾶτε ὦ. αὐτιβλέψεσθε.) αὐτιβλέψετε. ἕκασ῀ λαβαψηφισαῖσθαι.) ἀποψ. λαβαρᾶσθαι.) λαβαράσεσθε τοῖς ἀπεψηφισμένοις.

In alteram Aristogitoniam.

πράξειν.) τὶ πράξειν. λαβισυσύασεν.) παρισυσύασεν. βραχέας.) βραχέως πῤῥιμᾶναι τὸ ἐνδικόμενον. τὸ γὰρ.) πῤῥιμᾶναι. ῾τ γὰρ τιμωρησόμενον ἐκ ὑπολελάσθαι δὴ νεν. τότε.) τότοις ἐμμένοντας. παμπληθῆ.) ὑπόπληθῆ. λαβὰ.) διὰ τὸς νόμις. νόμον.) ῾τ νόμων. ἐφυγᾶδαι.) ἀφυγᾶδαι, perperam. αὐαγ.) συναναγκαζομένης. λαβακεκλημένης.) λαβακεκλεισμένης. ὅταν.) ἑαύτις. διὰ ῾τ῀το.) δι αὐτὸ ῾τ῀το λιπάνως αὖ ἀποδαύσει. ἠτιᾶτ῀ο τότων.) αἰτιᾶτ῀ο ῾τ῀τον.

πεπόρικεν.) πεπόρικεν. alterum à πορίζω, alterum à πορέω. παροργισθέντος.) πρός τινα ὀργισθέντος. κακοῖς ἀπολυθᾶν.) κακοῖς τὰ μ῀ γὰρ. πλάονα.) πλέω, λοιδορᾶσθαι κ῀.) λοιδορᾶσθαι, διαβοᾶσθαι, μέμφεσθαι. τότων.) ῾τ τοιότων ἀπαιρεῖσε. τινὶ.) ταῦτ' ἐτιμᾶν ὑμᾶν. παρεω.) τὸ παρεναμᾶν. λαβὰ τὸς νόμις.) ῾τ νόμων. μελλήσαις.) ὁμολογεμένας ἐληλίσι. non placet. τότε.) τότοις παραπλησίως ἐμμένειν.) τότοις ἐπιρρέπουσι. ποίμνιον.) ποίμνιν. ἐφιστάναι.) ἐπιέναι. ἁμαρτ.) ἠδικηκότας. τότε.) τότε τῶν λόγων. τὰ ἐκ.) τότε ἐκ῀ τ῀ νόμων. ὀφθ.) ῾τ ὀφθαλμῶν.

ψυφίσεσθε) ψυφιῆσθε.

In orationem contra Aphobum 1.

λόγ῀.) ἐπιτροπῆς λόγ῀. καὶ παρ' ὑμὶν.) καὶ παρ' ὑμῖν τ῀ύχειν ᾠδαι ῾τ λιπάνων. διεγενῆν.) ἐνεγκῆν. τότοις μ῀ ἀδικηθεῖν ἀνοῖν ὄντοιν. μ῀.) τῷ παιδὶ. μᾶλλρα γε.) μᾶλλον τὰ τίν ὑμετέρων καὶ. τιμητὰ.) τιμήματα. ὑ῀ρᾶς αὐτὰ.) ὑ῀ρᾶς, τὸν μ῀ αὐτὰ πάντι μνᾶς καὶ ἓξ. ἀργυρίς διδαυεσμένης.) ἀργύριον διδαυεσμένον. ἱμάτια καὶ.) ἱμάτια ῾τ λυσιμον. ἐκ.) ταῦτα ἐκ μυρίας. μ῀ ὡς.) μ῀ ὅν ὡς. αὐτὸς.) ὅτ῀ ἀνεύσας. & αὐτὸς καὶ ὅτ῀ crebrò permutantur.

λάτι.) καὶ ἴτι μικρὸν. ἔχε.) ἴσχε λαβὼν. σωθῇ.) σωτιδήτό τι ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον ῾τ δικαστῶν. μαρτύρων.) μαρτυρῶν. perperam. ἀπαὐτῶν.) ἀπ' αὐτῶν τίν πρόσοδον. μνᾶς.) μοὶ μνᾶς χίλιας. προσῆκε ἔργον λαβᾶν.) μοὶ προσῆκε λόγον λαβᾶν. ἐλιγ.) ἐλέλιγχθώσιτ῀. μὴν φησι.) μ῀ φύσει. παρασχέσθαι.) παρίχεσθαι. φιαν.) τὰς φιάσεις. αὐάγνωθι αὐτὰς.) αὐτοῖς. ὁ.) μ῀ ὁ πατ῀ρ. ὠνῆσθαι.) ἐμ δίκᾳ ἴτισιν. παῦτα.) ταῦτα αἰκλήσειν. κακιότερ῀.) ἧττον νότερ῀. ἢ ἔπως.) ἢ ὥστε ἐκ εἰσίας ἐξῆλθεν ἢ ἀφίλιτότις. ἐδὲν προσῆκεν.) μοὶ προσῆκεν. τὸς λαβέντας.) ἐληλάτας. μειρακίδας.) μειρίδας. λῆμμα ἀπ'.) λῆμμά τι ἀπ' αὐτῶν. αὐτῶν.) αὐτὸ τὸ ἀργύριον. ἔτε.) ταῦτ' ἀποφάνοσι. μαχαιροποιῶν.) μαχαιροποιῶν, officina cultraria.

ἔτε.) τούτε τείνω. ἐγιγνομένων.) γιγνομένων. μνῶν) μνᾶς ἐν τοῖς δίκαις. ῾τ προσιβλιστ῀.) προσόντ῀. λογίζοντ῀.) νομίζοντ῀. αὖ ἀφίλιτ῀.) ἀφίλιτε. δίκας.) ῾τ δίκας ἐτῶν. μιμαδ῀ ῾τ μαθυμίναι. φησὶ τὸ.) καὶ τὸ ἀργύριον: ἐλ' ὅτ῀.) ἐλ' ἀπ῀ λαβόλα αὐτὸς. ἐδὲ τούτῳ.) τὸ λαβαλειφθὲν τούτοις συμφ.

καὶ διοχιλίες.) διοχιλίας. διδασπάλως καὶ.) διδασπάλες τὰς μισθὸς. ὠφανισότα.) Adde, ἴτι ἦ παρὰ ῾τ λόγον, ὃν αὐτὸς ἀπέδωκε, τοσαῦτα λαλίπουτα: πρὸς ἦ τούτοις τίν διαθήκην ὠφανισότα: τα autem & πάντα, atq; etiam in rationibus à se relatis tam multa jurari, præterea; testamentum sustulisse: mancipia, &c.

ἀλλά.) πάμπολλα ἐκτίτικεν. ἐδίτβρα.) ἐδίτερον. λαβαλιπὲ ματίλιπεν. παρίσχητ῀.) παράσχητ῀ μάρτυρας, ὅτ' αὐτὸν τὸν. ὅτ῀.) ὅτως ἰδίᾳ. παρ' ἑκάτβρα.) ἑκατέρῳ ῾τ ἐπιρέπων δικαίως. ἐλάττωτεῦτων) τοῦτον. τῇ παρακλήσει.) προκλήσει. ὑπ' ἐκάνων.) ἐκάνω. ἐνί.) ἐκάνῳ ἐνὶ ῾τ. καὶ.) λαὼν ἐπῤῥαμᾶν. ὧν δ'.) ὃς δ' ἐκ ὠμίλλειδ'. αὐτιδώσω.) αὐτὶ δώσον. perperam.

αὐτῇ.) αὐτῇ φρενόσης. βὸν.) ὄβολὸν. προσποιεῖν.) προσποιεῖσθαι. παύτας.) καὶ παντάπασιν. ἐκ αὖ ἔχειν.) ἔχειμ' αὖ ἐπῆν. ἐ λαχ.) ἐ γὰρ λαβὼν λάφβω. ἐβύρισεν.) ἐπύρισεν. πεῤῥιζόθεν ἀπολόμβνον.) παρῤῥίζου ἀπολλύμβνον. ἤλεισαν.) ἴλεισαν. ἐδὲ.) ἐδὲν δ' εἰ εἰμ. ἐκ.) καὶ ἐκ ἐκ ῾τ.

In 11.

λέγ῀.) ἐπιτροπῆς λέγ῀.

ψευσαμένε.) ἐψευσμένε. ἐλίγξαι.) ἐξελίγξαι. & hæc crebrò permutantur.

ὤρλεν.) ἄφιλεν, ἐνιβάλετο. διαβαλὼν.) διαβάλλειν. γραφλῶναι.) γραφλῶναί τι. ταῦτα) ταῦτ' αὖ σὺλαβόν. ἐκῆ.) δ' ἐμ ἀκῇ πιτσύσθαι. ἐσκαλίσαντα.) ἐσκαλίσανλας. τούτων ἐνεσημήναλο.) τούτων ἂν ἐσημήναλο γραμμάτων, καὶ ῾τ ἄλλων ἁπάντων χρημάτων ἐγίγνετ῀ο. ἀπολ.) ἀπιλίλοιπ῀ο. μυσαμένοι.) τιμησάμενοι τὰς ἀσφορὰς ἀσυφορίτε. ἐλὶ ταύτας τὰς.) ἐλὶ ταῦτ' ὑπόρ. παύτα.) παύτας ὑμᾶς ἔχειν. καὶ τότε.) πετὶ μ῀, ὁ῀, πάλιν δ' ἀληφίναι. μ῀.) μ' ἐπίῤῥεπ. γεγένσεσθαι.) διαγνῶσι. πεντηκαδίκαια τάλαντα τὰς.) πεντηκοσίκαια δικαιαύτας rectè. ἐπίτροποι.) συνεπίτροποι. ὅτι.) καὶ ὅτι αὐτῶν. ὡς αὐτὸς.) ὡς αὐτὸν λαβὼν. προισιλ.) προσεισιλυθὼς. ὅσακῤῥ.) ἀπόῤῥ. ἀποφυξεύμεν῀.) ἀποφυξεύμε῀. τὰς ἐγλοήνοντα.) ἐβδομήνοντα. χρήματα παύτα) μι παύτα. ἐληλέσθαι.) ἐλίσθαι, perperam. μὴ ἐβλῶ.) μὴ ἐβλέπ μοὶ πρὸς αὐτὸν αὐτιδικεῖν. ῾τ αὐτιδέντος.) αὐτιδικάντ῀. ἀπίπλεισα) ἀπέπλεισα. ἐνβῆναι.) σχ.ἐσιλθεῖν τὰς. ἆρ ἔν.) ἐ ῥητῶ.) ῥητ῀. Sed erit τὸ ὅτι delendũ. ἄλλο.) ἔτι αὖ ἄλλο ψυφίσαθ. γίνεσθ.) μὴ γίνεσθε ὑμῖν.

ἐλπ.) τὰς ἐλπίσι. σώσατί μι.) σώσατε, ἐλεύσατε ἐκεῖσε. ἐκταπιφσύγαμεν.) ἐκταπίφσυγα, ἐκιτσύνων, αὐτιβελῶν. εἰ῀τ῀.) ῥᾳδίως ἐστί. ἴχιτε ἄττ.) ἴχιτε καὶ σαφῶς ἴστε.

In actionem falsi testimonij.

ὁ πρὸς ἄφοβον.) ὑπὲρ φαύλου ψευδομαρτυρίου.

ἐὰ μὲ.) ἐὰ καὶ μὲ. M. ἐὰ μὴ καὶ πρότερον. πολλῷ τούτε.) τούτων μᾶλλον. δικαιότατα) δικαιοτάτως ἐκείνως αὖ ἴσως.

παρα-

ωραιρέσεις.) ωραιρεῖται ποθ' ἑκάστοθ' ὑμᾶς αὐτῶν. Ego, ὑμᾶς ἁπάντων. γεγένηται.) γέγονεν. τοῦτον.) ἀφοβον τοῦτον τῶν λίνων. ἐσίας ἐκ.) ἐσίας ἁπάσης ἐκβάλλοντα. τ' μυρίων ἐπῶν.) ποιεῖν. εἰκίαν.) συνοικίαν. ἑκάνε) ἑκάνες λίνων. εἰκίαν.) τῶν εἰκίαν. ἐκ βασκάνης ὥρᾳ αὐτὸν.) αὐτῶν. ἀλλὰ) ἀλλ' ἀεὶ πανουργοῦντα. λιπαστὰς λίμωνι) λιπαστὰς, λιμοφῶντι ἡκὶ. τ' ὄντων.) γεγομίνων. non placet. αὐαγνωθεισῶν, τ'.) αὐαγνωθεισῶν ἐπὶ τῇ λίκῃ· ἡκὶ τούτων μ' ὡς ἐλοσαύτι τούτῳ τ' ἐμῶν. παρὰ τὸ.) παρὰ τούτ. ἀπεσφρόμ.) ἀπεσφρόμην. πλέων.) πλέων λόγ. τοῦθ'.) τοῦτο δ' ἤμελλεν. ἐσιθαι.ὁ.) ἐσιθαι μρίσει.ὁ γὰρ. ἐξεκότως.) ὑξ ἑκότ. ἀκέσαντεβ.) ἀκέσοντεβ. τἀληθῆ) ὅτι τἀληθῆ μιμ. ὁμολογόμινον ὡς.) ὁμολογομένως. ἐδὲ τῶτο.) ἐδὲ γὰρ δὴ τοῦτό γε. ὡς.) ὧν αὐτὸς βάλετ'). ἐγραψα.) ἐνέγραψα. τ' ἑαυτ'.) τ' ἑαυτῶ διάφορον, μὴ ἀληθινῶς. παριδίδην.) μὴ παριδίδην μηδὲν αὖ λίπαιον. τῶτο.) τούτων ἐλίνοσεν. τότε.) τότ' τ' παριστηκὼς. περὶ τούτου.) περὶ ἁπάντων βασανίζειν αὐτοῖς, ὃν ὑδίλησι παραλαβᾶν· ἱκαδίκαστον ὑμῖν παρίξομαι τούτων τὸς μάρτυρας. ἀποπρίνεδαι) ἀποπρίνασθαι. διελθᾶν) διεξελθᾶν. μέγις.) μόλις. ἐλσυθδρον.) ἐλσυθδρον ἄνευ τί μαθὼν. ἐμνημόνδυσεν) ἐμνημόνδυσεν ἀκριβῶς μαρτυρήσαντα ταῦτα. ψυδομαρτυρᾶντας.) τὰ ψυδῆ μαρτυρᾶντας. ἦ ἡκὶ.) ἦ δι' ἑταιρίαν. ἐχθραι.) ἐχθροί τότε. ἐκπεπωτ.) γὰρ ἐκ πτωτ. μήτε φίλοι.) μήτ' ἐμοὶ φίλοι. ταῦτα.) ταῦτ' αὖ δίκαιον. ἡκὶ τότε.) ἡκὶ ταῦτ' ὄμοσ. τ' σεσοφισμένος.) τότε σεσοφ. παρασκευασάμεθα.) παρασκευάσμεθα. ἐπολάξειν.) ὑμῖν ἐπολάξειν. ὡμολόγησεν.) ὡμολόγησαν, οἱ μάρτυρδ' οἱ ἀκμαρτύρησαν. non placet. πλὴν δίκης δ' ἐπίροπος.) δίκην ἐπίροπος. ὥσπερ ἀνᾶ.) ὥσπερ ἂν τις. παρίγραψα.) προσέγραψα. ἔστι μ') ἐστιν οὗ τ'. ὑπὸ) ἀπὸ ἐπίροπος. ἀποσφρᾶδαι.) ἀπεσφρῦδάι φημι. δι' ἐμοῦς) δι' ἑαυτὸς, perperam. πρὸς τ'.) πρὸς Διὸς ὁμολογᾶς ἔναι. τὸν ἐπιδέξιον.) ταῦτ' ἐδέχθη. διὰ τῶδε) τόσδε. δὺ οὗτ.) αὐτὸς παδιφῆκεν. περὶ δ' οὗ δ.) περὶ δ' αὖ δ. non placet. συγγραφὰς) σωβήκας. ἐβόλευδε.) ἐβόλευτο. ὁ Δήμων.) ἆς ὁ Δήμων ἱκατιμαρτύρει, φγυακίζετε, ἡκὶ τετρισὶ παρακρόσασθαι μετᾶτε. ἃ συλλαβὼν.) ἃ σὺ λαβὼν ἀργύριον ἡκὶ πολλὰ ἰδίᾳ ἐξηλάσας. ὧν.) ὃν ἡκὶ τὸς ἄλλους. σύ.ἱκατιμ.) συγκατιμαρτύρησαν δ' οἱ μάρτυρδ'. ἀλλὰ μὲν ἡκὶ πρὸς τ' ἐλεφ. βόλοιτο λαβὼν.) βόλοιτο βασανίζειν. ἐνδιδόναι.) ἐκδιδόναι, πολὺ λύπτ μᾶλλον. ἃ γὰρ ὅτως.) ἃ γαρ ὃς ὡς. πολλῶν.) πολλῶν ἡκὶ τῶν τιμῶν. ὁμολογομένως.) ὁμολογούμενος. τὸν.) ὃν δοῦ ὅσιον. ἐκἀγαγᾶν.) ἄγειν. προικὸς, ἃ πὶρ ὧν.) προικὸς ἃ δ' ἑαυτ' τ' ἄλλων. Clauſulam interiectam culpa librarij prætermiſſam puto.

σκίψασθε) ἃ σκίψασθε. δὴν.) ἤδη τ' μιλύαν. δᾶ.) ἡκὶ δᾶ. μαρτυρεῖων.) ψυδομαρτυρεῖων. τῶν δίκων;) διαβήκων, perperā. ταῦτα.) ταῦτ' ἐν τῇ διαθ. ἀφῦκας.) ἀφῦπας. δὲ αὖθ) δὲ ἀφ χῦς. ὁμολογᾶ.) ὡμολόγει δὲ. ἕως ἐγὼ.) ἕως αὖ ἐγὼ. οὐ συμφέρειν.) δ' συμφέρον αὐτῷ νομίζων ταῦτ' ἐπολαιχθῖῶναι. τότω.) τότε τὰς ὁμ. ἐπιθυμῆσαι ποιῆσαι.) ποιῆσαι ἐπιθυμᾶν. σωοικᾶν.) σωοικήσειν. διαταλ.) μὴ διαταλειφθῖῶναι. ὑγγένοσγν.) ἐνεγένοσγν. διῃνάνομ.) διῃκάνομ. πρεῖκα αὖθ.) θ μητρὸς αὐτὸς. νυῶ πιρὶ.) νυῶ μ' πρὶ πάντων. ὡς σωεισέλτα., ὡς ἀλέτα. τοσοῦτ.) τοσότῳ. διαβό.) διαβὰ τ' μιλύαν. πῶς αὖ.) πῶς οὖν αὖτις. καταμεμαρτυρημένον.) διαταμεμαρτυρημένος. αὐτῷ.) αὐτὸ δέος. ἐκλὶν αὐτῶν.) ἐκλινα τ' παῦτ' ἐκλέτων μᾶλλον ἢ μυλίαν. τᾶτ'.) ταῦτ' ἀκριβ. Sed hæc mendosè permutantur. ἀρχεγόν.) ἀρχινάω. ἃς ὃς ἐφῶ νὴ) ἃς ὃς ἐφῶν ταῦδ' ἃ ἡκὶ. ἔτι.) ἐπι. παλὸς ὄντ.) παλὸς ἐμῶ. ἠξίν) ἠξίνσγν ἐσφέρειν. ὃθ'.) ἐκ' ὑφ' ὅσῳ.

In Onetoriam primam.

διατ' ὀνήτορ.) πρὸς ὀνήτορα. ὧν.) ὃς ἄφοβ ἐκίκητο. ἀποσφρᾶτάμι) σωακοσφρᾶτάμι. ὑμῖν.) ἐν ὑμῖν. M. ὑμῖν ἐν ὑμῖν πειρᾶδαι. γνώσεθ'.) γνώσιθ' ὅτι. τ' παριληλυθότα.) τὸν ἄλλον χρόνον. ἀποτιμήσαδαι.) ἀποτετιμῆδαι. παρὰ τῷ.) παράτι τῷ. διαχειρίζοντεβ.) διαχειρίσαντεβ. χρήματον ἀπέτιμα.) χρήματ ἀποτίμημα. δ') δ' δ δυνάμ. διανιν.) διανδυσεβῆσαδαι. ἡκὶ μ' δή.) ἡκὶ μὲν ὦ. οὐ διελεγῆ.) ἢ διελ. γίνεται.) ἐγένετο χρύτες. δι' ὧν.) δι' ὃ ἐποῦσα. ἐλέγχω.) ἠξελέγχομ ὡς δὴ ὕστερον. προσῆντ) προσῆγτο. ποσεδιῶν) ποσιδιῶν. ὁ δι.) ὁ δὴ χρόν. τόκον.) τ' τόκον. ἀπόδωκεν.) ἀπόδωκεν perperam. τῶν ἀποδόσθαι.) ταῦτ' ἐδόκθη. διὰ τᾶδε) τόσδε. ὧν δ' οὗτ.) ὧν τοιμφθὲς. ταῦτα μ' οὖν) ταῦτα γὰρ νῦν ἀκόσομεν ὑγκολάβιτεν ὅτ. ὁδὶ δι. ἠξαρχῆς.) τὸ ἠξαρχῆς. ἀλλ' ὃδ' ἐλπίδα.) ἄλλο δ' ὃδ' ἐλπίδας παρακρόδειν τῶν ὑμῶν. Neutra placet. δὴν.) ἤδη ἡκὶ τἄλλα. ἐνθάδε.) ἐνθινδὶ σὺδίως. σὺδίως ὁ ἀνθρωπ) σὺδίως ὁ πρῶτ. ὑπὲρ τότων.) τότε αὐτὸς αὐτῷ. προσίμα.) πρός τινα. ἔχετο.) αὐτάχετο τ' σίτου. ἠβαχθῶσι, ἃ) αὖ ἃ μὴ αὐτὸν. ἐωνημένος τ' σῖτον ἐπάν.) ἐωνημένου φάντ) ἡκὶ τὰ τἄλλα διάμενα ἐπάνω. ἀπολαβᾶν ἡκὶ τάλαντον.) ἀπολαβᾶν ἡκὶ τ' ο ἀφιτάμενα. ἠβάγειν ἢ.) ἠβάγειν ὑμᾶς ἢ ἀπολ. ἃ ἢ αὖ.) ἃ δι' ταῦτ' ἐβόλου] αὐτ, προσόμεθα. αὐτῷ μίλει.) μίλειν. τῷ πλοίῳ.) πλῷ, in nauigatione. τοῖς ἐνθάδι.) τοῖς ἐνθινδὶ μ' πεποιημένοις. αὖ ἡκὶ ἄλλο.) αὖ ἄλλο. ἐπιλάμβανον.) ἐπίλαβον. ἔ ὧν.) ἔ ταῦτ' ὧν. χρημάτων.) τ' χρημάτων. ἀθλιώδεις.)]οῖς ἀθλιώδεις. διαπλᾶν ὅλως,) διαπλᾶν ὅτ. ἀδύρε. ψηφίσασθε.) ψηφίσασθε μὴ λῦτα. ἐκ) δι.ἀ ἐκ τ' νόμων. συνίσαχότ.) συντιθεικότ. πράγματ' ἀνδρῶν.) πράγματ' ἐκείνοις. ἀνδρὸς σε.) ἀνδρός τ' ἐξρᾶσθαι. διαπεποιωνησάσης.) διαπεποιωνήσας. πρὸς.) πᾶσα πρὸς ὑμᾶς. ἐκ τότων.) τότε ἐδὲ φύσει. ἀποκρίνει.) ἀποκλίνει. ταῦτα) ταῦτα ἐφώνουν. βέλτιον τ'.) βελτίστην τ' αὖ δίκαιος. ἔκ) ὀξὺ πάθᾶν. ἢ ὑπ.) ἢ ἀπαναίωσιν. πρὸς.) αὐτοὶ πρὸς ἑαυτὸς. διαπεριπᾶδαι.) διαπερίπαδαι. ἐκώλυσεν.) σὺ κωλύσεις. ἐδ.) ἐδὲ σεσυποφάντηκας. ἐμοῦ.) ἐμοὶ γὰρ δὴ ὑμῶν. αὖ ἥει.) ἀπῆιεν. ἐνδεκαν.) ἐνδεκαν, n.p. livius γεγενῆσθαι.) γενέσθαι. ἠβάγειν.) ἠβαγαγᾶν.

διὰ μίνοι.) μίνοι διὰ σὲ νῦ, ineptè. ut & ἐφ' ᾧ, pro ἀφ' ᾧ.

In Apaturianam.

δισμοβίτας) νεμοβίτας. μὴ συνοφαντῶντ.) μηδεὶς συνοφαντῆτ. τότων.) τότε μὴ. ὅτι ναυτικῶ, ὅτ' ἐγγάς.) σχ.ὅτ' ἐμπορικῶ, ὅτ' ἰδιωτικῶ. προσιόντεβ.) σχ προσιελθόντεβ. ὡς λέγω.) ὡς ἐγὼ λέγω. ἐπὶ τῇ νηὶ. ἀνὺ ἀδικηθέντεβ) ἀπαιτηθέντεβ. ἐκ.) ἐμοὶ μ' οὖν ἐκ. προειρημένον.) προῖκμενον ἀργύριον. M. προειμένον.

τὰς.) τάς τι δίκας. ἐκ αὐτῷ.) ἐκ ἀπολυθῶναι. ἀργυρίς τ'.) ἀργυρίου πάρμεν. νεὼς.) θ νεὼς. ἔρπον.) τ' ἔρπον. ἐπορηύσαντ.) ἐπορηύσαντι. τῷ.) τ' ἐμόσαι. M. τὸ. παρικαβίσαιτο.) παρικαθίσαιτο, perperam. διαβίβαδαι, διαβῆβαι ἢ διαβῆδαι differunt. βολόμεν.) λῦσαι βολόμεν τὸν ἐπίροπον. διαφθ. δὴ.) ἢ τῷ λόγῳ. ἔπω.) ἐδίπω καὶ τιμ. ὀξὺν σύριγξιν.) ὧν ὄρυξις. ἀπολωλικέναι.) ἀπολωλέναι, καὶ δὴ) τὸ ἠξαρχῆς. τῷ παρ.) τῷ μ' πάρμενον. χρὴ δύνασθαι νὴ.) χρὴ. συμπεσόσης. σωδιαπεπῶν.) διαπεπῶν, perperam.

ἴσως αὐτῶς.) ἴσως σωβήκας. ἀπόφασιν.) ἀπόφασιν, perperam, aut certè ἐκ ἀναλόγως παρὰ τὸ ἀποφάνεδαι.

ὑπομένειν αὐτῶν.) ὑπομένειν αὖ ποιῆσαι ἐδόξε.

διὰ τί.) διὰ τί δὴ πρῶτον ἐκ σύβυς. αὐτῷ.) αὐτ' ἐνι ἐπᾶν.

ἀπίχθεδαι ὅτ.) ἀπιχθαύεδαι. αὐτῶς. ἐγγεγυμένης.) ἐγγυμένον. ἐγένετο.) ἐγίνετο.

καὶ ἐ αὐτῷ.) καὶ ἐ μ' αὐτῷ ἀπολίλοιπ. ἐκ ἰσχυρίζομαι.) ἐ λιϊσχυρίζομαι. τότῳ σωίβαινεν.) δι' ἐμῦ σωίβαλεν.

ὑπ'.) ὑπὲρ ἐκείνης. ἐσπραξαν.) ἐσπράξας τὴν πρὸς τὴν. αὐτὸς.) αὐτ' πάσασθαι; ἄξιον τοίνυν. ἂς ηκὶ ὁ.) ἂς ὑ ἐπίροπὸ. ἐδ' αὖ ἐτι.) ἐδ' αὖ ἐγὼ. ἐνεγγυησάμην.) ἐνεγγυησάμην, ἐπὶ τὸ ἀρνᾶσθαι αὖ ὕλαθον. ἐτόρας.) γρ ἐσθαι ἐτόρας ἐνιχέρων σωβύνας, ἐπειδὴ αὐ. ὡς ἐνλῶ.) ὡς ἐνλίκτη μὸ. δᾶ.) ἔλει τὴν λίαιταν. λιαιτητῶν.) συνδιαιτητῶν γε ἐδὲ. παρίσχετο.) παρέχετο, ἕτερ μὴ ὡς ὁ μόνος. ἀπαράντ@.) ἀπαύρεντ@. ὡμολόγητο δ' εἶναι.) ὡμολόγητο δ' εἶναι. ἑαυτοῖς.) ἢ αὐτοῖς ἐπανιλθῦσιν ἐπὶ. ταλαντὸς.) τὸ ἀκριβὶς λόγῳ. πιστύνται.) πιστύοιτο; ἀπολωλέναι φησί.) ἀπολωλεκέναι φύσει. ἀγαρ.) ἀ μὴ γαρ. ἀντιάσασθαι ἀπατήριον.) αὖ ἀντιᾶσθαι ἀπατερίῳ. ἢ τότε.) ἢ τότων γνώμης. σωβῆναι ηκὶ.) σωβῆναι τῷ μὴ λαβέντι ταύτας. ἰσινῶς.) ἰσινῇ.

In Phormianam de mutua pecunia.

ὁ πρὸς φορμίωνα.) ὁ ὑπὲρ χρυσίππ πρὸς τὴν φορμίων@ παραγραφὴν ὑπὲρ λαυέη λόγ@. γνόντας.) γνόντ@. non placet. συμβάλλοντ@.) συμβαλόντ@. ὑπό.) ἐπὶ ἢ νεὼς. ἐλαυέσαμεν.) ἐλαυνήσαμεν. τῶν ἐμπέρων.) ἕ ἐμ βοσπόρῳ ἕ. M. ἕ ἐμπόρων, ἕ ἐμ βοσπόρῳ ἐπιλειμοσούτων. ἡμῖν ἀδ.) ἡμῖν αὐτοῖς ἀδικημένοις.

συμβ.) τὸ συμβόλαιον. οἱ μὴ οὖν.) οἱ μέντοι νόμοι παραγράψαδαι.) παραγράφεσθαι. φησί.) φασὶ δ' ἀποδ. ἐδ' ἐξὸν.) οὐδ' ἐξὸν αὐτῷ ἀποδόναι. ἀναγκαῖον δ' ἱτόρᾳ.) ἱτόρᾳ ὑποδήκη. χιλίας δραχμὰς.) χιλίας δίκον. δικαπ.) ηκὶ δικαπάσχετι. ποιεῖν.) πᾶσι ποιήσαι τὰ. παρίσχετο.) παρίσχε. πρωτοκολλάνων.) πρωτοκόλλων ineptè. hoc & id genus alia noto, ne imperiti, librariorum portenta, oracula esse putent. ἱπακ.) παρακολυθᾶν. παρεσάδη.) παρυσάδη. ἀπρακτον.) ἄπρατον γαρ εἶναι ἕ πρωπὸν. Vnde ὡρωπὸς ἐ Bœotia in pontum Euxinum? λίγει.) λάβει ταύτῃ. διαφορὰ.) διαφθορὰ. πλέον.) πλέων ἢ διακόσια σώματα ἐλεύθερα χωρεῖς. σὺδ. ἕ.) σὺδιαμένειζον φορμίωνα.

ὅτι δ'.) ὅτι ἄτι σωανύχθη. ἐτ' ἐνίοτε ἐκ τῶν νεῶν ἐδέη: σωίβαινέ τι παρὰ ἕ ἄλλων, ηκὶ παρ' αὖ τότε. αὐτὸς ἕ.) αὐτὸς τοίνυν ὁ.

ὑπὲρ τότε.) ὑπὲρ τότων ἐλιγχν ὅτι ἔτι χρήματα. παρὰ τότε.) παρ' αὖ ἐν τῷ βοσπόρῳ. μάι μοι. παραγγομένων.) παραγιγνομένων. ματὰ μὴ ἀρχὰς.) ματ' ἀρχὰς μὴ. ἐπειδὴ δ' ἀνηκοινώσατο.) ἐπειδὴ δ' ἐκοινώσατο. ποιᾶ.) μοι ποιᾶ. ἀ ἀδέλω.) ἀ ἀδέλω.

αὐτὸν.) τετονί. προσκαλεμένε μὲ.) ὦ μοί. ἴω, ἔπι.) ἴω ἐπᾶν, χρ. προσκαλᾶς.) προσκαλῇ. ἐν τῷ.) ἐν τοιότῳ ἱματῷ. ἐλαχρν.) ἐγραφομ ἐγὼ. διδόντ@.) δόντ@ δ' δίκας πέρυσιν. λίγει ταύτῃ) λάβει αὐτίω. ἐνθοιτο.) ἐνθειντο. ἄλλον.) μᾶλλον. χρὴ δι.) τὶ δ' δίκ. τότε τὰ.) τότε, ἐμαρτύρει τὰ ἐναντία οἷς πρότερον ἀρύκει.

ἐμβλέποντα.) ἐμβλέψοντα. non placet.

ἀπόκειτ') ἀπόκειτ' τοῖς ψυδεῖ. αὖτ'.) αὐτῷ μιδ' ὑμῶν.

ὧν ἀπᾶν αὖτ'.) ὧν ἔπεν αὖτ'. ὧν lege. καταγνῶναι.) ἵνα. καταγνῶναι δὴ.) δὴ ἕ πραγ. ἐτρέπ.) τὰ ἐτρέπαλεια.

ἔπεσεν.) ηκὶ ἐκεσι. ἰφικ[illegible]ς.) ὁ ἰφικ[illegible]@. ὅτ@.) τοιοῦτ@ ὁ αὖτὸς ἀποτίνειν.) ηκὶ ἐξύνοντα ἀποτίνειν. ἀποδιδωσι.) ἀποδιδῶναι. μᾶλις.) μάλιστα τὰ. non placet

σωίπλουσαν.) σωίπλιον. ταρχαῖα.) τὰ χρήματα. ἐτρόπλοια.) ἀμφοτερόπλοια. ἐπὶ.) ἦλθ δικυδιωσύτη. ἐδίδοσαν ἕ ἐλαύνειν.) ἐδίδοσαν τότε. ἐπισκήπ[illegible] μάρτυρι.) σκήπ[illegible] μάρτυρι. οὐδ' δίκ.) ὅτι ἕ πᾶιλα. ἀπιδώκαμεν.) ἐπιθήκαμεν. πᾶιλα τότε.) τ' τότε. ἐτρόπλοίφ.) ἐτρόπλῳ.

ἀδικῶν τι.) τις. τὴν γαρ.) τὴν συγγραφὴν. ἀπήλλαξε.) ἀπήλλαξε. ἐδ'.) ὃν ἐμοί. ἀπεδίδοσε.) ἀποδίδοσ. τοσοῦτ.) τοσοῦτον μιλ. συγγραφή μι.) συγγραφὴ φησιν.

παραπαλῶν.) παραλαβᾶν. ἀ δι.) σὺ. ἀ δι μὴ. λαμβανεις.) παραλαμβανεις χρυσίον.) τὸ χρυσίον τῷ ναυκλήρῳ αὐτῷ ἀποδῦναι. μηδὲν.) μὴ ἐνδιδόναι. ἐντιθεμένων.) ἐνδιμένων.

βιλαγχθήσεσθαι.) βιγνιχθήσεσθαι. ἐμπορίῳ.) ἐν τῷ ἐμπορίῳ. ἀσπέρσε ἐλιγξαι.) σὺπέρσε βιλίγξαι. αὐτοί.) ὅτοι, περὶν.) πρὸς ἐμὲ περὶν. φησὶν ἔναι.) φησὶν ἀπᾶν. ἐπειδὴ. ἰατιφρόνει λάμπις.) ἰατραφρονεῖν λαμπις ἐτέλμησεν. παύτας. λύρυγμα.) παύτας ὑμᾶς. ἐμφύγματα. ἐμπόριον.) χωρίον, perperam. βάγειν.) ἀσάγειν.

προσοιν.) ἰσοινωνήσας. ὠδέω.) ὠδίφ. βυτάβιτι.) βίτ.

παρῆσι.) ἀπῆσι. ἔγι.) ἔτι δᾶ. ὑμῶν δέξαν ἐχωμὲν.) ὑμῖν σὺν δεξώμεν. ἵνα τὶν.) ἵνα ηκὶ τὶν. πραχθέντων.) πραθέντων.

ὅτι.) ἔτι ἀποδῦναι. ἀδίκησι.) ἕ ἀδίκησι. λάβι μὲ.) λάβι μοι. τὸ.) μοὶ τὸ συμβ. ἀν.) ὡς ἀν ἀσαν. ἔναι.) τί ἄνδ μοι παρ'. ταναντίον.) ταὐαυτία. τὸν ἐμὸς.) ἐμῶ. φησὶν ἀλιδῦ.) φησὶ τὰ λιδῦ. [perè sic. ἀδίκ βίβαιον ἐνίχυρον.) ἀδίκ ἐχυρὸν ἰαταλιπὼν ὧν πάδα. ἄτοπον ἀ.) ἄτοπον αὖτ' φ. ὡς ἀπ.) ὡς ἀν ἀπέληφι. χρῆσθι ἐν.) χρῆσθι τιμηρίῳ. ὕστρον.) τὸ ὕστρον. ῥιδᾶσι.) σχλιχθᾶσι. τιλαινομένοις.) σχ μιτανινσμένοις. ἐκ παιδύσι@.) σχ ἐκ παρασκεύῃς. ἐκ ἐξ ἡ.) ἐκ ἀρκῶς. ἐστ' οἱ αὐτοί.) ἐστ' οἱ τὸν ἐπίλαο ναισάμενον. ἐμπορίαι.) σὺπερίαι. αὐτοῖς δε.) αὐτοῖς, ὑμᾶς δι δᾶ σωπαναρδῦντας. ὠφίλεια.) σὺπερία πρὸ.

φυλάτ[illegible]ητι.) διαφυλάτ[illegible]ητι. ὑπὸ ἕ.) ὑπὸ τοιότων.

In Lacritiam exceptionem.

φασκλῶντ[illegible].) φασκλῆτ[illegible]. ἀποδιδασκέναι.) ἀπολακλικέναι. μιτὰ.) μὴ τὰ ἕ ἀδ. ἐδ'.) αὐτὲς μὴ ἐδ' ἀκωτεῖν. λέγοδ@ ἐγνωρισμένοι.) λέγοτ' ἐγνωσμένοι. ἐνδρύοι.) αὖ ἐνδρύοι. ὑπισχνῆτε.) ὑπισχνῦντο. ἐπιλάξομεν οἷα.) ἐπιλειξόμενοι ἀ. ἰλαύεισθ.) ἐλαύνεσθαι.

Ναυκράτης.) Ναυσικράτης. τὴν.) ἢ ἐπ' ἀριστερὰ. ἐκ ἕ εἶνε.) ἐκ ἕτ' πόντε. λὼ.) ὧς αὖ οἱ σύμπλοι. ἐκβάλλωντ[illegible].) βάλλωνται. ἕ ἄλλων.) ἕ δ' ἄλλων. γιγ.) τὸ γιγνόμενον. ὑποδῶναι.) ὑποδῆναι.

ὁ δὲ γρίσθαι.) ὃ δὲ γίνεσθαι τοῖς. ματ'.) παρ' ἀρτέμων@. ἴσω ὁ.) ἴσω πρᾶξις. ἐσβάλλωσι.) ἐσβάλωσι. ἴσω.) δ' ἴσα ἕ. ἑαυτὸν.) ἑαυτῷ καταδῆσαι. ἐπιχάρας.) ἐπιχάρε. φερμίων ὁ.) φερμίων ληφισοφῶντ@. μαρτυρῶσι.) ὁλιόλων@ πίσθους μαρτ. σημηναμένης.) συναγμηναμένης. τότε ἔτι.) τότε νεωτέροι. μειράκια.) ηκὶ μειρ. ἡμισῆ.) παντοίπασι. ἀδίωσι.) ἀδίωσι, ἕ δ' ἀδικεῖν. δαιμασίως.) δαιμασίως. ἐγκρατὲς ἐγένετο.) ἐγκρατὲς ἐγένετο. ἐλαυέζετο.) ἐλαυέζοντο παρ. ὅσα οἷς ἔλει. εἰκοσόρῳ.) ἐν τῇ εἰκοσόρῳ. ὅσον.) ὅ, τι ἐλόκει τότοις. ἐμέλησαν.) ἐμέλλησαν. οἵνε.) ἐν τῷ πλοίῳ οἵνε. ἱππίας.) ἱππασίας. φιλτιάδης.) σύμαχρ@ σύβοΐς ἐσταιώθ@, φαλτιάδης κ[illegible]ησίς ξυμπιτῶν. ὄιδαι.) ἐνδίδωμι ἐς.

σὺδὺς.) ηκὶ ὕρξαντο σὺδὺς ἀπὸ ἕτ' πρώτε γιγραμμένε παραβάνειν, ηκὶ μὴ ποιᾶν. ὃδι.) ὅτι ὃν ἐπιδ. ὑμᾶς τί.) ὑμᾶς παρικρόσαντο. τοιαῦτα.) ἐπὶ τοῖς ὑμιτέροις τοιαῦτα. ἕ.) αὖτ' ἕ ἐπιδ. ἀργ.) τὸ ἀργύριον. ὕγον.) ἄγαγον. παρίχειν.) παύτα παρίχειν. ἐγέρασαν.) αὐ ὐγ F. αὐτυγέρασαν. ὄ οἱ.) δ' οἱ. αὖτ'.) δ' αὖτ' τότων.

ὃδι ὅτε.) ὃδ' ὅτε. ἰὼς ὅτε.) ἕως ἐσμισάμιδα. αὐτοῖς.) τότοις σισυλ. ἴχοι.) τὶς αὖ ἴχοι. ηκὶ τ'.) ηκὶ πρὶ ὧν. αὐτὰ.) αὐτοὶ ὑφ' αὖτ'. φερῶν.) φερῶν δὶ λυμίνας ἐρμίζοντ[illegible]. ὁ ὅπως.) τότων ὅπως αὖ. ηκὶ ἄλλα.) ηκὶ ἅμ' ἐσκοπῆμεν. τότων.) τῷ τότων. ἰωνχλῆμεν.) ἐνοχλῆμεν αὐτοῖς. ἐν πλοίῳ.) ἐν τῷ πλοίῳ ἐνέντα, ἐνᾶναι δι.

τότε.) τὸ δ' οἰναρίον. τὴν.) δι ναναγίας. ἕ.) ηκὶ τὴν ἱππίς.

τῷ.) ἐν τῷ πλοίῳ. ἰσχύ.) ἐκάνη διφθάρη. ναῦς.) ἢ ναῦς. οἶνον.) τὸν οἶνον. δισμὰς.) δι ὅσας. ἱππσὺς.) ἱππίας. δεμέσι@.) θεμασιάσι@, φιατάδης. ἔτινας.) ἕτινα ψώποτι. αὐτιφυρτισαμένες.) αὐτιφορτίς. ὅτῳ.) ὅπῃ αὖ βέλοντ[illegible]. τότες.) ἰωλσύα τότες ὑ συγγραφύ. ἰμίλησι.) ἰμιλι. ταῦτ'.) ταῦτάγ' ὅτι σοφιστ. οἵητ[illegible].) ἢ οἵητ[illegible]. ἐπαγγίλλετ[illegible] ηκὶ.) ἐπαγ. δανὲς ἄναι. συλλίγει πρὶ.) ηκὶ πρὶ. παιδσύειν ηκὶ.) παιδσύαν πρῶτον. αὖτ' τότων.) αὖτ' ἕτ' τι παιδσυμένων; ἐπειδὴ σοῦ. ἄς.) ἄλε δίδωμι. τῷ τότε.) τότῳ τάλαντον. ἀφ' οἱ ἀδι.) ἀφ' αὖ οἱ ἀδι. ἰαταλίχρηστ[illegible].) ἰαταχρῆστ[illegible].

φασὶ λιδι.) φασιλίδι. ὅτω.) ὅτ@ βδιλυρὸς. πονηρὲς.) πονηρὸς. προσόφλοντας.) προσοφιλῶντας. ἐνὸς τῶν ἐμπόρων.) ἐνὸς ἐμπόρε ἕτ λαβόντ@. χρύματα ηκὶ.) χρύματα, ἀς τὸς ἐσχάτες αὖ λιπδίνυς. βᾶναι ἀδιωάων.) βᾶναι ἐκδᾶναι ἀδ. ὁ.) ὃ αὖ ἐκδῶ. ἄλλοσέ πη.) ἀλλ' ὡς ἐκποιήσει ἀδαύαβ. perperam. πρὶ τότε.) τότων μιδιμία. ἀδίωνβ.) ἀδίωσι. δίωσεν.) λανάσεν, ἐαὐμὲ. ἰα τὰ.) μετὰ ἕτ φασιλίτε. ὄβ' ὑπὸ τότων.) ἐσὶν ὑπὸ τότε. διαπεταλκὼς.) ἀπεταλκὼς. τός τι.) τὲς πακοτιχ.

In exceptionem pro Phormione.

ταῦτα ψηφίσηδι.) ἰαταψηφίσηδι, non placet. τῶν.) ἐκ τῶν πραγμάτων. πεποιηκὼς.) πεποίηκε φορμίων. ἅμα.) δ' ἅμα ταῦτ' ἀκόντ@. πρὸς ταύτῃ.) ταύτῃ. τάλαντα. ἐν οὖν.) τάλαντα, ἐν τόποις ἀπὸ τῶν. ἐπὶ γῆ.) ἐπὶ γε, perperam. ἐνλικα.) τὰ ἐνδικα.

ἕ.) ὄντων ἕ χρημάτων. αὐτιμοιρᾶ.) τὰς αὐτιμοιρίας. ἐπιγνομένας.) ἐπιγιγομένας. αὖ ποτι.) αὖ τότ' ἐπειδὴ δεκμαδίντ@.

ἀσπιδοπώγεον.) ιον. λιτάλαντον.) τάλαντον. ἰδιον.) ὑδᾶον. lege ὕδιον. ἰδία.) ἰδία, ἀλλ' ἐχ πρόσθ. σωφρόνως.) σωφρονῶν. ἕτερ.) τότε τὸν συκοφ. ἐτέροις ταὐτὰ.) ἐτέροις ταῦτα ἕτ ἴσα ἀργυρίς ὕστρον ὰ φανύσιτ' προσμιμιδωκὼς ἰδίαν. ἀποσ.) ἀπιστρᾶτε.

ἄλλοδεν.) ἐκάνοις ἄλλοδεν. τὴν ἀπὸ.) τὴν τότων ὄργ. μετοτέίνων.) μέντοι ὑμῖν. ηκὶ.) ἀραχμὰς ηκὶ τὸ. ἔναι.) αὐτὸν ἔναι, λαβὼν. δίκαια.) δίκαιον. ἄπαρ.) αὖπερ παρὰ. ἐτέλμα.) ἐτέλμασεν. ἀσύτερον.) ὧν λέγεις δ' σύτερον δὶ. φασι.) ὁ πασικλῆς. ἐνλιγχθῆ.) ἐληλιχθῆ. ἐλάγχασις.) ἐλάγχασεν. ἃ τοίνυν πρὸ.) ἃ τοίνυν ηκὶ πρὶ αὖτ' ἕτ μὲ ἐσαν. ὡς.) ἕττε ὡς ὄβαπ. ἕτερ πρῶτον.) ἕτ τὸ ἐγραψι. δίκας ηκὶ.) δίκας ὅσα τὶς. δι.) δήμοι. ἐτοσί.) ἐτωσὶ τὸν χρ. ἐγνω ὄν.) ἐγνω αὖ. τοῖς ἐρημένοις.) τοῖς ὀρήμοις. δικαμάζω τοιγαροῦν ἐγωγε. τραπ[illegible].) ὁ τραπ[illegible]ιτεύσας. δὲ ἐν.) δὲν πλῆθ@ χρηματίζεσθαι ηκὶ ἐτ χρηματίζεσθαι, ηκὶ αὖτ' τότων.

πρὸς δέξαν ἢ γίν@.) πρὸς γίνετ δέξαν. τῷ πασίωνι.) τὸν βίον πασίωνι σαυτ'.

ἐγὼ μὲν γαρ.) ἐγὼ μὲ ἕτερ. ἀδ' ὅτις ὀρῆν ὁμοετέρους σε τῷ πατρὶ; ἕτερ ἀ τῶν μητέρα τῶν σῶν ἐγημέν, αὐάνη;

ἀλλὰ μὲν ὅτι σὺ.) ηκὶ σὺ μάρτυς. ὅτι.) ὅτι γαρ τὰ μὲν ἄλλα πρὸς μέρ@ ὑξίως νίμεσθαι, ὄντων τι παίδων. ταῦτα ταῦτα.) ταῦτα συγχωρῶν τὸν πρὸ ἕτ χρέον, ηκὶ ἐχ' λανεῖσθαι.

ὅταν

ὅταν τοίνυν.) ἢν τοίνυν. περισβᾶσι.) τὰ περισβᾶσα. τότοις. τῷ δ' A
ἐπᾶν.) ἐπάνοις, τῷ δ' ἐγκαλᾶν παραχρῆμα ἐχρῶ, ἅπερ ἀληθῆ νῦν.

τότῳ) τοῦτο. πλέω.) πλέον ἢ τὰ ἡμίσια. πολλῶν γάρ.) πολλῶν τὰ μέρη τ' ἀλλοφὸν ἀποφέρων.

ἐκ τῶν οἴκων.) ἐτῶν ἴσως ἔπεσι. τὸ.) λαβέ μοι τὸ βιβλίον. ταλαύτων ἐτ'.) ταλαύτων ἔχων τὰ βῆ. ἀλλὰ.) ἀλλ' ἢ παρὰ.

πασῶν.) τῶν πασῶν. παῦ αὖ.) παῦ ἀγνούσειας. ἢ ἁπλ.) ἢ σῆς ἁπλησίας. ἑλώπας.) ἐκλέλωπας ἑταίρας. ὁρᾷς.) ὀχ' ὁρᾷς.

εἶναι κρὶ.) εἶναι λέγειν. ταῦτα.) τῆτο αὐτί τ'. ἀβλωβέον.) ἀβλαβεῖοι. ἄξια.) ἦπα κατὰ σῦ. αὖ μὴ.) αὖ, ὃ μὴ. οἷ.) ὃς ἐπῄδιν.

φρονῶν.) σι φρονῶν. τοῖς.) κρὶ τοῖς ὑμ. ἐκτέλιπεν.) ἐκαταλέπει. σοί.) ἐστι.σοί γῶν ἅπαξ. ἐλέποτε.) ἐκ αὖ ποτε. ταυταχῆ.) ταύτα δ' χρὴ σκοπῶν. διότι.) διὰ τί αὖ σοι. ὅτι πλησίον.) ὅτι οὐ πλησίον. ἐγκαλᾶς.) ἐγκάλῃς. ἐκ.) ἐκ' ἐλάττῃς. ὡς.) ὧν σύφησ.

μάλιστα ὃν τὸ.) μάλιστα πᾶγμα εἶναι. ἠλίπεν.) αὖ ἠλίπει.

κρὶ τὰς.) κρὶ τὰ. ὑμῶν) ὑμῖν αὐτιγνώδη. λόγον κῆ) λόγων συ ποφαντίας. πλὴν ἴων.) πλὴν ἦς. αὐτὸν.) αὐτὸς διαλογισ.

πλέω.) πλέον.

In exceptionem aduersus Pantænetum.

ἐγίνητο.) ἐγίνητο.ἐσῶν. τ̄ λικῶν.) τ̄ λικάων τότων. τῷ γράμματι.) τῷ πράγματι. λικάων.) λικῶν ἐν τῇ. οἷός τι.) αὖ οἷός τι. ἐλανεσάμλν.) ἐλανέσαμλν. ἔ τ'.) ἀλλ' ἔ ὄργ. τυλεμαρχ.) τυλεμάχ. παρ'.) τότῳ παρ' ὑμῶν. σύργ@.) ὁ σὺ. ἀμφισβητήσαντας.) οντας ἄγοντα αὐτὸς ἀ' ἐχ ὑπεξελθᾶν. ποιοίοι.) ποιῇ.

αὐτὸς.) αὐτὸν.ἔλις γὰρ αὐτὸν ἐκπιλθὼν ἐς ὑμᾶς. κρὶ κατὰ.) ὁ μνη B
σικλῆς, κρὶ κατὰ τὰς σωδ. δαιμαστὸν ὡς.) δαιμαστῶς ἐλυπήθλν.

σωάξειν ἡμᾶς.) αὐτὸς ἡμᾶς. λαμβαύειν.) ἀπολαμβαύειν ἢ τὸ. ἔφησαν.) ἔφασαν. ἐπαγγειλάμλνοι) ἐπαγγελλόμλνοι. γιγνοίμιδ'.) γγνοίμιδ' ὑμᾶς. ὑπὸ τότῳ.) τότ.ὡς σιῶν. τῶτο.) τῶδ' ὑπέ μεινα. ὡς φίλ@.) ὦ φίλ@ λῶ τὰ μάλιστα τῷ σὺργῳ τότῳ.

ἀνσκολ.) μάλιν ἀνσκολάνονσα. ἀλοιτο.) ἀλᾶτ'. ἠξίν.) ἠξίεν. τ̄ τότ.) τότ τινῶν γινόμλν@. ἔτ@.) ἔτω τ̄ λιτ. τλῶ.) ἢ τλῶ τ̄ λωνημ. τ̄.) ἢ τ̄ νόμ. πεπραγμίνα ταῦτα.) πεπραγμίνα τότῳ. λικάζεδαι ἐχ ἥκιστα.) λικάζεδαι, ἥκιστα δὲ. ἀλίκως ὃ.) ἀλίκως ἢ σὺ. ἐφ'.) ὑφ' ἑαυ τ'. Νικ) μι Νικόβυλ@. φησί.) μὴ φησι.

τὸτ'.) ταῦτ' οἶμαι. λὼ ἀγκαγαται.) ἐπλωάγκαγαται. οὐ μόνον.) οὐ γὰρ μόνον. ὁμοίως.) ὅμως τλῶ πρόκ. ἐργάσαντο.) κατεργάσαντο. αὐτὸ.) αὐτοῖς τὸ ἐγκλημα. τ̄.) δὲ τ̄ αὐτὸν τρ. λίχεδαι.) ἐνλίχεδαι. ἰωνύμιθα.) ἀπιλόμιθα. τὰ τ̄.) τὰ πρὶ τ̄ βιάλων.

σωίνναι.) κρὶ σωίνναι. ἢ) ἐκ ἢ ὄργασίας. νέα.) ὑπὲρ τότῳ. νέα φησιν. λαῦν ἄλλ@.) λᾶν ἄλλοτι ἀλικῆ τις. ὑφάψῃ.) * τυφῇ.

προαῦτο.) προῖχτο. τὰ.) σοὶ τὰ ἑαυτ. μίταλλον.) αὖ μίτ.

λομίζητ.) λομίσητ. ποιῆσι.) τὶ ποιῆσι. πρὸ.) παρὰ τότου οὖν. σωιγκότων.) τ̄ σωιτώτων. μὲ.) μὲν μι τλῶ λίνλω.

λατακ.) τὸ λατακπικλῶχθαι. αὐτιπροκαλῆδαι.) αὐτιπροκαλίσαδαι. φυγὼν.) φσύγων. ὅπρ.) ὅσπρ ἰλ. ἀσιλθόντα.) ἰλθόντα ἀς ἀγρὸν. ἀλλ.) ἀλ' αὖ ἤλπιζν. μεθ' ἑαυτ̄.) τότοις μάρτυσι. M.utrunq; μεθ' ἑαυτ̄ τότοις. λᾶ σ'.) λᾶς ἰλίς τινὸς ἄξι@ ἔναι.

αὐτὰ συμ.) κὐτὰ τὰ συμβόλαια. ἔρηκεν αὐτὸς.) ἤρηκεν ἔτ@.

ἐβύτει) βύτει. ὡς.) ὥσπρ λυρὶς λατυγέρησεν. ἐγὼ τότος.) ἐγὼ αὐτὸς τότος. μικρῶν.) μικρὸν ἰλαύεσι. ἀργ.τί.) ἀργύριον τίς αὖ. αὖ τῷ λᾶνι.) αὖ τῷ τι λανέσω;

ἀ παρ' ἐμοῦ.) οὐ παρὰ σοῦ. Placet.ut sint uerba aduersarij alteracantis. λανά σι.) λανά γι κρὶ πολλὰ ἀργ. ὡς οἶδν τι.) ὡς οἱοντ'.

τίς.) τίς αὖ αὐτῷ. αὖ ὑμᾶς.) αὖ ὑμῶν. αὖ ἰλών.) αὐτλών τις perp.tum. ἀλλ γάρ) ἀλλ γι αὖ. προστάξεσιν.) τάξεσιν οἱ νόμοι.

In exceptionem aduersus Nausimachum.

λοκῶ ὦ.) λοκῶ κρὶ μὴ προσύκ. λίνας) κρὶ λίνας ἰλαχον. ὧν ἐντιν.) ὧν ἔχειν ὁμοίως. Lego ὧν ἐν ζῇν. γεγραμμίνοι.) ἐγγεγραμμένοι. λαδ' ὧν.) πρὸς ὃν αὐτοῖς. ἀπᾶν κρὶ.) ἀπᾶν, τλῶ ἀπειρίαν.

τῶτο.) τῶτον ἐγγραψαν ἀς. ταῦτα.) τὰ αὐτὰ. γράψαντι.) πίμψαντι γράμματα.

ἀλ' αὖ.) ἀλ' ἀφίκτο ἐκᾶσι. ἀποδόντι.) ἀποδιδέντι λόγον, κρὶ τῶτό γι. ἐπράτ̄ηδι τότι δ' ὡς.) ἐπρᾶτ̄ηδι ἀλ' ἐπ' ἀμρότρα.

λατὰ.) ἀδὶ λατὰ τ̄. χρύσαδαι τότῳ.) χρῆδαι τότ τῷ. κρὶ ταῦτ'.) κρὶ τοιαῦτ' ἄνευ οἷς πιπιγδύπασι, δι' ὧν. δοίη τις αὐτοῖς.) αὖ αὐτοῖς. λιὴρπασαν) πολλὰ δ' ἥρπασαν ὑμῶν. sub persona aduersariorum. κρὶ) ἴσως κρὶ τρικραφ.

ἀφαιρᾶται.) ἀφῄρηται λέγει, ἀλλ' ὅσα. λατὰ.) αὖ λατὰ τῦτ' ἐπάνω πλουσιοτοῖς ἐκότος, ὅτι κρὶ γεγόνασι. τότος.) τότος δ' ἐάσω.

αὐτὸς πειρῶνται.) ἑαυτὸς πειρῶντο.

ἀδὶ λίπαιον.) ἀ λίπαιον τὰ βύντα λατιδίοντας.

Διογνήτ.) Διογένης κρὶ τοιῦτον ἑτέρων αἰσχρῶς κρὶ λακῶς.

λικάως.) λίκαι, ἢ ὡς. ἔτι λίκαιον.) ἔτ' ἐ ἀπὸς.non placet.

λικσόμιθα.) λιόμιθα. κρὶ λικαιότερον.) λικαιότερον δὲ λέτε.

In orationem aduersus Bœotum de nomine.

αὐτὸς.) ἔτ@ ἑαυτὸν. μηδὲν ἐτ'.) μηδὲν ἰσιδαι. οἰομένς.) οἰόμενοι τῇ λιαβήκῃ πᾶν ἐμμένειν. λικάως κρὶ αὖαγ.

ταυτὸν ἔχειν.) ταυτὸν ὑμῖν ὄνομα ἔχειν τῆτον. Hic multa desunt in Augustano codice.

τί ταυτὸν ἔχει.) σαυτὸν ἔχειν λικάως αὖ δάεις ὄνομα. ἐτῶν ἀριθμὸν.) χρόνον.

ἐν ἀκαμαντίδι φυλῇ.) ἀκαμαντίδ@ φυλῆς.

ἐκ οἶδα.) ἐκ ἤδα οἷον πᾶ. ὄντα σιαυτ̄.) σὲ ἑαυ τ'. ἐκ ἀδικῶ.) ἀδίκως. Lege ἀδικῶ σέ.

τίνας μοί.) τίνα ἐμοὶ νομιστὸν ἔχειν ἀδικφόν. αὖ λίγῃ.) δὴ λέγει. πρὶ τότων) τότς ἔντ@ τοῦ λόγε νυνί.

λίγειν.) λίγω.F.λίγων μᾶλλον, ἀξιῶ. πότρον.) πότρ@. μαντίς.) μαρτυρίς, perperam.

ἴῶ.) αὖ βοιωτὸς. λατασιωτήσαδαι.) λατασιωτῆσαι, σκέψασθε. μὴ ἔσαν ὁ πρότρον.) μὴ ἔσαν, ἑαυτὸν.

ἑαυ τ'.) ἑαυτὸ ὀνόματ@. ἀλλὰ κρὶ.) ἀλλὰ πάλιν βαλᾶψαι λαῶ βέλοντ'. ὑμῖν ἔσιν.) ἐνεσιν. νόμοι, ἀλλὰ.) νόμοι, γνώμη τῇ λικαιο τάτῃ λικάζετε. λιόμαι.) λιήσομαι.

In orationem aduersus Bœotum, de dote materna.

ὃ.) ὅπρ νῦν. τότων.) τότς μήτηρ. ἐγράφλω.) ἐγράφλω perperam. ὑμῖν.) κρὶ ὑμῖν ἴσαι λαταφ.

ἀλικκμένῳ διὰ πολλὰ.) ἀλικκμένῳ βοηθήσαντι. ἐς λικ.) ἐς τὸ λικαστήριον. ἔτι ὄ.) ἔτι ὁ πατὴρ. ἐμὸ.) ὁ ἐμός.

ἐκλυσίασεν.) ἐκλυσίαζεν. προσλιξαμένης.) λιξαμένης. διὰ τλῶ αὐτὸ.) διὰ τλῶ πρόκλησιν. ἔτοι.) κρὶ οὗτοι ἐλύποσω.

δυγάτερόν μου.) μοι. λικάσαδαι.) λικάσαι πρὸ ὧν.

μοι.) μὲ ὁ λικαι. μὲ.) μοι ἐγκαλῶν. λύσιν.) λύσειν. ἐὼ ἐγὼ.) ἐὼ δ' ἐγὼ. ἐπιδημοῦντ@ δι.) ἐπιδημοῦντ@ τότε.

τὰς αὐτὸ.) αὐτῶν. συμβ.) ἐμβεβλημένη@. τοσῶτον.) τοσότου ἐλίπει. ὁτιυοῦ) ὁτιανῶν. ἐγὼ δέξω.) διδάξω.

μόνον.) μόνε τιμ. μοί.) μου τῷ πατρί. ἐφιᾶσαι.) ἐφιᾶδαι, perperam. τότῳ.) τῇ τότε ἠτίμαζε.

αὖ ἑαυτοῖς.) αὖ ἐν ἑαυτοῖς. ἔτι δι.) ἔπειτα παύτβς. παρὼν αὐτὸς) παρὼν τότι ὅτι.

τὶ τῇ.) δι τῇ διδάτῃ. ἐφιᾶσιν.) ἐφιεῖσιν. ἀποδιαιτηθὲς.) ἀποδιαιτηθῆσαν. αὐτὸς.) αὐτὸ πρὸς τλῶ. μαντίδιον αὐτὸν.) μαντίδιον ἐγγράψας.

πατρὸς.) κρὶ πατρὸς κρὶ δόμε. αὐδάδικον.) αὖ ἄδικον ἐποίκσεν, ἀλλὰ χειροτονησ. προγόνε.) προξίνε ἀπολ.

ἄλλα) κρὶ ἄλλα πολλὰ. ἀγῶνα μὴ.) ἀγῶνά μοι.

ὡς.) ἢ βλαπατᾷν. οἴῳ.) ὅτῳ ἔτ@. ἀπαυτήσαν[ῆβ.) ἀπαυτήσαντ@ τότε. ἐπίβριψι.) ἐπίβριψα. λαταγνόντ@.) γνόντ@.

τῶν μιρίων.) λικῶν τῶν μιγίστων. τὲς ὑμετρόσς.) τὲς νόμες. ucelim, & alterum adde τὲς ὑμετρόσς.

λοιδορύσα.) τῆτον λοιδορήσ. πατρὸς.) τοῦ πατρός.

πρὸς τοῖς.) πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ἔπσι. μάρτυρας.) μαρτυρίας C
παρασχέδαι. δίκαιον πρὶ τότων.) δίκαιον ἀποδιδρᾶσκ.

οἷς μὲ) οἷς μηδὲν μέτεσι τᾶ.

In Spudianam.

λινλωσύω μὴ.) λινδιωσύομεν. ἐσίνα.) παρίνα. ἐς ἀ.) ὅσα ἀπετίμησεν. βέλοτο τότων.) τότῳ. ἐπετιμᾶτο.) ἐτιμᾶτο. ἀπετιμᾶτο.) ἐνετιμᾶτο.

In orationem aduersus Phœnippum.

τὰ δι κρὶ.) τάδ' ἰλία. ἀπειπὼν, λωλῦσαι.) ἀπειπὼν κρὶ λωλύσας. πλέον δραχμὰς.) πλέον ἢ δίκα δύο δραχμάς.

ὁμολόγει.) ὁμολογᾶ. τλῶ ἐσίαν.) ἅπασαν τλῶ ἐσίαν.

ἰερεώσιος κρὶ τρῤῥητίου) ἰερεώσιος κρὶ ἑτρῶν τινῶν.

τυχὼν δι τούτων) τυχὼν δι τούτων ἀμφοτρῶν. ἀλλ' ἢ βυλόμεν@ λοκᾶν.) ἐδὲν ἄλλο βυλόμεν@ ἢ λοκᾶν.

ἐν αὐτῷ.) ἐν αὐτῇ. ἐπιλεικνύειν ὑμῖν.) ἔχει τις ἐπιλεικνύειν ὑμῖν φάνιπκον.

ἢ ὃν πρὸ τρόπον.) ἢ ὅπρ πρότρον ἐγὼ. κρὶ ὅσον βῦγγν.) κὴ ἐὰν ὃν βλώνγκην ἐκ τῶν οἰκημάτων.

σὺπορᾶτι μᾶλλον.) σὺ φρονᾶτι μᾶλλον. ἀπολαύειν.) ἀπολλύειν. ὀφάλει.) ὀφέλω. τιτιμημίνλω.) τιτιμηίνλω.

In orationem aduersus Macartatum de Hagniana hæreditate.

ὡμολογᾶτο.) ὡμολόγητο. προσῆκεν οὐδὶν) προσῆκον τ̄ ληρον. παρὰ μηδέν ἀγνουσίν.) παρ' ἀφλίν γνουσίν.

κρὶ.) τὶ κρὶ γλαύκιον.

Ἐπιτελέων

ἐπιτιλέων τίταρτον) ἐπιτιλέων προσλαβέντων. προκαλίσαντο.) προσκαλίσαντο sic & deinceps προσκαλεῖσθαι pro προκαλεῖσθαι. διαλιπασίαν Ϝ.) πρὶ Ϝ ἰλιὴρς. παρισποδασμένα.) διατισησν. ἀλλήλοις.) ἰμ ἀλλήλοις. ὀλίγαις.) ὀλίγαι παύν πλέυς τρισὶν. λίσκω.) διαλίσκω. ἐσαχθῆ.) ἐσαχθέη. ἐφραξίαζι.) ἐφράξησγν. ἐσύγιτο.) προσύγιτο. ἀπὸ βωμῦ.) Ϝ βωμῦ.

Ϝ.) Ϝ ἀγνὶς. ἐβήκει.) ἐβήκη. ἰαὺ γὰρ) ἰαὺ ἐπιλάξω. Ϝ παῖλα.) Ϝ παῖλα τετονί. ἄνλχοί ἀΰθρωπον.) ἀνλινα ἀνθρώπων. βουβῆσαι.) βοιβεῖν. ἰπὰ λ'.) ἰπειλὴ λ' ἰλέκει. βάσιλ☉.) ὁ βάσιλος. κὰι παῖλβν.) κὰι πάιλων παῖλβν. Ϝ ἑαυτοῦ ἴχων.) οἶκον ἴχων. λίγειν τὸ.) λίγειν πρὶ τότων. αὐτῦ τετονί.) αὐτῦ μακαρτάτυ.

ὀλίγον.) ὀλίγῳ τί πρότερον. φανερράτ.) φανέρρατ☉. οἰκεῖόν τατον.) οἰκειότερον ἦναι ἰκάστῳ. αὐδήσιτι.) αὐδήσιδι. Ϝ.) τὸ τῦ πάπτε. κὰι ἔτω.) κὰι ἔτ☉ μὴ ἔποις. φίλαγρ☉ ἀλιλφὸς.) φιλ. ὑὸς. Ϝ πολίμων☉.) adde κὰι ἅλ φυλομάχης, ἅλ ἀλιλφῆς Πολίμωνος, ἐγίνιτο ὑὸς σύβυλ. Ε philagro ergo, consobrino Polemonis, & Philomacha, sorore Polemonis natus est filius Eubulides.

πέτρ☉ δ'.) πέτρον οἰκειότρ☉. οἰκειότρει.) οἰκειότατοί ἐσι. τῷ μὴ σοῦ) τῷ τοίνυν διοικέμπ. μακάρτατ☉ ἐτοσὶ) μακ τῷ λὶ σύβυλ. σύβυλίδι αὐτψιῖ πᾶις ὢν ἀγνία. πρὸς παῖρὸς ἐτοσὶ πᾶις) πρὸς παῖρὸς ἐτοσὶ ὁ πᾶις ὑὸς σύβυλίδι, αὐτψιῖ πᾶις ὢν ἀγνία πρὸς παῖρός. νόμ☉.) ὁ νέμ☉ λιλύει. ὁ γαὶ) ὁ γαὶ πατὴρ. ἀνλινα αὔθρωπον.) ἀνθρώπων. ἰκβάλλειν.) ἰκβάλλει βία. ὁ ἐσηγμίν☉ ὑὸς.) ὁ ἐσηγμίν☉ ἐς τὸν. κὰι λὶ ἃ παύτα.) κὰι ἅπαντα ἰπράτ]ειν λυσιτῆ. Ϝ λιλύρ Ϝ ἀγνὶς τὸς ἀμφισβ.) Ϝ λιλύρ Ϝ ἀγνὶς, ἀκκπόατι, ὧ ἀ. λον. κὰι αὖτη ἰνίκησεν. ὅτ' ἄλλ☉.) ὅτ' ἄλλων ἐλέις.

ἰγγυτάτω ἰῶν ἀγνία.) ἀγνὶς. τὰς μαρτυρίας.) τὲς μάρτυρας τοὺς ἐναντίους. ὁ σύβυλίδι.) ὁ μήτηρ ὁ σύβυλίδι Ϝ. φράτωρ.) φρατὴρ. κὰι μητρὰ) τλὶν μητρὰ τλὶν αὐτῶν. τῷ παῖρὶ Ϝ.) τῷ ἀγνὶ τὸ παράπαν. πρὶφανῦσ.) πρὶφανὶς. φιλ.) ἅλ φιλομάχης. τίς.) ἔτις ἐσιν ὁ τιν☉ ἰῶ. πατὴρ;) παῖρός; χρισλύμις ὁ λὶ χαρίδημ☉.

τυβιδ☉ Ϝ.) ἅλ ἀγνὶς. διαδήμν☉.) μὴ διαδ ἀποθάνοι. intestatus decesserit. παράπαν) τὸ παράπαν ἔσιν. ἔσωσιν.) ἔσῃ.

ἰνιχίσθων.) αὐνιχίσθων. κὰι λιπρ.) κὰι γίν☉ κὰι λιπρονόμις. ἀποτρῶν.) ἀποτρῶ. πρὸδίσει.) προδίσει. ἕως τὸ.) ὥσι τὸ παράπαν. ὅτι ταῦτα.) ταυτὰ λίγει. ἀρῶσιν ἀβλωβῦσι.) ἀβλωβύσις. διατὰ παῖρῶα.) κὰι τὰ παῖρῶα. ἰνιχνύμνα.) ἰνικνέμνα.

ἀκκπόατι) ἀπέστι. ὀβιπρίμνισαν ἔτοι.) ὀβιπρ τὰς ἰλάδας.

κὰι μὴ ἰάτω ὑβρίσῃ.) adde, μηλίνα πρὶ τότις. ἰαὺ λί τις ὑβρίσῃ ἢ ποιῇ τὶ παρανόμ. neq; patiatur quenquam in hoc esse iniurium: sin quispiam iniurius fuerit, aut contra leges fecerit.

βασίλις τοσύτων) τότων. αὐτῷ.) αὐτῦ ὑίως. προσπαλτίς.) ἐς τὲς προσπαλτίνς.

πρί.) ὑπὲρ Ϝ τιτιλσυτικότων. αὐαγκάσιτι.) αὐαγκάσατι. οἶ.) ἢ νῦ διατιφ.

In orationem aduersus Leocharem.

ἰγγυτάτω γίνις) τοῖς ἰγγυτάτω γίνει ἀπολιλύντ☉. πρειλλᾶν.) ὑπρειλᾶν. τῷλι.) τῷτι παῖρί. μαρτυρσῶτας.) μαρτυρήσοντας.

γαρ ἅμα.) γαρ ἅλ πγίας. ὑμβρσύμν.) κὰι ὑμβρσύαν. M. λιμιμβρσύαν. μαρτυρίας.) διαμαρτυρίας.

αὐαγκαῖον ὦ) ὀβῖν ὦ ἀ. λ. διαλιπασία.) διαλιπασίας. λειτσώνς.) λειτσώνς. ὁμολεγᾶτ).) ὁμολόγηται. λληρονόμων.) λληρονομιῶν. οἰκείνς.) οἰκεῖ☉ αὐχιάδν. ἀλιλφὸν.) ἀδιλφιδῆ.

κὰι μὴ διὰ τλὶν.) κὰι μὴ τλὶν Ϝ. λί.) γαρ Ϝ ἐσπ. ὀβρ.) λέπου ὀβρημμένις. Ϝ ἐρ.) Ϝ μιγίτων ἐρημένων. λ' ὅτοι.) λὶ κὰι ὅτοι. ἰσχυρίζοντ).) ἰσχυριῦντ).

ταύτης αὐτῶν.) ἅλ ἰαυτ. διαμ. λιωτράτς.) λιωπράτης. γωναικὸς.) γωναικῶν. πάλιν τοίνυν.) πάλιν λιώτρατ☉. ἐτοσὶ ἐσποικτὲς.

ὑὸν γνήσιον.) ὑὸν ἐσποικτὸν. ὁ λιωτράτης.) ὁ λιωτράτης ἰν τῷ οἴκῳ τῶ ἀρχιάδν. διατὰ Ϝ νόμων.) τὲς νόμις. Ϝ.) εὐ Ϝ αὐλρῶν τῶν ἐσποικσαμένων.

γίν☉ ὀβ.) γίνος ἡμῶν ὀβιλαύνων. τί σοὶ) σὺ. ἰλσυσινίσις τι.) ἰλσυσίνι, σῖς τ' ἰπανιλθὼν τλὶν παῖρῷαν ἐσίαν ἴχειν. ἔτω.) ὅτ☉ λὶ λιωχάρης. ἀ.) ἡ λιτροφόρ☉. Ϝ λί.) Ϝ τι ωιπρ.

διακκπόατι.) τί ἀκκπ. F. λὴ. πρὸ ἰλιύρς) Ϝ ἰλ. παρανγνομῆσθαι τοιαῦτα.) παραν. οἷα ἡμᾶς. ἰκάνς ὡς.) ἰκάνς ἴχει λόγον.

ἰκ ἅλ ἐσίας.) οἰκίας. ὅτι γόνῳ.) γόνς. αὐτοί.) ἐκ αὐτοί ὑφ' αὐτῶν. ἰλθὼν οἷός τ' ἰῶ.) ἰλθὼν ἐς Ϝ ἔτρ.

ἰγγράφειν.) ἰγγράφῃ. ἰμιβλῶαι.) μὴ ἰμιβλῶαι. πρῶτον τλὶν ἰλλη ρονομίαν. ὀβιλιγχόμνω☉.) ὀβιλιγχθὰς. μηλὶν αὐτὸν.) μηλὶν ὅτ τον βιάζεσθαι.

παρακαταβάλλων.) παρακαταλαβὼν. τοίνυν ἐπὶ.) τοίνυν τούτων παύτων. ὅτ☉.) ὅτως ἰγγράφεσθαι. λὶ αὐτὸς.) διὰ τάτς.

Ϝ παραν.) Ϝ πατρῴα παρακαταβιβλημένα. ἐλ λ'.) ἐκ ἐσαγμίνς. ἵνα τῶν.) ἵνα τινὰ τῶν. ἰνίγραψγν.) ἰνίγραφγν. διαμιμαρτύρηκεν ὡς.) διαμ ὑὸς ὢν.

λινίγκατι.) ἰνίγκατι. ὑμῖν.) ὑμᾶς. Ϝ.) ἢ Ϝ ἐρημένων. πιέρίτι.) πρὶ ἅλ διαμ. μίλλων.) μέλλων.

ἀληθῦ.) ὑγιῦ. αὐαγνώτω.) αὐτῖν αὐαγνώτω. ἰυρίως.) κὰι ἰυρίως. διαταλιπὼν.) ἰγκαταλιπὼν. ἀπιλθὼν.) ἀπιὼν. ἐς τοὺς ὀβαρχῦς.) ἐς τὲς ἰγγύτατα. μαρτυρίαν.) διαμαρτυρίαν.

ὄρημωθλῶαι.) ὄρημον ἦναι. ἐπότι λ' ὀβῖν ὄρημ☉. λύρι☉.) κὰι λύρι☉. γγνίσθαι.) ἦναι ὑόμ. φάσκειν.) φήσ ποιητὸν ἦναι, ἰμ λὶ τῇ. τολμῆσαι.) τολμήσει. πρόσχιγράψατο.) πρόσιγραψαν.

πρόσιχγμ.) λᾶι πρόσιχγν. γαρ οἶμαι.) γαρ λιώτρατ☉. ἔπω.) ἔτω. αὐτὺ.) αὔτη. αὐτὸ.) αὐτῷ τὸ πρᾶγμα. ἰνίγραψγ.) αὖ ἰγραφγν. τῦτο ἰνιγράψατο.) τετονὶ ἰπιγράψατο.

πράγματα κὰι.) πράγματα λόγον. προσιρίσιως κὰι.) προσιρίσιως ἅλ Ϝ διαμ. ὑπὲρ τῶν.) λὶ ἀμφισβητημένων μὴ ὄφιν. ἵνα γα ἅλ.) ἰνάγκης ἐς τὸ λιπ.

διατάγ.) διὰ τλὶν. ἀγωνιζομένς.) συγγνώμης ἀγωνίζομ. λῦ.) ὃς ἰκεῖν☉ ἰποιήσατο. ἰκκλέϊται ἐς.) ἰκκλέϊται ἰναν☉. ἀλ' ἰγαμ.) ἀ λ' ὀβῖ. ποιητῷ.) ἀσποιητῷ.

ἐς τὸν λιλῆρον.) ἰπίκληρον. σαυτῦ.) ἰαυτῦ. νόμον.) τὸν νόμιν. ἰμ.) ἀὐ αὐτῷ. ἄὔω.) ἄὔωθεν διαδ ὃμ λὶ τρόπον.

ἰγγύτατα.) ἰγγυτάτω. ἐπὶ.) ἐς τὰ ἱτρῦς. ὥσπρ.) ὡς πρὶ Ϝ. τοῖς λί) τοῖς λίγει ποιησῶσιν.

Orationes falsi testimonij in Stephanum, desunt in Augustano codice.

In orationem in Euergum & Mnesibulum testes.

διὰ τὸ πλῆθ☉ ἀποβίποιτο.) ἀποβάπωνται. ὁ ἀλικόμν☉.) οἱ ἀλικόμνοι. ἰπίθηκαν.) ἴθηκι. Cætera desiderantur.

In orationem contra Olympiodorum.

μαρτυρίας αὐαγνώσιται.) αὐαγνώσομαι. λόνωμ.) λόμωμ.

πρισβύτρ☉.) πρισβύτης. φανρὰ.) κὰι φανρὰ ὄντα. ἰβασαύισεν αὐτὸς. ἰφ' ἰαυτ.) ἀφ' ἰαυτ, πρόφασις. αὖτι.) κὰι αὖτη.

ἀμισσίας ἀπάνα.) ἀπίνα. ὕστρον.) ὕστεροι ὑμῶν. ἰκλιπῶν.) ἰλλάπμ. ὀλυμπ.) ἀπ' ὀλυμπιοδώρ. ὅπ λαμβαύοιντο.) πῶς ἐπιλάβοιντο. αὐτιγραψάμνα.) ἀπιγρα. διαπραξάμνων☉.) διαπραξαμίνων ὑμῶν. ἀργυρίς ὀ.) ὃ ἴλαβι.

πρόφασις ὐ.) πρόφασις ἄδικος ὐ πονηρία. ἴλιγχν ἄ.) ἕ, τι βάλλιτο. ὡς.) ᾧ. γνώσισθι ἰκγρ.) ἰγγραψάμν☉. ἀκύστι.) ἀκύσασι. ἐν ὕδν.) τότ' ὕδν διαταφανὺς.

βίλτιστον.) βίλτιον. μᾶλλον. πῶς) μᾶλλόν πως, πῶς; ἰμάτιν διαλὰ.) λαμπρὰ.

ὁ μόνον ἄδικ☉) διακὸς.

In orationem contra Timotheum.

τά τι ληφθέντα.) αὐαλωθέντα. ἰφν.) ἰλέκει προσλᾶθαι. ἰκ.) ἀπὸ Ϝ τραπέζης. χρῆθαι.) χρῆσαι τιμέθιον.

τῷ παιλὶ σύμπλίδι.) τῷ παῖρὶ τῷ σύβυλίδι. προσιλθόντ☉.) πρὸ προσιλθόντ☉ τῷ π. τὸν.) πρὸς φιλώνδαν. ἐπλακοσίας) ἐκπακοσίας. κὰι διοινωνὸς.) κὰι λύσωνι ὁ τιμοθέν.

ἀφικομένων.) ἀφικομένς ὡς τοῦτον. ὅτι λί μοι.) ὅτι λὶ κὰι αὐτὸς ὅτ☉ ὁμολογῶ.

αὐαπομιθῶαι.) αὐαπομιθέντα. ὡς.) ἐς τὲς πρατηγὲς.

ἰμπορίας) σύπορίας, non placet. ἐλ' αὖ.) ἢ αὖ ὡς αὐτῶν.

αὐαγκαῖον λὺ.) λ' ἰῶν τῶν. ἐξίπλεις ἢ.) ἐξίπλεις εἰς λᾶν.

ὅτι ὠφέλοιτο.) ὅτι ὠφέλιτο. M. ὅπως uel ὄφελ. μὴλ'.) μηλὶν ἰναντιῦσθαι. μιγάλω ἐπικρίσιν.) μιγάλω ἀπολογίαν.

ἰνιχύρω.) ἰνιχύρων. ἐπὶ τένλι.) ἐπὶ τῶνλι τῶν διακ. ἀφωρισμένν.) ὡρισμένν. ἀπῆλθι.) ἀπιλύμ. ὡς ἴλαβον) ἴλαβι.

Quædam incuria librarij in hac oratione omissa, notare non uisum est operæprecium.

In orationem aduersus Polyclem.

διανενὴθησαν.) διακονήθησαν. ἰναντον.) ἰνάντω. πολλῶν ἢ μιγάλων πραγμ.) κὰι πολλῶν κὰι δεινῶν πραγμάτων.

αὐτῶν, κὰι σωαγορ.) αὐτῶν τι κὰι λιγόντων, κὰι τῶν.

λύσομαι) λύσομ. ὑπὲρ τῶν δημοτῶν.) ὑπὲρ τῶν δήμων.

τὲς προσισόντας.) τὲς προσισαντας.

προειλιγμίνα.) ἐξιλιγμίνα. τῶν ἀρχάων ναύταις.) τῶν ἀρχάων ναυτῶν.

ὧν προσιτάξατι διατ' ἰμὶ.) ὧν προσίταξι τὸ διατ' ἰμὶ. μει πολλοὶ τοῦ πληρώματ☉.) οἱ πολλοὶ τῷ πληρώματ☉.

πρυτικάδινα δραχμὰς.) πίντι κὰι δίκα μνᾶς. ἐπλακοσίας).) ἑκατακοσίας δί.

ἰμ σπτῷ, ἰπ' ὄγδοον.) ἰμ σπτῷ ἰπ' ὄγδοον.

τὸν αὐάπλουν.) τὸν ἀπίπλουν. ὑπὲρ τούτου αὐήλωσα) πιρὶ τούτου ἰποίησα.

κὰὶ

καὶ χωρὶς ἀλιμένων.) τ̃ χωρὶς ἀλιμένων. ἱπαὶ ϗ.) ἱτιϗ. ὥρα ἱτες.) ὥρα ἱπ' αὐτὸς. τὰ αὐκλώμενα.) τ' αὐκλώματα. ἀλ μὲ ταῦτα.) ἀλ μὲ αὐτὲν. οἳ ἱκίλευϛν.) οἳ ἱκίλευον. παραλήψετ.) παραληφόμενϙ. ὅσης ἀλ τειύρες, ἃ λίναια.) ὅσης ἀλ τειύρες, λίγον ἃ λίναια. ἱπ' τ̃ παρόντων ἱπᾶν.) ἱπ' τ̃ παρὺντ.ποιεῖν. ὕτϛρον ϗ οἱ παρὰ τ̃ φρασινρ.) ὕτϛρον ἀλ οἱ παρὰ τ̃ φρασινρίδ ἱλλέντϐς. ἢ 'ϛπὶ μακιδονίας πλοῶ.) ἢ ἀλ μακιδονίας πλοῶ. λίγετ.) λίγεται.

ἀπόσας ἀπαγγέλλά μοι.) ἀπόσας ἀπαγγέλλ μοι. ἀργύριον διελόναι.) μιδὲν διελόναι. ἱκάτρον.) ἵκαστον.

In orationem de præfecturę naualis corona.

ἐ βϐ ὅτω.) ἐ βϐ οὖ ὅτω. τότων.) καὶ τότων ὅτι ἀλ. καὶ κατ' αὐτὸ τὸ διὸ.) διὸ καὶ κατ' αὐτὸ τὸτε. ἱκατρόις.) ἱκάτρϙ.

δισμῶ.) δισμῶν. ὅσα διᾶ.) ἵδεα παρίχειν. δ' ὑμετρόις.) δὶ τοῖς ὑμ. αὐκαπληρμίνλω.) αὐκαπαρωμίνλω. χέρονα.) χᾶρον αὖ ἡμῶν. μιμίδωντ.) πω μιμιδ.

βαωκαπληρῦν) βαὐάγκης πληροῖ. παρασκυασάμνοι.) παρισκυασμένοι. δικαιότατ' αὖ.) δικαιότερον.

πλὶω λειτργίαν.) τειηραρχίαν. πῶς ὐκ ἄδικον.) ἄτοπον. ἢ μιμιδωμένον.) μιδωσάμνον. αὐτοὶ πρότερον πιποιύηκασι ταῦτα.) πρότερον ὅτοι πιποιύηκασι ταὐτὰ. ἀς τὸ δικαϛύριον.) δικσματήριον.

κατ' ἄλλων.) κατ' ἀλλύλων. τὰς τοιὰτας τὰτό ὄϛι.) τότας τοιοῦτός ὄϛι. πράως.) ῥαδίως ἴχαμ, προδιδάσκαμ ἱτόρυς. παῤῆλθον.) ἀς τότας τὰς λόγυς παῤῆλθον.

ἀπροσκόπ̃ϛς.) αὐούτως. ἢ ποτὲ.) τότι συγ. ὡσπὸρ πρὸ.) ὡς πρὸ δωρεᾶς. πρόῤῥργα.) παῤῥργα. ὑφ' αὐτῶν.) ὑπ' αὐτῶν.

φασὶ δᾶν.) δοκᾶν οἰκάϛς. αὐτὲς.) ἑαυτὲς ἀπὸ. παρασκυάσαδαι.) παρισκυάδαι.

τότε.) τότϛ.F.τῦτο τότοις συγχωρῆν. ἱκᾶν' ἱποίσα.) ἱκᾶνο ποιῆσαμι. ἆδ' ὥσπὸρ ἐχί.) ἆδ' ἐχὸς πολ. προύησιν.) ἤνουσιν, ὥσ' οἴοντ' ἢ ἅπαξ ἐρηκότα αὖ. παύτ.) ἐ παύτ' ἀπόλωλϗ; τοιότϛ τοίνυν τὲς σωφρονοῦντας. φαῦλον.) φλαῦρον. ἒϛ.) ὡς ἴϛι. δι αὐτ̃.) αὐτῷ.F.νῦ' αὐτῶν ποιοῦντ'.Sibi subijciunt omnia.

Oratio aduersus Callippum desideratur.

In orationem aduersus Nicostratum.

τότοις τῦτο.) τότοις τιμήμενον. ἐγίγραπ̃ο.) ἀπιγίγραπ̃ο. ὅτι ὡς δι ἀπερίαν. ψίμπω.) ἀποφίλλω. αὐτὸν.) ἀργὸν ἀποδῦναι ἢ δι πλάσιον.ἀργὸν sine usura. χρήματα ἀργὰ καὶ ἐνδργά. ἀπόλωντ̃.) ἀπόλωντ̃. ἵπιλοίπε.) λοιπᾶ. ἀτένως.) ἀτένῳ. λῦσάί μοι.ἀν.) λῦσάι μοι τὰ ἰτήμαϛα.ἀπόσας. ἐγγράφ̨.) ἐγγράφ̨ τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλυτον ὄϐ.

ἐκτίσας.) ἐκτίσαι. γρνᾶα.) γρνάων. ἵν' ἀ.) ἵν' ἄπορ μετα-
λαβὼν αὐτὸν ἐγὼ πρὸς ἀργὼ δήσαιμι. Per iracundiam uincirem.
ἐνταῦθα ἤδη.) δή μοι. μοι.) μὲ μετ' αὐτ̃. ἀπειόντα.) αὐιέντα. πάϊει τι) πάϊει μι πύξ. αὐτῷ. ἄργασε.) ἀργάσατο. αὐάγνωσις.) αὐάκρισις. ἐμοί) ἤ ἐμοὶ ἐβιδίδωσαν.
μεμῶς ἴχειν.) ἔξοι τὰ λεγ. σὺποροώτατ@.) σὺποροώτρ@.
καὶ ἀποσῤῥύσειν.) πεῤῥάσοντ̃ ἀποσῤῥῦσαι.

In orationem contra Cononem.

πῤῥιφσὺξιῶδαι.) πῤῥιφσυξεῖῶδά μι. ὀλικίαν ὧ ἴχων.) ὀλικίαν ὧν ἱπιπόνλαν. δόνων@.) οἱ μὸν. προσκρόμαϗα) προσκρόσμαϗα. ἀκόσιδι.) δ' ἀκόσιδι.

ἐώθαμεν.) ἐώθεμεν.προσιέναν,lege,et ἀπίλειπον. τοῖς τοιότοις.) ὡς τὲς τοιότες. συμβάνει) συμίβαναν αὐαγρίφσι.

μετᾶχϗν.) μεθᾶπϗν ἱπαῖνον. βλασφ.) καὶ βλασφημίαν ἴχει τινὰ, ἃ καὶ λίγειν ὀνύ. μρατεῖν.) μροτεῖν. ἔδ'.) ὄντα ὑμῖν. μοὶ πάνυ πολλὴ.) μοὶ συμίβη.

ὡς οὖν ταῦτ'.) καὶ ταῦτ'. τὰ τότε.) τότων. ἐπισποπημένων.) ἐπισκοπούντων. τί.) τίνα ποτ' ὄϛι. μὴ καὶ.) μὴν τίνας καὶ ὑβρικὰς.
δικαστά) ἀθλοθᾶται. δίκλω λαμβάνειν.) λαβᾶν. ἰθυφάλλω.) φαλλῶ. γίγνωντ̃) γίνωντ̃.

ταῦτα.) ταύτας διὰ τῦτο γνίσθαι. διὰ τῦτο.) ταῦτα. ὑ τῶν.) μυδὶ τ̃ τειότων. αὐαμάνη) αὐαμίνη. ἑαυτ̃.) αὐτὲς, καὶ ταῦτα. αὐτὸν.) αὖ ἑαυτ̃ ἠξίς. ϗ.) τὲς ϗ ὕβρεως.

νόμ@.) νόμοι. παρικιλσύσατο.) ἐπίταξεν, ἰβίβαλεν ὁ βολή.
μὴ γὰρ ἕξω.) μὴ ἕξω. ἀλλὰς ὄϛιν.) ἀλλὲς ὅτις ἐπ. καὶ αὐτοὶ ἕτοι.) καὶ αὐτοὶ ἑαυτὲς ἐπαιδὴ γοῶν.

πῤῥὶ τῦτ'.) πῤῥὶ τότων ἴσιθαι. ἀλλὰ πρῶτον.) ἀλλὰ τῦτο μὲν πρὸ. πῤῥιφσὺξομαι.) πῤῥιφσυξῶμαι. τὸ πρᾶτον.) τ̃ πρῶτον πατάξαντα. ὡς νιῶ φύσει.) φησί. ϝ.) ϗ βασανὶς. ἐλίγχετο) ἠλίγχετο ἅπορ καὶ νιῶ πρὸς.

ἀγνοήσειν.) ἀγνοᾶν. χαιρήτι@.) χαιρέτιμ@ χαιρόντες.
ὅτι.) ὅτι ὅτι πρῶτον. πιπονθότα ἐπειτ'.) πιπονθότα, ὅτ' αὐτὲς ἤγαγε. παρὰ τ̃.) παῤ αὐτῶν τότων. πρῶτον.) πρώτϛ ἐπλήγλω.
τῦτον.) τότῳ καὶ διπάλομαι. παρασχομένη) παρισχομένῳ.
οἷα καὶ.) ἃ διαπράτ̃οντ̃.

A

ἀποβλίποντας.) ἀποβλίποντα πιστεύειν. ἰάγχειν.) βαῦκχειν.
ἱτρόπες καὶ) ἱτρόπους τινὰς καὶ λέγοντα. ἠθέλησα ταυτὶ.) ἐμέσχα ταυτί. ἀξιῶ.) ἄξιον τοίνυν ὑμ.
ἰμίσει.) μισῶ. χρήσιμοι καὶ) χρήσιμοι καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ, ἔτ@.) ἔδ' ἔτ@.

In orationem aduersus Callicłem.

πρὸς ἀλλήλας ἰῶ.) ἦ. διοῖ ἔχϐ.) ἔχϐ. σὺ ἴδει) σὶ γίδει.
ἀλλ' ἀ λίγκατο.) ἀλλ' ἀπέφηνϗν αὖ ἱκεῖν@. ἤδειτι.) ἀδιᾶϗν αὖ οἱ. τῇ βϐ.) τῇ ϐ. πῇ βϐ.) πῇ ϐ.
φρίται διάτω.) φρίται κατὰ πλὶω ὁδόν. ἴχειν.) ἴχον. τοῖς ἄλλοις.) πλάϛοις. παῤ ὁδὸν.) παρόδον. τότω.) τῦτο διὰ τ̃.
ἐκ αὖ.) ἐκ αὐτὸ τὐναντίον. πείσομαι) ποιήσομαι. ἐξιστι.) βῆναι. πάλαι.) πάλιν ὑποδίχ. οἰκιῶν.) χωρίων. παραλαμβάνει.) λαμβάνει. αὖ ἔκ.) αὖ σοῦ ἔκ. φυλαξ.) μὴ φυλαξαμέννς.
ἰμπ.) ἐσπισόντ@. σωτεράξας) σωτάξας.
ὀμ.) ὃς ὅτι βϐ. σχοτόβραν.) σχωτ. πλὶω.) τ' ἶναι πλὶω ὁδόν.
ἰῶ.) δῆ τότοις. χλῆδεμ.) τ̃ χλῆσμον. καὶ ταύτλω.) καὶ ταῦτα χλ. ϗ.) καὶ μιτεωροτῆρας.
ποιηρότατον.) ποιηρότερον. ἐγκαλεῖν.) τί ἄλλο ἐγ. μικρὰν.) μακρὰν inepte.

In orationem contra Dionysodorum.

βλάβης.) πῆρὶ ϗ ῥαγέσης νεὼς, de rupta naue.
πρῶτον.) ὑμῖν πρῶτον βελ. ἀς.) ἢ ἀς ἀθλίως αὐτὸ παρμενίσκος.
ἀπέστιλλον.) αὐτὸ παρμένισκ@ ὁ βϐ πλεῖ. ἀξέοντας) ἄξαντ@. ἐδ. παρίλαβον.) ἴλαβον.

B

ταὐθένδι.) ταὐθάδι. προσίχειν) προσχᾶν. γραφῦς) συγγραφῦς. καταφρονήσας.) καταφρονύσαντ@. προσῆμεν.) προσήκμεν. προσήει.) ἀσήει. συγχορῆμεν) συνεχορῆμεν. συγγραφῶ.)τίω γραφῶ. ϝ ἐμπερῖς.) τ̃ ἐμπορίων. τ̃.) τοῦ ἀθλιωάμ. πλὶω.) καὶ συγγραφῶ. ἐμ ῥόδῳ.) ἀς ῥόδον χρημάτων. ἵνια) ἵνενα.
τόνες.) τὲς τόνες. τῦτο.) τοσῦτο συκῆν. λύειοι αὐτοὶ ἢ ἀ.) λύειοι ἀδὶ ταῦτ'. ἐνβάδι.) τὰς ἐνβάδι. ὑδροδανεῖν ἅπιπον.)ὑδροδάνειν ἐμιλλον. πῦ.) ποῖ. ἀφειμένοις τ̃ τόκων.) ἀφειμένοις ἢ τόκον. ἐνταῦθα.) ἀργυρίῳ ἐνταῦθα. πεῖμένειν.) παραμένειν. προσκεκροδήκασι.) προσπεκροδάγκασι.
καὶ ῇ.) καὶ ἔτ@ διϊσχυρίζετ. ἀ γὰρ.) ἀ δι ὄϛιν. δᾶν ἀπεδ.) δᾶν αὐτὸν ἀποδῦναι. τολμαῦ.) τολμᾶς λίγειν ὡς ἐκ.
τότοις.) τοῖς ἄτως ἔχουσι. τὰς συγγραφὰς.) συνθήκας. ποιῦσόν τα.) προήσοντ̃. λωλύσει.) λωλύει. ἐβιλύσει.) αὖ ἐβιλύσῃ.

In appellationem aduersus Eubulidem.

δίκλω ὅτι αὖ.) δίκλω ὄντϐ αὖ. ἰᾶσιν.) ἰῶσιν. αὐυπσυβιώω γε λίγοντι.) ὑπσυβιώω γ' ὄντι. διὰ φιλονεικίαν καὶ δι' ἔχθραν.) διὰ φιλονεικίαν καὶ διὰ φθόνον καὶ δι' ἔχθραν.& ex inuidia.
ἀδιλφλῶ τ̃ λαπιδαιμονίς.) ἀδιλφλῶ τῶν ἀλπιδαιμονίς. καὶ τῶν γραμματέων.) καὶ τ̃ γραμμάτων. ἐκάλει, τὸ σπότ@.) ἐκαλεῖτο σπότ@. τ̃ ἄσι@ ἀπίχοντ@.) τ̃ ἄσι@ ἔχοντ@. καὶ μιγάλη.) καὶ μεγάλα. ἐλλιμίαν δίκς.) ἐλλιμίαν αὖ μοι δίκς.
βάλλδι λίγειν.) βάλλδι ἀπέχειν. ὅτι ἐν τοῖς.) ὅτι ἔτ' ἐν τοῖς.
σὺ ἢ ἐπίλαβι.) σὺ ἢ ὑπόλαβι. τὰ ψυδλῦ μαρτυρῦντι.) τὰ ψυδλῇ μαρτυροιῶτϐ. τὰ βϐ τοίνυν ὑπὸ τ̃ συγγενῶν.) ἃ βϐ τοίνυν ὑπὸ τ̃ ϝίλων συγγενῶν.à uiuentibus cognatis.
μαρτυρόμενα.ἀπιπέδατ.) μαρτυρᾶμεν,ἃ ἀπιπέδατε. οἰκεῖά τις οὖν ὑμῖν.) οἰκεῖά τις οὖν ὑμῶν. λάλει καὶ τότων.) λαλῶ καὶ τότων.
ὅς τις ἀς τὰ παῤῥᾶα μνήματα.) ὅστις αὖ ἀς τὰ παῤῥᾶα * αὐτῶν μνή * αὐτᾶ
ματα τὲς μηδὲν ἐν γένει (προσήκοντας) τιθέναι ἐάσϗν. λίγω.) λέγει.
προσήκειν.) προσήκει. ἐπὶ καὶ ταύτλω.) καὶ γὰρ καὶ ταύτλω.
πάλιν αὐανιώσαδαι.) πάλιν ἢ αὐτὸν αὐαν. ἐλλότας αὐτὲς.) ἀλλότας αὐτῶν. ἐδέν τι.) ἐδέν ὅτι ἐ.
αὐτοῖς πίνεσθαι.) αὐτοῖς ὄϛι τὸ πίνεσθαι. ἐαὐ διατατιᾶτ̃.) αὖ ἔτ@ διατατιᾶτ̃. τῶν ἐν σικιλίᾳ στρατευσαμένων) τῶν ἀς σικιλίαν ἐστρατευμένων. περὶ ψυχῆς.) περὶ τύχης. λύπη ἐ νόθ@.) λύπην τότοις ἀ νόθ@. μὲ ἀτὲν ὀβ ἀτῆς ἐγγυκτῆς.) ἐμὲ ὀβ ἀτῆς ἐγγυκτῆς.
ξέν@; πᾶ μετοίκιον.) ξέν@ ἐ λύπη, ποῖον μετοίκιον.
ἐνέγραψα;πᾶ;τί ποιήσας.) ἐνέγραψά ποτ τί ποιήσας. ἀλλὰ πῶς;) ἀλλ' ἁπλῶς. ἐρῶ γάρ.) ἐρῶν γὰρ. ὡς ἐδέλν.) ὡς ἐδέλνα. πολλοῖ γε δέον.) οἳ πολλῶ γε δέονσι. ὠργίζοντό μοι.) ὠρίζοντό μοι.
ἐκκολάψαντ̃) ἐκκόψαντ̃. ἴχων ἄλλα.) ἴχων καὶ ἄλλα.
ἐάσω.) ἐάσωμεν. λαβέντ̃ αὐτῶν.) λαβέντ̃ αὐτῷ.
γενητά.) γενῆται. τὰ τοίνυν.) τὰ βϐ τοίνυν. ἀδιλφιδοῦ δύο ὑοί.ἔτα αὖ ϗ.) ἀδιλφοὶ δύο· ἔτα ϝ ἑτρὸς ἀδιλφιδῆ δύο ὑοί. Fratres duo.deinde alterius fratris patruelis duo filij.

In delationem aduersus Theocrinem.

πρὸς ὑμᾶς.) πρὸς ὑμᾶς. ἐφάνιτο.) φάνιται. ὁ πατήρ μοι) ὁ πατήρ μ. ὁ νόμ@, ὦ ἀ ἄ.τοῖς πρεσβυμένοις.) ὁ νόμ@ ἔτ@, ὦ ἀ ἄ. τὲς πρεσβυμένους.
μὲν μή.) ἢ ἐὰν μὴ. τῷ φλύαντι) τῷ φύσαντι.

καὶ

καὶ μηδὲ ἰᾶτι λόγος λίγειν.) καὶ μὴ ἰᾶτι λόγος αὐτὸς λίγειν. εἶα-
σι διαγραφοίτων, καὶ ἰαλοιότων.) ἔασι διαγραφῶαι ἰαλοίντων.
ἐχ ὑπήκεσν, ἐδὲ ἰπῆλθεν.) ἐδ' ὑπάκεν, ὅτ' ἰαιξῆλθεν. παρ' αὐτὰ.) παρὰ ταῦτα.
ἐμίν τι.) ἀ μίν τις. εἶ προσῆκεν (ἴσω γὰρ τῆδ' ἐπότ.) αὐτὸν οὐ
προσῆκεν. ἴσω γὰρ ἐπότερον ἄτ' βέλιται φάνειν.
αὐτὸν ἰαταςῆσαι.) αὐτὸν ἰαταςήσας. διῶν, ἢ τῶν ἰπανύμων
τῷ φανήσιτ.) διῶν τινὶ ἢ τῶν ἰπανύμων φανήσιται ἐφάλων.
ἰὼ τῶν ἰπανήμων τῷ.λίγει.) ἢ τῶν ἰπανύμων.λίγι. γράφιτ.) ἰγράφητο. σκιρωνίδης.) λιριτωνίδης.
ἀποτρῶᾶδαι.) ἀπιτρῆδαι. ἀλλὰ προσήκει.) ἀλλὰ καὶ προσήκα. ἰκδιδεικται.) ἰνδιδεικται. ἀλλὰ τἐναντίον.) ἀλλ' ὃ τἐναντίον. Ac non potius.
ὑπὸ λόγον ἦσαν ἰν τοῖς νόμ.) ὑπόλοιπον ἦσαν ἰν τοῖς νόμοις, ἐδ' ἰν-
πάνῃ προσίχειν. ἀρκμίνω.ἀκόω δὶ καὶ παρὰ τῶν πρισβυτ.) ἀρκμίνῃ.ἀκόω δὶ καὶ τῶν πρισβυτέρων.
παραβῶσιν.) παραβάνωσιν. διὸ καὶ δᾶ φυλάττειν.) διὸ ἢ ἀὲὶ φυλάτ]ει. ὑπὸ τότε.) ὑπὸ τότων. ὁρωτῶντας.) ὁρωτῶντες.
τῶν αὐτῶν τότων μιτίχοντες.) τῶν αὐτῶν τότῳ μιτίχ. ἢ πιποικ
κῆας δὶ μαρτυρίας.) καὶ πιπειικότ ἢ τότε διὰ δὶ μαρτυρίας. Cum hic teſtimonio.
τῶν ἰδίντων ἰκκεκμίνω.) τῶν ἰδίων ἰκκεκμ. τοῖς ἄρχυσι μαρτυ-
ρόντων.) τοῖς ἄρχυσι καὶ μαρτυρέντων, ὥσπερ ὀλίγον τί πρότερον.
τῶν ἐπιχειροτονιῶν.) τῶν ἐπιχειροτονιῶν ἐσῶν. ἀποχειροτονηδίν-
τας.) ἐπιχειροτονηδίντας. ὥστι ἰκτῆσαι τὸς ἀράσοντας.) ὥστ' αὐαξητή
σας τὸς ἀράσοντας. ἰκᾶν, μέχρι.) ἰκᾶν, ἕτ μέχρι. χρητός γ' ὄξι καὶ ἰρέτ]ωμ.) χρητός ἐστι καὶ πιστὸς καὶ ἰρέτ]ωμ, & fidelis.
ὡς ἐπιβελευόμθν.) ὡς ἐπιβιβελευμίν. αὐτὸ τὸ ψήφισμα.)
αὐτὸ μὴ τὸ ψήφ. δίδωσι πρὸ τῶν λῦξιν.) δίδωσι τῶν λῦξιν.
καὶ ἰ μηδὲς.) καὶ ἴ μοι μηδὲς. ἀβισμίνοι ἀσί.πάλαι μοι ἀριτό-
μαχον ἰκριτοδήμου ἀλωπ.) ἀβισμίνοι παύτθ' ὡσί. διάλαι μοι ἀριτοκρά-
τῶν δήμου ἀλωπικῆθεν.

καὶ τῶν ἄλλων ἰφιξῆς.) καὶ τὰς ἄλλας ἰφιξῆς. τότον δ' ἄδικα.) τὸ
τον παρὰ τότων ἤδικα. προφέρειν.) προσφέρειν.
ἢ ἀλόντων) ἢ ἀλόντ. πόλις διδράδανα.) πόλις ἢ διδράδανα.
τῦτο δὶ γιγονίναι.) καὶ τῦτο γιγονίναι. τότοις αὐτὲς χρωμίνοις) ταύταις αὐτὲς χρωμίν. προδίδομαι.) προδίδοται. ἵνα παύτας.) ἵνα μὴ παύτθ'. ἀπεγνωκότα παραγραψάμινον.) ἀπεγνωκότα καὶ παραγραψάμ. ὡς ἐδὶ ἐσίν.) ὡς ἐδ' ἔστιν.
δῆλον.καὶ.) δῆλον ἴν.καὶ. δηρίον τί.) δηρίον, ἴτι. ἀπὸ τούτου ἐγγιγραμμίνος.) ἀπὸ τ μικὰ ἐγγιγραμμίνου. ἀποτίνωσιν.) πρετάνωσιν. μακρὸν διαφυγόντθ' δικηρίνη.) μακρὸν διαφυγόντθ' πλοῦν δικηρ. φρόρμ, καὶ σωσιδίνα τότοις.) φρόρμ, μικὶ σωσιδίνα τί τότοις. ἐγάρ πε πίνισε. βλασφημῶν βιβλημίνος.) βλασφημῶν μι βιλομίνος. μόν δὶ διαταλιλειμμίν.) μόν δ' ἢ διαπεπλειμμ.
ἐκ ὀλίγω χρόνω.) ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. διὰμ ἄλλω ὠτινῦν.) διὰμ ὧτινῦν. καὶ τὸς νόμος.) διατὰ τὸς νόμος.
μήδ' ὑμᾶς αὐτὲς ἐπὶ τοῖς λίγεσι ποιεῖμ) μήδ' ὑμᾶς τὸς ἐπὶ τοῖς λε-
τργῦσι ποιεῖμ. ἰπολιτσύοντο.) ἰμπολιτσύονται. ὀδίν τῷ δήμῳ.) ὀδὲν ἐν τῷ δήμῳ.
ὡς ἀσίβαιός ἐςιμ.) ὡς ἄρα ἀσίβαιός ἐς. ἰνίοι διασώσαδαι τὸν τῶν διακῶν τι βελομίνων.) ἰνίοι δ' ἴσως ἰάσαδαι τὸν τῶν διακόν τι βε-
λομίν. paratum eſt fortaſſe remedium.
συκοφαντοῦντας, ποῖ.) συκοφάντας ποῖ. ἀπράγμονας καὶ πλουσίους.) ἀπράγμονας καὶ πράκτ. ὀλυμπιάσι νικήσας.) ὀλύμπια νικήσας. ἀπράγμονας καὶ πράκτ. ἀπισδρούμιθα.) ἀπισδρύμιθα. δι πόλιως διακιδαμονίοις, διατασκάψας τὸν ὑπτιώνειαν.) δι πόλιως διακιδαμονίοις, διατασκάψας τὸν ὑπτιώνειαν. ἀποδίχισδαι, διαθῆναι μὴ τὸ ἐπιτείχισμα.) ἀποδίχισδαι, διαθῆναι μὴ τότι γιγνόμθνον ἐπιτείχισμα.
δίδου δὲ διοκρ.) δὶ δὲ ἀ καὶ διοκρίνη. διόμιδ' οὖν, ὦ ἄνδρ.) διόμιδ' οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρ.

Hactenus ex ueteri codice. Nunc Græca deſcribam ſcholia, quæ legi poſſunt.

SCHOLIA

SCHOLIA, EX ANTIQVISSIMO CODICE AVGVSTANAE REIPVBLICAE, IN ALIQVOT DEMOSTHENIS *orationes, à M. Simone Fabricio Marcopibertano, Franco, diligenter descripta: quibus lectorem fraudare noluimus.*

HIERONYMVS VVOLFIVS EVSEBIO EPISCOPIO S.

COMPATER & collega meus, Simon Fabricius, uir humaniſsimus, & Græcè Latineque doctiſsimus, rogatu meo ſcholia omnia, quæ Auguſtanæ Bibliothecæ codex habet, cum iam Lutetianum Demoſthenem ad te miſiſſem, diligenter (quantum quidem ſcriptura tenuiſsima, & characteres inſolentes, & atramentum, non iam hoc dignum nomine, cum à chartæ palleſcentis colore parum differat, ſiuerunt) deſcripta mihi exhibuit. E' quibus ego ea tantum decerpſi, quę nec in Vlpiano, nec in editis ſcholijs extare puto. Sicubi uerò memoria parum firma fefellit: quæ ſuperuacanea ex collatione deprehenderis: ea tollas uelim. Vt autem in excribendo illius acie oculorum prorſus Lyncea: ſic in legendo, iudicio meo ſum uſus. Vale. Auguſtæ Vindelicorum. Calendis Septembris, Anno M. D. LXX.

IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

Hæc Scholia, cum ex Vlpiano decerpta fuerint omnia, prætermittenda eſſe duxi.

σχόλια εἰς ὀλυνθιακὸν Α΄.

Ἐπὶ πολλῶν μὲν οὖν τις.) ἀπὸ προοιμιακῆς ἀρχῆς τὸ παρὸν προοίμιον. Διὰ τοίνυν ὧν οὗτος.) συμπέρασμα. ὅπως μὴ χάριτος πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς.) μὴ αὐξήσει φανῶμεν τ' Ὀλυθίων παράτι τ' θεῶν, καὶ τ' ὠφελουμένων πραγμάτων. τὸ μὲν ὂν ἀπίστορον καὶ ἄπιστον λαλεῖν.) ῥίτορ προοίμιον, ἐστι δ' ἡ κατὰ τὸ ἐπ' Ὀλυθίοις ἀληθὲς μὴ κρύπτειν. τὸ δ' παύσ' ὅσα πώποτε.) προέτασις ἔχει καὶ αὐτὴ μὴ ἄλλη αὖσυ διατασκευῆς. ὁ γὰρ ὁμολογούμενον, ὅλως οὐ διασκευάζεται· ἵνα μὲν ἀμφιβάλλωμεν ὅτι τοῦτο, οἷον μὴ ὅλως ἀποδέχονται. καὶ τὸ θρυλλούμενον περὶ ἀπορρήτου.) ὑπάτα γὰρ ὑμᾶς, λέγων, τὸ θρυλλούμενον παρ' ὑμῖν διαλοηθῆν ἐν ἀπορρήτῳ. ἐθρύλλουν γάρ, φασίν αὐτὸ ποιεῖν τοῦτο: ἵνα μὴ μαθόντες οἱ ἐναντίοι, διακόσωσιν· ἐστι δὲ τὸ ὠροπός. ἔν' ὦν, φησί, μὴ ἐναντιωθῶσι θυβαῖοι: πάθρα αὐτὸ * διατορεῖν. θεῖ· ὧν γὰρ μιᾶς τῆς βοιωτίας, καὶ τῶν * ἀθλωάων ὁ ὠροπός. ἢ παραλαβών τις ἐμοί.) τὸ ἀμφίβολον ἔφυγε, καὶ τὸ ὁμολογούμενον ἔγκλημα. ὧν μὲν γὰρ ἀπόλυθον, καὶ ἀμφίβολον, τὸ παριλθών τις ἐμοί λιγέτω: ἢ ὡς ἀπ' ἐστὶ λοιπὸν ἀσφαλὲς. μὴ γὰρ ἔτι τὸ ὄφελος ἀπαυτήσαι. ὁ δ' ἔπι τὸ ὁμολογούμενον, ὅτι ἀνύτει οἱ ἄπαξ ἀπατημένοι καὶ νῦν ἀπατηθήσονται. αὐτίχα τισι.) εἰς τὸ πίσω ἄγαγε. αὐτίχα.) ἰσχύει. διαλαβεῖν.) συμπίπτει. φωρᾶσθ.) ἁλίσκεσθ' ἢ τὰ τοιαῦτα τῷ χρόνῳ. Ἐπὶ τῶν τυραννικῶν οἰκιῶν.) τυραννικὸν οἰκίαν, τὸ γένος λέγει τ' ἀλεαδῶν. ταῦτα δὲ μηδεὶς πώποτε.) τὸ σχῆμα ὑπερβατόν. διαπτόμενοι ἢ ἀεὶ.) σωρευόμενοι καὶ ἀπολλύμενοι. διαδιδάσ.) πωλῆσαι. πιστεύσαντες.) διόπεμπτον φησὶν ὅτι ἐν παύτῳ τῶν μακεδόνων ἐπίλεκτοι οἱ μίγιστοι καὶ ἰσχυρότατοι ἐλαφυφόρων βασιλῆας καὶ ἑκαλοῦντο πιστάτροι.

Ἰοφλακισμὸς.) τὰς μετὰ μίθης ἀρχήσεις. Δωματοποιῶν.) δωματικὰ ὀργαζομένων.

Διαλλίαν τ' Δημόσιον.) ὁ ἀθλωάων δῆμος ἦν ἔχων ὠνεῖσθαι οἰκέτας γράμματα ἐπταμένους. τοὺς δ' σύνοικος ἀπολυόντας ἀπολυθέρους ὁ δ' Διαλλίας ἐς ὧν τ' οἰκετ' καὶ διαγγυαδὸς ἐφυγε εἰς μακεδονίαν καὶ λίγριδι πορὰ φιλίππῳ.

εἰς ὀλυνθιακὸν γ.

Ἐχὶ ταὐτὰ παρίστατά μοι.) ἀξιοπιθίσεως τὸ προοίμιον. προσοχλῶ δ' διὰ τ' παρεξεῦαι ἀπορράστη. ἄλλως. προοίμιον ἐν τ' ἀναγκαίῳ. λαμβανέτη δ' ἀξιοπιθίας τ' πραγμάτων φαύλων ὄντων.

πρὸς τὰ πράγματα.) εἰς τὸ Διακίας ἀλθόντα. ὅταν πρὸς τὸς λόγους ἐς ἀκοὺν.) τετίσιν ὅτι Διὰ εἰς μακεδονίαν μεταβιβάζεται τῶν Διώαμιν.

μέμνησθε δ' ἀθλωάοι ὅτ' ἀπηγγέλθη.) τό τινος ἁμαρτανόντος, ὑπογράπτουσιν ἄνευ Διώρθωσιν, ἀγνοήσαντας ὡς ἐν συμβουλευτικῷ λόγῳ διαγράφεσθαι ἐκ ἐνεστῶν. τέτε τ' μισθός.) κατ' ἐμφασιν μᾶλλον ἢ σπουδῆς ἕνεκ' τὸ ὄνομα τ' μισθός. Δῆλοι γὰρ ἅπαν ὅτι καὶ χειμῶν ὢν τ' τὰς ναῦς διαζεύξειν ἐψηφίσατο. * ὁ γὰρ χειμερινὸς ὁ μισθός. λέγω δὲ τὸς πρὸ τ' θεωρικῶν.) ἐ μὲν γὰρ τὰ θεωρικὰ τῇ θεωρίᾳ ἐλίδοσαν, εἰτὸν ἕως. νυνὶ δ' τὰ τ' στρατιωτ' τοῖς θεωροῖς διανέμουσιν. ἐνὸς δὲ ὄντ' νόμε πῶς πολλὰς αὐτὸς λέγει: φαμὲν ὅτι διειπόσεις πολλὰς κατ' ψηφίσματα γιγνῆσθαι πρὸ τ' χρεμάτων. διὸ καὶ πολλοὺς νόμους λέγει, ἵνα λυθῶσι μὴ τοῖς νομοθέταις, ἢ ἵνα μὴ δόξῃ μόνῳ τῷ σύβδλῳ ἐναντιοῦσθαι ὡς ἐχθρός. κατ' οὐδεμίαν γε ὦ ἀθλωάοι τὰς νόμους.) ἐντεῦθεν ἐπ' Διπάδος ἐπιχειρεῖ. ἐλίσθαι ταν πρὸ πραγμάτων.) ὅτι χρεία βεβουλεῦσθαι, ἐκάστε ἃ βέλτιστά τις σκοπεῖ καὶ αἱρεῖτ', σπερ ἐν τῷ σύχισθαι· ἀλλ' ὅσα ἀπαιτεῖ τὰ πράγματα. ἐδ' ἐπὶ μὲν λοιπὸν διὸς.) παράδειγμα πρόσφορον ἐσάγαγεν αὐτοῖς. πολίμων γὰρ μίμνητ' καὶ ἐκπορίσωμάτων αὐτῶν αὖσυ καμάτων καὶ πόνων, ἵνα ταῦτὸν νομίσωσι κατ' ἐπ' τ' παρόντ'. ἐπὶ λεωνίδου.) λεωνίδου πολυπαμίνου κατ' ἀθλωάων, μικροῦ πάντας ἑλλήνας εἰς τὰ Διάμια. ἐκεινὸ γὰρ ὧν ὁ πανὸς γνῶμ

IN SECVNDAM OLYNTHIACAM.

Cùm multis in rebus.) A' gratulatione ductum eſt hoc principiũ. Illud igitur Athenienſes.) Concluſio. Ne ipſi peius de nobis.) Ne diuina beneuolentia, et oblatis occaſionibus, nos indignos præbeamus. Ac periurum & perfidum uocare.) Tertium exordium, à facultate & ipſum ductum. Omnia uerò quæ unquam.) Propoſitio & hæc & altera eſt ſine approbatione. De qua enim conſtat, ea minus confirmatur: ne in dubium uocemus, quin ſit talis, qualem eum eſſe omnino demonſtrat. Et illud quod aliquando iactabatur, clàm.) Fallebat enim uos, cum diceret, id quod dictitaretur apud uos, occultè ſe cõfecturum. Quam rem cum admodum deſiderarent: etiam in ore habebant. Philippus igitur, quod uelletis, ſo tacitè adminiſtraturum aiebat: ne, re animaduerſa, obſtarent aduerſarij. Eſt autem ea Oropus. Ne itaq;, inquit, Thebani aduerſentur: id clàm efficiam. Situs enim fuit Oropus intra Bœotiam & Athenas. Aut progreſſus aliquis mihi.) Dubium fugit, & id quod in confeſſo erat poſuit. Conſequens enim erat & dubium: Progreſſus aliquis mihi dicat: aut eum iam non eſſe infirmum. Hoc enim reſpondendum erat. Is uerò id dixit, de quo conſtabat, ſemel deceptos non commiſſuros, ut de integro nunc deciperentur.

Retraxit.) Retrò egit. Reſiſtit.) Valet. Defluit.) Corruit. Deprehenduntur.) Coarguuntur talia tempore. Contra tyrannicã familiam.) Sic genus Aleuadarum appellat. Ea quæ nemo unquam.) Figura traiectio. Cum ſubinde cædantur.) Conterantur & pereãt.

Collocare.) Diſtrahere. Sodales pedeſtres.) Dicit Theopemptus, è pueris Macedonicis delectos maximos & robuſtiſſimos, cuſtodiſſe reges, pedeſtresq; ſodales fuiſſe appellatos. Cordaciſmos.) temulẽtas ſaltationes. Præſtigiatoribus.) Mirabilium operum effectoribus.

Calliam publicum.) In more poſitum fuit Atheniẽſi populo, ſeruos literatos emere: ac liberaliter ſeruientes manumittere. E' quorum numero Callias, condemnatus in Macedoniam fugit, & cum Philippo uerſatus eſt.

IN TERTIAM OLYNTHIACAM.

Non eadem ſentire poſſum.) Principium ab increpatione ducitur: attentosq; facit concitando. Aliter. Exordium à neceſſario. Sumitur autem ab opinione de rebus, quæ malæ erant. Res ipſas.) In id diſcrimen adductas. Cum orationes quas audio.) De copijs in Macedoniam traducendis. Meminiſtis Athenienſes, cum nunciatũ eſt.) Hoc quidam per errorem eſſe narrationem putarunt: ignorantes in ſuaſione locum narrationi non eſſe. Eo menſe.) Maioris efficacitatis gratia nomen menſes adiectum eſt. Hoc enim dicere uult: Quamuis hyems eſſet, naues protrahi iußiſtis. Menſis enim hic hybernus eſt. Theatrales iſtas inquam.) Nam ſi theatralem pecuniam theatro aßignarẽt: ferri poſſet. Nunc militarem ſpectatoribus diſtribuunt. Cum autem una lex ſit: quomodo ut de multis loquitur? Reſpondemus, multas fuiſſe rationes initas & decreta facta de illa pecunia. Quamobrem multas leges uocat: ut per leguulatores abrogentur: aut ne ſoli Eubulo ut inimico aduerſari uideatur. Ac abrogare leges.) Hinc à iuſto argumẽtari incipit. Deligere autem, cum de negocijs.) Cum deliberatio requiritur: non iã ea quæ uult aliquis conſiderat & arripit, ut in optando: ſed ea, quæ negocia poſtulant. Neq; contra Corinthios quidem.) Exemplum adducit auditoribus aptum. Bellorum enim meminit & ſucceſſuum, qui contigerũt abſq; labore et arumna: ut idem etiam nũc fore putent. Contra Corinthios.) Corinthij Athenienſibus offenſi, cum omnes Græcos ad Iſthmia uocarent (Communis enim erat ludo-

γνοις τὸς ἀθλιώτατς παρῆκε. ὅτοι δ' ὡς σὺν ὅπλοις ἔντες ἐπιμψαν τὴν δυσίαν μετὰ ὁπλιτῶν, ἵν' οἱ λίξωντι αὐτῶν· τὸ δὲ πρεσβύτερον ἐπορεύθησαν ἐ παρασκευὴν, εἰ διορίνθιοι ἐλίξαντο, αὖσν ὧν πένε σωφρονίσαντες αὐτὸς ἔτο τὸ πρᾶγμα.

καὶ μεγαρέας ἁρπάσαντας τὰ ὅπλα πορεύεσθαι.) τὴν ἱερὰν γῆν, ὃ-σαν ἀργάλια ἡ αὐτὴν ἐγκέργυν εἰ μεγαρεῖς, πάλιν τοίνυν ὡς σὺν ὅπλοις εἰ ἀθλιώτατοι βιαιότατοι ἅπαντα αὐτὲς μὲν τῇ διανικήσαντες. ὃν.

καὶ λακεδαιμονίων μὴ ἀπολωλότων.) φοιβίδας τραπεζὸς λακεδαιμονίων ἐκατὸν χιλίων καδμείαν ἱδρυσαν ἢ αὐτὴν εἰ θηβαῖοι, ὁ ἢ παρέξωντες τὲς λακεδαιμονίες τρατοῦεσθαι ἐπὶ θηβαίες. ἐστράτευσαν, καὶ ἡγᾶτο αὐτῶν ἐπαμινώνδας. καὶ ἐγένετο μάχη ἐν λεύκτροις ἔπι * λιφιὰ ἐν ἦ ἔπεσαν χίλιοι σπαρτιατῶν καὶ ἐπιόμβροτοι, ἢ τ' ἐν βοιωτικίδων πολὺς ἡ μὲν ἀπέθανον δ' αὐτῶν οἱ σύμμαχοι καὶ ἐπαπειώλεσαν οἱ λακεδαιμόνιοι. ὃς ἦν τῷ πολέμῳ.) πρὸ τ' φιλίππε τιμόθεος ἔξω τυγχάνων ἐν τῇ θράκῃ, ἐκτήσατο χωρία ἄπορ νῦν ἔληφι φίλιππος. πύδναν καὶ ποτίδαιαν τὰς ἄλλας. ἄγαν γὰρ σύτυχὴς ὁ τιμόθεος ὥν. ὥστι καὐτομάτως προσίνεσθαι τὰς πόλεις αὐτῷ. ἢ λήρες.) ταῦτα ἦν ἐπεδείκνυ σύβουλος ψηφίσματα, τότε χάριν διασύρει. ἢ βούλεται διαπίμψασθαι ὅτοι.) ἔτο δὲ χάριτος. διαβὰς γὰρ ὡς τὴν ἀσίαν ὡς ἀρτάβαζον τοῖς ξένοις τρατεύμασι παρῆσαν λάμψακον καὶ σίγειον ἐπιμψὴν ἀθλιώσοις βᾶς, ἃς διάλυσε κατὰ φυλάς. ἐκεῖν σὺ μισθοφορὰν λίγεις φήσι τις.) αὐὐπεφορὰ ἤ τις μέση τυγχάνει αὐτιπίπτοντος ἢ αὐτιβίωσις, μείζων μὲν αὐτιπίπτοντος, ἔτ]ων ἦ αὐτιβίωσις ἀλλὰ λίξει τις· μισθοφορᾶν ὑμῖν σύμβλυσιν; ἔτο δ' ἐν ἀθλιώσεις σύδοξσιν ἐπαχθές τι ἢ βαρύτερον.

ὡς ἢ λακεδαιμονίων φιλίππε λόγων πρῶτον.

ὃ μὲν πρὸ ἡμῶν τίνος πράγματος πρότιθετο ὦ ἀθλιώτατοι.) τὸ πρόοιμιον αὖσν πρότασιος ἀρχὴ γὰρ ἀπὸ τῆς δοκιμασίας. τὴν γὰρ πρότασιν ἐν τῷ νῷ ἕλαβι τὴν τῶν γερόντων μέλλουσαν αὐτῷ προτείνεσθαι. ἢ αὐτιπίπτοντος ἢ τὸ προοίμιον αὐτιπίπτει γὰρ αὐτῷ πῶς παρὰ τὴν ἡλικίαν λίγει. τίνει ἔμ διὰ ἢ λίγειν ἔτι πρὶ παλαιῶν πραγμάτων ὁ σκέψις, πρὶ ὧν ἔπεμψεν καὶ οἱ πρῶτοι. ἔτι φυλακτέμένοις ὑμῖν δεῖ φοβερὸν.) λάπει, τὴν ῥαθυμίαν ἀεὶ φυλάττωδι φησι, μὴ ἐκφύγητι αὐτὴν, ἔδειν ὑμῖν φοβερὸν ἐστὶ σημεῖον ἢ τότε ἡ λακεδαιμονίων δύναμις ἢ ἐκρατᾶτο ἐκ τ' προσόχειν τοῖς πράγμασι τ' νῦν. ὁ δέ τις ὑμῶν ὦ ἀθλιώτατοι.) δοξολογία τὸ λεφάλαιον τὸ σωτὸν. λογιζέσθω μὲν τοι τ' ὅτι.) συμφέρει τοῖς ὑμολογουμένοις ἐπὶ τῷ τὸ σπεδαζόμενον αὐσαι. ἀλλ' ἴδεν ὦ ἀθλιώτατοι ἔτο λαλῶς.) ἐκ ἐπαινετέχει τ' φιλίππε μόνον ὡς λαλῶν τι ποιήσας ἐ, ἀλλὰ μὴ προσοφείλειν τ' ἀθλιοῦσιν· μιμήσασθι γὰρ φησὶ καὶ ὑμᾶς τὰ λαλῶς πρασσόντα. καὶ τοῖς ἰδίοις πονοῦν.) τὰ τ' ἀμελόντων τ' πονούντων ὄφελ.

ἀλλὰ καὶ μισθῶ τις ἐκεῖνον.) τὸ μᾶλλον ἐν μέσῳ δεῖς ἀπόκρυψι τοῖς ἄλλοις τὸ ἰσχυρὸν. ἐρᾶτι γὰρ ὦ ἀθλιώτατοι.) ἔτο τ' συμφέροντ' λαθραίως μικτὴ δὲ τῷ δικαίῳ. πρόφασις ἰσχυρὰ.) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τ' ἰματιοπωλῶν.

ἐγὼ μὲν γὰρ ὑγῶμαι.) ἃ μὲν ὄλλων σύκ ἔγωγε ἴσμεν, ἐκδέχε πολλὰς· ἃ δὲ ἐλαυθέρων, ὃ τ' πραγμάτων αἰσχύνη, μιγίστη ἀνάγκη λαδέσθαι ἐστι δὲ τ' συμφέροντ'. ἢ βόλιοδι, ἀπὶ μοι.) αὐτὶ τ' ἀρχὴ ἀπορηματικὴ.

ἀπιρτημένοι.) αὐτὶ τ' μιχθηρημένοι.

ἐς ἁλιάρτον.) πόλις δέ βοιωτίας. ἐκεῖ ἦλθέντες εἰ ἀθλιώτατοι ἐκβάσετε ἄγαν παλαιπωρῆσαι ἐβούλησαν, ἢ μέλλοντας ὑπὸ λακεδαιμονίων πανωλεθρίᾳ διαφθείρεσθαι, ἐκκολύκασιν. μὴ μοι μυρίους μηδὲ δισμυρίους.) βασιλεὺς τ' πρὸς ὑμᾶς ὑπισχνεῖται τοῖς ὑπὲ θαλάττης σατράπαις λύσειν τὰ μισθοφορικὰ στρατεύματα διὰ τὸ πολλὰ χρήματα λαβανακόσαι δαι, ἀφῆκε εἰ σατράπαι τὸς στρατιώτας, ὅτει πρὸ μυρίους ὄντες ἔπασι πρὸς χάριτα στρατηγὸν ἀθλιώτατον ἔχοντα ξενικὸν ἀνάμιν, καὶ ἐποίησαν αὐτὸν ὑγεμόνα. ἀρτάβαζ' δὲ πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς ἀπεσ ἐς καὶ πολιμεῖν πρὸς αὐτὸν, ἐπεμψε πρὸς χάριτα, παρακαλῶν αὐτὸν διαβιβάσαι τ' στρατὸν ἐς τὴν τ' βασιλέως χώραν. τ' ἦν στρατιωτῶν ἢ χρησθαι αὐτοῖς ἐκ λυσασθαι τ' χάριτα ἢ ἀπολυσασθαι πρὸς τ' διάλυτα ἀπειλόντων· ἐκ βίβασιν αὐαγκαζόμενος τ' στρατὸν καὶ ἐνίκησε συμβαλὼν διομυρίους πρὸς σῶν, καὶ πλῆθος αὐτῶν ἐπεσὸν ὑπὸ τιδράσου στρατηγοῦντος. ὥστι καὶ ἐγραψε τοῖς ἀθλιώτοις πρὶ τ' μυρίων ὅτι νενίκηκε μάχῃ. ἀλλὰ νῦν ἀν μαραθῶνι. εἰ δὲ δισχιλίων καὶ ἑπτακοσίων μισθώσασθαι χάριτα. λέγει δ' ὁ ῥήτωρ ὅτι μὴ δισχιλίοις τοῖς στρατηγοῖ. ὑπάτ' ἔπεμψε μισθώσασθαι ξένους μυρίους ἢ δισμυρίους. ἄγε.) αὐάπαυσις τ' λιχόντων, ὅτι γὰρ βελόμενα ποιήσασθαι τ' λιγομένων καὶ ἐφ' ἑτέρα μεταβῆναι τῷ, ἔφη, χρώμεθα· λῦσις γὰρ τ' πρώτων, ἀρχὴ δὲ τ' μελλόντων. δίκαια ταξιάρχοις καὶ στρατηγοῖς.) ταξιάρχ' λέγεται ὁ δὲ τάξεως δὲ πεζικῆς ἄρχων. ἵππαρχ' δὲ ὁ τ' ἱππικῆ ἀνατὸς στρατηγός. ἱδρύσασθαι δὲ οἱ τὰ δύμαχα ἀγαγόντ' ἐς τὴν πανήγυριν ἀπὸ τόπων ἐς τόπον. ὥσπερ γὰρ εἰ πλάτωντ'.) λαβάπερ οἱ τὰ πόλινα προείδωτ' ἐς τὴν ἀγορὰν ἐ ἐξάδαι μόνον ἵνικα ταῦτα πλάττουσι, ὅτως καὶ ὑμᾶς ἐπὶ δίκαν φιλῶ χορηγοῦντι πὲς τραγῳδοὺς, ἐ τ' ἐς τ' πόλιμον ἐργων ἵνικα.

ὥσ' ἐπισύλλαν σύβουσιν.) ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς· ὁ φίλιππ' ἐπίστολὴν σύβουσιν, συμβουλεύων, μὴ ἔᾶν ἐλπίζειν ὡς τὴν ἀθλιότητα συμμαχήσειν, ὅτι αὐτὸς ὁ δύναστ' σώσει, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι γι ὁ τύχη.) αὐθυποφορὰ

A rum celebritas) Athenienses prætermiserunt. Hi uerò, ut homines religiosi, uictimas cum armatis hominibus miserunt ut, ijs acceptis, pacatè redirent domum. Neq; enim ad bellum exierant. quod & factum est. Conspecta enim institutione Corinthij, illos admiserunt. Ita factum, ut eam rem citra laborem conficerent. Et Megarenses, arreptis armis proficisci.) Terram dijs consecratam & dedicatam, quæ ἱερὰς dicitur, colebant Megarenses. Iterum igitur Athenienses, ut homines religiosi, expeditione susceptâ, compescuerunt illos, solo sui conspectu superatos. Lacedæmonijs quidem perditis.) Phœbidas dux Lacedæmoniorũ Cadmeam occupauit. Qui à Thebanis expulsus, Lacedæmonios ad bellum eis inferendum impulit: duce horum Cleombroto regẽ alteroillorum Epaminõda prælium ad Leuctra commissum est ad amnem Cephissum: in quo Spartani mille & magna mancipiorum multitudo ceciderunt. Deficientibus igitur socijs ab illis, afflicti sunt Lacedæmonij ac depressi. Quos uerò in bello socios.) Ante Philippũ Timotheus in Thracia uersans acquisiuit loca, nunc à Philippo occupata, Pydnam, Potidæam & alia. Supra modũ enim fortunatus fuit Timotheus: adeò ut urbes ultrò in eius fidem se conferrent. Et nugas.) Hæc ideo perstringit, quòd ab Eubulo facta fuerant. Et bucculas transmiserint isti.) Hoc in Charetem. Is in Asiam ad Artabazũ transgressus cum exercitu conductitio, & Lampsaco ac Sigæo uastatis: boues misit Athenienſibus, quas tributim diuiserunt. Tu ergo stipendiũ dicis?) Anthypophora, quæ media est inter antipipton & antitheſin, illo maior, hac minor. At dicet aliquis: Stipẽdia meretrici nobis autor est Id uerò erat Athenienſibus gloriosis graue molestumq;.

B

IN PRIMAM CONTRA PHILIPPVM orationem.

Si quidem noua quapiam de re, Athenienses.) Exordium non habet propositionem. Incipit enim ab approbatione. Nam propositionem, quam senes opposituri erant, animo concepit. Est aũt ex antipiptonte sumptum principium. Occurrebatur enim ei, cur, præterquam ætatem deceret suam, diceret? quod ita soluit, ueteribus agi de rebus, de quibus & primi dixerint. Neq; cauentibus uobis esse formidabile.) Deest, socordiam. Si, inquit, hanc caueritis & effugeritis: nihil uobis erit metuendum. Argumento est Lacedæmoniorum potentia: quam, rebus gerendis intenti, superastis. Si quis uerò uestrum Athenienses.) Ingressus ad caput facultatis. Illud tamen reputet.) Assentitur ijs quæ in cõfesso sunt, ut id perficiat quod instituit. Verum illud, Athenienses, præclarè norat.) Hæc non tantum ad laudem Philippi rebus bene gestis pertinent: sed & Athenienſium exhortationem. Imitamini, inquit, & uos rectè facta. Et ijs qui laborare uolunt.) Res negligentium sunt laborantium. Sed & odit eum aliquis.) Eo quòd mains est in medio collocato, per extrema firmitudinem eius occultauit. Videtis enim Athenienses.) Hoc utilitatis est, sed cum facultate permistum. Cingit indagine.) Translatio sumpta à uenatoribus. Nam ego quidẽ existimo.) Si quidem seruorum necessitatem quæritis: expecta uerbera. Sin eam quæ urget ingenuos: dedecus in rebus gerẽdis susceptum, maxima est necessitas. Pertinet autem hic locus ad utilitatem. Ecquid uultis? Dic mihi.) Pro, an uultis, dubitandi particula. Suspensi.) Separati.

Ad Haliartum.) Vrbs est Bœotiæ: ad quã egressi Athenienses Thebanis admodum afflictis opem tulerunt, & in eo periculo constitutos, C ne à Lacedæmonijs internecione delerentur, conseruarunt. Ne mille decies aut uicies mille.) Cum rex Persarum satrapis oræ maritimæ, ut conductitium militem missum facerent, mandasset, ob insumptæ pecuniæ magnitudinem: hi dimissi circiter decem millium [illegible]ro ad Charetem ducem Athenienſium, qui peregrinas copi[illegible]ontulerunt: eo duce creato. Artabazus autem, homo [illegible]ge defecerat, cum eoq; bellum gerebat: à Charete pet[illegible]at exercitum in Asiam, in Regis prouincias traijceret. Militibus porrò Charetem aut stipẽdia soluere iubentibus, aut ad præbitorem se ituros minitantibus: eos traducere coactus est: cõmissoq; prælio, XX millia Persarum, eorumq; maximum equitatum, cuius Tithraustes dux esset, superauit. Itaq; & scripsit Athenienſibus de illis decem millibus, se uictoria potitum esse Marathoniæ illi consimili. At hi per literas & alios eum conducere iusserunt. Hinc ait orator, Ne per literas ducibus mandemus, ut peregrinos decies aut uicies mille conducant. Esto.) Requies eorum quæ dicta sunt. Nam dicendi aliqua de re finem facturi, & ad alia trãsituri, hac uoce utimur: quæ & priora terminet, & secutura inchoet. Decem tribunos & duces.) Taxiarchus dicitur pedestris aciei præfectus: Hipparchus, equitatus totius dux: Hieropœi uerò, qui uictimas in solemnibus festis ab alijs locis in alia ducunt. Vt enim ij qui fingunt.) Vt ij qui fictilia in foro exponunt, spectandi tantum gratia illa fingunt: sic & uos ad spectaculum tantũ designatis duces: nõ ad rẽ bello gerendã.

Vt Eubœenſibus [illegible]ebat.) Summa epistolæ hæc est: Philippus per literas monuerat [illegible]enses: ne Athenienſium societate confiderent: qui eos conseruare non possent. Atqui cum non desturum.) Anthypophora,

τοφορὰ λῦσει τοχασμῶ. ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων.) μισθὸν μὴ λήψε-
μένων. οἱ γὰρ συκοφάντ῀ ὑπὸρ ὧν ὁ στρατηγὸς ἐπὶ πράττει, ἐνθάδε λα-
θραιο-
ρῶσιν οὐχρῶς. διὰ γὰρ τὸ μὴ παρεῖναι ὑμᾶς τ῀ συκοφαντῶν ἀνέχεσθε.
ταῦτα δ' ὡς διαφισόβητον αἰνίττ῀ται.

ὑπόθεσις τ῀ πρὸ εἰρήνης.

ὁ φίλιππ῀ μετὰ τὸ αἰτῆσαι τὴς φωκέας ἐν τῇ εἰρήνῃ ἄρδην· ἀμφικ-
τυόνων ἐβουλήθη γενέσθαι ὡς πλάπον῀ τ῀ ἑνὸς ὄντ῀ τ῀ ἀμφικτυόνων ὡς αὐξ-
ηθησόμ῀ τ῀ ιβ. τ῀το δ' ἐψηφίσατο διβαίοις καὶ θετταλοῖς καὶ ἄλλοις τισίν.
ἀναγκαῖον δ' ὧν καὶ ἐχρῶν καὶ τὸς ἀθηναίους πῶς συμψηφίσασθαι. ἀμ-
φικτύονιον δὲ τόπ῀ ἐν τῇ ἑλλάδι, καὶ ἱερὸν κοινὸν τῶν ἑλλήνων ἀπασῶν. ἐν
ὅτι γάρ τινες τῶν ἑλλήνων, ἀπήσαν ἐκεῖσε. ἐκεῖ γὰρ τὸς ἀδικ-
οῦντας ἢ ἀδικουμένους ἐχρῶν δικάζεσθαι, καὶ πάλιν ὅτι πρὸς ἱερὸν τι
ν῀ ἐσκήπτοντο, ἐκεῖσε ἐβουλεύοντο. λέγουσι δὲ ὅτι ἦρωός τινος ἔσχε τὸ
ὄνομα. σκοπούντων τοίνυν τ῀ ἀθηναίων ἀ δεῖ δέξασθαι τὸν φίλιππον εἰς τὸ
ἀμφικτυόνιον, συμβουλεύει Δημοσθένης δεῖν δέχεσθαι διὰ τὸ μὴ ἱερὸν
ἄρασθαι τὸς ἑλλήνας πόλεμον. ἦσαν γὰρ ἐψηφισμένοι πολλοί, ὡς ἐμέλλον
συναγωνίσασθαι τῷ φιλίππῳ, ἀγριζόμενοι τοῖς ἀθηναίοις, ὡς τῷ γνώμῃ
αὐτῶν ἀναιρεμένοις. τινὲς δ' ἐνθυσιασμ῀τον τ῀ λόγον ὡς ἀδόμοιον ἔχοντα
τῷ ὑπόθεσιν τῇ γνώμῃ αὐτ῀· ὃν ἀδόκτως ἀκριβῶς τ῀ σκοπὸν τ῀ ῥήτορ῀.
ἐπειδὴ γὰρ δοκᾶ ὑπὸρ φιλίππ῀ λέγειν, ὃ δεῖ πάντως ὠφθῆναι ποιήσας· ὡφ-
θῆναι δὲ δοκεῖ τὸ μὴ ἀκόντ῀ αὐτῷ τ῀ λόγον ἀλλοῦριον. ἐγνώκασι δὲ ὡς διαφόρως ἔχει τῷ
λέγῳ πρὸς τ῀ αὐτῷ χρήσασθαι πράγματ῀, τῷ προέλεσθαι ἐν ἀλλαγ-
μένον· οἷον, λέγει τὶς τ῀ ἐχθρὸν ἀκῶς,* καὶ λέγει ἀκῶς φίλον, ζημιῶν·
καὶ τὸ μὴ ἀκῶς λέγειν ἐπ' ἀμφοῖν, ὑ δι' γνώμ῀ διάφορ῀. ὁ καὶ ὁ Δημο-
σθένης ποιεῖ. λέγειν μὲν γὰρ ὑπὸρ φιλίππ῀ δοκᾶ. ἀ μετέστη δι' τῆς
προαιρέσεως· ἀλλὰ διὰ τὸ λυσιτελοῦν χρήσιμον τ῀τον τὸν λόγον μετεχειρίσα-
το. τινὲς δὲ πραγματικὸν ἐγγραφον αὐτὸν ἀπεφήναντο, λέγοντες, ὡς
πρὸ εἰρήνης συμβουλεύει. ἐγγραφ῀ δὲ ὑ εἰρήνη· ἐγγραφ῀ καὶ ὑ πραγ-
ματικὴ τάσις. φαίνονται δὲ ἀγνοήσαντες ὡς ὁ πρὸ τῆς εἰρήνης λέγει νῦν,
ἀλλὰ πρὸ ταῦτα διεσκέπτ῀· ἀλλ' ὅτι συμφέρει δίκαιον αὐτὸν, καὶ μὴ
πολεμεῖν. ὥστ' δῆλον ἅπαντι τῇ τάσιν πραγματικῶ ἄγραφον· ψιλὴ γὰρ ὑ
παράνυσις. τὸ δὲ προοίμιον, ἐκ τῶν δεξῶν ἀρχετ῀. πρὸ γὰρ τῆς ἑαυτ῀
καὶ τῆς τῶν ἄλλων γνώμης λέγει. ἐπειδὴ δὲ καὶ πρὸ εἰρήνης καὶ τόπον τινὰ
ὑπὸρ φιλίππ῀ δοκᾶ λέγειν· ἐκ συθὺς ἐκ τῶν πραγμάτων, ἁπλᾶ τῇ ἀκο-
λουθίαν ἀρξάμ῀ον, ἀλλ' ἐκ ταραχῆς· ἐκ συθὺς τῆς ὑποθέσεως ἅπτετ῀
ἀλλὰ ταράττει πρῶτον· ἵνα ὡς ἐν τηλικαύτῃ ταραχῇ αὐτὸς συμβουλεύει·
καὶ ὥσπερ ἰατρὸς σύριγξι λαβᾶ τ῀ λόγον ἀεί. δεῖ γὰρ, ὅτι τι πρὸ δέξεως μέλ-
λομεν λέγειν μὴ συθὺς ἐκ τ῀ πράγματος ἄρχεσθαι· ἀλλὰ ταράττειν τ῀ ἀκρο-
ατὴν· ἵνα ῥᾷον ἐπιδέξητ῀ ὡς ἐν μεγίστῳ τυγχάνων φόβῳ, τ῀ συμβουλεύοντ῀ος
καὶ ὁπωσοῦν ἔχοντα τὴν παράνυσιν. τὸ μὲν οὖν προοίμιον πολλὴν ταραχὴν
ἐμποιεῖ τῷ ἀκροατῇ ὡς ἐφαμὲν διὰ τὴν χρείαν· ὁ δὲ πρόθεσις διηρμένη.

κατὰ ταῦτὰ μηδὲ κατθὲν.) ἐκπαραλλήλως δηλοῖ τὸ ὁμοίως. ἐν δὲ
τότε.) ἐν τ῀ ἁμαρτάνειν ὑμᾶς. εὐδοκιμεῖν.) διὰ τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν.
αὐξάνηλῶ ὅσαν.) τ῀ παρεῖναι ἑαυτὸν. βουβᾶν πλαταρχω.) πλά-
ταρχ῀ ὧν ὀρυξίας τύραννο῀. τότῳ ἐπανίστη Κλείταρχ῀, καὶ ἅμα, καὶ οἱ
πολῖτ῀ συνεπέθοντο. ἐπεμψεν οὖν πρὸς ἀθηναίους, συμμαχίαν αὐτῶν. αὐ-
τᾶπι δημοσθένης. μὴ πειθόντ῀ βοηθεῖαν ἐπεμψαν, διὰ μισθοφόρων ξέ-
νων τ῀ πόλεμον διαλυσάμενοι. ἀπαιτόντων δ' αὐτὸν τ῀ ξένων τ῀ μισθὸν·
τὸς τῶν ἀθηναίων λογάδας λύσας ἔλαβεν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι τ῀ τάλαντα
μυρίους, ἐλύσαντο αὐτούς. διὸ καὶ δαπανηρὸν ἐκεῖνον τὸν πόλεμον ἔφη-
σεν· ἀλλοῖον δὲ, ὅτι τυραννῳ βουβᾶν ἤμελλον. οἴχετ῀ φέρον.) ὥσπερ
οἴχετ῀ ἐπὶ θάτερον, ἐπιβαρύσαντ῀ος τ῀ ἐπικειμένου, ἅτω καὶ τῇ γνώμῃ ἐκεῖ
προσχήματι, οἴχετ῀ φέρον αὐτὸν μὲθ' ἑαυτ῀. ἀνδρὸς μὲν ἀπλα-
νοῦς ἡ ἀλήθ-
πει τὸ χρήσιμον. βαρύμεν῀ δὲ τῷ χρυσίῳ· πλα-
νᾶτ῀ καὶ ἁ-
λητ῀. καὶ πάντων ἀκριβῶς ἀκροάσε.) ἐπειδὴ ἤμελλον,
πολεμίους ὄντας τὸς θηβαίους ἀκούοντες, ἀθηναῖοι παράπληξαν· παρεκίνδυ-
νεύσαν, τὸ μὴ θορυβηθῆναι. ἤμελλον γὰρ πολεμήσειν. ἔτι δ῀ λαθ-λᾶται.)
ἐπαναθεώρησιν· ἱρατήσει τῶν ἄλλων ὁ φίλιππ῀. καὶ λαρισαίους.)
λάρισα πόλις μακεδόνων ἄποικ῀ ἐν χερρονήσῳ· ἥτις τὄνομα ἴσχυεν ἀπὸ
τινὸς. ἑρμοκράτους τ῀ μακεδόνος εἰσιόντ῀ αὐτῷ, καὶ θύοντ῀· λόραξ τῷ
ἱερεῖ τῶν λαρίσσης ἁρπάσας, ἀρύσαν ἐκ τῶν γῶν, καὶ διὰ τ῀το λεκλῆται
λάρισα. ὅτοι δὲ οἱ λαρισαῖοι ὃν ἐβάλοντ῀ σωτῆραν μετὰ τῶν ἄλλων χά-
ρισιν ποιοῦν, καὶ ὑπαπέδοσαν ἀθηναίοις· ἀλλ' ἔφασαν ἐκ τῶν ὅρων, δηλονότι τ῀
ἀθηναίων εἶναι. ὑ γὰρ χερρόνησ῀ ἀθηναίων ἦν, λησαμένου αὐτῶν μιλ-
τιάδου, τ῀ λυψίλ.

ὡς τ῀ κατὰ φιλίππου β.

δικαίως μ῀.) κατὰ γὰρ φιλίππ῀ λέγετ῀ ἀδικοῦντ῀. φιλανθρώπως
δέ.) ὅτι πλείστου τὸ γίν῀ τὸ ἑλληνικὸν. ἐπειδ' ὑμᾶς οἱ κακόμενοι) ἐ
γὰρ ἐδεικνύοντο ὑμῶν τὴν ἀδικίαν φιλίππ῀, ἀλλ' ὑ πράττετε· ὁμῶν
λοιπὸν τί συμβουλεύσομεν; ἵνα ἐκ μὲ ἐγὼ λοκῶ.) ἐν ἀρίστοις αὐτοῖς δί-
δωσι τὸν πόλεμον· ἐκφυγεῖν βούλομ῀ τὸ ἀποφήνασθαι διὰ τὸ ἄδηλον
αὐτ῀· ἵνα μᾶλλ῀ πάσῃ, ὁ δῆμος ἑαυτὸν, ψηφισάμ῀ος αἰτιάσητ῀.

ὡ ναύτ῀· μὲν οὖ γλίσχροντ῀ λέγειν) ἄγαν ἐπίφθονον, διὰ τὸ μισεῖ-
σθαι τὸς λέγοντας αὐτῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

διὸ μέγω παραλείπω.) τῇ μὲν ἀληθείᾳ, διὰ τὸ μὴ οἰκείως ἔχειν
τῇ συμβουλῇ τὸ τῶν προγόνων παρεληλυθέναι τὰ ἐγκώμια· λέγει δὲ ὅτι

pophora, quam coniectura soluit. Miserorum mercede fraudatorũ militum.) Qui stipendia non accipiunt. Sycophantæ autem ea quæ illic duxegerit, hic expeditè accusarint. Nam quia ipsi non adestis: calumniatores toleratis. His autem uerbis occultè Cephisodotum tangit.

ARGVMENTVM ORATIONIS DE PACE.

Philippus, cum Phocenses tempore pacis funditus deleuisset: Amphictyon fieri uoluit: quòd una gens ad explendum numerum duodenariũ Amphictyonum deesset. Idq; Thebani & Thessali & alij quidam decreuerant. Necesse autem erat atq; oportebat & Athenienſium accedere suffragium. Amphictyonium porrò locus est in Græcia, & commune Græcorum prætorium. quorum si quibus iniuria fiebat: illuc se conferebant. Ibi enim & reis & accusatoribus causa agẽda erat. Illic item de rebus communibus deliberabant. dictum autem sic putant ab heroe quodã. Athenienſibus igitur deliberantibus, an Philippus in Amphictyonium recipiendus esset: autor fit Demosthenes, eius admittendi: ne communibus Græcorum armis oppugnentur. Multi enim opẽ ferre Philippo decreuerãt: irati Athenienſibus, ut à quibus sua decreta irrita fierent. Quidam hanc orationem adulterinam esse rati sunt: ut quæ argumentum habet sententiæ Demosthenis repugnans: consilio oratoris non satis perspecto. Quia enim Philippo suffragari uidetur: quod eum nunquam feciſſe constat: orationem hanc alienam scilicet esse credidere. Verum ignorarunt, diuersa ratione eadem de re posse dici, nõ mutato institutoꝛ uerbi causa, Maledicit aliquis inimico per contumeliam: maledicit & amico, castigandi ergò. Ac utriq; sanè maledicitur, sed nõ eodem consilio. Id quod & Demosthenes fecit. Nam cũ defendere Philippum uideatur: à suo consilio non receſſit: sed ob publicum bonũ hãc orationem habendam suscepit. Quam nonnulli negocialem scriptã esse affirmãt: propterea quòd pacem suadeat, quæ scripta sit: eaq; de causa & statum esse negocialem scriptum. Sed illi non animaduertisse uidentur, eum non de pace nunc agere, nec ea re occupari: sed è republica esse, admitti Philippum, omisso bello. Vnde constat, statum esse negocialẽ sine scripto. Nuda est enim admonitio. Principium ab opinionibus ducitur. Nam de sua & aliorum sententia dicit. Quia uerò pacẽ, & quodammodo Philippum defendere uidetur: non statim ab ipsis rebus, ut ordo poscebat, auſpicatus, sed à perturbatione: nõ statim causam ipsam attingit, sed primum perturbat: ut, tanto in tumultu, ipse det consilium: & semper ueluti medicus in dicendo existat. Nã de opinione dicturos, non statim à re exordiri oportet: sed perturbare auditorem: quò facilius, ut in maximo periculo constitutus, admonitionem consiliarij qualemcunq; admittat. Ac proœmium, ut dixi, uehementer perturbat auditorem: negocio ita postulante: propositio autem est distincta.

Eodẽ modo nec in uno.) Bis idẽ dicit, id est, similiter. Ex isto aũt.) Ex eo quod uos delinquitis. Laudetur.) Quòd uidetur uera dicere.

Necesse esse.) Vt ego moneam. Opem ferre Plutarcho.) Plutarchus Eretriæ tyrannus fuit. Huic aduersatus est Clitarchus, & ciues una cum eo. Athenas igitur auxilia petitum legatos misit. Aduersatus est Demosthenes. Sed illi non obtemperantes auxilia miserunt: bello per mercenarios milites profligato. Qui cum illum stipendia flagitarent: primoribus Athenienſiũ uinctis, illa soluit. Athenienſes uerò, quinquaginta talentis missis, eosdem redemerunt. unde sumptuosum id bellum dixit: ignominiosum uerò, quòd opem tyranno laturi essent. Secum aufert.) Quemadmodum in alteram partem uergit, eo quòd impositũ est, prægrauante: sic & animo, si argentum ingesseris: id eum secum deorsum abripit. Itaq; dum animus est immobilis: cernit quid expediat. Auro uerò depressus, errat & fallitur. Ac minimè omnium Thebanos.) Cum Athenienses Thebanorum hostium nomen audientes, perturbandi erant: interiecit, Ne tumultuamini. Minimè enim belligeraturi sunt. Alius sedebit.) Præmijs Philippus potietur. Et Cardianos.) Cardia urbs, Milesiorum colonia, in Chersoneſo: ex eo sortita nomen: quòd Hermocrate eam condente, & immolante, coruus uictimæ corde rapto, in terram id demisit: unde Cardia est appellata. Hi porrò Cardiani cum cæteris Chersoneſitis sub eadem esse iurisdictione recusarunt, & parêre Athenienſibus: cum se extra limites Athenienſiũ habitare dicerent. Nam Chersoneſus Athenienſium fuit, à Miltiade, Cypseli F. occupata.

IN SECVNDAM PHILIPPICAM.

Iustos quidem.) Quia contra Philippum dicitis, hominem iniuriũ. Humanos autẽ.) Quia uos Græcæ nationis miseret. Deinde uos qui sedetis.) Nam si nobis iniurias Philippi demonstrantibus, nihil agitis: nos deniq; dicemus, quid suadeamus? Vt, siquidem ego uisus fuero.) Optionem eis belli dat, ne sibi pronunciare sit necesse, ob incertũ illius exitum: ut, si qua clades accepta fuerit: populus, qui id decreuerit, suam ipse culpam agnoscat. Quæ cum omnes semper celebrare cupiant.) Vehementer id cupiunt, quia ipsorum orationes eo argumento ornantur. Quapropter & ipse prætermittam.) Reuera quidẽ, quia laudes maiorũ inculcare, ad deliberationẽ nihil attinet: sed se

λαγὼ ὃς ἀμὶ τῶν ἐτηδίντων τῆς πράγμασι. τὸς δὲ συστρατεύσαντας τὰς.) τὸς διαβάλλε. τὸς δὲ ὃν ἐναντιωδίντας.) τὸς ἀργίους.

ὁ γὰρ μεσσήνιος λακεδαιμονίοις ἀφίναι λελεύκως.) μετὰ τὰ λευκτρικὰ διαβάλλει τὸς μεσσηνίους τὸς τῶν λακεδαιμονίων συμμάχως ἀπισπάσαντας, ὅπως ἔχοιεν ἐτοίμους αὐτὸς ἐς τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον. καὶ ὁ φίλιππος ὃν συνεπολέμησε τοῖς διαβάλλε τῷ λακεδαίμονι λελεύκια ἀποσῶσαι τὸ μεσσήνιον, ἐκὰ πρὸς ἐντος ἰλίου τῆς λακεδαίμονος τὸ ἐτήματος. τῷ δὲ ἐκάλως, σωτηρίχειν· ἵνα τῷ γειτονίῳ εὐπορώτερον, λύσῃ τὸ δοκεῖν ἰσχυρὸν τυγχάνειν. πρὸς τὰς διαβάλλε αὐτὸν ὑπόνοιας.) ἐκεῖνοι ἔχθραν καὶ ὑπόψιαν ἔχει κατ' αὐτῶν ὡς βιαιόδες ὢν' αὐτῶν. ἃ καὶ πρὸς μεσσηνίους.) κατὰ τὰ πριόβολα βιαίως πρὸς ἀργέλε ὁ δημοδίνης, σωτηρίλουσος, ὁ πειδίντων δ' αὐτῶν, βλάβασαν τὸ μίγιστον. * ὑμιτέρων ἐν ἀπᾶν τῶν δημηγορίαν αὐτὸ, ἵνα πείσῃ τὸς ἀθηναίους δι' ὧν ἔλα τὸ συμφέροντα σωτηρίλουσον, οἷς ἐγγᾶσι μὲν πειδίντες προσήκοσαν.

* ἐβάλετο

ὡς τ' περὶ ἁλονήσου λόγου.

δεινὸν γὰρ αὖ ἦν.) ἐντεῦθεν ἡ διασκευή. λοιπὸν δὲ ταῦτα ἐκ τ' περὶ σινῶν ἔχειν τῶν ἀναφορὰν. διὸ καὶ φθάνει τὸ δεινὸν αὖ ἦν. οἷον, οἱ πρόγονοι ἡμᾶ ἐφοβήθησαν αὐτὸ λαβάς τὰ γράμματα· διὸ' ἀπίστιλλον ξέρξε· ἀλλ' αὐθὶς τὸς ἥκοντας. φίλιππος γὰρ ἀρχετή.) πρόταξις.

ἔλιγε δὲ καὶ πρὸς ὑμᾶς.) αὐθυποφορά. τοῦτον δὲ τὸν λόγον.) λύσις. ὑμᾶς ἔξ τι τῶν νῦν.) ταύτῃ τῶν νῦν ὄσαν περὶ τῶν θρᾴκων ἀθλιώτες ὑπήκοον σώστρατος λητὸς ἰσφιτρίσατο· πρὸς ὃν φίλιππος πολιμοῦσας ἀπίπασεν. ἀθλιῶται ἐπιμψαν πρίσβεις, ἀπαιτοῦντὸς ὡς ἰλίαν, ἔφασον φίλιππος, ἃ μὲν βόλονται ὡς δωριαὶ λαμβάνειν, διδόναι, ἃ δὲ μή, ὃν ἀποδιδόναι. ἔτι περὶ συμβόλων φασὶ πιεμφθῆναι.) ὧν ἐναγες χος λαβὼν φίλιππος πετάλιαν καὶ πολλὸς τῶν ἐνοικόντων ἀδικήσας. ἵνα τοί ω μὴ ἐγκαλῶσιν αὐτῷ πίπομφον περὶ τῶν συμβόλων, διὸ ὧν σπάσασθαι ὕβριν· ἵνα διὰ τῶν σπονδῶν λύσῃ τὰ ἐγκλήματα· ὅτι ἐδίν ἐγκαλᾶτι αὐτῷ, σπεισάμενοι περὶ τ' συμβόλων, ὡς μηδὲν ἀδικήμενοι διαλονεῖτε γὰρ ἀλλ' σπάσασθαι. διαφθάρειν τὸς ὑποσπόνδους.) τὸ διαφθάρειν ἢ λέγεις ἢ χρῆμα σιν. περὶ δὲ τ' ἀπανορθώσεως τ' ἀρίστης.) ὁ φιλοκράτης ἐν τῷ ψηφίσματι γέγραφεν, ἵνα τρεῖς ἀ ἔχοσιν ἔχειν χαρίζομενος φιλίππῳ· πολλὰ γὰρ ἀλλότρια ὑπῆκτο. σωίνοντὸς δ' ἀθλιῶται ἔτο, ἐπιμέλειαν ἐπανορθώσασθαι τῶν ἀρίστων, ὥστ' ἔχειν ἕνα τρεῖς τὰ ἑαυτῶν. καὶ ὀλίγοις ἐφάτι τ' νύθωνα λέγειν.) ἐπαγγέλλετο γὰρ πείσειν τὰ λέοντα καὶ ἐπανορθώσασθαι τῶν ἀρίστων. τῷ φιλοκράτης ψηφίσματι.) τὸ γὰρ φιλοκράτης ψήφισμα ἔχει, ἕνα τρεῖς ἀ ἔχοσιν ἔχειν χαριζόμενος φιλίππῳ· ἐκὰ δὲ ἀμφίπολιν ὁ φίλιππος ἀπολλύων διὰ τ' ψηφίσματος ταύτῃ. ἵνα δὲ αὐτόνομοι ὦσιν.) ἕνα τὸν ἀμφίπολιν φίλιππος ἀπολλύων διὰ τ' νόμου ἐκεῖνον, ὃν ἔθηκε δημόσθένης, ἵνα μὴ ἐξῇ δουλεύειν τῶν ἑλλήνων.

αὐλητοίων μὴ μεταλαβὼν τὸ ἕ μέρος τ ψήφων ὀφ ἀτιμώθη· ἀλλὰ χρύ-
* ἐσιβάς γραψάμενος· ηκὶ ταῦτα * λύσιν λίγοντος, λίγομεν ὅτι ὁ ἐν τρισὶ φυλαῖς δικαστηρίοις ὑπόδικος ἁλοὺς ἐν διαφόροις πράγμασιν, ὅτε ὡς συνωφαύτης ἀτιμωθῆναι ὤφλε. ὁ δὲ ἐν ἑνὶ ὥσπερ αὐλητοίων, ἐλάμβανε χιλίας ὡς φησὶν ὁ γραμματικός.

ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τότε.) οἱ μὲν μεταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τ ψήφων διατεθέντων ἐπὶ τιμίοις, διέφερεν ἱστορεῖ λέγων, ὅτι ἀθλιώτατοι ἦσαν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τις τὸ πέμπτον μέρος, χιλίας ἀποτίνει καὶ ἔτι πρόσοφός τις ἀτιμία. οἷον, τὸ μὴ ἐξεῖναι μήτε γράψασθαι παρανόμων μήτε φάσιν μήτε ἐφηγήσασθαι.

ἔστι γὰρ ἂν μὴ ὁμολογῇ.) ἐντεῦθεν ἀρχεται τ νομικὴ διαφολή.

διαχειροτόνησεν.) αὐτὶ τ ἐσκέψατο. ταῦτ' ἐπήνεγκε φησὶν ὁ ἐπιστάτης.) ταῦτα ὑρώτησε φησὶν ὁ ἐπιστάτης. ἐπιστάτης δὲ λίγεται ἀπ τ ἐφεδρεύοντος. ἀφ' ἑκάστης δὲ φυλῆς τῶν ἐ προεβάλοντο ν αὐδρῶν, ηκὶ ἐγίνοντο ὁμοῦ οἱ πάντες φ. ἔπειτα ἐκ τούτων τῶν φ ἐπληροῦτο ὑ βουλὴ τῶν φ οἱ αὐτοὶ ηκὶ πρυτάνεις ἐγίνοντο ἀπὸ τ ὑ αὐδρῶν τ ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἐλήρῳ, κατὰ διαδοχὴν διοικοῦντων κατ' ἔναστον μῆνα, ηκὶ ἐλίγοντο οἱ πρυτάνεις ἐνδεκα αὐτοὶ οἱ ν ἐν ἑκάστῳ τῷ μηνί, ἐν ᾧ ἐπρυτάνευον, ἐν διώκων τὰ δη πόλεως· ἐκ δὲ τ ν πάλιν ὁ * μάζων προεβάλλετο ηκὶ ἑκάλεῖτο πρόεδρος ὡς * ἔναν ἐκ τ ἑ φυλῶν ἑ προέδρους. ἐκ δὲ τ προέδρων ἕς ἑκάστου αὐτ κατὰ διαδοχὴν κατ' ἑκάστην ἡμέραν ἐγίνετο ἐπιστάτης. ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν, ἐχὶ λίγειν αὐτ ἀληθῆ.) ἐνστάσει δὴ αὐτιπαρατάσει ἐνταῦθα λίχρηστ, ἐνιστάμενος μὲν ὑρῶτον δὴ λίγων ὅτι μάλιστα μὲν ψεύδεται. ὀλιγίαν γὰρ νομίζω βουλὴν ἀπροβουλεύτως ἐκφαινῶσθαι ἅτα αὐτιπαρατάσει. ἐὰ δὲ ηκὶ δοίημεν τ τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὡς σὺ λίγεις, ὀ κατὸ δὴ ἄλλοι ἡμαρτήκασι ὑρώτων, ὀφέλεις, δὴ σὺ ἀπολυθῆσαι τῇ ἑκάστου ἁμαρτίᾳ ἐγὼ δ' ἐ μὲν ἔδωκ' αὐτόσῃ, ὑαρὰ τ νόμον ἔφηκα.) ἔποι αὖ τις, τί γὰρ; * ἐν αὐτῷ ἴσ τὸ δοῦναι; λίγομεν ὅτι ὀκ ἔδωκα λίγει, αὐδάτως ἐγχωμίῳ τῷ δοῦναι τ δῆμον τῇ βουλῇ τ στέφανον αὐτόσῃ, ὅρα πῶς ἀφελῶς ἐνταῦθα ἐπέθηκε τὸ ῥῆμα τῷ αὐδρατίωνι τῷ ἀπᾶν ὅτι αὐτόσῃ, ἵνα λόξῃ ὥσπερ ἐναντία ἑαυτῷ λίγειν ὁ αὐδρατίων, ἐν οἷς λίγει μετὰ μικρὸν, ὅτι ὀκ ᾔτησε. τὰς τελούσας δὲ ποιήσας;) ἀποστροφὴ ὡς ἀπὸ τ νομοθέτης. τὸ δὲ σχῆμα μάχη. τὸ δὲ ὅπερ δ' αὐτῶν ὀκ ἐᾶ· τ τὸ ὀκέτι ὡς ἀπὸ τ νομοθέτης ἀλλ' ὡς ἀπ' αὐτ τ ῥήτορος. ὃ δάτερα.) αὐτὶ τ φαῦλα. τ τὸ μὲν βέλεσθαι.) τὸ σχῆμα ἐγκοπή· λάπει γὰρ τὸ ἀκόσαντι ἑωρακᾶσι.) πάλιν λάπει τὸ ἀκήσαντι. οἱ τὰ προπύλαια ἢ τ παρθενῶνα.) προπύλαια λίγεται οἱ μίγεσι πυλῶνες τ ἱερῶν. παρθενὼν ναὸς ὢν ἐν τῇ ἀκροπόλει παρθένος ἀθλωᾶς, περιέχων τὸ ἄγαλμα δι' ὃ ὅπερ ἐποίησεν ὁ φειδίας ὁ αὐδριαντοπλάστης ἐκ χρυσοῦ ηκὶ ἐλέφαντος. γὰρ ἀγάλματα ὧν ἐν τῇ ἀκροπόλει δι' ἀθλωᾶς ἐν διαφόροις * τόποις, ἐν μὲν δὴ ἀρχῆς γενόμενον δὴ ἐλάσας, ὅπερ ἐκαλᾶτο πολιάδι ἀθλωᾶς, διὰ τὸ αὐδι ἔναν τὼν πόλιν. β δὲ τὸ ἐκ χαλκῆ μόνη, ὅπερ ἐποίησαν νικήσαντες οἱ ἐν μαραθῶνι, ἐκαλᾶτο δὲ τὸ προμάχη ἀθλωᾶς. γ ἐποίησαντο ἐκ χρυσῆ ηκὶ ἐλέφαντος, ὡς πλησιώτεροι γενόμενοι ἐκ δι ἐν σαλαμῖνι νίκης, ὅσω ηκὶ μέζων ἡ νίκη. ηκὶ ἐκαλᾶτο τ τὸ παρθένος ἀθλωᾶς. πολλῶν ηκὶ λειπῶν ἀτυχημάτων.) ὅτι τᾶς ἰδίαις χρήσι διαπολεμήσαν ὁ λύσανδρος τὰς ἀθλιώτατας διαφασκάψαι τὰ ἴδια τείχη διαλύσας αὐτ πλὴν δυοῖν, ηκὶ ἔτω πρᾶξας ἴσχυε ὁ πελοποννησιακὸς ὁ ηκὶ δικαιότατος λιγόμενος πόλεμος· ηκὶ οἱ λακεδαιμόνιοι διατήσαν τὼν τ ὀλιγαρχίαν ἐν τᾶς ἀθλιώτατας, ἐξ αὐτ ἀθλιωτάτων τινὰς τῇ ὀλιγαρχίᾳ χάριζοντας. παρέστησαν.) αὐτὶ τ ἐχρήσθησαν, ἐάλωσαν. τ τιλευταῖον γὰρ ἴστι τ πρὸς.) ὁ γενόμενος πρὶ λεβήνου, ἃ ηκὶ μέμνητ ξε-
* σ νοφῶν ἐν τῇ * ζ τ ἑλληνικῶν. ἀποδρὰς ᾤχετο.) ἐκ παραλλήλου, τὸ αὐτὸ σημαίνει. τὸ δὲ ἰδίωμα ἀτρεπὸν. ἀκόω δ' αὐτὸν ηκὶ τοιοῦτόν τινα.) ἐπὶ μεταφορᾶς ἐπὶ αὐτιθέσιν χωρεῖ μετάστασις δι' ἧς ὅταν ἐγκαλούμενός τις περί τινος ἐγκλήματος ὁμολογῇ μὲν τὸ ἁμάρτημα γεγενῆσθαι, μεταφέρῃ δὲ αὐτὸ ἐς ἄλλον ἐλευθέρων ἑαυτ ὥσπερ ηκὶ ἐνταῦθα ἀσάγει τ αὐδρατίωνα, ἁμάρτημα μὲν γεγενῆσθαι, τὸ μὲν ποιῆσαι τὰς τελούσας, ὁμολογοῦντα, μεταφέρουσα δὲ τὴν αἰτίαν ἐπὶ ἄλλον τινὰ, λίγων δὴ τ ταμίαν τ ὥσπερ ἀφαιρούμενος τ χρημάτων τ αὐαλισκομένων τοῖς ἀφασπουλάταις τὰς τελούσας· φάσκων αὐτὸν διεξάμενον τὰ χρήματα πιφυγίνειν. πικρῶς δὴ ἀπλῶς.) πικρῶς μὲν αὐτὶ τ λιπάρως, ἁπλῶς δὲ αὐτὶ τ ἀπανούργως. πρὸς χιλίων ἐκινδυνευμένων.) ἀνεπιτήδειος ἀφαιρεῖσθαι γὰρ τ τὸ παρ' ἀθλιώταις λίγεσθαι ἀπροσδιορίστως, δὴ ἔτω νοεῖσθαι. ἢ τιμήεις δεικνῦσα.) τιμήεσσα δὲ ὅτι τὸ ἐπὶ πράγματος, οἷον παρίστηκέ τις νεοσφαγῆ σώματι ἐπ' ὄρεσι μνίας· ὑπονοεῖτ δὲ ὡς φονεύς. ἐκεῖνος δὲ τὸ πρὸς πρόσωπον, οἷον, ἐκεῖνος, τ σωτῆρος ἀλλαπιβέμενον λιτικοῦ ὄντος ἔναι. ἐπαγγέλλειν.) διατηρεῖν. εἶον δὲ ἁλοπῆς ἐρρῶσθαι.) ἴσ ὅτι τ δυσχρηστάτων σφόδρα καὶ τ ἀσαφῶν τὸ χαρίεν· ἐ γὰρ μὲν μ διατὰ ἔ τὸ ὄτι δυσχρὲς, δι' ὅτι διαταλέξιν ἔχει τὶ ἀσαφὲς ηκὶ δοκῆν ἀλληπότερον, ἀλλ' ὅτι δὴ πολλὰ ἀδυνήσεις φόβου πρὸς αὐτ ἐν ἀρχαῖς μετὰ βιαιόμενος τ ῥήτορος λίγειν πρὸς ἰσχὺν σωματικῆς, ἐν τῷ λίγειν, ἐρρῶσθαι αὐτὶ τ, ἰσχυρὸς εἶ τῷ σώματι. ἄπαγε· διὰ σαυτ τ λείπ' ἴλλιπτλω λίγειν, ἐρρῶσθαι αὐτὶ τ, ἰσχυρὸς εἶ τῷ σώματι. ἄπαγε διὰ σαυτ τ λείπ' ἴλλιπτλω λίγειν, ἐρρῶσθαι αὐτὶ τ, ἰσχυρὸς εἶ τῷ σώματι. ἄπαγε διὰ σαυτ τ λείπ' ἴλλιπτλω ὡς ἐν ἀρχαῖς μετὰ βιαιόμενος τ ῥήτορος λίγειν πρὸς ἰσχὺν σωματικῆς, ἐν τῷ λίγειν, ἐρρῶσθαι αὐτὶ τ, ἰσχυρὸς εἶ τῷ σώματι. ἄπαγε διὰ σαυτ τ λείπ' ἴλλιπτλω

A Androtion quinta suffragiorum parte non accepta, non coactus in ordinem fuerit, sed nummos dependerit: idq; in crimine impietatis? Respondemus, eum qui in * tribus prætorijs, diuersisq; causis litem perdidisset, ut calumniatorem ignominia notatum fuisse. Qui uerò in uno: ut Androtion: dedisse mille drachmas: ut ait Genethlius. Sed ita, ut isti quintam partem non ferrent.) Quibus hoc accidebat, ij soluebant mulctam: Theophrastus autor est, Athenis in publicis criminibus, si quis suffragiorum quintam partem non tulisset: eum mille drachmas dependisse, quadam ignominia adiuncta, ut neq; uiolatarum legum actiones instituere, neq; indicare, neq; deferre. Est enim una quam putat.) Hic auspicatur legitimum caput. Suffragia tulit.) Considerauit. Hæc rogauit, inquit, præfectus.) Sic dicitur unus è decem præsidibus. Ex unaquaq; porrò decem tribuum, designabantur quinquageni uiri: ut uniuersi essent quingenti. Deinde ex his D. complebatur senatus Quingentorum: unde quinquageni curiones sorte singulis delecti mensibus summæ rerum præerant, & publica negocia administrabant. quorum decem præsides dicebantur, è decē delecti tribubus. E præsidibus autem singuli in singulos dies fiebant præfecti. Ego uerò etsi eum non uera prædicare arbitror.) Inficiatione & concessione hic usus est: dicendo primùm: Vtiq; mentitur. Nullum enim senatum citra senatusconsultum coronatum esse arbitror. Deinde concessione; Vt uerum hoc esse demus, quod tu dicis: non eò quòd alij deliqueerunt prius: & tu delictum illorum sequi debes. Ego uerò siquidem petenti dedi, peccaui.) Dicat aliquis: Quid ergo? Nũ penes ipsum fuit dare? Respondemus, eum se dedisse negare, & insontē esse: quòd populus coronam senatui petenti dedit. Vide quàm simpliciter hic uerbum attribuat Androtioni, dicendo, PETENTI: ut sibi contrarius uideatur esse Androtion: cum paulò pòst dicat: NON PETIISSE.

Hæc explicatius trādita uide in argumēto. Hæc enim mutilata & deprauata sunt.

B

Triremes nō curasti?) Apostrophe sub personā legislatoris. Figura uerò est Repugnantia. Illud uerò, cum petere non sinat: non tam à legislatore, sed ab oratore dicitur. Aut aliæ.) Malæ. Hoc quidem si uultis.) Figura præcisio. Deest enim, audite. Vidistis.) Rursus deest, audite. Qui Propylæa & Parthenonem.) Propylæa dicuntur maximæ templorum portæ. Parthenon ædes fuit in arce, uirginis Mineruæ, simulacrum deæ ex auro & ebore factum à Phidia continens. Tres enim effigies Mineruæ in arce fuerunt è diuersa materia. Vna ab initio oleagina, quæ urbanæ Mineruæ dicebatur: propterea quòd urbs eius esset. altera ænea tantum, quam fecerunt post Marathoniam uictoriam: & dicebatur propugnatricis Mineruæ. Tertiam ex auro & ebore fecerunt, Salamina illa illustriore uictoria ditati: eaq; uocabatur Virginis Mineruæ. Multis & grauibus cladibus.) Cum Lysander Athenienses sua mœnia suis manibus destruere coegit, distracta eorum potentia. Atque ita finem habuit Peloponnesiacum bellum, quod & Decelicum dicitur. & Lacedæmonij triginta uirorum dominatum Athenis instituerunt ex ipsis Athenienſibus, eius status cupidis. Deditionem fecerunt.) Subacti sunt & capti. Extremum enim illud scitis aduersus.) Commissum iuxta Corcyram: cuius & Xenophon meminit sexto rerum Græcarum libro. Arrepta fuga se in pedes coniecit.) Bis idem significat, proprietate Attica. Audio porò eum & talem quandam.) Ad translatitiam obiectionem accedit. Est autem translatio, cum aliquis quapiam in re peccatum esse fatetur,
C sed id peccatum à se remouens in alium transfert. Ita & hic Androtionem inducit, delictum quidem esse, non factis triremibus confitentem. Ait enim, quæstorem, qui pecuniam ad fabricandas triremes acceperit, aufugisse. Acerbè & simpliciter.) Iustè & sine fraude. Periculo mille.) S. drachmarum: quod nomen Attica consuetudine prætermissum, subintelligitur. Aut argumenta ostendere.) τιμήεσσα de re dicitur: ueluti, Astat' quispiam in solitudine recens cæso cadaueri: estq; cædis suspectus. Verisimile ἀνὴρ de persona: ueluti, subinde sese exornantem, cinædum esse, consentaneum est. Vt in furto, Robustus es.) Sciendum, locum hunc esse ex difficillimis, & ualde obscuris. Nec enim eò solùm est difficilis, quòd ipsa dictio aliquid obscuritatis habet: sed ob illud etiam, quòd eius enarrationes multæ extant plenæ dementiæ. Loquitur autem orator de uiribus corporis, cum dicit, Vales, id est, robusto es corpore: tu ipse furem abduc in carcerē. Deinde subiecit: Sin imbecillis es: magistratibus uiam monstra. Dicuntur autem magistratus ἢ omnes, qui munus aliquod administrant: seorsim uerò Vndecimuiri, carceris custodes. Ait igitur: Si tibi ipse diffidis, nec te furem tibi robustiorem abducere posse putas: adduc eos, & uiam monstra Vndecimuiris, atq; ostende eis conclaue, in quod eum compegisti. Reformidas & hoc, ne & præeundo magistratibus, mille drachmas soluere cogaris, crimine non probato: accusato eum in iudicio: aut scriptio, hoc est, scripto cum accusato. Quereris de te ipse, hoc est, agnoscis inopiam tuam, qui mulctam soluere nequeas, crimine non euicto:

λιπάῃ, λιλοπῦς ηϰὲ ὀχὶ λιυλωσύνης. τὸ γὰρ λιϰάσαδαι πρὸς λιαυτὸν, ἀνιυλωσύνης ἴδιον. ὀλίτορον βόλει τόδων.) πάλιν λαϐὼν τοῦδα πολλὴ τις ἔσην ἀμφισβήτησις, ϝησὶ γάρ τινες, πῶς ἂ πράγματα ἀπὼν εἶον τὸ ἀπάγειν τὸ ἐφηγῆσδαι τὸ γράφεσδαι, τὸ λιϰάζεσδαι πρὸς λιαυτὸν, ἔπηγ ὀλίτορον; ἀλλ' ὀλίτορος μὲν λιγομένη, ἐ μὲν ἐπὶ δύο πραγμάτων· ὥσπερ λέγομεν τὸ ἑπάτορον ηϰὲ τὸ ἀμφότορον. ὀλίγ γὰρ αὐτῶν λέγεται ἐπὶ πολλῶν λέγεσδαι, ἃ μὴ μόνον ἐπὶ δύο. ὅταν δ' ἐπὶ πολλῶν δλεμεν λέγειν, ἴναγε ηϰὲ ὀλίας λέγομεν. τί ὃν ὀρῶμεν τοῦτο; φάσϰομεν, ὅτι μάλιγα μὲ ἀντιϰὸν δεῖ λέγειν ὀλίτορον ὃ μόνον ἐπὶ δύο, ἀλλὰ ηϰὶ ἐπὶ πολλῶν. γράφε.) πάλιν λαϐὶ πᾶδα ϝπεῖναι ἄξιον πῶς ἀπὼν αὖ. τί γράφει ηϰὶ ἐφηγεῖται ταῦτα πάλιν ἐπιδυμήσης; λέγομεν ὅτι ἐς δύο συναλδόντων τοῦ αὖ πραγμάτων. [*ἔστι τὸ γράφεσδαι] ἐς τὸς λιϰαγὰς, ηὲ ἐς τὸς διομοφύλαϰας, διϰάζας αὖα ὡς περὶ δύο ὄντων πραγμάτων λαϐὰ τὸ ἀληδὲς ἐπαναϐαϰαῖνον, ὥσπερ αὐαϕιφαλαιοῦνδ, ηὲ ϰρῖναι, οἷον βόλεδ' ἂν δλη δύο ἐρημίαν τὸ ἕτορον. διὰ ὃ ἐν ἐπιδρβατῷ αὐτὸ ποῆσαι ἐ βόλει. διὸ ὧν ἄπορ τὸ πρῶτον, γράφεσδαι ἀπὸν ἰλᾶ τὸ ἐφηγῆσδαι τὸ ἕτορον. ἀνὶ δ' ἐστὶ ἐ δόλεις, τὸ ἐφηγῆσδαι ἀπὸν ἰλᾶ τὸ ἕτορον τὸ γράφεσδαι. λαχήν.) αὐτὶ δ' ἐαπηγορεῖν λέγουσιν οἱ ἀτῖμοι. ἐπαγγελία.) αὐτὶ δ' ἐατηγορία. ἐ γὰρ ἐξεστί σοι) δυλοῦσι τὸ γράφειν ὄντι ἀτίμῳ ηϰὲ ἐπαιρυπότι. ἄξιον τοίνυν ὦ ἄνδρες ἀθλιώτιοι.) τὸ ἐπιχείρημα, γνώμη νομοδέτου. * ϖῶ γὰρ βέλτιόν τὶν γνώμην νομοδέτη ἐν τῷ * λόγῳ ϖαύτης. λέγειν μ' ἀνὸς ηϰὲ δρασᾶι.) ἀνὸς μ' ἀνατὸς ἐν τὸ λέγειν δρασᾶι δ' διὰ δ' τρόπον, τὸ δ' τοιόντων ἐνδυμεῖσδαι ἐοιϰὸς μιτύχει ὁ ἀνδροτίων, τὸ δ' ἰϰάνως, αὐτὶ δ' τὸς ἐπαιρυπότας.

ἐϰ ἐξεστι λέγειν ἐϰανῶς τὸς ἄρχοντας.) ὀχ ἁπλῶς λέγειν ἄρχοντας, ἀλλὰ τὸς προϊσαμένους δ' πραγμάτων, ηϰὶ τὸς ἀναϐαίνοντ' τί, ὥσπερ νῦν ὁ ἀνδροτίων ἀναϐατός ἐστιν ἐν τῇ βουλῇ. ἐϰϰλησίαν δ' τοιγ' ἂν ϰατάλυσαι.) ἐντεῦδα δύο προτάσεις ἐνεῖν ἢ μ' παρέλαϐες ὅτι ϰατάλυσαι προέλοιντο ἂν δ' ἄλλον, ἐ δ' πιθανὸν ὅτι προαγαγὼν ἀπαυδᾶσαι ἐμοίσ ἑαυτοῖς ἐναν. ἐ δὲ ῥήτωρ αὐτόθεν ἐλύθη, ϰατασϰευάσας τὸν προτόρων πρὸ τὸ δέναι τὸν ἑαυτόρων, ἐαϐέλεν γὰρ ἄν τὰς ϰατασϰευὰς οὕτως ἐπὶ σωάπασιν τοῖς ἀπιθανοῖς ηϰὲ παραλόγοις προτάσεσιν, ἵνα διὰ δ' ἐνδυμίας δ' προτίρας σωαρπάσωμεν δ' ἀπρεπείαν ὡς ὅσον πιθανῶς ηϰὲ δ' ἑαυτόρας. ὧν ὀλιγορήσας.) δ' συμβελεύειν ηϰὲ ἀμυνορᾶν, δ' νόμις αὐτὸν ἀπέργονδ'.

ϖερὶ τοίνυν δ' νόμ.) ὁ ϖερὶ ἐνδυμίας νόμ. ϖερὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προαϰοῦσαι.) πληρώσας τὸς ἀγῶνας διὰ δ' δ νόμων, μδ' ὁρχιστῆ ἐνδυβῆναι ἐπὶ τὸς ἐπιλέγες. διὰ δ' τῦ δ' τοιήσει πλάτες ὦ μυρίας.) ἐπειδὴ διὰ τὸ πλῆδ' δ βελῆς λυσωπῆσαι τὸς δικαστὰς ὁ ἀνδροτίων ἐπιχέρει, αὐτιτίθησι ηϰὲ αὐτὸς τῷ πλήδει ἕτορον πλῆδ' πολὺ πλέον ἱϰάνς τοῖς * φ τὸς μυρίας. ὰ σιωπῶντ' αὐτὸ.) αὐτὶ δ' μὲ δημηγορῦντ'. ὰ ηϰὲ τὰ μάλιγα πάσης ἰδεῖν ὁ ἀγὼν δ βελῆς.) ἐν ἐγιμ ἐνεδ' τῇ βελῇ, μόνῳ δ' τῷ ἀνδροτίωνι. ἀ δ' ἄλλη ἐ δοϰεῖ μὲ μόνῳ τῷ ἀνδροτίωνι, ἀλλὰ ηϰὶ πάσῃ τῇ βελῇ. ἐ γὰρ ἐνδέχεται ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ τοσαύτην ἀπιστίαν ἐνεῖναι ὥσδ' ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἀπιστεῖν. ἀλλὰ ηϰὶ πάσῃ τῇ βελῇ ἐϰ ἐξεστι λέγειν ἐϰανῶς τὸς ἄρχοντας.) ὀχ ἁπλῶς λέγειν ἄρχοντας, ἀλλὰ τὸς προϊσαμένους δ' πραγμάτων, ηϰὲ τὸς ἀναϐαίνοντ' τί, ὥσπερ νῦν ὁ ἀνδροτίων ἀναϐατός ἐστιν ἐν τῇ βελῇ. ἐϰϰλησίαν δ' τοιγ' ἂν ϰατάλυσαι.) ἐντεῦδα δύο προτάσεις ἐνεῖν ἢ μ' παρέλαϐες ὅτι ϰατάλυσαι προέλοιντο ἂν δ' ἄλλον, ἐ δ' πιθανὸν ὅτι προαγαγὼν ἀπαυδᾶσαι ἐμοίσ ἑαυτοῖς ἐναν. ἐ δὲ ῥήτωρ αὐτόθεν ἐλύθη, ϰατασϰευάσας τὸν προτόρων πρὸ τὸ δέναι τὸν ἑαυτόρων, ἐαϐέλεν γὰρ ἄν τὰς ϰατασϰευὰς οὕτως ἐπὶ σωάπασιν τοῖς ἀπιθανοῖς ηϰὲ παραλόγοις προτάσεσιν, ἵνα διὰ δ' ἐνδυμίας δ' προτίρας σωαρπάσωμεν δ' ἀπρεπείαν ὡς ὅσον πιθανῶς ηϰὲ δ' ἑαυτόρας. ὧν ὀλιγορήσας.) δ' συμβελεύειν ηϰὲ ἀμυνορᾶν, δ' νόμις αὐτὸν ἀπέργονδ'.

ϖερὶ τοίνυν δ' νόμ.) ὁ ϖερὶ ἐνδυμίας νόμ. ϖερὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προαϰοῦσαι.) πληρώσας τὸς ἀγῶνας διὰ δ' δ νόμων, μδ' ὁρχιστῆ ἐνδυβῆναι ἐπὶ τὸς ἐπιλέγες. διὰ δ' τῦ δ' τοιήσει πλάτες ὦ μυρίας.) ἐπειδὴ διὰ τὸ πλῆδ' δ βελῆς λυσωπῆσαι τὸς δικαστὰς ὁ ἀνδροτίων ἐπιχέρει, αὐτιτίθησι ηϰὲ αὐτὸς τῷ πλήδει ἕτορον πλῆδ' πολὺ πλέον ἱϰάνς τοῖς * φ τὸς μυρίας. ὰ σιωπῶντ' αὐτὸ.) αὐτὶ δ' μὲ δημηγορῦντ'. ὰ ηϰὲ τὰ μάλιγα πάσης ἰδεῖν ὁ ἀγὼν δ βελῆς.) ἐν ἐγιμ ἐνεδ' τῇ βελῇ, μόνῳ δ' τῷ ἀνδροτίωνι. ἀ δ' ἄλλη ἐ δοϰεῖ μὲ μόνῳ τῷ ἀνδροτίωνι, ἀλλὰ ηϰὶ πάσῃ τῇ βελῇ. ἐ γὰρ ἐνδέχεται ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ τοσαύτην ἀπιστίαν ἐνεῖναι ὥσδ' ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἀπιστεῖν. ἀλλὰ ηϰὶ πάσῃ τῇ βε-

λιπάῃ, λιλοπῦς ηϰὲ ὀχὶ λιυλωσύνης. τὸ γὰρ λιϰάσαδαι πρὸς λιαυτὸν, ἀνιυλωσύνης ἴδιον. ὀλίτορον βόλει τόδων.) πάλιν λαϐὼν τοῦδα πολλὴ τις ἔσην ἀμφισβήτησις, ϝησὶ γάρ τινες, πῶς ἂ πράγματα ἀπὼν εἶον τὸ ἀπάγειν τὸ ἐφηγῆσδαι τὸ γράφεσδαι, τὸ λιϰάζεσδαι πρὸς λιαυτὸν, ἔπηγ ὀλίτορον; ἀλλ' ὀλίτορος μὲν λιγομένη, ἐ μὲν ἐπὶ δύο πραγμάτων· ὥσπερ λέγομεν τὸ ἑπάτορον ηϰὲ τὸ ἀμφότορον. ὀλίγ γὰρ αὐτῶν λέγεται ἐπὶ πολλῶν λέγεσδαι, ἃ μὴ μόνον ἐπὶ δύο. ὅταν δ' ἐπὶ πολλῶν δλεμεν λέγειν, ἴναγε ηϰὲ ὀλίας λέγομεν. τί ὃν ὀρῶμεν τοῦτο; φάσϰομεν, ὅτι μάλιγα μὲ ἀντιϰὸν δεῖ λέγειν ὀλίτορον ὃ μόνον ἐπὶ δύο, ἀλλὰ ηϰὶ ἐπὶ πολλῶν. γράφε.) πάλιν λαϐὶ πᾶδα ϝπεῖναι ἄξιον πῶς ἀπὼν αὖ. τί γράφει ηϰὲ ἐφηγεῖται ταῦτα πάλιν ἐπιδυμήσης; λέγομεν ὅτι ἐς δύο συναλδόντων τοῦ αὖ πραγμάτων. [*ἔστι τὸ γράφεσδαι] ἐς τὸς λιϰαγὰς, ηὲ ἐς τὸς διομοφύλαϰας, διϰάζας αὖα ὡς περὶ δύο ὄντων πραγμάτων λαϐὰ τὸ ἀληδὲς ἐπαναϐαϰαῖνον, ὥσπερ αὐαϕιφαλαιοῦνδ, ηὲ ϰρῖναι, οἷον βόλεδ' ἂν δλη δύο ἐρημίαν τὸ ἕτορον. διὰ δ' ἐν ἐπιδρβατῷ αὐτὸ ποῆσαι ἐ βόλει. διὸ ὧν ἄπορ τὸ πρῶτον, γράφεσδαι ἀπὸν ἰλᾶ τὸ ἐφηγῆσδαι τὸ ἕτορον. ἀνὶ δ' ἐστὶ ἐ δόλεις, τὸ ἐφηγῆσδαι ἀπὸν ἰλᾶ τὸ ἕτορον τὸ γράφεσδαι. λαχήν.) αὐτὶ δ' ἐαπηγορεῖν λέγουσιν οἱ ἀτῖμοι. ἐπαγγελία.) αὐτὶ δ' ἐατηγορία. ἐ γὰρ ἐξεστί σοι) δυλοῦσι τὸ γράφειν ὄντι ἀτίμῳ ηϰὲ ἐπαιρυπότι. ἄξιον τοίνυν ὦ ἄνδρες ἀθλιώτιοι.) τὸ ἐπιχείρημα, γνώμη νομοδέτου. * ϖῶ γὰρ βέλτιόν τὶν γνώμην νομοδέτη ἐν τῇ * λόγῳ ϖαύτης. λέγειν μ' ἀνὸς ηϰὲ δρασᾶι.) ἀνὸς μ' ἀνατὸς ἐν τὸ λέγειν δρασᾶι δ' διὰ δ' τρόπον, τὸ δ' τοιόντων ἐνδυμεῖσδαι ἐοιϰὸς μιτύχει ὁ ἀνδροτίων, τὸ δ' ἰϰάνως, αὐτὶ δ' τὸς ἐπαιρυπότας.

ἐϰ ἐξεστι λέγειν ἐϰανῶς τὸς ἄρχοντας.) ὀχ ἁπλῶς λέγειν ἄρχοντας, ἀλλὰ τὸς προϊσαμένους δ' πραγμάτων, ηϰὲ τὸς ἀναϐαίνοντ' τί, ὥσπερ νῦν ὁ ἀνδροτίων ἀναϐατός ἐστιν ἐν τῇ βελῇ. ἐϰϰλησίαν δ' τοιγ' ἂν ϰατάλυσαι.) ἐντεῦδα δύο προτάσεις ἐνεῖν ἢ μ' παρέλαϐες ὅτι ϰατάλυσαι προέλοιντο ἂν δ' ἄλλον, ἐ δ' πιθανὸν ὅτι προαγαγὼν ἀπαυδᾶσαι ἐμοίσ ἑαυτοῖς ἐναν. ἐ δὲ ῥήτωρ αὐτόθεν ἐλύθη, ϰατασϰευάσας τὸν προτόρων πρὸ τὸ δέναι τὸν ἑαυτόρων, ἐαϐέλεν γὰρ ἄν τὰς ϰατασϰευὰς οὕτως ἐπὶ σωάπασιν τοῖς ἀπιθανοῖς ηϰὲ παραλόγοις προτάσεσιν, ἵνα διὰ δ' ἐνδυμίας δ' προτίρας σωαρπάσωμεν δ' ἀπρεπείαν ὡς ὅσον πιθανῶς ηϰὲ δ' ἑαυτόρας. ὧν ὀλιγορήσας.) δ' συμβελεύειν ηϰὲ ἀμυνορᾶν, δ' νόμις αὐτὸν ἀπέργονδ'.

ϖερὶ τοίνυν δ' νόμ.) ὁ ϖερὶ ἐνδυμίας νόμ. ϖερὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προαϰοῦσαι.) πληρώσας τὸς ἀγῶνας διὰ δ' δ νόμων, μδ' ὁρχιστῆ ἐνδυβῆναι ἐπὶ τὸς ἐπιλέγες. διὰ δ' τῦ δ' τοιήσει πλάτες ὦ μυρίας.) ἐπειδὴ διὰ τὸ πλῆδ' δ βελῆς λυσωπῆσαι τὸς δικαστὰς ὁ ἀνδροτίων ἐπιχέρει, αὐτιτίθησι ηϰὲ αὐτὸς τῷ πλήδει ἕτορον πλῆδ' πολὺ πλέον ἱϰάνς τοῖς * φ τὸς μυρίας. ὰ σιωπῶντ' αὐτὸ.) αὐτὶ δ' μὲ δημηγορῦντ'. ὰ ηϰὲ τὰ μάλιγα πάσης ἰδεῖν ὁ ἀγὼν δ βελῆς.) ἐν ἐγιμ ἐνεδ' τῇ βελῇ, μόνῳ δ' τῷ ἀνδροτίωνι. ἀ δ' ἄλλη ἐ δοϰεῖ μὲ μόνῳ τῷ ἀνδροτίωνι, ἀλλὰ ηϰὶ πάσῃ τῇ βε-

ϰατάλυσας.) ἐν ὅπῃ ἐλίγξας, ἀλλὰ ϰατάλυσας ὡς ἐπὶ τυραννίδι. ἐπὶ τῶν ὑσπραξιν παρόντων.) τὸ παρόν, ὡς ἐπὶ ϰαϰόῃ τινὸς ηϰὲ λεγ' ἄπῃ. ἐ τὸ

furti agito, & eris extra periculum. Nam apud arbitrum litem persequi, nihil habebat periculi. Neutrum uis horum.) Rursus & hic magna est controuersia. Quærunt enim quidam, quâ fiat, cum res quatuor proposuerit, uelut, abducere, præire, scribere, agere apud arbitrũ dixerit, neutrum? cum nomen hoc non nisi de duobus dicatur, ut & utrunq; & ambo. Horum enim nullum de multis, nec nisi de duobus dici potest. Nam de multis locuturi, quisq; & nemo dicimus. Quid ergo de hoc dicemus? Respondemus, cum primis esse Atticum, NEVTRVM dicere non modò de binis, sed etiam de multis. Scribito.) Rursus & hic quærere est operæprecium, quomodo, cum suprà dixerit, scribito & præito: eadem denuò inculcarit? Respondemus, cum quatuor illæ res suprà dictæ ad duo contrahantur, iudices & carceris custodes: cum ergo suprà tanquam duabus de rebus docuerit: reuera hic eadem quasi repetit, & rogat, utrum uelit ex duorum, quæ iam dicta sunt, alterũ. Est autem hoc per traiectionem uerborum intelligendum: Si non uis & ijs quæ dixi prius, scribere: at alterum admitte, præire. Sin hoc recusas, præire scilicet: admitte alterum, scribere. Iudicium adipisci.) Ita dicunt Attici pro accusare. Denunciatio.) Accusatio. Nec enim tibi licet.) Scilicet scribere, qui sis ignominiosus ob impudicitiam. Operæprecium porrò est Athenienses.) Argumentum à sententia legislatoris, quam utiq; nunc examinat. Dicendi peritos.) Eloquentes.

Audaces.) Confidentes. Talium probrorum.) Qualium refertus est Androtion. Et illos.) Impudicos. Non licet maledicere magistratibus.) Non simpliciter de magistratibus loquitur: sed de ijs penes quos summa rerum est: quiq; multum possunt, ut nunc Androtion in senatu. Atq; illos aut euersuros.) Hic duæ propositiones sunt: una admirabilis, daturos eos esse operam, ut euertant rempublicã: altera probabilis, ut omnes sui similimos efficiant. Orator igitur protinus confirmare priorem necesse habuit, priusquã ponceret alteram. In uniuersum enim absurdis & admirabilibus sententijs statim adiungendæ sunt approbationes, ut priore demonstrata auditori afferamus opinionem, etiam alterã esse probabilem. Quibus neglectis.) Cum lex eum suadere & concionari uetet. De lege autem.) Lex delationis. Quibus de rebus præstat uos audisse aliquid.) Confirmatione quatuor legibus absoluta, iam transit ad perorationem. Sin hoc amplius decem millia.) Quia multitudine senatus Androtion placare iudices conabatur: ei multitudini & ipse multitudinem aliam opponit: quingentis decies mille. Si ipso tacente.) Non habente conciones. Vt maximè causa totum senatum attingat.) Non probro est, inquit, senatui: sed soli Androtioni. Vt autem demus, non soli Androtioni, sed toti senatui unum senatum præstat offendere, quàm toti nocere ciuitati. Siquidem absolueritis: in potestate oratorum.) Nisi eos condemnaueritis ut sontes: sed absolueritis ut innocentes. Veteratores & factiosos.) Veteratores uocabant negocijs incumbentes & fraudem struentes, & mercenarias operas factitantes. Fortasis ascendet ac patrocinabitur.) Rectè dixit: fortasse, & non, utiq;: ut quasi testimonio quodam probitatis ornatos eos à defensione deterreat. Siquidem improbaueritis actionem hanc.) Eodem uerbo aliter atq; aliter utitur: in eo construendo Atticam consuetudinem sequens: cuius significatio est ad rem propositam accommodanda. Hoc enim uult, si secundum reos iudicium decideritis. Vt uirum bonum intercessurum, & patrocinaturum.) Philosophatur (ut testantur omnes enarratores) & ipse orator, subijciendo, ut uirum bonum precaturum esse. Philosophicum enim est profiteri bonitatem. Quoniam ergo, ut in philosophia uersatus, ratiocinatione usurus erat: uoluit eum orator separare à cæteris: ut eo segregato ijs quæ decent, contra eum utatur rationibus: atq; ostendat, se in eo quoq; illo esse superiorem, de quo multum ille sibi tribuit. Vtitur itaq; statim, argumentando contra eum, figura complexionis, nec eius simplicis, sed eius quæ fit diuisione. Sciendum autem est, oratorem philosophicarum disputationum rudem non fuisse, ut qui Platonem audierit. Non prætermissurum.) De Androtione loquitur. A paucis exegisse.) A diuitibus, ad discrimen pauperum. Qui non numerant.) Qui nõ soluunt pecuniam. Sciendum est, Athenienses tributi nomine uicesimam partem pependisse. Tributa à Nausinico.) Quæ Nausinico prætore sunt exacta. Circiter talenta.) Propemodum. Sed & acta eius in republica.) Digressio. Hic enim à causa digreditur, commemorando ea quæ antehac fecerit Androtion. Est autem digressio ipsa pars perorationum. Sorte datum magistratum.) Dicimus, si quis uerè consideret, magistratum sorte datum potiorem esse delecto: eo quòd sors etiam probationem habet: cum sola probatione constet electio. Nam si cui sorte magistratus obueniebat, eum & probari necesse erat, dignum'ne magistratu esset: Delectus uerò & designatio non requirebat sortitionem. Cum euertisset.) Non ait, cum coarguisset, sed cum euertisset, tanquam de tyranno. In exactionem se insinuauit.) Vtitur hoc uerbo tanquam de maleficio & furto.

Alijs uerbis explicatur ab Vlpiano.

Alijs uerbis hæc ab Vlp.

* ϖρονοησαι σίοιο

ὃ τὰ πομπεῖα.) ἐκ τ῀ πομπεύειν δυνατὸν. ἰατέχνως.) αὐτὶ τοῦ ἰσχύων. διὰ τ῀ καιρὸν ὃν ἐν τότε.) αὐτὶ τ῀ διὰ τὸν πόλεμον. προάγωνας ἀεὶ.) προπαροξύτονον προάγωνδε ἢ λίγουσι, οἱ πρὸ τ῀ ἀγῶνος λόγοι οἱ ἐν τῷ δήμῳ λογοποιούμενοι παρά τινος. ἀγὼν γὰρ ἡ κρίσις, οἷον, ὡς ὅταν τὶς προορᾶτ῀ τινὰ αὐτῷ δίκην μέλλουσαν γίνεσθαι πρόκριτος καὶ λίγοι, * ἀπροσποιήτως τινές μοι φθονοῦσιν ἐν τῇ πόλει διὰ τόδε τὸ πρᾶγμα, ἵνα πρόφασιν ἢ ἐπὰν ἀσυλλογίστως τί ποιῶ, ἐκ προλίγου, ὅτι τινές μοι φθονοῦσι καὶ βούλονταί μου ἐπιβουλεῦσαι; ἔτι γὰρ.) σχῆμα διλημματικόν. ὅτι γὰρ ῥᾷον πολλοὶ καὶ κατὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν) πρεπώδης ὅτι τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ μᾶλλον περιεργάζεσθαι τὰ ἀδικήματα τ῀ ὀλίγων ἢ πρὸς τ῀ πολλῶν.

In antiquo codice litura fuit: sic tamẽ lego.

καταφάλω αὐ᾽ ἐγωγε.) μία λέξις αὐτὶ τ῀, ναὶ, ὁμολογῶ καὶ συντίθημι, ὅτι μάτην ὠκοδομήθη τὸ δεσμωτήριον. ἀλλαχῆ κατὰ διάφορον σύρίσκομεν, αὐαγινωσκόμενον ἔτο καὶ διαλυόμενον εἰς δύο λέξεις, ὅταν * κακὰ πράγματα δίκης σκαῦα τὸ * λῶλον, ἐντεῦθα ἢ ἐν ὅτῃ. αὐτᾶις πάλαι ὑπερχρεάμενον διεφυσίων.) ἐθὼ ὦ παρὰ τοῖς ἀθλωθέτοις ἐν τοῖς διονυσίοις καὶ ἐν τοῖς παναθλωθέτοις τὸν δεσμώτας ἀφιέναι τ῀ δεσμῦ ἐν ἱπάναις τᾶις ἡμέραις παρασχόντας ἐγγυητὰς πρὸς τὸ μὴ φυγᾶν, ἵνα καὶ τὸ σύνεβιε γένητ῀ πρὸ τὸ δᾶον καὶ τὸ ἀσφαλὶς ὑπάρχῃ τοῖς χριωτεμένοις, μὴ φυγόντων τ῀ δεσμῶτ᾽ · ἀλλὰ μετὰ τὰς ἡμέρας τ῀ ἑορτ῀ πάλιν ἐμβαλλομένων εἰς τὸ δεσμωτήριον, λίγ῀ δ᾽ ὅτι ἐν ἱπάναις τᾶις ἡμέραις ὁ πατὴρ τ῀ αὐλητοῦ ὡς ἄδειαν ἴσχων ἐκ τ῀ δεσμῦ ἀπέδρα. τόδε ὑπερχρεάμενος ὡς πρὸς τὴν παυήγυριν ἱπαξ. ἐπειδήπερ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐθὼ ὄχλῳ ἐρχᾶσθαι, αὐτὶ τ῀ ἐνίπαξι τ῀ παυηγύρει, καὶ χλεύῃς ἀφορμὴν ταύτην ποιήσατο, ἵνα καὶ ἀσυβῇ αὖτ᾽ λάξῃ. ἄλλα δ᾽ ἐθ᾽ ἃ ἰαλῶς διώκουσιν.) αὐτὶ τ῀, ἰαὐ συγκεῖσθαι τὰ μέλλοντα λίγεσθαι ἢ τὰ ἐρημένα, ἐδαμῶς μέλλειν νομίζεσθαι ἄξιον εἶναι μίσους ἐν τοῖς προειρημένοις, τοσούτῳ φησὶ μᾶλλόν ἐστιν ἄπορ μέλλων ἐπιφέρειν περὶ αὖτ᾽ τ῀ προειρημένων. ποίοισιν τὴν ἰαλῶ.) ἰατ᾽ ἀρονάων. χοινικίσι ἰάτωθεν γεγραμμένα.) χοινικίδας ἰαλᾶ τὰς βάσεις αὐτὰς ἵνθα ἦσαν * ἰώμενοι οἱ στέφανοι. χοινικίδδ᾽ ἢ ἐκαλοῦντο. ἐπειδὴ σχῆμα ἴσωλον χοινίκων τ῀ μέρων τ῀ σίτου, ὁ μὴ οἴκοι δι᾽ ἐκάνον.) τ῀ * φιλοπράτου λίγει. σκαιὸς.) μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος, διαβαλὼν αὖτ᾽ ἐς ἰαπίαν ἐν τοῖς προειρημένοις · βούλοιτ᾽ ἂν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ καὶ ἐς ἀπαιδευσίαν καὶ αὔοιαν ἐκκαλεῖσθαι.

* ἰατὰ

* σιμοπράτου

A Sacra uasa) Quæ in pompa circumferebantur, thuribula, Obtinens.) Cum potens esset. Ob tẽpora illa.) Propter bellum. Præludita subinde.) προάγωνας acuta antepenultima. Sic autem dicuntur uerba quæ fiunt ante causæ dictionem: ut, si quis præuidet, se in ius uocatum iri, circumeat ac dicat dissimulanter: Quidam in ciuitate hanc ob rem mihi inuident: ut in iudicium adductus dicere queat: Nónne dixi, quosdam inuidere mihi, & struere insidias? Siue enim.) Figura dilemmatica. Neq; enim facilius est, multorũ & parum delinquentium.) Reipublicæ populari cõueniens est, accuratius inquirere in delicta paucorum, quàm multorum. Affirmarim equidem.) Assentior. probo, frustra ædificatum esse carcerem. καταφάλω hic unum uerbum est: aliàs in duo resolutum, καὶ ἀφάλω malas res significat. Cum ipsis compedibus exultasset Bacchanalibus.) Mos erat apud Athenienses Bacchanalibus & Panathenæis, uinctos solui, datis per illos dies uadibus, ne aufugerent: ut & honos religioni deorum immortalium haberetur: & creditoribus cautum esset, uinctis non fugientibus, sed posti festiuitatis dies rursus in carcerem conijciendis. Ait igitur patrem Andronis illis diebus, quasi impunitate data, è uinculis aufugisse. Vtitur autem exultandi uerbo, ut significet eum, qui festiuitatem, in qua saltari solet, deriserit, etiam impium fuisse. At alia sunt, quæ benè gesserit.) Hoc est, si ea quæ dicentur & dicta sunt, conferantur: nequaquam ob ea quæ antè dicta sunt, odio dignus esse putabitur. Tantò, inquit, maiora sunt, quæ subijciam de eo, ijs quæ suprà dicta sunt. Factionẽ præclaram.) Ironicè. Scripta sub modiolis.) Sic uocat bases, quibus incumbebant coronæ, à similitudine uasorum, quibus frumentum metiuntur. Hic quidem se putat propter illum.) De Timocrate loquitur. Siniſter.) Stultus & indoctus. Cum eius in superioribus improbitatem perstrinxerit: nunc in peroratione etiam inscitiam eius & amentiam exagitare uult.

B

Scholia in περὶ Στεφάνου extant in Luteciano codice.
In παραπρεσβείαν & τιμοκράτην partim ex Vlpiano decerpta esse, partim in Scholijs Lutecianis extare uidentur. Quare noluí certum laborem capere, incerto fructu.

VARIAE LECTIONES IN VITA DEMOSTHENIS A PLVTARCHO DESCRIPTA. IN QVIBVS, VBI F. id est, fortasse additur, Vuolfianæ coniecturæ sunt: cæteræ, Lutecianæ editioni acceptæ referantur.

Ἐπὶ τ῀ νίκη ὀλυμπιάσιν.) Rectius Bebelius (ut cuiuis græcæ linguæ perito constare potest) ἐπὶ τ῀ νίκη τ῀ ὀλυμπιάσιν ἱπποδρομίας: & ita uitatur τὸ ἀκατόφωνον τ῀ παραλλήλου διοιῶς τῶν φωνήεντων. Minutæ particulæ, ut sunt articuli, & coniunctiones μὲν, δὲ, καὶ, τὲ, ac similes, temerè sæpè & inculcantur & omittuntur à librarijs: neq; rarò in earum collocatione ac usu, etiam docti uiri, sed non satis exercitati, sic hallucinantur, ut quasi flaccescat eorum oratio. Exemplis supersedeo, ne pugnas mihi concitem. Sed iudicent eruditi, & ueteris græcæ eloquentiæ acres animaduersores potius, quàm grammaticorũ canonum pedissequi.

ὡς λήμῳ ἀφαιρεῖν.) πρὸς ἀλᾶν. καὶ διαρκὴς.) διάρκης, ut sit παρόξυτονον ὁ καὶ ἡ διαρκὴς, καὶ τὸ διάρκης, ut αὐτάρκης καὶ αὔταρκες.

καὶ οἰκέων διεσπαρμένων.) τὸ οἰκέων hic locum non habet, oscitantia librarij repetitum: καὶ ἀκῦ διεσπαρμένων, placet: quod aduerbiũ codices impressi non habent. Conuersioni meæ adde: temerè dissipatis: si placet, etsi non est opus. ὑψάμενα.) Ferri posset, si sequeretur ῥωμαϊκῶν γραμμάτων. Lego, ἠρξάμενα ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἐντυγχάνειν. Mendum ortum est ἐκ παρακοῆς τ῀ ὑπογραμματεύσαντος.

ὡς ἐκ τ῀ πραγμάτων.) Magis placet annotatio marginis: ὡς ἐκ τῆ τ῀ πραγμάτων ὃς ἀμωσγέπως ἔχομεν, ἀμπειρίας. Coniunges autẽ σωίβαινον ὑμῖν ἀπολυθᾶν, rectius, ut opinor, quàm ὡς ἔχομεν ἀμπειρίας ἀπολυθᾶν. Neq; uerò me uel piget uel pudet, si quid, eundem lapidem toties uersanti, melius in mentem uenit, παλινῳδᾶν: Aristotelem autorẽ sequentem: cuius uerba ἐκ τ῀ ἀ τ῀ ἠθικῶν usum est ascribere: Δέξειεν αὖ ἴσως βέλτιον εἶναι, κῆ λέγ῀, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆ ἀληθείας, κῆ τὰ οἰκεῖα ἀναιρεῖν· ἄλλως τε φιλοσόφους ὄντας. ἀμφοῖν γὰρ ὄντοιν φίλοιν, ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν. ἀκμὴ γάρ.) Lege ἀκμὴ γάρ, ὡς φησιν ὁ ἴωνος διλῆν ἐν χορῷ βίᾳ: & uerte. Delphinis in solo flaccescit impetus, ut ait Ion.

τ῀ αὐτὸν ἐστιν.) Placet marginis annotatio: πρὸς τ῀ αὐτὸν τύπον ὁ αὐτὸς ἴσως πλάτ῀ων ἀπ᾽ ἀρχῆς λέγων (articulus ὁ propter ὁ αὐτὸς, est omittendus) cum sit dilucidius explicata metaphora, siue à figulis, siue ab ijs, qui cereas fingunt imagines, sumpta.

γεγένη.) ἐγεγένη, γεγόνει. postremum probo. μυρίακις γὰρ αἱ οι, α, ε, ῃ, ὁ λίφθεγγοί τε καὶ φωνήσαντα ἐναλλάττοντ῀· ὅπερ καὶ περὶ παύτα ἔχειλὸν τὰ γράμματα συμβάινει, ἅπερ ὑμεῖς, διάφορα τὴν διάκαμιν ὄντα βαρβαρίζοντες διὰ τ῀ αὐτὸ φθόγγε ὁρίφωνεῖν, μᾶλλον ἢ διαφθείρειν.

ἔτι βλασφημῶν καὶ καταψευδόμενος.) τ῀, καὶ, σώδισμον, rectè addidit Bebelius, Ad rem ipsam quod attinet, β καὶ ἀφέβε Demosthenes ipse non negat Gylonem auum fuisse ærarium, his uerbis: ὡς ὀφείλων ἐπιδύτης ὁ πάππος· ἐδημίαν παρίσχετο μαρτυρίαν· ἀλλ᾽ ὡς ὤφλεν.

C

διάτιχος.) διάτιχος rectè Bebelius & Felicianus. ἄργας) ἀργὰς: utrũ uerius sit; nescio. Sed παρὰ τ῀ τρόπον plus arridet, quàm πρὸς. Sic & ἢ παρὰ τ῀ λόγον. ἐθαύμασι κῆ διατινάσι.) ἐθαύμασεν rectius, cum & ἐβόλωσι præcedat. σωισχολακίναι κῆ ὠφιλᾶσθαι.) Lego cõtra consensum codicum ὠφιλῆσθαι, παρακειμένως: ut sint similia tẽpora.

ἢ ὑφ᾽ αὐτ῀ πάλιν.) Hoc malo quàm ὑπ᾽ αὐτ῀. πρεῖσθαι.) F πρεσσίσθαι. Sed πρεσσίσθαι magis placet, quia sequitur ποιεῖσθαι. πρεῖσθαι repugnat sensui. ἰσπὶς αὐτ῀.) Rectius quàm πάρεστι: nisi placeat παρέστ῀. πρὸς τὰ σιμὰ προβάσεσι.) M. προσβάσεσι: quanquam omnibus codicibus consentientib. & mox ἅμα συνεσμένῳ τῷ πρυτάνεσι.

πολὺ κῆ πυνὲν ἴχεσι.) Malo κῆ πικρὸν, & τᾶς παρὰ τ῀ ἰαμεῖον & ὃς ἐπικαλᾶτο χαλκᾶς, &, αὖτ᾽ λόγον ἔναι παρὰ τῷ φιλίππῳ. αὐθρίαι πολιμιγάδες.) πλὴν αὐθρίαν per e simplex, ut & πλὴν ναυλίαν ad ætatẽ referunt: πλὴν αὐθρέαν διφθογγογραφούμενον, ad uirtutem. Sed tanta est ferè omnium codicum, quos ego uiderim, & impressorũ & scriptorũ uarietas in hac uoce, ut utrum sit rectius, me fatear ignorare: ut et alia multa. τ῀ γῆμ μιτ᾽ αὖτ.) Post Demosthenem circiter bibit Phocion: sed natu maior illo fuit, eademq; ætate rempub. gessit. M. ἰατ᾽ αὐτὸν.

ἰαξαπικλεισμένον.) Rectè Bebelius ἰαξαπικλυσμένον παρὰ τὸ ἰαπακλύζω, ἐγχέω τὸ ἰαξακλέω. ὡς ἐχ ὑπήκοι.) Lego ὡς ἐ ἐχ ὑπήκοι, uel καὶ ὡς. κῆ παραλοβὰς ὁ ἄνθρωπος, ὑπὸ τ῀ βυλῆς ἀπίβλων.) Si post ἄνθρωπος distinguas: ferri potest. Alioqui malim ἰαξαγνοβάς.

τ῀ παραπρεσβάως.) πρὸ παραπρεσβάως.

ἐπὶ φιφαύς.) Lege cum Bebelio, πρὸ φιφαύς. Alibi notaui, præpositiones ἐπὶ, πρὸ, παρὰ, ὑπὸ, περὶ, πρὸς, & alias minutas particulas sæpè incuria librariorum permutari.

ἀφ' ὧν ἰσώθησαν.) Lege cum Bebelio, ὑφ' ὧν, per υ.

μιτασχῶσι τὸν δῆμον.) Vt Thebani deficerẽt. sed μιτασχῆσαι actiuum est melius, ut referatur ad Demosthenẽ, defectionis illorũ autorẽ.

πρὸς ἀλλήλας διαφορῶν.) Adde è Bebelio τὰς πάλαι.

Δάσχων ἢ νὴ Δι' ἀναλόω.) Δάσχων ἢ νὴ Δία συναλεῖφον διαναλέσ. Ex hoc loco uides, candide lector, me annos ab hinc unum & uiginti, sic esse legendum, non temerè diuinasse.

παρὰ ἀμφοτέρους.) Lege cum Bebelio παρ' ἀμφοτέροις. Leuiculum hoc est, ac nihil potius, quod ad sententiam attinet: sed non cõtemnendum, ὅσον πρὸς σύφωνίαν, utrum ἀπόγραφον, an uocalis scribatur, sequente alia.

δειήσασθαι.) δειήσασθαι. παράγραφη αὐθρώπεισι.) αὐθρώπεια, ut & ego olim emendaui. πρὸς πόλα, διάφορα.) διαφῶν, ut & ego.

τὸ δαρρᾶν.) τῷ δαρρᾶν, ut & ego. ἐν οἷς ἐντύχοις.) ἐφ' οἷς.

καλῶς. εἰ ἢ νὴ Δία.) καλῶς ἔχει νὴ Δία. Sic & Felicianus, & ego.

μὴ φθόνον τῶν χάριν.) Lege cum Bebelio & Feliciano, ut & sensus postulat, τῶν χαρᾶν.

παιανίσαν.) παιανίσαν magis placet, παρὰ τὸ παιᾶνα.

τυρᾶν ἀξίωμα.) Lege cum Bebelio, τὸ ἀξίωμα. &, τὰ περὶ τῶν χώραν.

ἐξήτει.) ἐξήτει, παρὰ τὸ ἐξαιτᾶν, ut & ipse emendaui olim contra consensum codicum. & πρεσβύσαν.

αὐτῷ τὰ πράγματα.) Bebelius τὰ πράγματα. &, ἀπατῶνται τῶν χρημάτων.

καὶ πάθαν ἐκ ἰῶντος.) Bebelius rectè addidit, ἀλλὰ χαλιπάνοντος & δεργβέντος.

παραλαβὰς εἰς τὸ δικαστήριον.) Bebelius rectè, εἰς τὸ δισμωτήριον.

καὶ προιλθόντες.) Bebelius rectius προσιλθόντες.

ἁπλοῖν προκειμένων ὁλῶν.) ἁπλῶν προκειμένων ὁλοῖν.

καὶ προτειχίζουτος.) Lege cum Bebelio περιτειχίζουτος.

συνεπιθήσωντι.) Si hoc placet, legatur &, καὶ συνεκβάλωσιν αὐτὸς.

φίλαρχος.) φύλαρχος ἢ φαλερός. ὅσον ἐν τίμημα.) ὅπερ ἐν τὸ τίμημα, & μαθητὰς ἀναγράφει. τὸς περὶ τὰς δύρας.) τὸς περὶ τὰς δύρας. Bebelius παρὰ. Quid si τὸς ἐπὶ τὰς;

ἅπερ ἴσλω γνώμλω ῥώμη.) Inuerte cum Bebelio & Feliciano, ut sententia postulat, ἅπερ ἴσλω ῥώμλω γνώμη.

ἐκ ἐπίστυσι.) Bebelius ἐκ ἐπίστυσι. sed tum legendum esset προαγορεύσαντος.

EX EODEM PLVTARCHO ALITER.

Quot loca in hoc opusculo σὺτύχως emendarim: testatur conuersio mea, & Specimen Demosthenicum, anno 1569. editum illud quidem, sed mendosissimè, in græcis præsertim, quòd Oporiniani successores meas emẽdationes Eusebio Episcopio communicare noluerunt. Vnde factum, ut illud specimen minimè speciosum prodierit: additis etiam græcis annotationibus in marginibus Olynthiacarum, quæ meæ non sunt. Quæ te, candide lector, scire uolui: uel ea de causa, ne accuratiorẽ hic animaduersionem desiderares. Non tamen ea prætermittam, quæ ego coniecturis assequi non potui.

πορίσας.) πορισάμλν & τὸς ξύλλογος, &, πιλειωθὰς ἢ, ἢ πλείονας & ἢ ἐλάττω παρὰ τ' ἐπιρόπων. Cum pauciora sperasset, & æquo bono recepisset.

τὸς ἢ καὶ χάριν.) Addidi, ἀφεὶς. Morellius ἀφίναι πειθάς.

ξυρέμλνον.) ἐυρεμένον. ego ξυρησάμλνον. παρίχειν αὐτὸς διατειλῶ. ἱπλά.) παρίχειν τέτες διαξειλῶ ἐρμῶ δ' ἐκείνες ἀρατέρεον. ἱπλά.

A quòd theatricam hæ delectationem haberent: illæ impetum rebus gerendis idoneum præ se ferrent.

τειηραρχικὸς.) τειήραρχος.

ἀνωμολόγηται, ὡς καὶ διὰ τ' ἔτε. &, ἀνόχθη ἢ. γραφέντος νὴ τειήρες.

τῦσαι.) κατασκύασαι. πάλιν ἐν τύτοις ὧν πολιτευόμλνος.) ἐν πάλιν ἐν τοῖς πολιτευομένοις, hæc emendatio magis placet quàm mea, ἐπὶ τύτοις: iterum ad gerendam rempublicam accessit.

γνησαίμλνον, ἀβίω ἢ δύο καὶ ἑξήκοντα ἔτη. ego diuinaram, ἔτι ἢ βιῶναι δύο καὶ ἑξήκοντα: pendente constructione à uerbo φασὶν.

γυναικὸς, ἣ τ' σὺλοκίμων τινὸς ὁλιοδώρε δυγατρὸς. Reliquit binos liberos ex una uxore, filia probati uiri Heliodori.

εἰς τὸν ἀνόν & τάσιν.) Hoc malo quàm βάσιν, ut ego τὸ πᾶσιν mutandum censueram.

ἐβασανίσθη.) ἐβασανίσθη. ἐπισχέντων.) F. προσχέντων. μίαν ἡμέραν.) μιᾶς ἡμέρας.

IN VITA DEMOSTHENIS à Libanio descripta.

πορισθέξι.) ἀμφισθέξι. τοσῦτον μνημονεύσαντος.) τοσύτων μνημονεύοντος συγχωρῆσαι. παραβαλᾶν.) παραβαλᾶν.

ἐπὶ τ' ἔτε.) τότε. παρῆλθον δὲ ἰσχνὸς.) πρεῦλθον. ἡμέραν τῆ σὺβολίᾳ.) τῆ βολιτίᾳ.

IN LAVDATIONE LVCIANICA.

μὴ δίς ἡ λραμβν δαύτος, ea tantum annotabo, quæ meã animaduersionem fefellerunt. etsi gaudeo pauca me fe-
B felliſſe, deprauata quidẽ. τ' γὰρ παραλειλειμμένον ἐτέρ λόγ.

ἐπ' ἴσης ἀξίως.) ἀξίας. ἐμμονὴν ἔχοντος.) ἐχόσης.

ἐπιφαμᾶν τ' λόγων.) τ' λόγον ἢ τῷ λόγῳ.

ὅτι τι δὲ.) ἔτι δὲ ἢ, ὅτι δὲ.

τ' τὸ δ' ἔμ.) τότων δ' ἔμ.

ἔχων οἰκαδι.) οἴκοι. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν ἀνάγνωθι. Atqui, inquam, de læto isto nuncio gratiam tibi habeo. Legito & reliquos uersus.

τί γὰρ τ' ἐτῶν καὶ δ' ὑλρίας ὀνάμλν ἀκοδίτλν ἐκ ἔχοντι;) Probarem, si legeretur ἐκ ἐκόσης, uel, ἐκ ἔχον γε. Nunc solœcismo coniecturã meam antepono.

συνίσασι δ' ἐπὶ συμμαχίας.) S. τὸς ἀθλωδίας. F. συνίσασι δ' ἔτι.

ἀ πρίαθαι δ' ἀ μᾶλλον.) Aut prius ἀ, aut τὸ δ' abesse mallem.

τ' τὸ τοῖς νῦν δοκοῦσι γίνεσθαι ὁ δημοσθένης· καὶ ἐφάμιλλος.) Hoc iis qui nunc sunt, est Demosthenes, ac, &c.

τ' ὀλίγ αἰσχρ ἐν.) τ' ἐκ αἰσχρ ἐν.

φύσει μ γὰρ αὐτῷ.) πρὸς αὐτὸν.

πρός τ' ἔν.) πρὸς γᾶν. καὶ πρὸς ὑμᾶς γε ἄγων, ἀλλ.) λέγων ἀλλὰ πεισ' ἐπ'. διανοᾶσθαι, πειρᾶσθαι.) λιγνοᾶσθαι, ἐπειρᾶσθαι. Sic & ψηφίσθαι pro οἰκῆσθαι, & ἠγανακλᾶσι pro ἀγανακτᾶσι.

τὰ τοιαῦτα.) διὰ τὰ τοιαῦτα ὧ ἀρχία.

διά τι.) διά τοι καὶ νῦν. & ἔστι ταῦτα ὦ ἀρχία.

ἀδίκ ἀπώμοτον.) In margine scholion est notatum: τετέσιν, ὅτι σὺ ὀμεῖ μέλλων, ὀμόσαι δικαίως, μήποτε γένοιτό μοι.

τ' τραγῳδιῶν.) τῷ τραγῳδῷ.

μιδ' ὡς αὖ δι.) μιδ' ὡς αὐτὸς δι.

αὐτῷ τὸ λῦμα.) Scholion in margine additum: τετέσιν, αὐτὸς πρὸ τοῦ πολιτικῆς ἐπιτήμης προσήκουσα, ὁ ἀγαθῷ πολίτη ἀξία, πλὴν δι' ὑπόνοιαν ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα τὰς χρὸς λατέον. Hoc est: Hæc prouidentia est ciuili scientiæ conueniens, bonoq; ciue digna, ut libertatis
C securitatem & constantiam fortiter tueatur.

HIERO-

HIERONYMI VVOLFII AD EVSEBIVM

EPISCOPIVM, INDVSTRIVM ET MAGNIFICVM TYPOgraphum, *in varias lectiones Demosthenicas*

PRAEFATIO.

INSTITVTVM tuum, uiro bono & docto, & tuo quoq; cognomine dignum (quod παρὰ τὸ ἐπισπᾶσθαι fieri scis) non modò multos & magnificos autores: sed & ornatè & emendatè, cum accuratis indicibus, eosdem in publicum edendi, magnopere probo: tibiq; & fructuosum & laudi sempiternæ fore confido. Inter quos Demosthenicum hoc opus: propter summam utriusq; oratoris auctoritatem: non postremas esse laturum, consentaneum est. Quò libentius etiam rectæ uoluntati tuæ, & D. Theodori Zvvingeri acerrimo iudicio: pellegendo & conferendo & excerpendo Luteciano Demosthene: morem gessi, quamuis & perpetuis laboribus fessus, & uarijs morbis penè confectus. Ac quod ad Vlpianum attinet: Morellius nō malam nauauit operam: eumq; nobis & auctiorem & paulò correctiorem exhibuit: cuius editionem in exprimendo sequaris licebit: coniecturis tamen etiam nostris (si uidebitur) alicubi adhibitis. Scholia quoq;, & si pleraq; non magni momenti, quibus longè plura (fortassis & meliora) è Lexicographis colligi possent, equidem non reijcio: uereor tamen, ne qui me rideant, qui istiusmodi λιπολογίαις, conuersione mea dignificationibus: in translatis, synonymis, cōtrarijs, constructionibus: in alijs compluribus diuersa ratio sit: ineptiæ & nugæ inanes uitari uix possunt. Nam Græca ex altero latere sita, Latinis admiscere: quamuis æquè ineptum, tamen alicubi uitare non licuit: quòd Scholiastes iste, quisquis fuit, sæpe nimium diffisus lectorum ingenijs, elementarios pueros docendos suscepisse potius uidetur, quàm eloquentiæ Demosthenicæ candidatos. Sed, utut sit, ego nihil ab ullo editum in hoc opere, præterire uolui: cum non ignorem, ea quæ pleriq; uiri docti pro nihilo ducunt, à quodá non postremæ notæ professore, magno cum supercilio & ostentatione exquisitæ diligentiæ ac doctrinæ pro suggesto fuisse decantata, uel deplorata potius ac elatrata: ut fuit ἰμαιόβις ille homuncio, & quamuis penè edētulus, mordacissimus, & in canina facundia (qua nimis petulanter & in me & in alios & me & se longè doctiores & clariores uiros inuectus est) exercitatissimus: & cum lippus esset, in perspiciendis omnium scriptorum erroribus & uitijs, acutissimus. Qui quidem rectè sibi cauit, quòd nihil in publicum edidit: μή τι πάθῃ τὸν ἐρεξιθόνιον ἴδια γένηται. Sed ille ualeat cum suis assecl is & imitatoribus: nos cæpta, bonis auibus prosequamur. Vlpianum igitur, ut dixi, pellegisse non pœnitet. In ipso autem Demosthene conferendo, haud scio an operæprecium fecerimus. Nam conlecturæ nostræ ἐν ἀσπαστῷ ἔξουσαι, Aldino, duobus Heruagianis, Felicianio, Manutiano, Pannonio, Augustano Demostheni adhibitæ, ἢ ἐπίνοιαι, ἀπὸ μεγάλης φρονήσεως, καὶ ἐμπειρίας πολυχρονίᾳ γεγεμένη (ἃ ἢ φοβερώτερον ἔτ' ἄνδρα τισὶ δόξει τῶν βασκανούντων) interposita, id præstitisse uidentur, ut acutus & eruditus lector, alia exemplaria uel expressa, uel manuscripta non magnopere sit desideraturus. Curatum enim est diligenter, ut & orthographica errata uel alioqui deprauata tollerentur: & confusa distinguerentur: neq; quicquam, quod ad rem pertineret, prætermitteretur. Itaque, si quid apud te meà ualet autoritas, mi Episcopi: sequēris eos codices, qui manu mea emendati sunt, & sub Cal. Ianuarias ad te missi: asteriscis tamen omnibus repudiatis, qui librum magis deformant, quàm lectorem adiuuant. Qui si ita ignauus est & socors, ut annotationes nostras in locis suspectis & dubijs consulere grauetur: non asteriscis, sed obeliscis erit excitandus. Pauculas tamen clausulas, quæ ex Luteciano & Augustano codice accesserunt, suis locis contextui facilè inseres & Græco & Latino. Has enim conuerti: cæteras uarietates Græcè tantùm notaui: alicubi tamen censura addita. Quòd si spacium & tempus datum fuisset: συμπάσας τὰς πολυπλόκους ἀναγνώσεις, ordine ipsarum orationum & distinctione seruata, contulissem: superuacaneas (in diuersis enim libris eædem sæpe extant) resecuissem: retentis tantum aut necessarijs, aut non omnino respuendis: cuiusmodi sunt τὰ συνώνυμα καὶ ἰσοδυναμοῦντα. Nunc, cum trimestri non amplius spacio tantum opus, unà cum Isocrate Græcolatino, proximis nondinis edito, inter uarias occupationes alias, pellegendum fuerit: malui πλὴν ἐμέμφθην ἀκριβείᾳ παραθεῖναι ἢ μηδὲν ἅπαξ. Nam superuacanea facilius auferuntur, quàm prætermissa supplentur. Ac uarias lectiones omnium editionum consignatas habes: quarum numeros, si folijs impressionis tuæ accommodari nequierint, prætermittendos censeo: lectoremq; monendū ex ipsa serie orationum & locorum, quò quęq; nota pertineat, facilè deprehendi. Obsopœi Castigationes integras excudi placet, ijsq; ordine subijci Lutecianas & Augustanas: nisi fortè isthic habeas uirum doctum & acri in Græcis iudicio præditum, qui id efficiat, quod ego, temporis angustijs exclusus, non uolens prætermisi. Agnosco enim & in hoc opere fortunam meam: quæ subindè aut aliquid turbarum dat, ocium sperāti: aut adiumenta rei accuratè cōficiendæ surripit. Nam primùm ne diu optata, & ualetudini meæ perquàm necessaria quiete, paucos hosce, qui rerijt. Neq; id factum reprehendo: de quo gratiam habemus omnibus ijs, qui aliquid operæ ac studij ad id contulerunt: sed fatum meum narro: καί τοι ἐγὼ τῇ τύχῃ, ἀλλὰ μετὰ πλείω παυσίλυπον διαμίρρησιν γεγενημένῳ. Deinde si ad manum habuissem exempla Demosthenis & Vlpiani à me correcta: facilius & cōsignare, & suis locis inserere omnia potuissem. Nunc uerendum est, ne quædam aut transponantur, aut inculcentur sæpius, aut decrahantur. Quæ solicitudo ita me angit: ut ipse Basileam irem, cauendæ istiusmodi confusionis ergò: nisi & seruitute & imbecillitate corporis: quod, hoc tempore, nec pedestre iter, nec uectationem ferre potest: impediret. Tua tamen solertia & cura, perspecta in cæteris meis lucubrationibus, non parum me recreat. Quòd si D. Zvvingerus Amphitheatro suo παγκοσμίῳ καὶ ἀειμνήστῳ exornando minus occupatus esset: is unus ὁ μόνον ἰατρὸς, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ, πολλῶν αὐτάξιος ἄλλων omni me cura liberaret. Sed cum nefas sit, grauiores illius occupationes, καὶ φιλοσοφωτέρας ὄσας, τοῖς ῥητορεύμασι τοῖς ἡμετέροις interpellare: si uel ipse ea quæ ex Luteciano & Augustano codice excerpta sunt, pellegeris, uel, ab alio non indocto pellegenda curaris: facilè apparebit, quid, & quo loco, uel Demosthenī uel Vlpiano sit inserendum: quid omittēdum. Si uerò per alia negocia nec ipse præstare hæc potueris, nec hominem idoneum nactus fueris: neminem tam ingratum, tamq; iniquum fore puto, qui non potius candidè probet, ea quæ dedimus, quàm quæ, necessitate coacti, prætermisimus, importunius requirat. Et ut existant tales (sunt enim qui metere uelint, ubi non seuerunt: & ea exigant quæ non dederunt: & ad suum arbitrium fieri & dici oportere omnia, somnient) his unum illud respōsum uolo: ὁ φρονῶν ἱπποκλάδη. Quanto enim supercilio illi me accusarint: tanto ego eos animo contemnere decreui: μίγα δὴ συνοφαντίας ἀλιξιφάρμακον πάλαι πεχρισμένας, τὸ ἀφρονιστεῖν τ' ἐκ παροιδίας, μᾶλλον δ' ἐμφύτῳ βασκανίας, τὰ ἧς ὑμέτερα διαβαλλόντων ἀλλ' ἢ τέτων βέλτιον ἐκ δὴ ἰλιάς πολυμαθημοσύνης, ἧς ὁ λοιδορώτερον ἄλλο προφρόντων, καὶ ἐπιλειπνιώτων. Scholijs, de ipso Demosthene dicta, hoc loco sufficiant. De uarietate autem tanta, tamq; multiplici codicum, ut de ueritate lectionis penè desperari queat: paulò pluribus agendum est. Ac primùm statuendum, eruditos scriptores, cum lucubrationes suas publicarent, in singulis sententijs uno quodam certo eloquendi genere, non pluribus

ac diuersis,

ac diuersis, esse usos: eoque, quod aptissimum & elegantissimum, ex magna & ampla uerborum copia selectum, iudicarent. Non igitur tanta diuersitas ab ipsis librorum autoribus, sed ab eorundem corruptoribus proficiscitur, siue librarijs, siue criticis, siue scholiastis: quorum hi postremi non tam sua, quàm describentium culpa, mutationibus germanæ scripturæ occasionem dederunt. Glosmata enim: eaque aut in diuersis libris diuersa, aut in eodem uaria: siue marginibus, siue supernè uersibus addita, sæpe in contextum irrepserunt, locoque mouerunt ueteres, ut ita dicam, colonos. Sic alia pro alijs substituta, necessaria prætermissa, superuacanea inculcata, elegans & numerosa structura peruersa est sæpenumerò. In quo genere multum peccatur ab ijs, qui memoria potius quàm oculis in describendo utuntur: sententiam animis complectentes, eandemque suo modo efferentes, & uerbis & ordine uerborum neglectis. Cum autem bibliopolæ ueteres mancipijs uterentur: è quibus unus aliquis pronunciaret, quæ reliqui scriberent: si uel dictator ille parum commodè & distinctè est locutus, uel è scribis aliqui, aut surdastri, aut fortuito strepitu ac tumultu perturbati fuerunt: quis alios alia scripsisse miretur? Accessit insolens quoddam ἀλλιγραφίας καὶ δι' ἀπὸ σημείων τινῶν συντομίας studium: nihilò melius quàm ipsa ἀκαιγραφία. Vtraque enim τὸ συναναγνωστον (qui omnis scripturæ finis præcipuus est: ut orationis τὸ συνακόλουθον καὶ σύνηχον) impedijt: cum eosdem characteres & ductus & notas compendiarias alij aliter, pro sua quisque intelligentia & perspicientia, legerent. Itaque τὰ ἐκ τῆ ἀνομοιογνώστα παράφραμματα non pauciores mutationes, quàm αἱ παραποὶ pepererunt. Nã de libris aut mutilatis, aut uetustate, & casu quopiam corruptis, aut à blattis & tineis erosis, atramento etiam exolescente, καὶ ὀβέλια τὰ γράμματα exhibente, quorsum attinet dicere? Iam librariorum insciticia, incuria, perfidia cui nota non est? Quæ μεταπλασμῶν genera non crebrò occurrunt? Omnia certè plena uideas προσθέσεων καὶ ἀφαιρέσεων ἐπεξθέσεων καὶ συγκοπῶν παραγωγῶν καὶ ἀποκοπῶν· αὐτιστοιχιῶν καὶ μεταθέσεων, ἐν αἷς καὶ ἀναστάσεις, καὶ ἀπὸ συστολαὶ ἐμπδιζόντων· διαιρέσεών τε καὶ συναιρέσεων, καὶ ἀπὸ συλλαβῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ λέξεων· ἀσ' οἱ ἂν ἀπολύτως, εἰ ἢ ὑφὲν γράφοι συναλειφώντι καὶ ἐκθλίψεων. Nec desunt ὑπερβατὰ, αὐτιπροφαὶ, διακοπαὶ, συγχύσεις, ὑστεροπρότερα· nec ἐκλείψεις καὶ πλεονασμοὶ, καὶ ἀρρυθμία καὶ ἀκαιοσύνθετα· nec αὐτιπτώσεις καὶ αὐτιμοιρεία, καὶ ἐναλλαγαὶ προθέσεων, ἀρθρων συνθέσεων, ἐπιρρημάτων, συγκριτικῶν γρηῶν, ἀριθμῶν, διαθέσεων, σχημάτων, χρόνων, διαθέσεων, ἐγκλίσεων, πνευμάτων, τονῶν, παθῶν, συντάξεων: omniũ denique eorum, quæ Grammatici Græci παρέμπτα, Latini accidentia partium orationis appellant, & reliquarum præceptionum, quæ orationem, aut obseruatæ, planam ac perspicuam reddunt: aut neglectæ, obscurant & deformant. Huiusmodi mutationum tanta multitudo uel in uno Demosthene occurrit: ut, si quis & ocio abundet, nec ingenio careat, & eruditione polleat: ἀριθμὸν σφαλμάτων ἐπανορθωτικὸν conficere posse uideatur: & in salebrosis, obscuris, dubijs, impeditis locis aliorum etiam autorum, non tam quid scriptum sit, quàm quid scribendum fuerit, è dictione scriptoris, è ratione Grammatica, è sententia & constructione, temeritate remota, diuinare. Nos autem alijs nunc rebus utilioribus, aut saltem magis nobis necessarijs, uacaturi: pauca quædam, nullo ordine, ut occurrent, uelut specimen proferamus: quæ ad certa genera, quæ modò exposita sunt, facile referentur. Sumamus igitur hæc: καὶ ταῦτ' αὐτὸ ἁμαρτυρόντ@ πράξειν φησί. Legendum esse ἁμαμαρτυρῶν τὰς πράξεις me sententia docuit, & erroris animaduersio in ἔνθ' ἐν καὶ δι' αὐτιστοιχίας, ut & alia plurima sæpe destitutum quindecim codicum auxilio. Διχογνῶν· δὰ ἐνιγνῶν· ἐνίστι καὶ δὶς πάλαντα τὰς· πρωτικοδιαταλαυσίας εἶπας: Sic πρωτικοδιαπλανία· ut causidicæ ac potius sycophanticæ artis uno uerbo apud Aristophanem descriptio, πρωτοδικοπανουργία. ὦ αὐθρῶ· αὐθωαῖ, alij, ὦ αὐθωᾶοι, alij, αὐθωᾶοι, utraque uoce præcedente omissa. ὅτι διοκρίνης ὀφέλει· διοκρίνην ὀφέλειν. ἀλλοεῖς· ἀλῶ εἶς. ὧν ἐνέστιν· ὧν ἔστιν. τὸ λόγον· τὸ λόγειν. γεγραμμένα· γράμματα. διομολογῆσα· διομολόγησα. ἀφεὶς· ἀφ' ὃς. παιδὸς· ἀπαιδ@. ἀποθεν· ἀποθεν. γράμματι· πράγματι. ταῦτα· ταὐτα. Hæc uidentur ἀναπτ παραπεῖς, è soni similitudine. ἀλιθὶς· ἀνειβὶς· τ' ἀλιθὶς, τ' ἀνειβὶς. ὑφαίνεσθ· βύλεσθε. ὁποίας· εἴας. τιμησίας· λιολάσεις. ὑλίνου· ἕσου. Hæc Synonymorum permutatio scholijs debetur. ταὐτα, ὅσα· ἅπανθ' ὅσα. ἰατίγνωτι· ἰατιγνώκατι. ἤθελσαν· ἐθεσαν βλαβίλιπτ', βύλεπτ'. διακιμένων· διακινχιμένων. ἐνιχέρησι· ἐνιχάρησι. ἐπὼν· ὑπεισπὼν. ἀναγκαζομένης· σωαναγκαζομένης. ἵνα· μὴ ἵνα. τὰ ἐκ· τά, τι ἐκ. παρακαλατιθμένων· παρακαλατιθέσθαι. αὐτὸς· ἐτ@. οἰκημένας· εἰνοημμένας. ἱματᾶν· ἱματᾶν. παρ' ὑμῖν· παρ' ὑμῶν. ἐγγέγραπτο· ἐνιγέγραπτο. ἄδικ@· αὐάδικ@. ἀδικᾶν· αὐτιδικᾶν, αὐταδικᾶν. βλαπτήσομεν ὅς· βλαπησομένους. λοιπῆσαι· λοιπίσαι. αὐτὸν· αὐτὸν. ῥύτωρ· ὁ ῥήτωρ. Sed modus sit rei propè infinitæ: quam priuato quisque studio: ex ijs, quæ & à nobis, & ab alijs notata sunt: obseruet. At, inquies, quis in tãta uarietate ueram lectionem deprehendet? Alicubi fortasse nemo: ἴσων γὰρ ψήφων γιγνομένων· quoties & uerborum eadem uis est: & ratio sententiæ atque Syntaxeos constat: & non dissimilis est numerorum concinnitudo. Vbi uerò alius codex ad hæc propius accedit, alius ab ijsdem recedit longius: quis dubitet uter utri sit præferendus? Atque hæc mea adiumenta fuerunt in ijs autoribus interpretandis, quorum aut singulos tantùm, aut plures consentientes codices habui: neque coniecturas meas, quæ & rationem Grammaticam, & sententiæ ueritatem, & dictionem autoris solicitè consectantur: atque diuturnum in Græcis literis (in quibus ætatem consumpsi) usum & iudiciũ, cum multis curiosis exemplis (etsi hoc inuidis & imperitis arroganter dictum uidebitur) commutata uellem. Neque hoc à me temerè iactari, docere poterunt Isocrates, Plutarchus, Epictetus, Suidas, Byzantina historia, Scholia Ptolemæi, Vlpianus, alia complura, & hic ipse Demosthenes: quem non pluribus locis tot, tam diuersa exempla, quàm diuinationes nostræ, καὶ γνώμη ἐπιτυχὴς correxerunt. Ea autem ut addantur, quæ à librarijs non deprauata, sed ῥωϊκῷ τινὶ πολύματι omnino prætermissa fuerunt: quæque non nisi libri integri subsidio restitui possunt (quę perpauca quidem sunt) non est ab homine postulandum. Illud uerò, mi Episcopi, & optandum est, & opera pro uirili danda, ne operæ tuæ, quæ nos tantis laboribus emendauimus, per insciticiam & incuriam denuo corrumpant atque deprauent. Quod absit, ut fiat cum utriusque nostrûm iniuria atque infamia, & iusta inscriptionis criminatione. Neque uerò fiet, te uigilante, καὶ ἐπισκοπῶντ@ ut soles: qui multis egregijs uoluminibus editis, fidem tuam atque industriam omnibus candidè iudicantibus approbasti. Vale. Augustæ Vindelicorum, XXIII. Augusti: quo die typographicis scriptionibus confectis, onus Ætna grauius excussisse, & è dura seruitute, aureæ LIBERTATI restitutus esse mihi uideor: Anni M. D. LXX.

AD

AD MAGNIFICVM ET GENEROSVM VIRVM, D. IOANNEM IACOBVM FVGGERVM: KIRCHPERGAE, VVISSENHORNI, & PHYRETTARVM DOMINVM: CÆSAREÆ & REGIÆ MAIESTATI À CONSILIJS, &c.

ingenio, doctrina, virtute ornatissimum, Hieronymi Vvolfii, in Demosthenem, latinum à se factum,

PRAEFATIO.

QVOTIES, Ioannes Iacobe Fuggere, uir ornatissime, uitæ meæ cogito, studiorumque rationem: fato quodam rapi mihi uideor ad hoc literarum genus, in quo multos iam annos, nescio quàm feliciter, sedulò quidem certè uersor, & diligenter. Cum enim puerum olim nulla discendi occasio, nullæ parentum & amicorũ cohortationes inuitarent, sed potius plurimi deterrerent: naturâ tamen ita mihi fuit insitus & infixus incredibilis quidam græcarum literarum & poeseos amor, ut in magnis, & ferè perpetuis, cùm fortunæ, tum ualetudinis incommodis, nunquam hactenus à semel instituto studiorum cursu potuerim ullis rationibus dimoueri. Quàm prudenter in eo fecerim, non dico: & si quid peccatum est, satis graues erroris mei pœnas do, qui ex adamatis literis, nihil fero præmij, præter labores & molestias: neq; ullum prospicio portum, in quo post diuturnas ueluti tempestatum iactationes, tandem cõsistere liceat, cum hactenus quidem ab alio exilio (quid enim aliud dicam, etsi non longinquas, crebras tamen & æquè molestas peregrinationes?) subinde fuerit in aliud abeundum. Siue igitur ea Fortunæ, præpotentis dominæ, siue simplicitatis meæ culpa sit: ferendum est, non culpandum, quod iam mutari non potest: & miserijs meis hæc fingenda consolatio, stationem hanc mihi diuinitùs esse attributam, atque in ea strenuè pro parte uirili elaborandum. Id quod in hunc usque diem facere non desisto, maiore omninò contentione (si quid amicorum reprehensionibus credendum est) quàm uires ac ualetudo mea patiuntur. Cum enim docendi prouincia me plus satis exerceat: quicquid reliqui temporis datur, id uniuersum, genio sæpe defraudato, legendo, meditando, scribendo consumo. Quod cur faciam, si quis me roget, illud ueriſimè respondebo: me sine magna animi molestia non aliter posse facere, siue quia sic assueui, & natus fortasse sum ad ærumnas: siue quòd (ut Plinius dicere solebat) omne perire tempus existimo, quod studijs non impendatur. Ac potuissem quidem, & haud scio an debuissem etiam, hanc sedulitatem in alio uitæ genere consumere, quod plus & fructus haberet, & dignitatis. Sed quia serum est post facta consilium, Spartam quæ mihi obtigit, ornare studeo. Anno igitur superiore, in publicum edidi Isocratem à me conuersum: qui etsi propter necessariam festinationem & alias incommoditates, non sic emendari potuit, ut uel mihi ubiq; satisfaceret: ea tamen liberalitate amplissimi & prudentissimi senatus Norimbergensis (cuius honorificis de me iudicijs non minus debeo, quàm munificentiæ, ac semper debebo) eo candore doctorum est exceptus, ut me non adeò pœnitere debeat illius lucubrationis, quam nunc succisiuis horis secundæ editioni adornare conor: ut tantorum uirorum fauore, & eruditorum approbatione dignior aliquanto uideatur. In quo autore cum tyrocinium non inauspicatò feciſſem, ac maius opus aggrediendi tempus adesse uideretur: non magnopere fum aduersatus Ioannis Oporini, doctissimi uiri, mihique amicissimi iudicio, qui Demosthenem latinum iam multis annis flagitari à studiosis indicabat. A quo opere eo minus abhorrebam, quòd iampridem eius autoris non modò quasdam orationes ingenij exercendi gratia conuerteram, sed & locutiones minus peruulgatas, & sententias omnes insigniores, in peculiare uolumen contuleram: & assiduitate diligentiæ fretus, me nauare aliquid atque efficere posse sperabam, quod boni & docti uiri approbaturi essent. Neque tamen non prouidebam maleuolorum quoque calumnias, & importuna sciolorum iudicia: quæ tã multa, tam uaria, tam inter se discrepantia sunt, ut ea persequi & refutare sit infinitum. Delibãda tamen pauca mihi sunt, ut mei mihi consilij ratio nonnulla constitisse uideatur. Ac primùm eorum solicitudo, qui metuunt, ne adolescentes conuersionibus freti, græcas literas negligere incipiant, ita mihi uidetur inanis, ut studiosos adolescentes nulla ratione magis incitari possit ad græcas literas discendas existimem, quàm si prospiciant, se fidelium interpretum auxilio, quasi compendiaria uia, sine magnis molestijs & difficultatibus ad elegantissimæ & eruditissimæ linguæ, iucundissimam simul & utilissimam cognitionem peruenturos. Quos enim prius, fortasse nec à præceptoribus, nec copia librorum satis instr[illegible], desperatio retardabat: ij fiducia interpretationis, difficillimum quenque scriptorem in sua lingua suscipere legendum audebunt: & eam sibi felicitatem gratulabuntur, quòd, quæ in latino sermone rudiora sunt, & longè infra excellentiam ipsorum autorũ, ea non mutilata, non inquinata, non deprauata, non imminuta, sed integra, pura, correcta, solida, ut ab autore ipso publicata sunt, cognoscant. Quod certè tanti refert, ut optabilius esset, omnes ijs esse ingenijs, ea industria, ea felicitate, ut trium linguarum coniuncta scientia, omnes res cognitu necessarias & utiles, siue ad pietatis cultum, siue ad rempublicam gubernandam, siue ad mores formandos, siue ad rem domesticam constituendam, & curam ualetudinis pertinentes, non ex inquinatis interpretum riuulis, sed ex limpidissimis ipsorum autorum fontibus haurirent. Sed uidemus eam ignauiã nostri seculi, & in summa discendi copia fastidium, ut hoc optare audaciæ, sperare stulticiæ esse uideatur. Quare non improbandum erit eorum studium, qui in id operam dant, ut præstantissima ueterum monumenta possint etiam à mediocriter literatis, aliquo modo intelligi. Idque nonnulli sunt (graues profectò & eruditi uiri) qui non paulo utilius esse putent, quàm quod nunc complures sibi studio habent, ut hinc inde malè consutis quasi centonibus, nouos, eosque nugaces plerunque libellos (pauci enim uerè docti & eloquentes sunt, ad quos hęc reprehensio nihil pertinet) concinnẽt, & cramben nõ bis, sed sexcenties repetitã apponant. Qui quid efficiunt aliud, quàm ut uarietate præceptionum ingenia distrahantur: & bibliothecis in immensum exaggeratis, neglectis libris melioribus, deteriores non rarò celebrentur? Plures ferè nunc sunt (ut de alijs taceã) artium dicendi methodi, quàm ipsarum artiũ studiosi. Quanto autem esset præstabilius, Aristotelem & Ciceronem eruditis commentarijs illustratos, studioſè legi, ac edisci? Quanquam qui sua compendia eò retulerunt, ut illis rectius intelligendis seruiant: eos profuisse plurimùm, nemo non intelligit & fatetur. Ac eandem etiam eruditarum interpretationum rationem esse cẽseo: & ego in Demosthene conuertendo, eò respexi, non modò ut à rudibus græcarum literarum legeretur, sed ut cum græco autore conferri mea posset interpretatio, & ei per omnia (quantum liceret) exquisitè responderet: ac nihil malim, quàm ut (quod in multis autoribus factũ esse uideo) cum latinis ex aduerso græca cõiungerentur. Non quòd uim illam, & (ut Græci uocant) Δεινότητα Demosthenicæ orationis, & Atticam uenerem, & numeros oratorios ulla ex parte me consecutum sperem: quod quis sibi arroget (his quidem temporibus) nisi prorsus amore sui nimio & admiratione cæcutiat? sed quòd in optima conscientia lucem non reformido, & sententias sententijs appendero summa fide sum conatus, ad eamque rem & tempus (quanquam id sanè iusto breuius) & diligentiã adhibui quàm fieri potuit attentissimam. Quod ipsum in hoc autore consequi, quàm sit arduũ, ex eo apparet, quòd in tãto græcæ linguæ interpretum numero, nemo hactenus totum Demosthenem conuertendum suscepit: alij profesi nescio quid

Fortuna & instituũ autoris.

Isocratis conuersio.

Conuersio Demosthenis.

Conuersiones utiles græcæ linguæ studiosis.

Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquæ.

Veterũ scripta meliora nouis.

Isagogæ inutiles.

Demosthenicæ conuersionis scopus.

Demosthenes totus conuersus à nemine.

quid (neque enim tam facile est præstare magna, quàm polliceri) distulerunt: alij ea ediderunt, quæ qualia sint, aliorum esto iudicium. Neque enim mihi propositum est, quenquam uel tacita cogitatione perstringere: laudare quidem eos, qui in aliquot orationibus explicandis egregiam operam nauarunt, cuperem, & pro officio deberem, qui idipsum quod egò sum conatus, si uellent, longè luculentius præstarent, nisi assentationis suspicionem pertimescerem. Nunc dum alij uel cessant, uel quæ scripserunt, Horatij secuti consilium, in nonum annum premunt: hunc laborem imponi mihi passus sum, partim hortantibus, partim susceptum opus approbantibus eruditis non paucis. Non equidem sum omnium audacissimus, nec sine omni deliberatione & uirium mearum æstimatione tantum opus sum aggressus (quo quid queat esse turpius?) aut me unum id efficiendi facultatem habere credidi, de quo complures alij desperassent. Sed duabus rebus fretus præcipuè fui: tolerantia laborum, quibus in honesto proposito non facile succumbere soleo: & mediocri multorum annorum græcæ linguæ usu, & exercitatione. Præterea mihi Demosthenem legenti, & sæpius relegenti, non tantum inesse difficultatis uidebatur, quantum plerique persuasum haberent: & si qua difficultas esset, eam pendere partim ab ignoratione linguæ græcæ, quę iam nõ autoris culpa est, sed lectoris: partim ab exemplarium deprauatione, de qua nos quoque nõ iniuriâ conquerimur. Nam cum oratorem hunc nostrum sic certè loqui oportuerit, ut à cerdonibus, à nautis, ab agricolis (hoc enim eius fuit auditorium) elligeretur: putaui, me, quanquam in media Germania natum, assidua tamen optimorũ græcæ linguæ scriptorum lectione id esse consecutum, ut Demosthenes (toties præsertim relectus) nihilo mihi esset obscurior, quàm alicui auiculario, aut rustico, qui quotannis eum semel atque iterum pro concione dicentem, oscitanter audiuit. Quamè excipio instituta ueterum, de quibus nihil certi nobis est traditum: & codicum mendas, quæ certè maximam difficultatis opinionem pepererunt. Ego uerò ad eam superandam quibusdam artibus sum usus, quibus me profeciſse aliquid existimo. Vna hæc est, quòd mihi non persuadeo me quicquam scire, quod nescio: quo uitio multi, nisi multum fallor, & suo & aliorum malo laborant. Locos igitur ambiguos & dubios in omnem uersò partem, & quàm attentissimè cum toto genere Demosthenicæ orationis, aliorumque bonorum autorum comparo: diligenter inquiro, an aliqua uerba desint, redundent, uitiata sint aut transposita: si plura exemplaria habere possum, confero: si quem locum ab alijs citatum, declaratum, aut conuersum esse memini, consulo. Atque in hac quidem parte, non parum adiutus sum IOANNIS BERENARDI FELICIANI, doctissimi uiri, diligentia, qui curauit ut exemplar Demosthenis ex officina Frãcisci Brucioli Veneti, quod Heruagius nuper æmulatus est, multis in locis correctius haberemus. Quanquam is quoque nostræ industriæ permulta & inuestiganda reliquit, & diuinanda, quæ in nostris Annotationibus indicata, eruditi lectoris iudicio committemus. Altera est, quòd, si difficultas non corrupti exemplaris esse, sed uel uerborum, uel ipsarum rerum uidetur: nullius me laboris, nullius operæ piget, in consulendis & euoluendis optimis quibusque, tum ueterum tum recentium, græcorum & latinorum commentarijs: nec doctos etiam uiros, si occasio datur, scisciari erubesco. Atque utinam laudabilis illa ueterum consuetudo reduceretur, qua illi opera sua, priusquam in publicum ederentur, in consessu doctorum, liberè candideque iudicantium, recitabant. Nam ea ratione infinitæ & uerborum & rerum ineptiæ uitarẽtur. Nemo enim tam acutus est, nemo tam uigilans, quin aliàs incogitantia, aliàs ignorantia, & cæco amore sui hallucinetur. Sed cum ut alia multa, sic hoc quoque bonum ætati nostræ desit: uno contentus fui, SEBASTIANO CASTALIONE, homine acerrimi ingenij, egregia trium linguarum cognitione (id quod ipsius monumenta & declarant, & declarabunt, neque ullo alio præcone indigent) candore & humanitate singulari, & meliore fortuna liberalisque patroni benignitate dignissimo: qui qua est facilitate, pro amicitia nostra non recusauit conferre mecum ad græcum exemplar magnam Demosthenicarum orationum partem, & de multis sermonis uitijs me admonuit, quæ ego, fretus autoritate recentium scriptorum, quorum ab ineunte ætate plus satis fui studiosus, antè pro uitijs non habebam: nunc admonitus, pleraque facile cauere posse uideor. Denique, ubi me hæc omnia præsidia destituunt, non uideo cur non in æqui lectoris humanitate certissimam ueniæ spem repositam habere debeam: etsi confitear, me uelut in salebris hærere. In quo ego suauiter interdum eorum ridere soleo puerilem arrogantiam, qui inscitiam suam ab acutis lectoribus deprehendi, quàm ingenuè ipsi confiteri malunt. Quasi uerò propterea sis reprehendendus, si post adhibitam omnem diligentiam, quædam ignoraris? aut ullus omnino sit autor uel minimus in utraque lingua, de cuius locis aliquot non sit homini prudenti, & iudicium non præcipitanti, dubitandum? Quid de Demosthene dicemus, qui præter loca deprauata complura, tam acutus, tam breuis, tam rotundus, tam lubricus est, ut ego quidem ijs ignoscam, qui eius sententiam alicubi non sunt assecuti: & ignoscẽdum mihi putem, si in tam longo opere aliquando somnus obrepserit, diuturnitate laboris & uigiliarum defatigato: in magna præsertim temporis breuitate, multisque incommodis. Nam cum præter cætera mala & negocia, quæ non pauca nec opinanti obiecta sunt, docendi me labor quaternas singulis ferè diebus horas detineret, eaq; prouincia optimas quasque horas suo sibi iure uendicaret, ac uixdum aggressum, cum maximè feruebat animus, è medio plerunque ueluti cursu reuocaret: cum non ut Demosthenes in subterraneo specu abditus latêrem, sed in loco turbulentissimo uersarer: adeò, ut interdum penè obsurdescerem strepitu & clamoribus hominum: non pluribus tamen mensibus (id quod conuictores mei, & familiares non pauci norunt) totum latinè conscripsi Demosthenem ab initio usque ad finem, quàm qui in tot occupationibus ad diligenter pellegendum requirantur. Quare beati isti & ocioſi, qui, si unam atque alteram Demosthenis, aut Isocratis, aliorúmue scriptorum oratiunculam, longiore etiam spacio quàm elephanti pariunt, elucubratam ediderint, dij sibi uidentur: iniqui in me iudices esse non debebunt. Ego enim, si fortuna pateretur, eorum tarditatem imitari facile possem: ipsi meam properationem fortasse nó imitarentur. Neque hæc ostentationis causa dico (neque enim nescio, non tam celeritatis esse laudem, quàm bonitatis) sed ad ueniam duntaxat facilius impetrandam uolo pertinere. Cur enim non malim solidam potius laudẽ expetere, mora longiore interposita: quàm aliquorum reprehensionibus nimia festinatione dare locũ? Sunt enim, qui summæ temeritatis esse censeant, breui tempore conari quicquam in Demosthene, cuius omnes orationes fuerint longo tempore meditatæ. Sunt qui ætatem meam exagitent: sunt qui usum rerum in me desiderent. Quasi uerò aut idem sit conuertere, quod conscribere: aut Nestor antequam tria uixisset secula, homo non fuerit: aut grãmaticus in optimis utriusque linguæ scriptoribus ab ineunte uersatus ætate, munere suo fungi nequeat, nisi idem, quemadmodum Alexander Magnus, orbis terrarum imperium administrarit? Ridiculæ sunt istiusmodi cauillationes, & ipsa maleuolentia ieiunæ. Nam illud profectò non ualde metui, ne quis hanc uelut adoream mihi præriperet. Neque enim is est Demosthenes, qui se uel legi ab omnibus, nedum conuerti patiatur. Et qui id possent in Italia, Gallia, Germania, atque alijs nationibus, in quibus literarum studia florent, complures eruditi, maioribus aut splendidioribus occupati rebus, scholasticum hoc, atque adeò grammaticum interpretandi græca munus negligunt. Sed duæ me res uehementer incitarunt: una est, ac præcipua, ualetudinis (quam per seruitutem & inopiam satis curare non licet) perpetua ferè imbecillitas, quæ in hoc opere laborantem non semel in desperationem uitæ coniecit. Sic, quæ res alios segniores ad laborem reddit, ea mihi ingens calcar addidit: metuenti, ne cœptum opus

Subsidia interpretis.

Facilitas Demosthenis.

Prudens dubitatio.

Feliciani editio.

Inquisitio diligens.

Recitationes ueterum.

Sebastianus Castalio.

Ignoratio cum uenia.

Lapsus facilis in Demosthene.

Interpretis incommoda.

Causæ festinationis.

opus in medio ueluti cursu, immatura morte abrumperetur. Deinde uerebar (non ignarus fati mei, me nusquam ferè diutius consistere patientis) ne mihi aliò abeundum, & tota ratio studiorum (id quod in peregrinationibus, multis de causis accidere solet) perturbanda ac immutanda esset. Hæc igitur incredibilem ardorem primo quôq; tempore conuersionis absoluendæ, in animo meo excitarunt. Itaq; neq; noctes neq; dies conquieui, repudiatis omnium uoluptatum illecebris, propulsatis uarijs difficultatibus, antequam ad optatum finem cœpti operis peruenissem. Quod quum à studiosis & bibliopolis uehementer flagitari cognouissem, non differendam diutius editionem esse censui. Quid enim uetat, hominibus interim & prodesse, & gratificari? Nam si uita mihi benignitate numinis contigerit aliquando tranquillior (de quo non despero) ac diuturnior, quam polliceri mihi per ualetudinem uix audeo: semper erit emendandi & exornandi locus. id quod, ut à quibusdam reprehensum est, censoria planè sententia, quicquid omnibus suis numeris absolutum non sit, ueluti loco mouentibus, atque in ordinem cogẽtibus: sic à doctissimis quibusque tum nostræ ætatis, tum ueteris memoriæ uiris, aut cum laude, aut certè non sine uenia, semper est usurpatum. Nam præclarè poetarum sapientissimus Euripides, εἰ δὶς τὰ αὐτὰ λέγοι, inquit, φρονεῖν δὶς σοφὸν ἐστί: & interdum graues iustæque causæ sunt, propter quas, non quidem præcipitandæ, sed maturandæ tamen sint editiones. Neque tamen hoc sic accipi uelim, quasi me sententias alias allaturum esse putem (dedi enim ne in ea re socordiæ accusarer) sed quòd genus orationis, de quo rebus ipsis intentus animus, non erat, limari multis in locis & splendescere cura & diligentia poterit. Sic neque iacturam ullam facient lectores (sententiam enim Demosthenis, quoad eius à me fieri potuit, germanam habebunt) & qui post editionem emerint, id commodi capient, ut dictione minus horrida magis delectentur. Hic igitur labor meus, qualis qualis est, equidem opto ut studiosis hominibus prosit, siue mediocriter doctis siue rudibus græcarum literarum. Vtriusque sanè consultum uolui, ac toties & legi & relegi Demosthenem, toties meam conuersionem cum ipso autore contuli, toties emendaui, toties in singulas propè syllabas inquisiui: ut ignoscendum mihi esse putarem, si me aliquid præstitisse profiterer, quod alios minus diligentes & attentos præteriisset: ac sperarem, tum latinè duntaxat doctos græcum codicem non magnopere desideraturos: tum in græcis literis non satis exercitatos, conuersionis meæ uelut adminiculis, ad ipsum autorem pellegendum tanquam riuulo non inamœno duce ad fontem limpidissimum atque uberrimum, facile peruenturos. Ego certè, cum primùm Demosthenem Marte meo (nec enim diu magistrorum opera uti mihi licuit) legere cœpissem: quanta animi alacritate, quanta exultatione accepturus fui conuersionem summi oratoris, hac mea nihilo meliorem, aut aliquanto etiam deteriorem? Nam ut ullius boni oratoris interpretatio sit exemplari melior, aut æquè bona, fieri fortasse non potest: ego quidem nequaquam id mihi arrogo: sed quoties rem cum re confero, & animo meo perpendo, tantum interesse uideo inter meam & Demosthenicam orationem, quantum interfuit inter Demosthenem dicentem & scribentem, hoc est, inter uiuentem & mortuum. Neque enim dubium esse debet, eam fuisse non modò dexteritatem & artem, sed suauitatem etiam & uehementiam, eam uim, eum impetum actionis & pronunciationis Demosthenicæ: ut nec ullis comprehendi literis, nec à nobis, in hac (quantacunque uulgo putetur) eloquentiæ nostratis barbarie, uel intelligi, uel cogitari satis ab ullo possit. Hoc testatus est ipse etiam Demosthenes. qua de re præstat audire Ciceronem, qui præceptioni decori, libro de Oratore tertio, hæc uerba subijcit: Sed hæc ipsa (inquit) omnia perinde sunt, ut aguntur: actio inquam in dicendo una dominatur, sine hac summus orator esse in numero nullo potest: mediocris hac instructus, summos sæpe superare. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, quum rogaretur, quid in dicendo esset primum: huic secundas, huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Aeschine dictum uideri solet, qui cum propter ignominiam iudicij cessisset Athenis, rogatus à Rhodijs, legisse fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenem dixerat: qua perlecta, petitum est ab eo postridie, ut legeret illam etiam, quæ erat contrà à Demosthene pro Ctesiphonte edita: quam cum suauissima & maxima uoce legisset, admirantibus omnibus, Quanto, inquit, magis admiraremini, si audissetis ipsum? Quo satis significauit, quantum esset in actione: qui orationem eandem, aliam esse putaret, actore mutato. Hactenus Cicero. Quòd si tantus orator Aeschines, quo idem Cicero nihil diuinius cogitari posse asserit: quem inimicus Demosthenes à magnitudine uocis μεγαλοφωνότατον appellat, imparem se fatetur eloquentiæ Demosthenicæ: quid de mutis literis est dicendum, quæ solum inuentionem & dispositionem reddunt integram: sed elocutionem, quæ sine pronunciatione suum tueri nomen uix potest, dimidiam? Itaque longè falluntur, qui legendis Ciceronis & Demosthenis aliorumque oratorum scriptis, se totam heroum illorum eloquentiam comprehendisse putant: multo ineptiores sunt, qui se illis una atque altera oratiuncula nitidulis uerbis & sententiolis, lucubratione multorum annorum quamuis bellè concimata, non modò pares, sed superiores etiam, si dijs placet, esse opinantur. Longè, longè inquam alia res est, quàm uulgus hominum existimet, eloquentia. Cuius etiam præstantissima quæque scripta, quid aliud sunt, quàm uita & spiritu carentia, eaque mutila simulacra? Esto, ut in corpore humano, caput & summa pectoris, quæ Apelles in celebrata illa sua Venere politissima arte perfecit, reliquam partem corporis inchoatam reliquit: sic inuentio & dispositio reliquis orationis partibus, si res ipsa spectetur, non uulgi applausus, qui multum à iudicio doctorum dissidet, antecellat: tamen ut illa ipsa Venus multo haud dubiè fuisset admirabilior, si manus etiam & pedes ac cætera membra omnia pari elaborata artificio accessissent: sic ea quoque eloquentia multo præstabilior est, quæ non dimidiatam duntaxat elocutionem habet, hoc est, uerborum & sententiarum ornamenta, sed perfectam, quæ sententijs & argumentis ratione inuentis atque ordine collocatis, non mutas figuras literarum, sed uocem, uultum, gestum, & motum totius corporis artificiosum ac decentem accommodat & adiungit. Neque hæc in orationibus modò, sed in poematis etiam, ac multo magis, animaduerti possunt. Virgilium enim (ut non ignobilis grammatici uerbis utar) pronunciasse maxima suauitate accepimus, & miris lenocinijs: ac Iulium quendam Montanum dicere solitum, inuolaturũ se quædam Virgilio, si & uocem posset, & os, & hypocrisim. Eosdem enim uersus, eo pronunciante, bene sonare: sine illo, inarescere quasi mutos. Quid iam de conuersionibus est dicendum? quæ cum (ut ita dicam) simulacri simulacra, & umbrarum umbræ sint, an fieri ullo modo possit, ut (quod paulo antè dixi) optimo exemplari, pari & bonitate & fide optima respondeant, equidem nescio. Vt enim nationis, sic etiam linguæ cuiusq; peculiaris, & alicubi prorsus inimitabilis est Genius, diuersi mores, diuersa instituta, & sæpe contraria, quæ necesse est etiam suo quodam orationis genere explicari, quæ suis uerbis iucundè, alienis molestè dicuntur. Quòd si pro ijsdem similia uelis substituere, maxima tamen erit nihilominus in ea similitudine dissimilitudo. Sed ut hoc Ciceronis diuinitati ingenij & meritæ autoritati fortasse concessum fuit, atque alijs eiusdem ætatis, qua & græca & latina lingua maximè floruerunt, præstantissimis uiris: ita nobis, qui utriusque fragmenta in scriptis habemus reliqua, qui magnis difficultatibus conflictamur, illud satis opinor esse debet, si sententias bona fide, eodemque ordine appenderimus, & genus orationis facile & mundum adhibuerimus: in quorum utroque non parua certè est difficultas. Sed in eloquendo, quàm intelligendo, longè maior. Quare ualere eos iubeo (nam ob paucitatem & ignauiam minor eorum esse debet autoritas) qui à græcarum literarum interpretibus ubique splendorem Ciceronianum, hoc est, aquam è pumice,

Interpretis diligentia.

Discrimen græci & latini Demosthenis.

Actio & pronũciatio magna pars eloquẽtiæ.

Dimidiata librorum eloquentia.

Virgiliana pronunciatio.

Conuersionum difficultas.

mice, petunt. Quasi uerò eadem sint tempora nostra, quæ Ciceronis: & non illud quoque sit operæprecium, adiuuare homines studiosos, ut primùm per interpretem, utcunque ita latinè balbutientem audiant Demosthenem, ut tum in littore balbutiebat, antequam ὀπτὸν φέρειν τὸ ῥῆτορα σαφῶς, lapillis linguæ subiectis: pòst etiam expeditè, & magna ui in frequentia populi Athenienſis Atticè concionantem audituri? Quod si nefas esse putant, cõtaminari malè describendo Demosthenem: primùm ab eis postulabo iure optimo, ut ea quæ reprehendunt, ipsi meliora faciãt: deinde rogabo, cur in omnibus scholis eius sententias latinis explicari uerbis æquo animo patiãtur? Quod si utile esse concedunt (sicut utilissimum esse adeò negare non possunt, ut nulla ratione alia hoc tempore doceri græcæ literæ possint commodius:) quæ inuidia est, si quis conuersionem eiusdem autoris in publicum ediderit, eum proscindere & calumniari? Quanquam contaminatum à me esse Demosthenem, negare & posse & debere uideor. Etsi enim Ciceronianæ imitationis præclaram laudem nec mihi arrogo (non enim, ut ille ait, cuiuis homini contingit adire Corinthum) neque cuiquam inuideo: illos ipsos tamen, quibus maior ingenij uis & fortunæ fauor contigit, parum facere candidè puto, addam etiam imprudenter & temerè, si nitore uerborum omnia metiantur, de sententiarum ueritate & grauitate parum laborantes. Quas ego me sanè spectasse præcipuè non dissimulo: sic tamen, ut

Dictionis genus. uerba non negligerem. Nam utranque difficultatem (de quibus paulo antè memini) tum intelligendi, tum eloquendi, assiduitate diligentiæ studui superare: & dictione uti uolui, quæ nihil haberet salebrosum, aut barbarum: nihil affectatum, aut insolens: sed & latina, & facili ad intelligendum, & ad uerba Demosthenis quàm proximè accedente. Necessariò tamen interdum usurpanda fuerunt quędam minus in ea notione trita fortasse ueteribus, quia tum meliora non occurrebant. Qua de re cum plura dicturi simus in nostris Annotationibus (quas utinam fortunæ iniquitas ita me perficere pateretur, ut ad græcè legendum Demosthenem omnibus optima cùm spe accedere liceret) nunc non ero longior: ac mihi fore persuadebo, ut quicquid est eiusmodi, ingentium laborum causa quos cæpi, æquus & candidus lector, uel imbecillitati ingenij, uel occupationibus & incommoditatibus meis ignoscat

Dedicatio. & condonet. Nec enim uideo plura dicere quorsum attineat, apud te pręsertim, IOANNES IACOBE FVGGERE, uir ornatiss. qui pro ingenij tui excellentia & exquisita eruditione, quæ in tanto fortunæ opumque fastigio, eo est admirabilior, quo rarior, tanto melius æstimare potes, quid sit de hoc meo labore sentiendum, quantum prudentia & candore cæteris antecellis. Qua re ego fretus & eruditione tua, & humanitate singulari, quam honestissimus uir GEORGIVS HERMANNVS, qui (ut eo dignum est, qui uirtutem & eruditionem cum naturæ fortunæque ornamentis coniunxit) inter cæteros studiosos quibus sedulò consultum uult, me quoque magna beneuolentia prosequitur, mirum in modum mihi prædicauit: te non modò patronum & defensorem, sed etiam iu-

Laudationes Demosthenis. dicem & censorem lucubrationum mearum delegi. Ac quod ad ipsum Demosthenem attinet, ea est de eius eloquẽtia, ex quo tempore uixit, annis abhinc ferè bis mille præcepta opinio, ut quod de Virgilio quidã usurpant, id huic

Secundus Demosthenis tomus. quoque tribui possit: ei nec accedere quicquam laudationibus, nec decedere uituperationibus aliorum. Quòd si quis eius laudatores requirat, in promptu sunt præter cætera, Ciceronis & Quintiliani latinorum, Plutarchi ac Luciani Græcorum testimonia, quæ ad secundum nostri laboris Tomum reseruauimus, qui Vlpiani enarrationes, Annotationes item nostras in obscuriora loca & dubia, nec non alia fortasse cõtinebit: quæ in his pædagogiæ molestijs & impedimentis, sic à me absolui non potuerunt, ut nunc ederentur, quanquam id maximè uoluissem. Neque mihi nunc uel morum, uel consiliorum eius defensionem suscipiendam esse censeo: aut cum ijs rixandum, qui ut malum uirum & ciuem patriæ pernicioſum hunc, ut & Ciceronem, exagitant. Illud tantum dico, si quis eorum scripta æquo animo legat & expendat, præsertim orationem de Corona: & homines eos fuisse, non deos, cogiter, ac difficillimis temporibus cum acerbissimis aduersarijs conflictatos: in eorum uita etiam plura laudanda, quàm uituperanda, reperiri. Verùm quàm bonus aut malus uir fuerit Demosthenes, id Athenienſium olim interfuit: nunc nostra nihil interest, qui ex eius eloquentia prudentiæ dicendi fructum colligimus. In quo genere satis ipse Demosthenes sese laudat, si lectorem fuerit nactus prudentem & attentum. Fuit enim & aquam bibere, & ad lucernam scribere, & in multam noctem lucubrationes producere, & antelucana opera opifices anteuertere solitus Demosthenes. Quare sobrium etiam & uigilantem lectorem, non minus quàm interpretem, requirit, qui uim uerborum, qui pondera sententiarum, qui acumen inuentionis, qui argumentorum copiam & uiolentiam, qui exemplorum grauitatem, qui reipublicæ gerendæ scientiam, qui diuinandi solertiam, qui collocationis artificium, qui exquisitam similitudinem nostrorum temporum, qui summam denique (ne ea quæ infinita sunt, infantia mea conetur persequi) cautionem & prudentiam, cum pari autoritate & seueritate coniunctam, consideret, perspiciat, admiretur: & quantum quisque uiribus ingenij & diligentiæ subsidio consequi possit, imitetur. Quòd si honestissimis eius consilijs uel hominum peruersitas; uel fatalis aliqua calamitas obstitit: eo profectò nomine commiseratione dignior est, quàm insectatione: & ijs qui tanto sapientiores illo uideri uolunt, elaborandum, & uotis à Deo exoptandum, ut sint eo fortunatiores. Sed ut ad rem redeam, qui illa quæ recensui, uel in una præstiterit oratione, huic abundè laudatus erit Demosthenes; domestico, non alieno præconio. Nam ubi testimonia rerum adsunt, quid opus est uerbis? Et hæc omnia multo erunt euidentiora & expressiora, legenti græca, in quibus elucet Attica illa sinceritas: quam nec Cicero expresserit, nedum homo quispiam semilatinus. Quòd uerò ad sententiarum ueritatem & germanam intelligentiam attinet, fidem & industriam meam spero me omnibus græcæ latinæque linguæ peritis probaturum. Quòd si cui genus orationis alicubi sterilius uidebitur, & exilius: is cogitet uelim, ipsum Demosthenem plus habere ossium & neruorum, quàm sanguinis & carnis. Vt igitur illa (uolentes quidem) ei nõ detraximus, ita hæc addere non fuerit interpretis, sed paraphrastæ, suo arbitratu declamantis. Cicero profectò, si ei causæ eædem agendæ fuissent, longè utique in plerisque maiorem apparatum uerborum adhibuisset: & quæ à

Conuersiones Ciceronis. nostro autore indicata sunt breuius & occultius, dicendo extendisset & illustrasset. Quod an in conuersione orationum Demosthenis & Aeschinis inter se contrariarum, sibi permissurus fuerit, equidem nescio. Sed si eas orationes conuertit (qua de re quosdam acutos homines non omnino sine causa dubitare uideo) eam rationem haud dubiè secutus est, quam se secutum esse profitetur. Atque utinam extaret illa conuersio: quæ quantumuis elegans fuerit, talem fuisse tamen non puto, ut orationem pro Milone legere non mallemus. Est enim durissima prouincia, pectori alieno tuum os accommodare, ac eius sententias tuis uerbis & stylo persequi. Quod in ipso argumento τὸ κεφαλαιῶδες λόγου explicando (in quo nescio quo modo dictio esse sterilior uidetur) ipse Cicero non dissimulat: à cuius ratione si mea multum dissidebit, id erit non uoluntati, sed imbecillitati meæ, & occupationibus & festinationi tribuendum: per quam facillimè fit, ut ab autoris sententia, tametsi non aberres, in græcis tamen uerbis annumerandis fidelior sis quàm oporteat, & imprudens aliquando latinitatem præteruectus, Demosthenicè magis quàm Ciceronianè dicas. Præstiti quod potui: & plus potuissem, si iustum tempus & spacium datum fuisset.

Fortuna literatorum. Nunc est ea studiosorum hominum conditio, ut sint quouis cerdone miseriores, & abiectiores: neq; profectò mirum esset aliquem pœnitere & ingenij & industriæ suæ, si ita comparatum est, ut qui fame perire nolit, ei penè sint omnes indignitates perferendæ. Sed querelæ non sunt huius loci: neque mihi nunc propositum est scilicet, fortunam

nam meâ deplorare. In eo potius est elaborandum,ut hoc meum opus,quocunque siue successu siue dispendio cõfectum, Excellentiæ tuæ non improbetur. Quod ut fore confidam, multa in causa sunt, ac in primis præstantia ingenij tui & eruditionis: qui cum sis propter amplissimas opes (quæ & ipsæ insigne Dei donum sunt,& bono ac sapienti uiro luculentum uirtutis instrumentum) suspiciendus,& propter beneficentiam & liberalitatem colendus: eæ sunt ingenij & animi tui dotes,ut etiam sine fortunæ splendore,in magnis uiris esses numerandus. Quanquam enim ego te coràm nunquã uidi: natura tamen ita fert,ut quicquid in rebus humanis excellit,auribus magis quàm oculis celebretur: quòd fama dimanare facilè ad multos, eadem uidendi copia non omnibus contingere potest. Celebratur à multis,ijsque præstantibus uiris,felicitas ingenij tui,quod ubicunque intendatur,ualeat, tam philosophicis quàm ciuilibus in rebus: celebratur eruditio,qua si uelles ad ostentationem uti, animi tui conscientia nõ contentus,ipse nomen tuum posses tradere memoriæ posteritatis. Neque id mirum uideri debet. Solet enim in claris familijs uigor ac uis naturæ esse maior. Deinde accedunt alia commoda, liberalis educatio, eruditi præceptores,tranquillum ocium, iustum discendi spacium, optimorum librorum copia: quæ magna ex parte homines tenues destituunt. ac proinde commiseratione potius quàm insectatione dignum est, si quibus ingenia liberalia contigerunt,ea fortunæ iniquitate ueluti sordescere: in tanto præsertim contemptu bonarum literarum, & Mecœnatum, qui eas foueant, paucitate. Quo tu etiam maiorem laudem mereris IOANNES IACOBE FVGGERE,qui præter beneficentiam in homines afflictos & miseros quotidianam (qui ueriſsimus & Deo gratiſsimus,generi mortalium utiliſsimus diuitiarum fructus est: & una stabiliendarum opum, & ad posteros propagandarum firmiſsima ratio) complures ingenioſos adolescentes (id quod regum, & principum, & ciuitatum munus est) tuis sumptibus non modò in Germania,sed in Gallijs etiam, & Italia,benigne foues & sustentas,dum summũ doctrinæ gradum assequantur. In quo laudatiſsimum exemplum REMVNDI patris,& ANTONII patrui tui, clariſsimorum uirorum, sapienter imitaris: qui præter cætera ornamenta, quibus abundat honestiſsima uestra familia,immortalem ea re gloriam sibi pepererunt. Non enim ingratæ sunt Musæ, quanquam orbæ & indotatæ puellæ uideantur,uel cultoribus uel patronis suis,sed utroſque honesta fama & nominis memoria sempiterna remunerantur. Quæ præmia qui contemnit, aut parui facit, eum aut celsitudine animi Deo similimum, aut abiectiſsimum hominem esse necesse est. Me quidem in multis incommodis, & malignis industriæ meæ ac miseris præmijs, non parum (ut ingenuè quod sentio fatear) consolatur spes,quòd ualde suſpicor fore (si qua modo fides astris est) ut etiam post obitum me honestè uixisse appareat, & non transegisse uitam (ut Salluſtij uerbis utar) more pecudis: sed eorum bonorum,quæ in uita humana præcipua sunt (etsi in assequendo fortunam habeam parum propitiam) uirtutis & sapientiæ,fuisse studioſum. Quòd si rem uerè consideremus,homines eruditi (quod ad hanc quidem uitæ partem attinet) summorum etiam regum potentiam superant: quorũ omnis memoria, nisi à doctis celebrarentur,uno alteróue ad summum seculo funditùs interiret. Quamobrem præclarè Virgilius: Viuitur ingenio, cætera mortis erunt. Laudabiliter etiam tu IOANNES IACOBE, atque adeò omnis splendidiſs. FVGGERANA familia,qui non contenti cæteris ornamentis,ut sunt ampliſsimæ opes toto terrarum orbe celebres, affinitates illuſtres,summorum principum amicitiæ, atque apud illos talis autoritas, ut uos ad grauiſsimarum rerum deliberationes adhibeant, quæ fortuna uobis largita est: ſolida etiam & peculiaria uestra bona coniungatis,uirtutem & sapientiam: neque doctos foueatis solùm, sed tum ipſi eruditione floreatis, tum liberos uestros ab ineunte ætate, liberaliter institui curetis: ut omnibus & animi & fortunæ bonis cumulati sint: & homine prudenti maximè dignam moderationem, qua una & Dei & fortunæ & hominum fauor tum paratur,tum conseruatur,uestro exemplo discant ac retineant: & hac uita sic utantur, ut beatæ immortalitatis spem habere possint. Quæ cum ita sint, omnino mihi persuadeo,uir ornatiſsime,te meum hoc opus,magno studio ac labore (quiſquis tandem sit euentus, quem non malum fore & opto & spero) confectum, æqui bonique facturum: & in splendidiſsima bibliotheca tua, quam magnis sumptibus in Italia comparasse diceris, instructam multis egregijs libris, qui hactenus à paucis sunt uiſi, Latino Demostheni aliquid loci daturum: & me unà cum patruo tuo Antonio,à latinis literis non abhorrenti, & fratre GEORGIO, qui & ipse cùm cæterarum disciplinarum, tum diuinæ Matheseos in primis studioſus esse dicitur: & altero fratre HVLDERICO, adolescente summi ingenij,& optimis studijs,magna modestiæ fama,deditiſsimo,patrocinio complecti & fouere non dedignaturum. Equidem spero me hactenus eam uitæ studiorumq; rationem & secutum esse,& quoad uixero secuturum,ut quicquid in me,pro liberalitate uestra & humanitate contuleritis,id non tam mihi necessarium, quàm uobis honorificum fuisse uideatur.

IOANNES IACOBVS FVGGERVS.

FVGGERI *Mecœnates nostri seculi.*

REMVNDVS. ANTONIVS.

Præmia Musarum.

ἐκ μισθῶν ἀγαθὸν βίον καὶ ἰσχυρὸν αὐξόμενοι.

Bibliotheca Italica.

GEORGIVS *Fuggerus.*

AD EVNDEM, HIERONYMI VVOLFII IN *Demosthenicæ conuersionis recognitionem* PRAEFATIO.

EVenire uidemus, uir præstantiſs. Domine & patrone obseruande, nescio quo siue hominum affectu, siue genio librorum, ut alij uel ante suos autores moriantur: alij iterum atque iterum & sæpius recusi,ad posteritatis memoriam propagentur. Neque hæc nostræ duntaxat ætatis conditio est,sed omnium temporum: neque earum scriptionum, quas suo quisque ingenio perficit, sed illarum etiam quæ ex peregrinis linguis in alias transferuntur. Sic autem diuturnitatis & propagationis scripti cuiusq; certiſsima spes est,ut consentientem seculorum approbationem emeruit: ac ij tum typographi tum bibliopolæ suis rationibus,ut non in præsentia (nam hominum imperitia & uaniſsimę nouitatis studium ueritati sæpe obstat) tamen ad diuturnitatem optimè consulere uidentur,qui uetuſtiſsimos quoſque autores,quorum perspectus est ipsa ætate genius,sibi familiares reddiderunt. Neque uerò eos improbo, qui noua quædam, erudita præsertim, & utilia studioſis,conscribunt: sed maximis laudibus dignos esse iudico, uel propter conatus egregios. Sed ego cum in illo genere me uel parum præstare posse, uel inanem operam sumpturum esse intelligerem: & eò me temporum ratio, uel perturbatio potius compuliſſet, ut contra uoluntatem etiam & institutum meum,aliquid audendum esset: non temerè omnino duos Græciæ præstantiſsimos oratores, latina oratione explicandos delegi: maximè,cum fortunæ suffragium,cuius grauiſsima est in rebus mortalium autoritas,consilium meum approbarit. Distractis enim ferè primis (sic typographi loquuntur) exemplaribus, maiore doctorum applausu, quàm improborum obtrectatione: sub incudem utrunque opus reuocandum fuit. Quod ut intellexeram, etsi uix ab immensis utriusque editionis laboribus respiraſſem, & ea quæ tenuitas doctrinæ meæ atque ingenij tum ferebat, fide optima, summâque diligentia præstitiſſem: tamen quia posteriores cogitationes meliores esse dicuntur, neque ferè quiſquam artifex ullum opus ita perficit,ut eius expoliendi nullum sibi locum relinquat: recognoscendi munus mihi defugiendum esse non putabam. Vt enim boni parentes genuiſse suos liberos non contenti, eosdem etiam educare atq; ornare omni diligentia conantur: sic ego mei officij esse duco, si quid lucis & nitoris scriptis meis afferre meditationis

tionis industria posim, nullis in ea re uigilijs esse parcendum: & candidi lectoris expectationi ac uoluntati, si qua ratione fieri queat, satisfaciendum. Quamuis enim ante hoc tempus, ea consecutus fuerim præmia lucubrationum mearum, quæ uoluntatem ad bene merendum de literis accensam, restinguere potius quàm inflammare possent: excelsi tamen & liberalis animi habetur, maiorem officij quàm emolumenti ducere rationem: atque id non in minimo deputare lucro, si quibus prodesse possimus. Nam gloriolam quidem aucupandam, & uanam illam auriũ titillationem tantis solicitudinibus & ærumnis esse redimendam, haud scio an homo grauis & constans serio persuadere sibi possit: præsertim cum ea spes, siue ob ingeniorum tenuitatem, siue ex doctrinæ inopia, siue propter multorum uel ignauiam, uel fastidium, uel maledicendi libidinem, non paucos frustretur ac deludat: ut ne dicam, satius uideri nonnullis, ijsque non hebetissimis aut ignauissimis, in uitæ obscuritate sine periculo delitescere, quàm tam ancipitis aleæ iactu innotescere: ac in summo ocio conatus aliorum licenter censere, quàm tanto negocio maleuolentiam & iniquitatem iudiciorum infeliciter subire. Sed nimis aberro à proposito. Vt igitur ad rem ueniam: Isocrate recognoscendo, in cuius interpretatione prima ingenij mei rudimenta posita fuerunt, plus aliquanto sudatum est, atque genus orationis ita mutatum, ut propè aliud uideri possit: quod qua de causa contigerit, suo loco est à nobis expositum. Sententiarum quidem integritati, quæ una maximè spectanda est fideli interpreti, nec priori editione decessit, nec posteriore accessit multum. Quare neminem fore spero tam iniquum, ut factum hoc meum acerbè reprehendat. Demosthenis autem, de quo nunc potissimum nobis agendum est, alia conditio fuit. Nam in eo conuertendo, maiore & religione & uerborum parsimonia eram usus, & uestigia Demosthenicæ orationis penè superstitiosè persecutus. Quare factum fuit, ut alicubi latina oratio, paulò minus obscuritatis haberet, quàm Græca, in qua uel Plutarchi & Dionysij testimonio summa esse creditur intelligendi quoque difficultas. Accesserunt & errata typographica, opinione mea sanè & plura & grauiora. Parum enim, ut re ipsa declaratum est, uel Oporini cura, uel præsentia mea ualuit, contra operariorum negligentiam & importunitatem: quam quam in scripti exemplaris perturbationem culpæ aliqua pars conferri potest. Sumus enim ipsi malè consuleque scribendo, & expungendis atque inserendis uarijs emblematis, in causa (sed ignoscimus ipsi nobis) ut libri nostri aliquando non optimè describantur. Nam Oporino, cuius domestica consuetudine menses complures sum usus, testis esse possum, qua solicitudine scripta archetypa legat, distinguat, adornet, emendet, antequam excudantur. Eas igitur hac editione mendas omnes sustuli: ac similẽ calamitatem nunc, cum priore conatu quasi glacies fracta & uia patefacta est, uitari posse confido. Prima igitur hæc erit huius editionis utilitas, & quasi præro gatiua: præterquam quòd hæc enchiridij forma rationibus studiosorum, pauperum in primis, accommodatior est: & à locupletioribus magno uolumini, quod & commentarijs & aliorum interpretationibus est locupletius, facile sine detrimento rei familiaris adiungetur. Deinde si qua uel obscurius explicata, uel asperius collocata uidebantur (id quod in imitatione græcæ elocutionis raro effugitur) ea planiora, ut spero, & dilucidiora effecimus: ut quanto ipsius autoris oratio melior & ornatior est, tanto nostra plus & lucis & facilitatis habere uideatur. Sunt etiam explicata nonnulla (ut dies diem docet) quæ nobis antè dubitationis aliquid attulerant. & relicta tamen (ne quid uerum dissimulem) siue deprauata, siue alioqui per se obscura nonnulla, quæ nulla inuestigationis diligentia restituere ac declarare potui. Quod ut ego ingenuè confiteor, ita mihi candidè ignosci uelim: uel hac de causa, quòd eos nodos (ut Horatius uocat) dignos esse uindice, quiuis haud dubiè peritus utriusque linguæ intelliget: nosq; tum hæsitationis occasionem, tum ignorationis excusationem aliquam habuisse fatebitur. Quemadmodum autẽ liberalitatis est, ea quæ habeas, benignè impertiri: sic uerecundi & prudentis animi fuerit, ea quæ non habeas, à locupletioribus corrogare. Atque id mihi fuisse propositum, & Thrasonicam eorum arrogantiam, qui se scire omnia profitentur, displicuisse, uel ex eo conijci potest, quòd ubi ad huiusmodi salebras peruentum fuit, in Isocrate dubitationes meas in calce operis annotaui: atque in Demosthene Græca pridem marginibus adieci: & in fine Annotationum ad primam Olynthiacam mearum, æquos lectores rogaui, ut suum ad me perscribere iudicium non grauarentur. Quod hactenus quidem à nemine, quibuscunque de causis, esse factum cognoui: atque ij etiam me destituerunt, quos coràm oraui, ut suam censuram interponere, ac tum mihi tum alijs utriusque linguæ amatoribus inseruire obscuriorum locorum (quantum fieri posset) illustratione dignarentur. Illud quidem abundè mihi contigit, quo nulli præstantes uiri (etsi ego me in eum numerum minimè refero) unquam caruerunt, ut existerent homunciones ignaui, arrogantes, delicati, maledici, qui caninam contra me facundiam exercerent: quos ego uel opinione sua beatos esse, uel liuore contabescere, uel latratu auras implere facilè patior, & conscientiæ meæ testimonio contentus, & posteritatis æquioribus iudicijs fretus, ualere iubeo. Quæ cum ita sint, ego me, qui ea quæ tenuitas & ingenij & fortunæ meæ ferunt, omnia diligenter fideliterque præstiterim, boni uiri officiò, & reipublicæ literariæ studiosi functum esse confido. Faxit Deus Optimus Maximus, sine cuius fauore frustra nos fatigamus, ut opera mea tantum prosit omnibus, quantum ego uellem: utque labores hi mei eodem animorum candore à lectoribus excipiantur, quo à me suscepti perfectique sunt. Peracerbum enim est, nullo suo emolumento, publicæ duntaxat utilitatis gratia laborantem, uirulentas etiam calumniatorum linguas experiri: quorum susurros atque aculeos si euitare hon licebit, illud me consolabitur, quod Magnus Alexander usurpabat, REGIVM ESSE AVDIRE MALE, CVM FACIAS BENE. Mitigabit & illa ratio dolorem meum, quòd cordati omnes haud difficulter perspiciunt, id genus criminationes non tam ab improbatione magni conatus ac difficilis operis contemptu proficisci, quàm ab æmulatione, maleuolentia, inuidia: quæ in summa turpitudine id solum habet boni, quòd ijs in quorum animis sedem fixit, plurimum affert mali. Ego uerò illorum miseria non delector, sed eos ita felices esse uellem, ut quæ reprehendunt & exagitant, corrigerent, ac longè meliora efficerent. Ita demum & existimationi suæ consulerent, & studiosis prodessent, & meæ famæ, si gratia doctorum indignum esse putant (etsi persuasum habeo, temerè fortasse, sed tamen persuasum habeo, neminem bonum & doctum mihi esse inimicum) incommodarent. Sed bene sperandum potius est, quàm malè ominandum: & huius nostræ laboriosæ conuersionis, atque operosioris etiam recognitionis euentus, fortunæ lectorumque iudicijs permittendus: quæ quo æquiora cognouerimus, eò reddemur ad absoluendos iustos in Demosthenem & Isocratem commentarios, alacriores. Aequitatis autem esse puto, pauculos errores, quos in prolixo opere cauere difficillimum est, & ignorationes, cum eorum quæ fortasse non malè diximus, ac diligenter explicauimus, multitudine comparare. Atque hæc ad lectores siue morosos, siue inuidos, siue etiam imperitos uel monendos, uel placandos, si quid æqui à te impetrari sinet, pertinere uolo. Nam quod ad tuũ de me iudicium attinet, uir amplissime, animo sum & securo & magno. Qui cum pridem conatum meum boni consulueris minus absolutum, idque moribus & studijs meis nondum ita perspectis: planè desiperem, si post tantum à me nunc adhibitũ studium, & tam luculentam orationum atq; epistolarum Aeschinis accessionem, quæ quidem Demostheni magnam lucem, & utilitatem lectoribus haud exiguam cum pari uoluptate coniunctam afferent (ne Annotationes, aliaque complura commemorem) de tua erga me & lucubrationes meas uoluntate dubitarem. Præsertim cum non parui temporis domestica consuetudine, cùm cæteris

in rebus

in rebus excellentem uirtutem, ac ingenij præstantiam, tum humanitatem tuam in tanto fortunæ fastigio admirandam, magna cum uoluptate & fructu meo non pœnitendo cognorim. Itaque Demosthenes opera mea nunc tandem Aeschini, abolito illo ueteri odio, reconciliatus atque coniunctus, denuò se tuo patrocinio commendat: in spe optima situs, te talem clientem nec aspernaturum, neque neglecturum, sed eo habiturum esse loco, quo se dignum iudicaris. Tantum autem tuo acerrimo iudicio tribuit, ut si excellentiæ tuæ probatus fuerit, cæterorum omnium maleuolentiam & obtrectationes animo æquissimo & maximo contemnere decreuerit. Quòd si illud præter spem euenerit, ut & inuida obtrectatorum ora conticescant, & aliqui candorem uiris bonis & doctis dignum in iudicando adhibeant, ea felicitas non tam industriæ meæ, quàm liberalitati tuæ erit asscribenda: qua factum est, ut plus tranquilli ocij nactus, expendere omnia diligentius & perpolire possem. Quod ita fore ut credam, fortunatissimus tuus genius efficit, & uirtute atque ingenio tibi parta autoritas: quarum rerum si ex uberrimo tuo fonte uel tenuem alueolum in nostros agellos deriuaris, lætos honesti nominis fructus aliquando percipiemus. Augustæ Vindelicorum, ex Bibliotheca tua. Idibus Augusti, natali meo: Anno 1553.

HIERONYMVS VVOLFIVS HENRICO

FRATRI, PHILOSOPHIAE ET MEDICINAE *Doctori, Noribergensi Physico* S. D.

SPECIMEN hoc Demosthenicæ recognitionis & explicationis, ad te, frater, eo nomine maximè nunc mittendum esse duxi: ut ex te potius, & candido & seuero iudice, quid in hoc conatu meo uel probares uel improbares, quàm aut ex obtrectatoribus alienæ laudis & industriæ, aut ex assentatoribus (quorum utri molestiores mihi sint, haud facilè dixerim) maturè cognoscerem, &, pro uirili uel prætermissa adijcerem, uel superuacua resecarem, uel minus bella corrigerem, atque confusa in certum ordinem redigerem. Neque enim is ego sum, qui ita mihi placeam, ut, quid alij de me sentiant, susque deque feram: sed & imbecillitatem ingenij mei, doctrinæq; tenuitatem satis agnosco: & in sententijs eorum, qui acutius uident ac rectius iudicant, libens acquiesco. Etsi enim me unum (ut fert natura omnibus insitus, non cæcus magis, quàm prauus amor sui) perspicere omnia & collimare maximè uellem: tamen cum summos uiros & ueteris & nostræ memoriæ, à plurimis & pluribus in locis reprehendi uideam: admoneri me ab ingeniosis & eruditis hominibus multò & honestius & utilius esse iudico, quàm ab inuidis & morosis censoribus Hipponacteis præconijs celebrari. In quo genere ita sibi aduersus me non pauci nec indocti homines indulserunt, ut æmulatione & morbo animi impulsi, non tantùm modestiæ, & gratiæ, benè de se quoque merito debitæ (Lucubrationes enim meas, ut opinor, non tantùm reprehendendi gratia, tam diligenter legerunt) obliuiscerentur, sed atrocibus etiam iniurijs me onerarent: quas ego Deo iusto iudici uindicandas relinquo, eorumque candore me consolor, qui & benè dictis gratiam, & erratis ueniam à se paratam esse mihi uoluerũt. Quos longè plures esse Zoilis (meliores quidem esse uiros quis dubitet?) multorum & priuatim ad me scriptæ literæ, & in publicum editi libri testantur. Ac illos ipsos Zoilos nihil posse afferre melius, sed ex Vvolfij insectatione famam aucupari, ut ille fecit, qui Ephesiæ Dianæ templum incendit: illud non innuit, sed clamat, quòd intra annos octodecim mea qualiscunque conuersio Basileæ bis, Venetijs semel edita & distracta, iampridem à studiosis de integro flagitatur. Cur igitur isti Attici & Ciceroniani oratores, eam quam ita contemnunt, ut infra omnes infimos homines interpretem abijciant, & sceleris ac sacrilegij reum agant, edita meliore non tollunt? Meam enim interpretationem quanti facerem ipse, iam olim & uersibus & præfationibus modestissimè scriptis, sum testatus: neque mihi ego cum Isocrate & cæteris summis oratoribus, philosophis, historicis, quos latinos feci, eloquentiæ certamen instituì (id quod manifesti furoris esset) neque Græca exemplaria de manibus studiosorum excutere uolui: sed illud efficere conatus sum, ut quos ab ijs legendis difficultatis opinio deterreret, audacia in transferendo mea (agnoscam enim, si istis ita placet, crimen hoc) confirmaret & adiuuaret. Neque meum conatum fuisse irritum, omnes Christiani orbis Academiæ, ne Gadibus quidem exceptis, testantur, nec proscriptionis iniquissimæ iniuria meis à lucubrationibus legendis deterritæ. Byzantinam meam historiam ne Byzantinæ quidem Bibliothecæ excluserunt: sed iam tandem uelut ab exilio reuocatam, honorificè & amanter susceperunt. Sextùm iam Isocrates cum meis commentarijs sub prælo est. An tu censes uel typographos uel bibliopolas in tot millia codicum laborem & pecuniam conferre, ut oleum atque operam perdant? Quis, studiosorum & ingeniosorum hominum tantam frequentiam ita insanire credat, ut eos libros tam auidè legant, quorum lectione non aut meliores, aut doctiores, aut pariatores & ad rectè sentiendum, & ad benè uiuendum, & ad ornatè dicendum euadant? Neque uerò eas mihi utilitates acceptas referri uolo. Absit Thrasonicus iste fal, ut magno alieno labore partam gloriam, uerbis in me transmoueam. Ipsis autoribus ea laus debetur, qui sibi summam eloquentis sapientiæ & sapientis eloquentiæ laudem per tot iam secula uendicarunt. Illud tamen ingenuè plurimi confitentur, se Græca sine interpretatione mea lecturos fuisse nunquam. Ab ijs igitur id consecutus sum quod uolui: rana bouem intumescendo, anser olorem obstrependo, æquare nunquam studui, superare multò minus. Non equidem tali me dignor honore. Fortasse Leontinos quosdam & Vulcani de stirpe satos, & alios semideos atque heroas, natos scilicet melioribus annis, isti manent triumphi. Etsi profectò pugnæ hactenus ab illis depugnatæ, hoc est, oratiunculæ quædam ab istis Ciceronis germanis uersæ, ne ouatione quidem mihi dignæ uidentur. Quid enim in istis aut Cicerone aut Demosthene dignum apparet, præter malè consecuta quædam emblemata, ac centones potius? Quoties à sententijs oratoris toto cœlo, quod aiunt, aberrant? Qui quidem inanibus istis iactationibus cum primis efficiunt, ut mei laboris me iam minus minusque pœniteat. Nec enim isti me de gradu deiecerunt: sed dum altius quàm eorum natura & genius fert, assurgere conati sunt, ultrò prostrati corruerunt, onere suscepto, quod infirmi eorum humeri sustinere nullo modo potuerunt. Sed si quis Hercules aut Atlas potius Demosthenem Romam perlatum tandem aliquando in rostris collocarit, quantopere non modò Quiritibus, sed & Feretrio isti Ioui ipse inter primos congratulabor? Interim ego meum saxum uerso: quod

O` utinam tandem iam summo uertice montis
Consistat, lassumq; sinat requiete potiri.

Sed æmulorum iniquitas effecit, ut & longius ab instituto aberrarem: & contra ingenium & consuetudinem meam aliquid iracundius & arrogantius de me ipse dicerem. Ad te igitur nunc redeo, frater, & à te peto, ut libellum hunc, non modò necessitudinis nostræ, & ab ipsa natura institutæ, & ijsdem studijs confirmatæ, pignus ac monu-

mentum esse uelis, sed censorem etiam agas, tuumque iudicium interponas. Existimatio enim tua eque ac mea hic agitur. Nam cum tibi coniugium filiolas tantùm incolumes donarit, mihi filios uita cœlebs negarit, neque nostræ gentis atque nominis quisquam superstes nobis fore uideatur: libri nostri liberûm loco nobis esse debent, quibus Vvolfianum nomen ab obliuione posteritatis & ab interitu uindicetur. Quò magis etiam opera danda est, ut cum laude & gloria potius, quàm cum ignominia & probro id fiat. Non me fugit, quid causari possis: Multis iam annis tibi ad hæc studia uel respiciendi ocium defuisse: domi cum sis, totius diei discursationibus ad ægrotos, defatigari: sæpe etiam à nobilitate uicina & principibus euocatum, à libris prorsus abesse. Scio ista, & honestas istas occupationes, cum præmijs autoritatis & gratiæ coniunctas, tibi gratulor. Sed idem non concedo, te occupatiorem esse C. Iulio Cæsare: qui eodem tempore bellum Gallicum & gessit, & descripsit. Multi dantur, hyberno præsertim tempore, contractioribus diebus, ad studia reditus: & cum omnia non modò philosophorum & medicorum, sed oratorum etiam, inter quos præcipui tibi fuere Camerarius & Sturmius, dicta, celeritate calami penè incredibili sis assecutus: fieri nullo modo potest, quin illa ita altè animo tuo sint infixa, ut nulla possint obliuione deleri, easque radices egerint, ut solida eruditio, & fructus eruditionis, iudicium, inde pullularit & efflоruerit. Etsi enim, me autore, paulò serius ad utranque linguam & ingenuas artes discendas accessisti: tamen Deus conatus tuos, & diligentiæ assiduitatem ita fortunauit, ut longè & diutius & felicius & constantius sub præstantissimis agonothetis in isto literato stadio, in celeberrimis inquam Germaniæ & Galliæ Academijs, ita decurreres, ut ordinatim honores peteres, & magna cum laude laureolam consequereris. Quare: nihil tibi iustæ excusationis relictum est: cum, quod ego postulo, id tu præstare & debeas, & facilè possis. Si uerò grauior aliqua causa te impedierit: illud certè negari abs te mihi nolim, ut doctorum, quos uarijs in locis habes amicos, & sæpè ipse conuenire, & ab ijsdem conueniri soles, iudicia exquiras, eaq; liberè aperteque ad me perscribas. Minus enim apud te quid sentiant, dissimulabunt, qui offensam animi mei aliquam fortasse uererentur, si eadem apud me expromēda essent: sine causa illi quidem. Is enim ego sum, qui inter calumniatorem & monitorem plurimum interesse censeam. Nam hic quidem ex beneuolentia, & reipublicæ literariæ studio, errata sine acerbitate animi & contumelia uerborum reprehendit μετ' ἐλέγχου καὶ ἀποδείξεως: ille ex inuidia & odio ea uituperat, quibus non edit meliora: sed eo magnum uirum se uisum iri putat, si eos incessat, quibus ingenij monimenta nominis aliquid & gratiæ & autoritatis etiam pepererunt. Vale. Augustæ Vindelicorum. VIII. Cal. Maij, Anno à restituta humano generi salute, M. D. LXVIII.

EIVSDEM ELEGIA AD EVNDEM, Anno M. D. LIIII. scripta.

NORICA dum celebrem medica te laudat in arte,
Atque tibi stabilem præbet amica domum:
Me Lycus Augusta meditantem cernit in urbe:
Non ea quæ cupio, sed mea fata iubent.
Nam quid agam, nisi quæ primis exercui ab annis?
Qui sapit elapso tempore, serò sapit.
Non mihi certa domus, non est mihi lauta supellex:
Census abest, senij qui mala damna leuet.
Ergo tot annorum uani periêre labores?
Irrita Sisyphia saxa reuoluo manu?
Nec mihi quid superest, nisi fessum pondere corpus?
Et minor ingenio depereunte uigor?
Quod si fortè lues teneros grauis occupet artus:
Me nisi Cræsus alet, protinus Irus ero.
Quid bona fama iuuat multo permista ueneno,
Ingenio comes es si malesuada fames?
Felix, in sese sua cui Fortuna recumbit,
Inq; suis opibus quæ sua fata locat.
Is, uaga quæ tulerit Sors, æquo pectore perfert:
Gnarus, ubi quouis tempore quærat opem.
Is neque perfidiam timet, aut leue pectus amici:
Nec metuit domini triste supercilium.
Non clandestinæ timet inuida murmura linguæ,
Quæ ciet inuiti fulmina sæpe Iouis.
Vnus eum modò casus agit, fatalia Regni
Tempora cum ueniunt: cætera tutus agit.
Tutus agit, donec Respublica floret: at illa
Intereunte, minus sit perijsse malum.
Publica dum clades longè lateq; uagatur:
Est leue cum multis, & bene fertur onus.
At mare pauperibus crudele, patensq; malorum
Obuiat, à tergo Barbarus hostis adest.
Omnibus expositi telis feriuntur ab omni
Parte: negat clypeus dilaceratus opem.
Qui nihil in sese nisi nomina uana Sophorum
Possidet: heu quali nauigat ille freto?
Quàm facili ratis illa Noto confracta fathiscet,

Naufragus

Naufragus in medÿs uector ut erret aquis?
Nec ſibi Leucothoen quiuis promittat amicam,
Nec Laertiadæ ſperet ubique Deam.
Quippe, quis haud dubitet? merguntur plurima ponto
Corpora, ſollicita non releuata prece.
Iuppiter his aures aperit: pleroſque repellit.
Quid faciant homines? num Ioue maior homo?
Sorte ſibi dubia qui certos ſpondet amicos:
Vix fruitur uoto, pendet, honore caret:
Euaneſcit amor: uetus omnis gratia dormit:
Quælibet eſt odio cauſa parata graui.
Quiſque fugit miſeros, ne ſe contagia lædant:
Aq; ſua longè uellet abeſſe domo.
Sin fouet, obſcuri tuguri concludit in antro:
Quali clauduntu arcere cortis aues.
Hic ſub amicitiæ ſpecie mala multa feruntur:
Qui queritur, dignus creditur eſſe malo.
Quàm leuiter iuuat oppreſſum mens conſcia recti:
Acrior ex illa fit, grauiorq; dolor.
Ipſe ſuis uitÿs qui peßima quæque meretur:
Iure ſuum luget, conqueriturq; nefas.
Qui dedit ob facinus pœnas, homines ue Deoſ ue
Culpet? habet factis præmia digna ſuis.
Sed ſi quis fugit omne malum, bona quæque requirit,
Officijq; pium ſedulus ornat opus:
Nec tamen hinc operæprecium facit, inq; labores
Incidit innumeros, auxilioq; caret:
Nónne dolor, gemitus, lachrymæ, querimonia, luctus
Si ſubeunt, ueniam res habet iſta ſuam?
Si chorus aufugiat Charitum, Muſæq; recedant?
Si Virtus barathri nolit inire uiam?
Quid mihi Diuarum tot inania nomina profers?
Quid mihi quod fingit Stoa ſuperba ſophos?
Sic Natura tulit, rebus cruciamur acerbis,
Inuiſum donec proÿciatur onus.
Dum premimur, gemimus: gemitus ſub pondere duro
Qui premet, Herculeo robore maior erit.
Quid miri? nec enim de marmore corpora nobis,
Nec dedit è duro corda adamante Deus.
Exagitata malis patientia uicta labaſcet:
Aeger inops fueris ſi ſimul, atq; ſenex.
Hæc ſi fata meæ debentur iniqua ſenectæ:
Hei mihi, cur ſteriles Pieridas colui?
Cur non arripui ſtiuam? libriſq; relictis,
Rus colui? ualidos corpore reddit opus.
Lympha ſitim ſedat: ſuauem dat caſeus eſcam:
Simplicitas animis corporibuſq; placet.
Delitiæ eneruant animos, & corpora frangunt:
Vt nihil aduerſi iam tolerare queant.
Heu quàm res grauis eſt locuplete recedere uictu,
Et non aſſueto rodere dente cibos.
Mox ſubeunt morbi, necis internuncia turba,
Et pudet ex alto ſic cecidiſſe loco.
Sed quid agis mea mens? quid inanibus improba curis
Cor edis? & miſerum me facis ante diem?
Commoda præſentis, quantum potes, arripe uitæ:
Cæca futurorum fata relinque Deo.
Is nihil imponet grauius, quàm ferre ualebis:
Is animo uires ingenioq; dabit.
Nec Fuggera domus, præſtantibus inclyta donis,
Deſeret afflictum, ſed releuabit ope.
Cui quia te fidum præſtas ſine fraude clientem,
Iure patrocinium ſuſcipit æqua tui.

Hanc colito quauis ratione: benigna rependet,
Cum decet, officijs præmia digna tuis.
Hactenus exposui curam, quæ sæpe recursans
Vix aliqua patitur se ratione premi.
Nunc ad te redeo, frater, cui grator adepto
(Gratia dijs) uitæ commodioris opes,
Quòd tua spes superis innixa tenaciter hæret,
Ancora quodq; tuam fulcit amica ratem.
Quam Deus in portum felici flamine ducat:
Et tua uela suo numine prosper agat.
Ipse quidem, ne me lædat mea culpa, cauebo,
Quod licet, & cœptam continuabo uiam.
Quòd si Musa nequit locupletem cudere censum:
Ast animum curis fortè leuare potest.
Fortè potest alijs aliquid conferre docendo,
Atq; bonas mentes conciliare sibi.
Vtq; mei uideas specimen non uile laboris:
Accipe Cecropij uerba Latina fori.
Hoc uigili per me studio curaq; politum,
Denuò propicio sidere prodit opus.
Zoilus improbus & liuor sua uiscera rodant:
Hîc non inuenient, qui iuuet ora, cibum.

AD EVNDEM, DE SCRIPTIONE librorum Emblema.

Arbor iuncta uiæ, folijs fructuq; decora,
Tollit humo ramos, atq; ardua surgit in auras.
Hos quia nec possunt humiles contingere dextræ,
Ignauiq; pedes metuunt conscendere: contis
Percutiunt, saxisúe petunt, frondesq; reuellunt,
Et lacerant pulchros immiti uerbere fructus.
Sic quos ambitio stimulat, socordia uincit,
Ingenijq; stupor: monimenta perennia carpunt
Eminus, inuidiæq; truci fera pabula quærunt.
Arbor at ipsa tamen firmis radicibus hærens,
Læta nouo fructu, & rediuiua fronde nitescet,
Atq; uiatores pomis umbrisq; beabit.

OPORINVS DEMOSTHENI.

Referuntur hi uersus ad eos, qui in fine Vuolfiani græcolatini Isocratis collocati sunt.

Sidus Athenarum, Demosthenes, & pater omnis
Eloquij: duce quo Græcia clara fuit.
Si quantum cupio, tantum mea uota ualerent:
Nemo quidem decori par queat esse tuo.
Sic ego te faciam gemmis auroq; nitentem,
Aspectu radient ut loca quæque tuo.
Sed quia temporibus premimur, belliq; furore
Dulcia Musarum sacra neglecta iacent:
Res angusta uetat preciosas addere uestes,
Mundicijs satis est si queat esse locus.
Allusio ad tempus editionis. *Diplois Isocratem decuit sub frigora brumæ:*
Simpla tibi fuerit commoda uere toga.
Quòd si promissi pars imperfecta relicta est:
Si pars propositæ conditionis abest:
Tum licet exposcas, cum firma pace fruemur:
Tum mea constabit non dubitanda fides.

DEMOSTHENES OPORINO.

Officium collaudo tuum, mentemq; benignam:
Qua tibi uix similem Teutonis ora tulit.
Collaudo uigiles operas, studiumq; perenne:
Quo tibi chalcographa par quis in arte fuit?
Ingenium probo, quod Charites Musæq; bearunt:
Robur & Herculei pectoris acre probo:
Qui superes animo non deficiente tumultus,
Quos dea cæca graui sæpe furore ciet.

Fac

Fac alacer pergas, neq; deterrere procellis,
Qui tua ſuſcipiat carbaſa portus erit.
Te pius admoneat Delphin, quo uectus Arion
Piratas merito tradidit exitio.
Te quoq; (nec procul eſſe reor iam fata) fouebit
Cypſelides: Peniam uincula dura prement.
Sed quid ego faciam? qua uoce monebo tyrannos?
Quodlibet in facinus qui ſine mente ruunt.
Ferrea corda gerunt: nullis penetrabile uerbis
Pectus habent. Taceat, qui ſapit, atque ferat.
Eſt Deus in cælo uindex qui cuncta gubernat:
Solus hic auxilium, cum uolet, ipſe feret.
Solus Oporino grates perſoluere dignas
Is queat: exilij me graue tardat onus.

VITALIS GMELICHIVS SALISBVRGENSIS
ὡς ἀναγνωστῆ.

Hæc Demoſthenis Aeſchiniſq; ſcripta,
Qui Græcæ proceres duo diſerti
Linguæ & præcipui extitêre, duro
Belli tempore patriam regentes,
Nunc rurſum Latio dedit legenda,
Longè quàm prius expolitiora,
Clarus Vvolfius, optimo labore
Præſtantiq; opera iuuans bonarum
Cultores, cupidosq; literarum.
Sic ſunt omnia uerſa diligenter,
Sic purè, nitidè, ſuo colore
Sic ſunt reddita græca uerba noſtris,
Vt Demoſthenea Aeſchinemq; dicas
Latinè melius fuiſſe nunquam,
Nunquam rectius, elegantiusq;
Multis iam propè ſeculis locutos.
Ergo de ſtudijs, amice lector,
Præclarè merito bonis decentes
Grates ſolue, age, Vvolfio: uirumq;
Orna laudibus: & precare diuos,
Muſis perpetuò ſit ut ſuperſtes.

INTERPRES MOMO:

Quid facile eſt? alios reprehendere. Quæ arduа res eſt?
Curare, ut, nemo quæ reprehendat, agas.
Ardua item res eſt, petulantis uerbera linguæ
Ferre: & pro meritis nil niſi ferre crucem.
Quæ tamen hæc inter ſolatia? Liuide Mome
Noſtra quòd exagitas, nec meliora facis.
Bis duo luſtra toga ſpectatur Graius in hacce.
Induet ille tuo munere quando nouam?
Hanc etiam quartùm mea Penelopea retexit,
Staminaq; è filo candidiore parat.
Tu primus non eſſe potes, noſtroq; labore
Parta tibi ueniet gloria, ſi qua uenit.
Primus ego glaciem fregi: primumq; per æquor
Tranſuectum, uicto gurgite, portus habet.
Vexauere quidem fluctus: ſed mergere cymbam
Non potuere: nec eſt ulla ſecuta ratis.
Sic ego primus & alter ero: mox tertius: idem
Quartus ero Latiæ textor ubiq; togæ.
Fors quoque ſolus ero. Facile eſt iactare ſuperbè
Magna: Sed artificem grande probabit opus.

IDEM CANDIDO LECTORI.

Ipſe parens Latij ſermonis Barbarus eſſet,
Funderet Actæo ſi ſua uerba foro.
Quid nos miraris, quos educat horrida tellus,
Perdere græca rudi ſcripta polita ſtylo?

Quiſquis Athenarum uult deguſtare lepôres:
Quiſquis Hymettei flumina mellis amat:
Acer inexhauſtas penetret Demoſthenis ædes:
Quas habitant Muſæ, Gratia, Suada, Venus.
Has loquor, in ueteri quas Palladis incolit urbe:
Quas benè Cadmeæ perpoliere notæ.
Sin iter ignotum, longum, graue, territus horres,
Nec ſubeunda putas, tanta pericla uiæ:
Crede mihi, cura non diſcruciaris inani,
Et licet hanc ſubeas hoſpes amice caſam:
Impiger è uiuo qua nuper ceſpite ſtructa
VVolfius, hoſpitibus conſuluiſſe ſtudet.
Splendor abeſt, fateor, neq; ſurgit in æthera uertex:
Eſt tamen aſſidui grande laboris opus.
Forſan & hic, uelut optata recreatus in umbra,
Mœnia Cecropidum, me duce, clara petes.

Idem Demoſtheni ualedicit.

Vade bonis auibus Demoſthenes inclyte: ſummam
VVolfius impoſuit nunc tibi nanq; manum.
Non quin plura queant forſan præſtare beati:
Prompta ſed è tenui ſunt mea dona penu.

Aeſchines:

τὸ ψοῦδος ὄνειδος ὁ πρᾶτέρω ἀκοῆς ἀφικνεῖτου.

LVDOVICVS CARINVS
HIERONYMO VVOLFIO S. D.

ABrahamo Hœchſtettero, qui mihi tuas literas attulit, cùm ob eas cauſas quas tu commemoras, tum ob tuam commendationem, quæ plurimum momenti apud me habet, ut hominis mihi ſummo amore & ijſdem ſtudijs coniunctiſsimi, nulla in re, in qua opera mea uti uolet, deero. De meo erga te animo ac uoluntate, ſcio te nil dubitare: uelim tamen mihi occaſionem dari ipſa re, quanti te faciam, declarandi. facio autem plurimi, tum ob ſuauitatem facilitatemq; ingenij, tum doctrinam ſingularem, quam tibi ardenti ſtudio, ſummo multorum annorum ſudore, iactura etiam ualetudinis peperiſti. Quæ, ut ſpero, tibi fortunam, in hoc annitentibus amicis tuis, inter quos me etiam numerari uolo, te dignam, & tuis ſtudijs aptã, pariet. Qua in re bonam operam tibi nauarem, niſi hæc tempora iniqua, quæ omnes doctos apud nos premunt, me impedirent. Quæ ſi immutata fuerint, quod quidem fore ſpero, & Deus mihi reditum in Germaniam confecerit: nullam occaſionem tui iuuandi præterlabi ſinam. Interim, mi Vvolfi, te ſpe melioris fortunæ ſuſtenta: quę quo tardior, eo ſplendidior ac lautior (crede mihi) tibi continget: & te ubi ſemel complexa fuerit, ac fouere cœperit, inter Craſſos ac Senecas collocabit: hoc eſt, planè beatum faciet. Vterer hic exemplis doctiſsimorum hominum, quorum tu ſimilis es, tui confirmandi cauſa: quos ſerò quidem, ſed tamen reſpexit tandem, hera illa imperioſa: quæ ſola, ut inquit ille, utranque paginam facit: niſi eorum fortunæ imago, animo tuo impreſſa inſideret. De Demoſthene tuo mihi muneri miſſo, te multum amo: quem ita à te conuerſum eſſe coniecto, ut eum minimè relicto pallio togæ pudere arbitrer. Huic euoluendo, quicquid temporis ex meis occupationibus eripere potero, impendam. Vale, mi Vvolfi: & tibi perſuade, nihil eſſe quod non æquè libenter pro te ac pro me ipſo omni tempore ſim facturus. Ex Pictauio, Idibus Auguſti. Anno 1550.

HIERONYMVS VVOLFIVS D. LVDOVICO CARINO S. P. D.

TOT, tamque illuſtres beneuolentiæ ſingularis in me tuæ ſignificationes, clariſsime uir, mihi gratiſsimæ ſunt: conſolationes autem, quibus iacentem meum animum erigere cupis, διὰ τὰς συγγὰς ἀτυχίας μικροψυχοτέρῳ ἢ λιαν γιγνομένῳ penè etiam neceſſariæ. Tametſi enim non parum uereor, ne, in hac ualetudine, præclaras illas ſpes expectare me fata non patiantur: tamen interim uſura frui quid uetat? Delectat etiam augurium hominis non modò amiciſsimi, ſed doctiſsimi etiam, & longo multarum rerum uſu exercitati. Quare facile patior, te proſpicere aliquid, quod me prætereat. Illud quoque neſcio quid boni ominis habere uidetur, quòd literæ tam lætæ Idibus Auguſti, natali meo (nam eo ipſo die 34. ætatis annum compleui) datæ ſunt. Quod autem me hominem literis uix mediocriter imbutum, inter doctiſsimos numeras: eò plus humanitati tuæ debeo, quò minus iſtæ præclaræ dotes in me reperiuntur. In Demoſthene autem legendo nolim equidem te bonas horas malè perdere. Quis enim eſt Græcis literis eruditus, quas tu ante me natum opinor perdidiciſti, cui non omnes omnium conuerſiones ſordeant? Ego ſanè, qui me puto non omnium eſſe uel delicatiſsimum, uel moroſiſsimum, ingenuè fateor, neminem adhuc eorum etiam interpretum, qui ſe germanos Ciceronis eſſe putant, id à me impetrare potuiſſe, ut, tametſi omnia omnium Græcorum ſcripta nobis eodem, aut etiam meliore genere orationis loquerentur, Græcæ linguæ cognitionem ſuperuacanei laboris eſſe iudicarem. De meis autem interpretationibus quid ego ſentiam, in præfationibus teſtatus ſum. Itaque ſi præclaram iſtam de me opinionem retinere cupis: una hac ratione id aſſequêris, ſi non legeris. Minuet enim, ut ille ait, præſentia famam.

ἀλλὰ

πολλὰ γὰρ καὶ τ' ἐμαυτῶν ποιημάτων καὶ τ' ἐμαυτοῦ ἀλλὰ συγγραμμάτων, ὅτι μὴ ἐν ταῖς λίαν ἰαμβώδεσι τὰς προσῳδίας ἀκριβῶς ἐπιτελεῖ· τὰ δὲ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδιεχόντα, πολυπαθῶς ἐξαιτεῖται λέξαι τῷ ἰλαπίνᾳ ἰλαβών. Sed de hoc pro candore tuo & humanitate ſtatues: neque eos imitaberis, qui cauillandi mei frigidiſsimas captant occaſiones, ipſaque maleuolentia ieiunas: qui, quod ſe facere fortaſſe putãt, nec exiſtimationi ſuæ commodant, nec meæ nocent. Quid enim? nónne loca permulta ſunt Demoſthenis, partim corrupta: partim per ſe ita obſcura, ut uatem oporteat eſſe interpretem? Quòd ſi illi ſibi quàm mihi credi malunt, non inuideo equidem: ſed tamen Grammatici certant, & adhuc ſub iudice lis eſt. neque uerò difficile eſt τ' διδασκαλικῶν ἐπιβιβυκότι θρόνων, καὶ ὀρθοίχου καὶ λέξαι ἔχοντι, ἵνα τ' μονομβρὸς αὐχενιλικὸς τοῦς ὥσπερ ὄρθμιλω τινὸς ἰαταδικάσαι. Et, ut in tanto opere mihi ſomnus alicubi obrepſerit, quid tum poſtea? Aliquando bonus dormitat Homerus. Humanitatis certè quidem fuerit, paucos ſiue lapſus ſiue ἀγνοήματα ei condonare: qui, abſit inuidia dicto, id tentarit, quod nemo hactenus præſtare aut uoluit, aut potuit: qui permulta deprauata correxerit, ambigua diſtinxerit, obſcura illuſtrarit. Typographica uerò errata, quæ neminem ferè attentum fallunt, ſcriptori imputare, ſummæ iniquitatis eſt. Ego certè uolens quidem, nullum folium prætermiſi, quin ipſe poſt alios omnes emendarem. ſed importuni illi Cyclopes, dum ego relego, & quàm accuratiſsimè corrigo ea, quæ Oporinum uarijs curis diſtractum, & correctores parum attentos præterierant: imprimere mendoſum exemplum perrexerunt. Ita mihi & labor perijt, & exiſtimatio mea culpæ alienæ pœnas ſæpè dare cogitur. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐγὼ τί ποτε διοίσω. ἐγὼ γὰρ ἀπολογίαν γράφειν, ἀλλὰ τῇ φιλανθρωπίᾳ σου αὐτὸς ἐπιλλειν προσοφείλω. Vt igitur ad inſtitutum redeam, ſi Demoſthenem noſtrum pulla & lacera toga indutum uidebis, cogites uelim, eum euerſam lugere patriam, & in peregrinis finibus exulem & mendicum oberrantem, quicquid detur, æqui boniquè facere. Qua de re uenuſta illa tua figura admonitus, paucos uerſiculos luſi, Muſis & Apolline nullo, fateor equidem, ſed à propoſito tamen noſtro non alienos.

Ο ΛΥΚΙΟΣ ΤΩι ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ.

δῶρα, μέγ' ἐλλιώων πλέος, ἀτθίδος ἔκγονε γαίης,
ταῦτα λάβ': οἷα σῆνης δῶκ', ἀγανῶσι φρεσίν.
εἰ δὲ πολύχρυσός μοι πρόσωπα γάζα πέφαν:
λαμπρότερος κροίσου μοι βασιλῆος ἔης.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΟΣ ὁδοιπόρῳ, τὰς ἀττικισμὰς ἐκλαθόμενος.

ὅν ποτε χρυσείοις στεφάνοις, ἐδῆσί τε λαμπρᾶς,
ἑλλάδος ἀνθέσης, εἰδὺν ἀγαλλόμενος:
νῦν ἄρα θαυμάζεις ῥακίοις κεκαλυμμένον ἀσχρῶς
ἀλλοκότοις, εἰδὸς μηκέτι φαιδρὸν ἔχειν:
ὦ φιλότης, οἰκτρῶς διακείμεθα (ὥσπερ ἔοικεν
πατρίδος ὀλλυμένης) ἐν κακοτῆτι φυγῆς.
κἀμὲ τέος γυμνόν τε, καὶ εἰπεῖν οὐκ ἔτι λεινὸν
(τοῖς δὲ σκύθαις ἕλλην βάρβαρός ἐστιν ἀνήρ)
οἰκτείρας λύκιος, γερμανίδος ἔκγονος ἄλκης,
πῶλος ἐὼν πῶλον τλῆ δ' ὑπέδυσε στολήν,
μηδὲν ἄμεινον ἔχων: καὶ ῥωμαίοισι διαλέκτῳ
ὥστε λαβεῖν ἐράων, ἐξεδίδαξε λαλεῖν.
φοῦ χαλεπῆς μοίρας. θανέειν πολὺ βέλτιον εἴη,
ἤπερ γε νῦν ὀλίγη μοι πόσις ὀξὺ φίλη.
ξυξάμενός τε φιλοξείνης θεὸν ἵππιον αἰεὶ
τ' ἀνδρί, ἑδ' ἣ πέμπά μοι, τλῆ δ' ἀπεδώκατο χάριν.

Ο ΑΥΤΟΣ ΨΕΛΛΙΖΕΙΝ ΗΔΗ ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Λυκίου δεδιδαγμένος.

ATtica dum fuit ingenijs sceptrisq́ superba,
Pallia uestitum Græca dedere mihi.
Ornabant gemmæ digitos, auriq́ corona
Frontem cingebant: purpura totus eram.
Sæpius attonitæ me spectauere cateruæ,
Fulmina iactantem uel metuenda Ioui.
Nunc (humanarum quanta inconstantia rerum?)
Græcia Barbaricis ignibus hausta iacet.
Exul ego Latios mendicus oberro per agros
Nudus, inops, æger, ueste domoq́ carens.
Ignarus Latiæ (clades quæ maxima) linguæ,
Vlli ne supplex (hei miser) esse queam.
Non tulit hoc Pallas, primos ut culta per annos
Diua, senectuti sic ueneranda meæ.
Admonet en iuuenem Germana stirpe creatum,
Præbeat hospitium subsidiumq́ mihi.

Cernis,

Cernis, ait, rugasq; senis, canosq; capillos?
Hic est, quem summo præ Cicerone colis.
Protinus ille mihi collo dat brachia circum,
Oscula defigit, more parentis amat.
Atq; uiro quanquam leuis est & curta supellex,
Cræsi munifico pectore uincit opes.
Excipit hospitio tuguri, potuq; ciboq;
Me fouet, in tali qui solet esse domo.
Deplorat patriæ sortem, casusq; meorum:
Meq; iubet tristem spe meliore frui.
Romanæ tradit fidus primordia linguæ,
Quæ reddam balbo quomodocunque sono.
Denique discessum post tot benefacta paranti,
Hanc dedit (est uestis quæ mihi sola) togam.
Hæc me Romanum multis facit esse uideri.
Quæ si non splendet, num minus ergo tegit?
Me tegit illa quidem: ornatum quis tempore tristi
Expetat? hoc satis est tempore, posse tegi.
Ast huic pro meritis & fido pectore grates
Dij referant: referant, quos colit ille, uiri.

Hactenus Demosthenes βεβαρβαρωμένος (ut uides) χώνιον ὢν ἐν βαρβάροις, quemadmodum Euripideus ille Menelaus: adeò, ut λιπαρολῶ canere potius, quàm ἀστικίζειν uideatur. Sed tu pro humanitate tua, & magistro & discipulo ignoscès: & utrunque, ut facis, commendatum habebis. Vale.
Lutetiæ Parisiorum, 19. Augusti, Anno 1550.

ABRAHAMVS LOESCHERVS LECTORI Demosthenis studioso.

Ecquid, ut innumeras Demosthenis aspicis artes,
Lector ab aspectu gaudia multa capis?
Ecquid, ubi primos uaria dulcedine uersus
Perlegis, immensum dicis adesse decus?
O quàm non falsò, quæ sunt celeberrima, laudas,
Et quibus haud aliquid pulchrius orbis habet.
At simul eloquij uires, & pondera rerum,
Cultaq; nativo uerba lepore notas.
Ecquid inexhausta rerum grauitate moueris?
Et trepidant subito corda subacta metu?
Fallor? an assiduos dum cernis inesse labores,
Atq; putas humeris id fore grande tuis:
Deseris altiloquas magni Demosthenis artes?
Nec, quod cœpisti carpere, carpis iter?
Dij melius: longè cur te sententia fallit?
Cur tuus in primo limine cessat equus?
Quàm non iste graues è messe reducit aristas,
Qui prius ignaua spreuit aratra manu:
Tam nequit æternos doctrinæ tollere fructus,
Qui desperatis ocia rebus agit.
Intendas neruos, animo stimulante labores
Suscipe, susceptos perfice, magnus eris.
Quo minus ingenij est, maiores adÿce curas:
Natura quicquid non datur, arte datur.
Aspice quàm uehemens fuerit Demosthenis ardor,
Quo studio ætatem uicerit ipse suam.
Qui, licet attigerit summæ fastigia laudis,
Ingenium iuuit sedulitate tamen.
Vix bene maturis ætas adoleuerat annis,
Finieratq; suos prima iuuenta dies:
Cum iam Cecropiam timidè prodiret in urbem,
Doctus & illustri solueret ora foro.
Hic quia non potuit strepitus tolerare uirorum,
Protulit & blæso stridula uerba sono:

Risit

Riſit inurbano temeraria turba tumultu:
Battalus, & dixit, quid feret iſte boni?
Quid facis? inſulſo cur uteris improba riſu?
Hic, quod natura non tulit, arte feret.
At linguæ uitium uarios Orator ad uſus
Correxit, uocis conditor ipſe ſuæ.
Ore uolutatos legitur tenuiſſe lapillos,
Verbaq́ continuis ingeminaſſe ſonis.
Sæpe fatigatus longi certamine curſus,
Protulit alternis illa uel illa modis.
Inſuper ad ſpeculum (ſpeculum ſuſpenderat ingens)
Formauit geſtus non ſine laude ſuos.
Vt quoq; uitaret ſociæ commercia uitæ,
Abraſo latuit uertice, multa tulit.
Quid non aſſidui poſſunt ſuperare labores?
Quicquid habes, ſtudium ſuſcipe, uictor eris.
Sic ubi naturam ſapiens induſtria uicit,
Et graue compoſita ſuſtulit arte malum:
Torſit in aſtantes uiolenta tonitrua turbas,
Et circumfuſos perculit ore uiros.
Sæpe coronatos inuicto fulmine Reges
Terruit, & patrijs expulit arma plagis.
Sæpius eloquio pauefactæ profuit urbi:
Et nemo auxilium cum tulit, ipſe tulit.
I nunc, & blæſæ dicas conuicia linguæ:
I nunc, & dicas, quid feret iſte boni?
Ergo age, ſi Graij reſonantia uerba lepôris
Lector amas, ſi te gloria tanta mouet:
Splendida firmato ſubeas penetralia greſſu,
Et reputa quàm ſit turpe referre pedem.
Perge procelloſos cymba percurrere fluctus:
Et ſpes ſit, tumidum uincere poſſe fretum:
Crede mihi, nihil eſt, nihil eſt mihi crede. quod uſus
Non queat, aut longa cura parare mora.
At ſi te uarij ſeries numeroſa laboris
Prægrauat, & tremulam ſupprimit unda ratem:
Ecce laboranti medijs ſuccurrit in undis
Vvolfius, & certo tramite uela regit.
Donat in Auſonias conuerſa uolumina uoces:
Et quo ſint curſu Græca legenda, docet.
Huic Demoſthenei maieſtas illa nitoris
Natiuum tota tradidit arte decus.
Tradidit ornatum, Graijq́ inſignia faſtus:
Et mea iam Latium gloria, dixit, erit.
Hinc quoq; dum meritas capiet facundia laudes,
Vvolfius inſigni nomine notus erit.

NICOLAVS STOPIVS AD candidum Lectorem.

GRæcia, quæ tantis ſua tempora laudibus olim
Extulit, hoc meritò fecit ut illa ſuo
(Nulla uiros etenim tam doctos protulit ætas
Hactenus, aut ſimilis pars fuit ulla poli)
Sic deſerta modò meritò iacet, atq; relicta:
Cordatos potuit quæ malè ferre uiros.
Quantos exilio petulantia punijt atrox?
Quanta & in innocuos carnificina fuit?
Cuncta perire uides falſo moderamine ducta:
Hoc uſus rerum, longaq́ ſecla probant.
Felix, ter felix, præclaraq́ publica res eſt,
Prouida canicies æqua ubi ſceptra gerit.
Attica quum cœpit ſapientum ſpernere uoces
(Ah nimis imprudens) & ſua uota ſequi:

Impia cœperunt graſſari prælia: ciuis
Exacuit ferrum ciuis in exitium.
Etſi omnem mouit lapidem Demoſthenis ardor:
Tam prauos potuit nil moderari animos:
Gr[illegible] nulla fuit, tanto pro munere, digna:
Hunc ſed in exilio ſumpta uenena necant.
Clara tamen remanet uirtus, & gloria perpes
Viuit: & ipſe adeò nunc rediuiuus adeſt.
Hunc atenim terra preſſum tenebriſq; ſepultum
Donauit uita Vvolfius ecce noua.
Doctiloquas igitur cui iam Demoſthenis artes
Eſt perdiſcendi cura, uel ullus amor:
Huc properet: poterit uarios haurire lepores:
Vvolfius ad fontem dulce parauit iter.
Reddidit è Græco, facili ſermone Latinum:
Romanus prodit, Græcus ut antè fuit.
Nudior aſt aliqua ſi parte uidebitur eſſe:
Cum uenia fiet, cauſaq; iuſta ſubeſt.
Pallia, multa tegunt, toga quæ proferre nequibit:
Natiui cultus Graius honore nitet:
Quemq; decet ſua ueſtis, & aptè membra cohercet,
At quî aliena decus conciliabit idem?
Graïs ingenium, Graïs dedit ore rotundo
Muſa loqui: Graios copia larga beat.
Graius mille ſonos modulato gutture promit
Vox Latio ſimplex, eſtq; canora minus.
Attica uerba iubes Romano fundere campo?
Arpinás ue tibi Pæanienſis erit?
Crede mihi nemo poterit præſtare quod optas:
Natura abſimilem fecit utrumq; nimis,
Sed quod præſtari puto poſſe: uolumine in iſto
Præſtitit eximio Vvolfius ingenio.

Aeſopica rana.

Vaſto rana boui, exiguo dum corpore certat:
Filius huic monitor, Deſine mater, ait.
Dirumpére prius: te noſce: negata relinque:
Nam tumor exitium mox feret iſte tibi.
Fabula quò tendit? Demoſthenis æmulus excors
Quid ſtudet? Æquet uti garrula rana bouem.

SEXTI ET VLTIMI
Tomi finis.

RERVM ET VERBORVM IN DVOBVS POSTERIORIBVS OPERIS DEMOSTHENICI Tomis præcipuè memorabilium, INDEX.

ABdera Democriti patria. tomo 6. 66 a
Thraciæ oppidũ. ibide m.
Abderitica mens, prouerb. ibid.
Aborigines 6.75 c
Abrahamus Læscherus Pausaniæ interpres 6.16 c
absentium condemnatorum apud nouemuiros resortitio 5.171 c
abstinẽtia & bellica fortitudo in Demosth. desiderata 5.308 b
ad Absurdum quando aliquid ducatur 5.122 b
Academia 6.135 b. gymnasium. 5.236 b
Academia unde dicta. ibid.
Academici σκεπτικοὶ 6.20 a
Academi herois templum 5.236 b
accusationi qui se obnoxium reddat 5.106 b
accusatoris & rei differẽtia 5.113 c. non eadẽ collocatio 6.22 c
accusatori quibus in criminibus sit supplicandum 5.153 b
accusatori rei qualitas considerada 5.211 b
actio, finis decretorum 6.43 b
actio Demosthenica inferior, oratio superior ueteribus 5.307 a
actio Demosthenis popularis 6. 91 b. de corona quando scripta 5.312 b
actio unde ui 5.160 c. et 5.169 a
actio & pronunciatio, magna pars eloquentiæ 6.205 b
actione unde ui quis postuletur. 5.160 c
actiones fundamentum domus et familiæ 6.38 c
actiones minutæ animos comminuunt 6.44 b
actionum iustarum quis non studiosus 5.108 a. principia. 6.38 c
actiuorum & mediorum uerborum discrimen 6.19
actiuis præteritis Græcorum, respondent deponentia præterita Latinorum 6.19 b
addictorum nexorumq; lex quo ex more ad Romanos manarit 6.363 c
ἄδειν quid Varino 6.76 b
ἀδελφιδοῦς 131 c
ἀδελφιδοῖ. ibid.
adiectiua in ινός acutum desinentia, quomodo explicẽtur 6.12 c. in τὸς desinentia quomodo explicentur. ibid.
adiectiua quæ personis uel rebus adiungi soleant 6.10 b. quibus substantiuis iungi soleant, obseruandum 6.18 c
adiectiuorum passiuè significantium nominũ quæ sit uis 6.12 b
adolescens cur senes anteuertat. 5.34 a
adolescẽtia affectibus rapitur, nõ ratione ducitur 6.28 a. optima ætas, si quis ea rectè uti sciat 6.9 b
τὰ ἀδόμενα 6.76 b
οἱ τὰ ἀδομένων ποιηταὶ. ibid.
ἀδοξᾶν 6.72 c
adhortatio 5.12 a
admonitio. ibid.
aduerbia in ως frequentius à ueteribus Græcis usurpari 6.12 a
aduerbia δεικτικὰ gerũdijs in dum respondere. ibid.
aduersarij callidi, diligẽtissimè cauendi 6.7 b
aduersariorum ignauia sæpe magis quàm suis opibus, crescunt aliqui 6.7 c. rationes quomodo oppugnandæ 5.28 a
contra Aduersariorum uires maiora nostra præsidia producẽda 5.20 a
aduersarios potentes superasse, eadem magna laus est 6.5 b
adulatorum animi submissi 5.25 a
Aeacus 6.77 b
in Aedificijs, cultu & uictu quanta ueterum frugalitas 6.5 c
ædilis 5.128 b
ædilium prærogatiua 5.159 a
ædilitas necessariũ munus 5.165 a
Aegina insula 5.303 a
τὸ αἰὲ 6.96 b
αἰκολογίαι 5.78 a
Aemylius Probus 6.75 b
ærarij depeculatio 6.57 a
Aeschines ad patronos cur nõ cõfugiat 5.77 c
Aeschines Athenienſis orator 5. 333 c. Atrometi & Glauco theæ F. 5.330 c. & 5.332 b c. & 6.59 c. bellus homuncio. 5.76. bene de Philippo meritus 5.111 a. & 5.119 c. Cersobleptæ interitus autor 5.105 a. Cothocides municeps 5.332 c
Aeschines cur Athenis cesserit 6. 101 b. cur Atticæ fortia facta nõ recenseat 5.118 b. cur nõ deceptus 5.95 c. cur populũ fallere uoluerit 5.97 a
Aeschines Demosthenis accusator 5.102 c. & inimicus 5.301 b
Aeschines Eleusinius 5.333 b. magna uoce præditus 5.331 b
Aeschines histrio 5.99 c. homo pusillus 6.88 a
Aeschines hostis 5.92 c. insectator 5.159 b. mendacem Demosthenis linguam exagitat. 6.95 a. pacis suasor 5.94 b
Aeschines picifer 5.353 c. Philocratis amicus 5.98 b. Phocensiũ interitus causa 5.88. a. et 5.89. pueros literas docet. 5.332 c. quando obierit 5.333 c. quorum auditor fuerit 5.331 a. & 5.332 a. Rhodiacã instituit scholam 5.331 c
Aeschines scriba perditus 5.76 a. & 5.118 c. & 5.332. semper cõtrarius Demosthenĩ 5.79 a
Aeschines σπερμολόγος 5.75 c. & 76 a. Thessalorum postulationi suffragatus 6.85 c. Timagoræ similis 5.101 b. Timarcho infestus 5.66 b. totius ciuitatis hostis 5.75 b. Tragicus histrio 5.111 b. uilis & uulgaris homo 5.84 b
Aeschinis accusati causa 5.85 a. cõpositionis turbatio 6.90 b
Aeschinis cõcionem & Philocratis decretum idem esse 5.87 a
Aeschinis cõuiciandi licẽtia 6.92 b. eloquentia 6.205 b
Aeschinis corruptelæ signum 5. 104 a
Aeschinis & Demosthenis cõtentiones 6.57 a
Aeschinis & Dionysij tyranni cõparatio 6.89 b
Aeschinis existimatio Demosthenis dolorem conciliat 5.110 c. existimatio qualis 5.119 b. fratres 5.331 b. fuga 5.317 b. genus 5.330 c. histrionica 6. 86 c
Aeschinis ingenij & eloquẽtiæ penuria 5.215 b
Aeschinis n Philocratẽ & remp. crimina 5.87 b. intemperantia 5.112 a. petulãtia 5.109 b. luxuria 5.111 b. mater incantatrix 5.114 b
Aeschinis mater initiandos lustrauit. ibid.
Aeschinis mores 5.108 a. obiectiones 5.91 a
Aeschinis orationis genus quale. 5.332 a
Aeschinis orationes 5.331 b. parentes 5.333 b. phantasia 6. 93 b
inter Aeschinis pollicitationes & Phocense bellum breuissimũ tempus interceßisse 6.85 c
Aeschinis uita 5.339 c
Aeschinis uita ex Suida 5.333 c. & 5.334 a. uitam cum existimatione non consentire 5.111 b
Aeschinis uox qualis 5.119 c
Aeschini quomodo odium conflet Demosthenes 5.120 a
Aeschinem semper cum Philocrate esse, unde probetur 5.98 c
Aeschyli Eumenidæ 6.83 c
Aeschyli locus 6.25 a. ᾠδὴ σκυθική. 6.76 b. tragœdiæ 5.322 b
Aesculapius 5.317 a. sophista 5. 34 c
Aesculapij in Demosthenem commentarij 5.3
ætas cur per excellentiam de adolescentibus dicatur 5.19 b
ætas ingraueſcẽs & prudentiam affert, & corporis debilitatẽ. 6.28 a
ætatis suspicio 5.112 a
ætatem quæ dotes in primis deceant 6.77 b
Aethra Acamantis auia 6.77 a. eius interitus. ibid.
affectus humanæ naturæ communis quis 5.198 b
affectus leges grammaticæ nõ minus negligunt, quàm reipubl. 6.25 b
affectus rationi obedientes præbendi 6.72 b. remißiores dictionis cõcinnitatem subire nolunt 5.97 c. uehementes uehementioribus soluendi 5.28 b
affectuum commiseratio necessaria 5.178 b
Africanus minor Aemilianæ familiæ ὑπογυστὴς 6.94 c. item familiæ Corneliæ ἀσωτογύστης. ibid.
Agamemnoni in quam sententiã Isocrates Herculem præferat. 6.76 b
ἀγαπᾶν πρὸς τρόγειν cum datiuo. 6.24 a
ἀγαπῶ cum datiuo, & Attice per accusatiuum 5.347 b
Agatarchus cum Alcibiadis concubina rem habet 5.186 c. pictor. ibid.
Agatarchi incarceratio. ibid.
Agauus Athenienſium inimicißimus 5.223 b
ἄγειν πρὸς φόβον 5.363 a
ἄγημα 5.132 b
Agis Spartanus 5.312 b
ἀγνώμων 6.76 a
ἀγνώμων μειτὸν 5.353 a
ἀγνώμονες qui dicantur 5.26 b
ἀγνωμόνως 6.76 b
ἀγνωμοσύνη. ibid.
ἀγὼν 5.213 c
ἀγὼν & πόλεμος 6.61 b
ἀγωνίζεσθαι σὺν τῇ τύχῃ 5.347 c
ἀγωνοθέτης 5.348 b
ἀγοραῖος 5.236 a. & 6.75 a
Agraulus Athenienſium uictima. 5.118 b. una ex Cecropis filiabus 5.117 b
Agrauli ædes 5.117 b. interitus. ibid. sorores 5.118 b
agricolæ & mercatores ab admittendo bello quomodo deterrẽdi 6.9 a
agricolæ qui 5.19 b
Aiacis rates Salamini adductæ. 5.114 c
αἰδεῖσθαι 5.363 a
αἴδεσις 5.360 b
αἰσχύνη & αἰδὼς quomodo differant 6.114 c
αἰτίᾳ unde formetur 6.10 a
ἀκαιρία 6.20 a
ἀκατάστατος 6.12 b
ἀκινάκης 5.238 a
ἀκολαβῆσαι 6.63 b
ἀκόλαβον. ibid.
ἀκόλαβος substantiuum quid 6. 63 b. item adiectiuũ. ibid.
ἀκοσμεῖν 5.364 a
ἀκύειν 5.358 b
τὸ ἀκρίτως 6.98 a
ἀκρόδρυα 6.137 a
ἀκροωτηριάζειν ἢ ἀκροωτηριάζεσθαι. 5.353 c
ἄκυρον 5.219 b. & 5.360 c
alabastrotheca 5.113 b

alacritas homines acres nunquam rebus gestis contentos, quiescere patitur 6.8 c
ἀλαζονάκα ἀγωνάκα cõtraria 5.35 b
Alcetas octauus Macedoniæ rex. 6.135 a
Alcibiades dux optimus 5.186 a. Græciæ princeps. ibid.
Alcibiadis damnatio 6.97 a. de cretum 5.142 a
Alcibiadis et Midiæ comparatio. 5.186 a
Alcibiadis luxus 6.79 a
Alcidamantis artes 5.305 a
ἀλάστωρ 6.13 b
Aleuadas tyrannide in Thessalia potitus 5.18 a
Aleuadarũ gratus animus. ibid.
Aleuadas Philippus tyrãnide deiicit. ibid.
Alexander laniſtam Sicyonẽ restituit 5.65 c. per insidias cæsus 5.302 c. Philippi F. 6.10 a
Alexandri in Demosthenem commentarij 5.3
Alexandri Magni dictum 6.208
Alexandro principatum decretũ fuisse, unde appareat 6.66 a
aliena habere pro suis, legibus cõtrarium 5.169 a
cum Aliquo quæ conferũtur, quatuor loci 5.162 a
ἀλλὰ νὴ Δία 5.357 b
ἄλλως tria apud ueteres significare 5.24 c
Alope Cercyonis filia 6.77 b
ἀλωπεκόννησος 6.52 b
ἀλθάνειν 5.342 c
Alus Athenienſibus amica 5.85 b. Thessaliæ opp. ibid. & 5.273 c
Amazonum habitatio 6.76 a
ambitio & auaricia nullã necessitudinis rationem habet 6.8 c
amicitia inter quos esse & nõ esse possit, uidendum 6.7 c
amicitiæ principium laudatio 6.27 a
amicitiã nihil à dijs immortalib. melius 6.76 c
amicitiæ & inimicitiæ mortaliũ non sunt immortales 6.5 b
amicitiæ & societates sæpe magis coactæ, quomodo uoluntariæ 6.18 a
amicitiarũ duo genera 5.161 c
amicorũ malis insultare, improborum esse hominum 5.197 a
amissum reperiri potest, mortuũ uerò restitui nequit 5.116 b
amitini 6.131 b
ἀμμορία 6.52 c
ἄμμορος. ibid.
amori nulla uia est inuia 5.322 a
amorum geminæ uiæ. ibid.
Amphictyones cum Delphis habitasse 6.59 a
Amphictyonium 6.195 a
Amphipolis ex sola socordia amissa 5.15 a
Amphipolitanum bellum cur Philippo & Athenienſibus graue 6.23 a. quot talentis Athenienſibus constiterit. ibid. & 6.44 c
Amphipolitani clementer à Philippo habiti 6.22 a
ἀμφισβητῆν 6.93 b
Amphissa Locrensiũ urbs 5.337 b
Amphissense bellum 6.67 b
Amphissensium pœna 6.95 c
amplificatio ecphrasi & narrationi maximè cognata 5.166 c
amplificationis locus maximus 5.155 c. ratio 5.89 a
amplificationem congeries continet 5.125 b
amplificationes unde fiant 5.89 c
amplificationes affectum mouere 5.106 c
ἄμπυξ 5.343 a
Amyntas Macedoniæ rex 5.302 c
Amyntæ tres filij. ibid.
ἀναβάνειν 6.71 b
ἀναβάλλειν 5.347 c
ἀναβάλλισθαι τὸ ἰμάτιον 5.272 b
ἀναβαλόμην, ἀναβαλέμην. ibid.
ἀναβιβάζειν 6.93 b
ἀναβολὰ 5.361 a
ἀνάγνια αὐδάριστ 6.81 c
ἀνάγνωσις 6.137 b
ἀναδύεσθαι 6.54 c
ἀναδὺς βλέπειν 5.272 b
ἀνάδλω, ἀνίδλω, ἀναδλῶς. ibid. & 5.275 c
ἀναιρῆν τὰς χρήνας 5.356 c
ἀναπομπὴ 5.351 b
ἀναπομπίσασθαι. ibid.
ἀναπνέειν 5.361 b
ἀνάπλοις 5.176 a. & 5.361 b. & 6.116 b. & 6.134 b
ἀνάπαυσις 5.341 b
ἀναφορὰν 5.352 b
ἀναφορὰν τὴν ἀτίαν ὑπ' ἄλλου. ibid.
ἀναφορὰ 5.352 b. 5.364 a
ἀναφρασθ. 5.384 a
ἀνασυρὴ 5.337 b
ἀνάσπασμ 5.384 a
Anaxilas 5.319 b
Anaximenes philosophus 5.340 b
ἀνδραγαθία 6.79 a
ἀνδραγαθῆν, ἀνδραγαθίσασθαι. ibid.
ἀνδρία, ἀνδρία 5.272 c. 6.173 b
Androtiana oratio 5.309 a
Androtion ærarium depeculatur. 5.213 b. cur in impietatis crimine nummos dependerit 6.197 a. qua ratione triginta tyrannos superarit 5.212 c
Androtionis sæuitia. ibid.
ἀνεψιαδῆ 6.131 a
ἀνεψιάδης 6.130 a
ἀνεψιάδης ὁ ἀνεψιαδῆς 6.131 a
ἀνεψιὸς. ibid.
ἀνεψιὸς quid Græcis iurisconsultis. ibid.
ἀνεψιοὶ unde dicantur 6.130 a
ἀνεψιότης 6.131 a
animas pro hominib. & iumẽtis quædã gentes usurpãt 6.67 b
animus cuius haud facilè uerum prospiciat 6.53 c. in deliberationibus in omnes partes est uersandus 6.6 b. ingenuus seruilibus ministerijs parũ aptus 6.55 b
animi iniusti, iniusta actio 5.62 c
animi omissi proprium 5.35 b
animo cognatus 5.140 a
animi amasiorũ quatenus solis honestis amatorib. dediti 6.77 a
animi generosi hostium successus prædicari, æquis animis nõ ferunt 6.8 c
animi unde oriantur 5.70 b
animorum infirmitas 5.23 c. rebus aduersis deiectio 6.46 b
animis hominum quæ natura ingenerauit, semper et in omnes sunt eadem 6.9 a
ἀνὴρ ἀπίτιμ 5.361 b
ἀνὴρ unde deriuetur 6.10 c
Annictridis aurigatio 5.323 c
annonæ penuriæ, reipub. perturbatio 5.129 a. ubilitas & copia populo gratior, quàm decus & laus 6.55 a
annus bisextilis 6.109 b
ἄνοια quid 6.62 c
ἄνω ποταμῶν, prouerb. 5.116 a
ἀνωμαλία, ἀνώμαλ 6.89 a
Antalcidas pacis conciliator 5.114 b
Antalcidæ turpis pax 5.133 c
ἀντανιλᾶν 6.101 c
anteuertendi metaphora 5.28 a
ἀνθιστάσθαι 5.345 a
ἀνθιστάμενα 6.102 b
ἀνθρωπομὸς 5.155 a
ἀνθρώπου etymologia 6.10 c. rationẽ quã Plato adferat. ibid.
antihypophora 6.194 a. antitheseos pars 5.22 b. quid 5.16 a
ἀντασφάλειαν 5.358 b
ἀντίγραφα 5.363 c
ἀντιγραφεῖοι. ibid.
ἀντιγραφεύς 5.210 c. & 6.94 c
antigraphiarij 5.363 c
ἀντίγραφον 6.70 b
ἀντιλαμβάνεσθαι 6.20 b
ἀντιλαγχάνειν 5.361 c
ἀντιμισθίσασθαι 5.345 a
ἀντινομίαι uetitæ 6.115 c
Antipater Alexandri Magni successor 6.28 c. à Græcis uictus 5.338 c. captus Athenis quomodo reip. statũ tranquilliorem fecerit 6.59 a. Pharsalum capit 5.318 b. Philippi & Alexandri successor 6.46 a. 6.50 c
Antipatri animus in Demosthenem 5.326 a
ἀντιπερίστασις 5.254 c
Antiphontis supplicium 5.308 c
ἀντιπίπτον 5.16 a. & 5.246 b
antipipton, anthypophora & antithesis quõ differant 5.16 a
antipipton unde emergat 5.139 b
antistaticon 5.91 c
ἀντρίβεια 5.16 a. 5.246 b
antithesis quid ab anthypophora differat 5.122 a
ἀντιτιμᾶσθαι 5.364 b
ἀντωμοσία 5.100 a
Antonius à Parthis uexatus 6.25 c
Antrone Thessaliæ opp. 5.273 b
ἀπάγειν 5.357 b
τὸ ἀπάγειν ἀντὶ τοῦ ἀποστρέφειν 6.112 a
ἀπαγωγὸ 5.208 a. 5.239 b
ἀπαλλάττεσθαι 5.364 b
ἀπαλωάω 6.128 c
ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν λυρίαν 5.360 b
ἀπαντήσεις 5.337 b
ἀπαρτῆσαι τὸν λόγον ἀγραφῆς 5.342 c
ἀπειρεσιαλία 6.20 a
ἀφανὴς οὐσία 6.134 b
Aphepsion Bathippi F. 5.120 c. legis rogator 5.139 b
Aphetæ Thessaliæ locus 6.167 a
Aphidna, Atticæ municipium 6.173 b
Aphidnæum municipium 5.176 c
Aphobetus Aeschinis frater 5.333 a
Aphthonij locus 6.114 b
ἀπογραφὴ 5.366 b
ἀπογράψαι 6.136 b
ἀπομνύναι 5.366 a
ἀποφάναι. ibid.
inter Ἀπόφασιν et ἀπόφανσιν plurimum interesse 6.66 b
ἀποφάσιν λόγον 5.366 a
ἀποφάσιν ἢ ἀπογράφειν γραφὴν. 5.351 b
ἀποινᾶν 6.17 c
ἀποινία. ibid. & 6.75 c
ἀποινίζειν 6.17 c
ἄποινον 6.53 b
ἄποινος 6.17 c
ἀπολιμὰ 6.48 a
Apollinis cultus 6.95 b. fani cõflagratio 5.186 b
Apollinis Lapicidæ tẽplũ 5.236 b
Apollinis responsum 5.117 b
Apollini ædẽ Athenienses extruũt. 5.236 c. in ludis Pythijs spectatores quales mitti soliti 5.100 c
Apollodorus absens pro contumaci cõdemnatus 6.137 a. theatralem pecuniam in stipendia militum conuertere aggressus. 5.13 b
Apollodori filia à Theomnesto ducta 6.135 b
Apollophanes 5.111 c
ἀποστάσεις 5.66 c
ἀποστέννυμι 5.338 c
ἀποστολὰς 5.257 b
ἀποστελλόμενοι 5.268 b
ἀποστολὰ. ibid.
ἀποστολὰς. ibid.
ἀπόστολ quid ueteribus 5.268 b. & 6.48 a
ἀπόστολον quid Athenienses uocẽt. 5.265 a
ἀπωλᾶν 6.26 a
ἀποτιμᾶσθαι 5.273 a
apparare de die conuiuium, quõ Donatus exponat 6.70 a
ἄπραγ 6.123 a
ἄπρατον 6.90 c
ἄπρατ 6.123 a
Apsinis in Demosthenem cõmentarij 5.3
aquæ in iudicijs mensuram cur oratores acceperint 5.183 b
aquæ dulcius ex ipso fonte bibuntur 6.203 b
aquilones quot dieb. caniculæ exortum præcedant 6.45 c
arbitratu suo omnia constituere, magnæ est potentiæ 6.8 b
arbitri cur certis diebus in loco aliquo certo cõuenire moris fuerit 5.171 c
arbitri, etiam legitimi quidam iudices 5.160 c. quando rationes

nes Athenis retulerint 5.172 a
arbitrorum usus 5.366 b
arbitrij subscriptionem transcribere 5.171 b
arboris scientificæ fructus protoplastis interdictus 6.68 b
Arcades Athenienſium socij 6.64 a
Arcades in Thebanos officiosi 5.63 a. societatem Athenienſiũ expetunt 5.60 c. Thebanorũ socij. ibid. Thebanis coniuncti, Athenienſibus restiterunt. 6.64 c
ἀρχαῖα quid Demosthenis 5.16 b
Archebius triremium præfectus. 5.226 c
Archelaus primus Olympiorũ institutor 5.108 b
Archestratus argentarius 6.125 a
Archiades Medyllidis frater 6.93 a
Archias Cholargenſis 5.210 c
Archias ὁ φυγαδοβύρας 5.314 b. 5.138 b. 5.324 c
Archidamus Atticæ inuasor 6.93 b
Archidami concio quali orationis genere constet 5.51 b c. de Thebanis conquestio 6.64 c. 5.350 a
ἀρχων 6.17 b. ἀπώνυμος 6.109 a
ex Arce expunctos quos Græci dicant 5.364 c
ἄρχοντες 5.361 a
arcuum extructio in urbibus nõ tã munimentum est salutis, quàm firmamentum seruitutis 6.9 a
Arcturi ortus 6.124 b
Areopagita à Timocle corruptus. 6.67 c
Areopagitæ cur certo numero circunscribi nõ potuerint 5.362 c
Areopagitarũ numerus incertus. 6.131 b. seueritas 6.94 c
Areopagiticus senatus cur sacrificum legerit 5.180 a
Areopagitico senatui capitalia iudicia credita 5.180 a Eumenidum sacra mandata. ibid.
Areopagus 5.362 c
Argas poeta 5.335 b
ἀργεῖμ 5.340 c
in Areopago capitales causæ tractari solitæ 5.180 b
Argæ cognomen unde Demosthenis tributum 5.304 b. 5.335 b
Argiuorum detrimentiũ 6.196 a
Argolicus sinus 5.339 b
ἀργὸν 6.191 b
Argura Eubœæ locus 5.184 a
Argyritæ 5.359 c
Argyrij & Philepsij derisio 5.238 b
Ariobarzanes Persa Athenienſiũ inimicissimus 5.223 b. Thraciæ rex 6.111 c
Aristarchus ab Eubulo accusatus. 5.199 b. cur fugam ceperit 5.176 c
Aristarchi cædes 5.157 b. fuga. 5.178 b. suspicio 5.176 c. quibus artibus diluta 5.177 a
Aristo ab Aristogitone accusatus. 6.114 c
Aristocratea oratio 5.309 a. duplex 5.214 c
Aristocrateæ orationis tria exordia 5.215 b
Aristocratis oratoris decretum 6.167 b
Aristodemus, Archiadæ neptis F. 6.133 a. Græciæ proditor 5.43 c. 5.273 b
Aristogiton cur non puniendus. 6.114 a
Aristogitonis accusatio 6.113 c. 6.114 c
Aristogitoni cur causas agere non liceat 6.113 c
Aristogitoniana oratio 5.309 a
Aristomachus 5.114 c
Aristonicus Marathonius 5.326 a
Aristonici decretum 5.71 b
Aristonis Peripatetici patria 5.335 a
Aristophanis à delirando qualis compositio 5.32 c
Aristophanis locus 5.86 b. 5.272 c. 6.24 b. 6.59 b
Aristophon sæpe accusatus, & nunquam cõdemnatus 5.71 a. tributorum exactor 5.200 c
Aristophontis minæ 6.82 a
Aristoteles & Plato philosophorum principes 6.10 a
Aristotelis locus 5.31 a. 5.347 a. 6.49 a. 6.72 b. 6.97 b
Aristotelis testimonium 5.327 b
armis quæ recuperanda sunt, iure persequi turpe 6.52 c
arrodere 5.270 b
arrogantes frigidi 5.107 c. quãdo frigidi dicantur. ibid.
arrogantiæ crimen apud auditores quis effugere dicatur 5.225 c. opinio cur oratori cauenda 6.6 c
arrogantiæ proprium 5.35 b
ars naturæ imitatrix 6.15 b
artium præcepta ad multas & uarias causas traducẽda 5.96 b. non citra diligentiẽ inquisitionem accipienda 5.96 b
artium præceptis quando utendum. ibid.
Artemisia 6.63 c. Cariæ regina 5.57 a Mausoli soror & coniunx. ibid.
Arthmij proscriptio 6.55 c
articuli cum aduerbijs degenerãt in nomina adiectiua 6.23 b. iuncti præpositionibus participia sæpe includunt 6.18. c. substantiuis locorũ & gentiũ nominibus & præpositionib. uel aduerbijs additi, sæpè commodè redduntur 6.53 a
articulorum usus & collocatio. 6.10 a
Arymba Philippi uxoris patruus. 5.16 a. rex Molossorũ 5.15 c
ἀσέλγεια 5.150 c. 5.267 a
ἀσελγάνειν 5.360 a
ἀσελγάνιδαι. ibid.
ἀσελγὲς 5.150 c
asinus apud Cumanos, prouerb. 5.347 b
asinorum cerebrum 6.52 b
Asopus Bœotiæ fl. 5.343 a
Aspasij in Demosthenem commẽtarij 5.3
ἀσπιδοποιεῖον 6.124 c
assessores iudicibus olim dari soliti 5.193 a
Aster Methonæus miles eius telo inscriptio. ibid.
asteriscis loca dubia in Demosthene notata 6.114 c
ἀστράβη 5.184 a
ἀστράτευτος 5.30 c
astrologorum dissensio 6.109 b
ἀστωσμία 6.75 a
ἀστώσμος 5.236 a
ἄτακτος 5.30 c
Atarneus tyrannus 5.249 a
ἀτίλης 6.75 a
Athenæ nũc Sethyna dictæ 6.5 a. quando à Mahomete funditùs delctæ 6.17 c
Athenarum decem tribus 5.54 a
Athenarum diuisio 6.55 a. insignis humanitas 6.5 b. urbis in decurias distributio 5.26 c
Athenienſis populus misericors. 5.194 c
Athenienſem populum quomodo Demosth. depingat 6.66 a
Athenienſes à Demosthene in Eubœam concitati 5.309 b. ab hoste imbecilli superati 6.47 a. ad Aegospotamos uicti 6.85 a. cur Lacedæmonijs bellum intulerint 5.26 a. inducias Phocensibus offerunt 6.93 a. libertatis perpetui amatores 5.35 a. magno prælio à Lacedæmonijs uicti 5.133 c. ob ἀμυνταίαν sapientissimi habiti 6.97 a. per quos deos iurent 5.197 a. precib. & pollicitationib. uicti 6.51 a. propter seditionem dementissimi habiti 6.97 a. pugna magna uicti 5.72 c. sapientissimi habiti 6.6 a
Athenienſium arrogantia à Philippo punita 6.21 b. clades. 6.67 b. consuetudo oppressis libertatem restituere 5.65 b
Athenienſiũ decem tribus 5.26 c
Athenienſium decretũ Philippus metuit 5.119 b
Athenienſiũ delicta 5.129 c. duces nõ ἀνασώτους 6.21 a. ἀνασβολία 5.347 a. olim prouerbio exagitata 6.20 b
Athenienſium & Lacedæmoniorum nauale prælium 5.135 b. semper summa fuit inter Græcos autoritas 6.17 a. urbes, duo Græciæ oculi 5.90 b
Athenienſiũ εὐτυχία noctuæ Palladiæ beneficio celebrata 6.20 b. exultatio 5.311 b. ignaua eloquentia 6.38 b. ignauia 6.52 b. inconsulta temeritas 5.347 a. insignis humanitatis laus 6.81 b. intelligendi acumen 6.71 b
Athenienſium legatio 5.314 a. mœnia à Lysandro diruta 6.67 b. numerãdi ratio 5.88 b. opinio 5.36 c. potentiæ exaggeratio 5.20 c. prudẽs institutũ 6.5 a. reprehẽsio 6.41 b
Athenienſium reprehensio cũ excusatione Demosthenis 5.311 b
Athenienſium serui 5.25 a. socij. 5.55 b
Athenienſium trepidatio 6.76 b. turbationis causa 5.33 c
Athenienſibus Philippus formidabilis 6.18 a
Athenienſes bonitatis & iusticiæ laude floruisse 6.76 a. plura fortunæ beneuolentiæ, quàm cõsilij prudentia confecisse 6.6 a
Athenienſes posse Philippi potentiam euertere 5.18 a. scortatores à suggesto arcuisse 6.81 a
ἀθλητικοὶ 6.12 c
ἄθυτα 6.96 c
ἄτιμα 5.361 b. 5.363 a
ἄτιμος 5.348 b
ἄτιμοι 5.361 b. 5.365 a
ἀτιμάζω, ἀτιμάω 6.84 a
ἀτίμητος ἀγὼν 6.126 a
ἀτίμητον 5.173 a
Atrometus Aeschinis pater 5.330 c
Attica eloquentia 5.340 b
Atticæ duplex bellum 5.12 a
Atticorum distinctio 6.76 a
Atticis quid familiare 5.64 c
Atticos per præteritum sæpe loqui de futuro 5.360 b
ἄττης puer Phrygius à Rhea adamatus 6.101 b
audiendi molestia quæ non fugienda 6.6 a
audientibus assistere 6.76 b
audire licet omnibus, perorare nõ item 6.72 a
auditor in urgentibus & magni momẽti rebus ui attrahendus. 5.8 b. nõ à solis oratoris uerbis pendere, sed quæ opus sunt omnia considerare debet 6.7 a. quando attentior fiat 5.5 b. quõ excitandus 6.7 a
auditores prædicare uires & felicitatem in exhortãdo prodest. 6.6 a
auditorem beneuolũ quid faciat. 5.12 b. celeriter metu liberari, prodesse 5.9 a. turbare cur Demosthenes consueuerit. 5.121 c
auditorum pertinacia quõ cauenda 5.29 c
auditoribus quæ molesta 5.110 b
auditoribus quis arrogans esse uideatur 5.225 c
auditores uocis suauitate fascinari 5.119 c
cum Auditoribus quõ Demosthenes agat 5.123 a
Augaleus Atticæ mons 5.228 a
Augustæ urbis magistri appellatio 6.75 a
Augustus quando obierit 5.35 c
auræ popularis captatores, de alieno sunt in plebẽ liberales 6.6 a
aurei Rhenensis ualor 6.123 b
aurium uoluptas minimè illiberalis 6.6 a
aurum in statua Demosthenis seruatum 5.315 b
αὐτάρκεια 6.76 c
αὐτόχειρια 5.342 c
αὐτοχειρίᾳ 5.352 c. πρισβευτὴς. 5.356 a

αὐτοκράτορδε ψήφισμα 5.352 c
αὐτόχθονες 6.75 c
αὐτόματα 5.15 b.6.22 a
αὐτονομία & ἀλευθερία nõ multum inter se differunt 6.25 b
autorũ bonorũ deprauatio 6.73 a
autoritatis parum qui habeat 5.124 c
αὐτὸς ἕκαστος 5.350 b
αὐτοσχεδιάσαι 5.340 b
ὑ ἀξία 6.25 c
ἀξιῶ 5.29 a.5.67 b

B

Bacchus lunæ F. 5.154 a
Bacchi cœtum complẽtium, immunitas 5.156 a
Bacchi festi celebratio 5.194 a. lucus cum theatro coniunctus. 5.154 a
in Bacchi æde concio post festũ habita 5.153 c
in Bacchi honorem ex omni ætate cœtus olim certasse 5.157 a
Bachylidis poetæ patria 5.335 a
βαρύλογος 5.271 c.6.54 b
barbari Græcis hebetiores 5.162 a. natura cõtumelioſi 5.187 b
barbarorum & Græcorum naturale bellum 5.162 a
barbaris cur inuidendum Isocrates censeat 5.110 c
barbaries pestis omnium deterrima 6.10 c
βάσταγος 5.27 b
Bassianus Landus 6.109 a
Battalus Ephesius tibicẽ 5.301 b. qua ex re Demosthenes cognominatus 5.319 a. 5.301 b.5.304.5.335 b
βατταλίσμαι 5.335 b
bellandi nostra cum Turcis miseranda ratio 6.54 b
bellicosis hominibus quid ujitatũ. 6.18 b
bellum Amphipolitanum cur Philippo & Athenienſibus graue 6.23 a
bellum facile non est sine sociorũ auxilijs 6.86 b
bellum graue in Atticam per Thebanos illatum 6.101 a
bellum iusta de causa suscipiendũ. 5.52 a. metropolis et coloniæ, nihil aliud quàm rixæ matris & filiæ 6.5 b
bellum Phocense 5.337. 6.18 c. pro ture Græcorũ susceptum, quódnam appellatum 5.26 a
bellum sociale 5.55 b.5.302 b
bellum semper pecuniã flagitat. 5.17 c
belli aduersus Megarenses & Corinthios suscepti, causæ 5.31 c
belli societatis coeundæ deliberatio grauis 6.6 c
bellum demenso nõ pasci 6.24 b. mouisse frustra, miserrimũ 6.8 b. Olynthiacum ad remp. pertinere 5.6 a
bellum qui foris gesturus est, opera det ut domi omnia in tuto sint collocata 6.8 b
in Bellum Amphipolitanum quot talenta insumpta 5.19 b. 6.26 b
in Bellũ Turcicũ incũbendũ 6.7 a
à Bello admittendo agricolæ & mercatores quomodo deterrẽdi 6.9 a
in Bello Persico Mineruam nihil profecisse 6.87 a
in Bello sociali quinam ab Athenienſibus defecerint 5.32 b
bellorum euentus diuinitùs regi. 6.21 b. incerti euentus 5.337 b.6.24 b. materia, urbes & regiones imbecillores 6.5 c. nerui, pecuniæ 6.49 a
bella multa, eademq; prosperè gerere, raræ est felicitatis 6.5 a
bella qui ab alijs impulsi suscipiunt, infirmi sunt socij 6.7 b. cur nonnunquam tyranni inferant 6.8 c
in Bellis celeritas plurimũ ualet. 6.21 b
in Beneficijs quæ spectanda 5.133 b
beneficium perfectũ in uerbis & rebus positum. ibid.
beneficij accepti memoria nõ est apud homines improbos diuturna 6.9 a
beneficium accipere, libertatẽ est uendere 5.337 a
beneficia in se collata, Persici reges in cõmentarios referebãt. 6.58 a
beneficia quibus eripienda 6.9 a
beneficiorũ immemor & ingratus quis 5.134 a
beneuolentia auditorum qũo concilietur 5.16 c. fidelis custos diuturnitatis 6.38 b
beneuolentiæ diuinæ ostẽsio 5.10 a
Berisades & Amadocus fratres. 6.167 a
Berisades Thraciæ rex 6.123 a. 6.170
bestiarum cicurandi ratio 5.266 c
bibliotheca Italica 6.207 b
binæ crassæ in binis syllabis coniungi rarius solent 6.75 c
bisextilis annus 6.109 b
blasphemia 5.67 c
βλάσφημος 6.63 a
ἔτ βλασφήμων etymon. ibid.
βλάσφημον. ibid.
Blepæus argentarius 5.200 c
Boedromion 5.265 c
βοηδρομίαι 5.32 c
βοήθεια 6.48 c
βοῶντες 5.192 a
Bœotia & Eubœa è regione inter se oppositæ insulæ 5.222 b
Bœotia, hodie Nigropõtus 6.17 c
Bœotia insula unde nomẽ habeat. ibid.
Bœotorum stupor 6.50 c
boni ciuis non est, metu priuati periculi nõ utiliter consulere reipub. 6.8 a
bono ciui corruptelam obijcere, parũ ab insania abesse 5.110 c
boni uiri unde appellentur 6.61 b
bonorum & strenuorũ cur pauci tas 5.146 b
Bosphorus 6.124 a
βοσπόρεχος 6.99 b
Brasidas Amphipolim occupat. 6.111 c
βραχέως 6.172 b
Budæi commentaria 6.10 c
Buselus 6.129 a
Butes antiquus Athenienſis 5.194 b
Byzantiũ clarissima Thraciæ ciuitas 6.58 c. quando Turcicæ ditionis facta 6.58 c
Byzantijs cur Philippus supplex factus 5.71 c

C

Cabyle 5.271 c
Cadmeæ occupatio 6.194 a
Cadmus Thebarum conditor 5.343 b
Cæcilij Metelli dictum 6.21 a
cædes consultæ in Areopago iudicari solitæ 5.362 a
Cæsaris locus 6.48 b
calamitates fatales nullo humano consilio uitari possunt 6.5 a
calamitatum causæ 6.46 b
Calauria insula 5.339 b
calculi absolutorij 5.239 a. damnatorij, ibid.
calculorum discrimina 6.82 c. qualitas 5.239 a
Callæschrus Critiæ pater 5.188 c
Callias Hipponici F. 5.186 b. pacem cum Persa sancit. ibid. pro Miltiade soluit 6.112 b
Callisthenes Aristotelis discipulus. 5.342 c. liberalitatis Leucomanæ testis 5.129 c. supellectilem ex agris in urbem conuehere iussit 5.94 a
Callistratus 5.316 a. auus maternus Sosithei accusatoris 6.130 a. Habronis ex fratre nepos. 6.132 c. orator 5.238 b.5.301 c.5.304 b
Callistrati Aphidnæi eloquentia. 6.90 b.5.238 b
calumniator quis dicatur 5.72 b
caniculæ ortus 6.124 b
caniculares dies. ibid.
Canobus 6.96 c
caput scabere solicitudinis interdũ & molestiæ indiciũ 6.91 b
capita firmissimis argumentis cõcludenda 5.181 c
capita principalia cur sæpe ab oratore introducantur 5.65 b
caprificus arbor 6.16 c
Cardia, Thraciæ urbs 5.272 c. unde dicta 6.195 c
Cardiani 5.272 c. Chersonesum sibi uendicant 5.270 b
Cardianis & cæteris Thraciæ locis Philippum opem tulisse, unde constet 5.37 b
carina quid Festo Põpeio 6.122 c
carnem nullam minoris uenire, quàm militum 6.62 c
Cartheia Ceæ insulæ urbs 6.69 a
Carystus Eubœæ urbs 6.52 c
casus personam designantes, non ubique necesse est præponere uerbis 6.15 a
causa antistatica 5.92 b
causæ genus unde sit censendum. 5.18 c
causarũ status indagandus 6.53 c
causarum genera 5.302 c.6.53 c
causarum quarundam dies terminus 5.99 c
causas ueras cur oratores dissimulent 6.7 c
Crea insula 5.335 a. eius urbes quatuor. ibid. & 6.69 a
Cecilij temeritas 5.303 c
Cecropis tres filiæ 5.117 b
censores 5.240 b
Cephisodotus dux Athenienſium. 5.222 a. inimicus Cotyis & Iphicratis. ibid.
Cephisus fl. 6.101 b
cerebrum medullare 6.52 b
Cersobleptes Cotyis F. 5.272 b. cur perierit 5.164 a. rex Thraciæ 5.272 b
Cersobleptæ importunitas 6.91 c. interitus 5.102 c.103 b. eius causa 5.103 c
Cersobleptem quis non prodiderit 5.105 a. quo pacto Demosthenes perdiderit 5.106 c
certamina coronalia 5.146 b. pecuniaria. ibid.
Chæron palæstrita tyrannus 5.65 c
χάρειν uerbum ambiguũ 5.318 b
Chabrias miles pro patria ultrò in acie occubuit 5.137 a. Thebanis periclitantibus opẽ ferit. 5.164 c
Chabriæ beneuolentia 5.137 a. solertia 6.91 a. præstantia. 5.136 c. res gestæ 5.137 a
Chabriam nihil simile Midiæ fecisse 5.164 c
Chalcis 5.270 b
Chalcidensis curipus 6.57 a
χαλινὸν 6.64 b
χαλκᾶν 6.127 b
χαλκίδος unde plures urbes dictæ 6.17 b
χαλκῆ uilissimũ nomisma 6.95 b
χαλκῶν ἱστάναι 6.60 a
χαράδρα 6.137 b
Chares dux Athenienſiũ 6.194 c. insulares oppugnat 6.40 a
Charidemus Cersobleptis imperator 5.215 a. Cotyis gener 6.167 a. cur ciuitate donatus 5.363 b. ex quo Eubœæ oppido oriundus 6.167 a. sæpe reipub. iniurius 5.215 a
Charidemi criminatio 5.223 c
χαρίζεσθαι 5.271 a
χαρίεις uocabuli uis 5.186 a
charta ἔτ κατασκάλλων λόγων 6.102 b
χιλιοντάς πόλεως quid Stephanus appellet 6.87 c
χοῦνιξων 5.148 b
χρῆσθαι 6.53 a. earũ quatuor potissimũ celebrari 6.53 a
Chersonesus quando accepta 5.215 a
χοὺς 6.75 b
choragus quid sacrosancti habeat 5.159 a
χορηγία 5.349 a.6.104 a
χορηγοί 6.104 a
χορεδιδάσκαλος 5.360 a
χόρτος πάλαι τῆ καθαρῶν 6.106 b
χρὴ. χρῆν 6.75 c
χρέα 6.68 c
χρῆμα, χρήματα 6.19 a
χρήματα ἀργὰ 5.365 a.6.120 c. ἄνθρωπα 6.191 b
χρηματισμὸς 5.359 c

χρηματίσῃ 5.351 b. 5.359 c
χρημάτων nomine quæ contineantur 5.364 a
χρὴν & δεῖσθε quomodo differant 6.20 a
Cicero Romanorum eloquentißimus 6.10 a. quibus terminationibus rarò utatur 6.12 c
Ciceronis crudelis interitus 6.46 a
Ciceronis & Demoſthenis multæ ſimilitudines 5.304 a
Ciceronis conuerſiones 6.206 c
Ciceronis locus 5.111 a. 5.164 b. 5.336 a. 5.340 c. 5.350 c. 5.355 a. 5.358 c. 5.359 b. 5.361 c. 6.16 c. 6.18 a. 6.18 c. 6.20 c. 6.22 a. 6.23 a. 6.25 b. 6.28 b. 6.38 c. 6.39 b. 6.44. b. 6.46 a. 6.50 c. 6.55 a. 6.56 c. 6.57 c. 6.59 a. 6.62 b. 6.64 a. 6.71 c. 6.72 c. 6.76 a. 6.76 c. 6.77 c. 6.79 a. 6.83 c. 6.86 c. 6.87 c. 6.89 c. 6.95 b. 6.98 b. 6.100 c. 6.101 a. 6.102 a. 6.106 a. 6.108 b. 6.115 c. 6.117 b. 6.135 a. 6.167 b. 6.205 b
Ciceronis Philippicæ orationes. 6.46 a
circumflexi formatio 6.57 b
circumforaneorum hominum infamia 6.118 a
Cirrha Phocidis opp. 6.95 b
cithariſtarum & citharœdorum diſcrimen 6.82 b
ciuis malus 5.114 a
ciues ſtipendijs datis pro defenſione reip. militare debent 6.6 a
ciuitatis Athenarũ mores 5.123 c
ciuitatum cum principibus coniũctiones multis pernicioſæ 6.5 c
ciuitatum res bifariam diuidi 5.241 c
cladis futuræ omina 5.310 b
cladis qui non expertes 6.87 a
clauſulæ circunductionum ſonoræ 6.19 b
Cleobula Gylonis filia 5.316 a
Cleobule Demoſthenis mater 5.301 b
Cleocritus Hagniæ primi frater. 6.131 b
Cleombroti temerarius cum Epaminonda conflictus 6.44 b
Cleomedon Cleonis F. 6.28 b
N. Cleonardi Varčnij ſyntaxis cõiungenda 6.10 b
Cleonas Arcadiæ opp. 5.339 a
Cleonis concio 5.59 c
Cleophon Lyricus 6.91 c
clepſydræ nomen unde 5.342 a
Clitarchus Plutarcho aduerſatus. 6.195 b
Cnidum Cariæ opp. 5.135 c
Codri pro patria interitus 5.30 c. 6.76 c
cogitationis pœna nemini patienda 6.24 b
cogitationes quæuis nõ nimis exoſculandæ 6.89 b
cogitationes quorundã ſubitæ meditatis aliorum conſilijs antecellunt 6.6 b
collationes ex quibus rebus fiant. 5.127 d
collegas cognatorum loco haberi 5.183 b
color quid 5.97 b
columna 5.144 a
comœdia 5.25 b
in Comœdijs plures quàm in tragœdijs expoſititij 5.187 c
commentariorũ natura qualis 5.3
in Commentariorum omni genere de quibus incõmodis autor conqueratur. ibid.
commẽtarijs quis indignus 6.17 b
comminiſci 5.201 c
commoda æqua mente pati difficile 6.87 c
commune 5.271 a
cõparationes ex quib. rebus fiãt. 5.128 a
in Comparationibus omnia omnibus conferri, nõ neceſſe 5.136 a
compoſita plerunq; in ia deſinere 6.12 a
compoſita quædã repudiari, quorũ ſimplicia uſitata ſunt. 6.11 c
compoſitionis ratio quæ obſeruãda 6.10 c
comprehenſionis figura 5.159 b
comprehenſionem ſignificari, in quo Metrophanes aſſerat 5.158 a
concio ἀύγκλητος & cur uocata 5.100 a
cõciones Athenis ubi habitæ. ibi. b. ternæ ſingulis menſibus. 5.100 a. 5.227 b
conciones duorum continentium dierum 6.91 c
concionatorum noſtrorum conditio 6.68 b
Concordienſium agricolarum in Alſatia conſuetudo 6.129 c
concluſio qñ diſſimuletur 5.20 b
concluſionis in media oratione ratio quibus uſitata 5.91 a
concluſiones à ſummis capitib. ſumi 5.11 c. unde ſumãtur 5.101 b
concluſionum amplificatio propria 5.89 a
conditio quorum dura 6.9 b
confeſſa & aperta non egent cõfirmatione 5.66 b
cõfirmationis amplificationes cũ demonſtratione procedere 5.162 a
poſt Confirmationẽ concludere, Demoſthenі uſitatum 5.101 a
cum Confirmatione an talia quæ ad cauſam non pertinent, coniungenda ſint, an potius perorationis uocãda partes 5.167 c
congeries amplificationem excitat 5.124 c
coniectura incidens cur oratione de falſa legatione fiat 5.98 b
coniecturæ maximum diſcrimen in quo ſit 5.157 c
coniugatio quarta in μι cur nulla uerbalia de ſe gignat 6.12 c
coniugationis primæ terminationum uerbalia 6.12 c
coniugiorum & urbium diſpar fœcunditas 6.5 c
coniunctiones ſæpe ordine nõ reddi 5.34 c
Conon cur Chabriæ præpoſitus. 5.135 a. dux 6.57 b. Lacedæmonios uincit 5.135 c. patriæ opes & dignitatẽ aliqua ex parte recuperat 6.43 c. Timothei pater 5.135 a
Cononis fuga. ibid. c. in bellis gerendis felicitas 5.23 b. mores & facta 5.135 b. nauale præliũ 5.42 c. pictura 5.23 b
conqueſtio & conſtitutio idẽ in definitione 5.155 a
conſcientiæ angor 6.83 c
conſiliarius optimus quis 5.36 c
conſilium cum religione quadam dandũ & accipiendũ 6.27 c. non temerè dandum 6.6 a
cõſilij optima cõcluſio quæ 6.9 c
conſilium dare uelle, ignorato deliberationis ſcopo, ſtultum 6.40 c
conſilia Athenis duo 5.362 b c. eorum differentiæ. ibid. c
conſilia humana qũo regãtur 6.5 b. inuenta comprobare facilius, quã noua inuenire 6.6 c
conſilia ſua ſapientißimos etiã fruſtrantur 6.8 c
conſiliorum delectus, nõ ſtulti auditoris 6.6 c
in Conſilijs arduis qui audiendi. ibid.
conſobrini & ſobrini qũo differant 6.131 b. qui Donato 6.130 b. qui Franciſco Hotomanno 6.131 b
conſtantiæ Olynthiorum cur facta mentio 5.9 a
Conſtantinopolis quando Turcicæ ditionis facta 6.58 c
conſtitutio confirmationis mater. 5.157 b. translatiua 5.122 c
in Conſtitutione per partes confligendum 5.216 c
cõſtructionis naturalis ordo propter concinniorem ſonum ſæpe nonnihil immutatur 6.17 b
conſuetudo legitimi capitis pars. 5.218 c. lex illiterata 5.140 a
conſulens haud ſalubriter, culpandus 5.114 a
contentiones non ubiq; eſſe comparationes 5.127 a
contradicẽtis proprium, obiectiones euertere 5.94 b
contumelia ab ira quid differat. 5.160 b
contumelia omnis crimen publicũ 5.153 b. 5.161 d. res atrox. 5.165 b
conuerſiones utiles Græcæ linguæ ſtudioſis 6.203 b
conuerſionũ difficultas 6.205 c
conuiuator 5.128 b
conuiuiorum imitationes 5.100 c. ueterum conſuetudo 6.98 b
in Conuiuijs elati modeſtiæ oblituiſcuntur 6.87 c
copia ipſa facit inopes 5.322 c
copia Latini ſermonis quomodo comparanda 6.17 c
Corcyrei apud Athenienſes concio 5.9 b
cordaciſmus 6.193 b. indecoræ ſaltationis genus 5.25 a
Coreſſus Ceæ inſulæ urbs 6.69 a
Corinthij Athenienſibus offenſi. 6.193 c
Coræbi ſtultitia 6.16 a
corona an ſenatui danda 6.109 c
corona oleagina, Athenis inſignis honos 6.91 a
coronæ cur ſint publicæ 5.156 b
coronam auream quis primus Demoſtheni decreuerit 5.319 c
poſt Coronam maxima præmia dari 5.146 b
coronari qui olim ſoliti. ibid.
Coronea à Philippo occupata 5.141 a
corruptela 5.185 b
à Corruptela quis alienus eſſe debeat 5.106 a
Cotyis Cherſoneſũ rapit 5.216 b
Cratinus peditum dux 5.183 c
in Cratinum quæ Midias commiſerit. ibid. b
crimen nocturnum cur grauius. 5.236 b
criminum publicorum mulctã ad remp. priuatorum ac accuſatorem redijſſe 6.106 c
criminationes mutua odia pariũt. 6.7 b
Criſæorum excidium 6.95 c
Criſſæus campus 6.78 b
Crobylus Chabriæ accuſator 5.337 b
Crobyli dictum 6.24 b
crucem grãmaticis figere 6.20 a
Cteſiphon hiſtrio 5.68 b. Scytha malis natalib. ortus 5.67 c
Cteſiphontis decretũ 5.257 b
Cteſippus Chabriæ F. 5.345 b
cunctantes incitandi quæ optima ratio 6.7 c
curæ deriuatio 6.10 a
curam rerum ſuſcipere, animi eſſe ingenui 6.47 c
curia Athenienſis Tholus dicta. 6.88 a
curia Athenienſium duplex 5.363 a
in Curiones & præſides cur leges adeò inæqualem mulctam ordinarint 5.228 a
curionum primus conuentus quo die actus 5.228 a
curruũ euerſionem quomodo Sophocles uocet 6.78 b
Cynoſarges gymnaſium 5.236 b. unde dicatur. ibid.
Cyprothemis Tigranis præfectus 5.56 c
Cyrene Lacedæmoniorum colonia 5.131 b. Libyæ urbs. ibid.
Cyri & Alexandri κάθαρσις. 6.71 b
Cyziceni mercatores 5.192 b

D

Δαμόνιον nihil à θεῷ apud oratores differt 5.20 b
δαμονία 6.36 c
dæmonum natura inter humanam & diuinam media. 6.36 c
δαπάνια ἀργὰ 5.365 d
δαπάσθαι 5.105 b
Darius 5.238 d
Darius quot talenta Alexandri interfectori promiſerit 6.84 b
datiuos ſæpe pro genitiuis ἐμφατικῶς poni 6.106 b
debitum reddere 5.146 b

Decelea à Lacedæmonijs munita. 5.237 c. Atticæ oppidum 5. 237 c
Decelicum bellum 6.197 b
Deciorum apud Romanos interitus 6.76 c
declamare 5.354 a
à Decoro locus quando adhibeatur 5.144 c
decretum quid 6.43 a
decreta Platonica 5.90 c
decuriones singulis ciuitatibus à Philippo præfecti 6.51 b
à Deditione & reconciliatione quæ deterreant 6.7 c
deesse quid significet 5.17 b
defensionis honestam speciem qui quærant 6.5 c
in Definiendo uerum genus legitimũ differentiam adferre, difficile 6.16 c
definitio angusta 5.155 a. lata. ibid.
definitionis proprium 5.157 c
definitionem quãdo absoluamus. 5.155 a
definitiones sæpe in controuersiã uocantur 6.16 c
in Definitionibus, exaggerãdo tota capitũ quæstio consumitur. 5.165 c
defluendi metaphora 5.23 a
δεῖγμα 6.171 c
τῇ δεικάτῃ nomina quondã infantibus imposita 6.128 b
delectorum amicorum esse participes, amicorum officiũ 5.180 c
ad Deliberandum quõ accedere debeamus 6.6 a
deliberãtibus quid optabile. ibid.
deliberatio coeundæ belli societatis, grauis. ibid.
in Deliberationib. animus in oẽs partes est uersandus 6.6 b. in ijsdem arduis prudens consilium magno emendum. ibid.c
in Deliberationibus fortunæ habenda ratio. ibid.a
in Deliberationib. reip. alijs affectibus repudiatis, bonum publicum duntaxat spectandum. 6.6 c
deliberatiui generis finis, utilitas. ibid.
Delphicorum ludorũ celebritas. 6.50 b
Δελφὸν ἐν χόρδαις βίᾳ, prouerb. 5.335 c
Demades conseruat oratores 5. 312 b
Demadis apophthegma 6.84 c. excellentißimum ingenium 6. 27 a. excusatio 5.308 c. interitus 5.315 c
Demetrius Magnes 5.309 a
Democbares 5.318 c. filius sororis Demosthenis 5.339 c
Democharis statua 5.319 a
democratiam Athenienſium cur Pausanias diutißimè durasse dicat 6.27 a
Democratica negligentia 6.41 b
Demon Pæanienſis, Demosthenis consobrinus 5.314 a
Demosthenes à Midia Athenienſi in theatro pugno cæsus 5. 359 a. à patre relictus, quãdiu sub tutela fuerit 6.126 c. ab Eunomio & Satyro confirmatus 5.305 b. absolemius 5. 302 c. acerrimus patriæ libertatis defensor 6.6 b. acerrimus Philippi hostis 6.76 b. Aeschinis accusator 5.102 c. Alexandro refragatus 5.318 c
Demosthenes balbus 5.302 a. Callistrati admirator 5.238 b. clypeum abijcit 5.310 c. Ctesippi aduocatus 5.255 b. cur Battalus sit uocatus 5.329 b. cur condemnatus 6.52 a. cur ἐν τῷ ἰμῷ ὕδατι dicere soleat. 6.91 b. cur Phocensium proditionem & accusare & defendere sit coactus 5.106 c. cur rectè à Midia uapularit. 6.81 a. cur rhetoricam docere recusarit 5.330 a. cur se Philippo opponat 5.56 a. cur uiolentus esse credatur 5.29 b. cur uiuus nõ adductus 5.325 c
Demosthenes data occasione calamitosis patrocinari studet 5. 173 b. desertorum ordinũ ab Euctemone accusatus 5.175 c. diligentior quàm ingeniosior. 5.306 a. etiam post cladem populo acceptus 5.311 a. exẽplis sententias solet subijcere. 6.7 a
Demosthenes exul, patriæ patronus 5.313 c. Homerum æmulatus 5.320 c. homo seuerus. 6.39 c. in conciliũ receptus. 6.94 c. in dicendo quantum cõtinenda anima sit assecutus. 6.85 a. in exordijs quid spectet 6.6 c. in Harpali causa uiginti talentis tacuit 6.70 b. inuidijs à tutoribus affectus 5. 304 a. Isæi auditor 5.339 b. Isocratis auditor 5.316 a. Isocratico exordio usus 5.34 a. Macedonum aduersarius 5. 309 a. menti potius quàm auribus seruit 6.19 b. naturæ incõmoda, industria correxit. 5.302 a. Olynthiorũ patrocinator 5.5 b
Demosthenes Pæanienſis 5.316 a
Demosthenes patriæ amantißimus 6.56 b. Periclis exẽplo cautus magis quàm timidus aut tardus 5.306 b
Demosthenes qua beneuolentia rempub. Athen. prosequatur. 5.135 a. qua metaphora dele ctetur 6.43 b. qualem lectorem requirat 6.206 b. quando à Midia pulsatus 5.359 a. quãdo munera obire cœperit. 5.188 c. quando obierit 5. 315 b. & 5.319 c. quid Aeschini obiecerit 6.95 b. quibus capitib. sit fretus 5.232 b. quib. morib. præditus 5.108 a. quõ arrogantiam caueat 5.29 a. 5.182 a. quõ Demosthenẽ accuset 6.116 c. quõ Græcani cæ legationis crimen refutet. 6.91 b. quõ occasionem habuerit acta sua in memoriã re uocandi 5.120 a. quõ rerũ natura dictionę imitetur 6.8 b. quõ se per translationẽ defendat 5.97 a. quo nomine delectetur 6.42 c. quoto ætatis suæ anno se βελτίων λαχεῖν scribat 6.109 a. quoto ætatis suæ anno obierit 5.318 c
Demosthenes rẽp. capessit 5.330 b. solus Philippi aduersarius. 5.327 a. Thebanus 5.102 a. Thrax 5.330 c. Thucydidis & Platonis studiosus 5.36 a. Thucydidea solutione usus 5. 41 b. Thucydideas conciones imitatus 5.5 a. totus cõuersus à nemine 6.203 c. triginta talentis damnatus 6.97 b. ubi capita & res complicet 5. 98 b. ubi concludat & exordiatur. ibid.b
Demosthenes uenenum haurit. 5.314 c. uitam Antipatro debere non uult 5.328 a
Demosthenis absolutio 5.317 b. abstinentia 5.326 c. actio 5. 316 c. à uiris grauibus reprobata 6.91 b
Demosthenis actiones tutoriæ 5. 301 c. 5.305 a
Demosthenis acrimonia 5.228 c
Demosthenis ad Philippum epistola exhortationi castrensi quàm cõcioni similior 5.45 a. quæ capita contineat. ibid. ad remp. accessus 5.307 b
Demosthenis amatoria 5.302 c. animi & ingenij magnitudo. 5.316 c
Demosthenis argẽtangina 5.313 a. argutiæ 5.188 c. autoritas 5. 310 a. 5.311 a. beneficia 6.68 b. calliditas 5.101 a. cautio. 5.311 a. 6.25 b. consuetudo 5. 103 a. 5.182 a. 5.179 a. cõuersio 6.203 a. coronæ 5.317 c. dãnatio 5.313 a. de Callistrato iudicium 5.238 b. decreta pernicioſa reipub. 6.67 a. educatio 5.301 b. è prælio fuga. 5.317 b
Demosthenis eloquentia 5.301 c. 5.322 a. 5.326 b
Demosthenis enarratores 5.249
Demosthenis & Aeschinis cõtentiones 6.57 a. recriminationes 5.103 a
Demosthenis & Thucydidis anteoccupationes 5.12 b. ingenium 5.51 b. orationum eadem breuitas 5.5 a
Demosthenis exactio 5.317 c
Demosthenis exercitationes 5. 316 b. exercitationes corporis omissæ 5.304 b. exercitationes mirabiles 5.305 c
Demosthenis exilium 5.312 c. 5.318 a
Demosthenis exilij molestia 5. 313 b
Demosthenis facilitas 5.204 a
Demosthenis fictum somnium 5. 311 b. fuga 5.313 b
Demosthenis funebris oratio 5. 302 c. 5.311 a. gloria & autoritas 5.307 c
Demosthenis Græci et Latini discrimen 6.205 a
Demosthenis honorifica reuocatio 5.314 a
Demosthenis industria 5.330 b
Demosthenis in refutationib. consuetudo 5.98 b
Demosthenis ingenij magnitudo. 5.77 b. uis 215 b
Demosthenis in Aeschinem confectio 6.92 b
Demosthenis in puericia tenuis ualetudo 5.304 b. in suadendo mos 5.59 a. inimicorũ benignitas 5.313 b
Demosthenis instructiones 5.326 c. interitus 5.327 c. integritas & libertas 5.308 c. iusturandum insolens 5.317 a
Demosthenis laudatiões 6.206 b
Demosthenis laudum congeries. 5.323 a
Demosthenis lector qualis esse debeat 6.17 c
Demosthenis liberalitas 5.317 b. liberi 5.318 c. lucubrationes. 5.319 c. 5.322 b
in Demosthenis lucubrationes scõmata 5.302 a
Demosthenis luxuriæ crimen 5. 319 a
Demosthenis magistri mater 5.321 c. 5.304 a
Demosthenis mendacium 6.91 c. munificentia 5.322 b. natales 5.301 b. obitus 5.314 c. 5.381 c
Demosthenis oratio ante obitũ. 5.328 c. oratio in Stephanũ. 5.308 c. in Timotheũ. ibid.
Demosthenis oratio liberrima 5. 306 b
Demosthenis oratio Midiana 5. 307 c. pro Phormione 5. 308 c
Demosthenis orationes quales 5. 317 a. quot 5.319 a
in Demosthenis orationibus multæ uerborũ traiectiones à Latinitate nihil abhorrentes 6. 104 c
Demosthenis ordo 6.43 b. ornamenta 5.320 c
Demosthenis pater 5.321 c. diues 5.367 a
Demosthenis pater gladiorum faber 5.304 a. 5.330 a
Demosthenis patria 5.321 b. peroratio 6.90 b
Demosthenis post obitum honores 5.315 b. 5.319 a
Demosthenis præceptores 5.304 c. 5.316 a
Demosthenis primæ conciones. 5.305 b. pronunciationis uis. 5.305 c. propriũ quid 5.164. 5.182 c
Demosthenis querelæ de iniquitate populi 5.313 b
Demosthenis reip. administratio. 5.316 c. reuocatio 5.318 a. secunda fuga & interitus 5. 314 a
Demosthenis secundum exilium. 5.318 b
Demosthenis sepultura 5.329 a

Demosthenis sobrietas 5.322 b. spiritus angustior 6.85 a. statua 5.315 b. & 5.318 b. studium Cersobleptæ conseruandi 5.103 c
Demosthenis studij eloquentiæ occasio 5.304 b
Demosthenis sub ense actio 5.302 b
Demosthenis timiditas 5.178 c
Demosthenis totius uariæ lectiones 6.138 a. & inde. tria incommoda 5.6 a. tutores 5.330 a. tutoriæ actiones 5.316 b
Demosthenis uincula 5.313 b
Demosthenis uisum 5.314 b. uita 5.330 a. 5.339 c. uitæ genus. 5.302 a
Demosthenis quid familiare 5.7 a. 5.59 b. 5.165 a. 5.183 b. 5.184 a. 5.198 a
Demosthenem crimen pacis timere, unde constet 5.94 b
ad Demosthenem conuertendum Vvolfio iustum tempus defuisse 6.20 c
Demosthenicæ conuersionis scopus 6.203 c
Demosthenicæ & Ciceronianæ eloquentiæ cõparatio 5.303 c
Demosthenicæ laudationis ubertas 5.321 b
Demosthenicæ uiolentiæ inuentum 5.223 c
Demosthenicarum cum Homericis orationib. comparatio 5.5 c
Demosthenicus mos 5.218 a. 5.221 c. ordo 5.7 a
Demosthenici artificij proprium. 5.175 c
Demosthenicum artificium quale 5.107 c
denominatiua quædam in as & is, masculinis et fœmininis substantiuis iungi solent 6.11 a
denominatiuorum in ικὸς significatio 6.12 a
δέομαι 5.67 b
δέον 6.20 b
δέοντα quæ uocentur 5.13 c
deponentia præterita Latinorum actiuis præteritis Græcorũ respondere 6.19 b
deprecatio 5.206 c
deprecationis color 5.96 b
deprecationi locum quæ dent 5.160 a
ad Deprecationem quæ pertineant 5.96 c
deprecatione quæ soluãtur. ibid.
deprehensionis metaphora 5.22 c
Dercyllus ad Philippo ad exigendas pollicitatiões missus 5.88 b
deriuata interdum à significatione primitiuorum degenerare. 6.11 b. pleraq; primas saltem syllabas primorũ retinere 6.10 a. qũo se prodant. ibid. sæpe de se alia deriuata gignere 6.11 c
deriuatorum species quot à Grãmaticis numerentur 6.11 a
deriuationis ratio quæ obseruanda 6.10 c
Deus charitas 6.49 c
Deus quando infestò multa regna disturbet 6.87 b. supplicij grauitate, tarditatem compensat 6.87 c
Dei deriuatio 6.10 a
Deum non delectari urbium excidijs 6.87 b
in Deo qui maneat 6.49 c
dij apud Athenienses qui in maximo honore habeantur 5.197 a
dij unde laneos pedes habere dicantur 6.87 c
deorũ auxilia qũo parẽtur 6.43 c
deorum deliberatio 6.77 b
deorum nomine quæ aliquis agit, qualia esse debeant 5.144 a
διαβρήγνυσθαι 5.353 a. 5.354 c
diabolus primus sycophanta 6.68 b
διαχάρησις 5.364 b
διαχειροτονία. ibid.
διαχειροτονίαν διδόναι 5.363 a
διαδικασία 5.272 c. 5.364 a
διαγραφὴ 6.62 b
διαιρεῖσθαι τὴν τιμωρίαν 6.113 c
διαιτᾶν 5.360 c
οἱ διαιτηταὶ annui iudices 5.366 c
διαιτητὰς duorum generum fuisse 5.366 c
dialecticæ, grammaticæ & rhetoricæ discrimen 6.16 b
dialecticus probus qui nunquã futurus 6.16 b
dialectici esse, totius negocij naturam animo complecti, & proferre in medium 6.6 b
διαμαρτωῦτες 6.78 c
διάνοιαν qui nõ habet, bellua nõ homo est 6.79 a
αἱ διανοιῶν ψευγραφαὶ 5.344 c
διαφέρειν quibus casibus iungatur 6.79 a
διασέρειν 6.82 c
διασωσὴ 5.89 b
διαθέσθαι 5.24 b
διαθήκη 6.66 b
διατύπωσις ab ecphrasi quid differat 5.89 c. quid. ibid.
dicastæ 5.365 a
Dice dea 5.364 c
Dicæ deæ uis quanta 5.365 a
dictionariorũ & Lexicorũ quanta hodie moles 6.10 a
διεγγυᾶσθαι 6.117 b
διεκωλυνίσειν 5.105 b
digito uno caput scalpere, quorũ sit 6.91 b
dignitas unde oriatur 5.70 b
dignitatis nulla æqualitas diuturna 6.5 c
digressio quæ maiorum exemplis utitur, cur ualde cum causa sit coniuncta 5.223 a
δίλογμα & διατύπωσις quomodo differant 5.166 c
ὁ δίκαιος & ψευσιριτικὸς ἔχει τῶν δικαίων 6.12 a
δίκαια φρένειν 6.61 b
ὁ Δικαιοσύνη ψευσιριτὸν ἔχει 6.12 c
δίκην διπάγειν 5.354 c
dilabi 5.73 b
διμαγωγὸς 5.271 a
diminutiua in ιον à qua terminatione fiant 6.12 a
dimissionis & ordinis discrimen. 5.229 c
διμοίρας 6.118 a
Diocles fœdere facto Thebanum bellum componit 5.192 c. legislator 5.229 b
Diocori in Demosthenem commẽtarij 5.3
Diodorus ab Androtione contumelia affectus 5.211 b
Diodori Siculi locus 6.174 a
Diogenis dicteria 5.319 b
διοικίσειν 6.50 c
διωμοσία quid 5.100 a
Dion commotus subitò tyrannum inuadit 5.149 b
Dionis filius à Dionysio malè tractatus. ibid. eiusdem fuga. 5.149 b
τὰ Διονύσια in urbe celebrari solita 6.91 c
Dionysius cur Demosthenẽ Vertumnum nominarit 5.179 a. Dioni insidiatus 5.149 b
Dionysius Halicarnasseus quid in Isocrate reprehendat 6.17 c. iunior à Dione pulsus 6.58 a
Dionysius Longinus 5.337 b
Dionysius posterior 5.149 b. prior 5.149 b
Dionysia in honorem Bacchi instituta 5.359 a
Diophantus cur sacra dijs facienda scripserit 5.94 a
Diophanti uociferatio 5.110 b
Diopithes Philippo multum molestus 5.71 a
Diopithis copiæ retinendæ 5.39 c. copiarũ amplificatio 5.37 c
dispertiri aliquid, multum ad destruendum ualere 5.124 c
disputaturus quibus rebus instructus esse debeat 6.16 b
dissimulationis proprium 5.35 b
ditionem alienam oppugnare, tuã non defendere, magnæ est stultitiæ 6.8 b
ditissimi cur semper triremib. præfuerunt 5.169 b
diuitis & pauperis iuramentum. 5.96 b c
diuites paruis impẽsis magnas opes tueri non grauatè debent. 6.9 b. quando contumelioſi & intolerabiles fiant 5.199 b
diuitibus cur Demosthenes patrocinari soleat 5.27 b
diuturnitas obsidionis utrinq; magnos sumptus, magnam animorum constantiam requirit. 6.8 b
doctori quid turpe 6.53 c
δοκιμασία 6.82 a
δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν τινὶ 6.31 b
δόκιμ& quæ composita habeat. 6.11 c
doloris signum 5.108 b
dominatus nullus perpetuus 6.5 b
δωρεὰ 6.111 c
Dorica dialectus latissimè extra Græciam patuit 6.99 a
Doriscum, Thraciæ castellum. 5.272 a
δορύξῳ & 6.63 a
δορύξῳσι 5.197 c
δώσων Antigoni cognomentũ una pollicentis 6.11 b
δωτίνη 6.113 a
δῶναι τινὶ τῶν ἐπιχειροτονέων 6.112 c
τὰς δέξεις διαφέρειν ἀλλήλων. 6.74 b
drachma 5.268 a. 6.48 b
draco & noctua Minervæ sacri. 5.338 b
Dracon quando Athenis fuerit 5.243 b
δρομικοὶ 6.12 c
Drongilus 5.271 c
δρυλλέμενον 6.37 b
δρύμ& Panacto uicina 6.88 b
dubitatio prudens 6.204 a
dubitatio & deliberatio in nonnullis rebus turpis 6.105 a
ducum assentatores amici quomodo sint habendi 6.74 a
δωδεκατὸν μέρειον 6.19 a
dysnomia 5.365 a
dysnomia Atæ contubernalis. ibid.
δυσωπία 5.348 c
δυσωπῆσαι. ibid.
δυσπολέμητ& 5.35 a

E

Ἔχειν sæpe idem ualere quod εἶναι 6.20 c
echinus 5.354 a
echinum oppidum unde dictum. 5.273 c
Ecphantus Thasiorum dux 5.134 c
ecphrasis quid 5.89 c
τὰ τῶν Ἐχθρῶν ἄλωα ἄλωα 6.5 c
editiones cur maturandæ 6.205 a
educatio proba magnum habet momentum ad uirtutem 6.59 c
effictio maximè propria magnitudinis 5.166 c
τὰ ἐγγεια 6.122 a
ἐγγεῖοι τόκοι 6.124 b
ἐγκύκλιοι 6.104 a
egressio cur medium locum apud oratorem obtinuerit 5.168 a. inter confirmationem et peroorationem sita. ibidem. quid. 5.167 c
egressione cur orator usus 5.168 a
ἐκὼν 6.197 c
ἐκότως 6.21 b
ἐμὶ uerbum sæpissimè à Græcis omitti 6.17 c
ἐσβάλλειν 6.25 c
ἐσβολὴ 6.55 a
ἐσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον 6.112 a
ἐσάγειν τὴν δίκην 5.354 c. τὰς δίκας 5.363 b
ἐσαγγελία & γραφὴ quomodo differant 5.271 c. & 5.354 c
ἐσαγωγὴ quorum Athenis magistratus 5.151 c
ἐσάπαξ 5.270 a
ἐσίναι 5.168 c
ἐσίνησις 6.53 c
ἐσίναι ποῦ γραφὰς 5.356 c
ἐσίναι τὰ δίκα. ibid.
ἐσφορὰν 5.353 b. & 5.358 a
ἐσιτήσια 5.108 a. & 5.179 c
ἐσφορὰ 5.353 b. & 6104 a
ἐκλιξασθαι 5.269 b
ἐκλογὴ quid Phauorino 6.90 c

ἀπολιμᾶν 6.22 a
Elatea à Philippo occupata 5.141 a. Bœotiæ oppidum. ibid.
Electio sola probatione cõstat 6. 198 c
τὰ μὲν μετ' ἰλίγγων ἀρημίνα 6.74 c
μετ' ἰλίγγων διδομίνων. ibid.
Eleusina Atticæ opp. 5.342 c
eloquentiæ & sapientiæ separatio 6.74 c
eloquentiæ uis 5.310 a. usus 6. 88 b
eloquentiæ ui aduersariorũ præsidia sua facere, in more positũ. 5.85 c
eloquentiæ quanta uis 6.6 b
eloquentiam etiam potentissimos reges oppugnare. ibid.
eloquentia ualere, Græcorum esse 5.118 a
Elpinice Cimonis soror 6.112.b
ἐμβάλλειν ἐς τὸ ἰχῖνον 5.354 b
in Emẽdo, tempore qui prior est, potior quoq; iure putatur 6. 6 a
ἐμμισθοι ποιηταὶ 6.76 b
ἐμπαιδοτροφόμενοι 6.132 c
ἐμπλοκίαι 6.93 c
ἐμπόρευμα 5.342 c
ἐμπορῶ 5.271 b
Empusa 5.332 b
ἐνασιλεύσειν 5.360 a
ἐναλλαγὴ Græcis necessaria & frequens 6.22 c
ἐνδεδυκέναι 5.356 a
ἐνδεδυκίναι 6.116 a
ἔνδειξις 5.209 c. 5.239 b
ἐνιχίσαι 6.63 b
ἐνιχυράσαι, ἐνιχυράσασθαι 5.363 a
ἀνιγνᾶν 6.105 a
ἐνίστασθαί τι πρᾶγμα 6.90 a
ἐνορῶ αὐβολὴν 5.361 a
enthymema antistaticum 5.91 c
enthymematum usus 5.20 b
enumerationes & cõclusiones unde sumendæ 5.19 b
enumerationes & perorationes unde sint petendæ 6.9 c
Eobanus Hessus 6.83 c
ἐπαγγελίαι 5.207 b. & 5.271 c. & 6.102 a
ἐπαγγέλλεσθαι 5.108 b
Epaminondas 6.68 a
Epaminondæ interitus 6.92 c. responsum 6.101 a
epanastrophe qũo fiat 5.275 b
ἐπανέχειν 5.338 b
ἐπάγειν αἰτίαν φονικῆ τίμημα 5.354 c. 5.364 c
ἐπαύλα uox semel apud Euripidẽ reperitur 5.35 b
ἐπαυτοφώρῳ 5.22 c
ἐπέχειν 5.353 a
ἐπὶ 5.362 a
ἐπιλαθῶν 5.271 c
ἐπιμβάνω & ἐπιβατεύω cum dativo quid 5.15 c
ephemeridũ discrepantia 6.109 b
ἐφίσιμον λίνα 6.52 a
ἑφ' ἑφυβίᾳ apud Atheniẽses ad quotum usq; annũ durarit 6.96 b
ἐφισάσαι 5.355 b
ἐφορμῶν 5.357 a
ἔφυγον λαπὸν, σὺρον ἄμανον 5. 353 b
ἐφυσαν 6.75 c
ἐπιβάλλειν 5.353 a
ἐπιβάτης 6.135 a
ἐπιδικασία 5.364 a
Epicerdes absens cur ad munus aliquod obeundum uocari nõ potuerit 5.132 b. cur priuilegio nõ usus. ibid. Cyrenæus quando de populo bene meritus 5.131 b
Epicerdis beneuolentia 5.131 c. bonitas 5.132 a. commiseratio 5.131 a. liberalitas. ibid. c. liberis cur utilis ab Athenienses data immunitas 5.131 b
Epicrates Timocratis amicus 5. 228 b
ἐπιγράφιδα 5.366 a
ἐπιγράφω 6.11 a
ἐπικηρυκόμενοι 6.127 a
ἐπικηρυκέα 5.358 b
ἐπικηρυκέα & ἐπικήρυξις quomodo differant 5.83 b
ἐπικηρυκεύειν 5.269 b
ἐπικηρυκεύεσθαι 5.133 c
ἐπικρύπτειν χρήματά τινι 5.355 a
τὸ ἐπιλαχὸν 6.94 c
ἐπιλαμβάνεσθαι ὀρφανίας 6.44 b. προφάσεως. ibidem. τῆ λόγω. ibid. τῆ ῥίζῃ. ibid.
ἐπήλυτον 6.75 c
epilogicæ obiectiones unde incidant 5.101 b
ἐπιπόλαια ἢ ἐπιπολαῖα 6.78 c. & 5.348 a
ἐπιπολάζειν 5.348 a
ἐπιπολεῖσθαι 6.137 a
ἐπιρώννυμι 6.57 b
ἐπιῤῥηματίζεσθαι 6.11 c
ἐπισολεὺς 6.48 a
ἐπισολιμαῖος. ibid.
ἐπισολιμαῖοι λιμάμενοι. ibid.
ἐπισῴζειν 5.336 a
ἐπισύρειν 5.144 b
ἐπιτάχισμα 5.35 b
ἐπιτεχισμὸς, ἐπιτάχισις 6.47 b
ἐπίτιμα 5.361 b
ἐπίτιμα χρήματα 5.363 a
ἐπιτιμία 5.361 b
ἐπίτιμος αὐτῷ 5.363 a
ἐπιτρίπειν 5.366 b
ἐπωβολία 5.365 a
ἐπιτιμᾶν cuius duntaxat sit 5.16 c
ἐπωλᾶν 6.97 b
ἐπωνῶ 6.53 b
eponymi 5.138 b. & 5.226 b. & 6.76 c
equos alendi studium, beatissimorum munus 6.78 b
ὄρᾶν 5.345 b
Erasistrati medici patria 5.335 a
Erasmi terminus 6.102 a
ὄρασμα 5.342 b
ὀρχία ἢ ἀτελικῶν δίκῶν 6.96 a
ὀρίτειαι Eubœæ opp. 6.92 a
ὄρυμα cum tenui 6.87 c
ὄρυμι iudicij nomen 5.169 c
ὄρυγον 5.365 b
ὄρυμα λίνα 5.360 b
erimodicium 5.360 b. 5.361 a
ἐρραθυμικότος uocabuli uis 5.16 b
ἐρρῶσθαι 5.114 a
Erse Cecropis filia 5.117 b
eruditio omnis sine Græcæ linguæ cognitione manca 6.10 c
eruditos homines summorum etiã regũ potẽtiã superare 6.207 b
ὀρύσσω 5.342 b
Erythra Ioniæ urbs 6.54 b
Eryxias medicus Piræẽsis 6.123 a
ἐτι μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτον 5. 362 a
ἐτὸν 5.194 b
ἐτεοβουτάδης nomen unde factũ. 5.194 b
etesiæ 5.268 b. 5.270 a. 6.45 c
etesiæ uenti ex aquilonibus & fauonijs permistæ 6.45 c
ethopœiæ magnificentia 5.86 a
εὐρυλλεμῶν uerbi uis 5.14 c
etymologicon magnum 6.10 b
Euæon Laodamantis frater 5.359 a. à Bœoto obtrũcatus. ibid.
Euanthus Thebanus 5.90 b
Euagoras Cononis summus amicus 5.256 b. Cononi amicitiam regis Persarum cõciliat. 5.135 c. Cypri princeps. ibid.
Euagoræ cum rege Persarũ amicitia. ibid.
Eubœa insula 5.94 a. 5.222 b. 6. 167 a
εὔβοια unde dicta 6.17 c
Eubœæ oppida 5.302 b
Eubœensibus Olynthios opem tulisse 5.9 c
Eubulides ex quibus parentib. natus 6.190 a. in Hagniæ familiã adoptatus 6.130 a. Milesius 5.317 a. minorennis 6. 129 b. fecũdus Philomachus pater 6.179 c
Eubulus Aeschinis conseruator 5. 116 b. clarissimus & potẽtissimus Athenis 5.116 b. cur semper Demosthenis infensus fuerit 5.77 c. Demosthenis inimicus 5.78 a
Eubulus & Aeschines familiares. 5.77 c
Eubulus inimicitiarum autor 5. 199 a. Philippi insidias deprehẽdit 5.71 a. Philippi studiosus 5.265 c. simultatis princeps 5.199 a. Spinthari F. 5. 331 a. tyrannus 5.199 b
Eubuli administratio 5.32 b. de theatrali pecunia lex capitalis 5.13 b. potentia 5.200 a. studium 5.32 b
ab Eubulo simultatis causa orta. 5.200 a
Euclides Philippi accusator 5. 104 c
Euclides prætor Athenis 5.229 b
Eucrates Piræensis 5.326 a
Euctemon ab Androtione iniurijs affectus 5.176 b. cur se ignominia mulctarit 5.176 b. pluma leuior 5.151 b
Euctemonis & Androtionis simultas 5.211 a. leuitas & amentia 5.176 a
εὐδοκῶν 6.72 c
euentus nusquam minus respondere, quàm in bellis 6.24 b
ex Euentu ultimo ea quæ præcesserunt, omnia solent æstimari. 6.8 c
euersio superuacaneum calamitatis genus 5.89 c. uicina trãslationi 5.62 b
εὐγνώμων 6.76 b
εὐγνώμως. ibid.
εὐγνωμοσύνη. ibid.
εὐήθεια 5.21 c. medium uocabulum 6.78 b
εὐκαιρία 6.20 a
Eumenides, σεμναὶ θεαὶ 5.361 c. ultrices hominum necatorum. 5.362 a
Eumenidum fanum 5.180 a
Eumolpi contra Erechtheum expeditio 5.117 b. habitatio. 6.76 a
Eumolpo quale à uatibus responsum datum 6.76 c
εὔνοια 5.341 b
εὐνομία 5.365 a
εὔνομοι populi qui dicãtur. ibid.
εὔπορος 5.271 b
εὐβουλία 5.354 c
εὐβουλίαν ἀγωνίζεσθαι. ibid.
εὐβουλικῶν 5.354 a
εὐβώνας διδόναι. ibid. b
εὐβιώναι 5.360 b
εὐβιώνιδαι 5.366 c
Euripides & Sophocles poetæ sapientissimi 6.10 a
Euripidis locus 5.244 a. 5.342 a. 6.18 b
Euripus 5.271 b. Chalcidensis. 6.57 a
εὑρεσῶν 5.341 b
εὕρεσις ibid.
Eurybates Cræsi dux 6.91 c. cũ maximis copijs ad Cyrum defecit. ibid.
Eurydice Alexandrum & Perdiccam filios per insidias interficiendos curat 6.90 c. Iphicrati supplex 6.52 a. mala bestia 6.90 c. Philippi mater 6.52 a
Eusebij locus 6.25 a
Eustathij index 6.124 b
εὔθυνα 5.330 b
Euthynus iniuriæ autor 5.166 b
εὐτυχία Atheniensiũ noctuæ Palladiæ beneficio celebrata 6. 20 b
Eutycles Aristocratem uiolatarũ legum accusat 5.214 c
examinatio perfecta 5.227 a
de Excidio cũ dimicatur, uigilandum 6.7 c
ἐξάγις 5.365 b
ἐξαγγυᾶσθαι 6.117 b
ἐξαιτεῖν 5.366 b
ἐξαιτεῖσθαι 5.361 b
ἐξαίτησις. ibid.
exemplis cum abundamus, nõ recusandum est, ea ex ijsdem sæpe locis petere 5.163 b
ἐξεύχεσθαι 6.91 a
exercitus nusquam uel breui tempore esse potest, sine magna clade agricolarum 6.9 a
exercitus perpetuus 6.53 c
exercitum magnum alere molestum 5.44 a
ἐξηκόντορος & φρεωῦ 6.89 c
ἐξιτήριος 6.59 c
ἐξιτήριον λόγαιον 6.61 a
in Exhortando prodest, auditoris prædicare uires & felicitatẽ. 6.6 a
exhortatio à suasione quid differat 5.18 b

exilium

exilium iniquũ uulgò ἀλογίαν habetur, σὺν λογίᾳ uix apud sapientes 6.69 b
Βυρτῦδαι 6.56 b
Βίστημι 5.360 a
Βωμόσασθαι 5.357 a
Βωμοσίαι quid 5.100 a
exoptanda quæ non sint 5.31 b
exordium ab obiectione duci, cur nihil noui 5.16 c. actuosum quæ faciãt 5.12 b. orationis de repub. ordinanda quale 5.48 a. orationis Olynthiacæ quale 5.12 c
exordium quale esse debeat 5.224 b. tertiæ Olynthiacæ orationis quale 5.27 c
axordia capitũ quomodo ab ipsarum orationum principijs differant 5.16 c. coniunctionibus gaudere 5.225 a. cur perorationibus cognata 5.152 c
exordia totam causam antecedere 5.227 a. unde Demosthenes & Thucydides ducant 5.12 b.
in Exordijs quid cauendũ 5.77 c. quid Demosthenes spectet 6.6 c
exornationis caput, honestum 5.244 a
experientia prudentiam parit 6.74 c
exprobrationis turpitudo 6.76 c
extenuantis officium 5.15 c
exterendi metaphora. ibid. b
extorum superstitioni Demosthenem nihil tribuisse 6.96 c
extruere præclarius quàm destruere 6.17 a
exules ui reditum in patriam sibi patefacere studentes, in fœderatis ciuitatibus neque ferendi neq; adiuuandi 6.65 b
Ἐξέλυε 5.160 c. unde dicatur 5.360 c
Ἔξλυς pœna duplex 5.169 c. Altera. ibid. & 5.360 b
Ezechiæ regis anxij uerba 6.28 a

F

Fabula de asini umbra 5.319 b. de ouibus & tritico. 5.321 a
in Facie formosa cur oculi non sint defigendi 6.77 a
facere bellum 6.18 a
facetiæ Demosthenis 5.307 b
facultas 5.45 b. eius probationes per legitimũ cõfici. ibid.
facultas in peroratione 5.11 c
facultatis diuisio 5.10 c. 5.19 a. rationes ab utili confirmari. 5.47 c
ad Facultatis locũ quid pertineat. 5.17 a
facultatem per utilitatem intelligi 5.9 a
facundiæ Demosthenicæ admirabilitas 5.57 c
facta infecta ut fiant, fieri nõ potest 5.30 a
facta multa, dictis minora 5.194 b
falsæ legationis oratio 5.309 a. orationes habitas esse, unde appareat 6.89 c
falsorum & pernicioforum fucatio 6.74 c
familiarium & urbium coniunctio spacio temporis & infinitate propagationis exolescit. 6.5 b
fata maligna homines trahunt. 6.76 c
fatalis calamitas humano consilio superior 6.101 c
fatales omnium rerum conuersiones, nihil esse perpetuũ patiuntur 6.17 a
Feliciani editio 6.204 a
felicitas cur princeps 5.220 c. ratione potior 5.141 b
felicitatis definitio 6.39 c
felicitatem cum prudentia nõ dari 5.220 c
felix quem aliena pericula cautũ faciunt 6.7 c
felices cur calamitosis opitulari debeant 5.59 a
Ferdinãdi Cæs. sentẽtia 6.70 c
à Festi cõmunitate Athenis neminem excludi 5.125 b
festinationis causæ 6.204 c
in Festo omnia quæ fiunt, esse publica 5.153 c. tumultus non excitandus 5.164 a
in Festis publica esse cõmissa facinora, confirmatio 5.159 b
fidei certissimum pignus 5.9 b
fidem cui auditores abrogent. 5.106 a
in Filia elocanda quæ spectanda. 5.133 b
filij & patris honor 5.120 c
finitimorum societas plerunq; expetitur 6.5 c
finitimos qui habent infestos, ijs uigilandum 6.9 c
in Firmioribus quando desinendum 5.156 a
fisci inexplebilis rapacitas 5.57 a
fœdera & societates multis perniciem atulisse 6.5 c. quomodo rumpantur. ibid. b
fœneratorum opes curraro diuturnæ 6.39 c
fœminea ira implacabilis 6.93 b
fœminina uerbalia in is acutũ masculinis & fœmininis substantiuis iungi solent 6.11 a
forum aqua lustrali in circuitu cõspergi solitum 6.81 c
Forum Chersonesi locus 6.196 b
forum collimitium 6.111 c
fortitudinis opinionem consequi. 6.61 b
fortuna & institutum autoris 6.203 a
fortuna iudicio postulari non potest 5.97 a. prospera quo pacto ferenda 6.25 a. prudentiam non raro uincit 6.6 a. regum etiam potentiorib. est ludibrio 6.8 c. uirtutis comes 5.26 a
fortunæ beneuolentia Atheniensis plura, quàm consilij prudẽtia confecisse 6.6 a
fortunæ incertitudo 5.59 a. inconstantia 6.76 b
fortunæ in deliberationib. habenda ratio 6.6 a
fortunæ in utrãq; partem magnanimis 6.39 b. & 6.59 a. ludus. 6.68 c. mutabilitas 6.46 c
fortunæ uim cur Demosthenes extulerit 5.46 b
fortunæ omnia accepta referri. 6.39 b
fortunam in omnibus rebus dominari 6.6 c. 6.59 a
fortunarum nulla æqualitas diuturna 6.5 c
fortunatis et ingeniosis multa opportuna dicta, in mentem uenire 6.6 b
fortunatis nõ desperandũ 6.46 b
Franciscus Bruciolus Venetus. 6.72 a
fratris osor, homicida 6.49 c
in Fraudem eandem ne sæpius nostra culpa incidamus, cauendum 6.7 b
frenum cur χαλινὸς dicatur 5.109 c
frumentum militibus metiri, apud Cæsarem frequens 6.48 b
frumentum militibus olim metiri solitum 6.19 b
frustratio spei, & alius euentus quã expectaris, perturbat animos 6.9 a
Fuggeri mecœnates nostri seculi. 6.207 a
fumus patriæ alieno igni clarior. 6.52 b
Funccius chronographus 6.46 b
Furiæ cædium inspectrices & ultrices 5.180 b
Furiarum tædæ 6.83 c
futura coniecturis firmari 5.221 a
futuri circuitio per uerbũ μέλλω, cum infinitiuis notanda 6.19 c
futurorũ incertitudo 5.133 a. natura in obscuro 5.217 a

G

Galba quãdo obierit 5.350 c
γαμηλία 6.172 b
gaudere aduersis, propriũ tyranni 5.198 b
γαῦλος 5.362 a
gemitus signum 5.108 b
Gemoniæ scalæ 6.54 b
genealogia cuius in hac oratione mentio fiat 6.130 a
genitiui plurales pro accusatiuis singularibus tertiæ declinationis ponuntur 6.133 a
genius 5.335 c
γενναῖα gẽtiles unde dicti 6.118 b
τὰ γενναῖα munus. ibid. a
genus 6.17 b
genus causæ unde sit censendum. 5.18 c
generis eiusdem quæ sunt, quamuis disiuncta temporibus coniungenda 5.175 b
genera causarum tria sæpe interse misceri 5.34 b
geometricæ demonstrationes firmissimæ 5.337 c
Georgius Fuggerus 6.207 b
Geræstum Eubœæ promontoriũ. 6.49 b. 6.88 b
Germaniæ propugnaculum, Pannoniæ incolumitas 6.5 c
γέρουσία 5.140 c. 5.358 c
Gerusia apud Lacedæmonios uirtutis præmium. ibid.
τὸ γεγενημένον τίμιον 5.364 d
gladij & lectuli ebore ornati 6.120 b
Glaucothea Æschinis mater 5.330 c
Glaucus & Glaucon Exæi filij. 6.129 a
γῆ 5.162 b
γοητεύειν πολιτεῖαν 6.48 c
Gomorræ euersiõis causa 6.87 b
Gorgopas à Chabria in Aegina occisus 5.136 c. Thebanorũ dux. ibid.
Gradiui deriuatio 6.10 a
Græca gens palliata, non togata. 6.136 c
Græcæ linguæ cognitio quo olim asequenda 6.10. & 6.26 b
ad Græcæ linguæ cognitionẽ peruenire cupientibus, quid præstandum 6.10 b
sine Græcæ linguæ cognitione omnis eruditio manca. ibid. c
Græcum olim seruum esse, non licuisse 5.161 c
Græca nomina ἀνιψιῶν latè patêre 6.130 a
Græcè scribere & loqui nolentibus, quid considerandũ 6.11 b
Græciæ fatalis stultitia 6.56 b. imperatores, ministri facti 6.44 a. in multas partes diuisio. 5.302 b. in Philippum concitatio 5.309 b. perturbatio. 5.44 a. status Demosthenis temporibus 5.302 b
Græciæ uastator Philippus 6.55 b
Græciã Libanij tempore Romanis paruisse 6.17 b
Græci ab Atheniensibus malè tractati 5.26 a. accusatiuis participiorum utuntur, ubi Latini infinitiuis 6.24 a
Græci denuo à Demosthene concitati 5.311 c. sæpe indicatiuis subiunctiuorum loco, aut optatiuorum utiũtur 6.20 b. utrũ expeditionis socij esse debeãt. 5.52 c
Græcorum arrogantia à Philippo punita 6.21 b. Asianorũ miseriæ 5.49 a
Græcorum & barbarorum naturale bellum 5.162 a
Græcorum & Latinorum mensium dissimilitudo 6.94 a
Græcorum ignauiæ accusatio 6.55 a. interpretum utilis quale 5.252 a
Græcorũ maximus honos 6.50 b
Græcorum multa uerba ferri in nominatiuum aut accusatiuum participij, ubi Latini accusatiuũ cũ infinitiuo ponunt 6.86 c
Græcorum natio libertatis amantissima 6.5 b. Turcici tyranni imperio oppressa. ibid.
Græcorum opes tenues 6.24 a. patroni 6.47 a. ratio 6.49 a. uarij tumultus 6.46 a
Græcos olim φοινικοῖς esse usos. 6.117 c
γράφειν 6.11 a. & 6.24 b
γράφειν νόμον 5.358 b
γραφὴ 5.137 c
γραφὴν γράψασθαι 6.81 c

grammaticæ, dialecticæ & rhetoricæ differentia 6.16 b
grammaticam optimorum uerborum syluam cõgerere. ibid. a
grammaticorum misera conditio. 6.18 c
grammaticis crucẽ figere 6.20 a
gratia cuius aliquid fit, potius est. 5.31 b
grossi quid Latinis 6.16 c
Gutschæ Hungaricæ 6.129 b
Gylon, Demosthenis auus 5.301 b
gymnasiarchia 5.349 b
gymnasium 5.128 b
gymnasia tria apud Athenienses. 5.236 b
gymnasiarchus 5.128 b. 6.49 c. 6.104 a
γυναικωνῖτις 6.117 a

H

Habron et Eubulides fratres. 6.132 c
Hæmon fl. 6.101 b
Hagnias & Eubulides fratres 6.130 a
Hagniæ orbi disceßio. ibid.
Hagniæ duo 6.129 a
Halæ urbes 6.17 c
Haliartus 6.194 b
ad Haliartum prælium 5.37 a
ἁλίσιον 5.364 b
ἁλόνησος 6.52 b
Halonesus piratarum receptaculum 6.91 b
Halos Achaiæ opp. 6.58 c
ἁμαξόβιοι 6.91 c
ἀμβρακιλᾶν 6.132 b
ἀπαξάπαντα 5.270 a
Harmodij obitus 5.144 b
Harmonia Martis & Veneris F. 5.343 b
Harmostes præfectus 5.237 c
Harpalus 5.317 c
Harpali fuga 5.312 c. largitio Demosthenj occasio exilij 5.312 c. pecunia à republ. Athenienßium direpta 6.68 a
ἑαυτ᾽ ἄγαν 6.75 a. γγιάδαι 6.75 a
ἑαυτῷ χαρίζεσθαι 5.356 c
Hebræorum lingua uetustißima. 6.10 a
Hebræos nullum uerbum habere, cuius rationem reddere nõ soleant 6.10 a
Hecatombæon 5.265 c
ἑκατόνταρχος 6.48 a
ἑλεάια βάσις 5.341 b
Hedylæum Bœotiæ mons 5.102 b
Hegesander Timarcho flagitiosior 6.82 a
Hegesandri testimonium 6.125 c
Hegesippus Crobylus, Timarchi amicus 5.64 a
Hegesippus orator 5.91 a. primus sententiam dixit, & refragatus est 5.91 b
Hegesippi cur mentio fiat. ibid.
Hegesippo Crobylo quæ orationes adscribantur 5.64 a
Hegisileus Plutarcho ad populum decipiendum adiutor 5.116 c. quando in Eubœa imperator fuerit 5.116 c
Helenæ & Herculis qualis comparatio 5.136 b
Heliasticum iusiurandũ 5.227 c. & 6.109 a
Heliastarũ iusiurandum 5.239 b
Helica locus unde dicatur 5.227 c
Hellespontiacam cladem Athenienses seruitutẽ attulisse 6.91 b
ἕλλω 6.17 b
Helotes 5.274 b
Hemon fl. 5.310 b
τὸ ἕνεκα perelegantem sæpe usum habet 6.26 c
Hẽricus Scrimger Scotus 6.102 b
Herculana sacra cur intra urbem facienda fuerint 5.94 a
Hercules Cleonæus & Nemeæus 5.339 b. malorum depulsor. 5.162 b
Herculis templum 5.236 b
Heræum Thraciæ opp. 5.265 c
ἕρμα cum aspiratione 6.87 c
ἑρμαῖον, ἑρμαιὰ 6.81 a
ἑρμᾶον. ibid.
Hermia eunuchus 5.42 b. 5.249 a
Hermocrates Cardiæ conditor 6.195 c
Hermogenis locus 5.150 b
Herodoti locus 6.62 a
heroum Athenienßium nomina. 5.226 b
Hesiodi locus 5.365 a. 6.12 a. 6.87 c. 6.174 b
Hesiodum quo Homeri ἀοιδιάδλω Suidas faciat 6.130 b
hestiasis 5.349 b
ἑστιάτορες 6.104 a
Hesychius 6.10 b
ἑταῖρα 6.89 a
ἑταιρᾶν 6.81 a. 6.89 a
ἑτέρᾳ εἶναι ἢ γεγράδαι 6.75 a
ἕτερον & ἄλλο quomodo differant 5.218 c
τὸ ἕτερον etiam de tribus usurpari 5.194 a
ἕτερος non semper duplicationem præcedẽtis numeri significat. 6.88 c
ἕτεροι τεσσᾶρες 6.93 a
ἑτερόπλοιον unius tantum loci cõditionem habet 6.123 c
ἑτερώσεις Græcis usitata 6.19 c
ἕτοιμον ἀργύριον 6.59 b
εὑρίσκω 5.125 c. 5.357 c
ἓφη τὸ ἴσον ἀπὸ πόλεως 6.87 a
Hierocles sacrilegij reus 6.115 b
ἱερὸν ἀκαλλιεργητὸν 6.96 c
ἱερομνήμων 5.239 b. unde dicatur 6.96 a
ἱερομνήμονες. ibid.
Hieronymi Vvolfij ad Henricum fratrem epistola 6.209 a. ad Eusebium Episcopium epistola 6.178 a. alia epistola 6.144. item alia 6.193 a. annotationes in Demosthenis orationes 6.159 a. & inde. ἀπὸ λιποταξίας causa quæ sit. 5.247 c
hieropœi 6.194 c
ἱεροποιὸς 5.180 a. 6.48 a
ἱεροσυλίαν κρὶ ἀσεβείαν crimina cur Demosthenes uũgat 6.153 a
ἀπὸ ἱεροσύνης functio qualis 6.75 c
ἱερωμένος quod munus habuerit 6.108 b
ἱέσθαι nunquam passiua significatione legi 6.73 a
ἱλαρία 5.364 b
ἱλιάζεσθαι. ibid.
εἰς ἱλιαρίαν 6.59 c
Himeræus Phalereus 5.326 a. Demetrij frater 5.344 b
ἱππεχεῖν 6.78 c
ἱππαρχία quot equitum fuerit 6.48 a
Hipparchus 6.194 c
Hippias à Megacle imperio deiectus 5.186 b. Pisistrati F. ibi.
Hippocrates Pisistrati pater. ibi.
Hippodamia 6.135 a
Hipponici illustris apud Athenienses familia 5.186 b
ἀφ᾽ ἵππων ἐπ᾽ ὄνους μεταβλῶσα, prouerb. 6.129 b
Hippothoontis procreatio 6.77 b
ἱρᾶον τῶχος 6.41 b
historica fides à causidico nõ expectanda 6.123 c
historiæ suis temporibus distinctæ, magnam lucem oratorib. afferunt 6.41 b
histrionum & poetarum gratia apud Philippum 6.50 b
histrionibus cur potentum personæ tribuantur 5.113 c
τὸν ὁσυχίαν ἄγειν 6.89 b
τὰ πρὸ ὁδοῦ 6.73 c
οἷος 6.26 a
ὁλοσχοινος βρόχος 6.90 a
ὁμαλὸ λαπηγορίαν 6.89 a
Homeri locus 5.114 c. 5.162 b. 6.14 a. 6.21 b. 6.55 b. 6.65 c. 6.77 a
Homeri nomen 5.321 b. parentes 5.321 a. pater 5.130 b. patria 5.321 a. primitiæ uersum oblatæ 5.320 a
Homeri scholiastæ locus 6.77 a
Homericæ laudationis facultas. 5.321 a
homicidas expiandi ritus 6.111 a
homo unus corruptus totas omnino ciuitates prodere potest 5.117 c
hominis superbi est quiduis imperare populo 6.9 b
homini studioso quæ sint necessaria 5.345 b
hominem rebus secundis insolescere, non incredibile 6.9 b
homines acres nunquã ociũ agũt, semper aliquibus negocium facessunt 6.8 c
homines bruti gloria non ducuntur, dedecore non mouentur. 6.26 a. ignaui, nullius precij. 6.59 a
ut Homines, ita etiã urbes suo quodam fato tandẽ intereũt 6.5 a
homines quæ maximè cõmoueãt. 6.25 c. quæ tanquam iustißima defendant 6.90 a. socordes præsentia negligunt, futura ultrò bene processura putant 6.7 c
hominum ad socordiam propensio 6.10 b. intemperantium imitatio 5.109 c. iudicia cum fortunæ fauore plerunq; congruere 6.77 b
ἀμείνω ἀμφοτέρων ἀπέφαδαι 6.89 b
honesta quæ uidentur, quo sint accusanda 5.189 c
honor quibus habendus 5.142 c
honoris & principatus studio omnes uinci 5.6 a
honorum distinctio 5.143 b
honores qui tollit, cur rempublicã tollat 5.141 a
ὅπως ἔτυχε 5.352 c
τὸ ὡραῖον 5.56 a
ὥραμα 6.75 c
Horatij locus 5.343 a. 6.17 a. 6.28 a. 6.50 c. 6.67 c. 6.78 c. 6.81 a. 6.91 b
ἑρπίζειν 5.351 a
ἑρπύσαι. ibid.
ἑρπετὰ. ibid.
ἑρπὸν πρὸ τὸ ἑρπίζειν 6.88 a
ὅρει 6.115 a
ὡς particulæ significatio 5.195 a
ὅσιον 5.182 c. 6.113 c
ὁσία 5.362 a
hospes 5.128 c. 5.144 c. 6.63 a
hospiti murus nõ conscendendus. 5.96 b
hosti occurrere quando sit serum. 6.8 b
hostes fiunt, qui olim fuerãt inter se coniunctißimi 6.5 b
hostes non contenti ex agris petere necessaria, quod superest, proteruè deuastant 6.9 a. quando commodißimè inuadantur 6.9 c
hostium colloquia 5.321 a. dona qualia 6.5 c. incommoda nostra esse cõmoda ducere debemus 6.9 b. res secũdæ uictis molestæ 5.108 b. successus prædicari, animi generosi æquis animis non ferunt 6.8 c
hostes decipere, imperatorium. 5.22 a
in Hostes quib. par esse solus haud possis, alios incitare, artis est. 6.7 b
ὅτι, τότι 6.20 a
ὅτι & διότι quo differãt. ibid. b
Hugo Fauolius 6.5 a
humanitas insignis Athenarũ 6.5 b. necessitate extorta, odiosa 5.134 a
ὕβρις 5.161 b
ὑγιάναν uerbũ ambiguũ 5.318 b
ὑγίεια 6.54 a
τὸ ὕδωρ 6.101 b
ὕλη 128 c
ὑπάγειν 5.273 a. 5.352 a
ὑπαγόμενος 5.273 a
ὑπάρχω 5.350 a
ὑπάρχω uerbi multi & elegantes loquendi modi 6.23 b
τὰ ὑπάρχοντα 6.54 c
οἱ ἀεὶ ὑπατεύοντες 6.96 c
ὑπερβάλλειν 5.366 c
ὑπερβολὴ 6.106 c
Hyperides 5.326 a. cur ἄπιστος 5.344 b. Philocratis delator. 5.101 a
Hyperidis aduersus Dionem oratio 5.133 b. interitus 5.314 c
ὑπερπεπωκὼς τῶν πολλῶν 6.66 c
τὸ ὑπερπεπωκὸς τῶν σύγγρωμ. ibid.
ὑπερῷον 6.64 a
ὑπηρσία 6.135 a
ὑπολοχὴ 6.94 c

ὑπο-

ὑποπερίβλεπτος 5.115 d.357 b
ὑποπεπτωκὼς qui ueteribus 5.268 b
ὑπολογίζεσθαι 5.352 b
ὑπόλογον ποιεῖσθαι. ibid.
ὑπομένειν 5.17 a
ὑπόμνυσθαι 5.351 a.5.361 a
ὑποπωσία 5.100 a.5.170 c. 6.99 c
ὑποπτεῦσαι 5.355 c
ὑπόπτωσ ἴχειν πρός τινα 6.51 a
ὑποσιώπησις 5.14 b.27 b
ὑποσιώπησις et ἀποσιώπησις quomodo differant 5.14 a
ὑποστέλλεσθαι 5.360 a
ὑπόθεσις 5.244 b.348 b
ὑποθέσεως significatio 6.10 a. uaria appellatio. ibid.
ὑποτίθεσθαι 5.244 b
ὑποβύκη 5.366 a
ὑποτίθεσθαι. ibid.
ὑποφορᾶ medium tenere antitheseos & antipiptontos 5.139 b
ὑφίεσθαι 5.360 a
ὑφλωσοχᾶν 6.78 c
ὑφλωσοχᾶσθαι. ibid.
ὑφλωσοχῶν. ibid.

I

IAcobus Sadoletus, quẽ Demosthenis locum imitatus sit. 6.5 b
Iani Lascaris uersus 5.247 b
Iason Thessalus 6.135 a. Medeæ fidem frangit 5.18.1
ἰδιόξενοι 5.197 c.6.63 a
ignauia & temeritas Atheniensiũ sæpe à Demosthene reprehensa 6.20 b
ignauiæ occasio opponitur 5.9 a
ignauorũ hominũ ingenia 5.15 a
igni alieno patriæ fumus clarior. 6.52 b
ignominia à nece parum abest 5.170 b. ignauiæ comes 6.52 c. uictis proposita 5.175 c
ignominiosi nullius reipub. participes 5.172 b. rerum communium usu excluſi 5.173 a
ignominiosorum è scena eductio. 5.163 c. notatio 5.172 b
ignorare quædam, humanum 5.76 c
ignoratio cum uenia 6.204 b. deprecationis pars 5.220 a
Iliadis mala 5.107 c
Illyrij & Pæones gentes barbaræ, Macedoniæ finitimæ 5.15 c. libertatis appetentes 5.11 b
Illyris Italiam, Germaniã & Macedoniam attingit 6.23 c
imaginis exemplum 6.115 c
imitatio nõ quæuis ridicula 5.25 b
immunitatis duplex ratio 5.132 a
imperatorum consilia ignorari, quanti interſit 6.21 a
imperium qualem hominem postulet 6.52 c. liberis ciuitatibus metuendum 6.7 a
imperij dignitas quando res præclara 6.44 b
imperiũ superbi hominis qui molestè ferant 6.9 b
imperia pleraq; magis armis quã iure constituuntur 6.5 b. pleraq; uiolenta. ibid.
imperiorũ fatales mutationes 6.55 b. miræ uicissitudines 6.7 c
imperia qui homines amplificare soleant. ibid.b
impiorũ felicitas pulueri similis. 6.38 c. furiæ 6.84 a
impostorũ ingens autoritas 5.83 c
improbitati nihil deesse præter occasionem 6.77 a
improbus uir qui habẽdus 5.114 a
in Improborũ defensionibus quã regulam det orator 5.112 a
inæqualium non esse potest diuturna societas 6.7 c
incommoda etiam habent aliquid commodi. ibid.b
incommoditas omnis sua fert incommoda secum. ibid.
incrementorũ celeritas et magnitudo, raræ est felicitatis 6.5 a
indicatiuis sæpe Græci subiunctiuorũ loco, aut optatiuorum utuntur 6.20 a
indices alphabetici quorum pigritiæ succurrant 6.17 c
indignorum res secundæ animos offendunt 5.110 c
inexpectatum & insolitum homines turbare 5.167 a
infamiam negligere, ciuilis hominis non esse 5.175 b
per Inficiationẽ argumẽtari, proprium est argumentis à cõtrario 5.164 c
infinitiui natura apud Græcos 5.362 b.355 b
infinitiuis loco nominum uti, frequens Demosthenis 6.42 c
ab Infirmioribus quando incipiẽdum 5.156 a
ingenium uulgi perplexũ & mutabile 6.7 a
ingenij humani mira inconstãtia. 6.5 a. quorundam quæ sit celeritas 6.6 b
ingeniorũ subiti motus rarò mediocritatem seruant. ibid.
ingenuos Athenis uerberare, nefas 5.25 b
inhoneſtũ & nefas quomodo differant 5.187 a
inimicitiæ & amicitiæ mortaliũ non sunt immortales 6.5 b
inimicitiæ quæ firmæ permanent 6.7 b
inimicitiarum causa 6.28 c. duo genera 5.161 c
inimicorum uerbis nõ credendũ. 5.177 a
iniquum petẽdum, ut æqua feras. 6.8 b
iniuriæ metus perfidiam non excusat 6.5 b
inquisitio diligens 6.204 b
institutionis magna uis 6.5 a
intelligentia à prudẽtia quid differat 5.265 b
interpretis diligentia 6.205 a. incommoda 6.204 c. subsidia. ibid.a
interpretationẽ fidelẽ & perspicuã esse uice cõmẽtarij 6.60 b
interrogationib. in encomijs quãdo Isocrates utatur 6.77 b
inteſtabilis 5.361 b
tam ad Inueniendũ, quàm ad utẽdũ expedita ratio quæ 6.15 b
inuẽtio est prudẽtis oratoris 6.6 c
inuidia misericordiæ contraria 5.196 c. naturæ & prauitatis signum 5.146 a
inuidiæ cur nihil ueniæ dandum. 5.146 a
inuidiæ proprium. ibid.b
Ioachimi Camerarij ad Varennij syntaxin annotationes 6.128 b
Ioãnes Iacobus Fuggerus 6.207 a
Ioannis Dobeneni Cochlæi Philippicæ 6.46 a
Iolaus Herculis comes & socius. 5.244 a. liberorum Herculis aſsiduus defensor 5.244 a
Ion poeta tragicus et philosophus 5.335 c
Ionica fœmininorum formatio. 6.12 b
Iphicrates à sutoribus oriundus. 5.164 b. cohortem Lacedæmoniorũ perimit 6.98 a. cur imperator creatus 5.164 b
Iphicrates & Chabrias inimici. ibid.a
Iphicrates plus reip. profuit, quã oẽs illius tẽporis duces. ibid.c. qua occasione factus illustris. ibid.b
Iphicratis honor. ibid.
ira à contumelia quid differat. 5.160 b
irati placandi potius, quàm inflãmandi 6.115 c
iracundia 5.97 a
iracundi 5.272 b
ironiæ usus 5.32 b
Isæus Chalcidensis, Isocratis discipulus 5.316 a. Demosthenis præceptor 5.301 c
Isagogæ utiles 6.203 c
ἰσηγορία 6.76 c
Ismenus Pelasgi F. 5.343 a
Isocrates cur plausibilior utdeatur 5.29 b. intra priuatos paritꝛes se continere maluit, quàm ancipitem aleã iacere 6.90 b. quo argumento aduersus Persas utatur 6.66 a
Isocratis artes 5.305 a. conuersio 6.203 a
Isocratis Euagoras 6.75 b. insti tutum 6.90 b
Isocratis locus 6.28 c. 6.38 a b. 6.39 c,6.40 a.6.43 b c.6.44 a c. 6.45 a. 6.47 a. 6.56 b c. 6.57 a.6.59 c. 6.60 b.6.62 a. 6.63 a.6.64 b.6.65 b.6.67 c. 6.71 b. 6.75 b. 6.76 c. 6.77 a b c.6.78 c.6.82 c. 6.85 b. 6.88 b.6.83 a.6.111 a
Isocratis orationes quales 5.317 a
Isocratis Panegyricus 6.75 b. Panegyrici encomion 6.98 a
isphora 5.349 b
Istiæus Ion 6.124 c
ἰταμὸς 5.272 b
ἰθαγενὴς 6.75 c
ἰθύνειν 5.245 b
ἴθι. ibid.
τὰ ἴθη principijs accommodatiora 6.81 a
iudicis locum qui tollat 5.78 c
iudices iniurati 5.223 b. populi pars 5.196 b
iudicium nullum quódnam uocatum 5.172 c
iudicij caput, iustum siue legitimũ. 5.244 a
à Iudicio suscipere aduersarium, iniudiosum 5.159 a
iudicia publica de priuatis criminibus non adipiscenda 5.157 c
Iulis Ceæ inf. urbs 6.69 a
Iunonium castrum 6.41 c
Iupiter Curialis 5.180 a. Hercæus 5.258 c. ἵππιος 6.101 b. montanus 6.52 c. Nemæus. 5.180 a
Iouis deriuatio 6.10 a
iurare apud Athenienses penes quos fuerit 5.138 b
iurare per oculos 6.93 b
ius iniustis acerbum 5.26 c
ius bipertitum 5.220 a. prædiatorium 6.53 b. scriptum 5.220 a. non scriptum. ibid.
iuris diuisio 5.140 a
iusiurandũ ad omnes Græcos pertinuisse 6.65 c. in caupona datum 5.104 b
iurijurando plus fidei quàm simplici orationi haberi 5.181 c
iurisconsultos in oratorum locum apud nos succeſsisse 6.109 c
iustitiæ munus 6.57 c
iustitiæ quatenus ratio haberi soleat 6.38 c
iustum diuina et humana complecti 5.143 b. utili naturæ ordine præcedere 5.217 b
iusti partitio 5.70 a
ad Iustum quid referatur 5.147 b
Iuuenalis locus 5.343 b

K

Κάδει 5.184 b
καὶ δὴ 5.358 b
καὶ quando optatiuo & indicatiuo iungatur 5.356 b. quando subiunctiuũ poscat. ibid.
καιρὸς 5.221 a.6.6 c
καιρὸν quo Suidas definiat 6.20 a
καιρὸς φεύγειν 6.66 c
καλλιεργεῖν 6.96 c
καλῶς ποιεῖν 6.26 a
καταβάλλειν 6.18 c
καταβολὴ 6.55 a
καταλιξασθαι τὸς φεύγοντας 6.90 b
καταλιπόσαι, καταλιπάσασθαι. 6.19 a
καταλιπασάμην 5.193 a
καταλιπόσας ibid.
καταγινώσκω σε τότε 5.353 b
καταπαθεῖν 5.272 c
καταλάπειν τὴν δίκην 5.360 c
καταψευδομαρτυρῆσαι, καταδιπάσαι et καταδιπάσασθαι quo differant 6.121 c
καταράπτη 5.363 b
καταστασιάσμα. ibid.c
καταστασιὴ 5.337 b
καταστασιάζειν 5.257 b
καταβύσασθαι 5.357 a
κατειλῶς δὲ λιφαλῆς 5.335 b
κεκαροὶ 5.348 b
κατηγγυᾶν 6.117 b
κατηγορίας ὑπερβάλλεσθαι 6.71.a. περάσθαι. ibid.
κατηγορικῶς λέγειν 5.257 b
κατεψευδομαρτυρήσας, κατεψευδομαρτυρησάμην 6.19 a
κάτω 5.23 a
καθάρσιος figura 5.35 c

λαβάπαξ 5.270 a
λαδικαστὰν 6.48 b
λαδύκιν 6.86 a
λαίδαρμα 5.110 b
λαοδίσιν 6.84 b
λαγχρινὸν 6.126 c
λαφάλαιον 5.352 a
λαφάλαιον τιλικὸν 5.245 a
ἐπὶ λαφαλάιν 6.76 a
λεβόκυπος 6.90 c
λεδία ἡ λεδία, municipij nomen. 6.133 b
λεγύβια 5.116 a
λιαν δὲ 6.101 b
λίτρα. ibid.
λιμεργικὰ 6.61 c
λιμεργὸς 5.270 c. 6.53 b. 6.61 c
inter λιμερὸς & ἀπείρων quid interſit 6.53 b
τὸ λοιπωνᾶν, quibus caſibus iungatur 6.85 a
λοιπὸς ὁ ἱρεύς 6.81 a
λοιτᾶν 5.277 b
λωμᾶν 5.342 b
ἐπὶ λόφου κατάξαι 5.359 b
λυσιφόρος 6.107 a
λύσεις 5.166 c
λυσιμάχια Thraciæ opp. 6.58 a
λυσονοχοφολύραν 5.32 c
λυστῦσαι 5.344 c
λυτὸς. ibid. b
λύχνος 5.239 c
λύμβια 5.184 b
λυωνγίσιον 6.114 b
λυρία 5.360 b. ὑμέρα 5.336 a
λύσιον ποιῆσαι 5.356 a

L

Labore magno quæ uix conſici poſſunt, ultrò nonnunquam fiunt 6.7 b
Lac aſininum 5.313 c
Lactis aſinini uſus 5.338 c
Lacedæmonij à Thebanis uicti. 5.262 b. 5.302 b. ad Gnidum uicti 6.43 c. Athenienſes mœnia ſuis demoliri manibus cogunt 5.135 c. conſultationem ſuis ſocijs de Athenienſib. proponunt 5.90 a. cur iuuandi. 5.62 a. quo prætextu Græcos ad defectionem impulerint 5.26 a. regis Perſarum prouincias infeſtant 5.135 c. terra mariq; rerum potiti 6.43 c
Lacedæmoniorum & Athenienſium ſemper ſumma fuit inter Græcos autoritas 6.17 a
Lacedæmoniorum imperium 6.17 b. in Græcos tyrannis 6.52 c. inſtituta cur cõmuni ſenſu potiora 5.141 b. prætores cur harmoſtæ 5.136 a
τὸ λαχὼν 6.94 c
Lacones à Meſſenijs uexati 6.25 c. eorundem præclarum inſtitutum 6.73 b
Lactantij locus 6.89 a
Læſi ſegnis oratio 5.307 a
λαγχάνειν δίκην 5.354 c. 5.360 b
Lamachus Athenienſium dux 5.336 a
Lamia Theſſaliæ urbs 5.338 c
Lamachus 5.317 a. 5.336 a
λαμβάνειν ἢ λαγχάνειν δίκην. 5.124 a
Lãpſac. Helleſpõti urbs 6.40 b
Landſpergæ ab Auguſta diſtantia 129 b
Laomedon Orchomenius 5.305 a
lapſus facilis in Demoſthene 6.204 c
Lapus orator 5.337 a
largitiones à paruis profectæ initijs, in immẽſum creſcũt 6.6 a
largitiones Perſicæ 5.308 b
largitionum regiarum utilitas 5.43 b
Latini ſermonis copia quõ paranda 6.17 c. Græcæ linguæ interpreti neceſſaria. ibid. penuria 128 c
Latini ſcriptores in ijs ſententijs quas à Græcis mutuantur, quõ loqui ſoleant 6.26 b
laudandi noua ratio difficilior 5.323 c
lectiones diuerſæ Simonis Fabricij Marcopibertani induſtria obſeruatæ 6.179 a. inde. uariæ in Demoſthenis orationes è Lutetiano codice excerptæ. 6.175 a. & inde.
legati quõ in Eubœa deprehenſi. 5.83 c. reuerſi ſemper ad cœnam uocari ſoliti 5.84 c
latorum quorum magna autoritas 6.7 b
in Legationibus quid requiratur. 5.82 c
legere, & non intelligere, eſt negligere 6.112 b
legio Laconica. ibid. a
legitimum 5.45 b. quõ Demoſthenes probet 5.40 a
legitimi ſectio 5.218 b
λάαι unde fiat 5.143 b
λειποτάκτης 5.30 c. 5.236 c
λάτον quid priſcis 5.143 b. 6.104 b
λειτουργᾶν 5.143 b
λειτουργία 6.104 b
λικὸν 6.77 c
Leodamas à Chabria uictus 5.147 b. eiuſdem flagitioſa hiſtoria 6.82 b
Leoſthenis eloquentia 6.90 b. exilium. ibid.
leporis deriuatio 6.10 a
leporis uitam uiuere 5.353 a
Leptines cur immunitatem reprehenderit 5.140 c. legũ uiolator 5.138 a. qua lege ſcripſerit 5.144 a. qua parte plurimum ualeat 5.125 a
Leptinæ lex qualis 5.137 c. quæ latas 5.146 c
Leptinea oratio 5.309 a
Leuconis beneficij amplificatio. 5.128 b. immunitas 5.129 a. potentatus 5.131 a. uictoria. 5.130 b
Leuctra Bœotiæ uicus 5.302 b
Leuctrica calamitas 5.149 a. clades Lacedæmonijs peſtifera 6.44 b
lex quid 5.365 a. alia quãdo ſubroganda 5.137 c. tabellaria. 6.177 b. trierarchi apud Athenienſes qualis 5.168 c
legis ferendæ ratio 5.137 c. ſenſus à legislatoris ſenſu quid differat 5.159 b. ſententia quando inquirenda 5.330 b
legem legibus contrariam ferens, actioni obnoxius 5.138 a. uerã quõ artis magiſter ferat. 5.96 c
lege priuato iudicio experiri licere 5.158 a
à Lege diſcedere 6.43 a
leges, deorum inuentum 5.118 c. plurimæ contrariæ 5.8 b. prauæ fortunatarum urbium deprauatio 5.133 a. quæ abrogandæ 6.42 b. quibus modis uiolentur 5.138 c
legum XII. tabularum obſcuritas & difficultas 6.111 c
legum encomia amare, eſſe bene conſtituti ingenij 6.114 a. euerſio, quanta res ſit 6.71 a
legum ferendarum ratio Athenis. 5.138 b. 5.358 c
legum malarum duplex noxa 6.42 b
legum obſeruantia, res optima 5.193 b
legum priuatarum mulcta definita 5.157 c
legum uiolatarum actionem qui olim dederint 5.193 b
leges de rebus præteritis ferre, abſurdum 5.223 a. quas uulgus pertinaciſſimè defendat 6.6 a
legislationis totius ſumma 5.126 a
legislator ad populũ quãdo ferre dicatur 5.358 a
legislator apud Athenienſes quis dicatur 5.30 b
legumlatorum delectio 5.138 b
legumlatores primi qui habendi 5.97 c
λέξεων σύνθεσις 5.344 c
Lexici copioſi uix decima pars cui non neceſſaria 6.10 c. perfecti cõcinnandi modus 6.10 c
Lexicorum & dictionariorum quanta hodie moles 6.10 a
Libanius quando floruerit 6.9 c. ſophiſtes celeberrimus. ibid. unde nomen habeat. ibid.
Libanij manuſcriptus codex Auguſtæ. ibid. orationes, declamationes & ecphraſes. ibid. patria. ibid. uitæ deſcriptio. ibid.
λίβαν. ibid.
ὁ λιβανωτὸς, uel τὸ λιβανωτόν. ibid.
liberalitas tyrannorum 6.5 a
liberalitatis fons facilè exhauritur 6.63 b
liberalitatem ſuam iactare, odioſum 5.188 a
libertas periculoſa quieto ſeruitio potior 6.101 c. popularis imperij nota 5.140 c
libertatis Græcorum natio amantiſſima 6.5 b
libertate quando apertius uti conueniat 5.29 c
librariorũ oſcitantia Vvolfio ſuſpecta 6.23 b
libri qui non abijciendi 5.3 a
librorum dimidiata eloquentia 6.205 c
licentia rarò caret erroribus 6.17 a
λίνος 6.101 b
λῖμαι, λῖμαι 5.271 b
τὰ Λιμναῖα in agro ad torcularia celebrari ſolita 6.91 c
lingua Hebraica uetuſtiſſima 6.10 a
linguæ Græcæ aſſequendæ modus. ibid.
ſine Linguæ Græcæ cognitione omnis eruditio manca. ibid. c
linguæ utriuſq; theſaurus qui uerus. ibid. b
λιπᾶν ὄρφνος quis dicatur 6.120 a
literæ qua ratione teſtes appellentur 6.90 a
litis æſtimationem, iudicium & accuſatoris eſſe 5.165 a
litem æſtimare 5.364 b
lites & cõtrouerſias uicinitas parit 6.7 a
literatorum fortuna 6.206 c
liturgiæ 5.349 a
Liuij locus 5.355 c. & 363 b. c. 6.9 b. & 6.63 a. & 6.109 c
liuor poſt fata quieſcit 6.102 a
λέχος τειμαρχικὸν 6.100 a
locuples 6.26 a
locupletes reip. nerui 5.27 a
locus à facili, preciоſiſſima pars in capite facultatis 5.22 c. ad aliquid, quæ examinet 5.165 b
loci uicinitas crimina et querelas parere ſolet 5.14 c
in Locum alicuius ſubſortiri 6.95 a
locorum anguſtiæ & incommoditates rixas pariunt 6.5 c. dialecticorum uſus 6.16 b
locis firmioribus immorari, oratoris mos 5.137 a. neceſſarijs immorandum 5.85 a
Locrorũ de rogandis legibus memorabile inſtitutum 6.154 a
logiſtarum magiſtratus 5.110 c
λόγος 6.10 b
λόγος & σκῶψις quomodo differant 6.22 a
λόγος unde deriuetur 6.11 b
λόγῳ τυχᾶν 5.350 b
λόγον ἔχειν 5.352 b
λόγον διαδιδόναι 6.73 a
λοιδορία 6.27 c
longi temporis præſcriptio 6.129 b
in Loquacitatem infinitã qui incidant 6.7 c
λῶπαι 6.137 b
λωποδῦσαι. ibid.
λὼψ. ibid.
lucella parua in rebus anguſtis etiam magna uideri 5.129 b
Luciani locus 5.4. 6.21. & 6.25 a. & ibid. c. & 6.26 a. & 6.48 c. & 6.101 b
lucrus priuatus publica felicitate leuandus 5.338 b
ludi equeſtres periculoſi 6.78 a
ludorum Delphicorum celebritas 6.50 b
Lucius Cluinius Charinus hilaritate animi p. æ ad extremum ſpiritum floruit 6.116 c. quando obierit. ibid.
luna Bacchi ſoror 5.154 a. quot diebus

diebus Zodiacum peragret 6. 109 b. unde παναθηναϊκὸς dicta 5.156 a. & 6.106 c
ad Lunæ cursum Athenienses numerant 5.88 c
lunæ deriuatio 6.10 a. festum 6.106 c. post Dionysia agi solitum 5.154 a
Lupicida Apollo 5.236 c. unde dictus. ibid.
Luteciæ nulla ferè domus, quæ nō certo signo sit notata 6.127 b
Lutecianus codex plurimis in locis malè distinctus 6.159 b
Lyceum gymnasium 5.236 b
λύχνος 6.101 b
Lycidas Chabriæ libertus 5. 144 c. peregrini militis dux. ibid.
Lycurgus Aristogitoni ingratum animum obiecit 6.115 c
Lycurgi liberorum captiuitas 6. 69 a. uita 6.67 b
Lycurgus Athenienſis orator 6. 113 c
Lysander Athenienses sua mœnia suis manib. destruere cogit 6. 197 b
Lysiæ ἀπαράφρων 6.75 b
Lysiana oratio 5.164 b
Lysides Pythagoreus 6.69 a
Lysimachus Aristidæ iusti F. 5. 142 a
Lysithides triremium præfectus 5.226 c

M

MAcaria Herculis filia 6. 76 c. eius interitus. ibid.
Macartatus Theopompi F. 6. 130 a
Macedonica gens olim cōtempta, summum adepta imperium 6. 7 c
Macedonici regiæ domus cōmentarij 5.324 b
Macedonum inuicta arma 6.69 a. laus 6.55 b
Mæmacterion mensis 6.41 a. c
magi quomodo furias suas & ægritudines in alios transferant 6.67 a
magistratus 6.197 c. Athenien sium 5.227 b
in Magistratū qui apud Lacedæmonios legi soluti 5.140 c
magistratus nostri ueteribus dissimilimi 6.44 b
magistratuum munus est, prohibere ciuium dissensiones 6.5 c. munera distincta 6.124 a
magistratus improbos arguere, in democratia quondam licitum 6.44 a
Magnesia Thessaliæ finitima 5. 18 a. Thessaliæ opp. ibid. 6.23 a
Magnesia urbs Thessalicæ ditionis 5.18 a
Magnetum castellum. ibid. b
in Magneto castello extruendo quid Philippus spectarit. ibid.
magnitudinis proprium 5.165 b
magnus repentè nemo fieri potest 6.5 b
Maius mensis qualis apud Atheni enses 5.172 a
Maio mense nubere 6.126 c
à Maiori & minori argumenta inuicem se conseqni 5.123 b
maiorum splendorem superasse, egregia laus 6.7 c
mala quæ ex corruptelis oriantur 5.118 c
malorum Ilias, prouerbium unde sumptum 5.102 b. in quos dicatur. ibid.
ex Malis binis minus eligendum 5.19 b
in Malis publicis ad priuatā prosperitatem respiciendum 5. 330 b
maledictionis contumelia 6.100 c
maleficiorum mulctæ apud Athenienses 5.362 a
mancipum à militia immunitas 5. 191 a
mandata quæ scripto constent 5. 80 b. quæ item non scripto. ibid.
ὁ μανδραγόρας 6.56 c
mandragoræ uis soporifica 5. 344 c. & 5.348 c
manifesta non esse neganda 5. 170 b
Manilij astrologi de fatali necessitate uersus 6.77 b
μαντεῖα 6.55 b
manus ferreas unde dij habere dicantur 6.87 c
Maratonia pugnā 6.76 b
Mardonij acinaces 5.32 a
Margites 6.96 b. eius insignis stultitia. ibid.
Maronea Thraciæ opp. 6.66 a. uini præstantia nobilitata. ibi.
Maronei uini apud Homerum celebratio 6.58 b
materfamilias in Græcia in quorum conuiuium adhibeatur 6. 117 a
Matthæus Vvesenbecius 6.131 a
Mauortis deriuatio 6.10 a
Mauricius imperator Phocā sanguinariū fore nimis uerè pronunciauit 6.93 b
Mausolus ad defectionem Rhodios sollicitat 5.56 b
maximā quæ apud omnes putantur, quomodo ut uilia sint perstringenda 5.113 a
Maximilianus imperator I. Augustus quomodo milites suos beneuolentiæ conciliandæ causa appellarit 6.39 a
Medica uictoria 5.135 c
meditari apiū naturæ Demosthenis 5.196 a
meditationis finis, utile consilium 6.27 c
ad Meditationis diligentiam pueri magis inuitandi, quàm ad socordiæ licentiam 6.10 b
Megacles filiam Pisistrato dat 5. 186 b
Megalopolitani cū Thebanis coniuncti, Atheniensibus formidabiles 6.65 a
μεγαλοφροσύνη laudabile 5.198 a
Megaræ situs 5.94 a
Megarenses malè à Græcis audiuisse 6.117 b. eorundem disciplina qualis 6.117 a
Melanopus Callistrati aduersarius 6.49 b. Critheidis pater 6.130 b
Melanopi dictum 6.40 c. excusatio 5.308 a
μελετᾶν τὰ περὶ τὸν πόλεμον 6, 14 c
Melia Oceani F. 5.343 a
μέλιν & 5.271 c
μέλλειν 6.51 a
memoria beneficij accepti non est apud homines improbos diuturna 6.9 a
Menander Demosthenis amicus 5.270 c
in Mendacio palàm deprehendi, ignominiosum 5.28 a
Menecles Nini accusator 5.115 c
Menestheus dux 5.65 c
Menexenus Platonis cur quotannis Athenis publicè recitatus 6.75 b
menses an ueteres in hebdomadas diuiserint 6.109 c
mensium Græcorum & Latinorum diuersa ratio 6.94 a
mentiri, existimationem minuere 5.123 b. graue 5.105 c
mercatores et agricolæ ab admittendo bello quomodo deterrendi 6.9
mercatorum ædes in magnis ciuitatib. quales 6.44 a
mercatoribus peregrinis in iudicio experiri ubi uellent, licitū 5.193 a
mercatus Theudosia 5.129 c
mercenarij milites non cuiuis duci parēre soliti 6.48 b
merces et theatralis pecunia quomodo differant 5.31 c. seruitutis autoramentum 6.52 c
mercedis acceptio, Athenienſibus contumelioſa 5.33 a
Mercuriales statuæ quales 5.141 c. ἀγγὰς 5.162 b
Mercurij mutilatio 5.186 c
Mercurios cur per priuationem ἀγγὰς Athenienses uocarint 5. 162 b
μισογυναῖος 6.117 b
μισθοφορᾶν 5.358 a
Metagitnion 5.265 c
μεταγράφειν 5.361 a. & 6.11 a
μεταναστεύειν 5.363 b
μετοικίσασθαι. ibid.
μιλίσασθαι 5.345 a
methodus quæstionum simpliciū 6.16 b
Methone Achaiæ opp. 6.23 a. eius oppugnatio 5.29 c
metreta 6.129 b
metropolis & coloniæ bellū, quale 6.5 b
metus iniuriæ perfidiam non excusat. ibid. peßimus diuturnitatis custos 6.38 b
μὴ ὅσια quale iudicij nomen 5. 172 c
Midias à quibus condemnatus 5. 151 b. Anagyrasius 5.197 c. barbarus & suppositicius 5. 177 c. cuius rei accusatus 5. 151 a. cur nulla uenia dignus 5.162 a. cur reuerentia non dignus 5.191 c. diues 5.197 b. expositicius 5.187 c. fortunæ & reipub. aduersatus 5. 156 a. homo opulentus & superbus 5.150 c. improbitati suæ coniunxit, quæ miscerī nequeunt 5.153 a. in rei faciendæ occasionem munus publicum mutat 5.191 b. iurè arbitrio Stratonis dānatus 5. 170 c. Plutarchi amicus 5. 178 c. præfectus equitū creatus, imperium negligit 5.190 c. qualis in alios fuerit 5.183 a. quibus uitijs obnoxius 5.182 c. reipub. ordinem confundit. ib. b. tyrannus 5.151 c
Midiæ audacia odio digna 5. 164 a. eiusdem exaggeratio 5.165 b
Midiæ amentia 5.180 b. calliditas est malitia 5.169 b. contumeliæ in iudicio publico cur Demosthenes meminerit 5. 150 b. crudelitas 5.168 b
Midiæ cur nihil reuerentiæ tribuendum 5.186 a. damnatio 5.170 b. deliciæ 5.169 c. deprecatio 5.159 c. desperatio 5.172 b
Midiæ facinus ad impietatē propè accedere 5.162 c. impietas & impudentia 5.177 b. improbitas 5.168 c. impudentia 5.157 c. liberalitatis extenuatio 5.188 b. malicia 5.171 a. mater prudentißima 5.187 b. mollities & infirmitas à Demosthene derisa 5. 184 a. nouus mos 5.195 c. obiectio 5.166 a
Midiæ personæ insectatio 5.155 b. petulantia & contumelia 5. 150 b. pollicitationes falsæ 5. 151 c. resortitio 5.171 c. superbia 5.172 c. uæcordia 5. 189 b. uita qualis 5.182 c
Midiam barbarum esse, unde constet 5.187 b
Midianæ impietatis confirmatio 5.162 b
Midianorum facinorū atrocitas 5.161 c
militare ad quotum usque annum lex Athenis iubeat 5.29 b. pro solo patrio, legibus nō contrarium 5.33 c
militatum qui grauatim eant 6. 6 a
milito unde 6.10 a
militiæ euentus 5.24 a
militis deriuatio 6.10 a. mercenarij conditio 6.62 c
milites mercenarij non cuiuis duci parēre soliti 6.48 b. pestis & pernicies humani generis 6.26 c
militum conditio 6.48 b. hac hominum memoria in uestitu luxus 5.247 a. immanitas 6.26 c. ingluuies. ibid.
militibus frumentum metiri 6. 19 b
Miltiades capitis condemnatus 6. 21 b. Cimonis pater. ibid. cur solus uicerit 5.117 b. in carcere computrescit 6.115 c.

quot talẽtis mulctatus 6.112 b. L. talentis damnatus 6.97 a
Miltiadis decretum 5.117 b
Mimi Publiani 5.247 c
mina 6.48 b
mina Attica 5.365 c
minæ ualor 6.95 b
minæ principum non contemnendæ 6.7
Minerua à Vulcano adamata 5.342 a. Athenarum patrona 5.338 b
Mineruæ chori 5.188 c. etymon 6.17 c. tres in arce effigies 6.197 b
minstrum ociosum Athenis alere, non licitum 5.189 a
Minyarum templum 5.130 a
misericordiæ partitio 5.194 c. reiectio, firmissima perorationis pars. ibid.
τῆς Μισογυνάκας crimen quomodo Euripides eludat 6.74 c
μισθὸν 5.340 b
μισθώσεται. ibid. & 5.362 c
μίσθωμα 6.62 b
μητραδέλφῳ 6.131 a
μητρολοίαν 6.93 a
μητρῷον ædificium unde dictum 6.67 c
μνᾶν, μνᾶσθαι 6.14 a
μνησικακῆν 5.222 c
modus potentialis 6.19 a
mœnia nostro seculo ad ostentationem magis, quàm ad defensionem comparata 6.24 a
Montij laudes 6.301 a
μόρα 6.60 b
morbus non afferre debet socordiam, sed recuperata sanitas augere diligentiam 6.8 c
morum præcepta minus periculosa 6.77 b
mortalium ingenium inuidum 5.32 c. miseria 6.5 c. sors qualis. ibid.
μοσχοβοῦν 6.115 c
Moschopuli schedæ 6.125 b
mulctæ Demosthenis elusio 5.514 a
mulctæ pecuniariæ tolerabiles 6.97 a
mulctam legibus definitã qui apud Athenienses acceperit 5.158 a
mulieris etymologia 6.10 b
mulieres cur uoluptati & nugis operam dent. ibid.
ὁ Multis optima ratio eligenda 6.8 c
multitudo rationũ hebetiores intricat 6.6 b
multitudinis auribus quomodo oratores aliquid dare soleant 6.9 a
multitudinis partitionem ad destruendum plurimùm ualere 5.125 b
munificentiæ nomine publica munera contineri 5.189 c
munus publicum administrantib. ratio actorum suorum reddenda 5.171 c
munus publicum obire 5.144 a
munera hospitalia 5.105 a
munera publica apud Athenienses qualia 5.128 b
munera tristem aliquando sui memoriam relinquunt 6.5 c
munerũ hospitalium mentio, cur plena artificij 5.105 a. publicorum distributio 5.189 c
muneribus corruptorum propria 5.71 b
muneribus initiò nihil iucundius 6.5 c
Munichia Atticæ locus 5.73 c. & 339 a
Munichiæ Dianæ templum. ibid.
Munychium locus circa Piræeũ. ibid. unde dicatur. ibid.
Munychus rex. ibid.
Musarum præmia 6.207 a
mutinari 5.355 a
μυόνησ 6.52 b
Myonnesus piratarum receptaculum 6.91 b. eiusdem etymon. ibid.
Mysorum præda 5.351 b
μῦσ 6.97 b

N

NArratio, rerum præteritarum expositio 5.226 c
narrationem quando perficiamus 5.155 a
narrationum amplificationes 5.132 a
natura humana sibi ipsi proxima 6.43 a
natura quæ animis hominum ingenerauit, semper et in omnes sunt eadem 6.9 a
naturæ incommoda quo pacto à Demosthene emendata 5.307 a
naturæ magna uis 6.5 c
naturæ uigor in claris familijs quanta 6.207 a
naturam humanã excedentium, prosper felicitatis euentus 5.167 a
naualia 5.271 c
Naucratis urbs Aegyptia 5.226 c
Naucraticæ pecuniæ condemnatio 6.113 b
naues longæ 5.149 b
nauium Ponticarum detentio iniusta 6.66 a
in Navigando tempestati obsequendum 6.71 c
nauigatio cur hyberno tempore periculosa 6.46 a. quibus mensibus minus frequens 6.123 a. sub autumnum periculosa 6.124 b
à Nauigio quid triremis differat 5.227 a
nauigia Atheniensium Philippus capit 5.45 a
Naupactum 5.273 c
Nausinicus prætor 6.198 c
νάλως 6.115 c
νεανία 5.354 a
νεανίευμα. ibid.
νεανιεύεσθαι 5.355 c. & 5.360 a
necessarium 5.35 c
necessitudinis ratio 6.130 a
necessitudinum gradus. ibid.
in Necessitate aliquid subminis-

Strantes, maiori charitate digni 5.132 c
negationum multitudo minus perturbat attentos 6.73 c
negligentia etiam summæ opes dilabuntur 6.7 a
negligere semper aliquid, periculosum 6.8 c
negocialem statum quid efficiat 6.196 c. semper rerum futurarum considerationẽ habere 5.226 c
negocia priuata publicis successibus fulcienda 5.338 b
negocijs omnibus publicis exclusos parum à mortuis distare 5.78 c
Νίκη Phocidis urbs 6.86 b
νικῶσ. ibid.
Neoptolemus 6.23 c
Nemea, Elidis locus 6.93 a
Nemeæus leo ab Hercule interfectus 6.93 a
nemo ita simplex est, quin bellicosum principem si nemo prohibeat, proxima quæq; inuasurum existimet 6.8 a
Nicæa urbs prope Thermopylas 6.59 a
Niceratus patruus Aeschinis 5.116 c
Nicocles cum Stratone luxu certat 6.58 b. eius interitus. ibid. a
Nicodemus Eubuli amicissimus 5.176 c. Eubuli studiosus 5.175 b. impulsu Demosthenis ab Aristarcho occisus. ibid. oculis exectis mortuus inuentus 5.176 c
Nicodemi excusatio 5.308 a
D. Nicolai in undis ædes Argentinæ 6.117 c
Nicostratus robustus nebulo 6.136 c
νὺ δία 5.351 c. interrogationi seruit 5.358 b
Ninus cur à Menecle accusata 5.115 c. pocula amatoria adolescentib. facit. ibid.
nobilitatis ignauiæ supercilium 6.52 c
nocendi uoluntatem qui non habent, ab eorum potentia nihil est periculi 6.9 c
noctua et draco Mineruæ sacri 5.338 b
nomina cæca 6.96 a
nominum frequentationis uehementia 5.15 c
nominum loco infinitiuis uti, frequens Demostheni 6.42 c
nominum omen 6.5 a
nominibus sæpe iungi præpositiones, quæ uerbis eorundem nominum iungi non possunt 6.16 c
nomina fingere, Atticis usitatum 5.64 c
nominatiui aut accusatiui rem significantes nunquam sunt omittendi 6.15 a
νομίσαι & δοκεῖν uerba quomodo ueteres usurpent 5.13 b
τῶν νόμων τὰς ἀγχιστέας ἐγγυτάτω γένους ἀπεδιδόναι 6.132 b

nomothetarum officium 5.138 a
nouemuiri 5.208 b. & 5.227 b
nouemuirorum conclaue 5.191 a. iusticia. ibid. b. officium 5.226 c
nouendialia 6.102 a
noxæ flores nascentes æquitas arefacit 6.87 a
Numantiæ expugnato 6.24 a
numerum inferiorem Græcis plerunq; supra uiginti præponere 5.350 b
Numidæ Africæ populi 6.91 c
numina etiam à nimis salibus inceßi 5.25 b
nuptiarum & funeris summũ dissidium 6.77 b
ad Nutum parére 5.18 b

O

OBiectio cum ad Thebanos simul & Lacedæmonios referatur, cur refutatio sit distincta 5.141 a. quæ Demosthenis maximè incommodarit 5.125 a. quando soluenda 5.21 b. translatiua quid à præscriptione differat 5.93 a
obiectiones quando locum habeant 5.21 b
obiectionum regulæ ex refutationibus petendæ 5.160 a
obiurgationem loco utilitatis conuenire 5.16 c
obolus 6.19 a
obsequi 5.271 a
obsidionis diuturnitas quid requirat 6.8 b. mora intolerabilis 6.24 a. mora urbes expugnari 6.8 b
in Obscuris & ambiguis à fine ad initium ascendendum 5.19 a
obscuritatis causa quæ 5.166 c. 5.187 b
occasio quid 6.6 c
occasionis concio quæ. ibid. conciones quales. ibid. uox quid. ibid.
occasionem amissam recuperare, paucis contingit 6.8 a
ab Occasione exhortari, Thucydideum est 5.5 c
de Occasione & tempore disputatio, ad facultatem referenda 5.31 b
occasiones diu quæsitæ cupidè accipiuntur 6.5 b
ὀχλοποιεῖ 5.152 b
ocium homines acres nũquam agunt, semper aliquibus negocium facessunt 6.8 c
ocium ignauum nulli ætati concedendum 6.45 a
oculorum uoluptas minimè illiberalis 6.6 a
odij principium, uituperatio 6.27 a
odia mutua criminationes pariũt 6.7 b
Oedipus Thebanis probri loco obiici solitus 6.101 a
officij & accipiendi & faciendi eadem sit ratio 6.8 c
officio in plerisque fungi, præclarum

clarum 6.6 a
officio nullum tempus uacare debet 6.45 a
οἰνᾶν 6.24 c
οἰνίσσειν quid Atticis 5.73 a
οἶνον quid oratoribus Græcis 5.366 c
οἶμον 5.67 a
olea Mineruæ sacra 6.91 a
Oligarchiam Lacedæmoniorum Plato & alij quidam ueterũ, Democratiæ præferunt 5.141 b
Olympia cur nouem diebus agi solita 5.108 b
Olympia quis primus instituerit. ibid.
Olympias Alexandri Magni mater 5.345 c. Philippi regis uxor 5.16 a
Olynthiaca oratio qualis 5.5 a. secunda quid à prima differat 5.19 c
Olynthiacæ orationis artificium 5.5 b
Olynthiacæ orationis secundæ caput 5.19 c
Olynthiacæ orationis secundæ capita primæ finitima 5.19 c
Olynthiacæ orationes tres 6.10 b
ὀλυνθιακὸς. ibid.
Olynthij ad hostile Philippi odiũ concitandi 5.5 c. & 5.7 a. Atticæ propugnaculum 6.42 c. cur omnibus opibus adiuuandi 6.41 c. lubricæ fidei 6.18 a. quando à Philippo pressi 5.317 b. stultitiæ & perfidiæ suæ pœnas dant 6.18 a
Olynthiorum causam Atheniensibus non admodũ cordi fuisse 6.20 c
Olynthiorum coniunctio 5.14 b. constantia. ibid. diuinatio 6.18 a. leuitas 6.36 c. pax cũ Atheniensib. 6.22 c. potentia 5.17 b. tecta qualia 6.87 c
Olynthijs Athenienses succurrunt 6.21 a
Olynthijs cur opitulandũ 6.42 a
Olynthijs Philippus formidabilis 6.18 a
Olynthios quomodo Philippus ad suam amicitiam pellexerit 6.37 c
Olynthus à Philippo capta, & solo æquata 6.17 a. à quibus prodita. ibid. quando condita. ibid. Thraciæ urbs. ibid.
Olynthi euersio 6.5 a. excidendæ causa 6.21 c
de Olyntho dictum quale 5.58 c
olyra 5.271 c
ὦν participij dissimulatio 6.21 b
onus quomodo leue fiat 6.25 b
opes etiam summæ negligentia dilabuntur 6.7 a
opes per se criminis expertes 5.182 a
opes priuatæ & publicæ quomodo modo crescant 6.5 b. uirtutis luculentum instrumentum 6.207 a
opes quorum ignauia nostra auxit, easdem uigilantia destruit 6.7 c
opibus priuatis reipub. utilitas præferenda 6.6 c
opinio sua cuiq; optima 5.4 a
opiniones hominum bonæ uel malæ 5.150 b
ἀντιδόλωμον 5.238 b. & 6.59 b
opportunitas oblata non amittenda 6.7 a
quod Optauimus non tam refert fieri, quàm nobis utiliter fieri 6.7 b
optatiuo indicatiui loco Græci utuntur 5.352 c
optatiuorum & subiunctiuorum creberrima mutatio 6.179 a
optima cur nemo suadeat 6.42 c
ὄφις ἂν μὴ φάγῃ ὄφιν, μυθίσκοις ἀρέσκων γενήσεται, prouerb. 6.84 c
ὄφλων λίνα 5.360 c
oraculi sententia 6.95 c
oratio aduersus Macartatum perplexa 6.129 c
oratio de Corona 5.8 a. oratione de fœdere Alexandrino multo posterior 5.64 c
oratio de falsa legatione qualis 5.98 b
oratio de fœdere Alexandrino cur adulterina uideatur 5.64 a. cur formidolosa & libertatis expers 5.65 a. qualis 5.64 b. 5.65 a
oratio de ordinãda repub. tripertita 5.50 c
oratio de republ. bipertita 5.43 a. de repub. ordinanda quando dicta 5.47 b
oratio Philippica cur suasoria sit inscripta 5.34 b. πρὸς Ἀπολλίνιον cur dicatur potius quàm κατὰ Ἀπολλίνιος 5.357 b
oratio quando probabilis 5.112 b. quando uulgò maximè probetur 6.74 c
oratio Rhodiorũ contentione constat 5.58 c
oratio tertia Olynthiaca tripertita 5.27 c
orationis acerbitas condienda est præfatiuncula 6.9 c
oratorius afflatus 5.320 b
orationis Androtianæ status 6.196 c
orationis contra Aristogitonem loci præcipui qui 6.114 a
orationis contra Euergum multæ molestæ repetitiones 6.133 a
orationis de classibus argumentũ 5.51 a. eiusdem dispositio. ibi. c
orationis de Corona exordiũ quale 5.274 a. summa 6.98 a
orationis de fœdere Alexandrino status 5.65 a. de repub. ordinanda digressiones 5.51 a
orationis de Rhodiorum libertate diuisio 5.55 c
orationis euidentia 5.130 b
orationis Olynthiacæ altera exordij pars 5.8 a
orationis Olynthiacæ dispositio 5.7 c
orationis Olynthiacæ exordij prima pars 5.7 c. præcipua capita. ib. b. tractatio & uarietas considerata digna 5.12 a
orationis partes quæ inter se iungantur 6.14 b
orationis Philippicæ argumenta & capita quæ 5.34 b. exordium unde dicatur. ibid.
orationis pro Megalopolitis caput 5.61 a
orationis quartæ Philippicæ caput 5.37 c. eiusdem dispositio 5.38 b
orationis quatuor partes 6.111 a
orationi de pecunijs cur non immoretur Demosthenes 5.11 a. quid gratiam conciliet 5.12 b
orationem ciuilem quæ deceant 5.64 b
orationem de fœdere Alexandrino quæ suspectam faciant 5.64 b. περὶ ἀφλόνου à Demosthene non esse habitam, unde colligatur 6.85 c
in Oratione pro Megalopolitis qua Demosthenes ratione utatur 5.61 a
orationes in Philippum quibus appellationibus distinctæ 6.10 a
orationes secũdanæ uariæ 5.120 b
orationum oratoriarum quatuor partes 6.110 c. per contrarium figuratarum proprium 5.65 a. Philippicarum celebritas quanta 6.46 a
orationibus affirmatis magis afficimur, quàm simpliciter enunciatis 5.86 a
orator in bona causa, imperandi autoritate præditus est 6.5 c. in quibus locis principium cõcedere, & ita demum concessionẽ infirmare debeat 5.35 a. quomodo consilium suum proponat 6.7 b
oratoris acuti officium. ibid.
oratoris conclusio qualis 5.20 b. tardi misera conditio 6.90 b
oratoris & poetæ prosopopœiæ diuersitas 5.14 a
oratoris infelicis exemplum cauendum 6.69 b. pij officiũ 6.8 a
oratoris prudẽtis est inuẽtio 6.6 c
oratoris sacri gesticulatio 6.82 a
oratori cur arrogantiæ opinio cauenda 6.6 c
oratori danda est opera, ut actorum in repub. suorum commodẽ rationem reddere possit 6.9 b. in rebus præsertim dubijs cur affirmandi temeritas cauenda 6.6 b
oratori largitionũ corruptela crimini datur 5.112 b. maleuolentiæ & inuidentiæ suspicio cauenda 6.9 b. quæ consideranda 5.77 c. quid familiare 5.16 c. & 5.117 a
oratorẽ admirabilem quid ostendat 5.15 c. sui commodi causa quosdam rumores fugere, nihil uetat 6.9 a
oratore impudenti nullum mendacius animal 6.94 c
oratores cur ueras causas dissimulent 6.7 c
oratores nimium uoluptatibus indulgentes 6.94 c. quæstui habent rempub. 6.58 b
oratores quõ multitudinis auribus aliquid dare soleant 6.9 a
oratorum consuetudo 5.44 c
oratorum in fingendis personis maior uerecundia, quàm poetarum 6.6 c
oratorum multa discrimina 5.195 b. peruersa consilia 6.69 a. prouocatio 5.8 a
oratores ab Alexandro postulari 5.312 a
oratores etiam in modo ulciscendi errare 5.28 c
oratorium esse ea quæ ipse male gesseris, conferre in alios 6.90 c
Orchomeni occupatio 5.141 a
ordo quid 5.263 b
ordinis unius offensio toti ciuitati periculosa 6.57 c
Oreus 6.167 a
Oreum 5.270 b
ὀργὰς 6.60 a
ὄργια 5.31 c
Orites 6.167 a
ὀρθίας ἄνεμον 6.94 c
ὀρθίας χειμὼν 6.84 b
Oropum 5.268 c. & 6.193 a. Athenienſium opp. 5.73 a. ciuitas in confinio Atticæ & Bœotiæ sita 5.335 c
Oropi etymon. ibid.
Oropum Thebani Athenienſibus eripiunt 5.164 c
ad Oropum recuperandum cur æquũ sit ut Lacedæmonij sint adiutores 5.62 c
Orythia à Borea rapta 5.342 a
Otho imp. quãdo obierit 5.350 c
Ouidij de homine uersus 6.10 c
Ouidij locus 5.4 c. 5.342 b. 5.343 b. 6.18 b. 6.24 b. 6.39 c. 6.56 c. 6.59 c. 6.86 b. 6.107 a. 6.111 a

P

PActionum nomen uenerandum 5.130 a
Pæonia Macedoniæ pars 6.23 c
Pæones serui 6.25 b
Pagasæ Thessaliæ opp. 6.23 a
πᾶις unde formetur 6.10 c
τὸ παιδὸς deriuata. ibid.
παλιμβολίαι 6.90 c
παλλὰς unde dicta 6.17 c
Panactum Atticæ castellum 6.88 b
Panathenæa quando celebrari solita 5.237 c
Pandari uulneratio 5.237 a
Pandia Iouis festum 5.154 a
Pandionia tribus 5.155 b
Pandrosus Cecropis filia 5.117 b
Panetij de Demosthene testimonium 5.308 a
panicum 5.271 c
Pannoniarum incolumitas, Germaniæ propugnaculum 6.5 c
Paphus 6.54 b
παρὰ προσδοκίαν figura qualis 5.14 b
παραχρῆμα 5.359 b
παραλιγμοὶ 5.168 a
παράδοξον 5.247 a

παραδέξασθαι τὴν πόλιν 6.22 a
παραγγελία 5.357 a
παραγωγὴ 5.220 a
παραγράφεσθαι 5.361 c
παραγραφὴ 5.170 c
παραινεῖν & ἀορίστοις sæpe uti Græcos 6.18 c
πάραλος 6.54 c
παράλου 5.271 c
Paralus Periclis F. 5.191 c
Parali etymon. ibid.
παρανόμων γράφεσθαι 5.351 a
παρατάττεσθαι 5.350 b
παρεκταξάμην & πρός τινα 5.350 b
παρεπίμπειν 6.93 a
παρεσκευάσθαι 5.17 a. & 5.361 b
Pardarus periurus 5.237 a
παρεσφέρειν 5.358 a. b
παρίεσθαι 5.271 c
παρρησία qualis nostra ætate intolerabilis 6.46 b
παρίστασθαι 5.351 a
παρεῖναι 6.22 c
ἐκ τῆς παρεισαμένης λέγειν 6.76 a
παρεισάγειν 5.355 b. & 5.360 a
παρίστασθαι 5.360 a
παροίνεσθαι 5.356 b
πάρειν & 5.335 b
à Pari locum leuem habere imprecationem 5.164 a
Parmenion ab Alexandro Magno occisus 5.344 b
παρωχημένων & 6.11 a
παρορᾶν 6.64 a
ὁ παρὼν 6.90 c
παροράσθαι 6.64 a
parta tueri difficilius, quàm parare. prouerb. unde 5.18 b
Parthenon 6.197 b
participia & ipsa uerbalia nomina sunt cum significatione temporis 6.11 b
participia etiam Græcis gerundi modum continent 6.21 b
participia præsentia raro Latini eo modo usurpant, quo Græci 6.19 b
participia sæpe causam significare 6.18 b
participiorum cautio 6.64 c. in nomina degeneratio 6.36 c
particulæ suspensiuæ 6.18 a
Posicles Apollodori frater 6.124 c. Phormionis aduocatus. ibid.
πᾶς ἅπας & 5.350 b
πᾶς τις. ibid.
Pasion Archestrati seruus 6.125 a
Pasionis testamentum. ibid.
Passonis equus 5.324 a
πάθος & 5.245 b
τὰ πάθη perorationibus accommodati 6.81 a
πατράλοιφος & 6.131 a
πατραλοίας 6.93 a
patria cunis, salutis portus 5.114 a
patriæ amor 5.327 c. amatores 5.104 b. fumus alieno igni clarior 6.52 b. proditores, impij 5.104 b
pax diutius retineri non potest, quàm finitimi patiuntur 6.5 b
pax ut mala fieret, qui in causa fuerint 5.102 c
pacis commoda 5.94 b
pacem cur excusare Demosthenes sit coactus 5.95 a
Paulus Manutius, uir doctus & diserius 6.49 a
D. Pauli sententia 6.82 b
paupertatis conditio dura 6.5 a
Pausanias ab Abrahamo Læschero conuersus 6.16 c
Pausaniæ Spartanorum ducis libido & uiolentia 6.17 b. eius historia 6.16 c. locus. ibid. & 18 c. & 6.25 c
Pæssa Ceæ insulæ urbs 6.69 a
pecunia, belli neruus 6.42 a
pecunia in emendo & uendendo æquat summis infimos, tollitq; discrimen 6.5 c
pecunia publica ad defensionem reip. conferenda potius, quàm in spectaculis consumenda 6.5 c. cur primùm à Pericle theatralis facta 5.13 a
pecunia quatenus uelut euripus exæstuet 6.57 a
pecunia si malè collocetur, deest: & contrà 6.8 b
pecunia theatralis cur in stipendia militum conuertenda 5.17 b
pecuniæ theatralis distributio 6.98 b
pecuniam amare, animi esse parui & angusti 6.86 c
pecunia an opus sit in optãdo, aut tẽperãtiæ officina faciẽdis 5.17 c
fine Pecunia nihil rectè posse confici 6.8 c
pecuniæ bellorum nerui 6.22 c
pecunijs utilitas anteponi solet 6.
πεῖσαι 5.342 b (6 c
Peleus & Telamon fratres 6.131 a
Pella Philippi patria 5.103 c. unde dicta. ibid.
Pellena una ex Achaicis urbibus in Peloponneso 5.65 b
Peloponnesiaci belli finis 6.197 b
Peloponnesus 6.53 b
pendere ab alijs, seruile 6.47 c
Penestæ 5.274 b
Peparethus insula 6.58 b
Perdicca Athenienstium tributarius 5.32 a
Perdiccas Macedonum rex 5.246 c. Philippi frater 5.23 b. & 5.246 c
Perdiccæ interitus 5.302 c
peregrinorum ad prætorem citatio 5.163 c
perfidiæ crimen turpissimũ 6.5 b
perfidiam nõ excusat iniuriæ meæ tus. ibid.
περί in compositione in quibusdam uerbis quid significet 5.357 a
περιαγωγολογία odiosa 6.50 b
Pericles eloquentia 5.323 b
Pericles magistratus Lacedæmoniorum in bello Peloponnesiaco corrumpit 6.20 c. primus stipendium ordinauit 5.50 a
Periclis autoritas 5.27 c. funebris oratio 6.75 b. oratio qualis 5.268 c. uotum 6.43 b
periculum commune quos sæpe coniungat 6.5 c
pericula qui reformident 6.6 a
περιλαμβάνειν 6.82 c
Perinthus clara urbs in Propontide 6.58 c. postea Heraclia dicta. ibid. Thraciæ urbs 5.274 a
περίοχοι 5.211 a
περιορᾶν 6.64 a
περιορᾶσθαι. ibid.
περιουσία 5.355 c
περιπετῆ quarum rerũ sint 5.15 a
περιπορεύεσθαι 5.340 c
περίστασις 5.359 b
περιττὸς 5.335 c
in Permutationib. res diuinæ fieri solitæ 6.128 c
peroratio quæ complecti debeat 5.191 c
perorationis amplificatio 5.165 c
perorationem rei propositæ exaggerationem habere 5.168 a
perorationes & enumerationes unde sint petendæ 6.9 c
perorationum amplificationes 5.182 b
perorationes à principalibus capitibus sumi 5.147 b. coniunctionibus minimè gaudere 5.225 a. summis capitibus absolui 5.182 a
Persæ inter Græcos autoritas 6.52 c
Persarum rex omnium Græcorũ hostis 5.51 c
Persarum regis potentiæ eleuatio 5.7 a
Persicæ largitiones 5.311 a
personas in pompis gestantiũ conuicium 5.115 a
petitio tempestiua quantũ ualeat 5.108 c
Petrus Cortomeus poetarum princeps 6.20 b
Petrus Nannius 6.104 a
petulantia 5.267 a
πίσα 5.24 b
πισάτης & 5.247 a
πίσται οἱ 5.24 b. & 6.39 a
πίσσειν 5.24 b
Phænippus χιλιομέδιμνος & 6.131 b
Pharsalus 5.273 c. amica Philippo 5.85 b. Thessaliæ opp. ibid. pugna Pompeij & Cæsaris nobilitatum 6.58 c
φάσις unde dicatur 6.66 b
φάσμα 6.116 a
φαῦλον 5.111 b. & 5.216 a
Phauorinus 6.10 b
φενακισμὸς 5.357 b
φενακίσαι. ibid.
φενακίσαι unde deductum 5.22 a
φενακίζεσθαι 6.73 b
ὁ φενάκης 5.22 b. & 5.357 b
Pheræ Thessaliæ opp. 6.23 a
φίρειν 5.359 a
Philagrus, Polemonis consobrinus 6.190 a
φιλανθρωπία 5.355 c
φιλανθρωπεύεσθαι. ibid.
φιλαυτία erroris causa 6.43 a
Philiadæ tyranni liberi à Philippo restituti 6.38 a
Philippicarũ orationum & concionum Thucydidis similitudo 5.5 a
Philippus à Pausania interfectus 6.47 c. ab hoste imbecilli superatus. ibid.
Philippus Amphipoleos ius arguitè sibi uendicat 6.90 a. Amyntæ F. 5.302 c
Philippus Athenienstibus formidabilis 6.18 a. inimicus 6.74 a
Philippus capta Olyntho conuiuium celebrat 5.109 b. conuicium quibus uerbis eludat 6.43 c
Philippus cur Æschini inuisus esse debeat 5.96 a. cur imperium tueri non possit 5.25 c
Philippus fraternæ beneuolentiæ oblitus 5.108 c. Græcis contumelioſè insultat 6.55 b. homo superbus & importunus 5.18 b. libidinum suarum dat pœnas 6.39 c
Philippus lingua et moribus Græcus 5.118 a. Macedonum rex 6.10 a. Magnesiam subigit 5.18 b. malorum omnium auctor 6.54 a
Philippus mari inuadendus 5.28 c. ob improbitatem indignus tantis successib. 6.25 c
Philippus Phocensium successor 6.50 c
Philippus populari statui infestus 5.40 b. quando Macedoniæ regnum susceperit 6.46 a. quando occisus. ibi. b. quando Olynthios ceperit 5.317 b. quando regnarit 6.46 a
Philippus quàs urbes ceperit 5.15 c
Philippus quidem potens, sed non inuictus 6.18 b. quomodo nõ formidabilis 5.25 c. semel à Phocensibus profligatus 6.88 b. solis Athenienstibus infestus 5.44 a
Philippi aduersarij quales 5.21 a. eiusdem ægrotatio 6.41 b. calliditas 6.27 c. conditio 6.55 a. criminatio grata Athenienstibus 6.37 b
Philippi de Demosthene iudicia 5.317 a. testimonia 5.326 c
Philippi dictum 5.344 b. dissimulatio 6.58 c. elogiũ de Demosthene 5.325 a. exercitus 5.337 b
Philippi expeditio legatione Peloponesi impedita 6.57 a. exultatio & moderatio 5.310 c
Philippi felicitas non diuturna 5.25 b. 6.37 a. humanitas 6.76 b. humilitas 5.15 a. improbitas 5.38 b
Philippi in Athenienses ficta clementia 5.302 c
Philippi in Atticam impressio cur metuenda 6.42 b. infirmitas 5.24 b

Philippi in malefaciendo perſpecta benignitas 6.21 c
Philippi in Olynthi proditores dictum 6.54 b
Philippi induſtriæ & fortitudinis teſtis eſſe cogitur etiam inimicus Demoſthenes 6.7 c
Philippi intemperantia 5.24 c
Philippi laudum irriſio 5.309 b
Philippi malefaciendi cauſa 5.192 b
Philippi mandata, leges 6.25 b
Philippi Melanchthonis argumẽtum orationis contra Ariſtogitonem 6.113 c
Philippi natura & conſuetudo 5.15 c. obitus 5.311 b. 5.318 c
Philippi opes infirmas quomodo Demoſthenes ſignificet 5.15 b
Philippi perfidia 6.38 a
Philippi perfidiæ euidens argumentum 5.22 a. eiuſdem exagitatio 6.18 b
Philippi periculoſa ægrotatio 5.29 c
Philippi potentia cur non extime ſcenda 5.6 b. 6.47 a. temporaria & inſtabilis 5.23 a
Philippi potentiæ refutatio 5.6 c. 5.7 c
Philippi potentiam exaggeraturus, quomodo diceret 5.15 c
Philippi potẽtiam cur Demoſthenes commemorare noluerit 5.20 c. quibus rebus Demoſthenes impugnet 5.11 b
Philippi probra 6.43 b
Philippi rapacitatem uerbis cohiberi non poſſe 5.38 c
Philippi regis dictum 5.344 b
Philippi terrorem quomodo Demoſthenes propulſet 5.20 a
Philippi ualetudo Olynthi obſidionem anteceſſit 5.36 a
Philippi uanitas 5.24 c
Philippo quandiu fides habita 6.58 a. quanta imperandi cupiditas ſit 5.16 a
Philippo quomodo in Atticã uia aperta 5.104 c
Philippum cur ſtolidum Demoſthenes appellet 5.19 b
Philippum ſummo ſtudio Demoſthenis orationi reſpondiſſe. 6.90 b
φιλοχωρῶν 5.335 b
Philiſcus Athenienſium inimiciſſimus 5.223 b
Philochares Aeſchinis frater 5.333 a
Philochares pictor 5.113 a
Philocrates contra remp. munera capit 6.85 c. pacis ſuaſor 6.84 a
Philocratis decretum 5.104 c
Philocratis decreti impoſtura, uerbis Aeſchinis cõprobata 5.87 a
Philocratem decipiendi locum nõ inueniſſe, niſi fraudem antea Aeſchines concinnaſſet 5.87 a
Philomacha Polemonis ſoror 6.190 a
φιλονάκης 6.63 c
φιλοσοφία ἠθικὴ καὶ λακωνίκη 6.12 c
philoſophorum dij 5.356 c
φιλοτιμία 6.75 b
φιλοτιμᾶσθαι ἐπί τινι. ibid. c
φιμὸς 6.82 c
Phoca tyrannus 6.93 b
Phocenſe bellum 6.58 c
Phocenſis belli confectio 6.85 b
Phocenſes ad bellum & obſidionem non imparati 5.87 c. Aeſchinis culpa perierunt 5.91 b
Phocenſes Athenienſium murus. 5.104 c
Phocenſes cur accuſentur 5.91 b
Phocenſes cur improbi & impij. 5.91 c. cur Proxenum ad opem ferendam nõ receperint. ibid. b. homines impij 6.93 a
Phocenſes intra Pylus Philippum cum exercitu recipiunt 5.87 c
Phocenſium audacia 6.93 a. cum Lacedæmonijs clancularia cõiunctio 6.85 a
Phocenſium de templo Delphico diſceptatio 5.270 b
Phocenſium & Thebanorũ belli cauſa 5.83 b. excidij deſcriptio 6.85 a. ſacrilegium 5.274 a
Phocenſibus cur Thebani bellum intulerint 5.82 b
Phocion etiam inter Demoſthenis aduerſarios 5.119 c
Phocion imperator 5.190 c
Phocionis aduocati Demoſthenẽ non meminiſſe 6.93 a
Phocis Bœotiæ finitima 6.26 a
Phocidis urbes uigintiduæ 6.25 c
Phœbidas Lacedæmoniorũ dux. 6.194 a
Phormio orator 5.148 c. Paſiclis tutor 5.125 b. quando uixerit 5.188 c. ſponſor legis lationis 5.139 a
phraſeologiæ collectionis triplex ratio 6.14 a
φρατόρων munus 6.118 a
φρενᾶν uerbum mediæ ſignificationis 6.25 a
φρένωσις quid 6.62 b
Phrynõ filij ſui proſtitutor 5.110 a
φυγοδικῶν 5.360 c
φυλὴ 6.118 a
Phylomacha Eubulidæ mater. 6.130 a. Boſithei uxor. ibid.
Phylomache & Philager fratrũ liberi. ibid.
φυλῶν diſtributio 6.118 b. ratio quæ olim Athenis fuerit. ibid. a
pica Baccho ſacra 5.353 c
pignora capere, leges iubere 5.170 a
πιλαμύδων 6.108 a
Pindari locus 5.323 a. 6.28 a. 6.101 c
πιπράσκειν ἰαυτὸν 6.52 c
Piræeus portus 6.85 a
Piſiſtratus Delphos proficiſcitur. 5.186 b
Piſiſtratus Megaclis filia contra naturam abuſus. ibid.
Piſiſtrati tyrannis. ibid.
πίσιν ἐπιθέναι 5.366 b
Pithiacus propinator 6.81 b
πλανὰ 6.22 a
Pitholaus & Lycophron Alexãdrum affinem occidunt 6.38 c
πιτόλαν 6.84 b
Plato & Ariſtoteles philoſophorum principes 6.10 a
Platonis locus 5.343 b. 6.17 c. 6.42 a
Platonis Menexenus 6.75 b
Platonem quanti Demoſthenes fecerit 5.336 a
Platonicæ ironiæ 5.32 b
de Plauſtro loqui, prouerb. 5.275 c
plebecula paupercula ſine diuitũ ope uiuere non poteſt 6.26 a
plebiſcitum quando legibus datũ 5.144 c
Plinij locus 5.355 c
πλήρωσις 6.62 b
πλημμὰ 6.114 b
πλόσιος 6.62 a
Plutarchus Eretriæ tyrannus 6.195 b. Eubœam ad defectionem impellit 5.197 c
Plutarchus hoſpes 5.178 c
Plutarchi de ſuis incommodis querela 5.303 b
Plutarchi locus 6.22 b. 6.24 a. 6.41 a. 6.44 b. 6.75 c
Pnyx 5.100 b. 6.85 c. 6.98 c
ποδισμὸς 5.225 a
ποδογράβης 5.235 a
Pœni ad Hannibalem uox qualis 6.76 a
ad Pœnitendum properare qui citò iudicat 6.75 a
poeta oratori finitimus 5.341 c
poetæ phyſiognomonia 5.319 c
poetarum & hiſtrionum apud Philippum gratia 6.50 b
poetica licentia 5.321 b
poeticus afflatus 5.320 b
ποιεῖσθαι χάριν τε 5.355 a
Polemo Hagniæ ſecundi pater 6.130 b
πόλεμος & ἀγὼν quomodo differant 6.56 b
politus quales Plato requirat 6.97 a
πολιτεύεσθαι 6.67 a
Pollucis commentaria 6.10 c
Polus hiſtrio 5.335 a
Polybij locus 6.63 b
Polyphemus αὐθρωποφάγος 6.66 a
Polyphemum ubi Vlyſſes inebriatum excæcarit 6.66 a
πολυπραγμοσύνη 6.24 a
πολυωνυμία primarum uocũ præcognoſcendæ 6.10 c
πόμπαλα 5.87 b
in Pompis & ſupplicationib. magiſtratus antecedere, olim conſuetum 5.192 a
popinæ Gallicæ quales 6.82 a
popularis ſtatus & libertas cur conſeruetur 5.225 b
populus bellicoſus atq; induſtrius, dominus magiſtratuum & ducum 6.44 a
populi rebus proſperis non gaudere, cuius ſit 5.198 b
de Populo ut agitur, ſic de actis oratorum iudicari ſolet 6.9 b
πόρος 5.271 b
πορθμὸς 5.94 a. 273 c. 6.55 b
ad Potentatus murum perfringendum magno labore opus eſſe 5.184 c
potentiæ nulla æqualitas diuturna 6.5 a
potentialis modus 6.19 a
potentiores in ingenti atrocitate inuocare, pulchrum 5.218 b
in Poteſtate noſtra quæ non ſunt, non exoptanda 5.31 b
Potidæa à Philippo capta 6.196 b
Potidæa Thraciæ opp. 5.22 a. 6.23 a
Potidæa, nunc Cytros 5.262 c
Potidæã expugnatam Philippus Olynthijs ſocijs conceſſit 6.145 a
præceptiũ idem quatenus deſtruat & augeat 5.125 b
præcepta artium quando non ſana 5.96 b
præceptis artium quando confidendum & utendum. ibid.
præco alius popularis, alius bellicus 5.239 c
præire 5.553 c
præmia quibus eripienda 5.145 a
præparationis uis 5.79 b. uſus. ibid.
præpoſitiones immenſam uocabulorum copiam ſuppeditare 6.14 c
præpoſitionũ latiſſimus campus. ibid.
præpoſitionum uſus frequentior Græcis, quàm Latinis 6.17 a
præpoſitionibus articuli iuncti participia ſæpe includunt 6.18 c
in Præſentia quid blandiatur, nõ tam uidendum, quàm quid deinceps ſit è re futurum 6.6 c
præſides qui ſint 5.154 a. unde dicti. ibid.
præſidum officium 5.190 b
præteriti perfecti paſſiui prima perſona in μαι deſinens quas terminationes gignat 6.11 b. ſecunda perſona in σαι deſinens, quas terminationes gignat 6.11 c
à Præteriti paſſiui perſona quæ uerbalia deſcendant 6.12 b
præterita Græcorum non raro præſcnubis aut futuris reddenda 6.20 c. paſſiua & media omnia fœcundiſſima 6.11 b
præteritio 5.237 c
πραγματικῶς 5.348 c
πράττειν 5.355 a
precationum diſcrimina 5.153 a
πρεσβᾶν 5.334 b
πρεσβεύεσθαι 5.347 c
Priapus Helleſpontiacus 6.40 b
πριαπίδιτινα 6.52 c
primogenito aut paterni nomen indere, olim conſuetum 6.128 c
principes cur finitimos primùm oppreſſos & ſubactos uelint 6.7 a
principes qui terrori & ſuſpecti ſocijs infirmioribus eſſe ſoleãt 6.5 a
principum dona ſeruitutis autoramenta

ramenta 6.5 c. minæ non contemnendæ 6.7 b
à Principibus aut ciuitatibus aliquid impetraturi, quos in primis sibi concilient 6.5 c
principum in laudatione D. Basilij quale 5.19 c
principia apud Demosthenẽ qualia 6.120 a. in sententijs dicẽdis cur breuia esse debeant. 6.46 a
in Principijs exordiorum sententiosa cauenda 5.28 c
priuata publicis minora 5.193 b
priuatim aliquid cauere ut malũ, & idem publicè admittere, absurdum 5.145 a
πρὸ & πρὸς sæpissimè non sine incommodo sententiæ permutari 6.66 c
προαγῶνες 5.213 b. 5.363
proauunculus 6.131 b
προβάλλεσθαι τινὰ ἐτέρῳ 5.354 b
προβάλλεσθαι 5.353 c
probationis ab exemplo ductæ usus 5.29 b
probationes ab exemplis sumptæ, auditoribus probabiliores 5.166 a
προβολὴ 5.151 a. 5.354 b. 5.155 a
προβουλεύειν 5.352 a. quando curia Athenis dicebatur 5.356 c
προβουλεύματα 5.352 a. 6.104 c
πρόβουλος 5.352 b
proclamare pecuniam contra aliquem 6.84 b
προδιορθοῦσθαι 6.92 a
proditio cur fugienda 5.69 b
proditorum audacia quomodo cõfirmetur 6.63 b
proditorum conditio 5.315 c. interitus 5.69 c
προεδρία 5.334 c
πρόγραμμα 5.107 b
προδίδοσθαι 5.364 a. cum genitiuo 6.76 c. cum datiuo. ibid.
προκαλεῖσθαι 5.355 c
προκαλέσασθαι 5.350 c
προκαλλαμβάνειν 5.246 b
προκαλυμμένη λίπη 5.350 c
προκαλεῖσθαι cur pro προσκαλεῖσθαι ubiq; scriptum 6.129 a
προκάλυψις 5.246 b
πρόκλησις 5.354 a. 6.124 b
πρόκνησις 6.52 b
prolixitas auditoribus inuisa 5.21 b
προμαντεῖα 6.55 b
promatertera 6.131 b
πρόφασις 6.18 c
προφασίζεσθαι. ibid.
propinare 5.100 c
propositiones quæ autoritatẽ habeant 5.13 c
propylæa 6.197 b
προσάγειν εἰ πολίμιοι quando dicantur 6.71 b
ἐκ προσαγωγῆς quando aliquid fieri dicatur 5.353 b
προσαγορεύεσθαι 5.365 a
προσβάλλεσθαι 5.360 b
προσβολὴ 6.66 b
προσβολαὶ. ibid.
προσέχειν τῷ πολίμῳ 6.22 c
προσεῖναι 5.366 b
προσκαταβλήματα 5.234 b
προσκοπεῖν τὰ λοιπὰ 6.53 c
προσκοπεῖσθαι τὰ ἑαυτ. ibid.
προσολοφύρεσθαι 5.366 b
προσόδια μέλη 5.351 c
πρόσοδος. ibid. 5.366 b
πρόσωπον, προσωπεῖον 5.116 a
προσωποποιΐα ποιητικὴ καὶ ῥητορικὴ 5.13 c
προσποιεῖν 5.366 b
προσποιεῖσθαι 6.133 b
προστάτης 6.76 c
προστιμᾶν 5.364 c
προστροπάδην 6.95 c
Protei μεταμορφώσεις 5.324 a
προτείνεσθαι 5.354 b. 5.357 a
προθύμως ἔχειν 6.20 c
πρώτη καταβολὴ 6.18 c
πρῶτος 6.10 b
πρῶτόν τινα γενέσθαι τινι 5.543 b
προξενία 5.351 b. 5.358 a
πρόξενος 6.63 a. 6.196 c
πρόξενοι 5.134 c. 5.197 c. 5.351 b
Proxenus Athenienſium dux 5.87 b. 6.67 b
Proxenus Philippum aditu Thermopylarum excludit 5.344 a. eius reſponſio qualis. ibid.
Proxenus Philippi tranſitum obſeruat 5.87 b
prudentes ex omnium ſententijs utilia facilè deligant 6.6 b
prudentiæ munus eſſe, caſus fortuitos prouidere & moderari. ibid. a
prudentiam fortuna non raro uincit. ibid.
πρυτανεύειν 5.351 c
πρυτανεύσας 5.172 b. 5.351 c
ψῆφος 6.105 a
ψηφίσματα & λόγοι 6.81 a
ψῆφον ἀναλίσκειν 5.363 a
ψυχρολογεῖν 5.353 b. 5.356 c
ψυχρολόγοι. ibid.
publicani quæ pendere ſint coacti 5.184 b
publicanorum ſponſores 5.229 b
Publij uerſiculus 6.75 a
pueri ad meditationis diligentiam magis incitãdi, quàm ad ſocordiæ licentiam 6.10 b
pugna ad Chæroneam 6.75 a. 5.327 a
pugna Magna 5.72 c
Pydna Macedoniæ opp. 5.22 a. 5.262. 6.23 a. nunc Berrhœa. 5.262 c
Pydnæ direptio 6.22 a
Pylæ 5.36 c
Pylæa 6.59 a
Pylagoræ 5.345 c
Pylarum à Philippo occupatio 5.85 a. b
Pyrriche militaris ſaltatio 5.25 a
Pythocles Aeſchinis amicus 6.88 a
Pythocles homo procerus. ibid.
Pytheæ in Demoſthenem ſcomma 5.302 b. 5.306 a

Q

Quadringẽtorum oligarchia in bello Peloponneſiaco 5.132 c
quæſtio deprecatoria quando fiat 5.96 c
quæſtio ſtatus coniecturalis 6.93 b
quæſtio translatiua quando fiat. 5.96 c
quæſtionum ſimpliciũ methodus. 6.16 b
quæſtores 5.240 b
quantitatis tractatio quadruplex. 5.166 b
quantitatem tum amplificare tum extenuare poſſe 5.125 b
quarta luna natus, prouerbium. 6.85 c
quingentorum ſenatus 6.197 a
Quintiliani locus 5.351 c. 5.359 c
quomodo quæſtionem in modi cõſiderationem cadere 5.190 a

R

Ratio 6.23 c
ratio optima è multis eligenda 6.8 c. paucis bona, mala plurimis 6.74 c
rationũ multitudo hebetiores intricat 6.6 b
rationum multitudo prudẽtes expedit. ibid.
ratiocinator 5.15 b
ῥαψῳδίαι 6.61 b
ῥαψῳδία 6.23 c
rauis oratoris 5.319 c
recitationes ueterum 6.204 b
reconuenire 5.361 c
recordatio rerum ſecundarum ſuperioris temporis, addit animos uulgo: prudenti non item. 6.6 a
rectè quod fit, quando demum ſit iuſtum 6.64 b
recurſus ſalutis 5.364 c
reddere & concedere quomodo differant 5.70 c
reddi quid proprie 5.17 b
reditus & uectigalia urbium ſuſtentationi, non tyrannorum rapacitati ſeruire debẽt 6.9 a
in Reduplicationibus tenues aſpiratorum loco repeti 6.75 c
refutatio ante obiectionem ponenda 5.57 c
refutatio coloris quomodo uoluntatem introducat 5.97 a
refutatio Demoſthenis cur admiratione digna 5.58 a
refutatio quibus conſtet 5.99 b
refutatio translatiua quomodo fiat 5.157 c
refutationis occaſionem unde Demoſthenes arripiat 5.25 c
refutationẽ ubi Demoſthenes ponere ſoleat 5.98 b
regiones & urbes imbecilliores, bellorum materia 6.5 c
regni & democratiæ contentio. 6.101 c
regni ſanctam ſocietatem & fidem eſſe, difficile 6.5 a
rei & accuſatoris differentia 5.113 c. nõ eadẽ collocatio 6.22 c
reorum exilium 5.363 b
reiectiones in ſolo capite legitimo collocari 5.232 a
ῥᾶμμ 5.133 a
relatiua priore, antecedentia poſteriore loco ponere, Demoſthenis familiare 6.70 b
reprehendere, facile & cuiuſuis eſt 6.8 a
reprehenſionis acerbitas mitiganda 6.46 c. proprium 5.83 a
reprehenſioni cur locus facillimè detur 6.77 c
reprimendi metaphora unde ducta 5.34 c
repudiare quod offertur, magnæ eſt ſtultitiæ 6.7 b
res tua quando agatur 6.8 b
rei malè geſtæ dedecus, quouis damno grauius 6.9 a
rem in integrum qui reſtituũ uolunt, cauſam malorum inueſtigare & tollere debent 6.6 b
ad Rem quod pertineat, non prætereundum. ibid.
res diuinæ humanis præferendæ. 5.201 a
res magnæ animos erigũt 6.44 b
rerum abſurdarum non meminiſſe, ad deſtruendum multum ualere 5.59 b
rerum curam ſuſcipere, animi eſſe ingenui 6.47 c
rerum geſtarum fulgor perſtringit oculos 5.322 c
rerum gerendarum principiorum difficultas 6.8 b
in Rerum multitudine non deprehendi, quam rem quis metuat. 5.94 c
in Rebus gerendis cur ut in pecunia paranda fiat 6.8 a
in Rebus iiſdem ſibi contradicere, impudentis eſt 5.91 b
in Rebus quæ inſunt, tam commoda quàm incommoda perſequenda. ibid. b
ad Res gerendas quid ſit opus 5.25 b
inter Res & uerba cur multũ interſit 6.27 b
de Rebus confeſtis non deliberandum 5.130 a
de Rebus dubijs conſultantes, quibus affectibus carere debeant. 6.53 c
rebus non niſi probè deliberatis, decernendum 6.6 c
reipub. curationẽ qui onus Aetnæ grauius ducant 6.44 c
in Reipub. deliberationibus, alijs affectibus repudiatis, bonum publicum duntaxat ſpectandum 6.6 c
reipub. diuiſio 5.50 a b. utilitas magnis priuatis opibus præferenda 6.6 c. Athenienſi nõ deeſſe pecuniam 5.6 b
rempub. lædentes an ſint rimandi 5.57 b
de Repub. bene meriti apud Athenienſes quo honore ſint affecti 5.121 b
reſpub. tutius ſocietatẽ rerumpub. quàm principum colunt 6.5 b
rerumpublicarum quæ maxima peſtis 6.8 a
reſpublicas tum euertentes tum cõſeruantes cauſæ 5.114 c
reſtitui 5.160 a
retractionis metaphora 5.22 c

Rex cum quibus in gratiam redire cupit, aliquid uirium habere necesse est 6.7 c
regum fortunæ etiam potentioribus est ludibrio 6.8 c
regum lõgæ manus 6.18 c. summum præsidium quódnam 6.7 c
reges potentissimos etiam eloquẽtia oppugnat 6.6 b
reuerentiæ non unum genus, sed loci plures 5.186 a
rhetori semper artificium spectãdum 5.82 a
ῥητόρων τῶν δραστικῶν ingenium 6.90 b
rhetoricæ, grammaticæ & dialecticæ discrimen 6.16 b
ῥῦγμα 5.25 c
ῥύγνυσθαι 5.348 b
ῥητὰ καὶ ἀπόῤῥητα 6.21 a
ritus ueterum ignotos explicare, in primis est opus 6.5 c
rixas locorum angustiæ & incõmoditates pariunt 6.5 c
ῥωβινδᾶς 5.336 b
Rhodiaca schola 5.331 b
Rhodus inſ. 6.70 c
Rhodi insulæ urbes. ibid.
Rhodiorum defensio 5.58 b. inuectio. ibid. mores quomodo Demosthenes depingat. ibid. a
Rhodijs cur Athenarũ urbs præter cæteros irata fuerit 5.55 c
Rhodios cur Demosthenes accuset & infestetur 5.56 a. 5.57 b
Roberti Constantini Lexicon 6.52 c. 6.97 b
Roberti Stephani thesaurus 6.131 b
Romana iura unde suam seueritatem mutuarint 5.362 a
ῥῶπες 5.336 b
ῥυτὰ 5.189 b
ῥυτὴρ 6.11 a

S

SAcerdotum ædes in magnis urbibus quales 6.44 a
sacerdotes apud Athenienses eligendi ratio 6.75 c
sacra barbarica à quibus in Græciam translata 6.101 a
sacri sumptus qui dicantur 5.143 c
sacrificiorum ueterum superstitio 6.67 a
sacrilegium 5.237 a
σαγχυφαάτας 6.171 b
Salamin fluuij nomen 6.100 b
Salamis antiquitùs Athenienſiũ 5.114 c.
Sallustij locus 6.40 b. 6. 43 c. 6. 51 b. 6. 53 c. 6. 59 a. 6. 98 b
saltatores è qualibet tribu legi soliti 5.163 c
Samus insula ἀνδριαντώτας 6.18 b
Samum à Cyprothemide occupatam, Timotheus liberat 5.56 c
sapientia à demonstratione quid differat 6.16 a. quid à prudentia. ibid. quid item ab opinione. ibid.
sapientia an sit ibid. b
sapientia moderatrix omnium rerum 6.76 a
sapientiæ accidentia 6.16 a
sapientiæ argumenta unde petenda. ibid. b. cognata. ibid. a. contraria. ibid.
sapientiæ definitio à Cicerone tradita. ibid. c. exempla. ibid. a
sapientiæ humanæ causæ. ibid. c. indiuiduum. ibid. a. officia. ibid. proprium. ibid. species. ibid. a. c
in Sapientia multa, afflictio etiã multa 6.56 c
sapientis est nihil præstare præter culpam 6.72 c
sapientissimos etiam frustrantur sua consilia 6.8 c
Satyrus histrio 5.111 b
Satyrus naualium curator 5. 213 c
Satyri mores 5.108 c
Satyri cur σόβοι 5.189 b
scelus unius hominis aut temporis, nõnunquam toti nationi perpetuam labem inurit 6.9 a
scelera sua quomodo ueteres expiarint 6.67 a
scelerum causæ dijs non imputandæ 6.83 c
scalæ Gemoniæ 6.54 b
Sciathus insula 5.271 b. 6.54 a. 6.58 b
Scipio Æmilianus 6.78 b
Scipio minor. ibid.
Scirrophorion quotus apud Athenienses mensis fuerit 5. 172 a
scitè mentiri 6.26 a
scribarum apud Syracusanos maior autoritas quàm apud Athenienses 5.149 b
scripto testificari periculosius 5. 106 a
scriptoris sententia quando inquirenda 5. 330 b
σκοπῶ τοῦτο, & σκοπῶ περὶ τούτου 6.20 a
Scyrus inſ. 6.58 b
Scythæ semper bellicosi habiti 5. 340 b
Scytharum barbaries ibid. a
Sebastianus Castalio 6. 34 b
seculi nostri licentia 6.89 a
Selge Pamphiliæ opp. 5.150 c. 5.360 a
Selybria Thraciæ urbs 5. 45 a. à Philippo oppugnata. ibid.
semetipsum quis lædat 5.220 c
Semproniæ libido 6.82 c
senatores unde dicantur 5.140 c
senatus edictus uel indictus 5. 355 b
senatus legitimus. ibid.
senatusconsultum 5.275 b
senatusconsulta annua 5. 219 a
senex ipse per se indiget adtutore 5.90 a
senes, homines miserabiles. ibid.
senes quando primùm dicant 5. 33 c
senes quomodo ætati suæ aliquid admentiri soleant 6.91 a
senes ad dicendum potius inuitari, quàm cogi 6.81 c
seniores ab adolescentulis non lacessendi 5.168 b
sensuum uerba quibus casibus iungantur 6.20 a
sententia eãdem multa perficere quorum sit 5.78 b
per Sententiam quæ soluantur 5. 96 c
in Sententia una, conuersis rebus, non permanendum 6. 71 c
sententiarum uis quam principijs adhibemus, qualis esse debeat 6.120 a
in Sententijs dicendis cur principia esse debeant 6.46 a
in Sententijs ijsdem ut ijsdem uerbis utantur, in more ueteribus positum 5. 220 a
sententias & uerba mutuas operas tradere 6.10 a
sententiosa in fine ponenda 5.28 c
sepulchrorum appellatio 6.172 c
serpentis in paradiso calumnia 6. 68 b
Serrium castelli nomen 5.272 a
seruire tempori 5.354 a
seruis facere contumeliam, capite sancitum 5.161 b
seruis non dari actionem in ingenuos. ibid. c
seruitus ingenuum non peruertit 5.109 b
seruitus iugo similis 5.22 c
seruitus quibus æquo animo ferenda 6.25 b
seruitutis autoramenta, principũ dona 6.5 c
seruitutis nomen apud Athenienses inuisum 5.140 c
Sexuir quando nomen magistratus habeat 5.159 a
Sexuiri quando constituti sint soluti 5.145 b
Sexuirorum apud Athenienses officium 5.30 b. 5.160 a
Sexuiris quando accusationes datæ 5.152 a
sexus muliebris natura imbecillus 5.90 a
σχολάζειν 5.336 a
σχοῖνος, σχοινίον 6.90 a
σχιστὸς 6.12 b
Sicyonij tyranni primùm albis mulis usi 5.189 a
Sigeum Troadis promontorium 6.40 b
signorum & circumstantiarum quæ sit ratio 5.96 c
silentium quinque talentorum 5. 319 b
similia cum similibus consentire 5.117 c
similium differentia 5.192 c
Simon & Bianor socij 5.215 a
Simonis Fabricij Marcopibertani epistola 6.178 a
Simon Musæus Vratislauiensis 6. 114 b
Simonidis Melici patria 5.335 a
simplicium quæstionum methodus 6.16 a
simulationes oratoriæ 5.330 c
Sirenum cantus 6.51 c
σιτηρέσιον 6.48 b
σιτηρέσιον etiam militibus dari solitum 6.19 b
σιτοῦσθαι 6.86 a
σιτολογία 5.358 a
σίτου δίκη 5.365 b
σιτολόγοι 5.358 a
σιτομέτρας. ibid.
sitones qui apud Athenienses 5. 358 a
ὁ σιτώνης 6.104 b
σιτοφύλακες 5.358 a
σῖτος 5.365 b
σκευάζειν 5.348 c
σκεύη. ibid.
σκευοφόροι. ibid.
σκευωρεῖσθαι 5.347 c
σόβειν 5.189 b. 5.362 c
sobrini qui propriè dicantur 6. 131 b
in Sobrinorum & consobrinorum Latinis appellationibus non omnes consentire. ibid.
societas finitimorum plerunque expetitur 6.5 c
societas hostium ad communem & potentiorem hostem reprimendum etiam expetitur. ibid. b
societatis ratio quæ. ibid.
societatem sanctum regni & eadem esse, difficile. ibid. a
in Societate tuenda quorum inconstantia non metuenda 6. 7 c
societates & amicitiæ sæpe magis coactæ, quàm uoluntariæ 6.18 a
societates & fœdera multis perniciem attulisse 6.5 c
socij qui non habendi 6.91 c
sociorum alienatio, est ueluti membri à corpore auulsio 6.7 b
sociorum copiæ quas Philippus habebat, Athenienſibus molestæ 5.35 b
socijs periclitantibus qui non succurrunt, facilimè deferuntur 6.7 b
socordia molestias parit. ibid.
socordiæ reprehensio 5.320 c
ad Socordiam hominum propensio 6.10 b
Socratis philosophia ἀμφισβητήσιμον ὄναρ 6.18 b
Socratis scholastici locus 6,37 c
socordium mores 5.36 a
sol unde παιδίων dicatur 6.106 c
solis deriuatio 6.10 a
Solon legislator 5.235 a. quando Athenis fuerit 5.243 b
Solonis de legibus ferendis sententia 5.137 c. de oratorũ disciplina, lex 6.46 b
Solonis & Draconis ἄξονες antiquiores XII. tabularum legibus 6.111 c
Solonis & Timocratis comparatio 5.236 a
Solonis in Athenienses distichon 6.74 b
Solonis simulata insania 6.79 a
σοφία unde ducatur 6.15 c
sophistarum proprium 5.205 a
Sophocles & Euripides poetæ sapientissimi 6.10 a
Sophoclis elegantes uersiculi in oratione περὶ στεφάνου citati 6. 74 c. iambi 5.114 a
Sophocli locus 6.58 a. 6.78 a
σώφρων 6.26 a

Sositheus à Theopompo uictus 6. 129 c. Hagniæ pater 6.130 a
Sostratus pirata 6.116 b
σπαθᾶν 5.86 b
Specimina 6.171 c
σπερμολογῶ 5.351 c
σπερμολόγος. ibid. cur moneadula dicatur 5.75 c
Spes, uigilantis somnium 6.46 c
Spei frustratio, & alius euentus quàm expectaris, perturbat animos 6.9 a
Sphingen ῥαψῳδὸν λιῶν Sophocles appellat 6.61 b
Sponsæ uerecundia 5.313 a
σπυράδαν πόρι τινα 6.111 a
Stammẽ germanicum unde 6.11 a
Stateris non ubiq; idem precium 6.123 b
στατῆρα 6.12 b
Statij Capanei de Deo uersus 6. 10 a
in Statibus quando magnitudo perorationis locum obtineat. 5.165 c
Statuæ Mercuriales cuiusmodi 5. 141 c
Statuæ quibus apud Athenienses. sint erectæ 5.121 b
στάρα 6.122 c
στέμμα 6.11 a
στρέφειν & ἀποστρέφειν quomodo differant 5.118 c
Stipendijs datis ciues pro defensione reipub. militare debẽt 6.6 a
στοιχισμὸς 5.347 b
Stoicorum παράδοξον 6.55 c
στρατία 6.180 a
τὸ στρατήγιον. στρατηγᾶν 6.92 a
Straton fallacijs à Midia circumuentus 5.170 b. ob malè pronunciatum arbitrium damnatus. ibid. a
Stratonis defensio 5.172 c. ineritus 6.58 b. simplicitas. 5.172 a
Stratonem iussu legum damnasse absentem 5.173 b
στρίμμα 5.25 c
Stryme Thraciæ urbs 6.58 b
Studentum nostrorum mores 6. 117 b. nequitia 6.56 b
Stulti non audiunt uocem clamantis sapientiæ 6.6 c
Stulticia non in minima infelicitatis parte numeranda 6.62 b
Stulticia perfecta 6.75 a
Stulticiæ magnæ esse, quod offertur repudiare 6.7 b
Stulticiæ reprehensionem qui non uitent 6.9 a
Styris Bubœæ locus 5.191 b
Suadenda quæ cautè sint 6.6 a
Suadendi ratio 6.28 c
Suasio 5.12 a
Suasio omnis quæ circa personam uersatur, ad iusticiæ caput refertur 5.28 a
Suasionis caput, utile 5.244 a
Suasionum conclusiones cuiusmodi 5.123 b
Suasor obnoxius cõsultori ad præstandum consilij euentum 6. 77 b
Suasoria in exhortationibus, & contrà in consilijs hortatoria usurpari 5.18 c
Suasorij generis propria adhortatio & dehortatio 5.34 b
Subiectio 6.85 a
Subiectionem arbitrij transcribere 5.171 b
Subsolanus uentus 6.45 c
Subsortiri iudicem 6.95 a
Substantiuis quibus adiectiua iungi soleant, obseruandum 6. 18 c
Subticentia figura 5.14 a
Successus infatuant imperitos 5. 347 c
Suffragia ferendi consuetudo, non una eademq; in omnibus iudicijs 6.88 a
Suffragiorum adæquationem reo potius quàm accusatori fauisse 6.89 b
Suidas 6.10 b. parum emendatè impressus 6.97 b
Sumptuũ quorum nemo apud Athenienses immunis 5.143 c
Super i quomodo simus 6.77 b
Superlatiui & positiuorum Græcis frequẽtior quàm Latinis cõiunctio 6.89 b
Supplicare quorum sit 5.151 b
Sursum, deorsum, prouerbialis locutio 6.39 a
Suscipiendum nihil antè, quàm rebus ad id negocium necessarijs sis instructus 6.8 b
Suspicionem nocturnum tempus mouere 5.106 a
Suum cerebrum 6.52 b
σὺν præpositio in compositione cui casui seruiat 6.25 a
Sycophantæ pictura 6.114 a
Sycophantæ pernicioſi reipub. 6. 114 a
συκοφαντᾶν ψῆφον 6.89 b
συγγνώμῃ ἔχειν 5.246 b
συγκάθιδρει 5.193 b
συγκρατᾶν λόγχαμ 6.39 a
συγκράσιν 5.351 a
συγκρατικῶς 5.254 a
συλλογὴ ab ἀναπεφαλαίωσις quid differat 5.221 a
συμβιῶναι 6.24 a
σύμβολα quomodo Suidas interpretetur 6.52 c
συμβολεύειν 6. 0 b
συμμαχία 6.18 a
συμμαχία et ἐπιμαχία quomodo differant 6.58 a
συμμορία 6.40 b
συμμορίαι classes Athenienſium. 5.26 c
συμμορίται 5.360 b. 6.60 b
συμφέρειν 6.63 c
συμφορὰ. ibid.
συμπολίτης 6.92 a
τὸ σωακτικὸν 5.344 c
σωαργᾶν 5.340 c
σωλικᾶν 5.352 a. 5.359 c
σώλικοι. ibid.
συολοπᾶν 5.353 b.
σωίχεια ἀποδόξεων 5.344 c
σωιχῆς παρασκευὴ καὶ δύναμις. 6. 48 c
σωῆραι ἀπευθεῖ πειθόμενοι 5.354 a
σωόμενοι τὸς λόγους. ibid.
τὸ σωιτικὸν ἄτιον 5.344
σωίπαινοι 5.352 a
σωφρογᾶν 5.340 c
τὸ σωίεναι 6.109 b
σωπάταινοι 5.352 a
σωναλίσκω 6.81 a
σωοχθὸς 6.75 c. eius deriuatio. ibid.
σῶψις 6.62 a
σώταξις 6.59 b
τὰς σωτάξεις διδόναι. ibid.
Syracusanæ sacrificulæ somnium 6.89 a
Syracusanorum & Peloponnesium superbiam Epicerdes nõ ueritus 5.131 b
Syracu[illegible] potentia 5.149 b
συσκευάζειν, συσκευάζεσθαι 5. 270 c
συσκευὴ. ibid.
συσιστικὸν 5.356 a
συσιτᾶν 6.86 a
συσιτια. ibid.

T

TAbellarum apud Athenienses ratio 5.33 c
tacere, & non loqui, signum gemitus 5.108 b
taceri omnino præstat, quàm malè agi causam 6.70 b
τάχα 5.225 a
ταχ' εὖ ἀ τύχοις 6.36 a
talentum 5.268 a. 6.48. quot minas habeat 6.120 b
talenti ualor 6,121 a
ταμίαι 5.272 a
τάμνω Eubœæ locus 6. 93 a
ταφὴ ἄταφος 6.96 c
ταράττειν 5.351 a
Taurosthenes 6.67 c
ταύτη 6.17 b
ταξίαρχος 6.48 a. 6.194 c
τάξις 5.363 a. quot uiros contineat 6.48 a
τάξιν ἐπίχειν τινὸς 5.363 a
τεκμήριον 6.197 a
τεκμήρια & ἀνάτα quomodo differant 5.207 b
τεισποιὸς 6.11 b
Telephanes Bacchanalium curator 5.157 a. chori magister 5.156 b
τηλικαῦτα μὴ δυνάμενος 6.75 a
Teleutias Agesilai frater 5.115 b
τίλη 5.224 b
τίλος 5.128 c
τίμημα τέμια 6.92 a
templum Delphicum 6.84 b. à Thebanis spoliatum 5.83 b
templorum nomina permulta in eum desinere 6.[illegible]
tempus quæ faciat 5.79 b
tempori aliquando cedendum 6. 7 b. 46 c
tempore prior, iure quoque potior 6.177 c
tempora tria una uoce comprehendi 6.16 c
temporum, personarum & necessitatum semper habenda ratio 5.140 b
temporibus assentiendum 6. 71 c
τίνες quomodo Hesychius exponat 6.74 a
Terentij locus 5.335 a. 6. 25 a. 6.52 b. 6.57 a. 6.60 c. 6.68 c. 6.69 a. 6.70 a. 6.96 c. 6.105 c
terminationes νὸς & τὸς sæpe cõfundi 6.12 c
terrendi ratio conducibilis 5. 8 c
ad Terrorem incutiendum quædam ultra ueri fidem, uerecundè tamen, amplificantur 6. 9 a
testis & testimonij magnum discrimen 5.106 b
τετράφυον 6.78 a
ἡ τετράς ἱερὰ ἐστὶν Mercurio sacra 6.85 c
τετυφωδέα 5.273 b
θαῤῥᾶν cum accusatiuo, item cum dativo quid 6.42 a
θαῤῥᾶν τινα 6.42 a
Thasus 5.317 b
θάσος ἀγαθῶν 5.340 a. 6. 52 b
Thasus è regione Thraciæ 5. 134 b. insula Aegæi maris 6.58 b
θεαρίχεια 6.19 a
θεὰ, θέα 6.68 a
theatralis pecunia 6.193 c. tantùm in solennibus festis accipi solita 5.31 a
theatrum Athenis quale 5.13 a
Thebæ ab Alexandro euersæ 6. 96 c. urbs uno die funditùs euersa 6.96 a
Thebarum euersionis causa. ibid.
Thebani à Phocensibus uicti 5. 102 b. Athenienſium studioſi. ibid. a
Thebani cur stulticiæ ab Isocrate condemnati 6.42 c
Thebani Phocensibus bellum inferunt 5.302 b. quale consilium Phocensibus hostib. dederint 6.84 a. quando Lacedæmoniorum hostes fuerint 5.141 a
Thebanorum accusatio 6.43 c. cum Athenienſibus conciliatio 5.309 c
Thebanorum ciuitatem quibus uerbis Philo defenderit 5, 101 c
Thebanorum & Lacedæmoniorum amicitia 5.141 a
Thebanorum & Phocensiũ bellum 5.83 b
Thebanorum excidium 5.312 a. fortunam Philippus erigit 5. 102 b
Thebanorum in concilio Græcorum de Athenienſibus à Lysandro uictis, sententia 6. 70 b
Thebanorum insolentia 6.99 b
Thebanis adiumento est Demosthenes 5.318 c
Thebanos amentia sua periisse 6. 96 a
τὸ θέως ἀπᾶν 5.336 c
θέωμι νέμω 6.19 b
θέωμι τὰ νόθια 6.50 b
θῦς πρὸς μητρὸς 5.246 b
thematici 5.359 b
Themiso & Theodorus Bubœenses 5.73 a. Oropum ceperunt. ibid.

Themistocles deferendæ urbis autor 5.117 b
Themistoclis & Cononis comparatio 5.136 a
Theocrines tragœdiarum actor & calumniator 5.354 b. 6.102 a
Theobaldus Theodoricus Augentinensis 6.69 c
Theogenes rex sacrificulus 6.49 b
Theophrasti & Polyeucti de Demosthene, Demade & Phocione iudicium 5.306 c
Theopompi calumnia de leuitate Demosthenis 5.308 a. mira impudentia 6.134 a
Theoridis supplicium 5.308 c
θεὸς unde formetur 6.10 a
θεοὶ λυτῆρες κάμψ 6.12 a
θεῶν ἠοὶ θεαμένων discrimen ueteres sæpe confundunt 6.36 c
θεωρίαι 6.18 c
θεωρικὸν πλοῖον. ibid.
θεωροὶ 5.180 a
θεράπαινα 5.363 c
θεράπων 6.63 b
Thermodon fl. 5.310 b. 5.337 c. 6.101 b
Thermopylæ cur uocentur 5.37 a
Theseus 5.342 c
θεσμοφέρια 5.339 a
Thesmothetæ 5.227 b. seni singulis annis eligi soliti 5.338 a
Thesmothetarum annuus magistratus. ibid. 5.362 c
Thesmothetarum magistratus apud Athenienses annuus 5.362 c
Thesmothetarũ officium 5.30 b. 5.363 b
θεσμοθετῶν munus 6.115 a
Thespiarum instaurationem Lacones urgent 6.64 c
θῆτες 6.9 c
Thessali cur perfidi existimati 5.18 a. bello Peloponnesiaco ab Athenienſibus ad Lacedæmonios deficiunt. ibid. Philippo meliores 6.38 a
Thessalorum commentum 5.347 b. de templo Delphico disceptatio 5.270 b
Thessalorum opes 6.38 a. perfidia 5.18 a. 6.25 a. 6.28 b
Thessalos cur postremò Philippus circumuenerit 5.22 a
Thessaliæ diuisio 6.55 a
θεσμοὶ νόμων 6.19 b
θεσμοθεσία quid Melanchthoni 6.104 b
θῆσσα φάτνη 6.131 b
θῆτες. ibid.
θολὸς 6.99 b
Tholus Athenienſis curia 6.88 a
Tholus loci nomen 5.114 c
θορυβῶν 5.355 c
Thracia cur perierit 5.104 a
Thracia Europæ regio amplißima 5.17 a
Thraciæ deditæ signum tarditas. 5.104 b
Thracum calamitates 5.10 a
Thrasybulus Athenienſium dux. 5.134 c
Thrasylochus ad trierarchiã delectus 5.169 b
Thrasylochi petitio 5.168 c
Thrasylochi subornata permutatio 6.121 b
Thucydidis in cõcione Corinthiorum mos 5.9 a. 10 a
Thucydidis locus 5.128 a. 6.49 b. 6.56 a
Thucydidi quid familiare 5.16 b
θύελλαι σὺαγγέλιαι 6.96 b
θυρώματα 5.191 b
τὸ θυτῆρ 6.96 b
ἡ τηλία 6.82 c
Timagoras legatus Artaxerxe adorato, multis muneribus est donatus 6.84 b
τιμᾶν ἢ τιμᾶσθαί τινι ἐλάττονος. 6.14 b
Timarchus ab Aeschine reus peractus, nulla iusta probatione adhibita 5.99 c
Timarchus admirabiliter à Demosthene defensus 5.112 a
Timarchus fœdæ libidinis autdus. 6.82 c
Timarchi accusatio cur inusitata. 5.99 b
Timarchi accusatio æquè ἀμαρτυρος atque Demosthenica. 6.85 c
Timarcho dignitas à Demosthene restituta 5.113 b
τίμημα 5.364 a. 5.365 a
τιμητὴς ἀγὼν 6.126 a
Timoclia Proxenum in puteum præcipitatum obruit 6.67 b
Timocratea oratio 5.309 a
Timocratea oratio duplex 5.214 c
Timocrateæ orationis exordium unde ducatur 5.223 c
Timocrateæ orationis propositio. ibid.
Timocrates quibus capitibus sit fretus 5.232 b
Timocratis imprudentia 5.223 b
Timocratis lex prima cur non lecta 5.228 c
Timotheus Athenienſium imperator 5.23 b
Timotheus Cononis F. ibid. c
Tisias Iphicratis frater 5.164 b
τιθῆναι 5.347 a
Tithraustes dux 6.194 c
ταυτὸς 6.12 b
τὸ & Α particulæ 5.3
τὰ τέμια 6.92 a
tractatio per negationem, significat contendentis institutum. 5.131 a
pro Tractationis diuersitate etiã uim suam mutare orationem. 5.62 b
tragœdia 5.25 b
tragœdiarum in theatro actio. 6.50 c
tragœdiarum personæ uulgo notißimæ 5.187 c
tragœdijs magis quàm comœdijs Athenienſes studuiſſe 5.187 c
translatio 5.206 c
translatio quid 6.197 b
translationis color 5.96 b
translationem absoluta defensione refutari, Metrophanis assertio 5.157 c
translatione quæ soluãtur 5.96 c
ex Translatione quando controuersia nascatur 6.122 c. hac constitutionis parte Græci in iudicijs usi. ibid.
tribules immunitatis indicium 5.170 a
tribus decima ciuitatis pars 5.155 b
tribuum apud Athenienſes diuisio 5.349 a
tributum conferre qui dicti 5.128 b
tributi cur Demosthenes memi nerit 5.114 c
trierarchia 5.350 b
trierarchiæ munus per totam uitam duraſſe 5.169 b
trierarchiarum ratio cur subinde mutata 5.188 a
in Trierarchijs non uoluptatem, sed salutem agi 5.127 b
trierarchus 5.128 b
à Trierarchi contributis talentiũ exigi solitum 5.169 b
de Trierarchis & nauibus disputatio quomodo se habeat 5.53 c
τριήρων genitiuus contractus unde 6.101 c
tripodis Delphici autoritas 5.339 b
triremis à nauigio quid differat 5.227 a
triremes in principio duæ sacræ 5.192 a
triremibus cur semper ditißimi præfuerint 5.169 b
τριταγωνισταὶ 5.353 a. 5.354 a
Troia Asiæ potentißima 6.76 c
Troiæ expugnatio 6.24 a
φοπὶς 6.122 c
tropum in exordijs ineptè poni 5.67 a
φυρᾶν 5.247 b
tuendi qui sedulò sint 6.7 a
tunica, uestis breuior 5.200 c
Turcicum in Pannonia bellum 6.48 a
Turcici tyranni imperio Græcorum natio oppressa 6.5 b
in Turcicum bellum incumbendum 6.7 a
Turcis terra mariq; bellum inferendum 6.8 b
Turnus quibus uerbis Drancem obiurget 6.38 b
turpe uidetur ea per occasionem non audere in hostes, quæ ipsi ab hostibus, si possent, paterentur 6.9 c
in Turpibus reb. cur Demosthenes uerbis sit modestus 5.169 a
in Tuto dum tutatur, rei ignominiam adesse 5.133 b
Tyberius quando obierit 5.350 c
τύχη & αὐτόματον quomodo differant 6.22 a
Typhonis in deos bellum 5.273 b
tyrannus 5.151 c
tyranni pictura 5.174 c
tyrannum intra mœnia recipere, non tutum 6.7 a
tyranni cur nonnunquam bella inferant 6.8 c. non fideles rebuspublicis 6.22 b
tyranni peregrini militis opera respublicas mutant 6.92 c
tyrannorum liberalitas quid 6.5 a. proprium 5.150 c
tyrannorum quanta initiò simulandi dexteritas 6.5 a
tyrannorum triginta expulsio 6.82 a
tyrannis ad opprimendos imbecilliores quid desit 6.5 b. cũ liberis ciuitatibus diu conuenire non potest 6.21 c
tyrannicæ calliditatis est, simulare se ijs consultũ uelle, quorũ libertati struunt insidias 6.9 a
tyrannici animi argumentum 5.189 a
τυρίτασις Thraciæ opp. 6.58 a

V

Valerij Maximi locus 6.87 c
Varennij syntaxis Cleonardo coniungenda 6.1 b
Varro Romanorum doctißimus 6.10 a
ubera bina cur prouidentia mulieribus indiderit 6.75 c
uectigalia cur dentur 5.191 a
uenenum cur ἀκόνιτον uocetur 5.339 c
de Veneno & obitu Demosthenis controuersiæ 5.315 a
uenia unde notetur 5.96 c
ueniæ reiectione in quæstione uehementi utendum 5.175 a
uerbero 5.144 b
uerbalia à quibus temporibus deduci uideantur 6.11 b
uerbalia fœminina in is acutum masculinis & fœmininis substantiuis iungi solent 6.11 a
uerbalia in a uel in is unde fiant 6.12 a
uerbalia quædam extare, quorum uerba non usurpentur 6.11 b
uerbalia unde formentur. ibid.
uerbalium exercitatio quomodo uberior fiat 6.12 c
uerbalium in μα significatio 6.56 b
uerbalium omnium terminationes in exercitatione grammatica perlustrandæ 6.11 c
uerbalium terminationes quæ à uerbo medio fiunt 6.12 b
in Verbalibus maxima utilitas 6.11 a
de Verbalibus Priscianus consulendus. ibid. b
uerbum idem interdum diuersè terminatione uerbalia gignere 6.12 a
uerbi eiusdem loquendi modi ex optimis quibusq; autoribus conferendi 6.22 b
uerbi uera significatio in his quæ ex pluribus uocibus constant, unde indaganda 6.11 a
uerba composita 6.10 c
uerba deriuata. ibid. interdum longiusculè à significatione originis suæ recedunt 6.11 a
uerba & sententias mutuas operas tradere 6.10 a

uerba omnia cur non tot uerbalia de se gignant, quot analogia terminationes suppeditat 6.11 b. *primitiua* 6.10 c
uerba sensuum quibus casibus iungantur 6.20 a
uerba simplicia 6.10 c. *memoriæ mandanda.* ibid.
uerborum actiuorum et mediorũ discrimen 6.19 a
uerborum diuisiones 6.10 c
uerborum & participiorum defectiuorum multiplex usus 6.90 c
uerborum & rerum grammaticæ explicationis usus 6.14 a. *uis unde petenda* 6.16 b
uerborum origines studiosè inquirendæ 6.10 b
uerborum simpliciũ deriuata interdum non usurpari, sed compositorum 6.11 c
uerborum tempora in qua notione sint usitatiora, obseruandũ. 6.22 b
uerborum traiectiones quæ elegantes 6.19 b
uerba magis in audiendis consilijs quàm rem ipsam uulgus intuetur 6.74 b
uerba composita suos accentus et terminationes in uerbalibus retinere 6.11 a
in Verbis coniunctis ad Latini sermonis consuetudinem sæpe respiciendum 6.10 a
ueritatis dubitatio 6.16 a
ueterator 6.198 b
ueterum in auspicandis nouis rebus religio 6.72 c
ueterum in ædificijs, cultu & uictu quanta frugalitas 6.5 c
ueterum ritus ignotos explicare, in primis est opus. ibid.
ueterum scripta meliora nouis. 6.203 b
uicinitas lites & cõtrouersias parit 6.7 a
uictimarum ritus 6.117 c
Victoriæ pictura 5.237 a
in Victu quanta ueterum frugalitas 6.5 c
Vincentij Obsopœi castigationes. 6.145 a. *epistola* 6.144 a
uincere Olympia, præclarum habitum 5.186 c
uincti quando apud Athenienses solui soliti 6.199 a
ad Vindictam Deus lento gradu procedit 6.87 c
uini Maronei apud Homerum celebratio 6.58 b
uir prudens etiam in rebus secundis potest λαυῶς φρονῆμ. 6.25 a
uir sapiens quid in re perplexa dici expediat, facilè perspicit 6.64 b. *unus heroicus totam gentem illustrat* 6.7 c
uiri cur sit aliè spectare, & originis suæ meminisse 6.10 c
uiri etymologia. ibid. b
uiri fortes pelluntur ex æmulatione 6.39 b
uirorum magnorum præclaros conatus si non morbi euertãt, aliquando tamen interpellãt. 6.8 c
in Viris magnis quis demum sit habendus 6.6 b
Virgilij locus 5.247 b. 6.10 c. 6.17 c. 6.18 c. 6.22 b. 6.25 b. 6.37 a. 6.38 b. 6.39 b. 6.41 c. 6.45 c. 6.54 c. 6.76 b. 6.109. c. 6.148 a
Virgiliana pronunciatio 6.205 c
uirtus cur à uiro descendat 6.10 c
uirtus etiam in hoste diligitur 5.326 b
uirtus quando esse desinat 6.77 c. *quando uitij nomen sortiatur.* ibid.
uirtutis laus in actione consistit. 6.43 b
uirtute cur nemo malè uti possit. 6.77 c
uirtutes omnes cum iniquitate certare 6.106 a
uitæ bonis qui non fruantur 5.173 a
uitæ totius ratio à mente pendere. 6.78 c
uitam beatam quam uulgus iudicet 6.39 c
uitia uirtutibus proxima 6.77 c
uitia quæ uirtutem imitari uideantur. ibid.
uitia castigare citra offensionem auditorum, artis esse 6.7 a
uitijs nemo bene uti posse 6.77 c
uituperationem ad genus demonstratiuum pertinere 5.76 a
Vlpiani artificium 5.4. *difficultas* 5.3
ad Vlpiani editionem præposterã quæ causa Oporinum impulerit 5.4
Vlpiani opus quale. ibid.
Vlpiani Tyrij interitus 5.244 a
Vlpianum legisse cur autorem nõ pœnituerit 5.3
Vlpianum seorsim edendum esse, cur Oporino nõ sit usum 5.4.
in Vlpiano conuertendo cur molestissimum laborem autor susceperit 5.3
Vlpianos quot Suidas describat. 5.244 a
Vlpianica doctrina qualis 5.4
ultrò nonnunquam fiunt, quæ magno labore uix confici possunt 6.7 b
Vlyssis & Nestoris ad Achæos oratio 5.5 c
Vndecimuiri 6.197 c
unde ui agenti, pignora capere nõ licitum 5.170 a
uocabula cognata & contraria coniungere, nihil uetat 6.15 b
in Vocabulis quæ pluribus scribũtur modis non tam discrimen significationis quàm compositionis elegantia consideranda. 6.20 a
uocales pro apostrophis sæpe à sciolis librarijs scribi. ibid. b
uocis magnitudo & actio in iudicio & oratione, magna res est. 5.120 a
uocum immutationes, comitatis quandam speciem orationi cõciliant 5.16 b
uocum primarũ πολυσημία præcognoscendæ 6.10 c
uoluntarijs delictis nihil ueniæ tribuendum 5.160 b
uoluntas & facultas in coniecturis & consilijs dominantur. 6.29 a
uoluntas sine causa superuacanea 5.97 b
in Voluntatis coniectura, testium productionem locum non habere 5.88 a
in Voluntate cur maximum causa 5.97 a
uoluptas aurium minimè illiberalis 6.6 a
uoluptas cur pro nihili sit putanda 5.244 a
uoluptas oculorum minimè illiberalis 6.6 a
uoluptati pauca debentur, plura saluti 6.43 c. 6.72 b
ob Voluptatem breuem cum alijs digladiari magnæ est stultitiæ 6.5 c
ad Voluptates magis festinatur, quàm ad officium faciendum. ibid.
uorsuram soluere 5.347 b
uoti factum compotem, turpe est ea negligere quæ optaris 6.7 b
uota Homero facta 5.320 a
urbs celebris non tam ad uirtutem quàm ad scriptionem rerũ gestarum necessaria 5.303 a. *quæ hostium insultui obnoxia.* 6.87 a
urbis Athenarũ potentia 5.54 a b
urbes & regiones imbecilliores bellorum materia 6.5 a
urbes uel ipsa obsidionis mora tandem expugnantur 6.8 b
urbiũ celebritas & potentia quomodo augeatur 6.5 b
urbium & coniugiorum dispar fœcunditas. ibid. c
urbium & familiarum coniunctio spacio temporis & infinitate propagationis exolescit 6.5 b
urbium reditus & uectigalia sustentationi, non tyrannorum rapacitati seruire debẽt 6.9 a
urbium superbarum qualis fortuna 6.5 a
usuræ contumeliæ 5.105 b
usurarum uaria genera 6.24 b
utẽdi uerbũ de quo dicamus 5.15 a
utilitas bifariam consideratur 5.220 c
utilitas deliberatiui generis finis. 6.6 c
utilitas duplex 5.221 b
utilitas in peroratione 5.11 c
utilitas pecunia potior 5.12 c
utilitas publica priuatis opibus anteponenda 6.27 b
utilitas quando repudianda 6.6 a
utilitatis locus 5.47 a
utilitatis locum bifariam secari 5.19 a
utilitatem dupliciter capi 5.131 c
utilitatẽ in futuro cõtineri 5.221 a
utilitatem pluris homines facere, quàm pecuniam 5.13 c
Vvilhelmus Canterus 5.247 a
Vvolfius sycophantarum osor 6.124 a
Vvolfij in Ciceronis Officia cõmentarij 6.99 c
uulgus ex ueritate pauca, ex opinione multa iudicat 6.25 b
uulgus, nisi urgeret inopia, nec opus faceret, nec militaret 6.6 a. *quam uitam beatam iudicet* 6.39 c. *quas leges pertinacissimè defendat* 6.6 a
uulgi indocti affectus 6.42 b. *ingenium* 6.24 c. *perplexum & mutabile* 6.7 a. *leuitas* 6.56 c. *stultitia* 6.74 b

X

Xenoclides poeta Atheniensis 5.119 b. *Hegesippum ciuem suum excipit.* ibid.
Xenoclidi cur Philippus Macedonia interdixerit 5.119 b
Xenocrates à Demetrio Phalereo redemptus 6.68 c
Xenocrati qui honos habitus ab Athenienſibus. ibid.
Xenophontis locus 6.65 a. 6.77 a
Xenophonti Socratico Demosthenes notus 5.317 b
Xenophron cur conuiuia apparauerit 5.109 b
Xenophronis conuiuium 6.89 a
Xenophrona Melobij Atheniensis tyranni F. 6.93 c
ξυν & unde dicatur 6.63 a
Xerxis de Artemisia dictum. ibid. c. *expeditio* 6.76 b. *scala* 5.32 a
Xylandri geophicum onomasticum 6.49 b

Z

Zeno Stoicæ sectæ princeps. 5.245 c
Zenonis in Demosthenem commentarij 5.3
ζεύγεται 6.131 b
ζεῦγμα 6.20 b
ἡ ζημία 6.98 c. 6.128 c
Zonaræ locus 6.23 c

FINIS.